

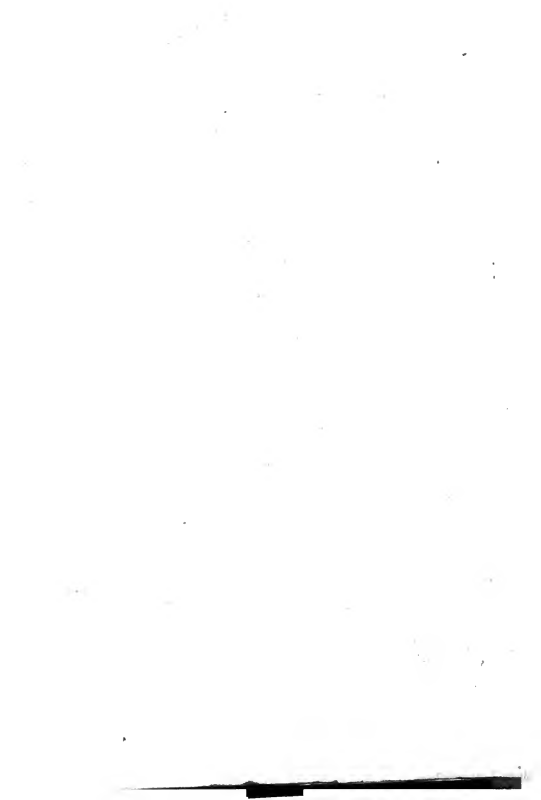

13-5-H-22

I

A-H-57 f-2a-

COLLECTANEA DECISIONVM,

OMNES FERE CASVS IN TRIBVNALIBVS
Italiae, praesertim Sacri Concilij Neapol. Hispaniae,
Galliae, Germaniae, & Poloniae decisos, ac
controuersos complectens:

*IN QVA SVB DIVERSIS VTRIVSQUE IVRIS
sedibus, locis S. Concil. Trid. Bullis Pontificiis, Regulis Cancellariae
Apostolicae, Constitutionibus, Pragmaticis, Consuetudinibus,
Capitulisq. Regni Neap. breuiter collocantur.*

Opus Iudicibus, Causarum Patronis, ac omnibus in foro tam Ecclesiastico
quam seculari versantibus, maximè necessarium,

AUTHORE

IO. ALOYSIO RICCIO, VIRO PATRITIO
Neap. ac eiusdem Urbis Eccles. Canonico.

*Duobus adiectis Indicibus, locorum scilicet, & materiarum, tam huic Prima parti,
quam Secunda, & Tertia communibus.*

IN QVATVOR PARTES DISTINCTA.

COLONIAE ALLOBROGVM,

Apud Petrum & Iacobum Chouët.

M. DC. XXIX.

13.5.H.22

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
CHICAGO, ILL.

Illustrissimo ac Reuerend. Domino

D. OCTAVIO AQUAVIVA

AB ARAGONIA, S. R. E.

CARDINALI AMPLISSIMO,

Neap. Archiepiscopo,

ALOYSIVS RICCIUS F.

I quis unquam (Amplissime Cardinalis) nomini tuo plurimum debet, is ego certe sum: Nam cum primum felicissimis auspiciis tu Neapolim es ingressus, tota prorsus urbe perfusa laetitia, ob optatissimum aduentum tuum, me vix tibi notum voluisti (qua tua fuit singularis humanitas, atque clementia) ornare beneficiis, & augere dignitate. Unde mecum ipse cogitans quodnam grati animi signum, saltem erga Amplitudinem tuam declarare possem, hoc nunc perexiguum occurrebat, ut lucubrationes quasdam meas, qualescunque illae essent de Collectaneis uni-

EPISTOLA.

uerfarum Decisionū ingenij quasi mei primitias tibi
 dedicarē, quæ & si minus digna fortasse sunt, ut lucē
 videant, & coram tanto Principe appareant, vo-
 luntas tamen offerentis inspicienda erit, id est famu-
 li deditissimi plura multo (si esset facultas) offerre
 cupientis. Accipe ergo Amplissime Prasul hilari,
 ac serena fronte pusillum hoc munusculum serui tibi
 vehementer obstricti; meque tuo presidio, vel ex hoc
 dignum, pro animi tui generositate existima, quan-
 do omnes ex familia mea homines Illustrissima, ac
 Regali Familia Aquauina (cuius laudes in aliud
 tempus mihi dicendas differo) seruiuerunt, atque
 deinceps seruiant. Vale diutissime Illustrissime Car-
 dinalis Amplissime, teque Deus optimus ad maio-
 ra extollat.

IO. FRANCISCVS LEZZI I.V.D.

Cupertinensis,

Ad

D. IO. ALOYSIVM RICCIUM
Patritium Neapolit.

Explicat hic vario legum certamine nodos,
Sanctorumque aperit dogmata Pontificum.

Ille frequens passim quæ senserit inclyta iuris
Turba peritorum sedulus arte legit.

At tu RICCI alio perfunctus munere casus
Decisos nulli digeris inferior.

Namque operi istud opus quantum præcellit utrique,
Tantum auctor laudi cedit uterque tuæ.

¶ 3

~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~
AD IO. ALOYSIVM RICCIUM
Patritium Neapolitanum,

De eius Collectaneis in tres partes distributis,

Eiusdem Ioannis Francisci Lezzi V. I. D. Cupertinenfis

EPIGRAMMA.

Colligis in terno decisa volumine iura,
Es retegis ternum gentibus inde decus:
Ingenij decus eximij, monumenta superba
Stirpis, & Ecclesia qua sacro honore micat.
O factum pulchrè! triplici diademate fulges,
Et triplici doctum parte potitur opus.

Ad Eundem

PETRI GRIMALDI V. I. P.

EPIGRAMMA.

Antiquam legum seriem dum colligis unà,
Explicat atque aleo RICCIUS ingenio,
Mors ait, Huc ne hominum progressa potentia? solus
Claudere lege mihi RICCIUS audet iter?
Me inuita aeternum vivet cum nomine fama?
Iam mihi vis nulla est, nomine semper eris.

CATA-

CATALOGVS AVCTORVM

Decisionum, quæ in his tribus partibus allegantur.

Ex Rota Neapolitana.

Afflicti.
Capycij.
Fabij de Anna.
Francisci de Ponte.
Francisci Viuij.
Garfæ.
Grammatici.
Riccij Auctoris manuscriptæ.
Thomæ Minadois.
Villagur.
Vincentij de Anna.
Vincentij de Franchis.

Ex Rota Romana.

Agidij Bellameræ.
Achillis de Grassis.
Bisignetti.
Cælaris de Grassis.
Crescentij.
Dominorum de Rota.
Gulielmi Cassadori.
Mohedani.
Putei.
Rotæ Collectæ à Farinaccio.
Rotæ Criminales ab eodẽ collectæ.
Veralli.

Ex Rota Sicilia.

Francisci Milanensis.
Garfæ Mastrilli.

Ex Rota Pedemont.

Antonini Thesauri.
Antonij Fabri.
Galparis Thesauri.
Octauiani Cacharani.

Ex Rota Hispania.

Gammæ.
Ioseph. Sessæ Rot. Aragon.
Martini Monteri eiusd. Rotæ.
Pegueræ.
Valasci.

Ex Rota Bonon.

Cælaris Barziz.
Petri de Benintendis.

Ex Rota Genue.

Antonij Belloni.
Flaminij Cartarij.
Hieronymi Mariliani.
Rotæ Genuæ incerti Auctores.

Ex Rotis Lombardia, & Etruria.

Alexandri Raudensis.
Ambrosini . ur. Episc. Perus.
Borgnini Caualcanti Fuizan.
Carocij Vercellen.

Cornazani Rotæ Lucenf.

Francisci Moualdi.

Jaffredi Balbi.

Josephi Ludouici Perus & Lucenf.

Magonij Florent. & Lucenf.

Matta Rotæ Pisane.

Polydori Ripæ Mediolan.

Rot. Lucenf. diuers.

Sayri.

Surdi Mantuan.

Thomæ Triuifani Rot. Venet.

Ex Rota Gallie.

Boerij.

Cappellæ Tholosanæ.

Francisci Marci.

Guidonis Papæ.

Hieronymi de Laurentiis.

Joannis Paponi.

Ex Rota Germaniæ.

Andreæ Gayll.

Annei Roberi.

Koppini.

Francisci de Claperiis.

Iacobi Thomingij.

Martini Coleri.

Mynfingeri.

Petti Roylij.

Rotæ Lipsienf.

Rubini.

Ex Prouincia Marchie.

Marci Antonij de Amatis.

Sebastiani Medices.

Stephani Gratiani.

IO. ALOYSII RICCHII

VIRI PATRICII

Neapolitani

COLLECTANEA.

SEV

Reportata Ytriusque Iuris decisionum.

PARS PRIMA.

COLLECT. L

*Super l. 1. C. quando imp. inter pup.
& vid.*

STA l. fuit decisa & practicata primò per *Affl. in decis. 17.* Et postmodum nonnullæ ortæ sunt decisiones, primò, an vidua vri possit huius l. privilegio contra aliam personam privilegio eiusdem l. gaudentem, decisa negativè, *de Franch. in decis. 188.* Item an per concessionem iurisdictionis primarum, & secundarum causarum in omnes, & quoscumque simul, & habitâtes in castro, etiam alibi delinquentes, videatur derogatum privilegio huius l. decisa negativè, *idem de Franch. in decis. 191.* Et an locum obtineat in castris Baronalibus, decisa affirmatiuè, *Theff. in decis. 177.* Item an pauper gaudeat istius l. beneficio decisa affirmat. *Crescent. Rot. Rom. in decis. 16. tit. de priu.* Et an

huic privilegio, vt derogari possit, sufficiat, quòd sit dictum in concessione iurisdictionis, non obstante, quòd sint miserabiles, decisa. *affir. de Franch. in decis. 87. & Gram. decis. 20.* Et quæ dicantur personæ miserabiles, decisa per *Guid. Pap. in decis. 568.* Item an habeat locum in virgine, decisa affirm. *de Franch. in decis. 100.* Et quid in virgine stuprata agentis pro stupro in eam perpetrato, decisa negativè, *idem de Franch. in decis. 599.* Et quid in meretrice, decisa affirmatiuè, *Vin. in decis. 521.* Item an vidua, postquam nupl. retineat huius l. privilegium, decisa affirm. *de Franch. in decis. 257.* Et an miserabiles personæ in causis criminalibus electionem habeant fori, decisa affirmatiuè, *Vin. in decis. 65.* Item & vltimò an pupillus subsistens in potestate aui, huius l. beneficio fruatur, negativè, & ita decisa fuit, teste eodem *de Franch. in decis. 671.*

COLLECT. II.

Super Auth. R. & qua. C. com. de leg.

Authentic. ista est decisa, & pract. per *Thess. in decif. 151.* Ultra quam nonnullæ ortæ sunt decisiones. Et primò, num procedat in linea transfuersali, decifum negatiuè, *de Franch. in decif. 241.* Item an procedat in filiabus nondum conceptis, decifum negatiuè, *Ioseph Lud. in decif. Petrus. 28. nu. 96. & Tiff. in decif. 192.* Et quid quando bona existunt materna, quibus filia dotari possit, & quibus nondum renunciauit, decifum negatiuè, *Rot. diuers. in decif. 737. par. 1.* Et quid tandem in interesse dotis, & quartæ, decif. negat. *de Franch. decif. 613.*

COLLECT. III.

Super l. hac ad fili. C. de secund. nupt.

Ista l. fuit decisa, & practicata per *Thess. in decif. 160.* præter quam nonnullæ plures ortæ sunt decif. Et primò, nunquid procedat quando est facta donatio filiis secundi matrimonij, decifum affirmatiuè, *de Franch. in decif. 435.* Item an etiam procedat relictæ legitima filiis primi matrimonij, decifum negatiuè, *Card. Put. Rot. Rom. in decif. 1. par. 1.* Et an filij dicti primi matrimonij debeant præcipuè consequi legitimam, decifum affirm. *Crescent. in decif. 432. de testam.* Item & quid in alimentis viduæ relictis, decifum affirm. *Rot. Annon. in dec. 93.* Item an quod aufertur noueræ, veniat diuidendum inter filios primi, & secundi matrimonij, decifum negat. *Rot. diuers. in decif. 736 par. 3.* Postremò an hæres non confecto inventario, istius gaudeat beneficio l. decifum negatiuè apud *Cachet. in decif. 148.*

COLLECT. IV.

Super Auth. præterea C. vnde vir, & vxor.

Hæc Auth. est decisa, & practicata apud *de Frac. in dec. 318. præ-*

ter quam nonnullæ extant decif. Et primò, an huius Auth. dispositio locum obtineat in vxore illa, fratres habente locupletes, à quibus alimenta percipere possit, decif. negatiuè, *Barz. Rot. Bonon. in dec. 130.* Et an procedat siquidem post mortem coniugis efficiatur diues, affirm. decifum apud *de Amas. Ro. March. in decif. 72.* Et quid si mulier, seu vxor ex suis lucraretur operibus, an adhuc procedat istius dispositio, decifum affirmat. *Barz. in decif. 131.* Et quid in muliere luxuriosè viuente, decifum negatiuè, *Surd. in dec. 61.* Item & quid si dorem sua culpa amisit, decifum affirmat. *Gramman. dec. 62.* Et cui incubat onus probandi vxorem fuisse indotatam, vel dotatam, sed in congruè, decifum per *Barz. in decif. 126.* cum tribus sequentibus. Item an vxor in peririone huius quartæ præferatur anteriorib. creditoribus, decifum negatiuè, *Vin. in dec. 259 par. 2.* Et quid deniquè data dote, velum exigua, decifum affirm. *de Franch. in decif. 410.*

COLLECT. V.

Super l. 2. C. de pac. int. empt. & vend.

EX ista equidem hquamplurimæ ortæ sunt decisiones; Et primò, num fractus pendentes in fundo vendiro cum pacto de retro vendendo, diuidendi sint pro rata temporis inter emptorem, & venditorem, decifum affirm. *Ioseph. And. in decif. 79.* & per *Tiff. in decif. 56.* Item num actiones vi ventorum eundem in agis emptis cum eodemmet pacto de retro vendendo, debeant incidi, ac fieri signa vel tabulæ, æstimationeque facta, consignari venditori, decifum affirmat. eodem *Ioseph. Lup. testis in decif. 5.* Et quid in pensionibus domorum tempore retrovenditionis debitis, decifum.

decisum cum distinctione apud *de Franch. in decif. 79*. Et an istud pactum cum modicitate pretij constituat contractum vsurarium, decisum affirm. *Affl. in decif. 65. & 339*. Et an remedium l. 2. c. de rescind. vend. locum habeat quotiescunque venditio fiat cum pacto redimendi, decisum negatiue, *Ioseph. Iud. in decif. 97*. Et an laudemium debeat ex venditione facta cum predicto pacto, decisum affirm. *Tiff. in decif. 75*. Item & quid in iure congrui si locum habeat quoties venditio fiat cum pacto de retrouuendo, decisum negat. *Affl. in decif. 338*. Et quid in augmento, quod sit per alluionem pradio, an tempore retrouenditionis debeat emptori, decisum affirm. *Tiff. in decif. 140*. Et an transeat ad heredem venditoris, decisum affirm. *Cornaz in dec. 19*. Item num resolutio contractus vigore huius pacti de retrouuendo, censetur quoque resoluta hypotheca medio tempore contracta, decisum affirmatiue, *de Franch. in decif. 64. 192. 226. & 369*. Item pactum de retrouuendo num impediat alienationem, decisum affirm. *Guid. Pap. in decif. 49*. Item an vnus ex heredibus, vel sociis totam rem valeat reemere, decisum neg. *Boer. dec. 151*. Et per istud pactum num transferatur dominium in emptorem, decisum affirm. *Franch. Mar. in decif. 601*. Item nouissime ex huiusmodi pacto de retrouuendo, num inquam oriatur actio personalis, vel realis, decisum pro actione personali apud *Myntin. cens. 6. obseru. 64*. At pro reali apud *Boer. in decif. 182*.

COLLECT. VI.

Super c. constitutum, §. intra annum, de in integrum restit.

IN materia Juris congrui cap. istud quamplurimas peperit decif. Et

primò, num ius congrui locum habeat in contractu locationis, dec. affirm. *Mastrill. in dec. Rot. Sic. 4*. Et quid in venditione facta cum pacto redimendi, decisum neg. *Affl. in decif. 339*. Quid in venditione, in qua adicitur clausula, vt non transferatur dominium, nisi pretio soluto, decisum affirm. *idem in decif. 338*. Item num vicinus, qui ius congrui petiit, possit, pœnitentia ductus, eius beneficio renunciare, decisum affirm. *de Franch. in decif. 346*. Item an clericus pro iure congrui conueniri possit coram iudice seculari, decisum affirm. *Thom. Trinis in dec. Venet. 34. par. 1*. Item an via vicinalis in medio duarum tetrarum ius congrui impedire valeat, decif. neg. *Affl. in decif. 62*. Et num vicinus in re rustica præferatur vicino per hoc ius congrui in vrbis, decif. neg. *idem in decif. 223*. Item an istud ius competat contra emptores ab Hospitali S. M. Annunciatæ de Neapol. decisum negat *de Franch. in decif. 383*. Et an laico contra clericum, & e contra, per eundem decisum *in decif. 285*. Item, num locum habeat in contractu emphyteutico, decisum negatiue, *Affl. in decif. 72*. Et an dominus directus præferatur vicino petenti rem emphyteuticam iure congrui venditam, decif. affirm. *Capyc. in dec. 99*. Item an ius petendi congrui, cuttat à die contractus, decisum affirm. *de Franch. in decif. 392*. Et numquid habeat locum in alienatione feudi noui, decif. neg. *Mastrill. Ro. Sic. in decif. 8*. Item an locum obtineat in alienatione necessaria, decif. affirm. *Magon. in Rot. Flor. in decif. 100. & de Franch. in decif. 277*. Et pluribus rebus venditis, an detur ius congrui pro vnate tantum, decif. affirm. *Boer. in dec. 251*. Et num ius istud cedi possit, decif. affirm. *de Franch. in decif. 242*. Item quid si emptor ean-

A ij

dem rem ante litem motam donauit absque dolo, & fraude, an competat vicino ius congr. decifum negat. *Pm. in decif. 310.* Item an spuriis legitimarius istud competat, decifum negat. *Mynfing. cent. 1. obseru. 35.* Et an hoc ius etiam competat pro re indiuisibili, decifum affirmat *de Franch. in decif. 550.* Item intra quid temporis consanguineus, vel vicinus retrahere possit rem iuris vigore congrui alienatam, decif. intra annum, teste eod. *Mynfing. in cont. 3. obseru. 51.* Postremò num temporis fraus in iure congrui præsumatur, decifum per *Capic. in decif. 38.*

COLLECT. VII.

In Creditores, C. de pigno.

Ista l. fuit decisa, & practicata, primò per *Afflic. in decif. 101.* videlicet an per clausulam insertam instrumenti, hoc est cum potestate capiendi bona sua, & suorum hæredum, censetur inducta hypotheca, decif. negat. Item an Princeps possit auctoritate propria expellere possessores bonorum feudaliū in eapaces, decifum affirm. *Guid. Pap. decif. 366.* Item dispositio huius l. an hodie procedat, & quæ sit eius practica, decifum per *Affl. in decif. 326.* Et an pactum de ingrediendo possessionem, exerceri possit contra singularem successorem, decifum affirmat. *Flamin. Char. la. Rot. It. decif. 12.*

COLLECT. VIII.

Super l. vniuersa, & l. quoties, C. de prec. imp. offeren.

EX ambabus his ll. disponentibus de dilationis quinquennalis, seu moratorie materia nonnullæ

ortæ sunt decisiones; Et primò, quæ concurrenda sint, vt debitorib. competat hæc dilatio quinquennalis, decif. per *Afflic. in decif. 188.* Et an simpliciter concessa comprehendat causam dotis, decifum negat. *de Franch. in decif. 119.* Item num debitum iuratum, decifum negat. *Affl. in decif. 5.* Et an operetur cōtra creditores ex causa depositi, decifum negat. *de Franch. in decif. 155.* Et quid contra Neapolitanos pro pensionibus domorum, decif. negat. *de Franch. in dec. 179.* Et an contra creditores ex causa comestibilium, decifum negat. *Ann. in sigg. 101.* Item an contra creditorem futurum, decifum negat. *Guid. Pap. in decif. 109.* Et an beneficium dilationis prædictæ transferat ad hæredem debitoris, decifum negat. *de Franch. in decif. 179.* Et num illa pendente, currant vsuræ, decifum cum distinctione. *Mastrill. Ro. Sic. in dec. 16. & Borr. in decif. 196.* Item an debitor contra suos impetratæ ereditores dilationem, possit repelli per retorquitionem iuris iniqui, si agat contra suos debitores, decifum affirmat. *Affl. in decif. 66.* Et an hæc dilatio non ab alio, quam à Principe concedatur, decifum negat. *P'm. in decif. 38 par. 1.* Et num principali concessa, fideiussori proffit, decifum negat. *Bar. Ro. Bonon. decif. 76.*

COLLECT. IX.

Super l. pen. ff. de relig. & sumpt.

Hæc l. fuit decisa, videlicet, an locum obtineat in creditoribus anterioribus expressam habentibus hypothecam, decifum negat. apud *de Franch. in Cons. Neapol. in decif. 52.* Sed non ita in *Sen. Mant. apud Sord. in decif. 111.* Et num quoque procedat in creditoribus ex causa infirmitatis,

mitatſe, decifum affirmatiuè, *Maſtrill. Roſa Sicil. in decifion. 10.* Item & an creditor, de quo in hac l. veniat præſtendus creditor anterior ex cauſa dōris, de ciſum affirmatiuè, *Joſeph. Ludovicus in decif. 78.*

COLLECT. X.

Super c. licet dilectum, de teſt.

Iſtud c. loquens de materia repulſæ reſtitum, fuit decif. & præſt. primò per *Aſſ. in decif. 126.* videlicet, an repulſa concedatur aduerſus teſtes examinatos in prima inſtancia, decifum affirm. *idem apud Maſtrill. Rot. Sicil. in decifion. 78.* At negatiuè apud *Theſ. in Sen. Pedem. in decif. 159.* Item an repulſa reſtitum concedatur in iudicio ſummario, decifum negat. *Capp. in decif. 55.* Et quid in cauſa attentatorum, decifum affirmat. *Aſſ. in decif. 351.* Item & vltimò an minor in cauſa repulſæ reſtituatur ad pinguius probandum, decifum negat. *de Franc. in decif. 411.*

COLLECT. XI.

Super l. i. C. ſi antiqui cred.

AB iſta l. i. quamplurimæ ortæ ſunt decifiones in materia iuris offerendi; Et primò quidè an hoc ius habeat locum poſt rem venditam iure creditoris, decifum negatiuè, *de Franc. in decif. 124.* Et quid ſi venditio non fuerit ritè, rectèque facta, decifum affirmat. *idem de Franc. in decif. 69.* Et num etiam habeat locum cōtra mulierem petentem dotium aſſecurationem, decifum negat. *Aſſ. in decif. 199.* Item an detur contra emptorem clementem ab hærede cum beneficio inuentarij, decif. apud *de*

Franch. in decif. 531. Item an poſterior creditor teneatur offerre totum anteriori debitum, vel iuxta æſtimationem rei poſſeſſæ, & quid quando fecit meliorationem, decif. per *Mag. Rot. Floren. in decif. 51.* Et de *Franch. in decif. 37.* Item an competat poſt ſententiam, decif. affirm. *Capp. in dec. 41.* Er an competat anteriori creditori poſſidenti, decifum affirmat. *Aſſ. in decif. 159.* Et an poſteriore creditore offerente teneatur anterior docere ſe poſtorem, & anteriorem, decifum negatiuè, *de Franc. in decif. 417.* *Magon. Rot. Flor. dec. 39.* & *Franc. Mar. decifion. 719. par. 2.* Item ſecundus offerens primo, num & vſus mediij temporis teneatur offerre, decif. affirmat, reſte *de Franc. in decif. 15.* Tandem an huic iuri præſcribi poſſit, decifum affirm. in *Conf. Neap. referente Pinc. de Franc. in decif. 9.* Et in *Sen. Pedem. Th. ſſ. teſte in decif. 157.* negatiuè tamen apud *Catheranum in decif. 115.* & apud *Mynſing. cent. 1. obſer. 116.*

COLLECT. XII.

Super Auth. qua ſupplicatio, Cod. de præſt. imp. offeren.

HÆc Auth. fuit decifa, & præſt. primò per *Aſſ. in dec. 344.* ſc. Antidieſſoria cautio, de qua in hac Auth. præſtanda ſit, non obſtante procuratoris ſilentio, qui non reſtatuir intra decem dies, decifum affirmat. Et an ſufficeret cautio iuratoria, ubi non poſſet reperiri fideiſſoria, decifum affirmat. *Franc. Mar. in decif. 469.* & *Guid. Pap. in decif. 489.* Item an exceptio ſanſationis non præſtitæ, iuxta huius Auth. diſpoſitionem, ſit dilatoria, & ad eam omiſſam reſtituatur minor, decif. negatiuè, *de Franc. in dec. 190.*

COLLECT. XIII.

Super l. filia ff. de legat. 3.

HAc ex l. nonnullæ ortæ sunt decisiones in materia paragii: Et primò, quantum sit paragiũ a fratre sorori debitum: decif. per distinctionem apud *Afflic.* in decif. 160. Et an possit ascendere ad totam portionem ab intestato competentem, decif. affirm. *Mastrill. Ro. Sicilian decif.* 48. Item an filia agere pro paragio valeat in tertios possessores, ad quos bona paterna, patre mortuo, pervenerunt, decif. negat. *Gram.* in decif. 90. Et idem *Afflic.* in decif. 162. Item num dos de paragio debeatur nepti ex filia præmortua, decif. affirm. *Mastrill. Ro. Sic.* in decif. 1. Item & quantum sit paragiũ debitum filiabus monialibus dec. considerationem habendam ad monasterij qualitatem, de *Franch.* in decif. 44. Licet aliud dicat decifum *Afflic.* in decif. 348: Et an paragiũ transmittatur ad hæredem, decifum affirm. *Gram.* in decif. 57. Et quid in sorore decedente ante nubilem ætatem hoc idem decifum, teste de *Franc.* in decif. 618. Et an ultimò in paragio debito sorori ante nubilem ætatem, non cum filiis decedenti, frater consanguineus excludatur ab utrinque coniuncto, decif. negat. teste eodem in decif. sequent.

COLLECT. XIV.

Super Auth. itaque C. semel success.

AVelent, istæ in materia successionis sui primò præc. per *Afflic.* in decif. 193. videlicet, An frater succedat fratri in feudo novo, affirmatiue decifum. Item in successione feudali an frater consanguineus persona-

tur sorori utrinque coniunctæ, decif. affirm. *Minad.* in dec. 36. Et num etiam excludatur ab avia paterna, decif. negat. idem in decif. 16. Item an soror uterina, admittatur simul cum fratre uterino in bonis obuentis matri ex latere ipsius fratris, decifum affirmat. de *Franc. h.* in decif. 25. Et quemadmodum soror uterina admittitur ad partem hereditatis maternæ in beneficium ex utroque latere coniunctorum, licet uterini existant fratres vigore consuetud. Neapol. an idem sit cum superessent fratres & sorores ex utroque latere cum consanguineis tantum, sc. ut portio paterna vadat in beneficium consanguineorum tantum, decif. affirm. idem in decif. seq. Finaliter frater uterinus an simul succedat cum fratre utrinque coniuncto in bonis ex linea materna ad fratrem mortuum obuentis, decifum affirmat. idem in decif. 99.

COLLECT. XV.

Super Auth. de sancto. C. ad Tertul.

Super hac Auth. fuit decifum, numquid pater ipse solus succedat filio in bonis per eum donatis, vel simul cum fratribus utrinque coniunctis, secundum quod disponit hæc Auth. decifum pro fratribus, de *Franc.* in decif. 59. Et an frater ex vno latere tantum admittatur cum ascendentibus ad descendendum, successionem, iuxta huius etiam Auth. dispositionem decifum negat. *Dezan.* in dec. 189.

COLLECT. XVI.

Super hæc. C. loc.

Hæc l. fuit decisa, & præc. per *Lafid.* in dec. 49. extantque duæ aliz.

aliæ decisiones, videlicet primò, an huius l. dispositio procedat, stante receptione pensionis anticipatæ, decisum negat. *Magon. in decis. Luc. 75.* Et quid existente necessitate tempore contractus locationis, decisum negat. *Rot. lem. apud Marilian in decis. 29.*

COLLECT. XVII.

Super l. certi iur. C. loc.

Ista l. est decisa, & pract. per *Gam. in decis. 57.* præter quam & aliæ existunt decisiones; Et primò, num procedat in bonis minorum, decisum affirmat. *Ioseph. Lud. in decis. Perus. 75. par. 2.* Et an etiam procedat si bona inuecta, & illata fuerint aliena, decisum negat. *Afflic. in decis. 184. per totam.* Vltimò, an locator in bonis inuectis, & illatis præferatur anterioribus creditoribus, decisum cum distinctione, prout refert *Ioseph. Lud. in decis. Perus. 84. par. 2.*

COLLECT. XVIII.

Super l. ne cui. C. loca.

Prædicta l. est decisa, & pract. per *Monter. in decis. 47.* in cuius materia aliæ subsistunt decisiones: Et primò, an procedat in conductore prædij fiscali, decisum negat. *de Franch. in decis. 406.* Et quid existente consuetudine in contrarium, decisum negat. *Mynsing. centur. 4. observ. 23.* Et quid si pactum interuenerit in scriptis, decisum negat. *Boer. in decis. 107.* Et an vltimò locum habeat in inquilino, decisum per *Afflic. in decis. 238.*

COLLECT. XIX.

Super l. scripturas, C. qui pot. in pig. hab.

Quamplurimæ de hac l. in mat. scripturæ priuatæ insurrexere

decisiones. Et primò quæ requiratur, ita ut creditor per apocham anteriorem præferatur creditoti posteriori instrumentario, decisum per *Piu. in decis. 277.* Et an non interuenient ibi, requisitis cesset huius l. dispositio, decisum affirmatiuè, *Thom. Truijs. Rot. Venet. in decis. 40. par. 1.* Et non creditori huius l. vigore obtinere volenti incumbat onus probandi requisita, decisum affirmat. *de Franch. in decis. 644.* Item si scriptura priuata reperitur anterior in data, num pub. instrumento præferatur, decisum affirmatiuè, probata tamen per testes illius anterioritate, *Caput aquen. in dec. 112. par. 3.* Et an probata veritate huius scripturæ per alias probationes quàm per subscriptionem trium testium, cesset huius l. dispositio, decisum negatiuè *de Franch. in decis. 85.* Item an testes de præsentia deponentes se habere notam manum debitoris, decisum negat. *Gram. in decis. 84.* Item an recognitio per testes facienda, sit omninò necessaria, decisum affirmatiuè, *Boer. in decis. 295.* Et quid si à debitore fuerit confessata, decisum negatiu. *Barz. Ro. Bonon. in dec. 21.* Tandem an testes fidei adhibere valeant debitori se suam manu subscripsisse asserenti, cum ipsi non viderint, decisum affirmat. *Afflic. in decis. 104.*

COLLECT. XX.

Super l. asidub. C. qui pot. in pig. hab.

Huius l. occasione fuit primò quæsitum an mulier pro dote præferatur anterioribus creditoribus

bus expressam hypothecam habentibus, decis. negatiue, *Cappel. Tholof. decis. 217*. Item an mulier in bonis viri habeat hypothecam à die contracti matrimonij, vel à tempore solutionis dotis, decifum pto secundo casu, teste *Boer. decis. 331*. Demum an dos confessata habeat huius l. priuilegia, decifum cum distinctione per *Affli. in decis. 402*. & *Boer. in decis. 330*.

COLLECT. XXI.

Super l. scimus, cum suis §§. C. de iur. delib.

Claui est, & sedes materię inuentarij ista l. quamplurimas sub se continens decisiones, & primò num hæres non conficiendo inuentarium, teneatur de proprio, decifum affirmatiue, de *Franch. in decis. 556*. Et quid confecto inuentario se suo proprio nomine obligante, affirmat. *idem in decis. 323*. Item an inuentarij beneficio priuari possit hæres à testatore, decifum affirmat. *Surd. decis. 30*. Et an per solam inuentarij confectiõnem dicatur quis adire hæreditatem, vel se pto hærede gerere, decifum negat. *Franc. Mar. decis. 29. par. 1*. Et num inuentarij confectio remitti possit per testatorem, decifum affirmat. *Guid. Pap. decis. 353*. Item an hæres non inuentarium conficiendo possit vti beneficio cessionis bonorum, atque c. *Odoardus. de solut. decifum negatiue, Thom. Triuis. decis. 8. par. 1*. Et an possit venire contra factum defuncti confecto inuentario, decifum affirmat. *Barz. in Rot. Bonon. decis. 64*. Et non confecto inuentario num gaudet benef. l. hac editi ali de secund. nups. decifum affirmat. de *Lauren. Rot. Auen. decis. 96*. Item an exce-

ptio inuentarij possit opponi in executione sententię, decifum affirmat. *Mastrill. Ro. Sicul. decis. 24*. Et exceptio pendentię confectiõnis inuentarij an impediatur litis contestationem, decifum affirmat. *Cappel. Tholof. decis. 257*. Item si fiscus fuerit hæres institutus, an patiatur pœnas huius l. inuentarium non conficiens, decifum negat. *Guid. Pap. in decisione 171*. Item an fidelcommiffarius vniuersalis cogere valeat hæredem, vt conficiat inuentarium: Decifum affirmat. *Cappel. Tholof. decis. 314*. Item legato usufructu librorum, tenetur legatarius ad inuentarij confectiõnem, decifum affirmat. *Affli. in decis. 341*. Et inuentarij confectio, quę ex parte absentis fieri debet, requiritur speciale mandatum, decifum affirmat. *Thess. in decis. 135*. Item an inuentarium hæredis minoris aliquid omittentis, sit nullum, decifum negatiue. *Surd. in decis. 122*. Postremò an quis petendo tempus ad deliberandum, priuetur beneficio inuentarij, decifum negatiue, *Franc. Marc. decis. 29. par. 1*.

COLLECT. XXII.

Super c. Odoardus, de solut.

Fuit primò quæsitum super istius c. intellecta num mulier in Cletrico hærede, inuentario non confecto, decifum negat. *Thom. Triuis. decis. 8*. Item num procedat post tres sententias conformes, decifum negatiue, *Card. Pute. decis. 56. lib. 1*. Et num competat dolo, decifum negat. *Caputaquem. decis. 18. par. 3*. Et quid Cletrico negante debitum, decifum negat. *Mabed. decis. 1. de solut.* Et quid si ipolator foret, decifum idem per eundem in decis. 1. et. sit. Item Cleticus in minor-

mino:ibus diuinis non inferuiens, possitne vti huius c. benef. decifum negatiuè, *Rot. decif. 6.*

COLLECT. XXIII.

Super l. 1. & 2. de adul.

EXistunt aliquæ decisiones ex istis c.c. ortæ; primò num Virgini stupratæ debeat dos à stupratore, si postmodum ab alio cognoscatur, decifum negatiuè, *Caroc. decif. 58.* Et dos qualiter sit assignanda, scilicet iuxta qualitatem, & facultatem stuprantis, an verò ipsius virginis stupratæ, decifum secundum facultatem stupratoris, *Coch. r. in decif. 107.* Et quis Iudex dicatur competens in assignanda huic dote puellæ, decifum pro Iudice laico, *Fran. Mar. decif. 4. par. 1.*

COLLECT. XXIV.

In l. si post perfectam, C. de euict.

HÆc l. fuit decisa & pract. primò per *Affl. r. in decif. 171.* & aliquæ aliæ postmodum ortæ sunt decisiones. Secundò, an etiam procedat excipiendo dispositio hæc, decifum affirmatiuè, *de Franb. in decif. 557.* Et quid si imminet euictio ratione hypothecæ, decifum affirmat. *Non in decif. 47.* Et num procedat respectu partis, pro qua imminet euictio, vel respectu totius, decifum affirmatiuè, *de Franb. in decif. 555.* Et num imminente euictione in limine contractus, præstanda sit fideiussio, si principalis sit soluendo, decifum negatiuè, *Surd. in decif. 183.* Item an huius l. dispositio locum obtineat ante litem motam, seu iudicium cœptum contra emptorem, decif. negat. *Rot. diuers. in decif. 281 par. 2.*

COLLECT. XXV.

Super l. quicumque, Cod. de apoth. p. b. lib. 10.

LEX ista fuit decisa, & pract. per *Cornaz. in decif. 96.* Item apud *de Franb. in decif. 137.* videlicet an vt l. iustius dispositio procedat, necessarium sit, vt solutiones sint trium annorum proximè præteritorum, decifum affirmatiuè, & an procedat contra tertium, decifum negatiuè, *Grat. decif. 152.* Et quid in solutione trimestrali, vel semestrali, decifum affirmat. *Mynsing. cont. 5. obseru. 39.*

COLLECT. XXVI.

Super Constitut. Reg. Comitum.

CONSTITUTIO hæc de vita & militia loquens multas sub se continet decisiones. Et primò an frater primogenitus teneatur præstare vitam & militiam secundogenito clerico, decifum affirmat. *de Franb. in decif. 21.* Et quid fratri naturali, decifum negat. *Massill. Ro. Sicil. d. 1183.* Et quid fratri secundogenito habenti allodialia, decifum affirmat. *Affl. r. in decif. 158.* Item & quid fructibus feudi non recollectis, vel collectis, sed amissis, decifum affirmat. *Miral. decif. 10.* Item questio vitæ & militiæ an veniat compromittenda, decifum negat. *Affl. d. c. 44.* Sed quid in eius quantitate, decifum affirmat. *Minad. decif. 3.* Item in eius liquidatione, quod tempus inspicatur, decifum tempus mortis inspicendum, *de Franb. in decif. 61.* Et quanta sit vita, & militia, decifum per *Capp. decif. 3.* Et num pro ea detur actio hypothecaria, decifum affirmat. *de Franb. decif. 314.* Denum num ius illam poten-

di transeat ad hæredem, decifum affirmat. per eundem in decif. 541.

COLLECT. XXVII.

Super Auth. hoc si debitor. C. de pigno.

AVth. ista pleraque peperit decifiones, & primò num procedat speciale creditore in re hypothecam habentē, decifum affirm. de Franch. in decif. 587. idem apud Theff. in decif. 51. Licet de mente sua videatur sentire contrarium, cum quo & ipse sentio. Et quid in Fisco, decifum negat. Guid. Pap. decif. 9. Et quid intervenientē clausula constituti, & precarii, decifum negat. Cappi. decif. 54. Theff. decif. 215. Guid. Pap. decif. 42. Et quid inter mercatores, decifum idem, Rot. Aven. decif. 146. Et quid in acceptante literas cambij, idem decifum, de Franch. in decif. 103. Item quid cum agitur iudicio assistentie, decifum negat. Afflict. in decif. 93. Et quid cum agitur summarie sola facti veritate inspecta, decifum cum distinct. Theff. decif. 52. Item an exceptio excussionis, de qua hic, sit peremptoria, vel dilatoria, decifum esse peremptoriam, Guid. Pap. decif. 93. Item & ultimò num sit necessaria sententia iudicis declarantis excussionem esse legitime factam, decifum affirmat. Joseph Ludon. decif. Petrus. 4.

COLLECT. XXVIII.

In l. non dubitatur, C. de evict.

Nonnullæ de hac l. ortæ sunt decif. in materia evictionis, Et primò, quæ requirantur, ut quis de evictione agere possit, decifum per Cornaz. in dec. 135. & an pactum, quod quis non teneatur de evictione, sit

validum, decifum affirmat. Theff. in decif. 77. Item emptor scienter emens rem esse alteri obligatam, num agere valeat de evictione, negat. Caros. decif. 96. Et an evictione sequuta, sit emptori satis si à suo auctore eadem res non deteriorata vna cum interesse offeratur, decifum affirmat. de Franch. in decif. 149. Et num emptor si ex sua quantumcuque minima culpa causetur evictio, de hac agere queat, decifum negat. Pui. in decif. 155. Item si evictio sequatur ex rei natura, an teneatur venditor, decifum negat. Mastrill. Rot. Sic. in decif. 61. Et an locum habeat in contractu permutacionis, decifum affirm. de Franch. in decif. 34. Item creditor consentiens alienationi rei sibi hypothecaræ recipiendo pretium ab emptore, secuta postmodum evictione, teneaturne pretium restituere, affirmat. decifum, Mastrill. Rot. Sic. in decif. 28. Item & vlt. facta restitutione evictæ rei, possintne repeti melioramenta, decifum cum distinct. Theff. in decif. 79.

COLLECT. XXIX.

In l. Auctore laudato. C. de evict.

Hæc l. continet aliquas sub se decif. & primò num sit super sedendum in causa durante termino dato ad denunciandum auctori, decifum cum distinct. apud Mynsinger. centur. 3. obser. 24. Et num iste auctor laudatus veniat citandus à delegato, decifum affirm. Afflict. in decif. 227. Et num istemet auctor inuito auctore iudicium in se suscipere possit decifum cum distinct. Pet. de Bonis. in decif. Rot. Bonon. 92. Item num huic detur ptimum & secundum beneficium, decifum affirm. Afflict. in decif. 16.

COLLECT.

COLLECT. XXX.

*Super 6. quominus de pos. in 6. c. l. postum
de alic. C. de solut.*

Istis Tex. qui in mat. renunciat
sunt magistrales, quamplurimæ ac-
cesserunt decisi. & primo num filia
bonis renunciare paternis intendēs,
certioranda. sū beneficio harum ll.
decisum negat. *Guid. Pap. in dec. 127.*
& si renunciavit bonis paternis, an
censeatur prohibita quominus pete-
re possit legitimam, eiusque supplē-
mentum, decisum negat. *Myrsing.*
cent. 1. obseru. 36. Sed quid si in tali re-
nuncia interposuit iuramentum, res-
pond. adhuc. *Barz. Ro. Bonon. in dec. 103.*
Et si renunciavit successioni pater-
næ, an censeatur renunciasse suc-
cessioni ex testam. decisum negat.
Myrsing. cent. 1. obseru. 7. Et renunciāns
hereditati paternæ succedat nihilo-
minus in feudo? affirmat. secus si re-
nunciavit bonis fraternis, *idem cent.*
6. obseru. 66. sed eius portio accrescit
heredi, cui pater prouidisse videtur,
idem cent. 4. obseru. 22. At contrarium
Boer. in dec. 4. Et renunciāns existen-
tibus fratribus, ipsis mortuis, an ad-
mittatur ad successionem sui patris
non adhuc defuncti non obitante
renuncia, decisum affirmat. *Capys. in*
dec. 190. Et si renunciavit ea lege ap-
posita, vt mortuis suis fratribus sine
liberis, possit redire ad ea bona, qui-
bus renunciavit, num mortuo vno
ex illis absque liberis, veniat admit-
tenda? affirmat. *Thys. in dec. 189.* Et
soror ex fratre dotata, quæ renuncia-
uit hereditati fraternæ, an excluda-
tur ex illius successione per alteram
sororem in capillo existentem? affir-
mat. *Afflic. in dec. 162.* Et renunciāns
bonis maternis, an censeatur renun-
ciasse fraternis? decisum negat. *Car-*

roc. in dec. 62. Item renunciatio facta
per filiam circa bona paternā, & ma-
ternā, num extendatur ad ea, quæ pa-
rens admittit transendo ad. secun-
da vota, decisum negat. *Guid. Pap. dec.*
228. Et renunciatio generalis facta
per istam, num comprehendat etiam
ius consuetudinarium respectu bo-
norum ad matrem ex successione al-
terius filiz petentorum, decisum
affirmat. *de Franch. in dec. 690.* Et
num renunciatio paternorum, vel
maternorum bonorum ex testam.
vel ab intestato facta per filiam dote
contentam, excludat illam à dona-
tione inter viuos, decisum negatiuè,
Afflic. in dec. 350. Item an filia quæ
renunciavit, faciat partem? decisum
negat. *Guid. Pap. in dec. 193.* sed con-
trarium sentit *Capys. in dec. 159.* Por-
tremo num renunciatio facta per
matrem, illa præmorta, præiudicet
filiis etiam hæredibus eius existentibus
decisum negatiuè, *de Franch. in*
dec. 67.

COLLECT. XXXI.

*Super l. fin. §. quinquagesima, C. de
iur. emphyt.*

Super hoc §. fuit primò dubitanti
scui soluendum sū laudimium,
proprietas, vel usufructuario? deci-
sum pro usufructuario, *Guid. Pap. in*
dec. 447. Et an debeat ex facta
venditione cum pacto de retrouen-
dendo, decisum affirmat. *Thys. in*
dec. 75. Et quid pro alienatione neces-
saria, decisum negat. *idem in dec. 139.*
Et an in datione in solutum? affir-
matiue, *de Franch. in dec. 277.* Item &
quid in donatione legatorū iuris em-
phyt. decisum affirmat. *in dec. 201.*
Et an debeat ex remissione, quæ
fit inter socios, decisum affirmatiue,

Guid. Pap. in decis. 411. Et quid ex permutatione, decifum affirm. *idem in decis. 92.* Item & quid ex venditione facta cum pacto l. commissoriae, adiectionis in diem? decifum negatiue, *idem in decis. 47.* Et an etiam debeat possessio non tradita, decifum negat. *Cornac. in decis. 168.* Item & quid in alienatione rerum feudaliu? decif. negat. *Fran. Mar. in decis. 368.* Item an debeat ab eo, in inuestitura comprehenso, decif. negat. *Ann. in alleg. 106.* Item res emphyteutica sit ne tacite obligata pro iuribus laudimiorum, decifum affirm. apud *de Franch. in decis. 330.* atiamen in contrarium sentit *Surd. in dec. 31.* Item an debeat ex venditione seruitutis realis, decifum affirmatiue, *Fran. Mar. in decis. 608.* Item non soluendo quis laudimium an incidat in commissum? negat. *Surd. in decis. 100.* Item & vltimo quomodo & qualiter sit laudimium soluendum? decifum attendendam esse loci consuetudinem, teste *Fran. Mar. decis. 612.*

COLLECT. XXXII.

In l. quod iussit, ff. de re iudi.

BIs tantum hæc l. decisa fuit, & primò in *Ro. March.* videlicet an locum habeat in interlocutoria iurisdictionis inducencie reuocationem? decifum negatiue, de *Amac. in decis. 68.* Et num contrarium Imperium, de quo hic, locum obtineat semel, vel pluries? decifum semel, atque iterum vt est videre apud *Mastrill. in Ro. Sic. in decis. 23.*

COLLECT. XXXIII.

In l. cum heredes, ff. de acquir. poss.

Ter in hac l. fuit dubitatum, & primò an procedat in incorpo-

ralibus, decifum affirm. *Caputaquen. in dec. 152.* Et quid in iure presentandi si sine noua transeat in heredem apprehensione, decifum affirmat. apud eundem *in decis. 135. par. 2.* Et quid in qualibet specie quasi possessionis, decifum pro parte affirmat. *idem Caputaquen. in decis. 422. par. 2.*

COLLECT. XXXIV.

In l. equissimum, ff. de usufruct.

Ista l. fuit decisa & practica. apud *Guid. Pap. in decis. 552.* & vltra ipsam primò dubitatum fuit an à sententia lata in possessorio summariis, de quo hic, possit appellari, decifum negat. *Ioseph. Lud. in decis. Perus. 10.* & an ista sententia dicatur interlocutoria, vel definitiua, decifum esse interlocutoriam, *Pet. de Benit. Rot. Bonon. in decis. 79.* Item in hoc Iud. num detur repulsa testium, decifum negatiue, *Capyc. in decis. 55.* Et quid in beneficio restitutionis in integrum, decifum negatiue, apud eundem *in decis. 13.* Et an vnica testis sat erit in isto possessorio? decifum affirmat. *Grat. in decis. 192.*

COLLECT. XXXV.

Super Auth. cui relictum, C. de inst. vidu. 101.

Semel atq; iterum super hac Auth. fuit decifum, & primò num dispositio hæc locum habeat in viro, sicut & in vxore, decifum affirma. de *Franch. in decis. 174.* Secundò an si legatur vxori, si non nupserit, si postea nubit, debeat illa restituere rem legatam vnà cum fructibus, decifum affirmatiue, apud eundem *de Franch. in decis. 235.*

COLLECT.

COLLECT. XXXVI.

Super §. recuperanda. in flit. de interditt.

Circa hunc §. videto *Guid. Pap. in decis. 41.* Præter quem & alij quamplurimi super istomet §. deciderunt. Et primo *Afflic. in decis. 395.* qui, quæ sint necessaria ad obtinendum in possess. recuperandæ possessionis decidit. Et quale spoliū sit attendendum, docet *Ro. Bonon. in dec. 8.* Et an locus, & tempus sint in libello declarandi, decisum affirmat. *Affl. in decis. 250.* Item num hoc possessio-rium detur in honoribus & dignitatibus, decisum affirmat. *de Franch. in decis. 90.* Et num pro iuribus incorporalibus, & annuis præstationibus, decisum affirmat. *Cacher. in decis. 199.* Et quid in actionibus personalibus, decisum affirmat. *Cappel. Tholos. in decis. 59.* Item an hoc possessio-rium cōpetat heredi spoliati, decisum affirmat. *Grat. in decis. 193.* Et an Monacho ex Monasterio expulso, ut restituatur ad claustrū, decisum affirmat. *Cappel. Tholos. in decis. 495.* Et num parochia pro cadauere, decisum affirmat. *Franc. Mar. in decis. prima par. 2.* Et an contra ingressum possessionem non facta prius mensura, quæ fieri debebat iuxta formam venditionis, decisum affirmat. *Grat. Ro. March. in decis. 191.* Et num pro iurisdictione coherente-terit decisum affirmat. *Franc. Mar. in decis. 447. par. 1.* Item exceptio proprietatis num obstat agenti hoc posses. decis. negat. cum limitationibus *Capp. in decis. 28. & 72.* Et quid in exceptione clandestinæ, & precatæ, decisum affirmat. *Cappel. Tholos. in decis. 259.* Item & quid in exceptione præfidei, decisum affirmat. *idem in decis. 15.* Et quid in exceptione spontaneæ renunciatæ factæ post spoliū,

decisum per eandem *Cappel. Tholos. in decis. 412.* Item & quid in exceptione nominat. domini, decisum negat. *Afflic. in decis. 217.* Item in hoc posses. iudex laicus sit ne competens aduersus clericum, decisum affirmat. *Guid. Pap. in decis. 1.* Sed quid si præcipuè ageretur de titulo, decis. negat. *Carræ. in decis. 137.* Nouissimè possessorium recuperandæ possessionis, & adipiscendæ veniant ne cumulanda simul in libello? decisum affirmatiuè in casu, prout refert *Afflic. in decis. 118.*

COLLECT. XXXVII.

Super l. 1. C. de dignitat. lib. 11.

Agitur hic de amissione nobilitatis, cuius occasione multi casus circa id fuere decisi; Et primò quomodo probeatur nobilitas, decisum per *Guid. Pap. decis. 387.* Item an nobiles propriis manibus in eorum possessionibus operantes, amittant nobilitatem, decisum negat. *idem Guid. Pap. in dec. 41. & 392.* Et an nobiles mercatorem exercentes, decis. affirmat. *idem in dec. 391. & 396.* Sed quid si illam per alium exercent, an etiam amittant nobilitatem, negat. *My. sing. centur. 6. obseru. 54.* Et an nobiles, qui procuratoris officium exercent, eam etiam amittant, decisum affirmatiuè. *Guid. Pap. in decis. 88.* Item num bastardi sint nobiles, decisum negatiuè. *idem in decis. 580.* Item mulier nobilis viro plebeio nubens, an efficiatur ignobilis, decisum affirmat. *apud eundem in decis. 480.* Item DD. an nobiles dicantur, decisum affirmatiuè. *Guid. Pap. in decis. 388.* Et an etiam eorum filij, decisum affirmat. *idem in decis. 389.* Et an licentia, & professores in li. decisum negat.

featur nouatio, decifum affirm. *Affl. in decif. 553.* Et num acceptans literas teneatur etiam in casu decoctionis scribentis, pendente solutionis termino, decifum affirmat. *de Franch. in decif. 303.* Et an acceptante ante diem solutionis effecto non soluendo, scribens liberetur, decifum negat. *Ro. ten. decif. 2.* Item si is, cui scribitur, acceptet cum protestu, deinde verò soluat simpliciter, an cenfeatur soluisse iuxta formam literarum sine protestu, decifum affirm. apud eandem *Ro. ten. decif. 6.* Et si in tempore non soluat acceptans, teneaturne ad intereffe, decifum affirmatiuè, *Maril. decif. 54.*

COLLECT. XLI.

In extrauag. de empt. & vend. & Bulla Pontificia Nicolai Quinti.

Istis in locis censualibus contractibus tribuitur forma sub se continens nonnullas decisiones. Et primò, quæ requirantur ad eorum iustitiam, decifum per *Thoff. in decif. Pad. 154.* Et census instrumenta qualiter executioni mandantur, decifum apud *Bar. 2. Ro. Boron. in decif. 66. Molan. in decif. Scil. 3. par. 2.* Item num census possit constitui ab usufructuario iuxta Bullæ terminos, decifum affirmat. *idem Mil. in decif. 9. par. 2.* Sed num eo mortuo cefetur quoad hypothecam contractus rescissus, decif. affirmatiuè, *Mastrill. in ead. Ro. Scil. in decif. 94.* Et num pretium debet intervenire de præfenti, decifum affirmatiuè, *Grat. Ro. March. in decif. 22. & Mastrill. in decif. 94.* Et num pactum in eo contractu appositum ipsius rescissionem continens, sit validum, affirmat. *idem Mastrill. in decif. 95.* Item an dicatur iniustus, si census constitua-

tur super omnibus bonis, constituentis, non specificata aliter re particulari immobili certis finibus designata, decifum affirm. *Vuu. in decif. 369.* Item usquequo currat census, decifum vique ad restitutionem sortis principalis, etiam si fors fuerit à tertio in manibus soluere debentis sequestrata, *Caputaquen. in dec. 103. par. 1.* Et num pro censu non soluto debeatur intereffe, decifum affirmat. *Gasp. Tiss. in decif. 32.* Et num denique possit pactum de retrouendendo prorogari, decifum affirm. *Anna. in alleg. 11. par. 1.*

COLLECT. XLII.

In l. si quis decurio Cod. de Decurio. lib. 10.

Dispositio hæc quæ patresfamil. propter numerum duodecim liberorum à munerib. reddit immunes; quinque decifia fuit; Et primò an immunitas ob duodecim liberos transeat in filios patre mortuo, decifum affirmat. *Surd. in dec. 123.* Et num extendatur ad donatiua quæ sunt Regi, decifum negatiuè, *Guid. Pap. in decif. 401.* Item an filia monialis proficiat patri in hac immunitate, decifum affirm. *de Franc. in decif. 532.* Et quid in filio bastardo, decifum negatiuè *Garz. in de. is. 8.* Et quid in filio adoptiuo, decifum negatiuè, *Th. ff. in de. is. 266.*

COLLECT. XLIII.

Super l. abfenti ff. de don. & l. nec ambigi. C. de donat.

Acceptionem donationis per donatarium faciendam solent hic locorum tractare DD. super cuius materia ortæ sunt nonnullæ decif. Et primò num donatione in abfentem collata, Notatio stipulatiue pro

eo, & acceptante, acquiratur donat. ius irrevocabile ante suā ratihabitionem, *decis. affirmat. per Cachet. primo loco in decis. Pedem. 31.* At negat. per *Thiff. sustinetur in dec. 70.* Mihi tamen prior opinio cordi est: cuius rationes, ne ex ordine prævaricatus videar, omitto. Sed quid dicendum in donatione pio loco facta, *decisum affirmat. Joseph. Lud. in decis. Perus. 29.* Item num donatarius possit in præiudiciū Fisci donationem acceptare, *decisum affirm. Thesaur. in decis. 224.* Et num in præiudiciū hæredis donatoris, *decisum affirm. de Franc. in decis. 339.* & *Surd. in decis. 11. & 206.* Tametsi contrarium tenuerit *Ro. Rom. divers. in dec. 683. par. 1. duab. datis limitationibus.* Et num rei dominiū donatæ absenti notario stipulante in donatariū transeat, *decisum affirm. Guid. Pap. dec. 49.*

COLLECT. XLIV.

Super Auth. sue à me. C. ad Vel.

Contigit aliquoties hîc dubitari; Et primò nū vxor agere possit hypothecaria, non extantibus aliis bonis mariti, existente correo insolidum obligato, *decisum negat. Affl. in decis. 111.* Et quod tempore alienationis viri bonis extantibus, quib. vxori consuli possit, tempore verò restitutionis minimè existentibus, an etiam agere valeat vxor ipsa, *decisum affirmat. idem Affl. in dec. seq.* Item an huius Auth. disp. locum obtineat in Neap. *decisum per eundem, in decis. 310.* Et quomodo practicetur, numque sit correctæ per consuetudinem Neap. *decisum apud de Franch. in decis. 84.*

COLLECT. XLV.

Super l. quotius, C. de don. qua sub modo.

Vnicum dîtaxat dubium apud diversos authores hac in l. de-

cidendum se obtulit; vtrum scilicet dominium in secundum donatarium absentem transeat, non sequuta traditione adueniente tempore, ita ut agi possit vtili rei vindicatione, *decisum negat. Guid. Pap. in decis. 512. Capyc. in decisio. 203.* & *de Franch. in decisio. 74.*

COLLECT. XLVI.

Super c. nulli, & extranag. ambiciosè, de reb. Eccl. non alien.

Alienationis rei Ecclesiasticæ materia hic locorum sedes nō paucas edidit decisiones; Et primò quæ sint adhibendæ solemnitates in ea, *decisum per Guid. Pap. in decis. 149.* & *Magon. in decis. 19.* Et num ex diuturnitate temporis præsumantur interuenisse, *decisum affirmat Capyc. in decis. 16.* Et num interuenire debeant in alienatione rei sterilis, & mimis Ecclesiæ vtilis, *decisum negat. idem Capyc. in decis. 10.* Et an in alienatione illa in euidentem Ecclesiæ vtilitatem tendente, *decisum affirmat de Franc. in decis. 35.* Et ad probandam vtilitatem eritne satis, quòd in instrumento sit dictum alienationem esse factam causa vtilitatis Ecclesiæ: *decisum negatiuè, nisi probetur alio modo Guid. Pap. in decisio. 151. Cornaz. decis. 87 & Polyd. Rip. in obseruat. 394.* Et ratio vtilitatis quo tempore habenda sit, *decisum alienationis tempore, Guid. Pap. in decis. 157.* Et quomodo intelligatur Ecclesiæ vtilitas, *decisum per Polyd. Rip. in obseruat. 395.* Item num alienatio non solemniter facta, reuocetur, *decisum affirm. Rot. divers. in decis. 278. par. 1.* Sed quid si solemniter ratamen cum Eccl. læsione, *decisum quòd adhuc reuocatur Guid. Pap. in dec. 160.* Item si alienatio quoque

quoque non cum solemnitate facta fuit, an reuocari possit ab Ecclesie Rectore, non obstante iuramento in contractu appposito, decifum affirmatiue, *Polid. Rip. in obseru. 396*. Et num in hac reuocatione veniant fructus restituendi, decifum affirmat. *Rot. Rom. diuers. in decif. 13. cum seq. par. 1.* Item res Ecclesiastica semel alienata cum solemnitate, an efficiatur abfq; ea perpetuo alienabilis, decifum affirmatiue, *Garz. in decif. 99.* & pulchre *Gui. l. Pap. decif. 100*. Item num in alienatione rerum Hospitalis solemnitas eadem requiratur, quæ & in rebus Eccles. decifum affirmatiue, *Per. de Benit. in decif. Rot. Bonon. 19*. Et an etiam in rebus Confraternitatis interuenire debeat solemnitas, scilicet in earum alienatione, decifum affirmatiue, *Ioseph. Lud. in decif. Perus. 91*. Item num absentes vocandi sint in dicta alienatione, decifum negatiue, *Guid. Pap. in decif. 160*. Item num dispositio huius extranag. possit in dubio reuocari ex usu non recepto, decifum negatiue, *Polid. Rip. in obseru. 391*. Nouissime quibus ex causis annullari possit alienatio, decifum per *Rot. Rom. diuers. in decif. 160. par. prima*.

COLLECT. XLVII.

Super pragm. prima de osculan. mulie.

PRagmatica hæc poenam osculantibus mulieres irrogans continet decisiones quatuor: Et primò qua poena sint puniendi isti tales, decifum poena vltimi supplicij, secundùm *Via. in decif. 117*. quanquam non ita decifum asserit *Affiss. in decif. 276*. Et num qui puellam aliquam amplectitur inuitam, & acclamantem illius pudicitiam attenuando in strata

publica, sit ei eadem infligenda poena, decifum negatiue, *D. Lud. à Pegue. in decif. Catal. 7*. Item quomodo dicatur osculum luxuriosum, decifum per *Thom. Trinif. in decif. Ro. Venet. 47. par. 2.*

COLLECT. XLVIII.

Super Ausb. qua in provincia, C. vbi de crim. ag. oportet.

Remissionis delinquentium mat. hic sedens quamplures peperit decisiones; Et primò quæ requirantur ad finem remittendi inquisitum vnà cum processu, decifum per *Guid. Pap. in decif. 102*. Et cuius expensis fiat delinquentis remissio, decifum expensis petentis, *de Franch. in decif. 332. num. 4.* *Boer. in decif. 303.* *Ioseph. Lud. in decif. Peru. 71*. Et an, vt fiat remissio, necessarium sit quod plenissime constet de delicto, decifum affirmatiue, *Guid. Pap. in decif. 161*. Item num Iudex remittens causam Baroni possit præfigere terminum, infra quem causam habeat expedire, decif. negatiue, *Ann. sing. 169*. Item Baro, cui non competit iurisdic. aliqua, aduersus quem alterius Baronis delinquentem, possitne illum capere, post hac verò ad Baronem, delictique indicem remittere, decifum negatiue. *D. Lud. à Pegue. in decif. Catal. 1*. Et num delinquens in Ciuitate Neapol. seu in eius Casalibus veniat remittendus ad Baronem, decifum negatiue, *de Franch. in decif. 118*. Sed quid si alibi delinquat, decifum affirmat. *Magon. Ro. Lucen. in decif. 70*. Et *Vincen. de Franc. in decif. 66*. Item concessa iurisdictione in Vassallos non circumscripto territorio, nom si illi delinquant extra territorium, & in carceratione præueniat M. C. veniat nihilominus

remittendi postea ad Baronem, decifum affirm. *Minad. decif. 18.* Item an remiffio delinquentis fit ad Iudicem loci delicti facienda post sententiam, decif. neg. *Gramm. in decif. 27.* Et an praefatus Iudex ratione loci delicti possit punire reum de excessibus alibi commissis, decifum negat. *Thom. Truiſ. in decif. Ros. Venet. 60. part. 2. & Thiff. in decif. 90.* Et an intermissione facienda attendatur locus mandati, an verò locus perpetrari delicti, decifum per *Guid. Pap. in dec. 104.* Item in puniendo furto, quis praefatur, Iudex loci contractari, vel loci delicti, decifum pro priori Iudice, *Coppc. in decif. 104. & de Franch. in decif. 681.* Item si M. Cur. perveniat incarcerando aliquem in Mari delinquentem, an habeat remittere ad Curiam Admiratix, cui competit iurisdicctio in omnes, & quoscumque in Mari delinquentes, decifum negat. *de Franch. in decif. 142.* Et num Reg. Prag. remissionem denegans latronum publicarum stratarum, permittens tamen, ut puniantur à quocumque praeviente in capiendo, procedat consignatione facta per alium Iudicem, decifum negat. *de Franch. in decif. 142.* Item si ex duobus publicis latronibus simul delinquentibus, unus capiatur per M. C. alter verò per Iudicem loci delicti, utrum iste talis Iudex habeat remittere ad M. Curiam ne causae continentia dividatur, decifum apud *Vincen. de Franch. in decif. 426.* Item pluribus personis diversis loci simul delinquentibus num singuli ad singulum eorum forum sint remittendi, decifum nega. *Coppc. in decif. 122.* Item an contumax amittat ius petendi remissionem, decifum negativè, *Afflic. in decif. 133.* In contractibus tandem habetne locum remiffio, decifum affirm. cum modi-

ficatione tamen, de quo per *Myſing. cent. 2. observ. 15.* Et nonnulla alia vide per *de Franch. in decif. 147. & Intrinſ. decif. Sicil. 49.*

COLLECT. XLIX.

In l. prima. C. de famo. libelli.

Tribus vicibus vsque adhuc contigit dubitari, & consequenter decidi super hac l. in mat. famosi libelli; Et primò an procedat si libellus non fuerit affixus, decifum affirmatiuè, *de Franch. in decif. 533.* Et an in eo literarum comparatio plenam inducat probationem, decifum negativè, *Thom. Truiſ. in decif. 52. par. 2.* Et num condemnatus propter huius libelli affixionem reddatur infamis, ira quod ad Judicatus dignitatem de iure promoveri non veniat, decifum negativè cum modificatione, *Gamm. in decif. 139.*

COLLECT. L.

In l. Imperialem, de probib. feud. alien. per F. ider.

Pluties per *Afflic. hoc in Text.* in feudi alienatione Regium requirente assensum, occurrit decidere; Et primò num regius assensus, per verbum fiat, sit validus, ita, ut reuocatio virtute Constit. Div. mem. impediatur, decifum affirmatiuè, *Afflic. in decif. 254.* Et num favore dotis possit post alienantis mortem impetrari, decifum affirmatiuè, *de Franch. in decif. 86.* Item num in alienatione feudi trahatur retrò, decifum negativè, *Afflic. in decif. 186.* Item num sit praestandus in obligatione feudi pro dota, & antefato, si

maricus

maritus pro delicto ab eo commissio nondum fuerit accusatus, decifum affirm. *idem Affl. in dec. 385.* Item num feudatario præstus super alienatione facienda proffit, si alienatio erat per prius facta, decifum negat. *idem in decif. 355.* Et an requiratur in pacto de vendendo feudum, decif. affirm. *de Franch. in decif. 48.* Item num possit probari super obligatione feudi, vel alienatione per testes, decifum affit. *Affl. in decif. 398.* Item Rex possitne non præstare (si nolit) assensum, dec. affirm. cum sit gratia, *Ann. in alleg. 19.* Et num demum in alienatione subfeudi sit assensus Baronis erit, decif. affirm. *Affl. in decif. 244.*

COLLECT. LI.

In l. fœmina, C. de secund. nups.

Fuit primò dubitatum an procedat si filij sint hæredes patris, pro parte affirm. fuit decifum secundum *Affl. in decif. 314.* verum post eum negat. apud *de Franc. in decif. 106.* Num huius l. dispositio sit per consuetud. Neap. correctâ, decifum negat. apud eundem *de Franc. in decif. 631.* Item an procedat in donatione facta ob servitia præstita, decif. negatiuè, *idem in decif. 428.* Et quid in donatione ob causam, decifum idem apud eundem *in decif. 664. par. 4.* Item & vltimò an procedat in donatione per primi viri consanguineos collata tempore contracti matrimonij, decifum affirmat. *idem de Franch. in decif. 195.*

COLLECT. LII.

Super c. cum Apostolum, §. prohibemus, de censib.

TEx. iste, qui particularis est, in materia subsidij charitatiui plu-

ries decifus fuit; Et primò quantum sit istud subsidium charitativum, decifum esse quartam partem annui redditus ipsius feudi, *Affl. in decif. 136.* Et quibus in casibus imponi possit, decifum per *Boer. in decif. 134.* Et vnde denominationem sumpsit, decifum per *Guid. Pap. in decif. 371.* Item num Episcopus imponens charitativum subsidium, possit ad eius solutionem per censuras subditos coercere, decifum affirmatiuè, *Boer. in decif. 136.* Et num Episcopus pro sua consecratione possit charitativum subsidium petere, decifum affirmatiuè, *Gram. in decif. 88.* Item num Prælati Episcopo inferior possit imponere istud subsidium charitativum, decifum per *Boer. in decif. 133.* Vltimò num imponi possit à religiosis exemptis, decifum negat. *idem Boer. in decif. 135.*

COLLECT. LIII.

Super c. si Iudex laicus, de sentent. excom. in 6.

Non pauca quidem decisiones ex istius c. dispositione depromptæ sunt; Et primò num decisoria fori competens clerico, competat etiam eius fideiussori laico, decifum negatiuè, *Affl. in decif. 206.* & *Mynsing. cons. 2. observat. 5.* Et an etiam competat clerico coniugato incedenti cum habitu, & tonsura, caligas tamen bipartitas diuersorum portanti colorum, decifum affirmat. *Cappel. Tholof. in decif. 52.* Et num clerico committenti falsarium, decifum affirmatiuè. *Capp. in decif. 112.* Et de Franch. in decif. 176. Et num clerico falsum deponenti coram Iudice laico, decif. affirmatiuè, *Affl. in decif. 219.* &

236. & de Franch. in decis. 147. & Tho. Triuis. in dec. Venet. 8. par. 2. Item num clerico ad concurrendum, vel ad videndum inuentarij confessionem citato à Iudice seculari, decifum negatiuè, *Maftrol Rot. Sicil. in decis. 79.* Et num clerico coniugato; decifum affirmatiuè, *Gram. in decis. 10.* Et an clerico auctori laudaro, decifum affirmatiuè, *Capyc. in d'cif. 197.* Et num clerico reconuento, decifum negat. *Afflitt. in decis. 173.* Sed tamèn contrarium dicit effe decifum *Cappel. Tholos. in decis. 95.* cuius decifioni libentis accedo: Item num illi post obligationem penes acta M.C. clerico effecto, de hoc de Franch. in decis. 657. Et num illi post relegationem effecto clerico, qui postea decessit ab Infula, decifum affirmat. *de Franch. in decis. 395.* Item num clerico, qui commisit in Regiam Maieftatem, decifum negatiuè, *de Franch. in decis. 691.* Et num clerico Bastardo delinquenti, decifum affirmat. *Gram. in decis. 81. & de Franch. in decis. 189.* Et quæ habeant concurrere ad hoc, vt clerico delinquenti non competat hæc declinatoria fori, decifum per *Capyc. in decis. 161.* Et num iam clerico non à suo Epifcopo ordinato, decifum affirmat. *Guld. Pap. in decis. 449.* Et num clerico laici hæredi, decif. affirmat. *Mynfing. cent. 3. obseru. 45.* Item num clerico, qui alicuius pupilli tuelam adminiftrauit, decifum affirmatiuè, *Domin. de Rot. in decis. 5. tit. de Iudic.* Et num post sententiam condemnatoriam, decifum affirmatiuè, *Volaf. in decis. 65.* Item num clerico pro iure congrui conuento, feu affictu domus, decifum affirmat. *Thom. Triuis. in decis. 34. part. 3.* Item num clericus poffit reconueniri facta publicatione in caufa; decifum affirmat. *de Franch. in decis. 376.* Item

num clericus renuncians conuentioni, euitet iudicium reconuentionis, decifum negatiuè *de Franch. in decis. 349.* Item an confelfio facta per clericum coram Iudice seculari, noceat illi coram Iudice Ecclesiastico, decifum negatiuè, *Cappel. Tholos. in decis. 425.* Et clericus delinquens fitne remittendus Epifcopo originis, feu domicilij, vel Diocæfis perpetrati delicti, decifum pro cafu posteriori, *de Franch. in decis. 37.* Nouiffimè conuentus fimul cum laico in actione hypothecaria, effne quidem remittendus Iudici ecclesiastico, decifum affirmatiuè, *Capyc. in decis. 73.*

COLLECT. LIV.

Super Conftit. Reg. in aliquib. & Conft. vi de fuffeçfionibus.

HARUM Conftitut. occasione filias fœminas excludentium à fuffeçfione paterna, existentibus mafculis, pluries occurrit decidere: Et primò quæ requirantur, quòd per existentiam mafculorum ex veniant à fuffeçfione excludæ, decifum per *Mynfing. cent. 5. obseru. 26.* Et ad hoc vt etiam excludantur, requiruntur ne tot dotaciones; quot & fuffeçfiones, decifum affirmatiuè; *Ann. in allegat. 81.* Item num conftitutio hæc excludens dotatam, indotatam excludere cenfetur; decifum negat. *Gaff. Thiff. in decis. 42.* Item num harum conftitut. difpofitiones locum obtineant, tam in fuffeçfione paterna, quàm materna, decifum affirmatiuè, *Afflitt. in decis. 178.* in primo dubio; Et quid in fuffeçfione fraterna, decifum negat. *de Franch. in decis. 171.* Et quid in fuffeçfione feudi plani, & de tabula, decifum

cifum affirm. apud eundem *de Franc. in decis. 7.* Item an excludantur à successione dotantis tantum an verò aliorum, decisum pro priori casu, *Theff. in decis. 62.* Et num exclusæ harum vigore Constit. concurrant cum masculis in proprietate reservata filiis ex dispositione Auth. præterea. C. unde vir, & vxor, decisum negatiuè, *Surd. in decis. 7.* Item maritata, quæ à statuto venit exclusa, succedatne cum nupta, & indotata fratri dotanti de bonis paternis, decisum negatiuè, *Th. ff. in decis. 63.* Et num faciat partem exclusæ similiter à statuto, decisum per *Th. ff. in decis. 159.* & *Surd. decis. 15.* Item an disp. hæc procedant in hereditate fœminæ, decisum negatiuè, *Surd. decis. 9.* Vltimò num per existentiam neptis ex filio, excludatur amita, decisum negatiuè, *Gram. in decis. 63.*

COLLECT. LV.

In l. quod mo. ff. de acqu. p. ff.

Materies quidem clausulæ constituti sedet hic, & in *Lauter. dum, ff. eod. tit.* pleraque sub se continens decisiones: Et imprimò num per hanc clausulam transferatur dominium, decisum affirmatiuè, *Guid. Pap. in decis. 168.* Et num venditori constituenti se nomine emptoris possidere, agenti ad pretium obstat exceptio rei non traditæ, decisum affirmatiuè, *Flam. Cartar. in decis. Rot. Jen. 82.* Et num clausula hæc operetur stante statuto, vtram, ac corporalem requirente traditionem, decisum negatiuè, *Grat. Rot. March. in decis. 238. in 2. dubio.* Et an emptor agere possit ad actualement rei emptæ, realèque traditionem, non obstante constituto in contractu apposito,

decisum affirmatiuè, *Cacher. in decis. 38.* Et num clausula hæc operetur quoad incorporalia, decisum cum distinct. per *Polidor. Rip. obseru. 32.* Item non apposita in instrumento, habetutne pro supposita ob tabellionum consuetudinem, decisum affirmatiuè, *Rot. Bonon. apud de Beniten. in decis. 32.* Et an contineatur sub clausula illa, quæ omnia, &c. decisum negat. *Iaffred. in decis. 49.* Et num transeat ad hæredem constitutarij, decisum affirmatiuè, *Theff. in decis. Pedem. 105.* Item constitutum collatum in tempus mortis, pòste mortem, valeatne; & operetur, decisum negatiuè, *Theff. in decis. 38.* Et num hoc stante constituto requiratur excussio de bonis debitoris, decisum negat. *idem in decis. 218.* Item an tertius possessor ex ista clausula inhibere valeat executionem sententiæ, decisum negatiuè, *Valase. in decis. 55.* Item num constitutum possessorium adiectum hypothece bonorum censeatur sublatum, resoluta hypothecca, decisum affirmatiuè, *Cacher. in decis. 34.* Demum ad incutendam pœnam in casu venditionis, etiam satis constitutum hoc, decisum negatiuè, *Polidor. Rip. in obseru. 342.* Et num valeat saltem in vim cessionis, decisum per eundem in *obseru. 333.*

COLLECT. LVI.

Super doctrina Barr. in l. i. ff. de p. et a. ut. credi.

IN materia renouationis emphyteusis finitæ ob generationis interitum fuit primò dubitatum num id procedat in emphyteusi Ecclesiæ, & fuit decisum affirm. *Caputaq. in decis. 304.* Sed quid si Ecclesiæ velit penes

se retinere rem, decifum negat. *idem in decif. 303.* Item num cognatis competat ius istud petendi renouationem, decifum pro parte affirmatiua, *Valaf. decif. 103.*

COLLECT. LVII.

*Super Conſtitut. Reg. Hoſtici
exceptione.*

IN huius exceptionis materia nonnullæ ortæ ſunt decif. Et primò num huic exceptioni renunciari poſſit, decifum affirmatiuè, *de Franch. in decif. 164.* Item num hæc hoſtica exceptio poſſit opponi agenti pro dote, decifum negatiuè, *idem in decif. 286.* Et num hæc eadem exceptio competat vxori militis, decifum negatiuè, *Capyc. in decif. 172.* Sed quid ſuum ſequenti virum in caſtris, decifum affirmat, *idem in decif. 176.* Et quid vxori pro dote conuentæ, quæ poſſidetur per virum in caſtris exiſtentem, an competat hæc exceptio? decifum affirmatiuè, *Fran. Milan. Ro. Sic. in decif. 9.* Vltimo allegans hanc exceptionem contra ſuos creditores, an agere poſſit contra ſuos debitores, decifum affirmatiuè, *Ann. in alleg. 75.*

COLLECT. LVIII.

Ex Conc. Trident. ſeſſ. 15. c. 9. de reſor.

EQuidem iſta ſacra diſpoſitio decidendi in materia probandi iuſpatronatus, nonnullis tribuit anſam; Et primò quomodo probetur generaliter iuſpatronatus, decifum per *Achil. de Graſſ. in decif. 4. 5. & 7. in tit. de iur. patrona.* Et num poſſeſſio quinquagenaria cum præſentationibus effectiuaſ ſufficiat ad iſtius iu-

ris probationem, decifum negat. *Ro. diuerſ. in decif. 409. par. prima.* Et quòd requirantur præſentationes, decifum per eandem *Ro. in decif. 791. par. 1.* Item ius patronatus præſumatur ne ex fundatione, ſeu dotatione, vel ex uſurpatione in dubio, decifum pro ſuperiori caſu, *Mohed. in decif. 3. de iur. patrona.* Et *Cieſcem. in decif. 1.* Sed quid in magnis domibus, decifum pro præſumptione uſurpationis in tali caſu, *Caputaquen. in decif. 128. par. 2.* Et quid in perſonis parochianorum, decifum *idem, Cardin. Put. in decif. 57. hb. 1.* Et quid in iurepatronatus Vniuerſitatum, & communitarum, decifum ſimilimodo, *Mohed. in decif. 2. de iur. patronat.* Vlt. num Imperatori, vel Regi veniat concedenda remiſſoria probandi ius patronatus, decifum cum diſtinct. *Put. in decif. 160. 1559. & 1558. vol. 1.*

COLLECT. LIX.

Super l. 1. ff. de iur. codicill.

DE mat. clauſulæ codicillaris, de qua hic DD. inſurrexerunt aliqua dubia, quæ poſthac decifa fuerunt: Et primò, ſi inſtitutione effecta caduca, puta per præcedentiam inſtituti, an hæc clauſula codicillaris operetur quoad ſubſtitutionem, decifum affirmat, *de Franch. in decif. 156.* Item teſtamentum fratris per querelam alterius fratris nullum declaratum, an vigore huius clauſulæ ſuſtineatur, decif. affirmat, *Theſſ. in decif. Podem. 128.* Et per natiuitatem poſthumi ignoranter præteriti ruptum, an etiam ſuſtineatur, decifum *idem apud eundem in decif. 141.* Item hæc clauſula præſumatur ne ex voluntate teſtatoris, vel ex capite notarij appoſita, decifum ex voluntate teſta-

testatoris *Caroc. in decis. 11.* Et num sit ampliatiuè, vel subsidiariè, decisiu cum distinct. *Polid. Rip. in obseru. 322.* Item hæc clausula an importet repetitionem venientibus ab intestato, decisiu affirmatiuè, *Guid. Pap. in decisione 323.* Et de *Franch. in decis. 1.*

COLLECT. LX.

Super doctrina Panor. in c. 2. de feud. circa clausulam illam, salvo assensu domini.

Fuit primò dubitatum an clausula hæc excuset à caducitate emphyteuticam ob alienationem, decisiu negatiuè, *Gram. in decis. 49.* Et num operetur emptore litigante vsque ad sententiam, decisiu negatiuè, de *Franch. in decis. 266.* Et num censetur repetita in traditione, decisiu negatiuè, *Mmad. in decis. 14.*

COLLECT. LXI.

In l. cogi, C. de pres. heredit.

Iuxta regulam huius Text. quòd nemo cogitur titulum suæ possessionis ostendere: Fuit primò dubitatum, & consequenter decisiu an quis cogatur titulum ostendere in rebus feudalibus, & dic quòd non, *Affl. in decis. 265.* Et num rector, vel curator Ecclesiæ agens aduersus eundem Ecclesiæ debitores, vel altaris teneatur ostendere titulum, decisiu affirm. *Capyc. in decis. 6.* Et an quoque successor habeat sui authoris utulum indicare, decisiu negat. *Vius. in decis. 139.* Item num quis cogi possit ad ostendendum titulum possessionis a quæ, decisiu negat. *Aun. in alleg. 76.*

Et num cogatur quis titulum ostendere in præscriptione immemorable, decisiu negatiuè, *Myrsing. cent. 1. obseru. 30.* Et an huiusmodi tit. præsumatur ex temporis antiquitate, decisiu cum distinct. *Caputaquin. in decis. 314. par. 1.* Videto tandem ad huius tituli materiam, *Affl. in decis. 374.* *Capyc. in decis. 97. de Franc. in decis. 266.* & *Boer. in decis. 323.*

COLLECT. LXII.

Super Auth. quærem, Cod. de sacrosanct. Eccles.

Hæc Auth. quæ disponit emphyteutam expelli possit ob deteriorationem, pepercit aliquas decisiones; Et primò quæ concurrenda sint quòd propter deteriorationem possit expelli, decisiu per *Mon. in decis. 13.* Et num compelli possit ad rem deterioratam relictendam, decisiu affirmatiuè, *Caput. Tholos. decis. 355.* Item an ob incisionem arborum veniat expellendus, decisiu affirmat. *Grat. Ro. March. in decis. 174.* Sed quid si arbores non fuere fructifera, decisiu negatiuè, *Ro. Lyon. apud Lepid. in decis. 138.* Et quid si loco caruntalæ subrogentur, decisiu negat. *Ioseph Lud. in decis. P. ruf. 9.* Item & ult. emphyteuta, qui extirpauit oliuetum, vineamque plantauit, an incidat in commissum, decisiu negat. *Valas. in decis. 50.*

COLLECT. LXIII.

In l. pecunia, C. de priuileg. Fisci.

Secundum hunc Text. fuit primò dubitatum apud *Affl. in decis. 190* videlicet an pecunia liberata secundo creditori possit auocari per an-

terioriorem creditorem; Et fuit decifum cum diftinct. de quo per *Gram. in decifion. 1.* poft alias. Item num anterior creditor auocare poffit à pofteriori creditore, quod illi folutum fuit, vel ceffum, fed nondum exactum, decifum negatiuè, *Flamin. Cartar. Rot. Ien. in decif. 19.* Item an hæres pro parte fua pecuniam exigens teftatori debitam, teneatur illam cohæredi communicare, decifum cum diftinct. *Ann. in alleg. 4. vol. 1.* Et ad decifionem huiusl. vide *Capp. in decif. 78. Carro. in decif. 109. O. Iofeph Ludon. in decif. Pernf. 45. par. prima.*

COLLECT. LXIV.

Super c. vi noftrum, de appellat.

Bis atque iterum fuper ifto c. decifum fuit. Et primò an per folam commiffionem reuifionis cõfideretur caufa auocata, decifum affirm. *Magon. Rot. Florent. in decifion. 90.* Et num caufa femel auocata, cenfetur femper auocata, decifum affirmat. *Pute. in decifion. 240. lib. 2.* Et num diftinct auocatio caufæ proprio facta motu ab illa, quæ ad partis poftulationem fit, decifum affirm. *Pet. de Beni-ten. in decif. Bonon. 41.*

COLLECT. LXV.

Super Conftit. Reg. Quamplurimum...

Occafione huius Conftitut. de adiutorio, feu fubuentione à Vaffallis Baronibus debita, loquentis, multæ decif. emanarunt. Et primò fi feudum concedatur cum qualitate burgenfatica, allodiali, an adhuc debeat fubuentio? decifum affirmatiuè, *de Franch. in decif. 131.* Et an

etiã debeat Baroni filiam fuam naturalem, vel fpuriam nuptui tradenti, decif. negat. *Ber. in decif. 127.* Et num maritanti fotorem, decifum affirm. *de Franch. in decif. 73.* Item an debeat monachanti filiam, decif. affirmat. *idem in decif. 42.* Et an ex tempore ingreffionis, vel profelfionis, decifum ex tunc cum proficetur. *Ann. in fingul. 13.* Item debeat ne neprem collocanti, decifum affirm. ftante patris. puellæ paupertate, *de Franch. in decif. 215.* Item num debeat ei qui cum pacto de retrouendendo, decifum affirmatiuè, apud eundem *de Franch. in decif. 76.* Demum an fubuentio hæc exigenda fit ex proprietario, vel ab vfufuctuario? decifum per *Capp. in decif. 184.*

COLLECT. LXVI.

In l. maiorem ff de pact.

Creditorum concurrentia, de qua hic, habet tres decifiones. Et primò quib. in cafibus congruat, decifum apud *Affl. in decif. 188.* Et quomodo fiat, decifum apud *de Franch. in decif. 82.* Item num creditor hypothecam habens per priuatam fcripturam, & apocham, teneatur ftate concurfui maioris partis creditorum, decifum negat. *Flam. Cartar. Rot. Ien. in decif. 130.*

COLLECT. LXVII.

In l. fi tempora, Cod. de fid. inftitum. lib. 10.

Oblationis in fubhaftatione materia hic fedens nonnullas fub fe continet decifiones. Et primò, vt fubhaftatio ritè, rectèque fiat, quæ

quæ sint necessaria, decifum per *M. Ant. de Amat. in Ro. March. decif. 67.* Item num ecclesia, & civitas restituantur in venditione facta sub hasta, decifum affirmatiuè, *Guid. Pap. in decif. 536.* Num & minor, decifum adhuc, *Franc. de Claper. in decif. vii. cau. 3.* Et quid in Fisco, decifum negatiuè, *Afflic. in decif. 340.* Iterum transfertur in emptorem sub hasta absque traditione dominium? decifum affirmatiuè, *Guid. Pap. in decif. 12.* Item an quilibet in hac venditione ad offerendum admittatur, decifum affirmatiuè, *Franc. de Claper. in decifion. vii. 7. cau.* Et quoties fiat additio, decifum semel tantum, *idem de Claper. in decif. prim. 5. cau.* Et num fructus rei venditæ pendentes in hac additioe veniant, decifum negatiuè, *Valaf. in decif. 36.* Item num factis subhastationibus, alia admittatur oblatio, decifum affirmatiuè, *Magon. in decif. Ro. Florentin. 13.* Et num si pretij augmentum offeratur, admittatur, decifum negat, *Franc. de Claper. decif. 2. cau. 5.* Item num in hac venditione facta sub hasta habeat locum vicini prælaris vigore iuris congrui, decifum affirmatiuè, *Magon. Rot. Florent. decif. 100.* Item si res non commodam patitur diuisionem, deueniendumne sit ad licitationem, decifum affirmat. secundum *Capp. in decif. 16.* & *Boer. decif. 5.* tametsi *Vin. dicat* fortè diuidendum esse in decif. 437. Item hæc, quæ sit sub hasta venditio ad instantiam anteriorum creditorum, dicitur fieri iure creditorum? decifum affirmat. *de Franch. in decif. 69. num. 2.* Et an docere se debeat potiorum creditorum in hac vend. affirmat. *Anna. in alleg. 78.* Et re-vendita hoc modo valeatne posterior creditor quid præterdere circa augmentum

temporis? decifum negatiuè, *Ann. in Alleg.*

COLLECT. LXVIII.

In l. Item quæritur §. exercitum
ff. loca.

TExt. iste decifus est & præf. per *Th. ff. in decif. 108.* Item per *Gr. Ro. March. in decif. 22.* sc. an procedat stante not. impedimento, fuit decifum negat. Et quid in impedimento causato ex facto locatoris, decifum negat. *Ioseph Ludou. in decif. Pernf. 12.* Et quid si denunciatio fieri nequit sine periculo, an adhuc procedat rex. iste, decifum negat. *Ro. Rom. dinar. in decif. 241. par. 1.*

COLLECT. LXIX.

In l. diffamari, Cod. de iuren. &
manuiss.

LEx ista fuit primò decisa & præf. per *Afflic. in decif. 164.* præter cuius decif. aliquæ aliq. posthac emanarunt; Et primò in quibus casibus non locum obtineat hæc dispositio; decifum per *Boer. in decif. 245.* Item an agens remedio huius l. docere debeat de suo interesse; & sic de poss. sione, & iure suo, decif. affirm. *Ro. Rom. diuers. in decif. 801 par. prima.* Et an etiam procedat in persona iactanti se nobilem; seu ignobilem, decifum affirm. *Gram. in decifion. 205.* Et an competerat bannito, vel excommunicato, decifum neg. *Cacher. in decif. 251.* Item an agenti huius l. remed. obstat exceptio litis pendentiæ, decifum negat. *Flam. Caria. in decifion. 44. Rot. Ica.* Et quis dicatur actor verum diffamans, vel diffamatus, decifum pro diffamato, *Afflic. in decif. 268.*

COLLECT. LXX.

*Super l. fin. Cod. de edict. diu.
Adr. toll.*

PRO huius text. practica videto *Ioseph. Lud. in decis. Perus. 69.* Præterea *Afflict. in decis. 119.* vbi scil. an hic text. procedat in feudis quaternatis. Et quid in testamento nuncupatio, decisum affirmatiue, *Ann. in allig. 90. p. prima.* Item inmissus vigore huius l. in possessionem, teneat sine cauere in casu succumbentis etiam de fructib. decisum apud *de Franib. in decis. 627.* Et agenti remedio huius l. obstatne exceptio illegitimitatis, decisum negatiue, *Caputaquens. in decis. 341.* Et an exceptio defectus tit. vel proprietatis, decisum affirmatiue, *idem in decis. 344 p. 3.* Et contra inmissum huius l. vigore in possessionem, veniunt opponenda exceptio spoliationis, decisum negatiue, *idem Caputaquens. in decis. 347. part. 3.*

COLLECT. LXXI.

*Super doctrina gloss. in clem. 1. in verb. ex
nunc. de concess. p. aben.*

NOBIS gloss. hæc declarat hic quid operetur clausula illa ex nunc prout ex tunc, cuius gratia nonnullæ ortæ sunt decis. Et primò num apposita in constituto operetur, vt post mortem constituentis si fuerit collatum, suum inquam operetur effectum, decisum negat. *Thes. in decis. 38.* Et an apposita in donatione facta filio sequuta morte, dominiū transferri faciat à hæriti contra actus donationis, decisum affirmat. *de Franib. in decis. 113.* Et quid si quis donauit omnia bona sua casu, quo sine libe-

ris moreretur, constituens se ex nunc prout ex tunc, & è contra nomine donatarij dicta bona possidere, an sequuto casu dominium eorum transeat in donatoris heredem, vel donatarium, decisum pro donatario, *Guid. Pap. in decis. 168.* Item num Episcopus mandans clerico, vt debitum à se confessatum soluat infra decem dies, aliàs cum hac clausula ipsum excommunicet, talis valeat excommunicatio, decisum affirmatiue, *Guid. Pap. in decisione 388.*

COLLECT. LXXII.

*Ad notata per DD. in l. ad nomen di.
ff. de iur. iur.*

CONSUEVERUNT DD. hic de fide rationum libris habenda tractare, vnde circa hos, & alios non in paucas quidem decisiones facientes proruperunt; Et primò quando librationum dicantur authentici ita, quòd eis sit præstanda fides, decisum per *Grat. Ro. March. in decis. 146.* Et num possint pro parte acceptari, & pro parte non, decisum negat. *Fran. Mar. in decis. 520.* Item num liber rationis alicuius defuncti, qui sanè non improbus fuerit, faciat fidem, decisum facere aliqualem presumptionem, *Cappel. Tholos. in decis. 496.* Item num libri mercatorum plenè probent concurrentibus multis coniecturis, decisum affirmatiue, *Surd. in decis. 199.* Et quæ requirantur, vt illis adhibeatur fides, decisum per *Guid. Pap. in decis. 441.* Et *Ioseph. Ludou. decis. 83.* Et magnam continentibus quantitatem num veniat præstanda fides, decisum per *Thom. Trusian decis. 1. vnt. 6. p. prima.* Item num quando libri eorundem mercatorum habentur

tur pro publicis instrumentis ita, quod habeant executionem paratam, præferantur creditoribus se in instrumento fundantibus, decifum affirmatiue. *Grat. Ro. March. in decif. 203.* Et num probent pro tertio contra tertium, decifum negatiue, *Caputaquen. in decif. 155. par. 2.* Et quid si ex decrero Principis fidem faciant, an etiam probent contra tertium, decifum affirmatiue, *Surd. in decif. 312.* Et num mendaces in vna partita, præsumantur in totum mendaces, falsique, decifum affirmatiue, *Farinac. in decif. 110.* Item num libris publici officialis detur fides, decifum negat. quando non sunt compaginati, *Grat. Ro. March. in decif. 137.* Et num libris Monasterij, ac Confraternitatis, decifum affirmatiue, per *Valas. in decif. 10.* Sed cum dist. apud *Ann. in Alleg. 9. 4.* Et an libris visitationum, decifum affirmat. quoad pertinentia ad visitationem. *Caputaq. in decif. 158. par. 2.* Et an libris Gabellariorum, decifum per *Sur. in dec. Mant. 326.* Et num libris Chronicorum, decifum affirmatiue, *Caputaquen. in decif. 160. par. 2.* Et an libris Thesaurarij presbyterorum ecclesiæ collegiatæ, decifum affirmatiue, *id. in dec. 156.* Item liber terragiorum qualem fidem faciat, decifum per *Boer. in decif. 195.* Item an credatur libris priuatarum rationum, decifum per *Magon. Ro. Floren. in decif. 95.* Et multa in materia librorum ponit *Mohed. in decif. 1. in tit. de sur. vbi addi.*

COLLECT. LXXIII.

In l. 2. C. de pignor.

AN procedat istius l. disp. quando est apposita clausula in instrumento, vt generalis hypotheca.

non deroget speciali, vel è contra, decifum apud *de Franch. in decif. 5. per Cather. in decif. Pedem. 159.* Et apud *Card. Pute. in decif. Ro. Roma. 38. volum. primo,* vbi vnanimiter dicunt negat. Et an etiam procedat in fructibus rei specialiter obligatæ, decifum quod sic, per *Magon. in decif. Ro. Floren. 124.*

COLLECT. LXXIV.

In l. contumacia. ff. de re iudi.

SVb contumaciæ materia hîc sedente non pauca quidem continentur decisiones, prius igitur videre placeat num inducatur contumacia absque trina citatione, & decifum fuit pro parte negatiua. *Farinac. in decisione 11.* Et quid si vna citatio fiat pro tribus, an sufficiat, decifum affirmatiue, *Myssing. cont. 6. obseru. 9.* Item qualiter sit puniendus contumax tam de iur. ciu. quàm de iur. cano. videndus est *Pin. in decif. 138.* Et num veniat puniendus non facta accusatione, Iudice pro tribunali sedente, decifum negatiue, *idem in decif. 273.* Et num ante accusationem possit procedi contra eum, decifum negatiue, *Thissaur. in decif. Pedem. 19.* Et an contumacia accusata pendente securitate inualidet sententiam foriudicationis, decifum affirmatiue, *de Franch. in decif. 673.* Et quomodo sit accusanda, quando incidit in diem festum, videndus est *idem in decif. 639.* Item an procuratoris contumacia domino obsit, Et an dominus restitui valeat aduersus eam, decifum affirm. *Cather. in decif. 9. Et Cappel. Tholos. in decif. 101.* Et an illa defuncti officiat hæredem, decifum affirm. *idem in decif. 106.* Et *Boer. in decif. 641.* Item quis dicatur verus,

quifve fictus contumax, decifum per *Faimes. in decif. 12.* Et num appellare poffit, decifum affirmat. cum declaratione, *de Ama. Ro. March. in decif. 36.* Et num pro quo lata fuit fententia veniat condemnandus in omnibus litis fumptibus, vel in iis dumtaxat, quos reus facit propter contumaciam, decifum pro fecundo cafu, *Cappel. Tholof. in decif. 408.* Et num citatus pro caufa criminali, puniatur tertia parte bonorum mobilium, decifum affirmatiue, *Viu. in decif. 257.* Item num contumacia in non parendo iuffui Iudicis, fit manifefta offenfa, decifum cum dift. *Cappel. Tholof. in decif. 266.* Præterea & vltimò quæ fit pœna contumacis, videndus eft *Thiff. n. d. cif. 105.*

COLLECT. LXXV.

Super c. flatuimus, de maledict.

Quotidie tex. ifte circa blasphemiz materiam allegatur, fuper quo non femel contingit decidi propter effraznatas eorum linguas, & diabolicas, qui in talia verba proruperunt dicenda, lapfque funt. Etenim prius videndum libeat num fit blafphemia dixiffe (*al Corpo d'Idio*), decifum per *Thiff. in decif. Pedem. 241.* Et an dixiffe (*potra di Dio*) fit etiam blafphemia, decif. affirmatiue; *Viu. in decif. 388.* Et an dixiffe (*al difpetto d'Idio*), decif. affirmat. & qua veniat plectendus pœna, decifum linguam effe perforandam. *Gramm. in decif. 50.* Et num dixiffe (*al fangue di Dio*) decifum negat. *Ro. Lucens. in decifion. 150.* Et num qui dixerit (*al difpetto di quel becco, & cornuto &c. io no ho pur fatto vno*) blafphemiam commiffiffe dicatur, & qua pœna puniendus, decifum affirmat. & ad remigandum dandus

perforata lingua, *Gaff. Thiff. in decif. 78.* Item num blafphemanti cuilibet fit pœna ordinaria Reg. Pragm. infligenda, decifum affirm. *Viu. in d. decif. 388.* Et an blafphemanti iracundiæ calore commoto, & ad id crimen minime affueto, fit minuenda pœna, decif. affirmat. *B. n. z. Ro. Bonon. in decif. 135.* Et num etiam blafphemanti calore iracundiæ ex iniufta, & illicita caufa veniat minuenda, decifum negat. *Viu. in decifion. 275.* Et num concedatur immunitas Ecclefie, decif. neg. *Boer. in decif. 110.* Item qua pœna veniat puniendus incidens cultro imaginem Diuæ Virginis dolosè caufa in ludo iacturæ, decifum pœna mortis naturalis, *de Franch. in decif. 504.* Item & vltimò blafphematores Nominis Dei, Beataque Mariæ Virginis eius genitricis, quæ plectantur pœna, decifum per *Boer. in decif. 301.*

COLLECT. LXXVI.

In l. nec emere. C. de iur. delib.

Nemo cogitur rem fuam vendere, ad hoc allegatur paffum ifte text. Vnde fuit primò dubitatum, an procedat hæc regula fauore ecclefiz, feu pro Monafterij ampliatione, decifum negat. *Gram. in decif. 75.* Et quid pro ampliatione Seminarij, decifum negat. *Carot. decif. 261.* Et an pro ampliatione capellarum, decifum apud *de Franch. in decif. 123.* Item an quis cogatur vendere partem rei fuæ, decifum negat. *Gaff. Thiff. quæft. 64.*

COLLECT. LXXVII.

Super Clem. 1. de fenec. & re iudi.

Circa huius Clem. difpofitione videto *Thiff. in decif. Pedem. 122.*
vbi

vbi quæ dicantur tres sententiæ conformes decidit; Item an sententia nulla, quæ ex nouiter deductis fuit confirmata, faciat numerum ita, ut tres sententiæ conformes dici possint, *decisum affirmatiuè, idem in decis. 228.* Item num huius clem. dispositio locum obtineat datis illis tribus sententiis verum interpellatis, seu intermediatis, *decisum affirmatiuè, de Franch. in decis. 135.* Et an quando ex illis tribus adest laudum arbitrorum, *decisum affirmatiuè, Grat. Ro. March. in decis. 82.* Et an in causis criminalibus, *decisum affirmatiuè, de Franch. in decis. 39.* Sed quid si in criminalibus executio foret irretractabilis, an adhuc procedat, *decisum negat. Cappell. Tholos. in dec. 450.* Item num exceptio nullitatis ex defectu iurisdictionis impediat trium conformium executionem, *decisum affirmat. Thom. Trius Rot. Vener. in dec. 68. par. prima.* Et num exceptio trium conformium sententiarum impediat appellationem, *decisum affirmatiuè, Mynsinger. de iur. 1. obseru. 15.* Item num beneficium ca. Odoardus. de solut. detur aduersus istas tres sententiæ, *decisum affirmat. Card. Puz. in decis. 36.* Item num minor restituatur aduersus eas, *decisum affirmatiuè, Ro. Auenionen. apud de Lauren. in decisione 2.*

COLLECT. LXVIII.

1. l. quamuis, C. de adul.

ADhuc usque nulli, præter Vincent. de Fran. super hoc tex. dubitari contigit, quippe qui primò decidit num ius querelandi de adulterio cognatis competeret, & dicit quod sic, *in decis. 94.* Secundò an competeret & hæredibus extraneis,

& pariter dicit quod sic, *in decisione 140.*

COLLECT. LXXIX.

Super pragmat. ad alitium.

S Parsum multaque circa ista pragmat. de compromisso inter conuersos disponentem, ponit Ioseph Ludou. *in decis. Perus. 47.* Præterquam nonnulli alij videndi sunt; Et primò num clerici vigore huius pragmat. ligentur, *decisum affirmatiuè, Capyc. in decis. 66.* Et an minores, *decisum affirmat. Ann. in sing. 115.* Et an affines, dissoluta affinitate, *decisum negat. Capyc. in decis. 7.* Item an istud compromissum dicatur necessarium, *decisum affirmatiuè, Caput. in decis. 166.* Et necessarius compromittere possit astringi ultra duas vices, *decisum negatiuè, Assult. in decis. 46.* Item in instrumento liquido liquidando an possit peti compromissum, *decisum negat. Capyc. in decis. 48.* Et an publicatis attestationibus, *decisum negatiuè, Caroc. in decis. 185.* Et an post litem contestatam, *decisum negatiuè, Assult. in decis. 185.* Et num cum agitur pro vita & militia per secundogenitum contra primogenitum, *decisum negatiuè, idem in decis. 44.* Sed quid si sit compromissum super quantitate vitæ & militia, *decisum affirmatiuè, Minad. in decis. 3.* Item an veniat faciendum in spolio recenti, *decisum negatiuè, Assult. in decis. 84.* Item num locum habeat in hærede conuento à creditore hæreditario coniuncto, *decisum affirmatiuè, Minad. in decis. 29.* Item num vnus ex arbitris electis, iuxta hanc pragmat. veniat recusandus, *decisum negatiuè, Ann. in alleg. 72.* Item num procurator ad lites valeat istud

petere compromissum, decif. affirm.
Pet. de Benit. in decif. 21.

COLLECT. LXXX.

*Super doctrina Bart. in l. Stichus, §. item
 quæsi sum. ff. de cond. indeb.*

BAr. hic ponit efficaciam clausulæ omni l. auxilio, super qua semel atque iterum fuit decifum, & primò an per clausulam istam censetur renunciatum exceptioni ordinis, decifum affirm. *Guid. Pap. in decif. 377.* Et num exceptioni remissionis pensionis ob sterilitatem, decifum affirm. *Caspy. in dec. 88.*

COLLECT. LXXXI.

In l. 2. C. de rescind. vend.

VIdendum est primò quando dicatur lætio ultra dimidiam iusti pretij, prout hic ad finem, vt agi possit huius l. remedio. & decifum fuit apud *de Franch. in decif. 243.* Et *Mynsing. cent. 4. obseru. 73.* Et quæ sit enormis lætio decidit *Guid. Pap. in decif. 170.* Et an stante enormissima læsione agi quoque possit etiam lapsis quindecim annis, decifum affirmatiuè, *Gamm. in decif. 266.* Et an contra tertium possessorem si secunda emptio eodem morbo laboret, decifum affirmatiuè, *Cresc. Ro. Rom. de empte. & vend. decif. 1. & Viu. in decif. 430.* Et quæ requirantur ad hoc, quod de tertio possessore diximus, decifum per *Gamm. in decif. 11.* Item an huic l. renunciari possit, decifum affirmat. *Affl. in decif. 220.* Item remedium huius l. habetne locum in assecuratione Navis, itemque pretij receptione pro fideiussione, decifum affirmatiuè, *V. Gas. in decif.*

18. Et num in compromisso, decifum affirm. *Mynsing. cent. 1. obseru. 33.* Et an in diuisione inter cohæredes, decifum affirm. *de Franch. in decif. 675.* Et quid in locatione, decifum affirmat. *Gam. in decif. 19.* Et an in transactione, decifum affirmat. *idem in decif. 10.* Verum cum distinct. *Card. Pute. in decif. 230. par. 2.* Et an in venditione facta cum pacto redimendi, decif. negat. *Ioseph Ludou. in decif. Paris. 97.* Et quid in venditione facta sub hasta, decif. affirmatiuè, *Gamm. in decif. 95.* Item an agi possit contra tertium possessorem tit. lucratio, etiam si primus emptor sit, vel non soluendo, decif. affirmat. *idem in decif. 21.* Item an sublato isto remedio, ob tamen enormissimam læsionem, lætio subueniri possit, decifum affirmat. *idem in decif. 66.* Item quando testator rem pro certo pretio vendi iussit, an procedat remedium istud, decifum negat. *de Franch. in decif. 225.* Item qualiter æstimanda sit res in terminis huius l. decifum per *Gamm. in decif. 246.* Et quomodo in ea concludatur deciderit *Magon. Ro. Floren. in decif. 108.* Item si venditor cum Sacramento promisit venditioni non contrahere, an habeat locum ista l. decifum neg. *Thiff. in decif. Pedem. 165.* Item an fructus sint restituendi, decifum neg. *de Franch. in dec. 119. & Gamm. in dec. 94.* Item num cui competit restitutio in integrum, veniat ei concedendum remed. istud, decifum negat. *de Franch. in decif. 148.* Cæterum in ista l. videto *Cacher. in decif. 41. Sen. Pedem.*

COLLECT. LXXXII.

In l. vni. C. de rap. Virg.

FVit primò dubitatum an raptus dicatur sine violentia, decifum negat.

negat. *Ths. Triuis. in decis. Venet. 40.* Et quid si copula non fuerit subsequuta, decifum etiam negat. *idem in decis. sequent.* Et quæ sit pœna raptus videtur D. Ludo. à Pegue. *in decis. 43.* Item raptor matrimonium contrahens eum rapta, enitènt pœnas à l. civili propter raptum impositas, decifum negat. *idem in decis. præcedenti.* Item an ista l. obtineat locum in meretrice, decifum negat. *Thom. Triuis. in decis. 33. par. 2.* Et an in muliere corrupta, decifum negat. *idem in decis. 26. 4. part.* 2. præterea est videndum *Thes. decis. 207. in hac l.*

COLLECT. LXXXIII.

In lapertissimi, C. de ludi.

MVLTIOTIES hic fuit decifum circa Judicis suspensionem, videndum est igitur primò quando Judex possit vti suspectus recusari, & quibus ex causis, *Bergnin. in decis. 128. libr. 2.* Quæque suspensionis causæ sint attendendæ, & quis suspectus Judex dicatur, *Thom. Triuis. in decis. Venet. 64. par. 2.* Item an Judex possit in suæ causæ suspensionis examinari vti principalis, decifum affirmatiuè, *Thes. in decis. 6. Sæ. Pedem.* Et an valeat appellare, decifum negatiuè, *Cacher. in decis. 15 eiusdem Sen.* Sed an ab incidentibus ante sententiam, decifum cum distinct. *de Francb. in decis. 408.* Et an Judex affinis alicui ex ligatoribus, soluta affinitate per matrimonium contracta (remanens tamen ex eo filius) veniat recusandus, decifum negatiuè, *Franc. Milan. in decis. 15.* Et usque ad quem gradum vti consanguineus recusatur, decifum per *eundem in decis. subsequent.* Et an propter inimicitiam, quæ ex facto partus prouenit, deci-

sum negatiuè, *Franc. Mar. in decis. 291. p. 2.* Et an generalis recusatio admittatur, decifum negatiuè, *Boer. in decis. 269.* Item si allegetur vti suspectus Gubernator, censentiuræ cæteri eius Officiales, & Auditores suspecti quoque, decifum affirmat. *Ioseph. Ludon. in decis. 108.* Item delinquenti in iis, quæ ad officium pertinent, sitne interdicens administratio? decifum cum distinct. *de Francb. in decis. 8.* Item delegatus suspectus possitne subdelegare? decifum negatiuè, *Ann. in alleg. 71.* Item sententia lata à Iudice recusato sitne omnino nulla, decif. affirmat. *Ror. Rom. diuers. in decis. 2. par. 2.* Item, & demum concedaturne minoribus restitutio in integrum ob omisam suspensionis allegationem, decifum affirm. *de Francb. in decis. 432.*

COLLECT. LXXXIV.

In c. post cessationem, de proba.

SVPER isto c. videndum est an literis Episcopi de beneficio prouidentis in eius manibus resignato, cedatur, ita quod probent resignationem, decifum negat. *Crescent. in decis. Ro. Rom. 157.* Et an in literis eiusdem met super natalium defectu dispensantis, decifum affirm. *Cas. de Grass. in dec. 170. de prob.* Et an etiam credatur ei in sua collatione, quomodo esse filium patrimoniale, decifum negat. *Caputaquen. in decis. 128.* Item an præstanda sit fides literis Ordinarij absque Notarij, & testium subscriptione in præiudicium tertij, decifum negatiuè, *Domini de Ro. in decis. 10. tit. de prob.* Item an illis delegatorum executorum, decifum affirmat. apud eosdem in ead. *Rot. in decis. 17. no. 12. in antiqu.*

COLLECT. LXXXV.

Super e cum dilectus, de fid. instrum.

Materia conclusionis in causa Mex DD. in hoc loco agi solet; ideoque circa eam norandum est, num oblatio iuramenti post conclusum in causa admitti possit, decisum affirmatiue, *Cas. her. in decis. 11. & 97 & Boe. in decis. 95.* Et num in casu quando iam actor probauit per testes intentionem suam, decisum affirmat. verum cum modificatione, *Thysaur. in decis. 93. Sen. Pedem.* Item an omissa conclusione in causa vitietur sententia, decisum negatiue, *Mys. sing. centur. 3. obseru. 17.* Sed quid in criminalibus, decisum adhuc non vitiat, cum non sit necessaria, *idem cent. 4. obseru. 81.* Item num conclusio in causa impediatur instrumentorum productionem, & scripturarum, decisum affirmatiue, *d. Amat. Ro. Mar. h. in decis. 95.* Et num post conclusum in causa possit dari terminus ad comprobandas scripturas presentatas ante conclusionem, decisum affirmatiue, *Afflit. in decis. 115.* Et num possint recipi testes super habilitatibus impetrantis, superque sigillorum recognitione, ac signorum Notariorum pro informatione Iudicis, decisum affirmatiue, *Dom. d. Ro. in decis. 2. in tit. de testib. in nouis.* Numque de æquitate possint articuli admitti post terminum ante tamen conclusionem in causa, decisum affirmatiue, *idem in decis. 9. eod. tit. in nou.* Item num clausula (salua scripturarum productione) in conclusione causæ opposita, comprehendat scripturas priuatas, decisum negatiue, *Afflit. in dec. 272.* Et num in conclusione in causa facta cum clausula (iure producendi) possint

aliqua produci, decisum affirmatiue, *Cappel. Tholos. in decis. 14.* Item num in causis beneficialibus necessaria sit conclusio in causa, decisum negatiue, *Dom. de Ro. in decis. 1. in eod. tit. praeallegato in nou.* Item num post conclusum in causa concedatur primum, & secundum beneficium, decisum affirmatiue, *Minad. in decis. 15.* Et attentata post conclusionem quomodo sint reuocanda, decisum per *Afflit. in decis. 332.* Quæque sint licita fieri decidit *Mys. sing. cent. 6. obseruat. 56.* Pluraque in hac materia ponit *Grat. Ro. March. decis. 198.*

COLLECT. LXXXVI.

Super Rit. Mag. Cur. Vic. 228. cum tribus sequentib.

Precipue istis in Ritibus tractatur materia electionis fori, fuitque primò dubitarum num Ecclesia fori electionem haberet, & est decisum, quòd sic, *Afflit. in decis. 257.* Et an clericus, decisum adhuc, *Cas. pyc. in decis. 160.* sed an pro bonis patrimonialibus, decisum negatiue, teste *Viu. in decis. 27.* Et quid pro insultu, & vulneribus in alterius personam clerici illatis? decisum affirmatiue, *idem Viu. ibidem in dub. & Ann. in alleg. 147.*

COLLECT. LXXXVII.

Super Auth. dos data, C. de donat. ante nupt.

ANtephati materia ultra loca ordinaria Consuet. & Constit. Neap. sedet hic, super qua fuit primò dubitarum num antepharum debeatur dote promissa in termino non soluta,

ita, decifum negatiuè, *Afflitt. in decif. 141.* Sed quid fi tempus folutionis nondum celfit, decifum affirmatiuè; *idem in decif. 333.* Et an dilatione pendente, decifum negatiuè, *Guid. Pap. in decif. 565.* Item an antephato ob moram hætedum non foluto, vxori debeantur vfurz, decifum negatiuè, primo loco, apud *Afflitt. in decif. 191.* cuius opinio ni accedit poftea *Capp. in decif. 65.* at tamen contrarium fuo tempore dicit decifum *Gram. in decif. 103. numero 96.* & hanc fequutus eft *Sen. Peden. apud Thiffaur. in decifione 45.* à qua equidem ipfe non diffentiret, cuius rationem, vt ordini notem geram, relinquo; Et qualiter illæ fint taxandæ, videndus eft *Vincent. de Franch. in decifion. 117.* vbi dicit ad rationem ducatorum quinque pro centenariis: Item an filij, matre viam vniuerfæ carnis ingreffa, fuccedant in antephato, tunc funt hætedes Patris, fiue non, decifum affirmatiuè, per *Afflitt. in decif. 314.* & 27. apud verò *de Franch.* propriori cafu tantum. Ego tamen priori hæterem fententiæ, fcilicet *Afflitt.* Et num foror veterina præferatur, decifum affirmatiuè, *Afflitt. in decif. 117.* Item num mulier, quæ vfufructum eius elegit, poffit deinde variare, & fic petere antephatum, decifum affirmatiuè, *idem in decif. 191. in 2. dub.* Et num iuuatur Velleiano, fi intercedat eius gratia, decifum apud *de Franch. in decif. 181.* Et num propter ofculum luctificiat illud, decifum quoad medietatem, *idem in decif. 503.* & *Gamm. in decif. Luffi. 114.* Tandem num illud haud conftitutum, nec promiffum conftitui, debeat, decifum negat. *Gramm. in decif. 97.*

COLLECT. LXXXVIII.

In l. quisquis, C. ad l. l. l. Maiest.

FVir primò dubitatum num huius l. difpofitio locum haberet in alijs dominis quàm illis fuperiorem non recognofcentibus, decifum negat. *Gram. in decif. & Farinac. in decif. 62.* Item num crimen læfæ Maiestatis committi dicatur contra Officiales Batonum, decifum negat. *Vini. in decifion. 178.* Sed quid contra ipfos Barones, decifum & hoc cafu idem, *Intrigl. in decif. 41. Ro. Sicil.* Animaduerte tamen quòd ex illo cafu primo loco pofito, habes refolutos hosce duos pofteriores, quos proinde hic inferuiffè duxi, quo cunctas habeas decifiones.

COLLECT. LXXXIX.

In l. ab hostibus, §. 1. ff. quib. ex cau. ma.

In fufflationis fpiritus liti mortuæ materia confuevit ex DD. hic agi, in qua primò hëfitarum num inflantia poffit femel atque iterum inflantia, & decifum fuit pro parte affirmatiua. *Capp. in decif. 165.* fed quid poft binam infufflationem factam, & fic tertio loco decifum adhuc tefte *Gram. in decifione 69.* Item num infufflationem fpiritus vitæ obtinens teneatur expenfas foluere litis in caufa factas per alteram partem, decifum affirm. *Gram. in decif. 91.*

COLLECT. XC.

In l. properandum, C. de iudic.

TRactatur hic materia inflantiz, quæ pluries Myning. præfertim dubitandi, decidendique occafionem præbuit. Et primò num in-

stantia pereat triennio in Imperiali consistorio, decifum negatiuè, *Mysing. cent. 2. obseruat. 48.* Sed an coram arbitro decifum negat. per eundem in *cent. 3. obseru. 44.* Et num ea perempta, pereat etiam ius partis, decifum negat. apud eundem in *cent. 3. obser. 50.* Et num illa pariter perempta, reparatur ipso iure, vel quidem auxilio restitutionis in integrum in eo casu, decifum pro secunda assertiua, idem in *cent. 1. obseru. 42.* Et num detur minori restitutorio in integrum aduersus lapsum instantiæ, decifum affirmatiuè, *Inrigl. in dec. Rot. Sicil. 25.* Item num id quod diximus de instantiæ lapsu, obseruetur in Reg. Camera Summaria, decifum negatiuè, *Ann. in sing. 242.* Item num illa transeat in heredem, decifum affirm. *Mysing. cent. 1. obseru. 85.* Et an in singularem successorem, decifum affirmatiuè, *Polidor. Rip. obseru. 95.* Sed an in clericum similiter successorem, decifum negatiuè, *Mysing. cent. 3. obseru. 45.* Item num possit per statutum abbreviari, decifum affirmatiuè, idem in *cent. 3. obseru. 46.* Et num per consensum partium, decifum idem apud eundem in eadem *cent. obseru. 47.* Sed an possit prorogari per consensum earundem partium, decifum affirmatiuè, idem in eadem *cent. obser. seq.* Et num illa appellationum, decifum adhuc per eundem in *d. cent. 3. obser. 49.* Et quibus in casibus non perimatur præfata instantia appellationum, est decifum per *Tbiff. in dec. 10. Sen. Pedem.* Denique alia plura videto per *Affl. in decif. 346. Pat. de Benint. in decif. Rot. Bonon. 77. & Milan. in decif. 20. Ro. Sicil.*

COLLECT. XCI

In l. emptor, Cod. de emich.

E St decilus ille text. & pract. primo per *Capp. in decisum. 106.* quid autem ibi continetur, vide. Item an procedat emptore, & venditore infirmul rem euictam possidentibus, decifum negatiuè, de *Franch. in decif. 323.* Et num si non denunciaret emptor venditori, attamen constaret notoriè de iusticia euinentis, decifum affirmatiuè, *Surd. in decisum. 22.* Et an etiam procedat venditore sciente litem moram, decifum affirmat. *Garn. in decif. 79.* Et quæ sit denunciandi practica, est videndus *Theff. in decif. 218. Sen. Pedem.*

COLLECT. XCII

In l. licet. C. loca.

R Emissionis mercedis faciendæ, per locatorem conductori propter sterilitatem, materia sedet hic, equidem videndum est primò qualis, & quanta debeat esse sterilitas, ad hoc, vt fieri possit remissio pensionis, decifum per *Franc. de Claper. in decisum vnica. qu. 44.* Et an sit necessaria denunciatio casus sterilitatis, decifum affirmatiuè, *Tbiff. in decif. 108.* Et quomodo articuletur in ea probanda, decifum per *Franc. de Claper. in decif. vnica. cau. 47.* Et an concedenda sit colono ad longum tempus, decifum affirmatiuè, *Franc. Mur. in decif. 212. par. 2.* Et num colono paritario, decifum negatiuè, *Franc. Marc. in decif. 212.* Et num propter fructuum luxuriam, decifum per eundem in *decif. præcedenti par. 2.* Et num sit faciendæ remissio colono propter sterilitatē, si probetur eum non rectè coluisse agrum, decifum negatiuè, *Gra. Ro. March. in decif. 122.* Item num dicatur sterilis annus, si non recolegitur medietas fructuum colligi cōsuetorum per

per prius, decifum affirm. *Vin. in decif. 72.* Item num per claufulam (renunciavit omni illi auxilio) impediatur quis petere remiffionem, decifum per *Cappo. in decif. 88.* Item num ftatuto prohibente exceptiones, cenfeatur prohibita exceptio illius remiffionis, decifum negatiue, *Fran. Mar. in decif. 119.*

COLLECT. XCIII.

In l. emptorem, C. loca.

TEx.ifte fingularem fuccefforem non teneri ftare colono exponens, eft aliquoties practicatus, & decifus: Videamus igitur primò an id procedat in colono Ecclefie, & decifum fuit neg. *Valafe. in decif. 40.* Et num in eo partiario, decifum cum diftinct per *Gachez. in decifion. Sen. Pedem. 81.* Et an in eo, cui res ipfa eft hypothecata pro maiori conductionis fummate, decifum negatiue, *Valafe. in decif. Lufit. 78.* Item fi in inftrumento locationis fuerit appofitum iuramentum, an etiam id procedat, decifum negatiu. *Mar. Lu. Ro. Ien. in decif. 13.* Et num ftante pacto, vt conductor expelli non poffit, vel exiftente fcientia emptoris rem effe alij locatam, decifum negat. *Surd. in decif. 264.* Item an per iftum text. teneatur fucceffor benefici Ecclefiaftici ftare colono, decifum neg. cum fuis tamen requifitis pofitis à *Polid. Rep. obferu. 115.* Sed quid fi fucceffio hæc foret per renunciationem, decifum affirmat. *Idem Polid. in obferu. 131.* Item an regula huius l. extendatur ad fuccefforem vniuerfalem, decif. negatiue, *Gud. Pap. in decif. 480.* Et num in fingularem fuccefforem neceffarium, decifum affirm. *Pat. de Bonis. Ro. Bonon. in decif. 54.* Et num ad fingularem non pleno iure fucce-

dentem, decifum affirm. *de Franch. in decif. 116.* Et nonnulla vide per *Rot. Anenien. in decif. 108. & Polidor. Rip. obferu. 134.*

COLLECT. XCIV.

In l. fin. Cod. de iurisd. omn. iud.

Vlt. text. hic eos, qui in aliquo reperiuntur Collegio ratione profeflionis, feu alicuius negociationis, iurisdictionem eius, qui præft Collegio, evitare nò poffe, vnde fuit dubitatu an artifex artis fetricæ, quippe qui eam haud exerceat, fi delinquat, fit remittendus ad confules artis illius, decifum neg. *Gud. Pap. in dec. 401.* Et exercens pro maiori parte tēporis aliam artem, an, fi delinquat postmodum, fit remittendus ad eodē prædictos Confules, decif. neg. *de Franch. in decif. 17.* Et num carcetarius eiuſdem artis delinquens, fit remittendus ad eos, decif. affirm. *Idem in decif. 679.* Item num Medicus fit remittendus Priori Collegij, decif. affirm. *Affl. in dec. 40.* Item licet cœpta in iudicio priuilegiato, an ceſſante cauſa puuor diali priuilegij debeat remitti, decif. neg. *Valafe. in dec. Lufit. 57.*

COLLECT. XCV.

In l. Magifteria, Cod. eo. tit. vt ſup. proximè.

Hoc in text. Magiſtro militum iurisdictionem in eos tribuente paucies decidi vſque adhuc contigit, videamus igitur primò an milites communi delinquentes delicto ſint remittēdi ad eorum Magiſtrum, & fuit decifum negatiue, vt eſt videre *de F. anch. in decif. 88.* Et num Miles non militans, decif. negatiue, *Viui. in decif. 254. par. 1.* Sed quid Milites illi

ditui Joan. Stephani, Lazari, aliorumque: decifum affirmatiue; *Canal. can. in decif. 90.*

COLLECT. XCVI.

Super confuet. Bulgari relata per glo. in Anth. hoc locum, C. fi fecum. nupse. muli.

Occafione huius Bulgari confuetudinis volentis, quod vxor vifufuctuaria relicta à fuo marito ftantibus liberis, non debeat nifi alimenta confequi, aliquæ decifiones ortæ funt, vnde videndum prius eft an id procedat, fi contrarium appareat ex voluntate testatoris, decifum negat. *Viu. in decif. 29.* Et an tranfverfalibus relictis hæredibus, decifum affirmatiue, *Grat. Rot. March. in decifio. 210.* Et an fi prius, quam reliquiffet eam dominam, & vifufuctuariam, prouiderit de alimentis, decifum neg. *Crefcent. Ro. Rom. in decif. 5. de testam. Crescent. Ro. Rom. in decif. 5. de testam.* Et quibus in cafibus debeat plenius vifufuctus vxori domine, & vifufuctuariæ relicte, etiam exiftentibus mafculis, eft decifum per *Mynfing. cent. 5. obferu. 38.* Et multa etiam per eundem in hac materia in *cent. in obferu. præcedenti.* Item num dicta alimenta tranfeant ad ipfius mulieris hæredes infra annum decedentis, decifum affum. *de Franch. in decif. 155.* Et num mulier domina relicta vifufuctuaria, & mafcularia fividualem vitam feruauerit, teneatur præftare cautionem Mutuam, decif. affirm. *Cornaz. in decif. 3.*

COLLECT. XCVII.

In l. fi quis à liberis, ff. de liber. agno.

Non alibi materia quidem alimentorum à parentibus liberis

& e contra debitorum, quam hic aptius tractanda fe offert, videamus namque prius an alimenta fint præftanda iuxta perfonarum qualitatem, patrimonii que quantitatem, decifum affirmatiue, *Caputaquen. in decif. 21.* Et ad quam rationem, & qualiter fint taxanda, decifum in *Ro. Bono. apud Pet. de Benit. in decif. 89.* Et an iuxta redditum, decifum affirmatiue, *Ann. in fing. 23.* Et an fint præftanda menfuum, decifum affirmat. fi conflant in vifualibus, fi verò in pecunia, tertiatim, *Ann. in fing. præcedent.* Item num Pater teneatur alere filium de fructibus bonorum, in quibus habet vifumfructum ex perſona filij, decifum affirmatiue, *de Franch. in decif. 576.* Et num filium forſum habitantem, decifum negatiue, *Magon. Rot. Floren. in decif. 113.* Sed quid fi illud forſum habitare provenit ex ipſius Patris ſcivitia, & auſteritate, decifum affirmatiue, *Farinae in decif. 117.* Et an vxorem filij, & liberos eius, decifum affirmatiue, *Vini in decif. 523.* Item num filij alimentati ex grano patri inopi murthato, remaneant & ipſi obligati ad eius ſolutionem, decifum affirmatiue, *Caroc. in decif. 118.* Et an confuetudo Neapolitan. incipiens. Si quis de alim. præſtan. locum obtineat fi Pater non haberet tantum, quod ei vix fuſſiceret ad alimentum, decifum negatiue, *de Franch. in decif. 136.* Item an debeantur alimenta filio naturali, pui quoque, decifum affirmat. cum modificatione tamen, *Theſ. in decif. 11.* Senat. Pedem. Et an Pater contentus pro alimentis à filio naturali poſſit adire iudicium ſine iuſſu, ac conſenſu ſui patris legitimi, & naturalis, decifum affirmatiue, *de Franch. in dec. 494.* Item & ultimo alimenta relicta vſque ad pubertatem qualiter, & vſque quod.

quò sint præstanda tam in mare, quam in fœmina, decifum per *Mynfing cent. 3. obferu. 12.*

COLLECT. XCVIII.

Ad text. & glo. in l. vni. §. ex affio. C. de rei vxor. ad.

Dicit glo. hîc mulierem viduam effe alimentandam ab hæredibus viri infra annum pendente folutione dotis: idque fuit circa id dubitatum; num mulier petere poffit alimenta præterita ab illis hæredibus, cum non interpellaffet pro illorum præftatione durante anno luctus, decif. neg. *Theff. in decif. Sen. Pedem. 44. & de Franch. in decif. 303.* Et num ab hæredibus extraneis, fi non habeat vnde fe alat, decifum affirmatiuè, de *Franch. in d. cif. 489.* Item num valeat petere vnà cum alimentis veftes lugubres, feu viduales, decifum affirm. ftante confuetudine, *Capp. in decif. 26.* Et num paramenta lugubria, ac cubile, decif. affirm. de *Franch. in decif. 413.* Item quando continuat recipere alimenta poft fex menses, an fibi præiudicet in intereffe dotis, decifum affirm. *idem in decif. 217.* Item relicta vxori alimenta an debeantur deductis expenfis pro filio, decifum affirmat. *Iofeph Ludou. in decif. Peruf. 46.* Et præftita ex eo, qui non tenebatur, an repeti poffint, decifum affirmatiuè, *Maifilia in Ro. Ien. in dec. 67.* Et num compenfentur eum operibus, & feruitiis, decifum affirm. *idem in decif. 6.* & *Magon. Ro. Lucen. in decif. 9.* Et fi à pluribus debeantur, poffint Iudex vnus, qui foluat, ftatuere, cæteris contribuentibus? decifum affirmat. *Mynfing. cent. 1. obferu. 63.* Item an ifta alimenta dotis debeant effe correfpectiua doti, decifum affir. *Anna in fing.*

26. Item num à marito debeantur alimenta vxori, quæ ab eius demo ob eiusdem fœuitiam, recessit, decifum affirmat. *D. Lud. à Pegus in decif. 20.*

COLLECT. XCIX.

In l. finiftrura. §. de inofficiofo, ff. de inoffic. testamen.

Reliquum eft, vt videamus de alimentis, quæ lite pendente debentur, idque hoc in loco tractatur; Vnde aliquæ decifiones ortæ funt; & primò num filio, vel vxori alimenta petentibus funt eis præftanda lite pendente, decifum affirmat. primò per *Afflât. in decif. 10.* & omnes poft eam non difcrepant, vt eft videre apud *Cappel Tholo. in decif. 77.* & *Guid. Pap. in d. cif. 561.* Et num debeantur femper dum litigant, decifum affirmat. *Caputaq. in decif. 18 par 1.* Item num Iudex laicus poffit pendente caufa matrimoniali coram delegato Apoftolico compellere virum ad dicta alimenta vxori præftanda, decifum affirmat. *Afflât. in decifion. 152.* Item num debeantur fine factio hominis filio exiftenti in quali poffeffione filiationis, quando agit contra hæredem à patre de inofficiofo institutum, decifum affirmatiuè, *Caputaq. in decif. 22.* Et an petita ex curatore nulliter deputato, qui tamen vi coniunctus bene petere valebat, funt nulliter petita, decifum affirmat. *idem in decifion. fequenti.* Item ad cognoscendum an alimenta funt præterita, vel futura, attendaturne tempus petitionis, vel fententiæ, decifum pro priori cafu, *idem in decif. fequenti.* Item num pauperibus litigantibus, funt eis altera parte diuite præftanda alimenta lite lite durante, decifum affirmatiuè, *Guid. Pap.*

in decis. 561. Sed posito, quod alimentarij succumberent, an teneantur restituere alimenta, vide *de Franc. in decis. 336. ex num. 5.* Et quæ concurrenda sint ad istius §. dispositionem videto *Ioseph. Ludou. in decis. 47.* Et quibus in casibus præstanda sint alimenta, lite pendente, recurrendum est ad *decis. Valasch. 1. & Franch. Milanen. Rot. Sicili. 16. cum sequenti.*

COLLECT. C.

In l. 1. Cod. de iure emphyt.

A Emphyteusi caducitatis materia hoc in loco residet, videndum primum est an emphyteuta, qui deficit in vnus nummi solutione, cadat ab emphyteusi, decisiu affirmatiuè, *Capit. in decis. 30. p. 3.* Et cadens à iure emphytensis, an cadat à iure affrancandi, decisiu negatiuè, *de Franch. in decis. 267.* Et rem locans emphyteuticam ad longæuum tempus, an cadat à iure suo, decisiu affirmatiuè, *Gam. in decis. Lusit. 26.* Et quid illam hypothecando, seu pignorando, decisiu negat. *idem in decis. 28.* Et cadens in commissum ob non solutum canonem, teneaturne ad canonis præteriti temporis solutionem? decisiu affirm. *Ioseph. Lud. in decis. 54.* Item num cadat ab emphyteusi propter caducitatem absque declaratione domini, decisiu nega. *Cassador. in decis. 1. de loca.* Et an procurator generalis domini valeat declarare, decisiu negatiuè, *Capit. in decis. 301.* Et an hæc declaratio retrotrahatur ad tempus caducitatis, decisiu negat. *Ceroc. in decis. 7.* Et an fructus debeantur à die declarationis, vel antea, decisiu à tempore declarationis, *Pet. de Bonim. in decis. Ro. Bon. 37. Mynsing. cent. 7. obser. 84. & Bergen. in de-*

cis. 47. Item num in obseruantiam pactorum cadat emphyteuta à iure suo, decisiu affirm. *Crescent. in decis. 5. de loca.* Et num ob non petitam inuestituram intra annum, decisiu negat. *Gasp. Theff. in decis. 23.*

COLLECT. CI.

Super cap. 1. de homic. in 6.

N Vm huius c. dispositio procedat, tam in mandante, quam in acceptante, seu fauente? decisiu affirmat. *Thom. Trius. decis. Venet. 18. p. 2.* Et an qui pro præmio, vel spe præmij homicidium committit, assassinium commisisse dicatur, decisiu affirmatiuè. *Alex. Rand. Ro. Pis. in decis. 41.* Et quid si præmium sit incertum, & decisiu affirmatiuè, *de Franc. in decis. 176.* Item an Clericus assassinium committens, amittat privilegium clericale, decisiu affirmat. *Capp. in decis. 112.*

COLLECT. CII.

Super c. ad nostram, lo secundo de iureiur. & cap. de resor. sess. 25. Sac. Conc. Trident.

N Vlli locorum materia monitorij ad finem reuelandi, nisi hic habetur, continens aliquas decisiones; Et primum quæ concurrete debeant, vt monitorium cõcedatur, decidit *Franch. Mar. in decis. 850.* Et num impetrari possit pro testimonio ferendo, decisiu affirmat. *idem in decis. 935.* Et num impetrari etiam possit ab excommunicato pro rebus sibi ablati, decisiu affirmatiuè, *Cappel. Tholos. in decis. 189.* Item num reintegrandum sit, si non habeat clausulam si quis, & aut clausulam comminationis ex nunc, prout ex tunc, decisiu affirmat. *Achill. de Grassi in decis. 6. de...*

de sentent. excomm. Item num illud generale sit de iusticia, decifum per *Fran. Mar. in decif. 851.* Et sub monitorio generali qui comprehendantur, quive non, decidit *idem in decif. subsequente.* Item num in monitorio extra curiam necesse sit, vt feratur excommunicationis sententia, decifum affirmatiue. Secus tamen in eo in curia, *Achill. de Grass. in d. decif. 6. cod. tit. vt fuprà.*

COLLECT. CIII.

In l. Quintus Mutius, ff ad l. Aquil.

TRaſtant hoc in loco DD. materiam damni dati; Et quidem videndum primò est, num bona damnun dantis ſint tacitè obligata damnun paſſo, decifum affirmatiue, *Viu. in decif. 454.* Item num damnificans teneatur ad pœnam, ſimul & damnun, decifum affirmatiue, cum tamen territoria ſint bannita, *Ann. in ſing. 38.* Et damnificans in territorio bannito, teneaturne prius ſoluere damnun, quàm pœnam? decifum affirmatiue, *idem in ſing. 139.* Item ſtante ſtaturo, quòd de damno dato ſtetur iuramento damnun paſſi, an ſi iſte aliàs falſò iurari, ſibi ſtandum ſit, decifum negat. *Garz. in decif. 63.* Item cuſtodes laici animalium clericorum poſſintne de damnis daris cum iſtis animalibus accuſari; Et an teneantur ipli? decifum affirmatiue, *Viu. in decif. 280.* Item num damnificans ſeminara, ſeu ſegetes, illius ſortiaturo ſorum, in cuius territorio damnun factũ eſt, decifum affirm. *Anna. in ſing. 137.* Item damnun datum per animalia in ſegetibus tunc temporis in exiſtentibus veniuntne appetiandum prout in tempore, quo factum eſt? decifum tria tempora eſ-

ſe concurrenda in diuerſis vicibus ad iſtud appetitum, prout eſt videre apud *Viu. pulchrè in decif. 280. in 2. dub.*

COLLECT. CIV.

In l. ſi vnquam, C. de ruuocan. donat.

Congruum eſt, vt prius videatur, an huius l. diſpoſitioni renunciari poſſit, & decifum ſuit negat. *Mynſing. cent. 5. obſeru. 63.* Item & an hæc diſpoſitio locum habeat in filiis reſcripto Principis legitimatis, decifum negatiue, *Cacher. in decif. Sen. Podem. 1.* Et an in ſpuriis legitimatis, decifum adhuc negat. *idem in decif. 120.* Et an etiam locum habeat ſi donator donationis tempore liberos haberet, decifum negatiue, *Viu. in decif. 404.* Sed etſi non haberet, an præſumatur de illis cogitaſſe, decifum negat. *Mynſing. d. cent. 5. obſeru. 64.* Item ſi natos poſt liberos tacuerit donator, an videatur confirmata donatio, decifum cũ diſtinſt. per *Theſſ. in decif. Sen. Podem. 122.* Item facultas vendicandi donata vigore huius l. diſpoſitionis, tranſcatne ipſo donatore mortuo, ad eius hæredes? decif. affirmat. *Valaſc. in decif. Luſitan. 31.*

COLLECT. CV.

Super Auth. noniſſima. Cod. de inoff. teſtament.

Non alibi in materia legitimæ, quam huc, cum hæc Auth. ſit clauis, & ſons; ex quo nempe non pauca emanarunt deciſiones, planè recurrendum eſt. Primò itaque videndum eſt quãta ſit hodie filiorum legitima, & eſt decifum per *Fran. Mar. in deciſion. 433. p. 2.* Et quanta ſit illa filiz in bonis paternis, ubi exiſtunt

filijs infra quatuor, decifum per *Affl. in d. c. 76.* Er quanta fit illa matris mortuo filio, relictis fratribus, quibus aliquid relictum est, hærede vniuersali extraneo instituto, decifum esse tertiam tertiar, *Theff. in decif. 172. Sen. Pedem.* Er quanta fit illa auia: paternæ in bonis nepris, decifum pariter esse tertiam tertiar, *de Franch. in decif. 63.* Et quanta fit illa transuersalium, decifum per *Affl. in decif. 204.* Item num filius habeat aliquid iuris in legitima viuentis patris, decifum negatiuè, *Myfing. cent. 4. obseru. 25.* Er an habeat tacite obligata bona patris pro legitima, decifum negatiuè, apud *Affl. in decifion. 62.* apud verò *Cardin. Put. in decif. 37. p. 2.* pro affirmatiua parte est decifum, sed ego cum priori opinione transirem, cuius rationem, ne ordinem subuertam, non trado. Item renunciando generaliter successioni paternæ, an censetur renunciasse legitimæ ita, vt eam, eiufve supplementum petere non valeat, decifum negatiuè, *Affl. in decif. 178. Myfing. cent. 1. obseru. 36.* Sed quid si renunciauit cum iuramento? decifum idem, *Barz. Ro. Bonon. in decif. 103.* Item num eam confici possit patre viuentis, decifum negatiuè, *Guid. Pap. in dec. 486.* Sed an cogi possit eam recipiendam pariter viuentis patre, decif. neg. *de Franch. in decif. 133.* Er si aliquid accepit à patre relictum cum clausula, vt sit contentus, ita quod nihil ulterius petere possit de bonis, & hæreditate paternæ, an pro legitima, siue eius supplemento agere valeat, decifum negatiuè, *Guid. Pap. in decif. 93.* Et grauatus hæreditatem restituere, an possit Trebellanicam, & legitimam detrahere, decifum affirmatiuè, *idem in decif. 52.* Er an in subsidium possit agere contra res alteri legatas, decif. affirm.

Maril. Rot. Len. in decif. 69. Et an habeat actionem hypothecariam pro supplemento legitimæ, decifum negat. *Pur. in decif. 137.* Item num prohibitio circa vstructus acquisitionem, iux. *Au. h. excipitur, Cod. de bon. que liber.* extendatur ad legitimum, decifum negatiuè, *Boer. in decif. 94.* Item num fructus percepti per filium computentur in legitimam, decifum negatiuè, *Magon. d. c. 13. Rot. Lucen. 85.* Er quæ imputentur in ea decidit *Surd. in decif. 119.* Item num bona superuenientia post mortem patris, de quibus illo viuente erat lis, augeant legitimam, decifum negatiuè, *Affl. in decif. 382.* Item num solutio eius sit differenda, si æs alienum, quod deduci prærenditur, non est liquidum, decifum negatiuè, *de Franch. in decif. 127.* Item legitima, quæ confiscatis bonis patris filius debetur, quanta esse debeat, decifum per *Theff. in decif. 104.* Er si scus confiscatis bonis, an teneatur præstare legitimam eius filio, cuius bona sunt confiscata, decifum affirmat. *Petr. de Beninten. in decif. Ro. Bonon. 91.* Et num legitima debeatur Fisco pro delicto filij existentibus eius filiis, decifum negatiuè, *Surd. in decif. 314. & 167.* Item num deduci possit de bonis alij relictis, si filius non confecerit inuentarium, decifum per *Surd. in decif. 316.* Et num detrahatur de feudo, in quo solus primogenitus succedit, decifum negatiuè, *Capp. in decifion. 2.* Er num possit detrahi de rebus alteri legatis, decifum negatiuè, *Grat. Ro. March. in decif. 181.* Et num possit detrahi de Regno, Comitatu, vel Ducatu, decifum negatiuè, *Guid. Pap. in decif. 476.* Et de quibus bonis detrahenda sit, decifum per *Pur. in decifion. 422. par. 1.* Item an possit tolli per statutum, vel consuetudinem in totum, vel minui, decifum affirm.

affirmat. *Capell. Tholof. in decis. 437.* sed minuit tantum apud *Mysing cent. 3. obseru. 44. & cent. 6. obseruat. 43. & idem in d. cent. 6. obseru. 44.* dicit decifum non valere illam cōsuetudinem; Item num filia exclusā pet statutu faciat partem in supputatione legitimæ; decifum negatiuè, *Theff. in decis. 159.* Et an maritata de bonis paternis eam habere debeat per patrem in bonis maternis, decifum affirmat. *Put. in decis. 187.* Et an pro dicta legitima possit agere contra tertios possesores, ad quos bona post patris mortem peruenerunt, decifum affirmatiuè, *Gramm. in decis. 90.* Item num probatio, quod non extant alia bona præter fideicommissata ad finem detrahendi legitimam, pertineat ad actorem, vel reum, decifum contra reum *Barz. Ro. Bonon. in decis. 104.* Item prohibitus inferre molestiam possitne petere legitimam, decifum affirmatiuè, *Magon. decis. Ro. Floren. 20.* Item num mater præferatur monasterio, quoad legitimam mortuo filio monacho in bonis, quæ ille secū attulit quando religionem professus est, decifum affirmatiuè, *Valase. decis. 24.* Et an priuetur legitima per substitutionem pupillarem, decif. affirmat. *Affl. in decis. 310. & Vin. in decis. 405.* Nouissimè alia plura, quæ videas, in ista materia ponunt *Milanens. in decis. Rot. Sicil. 11. Card. Put. in decis. 14. p. 2. & 10. Eph. Ludou. in decis. Perus. 11.* Et legitima præscribitur spatio triginta annorum, teste *Mysing. cent. 2. obseruat. 72.*

COLLECT. CVL.

Super c. 2. vt lite pond.

Aliquoties fuit decifum super hoc text, disponente tertium

audiri debere aduenientem in causa pro suo interesse, & primò præsupponendum est an ille valeat declarationes exceptiones proponere, & decifum fuit negatiuè, *Ann. alleg. 76.* Sed quas exceptiones? decifum pulcherrimè per *Put. in decisione 365 p. 2.* Et an impedit valeat exequutionem sententiæ, decifum affirmatiuè, cum limita. *Mysing. cent. 3. obseru. 37.* Et an exequutionem trium conformium? decifum affirmat. *Put. in d. cis. 326 p. 2.* Et docendo de iure suo, an impediatur fieri restitutionem vltimi spolij, decifum affirmatiuè, *Ro. Rom. diuers. in decis. 7. par. 1.* Et an possit appellare, decifum affirmatiuè, *Iosiph. Ludou. in decis. Perus. 26.* Et an possit post publicationem in causa testes producere, decifum cum pulchra distinctione, per *Affl. in decis. 235.* Et num possit agere coram Iudice delegato, decifum affirmatiuè, *Card. Put. in decis. 165. lib. 2.* Item an dicatur attentate, decifum neg. *Put. in decis. 7 par. 2.* Item anei sit concedendum primum, & secundum beneficium, decifum affirmat. *Affl. in dec. 15.* Item num exequutio sententiæ impediri possit per eum opponentem se vigore suæ possessionis, decifum affirmatiuè, *Caib. in decis. 37.*

COLLECT. CVII.

Super c. tanta, qui filij sint legi.

OPrimus, & vulgatus est text. iste in materia legitimisationis per subsequens matrimonium, super quo fuit aliquoties decifum; Primò igitur videndum est, an liberi per subsequens matrimonium legitimantur, decifum affirmatiuè, *Franc. Mar. in decis. 682.* Sed numquid filij ex vili suscepti femina à clerico beneficia

to? decifum affirm. *Cacbe. in decif. 154.* Et nunquid filij nati ex moniali in monasterio degenti mediante difpenfatione in praiudicium fubftituti? decifum negat. *de Laurent. Ro. Auen. in decif. 6.* Item an hac in legitimatio- ne liberorum confenfus requiratur, decifum affirmatiuè, *Franc. Mar. in decif. 683.* Sed quibus in cafibus non eft neceffarius decidit *Boer. in decif. 169.* Et an requirantur instrumenta dota- lia, decifum neg. *Theff. in decif. 83.* Item num legitimati per fubfequens ma- trimonium fuccedant in feudo, deci- fum affirmatiuè, *Mynfing. centur. 5. ob- feru. 42.* Sed quando hæredes exclu- dât legitimos in maioratu bonorum pattimonialium, decidit *Gram. in de- cifion. 278.* Et num excludant fœmi- nas ftantib. mafculis prohibitas fuc- cedere, decif. neg. *Mynfing. cent. 3. ob- fer. 26.* Et an fubftitutum, decif. neg. *Surd. in decif. 318.* Item an poffint effe afcelfores, decifum neg. *Mynfing. cent. 4. obferu. 41.* Item num testamentum à patre factum propter huiusmodi fe- quutam legitimatiorem rumpatur, decifum affirm. *Theff. in decif. 84.* Fina- liter neptis legitima, & naturalis ex filio eo modo legitimato habétne ius dicendi nullum testamentum aui fui, in quo fuit præterita? decifum ne- gatiuè, *Gamm. in decifion. 11.*

COLLECT. CVIII.

Super Auth. præterea, Cod. de natur. liber.

NON modò per fubfequens ma- trimonium (vt in fuperiori Collectan. diximus) filij legitiman- tur, verùm & per fcriptum Principis, vt in hoc text. fuper quo etiam fuit multoties decifum; Primò itaque præfupponendum eft num in hac legitimatiõe neceffaria fit citatio

ab inteftato venientium, & decifum fuit negat. *Boer. in decif. 21.* Et quæ caufæ exprimendæ fine decidit *Vin. in decif. 339.* Vbi etiam ponit qui poffint, quive non legitimare; Item num Rex fuccellor poffit reuocare priuilegium legitimandi alicui perfonæ insigni conceffum per præde- cellorem, decifum affirmat. *Afflita. in decif. 128.* vbi dicit cafum hunc acci- difle in perfona Illuftriffimi virique insignis D. Michaëlis Riccij mei an- recessoris omni tempore laude vene- randi; quippe qui tot, tantifque meritis dignus fuit, eoque apud Ro- manum Pontificem, atque Reges fortunatior, quam vt ex illis fucces- fiuè, & plerumque vno, eodémque tempore accitus, cui inquam potius eorum morem gerere deberet, non ignoraret; Item num Imperator va- leat non fubditum legitimare in Terris Ecclefiæ, decifum affirmatiuè, *Caputaquem. in decif. 247. part. 2.* Et num in eifdem Terris clericum filium clenciid fieri petentis, deci- fum affirmatiuè, *id. in decif. 149: par. 2.* Et quid fi legitimandus in fa- cris foret constitutus, decifum idem *apud eundem in ead. decifion.* Et fi Im- perator legitimet in tertij præiudi- cium in alieno territorio, an te- neat legitimatio, decifum negatiuè, *Maril. Ro. ten. in decifion. 1.* Sed quid fi fieret ad partis instantiam, an valeat faltem vt poffit ex testamento cape- re, decifum affirmat. *Marila. in decif. eiusdem Ro. 95.* Item an Comes Pala- tinus poffit legitimare laicum Sacer- dotis filium, affirmatiu. *Polid. Rip. in obferu. 348.* Item legitimatus fu- per defectu natalium, & difpenfa- tus ad dignitates, cenferétur difpen- fatus ad Epifcopatum, & ad Archi- epifcopatum, decifum negatiuè, *Franc. Mar. in decif. 114.* Legitimatio autem

autem quomodo distinguatur à dispensatione, vide *Polid. Rip. in obseruat. 347. & Minad. decis. 42.* Item legitimarius quasi possessio quomodo probetur, vide *Caputaquen. in decis. 150. p. 2.* Item si legitimatus in feudo succedat necne, recurre ad *Boer. in hoc distinguentem in decis. 122.* Et an succedat in Ecclesiæ emphyteusi, decisum negat. *Garn. in decis. 2.* Et quid si esset in specie legitimatus ad Emphyteusim Ecclesiæ ab auctoritatem habente, decisum affirmatiue, *Magon. decis. Ro. Lucen. 10.* Et num admittatur ad fideicommissum, decisum negatiue, *Intriglio. in decis. Ro. Sicil. 3.* Item num dicatur de familia, negat. *Polid. Rip. in obseruat. 341.* Item num donatio reuocetur propter huiusmodi filiorum spurriorum legitimacionem, decisum negatiue, *Cacher. in decis. 119.* Et an procedat dispositio l. si vnquam, C. de reuocand. donat. decis. negat. *idem Ca. her. in decis. 121.* Item num rumpatur testamentum patris, si in legitimacione adsit clausula, ex testamento tamen in ea parte, quæ sibi placuerit, decisum affirmatiue, *Polid. Rip. in obseruat. 80.* Et clausula illa, citra præiudicium venientium ab intestato, in legitimacione apposita quid operetur, recurre ad *Capp. in decis. 12.* Cæterum nonnulla alia in huiusmodi materia, vide per *Affl. l. in decis. 386. & Guid. Pap. in decis. 482.*

COLLECT. CIX.

Super c. inter alia. de immunit. eccl.

PRæcipue hoc in loco sedet materiz immunitatis Ecclesiæ; Videamus etenim primò num fur ad Ecclesiam aufugiens ipsa cum re furcepta gaudeat eius immunitate, &c

decisum fuit affirmatiue, *Gamm. in decis. 171.* Et num grassator semel in strata publica, vel in sylua furatus, decisum affirmatiue, *D. Ludon. à Pagner. in decis. 40.* Et num homicida proditorius, decisum negatiue, *Guid. Pap. in decis. 121.* Item an ille, qui cum ad carcerem manibus duceretur ligatus, & pedibus se proiecit in terram intra atrium ecclesiæ, decisum negatiue, *Gamm. in decis. 141.* Et num is, qui à carceribus ad ecclesiam aufugit, negat. *Boer. in decis. 310.* Et num ille, qui deliquit in Templo, posteaque aliud ob delictum ad ecclesiam aufugiat, decisum negatiue, *Cappel. Tholos. in decis. 422.* Item num condemnatus ad torturam aufugiens postmodum ad ecclesiam, decisum affirmatiue, *Gamm. in decis. 181.* Et num condemnatus ad tritemes in perpetuum, decisum negat. *in decis. 362.* Et an condemnatus ad perpetuum exilium, decisum adhuc negat. *idem in decis. 179.* Item num aufugiens ad ecclesiam possit condemnari pro alio crimine, quod ecclesia non tueretur, decisum affirmat. apud *randem in decis. 32.* Sed num possit in ea citari, affirmat. *Valaf. in decis. 81.* cui tamen ego non adharreo; Item cognoscere si delinquens gaudere debeat immunitate ecclesiæ necne, num spectet ad iudicem ecclesiasticum, decisum affirmat. *Frav. Mar. in decis. 67.* Illud tamen silentio non prætereo, quod in omnibus illis casibus in quibus quis non gaudet immunitate ecclesiæ, non nisi præconcessa Episcopi licentia, ab ecclesia abstrahitur, ve refert *Guid. Pap. in decis. 127. in 2. dub.* quod nempe Gregorij XIII. Bullæhand est inconforme: Et in summa qui gaudeant, quive non immunitate Ecclesiæ, ponit *Fransh. Mari. in decis. 769.*

COLLECT. CX.

*Super Auth. in complexu, Cod. de
incest. nupt.*

C Auetur hac Auth. nefarios, incestuosos, & spurios non posse liberos patri succedere, nec ex eo ali, vnde de pluribus fuit dubitatum; Videamus primò num spurius nulliter legitimatus possit patri succedere, decìsum negatiuè, *Pute. in decis. 91. par. 1.* Et an succedat in emphyteusi ecclesiæ, negat. *Gramm. in decis. 149.* Sed num in emphyteusi recepta per patrem hoc modo videlicet, pro se, & filio eius spurio, decìsum affirmatiuè, *Afflic. in decis. 99.* Et an succedat fratri suo spurio vnetino, decìsum affirmat. *Afflic. in decis. 96.* In quibus autem casibus spurius succedit suo patri, decìdit *Ioseph Ludou. in decis. Petrus. 18. in 2. dub.* Et num natus ex ancilla in domo retenta, vti concubina, sit incapax relictorum, decìsum affirmat. *Afflic. in decis. 203.* Et an sit incapax legati sibi facti ad aliquam artem mechanicam addiscendam, vnde sustentare se possit, decìsum negatiuè, *Gam. in decis. 201.* Item num nepos legitimus, & naturalis ex filio spurio sit capax successionis, affirmatiuè, *de Franc. in decis. 17.* Et num nepotus spuria excludat auiam in legitima filiarum legitimarum, & naturalis, decìsum affirmatiuè, *idem in decis. 47.* Item in dubio num quis præsumendus sit potius naturalis, quàm spurius, affirmat. *Polid. Rip. in obseru. 390.* Item num spurius præscribat bona patris possidendo per plures annos, decìsum cum distinct. per *Valasc. in decis. Ro. Lusit. 19.* Item an debeat alimentera consequi, affirmat. & sic contra text. nostrum, *Capp. in decis. 164.* Item dos data spuriae à pa-

tre, debetne ad eius reuerti hæredes, ipsa mortua sine filiis? decìsum affirmat. *Minad. decis. 21.* Et pater, qui de æquitate canonica obligatur spuriam dotare filiam, an tunc teneatur, cum illa haberet aliquid, ex quo se alere posset, decìsum negatiuè, *Petr. de Bennten. in decis. Ro. Bonon. 22.* Item de successione spuriorum plenè *Afflic. in decis. 195.* Item filius natus ex milite Hierosolimitano expressè professio, num dicatur incestuosus ita, vt ab hæreditate patris excludatur, decìsum affirmatiuè, *de Franch. in decis. 18.*

COLLECT. CXI.

In l. si seruum, §. 1. ff. de act. empt.

AD ornatum huius text. videto primò *Surd. in decis. 157.* vbi, quando venditio dicatur ad corpus, quando verò ad mensuram, docet. Sed & si venditio fiat ad corpus, num id, quod reperitur minùs in mensura expressum, teneatur venditor refarcire, & decìsum fuit affirmat. *Petr. de Bennten. in decis. Ro. Bonon. 30.* Et quid è contra scilicet si sit facta ad mensuram? decìsum adhuc, *Surd. in decis. 64.* Item iuri mensurandi quanto tempore præscribatur? decìsum cum distinct. circa quam recurre ad *Thiff. in decis. Sen Pedem. 185.* Ad hæc circa hanc materiam vide *Afflic. 1. dec. 68 Capp. in decis. 14.* insuper & *Boer. in decis. 0.* vbi locorum inuenies plura.

COLLECT. CXII.

Super Auth. Et consequenter, C. de sentent. & interlocut.

Q Voniàm hoc in loco tractatur de materia reconuentionis: videndum

denandum est igitur an reconuentio
veniat facienda in materia Capitulo-
rum Regni, & decifum fuit negat.
Ann. in fing. 432. Et num in iudicio
manutentionis, decifum adhuc negat.
idem Ann. in fing. fequent. Et an
in criminalibus, decifum affirmat.
fi coram Iudice ordinatio vtriusque
partis fiat, *Frank March. in decif. 899.*
Et num in caufa appellationis, deci-
fum negat. *Dom. de Rot. in decifione 1.*
in tit. de mut. petrio. in antiq. & Guid.
Pap. in decif. 436. Et num in exequu-
tiuis, decifum negatiue, *Flam. Car-*
tar. in decif. Rot. 1. n. 3. Et an quando
nomen accusati non est inter reos
receptum, decifum est nega. *Franc.*
Mar. in decif. 725. Item num fieri pos-
fit contra actorem, quippe qui à lite
destitit, et eique renunciaffet, decif.
affirmat. *Vin. in decif. 118.* Item an pro-
roget iurisdictionem in Iudicem in-
competentem, decifum affirmat. *Aff.*
in decif. 27. Item num in caufa con-
uentionis, & reconuentionis fit ead-
em terminanda fententia, decifum
affirmatiue, *Thoming. in decif. Rot. Li-*
pfien 9. Item num reus poffit recon-
uenire actorem virtute concessionis
eius, decifum negatiue, *Domini de Rot.*
in decif. 2. eod. praf. tit. Et nonnulla de
reconuentione ponit in decif. 4. *Flam.*
CARTAT.

COLLECT. CXIII.

Su. et c. fin. de fid. instrument.

IN hoc text. tractatur per fcriben-
tes materia literarum compulfor-
ialium, fed prauidendum est an in
conceffione compulforialium lite-
rarum neceffaria fit partis citatio,
negat. *Domini de Rot. in decifione. 42. in*
tit. de proba. in antiq. Item num instru-
menta extracta in partibus in vim

compulforie decretæ, parte citata,
faciant fidem in iudicio, decifum neg-
atiue, *idem Domini in dec. fequent.*
Item Iudex compulforie poffit ne al-
legari fufpectus, decifum negatiue,
Caputaquen. in decif. 168. Sed fufpecto
recufato fime eius processus nullus?
affirmat. *idem in decif. 172.* Item num
compulforia poffit concedi post pu-
blicationem in caufa, decifum neg.
Domini de Rot. in decif. 37. in praf. titul.
Sed & num fpecialis compulforia
detur, vbi de calumnia confet, deci-
fum negatiue, *Caputaquen. in decif.*
169. Et ea fpecialis an retardet pro-
cessum, affirmat. *idem in decif. 171.* Item
num eos ardet, qui non funt in caufa,
negat. *Mohed. in decif. 2. tit. de fide in-*
trum. Sed & quid operetur obrenta
fuper inftrumento obligatio cum
appofitione dici, vide per *Guid. Pap.*
in decif. 66. Item num exequutor
compulforie poffit demandare exa-
men teftium, decifum negatiue, *Ca-*
putaquen in decif. 167.

COLLECT. CXIV.

In extra territorium, ff. de iurisd.

omn. iud.

Materia iurisdictionis extra
territorium exercet fedet
hic, fuper qua aliqua fuerunt dubita-
tas: Et primo num Epifcopus, vel eius
Vicarius poffit concedere literas di-
mifforiales extra diocelum, decifum
affirmat. *Grati. Ro. March. in decif. 98.*
Item num legitimatio facta extra ter-
ritorium legitimantis fit ratihabente
patre valida, decifum affirmat. *Pu-*
te. in decif. 22. par. 2. Item num excuf-
fio de bonis extra territorium fitis
fieri debeat, decif. negat. *1b. ffaur. in*
decif. Sen. Pedem. 40. Item num banni-
tus poffit impune offendi extra ter-

ritorium bannienfis, nega. *Flam. Car. tar. in decif. Ro. Iem. 68.* Sed & num instrumentum Notarij extra territorium eius confectum, qui eum creauit, validum fit? decifum negatiue, *Palaf. in decif. Ro. Lufit. 9.*

COLLECT. CXV.

In l. fed si bareditas, §. 1. ff. ad exhibend.

NOta regulam ex hoc text. eum teneri ad impensas, cuius gratia actus celebratur, & hinc sanè ad multa decisa illatum est. Et quidem primo cuius expensis alimentandus sit debitor inops carceratus, decifum expensis creditoris, *Afflict. in decif. 71.* At expositus cuius sit expensis alendus, decifum expensis Episcopi, *Tbiff. in decif. 118. Sen. Pedem.* Item cuius expensis pauper brigans litem perficere debeat, decifum expensis alterius partis, si aliunde non habet, & prelumprionem habet de bono iure, *Crescen. in de. is. 8. de iudic.* Item cuius expensis quis sit incarcerandus, decifum expensis petentis carcerationem, *Fran. Mar. in decif. 234.* Item principalis absens, cuius sit expensis examinandus, decifum expensis ipsius, *Afflict. in dec. 176. Boer. in decif. 305. & Cappel. Tholof. in decif. 274.* Sed cuius expensis vocandi sunt testes de longinquis partibus, & an debeantur expensæ victus proprii tantum, vel operarum mercedes, decifum expensis petentis, & omnia deberi, *Caiber. in decifion. 45.* Et delatio iuramenti absenti prestanda, cuius fiat expensis, decifum ipsius absentis respondere debentis, *Cappel. Tholof. in decif. 100.* Item cuius expensis facienda sit delinquentis remissio, decifum expensis petentis remissionem *Boer. in decif. 303. & Thoming. in*

decif. Ro. Lippfienf. 13. Item cuius expensis fiat cognitio patris suppositi, decifum expensis petentis custodiam, *de Franch. in decif. 333.* Item cuius expensis mittendi sunt Commissarij pro examinandis testibus, decifum per *Fran. Mar. in decif. 221.* Item electio cuius fiat expensis, decifum per eundem in *decif. 47.* Item Ecclesia polluta cuius sit expensis reconcilianda, decifum expensis Episcopi, idem in *decif. 988.* Et Prelati funerals cuius sit expensis facienda, decifum ex eiusdem spoliis, *Capp. in decif. 83.* Item emptor denuntians venditori litem sibi motam, teneaturne omnia acta molestiæ suis sumptibus exhibere, decifum negat. *Tbiffaur. in decif. 218.* Item cuius expensis committenda sit causa consultori, decifum communibus sumptibus, *Ioseph. Ludon. in decif. Perus. 74.* Sed & excussio bonorum, cuius facienda sit expensis, decifum expensis aliquando alterius, quam petentis, *Minad. in decif. 16.*

COLLECT. CXVI.

In l. properandum, §. sine autem, C. de iudic.

Plerosque habet sub se casus decifos hic text. in materia expensarum causa litium factarum, disponendo victum victori ad expensas ipsius victoris sacramento taxandas, condemnandum esse; Sed & quas expensas victus victori soluat, & an damna ea in condemnatione reficiat, est recurrendum ad *Tbiff. in decif. 67. Sen. Pedem.* in hoc facientem distinctionem, Et ubi soluere habeat, decifum ubi iudicium agitur fuit *Capp. in decif. 342. par. 1.* Etenim debeatur soluere, nisi causa prorsus determinata, decifum quod tunc debet sol-

soluere, *idem Caput. in decis. 341 par. 1.*
 1. Item num expensæ veniant reficiendæ data processus nullitate, decifum affirmat. *Afflic. in decis. 70.* Et num etiam sint reficiendæ in mutatione iudicii, decif. affirmat. cum temerarius efflet nutans, aliàs non, *Card. Pute. in decis. 374 par. 2.* Et an per litis renunciationem sit quoque reficiendæ, decifum affirmat. *Cappell. Tholos. in decis. 17.* Et num debeantur si sint ante reperta instrumenta factæ, decifum cum distinct. *Thiff. in decis. 73.* Et an debeantur inita inter partes transactione de negotio principali, decifum affirmat. *Mynfing. centur. 4. obseru. 48.* Et instantia perempta num debeantur ab eo cuius facto perit, decifum affirmatiuè, *Flam. Cartar. in decis. Rot. ten. 25.* Et num expensæ Aduocatorum, & Procuratorum, qui gratis seruiuerunt, peti possunt, decifum affirmat. Si remittuntur animo remunerandi, alias non, *Domini de Rot. in decis. 38. in tit. de sent. & re iud. in antiq.* Et an expensæ attentatorum taxari possunt antequam pronuncietur in principali, decifum affirmatiuè, *Dom. de Rot. in decis. 37. eod. tit.* Item nota actorem incurrantem semper condemnari in expensis, *Gr. smm. in decis. 83.* Sed etsi victus iustam habeat causam litigandi, an condemnatur in expensis, decifum affirmat. *Polid. Rip. in obseru. 62.* Et num absens sit semper condemnandus in expensis siue sit actor, siue reus, decifum affirmat. *Mynfing. cent. 4. obseru. 67.* Et an expensarum condemnatio fiat propter mendacium, affirmat. *Afflic. in decis. 126.* Et an si omittatur in possessionio, poterit in petitorio fieri, decifum negatiuè, *Dom. de Rot. in decisione 40. de sent. & re iud. in antiq.* Et ea non facta in sententia an consensur. victus ab expen-

sis absolutus, decifum negat. *Flam. Cartar. in decis. 1.* Et an expensarum condemnatio facta contra plures intelligatur, vt vtriusque pro rata teneatur, decifum affirmat. *Flam. Cartar. in decis. 28. & Caput. in decis. 343. par. 1.* Et quid è contra si expensæ litis debeantur pro rata victoriz, decifum negat. *Flam. Cartar. in decis. 57. Boer. tamen in decis. 74.* dicit decifum, quod reus in his, in quibus succubuit, quamuis in aliis absoluator, condemnari debet in expensis, & iudex debet victum in expensis condemnare, etiam quando ex officio procedit, *Crescent. in decis. 1. vt lit. pend.* Item an insufflationem spiritus vitæ obtinens, teneatur soluere expensas, decifum affirm. *Gram. in decis. 91. & Triusf. Rot. Venet. in decis. 62. par. 1.* Item num Aduocatus, & Procurator in causa propria licite expensas à victo postulet, decifum negat. *Domini de Rot. in decis. 451. in tit. de sent. & re iud. in antiq. & Mynfing. cent. 1. obseru. 2.* Et expensæ litis sintne decernendæ decretis alimentis, affirmatiuè, *Caput. in decis. 309 par. 1.* Item num missio in possessionem fieri possit pro expensis litis, decifum negatiuè, *Franc. Mar. in decis. 391.* Nouissime an Fiscus indebitè aliquem molestans, veniat in expensis, damnis, & interesse condemnandus? & quidem pro affirmatiua parte fuit decifum apud *Viu. in decis. 479.*

COLLECT. CXVII.

Supers. fin. de elec. in 6.

Citationis per edictum materiam hic tractant DD. & super ea aliquoties fuit decifum; Primò quidem videndum est, an huius reat. dispositio locum obtineat in presen-

ratione, decifum affirmat. *Crescent. in decif. 12. de in part.* Item an hæc citatio eccl'ialis fufficiat, vbi agitur de priuatione aliquius, decifum negatiuè, *Caputaqu. in decif. 11. 4.* Et an h agitur de fententia difinitiuâ, negatiuè, *idem in decif. 117.* Et an etiam, quando citandum conftat eſſe in loco certo, fufficiens fit; decifum negatiuè, *Gram. in decif. Ro. Inftan. 15.* Item num comprehendat clericos, decifum per *Surd. in decif. Mant. 26. Gram. in decif. 78. & Valafc. in decif. Ro. Inftan. 92.* Et an ignorantes, decifum cum diftingt. per *Caulſan. in decif. 39.* Item num citatio hæc, cui addatur, contra intereſſe prætendentes, dicatur monitoria, vel arctatoria, decifum eſſe monitoriam: verum arctatorium vbi aliquis eſſet expreſſe nominatus, *Caputaqu. in decif. 113.* Item num inſtitutio beneficij patronatiſa cenſeatur inualida non præpoſita citatione per edictum, affirmatiuè, *Caputaqu. in decif. 93. par. 1. & Vru. in decif. 309.* Sed & ea tantum interueniente num extradiu inſtrumenti ſit inualida, affirmat. *Mohed. in decif. 8. de teſt.* Item citatus per edictum dicar'ne verus, vel fictus coptumax, decifum pro poſteriori calu, *Caputaqu. in decif. 118. par. 1.*

COLLECT. CXVIII

In l. 3. C. de nouat.

NON alibi locorum quàm hîc, & in l. *Modestimus, ff. de ſolu. celiſionis* materia ex qua nempe frequentiffimè ortæ ſunt decifiones, aptius pertractari poteſt. Videndum, ſi liber, prius eſt, num cedens debitum, teneatur illud verum, ac exigibile manuteneri, decifum per

Magon. in dec. Rot. Floren. 39. Et cedens nomen debitoris, an teneatur eum locupletem præſtare, decifum negatiuè, tamen teneatur eum verum facere, *Maril. in decif. Ro. ten. 2.* Et an teneatur tradere ceſſionario ſcripturas authenticas, quibus mediantibus iuſtificetur cellio, affirm. *idem in decif. 5.* Et an valeat reuocare ceſſionem, dico affirm. vbi tamen ceſſionarius pacta non ſeruauit, *Myſing. cent. 3. obſer. 46.* Et num poſſit pro ceſſionario deponere, negat. *Mohed. in decif. 2. & 3. de teſt. & Cappel. Tholoſ. in decif. 94.* Et num valeat agere contra debitorem ceſſum, decifum cum diſtingt. *Cacher. in decif. 60.* Et num eius conſilio, ſeu liberatio poſt ceſſionem factam noceat ceſſionario, decifum cum diſtingt. per *eundem in decif. 45.*

Item num ceſſionarius teneatur exhibere ceſſionem ante litem conſtatam, negat. *Maril. in decif. 7. & Cacher. in decif. 57.* Et an teneatur ſedem facere de ceſſione, antequam lis ſit conſtatâ, affirmat ſi agatur diſrecta actione, & nomine cedentis, ſecus ſi vili, *Cappel. Tholoſ. in decif. 294.* Et num poſſit agere contra cedentem rem ſibi non liberam, affirmat. *M. Ant. de Amat. in decif. Ro. March. 6.* Sed & num agere poſſit via Ritus M. Cur. negat. *de Franch. in decif. 153. & Fran. Caſar. in decif. Ro. ten. 63.* Et num pro iuribus ei cellis trahere poſſit ex cauſa lucratina ſecundum Riturum, prædictæ Mag. Cur. dico negat. regulariter, verum affirmat, ſi eſſet perſona miſerabilis, *de Franch. in decif. ſon. 195.* Et agens vigote ceſſionis an compensationis exceptionem pati poſſit, affirmat. *Thoff. in decif. Sen. Ped. 221.*

Item num debitor ceſſus oppoſit compenſationem ceſſionario de

eo, quod ipse cessionarius debet, decifum affirmatiuè, *Flam. Cartar. in decif. 62.*

Item ceflio num præfumatür fimulata ex confeffione cedentis de pretio recepto, affirmatiuè, *Vni. in decif. 158.* Et ceflio iurium an duobus fieri poffit, decifum cum diftinct. *Cacher. in decif. 62.* Et ceflio fub conditione acceptata, num non adimplenda conditione, habeatur ac fi acceptata non effer, affirmatiuè, *Carta. in decif. 48.* Et ceflio facta per negotiorum gefforum quomodo dicatur valida, decifum per *Caputaquenf. in decif. 104. part. 1.* Et ceflio facta in Fifcuto per carceratum, an dicatur valida, decifum affirmatiuè, *idem in decif. 105.* Et ceflio actionis lite pendente an fit nulla, affirmatiuè, *Franc. Mar. in decif. 148.*

Item exceptio, quæ opponi poteff contra cedentem, an noceat ceflionario, decifum affirmatiuè, *Affli. in decif. 74.* Et exceptio cedendarum num competat tutoribus dolofis, negatiuè, *de Franch. in decif. 662.* Et vno ex corifeis liberato per creditorem an poffit per alium correum conuentum opponi exceptio cedendarum, decifum affirmatiuè, *de Franch. in decif. 76.*

Item pactum de retrouendendo an cedi poffit, affirmatiuè, *Franc. Mar. in decif. 404.* Et num ius annullandi venditionem, etiam affirmat. *Flam. Cart. in decif. 18.*

Item caufa ceflionis num probeatur per cedentis confeffionem, affirmatiuè, *Card. Put. in decif. 22. part. 3.* Item num priuilegium tacitæ hypothecæ tranfeat in ceflionarium, affirmatiuè, *Magon. in decif. Ro. Luc. 54.* Item an mulier per ceflionem fuorum iurium fibi præiudicet in prælatione, decifum per *Minad. in decif. 19.* De-

num conuentus hypothecaria offerendo debitum an poffit petere iurium ceflionem, decifum affirmat. *Grat. in decif. Rot. March. 115.*

COLLECT. CXIX.

Super c. vni. §. verum, de iur. patron. in 6.

Hic habemus tempus, quod patronis conceditur ad præfentandum, ne non, & differentias inter ius patronatus ecclefiaffticum, & laicale; Nam patrono ecclefiafftico conceditur femefre tempus, laico verò quadrimefre, fed & illud tempus quomodo patronis computari debeat, deciderunt Domini *de Ro. in decif. 10. tit. de iur. patronat. in antiq.* Et num poffit prorogari per ordinariū, deciderit affirmat. *Crocent. in decif. 11. tit. de dilat.* Sed & eo prorogato num ordinarius poffit ponere Oeconomum, patronis difcordantibus, affirmat. *idem in decif. 12. eod. tit.* Et à quo die incipiat patronis currere, fcilicet à die vacationis, vel à die fcientię? Domini *de Ro. in decif. 13. in prefato. tit. de iur. patro. in antiq.* tenuerunt pro priori cafu, fcilicet à die vacationis, *Caputaq. r. amen in decif. 248. part. 3.* dicit decifum à tempore fcientię, in quo & ipfe potius reliderem; Item patrono non præfentante infra tempus femefre an Epifcopo incipiat ftatim tempus currere, decifum per *Domino de Rot. in decif. 6. in titul. de iure patronat. in nou.* Et pariter patronus non præfentans infra tempus an poffit moram purgare, negat. *Th. ming Ro. Lipfien. in decif. 13.* Item num prouifio de beneficio iuris patronatus per Epifcopum abfque præfentatione patroni facta, fit valida, decifum negat. *Mobed. in decif. 6. tit. de iur. patron.* Item

num ius patronatus in dubio præsumatur Ecclesiasticum, decisum affirmatiuè, *Crescen. in decis. 9. de iur. patron.* Verum laicale si hæredes sint in possessione præsentandi, *Card. Put. in decis. 9. o. part. 3. & in decis. 228 p. 2. Achil. de Grass. in decis. 1. de iur. patron. Mohed. in decis. 9. hoc tit. Gamm. in decis. 53. & Crescen. in dict. decis. 9.* Et ius patronatus fundatum à laico relictum quatuor laicis, & vni clerico quomodo præsumatur, decisum esse laicale, *Crescen. in decis. 3. in epd. tit.* Et ius patronatus beguinarum censetur ecclesiasticum, vel laicale? decisum esse Ecclesiasticum, *Domini de Ro. in decis. 8. eod. tit. vi supra in antiq.* Et in dubio præsumaturne præsentatio facta infra tempus habile? negatiuè, *DD. de Ro. decis. 12. in antiq.*

COLLECT. CXX.

Super c. foris in de pen.

Occasione huius text. non incongruum videtur hic agere de materia Cardinalium, super qua fuit primò dubitatum num Cardinalis possit abesse à Curia Rom. absque licentia Papæ, & quidem plenè discutitur per *Afflic. in decis. 289* ad quem recurre. Et acceptando indultum, an possit ab eo rescire, negatiuè, quia videtur quasi contraxisse, *Achil. de Grass. in decis. 2. in tit. de indul. Card.* Et indulta Cardinalium an capiant vacantiam per obitum aliorum Cardinalium, decisum affirmatiuè, *Crescen. in decis. 3. de priuileg.* Item num cæcus Cardinalium possint, sede vacante, restituere, ac habilitare Cardinales priuatos per Papam, recurre ad *Capp. in decis. 114.* hunc articulum discutientem. Item Cardinali assenti aliqui in præsentia Papæ an sit ex-

dendum, affirmatiuè, *Capit. Aquen. in decis. 95 p. 1.* Et Cardinali legato affirmanti sibi aliquid de referuatis Papæ competere ex potestate demandata, an credatur, negatiuè, *idem in decis. 93. ead. par.* Item an currant Cardinali sex menses à die commendæ ad resignandum beneficium sui familiaris, affirmatiuè, *idem in decis. sequent.* Et num ei possit inhiberi, negatiuè, *Domini de Ro. in decis. 15. de dol. & contum. in antiq.* Et an ex Cardinale alteri Cardinali, negatiuè, *idem in decis. 31. eod. tit. in antiq.* Item regula de octo mensibus exepiens Cardinales, an intelligatur de Cardinalibus ordinariis tantum collatoribus, an verò delegatis, decisum pro priori casu, *Crescen. in decis. 20. de præbend.* Item indultum Cardinalis de conferendis beneficiis ad collationem suam de iure spectantibus an comprehendat beneficia, in quorum possessione conferendi alius erat, decisum negatiuè, *Put. in decis. 206. part. 1.*

COLLECT. CXXI.

It. l. 1. & tot. tit. C. qui bon. sed. poss.

Bonorum cessionis materia nonis aliquas peperit decisiones, super qua fuit primò dubitatum, num cedere bonis possit, qui dilationem quinquennalem impetrauit, decisum negatiuè, *Afflic. in decis. 378.* Et an qui negauit debitum, pariter cedere valeat, decisum negatiuè, *idem Afflic. in decis. 379.* Et an qui commisit dolum, quiue in fraudem sua bona alienauit, negatiuè, *DD. de Ro. in decis. 22. de restit. spol. in antiq.* Sed et si dolo bonis cessit, qualiter puniendus sit videto *Magon. in decis. Rot. Luc. 88.* Et num spoliator cessionem bonorum facere possit, affirmatiuè, *Domini de Ro.*

de senl. & re iudic. in antiq. Sed an Monachus, qui alium beneficio dolo spoliavit? decisum negatiue, *Cappel. Tholof. in decis. 466.* Et quid si sine dolo spoliavit, an ad cessionem bonorum admittatur, vt agat in possessorio, decisum affirmatiue, *Card. Put. in decis. 25. p. 1.* Et num hæres inuentario haud confecto hoc beneficio uti possit, negatiue, *Thom. Trius. in decis. Venet. 8. part. 1.* Et an quis in delictis, affirmatiue, *Thess. in decis. 182. Sen. Pedem.*

Item cedens bonis an possit agere, affirmatiue, *Marc. Anton. de Amat. in decis. Rot. March. 93.* Et lite pendente super actione iniuriarum, an possit postea ptolequi, decisum per *Cappel. Tholof. in decis. 249.* Et num liberetur, quia soluat ad pinguorem fortunam euentus, decisum affirmatiue, si vituperosa fieret cessio, aliàs secus, *Guid. Pap. in decis. 343.* Et num desinat esse Dominus suorum bonorum, decisum affirmatiue, post distributionem, *Cappel. Tholof. in decis. 134.* Et an pendente processu super cessione bonorum possit exequutari, affirmatiue, *Cappel. Tholof. in decis. 28.*

Item num cessioni bonorum possit renunciari, affirmatiue, *idem in decis. 61.* At *Thess. in decis. 36.* contrariam tenuit sententiam; Sed quid si quis cum iuramento renunciarer, an posset postea cedere bonis, decisum adhuc, *Domin. de Ro. in decis. 31. de senl. & re iud. in antiq. & Guid. Pap. in decis. 211.* Hinc ergo pater, quum non obstante iuramento quis adhuc admittitur ad cessionem bonorum, tanto fortius eo non interueniente, & sic *Thess.* opinionem proximè adductam esse sequendam. Item exceptio cessionis bonorum, an impediatur litis contestationem, affirmatiue, *Cappel. Tholof. in decis. 136.* Item cedens bonis possitne

de creditis, debitisque actiue, vel passiue ante cessionem in iudicio stare? negatiue, *Cornaz. in decis. R. Lucens. 175.*

COLLECT. CXXII.

Super capit. si quis suadente diabolo,
17. q. 4.

Iste text. ad eod. vulgatus est, vt, cum agitur de incurrenda excommunicatione ob percussione in Clericos, ex qua sanè caueant omnes, vñ enim sibi, qui in id incident, planè neminem propè lateat: Sed & prius, quàm ad aliorum demonstrationem casuum perueniatur, præuidenda erunt requisita, de quibus *Franch. Mar. in decis. 921.* ad hoc vt quis huius c. incurrat pœnam. Et de eius intellectu in *decis. 806.* quænam nempe solum repèri, qui in hac materia decidat. Sed num inquam excommunicatus iuxta huius text. dispositionem, si parti fecit satis, possit ab Episcopo absolui, decisum negatiue, *Franch. Mar. in decis. 907.* Et num à maiore Pœnitentiario Papæ; affirmatiue, *idem in decis. 925.* Et num à Legato delatere in Prouincia sibi decreta possit, dico, absolui affirmatiue, vide in *decis. 90.* Item impubes ob violentas manus in Clericum illatas à quo absolui debeat, & qua veniat puniendus pœna, vide in *decis. 912.* Et filij familias, & serui à quo absolui debeant, vide in *decis. 916.* Et à quo homines delicatæ conditionis, vide in *decis. 923.* Et à quo qui mala laborant valetudine, vide in *decis. 929.* Et à quo moniales, in *decis. 931.* Et à quo maritus excommunicatus absolui, debeat, decisum à Papa, vide in *decis. 927.* Sed num teneatur deferre literas restitutorias Ordinarij pro ab-

soluzione obtinenda in curia Romana, decilum negatiue, vide *in decis. 909*. Item hæc absolutio possitne peti per procuratorem? negatiue, vide *in decis. 930*. Item hæc excommunicatio incurta, ipso facto ob violentas manus in clericos, sitne publicanda? affirmatiue, *in decis. 950*. Item num spuens in personam clerici incidat in pœnam huius c. decilum affirmatiue, *in decis. 99*. Et sciens, & patiens, vt clericus percutiatur, an incurrat pariter hanc pœnam, affirmatiue, *in decis. 971*. De forma tandem absolutionis huius cap. vide *in decis. 927*.

COLLECT. CXXII.

Super cap. accusatum, de hæresic. in 6.

Agitur in hoc cap. materia relapsationis in hæresim, super qua Thomæ Triuifano frequentius occurrit decidere. Et primò num pro relapso habendus sit, qui pœnitentiam sibi in sententia abiurationis iniunctam, non adimpleuit, & decilum fuit in affirmatiuam *in decis. 36. part. 1.* Item post purgationem canonicam vehementer effectus suspectus de hæresi, an possit, vti relapsus, condemnari, negatiue, vide *in decis. 39*. Et num qui de formali hæresi abiurauit, possit si postea incidat in vehementem suspicionem, vti pariter relapsus condemnari, negatiue, *in decis. 47*. Item qui vti suspectus de hæresi, abiurauit de vehementi iniuncta sibi pœnitentia, an ea peracta remaneat inhabilis ad beneficia obtinenda, & an etiam puietur obrenis? decilum negatiue, *Farin. in decis. 51*. Item restis deponens de auditu ab eo, qui assertuit se aliàs fuisse hæreticum, faciatne plenam, vel semiplenam probationem? Resp. semiplenam Thom. Triu. *in decis. Venet. 38. part. 1.*

COLLECT. CXXIV.

In l. dies festos, C. de fer.

Disponit hic text. non posse vltos iudicatorios actus exerceri in die feriato. Sed num causa possessorij agitari possit? affirmatiue, *Capell. Tholos. in decis. 159. & Acbul. de Grass. in decis. vii. in tit. de fer.* Et num audientia testium committi, affirmat. *Cresc. decis. vii. 104. tit.* Et num reuocatio attentatorum fieri, affirmat. *Marc. Ant. de Amat. in decis. Rot. March. 16*. Et num executio sententiæ fieri possit in die feriato in honorem hominis, decilum affirmat. *Capell. Tholos. in decis. 158*. Et testes cogine possint in die feriato ad deponendum stante renunciatione partium? negat. *Theff. in decis. 49*. Item sententia nulla ex eo, quòd in tali die est lata, possitne in causa appellationis confirmari? negatiue, *Grat. Rot. March. in decis. 144*. Item Nuntius Apostolicus ad aliquem Principem destinatus, quas ferias obseruare tenetur, S. R. O. Curie, vel ciuitatis illius, in qua ipse residet, decilum pro priori casu, Thom. Triu. *in decis. Venet. 31. part. 1.*

COLLECT. CXXV.

Super c. vni. de cler. non residen. in 6.

IN hoc text. tractatur materia distributionum quotidianarum, hæque super ea vique adhuc ortæ sunt decisiones. Sed prauidendum est quando distributiones quotidianæ distribuendæ sint, decilum secundum Ecclesiæ consuetudinem, *Vin. in decis. 311*. Et num veniant appellatione fluctuum, decilum negat. *Capuaq. in decis.*

decis. 29. p. 2. Sed num veniant in condemnatione fructuum? *decisum affirmat. si fuerint percepti; alioquin secus, Ro. Divers. in decis. 618. p. 1.* Sed & ea, quæ suspensionis, vel excommunicationis tempore obveniunt, quos in usus converteri debeant, *decidit Franch. Mar. in decis. 881. p. 2.* Et num computentur in valore beneficii impetrati communis æstimatione, *decisum negativè. Dymon de Rot. in decis. de sent. & re iudic. in antiq.* Item num Episcopus possit illas deficientium applicare Fabricæ, *decisum affirmativè, Ro. Rom. Divers. in dec. 325. par. 2.*

COLLECT. CXXVI.

Super consuet. Neapol. Et si Testator.

Consuetudo hæc ponit metam, & formam morientibus, ut de bonis antiquis non possint nisi de medietate disponere, altera verò medietas reservanda est proximioribus agnatis vel cognatis prout ex quo latere dicta bona obuenerunt. Sed nunc videndum est, an isti proximiores excludantur per specialem huic consuetudini renunciationem, *decisum affirmat. & difficultatem non recipit, Capyc. in decis. 190.* Sed num per generalem? *affirmat. de Franch. in decis. 690. p. 4.* Et num per substitutionem excludantur ab hac medietate, *decisum negat. Afflic. in dec. 310.* Sed num per donationem inter viuos? *decisum affirm.* si per fraudem facta non fuerit, *Afflic. in dec. 370. in 3. dub.* Et quando sit facta in fraudem, *decidit Capyc. in dec. 85.* Et num per mulierem pro sua dote agentem, *decisum cū distin. Afflic. in dec. 347.* Item æs alienum deduci debet ex toto patrimonio, & sic etiam de medietate antiqua, an vero de medietate tantum, de qua

potuerit disponere, *decisum cū distin. de Franch. in decis. 280. & Capyc. etiam in decis. 191.* Item fructus huius medietatis à quo tempore debeantur, *decisum à tempore mortis Testatoris, de Franch. in decis. 374.* Item consuetudo hæc comprehendatne clericum disponentem? *negativè, Capyc. in decis. 98. & de Franch. in decis. 411.*

COLLECT. CXXVII.

Super cap. bona memoria il secondo de elect.

Materia singularitatis testium potest sedere hic, & etiam in cap. licet ex quadam de testibus, vide primò quot sint species singularitatis, *Ioseph. Ludou. in decis. Rot. Perus. 9.* vitres species adducit, datur enim singularitas obstativa, diversificativa, & adminiculativa, declarare modo hæc per exempla, esset pervertere nostrum ordinem, vnde vide ibi. Num autem testes singulares probent possessionem alicuius, *decisum affirmativè, Caputaquen. in decis. 269. par. 3.* Item probant electionem sculpentæ, *Gu'd. Pap. in decis. 544.* Item declarationem voluntatis, *Franch. Marc. in decis. 462. par. 1.* Sic quando agitur de probando quid in genere, *Myning cent. 3. observ. 76. & Rup observ. 204.* Sic quando per varia media tendunt ad eundem finem, *Myning cent. 2. observ. 20.* Et quando coniungantur, ut probent, vide *Ant. Fab. in decis. 46. de testib.* In his autem casibus in quibus probant, quot numero esse debeant ad hoc, ut plenè probent, respon. quinque, & quid in actu reiterabili probandi, resp. etiam quinque, *idem Fab. r. in decis. 51. cod.* Sed num testes singulares probent con-

feffionem, decifum negat. *Affl. in decif. 364. Putz in dec. 476. lib. 1. maxime* si agatur de probanda vna, eademque confeffione, *Gratian. in decif. Ro. Marb. 139.* Sed variantes in loco, & tempore an dicantur fingulares, negatiue, si locus, & tempus minus fit fubftantiale, *Belam. in decif. 391. & Cappel. Thof. in decif. 11.* Vnum tamen vltimo nota, teftes in dubio prefumi conteftes, non autem fingulares, *Ro. Anenion. in decif. 62.*

COLLECT. CXXXVIII

*In l. refpicendum, §. delinquunt.
ff. de pan.*

IN hac l. fedet materia homicidij cuiuslibet qualitaris; *Quaritur.* primò an homicida voluntarius gaudeat immunitate Ecclefie, decifum negatiue, *Guid. Pap. in decif. 121. & Peguer. in decif. 54.* idem dicas de homicida proditorio, *idem Peg. in decif. 58. & 62.* Sed num cleticus homicida deprehensus cum habitu clericali, verum indecenti fit dimittendus fuo Iudici, negatiue, *Guid. Pap. in decif. 138.* Homicidium autem voluntarium, fed in alterius personam commiffum, quam contra in mente conceptum, an veniat puniendum pœna ordinaria, negatiue, *Thiff. in decif. 142.* Et à pluribus deliberatè commiffum qualiter in re dubia puniatur, & quidem pœna extraordinaria decedit idem *Thiff. in decif. 51.* Sic fi calore iracundie factum fuerit, *idem in decif. 178.* Diminuitur etiam pœna homicidij ob temporis diuturnitatem, *Thiff. in decif. 76.* Item propter minorem ætatem, *idem in decif. 161.* Sed limita in cafu de *Franch. in dec. 231.* Pœna quoque extraordinaria puniatur homicidio caufam præbens, *Ca-*

cher. in decifion. 104. Sed num prodigis perpetrans homicidium poffit puniri nedum pœna corporali, verum amiffionis bonorum, decifum affirmatiue, de *Franch. in decif. 462.* Sed num homicida furiofus poffit puniri, negatiue, fed in carceribus detineatur, *Ans. Faber. in decif. 1. de fcar.* Idem dicas in ebrio, si ei imputari culpa minus poffit, *idem Fab. in decif. 7. eod.* Idem in Patre, qui per imprudentiam filium occiderit, est enim venia dignus, *Fab. in decif. 10. eodem tit.* Sed quid de Matre, infanrem iam natum occidente, refponde pœna mortis puniendam, *Thiffaur. in decif. 19.* Sicut, & quæ partum in latrinam abiecerit, *Cacher. in decif. 61.* Homicidio autem inter plures commiffio vnico vulnere, & ignoratur quis occiderit, omnes veniunt abfoluendi, *Peguer. in decif. 63.*

COLLECT. CXXXIX.

*Super cap. cum in contemplatione,
de reg. iur.*

Materia torturæ fedet hinc. Vide primò an Mag. Cur. Vic. poffit torquere ex folo proceffu informatorio, quòd fic in graui. delictis, *Affl. in decif. 391.* Et an Iudex poffit mutare tormenta, affirmatiue, *Vin. in dec. 361.* An tortus nihil in tormentis confeffus fit aliqua pœna puniendus, vide *Gamm. in decif. 280.* At qui ftante proteftatione citra præiudicium probatorum Fifeo nil præiudicat, *Vin. in decif. 143.* Condemnatus autem ad tormentum, si aufugiat in Ecclefiam an gaudeat illius immunitate, negatiue, *Gamm. in decif. 281.* Num fcien. tractum prodicionis fit tortoribus fubiiciendus, affirm. *Cacher. in decif.*

79. Et.

79. Et num septuagenarius, negatiue, *Anto. Fab. in decis. 6. de questio.* Et num is, qui gratiam criminis obtinuit à Principe, possit contra socios torqueri, negatiue, *idem Fab. in decis. 14. eod.* Et nunquid hodie ij, quos ius commune prohibet, tormentis subiici possint, affirmatiue, *idem in decis. 13. eo.* Sed qui torqueri minime, an saltem possint terri, affirmat. *idem in decis. 24. eo.* Reus iam cōuictus non torquetur, limita ad detegendum socios, *idem in decis. 15. & 16. eo.* Ad torturam an deueniri possit antequam de mortuo corpore constet, quod sic in crimine assassinij, *idem in decis. 17. eo.* Et num simulans furorem, ne de crimine interrogetur, possit torqueri, affirmat. *idem Faber. in decis. 1. eod. tit. de questio.* Tortura quot vicibus repeti possit, respon. tribus, *Mago in decis. Lucem. 89.* Sed ex nouis indiciis ultra torqueri potest, *Faber. in decis. 2. ubi supra.* Et qui inuentus est vti sortilegio ad eludendum tormēta, iterum torqueri potest, *idem Fab. in decis. 3. eo.* Testis autem num torqueri possit, quod sic, si duo concurrant, de quibus per *Theff. in decis. 42.* Tortura enim facit personam testis integram, *Faber. in decis. 23. ibi.* Et num testis verius possit torqueri, decisiue affirmat. *idem Fab. in decis. 55. in tit. de testibus.*

COLLECT. CXXX.

In l. si quis sepulchrum, ff. de relig. & sumpt.

FAuore Ecclesiæ cogitur quis rem suam vendere, h. d. vnde pro ampliatione dormitorij Monasterij cōpellitur quis ad rem suam vendendum, *Gramm. in decis. 75.* Sed quid pro claustro, ac scholis fabricandis, decisiue affirmatiue, *Franch. March. in dec.*

635. Et quid pro ampliatione Capellæ, seu Oratorii, negatiue, *de Franch. in decis. 223.* Quid pro ampliatione seminatij puerorum, decisiue affirmat. *Carroc. in decis. 26.* Et quid pro Ecclesiæ reedificatione, affirmat. *Franch. Mar. in decis. 636. par. 1.* Clericus autem pro pietate publica num tempore carētiæ cogatur vendere frumentum, affirmat. *Vin. in decis. 28. par. 1. & Canale. in decis. 37. par. 2.* Et an tales Clerici comprehendantur sub taxa frumentarii, vide de *Franch. in decis. 9.*

COLLECT. CXXXI.

Super c. fin. de verbor. signific. in 6.

HOC in loco sedet multum bene materia familiaritatis, super qua vide primò an vt quis dicatur familiaris, necesse sit, quòd comedat, ac bibat in tinello, *Crescent. in decis. 6. de rescript.* Et num familiares, seu famuli dicantur etiam qui extra domini domum habitent, affirmatiue, *Surd. in decis. 35.* Et num familiares Episcopi gaudeant priuilegio fori, affirmatiue, *Coppe. in decis. 12.* Sed an tam in ciuilibus, quàm in criminalibus, affirmatiue, *Vin. in decis. 116.* Quæritur tu habes, quòd Episcopus potest vigore Tridentini in *sess. 23. cap. 9. de reform.* ordinare suum familiarem triennalem, modò eidem conferat beneficium, an hæc duo, scilicet familiaritas, & beneficii collatio requirantur copulatiue, respon. affirmatiue, *Rot. diuers. in decis. 731. par. 1.* Sed ap colonus Ecclesiæ, vel Ecclesiasticæ personæ in causa contra ipsum mota fori obtineat priuilegium, negatiue, *Theff. in decis. 22.* Et num Magister actorum Curie Episcopalis dicatur familiaris ad finem, vt gaudeat fori

privilegio, affirmat. *Gratian. in decis. Rot. March. 231.* Et nū familiātes admittantur, in testes, negatiuē, *Viu. decis. 349.* Sed quid in casibus difficultis probationis, affirmat. *Thomin. in decis. Rot. Luf. 41.* Et num familiaris, qui iussu Domini rem à creditore accepit, si aufugiat comea, periculum sit Domini, affirmatiu. *Gam. in decis. 190.* Famulus autem num teneatur Dominum suum defendere, & quomodo, tradit *Viu. in decis. 371.* Et num famuli diutno salario conducti teneantur ad publicas functiones, negat. *Surd. in decis. 19.* Vltimò an familiaritas minùs seruientibus actu optuletur? negatiuē, *Ann. alleg. 44.*

& 285. Sic in minore, muliere, & rustico, *Guid. Pap. in decis. 114.* Item ex officio Iudicis, aliāe ex iusta causa mouente Iudicem, *idem in decis. 201.* Admittuntur etiam ad declarandum eorum dicta obscura, *Faber. in decis. 2. de testib.* Item si ante publicationem de probatione contraria instrui non poterit, *idem in decis. 62 et 111.* Item si testes fuissent malè interrogari, quia ex integro audiendi sunt etiam post publicationem, *idem in decis. 47. ibid.* Sed nunquid recipiantur fauore Ecclesiæ post publicationem, decisum negatiuē, *Mar. Ant. de Amati in decisio. Rot. Mar. b. 78.*

COLLECT. CXXXII.

Super cap. fraternitatis de testib.

TEstium receptio post publicationem non admittitur, h. d. Sed num recipiantur ad probandam bonam famam, negat. *Surd. in decis. 39.* Item nec ad comprobandum teste reprobatorios, *idem in dec. 296.* Sed num recipi possint ad comprobandum dicta priorum, affirmatiuē, *idem in decis. 126.* Item recipi possunt, cum ob culpam, vel malitiam examinatoris factum est, quominus recipeantur, *de Franch. in decis. 371.* Sic ob nullitatem examinis, ubi alij testes vltà iam examinatos recipi possunt, *Thes. in decis. 28.* Item in causa criminali etiam ad offensam, *idem in decis. 26.* Item si post publicationem repellantur testes non repetiti in causa criminali, *Guid. Pap. in decis. 172.* Item perempta instantia, & in sex alijs casibus, quos vide per te in *Affl. in decis. 216.* Sic quando probari possent testes corruptos falsum dixisse, *Cappell. Tholos. in decis. 284.*

COLLECT. CXXXIII.

In l. fin. ff. de quast.

NVllibi meliùs sedet materia indiciorum, quàm hīc. Vide primò qualia indicia esse debeant, ad hoc, vt ex illis quis condemnatur, *Viu. in decis. 131.* Et quæ indicia sint, per quæ possit deueniri ad torturam, tradit *idem in decis. 282. & Mynsing. sen. 6. obseru. 93.* & præsertim contra furem, *Anton. Fab. in decis. 4. tit. de quast.* Sed num sanguis profluens è vulneribus occisi, altante inquisito, faciat indicium ad torturam, decisum affirmat. *Thess. in decis. 171.* Et num mendacium affirmatiuē si sit in substantialibus, *Cacher. in decis. 79.* Et num dictum mulieris stupratæ contra nominatum stuprantem, affirm. *Viu. in decis. 249.* Et num dictum pueri stuprati, affirmatiuē, *Pregner in decisio. 71.* Sed hoc intellige in duobus casibus tantum; Primò quando constat de delicto videlicet de fractura ex recenti, & vnica vice sequuta, alioquin tenetata argueret vitium patientis.

patientis; Secundò quando concludenter constaret de vi, & metu pueri illato, & tunc non requiritur, vt constet de fractura notabiliter, *T. in. in decis. 14. par. 2.* Sed num fama faciat indicium, negatiuè, *Ant. Faber. in decis. 20. de questio.* Et num fuga delinquentis, affirmatiuè, *Nysing. cent. 6. obseru. 98.* Vulnerati assertio an faciat indicium ad torturam, negatiuè, licèt secus ad inquirendum, *Faber. in decis. 26 d. 11. de quest.* Et num socius criminis faciat indicium, negatiuè, *Vin. in decis. 216.* Limita in nonnullis casibus, quos decidendo congerit *Peguer. in decis. 5.* Limite etiam in crimine læsæ Maiestatis *Faber. in decis. 7.* vbi supra. Et num inimicitia faciat indicium, affirmatiuè, si sit grauis, *idem Fab. in decis. 11. ibid.* In materia incendij quæ dicantur indicia sufficientia, vide *Thoff. in decis. 24.* Et num depositio principalis offensi faciat indicium, negatiuè, *Vin. in dec. 168.* Testis deponens se cognouisse delinquentem de nocte ad vocem an faciat indicium ad torturam, affirmat. *Vin. in decis. 169.* Et quid si testes sint singulares in eorum dictis, eorum tamen depositiones tédant circa idem factum, an faciant indicium, affirmatiuè, *idem Vin. in decis. 100.* Quæro socius criminis, qui indulgentiam delicti obtinuit, possitne torqueri, vt faciat indicium contra socium, affirm. *de Franch. in decis. 459.* Et num quando quis potest condemnari ex indubitatis indiciis possit pœna ordinaria condemnari? negatiuè, *idem de Franch. in decis. 372.*

COLLECT. CXXXIV.

Ad doctriam Bald. in *Leum in testamento*, & hac verba, *ff. de hered. instituten.*

B Ald. hîc tradit notabilem præsumptionem, scilicet, quòd illud præsumitur præcessisse, quòd de iure præcedere debet, super qua nonnullæ fundatæ sunt decusioes; Queritur primò num Clericatus præsumatur in dubio præcessisse collationem eadem die factam, quòd sic, *Crescent. in decis. 4. tit. de præsumpt.* Et num erectio Ecclesiæ præsumatur præcessisse suppressionem, & vniõnem beneficiorum ei factam, affirmatiuè, *idem in decis. 6. cod. tit.* Sed ex duabus Bullis expeditis eadem die vtra prior præsumatur? respon. in qua adest verus valor expressus, *idem in decis. 2. ibidem.* In concursu possessionis eadem die capta, quamam præsumatur præcessisse, tradit *Cassador. in decis. 20. de præben.* Et num appellatio præsumatur præcessisse commissionem, affirmatiuè, *Ro. in decis. 210. in nou.* Et num mors impetrationem beneficii quando vtraque eadem die subsequuta reperitur, affirmatiuè, *Cassador. in decis. 21. de præben.* Et num in dubio excusatio vnius ex delegatis præsumatur præcessisse aliorum sine eo gesta, affirmatiuè, *Bisignot. in decis. 3. de præsumpt.* Et num excommunicatio appellationem, affirmatiuè, *Ro. in decis. 416. in antiquis.* Et num expeditio literarum præsumatur, ne alioquin processus corrumpatur, affirmat. *Cassador. in decis. 3. cum duobus sequentibus super Reg. Cancel.* Sed duobus testamentis eodem die confectis, quodnam præsumatur prius deciderit? *Pat. in decis. 321. par. 2.* Et num in dubio præsumatur sententia præcessisse inhibitionem? affirmat. *Thoff. in decis. 49. & Achill. de Grass. in decis. 34. tit. de appellat.* & ratio est, sicut ferè in omnibus supradictis casibus, vt actus potius valeat, quam cotruatur.

COLLECT. CXXXV.

*In l. 1. §. interdum. ff. de quibus appell.
non lic.*

Clausula (appellatione remota) non nisi à Principe apponi potest, h. d. lex ista; Quæritur primò num hæc clausula operetur in subdelegato à delegato Principis, affirmat. *Grat. in decis. 219.* Et num peream reiecta censeatur qualibet appellatio, respon. non nisi friuola tantum, *Piv. in d. decis. 69.* vnde non operatur, vbi quis notoriè grauatur, *Put. in decis. 44. lib. 1.* Sicur nec quando sententia manifestè foret iniqua, vel notoriè iniusta, *Caputaquens. in decis. 33. p. 1.* Item quando apponitur in rescriptis, quæ non conceduntur ex certa scientia, *Put. in decis. 324. lib. 1.* Item quoad reiectionem probationum, in qua nihil hæc clausula operatur, quominus admittatur appellatio, *Surd. in decis. 36.* Item nec in sententia Principis pronunciantis iustam alterius relationem, *Gram. in decis. 35.* Item per eam non tollitur recursus, *Gratian. in decis. 31. & Minado. in decis. 28.* Ex quo potest inferri quoddà Fiscus, cui non est concessum appellare, habet recursum, *Gram. in decis. 14.* Limita, vt per de *Franch. in decis. 147.* Et nonnulla in præfenti materia per *Rot. diuers. 100. par. 1.*

COLLECT. CXXXVI.

Super cap. proposuisti, de probat.

In materia si adhibendi sunt petiti in arte, eisdemque sit credendum ad duo loca est communis recusus, videlicet ad text. de quo supra, & ad doctrinam *Bart. in l. 1. ff. de vent. in spec.* super qua has decisiones fieri conti-

git. Et primò fuit hæsitatum num sententia lata ex relatione peritorum, possit retractari ex consilio peritorum, decisum affirmat. *Mynsing. cens. 6. obseru. 35.* Et sententiæ illorum an transeant in rem iudicatam, decisum affirmat. *Theff. dec. 25.* Et num ab eorum sententia possit appellari, decisum affirmat. *Rot. Louen. in decis. 38.* Quor autem periti necessarii sunt, decisum ad minus duo, *Mynsing. cens. 6. obseru. 34.* Sed petitis discordantibus quid agendum, vide *Gratian. in decis. Rot. March. 32.* Et in huiusmodi discordia num sit tertius eligendus, & à quo, decisum affirmatiuè, & electionem esse Judicis, *Carroc. in decis. 30.*

COLLECT. CXXXVII.

In l. stuprum. ff. de adulter.

Stuprum, cuius materia stat hîc, quale propriè dicatur, & qua veniat pœna puniendus stuprator, decidit *Viv. in decis. 199.* Sed num cum incestu coniunctum puniatur pœna mortis, affirmatiuè, *Amion. Faber. in decis. 1. de adulter.* Et num per vim commissum cum eâ, quæ non erat viri potens, pœna mortis dignum sit, affirmatiuè, de *Franch. in decis. 534.* & *Ans. Fab. in decis. 5. de adulter.* Aliter atque *Gram. in decis. 22.* dicens decisum cõdemnandum fore ad septennium pœna triremum, *Theff. verò* ad decennium, *in decis. 148.* Sed quid si fuerit tantummodo attentatum cum non viri potente? resp. pœnam triremum, vel relegationis, aut exilij secundum personæ qualicarem locum habere, *Guid. Pap. in decis. 555.* Et quid si fuerit attentatum cum viri potente? resp. pœnam extraordinariam, nisi ex loci, aut temporis,

AUG

aut personarum conditione, & qualitate augeatur, utpote si à familiari, & domestico attentatum sit, si notum, & per effractionem, si marito presente, si in publico, si ab ignobili, & vili persona in nobilissimam, vide *Ant. Fab. in decis. 3. eo. tit. de adult.* Num autem stuprum credatur, negatiue, idem *Faber. in decis. final.* etiam cum iuramento, *Boer. in decis. 299.* sequitur *Thiff. in decis. 3. concl. 6.* Vidua committens stuprum infra annum luctus an amittat dorem, decisum affirmat. *Cacher. in decis. 77.* Et num stuprum relaxari possit sub fideiussoribus, negatiue *Roi. Anenion. in decis. 22.* In causa stupri quis dicatur Judex competens decidit *Franc. Mar. in decis. 1. par. 1.* Et virgo stuprata an gaudeat beneficiis Virginis in electione fori contra stuprantem, decisum affirmatiue, de *Franch. in decis. 599.* Et ad materiam, vide *Thiff. in d. decis. 3.*

COLLECT. CXXXVIII.

In l. si non conuicti, C. de iniur.

LEx, quæ magis allegari solet in iniuriarum materia est, de qua supra; & duo dicit, Primum verba de se iniuriosa præsumi animo iniuriandi prolata. Secundò actionem iniuriarum anno tolli, & ita decisum per *Ro. in dec. 10. de iniur. in nou.* Sed an iniuriarum realis actio civilis est. *Cornelia* descendens anno tollatur, negatiue, *Myssing. cent. 1. obseru. 84.* sequitur ead. *Cam. Imper. in verbo iniuria. vers. iniuriarum.* Et num iniuria pilla, scriptæ anno præscribatur, negatiue, sed instar realium post annum intentari potest; *Gyll. lib. 2. obseruat. 104.* sequitur *Cam. Imper. vbi proxime in vers. iniuria pilla.* Iste au-

tem annus sine utilis, vel continuus, respon. vilem, & sic non euertere ignorant, *Gyll. lib. 2. obseru. 105.* Iniuria autem quibus modis fiat, vide *Trinisa. in decis. 61. part. 2.* scilicet verbis, & facto, licet ipse contendat non dari vnam sine alia, vide ibi. Sed num fieri possit solo actû, & nudo sine verbis, affirmatiue, *Thiff. in decis. 229.* Et num vni facta toti familie, torique agnationi facta censetur, ita vt cuilibet actio competat; affirmatiue, *Surd. in decis. 89.* Et num facta vxori, eius vir agere possit, affirmatiue, *Ant. Faber. in decis. 3. titu. de iniur.* Et num Officialis pro iniuria illata eius ministro in exequutione officij, affirmat. *Guid. Pap. in decis. 557.* Sed an credatur tali ministro assenti illatam sibi iniuriam, negatiue idem vbi supra, & *Ro. Lucens. in decis. 21.* Et num illata vni de Collegio, vel Vniuersitate possit agere ipsa Vniuersitas, vel Collegium, affirmatiue, *Guid. Pap. in decis. 464.* Magistratus autem iniuriam sibi illatam, an implemet vendicare possit, respon. sic, modò ea sit notoria, atque etiam illata ratione officij, & tunc puniatur in continenti, sine alia accusatione, & iuris ordine prætermisso, *Gyll. lib. 1. obseru. 39.* Secus si non sit illata ratione officij, vel etiam non sit notoria, sed alio rem probationem requireret, ne tunc magis Judex in causa propria, quàm exequutor esset, *Trinisa. in decis. 10. numero. 34.* Quis verò erit Judex competens pro iniuria, quia laicus clericus intrulerit; respon. præuentioni locum fore, *Guid. Pap. in decis. 562.* Et pro iniuria sibi illata habet clericus electionem fori, *Ann. alleg. 146.* Ante iniuriæ estimationem, & sententiæ prolationem an præambula semper præcedere debeant, affirmatiue. *Canoni.*

Imper. in dicto verbo Iniuria, vers. iniuria quando, & quæ sunt ista præambula, vide *Gayll. lib. 2. obseruat. 102. num. 8.* Sed iniuriarum æstimatione probata per testes, an sententia valeat non præuia ipsius Iudicis taxatione, affirmatiuè, *Crescent. in decis. vni. de iniur.* Sed an Iudex pro arbitrio possit taxare, ita quòd pars iurare minus teneatur, & consequenter ob non præstitum iuramentum sententia Iudicis à quo non veniat annullanda? respond. posse, *Mysing. cent. 1. obseruat. 84.* sequitur *Cam. Imper. in d. verbo Iniuria, versic. Iniuriarum.* Quæro quis agere possit ciuilitè ad æstimationem iniuriæ? respon. tantummodo principalem offensum, eumque, qui habet, vel habuit offensum in potestate sua, vè patrem pro filio, maritum pro vxore non contra liberos, vxorem, aliòsve consanguineos pro parente, marito, fratre, aliòve consanguineo agere posse, & prætere aliud interesse pecuniarum; sed tantum affectionis, ita *Cam. Imper. vbi supra, vers. nota ciuilitè.* Sed an pater possit remittere actionem iniuriarum, tam ciuilem, quam prætoriam competentem filio, quòd sic secundum ea, quæ dicit *Cappel Tholoz. in decis. 241.* Sed an & iniuriis aliis filiis, id est, fratribus iniuriati, respon. etiam, *Boer. in decis. 120.* Actio autem iniuriarum num remissa censeatur per interuallum certi temporis, affirmatiuè, *Vin. in decis. 55.* Et an extincta intelligatur per reuocationem, negatiuè, *Gratian. in d. decis. 58.* Et num ciuilis excludat criminalem, affirmatiuè, *Thessau. in decis. 18.* Passus autem iniuriam possitne petere, vt Iudex condemnet iniuriantem ad veniam petendum, affirmat. *Gratian. in decis. 195.* Et an possit iniuriam verbis illatam armis

repellere, negatiuè, *Boer. in decis. 169.* Sed an possit repropetare iniuriam dicendo similem, vel maiorem, decisum cum distinctione, *Capp. in decis. 58.* Sed num veritas conuiuij excuset ab iniuria, affirmat. *Magon. in decis. 25. Rot. Flor.* Num liceat alicui propria autoritate vendicare iniuriam, quòd sic, cum res ponereetur in decilum, si adiretur Iudex, *Grat. in decis. 23. Et in decis. 17.* Sed isto casu an liceat postea agere iniuriarum, licet prior fuerit prouocatus, negatiuè, *Ant. Faber. in decis. de iniur.* Inferens iniuriam, sed calore iracundiæ an veniat puniendus, quòd sic, at mitius, *idem Fab. ibi in decis. 1.* Et num ius persequendæ iniuriæ transeat ad hæredes, affirmatiuè, *Faber. eod. in decis. 2.* Pœnitentia autem an & quando excuset iniuriarum actione conuentum, vide *eundem Fab. in decis. 9. eo. tit. de iniur.* An autem filius præferatur Auo in vendicanda iniuria patri illata, vide *Boer. in decis. 121.* Et num dicere aliquem esse de stirpe Judaica, sit iniuria, & quomodo veniat puniendus, vide *Pegur. in decis. 13.* Condemnatus verò actione iniuriarum ad euitandam infamiam, quæ iuris remedia habeat, vide *Gayll. lib. 2. obseruat. 102. per totam.*

COLLECT. CXXXIX.

Super Clem. fin. vi lit. pend.

Quomodo, & quando lis pendere dicatur ponit hæc Cle. quæ est multum principalis in huiusmodi materia, ad quod non sinas, videre *Guid. Pap. in dec. 337.* quietiam in *decisione 488.* recenset requisita in terminis huius text. lite autem pendente exequutio fieri non potest; aliàs

alias tanquam attentatum venit reuocanda, *Gratian. in decis. 110. Ro. in decis. 10. v. lit. pend. in non.* Sed hoc limitata quando litis pendencia fuisset inducta per dolum, & fraudem ex parte aduersa, prout in terminis decisum, *Boer. 161.* Tunc enim lite taliter pendente non impeditur exequutio. Et num lite pendente possit Iudex facere præambulum, negatiue, *Minad. in decis. 8.* Et num proponens in iudicio iura successionis ex testamento, possit lite pendente intentare iudicium ab intestato, negatiue, *Boer. in decis. 33.* Sed vide ibi, quia iste passus paritur aliqualem distinctionem. Num autem in impetratione rescripti Apostolici fit facienda mentio litis pendencie, respon. sic, eaque prætermissa rescriptum esse nullum, *Valase. in decis. 11.* Et num quoque mentio litis pendencie fit facienda, si causa sit excepta per solam citationem, & sicut non contestata, decisum affirmatiue, *Gratian. in decis. 109.* & nonnulla in materia litis pendencie ponit *Rot. diuers. in decis. 42. part. 2.* Et quomodo distet exceptio litis pendencie ab illa, quæ est, ne contentia causæ diuidatur, vide per te in *Afflic. in decis. 134.* Vltimò quaeritur an vitium litigiosi duret perempta instantia, decisum affirmatiue, *Vin. in decis. 385.*

COLLECT. CXL.

In l. vii. C. de sine iur. Princip.

Solùm Princeps potest alicuius bona confiscare; Iudex verò nequam, qui merum non habet Imperium, intellige principaliter, sed ex criminis conſequentia ſic, h. d. text. cum gloſſ. & ita deſumit refert *Anto. Fab. in de. iſ. ſub hoc tit.* At num poſſit Princeps Fiſco ſuo applicare poenam

in præiudicium vaſſalli, deſumtum affirmat. *Franc. Marc. in decis. 2. part. 1.* Fiſcus autem dicitur ſuccedere vii hæres in conſiſcatione bonorum, affirmatiue, *Farin. in decis. 117.* Et num poſſit agere petitione hæreditatis ſibi relicte, affirmatiue, *Franc. Marc. in decis. 681. part. 1.* Sed bona vacantia an deferantur in Fiſcum abſque hæreditatis aditione, affirmatiue, idem *in decis. 656. part. 1.* Et num Fiſcus hæres inſtitutus non conſiciens inuentarium patiatur poenas à iure ſtatutas contra illud minus conſicientes, negatiue, *Guid. Pap. in decis. 333.* Sed num iuris ordo in fiſcalibus cauſis ſeruandus, affirmatiue, *Franc. Marc. in decis. 200. part. 2.* Et conſiſcatis bonis vtrum eorundem dominium cenſeatur dominum amiſiſſe, affirmat. *Farinac. in decis. 73.* Et quando dicantur bona Fiſco incorporata, decidit idem *in decis. 90.* Et quæ dicantur habere Fiſcum ponit *Franc. Marc. in decis. 38. part. 1.* Et quoduplex ſit, vide eundem *in decis. ſeq.* Et num Fiſcus conſiſcatis bonis alicuius, teneatur eiſdem filias dotare, ſeu filiis legitimam præſtare? respon. ſic, ſi non ſimus in crimine læſæ maiestatis, & *Benimont. in decis. 91.* Sed num conſiſcacio extendatur ad bona futura, negatiue, *Magon Rot. Flor. decis. 99.* Et num vita & militia conſiſcari poſſit, negat. *Maſtril. in decis. 165.* Et num fiſcus habeat hypothecam in bonis delinquentis, affirmatiue, & *Laur. nt. in decis. Ro. Auenton. 111.* Et num poſſit accuſationem inſtitutam prolequi, affirmatiue, *Minad. in decis. 33.* Sed etſi pariat reo dari curatorem, an ipſi incumbat onus probandi illum fore minorem quod ſic *Ro. Auenton. in decis. 61.* Debita autem fiſcalia quomodo exigantur, tradit *Franc. Marc. in decis. 203. part. 2.* Sed num ipſe Fiſcus

releueretur ab onere soluendi gabel-
lam, negatiuè, *idem in decif. 423*. Cùm
verò ipsius bona subhastantur ad ex-
tinguendum candelæ plus offerenti tra-
di debent, *idem in decif. 28. par. 2.* Sed
læius habear in integrum restitutio-
nem, affirmatiuè, *Guid. Pap. in decif. 311*.
Sed num restituatur ad iterum lici-
randum, negatiuè, *Affl. in decif. 340*.
Et Fiscus molestans aliquem indebi-
tè, an veniat in expensis condem-
nandus, affirmatiuè, *Theff. fil. in decif. 45*.
Et lite pendente inter Fiscum, &
priuatum an sit locus sequestro, af-
firmatiuè, *Franc. Marc. in decif. 498*. Et
num regula, qui prior in tempore,
procedat in priuato contra Fiscum,
affirmatiuè, *Sebast. Medic. in decif. Ro. March. 22*. Et num emptor expetiri
possit contra Fiscum post quadriren-
nium in casu l. bene à Zenone, *Cod. de quadriren. prescript.* affirmatiuè, *de Lau- ren. in decif. 17*. Et num dispositio l. pecunia, C. de iur. fisc. procedat in alio creditore, quam Fisco, ponit *Affl. in decif. 190*. Et num Fiscus releuetur à cautione de vtendo, fruendo, &c. affirmatiuè, *Polid. Rip. in obseruat. 112*. Et num dispositio t. ext. in l. venditor. ff. de iud. habeat locum in Fisco, affir-
matiue. *Theff. in decif. 213*. Et num Fil-
cus succedat nato ex incestuoso coi-
tu, affirmatiuè, *Mynting. cent. 3. obseru. 91*. Et num testator fideicommittendo
valeat excludere Fiscum, affirmatiuè,
Polid. Rip. obser. 209. Et an dona-
tio acceptari possit in præiudicium
Fisci, affirmatiuè, *Theff. in decif. 124*. Et
quando agitur de interesse Regij Fi-
sci causa est remittenda Reg. Cam.
Sum. Ann. in alleg. 121. Camera autem
fiscalis, vnde originem traxerit, tradit.
Guid. Pap. in decif. 453. Fiscus verò an
sit idoneus fideiusor de iudicio si-
sti, quod non, *Affl. in decif. 88*. Et
num Fisco obici possit compensatio

ab Officiali duarum fiscalium statio-
num, negatiuè, *idem in decif. 192*. Fisci
autem aduocatus an possit concedere
saluum conductum, quod sic *idem Affl. in decif. 4*. Et Fisci priuilegia ad
quæ extendantur, vel non, *Vin. in de- cif. 337*.

COLLECT. CXLI.

Super cap. fin. de confess. lib. 6.

TRactant hîc DD. materiam de-
positionis principalis, super qua
vide has decif. Et primò num Iudex
suspectus possit de sua suspicione vti
principalis interrogari, affirm. *Theff. in decif. 5*. Et num procurator procu-
ratorio nomine, affirmat. *Affl. in de- cif. 92*. Et quando absens est exami-
nandus, tanquam principalis, cuius
expensis examinari debet, respond.
expensis eiusdem, *Affl. in decif. 167*.
Limita si absens esset persona nobi-
lis, vel priuilegiata, quæ non debet
venire ad iudicium, *Cappell. Tholos. in decif. 274*. Sic & pro exemplatione
articulorum, & ita quotidie practi-
catur, & dicitur decifum de Franch. in
decif. 332. num. 6. Deposito autem
principalis num peti possit post con-
clusum in causa, dic quod sic, in sum-
marum tamen, non aliàs, *Osace. in decif. 10*. quis verò prius est examinan-
dus, reus an actor, *Benintend. in decif. 32*. Et quid agendum, cùm prin-
cipalis negauerit positionem partim
veram, partim falsam, tradit *Surd. in decif. 58*. Ad materiam vide *Ioseph. Ludou. decif. Perus. 8. & 91. Marilian. de- cif. 21. & eundem Ioseph. decif. Lucen. 40*. Et Regnicolæ videant
Pragmat. quæ incipit, quinta die, cum ibi addentibus.

COLLECT.

COLLECT. CXLII.

In l. si constante, ff. solut. matrim.

OMnes sciunt hanc legem, cum legatur in publicis Academiis, sitque vna de celebratissimis in iure, super qua multi bellissimi casus fuerunt decisi, & hoc dicit in summa. Propter mariti inopiam etiam constante matrimonio dos exigi potest. Sed num requiratur, quod præcedat plena probatio inopie, quod sic, quando mulier agit contra tertios possessores, secus, si contra virum, *Petr. de Benintend. in decis. Rot. Bonon. 68.* Et num ut mulier agere possit contra tertios possessores, requiratur, ut prius excutiantur bona mariti, affirmativa. *Gratian. in decis. 61.* Vnde mulier agens, siue ad restitutionem, siue ad assecurationem dotis debet hunc ordinem seruare, scilicet primò imputare quæ penes se habeat, deinde excurrere bona mariti, postea agere contra tertios possessores, præcedente tamen hæc omnia probatione (ut dictum est) inopie, *Anton. Fab. in decis. 21. de iur. dot.* Non tamen requiritur excussio quando adest clausula constituti, *idem Fab. in decis. 25. eod.* vide quoque *Cornaz. de requisitis ad hanc legem in decis. 95.* Huiusmodi autem consignationem bonorum mariti ob eiusdem vergentiam ad inopiam facta dicitur vera dotis restitutio, decifum negatiue, *Afflic. in decis. 9.* Vnde quomodo distet restitutio ab assecuratione dotis, tradit *Antonius Faber in decis. 2. de iur. dot.* Sed num per consignationem bonorum mariti transferatur dominium in uxorem, decifum negatiue, *Magon. in decis. Rot. Florent. 125.* Contra autem mulierem petentem dotem iux-

ta terminos huius l. & antephatum, iuxta text. in l. vbi adhuc, Cod. de iure dot. an habeat locum ius offerendi, negat. *Afflic. in decis. 99. de Franch. in decis. 54. Cachet. in decis. 135. Antonius Fab. in decis. 52. dict. tit. de iur. dot.* Sed fallit cum in bonis viri non nisi vna res adsit, ex qua tamen & mulieri, & creditoribus satisfieri possit, tunc enim ad licitationem deveniendum est, & mulieris pecunia ex pretio reddita ponatur in tuto, puta emptionem annuorum reddituum, *idem Faber in decis. 27. eodem.* Et num mulieri agenti in casu inopie mariti sit electio in bonis eiusdem inuitis creditoribus, affirmatiue, *Vin. in decis. 413.* Sed num consignari possint bona feudalia, affirmatiue, *idem Vin. in decis. 538.* Assecuratio autem facienda est non tantum pro summa dotali, verum etiam pro sumptibus in litem à muliere factis, *Antonius Faber in decis. 3. vbi supra.* Sed num mulier in assecuratione dotis præferatur creditoribus anterioribus expressam hypothecam habentibus, negatiue, *idem in decis. 46.* Et num sola absentia mariti absq; vergentia ad inopiam faciat locum fore assecurationi dotis, negatiue, *idem in decis. 12.* Et num condemnatio ad tritremes, negatiue, *Carroc. in decis. 106.* Sed quid si esset facta in perpetuum, cum vxor tunc vidua dici posset, decifum cum distinctione, *Polid. Rip. in obseruat. 121.* Nouissime animaduertendum mulierem posse petere assecurationem dotis probata viri paupertate per viam exceptionis etiam citra declarationem, *Antonius Fab. in decis. 10. de iure dotium.* Et habere quoque aduersus maritum in casu vergentiae ad inopiam actionem via exequutiva, *Mastrill. in decis. Rot. Sicil. 142.* Maritum autem possiden-

tem bona vxoris restituta censeri possidere iure familiaritatis, *idem Masfrill. in decis. 184. part. 2.*

COLLECT. CXLIII.

Super cap. fin. de offic. vicar. lib. 6.

Dicit text. hic, quod Vicarius Episcopi non potest sine speciali mandato beneficia conferre. Sed si habeat conferendi speciale mandatum, num valeat conferre extra diocesim affirmatiue, *Boer. in decis. 30.* Et num possit dispoñere de beneficio commendato in fauorem alicuius, negatiue, *Put. in decis. 94. lib. 1.* Sed conferens beneficia simoniace, an priuati Episcopum efficiet eius collatione, negatiue, *Achill. de Grass. in decis. 2. de offic. vicar.* Et si spreto Episcopi mandato aliis confert, an valeat collatio, affirmatiue *idem Achill. in decis. 1. eod. in nou.* Et num possit vnire sine speciali mandato, affirmatiue, *Mohedan. in decis. 3. sub hoc tit.* Sed si vniendi facultas daretur specificè, an comprehendat operarias, negatiue, *idem Mohedan. in decis. 1. eod. tit.* Et num etiam sine speciali mandato beneficia supprimere valeat, negatiue, *Put. in decis. 53. lib. 1.* Et num possit sine speciali facultate alium substituere Vicarium, negatiue, *Rot. in decis. 4. de offic. vicar. in nou.* limita hoc si & causa & modicum tempus concurrat *Put. in decis. 168 lib. 1.* Et num possit delegare sine speciali mandato, affirmatiue, *Trinisa. in decis. 19 part. 1.* Sed si à delegato Vicarij appelleretur, ad quem sit appellandum, respon. ad Episcopum: *Rot. in decis. 3. sub hoc tit. in nou.* Et si delegatio fiet ipsi Vicario an eo mortuo transeat ad successorem, negatiue, *Achill. Grass. in decis. 3. vbi supra.* Sed etsi detur facultas eidem reci-

piendi resignationem, possint illa testibus probari, negatiue, *Rot. in decis. 5. eod. in nou.* Sed hoc limita quando daretur facultas recipiendi resignationem ab vnica persona, *Rot. in decis. 1. eod. in antiq.* Vicariatus autem quomodo probetur decidit *Crescent. in decis. vnica. eod. tit.* Eius tamen probatio minus necessaria videtur, præterquam si per aduersam partem negetur *Rot. in decis. 1. de offic. vicar. in nou.* Episcopus non cogitur tenere Vicarium, *Mohedan. in decis. 4. eod. Rot. in decis. 100.* Sed num valeat plures in solidum constituere, affirmatiue, *Franc. Marc. in decis. 998.* Et an Vicarius debeat morari in Palatio Episcopi, quod non, nisi in contrarium consuetudo vigeret, *Grat. in decis. 113.* Et num Episcopus teneatur pro delicto Vicarij, quod sic, *Rot. in decis. 6. eod. in nou.* Monachus an possit constitui Vicarius Episcopi, affirmatiue, *Rot. in decis. 3. eod. in antiq.* Et num à Vicario Archiepiscopi constituto ad futuras appellationes certorum locorum appelleretur ad ipsum Archiepiscopum, decisum affirmatiue, *Mohedan. in decis. 5. de appellat.* Vicarius vetò foraneus quam iurisdictionem habeat, ordinariam, vel delegatam, respon. delegatam, *Rot. diuers. in decis. 197.*

COLLECT. CXLIV.

In l. Diuina. ff. de custod. reor.

Accusatus de modico delicto potest sub fideiussoribus relaxari, hoc d. Sed quid in condemnato per syndicatorem, qui nō declarauit pœnam, sed eam remisit arbitrio superioris, an possit sub fideiussoribus dimitti, negat. *Masfrill. in decis. 52.* Et an qui iniuriam Doctori intulerit, nequa-

quaquam, *de Lauren. in decis. Rot. Auenion.* 58. Et an in crimine vsurarum, affirmatiuè, *idem in decis.* 48. Et an in crimine falsi, vide *Capp. in decis.* 30. Et num qui viduam honestè viuentem stuprauerit, minimè, *de Lauren. in decis.* 72. Et num is qui in defectum pœnæ pecuniariæ venit puniendus pœna corporali sit sub fideiussoribus relaxandus, vide *Osasch. in decis.* 8. Ceterum ad maritiam, vide *text. in l. 3. Cod. de episcop. aud. & Cap. Reg. quod incipit, in di. promissa iur. sanctio.*

COLLECT. CXLV.

In l. Insulam, ff. de verbor. oblig.

MOræ purgatio admittitur vsq; ad litis contestationem, quocuius pœna solutionis, vel interesse, secus post litis contestationem, h. d. quæ lex in materia purgationis moræ est principalior, & valdè famosa: habes itaque vnum casum, quo mora purgari potest, sed & hos alios decisiuè nota. Et primò moram purgari posse ob cessationem à solutione per duas tertias, non obstante dispositione Ritus Mag. Cur. Vicar. loquentis de liquidatione instrumenti, *Ann. sing.* 349. Aliter atque dicerem, stante clamela, quod si defecerit in solutione vnus tertie, quod teneatur soluere omnes tertias, seu quantitatatem, per ea, quæ dicit *Garfi. in decis.* 6. Secundò posse fideiussorem de præsentando iuxta terminos l. *sanctum, C. de fideiuss.* purgare morâ, *Osasch. in decis.* 48. & noster *Gramm. in decis.* 95. Tertio emphyteutam, *Guid. Pap. in decis.* 171. & *Magon. Rot. Floren. decis.* 131. Quarto fratrem non dotantem sororem infra sexdecim annos iuxta terminos Consuetud. Neapolit.

quæ incipit, *Eas autem, Afflicti. in decis.* 159.

Calus autem in quibus mora minimè purgari possit, hi fuerunt decisi, & primò (circumscripto eo, quem habes in d. l. si insulam, nempe post litis contestationem) non purgatur mora cum exequutio esset facta à iure, vel ab homine, *Caputaquen. in decis.* 234. *part. 2.* à iure v. g. in collatione beneficiorum infra legitimam rempora minimè facta, is enim elapsi ipsio iure sit exequutio ad effectum, vt eodem instanti deuoluatur ad superiorem collatio, ira, vt postea non sit locus purgationi moræ, *Franc. Mar. in decis.* 1239. *par. 1.* Sic in instrumento contineatur pactum resolutionis, *Caputaquen. in decis.* 235. & *Viu. in decis.* 331. Sic in transactione, vbi idem pactum adiectum sit, *Card. Put. in decis.* 66. *par. 3.* Sic vbi sit dies, & pœna, ni, quod fieri debet, incontinenti fiat, *Thessau. in decis.* 77. Sic stante clausula, rato manente pacto, *Franc. Mar. in decis.* 414. Sic, stante iuramento, *Thessau. in decis.* 212. Item quando pars aduersa passa fuisset damnum ex mora, *Caputaquen. in decis.* 230. & 231. Sic in mora geminata, & quatuor aliis casibus, de quibus *Polid. Rip. in obseru.* 171. Sic in magna mora, *Caputaquen. in d. decis.* 237. *par. 2.* Item post sententiam, *Ann. in sing.* 350. Item post factam declarationem per dominum directum, *Barz. Rot. Bononiens. decis.* 50. & quod stante renunciatione purgationi moræ, tradit *Put. in decis.* 465. *part. 2.* Sed quid si fuisset renunciatum ab emphyteuta Ecclesiæ omni il. auxilio, respond. Et hic cessare moræ purgationem, *Afflicti. in decis.* 174. Alia ad hanc materiam ponit decidendo *Gratia. Ro. March. in decis.* 49.

COLLECT. CXLVI.

In l. i. ff. sol. matr.

TEXT. isti est locus, in quo D. D. tractant materiam privilegiorum dotis, quæ etsi propemodum innumerabilia dici possunt, ut videre est eos, qui de illis tractant, nihilominus, quæ decisionibus consistunt, hic habes tui gratia (Lector) congesta, & primò (præsuppositis illis, quæ enumerantur per *Mynsing. in sent. 2. obseru. 3.* quæ sunt viginti unum) exceptionem hosticam minùs obstat agentri pro dote, *de Franch. in decis. 286.* Item moratoriam concessam per Principem debitori non comprehendere causam dotis, *idem in decis. 219.* Item fideiussionem non promissam præstari debere fauore dotis, *idem in decis. 218.* Item mulierem posse intercedere pro dote, non obstante Velleiano, licet secus pro antephatò, *idem de Franch. in decis. 182.* Item dotem detrahi fideicommissò, etiam stante in contrarium expressa testatoris prohibitionem, *Surd. in decis. 62.* Item proxenetam, qui aliàs repellitur à testificando, *cap. 1. de testi. fauore dotis admitti in testem ad probandam ipsam dotem, pulchre Benmsen. in decis. 61.* Item legatum pro dote dici ad pias causas, *Boer. in decis. 94.* Et etiam si sit incertum, valere, *Afflic. in decis. 317.* Quamuis relictum pro anima sit fauorabilis legato pro dote, *Anton. Faber. in decis. 22. de iur. dot.* Item fauore dotis quem constitui in mora irregulari, & sic absque interpellatione, *Vin. in decis. 425.* Eiusdem quoque fructus pariter absque interpellatione debent, *Magon. in decis. Rot. Floren. 83.* Item bona mariti esse tacite hypothecata. *Thomng. in decis.*

Rot. Lipsien. 36. Et fauore dotis mulierem præferri cunctis anterioribus creditoribus non expressam habentibus hypothecam, *Cappel. Tholof. in decis. 217.* Et *Camer. Imperialis in litera, H. v. ff. hypotheca.* Immo etiam expressam habentibus hypothecam, secundum opinionem *Mynsing. in sent. 4. obseru. 13.* Quam de iure posse sustineri arbitror, licet in praxi minime receptam nemo est, qui ignoret. Item fauore dotis præstati assensum, non obstante delicto viii, nondum accusati, *Afflic. in decis. 385.* Item fauore dotis verba enunciativa probationem facere, *Caputaqu. in decis. 983 par. 1.* Item mulierem habere privilegium dotis etiam pro expensis, quas fecerit in litem iniustam, si dolo careat, *Anton. Faber. in decis. 13. C. de iur. dot.* Item fauore dotis non debet laudemium, *idem Fab. in decis. 55. de iur. emphy.* Item filiam pro dote de paraggio agere posse contra tertios posseditores, *Gramm. in decis. 91.* Sed nunquid privilegia dotis transcant ad hæredes, respond. sic, & intellige de suis, non de extraneis, *Thessau. Fil. in decis. 3.* Et numquid ad emptorem, cui mulier cesserit iura sua consentiens alienationi bonorum mariti, & confitens se pretium recepisse vnà cum viro suo, negatiuè, quid sequitur de hoc, vide *Minad. in decis. 29.*

COLLECT. CXLVII.

In l. i. C. de consul. lib. 12.

IN hac præsent. l. & etiam in l. 1. §. 1. tit. sequent. potest opportune ferre materia præcedentia, in qua, videtur primò num vltimus actus, siue vltima præcedentia attendatur in huiusmodi materia, affirmatiuè, *Ann. alleg. 131.* Et num Canonicus maior ordine

ordine postea receptus precedat prius admissum minorem ordinem habentem, affirmatiuè, *Gratian. in decis. 15.* Et duobus Ducibus eadem die creatis vter precedere debeat, respon. qui tempore creationis aliquam noscitur habere dignitatem, ut puta si alteruter esset Comes, ita decisum de *Franc. in decis. 365.* Sic duobus Officialibus eodem temporis creatis ille præferatur, qui per prius aliquod exercuerit Officium, *Idem in decis. 144.* Consiliarius autem Regius si interueniat in causa, uti alicuius Advocatus ex dispensatione regia, non potest ceteros consiliarios precedere, sed vltimum locum habebit, ut per plura aduertit de *Franch. in decis. 138.* Et Iudex criminalis debet precedere ciuilem, si sic ad sit consuetudo, prout Neapolit. *idem de Franch. in decis. 388.* Et canonicus Doctor præferatur canonico non Doctori, *Mastr. in decis. 130. par. 2.* Et Archidiaconus Pomicetio, *Gramm. in decis. 64. & Vin. in decis. 290.* Sed quæto Episcopus Melitenis, qui ex conuentione inter Imperatorem, & Religionem Hierosolymitanam habet magnam crucem, num debeat sedere immediate post magnum Magistrum, vel eius locum tenentem, & fiscalis anteferri, dic quòd sic, teste *Capuraqu. in decis. 308.* Et consiliarius quis in votando præferatur, vide *Afflict. in decis. 1.* Et quid inter capitaneos, decidit *Capp. in decis. 27 in 6. dub.* Et num Doctor præferatur Medico, affirmatiuè, *Anton. Faber. in decis. 9.* de dignitatibus in quantum dicit Medicum non esse nobilem, sed huic aduersatur *decisio de Franch. 364.* Verum tamen pro prima opinione adest declaratio Summi Pontif. ut quidam ait; Vltimò scias non dari appellationem à sententia

lata super precedentia, *Gratian. in decis. 232.*

COLLECT. CXLVIII.

In Lommium, C. de vestigal.

A Solutione gabellæ nullus est immunis, hoc dicit. Sed an Fiscus, negatiuè, *Franc. Marc. in decis. 423. p. 2.* Sed quid pro re, quæ deseruit pro vsu proprio, affirmatiuè, *Guid. Pap. in decis. 4.* Et num filius emancipatus sit immunis. pro donatione sibi facta negatiuè, *Surd. in decis. 96.* Et an Officiales & legati, affirmat, *Franc. Mar. in decis. 423. part. 2.* Et an communitas, si ipsa uet priuato vendidit, negat, *Boer. in decis. 213.* Et num is, qui timore hostium in ciuitatem contugit, affirmat, de *Laurent. in decis. 160.* Sed qui est immunis, an teneatur denunciare, ne bona cadant in commissum, negatiuè, de *Amat. in decis. 35.* contrarium *Gratian. in decis. 148.* Et quis est immunis à solutione gabellæ, emptor, vel venditor, dic, quòd emptor, ni aliter statuto caueatur, *Cappel. Tholof. in decis. 451.* Num autem pro censu sit soluenda gabella, affirmatiuè, *Surd. in decis. 204.* Et num pro retrouenditione stante statuto, quòd pro venditione soluatur, negat, *idem Surd. in decis. 311.* Sed quid si in venditione esset reseruatum dominium, negatiuè, *idem in decis. 305.* Et num sit soluenda pro victualibus, quæ vehuntur pro Reipubl. vsu, negatiuè, *Franc. Mar. in decis. 41. par. 2.* Nec de rebus, quæ vi tempestatis deferuntur in portum, *idem in decis. 424.* Et num non soluens gabellam amittat etiam merces, quæ non erant propriæ, sed alterius, affirmatiuè, *Thessaur. Fil. in decis. 52.* Et num gabella

lit soluenda secundum æstimationem, affirmatiuè, *Cacher. in decis. 4.* Et ad quam rationem, decidit *Franc. Mar. in dec. 420.* Fraudans gabellam perdas animal, & bona ex quib. debebat solui pedagium, affirmatiu. *Guid. Pap. in decis. 372.* licet cōtrarium seruetur in nostris gabellis, teste *Ann. in sing. 215.* Pœna vero ob gabellam fraudatam cui applicetur, decidit *Franc. Mar. in decis. 422.* Sed num exigens gabellam præter taxam teneatur actione furti, affirmatiuè; *Franc. Mar. in decis. 422. part. 2.* Et Gabellatius libros gabellæ lacerans, an puniatur pœna falsi, decidit *Theff. in decis. 171.* Instrumentum in parte gabellabile, & in parte non gabellabile, si producat in parte non gabellabili, soluta postea gabella pro parte gabellabili, an processus teneatur decisiu affirmat. *Magon. Ro. Florent. in decis. 36.* Num autem liceat Principi gabellas imponere, & eas exigere à vehentib. merces per *Mate, affirmatiuè, Cacher. in decis. 155.* Et num liceat Vniuersitati gabellas impungere, dic quòd sic, *Capys. in de. is. 148.* Et num per abusum amittatur priuilegium exemptionis gabellarum, affirmat. *Franc. Mar. in decis. 529. part. 1.* Vltimò aduertendum non posse fieri banna post attendamentum in præiudiciu arrendatorum, seu afflictatorum gabellarum, & si fiant, refarci damnum, & interesse debere, vide *Ann. in alleg. 21.*

COLLECT. CXLIX.

Super gl. in l. Titio fundus, ff. de condit. & demonstrat.

Glos. hæc in verbo actiones, ibi (& erat homo cui videbatur credendum) scriptura nobis reliquit

posse quemquam licito inter credere fide digno, ita vt excusetur à dolo, igitur tene menti. Sed num credatur Notario asserenti in instrumento intencuissè Regium assensum, decisiu negatiuè, *Garf. in decis. 27.* Vel etiam asserenti in instrumento alienationis rei Ecclesiæ decretum interpositum cum causæ cognitione, negatiuè, *Bonum. in decis. 2.* Et num credatur ipsi Notario, & vni testi circa correctionem erroris in instrumento, affirmatiuè, *Gratian. in decis. 163.* Et num eidem Notario credatur asserenti in instrumento, talem Procuratorem prout de procurat. &c. negatiuè, *Afflit. in decis. 73.* Dicto autem Doctoris num stetur asserenti de consuetudine, affirmatiuè, *Bemiten. in decis. 95.* Et num Iudicis assertioni, affirmatiuè, *Mastrilli. in decis. 80.* Et num assertioni Episcopi dicentis beneficium esse de iure repatronatus, negat. *Caputaquins. in decis. 1.* Et num dicto Curati asserentis se nullas celebrasse, quòd sic cum iuramento; *Guid. Pap. in decis. 614.* de huius veritate vide *Theffan. Fil. in decis. 86.* Et num dicto creditoris stante de hoc pacto, affirmatiuè, *Theffan. in decis. 101.* Et num dicto Clerici donantis concubina, & asserentis se ob seruitia præstita donasse, negatiuè, *Afflit. in decis. 102.* Capys. in decis. 102. Et num dicto curtoris Curia, affirmat. *Franc. Mar. in decis. 329. part. 1.* Limita, vt ei minime credatur de violentia sibi illata in capiendo delinquentem, *Ros. Lucen. in decis. 21.* Sed num huiusmodi personis credatur affirmantibus se arma inuenisse in persona alicuius, dic quòd sic, quantum ad torturam, de *Francib. in decis. 339.* Et num credatur damnum passum circa damna, & interesse, affirmatiuè, &c.

matuè, *Capp. in decis. 45.* Limita, si damnum passus aliàs falsò intrauerat, *Garz. in decis. 63.* Limita secundò, ut non extendatur ad aliam personam, vltra damnum passam, *Mastrill in decis. 60.* Et num credatur virgini asserenti se ab aliquo stupratam, decisiùm facere indicium, *Vin. in decis. 147.* vide *Th:ssaur. in decis. 3.* Anton Faber in decis. *rls. de adulter.* Et num credatur socio in articulo mortis constituto exculpanti confortium à se inculpatum; affirmatiuè, *Mastrill. in decis. 195.* Et num credatur testibus asserentibus se aliter deposuisse, quàm scriptum est per Notarium, decisiùm affirmatiuè, ita vt possit deueniri ad torturam contra Notarium, *Th:ssaur. fil. in decis. 31.* Illud autem animaduerti oportet, quòd in casibus, in quibus stari debet dicto alicuius, intelligitur cum iuramento, & ita decisiùm refert *Gratia in decis. 166.* Queritur vltèrius num credatur, seu stetur verbis supplicationis, seu priuilegij, scilicet pro parte tali, dic minime, *Garz. in decis. 11.* Et num credatur narratiuæ Papæ in Bullis factæ circa rebellionem, decisiùm negatiuè, *Put. in decis. 129. lib. 1.* *Mohed. in decis. 7. de probat.* Sed limita, si cum ea concurrant adminicula, tunc enim probant rebellionem, *Crescent. in decis. 7. eod. tit. de probat.* Et num insertis in sententia credatur, affirmatiuè, *Crescent. in decis. 10. eod. tit.* Not. postremò quòd si Iudicis manu scriptum reperiat in supra processum inquisitum esse liberandum sub cautione, idèmq; postea notatum in libro, vbi defenbuntur decreta, hisce nequaquam standum est, vt dicit decisiùm *de Franch. in decis. 185.*

COLLECT. CL.

Lu 1. si in area, ff. de condit. indeb.

TRaditur communiter per Doctor. hîc quòd propter melioramenta possessori datur retentio, secundùm quòd fuit decisiùm in *Rot. March. teste Gratian. in decis. 125.* Modò vide primò quæ dicantur melioramenta necessaria, *Marilia. in decis. 55.* Et quæ naturalia, quæ ciuilia, quæue industrialia ad finem, vt deduci possint, *Ioseph Ludouic. in decis. Petus. 14.* Et à quo tempore æstimanda sine cùm scilicet facta sint, vel tempore solutionis: in hoc passu existunt duæ decisiones contrariæ, vna *Gamm. in decis. 137.* qui iudicauit pro primo casu, altera *Th:ssaur. in decis. 151.* qui inclinauit in secundum. Item tu habes, quòd conuentus hypothecaria si rem melioratur, est priuilegiatus in eo, quòd potest offerre æstimationem rei, quæ etiam non ascendat ad summam crediti, ad quam totam teneretur, si non meliorasset, à quo ergo tempore est facienda rei æstimatio, deductus intellige meliorationibus manu factis, num à tempore venditionis, respond. res est æstimanda prout tunc valet, cùm æstimatur, *de Franch. in decis. 38. & Magon. per eum relatus, in decis. Rot. Florent. 51.* Sed num post sententiam impediatur retentio meliorationum ob earundem illiquidationem, decisiùm negatiuè, *Capp. in decis. 17.* Aduerte tamen quòd tametsi meliorationum exceptio impediatur exequutionem sententiæ, nil tamen obstat, si ex aduerso detur cautio, *Put. in decisum. 471. libro secundo.* Sed etsi in sententia esset dictum (solutis prius melioramentis) nil quidem prohibebit quominus, & præstita cautione, super exequutione superfedi debeat, *Mastrill. in decis. 98. part. 1.* Num autem melioramentis factis in re fidei commissio subiecta detur retentio,

affirmatiuè, *de Franch. in decif. 109.* Et quid factis in re emphyteutica, an etiam detur retentio contra dominum directum, finita emphyteusi, affirmatiuè, *idem de Franch. in decif. 191.* Et num detur hæredibus extraneis, affirmatiuè, *Gamm. in decif. 12.* Et num conductori, affirmatiuè, *Polid. Rip. obseruat. 116.* Et quid in conductore ad longum tempus decidit *Cavalcan. in decif. 44.* Sed num detur retentio conductori rei Ecclesiæ ultra triennium, & sic contra Paulinam dic, quòd sic, *Ioseph Ludovic. in decif. Perus. 34.* Et num emptori detur retentio, quando venditor agit remedio, *l. 2. Cod. de rescindend. vendit.* affirmatiuè, *Gamm. in decif. 310.* Num autem melioramenta repeti possint quando rei, super qua facta sunt, sit facta restitutio, dic quòd sic, si fuerint vilia, vel voluptuaria, quæ pretiosiores rem redderent, *Theff. Fil. in decif. 79.* Quinimò si possessor fuerit expulsus propria auctoritate, potest agere interdicto recuperandæ respectu meliorationum, *Gamm. in decif. 4.* Nam etiam melioramenta, eiusque valor possit probari per testes, nequaquam dicit *Put. in decif. 474. lib. 2.* Sed affirmatiuè, cum modificatione tamen, *Elam. Carrar. in decif. Rot. Ien. 72.* Item num regula dicit *l. si in area.* per quam datur melioranti retentio, procedat etiam aduersus hypotheccam habentem, contrarièque mulierem, affirmatiuè, *Theff. Fil. in decif. 71.* Queritur ulterius tu habes, quod ubi est plus melioratum, & minus impensum, non habetur ratio meliorationum, sed impense tantum ex dispositione text. in *l. in fundo. ff. de rei vend.* An id procedat indistinctè, & absolutè? resp. sic, quando res vendicatur à domino, secus quando agitur hypotheccaria, tunc enim totius valoris dedu-

ctionem contra creditorem prætendi posse, vt dicit decisum *de Franch. in d. decif. 38. circa finem.* Vbi etiam subdit, quòd ista melioramenta ipso iure facienti dicantur obligata, pretij tamen restitutione in quantum res est facta pretiosior, facienda, vt modò diximus. Est autem animaduertendum non dari ita simpliciter retentionem propter melioramenta, quid enim, si velit ob ea retinere domum, nonne durante retentione, pensionem domus cum melioramentis compensare debeat? vtique: excepto tamen pensionis augmento quod forsan prouenisset ex meliorationibus, & sic tanquam ex re sua, id enim in compensationem deduci æquitaris ratio non permittit, Scripta decisum vt per *Put. in decif. 276. lib. 3.* Vltimò queritur de vno casu satis bono, pone quod melioramēta proponantur facta per emptorem super re empta, cum clausula, vt pendente solutione non transferatur dominium, imòque pro obseruantia eadem res specialiter obligata, modò concurrunt cessionarij venditoris, quia pretium non fuit solum, & creditores emptoris anteriores, quis inquam præferri debeat super melioramentis? respon. creditores emptoris præferendos, & ita decisum post longam discussionem, refert *de Franch. in decif. 106.* Caterum ad materiam, vide *Alex. Rauden. in decif. Rot. Pisa. 42.*

COLLECT. CLI.

In l. si quis viduam. ff. de quæstio.

Vltimum est tractare hic materiam incestus, cuius pænā ponit text. prædictus, quæ est deportatio, secundum quem textum fuit resolutum in Sacro Consilio, vt attestatur

Pinc.

Vinc. de Franch. in decis. 378 Sed tamen inter alios decisionarios variorum Tribunalium habemus contrarietatem in hoc articulo. Namque in Senatu Pelemontano fuit tentum pœnam in rebus esse tritremium in perpetuum, ut refert *Theff. in decis. 100*. In Ro. Liplien. ipse fustigationis, & relegationis, teste *Thom. in decis. 42*. In Senatu vero Sabaudiz esse omnium confiscationis bonorum, ut docet *Anton. Fab. in decis. 1. & 7. de incest. nupt.* Sed utrunque sit hæc variatio non militat inter alios, quam inter ascendentes, & descendentes, quo casu pœna mortis naturalis locum habebit, ut tradit *Boer. in decis. 318*. & *idem Faber in decis. 5. eod.* Et idem quoque si incestus eum alio crimine admissus proponatur, ut per *eundem Fab. in decis. 4. ibid.* Et sic habes pœnam incestus secundum gradum Iuris Civilis, non autem Iuris Canonici infligi debere, ut inquit *Viv. in decis. 319*. Sed num pœna incestuum nuptiarum Iure Civili constituta sibi vëdicet locum etiam in iis, quæ non nisi Iure Canonico sunt incestuosæ, decisum affirmatiue, *Anton. Fab. in d. cis. 6. d. tit. de incest. nupt.* Et num incestum ab ignorante admissum sit punibile? negatiue, *idem Faber in decis. 8. eod. tit.* Vtremus queritur num filius natus ex milite Hierosolymitano expressè professo, dicatur incestuosus, decisum affirmatiue, *de Franch. b. in decis. 18*. Sed vtrum nepos legitimus ex filio incestuoso habitus possit hæres institui, decisum affirmatiue, *idem de Franch. in decis. 17*. non habes alia in huiusmodi materia.

COLLECT. CLII.

Super Ritu Mag. Cur. Vic. 66.

IN præsentî Ritu agitur materia liquidationis instrumentorum, quæ

quidem adeò contingens est, quòd nulla ferè dies est, quin tractetur de ea, pulchrè dubitatur an Filius possit liquidare instrumentum contra Patrem, via Ritus, hic punctus, licet nò fuerit decisus, nihilominus *Vincens. de Franch.* intrepidè inclinat in partem negatiuam, ratio præcipua est, quia hæc causa sapit naturam criminalis, vide *eum in decis. 162*. Et num Gener contra Socerum possit liquidare instrumentum virtute istius Ritus, affirmatiue, *idem de Franch. in decis. 366*. & vide *Minad. decis. 1*. Et num creditor contra procuratorem, qui procuratorio nomine se principaliter obligauit, in hoc dicas, quòd sententia potest ferri contra eum, non tamen fieri exequutio, ut dicit *Afflitz. in decis. 64*. Et num instrumentum possit liquidari, quando sit facta solutio creditori per viam vëditionis bonorum sequestratorum sub hasta venditorum quo casu datur cautio à creditore de restituendo cui, quibus, & quando, & sic tanquam ei non plene satisfactum, cum receperit pecuniam reuocabiliter, dic quòd non, fideiussione tamen eidem à debitore præstanda, ita pluries decisum refert *de Franch. in decis. 100*. Et num instrumentum dotis possit liquidari iuxta formam Ritus, negatiue, estq; ratio, quia non cõsetur liquidum, sed pactionatum, ita *Vm. in decis. 39*. Sed num habilitatio à iuramento in contractu, in quo est renunciatum exceptioni præuentionis impediat, quominus instrumentum via Ritus liquidari valeat, die quòd minime impedit, sed operatur ad effectum agendi tantum, *de Franch. in decis. 670. par. 4*. Et num pro literis cambij possit agi via exequutia, vide *Mastrill. in d. cis. 8*. Et num agens via ordinaria sibi præiudicet in exequutia, & sic per consequens

via Rigus, decisum affirmatiuè, *Monter. in decis. 11. & Mastrell. decis. 157.* Et num filiusfamil. citatus super tenore instrumenti, si opponat beneficium, quod cum eo possit incarcerari, negatiuè, *de Franch. in decis. 121.* Et num illa conclusio, quod citatus super tenore instrumenti debeat presentare scripturas Curia pro Tribunali sedente, procedat tam in reo, quam in actore, affirmatiuè, *de Franch. in decis. 410.* Et num quando petitur rescindi instrumentum, debeat reassumi in publicam formam, affirmatiuè, *Ann. in sing. 151.* Et num si deiussor, qui soluit, possit cogere creditorem ad liquidandum instrumentum contra suum principalem, decisum negatiuè, sat enim est, si cedantur actiones, *de Franch. in decis. 353.*

COLLECT. CLIII.

In l. si quis in conscribendo, Cod. de pact.

Quilibet potest renunciare fauori suo; ad hoc semper allegatur lex ista, occasione huius regulæ voluit tibi colligere casus decisos, in quibus quis potest, vel non, iuri suo renunciare, & procedendo ampliatiue dico posse filiumfamil. renunciare beneficio, quod cum eo, tamen si minus sufficiat ad hoc generalis renunciatio, ita decisum testatur *Vanc. de Franch. in decis. 181.* Item posse renunciari iuri præuentionis, *idem de Franch. in decis. 670.* Sic posse spoliatum renunciare petitioni restitutionis, *Ros. in decis. 3. 6. & 11. de renunciat. in antiq.* Sic fideiussores beneficio fideiussorum, *Iacob. Thoming. in decis. Rot Lipsien. 1.* Sic donantem beneficium *l. si unquam, Cod. de reuoc. d. donat. Myssing. centur. 5. obseruat. 63.* Si mu-

lierem beneficio Velleiani modò sit de eo certiorata, *Thessaur. in decis. 121.* Sic venditorem beneficio *l. 2. Cod. de rescindend. vendit. idem Thessaur. in decis. 65.* Sic duos reos debendi beneficio diuisionis, *Polid. Rip. in obseruat. 89.* Sic actorem iuri exequutio, *Mastrell. in decis. 157. part. 1.* Sic filium legitimæ, licet non veniat in generali renunciatione, *Afflict. in decis. 178. in 1. dub.* Et etiam tacite iuri agendi ad supplementum per spatium triginta annorum, *M. bedan. in decis. 1. de prescript. Item posse renunciari foro, Myssing. centur. 1. obseruat. 88.* Sic appellacioni, & quomodo, vide *Gratian. in decis. 123.* Sic dispositioni text. in *l. de iur. i. d. t. anst. Ofsch. in decis. 112.* Sic euictioni, *Thessaur. Fil. in decis. 77.* Etiam fuerit dictum, quod venditor non teneatur ad venditionem quibuscunque casibus, vltimè modo; nisi pro facto suo, intellige tamen venditorem tenci, non obstante hac renunciatione, ad pietij restitutionem pro rata rei euictæ. Item posse renunciari dispositioni. *Auth. hoc usi de solut. de Franch. in decis. 81.* Sic posse à reo renunciari defensionibus existentibus in apicibus iuris, non tamen iis, ex quibus possit procedere totalis absolutio, *Trus. in decis. 1. part. 1.* Item posse renunciari liti, *Cam. Imper. in verbo renunciatio, in fine, excipe in tribus, Farinac. in decis. 36.* Et in summa posse quemquam semper renunciare fauori suo, deodit *Vau.* cum ampliationibus *in decis. 3. 6.* Et quando censeri renunciare, tradit *Ioseph. Ludou. in decis. Lucen. 5.* Nunc autem procedendo limitatiuè ad regulam dico non posse renunciare confugientem ad Ecclesiam, illius immunitati, *Mastrell. in decis. 169. part. 1.* Sicut nec debitorem beneficio cessionis bonorum, *Ros. in decis. 4. de renunciat. in antiq.*

antiq. Nec etiam pacto legis commissio per quæcunque verba directa, vel indirecta concepto, etiam cum iuramento, quod intelligas, prout *Surd. in decis. 248.* Item non possit renunciari beneficio l. hac editæ ali, *Cod. de secund. nups. Gayl. lib. 1. obsequat. 40.* Item nec partes litigantes possit ferri renunciare in præiudicium Iudicis, vel testium examinandorum, *Theff. in decis. 39.* Cæterum stat dubium an producens testes valeat illorum productioni renunciare, veritas est ista, quod si testes iurauerint non possit renunciare, & sic concordant, *Ca. jr. in decis. 39. & Elam. Carar. in decis. 106.* quicquid in contrarium dicat *Hieronym. de Laurent. in decis. 116.* Eius enim decisio procedit ex suo capite, & est etiam contra *Pur. in decis. 270. libro secundo.*

COLLECT. CLIV.

In l. 1. & l. metum, ff. quod metus
caus.

EX his duabus ll. habetur, quomodo proprie metum accipere debeamus, circa quam materiam præmitte prius quomodo probetur metus, & in hoc vide *Gamm. in decis. 250.* Sed etsi in camera proponatur alicui illatus, num possit probari per coniecturas, & per domesticos, affirmatiue, *Boer. in decis. 101.* Queritur nunc an carcer inducat iustum metum, affirmatiue, *Can. Imper. in verbo Metus, in principio.* Sin autem metus carceris esset iniustus, tunc erit insufficientis ad rescindendam transactionem, *Antonius Faber in decis. 3. de eo quod met. caus.* Sed nunquid sola præsentia mariti metum inducat reuerentialem aptum ad rescindendum contractum, dic quod non, si

non verbera, minæve præcesserint, *Faber in decis. 4. & 6. eodem tit. nl.* Sed si vxor per metum consensum præstitit marito alienanti fundum dotalem, an possit rescindere venditionem, affirmatiue, *Gamm. in decis. 346. & Rot. Auenion. in decis. 113.* Sed quid si ratificauit, sed tamen per metum etiam à marito illatum non valeat contrahente ratificationem, affirmatiue, *Boer. in decis. 00.* Metus autem ad hoc, vt cessare faciat consensum in matrimonio, quomodo esse debeat, decidit *Caputaquens in decis. 223. part. 2.* At nunc per sequentem cohabitationem matrimonium meticulousum ratiſſicetur, affirmatiue, *Franc. Marc. in decis. 779.* Et num is, qui repertus fuit rem verecram habere cum puella, si eidem aliquid promiserit, possit metum coactionis, quæ fieri potuerit à consanguineis puellæ, probare per coniecturas, vt puta ex strepitu factò ab his armatis, & ex protestatione post recessum facta se promississe per metum, vel etiam, quia non potuit aufugere stante clauſo ostio, respond. quod potest rescindere contractum non obstante, quod testes instrumentarij dicant eum non habuisse metum, ua *Montcr. in decis. Rot. Aragon. 45.* Et num metus præsumatur durare, durante causa metus, affirmatiue, *Am. sing. 341.* Sed num censetur purgatus per pretij receptionem, affirmatiue, *Theff. Sant. Fil. in decis. 31.* Et num exlatione præsumatur metus, affirmatiue, *Perall. in decis. 120. part. 2.* Et num iuramentum per vim, & metum obliget iurantem, decisiu per *Ass. B. in decis. 263.* Et num de metu protestatio clandestina tertij ignoranti noceat, negatiue, *Faber in decis. 7. vbi supra.* Et num renunciatio beneficij metu facta, sit ipſo iure nulla, vel veniat

annullanda, dic quod venit annullanda, ita *Cappell. Tholof. in decis. 285*. Et quando quæritur an actus metu gestus sit ipso iure nullus, vel veniat annullandus, vide *Ioseph. Ludou. in decis. Ros. Lucen. 18*. Postremò scias non sufficere metum ad rescissionem contractus, nisi probetur, vel constet illatum, ad eum finem, vt fieret talis contractus, ita in specie *Affluat. in decis. 246*. Cuius opinionem, etsi non desunt qui reprobare narrant, nos tamen arbitramur posse sustineri, sed in terminis suis, scilicet cum proponerentur plures causæ, quarum vel in vnam, vel in aliam potest influere metus, tunc enim (& bene) oportet probari metum incurium ad finem, vt talis contractus fieret, sed si vna sit causâ, tunc secus, ratio quia metus illatus non potest influere ad aliam causam, alia non subsistente, & hoc modo hunc passum teneas.

COLLECT. CLV.

Super cap. quia diuersi a ten, de concess. prebend.

PLuribus in locis potuissim impedimenti materiam tractare, & præsertim in *cap. fin. de elec. & in l. i. c. de annal. except.* Sed prædictum cap. quia diuersitate, est locus principalior, iam tamen in his iuribus illa regula traditur, quod impedito non currit tempus, quam regulam amplia, & limita infra scriptis modis, Amplia primò, vt quis iustum ob impedimentum excusetur à contumacia, *Affluat. in decis. 29*. Amplia secundò, vt quis propter iustum impedimentum veniat rescuendus in lapsu instantis, *Ioseph. Ludou. in decis. Perus. 36*. Amplia tertio, vt impeditus minùs te-

nearur procuratorem mittere, *Mynsing cent. 4. obseru. 58*. Amplia quarto, vt iustum impedimentum aliquot dierum contingens in primo fatali prosequendæ appellacionis, faciat competere secundum fatale ad eandem prosequendam, exemplum vide in *Cappell. Tholof. in decis. 65*. Amplia quinto, vt qui iniuste impedimenti causam dederit, teneatur ad damna, & interesse. *Surd. in decis. 94*. Amplia sexto, vt terminus non habeatur pro circumducto, quando impedimentum venit ex parte nunciij in mora existentis afferendi processus, ita *Mynsing. cent. 2. obseru. 61*. Amplia septimò, vt non valenti agere nõ currat præscriptio, vt probatur in *d. l. 1. §. fin. C. de annal. except. & in decis. 92. Cappell. Tholof.* Sed in hac vltimâ ampliatione firma pedem: intelligitur enim de impedimento iuris prout loquitur *d. l. 1. & decis. Cappell.* Vnde limita primò regulam, si sit impedimentum facti, idque impeditus non probet, faciendo etiam constare se adhibuisse diligentiam expetiendi, vel etiam si non fuisset protestatus, quæ tamen protestatio non requiritur, quando probat se adhibuisse diligentiam, sed bona est pro cautela, ita *Borr. in decis. 40. & Verall. in decis. 72. part. 2. & 73*. In qua loquitur de protestatione, impedimentum autem probatio qualiter (vt obiter id dicam) fieri debeat, vide *Guid. Pap. in decis. 64*. qui hoc relinquit arbitrio Iudicis, & *Mynsing. cent. 3. obseru. 61*. Qui distinguit, eius tamen distinctio (vt mihi videtur) reincident in eandem opinionem Guid. Limita secundò regulam, cum impedimentum fuisset euitabile, *Sebast. Medi. in decis. Ros. March. 9*. Limita tertio, & vltimò, si quis citatus tarde suum iter arripiat, & propter impedimentum superueniens

niens non possit comparere, *Cappell. Tholos. in decis. 302.*

COLLECT. CLVI.

In c. 2. C. de iur. emphyt.

VOS scitis, quòd in re priuati ob non solutionem canonis per triennium ex dispositione istius legis, & in re Ecclesiæ per biennium, ex dispositione cap. *potuit de locat. emphyteuta* cadit à iure suo. Quæ ex re operæpretium duxi, si hæc casui alios decisos addam, quibus emphyteuta cadit vel non à iure suo. Igitur dicit hæc lex, quòd in huiusmodi contractu in primis pacta (si quæ sint) seruanda sunt; Ergo iure definitum est, vt ob inobseruantiam pactorum emphyteuta cadat à iure suo, teste *Crescent. in decis. 5. de locat.* Hoc tamen limita, si rem reive vsu pacta non respiciant, *Surd. in decis. 180.* Adde secundum casum, vt ob cessationem à solutione etiam vnius nummi cadat, *Verall. in decis. 30.* Sed & quæ declaratio requiratur, vt ob canonem non solum cecidisse dicatur, decidit *Cornaz. in decis. 142.* In re tamen Ecclesiæ cadit ipso iure, *Myssinger. contur 3 obseruat. 65.* Adde tertium, si alienet partem rei, vt etiam cadat à toto, *idem Cornaz. in decis. 112. & 110. & Grammat. in des. 49.* Limita si cum domini licentia, *Surd. in decis. 188.* Adde quartum, si destruat ædificium etiam à se extructum, *Surd. in decis. 300. & 78.* Adde quintum, si pendente generalis subhastationis iudicio in re malè versetur, *idem Surd. in decis. 102.* Sed aliter in Senatu Sabaudie fuit centum in hoc articulo, vt supra alterum de duobus faciat, vel quòd rem derelinquat, vel quòd bene viatur, ita refert *Antonius*

Fab in decis. 52. sub hoc tit. de iur. emphyt. Adde sextum & vltimum casum, si iniuria dominum afficiat, *Thoming. in decis. Rot. Lipsien. 51.* Quibus casibus et si minorem fortè cecidisse proponatur, habet tamen aduersus caducitatem in integrum restitutionem, vt inquit *Vin. in decis. 331. Grammat. in decis. 51. & Guid. Pap. in decis. 416.* Nunc autem consequens est casus, in quibus non cadit subnectere. Et primo, dato quòd non petat inuestituram infra annum, *Thissaur. Fil. in decis. 23.* Secundo, si abique licentia domini extirpauit oliueum, & plantauit vineam, *Valasc. in decis. 50.* Tertiò, si rem emphyteoticam donet Ecclesiæ, *Mastrull. in decis. 128. part. 2.* Quartò, si neget dominum esse dominum, *Vin. in decis. 129.* Quintò, & vltimo, si rem vendat emphyteoticam, assensu domini non reteruato, minusque obtento, an tamen cadat à iure suo, in hoc articulo, vide *1016 decis. Thissaur. 169.* Modo procedam per quæstiones resolutiue. Quæro primo si emphyteuta cesset à canonis solutione per triginta annos continuos, nulla facta interpellatione, an præscribat, dic quòd sic, sed quoad pensiones diutaxat, *Thissaur. in decis. 179.* Secundo num emphyteutis Ecclesiæ concessa simpliciter parti absque mentione filiorum, censetur concessa pro se, & filijs non vt hæredibus, affirmatiuè, *Caperaquens. in decis. 311. part. 1.* Sed et si fuerit concessa pro se, & hæredibus, an transeat ad hæredes extraneos, in hoc puncto dicat, quòd si sit concessa cum suis debitis solemnitatibus bene transit, *Vin. in decis. 496.* Sin minus, nequaquam, *Affl. & in decis. 100.* Si verò concedatur pro se, & vno hærede, intellige de primo hærede, *Jacob Thoming. in decis. 123.* Ex his patet quòd em

phyteusis priuati transit ad extraneos hæredes, vide *Vincen. de Franch. in decis. 236*. Sed num transeat ad hæredes filias, specta initium, vt si primus acquirens fuerit scemina, & tunc sic, aliàs secus, *Petr. de Beniuend. in decis. 52*. vide *de Franch. in decis. 30*. Sed num per confiscationem transeat in Fiscum, negatiuè, *Ros. Lucen. in decis. 353*. Et num pater possit præiudicare filiis in emphyteusi noua. Ille passus non potest sic breuitas absolui, idèd recurre ad *Ros. Luca. in decis. 44-47. & 117*. vide *Cornaz. in decis. 159*. Quæritur vtrum res Ecclesiæ concessa in emphyteusim minus solemniter possit ab Ecclesia peti post lapsum triginta annorum, nequaquam, *Gamm. in decis. 48*. Et vtrum clausula præseruato assensu Domini, si sit repetita in traditione aliquid operetur, negatiuè, *Mat. in decis. 14*. Et num emphyteuta possit seruitutem imponere, affirmatiuè, *Gaid. Pap. in decis. 71*. Et num in contractu emphyteutico necessaria sit scriptura, affirmatiuè, *Oscib. in decis. 52*. Et num emphyteuta teneatur ad census, existente contractu nullo, affirmatiuè, *de Franch. in decis. 296*. Et num facto casu deuolutionis amittat ius affrancandi, negatiuè, *idem de Franch. in decis. 267*. Et num, domino instante, cogatur ostendere titulum suæ possessionis, affirmatiuè, *Franc. Marc. in decis. 607. part. 1*. Et num sententia lata contra primum emphyteutam possit executioni mandari contra secundum, dic quòd sic, modò citetur, *Ansonius Faber in decis. 43. sub hoc titul.* Et num contractus secundi emphyteutæ præsumatur cum consensu factus directi domini, affirmatiuè, *Gamm. in decis. 319*. Et an dominus ductus dicatur possidere, viuente emphyteuta ponit *Ros. Lu-*

cen. in decis. 17. Et num constituens censum super re, quæ valebat mille pro ducatis trecentis ad rationem quinque pro centenario, non soluens per triennium faciat vt res illa tota cadat in commissum, ex quo fuit submissa sub natura emphyteutica, respond. quòd cadit pro illis trecentis tantum, vt refert *Afflic. in decis. 80*. Ex hoc habes quid importet, vt res in dubio præsumatur potius censualis, prout decusum testatur *Crescent. in decis. vnic. de censib. quàm emphyteutica*. Et num emptor rei censualis, emens cum clausula (saluo censu debendo, &c.) possit à creditore cogi ad soluendos redditus, non solum à tempore venditionis, sed & pro præterito, videtur quòd sic ex mente *Afflic. in decisioe 93*. Et num emphyteutica re vendita cum consensu directi domini, euicta postea à pluribus iure congrui, & inter se diuisa possit vnusquisque in solidum pro canone conueniri, dic quòd sic. si in diuisione non procurarunt consensum domini, ita *Afflic. in decisioe 151*. Et num emphyteusi finita, possit Ecclesia censum augere, & cogi ad renouandum, affirmatiuè, *Verall. in decis. 7. part. 1*. Limita si pro se retinere matie, *idem in decisioe 303*. Et quid importet integrum, & per biennium in materia emphyteusis, vide *Cornaz. in decisioe 46*. Et num colonus per præstationem continuam præsumatur colonas perpetuus, decidit *Caner. Imper. in verbo emphyteusis*. Et quando emphyteusis dicatur ad Ecclesiam deuoluta, decidit *de Amat. in decisioe 70*. Et num res emphyteutica veniat fauore dotis in generali obligatione, affirmatiuè, *Surd. in decis. 160*. Et num caducitas possit declarari pendente iudicio, affirmatiuè, *idem in*

in decis. 20. Quis Iudex erit competens inter emphyteutam, & alium tertium, decidit *Mynsing. cent. 4. observat. 95.* Et num tertius soluendo canones non solutos admittatur pro suo interesse ad recuperationem emphyteulis; negativè, *Mastrill. in decis. 154.* Et num maritus possit concedere in emphyteusim uxori, constante matrimonio, affirmativè, *Vallaf. in decis. 95.* Et an emphyteuta teneatur ad canones decursos tempore, quo dominus ex adiudicatione possidebat, affirmativè, *Mastrill. in decis. 15.* Et num emphyteuta prius ob domini consensum præstitum in secundo emphyteuta libetetur à solutione canonis, affirmativè, *Mastrill. in decis. 15.* Et num emphyteus possit recipi pro se, & filio spurio, affirmativè, *Afflit. in dec. 99.* Et num emphyteuta, perempta re, teneatur ad illius refectionem, canonisque solutionem, negativè, re in totum perempta, *Vin. in decis. 551.* Ad materiam, vide *Th. saur. in d. cis. 20. & 220. & Vin. in decis. 514.* Illud denique not. quòd ubi tractatur de expellendo emphyteuta is citari debet, sic, *Afflit. in decis. 93. & Polid. Rep. observat. 159.*

COLLECT. CLVII.

In l. fin. C. de iur. emph.

Superiori Collectan tractavimus multa de materia emphyteusis. Nunc cum hæc lex in venditione rei emphyteuticæ ius prælationis dominotribuat, opportune se offert occasio tractandi de iure prælationis, nam & de laudemio cuius materia stat quoque hic supra in Collect. 31. diximus. Igitur videamus primò, quibus casibus illud domino com-

petat, vel non. Et quidem primò competit nedum in feudo emphyteuticario, verum & in omnibus emphyteutæ bonis pro canonis solutione (vt fieri solet) obligatis, modò sit anterior, ita *Ant. Faber. in decis. 59 sub hoc tit. de iur. emphyt.* Item in alienatione facta per emphyteutam dominus directus præfertur vicino, *Coryc. in decis. 99.* Item præfertur ei, à quo causam habet secundus emphyteuta, qui alienat. *Rot. in decis. vni. de locat. in antiq.* hic etiam præfertur, etsi venditio fiat sub hasta, *Vincent. de Franch. in decis. 432.* modò eleganter quaeritur an, quemadmodum emphyteuta vendente Jus prælationis domino competat iura & conuerso emphyteutæ competat dominum directum vendente domino, dic nequaquam, & ita *de Franch. in decis. 17. num. 8. & Ann. qui refert bis, atque iterum decidisse Sac. Conf. in sing. 150.* Casus autem, quibus dominus ius prælationis non habet, hi sunt decisi; Primus enim est in donatione, *Guid. Pap. in decis. 47.* licet irrequisito domino emphyteuta dono dare non valeat, vt per eundem *Guid. in decis. 46.* Secundus est si rem velit pro alio, *idem Guid. Pap. in decis. 411.* Tertius si dominus præstiterit licentiam vendendi, quasi remittens ius suum, non habeat inde regressum. Quartus, si de hoc esset expressum, vel tacitum pactum. Quintus si sic existeret consuetudo, prout in sua patria testatur *Th. saur. in decis. 169.* & in Sabaudia *Anton. Faber in decis. 48. v.* ubi duas adducit rationes, ex quibus ibi inducta fuerit huiusmodi consuetudo. Sextus & ultimus casus, ubi venditio fiet sub hasta, & sic ex causa necessitatis, hos quatuor casus tradit *Fab. vbi supra*, dicens non habere dubie-

tatem in *decis. 49. 104.* Nec putes, has duas decisiones fore inter se contrarias, ex quo superius dixerim, quod in venditione sub hasta habeat locum prælatio, nam illud intelligitur, quando alienatio oriretur ex obligatione contracta per ipsum alienantem, ut semetipsum declarat ibi *de Franch. & repetit in decis. 482.* quo casu cessante habeat locum *decisio Fab.* Quæritur utrum ius prælationis possit cediti affirmat. *Franch. Mar. in decis. 2. part. 1.* Et num emphyteuta teneatur dominum recognoscere toties, quoties, &c. negativè, *Guid. Pap. in decis. 317.*

COLLECTA CLVIII

Ad tit. ff. & Cod. quibus mod. pig. vel hypot. sac. contrah.

TRactaturus an, & quando hypotheca tacite à lincta censetur; arbitratus sum super ambob. his titulis illud agere, in quibus per totum de hoc verba fiunt, unde quæritur, an quemadmodum tutoris, sic & bona procuratoris sint tacite hypothecata pupillo, affirmat. *Ant. Fab. in decis. 2. sub hoc tit.* Et num bona eius, qui pro tutore se gessit, affirmativè, *idem Fab. in decisio. 3.* Et num istud privilegium tacite hypothecæ pupillus habeat nedum in bonis sui tutoris, verum & pro expensis litis, affirmat. *idem in decis. 5.* Sed intellige de expensis necessariis, quod amplius etiam ante redditam rationem, *idem in decis. 4.* Et num in fructibus beneficii detur tacita hypotheca beneficiario, affirmativè, *idem in decis. 12.* Et num scriptura priuata habeat tacitam hypothecam, & à quo tempore, dic quod sic, & à die recognitionis, vel denegationis, *idem in decis. 9.*

& 8. Et num tacita hypotheca detur in bonis furantis, affirmativè, *Vin. in decis. 451.* Et num filio in bonis patris pro administratione bonorum matremorum, affirmativè, *Gamm. in decisio. 330.* Et num sponsæ in bonis sponsi pro dote, affirmativè, *Thom. in decis. Ro. Lipsien. 36.* Item tacita hypotheca, quam habet vxor in bonis mariti, vim tantam habet, ut non extinguatur, etiam si per eam expressa constituitur, *Boer. in decis. 332. & Fab. in decis. 4. de privileg. dot.* Ista autem hypotheca à quo die incipiat currere, decidit *Polid. Rip. observat. 263.* Et num detur fideicommissario, affirmat. *Surd. in decis. 76.* Et bona tutoris quando incipiant esse hypothecata pupillo, dicas à die suscepti officij, *Fab. in decis. 1. sub hoc tit.* Et num tacita hypotheca, quæ oritur ex conductione, extendatur etiam ad tacitam reconductionem, affirmativè, *Flam. Carta. in decis. 80.* Hi sunt casus decisi, in quibus tacita contrahitur hypotheca. Sed nunc limina, ut nunc competat filio in bonis patris pro legitima, *Hieron. de Laurent. in decis. Rot. Auenion. 52.* Nec directo domino in bonis emptoris, pro laudemio, *Surd. in decis. 31.* Sicut nec pro canone, qui non correspondet fructibus, contra tertium, *idem Surd. in decis. 32.* Nec legatario pro annuo legato, *idem in decis. 28.* de illa autem, quæ pro legato regulariter competit, vide nonnulla per *Magen. in decis. Rot. Floren. 59.* Sed tamen se extendit ad bona alteri legata, *Ant. Fab. in decis. 1. Cod. com. delegat.* Sed obiter quæro an hæc, quæ pro legato competit, dicatur diuidua, affirmat. *Fab. in decis. 1. Cod. com. delegat.* Sed quid si inter creditores sit facta diuisio per mutuam adiudicationem, respond. *idem, secundum eundem Fab. in decis.*

7 *cod. tit. prox.* Item num tacita hypotheca detur pro fructibus rei legatæ, negatiuè, *Surd. in decis. 171.* Et num is qui saluam fecit pignoris causam, tacitam habeat hypothecam, negatiuè, *Fab. in decis. 10. sub hoc titul.* Et num creditor illam habeat in bonis hæredum defuncti, ex quo apposerit clausulam (cum potestate capiendi propria auctoritate bona sua, & suorum hæredum) negatiuè, *Afflict. in decis. 101.* Et num creditores eandem habeant ex causa cessionis honorum, negatiuè, *Anton. Fab. in decis. 11.* vbi supra proxime. Hypotheca autem expressa nunquid repetita censetur in actibus subsequenter tacitis, decidit *Cornæ. in decis. 176.* Et num tacita mulieris extendatur ad bona paraphernalia, negatiuè, *Mynsing. cent. 5. obseruat. 4.* licet eam habeat in dote, *idem Mynsing. cent. 4. obseruat. 13.* Vbi tenet mulierem vigore talis tacite præferri etiam anterioribus creditoribus expressam habentibus hypothecam, sed eius opinio non est recepta, vt diximus supra in *Collet. 146.* & ibi allegauimus, ad materiam, vide *Inriglio. in decis. Rot. Siut. 28.*

COLLECT. CLIX.

De fructibus, ff. de rei vend.

Iste locus videretur multum bonus apud ciuilibus, vt tractetur materia fructuum, sicut & apud canonistas, in cap. *valde celebris in cap. grauis extra de ressu. spol.* Ex verò studeto superius, vltra namque textus disponentes, qui & a quo tempore habenda sit ratio fructuum, habes bonam Glossatorum doctrinam plene de illorum distinctione tractantium: sed

& nos multa bona reportabimur huc decisa. Et primò num fructus pendentes rei venditæ sub hasta veniant in litatione, decilum affirmatiuè, *Palas. in decis. 37.* Et num fructus pendentes tempore reuenditionis debeant diuidi pro rata temporis, affirmatiuè, *Theff. in decis. 57. & Gratian. in decis. 176.* Limita quando per retrahentem non fuerit factum integrum depositum; *Maffri. decis. 148.* In hoc proposito, an, & quando emptor cum pacto de retrouendendo faciat fructus suos, vide omninò *Mynsing. cent. 6. obseruat. 50.* Et fructus pendentes in agro Maioratus cuius lucro cedant, an hæredum defuncti, vel ipsius Maioratus successoris, pro isto decidit *Gram. in decis. 350.* in quo articulo, vide *Monter. in decis. Ro. Aragon. 17.* Et fructus pendentes in venditione conditionali cuiusdam acquirantur, dic emptori, *Carroc. in decis. 51.* Et cuiusmodi etiam fructus dotis pendentes, vide *Thomming. in decis. Rot. Lipsin. 3.* Et num fructus pendentes tempore sententiæ veniant in rei restitutionem, affirmatiuè, *Pute. in decis. 311. part. 2.* Item quæro, tu habes, quod fructus pendentes ex dispositione *text. in l. Lulianus, §. si fructibus. ff. de actio. empt.* emptoris lucro cedunt, an intelligatur cedere etiam illi fructus, qui spectarent ad colonum partiarum; est anceps quæstio: cumque his diebus elapsis, Ego & Franciscus Antonius Fontanarosa patricius Nolanus ex antiquissima Fontanarorum familia ortus, moribus, & doctrina (et si Iuuenis) valde perspicuus, verba inquam faceremus de fructuum beneficij diuisione facienda inter defuncti hæredes, & successorem beneficij, ad hanc quæstionem ventum fuit, in qua memo-

ratus iuuenis, vtpote ingenio, & memoria fecundus (qui & meus germanus erat) allegauit mihi in terminis decisionem *Ioseph. Ludovic. 83. Rot. Perus.* cuius autoritate fretus, ipse intrepidè tenebat fructus etiam partis colonicę emptoris lucto cedere: sed postquam ei feci videte *alteram decisionem Thessau. 56.* totum contrarium tenentis, ipse mutauit propositum, cum re vera negari non possit quin Thessau, opinio sit magis æqua. Debitor autem fructuum quo tempore eos soluere teneatur, dic quo nascuntur, *Viu. in decis. 85.* Et num valeat inter partes conventio, vt fructus rei pignoratę non computentur in sortem, negatiuè, *Thess. in decis. 78.* Et num fructus imputentur in Trebellianica quando sumus in liberis primi gradus, negatiuè, *Thessau. Fil. in decis. 50.* Et quid in legitima, vide *de Franch. in decis. 521.* Et quod fructus imputentur in legitimam, quę debentur ascendentibus, decidit *Guid. Pap. in decis. 478.* Et num maritus teneatur ad restitutionem fructuum bonorum paraphernalium, affirmatiuè, *Thessau. in decis. 7.* *Hieron. de Lauren. in decis. 18.* & vide *Guid. Pap. in decis. 468.* vbi distinguit. Et num in medietate bonorum antiquorum, quę virtute Consuet. Neapol. *Esitator* deberet agnatis, veniant fructus, & à quo tempore, dic à tempore mortis, *de Franch. in decis. 374.* Et num fructus non petiti veniant in iudicio reintegrandi, affirmatiuè, *Rot. in dec. 4 in no. tit. de restitut. spol. & Gratian. in decis. 208.* Fructus futuri postea percepti à conductore an veniant in obligatione bonorum, decidit *Surd. in decis. 97.* Et num fructus veniant post putificatam fideicommissum, affirmatiuè, *idem Surd. in decis. 23.* Et

num bonę fidei possessor teneatur ad omnes fructus post litem contestatam, dic, quod sic, *Rot. Bon. apud Benintem. in decis. 20.* Sed limita, vt non teneatur ad fructus perceptos ex sua melioratione, *Gramm. in decis. 364.* Facit *decis. Put. 276. lib. 3. de Franch. in decis. 705.* Et num successor in beneficio lucrificari fructus beneficij maturatos etiam ante mortem prædecessoris, affirmatiuè, *Thessau. in decis. 143.* Et à quo die fiat fructuum condemnatio, decidit à die intussonis, quando sumus in beneficio reseruato, vel spolio violento, in petitorio autem sit à die litis motę, *Caputa. in decis. 30. & 31. par. 2.* Fructus verò beneficij renunciati à quo tempore cedant lucro illius, in cuius fauorem facta est renunciatio, decidit *Gram. in decis. 128.* Sed num de fructibus beneficij possit clericus testari, affirmatiuè, *Guid. Pap. in decis. 109.* Laicus verò ratione fructuum præbendę sibi locatę coram quo conueniendus? respond. coram suo Iudice competenti, *Oscob. in dec. 31.* Et an sint fructus restituendi in terminis, l. 2. *Cod. de resind. vend.* negatiuè, *Gamm. in decis. 94.* Et num executio sententię pro debito vixi possit fieri in fructibus dotis, negatiuè, *idem Gamm. in decis. 200.* Et num fructus ex fundo percepti dicantur feudales, negatiuè, *Myssing. cent. 6. obseruat. 100.* Et si in sententia lata contra spoliatorem, quod rem restituatur, omittatur fructuum condemnatio, num veniant in consequentiam, affirmatiuè, *Peguer. in decis. 178.* Et quid si omittatur in sententia lata iuxta petita in rei vindicatione an intelligatur facta condemnatio, & quoad fructus affirmatiuè, *Mar. in decis. Ro. ten. 32.* Et an locator dicatur perceptor fructuum, affirm. *Vtr.*

in decis. 18. pars. 2. Et num fructus veniant in interdicto uti possideris, affirmatiuè, *de Lauren. in decis. 119.* De diuisione autem fructuum latè *Viu. in decis. 8.* Et de fructibus nonnulla *Corna. in decis. Rot. Lucen. 110.* Et fructuum perceptio quomodo probeatur, vide *Caput aquen. in decis. 30. & 31. pars. 1.* Et num fructuum condemnatio cōprehendat distributiones quotidianas, negatiuè, *idem V. r. all. in decis. 19 ead. part.* Et fructuum liquidatio, ut dicatur legitime facta, quæ requirantur vide *Ioseph. Ludou. in decis. Perus. 87.* Et num lite pendente fructus sequestrari valeant, si dissipentur, dic nequaquam, ita *Cappell. Tholos. in decis. 477.* Quam tamen decisionem intelligas in casu suo, scilicet in causa principali, in causa enim appellationis indistincte fir fructuum sequestratio, etiam si de dilapidatione timetur, nedum si dissipari noscantur per text. in l. *Imperatores, in fin. ff. de appell. & cap. fin. de sequest. possess. & fruct. cum aliis turib.*

COLLECT. CLX.

In l. qui liberis, ff. de rit. nupt.

Pater cogitur ex officio Iudicis dotare filium, h. d. Amplia, ut teneatur semel atque iterum dotare, *Anton. Fab. r. in decisio. 13. de dot. promiss.* Amplia secundò, ut teneatur etiam dotare, quæ nupsit indigno *Mastrill. in decis. 164.* Amplia tertio, ut teneatur dotare etiam filiam naturalem, ut colligitur ex *decis. Thessaur. 111.* Alimenta enim & dos, à pari procedunt, qua ratione posset dici etiam filiam spuriam, maxime de æquitate canonica, & potest colligi ex *decision. Min. 11.* Sed obiter queritur an pater

valeat super dote onus imponere, affirmatiuè in casu *Thessaur. Fil. in decis. 63.* Limita inodò, ut pater non teneatur dotare filiam, quando nihil habet in bonis, ut colligitur ex *Afflic. in decis. 179.* Mater autem in sublidium tenetur, ergo non iam nuptam, *Gamm. in decis. 174.*

COLLECT. CLXI.

In l. 1. §. cauere, ff. de usufruct. quem admod. cau.

Vsufuctuarius tenetur cauere de vtendo, & fruendo arbitrio boni viri, h. d. Amplia decisiuè, ut etiam teneatur quando iussu testatoris hæres tenetur pro eo fideiubere, *Surd. in decis. 109.* Amplia secundò, ut etiam donans, qui reseruauit sibi usufructum, ad hoc teneatur, ita *Osasch. in decis. 158.* Quomodo aurem cauere debeat pro rebus, quæ vsu consumuntur decidit *Surd. in decis. 67. & Thessaur. decis. 80.* Sed pone quòd satisfecerit, usufructu tamen abutatur, an possit expelli, dic quòd sic, ita *Antonius Faber in decis. 2. de usufruct.* Declara modò istam propositionem, ut scilicet non teneatur cauere cum fideiussoribus, quando sit pauper, *Surd. in decisio. 141.* Vnde quando admittatur ad iuratoriam cautionem, vide *Myastiger. centur. 6. obseruat. 48.* Declara secundò, ut non teneatur cauere, nisi petenti, *Faber in decis. 3. vbi supra* nec mouet, si esset minor, qui interpellare debet, *Thessaur. decis. 80.* Et in summa, quando non teneatur, vide *Synsing centur. 5. obseruat. 36.* Sed num usufructuarius petitam cautionem non præstans, faciat fructus suos, dic, quòd sic in casu *Surdo in decis. 181.*

COLLECT. CLXII.

*Super Auth. ingressi, C de sacrosanct.
ecclis.*

QVoniam ingrediens Monasterium se, & sua Deo dedicat, merito testari non potest, h. d. ergo nec donare, *Ann. in allegat. 51. nec retinere pensiones, Verall. in decis. 124. part. 2. nec esse in iudicio suo nomine, cum nihil habeat, idem Verall. in decis. 123. ead. in part. 1. ita, ut non valeat iudicium cum eo habitum, si ad iniunctionem caruerit, Cappell. Tholof. in decis. 10. Item non potest substituere procuratorem, sicut nec ipse constitui talis, Cappell. Tholof. in decis. 124. & 125. Item non potest querelare testamentum fratris turpem personam instituentis, *Thesaur. in decis. 129.* Cumque Monasterium habeatur loco filij, infertur, quod excludit substitutum, quando non appareat de contraria voluntate testantis, ita *Cather. in decis. 126.* Ex hac ratione praeferitur agnatis in medietate bonorum antiquorum, quæ eisdem deberetur virtute Consuet. Neapol. ita decisum refert *Vincen. de Franch. in decis. 40.* Item praeferitur ascendentibus in bonis monachi professi, licet aliud sit in legitima, *Valasc. in decis. 24. & Gratian. in decis. 7.* Sicut enim pater ingrediens Monasterium non potest villo modo filius in legitima præiudicare per *Auth. si qua mulier. ead.* ita e contrariò quando filius, vel nepos ingreditur, patri, vel avo præiudicare nequit, ut ait *Valasc.* ubi supra, vide ibi. Ex eadem ratione Monasterio ex personæ Monachi competit reiuindicatio, *Camer. Imper. in verbo Monachus, in princip.* Sed*

an Monasterium habeatur loco filij, quantum ad excludendam matrem à successione proprietatis antiphathi, minime, de *Franch. in decis. 469.*

Modò queritur, pone, quod Monachus in vno Monasterio fecit professionem, & nunc in altero degat, utri acquirat, dic secundo, *Thom. Trinif. in decis. Rot. Venet. 30. part. 1.* Et utri etiam acquirat? de vna Religione existens, & ad alteram transiens, dic & secundo, si non sine consensu superioris transitum fecerit, *Cappell. Tholof. in decis. 29.* Item queritur an Monachus prosit patri ad excusandum à tutela, affirmatiue, de *Franch. in decis. 532.* Item relictum sub conditione ingressus, an debeat non dum facta professione, negatiue, *Gratian. in decis. 35. Sord. in decis. 303.* Sed num valeat factum cum conditione, ut ne quicquam aliquid Monasterio quaeratur, affirmatiue, de *Franch. in decis. 718. part. 4.* Quod procedit etiam si Monachus nihil posset habere in proprio, quo casu Monasterium hoc permittere debet annuentibus oculis eo modo, quo potest, tamen ad sui beneplacitum, non in perpetuum, & ad vitam Monachi legatarij, ut habeatur in dicta decisione. Et num legatum relictum pro maritagio, debeat pro Monachatu, vide *Mastrill. in decis. 151. & Thesaur. Escl. in decis. 60.* Et num hæreditas delata Monacho, qui ex dispensatione Summ. Pontific. debebat extra claustra, acquirat Monasterio, affirmatiue, *Gamm. in d. us. 383.* Et num substitutus sub conditione, si sine filiis decesserit, si ingreditur Monasterium, deficiat substitutio decisum contra Monasterium, ut per *Gamm. in decis. 316.*

COL-

COLLECT. CLXIII.

In l. palam. ff. de rit. nupt.

Hic habes (& est vulgata lex) quæ proptie dicatur meretrix, vel secundum aliquos, quæ dicatur palam quæstum facere, unde quæri solet an mulier habens vnum virum in amasium dicatur turpis persona, dic quod sic, *Carroc. in decis. 124.* Sed an dicatur meretrix ad effectum, vt non comprehendatur in dispositione l. vnc. C. de rap. virg. affinis iurid. *Thom. Trinif. in decis. 33 part. 2.* Nota poenam meretricum, vt possint expelli à conuictis honestis, *Peguer. in decis. 12.* Et etiam ex propria domo *Th. ffaur. Fil. in decis. 33.* Iudex autem meretricum an habeat iurisdictionem in meretricem nuptam, nequaquam dicit *decisum Carg. in decis. 44.* Et an in eam, quæ semel turpitudinem, vel lenocinium commiserit, præsupposito, quod & in lenones iurisdictionem habeat, dic quod eius iurisdictione non extenditur semel ad lenocinium committentes, *Vinc. de Franch. in decis. 68.* Num autem possit esse testis meretrix, vide *Magm. in decis. Lucens. 89.* Et num meretrix censeatur persona miserabilis, ita, vt gaudeat privilegio l. vnc. C. quando imp. int. pup. & vid. affirmatiuè, de *Franch. in decis. 133.* Ergo tanquam huiusmodi est capax primi, & secundi beneficii, vt ibidem habetur. Sed num sit capax iuris patronatus, *decisum affirmatiuè, apud Vin. in decis. 134.* An autem mulier, quæ accepta pecunia duobus se immiscuit, dicatur meretrix, ita, vt in eandem Iudex meretricum iurisdictionem habeat necne habetur per eundem de *Franch. in decis. 68. vers. quid autem sit.*

COLLECT. CLXIV.

In l. fin. C. de promiss.

Dvo casus traduntur in hac vulgata. l. quibus pater præsumitur de propriis bonis filiam dotare, vel scilicet quando simpliciter dotat, vel quando dicit se dotare de bonis paternis, & maternis, quo casu distinguitur sit soluendo necne, vt si sit, habeat locum præfata præsumptio, sin minus, nequaquam. Hanc vltimam præsumptionem amplia etiam si pater postea nequiret dotare alias filias, nam & in omnem euentum, siue eius vires suppetant pro dote omnium filiarum, siue pro illius tantum quam dixit se dotare de bonis paternis, & maternis, semper præsumitur dotasse de proprio, ita *Affid. in decis. 179.* Sed aduerte bene, quia si dixerit, tantum de bonis paternis, & tantum de maternis, ita, vt dignoscatur quid dederit pater, & quid proficiatur de substantia materna, tunc non habet locum ista præsumptio per text. clarum in *dist. l. fin. vers. Poterat enim,* & ita intelligit *Ann. in allegat. 88.* Quando autem pater censeatur dotasse de bonis paternis, & maternis, vide *Mass. in decis. 186.* & *Antonium Fabrum in decisione 7. sub titulo nostro.* Sed quæro in casu contrario, quando mater tantum promittit dotem, & dixit de maternis, & paternis, num ex solis maternis, vel paternis, vel ex vtriusque bonis dos promissa intelligatur, pro vltimo casu decidit *Faber in decis. 10. sub eod. tit. d. dos. promiss.* Ad materiam dict. l. vide latè per *Ioseph Ludou. in decis. Perus. 21.*

COLLECT. CLXV.

*Super Auth. item quacumque communi-
tar, C de epis. & cler.*

Collectarum materia potest pro-
prie, & originaliter sedere in l.
rescriptio. § sciendum, ff de muner. & bono.
qui ad hoc est locus principalior, sed
tamen legistæ eam tractant praci-
pue in l. placet, Cod. de sacrosanct. eccles.
quemadmodum & Canonistæ in c.
quanquam, de censib. lib. 6. & clem. præ-
senti, eod. tit. Nos verò hic reportabi-
mus aliquas quæstiones decidas, cle-
ricorum personas tantùm tangentes:
vnde cum prædicta Auihent. ponat
regulam, quæ in effectu vult, vt cle-
rici non teneantur ad collectas, ad
quod concordat text. in c. non minus,
de immuni. eccles. Tu amplia eam duo-
bus modis, & limita pluribus. Et pri-
mò amplia, vt clerici huic privilegio
renunciare non possint, Ann. qui di-
cit decim in alleg. 13. Amplia secun-
dò, vt etiam ad eas non teneantur,
quando priuatorum prædia aliquo
titulo sint in eos translata, ita Tb ff. in
decis. 23. 4. Nunc limita, & primò, vt
teneantur pro pastura pecudum,
Mastr. in decis. 48. part. 1. Secundò pro
damno dato ab eorum animalibus,
Viu. in decis. 280. Tertiò pro reparatio-
ne Ciuitatis eiusq; mœniorum, Guid.
Pap. in decis. 78. Quartò declara, vt
tamen si in calibus ipsi non tenean-
tur, id tamen non haberet locum in
persona suorum colonorum partia-
norum, Tbess in decis. 1. 6. Nam & ge-
neraliter quilibet colonus collectati
potest ratione partis colonicæ, vt in-
quit Osaeb. in decis. 83. declara quinto
& vltimo, vt etiam hoc privilegium
minus extendatur ad clericos coniu-
garos, ita Guid. Pap. in decis. 383.

COLLECT. CLXVI.

*Super cap. de appellationibus, de appellat.
concordat text. & in maioribus,
C. eod. tit.*

Ponit regulam generalem text.
hic quod à quolibet grauamine,
etiam in leuissima causa illato, potest
appellari, & ego volo huius occasio-
ne tibi colligere omnes casus deci-
sos, à quib. potest appellari, vel non,
vt cum casus tibi contigerit, eiusdem
inueniendi labor absit, Et primò
seias, quod appellatur à sententia, in
qua confirmatur tenura, ita Gratian.
in decis. 9. Secundò potest appellari
à sententia delegati Apostolici, idem
Gratian. in decision. 60. Tertiò ap-
pellatur à sententia missionis in pos-
sessionem, idem in decis. 60. Quartò
appellari potest ab omni condem-
natione expensarum, Gamm. in decis.
65. & Guid. Pap. in decis. 42. Quintò
appellatur à reiectione probationum,
vbi d. in decis. 36. Item appellatur
à sententia sequestrationis mulieris;
Ann. in alleg. 241. 82. Item à sententia ar-
bitrorum, Mynsinger centur. 4. obseru. 68.
Item à sententia super competentia
idem Mynsinger centur. 3. obseruation. 35.
Item à præstatione iuramenti, idem in
obseruat. 39. centur. 1. Item appellatur
in causa finium regundorum, De A-
mat. in decis. 19. Item appellatur à
sententia Iudicis pronunciantis ex-
equutionem esse reuocandam, idem
De Amat. in decis. 75. Sic à Decreto
de euacuando, Sebast. Medi. in decis. 15.
Sic à sententia lata de consilio elect.
de partium voluntate Lass. ed. in decis.
453. Sic à sententia legati de latere,
Franc. Marc. in decis. 345. Item ab ex-
equutione instrumenti quarenuigiati,
idem Marc. in decis. 392. Sic à senten-
tia

ria absolutoria ab obseruatione iudicij, *Cresc. decis. 6.* Sic denique in Saluiano interdicto datur appellatio, prout in casu, *Gratian. in decis. 214.* Casus autem decisi, in quibus appellatio non admittitur, sunt infrascripti. Et primò non appellatur à provisionibus ciuilibus in causis fiscalibus factis, *Mastrill. in decis. 32.* Item à sententia lata per Iudicem in causa reductionis ad arbitrium boni viri, *Beninten. in decis. 15.* Item à declaratoria interlocutoria, *Flam. Cartar. in decis. 129.* Item à sententia præstationis alimentorum, quoad effectum suspensiuum, *Veral. in decis. 39. p. 1. & Vuu. in decis. 73.* Et eodem modo dicas in causa dotis salarij, *Gratian. in decis. 53. Rot. diuers. in decis. 764. par. 1. & Ann. sing. 42.* Sic in causa decimali, & intelligas prout *idem Gratian. in decis. 100.* Sic etiam non appellatur à sententia interdicti retinenda ad eundem effectum suspensiuum, *Afflic. in decis. 269.* Sic à sententia exfractionis, *Gram. in decis. 58.* Sic à sententia peritorum, *Ro. Lucen. in decis. 38.* Sic à sententia, per quam Iudex se competentem pronuntiat, *Gam. in decis. 159. & de Amat. in decis. 86.* Et sic vides, quòd hæc duæ decisi. sunt contrariæ, *Mynsing. supra relatus in cent. 1. obser. 35.* Sic non appellatur à sententia conseruatorum, *Gratian. in decis. 170.* Sic à sententia lata in causa præcedentiæ, *idem Gratian. in decis. 231.* Sic à sententia lata in causa dotis, *idem in decis. 72.* Item non appellatur à sententia secunda exequente primam, à qua tamen nò poterat appellari, *idem in decis. 74.* Sic à decretis in causis suspensionum Iudicis, *de Franch. in decis. 408.* Sic etiam non appellatur ab expulsiōe manu militari, *Cornaz. in decis. 131.* Prout nec à dilata, nec de-

negata iustitia, *Mynsing. centur. 3. obseruat. 57.* Nec à taxatione expensarum, *Cam. in rer. appellat. 10.* Nec à mandato de exequendo, *Veral. in decis. 40. part. 1.* Nec à reiectione appellationis, *Gratian. in decis. 8.* Item venditor non appellat à sententia lata contra emptorem, *idem in decis. 158.* Sicut necis, cuius nihil interest, *Anton. Fab. in decis. 5. quorum appell. non recip.* Necis, qui acquieuit iudicato, *idem Fab. in decis. 12. eod.* Item conuictus, & confessus non appellat, *Isf. in decis. 40.* Item non appellatur à decretis affirmatiuis, vt puta in alienatione prædij minoris, & similibus, *Afflic. in decis. 261.* Num autem appelletur à pronuntia causam esse in decisorio, vide *Beninten. in decis. 40.* Item Fiscus non appellat, licet habeat recursum, *Gramm. in decis. 14. Minad. decis. 27. & Gratia. decis. 51.* Vltimò scias, quod vbi cumque est prohibita appellatio de iure communi, prohibetur etiam recursus, non ita si sit prohibita vigore priuilegij, vel præminentia Tribunalis, tunc enim bene admittitur recursus, ita *Mastrill. in decis. 157.* Et hæc omnia nota, quia possunt tibi deferuire per ampliationes, & limitationes ad prædictos text.

COLLECT. CLXVII.

In lvi. C. si de mōnem. possiff.

FVit aliquando controuersia inter DD. de intellectu huius text. postea tamen in eam frequentius itum est sententiam, vt debeat intelligi, quòd à sententia possessorij non appellatur, nisi quoad effectum deuolutiuum tantum; Et sic fuit primo loco intellecta in nostro S.C. vt re-

statutur *Affid. in decis. 169.* quem postmodum sequutus est *Sen. P. d. in decis. 21. Cuth. & Joseph Ludon. in decis. Penf. 70.* ubi plenissimè, & *Bonon. in decis. 17.* Et si habes huic regulæ implicitam exceptionem, ut licet aliàs non possit appellari quod effectum suspensuum; fallit tamen primò quoad causæ deuolutionem; ex iuribus allegatis. Fallit secundò in possessorio, in quo agitur de amissione proprietatis, aut de pœna, ut in *remed. l. si quis tantum, C. unde vi, ita luff. ed. in decis. 476.* Et quod quando in possessorio esset implicita causa proprietatis, tunc posset appellari, decidit *Gratian in d. d. 136.* Fallit tertio, quoties ex eisdem actis constaret de iniquitate sententiæ, tunc enim & à possessorio appellatur, *Joseph. Ludon. in decis. Penf. 20.* ubi latè. Item declara, ut possit appellari à fructuum condemnatione, cum contineat præiudicium irreparabile, *Crescen. in decis. 5. de appell.* Item limita de iure Canonico, de quo potest à quolibet possessorio appellari, *Boninten. & Affid. ubi supra.* Sed hanc limitationem potes sublimitare ex mente eiusdem *Boninten. in decis. 79.* Vt etiam de iure canonico non possit appellari à possessorio extraordinario, seu summario, in quo sententia lata dicitur interlocutoria, & consequenter non potest ab ea appellari, saltem quoad effectum suspensuum, per *lex. quem ibi allegat in cap. fin. de possessione 2. q. 6.* Denique not. quod in causis possessorij licet non retardetur executio per appellationem interpositam, nihilominus executio fieri non potest super fructibus, ut inquit *Affid. in decis. 7. in fine,* quod an procedat in sententia lata in causa appellationis reuocatoria primæ, à qua tamen ite-

rum fuerit appellatura, tangit *Pinson. du Franch. in decis. 188. in fin.* Et videtur inclinare in partem negatiuam, ergo in hoc casu poterit fieri executio super fructibus non obstante appellatione: & aduerte, nam ex hoc habes questionem tacite implicitam, quod quemadmodum auctori obtinenti licet mandare sententiam executioni, non obstante appellatione rei, è contrario debet licere reo, qui postea obtinuit, non obstante etiam appellatione actoris, prout habetur in *decis. 136. de Franc. & in d. d. d. 188.* Et tandem appellatio non admittitur in possessorio, etiam si causa fuerit facta appellabilis in prima instantia, ita *Gratian. in decis. 204.*

COLLECT. CLXVIII.

In l. 1. in fine, ff. ad Turpil.

Appellatio extinguit pronuntiatum, suspenditque iurisdictionem, h. d. limita in infra scriptis. Et primò in causa possessorij per iura quæ allegauimus in constitutione regulæ superioris Collecta. & ibi vide eius exceptiones. Limita secundò in causa decimarum, *Gratian. in decis. 100.* Tertiò in causa alimentorum, *Verat. in decis. 39 par. 2.* Quartò in causa mercedis, *Not. in d. d. 764 par. 1. in nou. ff. Gratia. in d. d. 43.* & ex nostratibus *A. n. in sing. 42.* Quintò in iudicio assistentiæ, *Affid. in d. d. 161.* Sextò in decretis affirmatiuis, puta in alienatione prædij minoris, & simil. *idem Affid. in d. d. 161.* Septimò, & vltimò, limita in decreto M. C. V. lato infra summam ductorum 1500. *de Franc. in decis. 308.* Sed quid si prædicta summa non sit nec plus, nec minus, an illud procedat, dic etiam, & sic

& sic ille numerus 150. stat inclusivè, ita *de Franch. in decis. 703. p. 4.* Hi sunt casus decisi, quibus per appellationem (et alias contra) non retardatur executio.

COLLECT. CLXIX.

In l. fratres, C. de inoffic. testam.

Fratre instituyente turpem personam, fratri competit querela inofficiosa, h. d. Sed num spurius dicatur turpis persona ad hunc effectum, affirmativè, *Farras. in decis. 6.* Et quid si esset natus ex altero fratre, dic idem, & sic vides, quod patruus (si nolit per querelam suum testamentum rescindi) nepotem spurium ex fratre instituere non potest, *Thess. in decis. 126.* Amasia verò, quæ soli amanti copiam faciat, an dicatur turpis persona, vide *Carr. in decis. 124.* Pone modò, quod frater sit monachus, & virtute cessionis sibi factæ à Monasterio, vult querelare testamentum fratris turpem personam instituentis, an possit? nequaquam, *Thess. in decis. 129.* Pone iterum, quod per querelam sit declaratum nullum testamentum fratris, an saltem sustineatur vigore clausulæ codicillaris, decisiùm negativè *idem Thess. in decis. 128.* Denique soror, cui competit legitima, expugnato fratris testamento, an eam habere debeat liberam à legatorum solutione, affirmat. *Affl. in decis. 125.* vide aliam *decis. Affl. 104.* Vbi habes duo, vnum quod frater non potest expugnare in totum testamentum sui fratris, turpi persona instituta, sed usque ad legitimam, alterum, quod hæc legitima est quadrans, sicut erat olim descendendum, & sic quarta pars eius, quod frater fuerat habiturus ab intestato.

COLLECT. CLXX.

In l. fin. §. fin. ff. de leg. 1.

Vlt in effectu iste tex. quod iusta hæredis ignorantia opereatur validitatem alienationis, quam fecit, rei restitutioni vniuersali subiectæ, & liberatur offerendo fideicommissario æstimationem rei. Ad limitationem huius §. debes infra scripta notare. Et primò quando alteruter cōtrahentium sciret prohibitionem, debet enim vterque ignorare, sufficit ergo deducere scientiam alterutrius, vt de vtroque dicit decisiùm *Osasch. in decis. 37.* Secundò limita quando vltra prohibitionem hanc à latitè inducitur, vt propriè loquitur iste §. superesset expressa testatoris prohibitio; quo casu nō curamus de ignorantia requisita in hoc text. quia tunc fideicommissarius potest agere contra emptorem ad restitutionem rei, & non contra venditorem ad eius æstimationem, *Rat. in dec. 21. & 22. par. 1. in nouiss.* Sicut etiam quando, dato quod vterque ignorasset, alienans tamen, eiùve hæres non esset soluendo, quia tunc etiam si essemus in casu istius §. scilicet in prohibitione tacita, adhuc fideicommissarius valeret rem ab emptore auocare, *Vin. in decis. 516.* Vbi latè de intellectu huius tex. vide etiam aliqua per *Vin. de Franch. in decis. 298.* non habes hic alia, &c.

COLLECT. CLXXI.

Super cap. Ecclesie Sancta Maria, de consue.

Credo quod hæc Decretalis sit magis formosa in istis quinque libris Gregorianis, quemadmo-

dum, & illa, Si quis suadente diabolo, in Decreto. Et iam omnes sciunt eius dispositionem, quod statutum laicorum generale, vel speciale non extenditur ad Ecclesias, vel Ecclesiasticas personas, vel earum bona, non modò si tractetur de earundem præiudicio, sed etiam si de fauore, & commodo, quo casu approbatio Sum. Pontificis requiritur, h. d.

Collige ergo regulam, quod Ecclesiasticæ personæ non ligantur statutis laicorum. Limita primò in statutis de causis compromittendis inter coniunctos, quibus ligantur clerici in foro laicali litigantes, *Capye in decis. 66*. Limita secundò in statutis concernentibus ordinem iudicij, ut puta cautio expensarum, quæ est de ordinariis, præstanda est à clericis, *Minad. decis. 4*. & sic de similibus. Limita tertio in iudicio proclamatum, *Surd. in decis. 16*. Limita quarto in statuto imponente terminum instantiæ, *Flam. Cartar. in decis. 78*. Limita quinto, ut ligentur statutis imponentibus taxam in venditione frumenti tempore carestie, *Vincen. de Franch. in decis. 9*. Num verò teneantur restituere id, quod ultra pretium taxatum per Regiam Pragmaticam accipiunt, decidit *Vus in decis. 28*. Item limita, ut ligentur statuto imponente collectionem pro mœniorum, vel Ciuitatis munitione, *Gud. Pap. in decis. 78*. Item prohibente exportationem armorum, *Vin. in decis. 76*. Ultra limitationes quarto num clericus ligetur consuetudine iuris congrui, negatiuè, *de Franc. decis. 185*. & *Capye in decis. 98*. Et num pariter consuetud. Neapol. prohibente dispositionem de medietate bonorum antiquorum, dic & negatiuè, *idem de Franch. in decis. 44*. Sed num in istis bonis Eccle-

siaſticaſ personæ, vel Monasterium excludantur per proximiores, negatiuè, *idem in decis. 40*. Et num statutum imponens pœnam receptantibus bannitos, comprehendat receptantes clericos bannitos, decisum negatiuè, *Gramm. in decis. 19*. Sed num statutum tribuens immunitatem occidentibus bannitos, censetur præbuisse etiam occidenti clericum bannitum, affirmatiuè, *Vinc. de Franch. in decis. 463*. Num autem statutum prohibens introſiſſionem vini in Ciuitatem, comprehendat vina clericorum, decisum negatiuè, *Gram. in decis. 100*. Et num tradens formam circa exequutionem instrumenti comprehendat clericos, negat. *Vus. in decis. 126*. Quarto, stat statutum, ut quilibet de vniuersitate vadat ad molendum in molendinum vniuersitatis, an possit præiudicare Monasterio habenti molendinum, dic, quod sic, si valde expediat vniuersitati, ita *de Franch. in decis. 380*. Num autem clerici dicantur de Ciuitate, seu de iurisdictione comuni, vide *Surd. in dec. 126*. & *Valasch. dec. 100*. Hæc cum scripsissem, & vidisset quidam amicus, presbyter, dixit mihi, quod non feci valde bene reportare casus illos primo loco tradiros, quibus apparet clericos ligari statuto laicali, ei respondi, quod veritas non debet occultari, verum in omnibus præuolare; Et sic tacuit. Hi vltimi casus poterunt deferuire pro ampliacionibus ad regulam, & not. quia demulcent aures.

COLLECT. CLXXII.

In l. 1. & 2. C. de fal. mone. .

EALIFICANS monetam Cæsaris, vel alterius inferioris, ille concrementatur, ..

matur, cuius etiam bona confiscantur, hic verò capitalitantum poena punitur, hoc voluit de poena hæduæ ll. de iure verò Regni huius rei criminis puniuntur vltimo supplicio, sublata poena concremationis, vt in *Constit. Adulterinam*. Huiusmodi dispositionem oportet nos ampliare, & limitare. Et primò amplia etiam in tondentibus, vel tudentibus, vt obseruatur in hoc Regno, & in Carhalonia vt testatur *Peg. in decis. 46.* & est de iur. com. etiam vt in l. fin. & ibi gloss. Cod. de vet. numis. post. lib. 11. Limita tamen in tondente in modica quantitate, idem *Peguer. in decis. 86.* Secundò amplia etiam in facientibus falsos cuneos monetæ, *Cappel. Tholus. in decis. 162.* Tertio in eudente monetam non legiimi ponderis, *Franc. Mar. in decis. 86. par. 1.* Quarto in expendente scienter falsam monetam, *Vinem. de Franch. in decis. 401.* Sed hoc limita si ostenderit anthorem, à quo eam habuit, *Anton. Fab. in decis. 2. sub hoc tit.* Nunc verò limita, vt excusetur à memorata poena qui nondum impresserit imaginem Principis, *Granin. in decis. 74.* Secundò limita in eo, qui falsificauerit monetam alicuius Principis, de *Franch. in decis. 440.* Nam quando falsificatur moneta inferioris à Cæsare, vel etiam alicuius ciuitatis, quo casu dicunt procedere d. l. 1. DD. frequentiori calculo concludunt illam poenam capitali imponendam à d. l. i. intelligi de poena deportationis, alias limitationes vide in *decis. Peguer. 46.* Sed & declaranda est prædicta dispositio, vt in huiusmodi crimine non possit quis ex indubitatæ indicii condemnari, *Fab. in decis. de fals. mon.* Secundò vt falsificans monetam non dicatur committere cri-

men lesæ Maiestatis in primo capite, idem *Fab. in decis. fin. cod.* Quæritur, tu habes ex d. l. i. quod condemnatis de hoc crimine denegatur appellatio, quid in tondentibus dicendum, *Peguer. in decis. 85.* Sed quid in eo, qui cum magna pecuniæ falsæ quantitate repetitus fuerit? hic dicas negatiuè, & sic potest appellare, de *Franch. in decis. 351.* Item quaeritur qua veniat poena plectenda mulier, quæ sciuit maritum monetam falsam eudere, minùsque reuelauit, decisiuè extraordinaria, *Fab. in d. decis. 3.* vbi supra. Et num socius huius criminis indicans alterum socium, venia dignus sit, affirmatiuè, idem in *decis. 4. eo.* An autem faciat indicium contra socium tradit *Peguer. in decis. fin. 5.* vbi alios adducit casus.

COLLECT. CLXXIII.

Super. Aurb. de nup. §. de incaps.

AD quod frequentius allegatur iste §. est, quod mors omnia soluit, tradas memorie istos paucos casus decisos. Et primò beneplacitum expirat morte, *Capys in decis. 116.* Sic delegatio morte Vicarij delegati, *Achill. de Grass. in decis. 4. de offic. vicar.* quemadmodum & subdelegatio, mortuo subdelegante re integra, de *Franch. in decis. 143.* Sic grana facienda, in cuius exequutione requiritur causæ cognitio, expirat morte Pontificis, antequam cognoscatur per commissarium, *Peguer. in decis. 118.* Sed quid dicendum in mandato vniuersali, dicens quod si omnia negotia non possunt vna voce, & significatione comprehendi sub vno nomine, tunc expirat in istis, quæ non sunt cæpta geri, quod si comprehendi-

possent, tunc non expirat, quia vno negotio cœpto, videtur totum vniuersale inchoatum, & sic re non integra, exemplum in mandato institutoris, sub quo nomine comprehenduntur plura negotia vna voce, ita eruditè de Franch. in decis. 466. Ad materiam, vide Capyc. in decis. 36.

COLLECT. CLXXIV.

In L. error. C. de in. & sac. ignoran.

ERtonea confessio, quando erratur in facto, potest vique ad sententiam reuocari, h. d. Et sic habes vnum casum, no. alios decisos: Et primò vt hæres valeat reuocare confessionem de functi, *Affl. in decis. 233.* Quod amplia etiam data de functi scientia, *Surd. in decis. 130.* Sic etiam confessio Aduocati, & Procuratoris acceptata per partem potest reuocari, *Franc. Mar. in decis. 59. p. 2.* Sic & confessio tacita insurgens ex verbis libelli, *Tassfred. in decis. 78.* Sicut & confessio facta per testatorem reuocato testamento, reuocata censetur, *idem Tassfred. in decis. 101.* Et confessio extraiudicialis semper potest renocari ante acceptationem, *idem in decis. 79.* In criminalibus verò etiam scinditur confessio, *Ant. Faber. in decis. 1. de conf. ff.* Cùm autem confessio per Iudicem acceptata proponetur, tunc reuocari nequaquam potest, *Myensing. cent. 4. obseru. 51.* Sicut nec confessio deliberata, *Franc. Mar. in decis. 705.* confessio verò qualificata, an scindi possit, in hoc passu omnes concordant in partem negatiuam, prout sic decidit *Thom. Triusf. in decis. 46. Raz. Lucens. in decis. 70. Ioseph. Ludou. in decis. eiusd. Ro. 19. & De Amat. in decis. 82.*

COLLECT. CLXXV.

Super Pragm. qua incipit assistentiam, & appetitum.

QVando instrumentum continet obligationem bonorum, cum pacto de capiendo, cum constitutione precarij, agitur assistentia contra tertium possessorem etiam principali non discussio, probatis tamen extremis, h. d. Hanc materiam assistentiæ Regnicolæ sciunt dormientes, ita, vt etiam Sollicitatores causarum eam non ignorent, super qua tamen ego ponam aliquas questiones decisas, licet plura non incognua possent induct, nihilominus non possum diuertere à decisionibus. Igitur illa primò se offert questio vulgata, num vt creditor obtineat valeat in assistentia, debeat probare dominium principalis debitoris illius rei, super qua petitur assistentia, in hoc omnes sciunt decisum. *Affl. 383.* in qua fuit decisum negatiuè, verum quod debeat probare rem, de qua agitur, fuisse in bonis, & de bonis debitoris, sed ego vellem scire ab Affl. quid aliud est probare rem fuisse in bonis, nisi dominium: certè facillè concedes, si propriam (à qua in quantum possumus, non debemus recedere) significationem consideres illorum verborum, in bonis fuisse, non desunt enim iura, quæ hoc probant, & hic non allegantur, cum thema sit citandi decisionum tantum in hoc opere. Secundò queritur, num, vt creditor pariter obtineat, teneatur prius liquidare debitum contra principalem debitorem, dic nequaquam, & ita *Thess. in decis. 53. in fine.* Tertiò queritur, an, vt etiam obtineat assistentiam debeat clare, & expresse eandem potestatem,

tere, ita, ut non intelligatur petita sub illa clausula, (petens sibi ius, & iustitiam ministrari,) dic quod expresse debet eam petere, alias &c. per eandem supradictam *Th. ff. decis. num. 4.* ubi refertur decisum. Quartò, tu vidisti, quid debeat continere instrumentum vigore d. reg. Pragm. l. obligationem bonorum, pactum de capiendis, cum constitutione precij, modò quaeritur, quid, si hæc omnia non reperiantur expresse appositae in instrumento an creditor possit obtinere super executione sententiae late super assistentia? respon. in affirmatiua, semper enim Notarius presumitur rogatus ad ea, quæ fieri consueverunt, & clarum est, quod istæ clausule passim solent apponi, nec Notarius posset immutare huius consuetudinis formam, quam immodò si præteriret, posset teneri poena falsi, vide *Pia. in decis. 518. in primo dub.* & iterum *in num. 27.* & in fine dicitur decisum. Hucusque vidimus quædam, quasi præambula ad assistentiam, nunc videamus quid in ipsius sententiae executione occurrat decidere. Quæritur, la- ta est sententia cum facultate vendendi, iuxta clausulas in instrumento appositae, an quemadmodum non retardatur executio super adiudicatione facta creditori, ita etiam non debet retardari super venditione? hodie omnes Practici sciunt, quod bene in hoc casu retardatur, in quo militat diuersa ratio, ut in *decis. de Franch. 110.* licet illa ratio, quæ ponitur (& tanquam præcipua) sub numero 8 non videatur multum sustentabilis. Secundò in assistentia lata est sententia super petitione facta plus debito, an possit dici nulla, ita, ut veniat reuocanda, fuit decisum in *S. Conf. quod de equitate re-*

neat, teste *Cappi. in decis. 51. in 2. dub.* Tertio, an ad impediendam hanc executionem valeat tertius possessor offerre debitum, & petere cessionem? hæc quaestio pendet ex translatione domini, igitur si sit factum appetitum cum per illud transferatur dominium, merito cessat offerendi, cum autem super petitione executionis sententiae datus libellus, lisque contestatur, tunc dissinguitur, ut post litem contestatam etiam cesset, ut per *Ass. l. 1. de iur. 87.* Item super assistentia est lata sententia, facto appetitio, & adjudicatione pro concurrenti summa, mandatur executioni, postea in causa appellationis retractatur, an ista secunda sententia debeat etiam mandari executioni, sicut prima, non obstante appellatione? *Vm. de Franch. in decis. 136.* dicit, quod sic, & facit alia decisio 188. *eisdem in pro. ep.* hæc decisio non videtur tuta, quia prima sententia mandatur executioni vigore Prag. quæ incipit *M. C. V.* quæ loquitur in decretis assistentiae affirmatiuis, ita, ut idem fuerit iudicatum in quibuscumque decretis affirmatiuis *M. C.* retractatur *Ass. l. in decis. 26.* Sed in hac secunda sententia effertur in decreto negatio, ergo &c. cogita. Item quaeritur, fuerunt appetiata bona, & adjudicata, ab illo appetitio fuit appellatum, pendente hac appellatione fructus cuius esse debeant donec iterum fiat appetitum per novos tabularios, actoris, vel rei conuenti, in hoc dicas, quod si noui tabularij augent appetitum, vel illud prius confirmant, fructus pendentes erunt ipsius actoris, ita *Ass. l. in decis. 188.* Item fuit actum assistentia pro dote, & usufructu dotis vigore consuet. Decapoli. fuit obsecutum, sed

ab hoc decreto reclamatum, vtrum pendente reclamatione debeat vultus fructus, affirmatiue, *Afflic. in decif. 91*. Item creditor egit affiftentia, & obtinuit, poftea vult variare fuper aliis bonis, an poffit, negat. *Capp. in decif. 33*. Agendi autem affiftentia quanto tempore præfcribatur, vide *Afflic. in decif. 139*. vbi decidit non minori fpatio triginta annorum.

COLLECT. CLXXVI.

In L. certum, §. fed an & ipfos, ff. de confeff.

Summatim ifte §. hoc modo; *Confeflio legitimi adminiftratoris, vel procuratoris generalis non præiudicat domino*, & vide *Carro, in decif. 20*. & fic habes vnum cafum, volo ergo tibi colligere alios decifos, quibus confeflio vnus non nocet alteri: Er primò confeflio Syndici in eare, in qua non habet fpeciale mandatum, *Ant. Haber. in decif. 4 de confeff.* Secundò confeflio principalis non nocet fideiuffori, *Surd. in decif. 218*. Tertio confeflio cedentis non nocet ceflionario, *O. Afb. in decif. 10*. Quarto confeflio Coadiutoris non nocet Coadiuto, *A. bil. de Graff. in dec. 3. fub hoc tit.* Quintò confeflio Reftoris non nocet Ecclefie, *idem Ach. l. in d. vifion. 4. eod. tit.* Sic confeflio Abbatis non nocet Abbatifce fuccedenti, *Afflic. in decif. 168*. Sic confeflio patris, vel maris in fauorem vnus ex filiis non nocet aliis, *G. w. in decif. 246*. Sic confeflio mariti facta poft delictum de dote, non nocet Fifco, *Surd. in decif. 116*. Sic confeflio facta ab vno quali procuratore, eidem non nocet effeeto principali, *Achill. in decif. 5. vbi fuprà* Modò autem debes notare cafus huius contrarios: Er primò confef-

fio tutoris, vel procuratoris emanata per modum contentiofe iurisdictionis, vt puta refpondendo pofitionibus, & articulis, nocet pupillo, vel domino, habet ramen pupulus refitutionem in integrum etiam poft fententiam, confuto de lefione, *Fr. Mar. in decif. 56. p. 1*. Secundò confeflio defuncti nocet hæredi conuento actione depofiti, *Anton. Fab. in decif. 3. titul. de confeff.* Tertio cõfelfio Prælati cum claufula, prout in inftrumento, nocet Ecclefie, *Mohed. decif. 1. fub hoc tit.* & vide *Rot. in decif. 3. de confeff. in nou.* fed intellige, Primò quando foret adminiculata, *Rot. diuerfo, in decif. 159. p. 2.* intellige Secundò quando haberet præfumptionem iuris communis pro fe, *Dominus de Ro. in decif. 141. eod. titul.* intellige Tertio fi effer clara, fi enim dubia, interpretaretur pro Ecclefia, *Verall. decif. 186 par. 1*. Quarto confeflio mariti de dote nocet creditoribus, *Afflic. in decif. 400. Vm. decif. 537 & Boer. decif. 310*. Quintò confeflio vnus ex reis debendi nocet alteri, *Afflic. in decif. 94*. Sic confeflio vulnerari nocet vulneranti, *Vm. in decif. 200*. Sic confeflio facta per aliquos in vno iudicio inter certas perfonas præiudicat in alio iudicio inter alias perfonas, *Gail. Pap. in decif. 254*. Sic confeflio facta ab aliquo tanquam teffe nocet fibi in alio iudicio, *Surd. in decif. 309*. Et in fuma quando confeflio efi verifimilis femper nocet tertio, *idem Surd. in decif. 55*.

COLLECT. CLXXVII.

In l. pen. §. fin. C. de dona.

Hodie donatio valet vfque ad quingentos aureos fine inftituta.

mutatione; h. d. & sicillam summam excedens debet insinuari; Atqui hoc ultimum debes limitare, quando donatio est ob causam, quæ licet excesserit non tamen necesse est insinuari, *Cappell. Tholos. in decis. 381*. Hinc est quod donatio remuneratoria non insinuat, *Myusfing. c. 1. 2. observat. 75*. Sic donatio quæ fit contemplatione matrimonij, *Monte decis. Rot. Aragon. 10. & Intriguel. decis. 20*. Sic donatio facta causa dotis, *Gamm. decis. 23*. Sic donatio causa mortis, *Guid. Pap. in decis. 610*. Item donatio ad pias causas non venit insinuanda *Antonius Faber in decis. 12. sub hoc tit. ut puta donatio facta pro puella maritanda, De Amat. in decis. March. 42*. Sicut nec donatio facta à Principe; *Franc. Marc. decis. 549. part. 2*. An autem insinuatio fieri valeat coram quocunque Iudice decidit *Guid. Pap. in decis. 325*.

COLLECT. CLXXVIII.

In l. stipulatio hoc modo concepta, ff. de verb. obligat.

RECÈD sicut tractatum per DD. in hac l. quod donatio omnium bonorum præsentium, & futurorum non valet, per rationem adductam per Iuriconsultum hic, quod auferretur libera testandi facultas. Hæc igitur ratione cessante, merito fit quod tenet quando est facta omnium bonorum præsentium tantum, quia remanet facultas super futuris, *Surd. de cis. 336. & Gratian. decis. 39*. Sic etiam quando fit & de præsentibus, & futuris, modica tamen cum retentione bonorum, *Peguer in decis. 135. & 136*. ubi dicit quod ruit in totum, si non fiat cum memorata retentione. Hinc

etiam fit, quod valet, quando nil dictum fuerit de iuribus, & actionibus, *idem Peguer in decis. 141*. Sed num hæc iura & actiones veniant in donatione omnium bonorum mobilium, & immobilium, decisum negatiue, etiam si fuerit addita clausula (quorumcunque) *Anton. Faber in decis. 11. tit. de donat.* Et num hæc donatio omnium bonorum comprehendat futura, negatiue, *Th. Jsaac in decis. 199*. Et an fructus repertos tempore mortis donatoris, negatiue, *Peguer in decis. 140*. Et num præsumatur simulata, si donator res donatas retinuit penes se toto tempore vitæ suæ, affirmatiue, *idem Peguer in decis. 151*. Et hæc donatio omnium bonorum præsentium & futurorum, siue vno contactu, siue pluribus simul fiat, non valet, *Faber in decis. 9. de donat.* Et num dator omnium bonorum possit postea cedere ius redimendi in præiudicium donatarij, affirmatiue, *Thesaur. in decis. 101*. Sed an, quando donauit medietatem omnium bonorum, valeat inuito donatio rem vnâ alienare, affirmatiue, *Guid. Pap. in decis. 602*. Num autem donatarius omnium bonorum sit loco hæredis, ita ut possit conueniri actione personali, negatiue, *Faber in decis. 5. ubi sup. à Guid. Pap. in decis. 105*. Nec tenetur ad æ alienum, *idem Faber in decis. 4. & Cappell. Tholos. in decis. 179*. Agendum est enim prius reuocatoria, id tamen limita ubi donator non esset soluendo, nullusve hæres existeret, quo casu donatarius potest conueniri etiam actione personali, & ita loquuntur prædicta iura. Sed pone quod ante traditionem donator dedit insolatum vnâ ex rebus donatis, an donatio competat ius offerendi contra creditorem, utique.

nion per rationes adductas à *Carrocc. in decis. 115*. Finaliter queritur de bona questione, vtrum donatore non disponente reseruata ex bonis donatis acquirantur hæredi ab intestato, vel donatario? dicas hæredi, *Vinc. de Franch. in decis. 45*. nec facio vim, sicut *Thissaur. in decis. 97*. an fuerit reseruata facultas disponendi, vel quantitas, aliudne per ea, quæ dicit *idem de Franch. in decis. 600 part. 4* bonum est igitur ad hæc euitanda, apponere clausulam, quodd donatore non disponente, transeant ad donatarium.

COLLECT. CLXXIX.

In l. diem functo, ff. de Offic. Assisso.

Bene stat hîc materia salarij, vbi quoq; tractatur per DD. in qua ru nota infra scriptos punctos decisos. Et primò num salarium, quod alias dari debuisset, debeatur Aduocato in causa propria, negatiuè, sed fallit, quando causam propriam conduxit, & alias neglexit, quia tunc videtur petere iure interesse, ita *Mysinger. centur. 1. obseruat. 2*. Et num salarium debitum Aduocato, vel Procuratori debeatur in principio litis, dic, ea finita, *Grassan. decis. 101*. & *idem Mysinger. centur. 3. obseruat. 7*. & *in obseruat. 8*. habes quod salarium Aduocati transmittitur ad hæredes respectu tamen illius anni, quo decedit, non etiam aliorum annorum. Huiusmodi verò salarium Aduocatorum, vel Notariorum, omnes sciunt esse peculium quasi castrense, vide tamen *Capell. Thesof. in decis. 10* Salarium num debeatur Tutori, si non fuerit à principio administrationis constitutum, negatiuè, *Vinc. de Franch. in decis. 122*. de hoc salario tutoris satis

tractat *Monter. in decis. Aragon. 29*. Salarium quodd debetur vassallo pro quolibet militari, intelligitur de militari pro accessu, & recessu, de *Franch. in decis. 151*. Et dicit *Verrall. in decis. 104*. quod salarium, quodd debetur testibus conductis ab Hispanis, taxatur in decem iulis, pro quolibet die, si sit solitus tenere equum, & famulum, alioquin in iulis octo, salarium, quod debetur balio, qui datur pupillo, in feudalibus, virtute Constit. Reg. an debeatur patri balio daro filio in bonis feudalibus eidem peruentis ex linea materna, vel aliunde negatiuè, de *Franch. in decis. 340*. Et num salarium Medicorum sit communicandum fratribus, affirmatiuè, *Carrocc. in decis. 132* Et num salarium debeatur pro tempore, quod quis fuerit absens cum licentia, affirmatiuè, si redierit in termino *De Amat. in decis. 53*. Et num Milites debeant habere salarium pro tempore, quo fuerint absentes, affirmatiuè, *Gratian. in decis. 100*. Et num prohibitus petere salarium, censeatur prohibitus recipere à sponte dantibus, affirmatiuè, & limita, vt *Mysinger. centur. 3. obseruat. 75*. salario item quanto tempore præstebatur dicas triennio, *Gratian. in decis. 10* quinquagesima tertia.

COLLECT. CLXXX.

In l. vii. C. de inoff. dot.

Dos inofficiosa, propter quam filij legitima defraudantur, reuocatur querela inofficiosa dotis vsque ad debitum bonorum subsidium, h. d. sed an huiusmodi reuocatio fieri possit viuus dotantibus, inspecto etiam iure consuetudinario Nea-

Neapol. vtique non, sed demum iis defunctis, qui etiam in vita eorum non possunt consentire, cum redundet in præiudicium tertij, ita *Vinc. de Franch. in decis. 170.* Et an etiam fieri possit constante matrimonio, in hoc articulo omnes sciunt contrarietatem inter Afl. & prædictum Vinc. ille enim dicit non, hic verò sic *in decis. 104.* qui citat ibi dec. Afl. Vltimò quæritur quando fit ista reuocatio, vtrum veniant fructus à tempore litis contestatæ. vtique vide *eundem de Franch. in decis. 558.*

COLLECT. CLXXXI.

In l. si totas. ff. de inoffic. donat.

Superuenientes filij reuocant, viuo patre, vsque ad suas legitimas inofficiosas donationes aliis filiis per prius collatas, h. d. dixi, viuo patre, ex quo habes quòd ista reuocatio fit ipso iure, non autem per querelam inofficiosæ donationis, quæ non nisi post mortem tantum ad instar querelæ inofficiosi testamenti proponitur, sicque malè loquuta est gl'oss. Quum autem tempus inspiciatur, dicas tempus mortis donatoris, potest enim esse quod postea donator tantum acquirat, quantum habuit ante donationem, & ex his bonis satisfieri potest filiis de legitima, ita *Antonius Faber in decis. fin. sub hoc tit. & Valas. in decis. 189.* Cum verò proponantur plures donationes, omnes quidem simul coniunguntur, vt faciant locum querelæ perinde, ac si vnica donatio inofficiosa fuisset, licet te vera inspecto initio, priores donationes minus inofficiosæ extiterint, *Faber in decis. 1. eod. tit.* Sed num quando donatio fuerit facta sub no-

mine mortui simulati, reuocetur per querelam inofficiosæ donationis, affirmatiuè, *idem in decis. 6. ibid.* Et num quando fuerit collata in priorem coniugem, reuocetur in totum per superuenientiam filiorum affirmatiuè, *idem in decis. 2.* quia habetur vti persona extranea. Et hæc est vna de differentiis inter *l. si vnquam. C. de reuoc. donat.* & hanc l. nostram, nam ibi vti facta extraneo reuocatur in totum, hic verò tanquam facti vni ex filiis ad debiitum vsque bonorum subsidium; *idem Fab. in decis. 3.* vltimò quæritur an pendente lite si donatio fuerit inofficiosa necne, sit filiuszelendus, dic quòd sic, sed an teneatur præstare satisfationem, dic quòd non, *idem in decis. 5.* In hac materia (vt vides) pænè solus Fab. decidit, feci tamen hanc reportatam propter eum non habentes.

COLLECT. CLXXXII.

In l. 3. §. 1. ff. de offic. pref. vigil. & in l. si vendita ff. de peric. & commod. rer. vend.

Regulariter incendium præsumitur accidisse culpa inhabitantium, hoc d'cunt ista iura, & sic decidit *Franc. Marc. in decis. 61. part. 1.* Sed an conductor teneatur ad emendam domus conductæ, & exusta, quando non fuit, nisi in leuissima culpa, de qua regulariter non tenetur, dic quòd sic, ita *Gramm. in decis. 3.* nihilominus non tenetur de casu fortuito, *Mynsing. centur. 6. obseruat. 88.* Et num etiam teneatur, quando fecerit ignem in loco insolito, dic quòd sic, nisi forsitan incendium fuerit causatum per alias personas, puta milires, ipso absente, vide *Afflic. in*

decif. 57. Quæro Rusticus fuit in die ventoso ad immittendum ignem in stipulam suam comburendam, ille fuit ulterius euagatus, ita, vt alteri damnum intulerit, teneaturne? maxime, idq; ex facto ego scio euenisse in partibus annis non longe elapsis, de hac q. vide *Farin. in decif. 19.* de pœna autem incendiarij tractat *Ludou. in decif. Petrus. 15.* & ad materiam vide *Alexand. Rauden. decif. Pisa. 26.*

COLLECT. CLXXXIII.

Super Pragmat. 3. §. in aliis autem, de offic. S. C.

Sententia cōdemnatoria M. C. V. infra summam ducatorum 150. non obstante appellatione, debet exequi, cum cautione tamen in casu retractationis, h. d. Putant quidam per hanc Pragm. fuisse correctum Riturum 257. in ordine Carauitz qui incipit; Item in causis duarum vnciarum, per quem disponitur, quòd sententiæ M. C. infra duas vncias mandentur executioni, non obstante appellatione, dicunt enim hoc olim procedere, sed tu aduerte, quia non est ita, hæc enim est differentia: Nam quando sententia M. C. est infra ducatos 150. tunc exequitur virtute Reg. Pragmat. sed cum cautione, vt vidisti, sed si est infra duas vncias, tunc exequitur, sed sine cautione per ritum prædictum, qui de ea verbum nullo. super hac Pragm. (vt ad rem nostram redeamus) non habes amplius, quam tres, & eiusdem Authoris decisiones, quas tamen credo, quod omnes Regnicolæ sciant. Prima est, vtium quando creditum vnà cum interesse excedat in magna quantitate, vel etiam in vno obolo summam

Pragmaticæ possit creditor illud plus remittere, quasi iuri suo renuncians, & petere executionem sententiæ non quidem, quia in casu contrario reus hoc non posset dicere. Item quia eo ipso, quòd excedat est reo ius quæsitum in hoc, quia sua interest, ne bona vendantur, & potest esse, quod obtineat in causa appellationis, & sic vides quòdnam præiudicium afferret illa remissio, ita valde iuste fuit decisum in nostro S. C. vt refert *Vincen. de Franch. in decif. 141.* Secundus punctus est, vtium, quando reus condemnatur, puta ad alicuius rei restitutionem, quæ valet infra summam, vel etiam aliquod factum æstimabile etiam infra dictam summam, valeat creditor petere executionem sententiæ, non obstante appellatione, dubium enim faciebat, quia Pragmatica loquitur in quantitate, non autem in specie, nihilominus fuit dictum quod potest, & sic fuit extensa ad prædictos casus, semper enim quantitas æstimationis rei inheret, ita *idem de Franch. in decif. 308.* Tertius autem, & vltimus est, tu vidisti, quod quando creditum est ultra summam non dubitatur, & minus quando infra: sed quid si non ascendat nec plus, nec minus, quam ad 150. ducatos, an possit sententia exequi vigore Pragmaticæ, fuit dictum, quod sic per bona iura ibi allegata in *decif. eiusdem 703. par. 4.* Præterea dicit Pragmatica, sententiæ proferendæ à 150. infra, & sic illa præpositio à, & sic terminus à quo semper censetur inclusiue positus, vt dicitur in l. à caligato, C. de nup.

COLLECT. CLXXXIV.

In leum vir, C. de adul.

Crimon

CRimen sodomizæ punitur pœna mortis, h. d. Constitueram de hac scdissima materia nec quicquam tractare, sicut multum honeste fecerūt hic nostri interpretes eam silentio prætereuntes, & non immerito quidem vulgò nomen sortitum est vitij nefandis, ideo quod ne sapi quidem de eo liceat, de quo videre quæso quomodo horribiliter (verbis tamen elegantibus) lex loquuta est. Quia tamen nostra intentio est recolligere omnes casus decisos in vnaquaque materia, idcirco tui coactus propositum infringere. Præcipua autem quæstio, quæ olim in hac materia dubitabilis reddebatur, est, an dictum stuprati faciar iudicium ad torturam contra stuprantem, tu hodie dicas sic, quòd si constet de corpore delicti, puta de fractura recenti, & vnica vice sequuta, facit iudicium, dixi vnica vici, quia si esset reiterata, tunc argueret vitium patientis, & malam famam inquilini, vel etiam, si non constet de corpore delicti, sed bene de vi, vel metu illato puero, nam & tunc esset sufficiens iudicium ad torturam, vel & tertio, cessantibus his, essent alia indicia sufficientia, extra hos casus non potest deueniri ad torturam, *Thom. Triuis. in decis. 14. par. 2. & Ludon. à Peguer. in decis. 76.* Quæritur vtrum hoc crimen tentans, veniens ad actum proximum, puniendus sit, ac si consumisset, negatiuè *idem Peguer. in decis. 71. & 75.* In hoc proposito mihi venit in mentem, quod tamen si lex nolit tentantem puniri pœna ordinaria, permittit tamen posse impune interfici à tentaro; vnde quodam patrocicante referunt fuisse liberatum Bononiæ, quendam Pistoris famulum, aliique narrant minus

fuisse, se ita mandante, molestatum quendam puerum Leonissæ, qui suo Pædagogo illud tentanti totum priapum cum gladiolo amputauerat, egregium sanè factum, attenta minoritate pueri.

Vtrum maritus, vxorem polluens extra claustra pudoris, dicatur sodomita, affirmatiuè habetur, *in decis. Delphi. 89.* vbi late de materia, sicut etià committere crimen nefandum, & contra Naturam dicuntur mulieres, inter se mediante aliquo instrumento puta ligneo, vel vitreo coeuntes, ita, vt quasdam moniales, quæ ita simul coibant, fuisse combustas quidam refertant, habetur de hoc *in d. decis. Peguer. 71.* Num per copulam sodomiticam contrahatur affinitas, negatiuè, *Cappel Tholos. in decis. 96. vbi addi.* Et num sodomita possit testari, negatiuè, quod dic etiam si adhuc non esset condemnatus, ita *Delphi. in decis. 89. 2.* Ad materiam, vide *Triuis. in decis. 13. par. 2.*

COLLECT. CLXXXV.

Super Ausbin. si quæ in aliquo, Cod. de eden.

EXemplo nò creditur, nisi producatum originale, h. d. Limita primò in copia reperta in actis, quia facit fidem, probata amissione, *Alord. decis. 1. de fide instrum.* Limita secundò quando originale est penes aduersarium recusanter ostendere, vel non permittente exhiberi formiter *Raf. diuers. in decis. 49. par. 1. & 160. par. 3.* Limita tertio in copia inserta in sententia *Crescen. dec. 10. de prob.* Limita quarto concurrentibus aliquibus coniecturis de quibus *Verall. dec. 134. part. 1.* Limita quintò, quado exemplum esset

collatum cum originali parte citata, & Indice inhandante, *Anto. Fab. in decis. 12. de fid. instrum.* Item limita in exemplo instrumenti depediti, quod est conforsale schedulę notarij, si extrent aliz probationes, *Fab. in decis. 25. cod. titul.* Item limita in exemplo traducto ex notarij mortui protocollo, modo concurrant illa, de quibus per *Afflic. in decis. 6. & My. sing. cent. 6. obseruat. 73.* Sed in hoc sciunt Practici quomodo sit in Regno. Item limita, quando exemplum esset scriptum manu eiusdem Notarij, a quo confectum fuit originale, *My. sing. cent. 6. obseruat. 74.* Item limita in antiquis, *idem My. sing. cent. 3. obseruat. 75.* Vtrum autem instrumentum puta venditionis, faciens mentionem de instrumento procuratoris, fidem faciat, negatiue, *Afflic. in dec. 373. & vide addeutes ibi.*

COLLECT. CLXXXVI.

Super Const. Regni minorum iura.

Frequentissima vbique est, & maxime in Regno Restitutionis in integrum materia, quam nos Regnicolę appellamus primum & secundum beneficium, ideo quia cum memorata restitutio non concedatur ultra binas vices, vt longo tempore seruauit M. C. merito ex vetusto vsu factum est, vt prima restitutio dicatur primum beneficium, & secunda restitutio secundum beneficium. Ad hanc autem Constitutionem, quę tam in iudiciis, quam in contractibus restitutionem in integrum minoribus genericę tribuit, notandi sunt inscripti casus decisi, quibus illa competit, vel non. Concedatur igitur primum aduersus

omissam allegationem suspicionis, *Vinc. de Franch. in decis. 431.* Secundo aduersus appellationem minus prosequutam a tutore, *idem de Franch. in decis. 473.* Tertiõ aduersus defensiones omissas, *Cappel. Theof. in decis. 31. My. sing. cent. 3. obseruat. 84.* Quarto aduersus suam confessionem delicti, *idem My. sing. d. cent. 3. obseruat. 8.* Quinto aduersus promissam libertatem, *Anron. Faber in decis. 1. si aduers. liberta.* Sexto aduersus conclusionem factam, *Inringio. in decis. Sicil. 25.* Septimo etiam aduersus aliam minorem, *Massill. in decis. 44.* Item conceditur etiam postea effecto maiori in causa cõpta tempore minoris, si modo dolo, fraudeve aduersarij vsque ad illud tempus lis protracta sit, ita *Afflic. in d. decis. 10.* Item etiam existenti hæredi maioris, *idem Afflic. in decis. 212.* Item atq; plia, vt concedatur etiam maiori lites consorti minoris in causa indiuidua, *idem in decis. 213.* Modo autem oportet limitare præd. Constit. Et primum vt restitutio in integrum non detur minori aduersus temporis lapsum, propter quod perdidit ius ad beneficium, *Achil. de Grass. in decis. 10. tit. de rest. in integ.* Sicut nec aduersus obiectiones omissas, *Cappel. Theof. in decis. 32.* nec aduersus omissam declarationem fori, *de Franch. in d. decis. 429.* Tertiõ non datur minori iuranti non veniente cõtra processum, *ead. Cappel. in decis. 45.* Quarto succedenti maiori, cum quo appellatio fuerat deserta, *de Anon. in decis. 97.* Quinto, & vltimo non datur minori Doctori propter præsumptam peritiam, *Isid. in decis. 369.* Maiori autem ne ex noua quidem causa datur restitutio in integrum, elapso quadriennio, *Ach. de Grass. in decis. 8. d. tit. de integ.*

integ. restit. Sed bene conceditur existenti hæredi minoris *Afflicti. in decis. 211.* Restat videre an restitutio minoris pro sit fideiussori, & dicas quod sic, si simpliciter (quod in dubio præsumitur) fideiussent, si verò fideiussit propriè contemplatione nuptiaris ætatis, quia aliàs non fuisset contrahentis creditor propter imbecilem ætatem, tunc secus, ita distinguit *Anton. Faber. in decis. 9m. de fideiussu. mino.*

Post præfatam Constitutionem sequitur immediata alia Constitutio Regni, quæ incipit, beneficium restitutionis, præbens restitutionem in integrum Filco, ad quam petendam voluit (& contra ius commune) sufficere etiam generale mandatum, quam quidem Constitutionem tu amplia, ut detur Filco restitutio etiam aduersus sententiam, quæ fecerit transitum in rem iudicaram, ita *Theff. Fil. in decis. 59.*

Sed & post hanc sequitur alia, quæ incipit obscuritatem, quæ voluit de illo beneficio providere etiam mulieribus, ea tamen circa, quæ occurrant in iudiciis, non etiam in contractibus, nisi in casibus, ut ibi, quam; cum loquatur indistinctè, amplia procedere etiam in necetrice *de Franch. in decis. 133.* Sed limita, ut non detur mulieri restitutio post sententiam, vel aduersus eam, vel aduersus lapsum fatalium, *idem in decis. 284.* Item nec aduersus dotis constitutionem, vrputa si vellet restitui, ex eo, quia omnia bona sua dedit in dotem, quod procedit etiam, quando nupserit sine dote, & postea contracto matrimonio, eam constituerit illo modo, nam non potest restitui, cessante dolo mariti, ita *Fab. in decis. 9m. si aduer. dot.* quando verò promi-

sisset immoderatam dotem, vel eandem constituisset ultra vires patrimonij sui, tu habes Constitutionem tuam quòd bene restituitur, quod est & de iure communi.

Sumus expediti de istis Constitutionibus, not. modò cui alij, & circa quid derur, vel non huiusmodi restitutio, & dicas quod Prælati successores restituitur aduersus hæredem prædecessoris, *Afflicti. in decis. 390.* Sic & Confraternitas aduersus tres sententias conformes, *Mastrilli. in decis. 110.* Prodigus etiam restituitur, *de Franch. in decis. 598.* Item conceditur aduersus tres sententias conformes *Mastrilli. in decis. 45. & de Lauren. in decis. 2.* Item aduersus exceptionem dilatoriam quando apparet de non modica læsione, *de Franc. in decis. 290.* Item datur etiam in possessione quando est enormissima læsio, *Ashl. de Grass. in decis. 5. de restitut. in integr.* Item aduersus sententiam, & rem iudicaram, quando constat de bono iure, *Caputaquens. in decis. 94. p. 3.* Item aduersus sententiam immunitatis à muneribus ex causa militie, *Mastrilli. in decis. 73.* Sed an detur aduersus præscriptionem ex capite ignorantie, affirmatiuè, *Afflicti. in decis. 37. negat. Fab. in decis. 1 si aduer. vsu cap.* tenendo cum *Afflicti.* amplia, ut competat etiam elapso quadriennio, *Theff. san. in decis. 132.* Sed limita in præscriptione 30. vel 40. annorum, *idem Theff. in decis. 151. B. nintem. in decis. 71.* Et ex his facile apparet, quòd non datur aduersus præscriptionem, data scientia, ut ponit etiam *Surd. in decis. 4.* Item denegatur Hospitali aduersus repudiatam hæreditatem, ut pote damnosam quæ tempore petitionis restitutionis apparet lucrosa *de Franch. in decis. 282.* Item non da-

tur etiam Ecclesie post publicationem *Achill. de Grass. decis. 8.* vbi supra. Item in spolio non datur in beneficiis *Verall. decis. 97. par. 3.* Nec Vniuersitati, quæ succubuit in causa spoliij *Mastrill. in decis. 134.* Item denegatur in iudicio transactionis instrumenti *Ann. alleg. 84.* Item vbi mora purgari non potest *Verall. decis. 96. par. 3.* Item non verificata conditio appositæ in commissione *idem Verall. in decis. 95. ead. par.* Item denegatur in causa liquidationis, si fuerit concessa in causa principali *Affl. in decis. 35. & 114.* Item semel denegata amplius non conceditur, *Magon. decis. Lucen. 68. & Polid. Rip. obseruat. 330.* Item introducta, & relata causa non conceditur beneficium, vt restatur *de Franc. in decis. 161.* Sed limita, quando peteretur per viam restitutionis in interitum, quia tunc conceditur etiam votata causa, vt dicit *Mamad. in decis. 15.*

COLLECT. CLXXXVII.

In l. cum pro quo, ff. de in
iur. vocan.

Obligatio penes acta habet executionem paratam, hoc probatur in hac l. quod amplia etiam si fuisset facta die feriata, *Vm. in decis. 35.* Secundò amplia etiam non obstat exceptione nullitatis, *Affl. in decis. 187.* Tertiò amplia etiam lire pendente super absolutione à iuramento interposito super ea, *idem Affl. in decis. 30.* Quibus tribus casibus nunquam superseditur super executione dictæ obligationis. Hæc autem obligatio multum differt ab instrumentis, vnde Notarius vassallus, licet prohibeatur vigore ca. Reg.

conficere instrumenta, & pro, & contra Dominum, non tamen prohibetur, si etiam esset actarius recipere obligationem penes acta curiæ, vt per *Vincen. de Franch. in decis. 118.*

COLLECT. CLXXXVIII.

Super c. suscitata, de rest. in integr.

Tertius iste ponit regulam cum eius limitatione. Regula est, quod petitio restitutionis in integrum impedit executionem sententiæ, ad quod concordat *1 vnic. Cod. ml. innova. in int. gr. restit. postul.* secundum quam fuit in variis Tribunalibus multoties decisa, vt per *Cappell. Tholos. in decis. 54.* *Mobedan. in decis. 2.* sub hoc tit. *Ber. int. in decis. 85.* *Dolphi decis. 33.* cum seq. par. 2. *Mamad. decis. 14.* *Pure. decis. 456 lib. 2.* *Magon. decis. Floren. 133.* *Thess. in decis. 181.* Limitatio est, si ex præsumptionibus appareret quod malitiose petitur, & causa differenda executionis; Secundum quam limitationem decidit *Mynsieg. sent. 1. obseru. 48.* tu adde alias. Et primò in executione trium conformium *Hieron. de Laurin. decis. Auenio. 2.* Secundò in sententia *S. C. Ceppe. in decis. 53.* Tertiò in decretis affirmatiuis, quæ vigore Pragmat. habent executionem paratam *Affl. in decis. 356.* & quæ sint ista decreta affirmatiua *idem in decis. 161.* Quartò in restitutione, quæ speciali rescripto petitur *Mynsieg. sent. 6. obseruat. 80.* Quintò, si post petitam sententiæ executionem postuleret in integrum restitutio secundum *Casar. de Grass. in decis. 1.* sub hoc tit. sed impugnât *Polid. Rip. in obseru. 338.* Sextò limita in casu eiusd. *Rip. obseru. 76.* Et sic habes in his omnibus casibus, quod restitutio

in

in integrum non impedit executionem sententiæ.

COLLECT. CXC.

In l. Quintum Mutui ff. de donat. inter vir. & vxor.

COLLECT. CLXXXIX.

In l. ex his, C. de milit. testam.

Verba enunciativa regulariter non probant, h. d. Limita primò (circūscripta limitatione, quam habes in text. tuo) vt bene probent inter easdem partes, *Caputaquens. decis. 135.* Secundò in antiquis, *Franc. Marc. in decis. 208. part. 1.* Et in hoc non curo an inter easdem, vel inter alias, *Anton. Faber in decis. 6. de probat.* Tertio, vt probent filiationem in antiquis, *idem Faber in decis. 28. eod. titul.* Quarto fauore dotis, *Verall. in decis. 288. part. 1.* idque etiam inter diuersas personas, *idem Verall. in decis. 338. part. 3.* Quintò, vt probent inter easdem partes emanata tempore, quo non dubitabatur principaliter de enunciatò, *Afflic. in decis. 83.* Sextò, vt probent nobilitatem, *Fab. in decis. 27. vbi suprà.* Septimò, si essent iurata, & geminata, modò sint prolata principaliter propter se, *Caputaquens. decis. 336.* Octauò, si essent prolata à Principe, *Delphin. in decis. 779. part. 1.* Nonò, vt probent si reperiantur in instrumento limites territorium, *idem Delphin. in decis. 335.* Decimò limita in calu *Card. Put. in decis. 419. lib. 1.* Et in summa verba enunciativa quomodo probent, siue in contractibus, siue in ultimis voluntatibus, decidit *Ant. Fab. in decis. 23. d. tit. de probat.* Sed quid dicendum in verbis generalibus, probantne? nequaquam, solet enim dici verba generalia non esse apicciatoria, nili forsan versetur fauor pie causæ, vide de his *Carroc. in decis. 46.*

Quicquid vxor acquirit, in dubio præsumitur acquisiuisse ex bonis viri, ne alioquin censeatur id ex turpi quæstu ad eam peruenisse, h. d. Ad quem text. not. quinque decisiones. Et primò cuiusnam profit ista præsumptio? Respond. Ipsi marito, eiùsve hæredibus, & consequenter eiusdem creditoribus, *Anton. Fab. in decis. 36. tit. de probat.* Sed num donatario mariti? affirmariue, *idem Fab. in decis. 41. eodem titul.* Tertio non est dubitandum quin, muliere contrarium probante, cesser ista præsumptio, *Marilia. in decis. Genuens. 10. & Guid. Pap. in decis. 468. in fin.* Vtputa faciendo constare se habuisse illa bona ante matrimonium, & in dotem minus assignata, vel etiam constante matrimonio aliquo tamen ex titulo quæsiisse, vel ex aliqua arte, vt pura si fuisset balia, chirurgica, lanifica, vel obstetrix, aut contentiente marito, sepatatim negotiatam esse, vel si nuplisset marito pauperi, & ipsa esset diues, vt dicit Senatùs decidisse *Fab. in decis. 41.* Et propterea, cum vxor quædam tanquam executrix per maritum relicta, plura tam funeralia, quam alia viri debita de bonis suis, seu ex sua industria, constante matrimonio acquisitis, se soluisse prætenderet, & non fecisset constare se acquisiuisse aliquo ex prædictis modis, sed tantum volebat de hoc iurare, fuit nequaquam admissa ad tollendam hoc modo iuris præsumptionem, vt testatur *Boer. in decis. 81.* Et vide hanc decisionem, quia in ead-

datur etiam punctus, quem tangit Glossator in hac l. nostra, quid dicendum, soluto matrimonio per diuortium, vel morte, ubi distinguit multum bene, vide ibi.

in testamento minus solemnī *Capyc. in decis. 89.* Item, & ultimo venditori datur retentio rei venditæ etiam pro vno nummo deficiente *Carrocc. decis. 100.*

COLLECT. CXCL

In l. si non inducā, C. in quib. pign. vel hypot. sac. cons.

Dicunt DD. quando volunt soluere contrarium ad hanc l. de text. in *l. si non fortem, §. si centum. ff. de condit. indebit.* quod in textu nostro ponitur regula, ibi vero fallentia, præterquam tamen volo tu hinc notes alias, quæ in variis Tribunalibus resolutæ fuerunt, constituas igitur regulam hoc modo, retentio vnus rei pro alia non datur, ad quod concord. text. in *l. prætextu. C. commod.* sed limita, vt infra; Et primo, vt detur mulieri in bonis viri, donec sibi restituatur dos, *Ioseph. Ludovic. in decis. Perus. 109.* Secundò, vt detur in re exequuta vigore decreti nulli, iure hypothecæ, *Ann. in allegat. 80.* Tertiò, vt competat pro melioramentis possessori, *Capyc. in decis. 17. Vincem. de Franch. in dec. 38. & 112.* Item condemnatus ad rei restitutionem, potest eandem pro debito retinere *Capyc. in decis. 119.* Item condemnatus ad restitutionem feudi, potest illud retinere pro debito vitæ & militiæ, *idem Capyc. in decis. 11.* Item Commentariensis datur retentio carcerati pro expensis *Guid. Pap. in decis. 448.* Item scriptor potest mercede retinere quinternos *Surd. decis. 50.* Et hanc limitationem tetigit *Accurs. in text. nostro, & in dist. l. si non fortem, §. si centum.* Item retentio datur, quando non datur actio, vt in legato relicto

COLLECT. CXCII.

Super cap. nuncios, de decim.

Cum tex. noster ponat pro regula, quod de omni fructu sit decima soluenda; Inferitur primo quod debetur de zuccaro, sed hic stat dubium; quomodo sit soluenda, an in cannis, vel in zuccaro postea confecto manu industriali ex ipsis cannis, super hoc puncto *Mohr.* facit primam & secundam decisionem de decim. quarum vna repugnat alteri, in prima enim dicit, *quod debetur in cannis,* ne alioquin esset deducenda impenſa, in *secunda, quod debetur in zuccaro iam confecto,* quasi sit soluenda in eo statu, in quo res solè esse in communi vsu, vt de grano dicitur, quare Addi. ibi multatariam nritur saluare hanc contrarietatem, quæ tamen, dato quod esset, prout apparet, mihi magis placeret secunda decisio, nec mouer ratio expensarum, quæ (vt scitis) nequaquam deducitur, quando sumus in decimis prædialibus, vt in *2. respons. capit. pastoralu, extra cod. m. tit.* Sed an hæc decima zuccati possit solui de prima decoctione cū diminutione stante sic consuetudine aliorum locorum, quorum regimini locus debendæ decimæ est subiectus, negatiuè, sed ex integro est soluenda, & illa consuetudo, tanquam iuri contraria, non extenditur de vno loco ad alium, ita *idem Mohr. in decis. 3. cod. tit.* Sed in hoc iterum quaeritur, an iste zuccarus, qui ex cannis fabri-

fabricatur, dicatur fructus naturalis, vel industrialis, respond. naturalis quo ad decimam, nam & omnes fructus, quos nos homines tenemus pro industrialibus, vt de segete, & similibus, respectu Dei censentur naturales, prout firmat *idem decif. 4.* Item infertur secundò, quòd decima est soluenda de oliuis, & aliis fructibus, *Ann. in alleg. 49.* Infertur tertio quòd debetur de animalibus, & quidem tempore, quo lacte non indigent, *Vinc. de Franch. in decif. 114.* Quæ decifio confert ad corroborationem illius decifione secunda Mohedan. quam supra retulimus. Infertur quarto quòd, sicut de sceno soluitur, ex cap. præcedenti ad textum nostrum, ita & de palea, nisi obster consuetudo, vel per prius non fuerit longissimo tempore soluta, nam & hæc sunt in fructu, *de Franch. decif. 103.* Quæro num decimæ possint præscribi à laico, negatiuè, *Verall. in decif. 241. part. 1.* Verum si proponantur possessæ tanto tempore, quòd in contrarium non extet memoria, bene possunt à laico retineri, vt decedit *Cappell. Tholos. in decif. 539.* Sicut è contrario probanti se per immemorabile tempus easdem percepisse, nonnunquam debentur, *Crescent. decif. vnic. sub hoc tit.* Sed et si decimæ prædiales præteritæ petita minus fuerint, minimè debentur, *Rot. in decif. 1. eod. tit. in antiq.* Sed an Rector Ecclesiæ parochialis possit petere decimas præscriptione non obstante, si non congruam habeat sustentationem, affirmatiuè, *Achill. de Grass. in decif. 5. sub hoc tit.* At pone, quòd adsit concordia inter partes circa decimas, an operetur non solum respectu priorum quæsitorum, sed etiam de nouo quærendorum, affirmatiuè, *Put. in decif. 154. lib. 1.*

illa autem decima, quæ debetur Ecclesiæ curatæ à populo, est ratione oneris, *idem Put. in decif. 409. eod. lib.* Et à quo sit soluenda decima papalis decedit *de Franch. in decif. 108.* Quæro num decimarius valeat prohibere ne fructus à solo exportentur, donec sit facta descriptio, affirmatiuè, *Thessaur. Fil. in decif. 9.* Et num possit apponere custodem in agro pro eius interesse, affirmatiuè, *de Franch. in decif. 117. & Ann. in allegat. 94.* Et num possit obtinere decimas omnes si tantum probauit de receptione decimarum agnorum, negatiuè, *Caputaqu. in decif. 144. part. 1.* Item num Vicarius perpetuus habeat intentionem fundatam petendi decimas affirmatiuè, *Cappell. Tholos. in decif. 109.* Sed vtri debeatur decima. f. Ecclesiæ, cui est facta vnio, vel Vicario perpetuo, Respond. pro Ecclesia Mohedan. *in decif. 5. sub hoc tit.* Item nunquid maior quatuordecim annis habeat legitimam personam ad petendas decimas, affirmatiuè, *Rot. in decif. 2. eod. in antiq.* Decimarum concessio an comprehendat noualia, negatiuè, *Achill. de Grass. in decif. 4. eod. & in decif. 3. & 6.* dicitur vbinam decimas quis soluere teneatur, an in loco, in quo habitat, vel vbi prædia colit. Item num à sententia decimarum possit appellari, negatiuè, *G. as. in decif. 53. & Vin. in decif. 73.* Illud vltimò est absolutum, quòd decima prædialis, quæ debetur Sacerdoti, debet in hotreis consignari, *de Franch. in decif. 134.*

COLLECT. CXCHII.

In l. 1. in fin. ff. de interrog. actio.

Confessio extraiudicialis regulariter nõ probat, h. d. Ad hunc text. volo dare tibi quatuor limita-

tionem decisas; Et primò limita cum huiusmodi confessio cum causa, vtpote depositi facta proponeretur, ea enim, quæ sit sine causa (quam & indifferetam solemus appellare) non facit probationem, *Vnu. in decis. 191.* Limita secundò, si esset geminata, vt per *Affl. & in decis. 337 & Faber in decis. 25. de probation.* quo casu etiam facta, parte absente, probat, *Delphinat. in decis. 79. part. 2.* Limita tertio, si forer emanata pro exoneratione conscientie, *Vnu. in decis. 486.* Limita quartò, si tenderet ad liberandum, quam limitationem Accursius in plerisque locis tradidit, vt in *l. nostra. & in l. vnica, Cod. de confessionib. & in l. capite quinto, in fin. ff. de adulter. & in Authent. de testib. §. & licet, vers. pro solutione*, vbi text. hoc probat, *Collat. 7.* tu vide *Guid. Pap. in decis. 176.* Debes tamen eam intelligere hoc modo, scilicet si præsentem parte, facta proponatur, duosque per testes probetur, quod subintelligas; nisi contractus obligationis esset in scriptis celebratus, tunc enim subintraret dispositio *l. testium, Cod. de testib.* cum Authent. ibi posita, & ita aduertit *Affl. in decis. 105 & Ioseph Ludou. in decis. Perus. 82.* Licet illud de partis præsentia non careat contradictoribus assentibus etiam absente parte procedere, & iam ex Decisionariis ita firmat *Guid. Pap. in decis. 176. in princip.* quod quando in praxi (Regnicolis loquor) obtinueris nuncia mihi, concludo ergo talem confessionem absente parte factam non valere, sicut & ita decisum refert *Thysaur. in decis. 109.* Sed hoc casu quid erit, dicas sic, quod si debitor alleget solutionem, datur ei iuramentum suppletorium; sin verò nudam solutionis acceptæ confessionem, tunc extrica-

bit sibi dentes, ratio, quia solutio est illa, quæ soluit obligationem, non autem confessio, quæ est modus probandæ solutionis, ita doctè *Faber in decis. decis. 25. & 62. de probation.* idè sit cautus. Quæro quid agendum, quando creditor pluris, quam sibi debebatur, confessus sit se recepisse, respond. quod scindetur confessio, vt ad liberandum teneat, ad obligandum nequaquam, *Fab. in decis. 31. de testib.* quem vide *in decis. 13. eod.* si vis scire (ne erres) quomodo contractus dicatur in scriptis celebratus, ad id quod paulò superius diximus. Quæro, quis est confessus se fuisse citatum, an ista confessio extrajudicialis, & facta absente parte, probet quod citatio deuenierit ad eius notitiam, vtique, & hæc potest esse quinta Limitatio, vide *Crescent. in decis. vnic. de confession.* Ad materiam vide *Ludou. in decis. Perus. 9. & Fusc. de decis. 11. & 52. lib. 2.* vbi dant sextam Limitationem de iure canonico.

COLLECT. CXCIV.

Super cap. ad nostram, de empt. & vend. & l. 3. C. plur. val. quod agi.

HÆc loca sunt principaliora in materia simulationis, in qua quare primò num allegans contractum simulatum debeat exprimere species simulationis, decisam affirmatiuè, *Vnu. in decis. 104.* Et num singularis successor possit allegare simulationem, affirmatiuè, *Anton. Fab. in decis. 2. in decis. 11. plur. val.* Et num ista exceptio possit obijci, stante statuto prohibente exceptiones opponi, negatiuè, *Mari. in decis. 507 part. 2.* Et an itante decreto iudicis, affirmatiuè, *Balb. in decis. 183.* Et an stante iuramento.

tamento omnia, & singula vera esse, negatiuè, *Afflicti. in decis. 60. & Gramm. decis. 88.* Et an pendente lite super simulatione, debeat interim dari instrumentum, affirmatiuè, *Faber in decis. 4. eod.* quando postmodum apparet simulatus, cui quærat deciderit *Marc. decis. 505.* Sed num valeat saltem secundum id, quod actum est, si eo modo valere possit, vt puta fuit actum de permutatione, & dictum de venditione, affirmatiuè, secus si eo modo valere non potest, puta sub colore emptionis, fuit actum de contractu fœneratitio, *Fab. in decis. 3.* Num in contractu simulatio habeat locum ius cong. negatiuè, *Afflicti. in decis. 339. & 72.* quando dario insolutum dicatur simulata, *Verall. in decis. 162. p. 2.* Quæritur num simulatio possit probari testibus, affirmatiuè, *Marc. in decis. 48 part. 1.* & quomodo, in *decision. 508. part. 2.* Sed an per coniecturas, affirmatiuè, *Fab. in decis. 1. Marc. in decis. 48. & Bellon. decis. 184.* Coniecturis autem non apparentibus an in dubio præsumendus simulatus contractus, negatiuè, *Verall. in decis. 163. part. 3.* Sed quæ sint coniecturæ, quæ faciant præsumi contractum simulatum, dic v.g. si clausulæ insolitæ fuerint adiectæ in instrumento, *Viu in decis. 182.* Item ex retentione possessionis post rem venditam cuius ratio assignari non potest, vel effemus inter personas suspectas, *Fab. in decis. 5.* alique multæ esse possunt, quas ponit *Valasc. decis. 71.* Restat modò videre in hac materia de vna altercatione, an, vt contractus præsumatur simulatus, siue fœneratitius, sufficiant duo, scilicet modicitas pretij, iuncta cum pacto de retrouendendo; vel sit etiam necessarium, q̄ emptor fuerit per prius solitus fœnerari, in qua qui-

dem quæstione video, quòd Juris vertices, aliique omnis generis Doctores multum sibi tumpunt capita, At sicut hi in legendo, consulendo, & tractando inter se dissenserunt, ita Tribunalia in iudicando in vnum panem concordarunt, nempe q̄ non sit necessarium illud solitum tœnerari; quando modicitas pretij esset vltra dimidiam iusti pretij, & ita ex nostratibus decisum refert *Afflicti in decis. 65. & Gramm. in decis. 76.* licet tempore suo per Rotam tentum testatur *Cassad. in decis. 1. de vsu.* Sic iudicauit *Senat. Pedem. apud Osasch. in decis. 41.* Sic *Burdigal. apud Boer. in decis. 102.* Sic *Rot. Lucen. apud Cornaz. in decis. 41.* quietiam dicit cum hac opinione *Roi. Florent.* transire sine vlla controuersia, ita quoq; censuit *Cam. Imper. apud Mynsing. centur. 3. obseru. 62.* vbi tamen non distinguitur an vltra, vel citra dimidiam, sed eodem modo debet intelligi, vt reducat ad concordiam. Et verò hæc opinio sicut vera, ita est valde tuta pro salute animæ, de cuius periculo quando tractatur, standum est magis Canonistis, qui in hoc forè omnes ita concludunt, vltra quod extra Decisionarios, idem referunt plerique DD. iudicatum in nonnullis aliis Tribunalibus. habes præterea in hoc longam decisionem Delphinat. apud *Mar. in decis. 484. part. 1.* qui nil aliud facit, quàm hinc arque hinc DD. opiniones referte. Item & nouissimè decisionem *Sabaudia* apud *Anton. Fab. in decis. 7. in d. i. plus valer.* qui non curauit de consuetudine fœnerandi, voluit tamen aliquam aliam simulationis præsumptionem adesse vltra paruum pretium, & pactum de retrouendendo, quod & in eorum opinionem reincident, qui tria requiri putauerint.

COLLECT. CXCIV.

In l. si qui conductionis, C. locat.

Conductor, finito locationis tempore, non potest locatori constito de locatione, reficere questionem dominij, sed debet prius possessionem restituere, h. d. & sic fuit iudicatum in S. C. vt refert *Afflic. in decis. 12.* cuius propositionis ratio est, ne locator per hanc dominij exceptionem illudatur, in tantum quod si conductor denegat rem restituere, debet amittere omne ius, quod habet in ea, imò & si differat, debet pati, tanquam inuasor, pœnas *l. conductores eodem.* cum ergo hæc dominij exceptio nequeat opponi ab ipso domino, minus quidem poterit ab habente ius hypothecæ, vt pote debilius iure dominij, vt inquit decisum *Ludovic. à Peguer. in decis. 162.*

Ceterum plures limitationes ad hanc legem inuenies per DD. traditas, decisas tamen non valui teperire, amplius quam vnâ quæ est, vt hoc remedium non possit opponi contra singularem successorem, vt tenuit *Rot. diuers. in decis. 464. pars. 1.* quia eius actio est personalis, verum hæc decisio non est totaliter tuta, nam prædicta actio posset dici, quod non est simpliciter personalis, sed & in rem scripta, licet rectè procederet in casu suo, vbi non fuit probata possessio penes conuentum, vnde non mirum si non potuerit contra eum hoc remedium opponi.

COLLECT. CXCVI.

In l. donationes, quas parentes, C. de donat. inter vir. & vxor.

Syme regulam, quod donatio inter patrem & filium regulariter est prohibita, Quam incontinenti limita, vt valeat, existente iuramento, *Guid. Pap. in decis. 146.* etiam filio donatio præmortuo, *Vin. in decis. 421.* ita, vt transeat ad eius heredem, *Achill. de Grass. in decis. 1. de donat.* Limita secundò si esset facta contemplatione matrimonij, *Guid. Pap. in decis. 145. & Anton. Faber in decis. 1. de donat.* Sed an filius tunc possit eam retrocedere patri, non, quia adest præiudicium filiorum nasciturorum, *Vinc. de Franch. in decis. 105.* Limita terciò, si esset facta in præmium emancipationis, *Guid. Pap. in decis. 632.* Limita quartò in casu *Ann. in allegat. 73.* qui præsupponit in eo casu donationem valere, & querit si filius rem sibi donatam alteri donare absque partis consensu possit. Limita quintò quando fieret à patre filio in bellum proficiscenti, *Gamm. in decis. 140.* Limita sextò fieret donatio Juspatoratus, Episcopi consensu accedente, *Verall. in decis. 184. pars. 1.* Item quando fieret filio spurio pro alimentis, *Gamm. in decis. 343.* Item quando extra eam causam fieret filio spurio, patris vita durante, post cuius mortem fuissent vocati legitimi, & naturales, *Mastrill. decis. 144. pars. 2.* Item limita, vt valeat donatio facta filio, si testamento confirmetur, *Marc. in decis. 326. & 330. pars. 1.* Item limita, vt valeat donatio inter matrem & filium non existentem in patria potestate, *Cappell. Tholos. in decis. 191.* verum quando est facta filiis secundi matrimonij, quid veniat, decidit *de Franch. in decis. 607.* Donatio facta à patre filio, & iuuata facit cessare ius congrui, *Vin. in decis. 256.* Et quando est facta contemplatione matrimonij

monij an veniat in fideicommissi
restitutionem, decidit *Marc. decis. 334.*
part. 1.

fructus percepti restituendi, affirmati-
uè, *idem Fab. in decis. 1540d.*

COLLECT. CXCVII.

In l. fin. C. de reuoc. donat.

ADed est exosa ingratitude quòd
exiccat fontem misericordiae, ita
vt probatissimum sit illud.

*Nil magis auertit Caelum à Telluris
amore
Quàm scelus ingrata mentis, qua corde
maligno,
Muneris auctorem nullo dignatur bo-
nore.*

Quamobrem sanctissimè sanxe-
runt sacrae ll. vt donatio propter
ingritudinem reuocetur, vt hîc, &
probatur *in cap. fin. extra de donat.* ve-
rùm oportet limitare hanc regulam
in multis, & primò vt non reuocetur
ob ingritudinem donatio facta
contemplatione matrimonij, *Anton.*
Faber in decis. 1. sub hoc tit. Secundò li-
mita in ea, quæ fit ex causa dotis,
Gamm. in decis. 163. Terriò limita in re-
muneratoria, *Boer. in decis. 27.* Quartò
si donator iurasset minus reuocare
ob ingritudinem, *Polid. Rip. in obser-
uat. 138. & de intellectu in obseruat. 137.*
Quintò limita quantum ad hære-
dem donantis, qui nequit prætextu
ingritudinis reuocare, vt *in l. vltim.*
respond. l. nostra. & ponit *Anton. Fab. in*
decis. 14. vbi supra. Quando autem in-
gratitudo futura remitti valeat à do-
nante; decidit *Rip. in obseruat. 274.*
Quæro quando donatio reuocatur
propter ingritudinem, num reuo-
cetur ipso iure? decisum affirmatiuè,
Fab. in decis. 17. rot. iii. Quæro, reuoca-
ta donatione ex hac causa, veniãt ne

COLLECT. CXCVIII.

In l. 1. C. de pignor.

HÆc est bona l. nō habet tamen
multas decisiones, & hoc dicit,
Specialis hypotheca secundi credi-
toris præfertur generali prioris, spe-
cialem etiam habentis, ex qua potest
sibi satisfieri, quod in dubio præsu-
mitur, nisi contrā probetur, vt tradit
ibi *Accurs.* ratio huius dispositionis
hæc est, nam quando primus credi-
tor post specialem hypothecam pro-
uidet sibi de generali, tunc illa gene-
ralitas videtur esse contracta sub cō-
ditione, quatenus specialitas non suf-
ficiat, & idèò quando in instrumen-
to est appositā illa clausula, vt specia-
litas non derogat generalitati, nec
econtrā, tunc quasi cessante præsum-
ptione illa, cessat etiam huius l. dis-
positio, sicut deciderunt *Pur. in decis.*
38. lib. 1. Ofsch. in decis. 159. & Vinc. de
Franc. in decis. 5. Cessat quoque quan-
do controuersia esset inter credito-
rem, & ipsū principalem debito-
rem, illa enim dispositio est inducta
in fauorem secundi creditoris non
ipsius debitoris, per quam rationem
dicunt DD. idem esse, quando cre-
ditor molestaret tertium possesso-
rem possidentem non iure hypothe-
cæ, sed aliquo alio titulo apto ad do-
minij translationem, vide de hac li-
mitatione *Surd. in decis. 44.* vbi dispu-
tando tangit quasdam alias limita-
tiones ad hanc legem. Quæro an
memorata dispositio locū obineat,
quando secundus creditor haberet
generalem tantū hypothecam, si-
cut quando habet specialem, resp.
non refert an habeat specialem, vel

jit. commu. vtriusque. Item no. venit
 re in diuisionem antephatum à so-
 cero dotem recipienti constitutum
Thiff. in decif. 46. non tamen id, quod
 fuerit donatum vni ex fratribus
 contemplatione patris iam mortui
Anon. Fab. in decif. 11. vbi supra. Et
 diuisionem inter fratres causate re-
 nunciacionem fideicommissi, vt in
 casu, *Crescent. decif. 6. de testament.*
 Quæro num testator possit prohibe-
 re diuisionem inter fratres? sic ad
 tempus *Gramm. in decif. 5.* Sed pone,
 quod ipse testator fecerit diuisionem,
 dic seruandam, *Gratia. dec. 207.*
 Quæro num in dubio præsumatur
 diuisio, sic ex coniecturis, vt puta si
 reperiantur omnes æqualiter possi-
 dere, vt *A. hit. de Grass. in decif. 2. de
 præsumpt.* vide tamen in hoc *decif.*
Th. saur. 205. qui etiam dat alias con-
 iecturas An fratres possidentes bona
 communia indiuisa pro diuisione cen-
 seantur præscripsisse diuisioni, vti-
 que, *Boer. decif. 58.*

COLLECT. CCII.

In l. 1. C. de bon. mater.

STatuit hic Imperator Constanti-
 nus, quod super bonis maternis
 pater non habeat, nisi solum vsum-
 fructu relicta proprietate filiis, quæ
 dispositio habet hodie locum in bonis
 vnde cumque quasitis *per l. 1. in o-
 portet. C. de bon. qua. lib. iure enim ve-*
teri quicquid acquireret filius acqui-
rebat patri, præter castrense, vel qua-
si. Quæro igitur, quando bona ma-
 terna peruenerunt ad filium, an actio
 ad recuperandam rem dotalem alie-
 natam à patre, competat ipsi filio vi-
 uente patre, *decisum affirmatiue Lu-*
don. decif. Petrus. 13. de alienatione facta

per patrem de bonis maternis quid
 rescindatur? vide *Afflic. in decif. 393.*
 Et quid si filius huic alienationi con-
 sentit, *decisum adhuc esse nullam,*
 & licitum eidem reuocare *Ant. Fab.*
decif. 2. sub hoc tit. Sed quid quando est
 hæres patris, confecit tamen inuen-
 tarium, dicetiam posse reuocare *Va-*
lase. in decif. 69. Quod est notandum
 pro limitatione *et cum à matre. C. de rei
 vend.* Et quid si pater velit alienare
 bona materna filij in casu vrgentis
 necessitatis an possit sine Iudicis de-
 creto, dic posse, vt est videre *Mynsing.*
cent. 6. obseru. 61. Item an pater dicatur
 legitimus administrator in huiusmo-
 di bonis filij, affirmat. *Mastrich. in decif.*
81. Quod probatur in l. nostra, ad
 materiam vide *Capp. in decif. 73.*

COLLECT. CCIII.

In l. de vnoquoque. ff. de re indi.

Dicit Bart. hic, quod d. omnis, qui
 versatur in Palatio scit hanc le-
 gem, & dicit veritatem. Sed ego vo-
 lo tibi laborem diminuere recolligendo
 omnes penè particularitates, in quibus
 fuit necessaria citatio. Text.
 enim loquebatur genericè, quod
 in vnaquaque re essent citandi hi,
 contra quos principaliter lis mota
 fuerit, alias non teneiet indicium,
 nisi quoad præsentis, vnde incipias
 primo numerare quod fideiussor
 tutoris debet principaliter citari in
 iudicio reiditionis compiti tutelæ
Mist. ill. in decif. 20. p. 1. Sicut princi-
 palis, mortuo procuratore litis, ad
 continuandam causam *Ludor. à Pe-*
guer. in decif. 171. Item in exempla-
 tione instrumenti debet quis citari
Minad. in decif. 43. Sic pars in petiti-
 one familie ad associandum *Afflic. ff. j.*

in decif. 326. Sic in exequutione ſententiæ, vt *in decif. Ludou. Peruf. 6.* Sic victus in adiudicatione, *Balb. in decif. 180.* Item in petitione facta ab aduerſario, quod iudex aliquid ex forma legis vel ſtatuti faciat, *Benjamin. in decif. 55.* Sic in exequutione instrumenti etiam confeſſionari, *Flam. Cartar. in decif. 95.* vbi limitat, niſi partes aliter conueniſſent. Item in foriudicatione, & ſi citatio fuerit nulla, eſt iterum citandus, *Vincen. de Franch. de ſ. 51.* Sic in reſumptione instrumenti, *Afflic. in decif. 6. Myrſing. cent. 6. obſeru. 84. Mar. in decif. 70. & Cappel. Tholoſ. in decif. 417.* in qua reſumptione, quomodo procedatur hodie in Regno, non ignorant Prædici. Sic ſideiuſſor contractus in exequutione ſententiæ latæ contra principalem, *Guid. Pap. in decif. 212. & Carocc. in decif. 136.* Sic in exemplatione priuilegij, *Mar. in decif. 457. par. 1.* Sic in exequutione instrumentorum Guarentigiatorum, *idem Mar. in decif. 391.* Sic in inhibitione faciendâ à Iudice ad quem, Iudici à quo, *Ro. in decif. 19. de do. & contum in antiq.* Sic in ſubhaſtatione bonorum etiam interrupta per appellationem, & poſtea pronuntiatur eſſe proſequendam, non obſtante appellatione, *Anton. Fab. in decif. 12. ſub tit. de in ius vocan.* Item eſt quis citandus etiam perſonaliter, quando tractatur de priuatione alicuius, *Verall. in decif. 114.* Sic debet quis citari ad videndum iuramentum teſtium, *idem Verall. in decif. 116.* Sic eſt quis citandus de nouo à delegato ſucceſſore, *Gratian. in decif. 108.* Item fit citatio ad ſententiam, licet non dicatur ad coneludendum, *Criſcent. decif. 3. de dol. & contum.* Item eſt neceſſaria citatio quando proceditur per officium Iudicis, *Gratian. in decif.*

231. Item eſt neceſſaria citatio in priuatione officij ad dicendum cauſam, quare, & quomodo debeat eſſe hæc citatio, *de Franch. in decif. 457.* Item citandi ſunt creditores hæreditarij ad videndum confici inuentarium, *Valaſc. in decif. 51.* Item requiritur citatio, vt poſſit deueniri ad primum decretum contra pupillum, *Mar. in decif. 401.* Sic in remedio l. diffamare C. de ingen. & manu. *Myrſing. cent. 3. obſeru. 86.* Sed an vnica monitio ſufficiat, decidit duas requiri, *Afflic. in decif. 164.* Item citatio ad informandum eſt neceſſaria, ſed non debet prius fieri, quàm incipiat conſtare de delicto, *Viu. in decif. 111.* Debet modò notare octo pulchras limitationes ad hunc text. quas tibi colligit *Myrſing. cent. 6. obſeru. 6.* recurte illuc. Sed vltra eas dic quòd non requiritur partis citatio in delatione iuramenti extraiudiciali, *Theſſau. in decif. 68.* Item in ſubſcriptione ſententiæ, *Pute. in decif. 149. lib. 2. & in decif. 348. lib. 1.* Item in informatione faciendâ *idem Pute. in decif. 342.* Item in receptione teſtium ad æternam rei memoriam, quando actor impeditur propter potentiam, *Cappel. Tholoſ. in decif. 475.* Item commiſſarius nouus non debet iterum citare partem abſentem, *Minad. decif. 18.* Item ſemiſtri elapſo in additione faciendâ non requiritur noua citatio, *Gam. in decif. 60.* Inter alias verò limitationes *Myrſing.* ſunt duæ, vna, quòd non debet citari auſugens, ad quòd adde *decif. de Amat. 100.* alia eſt quòd præſens in iudicio non eſt citandus, quòd intellige, vt ibi, & in hoc tamē adde *Balb. in decif. 382.* Reſtat videre pro vltimo num. in habilitatione à iuramento quæ fit ad finem agendi tantum, requiritur partis

cita-

citatio, eequidem sicut olim erat controversia inter iuris interpretes, ita hodie existat inter decisionarios; nihilominus in Regno observatur negatiua, ut testatur *Afflic. in decis. 220. in 5. dub.* & in Sabaudia idem testatur *Ant. Faber. in decis. 13. de iureiur. libet contra Cappell. Tholos. in decis. 62. C. Gand. Pap. 140.* pro opinione tamen nostra vide *Rot. in decis. 8. de iurint. in antiq.*

COLLECT. CCIV.

*Super cap. Romana, §. si verò cum seq.
& appell. lib. 6.*

Q Vando Iudex ad quem possit, vel non inhibere Iudici quo, ne in causa ulterius procedat, néve executioni sententiam mander, pulchrè habetur in his iuribus, & quoniam (ut vides) multi sunt casus, in quibus locum non sibi vendicat inhibitiō. tu no. succinctè hos alios inscriptos, qui fuerunt de cisi. Cessat igitur primò inhibitiō, quando iurisdicctio Iudicis est dubia, interim namque non est inhibendum, donec de iurisdictionis veritate cognoscatur, ut habes in prædictis iuribus; & decidit *Myssing. centur. 3. obseru. 8.* Secundo cessat post conclusum in causa, *Rot. decisio. 29. sub tit. de dot. C. centum. in antiq.* Limita in causa eisdem *Ro. decisio. 50.* Tercio cessat in personis extraneis, colligantibus enim fit inhibitiō, ead. *Rot. in decisio. 58. obseru. 18.* Quarto quando nullitas fuit deducta in iudicio, eiusque probatio requireret altiorē indaginem, *Myssing. cent. 6. obseru. 64.* Quinto Cardinalibus non inhibetur ob reuerentiam, *Rot. in decisio. 25. ubi supra;* sicut nec Cardinalis inhibetur alteri Cardi-

nali, *ibidem in decis. 31.* Quæro an partis citatio requiratur in inhibitione faciendarum affirmatiuè, *Rot. in decis. 76. eod.* quam ad propositum reportauimus in superiori Collecta. in calib. quando requiratur citatio. Quæro num dicatur attenuasse, qui habita inhibitione à Rota iuit ad Consilium Regum pro maintenance sue possessionis, decisum negatiuè, *Achid. de Grassin decis. 36. de appella. Atque gesta post inhibitionem reuocantur, ut attentata, etiam si appellatio appareat trinola, domus magis si sit dubium, Peguer. in decis. 189.* Quarto, lata est sententia, & eodem die reperitur presentate litteræ inhibitoriales, & non apparet de prioritate temporis, quid dicendum. Ro. tenet inhibitionem censeri sublequatam, tum propter validitatem sententiæ, tum etiam ad euandum delictum, ut refert idem *A. bill. in decisio. 10.* hæc decisio non est sine scrupulo, & ideo Solmarus Pedemon. attenta difficultate voluit sequi quandam mediam viam, tenendo opinionem prædictam, sed cum temperamento, ut appellator ex officio in integrum restitueretur, & sic restitutus fuit ad prosecutionem appellationem, prout ita testatur *Th. Saar. in decisio. 40.* Et cum hæc quæstio tractaretur per discursum quadam vice inter me, & quosdam DD. superuenit casus Dominus Antonius Fontanarosa adolescens studiosissimus ac maxime expectationis, & audita discussione, allegauit decisionem *Affl. 187.* quæ visa fuit ab omnibus commendata, non tantum, quia conferebar, sed quia fuit in promptu allegata ab illo adolescente, qui tamen erat multum versatus in decisionibus Afflic. tanquam præteritis sibi placentibus.

COLLECT. CCV.

Super Glos. in l. generaliter, vers. probationes, C. de iur. iur.

E Numerat Glos. tua in hoc versic. quosdam effectus iuramenti, & quia multi sunt in iure decisi, ergo constitui eorum facere magnum acervum, primus igitur effectus est, quod facit valere donationem inter patrem, & filium, *Guid. Pap. in decif. 145.* Sicut donationem inter virum, & uxorem, *Theff. in decif. 12.* Et donationem factam à muliere concubinae, *idem Theff. in decif. 111.* Quarto operatur, ut non possit obici de simulatione contractus, *Afflic. in decif. 60. & Gramm. in decif. 90.* Quinto renunciatio iurata tollit defectum patris potestatis, *Carroc. in decif. 94.* Sexto operatur ut vxor valeat intercedere pro marito, quae alias prohiberetur, *Theff. in decif. 223.* Septimo facit cessare remedium l. 2. Cod. de rescind. vend. quando venditor cum iuramento promisit non contravenire, &c., *Idem Theff. in decif. 165. & Osasch. dec. 155.* Octavo tollit beneficium, *Authen. hoc nisi Cod. de sol. idem Tb. ff. in dec. f. 164. Barz. decif. 40. & Ioseph Lud. dec. Peru. 64.* Limita, ut per *Benintem. in decif. 28.* Nonò tollit restitutionis beneficium minori donanti, licet enormiter sit laesus, *Theff. in decif. 66.* Decimò tollit beneficium *Auth. praesente C. de fidei. Lud. dec. Peru. 57.* Item operatur, ut renunciatio Velleiani per mulierem absque certificatione valeat, *Th. ff. in decif. 122. facit dec. Rip. in obser. 37.* Item, ut pactum, de nò diuidendo, quod de iure affirmatur, sit validum, *idem in dec. 142.* Itè ut circa impedimentū stetur ipsi iuramento, *Guid. Pap. in decif. 64.* Item, ut contra-

ctus ab adulto sine curatore valeat, *idem Gui. in dec. 35.* Item, ut quis teneatur praecise ad factum, *idem in decif. 627.* licet regulariter secus, *Mar. decif. 56.* Item, ut singularis successor teneatur stare locationi, *idem Mar. decif. 23.* quod est notandum pro limitatione l. emptore. C. l. 24. Item ut pactum nudum producat actionem, *Theff. ff. in decif. 37.* Item ut principalis nequeat reuocare procuratorem, *Rot. in decif. 8. de proc. in antiq.* Item operatur ut minor valeat testes de nouo repertos producere non obstante publicatione, *Theff. in decif. 260.* Item habet vim clausulae derogatoria, *Guid. Pap. in decif. 128.* Item confirmat pactum inter patrem, & filium in materia l. pactum, quod dotale, *idem Guid. Pap. in decif. 226.* Item excludit exceptionem compensationis, *Afflic. in decif. 221.* Item supplet defectum insinuationis in donatione, *Peguer. in decif. 148. & Verat. 286. p. 1.* Item excludit à petitione reductionis ad arbitrium boni viri, *Ro. in decif. 2. de arbi. in antiq.* Sic spoliatum à petitione restitutionis, *Rot. in decif. 11. de renun. in antiq.* Item saluaguardia non extenditur ad debitum iuratum, *Afflic. in decif. 5.* Sicut dicimus de moratoria, *Anton. Faber. in decif. 20. de prec. Impe. offerend.* Item confirmat contractum prodigi cui bonis est interdictum, *Coppel. Thol. ff. in decif. 498.*

Nota tamen pro nunc hqs paucos casus, in quibus iuramentum nil operatur, & primò ut possit, non obitante iuramento rescindi renunciatio facta per minorem, stante enormi laesione, *Peguer. in decif. 153.* Secundò nò operatur, ut renunciatio cessionis bonorum valeat, *Rot. in decif. 4. de renun. in antiq.* Quèto an iuramentū excludat exceptionē non numerat pecuniae? in hoc est sic dicendū, quod si fuerit

fuert' interpositum incourtinenti, tunc non operatur, quo minùs possit opponi exceptio, contrà, si ex intervallo, *Cappel. Tholos. in decis. 374. Polid. Rip. in obseru. 191.* Vltimò not. quòd iuramentum vltro à colligante prestitum de expensis à se in litem factis non excludit probationem in contrarium, vt sic qui intauit possit conuinci de mendacio, & perimio, hoc namque iuramentum voluntarium non est ei simile, quod à indice, vel parte deferretur, ita *Anson. Fab. in decis. 37. de iureiur.*

COLLECT. CCVI.

In l. 3. §. eiusdem quoque, ff. de testi.

Hic sedet materia famæ, in qua vide primò *Cappel. Tholos. in decis. 279.* vbi habes quid sit fama, quæ sint necessaria ad eam probandam, quatuor ponit *Mynefger centur. 5. obseruat. 46.* Quot sint eius effectus, octo tradit *Guid. Pap. in decis. 301.* His præmissis constituo conclusionem per hunc textum, quòd fama facit semiplenam probationem, nihilominùs debes limitare, vt probeat nobilitatem, *Coputaquen. in decis. 6 par. 2.* Sicut & doctoratum, *idem Coputaquen. in decis. 27 par. 1.* Item probat pertinentiam collationis, *Ros. in de. is. 3. de probat. in not. Cassidor. in decis. 1. eodem.* Et quomodo hoc intelligatur, tradit *Ros. in decis. 803. par. 1.* Item fama sufficit in antiquis ad probationem dominij, *Gramm. in decis. 290.* Item probat obitum beneficiarij, cum sit parui præiudicij, quia si viuit, poterit recipere beneficium, *Mohed. in decis. 1. de prob.* & in hoc casu dicitur fama probata, licet duo testes dependant de mense, & non de anno,

& duo de anno, & non de mense, *Crescen. dec. 3. cod.* Item probat, quòd statutum induceret famâ publicam, pro plena probatione, *Cornaz. in dec. 26.* vbi quoque tradit requisita. An item probeat Ius patronatus, decidit *Mohed. in decis. 10. de iur. patron.* Sed an probeat inopiam ad effectum, vt tollatur discussio principalis in præiudicium tertij? negatiuè, *Pus. in decis. 17. lib. 3.* Quæto, an vt fama concludat, debet probari ante litem motam? affirmat. *Caputaquen. in decis. 9. p. 2.* Et num probeatur fama, si testes dicant, quòd publicè dicitur, quamuis non specificent à quibus audierint, decusum affirmatiuè, *idem Caput. aq. in decis. 7 par. 2.* quod nota, quia hoc non est sine scrupulo inter DD. Quæto nam fama excuset à dolo, affirmatiuè, *Guid. Pap. in dec. 446.* Sicut à pœna talionis, *Mar. in decis. 575 par. 1.* Et num faciat indicium ad torturam, dicas sic, si cù ea concurrat aliud indicium, *Viu. in decis. 282.* Sed num cum vno teste probeat in criminalibus, decusum negatiuè, *Caputaquen. in decis. 8 par. 2.* Quæto num ex probatione bonæ famæ possit mitigari pœna, negatiuè, *de Amas. in decis. 102.* Et num bonæ famæ probatio absorbeat famam contrariam, dicas sic, non tamen indicia specialia, *Farinac. in decis. 77.* Ad materiam vide *Pute. in decis. 132. cum seq. lib. 3.* Vbi quando fama publica de obitu constituat, vel nò ordinarium in negligentia, & in *decis. 185. lib. 2.* vbi an sufficiat ad docendum de vacatione beneficij contra possessionem, aliquem titulum non ostendentem, probate possessionem defuncti, quòd per publicam vocem & famam, pro tali beneficio reputabatur, & dicit quòd sic, & in *decis. 77. cod. lib. 3.* Vbi ad effectum,

H

ut proles dicatur legitima, attenditur fama impeditenti, quæ extrahat tempore contracti matrimonij, & in *decis. 12. lib. 3.* ubi si sit fama fama contraria super legitimitate, ultra præualeat, & fuit telolutum potius pro legitimitate.

COLLECT. CCVII.

Super Authen. hoc nisi, Cod. solu.

Dicebatur in l. C. quod aliud pro alio, inuito creditore, solui non poterat, superuenit hæc Auth. & limitat illud esse verum, nisi debitor id quod debebat, soluere nequeat, quo casu post rem, quam habet, meliorem dare. adhibita forma hic scripta, hoc dicit, quam formam, siue eius requisita, vide per *Ioseph. Ludou. in decis. Perus. 64.* Limita hanc Auth. si eius dispositioni fuerit renunciatum, quod potest, *Vincen. de Franch. in decis. 31.* Limita secundò, si debitum esset incertum, *Casa. Barz. in decis. 40.* Sed quid si debitor probasset suam impotentiam, siue paupertatem? respon. huius Authen. dispositioni locum superfore, & minus obstat iuramentum, *Beniten. in decis. 28.* Cæteras limitationes vide per te in *Thess. decis. 82.* ad materiam vide *Rot. Auenion. in decis. 132.*

COLLECT. CCVIII.

In l. querela, C. de Fal.

Accusationes regulariter viuunt, viginti annis, hoc dicit. Sed quid dicendū in inquisitionib. *Capp. Tholos. in decis. 188.* voluit distinguere inter iudicis officium nobile, & mercenarium, ut in hoc sit idem, in illo verò contrarium, tu dicas, quod siue

procedatur ex officio nobili, siue mercenario, semper inquisitio tollatur ex lapsu viginti annorum, ratio, quia officium iudicis inquirentis succedit loco accusationis, unde, sicut accusatio tollitur spatio viginti annorum, ita & iudicis officium, & hoc ultra generalitatem nostræ l. & propterea cum post viginti annos iudex ex officio processisset contra quamdam mulierem de incendio commissio in duabus domibus, condemnando eam ad mortem, in causa appellationis fuit liberata, ut refert pluries decisum *Bier. in d. d. 16.* Quæro quid in homicidio, dic idem, siue fuerit casuale, siue voluntarium quidem, sed non pensatum, ut puta si non præcesserit tractatus, & cum hac distinctione transiit *Senatus Pedemon. in decis. 108.* Apud *Th. ff.* Quæro quid in crimine Simonie? respon. idem esse, in ea tamen, quæ committitur circa beneficia non habentia potestatem clauium, non autem in ea, quæ committitur circa sacros ordines, *Trinis in d. d. 1. 2.* & in omnibus his casibus fuit processum per inquisitionem: voluerunt etiam aliqui dicere non procedere nostram legem, ubi delictum esset notorium, vel confessum, nihilominus in contingentia facti hoc non fuit consideratum, ut est videre dictas decis. *Thess. & Bier.* & sic habes quod d. d. procedit in causa inquisitionis incendiij, homicidij, & Simonie, & ipsa loquitur in crimine falsi, cuius poenam quidam voluerunt laie disputare non præscribi spatio viginti annorum, sed non fuit receptum, tanquam non ve-

COLLECT. CIX.

In l. sed bona, §. 1. ff. de re iudi.

Qui

Qui mentitur in eo, quod est causa beneficii, amittit beneficium, hoc dicit, opportunè igitur narrabimus in hoc text. effectus mendacii, quare Primus effectus est, ut in hoc § *ubi*, licet regulariter locius habeat beneficium, ne condemnetur, nisi in quantum facere possit, nihilominus, quia negavit se esse iocum, perdidit illud. Secundus effectus est, quia facit, ut fideiussor amittat beneficii excussionis, quod intellige, quando adest dolus, *Thess. in decis. 52*. Tertius est, quia debitor negans debitum abique iusta causa perdit beneficium cessionis bonorum, *Afflic. in decis. 379*. Quartus, quia mendax in petendo plus debito condemnatur in expensis, *Vin. in decis. 340*. Sed quero, actore plus in qualitate petente, an liceat eo negare totum? decisum negatiuè, *Thess. in decis. 291*. Sed pone, quòd actor, qui eget silentia, petat plus debito, & obtineat, an illa sententia dicatur nulla, negatiuè, *Capp. in decis. 51. in 1. dub.* Quintus effectus est, quia negas scriptam propria manu scriptam amittit causam, *Marius. in decis. 35*. Item conuictus de mendacio super vna positione negata, præsumitur conuictus super aliis negatis, *Gratia. in decis. 227*. Sed num. positionem pro parte falsam in totum negans sit periturus, affirmatiuè, *Surd. in decis. 58*. Item mendacium operatur, ut testis, qui fuit præsens, possit torqueri, *Thesaur. in decis. 42*. *Mast. ill. in decis. 192. par. 2*. Item facit indicium ad torturam quando est in substantialibus, *Vin. in decis. 282*. & *Thess. decis. 24*. Rusticitas autè an excuset quem à mendacio, negatiuè, *Surd. in decis. 237*. Negans verò non dicitur, qui iustam ignorantie causam habuit, *Veral. in decis. 241. par. 2*. Et

ex pluribus narratis in commissione sufficit vnum esse verum, ex quo potest sequi effectus, licet alia sint mendosa, sicque non vitabitur commissio, *Rot. in decis. 8. de rescript. in nou. & ad materiam vide Capp. in decis. 19*.

COLLECT. CCX.

In l. fin. ff. de rei vendic.

Conuentus rei vendicatione, si neget se possidere, liberatur, sed si postea conuincatur de mendacio, perdit possessionem, quæ transfertur in actorem, hoc dicit. Ad hunc Text. not. tres decisiones, & primò an eius dispositio extèdatur ad eum, qui conuentus in iudicio negauit se nomine proprio possidere, verum alieno, & postea fuit conuictus de mendacio? decisum affirmatiuè, *Afflic. in decis. 18*. Et num. extendatur ad emphyteutam, & quemlibet detentatorem, ita vt occasione mendacii amittatur ius illud detentionis? Et quid si interrogatio non fiat à iudice? & an si responsio fiat à procuratore habente ad hoc mādatum, qui prima vice respondit eius principalem possidere tanquam emphyteutam puta, & alia dixit conductorio nomine? primo casu dicas huius l. dispositioni locum fore, secundo nequaquam, vltimo sub illo generali mandato non includi facultatem faciendi incidere principalem in pœnam huius l. vide de his *Ioseph. Ludov. in decis. Lucen. 50*. Sed pone, quòd conuentus erat rusticus, & interrogatus dixit se non possidere, an excusetur, ita, vt non incidat in pœnam huius l. si conuincatur de mendacio? dicas rusticitatem minimè suffragari,

maximè quando erat in loco, ubi erant periti, *Surd. in decis. 237*. Hæc potuissent stare sub præcedenti Collectione. nihilominus, quia faciunt in indiuiduo ad hunc Tex voluicæ ponere separatim.

COLLECT. CCXL

Int. sed & si possessori, § fin. ff. de iur. iurand.

Iuramentum habet vim probationis, hoc dicit; ex quo Inferitur quodd impedimentum potest probari iuramento, *Guid. Pap. in decis. 64. Rot. in decis. 3. de iur. iur. in antiq.* ubi intelligit, quando adest præsumptio pro impedito. hanc illationem limita ubi aliunde posset probari, *Balb. in decis. 317*. Inferitur secundò, quod amissio scripturarum probatur iuramento amittentis, *Mimad. in decis. 40. & Anton. Faber. in decis. 57. de prob.* ubi loquitur de amissione instrumenti casu; Inferitur tertio, quod damnum probatur illud passi, *Cayc. in decis. 44*. quod limita, si aliunde posset probari, *Mynsing. cent. 5. observ. 71*. Inferitur quarto, quod quantitas probatur iuramento, *de Amar. in decis. 14*. Sed pone, quodd creditum fuerit probatum in genere, num stetur iuramento super quantitate affirmatiuè, *Carroc. in decis. 11*. Item inferitur, quodd statur iuramento Episcopi, dicentis se ignorasse tempus vacationis, *Rot. in decis. 10. de probat. in antiq.* Sic statur iuramento asserentis se non posse consequi iustitiæ complementum in partibus quoad rescriptum obtinendum, *Rot. in decis. 3. de rescript. an non* Sic statur iuramento Virginis asserentis se ab aliquo cognitam, *Anton. Faber. in decis. 18. de probat.* Idque nisi Vir neget, quo-

casu debet vel negatiuam iurare, vel referre, sed et si recusat iurare, tunc statur iuramento mulieris nõ valentis aliunde probare dictum suum, de hoc puncto vide *Boer. in decis. 299. & Thessau. decis. 3. concl. 6*. Sed stat dubium, quando Vir non negat, probatamen complures ad eam accessisse, an stetur iuramento matris, dicentis eum esse patrem quem & partus ore referat? *Thessau. tenuit*, quodd sic rbi supra num. 6. Sed contra *Fab. in decis. ult. de adulter.* Et melius, quia per rerum Naturam id nesciri potest, & verisimile est quodd à quouis ad eam accedentium potuerit partus concipi. Quæro de vna controuersa questione, an stetur iuramento Parochi asserentis se missas celebrasse? *Guid. Pap. in decis. 614*. tenuit, quodd sic, *Thessau. Fil. contrà in decis. 86. in 2. dub.* ubi dicit decisum. Mihi placet opinio Guidonis, si iurans sit persona honesta, & non suspecta, quod in dubio præsumitur: verum est enim quodd quoties sumus in iis, quæ dependent ab animo, debet stari iuramento, præterea si diceremus contrà, oporteret, vt Parochus, quoties esset celebraturus, portaret testes in sacculo, & illud, quod dicit Gaspar, decisionem Guidonis intelligi de re minima, non videtur verum, quia loquitur genericè, & licet postea subdat verbum de modica expensa, tamen non se fundauit super hoc, quia est solitum Guidonis post factam decisionem subnectere aliqua confitentia. Sed & illud proctus à vero alienum est, super quo magis se fundat dictus Gaspar, qui voluit dare intellectum nouum ad illam decisionem, dicendo, quodd intelligitur stari iuramento, an legatum fuerit solutum necne. Si enim rectè pderetur, dicitur

Guido

Guido: quod si legatū fuerit factum Curato, tunc stetur iuramento illius super celebratione, sin verò Fratribus minoribus, tunc stetur iuramento Guardiani illorum, non alia ratione puto, quā vti capiti, & digniori. At ad evitandam hanc dubietatem consulo, vt celebraturi missas, eas describant in libro singulis diebus; si sic sunt obligati norando diem, & locum, & tunc ctedetur. Illud modò generaliter not. quod in casibus, in quibus statut dicto alicuius, non creditur sine iuramento, *G. atian. in decis. 166.* Sed cum in his enumeratis casibus, & in casu *cap. fin. de eo quod met. caus.* sit necessaria partis citatio? negatiuè, *Ros. decis. fin. de eo quod met. caus.*

COLLECT. CCXII.

In l. Iulianus. §. fin. cum quinque l. seqq. ff. de act. empt.

VEnditā domo, veniunt omnia ipsi affixa, & quæ sunt ibi ad perpetuum vsum domus, secus in his, quæ ad tempus. Vendito autem fundo, veniunt omnia, quæ sunt intra fundum ad perpetuam utilitatem fundi; hoc dicunt ista iura. Quæro an vendita domo, veniant gelolix, & vitiatæ: affirmatiuè, *Surd. in decis. 134. & Maril. an. decis. 71.* Et an dolia, seu vasa vinaria; distingue, an non sint vsus perpetui causa posita, & tunc non veniunt etiam si defixa sint, aut vsus perpetui causa, & tunc secus, *Thessaur. Fil. in decis. 84.* Et num Statutæ perpetuæ, distingue, an sint positæ causa ornatus, & non veniunt, *Mohed. in decis. 1. de empt. & vend. aut gratia vsus, & tunc si sint affixæ veniunt, sin minus, nequaquam, nisi forsan sint ibi perpetuò mansuræ, Ros. in decis. 822.*

part. 3. in nouiss. in quo puncto vide etiam aliam decisionem. Mohedan. d. tit. de empt. & vend. Vendito autem fundo, vel vinea regulariter non veniunt tinæ, torcularia, & dolia, vel vasa vinaria, nisi hæc in instrumento exprimantur, vel nisi vsus perpetui causa parata sint, vel solo affixa reperiantur, vel nisi consuetudo Regionis aliud postularet, vel nisi qualitas fundi hoc exposceret, vt putā, quando quæstus fundi pro maiori parte consisteret in vini redditibus, vt refert decisum *Thessaur. vbi supra.* Quæro an legato vsufructu domus veniant apothecæ destinatæ ad locandum ad vsum artificum? negatiuè, *Marilian. in decis. 92.* Quæro an legato molendino, molæ nondum affixæ, sed paratæ pro renouandis veteribus, legato cedant: affirmatiuè, ratio propter præsumptam testatoris voluntatem, quasi affixurus, si vixisset, imò & legaturus, vnde potest dici, quod res destinatæ ad vsu rei legatæ, veniunt re ipsa legata, quippe quod non habebit difficultatem, si legatum coniunctæ personæ factum proponatur, prout ita dicit decisum *Thessaur. Fil. in d. decis. 84. in fin.*

COLLECT. CCXIII.

In l. si re oportet, §. qui autem, ff. de excus. tunc.

Non est sine dubio inter DD. & vt dicit *Accurs. in l. re consensu, §. fin. ff. de appellat.* adhuc sub iudice lis est, an prius quis citandus sit personaliter. Et quidem ex frequentiori calculo (post Accursium) concludunt quod sic, in tantum, quod quidam dicunt, quod ad hoc, vt possit fieri citatio ad domum, debeat constare inuestigationem præcessisse, cum

hæc sit solemnitas extrinseca, quæ non præsumitur, nisi probetur, respondentes ad hunc text. nostrum, qui videbatur facere contra, quod hæc alternatiua, vel in faciem, vel ad domum, est ordinis. Hanc propositionem debes limitare, quando principalis non esset præsens, tunc enim citationis exequutio fieri potest in procuratorem, *Myssing centur. 1. obseru. 9.* Secundò limita, ut citatio ad domum facta valeat, si citatus reperitur alibi sua culpa detentus, vel incarceratus, quod not. *idem Myssing. centur. 1. obseru. 69.* Tertio limita, ut citatio facta in personam uxoris, & in domo habitationis mariti, teneat, ita ut possit procedi in contumaciam contra ipsum maritum, *Guid Pap. in decis. 445.* ubi in fine subdit aliam limitationem in muliere grauida, quæ citata non tenetur personaliter comparere, vide aliam limitationem per eundem in *decis. 255.* Limita vlt. stante cōsuetudine in contrarium, quo casu si facta domi valet, *Mohed. decis. 2. de dol. & conium.* Illud autem generaliter not. quod ubi agitur de priuatione alicuius, semper requiritur citatio personalis, ne aliàs priuatio sit nulla, *Verall. in decis. 114.* Sicut & quando ageretur de censuris, & penis, *Mohed. in decis. 2. de dol. & conium.* Et quando ageretur de graui præiudicio, & esset ferenda sententia dissipatiua, vel quando sciretur quem esse extra Civitatem in certo loco, quia tunc debet citari personaliter, nisi forsan esset vagabundus, *Verall. in decis. 117. part. 1.*

COLLECT. CCXIV.

Super cap. decernimus, de sentent. excommunicat. 6. 5.

Iudex ecclesiasticus compellit Iudicem Laicum repellere excommunicatos ab actibus iudicialis eisdem prohibitis, hoc dicit. In hoc text. exprimuntur tria, quæ excommunicato sunt prohibita in iudiciis, nempe agere, patrocinari, & testificari. Adde quod ei non potest conferri beneficium, siue sit excommunicatus ab homine, siue ipso iure, *Rot. in decis. 5. de sentent. excomm. in antiqu.* Et contra ipse excommunicatus non potest alij conferre, quod limita, appellatione pendente, *Ma. c. in decis. 969. part. 1.* Sic nequit compensare, quod durum videtur, *Cappell. Tholos. in decis. 1.* Item debet cære ecclesiastica sepultura, *Vin. in dec. 97.* Item si sit actor non potest cōstinere procuratorem ad iudicia, quod intellige extra eos casus, quibus potest esse in iudicio pro se, *Cappell. Tholos. decis. 145.* Item non potest intentare possessorium recuperandæ, quod intellige, opposita excommunicatione ab aduersario, eadem *Cappell. in decis. 171.* Item priuatur muneribus & honoribus, *Vin. in decis. 99.* Item priuatur fructibus beneficij, *idem Vin. in decis. 28.* Item non potest præsentare, *Rot. in decis. 2. de iur. patron. in antiqu.* Item actor originarius appellatus repellitur à prosecutione appellationis, *Capp. Thol. in decis. 205.* Item non potest habere executionem sententiæ, ead. *Capp. Thol. in decis. 137.* Quæ o. excommunicato Episcopo, non impediatur eius Vicarius usum ministrare, affirmatiue, *Mars. in decis. 1232. part. 1.* Enumeremus breuiter aliqua decisa quæ excommunicatis non reperiuntur prohibita, & primò dicas, quod potest excommunicatus acceptare beneficium, licet non possit sibi provideri, necius aliquod acquiri in beneficio,

Rot. in

Not. in decis. 8. & 28. sub hoc tit. & in decis. 4. sub eod. tit. in antiq. Item exequutor gratia Apostolicæ excommunicatus potest conferre, & procedere, *Crescent. in decis. 1. eod. tit. de sent. excom.* Item excommunicatus potest contrahere, *Vin. in decis. 196.* Et potest contrahere matrimonium, *Marc. in decis. 735 part. 2.* Item potest petere in integrum restitutionem ex clausula (si qua mihi) *Cappell. Tholos. in decis. 301.* Item potest impetrare monitionem super rebus ablatis, vel super reuocatione millionis bonorum contra ipsum factæ, quod intellige, quando veniret principaliter ad se defendendum, sed in consequentiam peteret, &c. secus, si veniret principaliter per viam actionis ad impetrandum tale monitorium, *Cappell. Tholos. in decis. 189.* Item potest testari, *Vin. in decis. 96. & in hoc vide Ann. alleg. 25.*

COLLECT. CCXY.

Super Auth. similiter, C. ad leg. Falc.

INter alias limitationes, quæ dantur ad regulam detractionis falcidiz, illa præcipuè connumeratur, vt esset in relictis ad pias causas, per hunc text. celebrem, qui fuit præ cæteris latissimè repetitus per Ludou. Roman. Qua quidem occasione sumpta, multa priuilegia legatorum ad pias causas DD. enumerarunt, vnde & nos aliqua decisa congeremus. Primum igitur priuilegium (circumscripto eo, quod habes in hac Auth.) est, vt legatum ad pias causas sit fauorabilius legato dotis, *Anton. Fab. in decis. 12. in tit. qui pot.* Secundum priuilegium, quia huiusmodi legatum potest capi propria auctoritate, quod est notandum pro limitatione Text.

in l. non dubium. C. de legat. ita Polid. Rip. in obseruat. 322. Tertium priuilegium, quia reuocato testamento, debentur legata pia, *Carrocc. in decis. 85.* Quartum priuilegium, quia ex testamento imperfecto, in quo sit instituta extranea persona, simili modo debentur legata pia, quod etiam not. ad limitationem *L. hac consultißima. §. ex imperfecto. C. de testam. ita Boer. in decis. 93.* Quintum priuilegium, quia rupto testamento agnatione posthumi similiter debentur legata pia, *Cappell. Tholos. in decis. 334.* Si etiam debentur, hæreditate non adita, *eodem Cappell. in decis. 89.* Quod similiter nota pro limitatione text. in *l. eam, quam C. de fideicom.* Septimum priuilegium quia testamentum ad pias causas valet, licet nullus sit testis, *Valasc. in dec. 67.* Octauum priuilegium, quia in donatione facta ad pias causas, non requiritur insinuatio, *Anton. Faber in decis. 7. de sacros. eccles.* Nonum priuilegium, quia statutum de admittendo consilium sapientis, non habet locum in relictis ad pias causas, *Polid. Rip. in obseru. 147.* Decimum priuilegium, quia legata pia debentur per donatarium omnium bonorum post testamentum, *Carrocc. in decis. 86.* Vndecimum priuilegium, quia exequutio relictorum ad pias causas non differtur, durante tempore inuentarij, per hæredem conficiendi, quod tibi deseruiet ad limitationem *l. fin. §. donec, C. de iur. delib. vide B. Alb. in decis. 402.* Duodecimum priuilegium est, quia de relictis vniuersaliter ad pias causas non detrahuntur etiam Trebellicanica, quod not. & vide *Cappell. Tholos. in decis. 85.* Nihilominus legatum ad pias causas non præfertur creditoribus, *Anton. Fab. in decis. 37. de sacrosanct. eccles.* Item dispositio text.

in l. si vnquam, C. de reuoc. donat.¹⁰⁰ habet locum etiam in donatione ad pias causas, *Myssing. censur. 6. obseru. 96.* & sic not. ad ampliacionem illius l. Item laicos prolegato pio non potest conueniri coram Iudice Ecclesiastico, *Cappel. Tholos. in decis. 21.* Quæro num legatum factum confessario censeatur ad pias causas: affirmatiuè, non tamen præfertur (vt diximus) creditoribus, *Anton. Fab. in decis. 38. de Episc. & Cleric.* Et num factum consanguineo pro anima? negatiuè, *Carrocc. in decis. 120.* Limita si consanguineo pauperi factum proponatur, *Vinc. de Franch. in decis. 565.* Et num legatum dotis puellæ in necessitate constitutæ dicatur pium, affirmatiuè, *Boer. in decis. 94.* Sed num legatum pro incertis, & malè ablati dicatur pium, ac de eius priuilegiis, decidit *Carrocc. in decis. 7.*

COLLECT. CCXVI.

Ad Rubr. de Regular. vbi DD. & præsertim Abb.

Concludit in hac Rubr. Abb. & in plerisque aliis locis, Equites Hierosolymitanos esse largo modo religiosos, fundans se super castitate, & obedientia, quæ isti vouent, de paupertate nihil dicit. Ego vidi multos attestantes istos Equites promittere omnia ista tria in manibus superiorum, quæ cum sufficiant ad substantialia Religionis, concludo fore tunc propriè, ac verè religiosos. Quo quidem præsupposito; Infero primò, quod eos percutiens incurrit excommunicationem, *Villag. in decis. 34.* Infero secundò eos non admitti ad officia iurisdictionalia, vel deputacionum ciuitatis, *Vinc. de Franch. in*

decis. 479. Item non admitti ad fidet-commissum familie relictum, ne quoad vsumfructum quidem, *Anton. Fab. in decis. 34. de fideicom.* Infero quartò, quod statutum loquens de professis & religiosis, ex stricta significatione extendetur ad huiusmodi milites, *Polid. Rip. in obseru. 185. Anton. Fab. in decis. 27. de Episc. & cler.* Infero quintò, quod isti habent fori præseptionem vt alix personæ religiosæ, *Cavalcan. decis. 37. par. 2.* Limita, si non assumpsisset habitum Religionis, licet omnia alia fecisset, vt puta probationes pro eius admissione, & etià si soluisset viaticum solitum, ac se præparasset accedere ad Insulā Maltæ, si enim antequam assumat habitum, delinquit, & capiatur per Iudicem secularem, non potest petere remissionem, *de Franch. in decis. 449.* Infero sextò, quod non potest prorogare iurisdictionem, & consentire in non suum Iudicem, nam & miles Sancti Jacobi de Spata hoc non potest, *Crescent. decis. 3. de foro compes.* Infero septimò, quod isti milites comprehendantur sub dispositione *Conc. Trident. de regul. sess. 25. cap. 15.* Quo cauetur, ne quis in quacunque Religione, tam virorum, quam mulierum, qui minori tempore, quam per annum post susceptum habitum in probatione steterit, ad professionem admittatur per ea, quæ dicit *Rot. in decis. 591. part. 1.* Licet fuerit dictum contra in militibus Sancti Stephani. Infero octauò, quod præceptorix huius Ordinis Sancti Joannis sunt ad nutum magni Magistri, & Conuentus amouibiles, quia isti vt religiosi nil proprium habere valent, nihilque eis concedi potest in perpetuum, *Mohr. in decis. 10. de caus. possiss. & propriet.* Infero nonò, quod nati ex huius-

huiusmodi militibus expresse professis dicuntur incestuosi, sicut si nati essent ex religiosis, *de Franch. in decis. 27.* Decimò, & vltimò ex eadem ratione, quòd isti sint vetè religiosi, prout sic eos bis nominat Summ. Pontifex, in *cap. cum & plantare, de privileg.* & habetur in eorum constitutionibus, potest inquam inferri, an possint succedere in feudo? Poriò adèd est alta ista quæstio quàm quævis alia, quæ sit in iure feudistico, & reuera indigeret decisione Cæsarea, ex DD. enim plerique extiterunt, qui modò vnum, modò aliud sibi met contrarij concluderunt, ex Decisronariis autem *Osfch.* primo loco cæpit disputare articulum, vt in *decis. 27. in vltima fallent.* & existimauit veriorè esse partem negatiuam, licèt in vltimo transuerit pro tunc cum opinione contraria, & pro ista negatiua dicunt quidam fuissè priscis temporibus iudicatum, in *Reg. Camer. Summ.* postea vero ex nostratibus *Vin.* in *decis. 446.* licèt non sit decisio, quia voluit ex suo Marte disputare hunc punctum, & in summa tenuit, quod bene possunt succedere, respondens multis rationibus, quæ faciebant contra. Nouissime autem reperio, quod *Th. Jaur. Fil. in decis. 18.* post disputatam quæstionem tenet, quod non possunt, ea potissimùm ratione, quia Domini temporales non valent in eorum personas aliquam iurisdictionem exercere, ita, vt merito sint in hoc Regno ab omnibus officiis iurisdictionalibus remoti, sicut retulimus suprà ex Vincent. Subdit tamen postea contrariam consuetudinem inualuisse in patria sua; & dicit decisum per illos Senatores, participato voto illorum Serenissimi Ducis D. Caroli Emanuelis fuisse quendam

militem commendatatum ad feudorum successionem admissum in quodam Marchionatu, non obstante etiam, quod adducta fuerit consuetudo in contrarium de non admittèdo in dicto Marchionatu istos Equites ad feuda. Illud autem videtur in tuto collocatum, vt hæc Religio possit, in communi, & in vniuersum, sicut Ecclesia, retinere feuda sibi de certa scientia concessa, vt in *sing. Ann. 107.*

COLLECT. CCXVII.

In l. vni, §. & vt plenius, C. de rei vxo. ad.

Mulier pro dote habeat tacitam hypothecam in bonis mariti, hoc dicit; Amplia, vt hanc tacitam hypothecam habeat etiam pro bonis paraphernalibus, *Mynsing cent. 5. obseru. 4.* Sed aduerte, quia in hoc non habet sicut alius, priuilegium prælationis, vt ibidem habetur; Amplia secundo, vt eam habeat pro sumptibus litis, quos fecit, quando litigauit cum marito, *Ant. Fab. in decis. 16. sub hoc sit.* Amplia tertio, pro alimentis, *Mynsing cent. 1. obseru. 64.* Amplia quarto, vt eam mulier non amittat per constitutionem expresse à marito factam, *Anton. Fab. in decis. 13. cod. tit.* Amplia quinto, vt hæc tacita mulieris præferatur omnibus anterioribus creditoribus, siue tacitam, siue expressam hypothecam habentibus, *Mynsing cent. 4. obseru. 13.* de veritate, vide suprà in *Collect. 146. in l. ff. solut. matrim.* limita, vt hanc tacitam mulier non habeat in bonis feudalibus viri, *idem Mynsing cent. 6. obseru. 45.* Item limita, vt ea non extendatur ad sponsas, *Thom. in de. is. Rot. Lipsien. 312.*

COLLECT. CCXVIII.

Super cap. vi. periculosa, ne cler. vel monach. lib. 6.

AD hunc text. qui sub pœna excommunicationis prohibet, ne quicumque religiosus tacite, vel expresse professus habitum dimittat not. quatuor decisiones, primò an sit apostata ex sola habitus regularis dimissione, absque tamen animo deferendi religionem? negatiuè, *Actuell. de Grass. in decis. vnic. de apostat.* Et quid si transeat sine licentia ad aliam religionem laxiorem? negatiuè, *Cappell. Tholof. in decis. 16.* Sed an dicatur apostata qui habitum regularem metu mortis deferat cooptatum, licet cum habitu clericali compareat? affirmatiuè, *Trenis. in decis. 19.* Demum nota, quòd licet apostata amittat priuilegium fori, non tamen ob id Iudex ecclesiasticus perdit in eum iurisdictionem; & locus erit præuentioni, *Trenis. in decis. 48 part. 2.*

COLLECT. CCXIX.

Super cap. illud, de presumpt.

Concludit hîc Sum. Pont. quòd per cohabitationem diutinam, & famam de matrimonio, & contractibus matrimonialibus, ac alia adminicula probatur matrimonium, & ita decidit *Pur. in decis. 103. part. 2.* & dicit *Ces. de Grass. in decis. 1. de sponsal.* per vnum testem de veritate cum duobus aliis de fama probari matrimonium, & vide *Anson. Fab. in decis. de probat. 8.* & per publicam vocem, & famam, dicit probari, *Verrall. in decis. 203.* Item probari testimonio paren-

tum, *Crescent. in decis. 13. de probat.* Item probari per duos testes qui fuerunt præsentès contractui matrimonij, *Caputaq. in decis. 205.* Item, si duo testes deponant de sponsalibus futuris, & duo alijs de concubitu, & cohabitatione, *Verrall. in decis. 11. part. 2.* Item si quatuor testes dicant quòd in eodem loco, & tempore viderunt quendam immittentem anulum in digito alicuius mulieris, & mulierem immittentem alium anulum in digito viri, *idem Verrall. in decis. 113.* Item probari per litteras amatorias viri, in quibus dicebat, quòd eam nunquam dimitteret, quòdque erit & ipsius, & mulieris honor, *Crescent. in decis. 22. de probat.* Item probari confessione contrahentium, *Caputaquens. in decis. 208. part. 2.* Limita, si ageretur de alterius præiudicio, *idem in decis. 207.* Sed num probetur per instrumenta dotis, vel donationis propter nuptias? negatiuè, *Vin. in decis. 111.* per hæc enim oritur præsumptio tantum, vt in hoc text. Et num probetur per verba enuntiatiua mariti in instrumento solutæ dotis? negatiuè, *Verrall. in decis. 209.* Et quando matrimonium probari non possit testibus, decidit *idem in decis. 110. part. 2.*

COLLECT. CCXX.

Super cap. estote, de regul. iur.

DVbia in meliorem partem sunt interpretanda. Vnde cōtractus in dubio præsumitur potiùs censualis, quàm emphyteuticatus, vtilitas est maxima, vide *Crescent. in decis. 1. de censf.* Sicut res præsumitur potiùs allodialis, quàm feudalis, *Myensing. censur. 5. obseruat. 25.* Sic filius præsumitur ex marito natus, *idem Crescent. in decis. vnic.*

vntr qui fit sine iur. & in cod. sir. Mober.
in decis. 1. verum est tamen, quod quis
 præsuntur illegitimus ad hoc, vt ei
 non possit adiudicari beneficium,
Rot. in decis. 1. de præsump. in antiq. Sic
 quilibet præsuntur natus, *Crescent.*
in decis. 16. de probation. Sic testes præsuntur
 contestes, *Viu. in decis. 114.*
& Rot. Auentor. decis. 62. Et sic veritas
 in dubio præsuntur, & non falsitas,
Caputaquis in decis. 3. part. 2. Sic etiam
 in dubio subreptio non præsuntur
 dolosa, *idem Caputaquis in decis. 122.*
part. 3. Item in dubio debemus præsuntur
 assensum processisse venditionem feudi,
 si eodem die reperitur expeditus, quo est facta venditio,
Vincen. de Franch. in decis. 649. Sic debemus præsuntur accusationem
 obligationis penes acta processisse praeuentionem
 eodem die factam, *Afflic. in decis. 387.* Ad haec conferunt
 ea, quae diximus supra in *Collect. 134.* Item in dubio
 præsuntur decretum in alienatione minorum,
Achill. de Grass. in decis. 3. de præsump. Sicut in
 horum, & mulieris contractu præsuntur
 interuenisse consensus duorum consanguineorum,
 quando adest decretum, *idem Achill. de Grass. in decis. 4. eod.* Sicut, & in alienatione
 rei Ecclesiae præsuntur assensus Apostolicus
 cum cursu triginta annorum continua possessione
 canonice satisfactione, *Rot. diuers. in decis. 179. part. 2.* Item feudum præsuntur
 hereditarium in Regno, *Afflic. in decis. 140.* Item excommunicatus
 non præsuntur absolutus propter maiorem securitatem animae,
Viu. in decis. 193. Item præsuntur mandatum,
 quando sumus in antiquis, *Cassador. in decis. 3. de procuratorib.* Requisita
 in hoc vide in *dec. Viual. 194.*
part. 2. Item præsuntur pro procuratore

tore, licet de mandato non constet,
Mynsing. centur. 5. obseruat. 80. Item in dubio
 dominus non præsuntur scire gesta à procuratore ne incurrat in
 poenam l. si quis maior, C. de transact.
Crescent. decis. 5. de præsump. Item in dubio
 non præsuntur ardeharum, *Crescent. decis. 1. de caus. poss. & propriet.*
 Et in dubio non præsuntur pluralitas actuum,
 sed identitas, *Viu. in decis. 103.* Item articuli præsuntur petiti-
 entes ac admittendi, *Rot. in decis. 25. de appellat. in antiq.* Item in dubio
 iurisdiclio præsuntur concessa cumulatim,
 non ptiuatim, *Grammat. in decis. 30.* Item in dubio præsuntur
 dispensatio ex communi reparatio-
 ne cum cursu decem annorum, *Achill. de Grass. in decis. 1. de præsump.* Item in
 dubio præsuntur pro impetrante rescriptum,
Viu. in decis. 60. Item in dubio præsuntur,
 quod rescriptum Principis sit absque alterius praeiudicio,
 etiam si amplissima contineat clausulas,
Marthan. in decis. 10. Item in dubio quis
 præsuntur dominus ex sola possessione,
Anton. Fab. in decis. 4. de probat. Item præsuntur quod pecunia
 soluta fuerit soluentis, *id. m. Faber in decis. 4. eod.* Item in dubio præsuntur
 matrimonium per delationem annuli,
Viu. in decis. 313. Cuius quod vide in *superiori Coll. 8.* Et in dubio
 semper præsuntur pro validitate matrimonij,
Trius. in d. decis. 28. part. 1. Item in dubio præsuntur, quod
 protestatio sit repetita in quolibet actu
 facto post protestationem si daret eadem causa,
Verall. decis. 403. part. 1. Item in dubio donans non præsuntur
 cogitare de liberis, *Mynsing. centur. 3. obseruat. 64.* Item in dubio vxor
 præsuntur acquisisse ex bonis mariti,
Marilia. in decis. 10. circa quod vide
 supra in *Coll. 190. in l. Quintus*

Mutui. ff. de donat. inter vir. & vxor.

Not. aliquos alios casus de præsumptione, & primò præsumitur permutatio beneficij facta in fraudem præsupposita magna beneficiorum inæqualitate, & coniunctione personarum, *Rot. in decis. 2. de præsump. in antiq.* Item in dubio præsumitur, quòd confessio sit facta parte absente, *Guid. Pap. in decis. 351.* Item in dubio præsumitur incendium culpa inhabitantium, *Affl. in decis. 57.* Circa quod vide supra in *Collectan. 182. in l. 3. §. 1. ff. de offic. prefec. vigil.* Item in dubio præsumitur diuisio inter fratres cursu longi temporis cum æqualitate possessionis, *Achill. de Grass. in decis. 2. de præsump. & de diuisione inter fratres vide supra in Collect. 201. in l. fin. C. commun. diuid.* Item in dubio præsumitur, quòd filius sit in potestate patris, non autem emancipatus, *Marilia. in decis. 22.* Item expensæ in actu faciunt præsumi mandatum, *Crescent. decis. 1. de præsump.* Num in dubio bonæ fidei possessor præsumatur factus locupletior, non caret difficultate, & contradictoribus, vide de *Franch. in decis. 31.* Item in dubio non præsumitur, quòd quis sit hæres, *Caputaquens. in decis. 64. part. 2.* Item non præsumitur titulus colozatus ex decenniali possessione, quando ius resistit, *idem Caputaquens. decis. 303. part. 3.* Item in dubio præsumitur usurpationis in Juræpationatus aliquius familiæ potentis *Crescent. in decis. 1. de iur. patron. Moheb. in decis. 2. sub eod. tit. vt in Imperatore dicit Pute. in decis. 39. & 60. lib. 1.* Et in Infante Portugallie dicit *idem Put. in decis. 57. lib. 1.* Et in Rege Aragonum, *Mohidan. in decis. 10. eod. tit. de iur. patron.* Et in quolibet nobili petente, vt Romæ ill. *str. Domini Præfati Tholozan. in decis. 86. & 11.*

lastriff. Domini Columna, Caputaquens. in decis. 128. part. 1.

COLLECT. CCXXI.

In l. cum oportet, C. de bon. qua. liber.

Ponamus pro regula, quòd in omnibus bonis aduentitiis filij, hodie pater habet vsumfructum tantum, per hunc text. modò habes *glos. tuam in Authent. idem est. eod.* quæ collegit nouem limitationes, quibus tamen tu adde alias: Et primo in bonis quæsitis per filium de iure Longobardorum, *Vin. in decis. 267.* Secundo in feudalibus, *Massfrill. in decis. 82.* Tertiò in bonis beneficalibus, *Affl. in decis. 241.* Quarto in quæsitis ex pecunia dotali, *Anton. Fab. in decis. 8. sub hoc tit.* Quintò, quando pater nollit filio alimenta præstare, *idem Fab. in decis. 13. eod.* Sextam limitationem dat *Authentic. excipitur. eod.* nempe quando mater dat, vel relinquit filio, ne patri quæatur vsumfructus. Sed in hoc contingit dubitari de duobus, primum est, an mater possit facere hanc prohibitionem in bonis dotalibus, in quibus reliquit hæredem filium suum, vel etiam in legitima relicta filio, cum hac prohibitione, ne in ea quæatur vsumfructus patri: secundum, an possit etiam tacite facere hanc prohibitionem, vt puta grauando restituere hæreditatem filio, vel si legatum, quod ei fecerat, de nouo mander eidem solui, ad omnia dicas affirmatiuè, de hoc ultimo vide *Boer. in decis. 193.* de primo de *Franch. in decis. 161.* Licet illud de legitima habeat decisionem *Boerium 194.* contrariam, quæ not. ad Ampliationem d. *Authentic. excipitur.* Septimam limitationem ponit *Auth.*

Item

Item hereditas eod. quando pater succedit vñ cum filiis vtrunque coniunctis, filio mortuo, quo casu non habebit vsumfructum in eorum portionibus. In hoc occurrunt tria difficultia, primum an & hoc procedat, quando pater, & filij succedunt extraneo? affirmatiuè, & sic etiam hoc casu pater nō habebit vsumfructum in eorum portionibus, *de Franch. in decis. 651. part. 4.* secundum in scis, quod quando pater habet consortium proprietatis cum filiis, tunc non habet vsumfructum in eorum parte, per hanc Authen. quid si desinat habere proprietatem: nam & ratione proprietatis excluditur ab vsumfructu, desinit autem habere proprietatem; puta quando transit ad secundam uxorem quod ex proprietario fit usufructuarius, ex dispositione *Auth. ex testamento. C. de secund. nupt.* Essent distinguendi tres casus, ponam difficiliorem, & est quando ante aditam hereditatem pater transfisset ad secundas nuptias, & in hoc puncto *B'er. in dec. 190* recitat opiniones per discursum, & non decidit, nihilominus habemus bonam decis. *Vincen. de Franch. 573.* vbi etiam hoc casu dicitur decisum in fauorem filiorum materium est, nam diximus quando pater cum filio, quod si filio succedat pater cum matre, vel nepoti auus paternus cum materno, an pater, vel auus paternus habeat vsumfructum in bonis, quæ transeunt ad matrem, vel auum maternum est intricata questio, tamen dicas, quod in bonis maternis, vel quæ ex linea materna obuenerunt, succedet auus maternus, vel mater in proprietate, & vsumfructu, in bonis verò paternis, vel quæ ex linea paterna obuenerunt, in ceterisque aduentitiis, succedet auus pa-

ternus, vel pater pariter in proprietate, & vsumfructu, ita, vt eligatur quedam via media, cum qua & Senar. Pedemont. transiit, vt refert *Th. ff. in decis. 156.* Quæ omnia non perpetuò ad d. Authen. *item hereditas.* Limita quoque regulam, vt pater nō habeat vsumfructum, quando dilapidaret, & dissiparet bona immobilia filij, vel etiam ea non reparasset, tunc enim perdere debet, & administrationem, & vsumfructum, vt per *B'er. in decis. 61.* Nec pater potest bona immobilia filij, in quibus habet vsumfructum, alienare sine decreto, *Myssing. centur. 6. obseru. 61.* Sed num per cessionem bonorū pater amittat vsumfructum in bonis filij, negatiuè, *Anton. Fab. in decis. 7 sub hoc tit.* Et num habeat vsumfructum in bonis per ipsum filio donatis? affirmatiuè, *Cap. in decis. 56.* Sed num filius possit donare bona, in quibus pater habet vsumfructum, sine eius consensu? affirmatiuè, *de Franch. in decis. 71.* Illud aduertendum, quod in bonis, in quibus habet vsumfructum, pater est legitimus administrator, non in aliis, *Anton. Faber. in decis. 6. d. 111. de bon. quæ lib.*

COLLECT. CCXXII.

Super cap. ex literis, de dinor.

Est bonus Text. & hoc dicit. Matrimonium separatur propter adulterium mulieris, & ita *P. g'er. in decis. 20. & Truissa in decis. 45 p. 1.* vbi etiam dicunt, quod hoc casu debentur alimenta; licet pendente mulieri extra domum viti habitari. Et etiam propter accusationem de adulterio a marito factam, licet non fuerit probatum separatur matrimonium, ratio, quia ex tali accusatione oritur

inimicitia capitalis, *Trinis. in decis. 61. p. 1.* Hic esset querendum de pœna mulieris conuictæ de adulterio, nam Authen. Justiniani hodie non habet locum, nullum enim Monasterium, in quod eam cœsam detrudi iussit Justinianus, reperitur, quod reciperet huius generis mulierem, cum ne castas quidem viduas recipiat, nihilomin. etiam decisionarij variatur, vnde alibi mihi refero, pro nunc vide *Gramm. in decis. 31.* Secundò separatur matrimonium propter vitæ insidiationem, *Franc. Mar. in decis. 738. par. 1.* Tertiò propter vitium sodomiticum etiam attentatum, *idem Mar. in decis. sequem.* Quartò propter hæcliciam, vt cum vulgò dicimus, est philiticus, & maleolentiam halitus intolerabilem, *Canalean. in decis. 18. par. 1.* vbi etiam de affecto morbo gallico. Quintò separatur propter fœuritiam viri, *Theff. in decis. 130.* Sextò propter impotentiam coeundi, *Trinis. in decis. 18. p. 1.* Vbi etiam decidit quòd in dubio debet iudicari validitate matrimonij. Septimò propter furorem incomportabilem, *Vincens. de Franch. in decis. 312. & Joseph Ludou. in decis. Lucen. 12.* Octauò propter maleficium impediens copulam coniugalem ob sortilegia post factas orationes, confessiones, aliæque præsidia spiritualia, vt tollatur intentio debilitas genitalis, remoueanturque fascinoes, & incantationes, iuxta *cap. super sortilegia 32. quest. 1.* in quo aduerte, quia si maleficium sit perpetuum, fuitque Ecclesia ab initio decreta, non modò quoad thorum, vt in supradictis casibus, sed & totalis separatio fiet iudicio ipsius Ecclesiæ, vide *Franch. Mar. in decis. 677. par. 1.* Illud autem generaliter nota, quòd in omnibus supradictis casibus, se-

parato matrimonio, dos venit restituenda, vide *Vincens. de Franch. in decis. 244.* Quod tibi deferuiet ad intellectum, *Text. in cap. 1. eodem titul. de divor.*

COLLECT. CCXXIII

Super Clement. 1. de sequest. possess. & fruct.

VNa sententia diffinitiuata lata in Curia super petitorio, vel possessorio contra possessorem beneficij, quod non possederit per triennium, debet per Ordinarium fieri sequestratio ipsius beneficij, etiam si opponatur de nullitate sententiæ, & dictum sequestrationem impediens, vel fructus sequestratos occupans, est excommunicatus, & si est de litigantibus, cadit etiam à iure suo, hoc dicit. Amplia dispositionem huius Tex. procedere etiam in eo, qui violauerit sequestrum appositum super beneficio in vim sententiæ nullæ, *Ro. in dec. vnic. in antiqu. Bisignetti. in decis. 2. Cassad. in decis. 5. sub hoc tit.* Amplia secundò, vt etiam tertius appellans à sententia contra possessorem beneficij lata, non valeat pro suo interesse impedire huiusmodi sequestrum, *Ro. in decis. 4. eodem tit. in antiqu.* Limita hanc dispositionem locum sibi non vindicare, quando sententia non esset lata super petitorio, vel possessorio, & licet extra terminos clementinæ, cum sit pœnalis, non debet extendi, *Pute. in decis. 45. lib. 2.* Limita secundò, vt iste Tex. non procedat, quando sequestrum non est appositum principaliter super beneficio, sed super membro, vel re ipsius, *Caputaquen. in decis. 153. par. 3.* Limita tertiò, quando sententia est lata in causa

causa beneficii super attentatis, *Bel- lam. in d. cis. 54.* Limita quartò, si violaretur sequestrum positum ex officio, ut puta propter attentata, *Mohed. in decis. 1. sub hoc tit.* Limita quintò, ut hoc sequestrum cesser, si beneficium fuerit per triennium, & pacificè possessum, ut in *Tex.* & tunc non est necesse, quòd immediatè quis triennio possederit, sed sufficit quòd semel per triennium continuè possederit, *Caputaquensis in d. cis. 159. part. 3.* Quæro, an beneficium, quod vacat per violationem sequestris possit impetrari per quemcumque. Et tunc an comprehendatur sub clausula (quous modo) decisum affirmatiuè, *Mohedan. in decis. 2. sub hoc tit.*

COLLECT. CCXXIV.

In l. iurifurandi. C. de testib.

VNicus testis non probat: nam vox vnus, vox nullius, hoc dicit. Limita primò in possessorio, in quo vnus testis plenè probat, *Gratia. in decis. 192.* & *Carroc. in decis. 126.* Limita secundò, si vtraque pars litigantium in vnum testem consentiret, *Myrsing cent. 5. obseru. 26.* Limita tertio, quòd vnus testis aduersus suum commodum testificaretur, quia plenè creditur, *Anton. Fab. in decis. 42. sub hoc tit.* Limita quartò quantum ad hoc, ut excuset querelantem ab expensis, *Carroc. in d. cis. 67.* Limita quintò quantum ad faciendum indicium ad torturam in crimine læsæ Maiestatis, *Anton. Fab. in decis. 20. vbi sup.* Limita sexto in teste, qui deponit de facto, quòd ipse tractauit, tanquam mediator, quia plerumque probat, *Caputaquensis in decis. 267. p. 3.* Limita septimò, quando cum vno teste addebat

fama, *idem Caputaquensis in deci. 288. p. 3.* Vel aliz adminicula, de quibus per eundem in *decis. 271. & 298. p. 3.* Limita octauò, ut plenè probet contra producentem, *Viu. in decis. 172.*

COLLECT. CCXXV.

In l. Soia, § fin. ff. de dona. cau. mor.

DONATIO facta ab infirmo in dubio præsumitur inter viuos, nisi de reddendo conueniat, vel mortis mentio fiat, hoc dicit. Amplia etiam si donatio fiat de bonis, quæ post eius mortem reperientur, *Carroc. in deci. 87.* Amplia secundò etiam si mentio mortis, actum tamen fuit, ut donatio esset irrevocabilis, nam tunc assumit naturam donationis inter viuos, *Ant. Fab. in decis. 3. sub hoc tit.* & sic est decisus, & prædictus *Text. in l. vbi ff. cod.* Amplia tertio etiam si præcesserit mentio mortis, non tamen fuerunt adhibiti quinque testes, *Vincens. de Franch. in decis. 693.* Amplia quartò etiam si fiat ex causa ingressus ad effectum seruendi Deo, licet ingressus, & mors æquiparentur, *de Amat. in deci. 46.* Amplia quintò etiam si fiat alicui, eiusdemque hæredibus, adhuc enim censetur inter viuos, non obstante adiuncta mentione hæredum, *Thomius in decis. 9.*

COLLECT. CCXXVI.

In l. id quod pauperibus. C. de episcop. & cliv.

Egatum factum pauperibus in genere valet, quòd alias non valeret ratione incertitudinis, hoc dicit: Porro multa privilegia sunt pauperum, quæ sunt tributa, inserta tamen in

taliqua, quæ fecerunt decisa. Et primo, quia pauper habet electionem fori, *Vin. in decis. 122.* Licet in Vidua qualitas paupertatis requiratur, *Vincent. de Franch. in decis. 100.* Secundum privilegium, quia excusatur à prosecutione appellationis, *Guid. Pap. in decis. 416.* Et sic est practicatus *Text. in l. si procuratorem, § si ignorantes. ff. mand.* Tertium est, quia excusatur à perituro, *Mynsing. cent. 4. observat. 97.* Quartum, quia Judex debet ei sumptus decernere, non habenti unde causam teneatur, *Guid. Pap. in decis. 561.* Quintum, quia debitor pauper carceratus debet habere alimenta à creditore, *Afflitt. in decis. 71. & Vin. dec. 529.* Sextum habet privilegium, quia ratione paupertatis coguntur creditores ad concurrendum, *Vin. in decis. 168.* Non conceditur tamen moratoria, nisi probata paupertate, *Afflitt. in decis. 377.* Num autem probetur paupertas ex communi reputatione, dicas sic, *Caputaquens. in decis. 294. par. 2.*

COLLECT. CCXXVII.

In l. sunt qui, cum sex sequent. ff. de re iudic.

Iuxta hæc enumerat personas, quæ habent beneficium, ne conveniantur, nisi in quantum facere possint. Adde quod etiam extraneus dotans habet hoc beneficium, *Mar. Coler. in decis. 14.* Item soror, *Menad. decis. 2.* Sed num socr possit huic beneficio renunciare? negat. *Vincen. de Franch. in decis. 164.* Sed num possit carcerari pro promissione de rato stante statuto, quod promittens de rato debeat vel adimplere, vel carcerari? negatiue, *Mastrill. in decis. 68.* Item & Clerici

cus, Vin. in decis. 529. Item tu habes quod donans habet hoc beneficium deducto ne egeat, per vnam ex practictis ll. quæ incipit *inter eos, §. fin.* Quæro, an hæc deductio possit impediri, si donatarius offerat donantem alere in sua domo? decisum negatiue, *de Franch. in decis. 697.* Quæro, an huiusmodi beneficium tascat ad hæredes? negatiue, *idem de Franch. in decis. 698.* Et sic habes decisum *Text. in l. sciendum ff. test. nostro.* Marito autem competit hoc beneficium etiam aduersus hæredes vxoris, *Mastrill. in d. cis. 94.* Vbi etiam dicit iudicatum aliud esse, quando conueniretur ab extraneo dotante, cessat enim illa ratio propter reuertentiam maritalem.

COLLECT. CCXXVIII.

in l. iudices, cum Authen. ibi posita C. de fid. instrum.

In ciuilibus causis potest committi audientia testium non in criminalibus, hoc volunt in effectu ista iura: Et sic habes primam limitationem in criminalibus: Limita secundo, vt non concedatur ante litem contestatam, *Ros in decis. 37. de testi. in antiq.* Limita tertio, vt non concedatur post rem iudicatam, *Caputaquens. in decis. 51. par. 1.* Limita quarto, vt denegetur, vbi probatio debet fieri per scripturas, & instrumenta, *Ros. in decis. 44. vbi supra in antiq.* Limita quinto, quando tractaretur de repulsa testium, *Caputaquens. in decis. 54. part. 3.* Item non conceditur ad probandam nullitatem pensionum, stante clausula (quod procedatur sine retardatione solutionis) *idem Caputaquens. in decis. 55. part. 3.*

Item

Item non conceditur ad probandam Simoniam conventionalem, *Cassad. in decis. 4. de dilat. & Verall. in decis. 62 p. 3* Item non datur, quando non est re-
leuans, *Cassad. in decis. 2. vbi sup. & Verall. in decis. 66. capar.* Item denegatur in casu nimis negligentiae ad illam expediendam, *idem Verall. in decis. 65. ibid.* Item non datur ei, qui potuit testes exanimare in partibus, lite pendente, *item in decis. 63 p. 2.* Item non conceditur ad probandum spoliū, nisi prius resectis expensis, *idem in decis. 2 p. 2.* Sed num concedatur in causa meri & mixti Imperij? affirmatiue, *Minad. dec. 7. & deleruiet pro ampliatio-
tione.*

COLLECT. CCXXXIX.

In l. hac consultissima. C. de testam.

Inter alias sollemnitates testamen-
ti, est, vt requiratur numerus septe
testium rogatorum, hoc habes limita-
re primo in testamento inter libe-
ros, quod si est totū scriptum manu
testatoris, valet etiam si nullus adsit
testis, *A. bill. de G. aff. in decis. sub hoc tit.*
Secundo in testamento ad pias cau-
sas, *Thomung. in decis. Rot. Lipsien. 4.* Ter-
tio in testamento à rustico ruri facto,
Ant. Fab. in decis. 26. sub hoc tit. Quarto
in testamento facto tempore pestis,
quia valet coram duobus testibus,
*Pui. in decis. 372. & 382. lib. 1. Mynsing.
cent. 1. obseru. 95. Thess. in decis. 180. Fab.
in decis. 5. vbi sup.* Quinto in testamēto
facto coram Principe, *Mynsing. cent. 6.
obseru. 29.* Sexto in testamento facto
apud acta, quia valet coram quinque
testibus, *Fab. in decis. 23. eo. tit. de testam.*
Septimò habes limitare, si septimus
testis non interfuisset ipsi actui, sed
post aliorum testium subscriptionem,
Carm. Imper. in ver. testamentum.

COLLECT. CCXXX.

*In ead. l. hac consultissima, §. ex
imperfecto.*

Testamentum imperfectum ra-
tione sollemnitatis valet inter
liberos, hoc dicit: Limita igitur pri-
mò si sit imperfectum ratione vol-
untatis, quoniam tunc non valet
etiam si sit apposita clausula codicil-
laris, cuius virtus est supplere defe-
ctum sollemnitatis, non autem vol-
untatis, *Antou. Faber. in decis. 27. sub hoc
tit. de testam.* Et quidem hoc testamē-
tum non valet etiam ad pias causas,
Mynsing. cent. 5. obseru. 24. posset tamen
sustineri quantum ad relicta propter
votum, & ad exonerationem con-
scientiae, non enim est credibile hoc
casu voluisse testatorem vnquam re-
cedere ab ea voluntate, à qua sine
manifesto animae periculo recedere
non potuisset, ita sublimitando dicit
decilum memoratus *Fab. in d. decis. 27.
in fin.* Num autem testamentum non
publicatum dicatur imperfectum
ratione voluntatis, decidit *Surd. in
decis. 291.* Declara secundo Text. si-
cut & semetipsum declarat in fine,
quando est factum inter liberos, &
extraneos, quorum respectu non va-
let, *Bær. in decis. 240.* Limita tertio,
vt non valeat inter liberos natura-
les, *Thess. in decis. 94.* Limita quar-
to, vt huiusmodi testamentum inter
liberos non sustineatur, quando non
est publicatum, *Crescen. in decis. 3. sub
hoc tit.* Limita quinto dispositionem
huius §. locum non habere, quan-
do tale testamentum etiam solem-
niter confectum esset traditum No-
tario, quod postea ab eo recupera-
tum, reperiretur apertum, diffu-
sumque penes ipsum patrem, ita

Maffrell. in decis. 131. Volumus enumerare breuiter quædam priuilegia eiusmodi testamenti. Primum igitur priuilegium est, vt per secundum non cenſeatur reuocatum, niſi de ipſius annullatione in ſpecie mentio fiat, *Vin. in dec. 192.* Quam deciſionē no. ad *Auth. hoc inter liberos, C. 10.* Secundū priuilegium, quia valet, licet non habeat patris ſubſcriptionem: dixit tamen ſua manu ſcriptum, & adhibuit duos teſtes. Sed & ſi nihil dixerit de ſe eſſe ſcriptum teſtamentum, verūm dubitetur, ſufficiet probati per duos teſtes. At ſi & duos teſtes non adhibuerit, ſcriptum tamē ſua manu Notario tradiderit ad publicandum, valebit nihilominus teſtamentum, quia ea traditio æquipollet ſollemnitati duorum teſtium adhibendorum, ita *Fab. in dec. 24. vbi ſuprà.* Et ſic Tertium priuilegium eſt, quia valet corā duobus teſtib. vt modò diximus. Quartum priuilegium, quia valet, quamuis legitima non relinquatur titulo institutionis, *Valaf. in decis. 23.* Quintum priuilegium, quia teſtamentum primum ſollemne reuocatur per ſecundum minus ſollemne inter liberos cōditum, *Gamm. in decis. 109.* Sextum priuilegium, quia ſemper præſumitur continere clauſulam derogatoriā ad præcedentia, & ſequentia teſtamenta *Ioſeph. Ludon. in decis. Peruſ. 2.* Sicut & illam clauſulam (omni meliori modo) *Anton. Fab. in decis. 7. d. tit. de teſtam.* Septimum priuilegium eſt, quia ſi hoc teſtamentum eſt ſcriptum totum manu ipſius teſtatoris, valet etiam quod nullus adſit teſtis; *Achill. de Graſſ. in de. 151. ſub hoc tit. & Thoming. decis. Rot. Lipſien. 4.* Verum enimverò non habet priuilegium, quando liberi eſſent inæqualiter inſtituti, pulchrè *Puz. dec. 43. lib. 1. & Pin. in deci.*

407. vbi loquitur de teſtamento condito à patre orbatō.

COLLECT. CCXXXI.

In l. 1. & 2. C. quod cum eo.

Vos ſcitis, quod filiuſfam. qui contraxit ſua, & ſui patris voluntate, ſi abſtineat poſtea ab hereditate paterna, habet beneficium vt nō condemnetur niſi in quantum facere poſſit, hanc propoſitionem debes limitare, ſi huic beneficio renunciāuit, quod poteſt, vt per *Pin. de Franch. in decis. 164.* Sed dubium eſt an veniat in generali renunciatione? dicas non, *idem de Franch. in decis. 181.* Limita ſecundò, vt hoc beneficium non habeat filiuſfam. in bonis caſtrenſibus, vel quaſi, quæ habebat tempore contractus, quorum contemplatione creditores contraxerunt, *idem in decis. 70.* Limita tertio, vt hoc beneficium non competat fideiuſſori, *Flam. Carr. in decis. 7.* Et poteſt dici, quod non eſt tranſmiſſibile ad hæredes, per dicta ſupra in *Collect. 127.* Quæro an diuturnitas temporis præiuret filiuſfam. hoc beneficio? negatiuè, *de Franch. in decis. 221.* & ſic poteſt deſeruire pro ampliatione.

COLLECT. CCXXXII.

In l. fin. ff. de teſt.

Ad vocatus non recipitur in reſtem pro ſuo cliente, hoc dicit vnā cum *ſim. extra cod.* In hoc volo, vt notes quatuor aureas limitationes: Et primò in iis, quæ ſcit, vt teſtis, ita *Venten de Trauch in decis. 222.* Limita ſecundò in aliis cauſis, quantū in ea, vbi præſtat patrocinium, *Am. Fab. in decis.*

dec. 19. sub hoc tit. Limita tertio, vt possit testificari contra suum clientem, *Surd. in decif. 190.* Limita quarto & vltimo, quando alia pars vellet producere in testem Aduocatum partis sue aduersæ, cessat enim nunc illa ratio, per quam aliis more corrupti testis notam euadere nequit, ita *Guid. Pap. in decif. 45.* quod & *Accurs.* adnotauit in d.l.

COLLECT. CCXXXIII.

Super l. 11. & ibi Glos. de præscrip. in 6.

Hic propriè sedet materia præscriptionis immemorabilis, seu de eius probatione, quæ quidem immemorabilis habet multos effectus, seu prerogativas: Primus effectus est, quia habet vim priuilegij, *Caputaq. in decif. 376. p. 1.* Secundus effectus, quia habet vim legitimi tituli, vt in *Text.* & ponit idem *Caputaq. in decif. 355. p. 1.* Tertius effectus, quia contra immemorabilem non admittitur probatio in contrarium, *Mynsing. in cent. 1. obseru. 30.* Quartus effectus, quia per eam tantum præscribitur ius ducendi aquam ex flumine publico, *Vin. in decif. 226.* sicuti & ius pascendi, *Guid. Pap. in decif. 573.* Quomodo autem probetur immemorabilis, habes gloss. in *Text.* multum principalem, quæ dicit, quod testes deponant se ita vidisse, & audiisse, & quod non viderunt, nec audierunt contrarium, & quod ita est, & fuit semper communis opinio, quod sic fuerit, & quod non extat memoria in contrarium, & ita recitat *Capp. in decif. 193.* Verum communiter quatuor requisita traduntur. Primo, quod testes sint ad minus 54. annorum, & de 40. testificetur de visu. Secundo,

quod testes necessariò dicant, communem opinionem esse, quod de contrario visu non extat memoria. Tertio, quod testes ita semper viderint, & audierint à suis maioribus. nominando vnum saltem ex iis, à quo audierint. Quarto, quod numquam fuerit obseruatum contrarium. Hæc requisita vide cumulata per *Mynsing. cent. 1. obseru. 30.* vltra quem vide *Vin. in dec. 77.* vbi dicit in causis matrimonialibus. debere nominari duos ex maioribus, *Caputaq. in decif. 290. p. 3. & in dec. 291.* dicit testes non probare si tantum dicunt articulum verum, nam debent reddere rationem dicti concludentem, vide etiam in hac materia probationis, *Guid. Pap. in decif. 357.* Eset autem videndum, an singuli testes debeant deponere in vniuersum de omnibus quatuor requisitis, vel sufficiat, vt duo de duobus, & alii de residuis. In Reg. Cam. Summ. referunt quidam fuisse iudicatum vnumquemque testium debere deponere de omnibus requisitis, verum tamen postea hoc non fuit admissum in Sac. Conf. vt apparet ex *Vincen. de Franch. in decif. 56.* est enim difficilis probationis, meritò debent coniungi ad faciendum vnum totum.

COLLECT. CCXXXIV.

In l. fin. C. de testi.

Fuit reputatus singularis *Text.* iste ad hoc, quod testis potest repetitis vicibus induci & examinari, in qua materia repetitionis testium no. infra scripta puncta: Et primum testes mortui examinati coram incompetenti Iudice habeantur pro repetitis? affirmatiuè, *Vin. in decif. 78.* Num copia repertorum possit con-

cedi, non facta repetitione testium negatiue, *Capp.* in *decis.* 74. Et num concessa repetitione testium ob nullitatem examinis, possint alij testes ultra iam examinatos produci: affirmat. *Theff.* in *decis.* 28. Et an in causa appellationis testes repeti possint: affirmatiue, *Vincent. de Franch.* in *decis.* 668. p. 4. Et num in repetitione testium sit pars citanda: decisum affirmat. *Ces. Barz.* in *decis.* Bonon. 137. Et quando in criminalibus testium repetitio sit necessaria, decidit *Vincent. de Franc.* in *decis.* 716. in ead. part. 4.

COLLECT. CCXXXV.

Super Auth. sed bodie. C. de adul.

PER hoc ius Authen. hodie est sublatâ pœna capitis in personâ mulieris adulteræ, quæ ei, sicut masculo imponebatur per ius C. nunc enim virgis cæditur, deinde detruditur in Monasterium seruanda forma hîc scripta, & ita fuit obseruatum in Senatu Burdegalen. vt refert *Boer.* in *dec.* 297. nu. 12. Vbi etiam subdit quod in plerisque locis Franciæ consuetudo est mulieri adulteræ capillos, & vestes ante, & retto in eius ignominiam scindere, & sic eam per totam villam ducere, & alia plura. In Senatu Sabaudiz, cum in eo loci non reperiantur, nisi Monasteria sacris virginibus includendis destinata (non enim illi habent, sicut nos Itali Monasteria quæ vocamus Mulierum pœnitentium) idcirco aliquod ex iis compelli non potest ad recipiendum hoc mulierum genus, idcirco mittitur in Monasterium alterius Proninciæ sumptibus ipsius mariti. Quod si is sumptus facere non possit, tunc per biennium integrum expensis eiusdem

mariti in carcerib. detinetur, posteaque exilio perpetuo mulcatur, ita refert obseruatum *Anton. Fab.* in *decis.* 2. sub hoc tit. In Senatu Mediolan. vos scitis qui de hoc tracter, dicens pœnam esse fustigationis, & exilij arbitrarij. In Regno Cathaloniz adest statutum, regiaque declaratio, quod adultera traditur viro ad eam immutandam in domo ipsius viri, habente duodecim palmos de longitudine, sex de latitudine, & sexdecim de altitudine, in qua etiam adsit vna latrina, propter excrementa corporis euacuanda, & vna fenestra per quâ posset ei porrigi victus, præstaturo eidem viro, vnum lectum de palea super quo possit dormire, cum vno lodice, cum quo valeat se cooperire, & decem & octo uncias panis cocti comperentis pro qualibet die, & aquam quantum voluerit, vt testatur *Ludou. à Pegue.* in *decis.* 91. In Regno Aragonum caueant mulieres, tea enim huius criminis morte damnatur, & sic ibi pœna adulteræ redacta est ad ius C. vt tradit *Monter.* in *decis.* 15. sub n. 43. In hoc autem Regno iam adest Constitutio quæ incipit (legum asperitatem) vbi præcipitur mulierem fustigatam detru-di in Monasterium; verum cum casus accidisset tempore *Gramm.* fuit dictum non debere fustigari, vt ipse dicit, in *decis.* 31. ne alioquin per fustigationem in famis effecta, nullum reperiatur Monasterium, à quo eo modo recipiatur.

COLLECT. CCXXXVI.

In l. quamvis la. 2. C. ad l. Iulian. de adulteris.

TRADitur forma in præsentî l. post enumeratas personas, quibus

busius accusandi de adulterio comperat, qui prius admittatur in defendendo, & dicitur quod maritus, &c. Amplia, ut nedom patri, & fratri mulieris, ut in hac l. exprimitur, sed etiā eius focero, & cognato, & sic patri, & fratri ipsius viri comperat hoc ius accusandi, ut dicitur decisum *Vincens. de Franch. in decis. 94.* Quæro num quinquennium, quod habet maritus ad accusandum vxorem de adulterio sit continuum, vel vtile? respond. pro primo casu, *Thomius. in decis. Rot. Luffen. 39.* Sed infra quæ tempora possit accusare iure mariti? dic intra sexaginta dies viles, iuxta text. in *liure mariti. Cod. 604. 111. Marc. in decis. 742. part. 1.* An nunquid e contra vxor possit accusare maritum de adulterio? decisum affirmatiue, quantum ad thori separationē, secus quoad pœnam intelligendam, quod est notandum pro declaratione, l. 1. *C. i. n. nostro, ita Peguer. in decis. 94.* Sed num adulterium mutua compensatione tollatur? affirmatiue, *Vin. in decis. 492.* Et num adulterium cū incestu sit mixti fori, ita, ut sit locus præuentioni? affirmatiue, *Marc. in decis. 152. p.* Et num adulter possit in suo testamento legare adulteræ? affirmatiue, *Capp. Thol. in decis. 141.* Item quando lex nostra imponit pœnam mortis masculo, limita ut non puniatur, si adulterium sit commissum cum ea, quæ calebs credebatur, *Gramm. in decis. 169.* Quæro an mulier, propter adulterium amittat eam dotem, quam non habet in sua libera voluntate? negatiue, *Peguer. in decis. 93.* Er num amittat dotem, quando maritus retinet concubinam, negatiue, *Vin. in decis. 357.* Et an propter osculum luxuriosum, negatiue in casu *Triuisa. in decis. 46.* & an amittat antephatum? nega-

tiue, *Mastrull. in decis. 57.* quæ no. pro limitatione iurium loquentium de amissione dotis, & præsertim *Tax. in c. quia plerumque extra de don. inter vir. & vxor.* quibus adde pro limitatione *Boer. in decis. 338.* Quomodo autem probetur adulterium, vide *Vin. in decis. 242.* vbi multa, *Triui. 21. part. 2. & Cappell. Tholosan. in decis. 309.* Quæro, cū de iure permittatur marito vxorem occidere in adulterio deprehensam, ut in l. *Gracchus. sub tit. nostro & ex Const. Reg. quæ incipit, si maritus.* Liceat inquam ei ducere secum socios pro occidenda vxore? decisum neg. *Triuisa. in decis. 22. p. 2.* Quæro num occisa vxore, maritus lucretur dotem? hic punctus non est decisus, vide tamen *de Franc. in decis. 678 part. 4.*

COLLECT. CCXXXVII.

Super Authem. præsent. C. de fideiussor.

HÆc Authem. imponit formam, ut prius conueniatur principalis si sit præsens, postea in subsidium fideiussor; Amplia hanc regulam, ut fideiussor non possit conueniri, nisi excusso principali, hoc procedere etiam in constituentē se principalem pro aliquo, *Iaffred. in dec. 83. & Cappell. Tholosan. in decis. 90.* Amplia secundò, ut fideiussor possit se tueri hac exceptione etiam aduersus agentes ex causa dotis, *Vinc. de Franch. in decis. 270. Magn. decis. Rot. Lucen. 66. & Gratia. dec. 71.* Amplia tertio, etiā si adest clausula constituti, *Thess. in dec. 21. 5.* & in propriis terminis *Auth. firmat Cappys. in decis. 54.* Amplia quartò, ut hoc beneficium excussionis habeat etiam fideiussor indemnitaris, *Gramm. in decis. 379.* Requisita verò in excusione facienda ponit *Ioseph. Ludon. in decis. Perus. 45.* In plurius autem mo-

dò habes limitare hanc Authent. Et primò vt semetipsam declarat, quando reus principalis est absens, quo casu, vt ibi dicitur, si fideiussor petat tempus, infra quod vult reum introducere, illud Iudex dabit, quo elapso, & reo minus introducto, potest in distictè cōueniri, hoc tamen circa vide *Cas. Barz. in decis. 10.* Limita secundò, principali debitore mortuo, quia potest agi contra fideiussorem, cui tamen datur actio aduersus hæredes pro recuperatione pecuniæ solutæ, *Fin. in decis. 485.* Limita tertio, quando fideiussor cum iuramento se obligauit, virtus enim iuramenti in hoc casu operatur, vt cesset huius Authent. dispositio, *Cappell. Tholos. in decis. 166.* Limita quarto, quando renunciauit in specie huius Authent. beneficio, *Guid. Pap. in decis. 94. & Thom. Rot. Lipsien. decis. 1.* Limita quinto, quando hanc excussionis exceptionem nõ opposuit ante litis contestationem, *Cappell. Thol. in decis. 166.* Limita sexto, quando se obligauit principaliter & in solidum, *Mohed. in decis. 2. sub hoc tit. de fideiuss.* Limita se-

ptimò, si se obligauit in forma Camere, *Anton. Fab. in decis. 22. sub hoc tit.* Limita octauò, quando est notorium principalem nõ posse soluere, *Afflic. in dec. 318.* Limita nonò, quando reus non potest discuti nec de facto, nec de iure, vt pote cum non est facilis ad conueniendum, *Cappell. Tholos. in decis. 196.* Limita decimò in Curia Mercatorum, *Ant. Fab. in decis. 3. vbi suprà;* Item fallit in fideiussoribus de iudicio fisci, & de iudicio soluendo, qui conueniri possunt, principali non discusso, *idem Faber in decis. 8. eod.* Item fallit quantum ad hoc, vt sententia lata contra principalem possit mandari exequutioni contra fideiussorem sine nouo processu, *Guid. Pap. in decis. 26.* Item fallit, quando per mandatum dolum dixit se non esse fideiussorem, *Thressaur. in decis. 50.* Item fallit in Fisco, qui potest agere contra fideiussorem, non discusso principali; *Guid. Pap. in decis. 9.* Item fallit in patre fideiussore filij, & in nonnullis aliis casibus, de quibus *Mynsing. cent. 2. obseru. 15.* & ad materiam vide *Guid. Pap. in decis. 570.*

Finis prima Partis.

COLLECTANEA DECISIONVM

OMNES FERE CASVS IN TRIBVNALIBVS
Italix, præfertim Sacri Consilij Neap. Hispaniæ, Galliæ,
Germaniæ, & Poloniæ decisos, ac contro-
uersos complectens.

IN QVA SVB DIVERSIS VTRIVSQUE IVRIS SEDIBVS
*locus S. Concil. Trident. Bullæ Pontificiæ, Reguli Cancellariæ Apostolicæ,
Constitutionibus, Pragmaticis, Consuetudinibus, Capitulis,
Regni Neap. breuiter collocantur.*

Opus Iudicibus, Causarum Patronis, ac omnibus in foro tam Ecclesiæ, quam
Secul. versantibus, maximè necessarium.

AUTHORE

IO. ALOYSIO RICCIO, VIRO PATRITIO
Neap. ac eiusdem Urbis Ecclesiæ Canonico.

Pars Secunda.

Admodum Illustri, ac Reuerendissimo

IOAN. HIERONYMO
CAMPANILI, V.I.D.
ET EPISCOPO
Laquedonensi,

ANDREAS MIELIS V.I.D. F.

Q UOD diu (Perillusttris, ac Reuerendissime Præsul) summis votis optaueram, ut sese mihi obseruantia erga te mea gratique animi testandi omnibus palam occasio offerret aliqua, nunc vel potissimum præstò est, vtrumque enim (ni fallor) testabor, si alteram Collectaneorum partem Aloysij Riccij viri doctissimi æquè, ac Religiosissimi, ac Equitis Neapolitani, tibi bonarum artium Mæcenati dedicauero: ei nimirum, quem generis nobilitate, virtute, ingentiq; dignitate Episcopali, fulgere agnosco: Tuam siquidem Campanilium Familiam in Rauellensi antiquissima Ciuitate, (vnde primus ad hanc urbem appulit Leonardus senior Abauus tuus, deinde Præses Regiæ Cameræ) semper floruisse, & scriptores testantur per celebres, & forensia scripta pronunciarunt. Virtute verò doctrinaque adeò cuites, ut te non modò in arduis, summisque:

rebus semper consuluerint omnes, at multis quoque & dignè functus sis publicis officiis. Virtuti autem cum premia parata sint, illius, ac munerum, quæ pro Sede Apostolica obieras, memor, PAVLVS V. Supremus Præsul, te ad Episcoporum numerum propria sponte cooptauit: & si mos cunctarum gentium semper fuit, alicui viro, tum proprios, tum alienos labores consecrare, qui aliqua harum causarum præstaret; noui ipse, quàm iustiùs opus istud nomini tuo dicare debeam, qui illis omnibus iunctim emicas. Hilari itaque fronte eiusmodi Collectanea, vt animi mei manifestum pignus suscipere ne graueris, susceptumque fouere, atque aliis auctoritate, qua ornatus es, commendatum reddere; namque perexiguum licet sit munus, apud probos tamen doctosque viros, magnum erga tuam Amplitudinem, beneuolentiæ meæ, & obseruantia argumētum erit. Neapoli 18. Kal. Iulij, 1612.

IO. ALOYSII RICCHII

VIRI PATRICII

Neapolitani

COLLECTANEA,

SEU

Reportata Vtriusque Iuris decisionum.

PARS SECVNDA.

COLLECT. 238.

*In l. peremptorias, C. sent. rescind.
non poss.*

PEREMPTORIA exceptio opponi potest ante sententiam, hoc dicit. Limita in muliere excipiente de beneficio Velleiani, *Massill. in decis. 151*. Limita secundò in exceptione discussionis inuentarij, quæ licet sit peremptoria, opponi potest in executione sententiæ, *idem Massill. in decis. 23*. Limita tertio in omni exceptione, quæ sententiam non impugnatur, quia potest in executione opponi, *Ant. Fab. in decis. 2. sub tit. de except.* Limita quarto in exceptione rei non traditæ, quæ quandoque opponi potest, *Surd. in decis. 253*. Limita quinto in exceptione compensationis, quæ post sententiam potest opponi, *idem Surd. in decis. 191*. Sed quid in exceptione usurarum? vide *Carroc. in decis. 133*.

COLLECT. 239.

In l. mouentium, ff. de verb. signific.

Iste text. est celebris, & ponit quæ appellatione mobilium veniant, vnde quero num in legato mobiliū veniat pecunia? decisum affirmatiuè, *Tbess. in decis. 160*. Et an veniant frumenta facta in fundis testatoris? affirmatiuè, *Hieron. de Lauren. in decis. 16*. quam decis. habes notare. Item quero, num maritus legando uxori omnia mobilia, domusque utensilia, censeatur legasse etiam fructus domi existentes? affirmatiuè, *idem Hieron. in decis. 14*. Et num legato molendino veniat illud, in quo molæ non sint positæ? negatiuè, *Carroc. in decis. 107*. Item num veniant nomina debitorum in donatione omnium bonorum mobilium? negatiuè, *Anton. Fab. in decis. 1. sub tit. de donat.* Et ad hanc legem quod appellatione mobilium veniant animalia, vide *Carroc. in decis. 56*.

Col.

COLLECT. 240.

*Super Gloss. in c. 1. §. postquam, de
cref. lib. 6.*

GLOSS. hæc enumerat viginti octo casus, quibus Addi. ibi addidit sex alios, qui sunt triginta quatuor, in quibus requiritur scriptura, verum non in omnibus de necessitate. Adde tu hos paucos decisos: Et primò, vt credatur dispositioni agnimenforis, requiritur scriptura, *Viu. in decis. 198.* Sic Clericus debet probari per scripturam, *Anton. Fab. in decis. 11. de probat.* Sicut & titulus beneficii Ecclesiastici, *idem Fab. in decis. 30. eod.* Sic & absolutio ab excommunicatione *Viu. in decis. 90.* Item & solutio debiti, vt in *l. testum, C. de test. b. Anton. Fab. in decis. 22. eod. tit. de test. b.* quod est, quando contractus fuerit in scriptis celebratus, & quando dicatur in scriptis celebratus, vide *Th. saur. in decis. 197.* Item captura possessionis, *Viu. in decis. 174.* Item melioramentorum probatio fieri debet per scripturam, *Put. in decis. 474. lib. 1.* Sic & probatio assensus fieri debet per scripturam, & non testibus, vt per *Affl. in decis. 398.* & *Vtr. in decis. 240.* In tantum quod hodie non credatur etiam memoriali expedito per verbum, fiat, requiritur enim registratio in Regia Cancellaria secundum formam à Regia Plac. traditam.

COLLECT. 241.

*Super Authem. sed nouo iure, C. de
seru. fugit.*

PRO furto quis non debet mori, hoc dicit. Amplia, vt hoc etiam procedat, si reneratus vicibus fugi-

piat res Principis, tunc enim ad perpetuas tritemes erit condemnandus *Th. saur. Fil. in decis. 80.* Modò limita, vt licet quis pro furto debeat, vt hic, fustigari, sicut etiam de generali consuetudine obseruatur, nihilominus, si qua cum furto concurreret qualitas, quæ aggrauaret relictum, tunc acrius puniendus est, sicut quidam, qui fuit cõdemnatus ad decennium ad tritemes, ex eo, quòd de nocte scalando seu eltras furatus fuit in domo cuiusdam varias res, & pecuniarum quantitates, prout refert *Ludou. à Pegnar. in decis. 26.* Limita secundò, vt etiam debeat mori, si furtum fuerit magnum; sed cum hoc non careat contradictoribus, ideo standum est consuetudini, vt fuit obseruatum in Regno Cathaloniz, in quo quis fuit ad mortem condemnatus pro furto magno, vt refert *idem Pegnar. in decis. 27.* & ibi quodnam furtum dicatur magnum. Limita tertio in latrone, & fure famoso, qui etiam in alta furca suspenduntur, *Anton. Fab. in decis. 3. sub tit. de fur.* Sed quid dicendum, quando plures consumiserunt furtum? Plaudè si fuerint condemnati criminaliter, non est dubium; quominus omnes teneantur, nec vnum ex reis sufficiat pœnam luere, sin vò fuerint conuenti, & condemnati civiliter ad interesse, & damnum, tunc, si quis soluendo exiis non est, qui soluendo sunt, pro eo soluere debent, *Ber. in d. test. 310.* & in propriis terminis furti dicit decisum *Th. saur. in decis. 154.* Et in hoc est aduertendum post condemnationem criminaliter factam posse Iudicem in consequentiam condemnare in eadem sententia reum ad emendam damni, & rei restitutionem; in tantum, quòd quidam dicunt cum non

esse à carceribus relaxandum, nisi prius restituat rem furto subtractam, & ita dicit obseruatum in Regio Consilio Cathaloniz, *Peguer. in praeuat. de iur. 17. in addit.* Demum an Authent. nostra debeat limitari, quando sumus in eo, qui furando commisit sacrilegium, sanè non possum sic breuiter secundum thema nostrum, dare in hoc puncto certam resolutionem, esset enim considerandum, quæ species sacrilegij esset commissæ, postea inspiciendum, num qualitas personæ, rei conditio, tempus, ætas, & sexus, possent esse causa augendi, vel minuendi pœnam; in occurrèntiis tamen recurrit ad *Boer. in decis. 154.* & omnino ad *Peguer. in decis. 24.* Nihilominus nos in hoc Regno habemus Constit. quæ incipit (multæ leges) per quam sancitum est, vt in omni sacrilegio sit pœna arbitraria, nisi quando violentè in Ecclesiis esset commissum, sacris inde vasis nocte subtraçtis: tunc enim pœna mortis naturalis locum habebit, & illa Constit. videtur sumpta ex l. sacrilegij pœnam, ff. ad legem Iul. pecul. ibi (qui manu facta templa effiegerunt, & dona Dei noctu tulerunt) Ceterum furti materiam alibi nobis referuamus.

COLLECT. 241.

Super cap. ad audientiam, de præscrip.

Regulam, quæ communiter per DD. colligitur in hoc text. quòd c. editur alicui in iis, quæ ad eius pertinent officium, vt probatur in illo vsu sic. (nec credentes ipsum scribani, cum iuratus sit officium suum fideliter exequi, aliud scripsisse, quam è Testibus discreter) Limi-

ta primò, vt non credatur Notario (iam tamen de Notario loquitur ibi Summ. Pontif. est enim vulgare Romanorum, vt Notarium vocent Scribani, vt declarat ibi Bern.) assenti quidem in alienatione feudij interuenisse Regium assensum, ita *Gars. in decis. 17.* Limita secundò, vt non credatur Notario attestanti commissionem sibi factam à Iudice ordinario super reptione testium, ita *Ass. in decis. 117.* Limita tertio, vt non credatur Notario assenti in instrumento alienationis rei Ecclesiæ, interuenisse tractatum cum causæ cognitione, *Ben. intend. decis. 1.* Limita quarto, vt non credatur Notario assenti instrumentum falsum, *Sard. in decis. 155.* Limita quinto, vt non credatur Notario assenti in instrumento pecuniam numeratam, idem *Sard. in decis. 183.* Limita sexto, vt ei non credatur assenti in testamento, quòd testator fuerit sanæ mentis, licet corpore languens, ita *Anton. Fab. in decis. 26. sub tit. de probat.* Septimò limita, quando agitur criminaliter de falso, quia tunc plus creditur testibus instrumentariis, quam Notario, idem *Fab. in decis. 3. de fals.* Octauò limita, vt ei non credatur attestanti de sui ipsius deputatione, *Caput. aques. in decis. 145. part. 2.* Licet contra sit de stylo Rot. vt ibi dicitur. Nonò limita, vt ei non credatur assenti in instrumento aliquem procuratorem, prout de procura nobis consue fecit, &c. *Ass. in decis. 273.* Decimò limita, vt ei minimè credatur in his, quæ sunt extra officium, *Antonius Faber in decis. 26. de probat.* Et num duo testes contra instrumentum faciant, vt non credatur Notario? affirmatiuè, *Th. s. sent. Et. in decis. 31.* Sed num ei credatur

in

in extractione instrumenti? affirmatiue, *Carroc. in decis. 112.* vbi supra in *Collect. 149.*

COLLECT. 143.

In l. nullum, Cod. de testib.

Testis falsum deponens coram aliquo nō suo Iudice, efficitur de foro, seu subditus illius Iudicis, cuius aures fuerint offensus, hoc dicit. Limita primò in Clerico falsum deponente coram Iudice seculari, quia non efficitur illius fori subditus, *Affl. et. in decis. 130.* quæ decisio est contra illam glossellam, in *Text. nostro, in ver. prescriptionem.* Limita secundò è contra, quando laicus deposuisset falsum coram Iudice Ecclesiastico, Iudex ramen secularis præuenisset, vt per eundem *Affl. in decis. 119.* Limita tertio in teste verum, falsò tamen deponente, quo casu nec à suo quidem proprio, & vero Iudice puniri potest, vt in casu *Magon. in decis. Lucen. 70.* licet posset dici, quod in illa decis. non tractabatur de pœna contemptus. Limita quarto, vt in casu *decis. Th. ffur. 166.* Vbi subditus Vassalli, qui deliquit producendo apocham falsam coram Principe, erat puniendus ab ipso vassallo habente omnimodam iurisdictionem, & priuatine ad ipsum Principem, nisi fuisset præuentum per Senatum. Ex his, quæ diximus in prædictis casibus de præuentione apparet hanc: procedere cumlatiue non priuatiue, vnum quando Iudex, qui præuenit, habet de Jure communis iurisdictionem in delinquentem prohiberi non potest. quominus contra eum cognoscere valeat, vt constat ex *decis. Virgini. de Fran. 147.* Succedit etiam quinta, seu sexta limitatio ad *Text. nostrum,*

nempe, quando vna iurisdicctio esset distincta ab alia. Pareat in *M. C.* in qua iurisdicctio civilis est distincta à criminali, vnde testis, qui deponit falsum coram Iudice civili, semper remittitur ad Iudicem causarum criminalium, vt exead *decis.* apparet. Hinc etiam dicunt quidam fuisse in *S. C.* decisum quod Subditus magni Admirari, qui habet iurisdictionem abdicatiue ad *M. C.* fuit remissus ad Curiam dicti Admirari, quamuis offendisset aures d. *M. C.* Clausula enim abdicatiua facit iurisdictionem distinctam, & separatam, vt per *Cap. p. in dec. 112.* Est tamen verum, quod si Bato habeat iurisdictionem tantum civilem contra suos subditos, bene potest punire subditum deponentem falsum coram se, & ita fuit obseruari (vt audio) in *S. C.* Anno 1575, in causa Magnifici Pauli Bozzuti Baronis iurisdictionis civilis terre Afragolæ quod est notandum, vt oriatur iurisdicctio criminalis in eo qui eam non habeat.

COLLECT. 144.

In l. privilegia ff. de privileg. cred.

Priuilegia ex causa, non ex tempore æstimantur, hoc dicit. Hinc infertur, quod creditor ex causa refectionis præferatur omnibus creditoribus anterioribus in illa domo; *My. sing. v. cent. 1. obseru. 60.* vbi quoque tradit duo requisita, vt isthæ conclusio procedat, vnum, quod pecunia expressim ac nominatim fuerit mutata ad refectionem domus, alterum; quod res actualiter fuerit ex illa ipsa pecunia resecta, si enim simpliciter fuisset mutata pecunia, licet debitor eandem impendisset ad rei

reparationem, non tamen haberet prælationem mutuans. Inferitur secundò, quòd creditor ex causa pensionis domus præferatur aliis creditoribus etiam anterioribus in bonis inuectis quando domus fuit principaliter locata pro conseruatione rerum, *Ioseph Ludou. in decis. Perns. 84.* Inferitur tertio, quòd creditor ex causa damni dari præferatur Fisco pro pena, *Ann. sing. 139.* Inferitur quarto, quòd mulier ex causa dotis præferatur creditoribus anterioribus, *Capp Tholof. in decis. 217. Cam. Imperia. in ver. Hypotheca.* etiam expressam habentibus, secundum quod dicit iudicatum *Adynsing. cent. 4. obseru. 13.* quòd tamen non est in praxi receptum, quæ quidem mulier habens pro dote certa tantum bona specialiter obligata, præferatur posteriori generalem habenti, si illa specialis non sufficiat, *Anton. Faber. in decis. 27. qui potio.* Inferitur quinto, quòd creditor ex causa funeris, & expensarum infirmitatis præferatur creditoribus anterioribus non modò personalem actionem, sed etiam tacitam hypothecam habentibus, ut dicitur in *l. pen. ff. de relig. & sumpt.* Sed dubium est an præferatur illi, qui expressam hypothecam habent: respon. distinguendo, quòd aut est heres, qui fecit huiusmodi impensas, & tunc præferatur, *hic enim habet omnino retentionem, contra omnis generis creditores, *Surd. in decis. 111.* Aut verò est alius creditor, & tunc non præferatur, hic enim præferetur, vel personalem actionem habentibus, vel tacitam, *Vincan. de Franch. in decis. 51.* Et an etiam per hunc debeat fieri protestatio in faciendis tales expensas, recurre ad *Ioseph Ludou. in decis. Perns. 78.* Inferitur sexto, quòd creditores ex causa de-

positi præferuntur aliis creditoribus anterioribus personalem actionem habentibus, dixi personalem, nam habentibus hypothecam expressam, vel tacitam minimè præferuntur, non enim hoc priuilegium est ita priuilegiatum, sicut illud de dote mutui in refectionem, & funeris impensæ. In Regno tamen Cathalonie ad est statutum, ut bona bancherij sint ex causa pecuniæ depositæ obligata, sicut si fuissent per publicam scripturam, & proinde huiusmodi creditores fuerunt prælati pecuniis repetitis in banchio camporis decocti quibusdam pupillis, qui erant creditores anteriores ex causa tutelæ administratæ, ut testatur *Peguer. in decis. 38.*

COLLECT. 245.

Super Athen. ei, qui. C. de temp. appell. & cap. cum sit Romana de appell.

Hodie, sublatis tot fatalibus qui olim erant constituti per Jus C ad prosequendum appellationem datur annus, & ex causa biennium: In multis tamen casibus habemus limitare hanc propositionem, & primò, ut istud tempus non currat tempore pestis, *Anton. Fab. decis. 3. de temp. appell.* Limita secundò, pendente compromisso, dummodò hæc pendencia probetur per scripturas, *idem Fab. in decis. 2. de temp. appell.* hæc enim ei debet currere tempus, qui semper litigat, licet coram arbitrio, quam declarationem no. ad Auth. si tamen, *Cod. eo.* Limita tertio, ut credatur apparitori ad hoc, ut non currant præfata tempora, *idem in decis. 10. cod.* Limita quarto, si factò Principis litigator appellationem prosequi nonauerit, ut in Authent. sed & in cod. & vi-

& vide *Theſſau. in decif. 10. & Guid. Pap. in decif. 135.* Limita quintò, ſi hæc inſtancia fuerit partium cõſenſu prorogata, *Mynſing. cent. 3. obſeru. 49.* Limita ſextò, exiſtente paupertate litigatoris, *Boer in decif. 247.* Limita ſeptimò, exiſtente inſto impedimento cum proteſtatione, & probatio per teſtes, & cauſa erat talis, quæ non poterat expediri per procuratorem, *Joſeph. Ludou. in decif. Peruſ. 36. & Mynſing. cent. 6. obſeru. 59.* Limita octauò, vt fatalia non currant, mortuo appellante, *Creſcent. decif. 4. de appell.* Limita nonò, propter doſoſam procuratoris negligentiam in non proſequendo appellationem, *idem Creſcent. in decif. 7. eod. Caſſad. in decif. 5. eod. ſit.* Limita decimò, iacente hæreditate, non enim currunt tempora, donec hæreditati iacenti detur curator, *Mohed. in decif. 10.* vbi etiam decidiſ, quòd mortuo vno ex litigatoribus, teneretur alter prorogare fatalia, ne ei currant; Limita vndecimò, vt non currant fatalia appellantiſuperatentatis, quia proſequutio attentatorum impedit curſum fatalium, *Ror. in decif. 15. & 29. de appell. in antiquis.* Limita duodecimò, ſtante impedimento proueniente ex partiſaduetſæ cauillatione, *Maſtrill. in decif. 183* licet loquatur in prima inſtancia Limita decimotertiò, ſi ſter per iudicem, vt in *Auſeb. ſi appellationem, eod. & vide Oſaſch. in decif. 12.* Limita decimoquartò, vt non dicatur deſerta appellatio, ſi intra biennium fuerit pronũciatum, prout in cedula, quæ poſt biennium fuit reſoluta in interloquutoriam, *Caputaquens. in decif. 30. part. 1.* Limita decimoquintò, & vltimò, vt non currant fatalia in cauſis reclamacionum à ſententiis Præſecti prætorio, vt in noſtro S.C.

ita *Aſſ. & in decif. 78.* & dicit vnum verbum, *Capyc. in decif. 109.* Nihilominus hodie hæc limitatio non habet locum ex decreto nouiter interpoſito per eundem S. Conf. vt apparet ex *decif. Gramm. 13.* & ſimile huic decreto ſtatutum Gratianopoli; vt per *Guid. Pap. in decif. 135.* Quæro num fatalia computentur in cauſis minoribus, ſicut & in maioribus? decifum affirmatiuè, *de Amat. in decif. 56.* Et an tempus fatalium locum habeat etiam in cauſis ſpiritualibus? affirmatiuè, *idem de Amat. in decif. 69.* Et à quo tempore incipiant currere fatalia? decifum à die interpoſitæ appellationis, *Puſt. in decif. 51. & 154. lib. 1.*

COLLECT. 246.

In l. i. Cod. ſi plur. vna ſent.

Pures, qui tenebãtur inſolidum, ſi ſimpliciter condemnentur in certa ſumma, intelliguntur condemnati pro rata; hoc dicit. Ad hoc nota quatuor deciſiones. Et primo amplia hanc diſpoſitionem procedere, ſiue omnes debitores fuerunt conuerti, condemnatiq; ſimpliciter, vt propriè loquitur Text. ſiue aliqui tantum ex illis, vt in caſu *Aſſ. & in decif. 215.* vbi ex ſexdecim Judæis obligatis inſolidum, fuerunt conuerti, ac condemnati quatuor. Limita modo, vt hæc diſpoſitio non procedat, quando illi plures debitores obligãſſent inſolidum omnia ſua bona, ſequuta enim ſententia condemnatoria ſimpliciter ſuper iſta obligatione, de neceſſitate debet intelligi inſolidum, & non in virili, ratione indiuidui, ſicut eſt hypotheſis, ita perbellè *Ludou. & Peguer. in decif. Cathalonie. 189.*

quod tene menti ad hanc l. Limita
secundò, quando Judex procederet
per viam præcepti, nam condemnatio,
quæ sit simpliciter in eiusmodi
decreto, celsabitur in solidum, & non
in vicili, *de Franch. in decis. 680.* licet
hæc decisio non sit omnino tuta. Vl-
tundò not. Judex petire, quòd quan-
dò condemnas plures correos ex
causa delicti, quantum ad sumptus
hæc attinet, debes vnumquemque
condemnare pro sua rata, si tamen al-
liquem ex his cõdemnas in solidum,
isq; cum potuerit, non appellauit,
valebit nihilominus sententia,
mandarique poterit executioni.
Anton. Faber. in decis. 1. sub hoc tit.

de pœna corporali, & tunc non, an
verò pecuniaria, & tunc licet ratio, quia
pœna non minùs posset satisfieri Fi-
lco per fideiussorem, quàm per prin-
cipalem. Sed dubium est, quãdo syn-
dicatores non declarassent pœnam
in sententia, sed eam arbitrio supe-
rioris remisissent, & tunc quia possi-
bile erit quòd i. veniet puniendus
corporaliter, hoc sufficit, vt non pos-
sit relaxari, *Mostrill. in de. is. 162.* An
Officiales absoluti per syndicatores
possint ad aliud officium, promoue-
ri, vide eundem in decis. 188.

COLLECT. 248.

In l. nec exemplum, C. de fals.

COLLECT. 247.

In l. vii. C. vt omnes Iudices.

AD materiam syndicatus vide
hanc l. & quære, an familiares
Officialis valeant pro eo testificari,
cum sit in syndicatu, affirmatiuè, si
sint probatæ vitæ, *Balb. in decis. 387.*
Sed num Officialis teneatur in syndi-
catu de commissis per eius familiam,
decisum negatiuè, *idem Balb. in decis.*
500. Et num finito syndicatu possit
conueniri, affirmatiuè, *idem in decis.*
210. Et num possit molestari super e-
ius sententiis, non contra commu-
nem opinionem prolatis, patet tamen
contraria erat pariter sustentabilis,
negatiuè, *Ioseph Ludou. in decis. 7.* Et an
conuenius in syndicatu ob dolum
appeller, negatiuè, *Laffr. in decis. 468.*
Et num fuga officialis existentis in
syndicatu, faciat eum haberi pro con-
fesso, affirmatiuè, *idem Laffr. in decis.*
101. Et an condemnatus in syndi-
catu possit sub fideiussoribus relaxari,
respon. distinguendo, an agatur

Falsitatis materia hîc potest sede-
re, in qua fuit dubitatum num
suspicio falsitatis habeatur pro veri-
tate, decisum affirmatiuè, cum intel-
lig. *Viu. in decis. 81. & Thiff. Fal. dec. 47.*
Et quæ sit pœna falsificantis regium
sigillum, decisum pœna fustigationis,
& ad triremes per decennium,
P. guerr. decis. 80. vide Affr. in decis. 21.
Et num falsitas probetur per coniec-
turas, decisum affirmatiuè in ciuilibus,
& in his quæ sunt difficilis pro-
bationis, *Caput. 7. in decis. 4. par. 2.* Et
in dubio nò præsumitur falsitas, *idem*
in decis. 3. par. 2. Et tunc falsitas puni-
tur, quando est nociua, vel apta no-
cere. *Caput. 7. in decis. 5. par. 2.* Et in di-
cia falsitatis Notarij ponit Carroc. *de-*
cis. 66. Et qualiter puniatur falsificans
litteras Apostolicas, decidit *Guid. Pap.*
in decis. 445. quod deseruiet ad in-
tellectum *cap. licet ad audientiam, de*
fals. Et num falsum committere, qui
actis curiæ aliquid addat, vel detra-
hat, affirmatiuè, *Mar. in decis. 159.*
Et an accusatus de falso possit sub
fideiuss.

sub fideiussoribus relaxari, *Cappi. in decis. 30.* Et num gesta per falsum procuratorem ratificari possint, affirmat. *Mynsing. cent. 1. obseru. 44.* Producenti instrumentum assignatum terminus ad præcisè respondendum, quo elapso, cogitur loqui affirmatiuè, vel negatiuè, & non excusatur à falso, *De Lauren. in decis. 30.* De gradibus, & pœnis falsi ponit *Anton. Fab. in decis. 13. sub hoc tit.* Et num regulariter sit pœna mortis, affirmat. *Faber. in decis. 9. ibid.* cum limitationibus, vide *Guid. Pap. in decis. 40. & Cacher. in decis. 49.* Et inter coniunctas personas silet falsi accusatio, licet Filius possit illà persequi, *Fab. in decis. 5. eod.* De falso non potest agi, nisi criminaliter cum inscriptione, *idem in decis. 1. eodem.* Et an Notarius dicatur falsum committere, qui stipulatur inter ignotos, & ignotos testes adhibeat, accedente dolo malo, affirmat. *Fab. in decis. 2. eod.* Et num requiratur inscriptio falsi volens agere contra scripturam priuatam de falso, affirmatiuè, *Fab. in decis. 11. de fidei.* Et an testamentum possit reassumi, stante accusatione falsi, vide *Affli. in decis. 165. & eundem in decis. 404.* vbi de pœna feudatarij, qui mandauit fieri rasuram in literis confirmationis inuestituræ feudi, & fuit dictum esse pœnam arbitrariam in illo casu, quia illis vsus non fuit; præterea mandauit, non autem ipse mutauit per se, ita quòd potuisset habere locum *Confi. Reg.* quæ incipit, qui literas, Et an Notarius teneatur pœna falsi scribendo in testamento substitutionem pro institutione, vide *Thessaur. Fil. in decis. 36.* Fuit tamen dictum in illo casu eum non teneri pœna falsi ex mutis coniecturis, quæ ibi concurrebant, nihilominus fuit priuatus officio Nota-

riatus propter suam imperitiā, quia non intelligebat terminos, cuius generis Notarij, hodie nonnulli reperiuntur, & possumus dicere, quòd vt plurimum propter eorum ignorantiam insurgunt tot, tantæque lites & controuersie.

COLLECT. 249.

In l. dos à patre, C. sol. matrim.

DOs à patre profecta per obitum filie ad patrem debet redire, hoc dicit. Queritur num habeat locum in dote filia spuria dare, affirmatiuè, *Minad. in decis. 21.* Et num habeat locum, si filij per modicum tēpus superuixerint matri, affirmat. *Gratia. in decis. 235.* Statutum autem de dote lucrāda num habeat locum in dote promissa, affirmatiuè, *Gratia. in decis. 230.* Limita hanc. non procedere, existente pacto in contrarium, scilicet, vt dos perpetuò spectet ad filiam, *Guid. Pap. in decis. 147.* Limita secundò, non procedere existentibus filiis, quia tunc non reuertitur ad patrem, *Thess. in decis. 190.* quod procedit etiam in dote promissa, & non soluta, vt ibidem habetur decisum; Hanc limitationem sublimita, quando maritus præcedit, postea moritur vxor, quia tunc redit ad patrem, *idem Thess. in decis. 188.* Consuetudo autem Nidi, & Capuanæ, quæ est, vt in contrahendis matrimoniis fiat pactum, quòd si ex eodem matrimonio supersint filij, & postea decesserint in pupillari ætate, vel ab intestato quandocumque, tunc & eo casu dos redeat & vadat ad proximiores consanguineos matris, non habet locum, si filij decesserint condito testamento, *Affli. in decis. 202.*

COLLECT. 250.

*In l. in contrahibit, Cod. de non
num. pecun.*

EXceptio non numeratæ pecuniæ
opponi potest infra biennium;
Amplia, vt procedat de iure Canonico,
Grana. in decis. 165. Amplia secundo,
vt istud tempus currat etiam mulieri
constante matrimonio, *Fab. in decis. 6. hoc tit.* Amplia tertio, vt etiam
actio, quæ competit ob non numeratam
pecuniam, sit biennalis, *Fab. in decis. 4. eo.* Amplia quarto vt etiam sit
perpetua, si debitor velit probare nõ
fuisse numeratam, *idem in decis. 1. eod.*
quod procedit etiam si bina vice se
obligauerit; vt puta si fuisset facta
prorogatio primæ obligationis,
Afflict. in decis. 110. licet enim hæc
exceptio cesset ob geminatam confessionem,
per hoc ramẽ non prohibetur,
quin possit probari de non numeratione.
Amplia quinto, vt possit
probari vsque ad 30. annos, *Fab. in decis. 5.*
vbi supra, Limira, vt hæc exceptio
non habeat locum aduersus liberationem
debiti, *idem Fab. in decis. 5. eo.* differentiam autem inter hanc
exceptionem non numeratæ pecuniæ,
& simularionem ponit *idem in decis. 2.*
& *in decis. 3. eod.* nam commodius sit
intentare exceptionem non numeratæ
pecuniæ, quam restitutionem in integrum.

COLLECT. 251.

In l. mulieres, C. de dignita.

VXor sequitur forum viri, & il-
lius radiis illustratur. Hinc in-
fertur, quod vxor dicitur propriè ci-
uis illius Ciuitatis, vbi nupsit, *The-
saur. in decis. 123.* Infertur secundo,

quod Mulier Neapolitana nupta ex-
tero non gaudet priuilegio Neapolitanorum,
Vincen. de Franc. in decis. 416. Infertur tertio,
quod exceptio, quæ competit marito militi
competit & eius vxori, si similiter militet, *Cappi.
in decis. 76. & 172.* Infertur, quarto,
quod mulier nupta liberatur à patria
potestate, *Gramm. in decis. 54.* vbi an si
mortuo viro, reincidat. Infertur quinto,
quod pro iniuria facta vxori marito
competit actio, *Surd. in decis. 39.* Infertur sexto,
quod in exigenda dore attenditur consuetudo
loci ipsius viri, & non contractus, iuxta l.
exigere. ff. de iudic. Afflict. in decis. 226. Et
num ille Text. procedat in taxando
valorem monetæ, *Surd. in decis. 229.* Limita
illam propositionem mortuo viro, tunc enim
non sequitur forum viri, *Guid. Pap. in decis. 349. &
380.* Limita secundo, vt in casu de
Franch. in decis. 363. Limita tertio in
casu Milanen. in dec. 10.

COLLECT. 252.

In l. si pro te pater, C. de do. promiss.

EX promissione dotis agit mari-
tus, non mulier, hoc dicit: Limita
solutio matrimonio, *Guid. Pap. in decis. 375.*
Et an hæc lex procedat si per maritum
fuit promissum, quod fiat emptio in hoc
Regno, affirmariue, *Ann. alleg. 129.* ad materiam vide *Boer.
in decis. 328. & Franch. in decis. 33.*

COLLECT. 253.

*Super cap cum Ecclesia Susrina. de cau.
possess. & propriis.*

AD materiam quasi possessionis
de qua hic, Quæro primò, quomodo

modo probetur quasi possessio Juris patronatus, decifum secundum requisita tradita à *Cald. conf. 12. de iur. patro. Caput. in decif. 418. p. 1. Put. in decif. 189. lib. 1. & 366. lib. 2.* Et quomodo probetur quasi possessio filiationis, decidit *idem Put. in decif. 518. lib. 2.* Et num quasi possessio præsentandi acquiratur in ius, quæ sunt meræ facultatis, negatiuè, *Caput. in decif. 417. p. 1.* Et num, vt quæratut quasi possessio in iuribus incorporalibus sit necessaria scientia eius, ad quam spectabat, affirmatiuè, *Caput. in decif. 57.* Tria alia requisita ponit *Afflic. in dec. 67.* Item quasi possessio testatoris nõ transit in heredem absque noua apprehensione. *Caput. in decif. 420. part. 1. A. bi. de Grass. in decif. 5 sub hoc tit.* Ex quo potest inferri, quòd dispositio *Li. cum heredes, ff. de acq. possif. procedit etiam in incorporalibus, idem Caput. in decif. 135. & 152. part. 1.* Et num quasi possessio præsentandi competens pluribus amittatur per alios, si vnus tantum præsentet, negatiuè, *idem in decif. 419. p. 1.* Et num pro iuribus incorporalibus detur possessio, affirmatiuè, *de Franch. in decif. 90. Afflic. in decif. 395.* Et num quasi possessio, quæ prodest filiis legitimis, & naturalibus, profit spuris, affirmat. *Polid. Rip. obseru. 241.* Et an quasi possessio præsentandi quæ sita per resignationem extendatur ad quasi possessionem præsentandi per obitum? affirmatiuè, quando alius non esset in possessione præsentandi, & ius commune minus resisteret, *Put. in decif. 310. lib. 2.* Et num in prouisione fieri debeat mentio de quasi possessione præsentandi, sicut etiam fit de iure patronatus, ita, vt aliter facta prouisio non teneat? affirmat. *idem Put. in decif. 404. lib. 2.* Et an turbetur vltimus

status quasi possessionis præsentandi per collationem simpliciter factam ab Ordinario de illo beneficio, id est sine mentione Juris patronatus? negatiuè, *Verall. in decif. 186. par. 1.*

COLLECT. 254.

Super clem. vnica. de cau. possif. & propriis.

SVper hoc Tex. non habes multos libros diuersos reuoluerè, sume conclusionem quòd ante conclusionem in causa potest quis suspendere petitorium. Amplia, vt suspendi possit in quacumque instantia, *Verall. in dec. 323. par. 2.* Amplia secundò etiam in possessorio retinendæ, *idem in decif. 324. par. 2.* Amplia tertio, vt suspendi possit etiam tempore feriarum *Rot. in decif. 2. hoc tit. in no.* Amplia quarto, vt pluries suspendi possit in causa beneficiæ, *Rot. in decif. 8. eod.* Amplia quinto, vt petitorij suspensio quoad vnâ partem operetur effectum, quoad aliam etiam non petentem, *Rot. in decif. 12. eod. in antiquit.* Amplia sexto, vt suspendi possit petitorium in causa appellationis etiam post conclusum in causa, *Rot. in decif. 4. eod.* Limita, vt petitorium suspendi non possit tempore feriarum ad effectum, vt procedatur in possessorio, *Rot. in decif. 1. de ser. in antiquit. 1.* Limita, vt hæc Clem. non habeat locum in causa prophana, *Rot. in decif. 5. hoc tit. in antiquit.* Limita secundò, in tertio veniente in causa pro suo interesse, quia potest agere petitorium non obstante suspensione, *Rot. in decif. 3. eodem.* Num ad petitorium suspensum quis redire possit? affirmatiuè, *Rot. in decif. 1. eo. in no.* Suspendens petitorium cum protestatione

quòd ab illo non intendit recedere, nisi exprimat, dando postea libellum super utroque, videtur ab ipsa suspensione recessisse, *Ros. in decis. 6. eod. tit. si pronuncietur suspensionem petitorij locum non habere, ob idque appelleretur & Judex deferat, & postea in possessorio procedat, processus est nullus, Ros. in decis. 7. eod. in nou.* Et num suspensio petitorij possit Judex, tam in possessorio, quam in petitorio postea procedere? negat. *Capuaq. in decis. 322. p. 2.* Petitorio iam suspensio in prima instantia, si quis velit in secunda suspendere possessorium, an per viam suspensionis id facere debet? affirmatiue, *Capuaq. in decis. 321. p. 2.* Et quando quis possit redire ad petitorium iam suspensum, vide *Ros. in decis. 10. eod. tit. in nou.*

COLLECT. 155.

*In l. 1. §. huius canabulum, ff. de offic. præs. præs.
& in l. 1. C. de sent. præs. præs.*

CLarum est, quòd, prohibita appellatione à sententia Præfecti Prætorio non censetur prohibita reuissio per hæc Iura, exemplum in sententia S. C. Neapolitani, *Vincens. de Franch. in decis. 148. & Capyc. in decis. 144.* Item in sententia Curie Delphi. *Guid. Pap. in decis. 50.* Amplia, vt etiam appellatione deferta, detur reuissio, *Mastr. in dec. 158. circa med. vbi dicit decisum, & de stylo nostri S. C. quando causa est deferta propter modicum tempus, semper reuissio fit ex eisdem actis, maxime in sententiis interloquutoris, Afflict. in decis. 79.* Amplia secundò, vt detur reuissio reuissionis, *Thess. in decis. 146.* quod sub amplia etiam, si in rescripto Principis cauetur, vt non detur, nisi vnica re-

uissio, *Guid. Pap. in dec. 365.* Amplia tertio, vt tempora fatalia non currant in causa reuissionis secundum *Afflict. in decis. 78.* Sed hodie sic est, vt per *Gram. in decis. 23.* Limita, vt non concedatur reuissio post tres sententias conformes, quia quando appellatio est prohibita de Jure communi, vt in hoc casu, tunc non habet locum reuissio, secus si appellatio sit prohibita ob præminentiam Tribunalis, vt proprie loquuntur illa Iura, *Mastr. in decis. 158.* Vide *Mar. in decis. 55.* & vide *Valas. in decis. 51.* Vbi ponit quindecim alios casus in quibus denegatur reuissio. Num autem Regia Pragm. quæ habet, quòd qui nihil probauit in causa principali, si condemnatur in expensis, & appellauit, non audiat in causa appellationis, nisi refectis expensis, habeat locum in causa reuissionis, negat. *Afflict. in decis. 231.*

COLLECT. 156.

In l. filium, ff. de huius, qui sunt sui vel alieni. sur.

INter ea quæ sunt difficilis probationis, connumeratur filiationis, dicit *Tex. in l. Lucius, ff. de cond. & demonstrat.* tamen Bart. hic ponit practicam probandi filiationem, ad quam adde aliquas decisiones. Et primò institutio facta filio in testamento cum nominatione filij probat filiationem, *Triuisa. in decis. 30. par. 1.* Item probatur filiatio per librum baptismi, in quo enunciat pater, & mater pueri baptizati, *Cas. Bar. in decis. 91.* Item affectio vehemens est magna præsumptio ad probandam filiationem *Rat. diuerso. in decis. 2. par. 1. & in decis. 3. par. 1.* item filiatio probatur probando actus erga filios fieri soliti.

solitos, Rot. decis. 1. p. 1. Item probatur per verba enunciatiua in antiquis, *Eab. decis. 18. de probat.* Et nonnulla in materia probandi filiationem ponit *ead. Rot. in decis. 138. p. 1.* Filiatio verò adulterina num probetur ex senē & infirmo, decidit *Surd. in decis. 83.*

leat? affirmatiuē, & hūc non extenditur ad eandem quantitatem, quæ ex alia causā deberetur, *idem Verral. in decis. 421. in ead. 1. p.*

COLLECT. 158.

Super cap. fin. de confess. lib. 6.

COLLECT. 157.

In l. tres fratres, ff. de pact.

Quietatio generalis non extenditur ad res de nouo repertas, hoc dicit: Vtrum quietatio facta, vel promissa fieri de omnibus, & quibuscunque quæ debentur vsque ad præsentem diem dicatur generalis, ita, vt omnia comprehendat? affirmatiuē, *Afflic. in decis. 319.* Et num quietatio generalis, non generalissima peti possit de aliqua bonorum administratione puta pupilli? affirm. *Thessaur. in decis. 74.* Et num creditor teneatur facere quietantiam suo debitori, affirmatiuē, aliās debitor non compellitur facere solutionē, etiam instrumento debiti recepto, *Cappell. Tholos. in decis. 307.* Et num quietatio facta per procuratorem, qui habeat mandatum ad exigendum, & de exactis quietandum, & quod possit facere ea quæ constituens facere posset etiam si exigeret mandatum magis speciale valeat, Notario minus attestante de reali numeratione, affirm. *Caputaq. decis. 423. p. 1.* Ex verum quietantia facta per procuratorem locationis conductori per publicum instrumentum possit tolli, vbi simulata, & inualida, respond. sic per probationes, claras, & concludentes, vt pnta per scripturas æquipollentes, *idem Caputaquens. in decis. 421.* Vtrum quietantia limitata ad certam causam va-

Recusans positionibus, quibus insus est respondere habetur pro confessio, hoc dicit in prima sui parte. Quæ autem concurrere debeant, vt dispositio huius cap. procedat, ponit nonnulla *Ioseph. Ludou. in decis. Perns. 171.* Num forma istius c. in omnibus sit seruanda, affirmatiuē, *Rot. in decis. 3. hoc tit. in antiq.* Amplia etiam si semel fuerit responsum, iterum enim interrogatus, non respondendo habetur pro confessio, *Rot. dec. 1. eod.* Limita, vt dispositio huius text. non procedat contra non personaliter citatum, atque impeditum, de *Amar. decis. 74.* Item non respondens positioni continenti factum alienum, non habetur pro confessio, *Myssing. centur. 5. obseru. 54.* Item non respondens positioni criminose, *idem Myssing. centur. 6. obseru. 62.* Vbi ponit alias limitationes.

COLLECT. 159.

In l. non solum, §. morte, ff. de oper. non. nunciat.

Legiste hūc, Canoniste in capit. cum M. Ferrariensis de Constit. tractant materiam profectionis. Quære num profectionario requiratur in quolibet actu iudiciali ad conferuandum ius alicuius? decisum affirmatiuē, *Mohed. in decis. 1. de indic.* Limita, nisi essemus in profectione

facta ex causa, quia semper durat, durante causa, censeturque repetita, *Archid. de Grass. in decif. 423. Verall decif. 403. part. 1.* intellige dummodo ille non faciat actum dicti et de contrarium protestationi, quia tunc censetur renunciaffe, *Rot decif. 6. de caus. poss. ff. & propriet. in nov. & in decif. 15. de offi. deleg. pro alia intelligi. vide Put. d. cis. 21. lib. 2. & 380. lib. 1.* Cum sit necessaria protestatio, ut fatalia non currant, affirmatiue, *Gratian. in decif. 120.* Protestatio nullum operatur effectum, quando est contraria actui, interpretatur, ut non sit recessum ab actu, *Vin. in decif. 351.* Si que potest inferri, quod emphyteuta vendens, saluo assensu domini, si postea devenit ad actum traditionis, cadit, quia protestatio illa censetur contraria facto, *Gramm. in decif. 49. & Minad decif. 24.* Num protestatio requiratur, ut impedimentum excuset, negatiue, *Capotaq. decif. 73.* Et num valeat protestatio directi domini, quod utrumque petere possit, scilicet pensionem, & commissum, negatiue, *Guid. Pap. decif. 172.* Protestatio unica pro consecratione iuris cui, & quando sufficiat, decidit *Put. decif. 218. lib. 2.* Num per protestationem conservetur quasi possessio confectendi beneficium, negatiue, *Put. de. 15. 115.* Num protestatio, quod non intendit actum acceptare, nisi in illo casu, sufficiat quod fiat tempore productionis? negatiue, *idem decif. 218. part. 2.*

COLLECT. 260.

In l. si quis fugitivus. ff. de edilic. edict.

Materia fuge hic proprie sedet, licet DD. trahant in l. ad mo-

nendi. ff. de inreuerand. Num fugiens debeat citari? negatiue, *de Amar. decif. 100.* Num suspectus de fuga possit capi etiam a Iudice incompetenti, affirmatiue, *Myensing. cent. 2. observ. 65.* Num fuga delinquentis faciat sufficiens indicium ad torturam, affirmatiue, si fiat post accusationem, secus ante, & si in criminibus capitalibus, aliis secus, *idem Myensing centur. 6. observ. 98.* Num aufugienti de carceribus capto veniat poena mitiganda, negatiue, *de Amar. decif. 102.* Num aufugiens de carceribus habeatur pro confesso, negatiue, *Vin. decif. 509.* quam not. *ad l. eos de accus. mod. recor.* Sed num debeat puniri poena ordinaria, si innocens illius delicti reperiatur, affirmatiue, *Peguer decif. 1.* Et quid si assumat habitum Religionis pro delictis per eum commissis ante susceptum habitum, de quibus erat inquisitus, an sit remittendus ad Iudicem Ecclesiasticum, affirmatiue, *de Franch. decif. 709.* Num fugitivus ob delictum capi possit extra territorium, affirmatiue, *Marc. in decif. 218. p. 2.* quod not. ad limitationem l. extra territorium, ff. de iurisdict. omni iudic. fuga quam fidem faciat, *Marc. in decif. 184. part. 2. ad materiam Boer. decif. 215.*

COLLECT. 261.

In l. 2 ff. de ter. mo.

POena ex causa potest minorari. Sed num possit minorari ex probatione bona famae, affirmatiue, *de Amar. decif. 101.* Item frater occidens aliquem, quem vidit rixari cum fratre, mitius punitur *Vin. decif. 63.* Item stante exculpatione offensis, *idem Vin. decif. 101.* Item qui diu stetit in carcere, quia carcer est pars poene, *idem in decif.*

decif. 201. Item si non adest animus, *Vin. decif. 75.* Item, qui iracundiæ calore aliquem occidit, *Barz. decif. 135.* Item existente minori ætate, *Theffaur. decif. 161.* Ex quo infertur, quod minor nequit fonudicari, *Maistrill. decif. 161.* Limita per *Fab. decif. 1. vt inf.* Item prouocato minuitur pœna, *Rot. Lucen. decif. 14.* Item offendens pro sua defensione, *Anton. Fab. decif. 5 de fcar. Rot. Lucen. decif. 41.* Item minuitur pœna ob temporis diuturnitatem, *Theffaur. decif. 76.* quam decimo. *ad l. si diuino. ff. de pœn.* Item iræ motu, *Theff. decif. 188.* Item consentiens homicidio puni- tur mitius, quam qui commisit, *Fab. decif. 4. vbi supra, & in decif. 7.* loquitur de ebrio. Item pater, qui imprudens filium occidit in *decif. 10. idem.* An post cōuerfam pœnam pecuniariam in corporalem possit Iudex pecunia- riam pœnam exequi, & corporalem dimittere, negatiuè, *Peguer. decif. 91.* Item minoratur pœna ratione nobili- tatis, sublimita in casu *Ioseph. Siff. Rot. Aragon. in decif. 11.*

COLLECT. 162.

Ad Doct. Imol. in l. 2. ff. de pub. indi.

Hodie loco pœnæ damnationis in metallum successit pœna triremium, vt dicit *Imol. hic.* Quære num condemnatus perpetuè ad remigandum sit insuccesibilis? affirmatiuè, *Maistrill. decif. 167.* Num marito dam- nato perpetuè ad triremes, locus sit repetitioni doris, affirmatiuè, *Carroc. decif. 107.* Et tunc an mulier dicatur vidua distinguit *Polid. Rip. obseru. 121.* Et num condemnatus perpetuè ad triremes aufugiens ad Ecclesiam, gaudeat eius immunitate, dec. negat. *Gramm. decif. 362.* Et num damnati ad

perpetuas triremes? si inde fugiant, puniri debeant pœna mortis, vel re- dire debeant ad seruendum, vtrique, si sententia non fuerit condemnato- ria cum conminatione mortis, *de Franch. decif. 140.* Ad materiam vide *Gramm. decif. 33.* vbi nunquid in ali- quo casu huiusmodi pœna trire- mium possit habere locum in perso- na nobili.

COLLECT. 163.

Super cap. tuu, extra de testib.

Testi non creditur absque iura- mento, & sic testis non iuratus non facit aliquam probationem, *Anton. Faber decif. 8. de testib. & in cod. sit. decif. 54.* dicit posteriorem depositio- nem testis non iurati minimè præ- ferri priori iuratz. Sed quibus verbis iuramentum deferendum, vide *Truw. decif. 50. pars. 1.* Num, vt rectè sit præ- stitum, necesse sit tangere scripturas, affirmatiuè, *Verrall decif. 123. pars. 3.* ple- nè *Theffaur. decif. 43.* Num testes infra terminum iurati possint post illum examinari, affirmatiuè, *Rot. decif. 3. boc tit. in non.* Si in instrumento Notarius non dicat, tactis scripturis, nō probat iuramentum formiter præstitum, *Verrall decif. 246. pars. 1.* Iuramentum tes- tium non valet, si non recipiatur ab eodem Iudice deputato ad exa- minandum, & in eodem loco, *idem decif. 266. pars. 1.* & ibidem dicit *decif. 265.* quod in Hispania iuramentum à teste recipiatur à Notariis. Num pars citanda ad videnda iuramenta testium? affirmatiuè, *Afflic. decif. 36.* Num iuramentum testis probetur per instrumentum Notarij asserentis testem coram iudice, parte citata, iur- tasse, affirmatiuè, *Verrall decif. 122. p. 2.*

Notarius non potest recipere iuramentum à reſte abſque Iudicis commiſſione, *Creſcent. decif. 1. de iurjur. Ad materiam vide Vin. decif. 127.*

COLLECT. 264.

In l. fin. C. ſi ma fac.

Minor non reuocans factus maior per quinquennium, vel ſpatium longi temporis rem immobilem alienatam, vel donatam, cenſetur ratificaffe: Liruita quando ab initio contractus fuit nullus, *Gamm. decif. 76.* Item non habet locum quando dolus interuenit, pulchre *Caputaquens. decif. 1. part. 2.* Item non procedit exiſtente actu contrario, quia non inducitur ratificatio, *idem decifion. 2. ead.* Sublimita in caſu *Gamm. decif. 275* Sed num minor maior factus, vtendo pretij ſolutiones, etiam quinquennium adhuc non elapſo, cenſetur ratificaffe? negatiue, *Ant. Fab. decif. 1. hoc tit. vbi in decif. 1. dicit legem procedere etiam, quando alienatio eſſet facta, tutore aut curatore authore, vide eundem decif. 3. eod. Cachet. decif. 179. de Lauren. decif. 50. & 97. de Franch. decif. 35. & Cornaz. decif. 99.*

COLLECT. 265.

In l. iurifurandi, C. de reb. credit.

IN materia periurij, de qua hinc, Quære, num periurus amittat reſgreſſum? decifum negatiue, *Achill. de Graſſ. in decif. 1. de iurjurand.* An ſit infamis, quod ſic, *Rot. decif. 1. eod. tit. de iurjurand in amiq. pœnam periuri vide in decifion. 110.* Num periurium ex nouis inſtrumentis probari poſſit, affirmatiue, *Antonius Faber decifion. 24.*

hoc tit. Num poſitionem pro parte falſam in totum negans ſit periurus, quod ſic, *Surd. decif. 58.* Et an pœna impoſita inſiſſito de reſpondendo interrogatois, exigi poſſit ſi inſiſſitus deſertaerit, negatiue, *Gratian. decif. 19.* Num periuro deferatur iuramentum ſuppletorium, affirmatiue, *Aſſiſt. decif. 36.* Num concedenda abſolutio à iuramento, negatiue, *Carnalcan. in decif. 9. Magon. decif. 119.* Num qui ſemel iurauit admittendus ad iuramentum, negatiue, *Myſing. centur. 3. obſer. 58.* Num priuandus officio, affirmatiue, *Mar. decif. 667. part. 1.* Num ſola ſupplicationis oblatio faciat incidere in periurium, *Ann. alleg. 84.* Num periurium ſit crimen mixti ſocii, affirmatiue, *Gaid. Pap. decif. 178.*

COLLECT. 266.

In l. Inſanum, § ſi qui, ff. ad exhib.

Forma dat eſſe rei. Num primus acquiſitor formæ ſeudi poſſit mutare formam, affirmatiue, *Maſtrich. decif. 36.* Num forma ap. fin. de conſiſſ. ſit de rigore obſeruanda, affirmatiue, *Rot. decif. fin. eod.* Conuentio, vt forma non ſeruata, pro expreſſa, ac adhibita adhibeatur, nihil opetatur, nec valet actus, *Vinc. decif. 335.* Num denuntiatio infra triginta dies in iure congrui ſit de forma, ita, vt etiam ſcientibus ſit facienda, ſic *Vin. decif. 334. & 336.* Dicit omiſſa forma vitia- ri actum. Num formam iurifurandi delati ab aduerſario Iudex ſequi debeat, non, *Fab. decif. 10.*

COLLECT. 267.

Ad gloſſ. in l. bares abſens. ff. de iudi.

Hec Gloſſ. enumerat caſus, vbi quis ſortitur forum, tu vide hos de de-

decisos. Primò ratione delicti, *Anton. Fab. decis. 1. vbi de crim. & ibi ampliat.* Sed quid in eo, qui delinquit mandato alterius, an habeat priuilegium fori ex persona mandantis, negatiuè, *idem decis. 2.* Secundò, ratione matrimonij *Thessaur. decis. 121.* Tertio, ratione conuentionis, *Afflict. 273.* Quarto, ratione priuilegij, *Anton. Fab. decis. 1. vbi Senat. vel Clariss.* Sed num & eius liberi? negatiuè, *idem decis. fin. ibid.* Nū possit allegare prescriptionem fori communis, negatiuè, *idem in decis. 2. eod.* Quintò, ratione militiæ, *de Franc. in decis. 88.* Sextò, ratione venditionis, *Anto. Fab. decis. 1. vbi declarat de iurisd. omn. iud.* Septimò ratione feudi, *Fab. decis. 6. eod.* Octauò ratione prorogationis, *Affl. d. decis. 17.* Nonò ratione authoris laudati, quia forum laudantis sequi debet, *Thessaur. decis. 113.* Decimò ratione recognitionis apochæ, vt in casu *Anton. Fab. decis. 7. de iurisd. omn. iud.* Item ratione familiaritatis, vt in familiaritate Episcopi, *Viu. decis. 2. 6. Capp. decis. 12.* Item ratione medicinæ, *Afflict. decis. 41.* Item ratione continentis causæ, *Capp. decis. 121.* Item ratione artis, *Vincen. de Frauch. in decis. 175.* quod est notandum ad ornatum l. magisteria, *C. de iurisd. omn. iud.* Sed num requiratur matricula, & exercitium, affirmatiuè, *idem de Frauch. in decis. 481.* Item ratione domicilij, & quæ ad illud acquirendum requirantur, vide *Trinisa decis. 13 Rot. diuers. decis. 152. part. 2.* Item ratione monachatus, *idem Trinif. in decis. 36.* Vbi limitat sex modis.

de te positionibus non bene specificatis, *Rot. dec. 29. de testib. in antiq.* Item positioni criminosa, *Rot. decis. 38. ibid.* Item concernentibus petitorium, quod à parte fuit renunciatum, *Rot. decis. 41. eod.* Item continentibus factum alterum, *Mysing centur. 5. obseru. 54.* Item post terminum productis, *cent. 1. obseru. 34.* Item positionibus iuris, *cent. 1. obser. 88.* Sed num positioni obiectiue? decisiu affirmatiuè, *Rot. decis. 41. de testib. in antiq.* An renunciatio liti, & causæ, teneatur positionibus respondere, affirmatiuè, *Rot. decis. 40. eod.* Et an positionibus impertinentibus, affirmatiuè, sed loquitur de stylo palatii, *Rot. decis. 124. ibid.* An positiones datæ per procuratorem in prima instantia, possint in secunda per principalem reuocari, affirmatiuè, *Rot. decis. 32.* Positionibus vbi semel responsum est, an iterato respondere cogi possit pars, affirmatiuè, *Rot. decis. 1. hoc ut. in antiq.* Positio plura capita continens, an ob vnius falsitatem negari rota possit, decisiu negatiuè, *Mysing centur. 2. obseru. 55.* Positionibus an responderi possit per procuratorem, cum dominus sit abiens, vt de facili haberi non possit, affirmat. *Thessaur. decis. 16.* Positionem pro parte falsam, an negans in totum sit periturus, affirm. *Surd. decis. 58.* Positioni an respondendum sit contrarianti positioni alterius, *Surd. decis. 196.* Positionibus respondere an cogatur, qui contrarias dederit positiones, *idem in decis. 17.* Positionibus an respondereteneatur reus, si habet authorem; & iudicium est possessorium, vide *eundem in decis. 12.*

COLLECT. 268.

Super c. 1. de confess. in 6.

IN materia positionū, de qua hic, innot. quòd nō cogitur quis respon-

COLLECT. 269.

In l. ciues, C. de iura.

Ad hanc Lno. cuius loci dicatur
 cuius natus in peregrinatione,
 decumum loci paterni, *Anton. Fab. in
 decif. 20. de verb. signific.* Et cuius loci
 vxor, decumum loci mariti, *Thess. decif.
 123.* Et cuius loci Episcopus, decumum
 ubi est Episcopus, *Ann. sing. 365.* Et
 cuius loci Officialis, & Doctor actu
 legens, respond. illius Ciuitatis quam
 regit, & in qua legit, *Guid. Pap. in decif.
 631.* Et cuius loci natus in suburbio,
Anton. Fab. in decif. 18. de verbor. signific.
 Num clerici dicantur ciues, affirmati-
 uè, *Valas. decif. 100. Surd. decif. 120.*
 Num, vt quis dicatur ciuis, requira-
 tur, quod sit natus, ibique habeat
 domicilium, vel sufficiat alterum
 tantum, respond. pro primo casu *Af-
 flic. in decif. 384.* Priuilegium con-
 celsum ciuibus, & habitantibus Nea-
 polit. quomodo intelligatur *Gramm.
 decif. 27.* Num legatum factum de
 maricandis ciuibus comprehendat
 comitatuos, affirmatiuè, *Gratian.
 decif. 96.* Sic de priuilegio, *Marc.
 decif. 365.* Num Ciues originarij ali-
 cuius terræ Neapoli habitantes reci-
 pi possint in testes, quando litigat v-
 niuersitas cum Barone, affirmatiuè,
Ann. sing. 81. Limita si essent conspira-
 tui, idem *Ann. sing. 82.* & in *sing. 80.*
 dicit, quod ciuis moderatè pascit ne-
 mora demanialia, ne tollatur fida
 Baroni, & è conuerso, ne Baro tollat
 vsum ciuium. Num ciues accipien-
 tes pecuniam mutuo nomine vni-
 uersitatis, habeant actionem contra
 consules, vt reddant eos indemnes,
 affirmatiuè, *de Lauren. de i. 13.* An re-
 ceptus in ciuem dicatur ciuis origi-
 narius, & gaudeat priuilegio ciuis o-
 riginarij, decumum affirmatiuè, *Ioseph.
 Siss. Rot. Aragon. in decif. 90.* Et quis
 possit Ciues creare decidit *Ioseph Lu-
 douic. in decifion. Rot. Lucens. sexagesima.*

Vbi etiam gerit si hoc possit vniuer-
 sitas.

COLLECT. 170.

*Ad Abb. in cap. Ecclesia Sancta Maria
 de consuet.*

Iudex laicus potest cognoscere in
 possessorio inter Clericos, ratio,
 quia possessorium est quid tempora-
 le. Amplia primò, vt procedat in pos-
 sessorio recuperandæ, adipiscendæ,
 & retinendæ, *Guid. Pap. decif. 158. &
 207. Grammat. decif. 78. Ber. decif. 69.
 Thesaur. decif. 82. & Osasch. d. cis. 116.*
 Amplia secundò, in possessorio cau-
 sæ matrimonialis, *Thess. decif. 117.* Li-
 mita primò, in possessorio, in quo
 principaliter tractatur de titulo, *Car-
 rocc. decif. 137.* Limita secundò, quan-
 do possessio esset omnino iniusta,
 tunc enim non tuetur possessio vi-
 gore c. Reg. de Franch. decif. 163. Li-
 mita tertio, vt remedium c. Reg. non
 concedatur, nisi data violentia, idem
 in decif. 717. *Ann. alleg. 7.* Num detur
 in integrum restitutio aduersus re-
 medium cap. Reg. negat. idem *Ann.
 alleg. 84.* & ad materiam vide eundem
alleg. 92.

COLLECT. 171.

Super Authent. ex causa, C. de liber.

Ex causâ præteritionis, vel ex hæ-
 redationis rumpitur testamen-
 tum quoad institutionem, cetera
 autem firma remanent. Num con-
 feruentur fideicommissa vniuersa-
 lia, affirmatiuè, *Anton. Fab. decif. 2. hoc
 tit.* Num ius eligendi, affirmatiuè,
 idem decif. 4. Num institutiones ex re-
 certa, affirmatiuè, idem decif. 4. Dispo-
 sitio huius Authent. num locum habeat

beat in præteritione paterna, affirmatiuè, si præteritus sit filius scienter, vel etiam ignoranter, existente clausula codicillari per verba futuri temporis, *idem in decis. 1. huc tit.*

COLLECT. 272.

In l. in insulam, §. vsuras ff. solut. matr.

IN dote veniunt vsuræ, vide *Afflict. decis. 184*. Et *Thessaur. decis. 44*. ubi limitat. Amplia siue diues, siue inops fuerit mulier, & siue in pecunia, siue in immobilibus dos constituta fuerit *Anton. Fab. in decis. 11. & §. de rei vxor. action.* Amplia secundò etiam si ab hæ. edibus alimentata fuerit mulier, quod intelligit in eo tantum, quod vsuræ excedant alimenta, *Surd. decis. 211*. Amplia tertio, etiam si per longum tempus petiti non fuerint *Gramm. decis. 70. contra Fab. decis. 55* ubi *suprà* distinguit *Osf. in decis. 132*. Vtrum maritus adhuc viuatur, & vsuras præteriti temporis petat, & tunc opinio *Gramm.* aut verò sit mortuus, & nunquam perierit, & tunc altera. Amplia quartò, ut debeantur etiam in restitutione antephati propter moranti hæredum *Gramm. decis. 103. nam. 96. Thessaur. decis. 45*. quicquid dicit *Afflict. decis. 191. & Cap. decis. 65* non enim hoc cedit lucro vxoris tanquam vsura, ut sic non possint percipi, quasi ex vsuris vsurarum, sed cedit lucro tanquam fors debita ex pacto, vel statuto, & sic non agitur de vsuris vsurarum, sed de vsuris percipiendis ex sorte, id est ex quantitate debita antephati. Amplia quintò, ut vsuræ debeantur, siue dos sit promissa filiae, siue alij mulieri *Valas. decis. 8*. Amplia sexto, ut debeantur marito etiam soluto matrimonio per mor-

tem vxoris, *idem Valas. decis. 7*. Vsuræ dotis pecuniariæ debentur ante annum currunt ex die soluti matrimonij, *Fab. decis. 1. cod.* Limita, ut vsuræ dotis non debeantur marito, si neque mora, neque conuentio vlla præcesserit *idem in decis. 42. & in decis. 22*. ponit ubi vsuræ dotis non promittuntur ante biennium deberentur.

COLLECT. 273.

In l. si a sponso, C. de donat. ante nupt.

QUæritur num soluto matrimonio sint vestes restituendæ ab vxore hæredibus mariti, decisum affirmatiuè, si sint pretiosæ, secus si deserviebant ad vsum quotidianum *Afflict. in decis. 315*. Quomodo huiusmodi iocundæ estimantur decidit *Ant. Fab. in decis. 5. de iur. dot.* Annuli, vestes, aliæque ornamenta quando censentur donata sponso, siue vxori decidit *Surd. in decis. 166*. Num huiusmodi iocundæ, siue ornamenta sint restituenda soluto matrimonio propter impotentiam, decisum affirmatiuè *Cualcau. decis. 8. part. 2*. ubi laudat materiam.

COLLECT. 274.

Super cap. suggestum, extra de decim.

NOta in hoc text. quibus ex causis amittatur priuilegium. Et primò per non vsum decem annorum, si modò euenerit occasio; & non si tunc sequutus effectus priuilegij *Caput. decis. 379 part. 2*. Intellige secundò, quando voluntariè quis non fuerit vias *Alas. in decis. 296. part. 1*. Item per secundum priuilegium, quod intellige quando hæc duo priuilegia inter se contraria sunt *idem Caput. decis. 378*. Item reuoca-

tione cōcedentis, quod amplia etiam si transisset in contractum, & esset concessum ex causa onerosa, *Crescen. decis. 5. de prin.* Item morte concedentis, *Afflic. decis. 129.* Non tamen reuocatur, quando esset concessum non subdito in causa onerosa, *Viu. decis. 207.* Item propter delictum, *Marc. decis. 818. p. 2.* Item renunciatione, & quomodo decidit *de Amat. dec. 81.* Sed an maior dignitas superueniens tollat priuilegium minoris dignitatis præcedentis, negatiue, *Peguer. dec. 66.* Num in reuocatione priuilegij requiratur certa forma, & si dicatur reuocatum ea non seruata decidit *de Amat. decis. 17.* Ad materiam vide *Pus. in decis. 491. lib. 2.*

COLLECT. 175.

Ad Bart. in l. 1. ff. ad leg. Int. Maiest.

NVM saluaguardia Principis tollat iurisdictionem domini inferioris, *decis. negar. Anton. Fab. decis. 5. de iuris. omn. iud.* Num pœna fractæ saluaguardiæ spectet ad supremum dominum, an verò ad vassallum à cuius subdito rupta fuit, *decisum pro vassallo, Theff. decis. 132.* Num saluaguardia valeat expediri, antequam inferatur molestia, *decisum affirmatiue, Vinc. de Franch. in decis. 254.* De saluaguardia Delphinalis Curie, quòd non tollat iurisdictionem ordinariam, vide *Gund. Pap. in decis. 56. & eundem in decis. 418.* Vbi de pœna frangentis saluaguardiam,

COLLECT. 176.

Super Anib. hodie, C. de appellat.

TEMPUS interponendæ appellationis hodie sunt decem dies, hoc dicit. Sed num istud tempus cur-

rat à die scientiæ? affirmatiue, *Ros. decis. 46. de appellat. in antiq.* Nunquid negligentia procuratoris in non appellando infra decem dies nocere domino, affirmat. *Ros. in decis. 27.* Num appellatio in dubio præsumatur interposita infra decem dies, affirmatiue, *Ros. in decis. 39. tod. tit. in nou.* Num restitutus ad appellandum teneatur appellare infra decem dies à die restitutionis, affirmatiue, *Ros. in decis. 62. in nou.* Num hi decem dies sint utiles, vel continui, dic continuos, *Viu. decis. 266.* Renunciatio appellationis est infra hoc tempus etiam facienda, *Ant. Fab. decis. 8. de temp. appell.* Et quòd aduersus lapsum decem dierum ad appellandum possit quis restituui, vide *Fab. decis. 47. de appell.* & interim nō transit sententia in iudicatum: In materia appellationis quomodo sint dies computandi, vide *Gratian. decis. 124.* Num hoc tempus currat, si ob paupertatem quis appellare nequit, negatiue, *idem Gratian. decis. 34.* Limita hanc Authen. in laudo, *Afflic. dec. 132.* Item in reclamatione à sententia S. Conf. quia si infra decem dies non fecerit procurator, tunc dominus potest, & non currunt dies, nisi à tempore scientiæ, *idem Afflic. decis. 344.* Appellans autem ad plures Iudices, quò teneat appellatio, opus est, ut infra decem dies eligat, coram quo veliit profequi, *Osa. decis. 30.* licet contra *Gratia. decis. 199. & Ros. decis. 33. hoc tit. in nou.* Sed secundum opinionem Osa. nos iudicauimus in Curia Archiepiscopali his mensibus elapsis,

COLLECT. 277.

Super cap. non solum, de appell. in 6.

ATtentata pendente appellatione sunt ante omnia reuocanda, hoc

hoc dicit. Limita primò in attentatis per procuratorem non habentem speciale mandatum, non enim veniunt per viam attentatorum reuocanda, *Caputq. in decis. 53. p. 1.* Limita secundò, in attentatis post sententiã interloquutoriam, vel grauamen extraiudiciale, *Achill. de Grass. in decis. 30. hoc tit.* Limita tertio, si tertius attentasset, *idem Achill. in decis. 28. eod. tit.* Limita quarto, vt attentata nõ veniant reuocanda, quando sententia transiuit in rem iudicatam, *Rot. in decis. 1. hoc tit. in nou.* videtur enim renunciassẽ attentatis, qui passus est sententiam transire in rem iudicatam, *Crescent. in decis. 140.* Limita quinto, in attentatis, appellatione defecta, vt in casu *Cas. de Grass. in decis. 2. hoc tit.* Limita sexto, quantum ad hoc, vt attentata non præsumantur in dubio, *Crescent. decis. 1 de cau. p. 55. & p. 101.* Limita septimo, vbi constat de nullitate appellationis, vel non interesse partis, *Rot. d. decis. 75. hoc tit. in antiq.* Limita octauo, vt non reuocentur ad instantiam illius, de cuius iure clarè non constat, *Rot. in decis. 76.* Limita nonò in attentatis post appellationem extraiudicialem, *Rot. in decis. 38. in nou.* Limita decimò, vt attentata post appellationem à grauamine, non reuocentur, nisi prius constiterit de grauamine, *Rot. in decis. 44. in nou.* Item limita in attentatis per partem vnã cum tertio, quia non veniunt per modum attentatorum reuocanda, *Bisignet. decis. 3. eod. tit.* Item limita, vt non dicatur attentatum, quod factũ sit ob aliam rem, quàm de qua lis pendet, *Anton. Faber. in decis. 8. vt lit. pend.* Item limita, vt non sint reuocanda, si reuocatio citra euidentem iniuriam fieri nequeat, *idem in decis. 16. eod.* Item limita in attentatis ab ignorantibus, *Cam. Imper.*

in ver. attentata. Item limita vbi constat de non iure petentis, *de Lauren. in decis. 8.* Item reuocantur ante omnia attentata pendente causã nullitatis, *Ioseph. Ludou. in decis. Lucen. 59.*

COLLECT. 278.

Super cap. quoniam, de iur. patron.

Inter plures præsentatos præfertur, qui maiores habet voces, estque magis idoneus, hoc dicit. Vide *Alexan. Rauden. in decis. Pisan. 33* cum duabus sequen. Nota quod præsentatus à pupillo maiore infante præfertur præsentato à tutore, *Rot. in decis. 6. hoc tit. in antiq.* Sic præsentatus à donatario præfertur præsentato ab hærede donatoris, *Rot. in decis. 18. eod.* Sic præsentatus ab eo, qui est in quasi possessione præsentandi præfertur præsentato à proprietario, *Anton. Fab. in decis. 5. de iur. patro.* Sic præsentatus à patre patrono præfertur præsentato à filio, penes quem viuẽt patre, non existit ius patronatus, *Caput. a quens. in decis. 363.* Item præsentatus à creditore, qui tenet villam in pignus præfertur præsentato à debitore, *Ann. alleg. 109.* Item si vnus ex præsentatis esset Doctor, & Ciuis, præferatur extero, & idiotæ, *Mast. ill. in decis. 2. par. 1.* Item nominatus à fundatore, vt in casu *Mar. Anco. de Amari. in decis. 4.*

COLLECT. 279.

In l. 1. in exercendiũ, C. de fidei instrum.

Hic probatur, quòd æquiparatur depositio testium in instrumentis; depositio tamẽ testium in multis non probat. Primò testibus examinatis parte non citata, *Achill. de Grass.*

*de decif. 1. de testib. Fab. dec. 13. de testib. quod amplia, vt per Crescen. dec. 2. tod. Fallit in pteſentia partis, Rot. in decif. 22. tod. in nou. Item teſtis aſſerens ſe accepiſſe poſſeſſionem nomine alterius non probat, Achill. decif. 3. 10. Sic teſtis voluntarius, & nimis velox ad deponendum, *Viu. decif. 171.* Sicut & qui habet intereſſe ſuper illo negotio, *Viu. decif. 179.* Et deponens non veriſimilia, *idem in decif. 199.* vel eſſet vnus teſtis, *Viu. vbi limitat decif. 172.* Item teſtis deponēs per diſtinctionem (in circa) in cauſa, quæ eſt fundata in tempore certo, non probat concludenter, *Viu. decif. 354.* Sic teſtis de auditu, *idem in dec. 386. vbi limitat & dec. 288.* Sic teſtes deponentes per eundem premeditatum ſermonem, niſi eſſent bonæ conditionis, & famæ, *Viu. decif. 164.* Item ſi non conſtet illum iuraſſe tactis ſcripturis, *Verall. decif. 295. par. 3.* In hoc vide *Theſſ. in decif. 43.* Item deponens de geſtis à ſe factis, *Berninten. in decif. 64.* Item non probat in eo, quod deponit vltra articulum, *Belam. in decif. 370.* Item ſi producat in teſtem Sacerdos reuelans ſacramentalem confeſſionem, *Fab. in decif. 38 de teſtib.* Sic etiam creditur plus duobus affirmantibus quàm mille negantibus, *Viu. in de. iſ. 166. vbi limitat, & decif. 366.**

COLLECT. 230.

Ad Rub. Pragm. de Baro.

NUm ad alienationem Subfeudi ſufficiat aſſenſus Baronis? affirmat *Afflic. in dec. 243.* Barones, qui debent habere *Ærarium* pro conſervatione fructuum feudi, an etiam quando ipſi colunt feudum, affirmatiuè, *de Franch. in decif. 128.* Num Baro poſſit ſuis vaſſallis prohibere venâ-

tionem in locis publicis, negatiuè, *idem in decif. 158.* contrarium *Gram. decif. 67.* Num Baro poſſit feudum alienare inuitis Vaſſallis, decidit *idem de Franch. in decif. 17.* Num Baroni habenti propria animalia teneatur Vaſſallus ſeruire cum propriis animalibus, prout diſponit Conſtit. Reg. Sic noſtra ſeruitia, affirmatiuè, *in decif. 211.* Num Barone contradicente, poſſit M. C. in cauſa appellationis cognoscere de cauſa principali, negatiuè, *de Franch. in decif. 51.* Num Baro poſſit cogere Vaſſallos, vt molant in eius Molendino, deciſum negatiuè, *Ann. alleg. 116.* Num fida ſpicè ſpectet ad Baronem, affirmatiuè, *idem alleg. 108.* Num Barones poſſunt expellere mercatores ab eorum Terra, negatiuè, *Ann. ſing. 54.* Baro petit remiſſionem Vaſſalli ſui, etiam poſt terminum datum, *idem ſingul. 55.* non tamen poſt ſententiam foriudicationis. *Idem ſingul. 56.* Sic etiam petit remiſſionem ſui ſubditi alibi capti cum re furtiua *Maſtrill. in decif. 147.* Quod eſt notandum ad limitationem eius, quod dicit *Barol. in l. ſi dominum, ff. de fur.* Num Baro poſſit prohibere ſuis ſubditis ius pitcandi in flumine, negatiuè, *Guid. Pap. in decif. 514.* Baro non prohibet venationem *Ann. ſingu. 59.* Baro non prohibet Vaſſallos adire Regia Tribunalia, *Bier. in dec. 114.* Fallit in præiudicium ſuæ iuriſdictionis, *Ann. ſing. 62.* Num Conſpirans contra Baronem dicatur committere crimen Leſæ Maiestatis, negatiuè *Viu. in decif. 178.* Intrigol. *in decif. 42.* Num Baro poſſit reſtatuare in officio Capitaneos, ſiue Syndicos, affirmatiuè ex cauſa, *Viu. in decif. 129.* Num Baro poſſit prohibere ſuis Vaſſallis furnorum conſtructionem ex conuentione, affirmatiuè *Theſſ. in decif. 25.* Baro cognoscit de ruptura ſaluâ-

saluaguardiæ, *idem in decif. 13.* Num habet locum in Barone l.vii. *quan. Imp vide eundem decif. 177.* Num Vniuersitas poffit vendere proprium nemus in præiudicium Baronis, qui in illo vii primus ciuis habet ius pascendi, affirmatiuè, *de Franch. in decif. 197.* Num Baro poffit facere gratiam de delicto pendente appellatione, affirmatiuè, *de Franch. in decif. 370.* Baro habens tantum poffeffionem feudi poteft interuenire, & dare vocem in parlamento, *Maftrell. in decif. 18.* Num fuccedens ex pacto, & prouidentia Principis poffit refcindere obligationes factas per antecessores, affirmatiuè, *Milanen. in decif. 7.* contrà nouiffime in ead. *Rot. Maftrell. 14.* Num Officialis Baronis poffit constitui ultra annum, negatiuè, *Maftrell. in decif. 118.* vide *Mar. in decif. 19. par. 2.* Num impositio affixæ fpectet ad Catapanos, an verò ad Baronem *de Franch. in decif. 511.* Num aquæ feu flumina fint Baronis *idem in decif. 183.* Quando Baro in vna Prouincia habet plures terras poteft in vna ex iis tenere Auditorum fecundarum caufarum *de Franc. in decif. 526.* nonnulla in materia Baronis *Afflicti. in decif. 265.* & *Ioseph. de Siffè. in decif. Rota Aragon. 36.* vbi etiam late difputat fi Vafalli Baronum poffint fe redimere quò venduntur.

COLLECT. 281.

In l. 1. ff. de testib.

Quilibet poteft effe testis, nifi expresse repeniat prohibitus, hoc dicit. Sed prohibetur Vafallus pro domino fuo *Caputaquens. in decif. 276. par. 1.* Item qui non eft omni exceptione maior cōtra matrimonium

idem in decif. 287. p. 3. & fic eft decifus *Tex in c. 1. de confang. & affin. vide eundem decif. 286. par. 3.* Item habens intereffe fuper illo negotio *Viu. in decif. 179.* Item pupillus in caufa ciuili *Ant. Fab. in decif. 12. hoc titu.* Item Aduocatus in caufa fui clientis *Fab. in decif. 19. eod.* Item testis domesticus *idem in decif. 60. eodem.* Item fœmina in re, quæ non nifi per mafculos probari poffit *Faber. in decif. 58. eod.* Item Sollicitator in caufa per dominum miffus, fecus fi per procuratorem *Rot. in decif. 12. hoc tit. in nou.* Item cedens pro cessionario, *Mohed. in decif. 2. & 3. hoc tit.* Item inimicus capitalis, *Crescent. in decif. 3. eod.* Item habens commodum in re non obftante proteftatione *Polid. Rip. in obseru. 165.* Et qui testes non admittantur in criminalibus decidit *Triuifa. in decif. 49. par. 2.* Item testis familiaris *Valaf. in decif. 82.* Item testis in facto proprio testimonium ferens *Valaf. decif. 73.* Item venditor in caufa emptoris, donator in caufa donatarij, *Cappel. Tholos. in decif. 94.*

COLLECT. 282.

In l. 1. ff. de fur.

Hic habes diffinitionem, & varias etymologias furti. Quæ ad materiam num fur puniendus, etiam fi res furata domino restitatur affirmatiuè, *Viu. dec. 146.* Num ex sola confessione rei subtrahat abiq; eo, quod confet de corpore subrepto, poffit quis de furto puniri, decifum negatiuè, *Anton. Fab. in decif. 2. hoc titu. vbi in decif. 1.* ponit indicia ex quibus fur torqueri poteft, & in *decif. 5.* Num furtum poffit probari in genere, quod non fit probatum in fpecie, ad finem puniendi, & dicit,

quod sic. Emptor rei furtiuæ tenetur illam vero domino restitueret non restituro sibi pretio, *Hieron. de Lauren. decif. 30.* quam decisionem no. ad l. in ciuilem C. hoc sit. Sed quid stante protestatione, quod emit pro veto domino? certe adhuc amittit pretium, quicquid dicant inuentores huius cautelar, *Ioseph. Ludou. in decif. Perus. 42.* & sic est prouisum in Regno per Reg. Pragmat. 1. de empt. & vend. quod amplia, etiam si extaret consuetudo, vel statutum loci in contrarium, *Cappel. Tholo. in decif. 151.* Num res furtiua repetita penes aliquem faciat indicium ad torturam, negatiuè, *Anton. Faber in decif. 4. hoc sit.* In Regno tamen debet ostendere authoritatem, ne alioquin habeatur pro conuicto, per Reg. Pragmat. 51. inter Pragmat. ordinarias Fab. de Anna. Num potest quis perquirere domos alienas pro inueniendo furto, affirmatiuè, *Boer. in decif. 174.* quam teneas ad ornatum, *Lrequirendo, C. de seru. fug.* Num creditor furans suo debitori pro suo credito veniat puniendus pœna furti ordinaria, negatiuè, *Ioseph. b. Ludou. decif. Lucen. 1.* Si tria, pluræ furti in vna nocte fuerint facta, an reputetur vnum furtum, negatiuè *Boer. in decif. 219.* Furâtes in itinere an & qua pœna puniendi, *idem Boer. dec. 173.* Furis & latronis differenciam ponit *Mar. decif. 4. par. 2.* Furtum si à pluribus fuerit factum an & quando teneantur omnes in solidum, *Thiss. in decif. 254.* Quando quis non habet animum furâdi, nec lucrum faciendi: sed sic utendi re veluti sua, non debet in pœnam furti condemnari *Cornaz. in decif. 10. r. 4.* Num absolutus à pœna furti censeatur etiam à restitutione ahlatorum, negatiuè, *Ros. Lucen. diuers. in decif. 62.* De pœna furti magni *Mar. decif. 6. par. 2. & decif. 5. de pœna simplicis*

latrocinij, & in decif. 7. quando emptor rei furtiuæ eâ consumpsit Num Reg. Pragm. edita contra fures scalantes domos, frangentes, & discastrantes ranuas, habeat locum in aliis furib. non si argentibus, &c. ut sic postea deponentibus tribus ex his in tortura contra consocios, tri nominari habeantur pro conuictis: affirmat. *de Franch. in decif. 370.* num dispositio cap. Reg. imponentis furanti vltra vnciam pœnam mortis habeat locum in crimine peculatus affirmat. *de Franch. in decif. 315.* Num fur aufugiens ad Ecclesiam cum re furata gaudeat eius immunitate affirmat. *Gam. in decif. 171.* Num stâte statuto, quod vniuersitas teneatur ad emendam damnorum in eius districtu factorum, teneatur pro furtis nocturno tempore factis, affirmat. *Magon. in decif. Ro. Florent. 123.* Et num teneatur pro furto facto eius ambasiatori in itinere, affirmatiuè, si ambasiatura nō sit affectata de *Franc. in decif. 146.* Num bona furis sint tacite obligata affirmat. *Vin. in decif. 451.* Emens à fute, & absolutus à pœna furti, quia forsitan non constitit, quod emerit scienter, an teneatur ad rei restitutionem, si rem furtiuam alienauit, dicas, quod teneret ad restitutionem pretij, si alienauit, postquam sciuit rem esse furtiuam *Ros. Lucen. diuers. in decif. 151.* Pœna receptantis res furatas est triremium per quinquenium, *Peguer. in decif. 25.* Quid agendum, quando de quantitate rerum subreptarum minus appareret, decifum esse standum iuramento damnum passit, *idem Peguer. in decif. 23.*

COLLECT. 183.

Ad Bart. in l. si dominium. ff. de sur.

F Vtrum potest puniri vbi est commissum, & vbi est contractatum, & li-

& licet hoc habeat contradictores, nihilominus in Regno hoc iure vrimur, vsque adeò, quòd etiam si fur stetit per momentum in loco contrectationis, ibi veniat puniendus, *Capp. in decis. 404*. Hanc doctrinam Bar. habes limitare cum minus appareret ex processu de contrectatione rei subtractæ, *Vincen. de Franch. in decis. 81*. Secundò limita, quando Iudex loci haberet iurisdictionem priuatiue de commissis per Subditos etiam extra territorium, *idem de Franc. in decis. 119*. Limita tertio, quando fur rem furatam alienasset, quia tunc pretium non succedit loco rei, *Mar. in decis. 176*.

COLLECT. 284.

Super cap. quoad sedem, de frig. & malefic.

Impotens ad copulam est impotens ad contrahendum matrimonium, hoc dicit. Qualis debet esse hæc impotentia, decidit *Farinat. in decis. 75*. An ad eam probandam sufficiat triennalis cohabitatio, decidit *idem in dec. 7*. Num impotentia proueniens ex lepra sit iusta causa separandi matrimonium, affirmatiue, *Anton. Faber. in decis. 2. de repud* Num separato matrimonio ob impotentiam copulæ sint restituenda iocalia, affirmat. *Causalc. in d. cis. 18*. Num impotentia coeundi accidentalis impediat matrimonium contrahendum, decidit negatiue, *Vin. in decis. 272*. Num si impotentia proueniat ex maleficio, possit matrimonium separari, decidit *Cappell. Tholof. in decis. 380*. Num in dubio quis præsumatur potens ad copulam, decidit affirmatiue, *Trinis. in decis. 29*.

COLLECT. 285.

In l. si cur Cod. de præscript. 30. vel 40. ann.

Omnes actiones, quæ minori tempore limitatæ nõ sunt, 30. annorum spatio præscribuntur, hoc dicit. Sic etiam 30. annis præscribitur iuri agendi ad supplementum legitimæ, *Moh. d. in decis. 3. de præscript. Boer. in decis. 250*. Sic reductioni ad arbitriũ boni viri, *Aff. d. in decis. 132*. Sic executioni sententiæ, *idem Aff. d. in decis. 245*. Limita si esset cœpta executio, & minùs finita, *Achill. de Grass. in decis. 5. de præscript.* Sic etiam iure mensurandi præscribitur triginta annis, *Thessau. in decis. 186*. Sic remedio cap. reintegranda 3. quest. 11. *Sebast. Med. in dec. 18*. Et eodem spatio contra Fiscum, *Surd. in decis. 1*. Sic beneficio, *l. 2. de rescind. vendit. Anton. Fab. in decis. 11. hoc tit.* Et quòd præscriptio 30. annorum procedat in actione personali etiam cum mala fide no. *Mar. in decis. 436. par. 1*. Sic etiam 30. annis præscribitur de pacto de retro uendendo quancumque, etiam stante iuramento, vide *Boer. in decis. 182. num. 12*. Vbi pluries fuisse iudicatum refert per Curiam, & in *decis. 351. vide Anton. Fab. in decis. 3. & 4. hoc tit.* Nihilominus in nostro S. C. (vt habeo ex quadam Apostilla ad penam) fuit multum ventilata, hæc questio egregia, & tandem fuit dictum hoc tempus non sufficere, & fuit ip. causa Francisci Serrani, cum Cæsare Montaquila anno 1565. die 14. Julij. Quinimò *Mynsing. in censur. 1. obseruat. 16*. dicit ne tempus quidem centum annorum sat esse, fuisseque per *Camer. Imper.* multoties ita decisum. Sed quanto tempore

prescribatur famuli salutorum decem triennio, *Gam in d. cis. 354*. Romæ vero biennio per Bullam Pij Quinti 33. in Bullario, fol. 973. vt testat *Gratian. in d. cis. 33*. Et quanto tempore Saluano interdicto, decem 10. ann. inter presentes, & 20. inter absentes, *idem Grat. in decif. 15*. Et quanto Iuri offendendi, *Theffau. in decif. 157*. Et quanto censui, seu pensioni emphyteoticæ, *idem in decif. 114*. Quanto accusationi fractæ pacis, decem viginti annis, *Myfing. r. cent. 4. obseru. 35*. Et eodem tempore scilicet 20. ann. accusationi homicidij voluntarij, vel casualis, *Theffau. in decif. 108*. Quanto tempore prescribantur res patrimoniales Imperatoris, decem 40. ann. *Guid. Pap. in decif. 416*. Quanto accusationi de adulterio, decem quinquennio continuo *Thomius. decif. Lipsien. 39*. Quanto annuæ præstationi, decem 40. annis. *Guid. Pap. in decif. 407. cum seq.* Quanto iuri patronatus, decem tempore immemorabili, *Mar. dec. 1141*. Quanto tempore prescribantur bona indiuisa, *Boer. in decif. 58*. Et quanto Collectæ, *Auditor Perusinus. 153*. Quanto contra pauperes incertos, decem centum annis, *Boer. decif. 39*. Quanto facultas nominandi, decem anno, *Surd. in decif. 226*.

COLLECT. 186.

In l. si. §. fin. ff. de eo. quod m. cau.

AD hunc Tex: in quo sedet materia recommendationis, seu, vt vulgò dicitur, emparæ, nō tres decisiones, primò num. carceratus pro causis criminalibus possit recommendari, seu emparari pro causis civilibus, decem negat. *Auditor Perusinus. in decif. 70*. Quid si captus pro causis

criminalibus esset iniusta, decisioni adhuc, *Vinc. de Franc. in decif. 70*. Quid è contrà si captus foret iniuste pro debito ciuili, an possit, instante alio creditore recommendari, decem negatiuè, *Peguer. in decif. 134*.

COLLECT. 187.

Ad Gloss. in l. plagij. la. 2. C. de plag.

Quælibet causa iniusta ac bestialis, vt aiunt, excusat à dolo, ad hoc in omnium ore deuoluitur ista gloss. Limita primò, si causa hæc contineat post pœnam incursum. *Farnacius. in decif. 87*. Limita secundò, si non ex causa motus fuisse appareat, *Vinc. in decif. 80*. Limita tertio, quando quis eaegerit, quæ expensæ sint contra bonos mores, *idem Vinc. in decif. 449*. Verùm hæc non sunt recepta pro limitatione, vt ibi. Limita quarto, siue tertio, vt licet illa causa bestialis excuset à dolo, non tamen à culpa, *Morbed. decif. 3. de sine. excom.* quod not. ad ornatum eius, quod dicit *Bar. in l. si possidet in sine. ff. de acquir. poss. §. Ad materiam vide Verrall. in decif. 108. p. 32*. *Myfing. cent. 3. ob. 98. & Rot. diuersi in decif. 383. p. 1.*

COLLECT. 188.

In l. bene à Zenone. C. de quadrienn. prescrip.

Habens causam à Fisco, vel Principe quocunq; titulo non potest vilo modo inquietari, sed bene Fiscus, vel Princeps infra quadriennium, hoc dicit, Amplia, vt procedat in quolibet Principe etiam inferiori, habente tamen iura Imperij, *Anton. Fab. in decif. 1. hoc tit.* Amplia secundò, vt hæc exceptio possit referuari vsque

vsque ad merita causæ, *de Franc. in decis. 377* Amplia tertio, vt Fiscus possit molestari etiam elapso quadriennio existente ignorantia, *de Lauren. in decis. 18*. Limita, vt hæc dispositio cesset, quando constat de mala fide, *Favrac. in decis. 36*. Vbi vide ad materiam, & *Gramm. in decis. 65*.

COLLECT. 189.

In exilium triplex, ff. de interd. & relig.

Ponit Jurisconsultus hîc quadruplicitatem exilij. Ad quā no. num. exilium, seu reformatio sit pœna capitalis, affirmatiuè *Cornaz. decis. 197*. nū. condemnati in exilium sub fideiussoribus de finibus seruandis, iis non seruatis, veniant irremissibiliter mulcandi de exilio suo. pœnāq; fideiussionis incurſa, affirm. *Vin. in decis. 505*. Et quæ sit pœna frangentis exilium recurre ad distinctionē *Peguer. in decis. 41*. Num frangens exilium incurrat pœnam sponte susceptam ipso Jure, vel requiratur, quod præcedat sententia declaratoria, respon. pro secundo casu, *idem Peguer. in decis. 90*. & *in decis. præceden.* Habes an prætes Prouinciæ possit in Insulam relegare, quæ non subest ei, & dicit, quod non; sed illius assignationem remittit arbitrio superioris. Ad materiam vide *de Franch. in decis. 116*.

COLLECT. 190.

Super Authen. licet, C. de natur. libe.

Super hac Authen. intendo tractare multa de filiis naturalibus. Primo num. valeat donatio inter patrem & filium naturalem in præmium emancipationis, decisum negatiuè,

Guid. Pap. in decis. 632. Num testamentum imperfectum, quod inter liberos valere dicitur, inter liberos naturales subsistat, negatiuè, *Thessaur. in decis. 94*. Quod est notandum pro limitatione *l. hac consultiſſima, §. ex imperfecto* (de quo supra Collect. C. de testam.) Filium naturalem an patet teneatur alimentare, affirm. *Theff. in decis. 211*. Vbi ampliat, & limitat. Filius naturalis num. petere possit legatum, & alimenta, negat. *Surd. in decis. 240*. Num priuilegium, quod mulieribus Neapolitanis intelligatur præstitus assensus in instrumento dotali, procedat in filia naturali Neapolitani, negatiuè, *de Franch. in decis. 452*. Num filius naturalis succedat patri ab intestato, decisum affirmatiuè, in duabus vncijs, id est, in sextam partem hereditatis non existentibus legitimis, & naturalibus, secundum quod disponit hæc Authen. *idem de Franch. in decis. 191*. Num fratres legitimi, & naturales possint succedere ab intestato fratribus tantum naturalibus ex parte patris plebei, decisum affirmat. *Garr. in decis. 3*. Et num fratres naturales succedant sibi inuicem ab intestato, affirmatiuè, *Anton. Faber. in decis. 2*. hoc sit. & quomodo *Thessaur. Fil. in decis. 22*. Num filius naturalis habeat querelam inofficiosi aduersus testamentum patris, negat. *Fab. in decis. 3*. eod. Num retineat nobilitatem, affirmatiuè, si modò nobiliter viuar, sique agnitus à Familæ capite, *idem Fab. decis. 11*. eod. rii. An quando filius legitimus, & naturalis, licet pendente super alimentis, teneatur satisficere, ita & naturalis, affirm. *idem in decis. 4*. Vita, & militia, an debeatur filio naturali Baronis, decidit *Mastrilli in decis. 35*. Quando dicatur filius naturalis, *idem in decis. 152*. An isti filij naturales suc-

cedant in emphyteusi patri concessa, decusum negatiuè, *Trinisa. in decis. 26.* Qualiter Naturales succedant, ponit *Mar. decis. 12. par. 1.*

COLLECT. 291.

Ad Bar. in l. amissione, §. qui deficiunt, ff. de cap. dimissa.

AD materiam Bannitorum, de qua hic. Quære num bannitus possit testari, decusum negatiuè, *Farinac. in decis. 35.* Num in confiscatione bonorum habeatur pro mortuo, et que in iudicio denegetur audientia, affirmatiuè, *idem in decis. 54.* Item bannitus propter homicidium est incapax hæreditatis maternæ, *Idem Farinac. decis. 17.* Item potest impune occidi. Limita appellatione pendente, *Viu. in decis. 335.* Item ex statuti dispositione habetur pro confesso, atque conuicto, nec alia opus est sententia, *idem Viu. in decis. 435.* Num occidens bannitum proditorie, vel odio priuato, auferendo ei vestes, debeat puniri, decusum negat. *Mastrilli in decis. 104.* & ita in facta contingentia Nos iudicauimus his mensib. elapsis in Curia Archiepisc. Neapol. Num bannitus possit audiri accusando vxorē adulteram, *Trinisa. in decis. 3 par. 2.* Num amittat beneficium primæ instantiæ, *Mynsing in cent. 1 obseru. 90.* Item non potest accusationem institutam ante bannum prosequi, *Mynsing. cent. 3. obseru. 30.* Item non potest absolui à banno sine consensu eius, qui bannum obtinuit, *idem Mynsinger cent. 5. obseruat. 11.* Item bannitus ob contumaciam ante purgationem non auditur ad docendū de innocentia sua, *idem centur. 2. obser. 88.* Num succedat in bonis extra territorium, *Auditor*

Perus. decis. 31. Consuetudines Neapol. loquentes de mortuo, an comprehendant bannitum, seu foriudicatum, de *Franch. in decis. 689.* Foriudicatum minus existente in posse Curie, an pro eius parte possit dici de nullitate sententiæ, affirmat. *idem de Franch. in decis. 688.* Item bannitus amittit ius prothomilicos, *Magon. decis. Florim. 26.* & in decis. 99. num æquiparetur deportato. Bannitus quò impune offendendi possit an debeat esse iuste bannitus, vel sufficiat sola descriptio, pro secundo casu *idem in decis. 128.* Num statutum contra receptantem bannitum habeat locum contra receptantem clericum bannitum, negatiuè, *Gram. in decis. 29.*

COLLECT. 292.

In l. transfigere, C. de transact.

HÆc est famosa lex, & tractata super quibus criminibus possit fieri transactio. Et in hoc videant. Regnicolæ Const. posi citationem. Et sic ad materiam circa ius componendi, vel faciendi remissionem delinquentibus, de qua in l. Componere enim est idem, quod transfigere, vt. probatur in l. ab accusatione, ff. ad Turpill. Quære num tutor possit remittere querelam, decusum affirmatiuè, cum decreto, *Varsen. de Franc. in decis. 335.* Num pater possit remittere offensam filio factam, decusum negatiuè, *idem de Franch. in decis. 715.* Num Princeps possit facere gratiam de delicto absque partis offensionis remissione, negatiuè, *Thessin. in decis. 15.* Num ius faciendi remissionem competat iure hæreditario, vel sanguinis, decusum pro secundo casu, de *Franch. in decis. 611.* Num pater possit remitte-

remittere necem filij, aliis filiis, & fratribus mortui iniquis, affirmatiue, *Boer. decis. 120*. Num filius præferatur Abbati in nece patris monachi vindicanda, seu remittenda, decifum affirmatiue, *Boer. decis. 121*. Et ad Textum transigi possit super raptu, & incestu, decifus negatiue, *Boer. decis. 91*. Et num super adulterio, decifus *Vi. in decis. 128*. Ad materiam compositionum habes plures *Prag. & Rumi. vt 272. cum trib. seq.* Vnum not. quod nullus potest admitti ad compositionem nisi prius constet de delicto per testes, vel per Rei confessionem vt habetur expressè in ritu 279. quod pauci Barones aduertunt.

COLLECT. 293.

Super Conc. Trid. sess. 24. c. 20. de refor.

QVandoquidem S.C. hic patiscat (vt vides) sententiam interloquutoriam vim habere diffinitiuæ sententiæ, not. breuitur, quæ dicatur habere vim diffinitiuæ: & quidem multa est interloquutoria habens vim diffinitiuæ, *Rot. Lucen. duers. decis. 84*. Sic sententia lata super ætate ad finem concedendæ restitutionis in integrum est interloquutoria habens vim diffinitiuæ, *Viu. in decis. 302*. Sic præceptum de soluendo, *Rot. Luov. decis. 80*. Sic sententia, per quam denegatur appellatio est interloquutoria habens vim diffinitiuæ, *Valasc. in decis. 47*. Et quando interloquutoria dicatur vim habere vim diffinitiuæ, & de interloquutoriarum differentiis, vide pulchram decif. *Rot. Lucen. 95. & Mynsing. cent. 3 obseru. 88*. & hæc deseruiunt ad clariorem mentem Concil.

COLLECT. 294.

In l. quod in f. ff. de re iud.

Potest Iudex reuocare suam sententiam interloquutoriam. h. d. Unde in omnibus infra dicendis casibus potest quod interloquutoria fuerit reuocare eò quia sunt sententiæ interloquutorie, vt ea, quæ est lata super peremptoria obf. ate, vel non obf. ante. *Rot. Lucen. decis. 76*. Et ea, quæ est lata super competentia, vel incompetencia iudicis, *Mynsing. centur. 3 obseru. 35*. Et ea quæ est lata super desertione appellacionis, *Gund. Pap. in decis. 11*. Et quæ lata est super impositione secundi decreti, idè *Gund. Pap. decis. 10*. Et quæ lata est super uulnitate processus, idè *in decis. 120*. Et quæ lata est super reiectione articulorum, *Triu. dec. 4 p. 1*. Et quæ lata est super executione sententiæ, *Balb. decis. 422*. Et quæ lata est super ineptitudine libelli, *Balb. decis. 421*. Et quæ lata est super receptione testium examinandorum ad perpetuam rei memoriam. *Certa. dec. 17*. Et illa, quæ est absolutoria ab obseruatione iudicij, *de Amat. decis. 66*. Limita in casu *Pola. Rip. obser. 141*. Et quæ lata est super appellatione ab interloquutoria est interloquutoria respectu partium, licet diffinitiuæ respectu iudicis, *lafr. dec. 216*. Item præceptum de exhibendo est interloquutorium, *Gratian. decis. 97*. Item sententia huius, seu telegationis est interloquutoria, *Marc. decis. 363 p. 1*. Et quæ sit sententia interloquutoria, & quæ diffinitiuæ, vide *Cornac. in decis. & Cam. Imper. ver. sententia*. Verum est tamen quod quando simpliciter tractatur de sententia, intelligitur de diffinitiuæ, *Viu. in decis. 216*.

COLLECT. 295.

In l. 1. & l. Senatusconsultum. C. ad Velleia.

L 3

Limia quintò, in vxore contra matitum, *Fab. decif. 1. de probat.* Limia sextò, in subsidium, quia admittuntur domestica, & aliz inhabiles personæ, *Myſing. centur. 3. obſer. 16.* Ad materiam vide *Grammas. decif. 45. & Rot. Lucen. decif. 72.*

COLLECT. 198.

Super Pragm. teſtem falſum, de falſ.

AD materiam declarationis vſus teſtium, de qua hic, Quare nū terminus partibus per Iudicem ſtatuidebeat, ſi vti velint teſtibus necne, decifum affirmatiuè, *Vin. in decif. 71.* imò requiritur inſtantia partis in iudicio, vt eius aduerſarius declaret an velit vti teſtibus. Num producenti inſtrumentum, vel teſtem ſuſpectum de falſo poſſit assignari terminus præciſe ad reſpondendum, quo elapſo cogatur reſpondere affirmatiuè, vel negatiuè, decifum quòd ſic, *de Lauren. decif. 50.* Num declaratio circa vſum ita facta, quòd velit vti in omnibus præterquam in tali, & tali parte, valeat? affirmatiuè, *Surd. decif. 16.* Et quid ſi ſit facta hoc modo? ſcilicet, quòd vult vti quatenus appareat eos dixiſſe veritatem. Reſpond. quòd nõn valet, quia deber ſimpliciter reſpondere, *Aſſ. dec. 189.* Num teſtes producens cogi poſſit ad faciendam declarationem ante terminum datum reo ad ſe defendendum, decifum negatiuè, *Ann. alleg. 42.* Ad materiam *Capp. decif. 60.*

COLLECT. 199.

In l. quoniam nouella, & l. omnimodo, §. imputari, C. de inoff. teſtam.

AD materiam computationis in legitimâ, de qua hic locorum,

Quare num monachi in computatione legitimâ faciant partem, vel numerum, decifum negatiuè, *Anron. Fab. decif. 3. hoc tit.* Num donatio facta ob cauſam imputeretur in legitimâ, *Fab. decif. 30. eod.* decidit affirmatiuè. Num datum hæredi, contemplatione defuncti imputeretur, negatiuè, *Fab. decif. 35. eod.* Num fructus percepti per filium impotentem, negatiuè, *Magon. decif. Lucen. 85.* Num dos data à patruo, qui ſtabat pro communi, & indiuiſo cum patre puellæ imputeretur in legitimâ. Hæc quaſtio pendet ex eo, an ſcilicet dicatur proſecticia, & regulariter ſic contra ex coniecturis. Vnde primo caſu imputabitur, ſecundò minimè; quia tunc indicabitur aduenticia, quæ ſint illæ coniecturæ, vide *Barz. decif. 102.*

COLLECT. 300.

Super Rit. M. Cur. Vic. 228. ſum multis ſequent.

IN iſtis tribus tractatur materia electionis fori in qua vltra ea, quæ ſcripſimus in *Collect. 1. in l. 1. Cod. quan. imp.* hic aliqua tangemus: Et primò num clericus pro offenſa in eius perſona habeat electionem fori? decifum affirmatiuè, *de Franch. decif. 596. & Ann. alleg. 146.* Sed & num pro eius bonis patrimonialibus, negatiuè, vt in *Rum. 219.* & vide *Vin. in decif. 28.* Num prodigi, & furioſi, vtpote miſerabiles perſonæ habeant beneficium electionis fori, affirmatiuè, *de Franch. decif. 598.* Num ſenibus competant beneficia, negatiuè, *idem decif. 608.* Num vidua dotem repetens habeat priuilegium etiam contra pupillum, affirmatiuè, *Anro Fab. decif. vni. quan. impet.* Sed num habeat ele-

ctionem fori contra pupillum conuenientum ex contractu paterno, negatiuè, *de Franch. decis. 553.* Item pone quòd forum elegit, postea nubat, num causa sit remittenda proprio Iudici, negatiuè, *de Franch. decis. 257.* Sufficit enim, quod tempore electionis fuerit vidua, *Valase. decis. 57.* Et fori electione facta per viduam, & aliam personam priuilegiatam, primus Iudex efficitur incompetens, *d. Franch. decis. 294.* Item miserabilis persona non habet hoc beneficium contra aliam personam æquè priuilegiatam, tunc enim conquassantur priuilegia, *idem de Franch. decis. 88.* & est *Ritus 231.* imò potest dici quòd etiam si actor sit priuilegiatus maiori priuilegio, quam reus, non potest uti priuilegio contra eum minùs priuilegiatum, per magnam generalitatem dicti *Ritus 228: ibi, quòd nullum,* & hoc no. *ibi.* Sed *Afflic. in decis. 56.* dicit quòd Curialis S. C. tanquam magis priuilegiatus potest trahere in eodem S. C. reum de foro Admiratiz. Priuilegiatus pro iuribus ei cessis ex causa lucratiua non habet electionem fori, ut in *d. Rit. 228.* Fallit, si sit miserabilis persona, *de Franch. decis. 195.* Contumax amittit priuilegium electionis fori, *Afflic. decis. 133.* Limita in præiudicium Baronis, *de Franch. decis. 417.* Num pupillus habeat electionem fori quando lis est cœpta cum maiore, vide *eundem in decis. 263.* Item Ecclesia habet fori electionem etiam ubi agit ad distractum, ut quidam aiunt, vide *Cappi. in decis. 160.* & trahit, & non trahitur à priuilegiato conuento ex contractu defuncti, iuxta *Ritus 234.* & est *decis. de Franch. 234.* Quinimò potest dici, quòd etiam si iste non fuisset conuentus ex contractu paterno, tanquam hæres,

adhuc non debebat remitti, quia quando conuenit priuilegiatus de Jure communi, ut Ecclesia, *per Ritus 229.* Pupillus & vidua, & priuilegiatus de iure speciali, hic vincitur ab illo, nam priuilegium trahentis de Jure communi est fortius priuilegio trahentis de iure speciali, & de hoc non citantur iura, & autoritates quæ non citantur hic, & hoc etiam apparet *decisum ex eadem decis. de Franch. 234.* ubi Doctor de Collegio conuentus, non potuit obtinere remissionem ad Alium Collegium contra quasdam pupillas. Sed huic propositioni nō facilè acquieuit V. I. D. Franciscus Antonius Fontanarosa meus amicus, iuuenis quidem peritissimus, nam dicebat ipse, quòd semper est eligendus Iudex rei competens, & allegabat *decis. Afflic. 157.* quam vide, quia hoc probat. Sed certè super hoc Curialis S. C. habuisset necesse conuenire subditum magni Admirati, qui erat Iudex competens rei, & tamen fuit obseruatum contrà, ut supra retulimus ex *eiusd. rit. Afflic. decis. 56.*

COLLECT. 301.

In l. eum qui certarum, in fine, ff. de verb. oblig. & l. si fieri u, §. fin. ff. de act. empt.

Dicunt hæc iura, quòd ubi quis simpliciter est obligatus, hoc, vel illud præstare, potest quidem variare, ut si primò vnum elegerit, possit postea alterum præstare. Vnde *Afflic. in decis. 146.* voluit decidere, quòd focer, qui tenebatur præstare habitationem genero suo, quem fecit iam habitare secum in domo sua pro primo anno, potuisset quidem postea variare, & assignare illi aliam habitam.

habitationem, fundans se super his iuribus. Sed mihi parcat dominatio sua, & credo quod focet hoc non potuisset facere, cum elegeret, vigore cuius electionis erat ius quæsitum genero, & possem plura exempla, & iura similia adducere, & ad ll. nostras responderetur, quod loquuntur (ut vides) in alternariis, quo casu debitor ita obligatus, non mirum si habeat variandi facultatem, vnde merito venit ex quibusdam reprobus Affil. noster. Ceterum ego intendo super his ll. tractare materiam variationis. Igitur not. breuiter quibus casibus fuerit, vel non concessa variatio, & dicas primò, quod in causa appellationis possit quis variare agendo alia actione, ut in casu *Affil. decis. 53.* ubi egit quis prius ex testamento, & non potuit obtinere, voluit postea agere in causa appellationis ab intestato, & fuit dictum quod potuerit. Item testis potest vnum extra indicium, & aliud in iudicio affirmare, & non id dicabitur falsarius, *Guid. Pap. in decis. 593.* Item patronus potest variare, & quomodo, vide *Polid. Rip. obseru. 197.* licet non possit lite pendente, *Græf. decis. 10. de iur. patron.* Item qui detulit iuramentum alicui potest variare, illudque reuocare, *Theff. Fil. decis. 16.* At clericus habens facultatem nominandi, nequit variare, *Rot. de is. 1. de præbend. in antiq.* Sic creditor qui egit semel assistentia super certis bonis, nequit postea super aliis variare, *Cap. decis. 33.* Sic agens contra principalem nequit variare contra agendo secundarium, *Guid. Pap. in decis. 348.* Sic reservatario non licet variare, *Pat. decis. 193. lib. 3.* Sic in resignatione non habet locum variatio, *idem Pat. decis. 114. eod. lib.* Sic actuarius semel electus non potest variari, *Polid. Rip. ob-*

seru. 411. Et cui permittitur electio, denegatur variatio, dicit pulchre *Theffaur. Fil. decis. 65.*

COLLECT. 302.

In lde etate, ff de: minor.

ATaris probatio fieri debet cum causa cognitione, alioquin in aliis causis posset parere magnum præiudicium, hoc dicit. No. breuiter super hac l. quomodo probetur ætas, & primò per aspectum, *Iosiph Ludor. in decis. Perus. 55.* Secundò per librum patris, in quo reperitur descriptum tempus natiuitatis filii, *Ann. sing. 379.* Tertio per librum baptismi, *Pan. decis. 489.* qui tamen sit ab ordinario approbatus, *Polid. Rip. obseru. 147.* Sed num probetur ex eo solum, quod alicui tanquam minori datus sit curator? *decis. negat. in præiudicium tertij, Anton. Fab. decis. 55. de probat.*

COLLECT. 303.

Super e. cum secundum de bare lib. 6.

PROBATUR ex hoc text. illa antiqua, communisq; traditio, quod requiratur sententia declaratoria in pœnis ipso iure incurrendis, & in iuribus ipso iure competentibus, & sic dicit text. noster, quod licet bona hæreticorum confiscantur ipso iure, nihilominus requiritur prius sententia declaratoria, & ita *My. sing. centur. 2. obseru. 43.* Vide in infero primò, quod licet emphyteuta alienans absque assensu domini cadat ipso iure, requiritur tamen domini declaratio, *Polid. Rip. in obseruat. 290.* Infero secundò, quod licet mulier propter adulterium amittat dotem ipso iure, non tamen ante sententiam desla-

ratorium, *Mart. Coler. decif. 29.* Infero tertio, quod licet emphyteuta non soluens canonem cadat ipso iure, requiritur tamen domini declaratio, & per consequens ex tempore declarationis factæ tenetur ad fructuum perceptorum restitutionem, *Mynsing. centur. 6. obseru. 83. & Bonincent. decif. 37.* Infero quarto, quod & si donatio ob superuenientiam filiorum reuocetur ipso iure, non tamen ante declaratoriam, vt DD. communiter, sed in hoc contrarium decidit *Valasc. decif. 31.* Infero quinto, quod & si hereticus sit excommunicatus ipso iure, ob idque repellatur ab actu civili, non tamen ante declaratoriam, *Mynsing. centur. 2. obseru. 43.* Infero sexto, quod in pœna, quæ inferitur ipso iure in crimine læsæ Maiestatis, requiritur sententia declaratoria, *GRAMM. decif. 5.* Infero septimo, quod in casibus, in quibus quis priuatur feudo ipso iure, requiritur declaratoria, *Mynsing. pulchre in centur. 6. obseru. 77.* Et ultimo, quod in pœnis ipso iure incurrendis requiratur sententia declaratoria, vide *Magon. decif. 16.* Et quotiescunque reperies DD. tradentes in pœnis ipso iure incuris non opus esse sententia, debes intelligere de sententia dispositiua, non autem declaratoria, quæ semper requiritur, & vide *Gayl. lib. 2. obseru. 51.*

COLLECT. 304.

In l. *Lucius*, & l. *si pro eass.* & *C. mand.*
& cap. *si de fideiuss.*

ET si regula sit, quod si fideiussor non potest molestare debitorem principalem, antequam soluar, plures tamen limitationes reperies reuoluendo DD. & præsertim quatuor

tradunt præfata iura, quæ vide sibi. Sed tu adde duas decisiones limitantes hanc regulam, primò quando quis fideiussisset per instrumentum liquidum, quod habet exequutionem paratam, de *Franch. decif. 414.* Sed si non haberet exequutionem paratam, sicuti instrumentum quarentigiatum in curia Delphinali, hoc non procedet, *Guid. Pap. decif. 117.* versus finem. Limita secundo si debitor principalis diu cessauit in solutione, *Afflic. à contrario sensu, in decif. 141. in 2. dub.* Sed pro quanto tempore intelligitur istud diu? dicas quod stetur arbitrio Iudicis, vt ultra *Gloss. ordinarias* in omnibus prædictis iuribus, decidit *Guid. Pap. in d. decif. 117.* & *Lud. à Peguer. in decif. 190.*

COLLECT. 305.

In l. *fin. C. de compensat.*

OMne creditum regulariter recipit compensationem, fallit in tribus casibus his traditis, hoc dicte. Ultra eos tu limita primò, vt nequeat compensari, quod non potest solui, *Anton. Fab. decif. 9. de compensat.* Limita secundo, in creditore mariti, vt non possit obiiicere mulieri ex persona mariti compensationem quantitatis sibi debite ab eo, *idem Faber decif. 16. eod.* Limita tertio, in proprio nomine conuento, vt non possit obiiicere compensationem eius quantitatis, quæ sibi tanquam alterius procuratori deberetur, *idem decif. 17. eod.* Limita quarto, quando huic exceptioni compensationis esset cum iuramento renunciatum, *Afflic. decif. 318. Pm decif. 451. lib. 2.* licet *Afflic.* videatur contradicere in *decif. 121. in fin.* Limita quinto, vt cesset compensatio de liquido ad illiquidum, vt *hac l.* & vide *Afflic.*

Afflic. d. decis. 38. in 2. dub. & Fab. decis. 10. 60d. Limita sextò, de specie ad quantitatem, *Iosiph. Ludou. decis. Perus. 15.* Limita septimò, in causa attentatorum, *Ab. II. de Grass. decis. 26. de appell.* Limita octauò, ut nò possit compensari quod tutor debet cum eo, quod pupillo debetur, nec è contra, *Fab. decis. 8. 60d.* Limita nonò in eo, quod deberetur sub ònere præstandæ satisfactiõnis ante eius præstationem, *idem decis. 6. 60d.* Limita decimò, ut compensatio non possit obici agenti ex iure cesso, quando debitum esset factum post cessationem, *Thissau. decis. 211. vide Carta. decis. 61.* Limita undecimò, ut compensatio non fiat crediti vnius cum credito tertij, *Sebast. Medis. decis. 53.* Limita duodecimò, in debito alimentorum, *Fab. decis. 7. 60d. & Polid. Rep. obseru. 40.* Limita decimotertio, in debito iurato, in quo licet non admittatur compensatio, admittitur tamen tertiò, *Pute. decis. 291. lib. 2.* Queritur an post sententiam possit opponi hæc exceptio compensationis, ita ut eius exequutionem impediatur? affirmatiuè, *Afflic. in decis. 121. in 2. dub. & Sord. decis. 141.* Et nam possit obici contra instrumentum dotale affirmatiuè, *de Franch. decis. 642. & Afflic. decis. 121. in tertio dub. & in primo dub. dicit, quod l. compensatio inducitur ipso iure, & sic etiam si à parte non opponatur, & hæc tenes pro ampliationibus regulæ supràpositæ.*

COLLECT. 306.

In l. non ignorat, C. qui accus. non poss.

Quis non debet admitti, ut talis, nisi prius probet se esse talem, hoc dicit. Ex qua quidem pro-

positione infero ego ad multa: Et primò, quòd qui dicit se procuratorem, debet præsentare mandatum, & legitimare suam personam, alias non auditur, etiam si promittat de rato, *Vin. decis. 249.* Infero secundò, quòd si quis in impetrando beneficio expresserit se Magistrum, debet in primis se talem probare, *Rot. in dec. 14. de probat. in antiq.* Infero tertio, quòd impetrans beneficium per contractum matrimonium, non auditur, nisi prius illud probauerit, *Rot. decis. 21. 60d.* Infero quartò, quòd doctoratus expressus in gratia provisionis est verificandus per impetrantem, *Vetgl. decis. 177. part. 1.* Infero quintò, quòd qualitas quæ fundat iurisdictionem, est probanda, *Afflic. decis. 297.* Et hinc subinfertur, quòd delegatus debet ante omnia præsentare, & exhibere illius commissionem, in tantum, quòd si prius in causa procedat & sententiam proferat, omnia corrumpunt, etiam si postea exhibeat rescriptum, *Guid. Pap. in decis. 86.* Et quando aliquem citat inferi faciat in citatione originale rescriptum, & nò transsumptum, alioquin nihil agit etiam si deinde originale exhibeat, *Ann. all. g. 24. & 242. & Mysing centur. 3. obseru. 1.* Infero sextò, quòd actans se probandi aliquid in iudicio, nisi probet perdit causam, *Guid. Pap. decis. 364.* Infero septimò, quòd non creditur iudicis assertioni, nisi illud probauerit, *Massill. decis. 80.* Infero octauò, quòd qualitas institutæ actionis, vel accusationis est probanda, alias sequitur absolutio, quòd intellige, quando qualitas alterat delictum, *Mysing. centur. 1. obseru. 40.* Infero nonò, quòd allegans dolum in causa tractæ pacis, debet illud verificare, *idem Mysing. cent. 3. obseru. 98.* Infero

ratoriam, *Marti. Coker. decis. 19.* Infero tertio, quod licet emphyteuta non solvens canonem cadat ipso iure, requiritur tamen domini declaratio, & per consequens ex tempore declarationis factæ tenetur ad fructuum perceptorum restitutionem, *Myrsing. centur. 6. obseru. 83. & Bonintend. decis. 37.* Infero quarto, quod & si donatio ob superuenientiam filiorum reuocetur ipso iure, non tamen ante declaratoriam, ut DD. communiter, sed in hoc contrarium decidit *Valas. decis. 31.* Infero quinto, quod & si hereticus sit excommunicatus ipso iure, ob idque repellatur ab actu civili, non tamen ante declaratoriam, *Myrsing. centur. 2. obseru. 43.* Infero sexto, quod in poena, quæ inferitur ipso iure in crimine læsæ Maiestatis, requiritur sententia declaratoria, *Gramm. decis. 5.* Infero septimo, quod in casibus, in quibus quis priuatur feudo ipso iure, requiritur declaratoria, *Myrsing. pulchre in centur. 6. obseru. 77.* Et vltimo, quod in poenis ipso iure incurrendis requiratur sententia declaratoria, vide *Magon. decis. 16.* Et quotiescunque reperies DD. tradentes in poenis ipso iure incursum non opus esse sententia, debes intelligere de sententia dispositiua, non autem declaratoria, quæ semper requiritur, & vide *Gaylib. 2. obseru. 51.*

COLLECT. 304.

In l. Lucius, & l. si pro ea, ff. & C. mand.
& cap. si de fideiuss.

ET si regula sit, quod si fideiussor non potest molestare debitorem principalem, antequam soluat, plures tamen limitationes reperies reuoluendo DD. & præsertim quatuor

tradunt præfata iura, quæ vide ibi. Sed tu adde duas decisiones limitantes hanc regulam, primò quando quis fideiussisset per instrumentum liquidum, quod habet executio-nem paratam, de *Franch. decis. 414.* Sed si non haberet executio-nem paratam, sicuti instrumentum guarantee-giatum in curia Delphinali, hoc non procedet, *Guid. Pap. decis. 117.* versus finem. Limita secundo si debitor principalis diu cessauit in solutione, *Afflic. a contrario sensu, in decis. 141. in 2. dub.* Sed pro quanto tempore intelligitur istud diu dicat quod stetur arbitrio iudicis, ut vltra Gloss. ordinarias in omnibus prædictis iuribus, decidit *Guid. Pap. in d. decis. 117. & Lud. à Peguer. in decis. 190.*

COLLECT. 305.

In l. fin. C. de compensat.

OMne creditum regulariter recipit compensationem, fallit in tribus casibus his traditis, hoc dicit. Vltra eos tu limita primò, ut nequeat compensari, quod non potest solui, *Anton. Fab. decis. 9. de compensat.* Limita secundo, in creditore mariti, ut non possit obicere mulieri ex persona mariti compensationem quantitatis sibi debitæ ab eo, *idem Faber decis. 16. eod.* Limita tertio, in proprio nomine conuento, ut non possit obicere compensationem eius quantitatis, quæ sibi tanquam alterius procuratori debetur, *idem decis. 17. eod.* Limita quarto, quando huic exceptioni compensationis esset cum iuramento renunciatum, *Afflic. decis. 318. Put. decis. 452. lib. 2.* licet *Afflic.* videatur contradicere in *decis. 121. in fin.* Limita quinto, ut cesset compensatio de liquido ad illiquidum, ut *huc l. & vide Afflic.*

Affl. A. d. decif. 381. in 2. dub. & Fab. decif. 10. 60d. Limita sextò, de specie ad quantitatem, *Iosiph. Ludou. decif. Peruf. 15.* Limita feptimò, in caufa attentatorum, *Ab. H. de Grass. decif. 16. de appell.* Limita octauò, vt nò possit compensari quod tutor debet cum eo, quod pupillo debetur, nec è contra, *Fab. decif. 8. 60d.* Limita nonò in eo, quod debetur sub onere præstandæ satisfationis ante eius præstationem, *idem decif. 6. 60d.* Limita decimò, vt compensatio non possit obici agenti ex iure cesso, quando debitum esset factum post cessationem, *Thuffau. decif. 221. vide Carta. decif. 61.* Limita vndecimò, vt compensatio non fiat crediti vnus cum credito tertij, *Sebast. Medio. decif. 53.* Limita duodecimò, in debito alimentorum, *Fab. decif. 7. 60d. & Polid. Rp. obseru. 40.* Limita decimotertio, in debito iurato, in quo licet non admitatur compensatio, admittitur tamen tertiò, *Pune. decif. 191. lib. 2.* Quæro an post sententiam possit opponi hæc exceptio compensationis, ita vt eius executionem impediatur? affirmatiuè, *Affl. A. in decif. 121. in 2. dub. & Surd. decif. 121.* Et nunc possit obici contra instrumentum dotale? affirmatiuè, *de Franch. decif. 642. & Affl. decif. 121. in tertio dub. & in primo dub. dicit, quod compensatio inducitur ipso iure, & sic etiam si à parte non opponatur, & hæc teneas pro ampliationibus regulæ suprapositæ.*

COLLECT. 306.

In l. non ignorat, C. qui accus. non poss.

Quis non debet admitti, vt talis, nisi prius probet se esse tale. hoc dicit. Ex qua quidem pro-

positione infero ego ad multa: Et primò, quod qui dicit se procuratorem, debet præsentare mandatum, & legitimare suam personam, alias non auditur, etiam si promittat de rato, *Vin. decif. 249.* Infero secundò, quod si quis in impetrando beneficio exprefferit se Magistrum, debet in primis se talem probare, *Rot. in decif. 14. de probat. in antiq.* Infero tertio, quod impetrans beneficium per contractum matrimonium, non auditur, nisi prius illud probauerit, *Rot. decif. 21. 60d.* Infero quarto, quod doctoratus expressus in gratia prouisionis est verificandus per impetrantem, *Vergil. decif. 177. part. 1.* Infero quinto, quod qualitas quæ fundat iurisdictionem, est probanda, *Affl. decif. 297.* Et hinc subinfertur, quod delegatus debet ante omnia præsentare, & exhibere illius commissionem, in tantum, quod si prius in causa procedat & sententiam proferat, omnia corrumpunt, etiam si postea exhibeat rescriptum, *Guid. Pap. in decif. 186.* Et quando aliquem citat inferi faciat in citatione originale rescriptum, & nò transsumptum, alioquin nihil agit etiam si deinde originale exhibeat, *Ann. all. 8. 14. & 143. & Mysing. centur. 2. obseru. 1.* Infero sexto, quod actans se probandi aliquid in iudicio, nisi prohet per die causam, *Guid. Pap. decif. 365.* Infero septimò, quod non creditur iudicis assertioni, nisi illud probauerit, *Mastril. decif. 80.* Infero octauò, quod qualitas institutæ actionis, vel accusationis est probanda; alias sequitur absolutio, quod intellige, quando qualitas alterar delictum, *Mysing. centur. 1. obseru. 40.* Infero nonò, quod allegans dolum in causa tractæ pacis, debet illud verificare, *idem Mysing. cent. 2. obseru. 98.* Infero

quod quis afferens se agnatum, atque legitimum ad finem succedendi, repetitur, nisi illam qualiterem probauerit, *Gratian. decif. 89.* Infertur vnde cimo, quod qualitas Notarius est in primis probanda, *Ioseph. Ludovic. decif. Perus. 114.* Infertur duodecimo, quod petens hereditatem, asserensque se heredem, debet illud in primis probare, *Verall. decif. 64. pars. 2. Boer. decif. 10. & Ludov. decif. Perus. 15.* Unde exequutio non fit contra heredes non probato in primis, quod sint tales, *Gratian. decif. 122.* bene verum est, quod videtur in iure recepta conclusio, filius, ergo heres, agendo, quod tamen respectu matris negatur *Magon. decif. Lync. 62.* Sed contra eum disputat *Carroc. decif. 43.* Decimotertio infertur, quod cessionarius tenetur exhibere cessionem, non tamen ante litem contestatam, *Osasch. decif. 57.* Sed quando agetur tanquam procurator in rem suam nomine cedentis, ex quo intentaret directam, tunc teneretur legitimare personam suam ante litem contestatam, *Marill. decif. 7.*

COLLECT. 307.

In l. Mela. ff. de alim. & cibariis leg.

Materia privilegiorum alimentorum hic sedet, & hæc. l. iam ponit duo privilegia, vnū est, quod alimenta relicta puero simpliciter, non adiecto tempore debentur vsque ad finem vitæ, & non vsque ad pubertatem, vt dicebat Mela, & male; alterum quod ea relicta vsque ad pubertatem, pubertas illorum fauore extenditur vsque ad 18. annum in masculo, & vsque ad 14. in foemina, & ita *Myrsing. centur. 3. obseru. 12.* tu vero adde alia privilegia. Vnde primū

est, vt induciū concedi nequeant pro debito alimentorum, *Surd. decif. 323.* Secundum quia in hoc debito cessat concurrentia creditorum, *Ann. sing. 101.* vbi idem dicit in debito rerum comestibilium. Tertium, quia effectus suspensiuus appellationis non operatur contra sententiam latam pro alimentis, *Verall. decif. 38. p. 1. & Barz. Rot. Bonon. decif. 68.* quod no. pro limitatione l. i. in fin. ff. ad Turpil. vbi appellatio extinguit pronuntiatum. Quartum, quia articuli non admittuntur in negotio principali, pendente causa super alimentis de futuro, *Verall. decif. 48. p. 1.* Quintum priuilegium, quia alimentorum solutio non retardatur propter negotij principalis cognitionem, *idem Verall. decif. 21. pars. 1.* Sextum, quia in causa alimentorum proceditur summarie, omnique dilatione reiecta, *idem decif. 21.* Septimum, quia pro alimentis de futuro potest agi contra plures heredes infolidum, pulchre de *Francis dec. 203.* Quod deseruiet ad limitationem l. pro hereditariis, cum similibus, *C. de hered. actio.* Octauum, quia super alimentis non admittitur compensatio, *Polid. Rep. obser. 54.* Et aduerte, quia memorata priuilegia habent locum in alimentis de futuro, non autem de præterito, *Tb. ff. ad decif. 44.*

COLLECT. 308.

Super cap. vni. de cler. coniug. in 6.

Clerici coniugati hodie habent duo priuilegia, vnum, quod si quis eos percutiat incidit in excommunicationem, alterum, quod pro eorū delictis criminaliter, vel civiliter intentatis non, nisi à Iudice Ecclesiastico possint puniri. Sed vt hoc procedat,

cedat, tria requiruntur. Primò, quòd contraxerint cum vnica, & virginibus Secundò, quòd tonsuram & vestes deferant clericales per dispositionem huius cap. Tertio, & vltimò, quòd alicuius Ecclesiæ seruitio, vel ministerio ab Episcopo deputati, eidem Ecclesiæ seruiant, vel ministrent, per dispositionem Concil. Trident. sess. 23. c. 6. de r. for. Et secundùm hoc adest Regia Pragm. prima de cler. & diac. &c. quæ incipit; (Nuper ad Maiestatem,) quicquid dicebat Ritus M.C. 66. qui fuit correctus per dictâ Pragm. & per cap. Regni, quod incipit, (non exigit,) ubi Rubr. quod cler. coniug. fol. collect. Modò amplia prædicta Jura, & primò etiam in eo clerico, qui incedit in habitu, & tonsura, caligas verò defert bipartitas diuersorū colorum, Cappel. Tholos. in decis. 52. ubi reddit rationem, quia appellatione vestis, caligæ non veniunt in materia odiōsa; Amplia secundò etiam in eo clerico, qui uxorem suam notoriè adulteratam sibi reconciliat, quia licet sit bigamus, tamen intelligitur bigamus quoad legem promotionis, non autem quoad priuilegium concessum clericis coniugatis per iura prædicta, eadem Cappel. Tholos. in decis. 64. & latius in decis. 134. Amplia tertio, in clerico coniugato, qui non defert tonsuram propter inhirmitatem, vel caluitatem, eadem Cappel. Thol. in decis. 104. Amplia quartò, vt debeat remitti etiam pro delicto commissso tempore, quo erat clericus, & postea dimisso habitu clericali, cum vnica, & virgine contraxit, quia tempus commissi delicti erit spectandum, Gramm. in decis. 10. Amplia quinto, etiam si ante deprehensionem pro laico publicè se gerebat, ac pro tali communiter habebatur, est enim

etiam remittendus, modò deprehensionis tempore repertus fuerit in habitu clericali, Cappel. Tholos. in decis. 184. Quæ dicit, quòd Tholosæ nunquam fuit practicatus Tex. in cap. si ludez laicus, §. fin. de sent. excomm. in 6. qui in hoc expresse disponit contrarium. Nihilominus in casu contratio, scilicet quando tempore captionis fuit repertus sine habitu clericali, vel cū eo, sed indecenti, vt putâ, quia portabat vestem frontiatam super spartulas, vel nimis breuem supra genua, tunc perdit priuilegium; Vnde quidâ clericus coniugatus, qui appensate commiserat homicidium, & fuit repertus modo prædicto minime fuit remissus, imò laqueo suspensus, vt refert Guid. Pap. in decis. 138. Ad hæc est aduertendum, quod clerici coniugati vilem autem exercetes post trinam admonitionem priuilegio clericali non gaudent, Mar. in decis. 419. p. 2. Sicut nec ille, qui existens in habitu laicali fuit præuentus de aliquib. delictis per Iudicem secularē, & relaxatus sub fideiussione de comparando, postea comparuit in habitu clericali, nam non erit remittendus, quia videtur mutasse habitum in fraudem, Cappel. Tholos. in decis. 144. Declara etiam quantum ad obtinenda beneficia, quia non sunt capaces, Anton. Fab. in decis. 18. de Episcop. & cler.

COLLECT. 309.

In l. si. C. de noua.

O Lim fiebat nouatio, noua persona interueniente, addita, vel mutata quâtitate, hodie non sic, nisi expresse actum sit inter partes, hoc dicit. Sed vtum inducatur nouatio interuentu nouæ personæ, quæ non.

sit debitor debitoris, vide *Affli. in d. c. 363*. Vbi inclinavit in affirmatiuā, & sic potest esse prima limitatio ad hanc l. Limita secundō, vt licet hæc l. dicat, quod nouatio fieri debeat expresse, tamen dicitur expresse fieri nouatio, si per coniecturas appareat, quod partes voluerunt facere nouationem, *Vincen. de Franch. in decif. 15*. Limita tertio, vt nō fiat nouatio ipso iure, sed ope exceptionis sic, tamen in hoc contrarium est decifum, vt apparet in *d. decif. 15*. Limita quarto, vt inducatur nouatio per stipulationem pœnalem, quæ præcedentem obligationem nouat, quando est interpositum iuramentum, *Mar. in dec. 412. p. 1*. Limita quinto, vt censetur facta nouatio, cum apparet actum fuisse de liberando debitore, licet non fuerit specialiter actum de nouando, *Anton. Fab. in decif. 11 hoc tit.* Limita sexto, vt inducatur nouatio ex nouo contractu, *Massill. in decif. 40*. Licet ibi fuerit dictum contra, quia aderat protestatio in contrarium.

COLLECT. 310.

Super cap. cum contumacia, de heret. lib. 6.

EXcommunicatus propter contumaciam non respondendi super hæresim, de qua erat suspectus, post annum damnatur, vt hæreticus, hoc dicit, & ita fuit practicus, & decifus in propriis terminis iste *Tex. per Capp. Tholos. in d. c. 365*. extra hanc causam hæresis contumax reputatus ob idq; excommunicatus, in qua excommunicatione steterit per annum habetur postea pro conuicto, *vs. 11. q. 3. cap. rursus, & c. quicumque*, & contra eum potest procedi tanquam de hæresi

suspectum, vt *sess. Triden. 25. c. 3. in fine*. Sed an tunc priuandus sit beneficio affirmatiuē, *Mar. in decif. 859. p. 2*. Sed vide *Addi. Cappel. Tholos. in d. decif.* quæ in hoc distinguit, & eius distinctio mihi placet.

COLLECT. 311.

In l. cum res. C. de probat.

Dominium potest probari etiā sine instrumentis, probando emptionem, pretij numerationem, vacuæ possessionis traditionem, & dominum fuisse venditorem, hoc citat si agatur contra tertios possessores, nam si contra ipsum venditorem, cuiusve hæredem, hoc vltimum requisitum non haberet locum. Sed num probetur dominium per instrumentū locationis, decifum negat. *Anton. Fab. decif. 14. hoc tit.* Num & possessio, decifum affirmatiuē quoad contrahentes, secus quoad extraneos, *Rot. in decif. 1. de fid. Instrum. in antiq.* Num dominium ex fructuum rei locatæ perceptione, negat. *Viu. in decif. 194*. licet probetur possessio; Sed & limita quando constaret, quod alius est in possessione, tunc enim per fructuum perceptionem non probatur possessio, pulchre *Affli. in decif. 325*. Num probetur dominium ex verificatione mercium, affirmat. *Ann. alleg. 110*. Num ex recognitione signi, negatiuē, *Anton. Fab. in d. c. 47. hoc tit.* Et sic dici solet, cuius est signū, eius esse & signatum. Num ex antiqua possessione, vide eundem in decif. 3. Num probetur per testes deponentes de audita, negat. *Verall. in decif. 279. p. 1*. vbi etiam dicit, quod debet probari per testes deponentes de aliquo facto, ex quo resultare possit dominium. Sed num quando agitur de rei vendica-

dicatione probetur dominium per indicia, negat *idem Verall. in decis. 280. eod.* Tunc enim plenè probari debet, quòd no. pro limitatione *Lindicia, C. de rei vend.* Et num ex sola recognitione decidit *Guid. Pap. cum distinct. in decis. 272.* Num ex denominatione, affirmatiuè, exemplum; *Dorus Vrsinorum, pulchrè Rip. in obseru. 294.* Sed num præsumatur dominium ex sola possessione, affirmatiue, quando non constat de alio titulo, *Auson. Fab. in decis. 40. ubi sup.* Num ex inscriptione in lapide, affirmatiuè, *Pol. Rip. in obseru. 68.* Agens tñ vendicatione, dominium debet probare, nec sufficere præsumptum, *Cornaz. decis. 138. & in dec. 82* ponit quòmodo dominium probetur. Et quòd probetur exemptione, pretij solutione, traditione, fructuum perceptione, & fama, vide *Bellam. in decis. 740. Carta. decis. 96.* Ad illud de fama, vide *Fab. alia ponendo in decis. 69. hoc tit.*

COLLECT. 312.

In l. mandatum. C. mand.

Mandatum morte mandàtis finitur. Limita primò, in mandato generali factò à tutore tutorio nomine in libris cæptis, pulchrè *de Fran. h. in decis. 266.* Limita secundò, quando mandans fideiussit pro procuratore, tunc enim licèt mandator ante litem contestatam decesserit, non finitur mandatum, *Cappel. Thol. in decis. 264.* Limita tertio, decedente vno ex mandantibus, quia altero superstite, non finitur mandatum, *Anon. Fab. in decis. 19. hoc tit.* Limita quartò, cum mandatum sit cum clausula, vt mandatarius nihil faciat, nisi pro iterum certiorato,

nam si ad sit noua voluntas, non finitur morte mandatum, *Verall. in decis. 194. par. 2.* Limita quintò, cum procurator præstiterit satisfactionem de indicio sibi quoad omnes instantias, quia satisfactio hæc operatur liti cõtestationem, sicque facit desinere rem esse integram, *Verall. in decis. 89. par. 2.* Limita sextimò in mandato substituti, quia non finitur per mortem substituentis, quando substituit ex facultate sibi tradita à principali, secus, si iure proprio, pulchrè *Bellam. in decis. 6.* Limita octauò, in beneficiis, respectu fructuum, & expensarum, quia in illis donat etiam post mortem mandantis, *Crescent. in decis. 13. de procur.* quod est notandum pro limitatione *elem. fin. de procur.* Limita nonò, in præstatione consensus post mortem principalis quando principalis in vita portexit supplicationem, *Put. in decis. 83. par. 2.* Limita decimò, in procuratore effectò domino litis, quia non finitur morte, *Guid. Pap. in decis. 119.* Limita undecimò, quando mādatum veniret exequendum post mortem mandantis, *Vill. in decis. 497. Ad materiam vide Cappel. in decis. 186.*

COLLECT. 313.

Ad Gloss. in cap. qui ad agendum, in ver. vel pacis, de procur. in 6.

Gloss. hæc concernit nonnullos casus, in quibus mandatum exigitur speciale, Tñ. no. breuiter hos decisos, & primò requiritur mandatum speciale in captura possessionis beneficii, *Cappel. Thol. in decis. 465.* Item in captura possessionis Canonicatus, *Ror. in decis. 1. de procur. in no.* Item ad contrahendum matri-

monium, *Rot. in decis. 27. eod. quam decis. teneas ad Tex. in cap. fin. de procur. in 6.* Item ad impetrandum absolutiorem ab excommunicatione, eadem *Rot. in decis. 36.* Item in consecutione inuentarij, *Thessau. in decis. 155.* Item in constitutione hypothecæ, *Cam. Imper. ver. mandata procuratoria.* Item in omni iuramento exigitur mandatum speciale, *Mynsing. cent. 1. obser. 70.* Item ad petendum restitutionem in integrum, cum ea principaliter petitur, nam secus si incidenter, *idem cent. 1. obseru. 26.* Item in acceptatione donationis, *Maynad. Rot. Tholos. in decis. 6. lib. 4.* Vbi limitat in patre acceptante. Ad allegandum autem causas absentis minimè requiritur mandatum speciale. Sicut nec ad iudicia, & petendas inducias ad dominum consulendum, *Rot. in decis. 24. 27. & 31. de procur. in nou.*

COLLECT. 314.

In l. 1. & 2. C. de Episc. & cler.

Sunt penè infinita privilegia clericorum, pro nunc vide infra scripta. Et primum privilegium est, quia clerici non ligantur statutis laicorum quantumvis generalibus, & rationalibus, *Vius. in decis. 326.* de qua re latè suprâ in *Collecta. 171.* Sicut nec eorundem consuetudine, *Cappel. Tholos. in decis. 154.* Tertium privilegium, quia clericus hæres laici non sequitur eius forû, *Surd. in decis. 110.* Quod no. pro limitatione l. hæres absens, ff. de iudic. & vide *Mynsing. centur. 3. obseruat. 45.* Quartum, quia effectus Notarius, si falsum confecerit instrumentum, non potest à Iudice laico puniri, *Massill. in decis. 159.* Sicut nec quando coram eodem met falsum

deposuerit, *Afflict. in decis. 130. & Truissa. in decis. 8. par. 2.* quod no. pro limitatione l. nullum, *Cod. de testi.* de quo suprâ in *Collectan. 243.* Sextum privilegium, quia de bonis spolijs clericorum Iudex laicus inuentarium conficere nequit, *Mar. in decis. 105.* Septimum est, quia qualitas clericus aggravat delictum in eius persona patratum, exemplum in percutiente clericum baculo, *Thessau. in decis. 224.* Licet in alijs minor esset poena, *Gramm. in decis. 17.* Quæ autem poena sit infligentis aliam in clericum, vide *Vius. in decis. 46.* Occidens tamen clericum sacerdotem gaudet immunitate tributa ab indulto generali, *Massill. in decis. 68.* Et clerici testamentum non valet sine institutione hæredis, *Valasc. in decis. 165.* quod no. ad ampliacionem l. proxime, ff. de his, quæ in testa. delent. Et sub edicto prohibitorio exportationis armorum clerici bene comprehenduntur. *Peguer. in decis. 56.* Et sic vides, quod in his non sunt privilegiati, &c.

COLLECT. 315.

Super Authen. matris, & auia, C. quam. mul. iure offic. fun. po.

Mater, & auia solum potest esse tutrix, modò renunciet Velleiano, & secundum nuptiis, in tantum, quod exceptis testamentariis, præfertur tutoribus legitimis, & dativis, hoc dicit. Quæro an quemadmodum per matrimonium, ita & per sponsalia desinat esse tutrix? negariù, *Afflict. in decis. 337.* Et quid si sit tutrix testamentaria, & transeat ad secunda vota? dic quod amittit tutelam, *Guid. Pap. in decis. 539.* Et an

an hæc eadem possit reassumere tutelam mortuo postea secundo marito? negatiuè indistincte *Myning cens. 3. obseru. 83. & Peguer. in decis. 166.* Et num ipso iure amittat tutelam per transitum ad secunda vota, affirmar. *Viu. in decis. 460.* Sed num possit eam retinere, agnatis consentientibus, negatiuè, *Anton. Fab. in decis. 2. hoc titul.* Num mater, vel auia suscipientes tutelam, admittantur ad iuratoriam cautionem, affirmatiuè *Thissaur. Fil. in decis. 21.* Num mater cogi possit ad suscipiendam filiorum tutelam, negatiuè, *Faber. in decis. 1. vbi suprâ.* Sed minor 25. ann. non debet admitti ad tutelam, nisi sit testamentaria, & tunc cum satisfactione, *idem Fab. in decis. 3.* Et si sit testamentaria sub conditione, si non nupserit, alioqui sint alij tutores si minus nupta moriatur, legitimi præferuntur illis testamentariis vocatis sub illa conditione si mater non nupserit, *Viu. in decis. 2.* Num mater tutrix possit agere ad dotes, non reddito tutelæ computo, affirmatiuè, *Mastrill. in decis. 189.* Num hæc præferatur auix paternæ, affirmatiuè, *Afflic. in decis. 181.* Num valeant cōstituere tutorem filiis suis, affirmatiuè si eos iustitiat hæredes *Mastrill. decis. 9. quam no. ad l. si mater, C. de testam. iur.* Num dispositio huius Authen. procedat, & in cura? affirmar. *Vincen. de Franch. in decis. 348.* Et quod regulariter mulier non possit esse tutrix, vide *Marc. in decis. 11. par. 1.*

COLLECT. 316.

In l. quod maior, ff. ad municip.

Quod maior pars facit, omnes fecisse videntur. Quod amplia primo procedere etiam in iudiciis

votantibus, *Afflic. in decis. 1. in secundo dub.* Sed quid exequendum si tres iudices in diuersa vota tres differentes pœnas intulerint, decusum mitiorem pœnam exequi debere, *Mastrill. in decis. 183.* Sed in Senatu vbi stat Præses, est dicendum, quod illa sententia tenet, data paritate votorum, quia cum Præses concurrat, *Thissaur. in decis. 1.* Amplia secundo in aggregatione Nobiliū Sedili facta, quia præfertur quod sit à maiori parte, licet minor contradicat, vt in casu *de Franch. in decis. 2.* Limita primò, in confirmatione Officialis facta per vniuersitatem, quia vno reluctante, non tenet, pulchre *de Franch. in decis. 609. & Viu. in decis. 129.* quod no. pro ornatu Text. in *Auth. de defenso. Cui. 5. fin.* vbi pulchre Text. Sublimita, illo reluctante post confirmationem, nam contradictio est facienda in tempore cōfirmationis, *Ann. all. g. 15.* dicens decusum in causa Marchionis Sancti Lucidi. Limita secundo, & declarata istam materiam, quod aut electio facienda spectat ad singulos, vt vniuersos, exemplum in Collegio, Vniuersitate, & Capitulo &c. & tunc maior pars intelligitur, respectu totius Collegij, Capituli, &c. & non respectu minorum partium, aut vero ad singulos, vt singulos, & tunc maior pars intelligitur respectu minorum partium, pulchre *Boer. in decis. 111. Mar. in decis. 602. part. 1. Gratian. in decis. 183.* quam distinctionem no. quia poteris concordare multa iura.

COLLECT. 317.

Ad Prag. 5. de Baro.

Officia baronalia debent esse animalia. Amplia primo, proce-

M

dere etiam in Iudice secundarum causarum, ita vt, qui prius fuerit Capitaneus in aliqua Terra, postea non possit ibidem esse Iudex secundarum causarum, *de Franch. in decis. 479*. Amplia secundo, vt Capitaneus non possit etiam de ipsius, & Baronis consensu ab officio tradere pro illo anno, contradicente vniuersitate, *idem in dec. 409*. Amplia tertio, vt fideiusor datus ab Officiali pro primo anno, non teneatur pro anno sequenti, si is fuerit confirmatus, *Vi. in decis. 129*. Nunc declara, vt is, qui primo anno fuerit Syndicus, possit in sequenti creari à Barone Ararius *de Franch. in decis. 210. in fin.* Declara secundo, dato consensu ipsius Officialis, & sumus in eò officio, quod cum sumptu exercetur, tunc enim potest esse pro sequenti anno, hæc viderut vera conclusio, vide *de Franch. in decis. 264*. Declara tertio, quando Officialis fuerit absolutus per Syndicatores *Mastrill. in decis. 188*.

COLLECT. 318.

In l. cum non facile, ff. si cuius plus quam per l. Fal

VOlo breuiter tangere in hac. vbi admittenda, vel non tutoria cautio. Et primo admittitur in matre tutrice nō inueniente fideiussores, *Thessau. Fil. in decis. 21* Secundò. in dissequestratione, *Mynsing. cont. 2. obseru. 11*. Tertiò in usufructuario inope non inueniente fideiussores, *Guid. Pap. in decis. 250* *Ojasib. decis. 153*. *Surd. decis. 141*. & *Gayll. lib. 2. obseru. 47*. ex *decis. autè de Franc. in decis. 497* apparet aliter prouisum. Quartò, in materia Authen. *qua supplicatio. C. de prec. temp. off. ren. Guid. Pap. in dec. 189*. Quintò, in probando impedimento, vbi sufficit

iuratoria cautio, *Ioseph. Ludou. in decis. Perus. 36*. Nunc non habet locum, vbi terrius veniens pro suo interesse vult admitti ad impediendam suam executionem, *Pate. decis. 117*. Secundò, vbi maritus donat vxori pro dote quædam bona, eius vita durante, qua tenetur satisfare cum fideiussores, *Guid. Pap. dec. 248. & 49*. Licet videatur sentire contrarium *Mar. in decis. 876. par. 1*. Tertiò, vbi persona esset suspecta, *Guid. Pap. in decis. 250*. Quartò, in causa dotis, *Vi. in decis. 137*. Quintò, in cautione de non offendendo, *Vi. in decis. 341*.

COLLECT. 319.

Super clem. si de procur.

PER obitum Rectoris reuocatur. procurator ab eo pro Ecclesia constitutus etiam, quoad iam cepta. Quod amplia etiam per mortem ciuilem, *Cassad. in decis. 2. de appell.* Sed contra *Guid. Pap. in decis. 547*. Amplia secundo hanc dispositionem etiam in procuratore Abbatis translati ad aliud Monasterium, *Rot. in decis. 37. boct. in nou.* & in Prelato renunciente decidit *Ann. alleg. 92*.

COLLECT. 320.

In l. si. ff. de usufr. leg.

Vusufructuarius omnium bonorum tenetur ad debita, & ita. *Guid. Pap. in decis. 541*. Item ad expensas funerum sicut in casu *Mastr. in dec. 4*. Item ad onus legatoium secundum ea, quæ dicit *de Franch. in decis. 483*. Item ad collectas, *Vi. in decis. 335*. quam not. ad *l. quaro. ff. de m. rit.* Item usufructuarius nominabit in iudicio authorem proprietarium, & si actio

actio contra ipsum intentetur, *Gam. in decis. 265*. Item usufructuarius habet ius argenti fodiendi, *Coler. Rot. German. in decis. 97*. Et usufructuario, non aures proprietario debetur adiutorium per Vassallum *Capp. in decis. 183*. Et usufructuario etiam debetur laudemium, *Guid. Pap. in decis. 477*. *Anton. Faber in decis. 6. de usufructu*. Et de legaro usufructus omnium bonorum non detrahitur falcidia, *Gratian. in decis. 48*. Et usufructuarius potest agere rei vindicatione, *Faber in decis. 5. ubi supra*. Et num usufructuarius dicatur legitimus contradicitor in materia l. fin. C. de edict. *Din. Adrian. in decisum negatiue, Anton. Faber. in decis. 10. de hered. instit.*

COLLECT. 321.

Ad Bar. in l. post legatum §. huius vero, num. 1. ff. de huius, quibus ut indig.

Refert Bart. hic ex Loc. de Bel. quod testes non citati non probant; Ex quo inferitur quod testis voluntarius veloxque nimis ad deponendum minimè probat *Vin. in decis. 171*. Sed hoc dictum limita, quando ageretur de peccato vitando, quia in tali casu testi etiam sine citatione, & sic seniet offerenti erit credendum, *Myssinger. centur. 4. obseru. 2*. Limita secundò, si testes adessent in praesentia partis, tunc enim non requiritur citatio *Rot. in decis. 21. de testib. in antiquis*. Amplia regulam, ut, quemadmodum testis minus citatus non probat contra, ita & pro, *Achill. de Grass. in decis. 1. de testib.* Quæro quid operetur testium citatorum productio? respon. ut producēs compellatur eos examinari facere, *Capp. in decis. 39*. Num testis citatus in termino, eo lapsò, re-

ceptus probet, affirmatiue, *Vin. in decis. 170*. Et quid si citatus vltima die termini, iuratus, & examinatus fuerit die sequenti? respon. quod probet, *idem Vin. in decis. 127*.

COLLECT. 322.

In l. 1. & 2. ff. de indic.

Prorogationis iurisdictionis materia hic propriè sedere videtur, ultra *Text. in l. de qua re, §. 1. inf. tot. & supra de iurisdic. omn. indi. l. si per errorem, & apud Canonistas, Text. celebris in cap. P. & G. extra de offic. delega*. Vnde breuiter not. in quibus casibus cessat prorogatio iurisdictionis. Et quidem primò, in Clericis qui nequeunt prorogare iurisdictionem Iudicis secularis, *Vin. in decis. 125*. Secundò si consensus Iudicis prorogati minus accesserit, *idem in decis. 126*. Tertiò, ubi iurisdicção est taxata, & sic ubi est certus Iudex, *Gratia. in decis. 78*. Quartò in Vassallo in præiudicium Baronis, pulchrè, *Capp. in decis. 9*. Quintò in Castellatorum iurisdictione, quæ prorogari non potest, nisi de consensu litigantium, *Anton. Fab. in decis. 46. de iurisdic. omn. indi*. Sextò, non potest prorogari iurisdicção à procuratore sine speciali mandato, *Guid. Pap. in decis. 462*. Septimò, in causa appellationis, *Mar. in decis. 119 par. 1*. Octauò, aduersus eum (ut quidam inquirunt) qui habet iurisdictionem cum clausula abdicariæ etiam tacite, puta delinquendo coram alio Iudice. Sed num Iudex ordinarius, cuius iurisdicção sit prorogata, dicere possit de nullitate sententiæ? affirmatiue, *Guid. Pap. in decis. 462*. Num iurisdicção sit prorogabilis ad personas non expressas

in rescripto, decidit *Afflic. in decif.*
227. Ad materiam *Guald. Pap. in de-*
cision. 77.

COLLECT. 322.

In l. i. ff. de mino.

Not. in hoc loco aliqua privilegia minorum, Et primum, quia minor non potest foriudicari, *Maffri. in decif. 161.* Secundum, quia debet mitius puniri, *Theffau. in decif. 61.* Tertium quia confessus in iudicio delictum per ipsum commissum sine curatore, sibi non præiudicat, *Afflic. in decif. 208.* Quartum, quia non solvens canonem non cadit à iure suo, *Gramm. in decif. 52.* quod no. ad limitationem l. fin. C. de iur. emph. Quintum, quia sententia lata contra eum indefensum est ipso iure nulla, *Vin. in decif. 86.* Sextum, quia ipsius favore mora contrahitur re ipsa, & sic irregularis, *de Franch. in decif. 16.* quam not. ad Text. in l. minorum, Cod. in quibus caus. in integrum restit. non est necess. Limita in minore succedente maiori, *Marilian. in decif. 24.* & *Afflic. in decif. 211.* Septimum privilegium est circa Bullam Pij Quarti, de minori 14. annis. *Carroc. in decif. 39.* Octavum, quia processus non debet declarari nullus ad instantiam partis contradicente minore, *Vini. in decif. 136.* Nonum, quia minor viginti quinque annis potest dari tutor in testamento, *idem Vin. in decif. 489.* Decimum, quia mater minoris non privatur successione filij ob id. quod tutorem infra annum non petiit, *Gratian. in decif. 177.* Non privilegiatur tamen, si committat crimen patricidij, *de Franch. in decif. 250.*

COLLECT. 324.

Super clamen. quia contingit de relig. domi.

AD materiam Hospitalis, de qua in hac clement. not. has paucas decisiones, Et primò num Hospitalarij spoliati ab ordinariis possint petere se restitui, *decisum affirmatiue, Ro. in decif. 6. de restit. spoliat. in antiqu. & cod. tis. Bisignet. in decif. 3.* Num Hospitalale succedat expositis morientibus ab intestato, *affirmatiue de Franch. in decif. 198.* Num onus alimentandi expositos spectet ad Hospitalale: *decisum affirmatiue, Theff. in decif. 118.* ubi ponit quandam modificationem.

COLLECT. 325.

In l. i. Cod. si con. iur. vel iur. pub. & in cap. super literis, de rescriptis.

Iste Text. est celebris apud Cui-listas in materia subreptionis, & apud Canonistas, cap. super literis de rescriptis. Vnde habes notare, quando rescriptum dicatur, vel non subreptitium, Et primò quidem dicitur subreptitium ob non expressiorem veri valoris, *Rescript. in decif. 18. de rescriptis.* Secundò per expressionem falsæ ætatis, nam tunc dispensationis gratia vitatur, *Mohr. in dec. 8. eo. tis Tertiò Collatio ordinarij non faciens mentionem de iure patronatus est subreptitia, Verall. decif. 224 par. 3.* Quatid, ubi quis non fecerit mentionem de qualitate præbendæ, scilicet, quia sit sacerdotialis, vel electiva, nam tunc gratia dicitur subreptitia, *Ro. in dec. 41. de rescriptis.* Quintò. not. generaliter, quod ubi subreptio,

Reptio habet locum vitii ipso iure, *Verall. decis. 225. part. 3.* Modò non dicitur supreptitia commissio, in qua non fuit facta mentio, quòd causa fuerat instructa, si tamen in ea adest clausula (cuius statum, &c.) *Achill. de Grass. in decis. 9. de rescriptis.* Secundò clausula motus proprij tollit vitium subreptionis, *Amos Fab. decis. 1. hoc tit.* Tertiò, clausula (amotò) tollit subreptionem taciturnitatis detentionis beneficij alterius *Ros. decis. 37. de rescriptis. in antiq.* Sic & quarto clausula (quod de subreptione dici non potest) tollit vitium subreptionis, *Verall. decis. 218. part. 3.* Quintò, non dicitur gratia subreptitia, quando in rescripto omittitur consuetum apponi, & Papa præsumitur de eo habere notitiam, *Crescent. decis. 14. de præben.* Sextò, licet non fuerit facta mentio de iure quæsito, ut in casu *Mohed. decis. 34. de præben.* Septimò, licet non fuerit facta mentio de intrusione, *Verall. decis. 218. part. 3.* Octavò, si tacentur ea, quæ ius non mandant exprimi, pulchrè *Mohed. decis. 8. de rescriptis.* & idèd, licet quis non expresserit, quòd esset filius delati de hæresi in impetratione dispensationis beneficij gratia non vitiat. Nòd, licet qualitates beneficij non expresserit, sufficit enim ipsum exprimere beneficium, *Ros. decis. 10. de rescriptis. in non.* Decimò, data etiam taciturnitate pensionis, quod tamen intellige in clerico paupere impetrante in forma communi, *Ros. divers. decis. 39. de rescriptis. in antiq.* Sic data taciturnitate originis impetrantis, *eandem Ros. decis. 76. ibid.* Sic si Canonicus præbendatus in impetratione expresserit præbendam, & non canonicatum, *ibid. in decis. 72. & Bisignet. decis. 11. de præben.* Sic quamvis repa-

tur fructuum excedere quantitatem, *Bisignet. decis. 6. de præben.* Et idem, licet in rescripto fuerit omissum id, quod, si esset expressum, Papa, vel non concessisset, vel minus facillè, probatur tamen Papam scivisse, pulchrè *Verall. decis. 221. part. 3.* Et idem, quando qualitates æquipollentes sint expressæ, *idem decis. 221.* Et idem si nò fiat mentio de qualitate à iure minus considerata, *idem in dec. 224.* Item prouisio Nuncij, in qua est facta mentio præsentationis dicitur noua prouisio, & non est subreptitia, licet non fuerit expressum de noua prouisione, *Mohed. decis. 31. de præben.* Item non dicitur gratia subreptitia, si quis impetrauerit beneficium tanquam curatum, si postea reperitur simplex, *Ros. decis. 73. de rescriptis. in antiq.* Item impetratio pro alieno in absentia, si subreptitia in aliqua parte reperitur, non nocebit absenti, *Ros. decis. 74. eod.* Sed regulariter gratia pro absente subiacet subreptioni, *Crescent. decis. 10. de præben.* Quis autem dicatur plus delinquere obrepens, vel subrepens, decidit *Bisignet. decis. 11. de rescriptis.*

COLLECT. 326.

In l. 1. in fin. ff. quod quis in.

Robatur hic, quòd non punitur affectus, nisi sequatur effectus. Amplià primò, etiam in crimine veneni, *Gram. decis. 2. v. in decis. 487.* Licet quòd puniatur poena extraordinaria. Amplià secundo, in crimine sodomitæ, in quo non punitur solus conatus, puta si membrum non imposuisset, *Peguer. decis. 75.* Sed limita in falsificatione monetæ, puta, quia nil aliud testabatur fieri, nisi imprimi formam, nā

M 3

tunc pœna mortis locum habebit, *Gramm. decis. 74*. Licet ipse dicat contrā. Limita secundò, in crimine læsæ Maiestatis in quo quis de sola scientia punitur, *Trin. dec. 51*. Limita tertio, quando deuentum esset ad actum proximum & (vt aiunt) immediatū, *Ant. Fab. dec. 21. de pœn.* Limita quartò, in conante attentare aliquid contra pacem publicam, *Gayl. lib. 1. obseru. 14*. Limita quintò, in calibus, in quibus Lex punit solum conatum, exemplū in *l. si quis non dicam rapere*, & in illis potest Iudex ex potestate sibi à l. tradita mitigare pœnam, pulchrè *Mynsing. centur. 3. obseru. 9*.

COLLECT. 327.

In l. testium, vbi glo. in ver. *præsto. C. de test.*

Quòd testes de auditu non probent, probatur tam hūc, quàm in *l. iam literis extra eo. tit. tu* verò Limita in probanda vnione beneficiorum, quæ bene per testes de auditu probatur, *Capuaq. decis. 344. p. 3*. Limita secundò, quoties tractaretur de affinitate probanda, pulchrè *Mynsing. cent. 6. obseru. 58*. Limita tertio, in possessorio in quo testis de auditu probat, intellige in casu *Rot. in decis. 10. de testib. in antiq.* Addidit ad hanc regulam quartam limitationem, videns hæc mæ scribere Dominus Franciscus de Vecchio I.V.D. Neapolitanus olim Auditor in partibus Apuliz, in quo quidem officio multum rectè, & sanctè se gessit, & limitatio est, quoties agitur de probando aliquo verustissimo negotio, & allegauit bonum *Tex. in l. si arbuer ff. de proba*. Sed tu vide in hoc *Ant. Fab. decis. 41. de testib.* vbi decidit per testes de auditu posse probari immemorabilem. Ceterum

plures alias limitationes reperies per DD. & præsertim in d. l. *testium. C. tam literu.*

COLLECT. 328.

In l. Imperatores. §. ff. de appell.

Cum timeretur ab aduersario, qui in causa victus fuit, & appellauit, de dilapidatione fructuum, pendente appellatione debent ij sequestrati penes tertium, hoc dicit. Limita primo, vt hoc non habeat locum, nisi in re mobili, nam in immobili loco sequestri conceditur inhibitiō, *Verall. dec. 197*. Limita secundo si minus constet de dilapidatione, idem in *decis. 158. p. 2*. debet enim ante omnia summarie probari, quòd sit minor dilapidationis, & barattationis fructuum, aut, quòd possessor non sit soluendo, *Borgui. decis. 13. p. 1*. Limita tertio, pendente causa principali, quia tunc, licet sit timor, lex nostra non procedit, quæ tantum habet locum in causa appellationis, vt dixi in sumario, & vide *Cappell. Tho. in dec. 477*. Limita quarto, si opponeretur exceptio nullitatis sententiæ subsistentis, & militantis, nam tunc credo, quòd sequestrum non haberet locum, & allego *Gratian. à contrario sensu in decis. 65*. Et tamen aduertendum, quòd in causa hypothecaria, vel exequutiua semper potest fieri sequestrium, etiam quòd quis sit soluendo, nihilq; timoris sit de dilapidatione, ita, vt satisfactione relaxandum non veniat, *Canals. d. decis. 13. p. 1*.

COLLECT. 329.

Super Auth. sed cum testator cum duob. sequen. Cad l. Falcid.

Hæc iura ponunt tres casus, in quibus cessat Falcidia. Et primò, cum

cum testator illam detrahere prohibuerit, vt in *d. Authen. sed cum testator*. Secundò in re prohibita alienari, vt in ea re, vbi *Bald.* dicit quòd Aduocari, & Doctores communiter non aduertunt ad hunc casum sic notabilem, & quotidianum, & in hoc tu vide *de Amat. dec. 18*. Tertiò in relictis ad pias causas, vt in *Authen. similiter*, & vide *Guid. Pap. in decif. 188*. vbi etiam id extendit ad Trebellianicam, vt scilicet ea minus detrahatur de his ita relictis. Cessat & Trebellianica in hærede non conficiente inuentariũ, *Guid. Pap. in decif. 53*. Limita in liberis primi gradus, vt ibi, & vide *Ans. Fab. decif. 5. ad Trebell. & Osaieb. decif. 147*. Item in hærede instituto in particulari, eandemque restituere grauato, *Guid. Pap. in decif. 466*. Item quoties in restitutione sunt adiecta verba (pleno iure, &c.) *idem decif. 437*. Item cessat in vna re, contradicente fideicommissario, *idem decif. 607*. Cæterum grauis dubitatio est apud DD. an Trebellianica possit prohiberi liberis primi gradus, nam in affirmatiuam pluries Romæ fuisse decisum refert *Crescent. decif. 1. & Cassad. decif. 4. de test.* pro qua decidit etiam *Vin. decif. 3. de Franc. dec. 11*. & inter cæteras rationes pro hac parte illa videtur satis virgere, nam si testator, relicta tantum filio legitima, potest de reliquis bonis suis ad libitum suum disponere, qua de causa non potest in illis Trebellianicam, omnemque detractionem prohibere? Nihilominus Florentiæ pars negatiua est canonizata, vt refert *Magon. in decif. illius Rota 35 in 2. dub.* Sicut in Curia Delphinatorum testatur, *Guid. Pap. in dec. 51*. An autem prohibitio Trebellianicæ facta in primo gradu substitutionis censetur facta, & repetita in sequenti-

bus gradibus, vide *Guid. Pap. in decif.* vbi dicit quod sic.

COLLECT. 330.

Super Auth. de nup. §. disponat.

Disponat testator, & fiat lex, solum dici per hunc Tex. celeberrimum, quem Amplia primò, vt testator possit disponere, quòd filij restituant fructus perceptos vltra quantitatem legitimæ, *Surd. decif. 21*. Amplia secundò, vt possit prohibere detractionem Trebellianicæ in hærede primi gradus, secundum vnam opinionem, quam in Collect. superiori retulimus. Amplia tertiò, vt valeat in qualunque parte testamenti facere hæredis institutionem, *Vin. dec. 351*. Amplia quartò, vt possit disponere quòd hæredes permanent in communione rerum, quamuis postea peti possit diuisio, altero dilapidante, *Vin. decif. 194*. Amplia quintò, vt possit tutori remittere inuentarij confessionem, *Guid. Pap. in decif. 352*. Amplia sexto, vt in fundacione iurispatronatus possit disponere, quòd post mortem vnius Rectoris alter, quem ipse intendit, sit Rector, *de Amat. decif. 4*. Item in legatis præstandis mens testatoris, quæ verbis inhæret, potissimum est attendenda, *Vini decif. 466*. Item licet spes substitutionis non trahatur ad hæredem, secus tamen est, si de coniecturata mente testatoris contrarium appareat, *Vin. decif. 468*. Item testamentum imperfectum ratione voluntatis ipsius testatoris, nec inter liberos, nec ad pias causas valet, *Mynsing. centur. 3. obseru. 28*. Nihilominus limita supradictum Text. Et primò in educatione filiorum, quia faciliè receditur à voluntate testatoris, quippe cum

educatio ipsa sit arbitraria, *Vin. decis.* 16. *Gramm.* 55. & *de Franch. decis.* 350. Limita secundò, in conditionibus illicitis, & contra bonos mores, nam in iis receditur similiter à voluntate testatoris, ut ipsemet *Tex. se declarat*, & vide *Vin. an decis.* 480. quod no. ad limitationem l. in conditionibus. ff. de cond. & demonst.

COLLECT. 331.

In l. nunquam. §. thesaurum. ff. de acquir. rer. domi.

IN hoc *Text.* ponitur definitio thesauri: nam dicit Iurisconsultus, quòd thesaurus est verus quedam depositio pecuniæ, cuius memoria non extat, ita, ut iam dominum non habeat. Ad cuius sanè materiam notres de cisiones, & primò *decis. Coler.* 100. ubi tradit thesaurum inuentum in loco publico de iure Saxónico spectare ad Fiscum, iure autem, communi sunt intra vulgaria vnam medietatem spectare inuenienti fortuito, alteram domino soli, ut in *stat. nostro, l. si in, qui §. quòd si creditor. cum concord.* & hinc infertur, quod thesauri inuenti in bonis Ecclesiæ vna medietas spectat ad inuentorem, altera ad ipsam eiusve Rectorem, nec Fiscus secularis habet quid in hoc prætere, cum Ecclesia, post ipsi factam donationem à Constantino dicatur habere propria bona, & nequaquam subiecta iurisdictioni Imperatoris, & ita decidit *Causalean. decis.* 15. *part. 2.* Tertiò, & ultimo not. *decis. Rot. Lucan. diuers.* 24. ubi thesaurus inuentus in re communi, & pro indiuiso, debet æqualiter diuidi, & ibi an simplex inuentio sufficiat ad eius dominium acquirendum,

vel etiam requiratur, & occupatio, &c.

COLLECT. 332.

In l. in multis. ff. de sta. hom.

IN multis (inquit Iurisconsultus) nostri iuris articulis deterior est conditio fœminarum quàm masculorum, & ibi Accurs. enumerat aliquos casus. Tū vide hos decisos, & primo, quia appellatione filiorum. non veniunt fœminæ stante statuto exclusiuo, *Carret decis.* 105. Secundò, quia fideicommissio facta personis de familia non continetur fœmina *Vin. decis.* 0. Tertiò, quia non succedunt in feudo, *Guid. Pap. in decis.* 59. Quarto, quia nō potest esse testis in testamento, vel in Codicillis, quamuis hoc limitetur inter liberos, *Guid. Pap. in dec.* 538. Quintò, quia vigore statuti ipsarum contractus non valet sine consensu duorū consanguineorū. Limita, si essent viles, *Myrsin cent.* 2. *obseru.* 34. Sed an possit pro anima cōtrahere sine præfata solemnitate, affirm. *Carro. in decis.* 95. *Gratian. decis.* 5. quia in iudicio. personaliter comparere non debent, & si contingat eas iurare, hoc facere debent in domo priuata Magistratus. *Th. ff. dec.* 210. Sexiò, quia nō possunt testari stante statuto de lucro dotis, *Th. ff. dec.* 107. Septimò, quia mulieres non possunt inducere consuetudinem, *Iaffred. dec.* 117. Octauò, quia mulier acquirens præsumitur acquisiuisse ex bonis mariti *Auditor. Perns. in decis.* 28. ubi ampliat, & limitat. Nonò, quia filij masculi descendentes ex fœmina non veniunt appellatione masculorum, quando testator habuit respectum ad agnationem. *Ros. diuers. decis.*

cis. 6. part. 1. Priuilegiatur tamen primo, quia filiabus feminis debetur aliquid ex feudis nouis, *Thom. decif. Luffen. 2.* Secundò, quia mulieres non incarcerantur etiam in causa criminali, quando pœna est pecuniaria, *Ass. ed. decif. 393.* Priuilegiatur tertio mulier, quia si vnâ rem celauit in inuentario, non tenetur aliqua pœna, sicut alius hæres, pulchrè *Gam. decif. 121.* Quattò, quia potest accusare mariti interfectores, *Bœr. decif. 233.* Quattò priuilegiatur, quia propter iuris ignorantiam, excusantur à multis, *Myssing. centur. 3. obseru. 47.*

COLLECT. 333.

In §. posteriori. In si. quib. mo. testam. infirm. siue in l. sancimus. 2. respon. C. de testamen.

Primum testamentum reuocatur per secundum. Limita primò, si primum testamentum esset perfectum, & secundum imperfectum; quia primum non reuocatur, vt dicunt hæc iura, & vide *Vru. in decif. 13.* Sublimita, vt per *Guid. Pap. in decif. 200.* Limita secundò, si primum testamentum esset conditum inter liberos, nisi fiat specialis mentio primi, etiam de clausula in eo inserta, vt dicit *Authen. hoc inter liberos. C. hoc tit. & Vru. decif. 192.* Limita tertio, si primum testamentum haberet clausulam derogatariam, quia per secundum non tollitur, nisi fiat specialis mentio clausulæ prædictæ, *Ans. Fab. decif. 9. hoc tit.* Sublimita circa specialem mentionem faciendam, vt per *Guid. Pap. de is. 117.* Limita quarto, si primum esset iuratum, *Fab. decif. 114. eod.* Limita quintò, si secundum

esset factum in fauorem eius, cuius odio fuerat in primo inserta clausula derogatoria, *idem decif. 13. eod.*

COLLECT. 334.

In l. casus C. de testam.

Hic tractant DD. materiam testamenti tempore pestis, nam propter pestem non requiruntur tot testes alijs requisiti in testamento, sufficit enim minor numerus septem testium, vt dicit *Thess. in decif. 180.* Sed num valeat, si minor numerus duorum testium adhibitus sit, negatiuè, *Anton. Fab. in decif. 5. hoc tit.* Num istud testamentum censeatur priuilegiatum, vt fœminæ impuberes ad testificandum adhiberi valeant, decifum negat. imò in legitima debet relinqui titulo institutionis, *idem Fab. decif. 6. eod.* Num clausula codicillaris subintelligatur in hoc testamento, negatiuè, *idem decif. 7. eod.*

COLLECT. 335.

In l. cum auu. ff. de cond. & demon.

Dicebat Papinianus, quod quando quis est grauatus de restituendo post eius mortem, intelligitur, si sine liberis decesserit, & sic filij grauati excludunt substitutum, tu amplia etiam in filiis natis ex matrimonio putatiuo, *Hieronym. de Laurent. de is. 70.* Num huiusmodi filij succedant, affirmatiuè, *de Franch. decif. 130.* Amplia secundo, etiam in filiabus, *S. rd. decif. 66.* Amplia tertio, etiam in filio legitimatis per subsequens matrimonium, *Thessau. decif. 196.* Amplia quattò, si grauatus ingreditur Monasterium, quia Mo-

nafterium habetur loco filij, & intellige, vt per de *Franc. decis.* 129. vide *Osa. b. decis.* 126. & nouissimè *Maynar. lib. 5. decis.* 75. Quomodo procedat, quòd Monasterium succedat loco filij, *Valas. decis.* 24. & *Grat. decis.* 7. Et quando Monasterium excludatur à substituto, *Mastrill. decis.* 65. Amplia quinto, etiam in nepte testatoris, quæ pariter excludit substitutum iuxta ea, quæ dicit *Theff. in decis.* 188. Amplia sexto, etiam si filij nati mox decesserint, *Maynar. decis.* 74. lib. 5. Et sic in his casibus substitutus venit excludendus. Non ita tamen si grauatus decesserit, cum filio monacho, quippe qui non excludit substitutū, *Theff. decis.* 166. Item si decesserit cum filiis naturalibus, *Maynar. decis.* 79. lib. 5. Item si perfectè viui nati non fuerint filij, tunc enim non excludunt substitutum, *idem Maynar. eodem libr. decis.* 77.

COLLECT. 336.

Ad rub. nil in no. appell. pend.

AD materiam attentatorū quæ re num in reuocandis attentatis requiratur probatio tituli, *decisum* negatiuè, *Rot. decis.* 14. *de restit. spol. in no.* nec requiritur probatio possessionis, *Rota decis.* 56. *de cau. poss. & proprieta. in antiq.* Licet requiratur probatio detentionis, & status, in quo quis erat tempore attentionis, *Bellam. decis.* 101. & *Gratian. decis.* 91. Num causa attentatorum sit priuilegiata, vt supra in ea non sint seruandi termini seruandi in causis ordinariis, negatiuè, *Gratian. decis.* 70. vide *Rot. decis.* 78. *de appell. in antiq.* Num in reuocatione attentatorum sit pars citanda, affirmatiuè

Rot. decis. 28. *de appellas. in antiq.* Et huic reuocationi quando obstat exceptio possessionis nulla decidit *Gratian. in decis.* 50. Quæ concurrere debent, quòd dicatur attentatum, *Valas. decis.* 91. Attentata an dicatur sententia, quæ post appellationem interpositam, ante tamen præsentatas literas inhibitoriales lata fuit, *Theffau. decis.* 49. Num causa attentatorum impediat, quominus procedatur in causa principali, negatiuè, *Afflict. in decis.* 131. Num in causa attentatorum habeat locum repulsa testium, negatiuè, *idem Afflict. in decis.* 351. Num post conclusum in causa possint attentata reuocari, affirmatiuè, *idem in decis.* 352. Num continuans possessionem lite pendente, dicatur attentare, negatiuè, *Capp. decis.* 72. Et num dicatur attentare is, qui exequitur contra appellantem cui ius commune resistit, negatiuè, *Rot. decis.* 234. *de appellat. in no. Verall. decis.* 259. 1. Num impetrans monitorium in beneficialibus, negatiuè, *Achil. de Grass. decis.* 24. *de appellat.* Num dicantur attentata post citationem ad dicendum, affirmatiuè, *idem in decis.* 27. & 29. *eod.* dicit de stylo Rotæ omnia esse attentata facta post inhibitionem, Item non dicitur attentare in diuersis, *Verall. in decis.* 59. *part. 1.* Nec in cassatione Bullæ facta de mandato expeditorum de registro, *idem decis.* 55 *part. 1.* Attentata an purgata censentur per cessionem in iudicio factam, affirmatiuè, *Achil. de Grass. decis.* 23. *de appell.* Num attentata reuocantur instante eo, qui non habet titulum coloratum, affirmatiuè, *idem decis.* 25. *eod.* Attentata esse reuocanda an sit interlocutoria, affirmatiuè, *idem Achil. de Grass. decis.* 31. *eod. Rot. in decis.* 80. *de appell. in antiq.* Num attentans lite

hite pendente debet condemnari in fructibus, affirmatiuè, *Rot. decis. 34. de sen. & re iudic. in antiq.* Num attentata probentur per remissionem ad partes, negatiuè, *Rot. decis. 7. de prob. in antiq.*

constabit, liberatur si mortuo Titio liquidatum sit debitum *idem decis. 34.* Item liberatur fideiussor, si debitor principalis de nouo iurauerit *Camer. Imper. in ver. fideiussor.*

COLLECT. 337.

In l. cum apud. ff. iudi. sol.

Hic no. in quibus casibus fideiussor censetur liberatus, & hoc dicit ista lex, quod fideiussor de iudicato soluendo acceptus in prima instantia, non tenetur in causa appellacionis, sed hoc ita, si ille fideiussisset de soluendo, quicquid fuerit iudicatum per illum Iudicem primæ instantiæ nominando eum nomine proprio, alioqui si simpliciter esset acceptus teneretur *Bellam. decis. 353. de Franch. decis. 320. Boer. decis. 315.* Quicquid dicat *Marc. decis. 357. part. 2. & de veritate Thysa. decis. 202. vide eundem de Franch. decis. 208.* Item fideiussor acceptus in M. C. tenetur in S. C. quia illud Tribunal est subordinatum ad istud de *Franch. decis. 344.* Liberatur autem fideiussor primò prorogato termino credito, & intellige de fideiussore ad certum tempus *Myensing. centur. 6. obseru. 53. & Cappell Thol. de is. 181.* Item fideiussor datus de soluendo iudicatum ab arbitris, non tenetur de eo, quod est iudicatum à Iudicibus *Anton. Fab. decis. 5. de fideiuss.* Item qui fideiussisset reum sistere, si semel fecit reum sistere, liberatur *idem Fab. decis. 24. cod.* Erratis fideiussor liberatur etiam si principalis captus ex Curia ex illa causa postea fugiat, quia per istam incarcerationem liberatur, vt per *Afflic. d. cis. 230.* Item si fuerit acceptus in id, quod à Titio deberi

COLLECT. 338.

In l. si. C. de pact. conuen.

Inter alia dicit hæc l. quod maritus tenetur vsuras rerum paraphernalium in promiscuos vsus conuvertere, reseruata mulieri sorte principali: Sed quæritur an lucretur fructus, sicut vsuras, sunt diuersæ opinioniones, tu distingue, vt per *Guid. Pap. decis. 468.* Et an lucretur fructus rerum, quæ obuenerunt mulieri, de cuius voluntate non apparet, constante matrimonio *Rot. Auenio.* inclinabat in negatiuam, vt per *Hieronym. de Lauren. decis. 18.* sed *Afflic.* contra in *decis. 44. in primo dubio.* Et quod vxor in bonis paraphernalibus habeat vsufructum, vt hæc l. est etiam specialiter prouisum de iure Saxónico *tiste Coler. decis. 18.* Num statutum de fructibus paraphernalium, includat fructus rerum dotialium, decisum negatiuè, *Surd. d. cis. 192.* Num maritus agens pro bonis paraphernalibus opus sit, vt habeat speciale mandatum ab vxore, negatiuè, vt innuit hæc lex, & ita decidit *Myensing. centur. 3. obseru. 53.*

COLLECT. 339.

Super cap. 1. §. contrahentes. de so. comp. in 6.

Ratione solius contractus quis inuitus conueniri non potest apud Iudicem loci contractus, nisi ibidem inueniatur, hoc dicit *Am-*

plia primò, etiam si contrahens sub-
milit se omni foro, & loco, *Gratian.*
decif. 180. Amplia secundò, etiam in
eo, qui promissit facere solutionem
in certo loco destinato, in quo qui-
dem inuitus conueniri non potest,
& multò minus eius hæres, si ibi non
reperiatur, *Truifia. decif.* 48. *part.* 1. Dixi
in sumuario ratione solius contra-
ctus, quia si in illo loco tempore
contractus habebat domicilium,
quod postea mutauit, vel aliquas
mercantias faciendo ibi residentiam
per aliquod tempus, bene potest con-
ueniri, & hæc potest esse prima limi-
tatio, *Fab. decif.* 4. *vbi conuen.* & vide
*Cappell. Tholos. a contrario sensu in de-
cif.* 103. Limita secundò, si debitor
certo loco sistere promissit, ibi enim
facienda est solutio, *Mysing. centur.* 2.
obseru. 5. Limita tertio, nam dixi in se-
cunda ampliatione, quod non pos-
set conueniri inuitus, nisi ibi repe-
riatur, ergo secus volens, nam bene
potest conueniri deducto eo, quod
sua interest in loco destinato non solu-
ere *Crese. decif.* 2. *de solut.* Limita quartò,
si esset renunciatum priuilegio
fori, quo casu non procedit iste §.
Balb. decif. 5.

ra idem quod *d. l. 1.* scilicet vendito-
rem deceptum ultra dimidiam iusti
pretij posse agere contra emptorem,
vel ad supplementum pretij, vel ut
res tradita sibi restitueretur, unde Am-
plia primò, ut istud beneficium com-
petat etiam in venditione facta sub
hasta, ut ibi diximus, & nunc vide
Ant. m. Fab. decif. 4. *de rescindend. vend.*
Amplia secundò, etiam si in vendi-
tione adiecta sit clausula donationis
Maynard decif. Tholos. 60. lib. 3. Amplia
tertiò, ut locum habeat etiam in ces-
sione iurium, *Fab. decif.* 11. *vbi supra.*
Amplia quartò, ut hoc beneficio uti
valeant etiam creditores legi ultra di-
midiam *Maynard. decif.* 70. *lib. 3.* Am-
plia quintò, ut geminatio contra-
ctus minimè excludat hoc benefi-
cium *Fab. decif.* 24. Nunc limita, &
primò, ut locum non habeat in per-
mutatione *Maynard decif.* 59. *ead. lib.*
Limita secundò, in locationibus tem-
poralibus fructuum *Maynard. decif.* 61.
ibidem. Limita tertio, in contractu
emphyteotico, *idem decif.* 62. *eodem.*
Limita quartò, si venditor esset læsus
vsque ad dimidiam iusti pretij, &
non ultra, ut dicunt prædicta iura, &
vide *Maynard. decif.* 65. *d. lib. 3.*

COLLECT. 340.

*Super ca. cum dilecti. & cap. cum causa
extra de emp. & vend.*

Q Vando feci *Collectan. super l. 2.*
C. de rescind. vend. de qua supra
num. 8. Non adhuc prodierant in
lucem isti duo decisionarij infra ci-
tandi, cumque nonnulla tractent ad
illam materiam, quæ & minùs di-
ctis ibi fuere, idèd ea super his alijs
iniribus loco appendicis colligere
proposui; Disponunt autem hæc iu-

COLLECT. 341.

Super cap. 1. de sens. & re iudi.

Sententia lata contra leges, vel ca-
nones non tenet ipso iure, nec ab
ea opus est appellare, hoc dicit. Et sic
habet vnum casum, in quo senten-
tia redditur nulla, tu adde alios de-
cisos; Primò sententia lata contra
defunctum, etiam si is viuere puta-
retur *Polid. Rip. obseru.* 23. Imò lata e-
tiam in eius fauorem *Vrall. decif.*
140. *p. 3.* Secundò si lata fuerit, pen-
den-

dente articulo *Mastrill. in decis. 186.* Tertiò lata pendente declinatoria fori, *idem Mastrill. in decis. 127.* Quartò lata contra absentes dolo aduersarij per falsos testes, vel instrumenta *Capel. Tholos in dec. 282.* Quintò lata præcipitanter, *1ssrid. in decis. 358.* Sextò lata cõtra infirmum, vel impeditum Iudice sciente, *idem Lassrid. in decis. 16.* Septimò lata ad formam consilij, *idem in decis. 1.* Octauò lata per falsas allegationes, *Ros. in decis. 27. hoc tit. in antiq.* Nonò lata contra minus legitime citatum, *Ros. in decis. 22. ibid.* Decimò lata contra minorem curatorem non habentem, *Guid. Pap. in decis. 494.* Lata autem contra minorem, tutori cuius fuit terminus impertitus, quando sit nulla decidit *Mastrill. in decis. 110.* Vndecimò lata de nocte *Balb. in decis. 412.* Duodecimò lata contra statutum loci redactum in volumine statutorum, *idem Balb. in decis. 166. & Verall. in decis. 136. p. 3.* Decimo tertiò lata sub conditione *Osalib. in decis. 146.* Decimoquartò lata per Iudicem recusatum post appellationem per recusantem interpositam, *Achill. de Grass in decis. 3. hoc tit.* Decimo quintò lata contra contumacem ante relationem nunciij, *Myssinger. cens. 1 obseru. 8.* Decimo sextò lata die feriato, *Gratia dec. 144.* Decimo septimò lata contra sententiam in iudicatum transactam, *idem Gratian. dec. 129.* Decimo octauò lata in fauorem minoris obtema ab actore constituto à tutore *Crescen. in decis. 8. hoc tit. facit Afflitt. in de. 162.* Decimononò lata ante habitum consilium sapientis, si id petum sit, & causa dubia fuerit, *Cam. Imper. in ver. sententia.* Vigesimo lata contra communitatem indefensam, *Crescen. decis. 2. hoc tit.* Vigesimo primò, & vlti-

mo lata contra Fiscum, absente Aduocato Fiscali, & hoc nedum in causa status, sed etiam in aliis, *Balb. in decis. 267.* Quid autem latam perempta instantia? decisum esse validam, *Vincen. de Franc. in decis. 643.* Sic latam minus publicatis dictis testium, *Guid. Pap. in decis. 586.* Sic latam in fauorem minoris indefensi, *Verall. in decis. 47. par. 3.* Sic latam omisssa conclusione in causa, *Myssinger. cens. 3. obseru. 17.* Sic latam contra regulas cancellariæ, *Achill. de Grass in decis. 1. hoc tit.* Nam in his casibus sententia non est nulla. Processus autem factus in partibus, lite pendente in curia dicitur nullus, *Mohed. in decis. hoc titul.*

COLLECT. 342.

Super cap. Reg. conuentum.

Conuentus iudicio possessorio, vel petitorio, si post litem contestatam, vel quasi possessionem, vel rem in alium quouis modo transferat, in personam eiusdem alienantis iudicium finitur, executio autem fiet contra vltimum possessorem, & si possessio per multas manus ambulauerit, hoc dicit, Nota duas *decis. mes de Franch. vnam* scilicet 545. *par. 4.* Vbi an hæc executio possit fieri contra clericum, in quem lite pendente possessio pertuenit, decisum negat. sed ad suum Iudicem Ecclesiasticum competentem remittenda est, *alteram 464.* Vbi an istud cap. procedat in actione hypothecariæ, & decisum fuit quod sic, & multo magis si ageretur assistentia.

COLLECT. 343.

In l. si fundus, ff. com. diuid.

Quotidie Text. iste allegatur ad hoc, quòd sententia debet esse conformis libello. Tu limita primò in summariis, in quibus sententia ferri potest etiam iuxta non petita *Verall. in decis. 126. par. 3.* Limita secundò, in Principe, qui etiam potest ferre sententiam non conformem libello, & ultra petita, *Mar. in decis. 13. par. 1.* Limita tertid, quando in libello plura venirent consideranda, & sic non esset reus simpliciter condemnandus, *Camer. Imper. in ver. sententia*; Limita quartò, in sententia præstandæ rationis, quæ extenditur ad reliqua, quamvis in libello non fuerint mentionata, *Afflic. in decis. 157.* Limita quintò, in sententia qua debitor condemnatur ad soluendum, quia & creditor potest eadem condemnari ad restituendum piguus, licet de hoc non fuerit actum: semper enim Iudex potest pronuciare super successu eius, quod principaliter petitur *idem Afflic. in decis. 32.* Limita sextò, in sententia qua conuerti condemnantur vti hæredes patris, nam possunt nihilominus condemnari tanquam hæredes matris, quæ simul cum patre contraxerat debitum, licet ad hoc non fuerit actum, si appareat eos non esse hæredes patris, sed matris, *idem in decis. 372.* Limita vltimò in causis criminalibus, quia in iis potest Iudex non sequi petitionem agentis, *Mysing. cent. 4. obseruat. 81.*

COLLECT. 344.

In l. licet. ff. de iudi.

Ratificatio subsequens validat actum invalidum præcedentem, hoc dicit. Ex quo ego infero,

quòd appellatio facta à tertio nomine meo per ratificationem infra decem dies validatur, *Guid. Pap. in decis. 13. & 436. Camer. Imper. in ver. ratificatio*; Infero secundò, quòd acta falsi procuratoris validantur per ratificationem domini, vt probatur hac *l. cum concord. & decidit Mysing. cent. 1. obseruat. 43. & Cappe. Tholos. in decis. 171.* Infero tertid, quòd ratificatio subsequens validat alienationem feudi absque assensu domini, *idem Mysing. cent. 4. obseruat. 87.* Non tamen ista ratificatio, seu assensus trahitur retro in præiudicium tertij, *Afflic. in decis. 286. & de Fran. b. in decis. 86.* Infero quartò, quòd ratificatio operatur validitatem processus nulli, *idem cent. 4. obseruat. 61.* Infero quintò, quòd ratificatio patris subsequens operatur validitatem actuum factorum à filio sine eius consensu, *Afflic. in decis. 180. quod no. pro declaratione l. si. §. necessitate, C. de bon. qua. liber.* Infero sextò, quòd ratificatio maioris post quinquennium inducit validitatem contractus, *Verall. in decis. 1. par. 2.* Infero septimò, quòd ratificatio validat actum, in quo non interuenerunt sollemnitates statuti, *Surd. in decis. 245.* Infero octauò, quòd ratificatio domini convalidat gesta per procuratorem substitutum à Monacho simplici procuratore constituto *Cappe. Tholos. in decision. 125.* Queritur, num ratificatio tacita sit sufficiens? affirmatiuè, *Thess. in decis. 7.* An gesta per falsum procuratorem possint ratificari post conclusum in causa, vel etiam post sententiam, *Rot. in decis. 1. & 10. de procur. in antiq. tenuit quod sic in præiudicium ipsius domini, non aliàs, Guid. Pap. contra in decis. 320. dicens de stylo curiæ ita seruari, scilicet indistinctè posse ratificari, quod*

quod receptum quoque fuit in *Cambr. Imper. vt testatur Gayll. lib. 1. obseruat. 47.* Non potest autem ratificari sententia nulla, puta quia lata tempore feriato, *Lassred. in decis. 253.* Nec operatur ratificatio, quando non fit intra tempus actus gerendi, *idem Lassred. in decis. 116.* vel re non integra, *Polid. Rip. obseruat. 114.* Vel quando mandatum desideratur pro forma *idem Rip. in obseruat. 113.*

COLLECT. 345.

In l. magis puto §. non passim, ff. de reb. so.

INter alia requisita (de quibus per *Afflic. in decis. 249.*) quæ interuenire debent in alienatione rei stabilis minorum, præsertim impuberum, est, vt requiratur de forma Iudicis decretum, vt in hoc *Text. cum concord.* In tantum quod habes ampliare etiam si alienatio fieret pro debito defuncti, *Surd. in decis. 77.* Secundò etiam, vbi ageretur de exequutione contractus cum parte minoris celebrati, *Gratian in decis. 131.* Tertiò etiam in muliere minore, quippe quæ non potest dare immobilia in dotem sine decreto, *Surd. in decis. 278.* Quarto, etiam si alienatio redundet in utilitatem minoris, *Afflic. in decis. 87.* Amplia quinto, vt si pupillus alienauerit sine causæ cognitione, & Iudicis decreto, possit deinde vendicare rem vnà cum fructibus, restituto tamen porissimum pretio per eum in eius utilitatem verso, vt dicitur decisum *Vin. decis. 22.* Nihilominus debes declarare, vt hoc decretum possit præcedere, & subse-

qui venditionem, *de Franch. in decis. 242.* Et secundo limitare in patre, qui quidem iure patrio (non tamen vt tutor) potest sine decreto, tanquam legitimus administrator alienare bona aduentitia filij minoris, quando sumus in casu, quo possunt alienari, vt pote vrgente æris alieni causa, *Afflic. in decis. 393.* Et idè ibi fuit decisum contra, quia defecit solemnitas, & cessauit huiusmodi causa, & per alias rationes, vt ibi. Tertiò potes limitare, quando proponeretur adesse cõsuetudo loci, quod actus alienationis fiat in continenti vnà cum decreto, & talis cõsuetudo probaretur, quia tunc præsumeretur causæ cognitio, licèt regulariter secus etiam si Norarius attestetur eam interuenisse, *Abill. de Grass. in decis. 3. de præsumpt.* Quartur præsupposito, quod sumus extra causam æris alieni, an possit fieri alienatio rei stabilis minoris, si tendat in eius utilitatem? *Afflic. (vt vidisti in 4. Amplia.) in d. decis. 87.* præsupponit posse fieri, verum non sine decreto, & idè, quia in casu suo non interuenit decretum, cessio illa fuit declarata nulla, &c. Ego autem essem contrariæ opinionis, & dico, quod huiusmodi alienatio non potest fieri etiam cum decreto, & si consideres, huic opinioni adhæret magis mens legum de hoc loquentium; & idem S. C. bis deinde iudicauit in propriis terminis, vt Addentes ad *d. decis. & refert Caspi. in decis. 113.* vbi S. C. noluit interponere decretum per Adnoscatos minoris interponi peritum, in tali alienatione, & sic non esse faciendam alienationem illius castri, &c. vt ibid.

COLLECT. 346.

In l. si quaramus, ff. de testam.

Dicit Caius hic, quod in primis inspiciendum erit, an is, qui testatus sit, testamenti factionem habuerit, *Glof. magistralis* ibi enumerat duodecim personas, quæ testari prohibentur. Adde quodd, & condemnatus de crimine læsæ Maiestatis, *Anton. Fab. in decis. 21. de testament.* Secundò fatuus, cui non plus iudicij est quàm puero 10. vel 12. annor. *Ihes. in decis. 91.* Tertiò furiosus, quod limitat *Magon. in decis. 71.* Limita secundò si furiosus faceret ea, quæ quilibet sapiens faceret, *Auditor Petrus. in decis. 1.* Quartò Bizochæ, *Carroc. in decis. 76.* Quintò clericus, qui curam animarum habeat, rerumve ecclesiasticarum administrationem, *Guid. Pap. in decis. 119.* Sextò existens sub potestate Aui, de *Amat. in decis. 71.* Septimò vsurarius manifestus, *Peguer. in dec. 31.* Et ibi si eius testamentum fuerit conditum sine satisfactione, an reconualescat, ea præstetra. Octauò Mulier iure Longobardorum viuens, sine Mundualdo, *Viu. in decis. 245.* Nonò Sodomita *Mar. in dec. 891. par. 2.* Decimò Bannitus *Farinac. in decis. 55.* Vndecimò Feudatarius defuero, *Ann. alleg. 45.* Duodecimò, condemnatus ad trirèmes in perpetuum, qui etiam amittit testamenti factionem passiuam, *Mastril. in decis. 167. par. 2.* Sed an possit testari excommunicatus? affirmatiuè, *Viu. in decis. 96. & Ann. alleg. in dec. 25.* Num testamentum clerici commorantis in terris Principum secularium valeat, si probeatur factum iuxta statum à iure canonico, affirmatiuè, *Valaf. in decis. 74.*

COLLECT. 347.

In l. si quis maior, C. de transact.

Veniens contra transactionem iuratum, & sic periturus patitur pœnas hic insertas; Limita primò, in hærede, cui non obstat peritium defuncti, *Ann. alleg. in decis. 28.* Limita secundò, si absit dolus, quia cessat huius l. dispositio *Magon. in decis. 96.* Limita tertiò, stante læsione in transactione, qui petendo rescindi coram iudice non incurrit in pœnas huius l. *Ann. alleg. in decis. 9.* Limita quartò, vt sola supplicationis oblatio non faciat incidere in peritium in materia istius l. *Ann. alleg. in decis. 83.* Limita quinto, in casu *Polid. Rip. obseru. 26.* Ad materiam *Gram. in decis. 66.* Amplia illam l. vt regulariter procedat, & locum habeat in omni contractu, & præcipue in emphyteusi, *Polid. Rip. obseru. 27.*

COLLECT. 348.

Super Authen. quas actiones, Cod. de Sacros. Eccles.

Colligitur per DD. conclusio ex hoc Text. quod privilegiatus non potest vti priuilegio suo contra pariter privilegiatum, Vnde inferitur, quod miserabilis persona non potest vti priuilegio l. vii. contra aliam miserabilem, de *Franch. in decis. 186.* Secundò inferitur, quod pia causa hæres instituta non detrahatur Falcidiam contra Ecclesiam, *Magon. in decis. 130.* Inferitur tertio, quod filiūfam. non potest vti Macedoniano contra alium filiūfam. *Anton. Fab. in decis. 12.*

C. ad Macedon.

COLLECT.

COLLECT. 349.

*In l. 1. & l. cum ex pluribus, cum
concor. ff. de solu.*

Debitor ex pluribus causis solvens simpliciter, censetur soluisse in duriorē causam, circa hoc non quinque decisiones: Et quaeritur quæ sit durior causa? certè prima potest esse, ut censetur potius soluisse in computum vsurarum, quàm sortis principalis ut l. 1. *Cod. de d. lit. & alibi*. Hoc dictum tu limita, quando vsuræ, seu interesse non esset liquidatum, quia tunc solutio cedit potius in causam sortis, *Ann. alleg. in decis. 54. Anton. Faber. in decis. 31. hoc tit.* Limita secundò, quando fors principalis nosceretur esse durior causa, quàm vsurarum, idque potest contingere hoc modo; nam forsàn illa debetur sub pignoribus, & hypothecis, vel etiam sub fideiussoribus, hæc verò minime, ut probatur in d. l. cum ex pluribus, & ponit *Polid. Rip. obseruat. 60.* Limita tertio, quando facta liquidatione interesse, seu tertiarum, creditor petuisset executionem sententia pro debito principali, quia tunc facta simpliciter solutione, debitor præsumitur potius soluisse in eam causam, ex qua magis urgebatur, ita idem *Faber. d. decis. 31.* Secunda autem causa durior potest esse, quæ continet fideiussores, *Ros. in decis. 113. par. 1. in nouiss.* Scibi habes casum, quod si tu debes mille, & ego fideiussi in medietatem summæ, & pro altera medietate promissisti dare alium fideiussorem, quem postea non dedisti, utpote quia nec petitus fuerat à creditore, si soluas simpliciter ego censeor liberatus, veluti causa grauior. Tertia causa durior potest esse,

utputa, quia vnum debitum esset instrumentale, aliud non, vel vnum iuratum, aliud minus, vel vnum esset antiquius altero, *Surd. in decis. 186. Vbi illud principaliter no. quòd vbi tractatur de compensatione, tunc non habet locum titulus de solu & sic talis præsumptio, & ideò cautela est pro debitore ex pluribus causis, ut, quando facit pagham, siue solutionem, faciat se declarari creditorem sui creditoris pro illis partitis, nam hoc modo postea poterit compensare suum creditum cum debito, quod magis sibi placeat extinguì, quod sane est notandum.*

COLLECT. 350.

In l. Comparationes, Cod. de fide instrumentor.

IN hac l. cum sua Authen. ponuntur quinque genera scripturarum, ex quibus literarum comparatio fieri potest. Et primò tractat de scriptura priuata, quæ debet esse trino teste notata, ad hoc, ut ex ea fieri valeat comparatio, hoc dictum. Linvita quando aliunde constat illam esse scriptam manu negantis, *Thessaur. Fil. in decis. 24.* Num comparatio aliquid operetur, quando in contrarium habet dicta testium, dic quod sic *Magon. in decis. Lucan 17.* Num habeat locum in famofo libello, dic, quòd non *Thom. Trinisa. in decis. Venet. 52. part. 2.* Quæ requisita interuenire debeant in ipsa comparatione faciendatradit *Auditor Perus. in decis. 7. vbi vide, & vide omnino Thessaur. Fil. in d. decis. 24.* qui solemniter, & altiori stylo hanc materiam pertractat. De recognitione autem scripturæ, quæ est diuersa à comparatione, require supra in Collect. 19.

N

COLLECT. 351.

In l. nulla, C. de procur. & cap. 1. §. cod. tit. in 6.

AD materiam substitutionis procuratorum. Quare primò, an quemadmodum procurator constitutus, qui litens sit contestatus, idè òque quasi dominus litis effectus, potest alium substituere, vt in his iuribus, cum concord. ita & possit substituere substitutus, affirmatiuè, *Rot. in decis. 121. & 146. hoc tit. in 10. Amplia, & in criminalibus, Triuisa. in decis. 6. pars. 2.* Num substituens teneatur de facto substituti, decisiuè negatiuè; quando substituit virtute potestatis sibi traditæ ab homine, cique aliqua culpa imputari non possit, *de Francis in decis. 212 & Ann. alleg. 107.* Num per mortem substituētis expiret potestas substituti, decisiuè negatiuè, si substitutio facta fuerit ex facultate, quam habuit substituendi, quasi quòd fuerit à domino substitutus, *Bellam. in decis. 9.* Num per secundam substitutionem censeatur prima reuocata, affirmatiuè, *Rot. in decis. 4.* vbi supra. Num possit ante acceptionem mandati substituere, negatiuè, *Rot. in decis. 7. cod.* Num substitutus in prima instantia possit per collegam substitutum procuratorem in secunda reuocare, negatiuè, *Rot. in decis. 21. eo.* Substituens an procedendo postea in causa censeatur reuocare substitutum, affirmatiuè, *Rot. in decis. 30.* Num procurator Iudæi nomine Christiani possit procuratorem substituere, vide *Mynsing. in cent. 1. obser. 13.* Num per clausulam releuatiuam ab onere satisfaciendi censeatur tributa facultas substituendi, negat. *Rot. in decis. 33 hoc tit. in*

antiq. Num processus factus cum substituto, de cuius solutione non constet, sit nullus, affirmatiuè, *Bisignet. in decis. 6. hoc tit. & Mober. in decis. 5. cod.*

COLLECT. 352.

Super cap. 1. extra de apostasia.

Dicitur in cap. isto, quòd clerici, qui habitum clericalem, & tonsuram dimittunt, & in apostasia tanquam laici conuertantur, si in criminibus deprehensi teneantur, præcipit Papa per censuram Ecclesiasticam eos non liberari, qui Tex. frequentissimè allegatur in materia, quando, & ex quibus causis clericus clericale priuilegium amittat, vnde quæ ad hoc requirantur, ponit nonnulla *Capp. in decis. 161.* Et quòd regularis apostata, perdat priuilegium fori, licet Iudex Ecclesiasticus, ea propter non perdat in eum iurisdictionem suam, ita, vt sit locus præuentioni, vide *Triuisa. in decis. 48. pars. 2.* Num illud amittat per delationem armorum, negat. licet possit excommunicari, *Vm. in decis. 26.* Num coniparens in foro seculari, affirmat, quia illud non potest declinare, *Vm. decis. 387.* Sic deprehensus in habitu laicali *Fab. decis. 9. de episc. & cler.* Sic & per militiam, quia tunc perdit, & priuilegium clericale, & beneficium ipsi iure, *idem Fab. in decis. 25 eo.* Quòd in patrimonialibus illud non habeat vide *Vm. in decis. 27.* Et quòd illi non possit clericus renuociare, vide *eundem in decis. 512.* De clerico discolor, & male mortigerato vide *Fab. in decis. 16. vbi supra.* De clerico in minoribus, quando gaudeat priuilegio fori, vide *Maisy. in decis. 113.*

COLLECT.

COLLECT. 353.

*Super Authen. statuiamus, C. de Episcop.
& Cleric.*

Clericus conueniri non potest coram Iudice seculari sub pœna hinc inserta, hoc dicit ultra ea, quæ recollegimus supra in *Collect.* 308. vide quoque hæc. Et primò amplia, vt nec ad expensis quidem possit condemnari a Iudice laico, si coram eo succubuit, *Bellam. decis.* 26. Amplia secundò, etiam in crimine læsæ Maiest. *Anton. Fab. in decis.* 31. de *iurisd. omn. iud.* Amplia tertio, etiam in clerico deponente falsum coram Iudice laico *Affl. decis.* 130 *Fab. dec.* 26. eo. Amplia quarto, vt nec ad inquirendum quidem contra ipsum possit procedi à Iudice laico *Fab. in decis.* 42. Amplia quinto, etiam in actione reali, *idem Fab. in decis.* 29. eo. Amplia sexto, etiam si sit heres laici, quia eius forum nõ sequitur *Fab. decis.* 12. de *iud.* Modò limita, & primò, quando tractaretur de recognitione chirographi, *Fab. decis.* 7. de *iurisd. omn. iud.* Limita secundò, si à suo Iudice condemnatus parere nolit, censuras negligens ecclesiasticas, *Fab. decis.* 8. eo. Limita tertio, vt possit agi cõtra clericum coram Iudice laico, quò declarat an transactioni stare velit, *Fab. in decis.* 9. eo. Limita quarto, in causa reconuentionis, *idem Fab. decis.* 12. eo. Limita quinto, si fuerit reperi- tus in habitu secularis militiæ, *Fab. decis.* 14. eo. Limita sexto, si turbauerit sequestrum factum à Iudice laico, *Fab. in decis.* 16. eo. Limita septimò in actione ad exhibendum, in qua Iudex laicus potest cognoscere in clericum *idem Fab. in decis.* 37. eod. Limita octauò, in possessorio, *idem Fab. in decis.* 38. de *iud.* Limita nonò, si calumnia-

tor fuerit coram Iudice laico, quia ab eo condemnari potest, *idem Fab. in decis.* 6. eo. tit. de *iud.* Limita decimò, vt clericus non habeat priuilegium fori, si vocetur ad Iudicem laicum, vt alienæ liti interueniat, *idem Fab. in decis.* 29. de *iurisd. omn. iud.* & hæc collect. sit facta gratia eorum, qui forte non habent istas decisiones Fabri, &c.

COLLECT. 354.

In l. neque enim. ff. de testam. mil.

Hic sedet materia priuilegiorum militis, & iam iste Tex. quinque priuilegia ponit, quæ vide ibi. Adde infra scripta decisa, Et primò, quia duo testes sufficiunt in eius testamento, *Maynard. in decis.* Thol. 93. li. 5. Secundò, quia priuilegiatur circa litis expensas, *Surd. in decis.* 274. Tertiò, quia conueniri non potest, nisi coram Magistro militum, de *Franc. in decis.* 88. Quarto, quia milites gaudet exceptione hostica, & sic illa non extendatur ad eorum vxores, *Capyc. in decis.* 72. Quintò, quia excusantur à pœna non conficientis inuentarium *Ann. Rober. decis.* 90. Sexto, quia excusantur à tutela, *Mastrill. in decis.* 76. Septimo, quia eorum priuilegiis gaudent etiam vigiles, *Viu. in decis.* 254. dicit tamen *idem Viu. in decis.* 291. quod in eorum testam. bene detrahitur Falcidia, *iux. l. in testam. C. ad l. Falcid.*

COLLECT. 355.

Super cap. susceptum, de rescrip. in 6.

Impetrans beneficium secundum vnum modum vacationis, non comprehendit aliud, vt hinc, verum, vt omnem vacandi modum comprehendat solet apponi clausula illa (siue alio quouis modo) quæ quidè clausulam,

Amplia primò, vt comprehendat etiam vacationem apud Sedem Apostolicam, *Garz. in decif. 43.* Secundò etiam vacationem per resignationem *Mohed. decif. 2. de off. del. g.* hoc dictum limita nò probata resignatione, quia tunc dicta clausula nil operatur *Pute. decif. 168 lib. 3.* Limita secundò, vt hæc clausula nil operetur si beneficium vacet ex alterius persona, tunc enim oportet addi illam aliam clausulam, scilicet (vel ex alterius cuiuscumque persona) *Ant. Fab. in dec. 1. de sacros. Eccl. f.* Limita tertio, vt non operetur, quando expressus sit omnino falsus vacandi modus, *idem Fab. dec. 4. eod. lib. 11.*

in decif. 361. Amplia tertio, vt detur contra bonæ fidei possessorem, *Osaf. decif. 91.* Amplia quarto, vt detur absque declaratione temporis, *Afflicti. in decif. 150.* Amplia quinto, vt veniant etiam fructus post litem contestatam percepti, *Theff. in decif. 29.* Limita, vt non habeat locum huiusmodi remedium lapsu decennio, quia decem annis ei præscribitur *Cassado. in dec. 15. & Pute. decif. 114 lib. 3.*

COLLECT. 358.

Super cap. cum in cunctis, §. cum videret, ex tra de elect.

COLLECT. 356.

Super cap. quanquam, de usu in 6.

TV habes ex isto cap. quòd vsuarius manifestius testari non potest, nisi præstata cautione. Nunquid tamen dispositor illius Tex. locum habeat in donatione causa mortis? dicas negatiuè, *Garz. in dec. 81.* Et nunquid, si præstetur cautio post conditum testamentum, reconualescat? affirmatiuè *idem Garz. in dec. 69.*

COLLECT. 357.

Super cap. redintegranda, 3. §. 1.

TExt. iste celebris tribuit remedium spoliatis, scilicet quod eisdem omnia sint corporaliter restituenda in eo loco, vbi fuerint eis ablata, siue per dolum, siue per violentiam, vel quacumq; alia iniusta causa. Tū amplia, vt hoc remedium trāseat etiam in singularem successorem, *Pute. in dec. 176 lib. 2.* Amplia secundò, vt detur etiam contra titulo possidentem, *Thessaur. in decif. 29.* vide *Afflicti.*

Beneficia Electi in Episcopum vacant per confirmationem, adaptionem possessionis, & consecrationem sequutam, vel per lapsum trium mensium post confirmationem ad petendam consecrationem præfixorum, hoc dicit. Et sic habes vnū modum, ex quo beneficia Ecclesiastica vacare dicuntur, scilicet per promotionem alicuius ad Episcopatum, vide *Verall. in dec. 313. par. 2.* & intellige per adaptionem pacificæ possessionis dicti Episcopatus, *Achil. de Grass. decif. 2. hoc tit. Verall. decif. 194. par. 2.* Limita in officiis Ecclesiasticis puta Prothonotariatus, quia non vacat per istam promotionem ad Episcopatum, *Achil. de Grass. in decif. 1. eod.* Adde nunc alios modos vacandi, & primo per matrimonium *Rot. in decif. 1. eod. vs. de sponsa. in antiq. Bisignet. decif. 1. eod. sit. de sponsal. Cappel. Tholos. in decif. 361.* & intellige, interueniente copula. Secundò, vacant per simoniam, cum collatio per simoniam sit nulla, *Cappel. Tholos. in decif. 438.* Tertio, quando collatio sit facta notoriè indigno, *Cappel. Tholos. in decif. 478.* Quarto, dictur:

tur vacare beneficium ex eo, quod quis potest eo priuari, si per annum persistit in excommunicatione, *Cappell. Tholos. decis. 366*. Quando autem quis per intrusionem beneficii priuari possit altero beneficio, vide *Farin. decis. 66*. Non priuatur quis beneficio ob non promotionem ad sacros ordines, *Farin. decis. 112*. Sed num priuatur beneficio per sententiam contumacialem possit illa cedere per regressum, negatiue, *idem Farin. decis. 3*. Not. quod non vacat, si permutatur beneficium iuris patronatus, interquisito patrono, *Cappell. Tholos. decis. 107*. Beneficium autem vnitum nunquam vacare dicitur, nisi vacet & illud, cui est vnitum, *Anton. Fab. decis. 64. de sacros. eccles.*

COLLECT. 359.

In l. hæredes mei, §. cum ita. ff. ad Trebell.

Videtur in hoc text. bene probari (iudicio meo) conclusio illa, scilicet fideicommissum conditionale non transmitti ad hæredes, imò nec ad descendentes quidem ante conditionis euentum, & de hoc solet recitari glossa celebris, *in l. vnic. C. de his qui an. aper. tab.* quicquid aliter senserit alia gloss. *in l. in cui. ff. de actio. & obligat.* communiter à DD. reprobata, & secundum hanc conclusionem, vide *Peguer. decis. 100*. vbi plenè ad materiam, verumtamen, licet hoc verum sit, est nihilominus receptissimum apud omnes locum non habere, cum aliud appareret ex voluntate testatoris, quæ etiam proveniret ex coniecturas, coniecturas autem nonnullas repeties reuoluendo DD. scripta: Sed illa præcipua, atque tu-

tior videtur, si appareat aliquo modo voluisse testatorem bona conferuari in familia, quia tunc fideicommissum conditionale bene transmittitur, *Verall. decis. 21. part. 2*. Secunda est, quando ad fideicommissum essent inuitati à testatore quidam minus dilecti, quàm qui illud ad se transmissum voluit, exemplum inter nepotes ex filia, & nepotes ex filio, qui vltimi præsumuntur magis dilecti, nam si essent inuitati illi, multò magis & isti præsumuntur inuitati, quibuscumque etiam concurrit, & illa alia coniectura, scilicet conseruationis bonorum in familia, ita *Anton. Fab. decis. 14. de fideicommiss.* Tertia est, si testator vni ex hæredibus substitueret superstitem, eiusque liberos, quia tunc est coniectura vehemens, vt fideicommissum transmittatur, ergo secus si nulla sit facta mentio liberorum, vt probatur in text. nostro, & vide eundem *Fab. in dec. 34. ad. tit.* Sed quæritur an quemadmodum ad descendentes, ita & ad collaterales transmittatur ex coniecturis fideicommissum conditionale? hoc non caruit iis, qui tenuere partem negatiuam, verum contrariam, scilicet quod transmittitur, alij communiter tuiti sunt, & ita decidit *Auditor Perusian. decis. 102. & Vin. decis. 398*. & ibi vide coniecturas.

COLLECT. 360.

In l. Lucius, l. 2. ff. de hæred. instit.

Filij positi in conditione censentur vocati ab intestato, subdit gloss. ex testamento enim non, nisi, secundum magis communem, & approbaram opinionem, vltra conditionem in qua nominantur, appareat ex alijs coniecturis, & a liminibus

de voluntate ipsius testantis quod voluerit eos succedere, & ita solitum iudicari in Regno Cathalonie testatur *Poguer. decis. 100. sub num. 7.* & ibi subdit aliquas coniecturas, & *Maynard. in decis. Tholos. 66. lib. 5.* & vnam ponit *Guid. Pap. in decis. 184.* scilicet si testator in conditione ipsa apposuerit verbum, masculorum, ad quod vide etiam *Maynard. decis. 68. lib. 5.* Alteram *Ant. Fab. in decis. 43. de fideicom.* scilicet si liberi in conditione positi patruo substituti proponerentur. Terciam, *idem Fab. decis. 2. eod.* Nempe si voluntas testatoris exitum aliis sortiri nequeat. Modo amplia, vt filij censcantur vocati etiam in legatis, & fideicommissis particularib. *Coler. decis. 90. Carros. decis. 48.* Amplia secundò, etiam in contractibus, *Maynard. decis. 67. lib. 5.* Amplia tertio, etiam si essent positi in dispositione quò ad partem, quia censentur instituti, *Maynard. decis. 69. eod. lib.* Amplia quarto, vt intelligantur vocati non solum in portione patris verum etiam patrum, *Vin. decis. 392.* Nunclimita è contra, si ex coniecturis contrarium appateret, scilicet, quod testator voluerit eos succedere, *Thesaur. in decis. 96.* Quod amplia etiam si liberi liberorum essent in conditione positi, *Fab. decis. 2. de fideicommiss.*

COLLECT. 361.

Super Pragm. 2. de fid. instrum.

Mortuis Notario, Iudice, & testibus, & constituo de ipsorum integritate, alij subrogentur in reasumptione instrumenti, hoc dicit, in qua quidem reasumptione vltra loca ordinaria de iure communi, valui in cap. cum P. nobilis, cum capite

sequenti, extra de fid. instrum. Not. primò, quæ requirantur, & iam octo tradit requisita *Afflict. in decisione sexta.* Num in reasumptione instrumenti concedantur beneficia, decisiuè affirmatiuè, *Ann. singul. 255. & allegat. 84. numero 12.* vbi dicit decisiuè, Num rasura instrumenti, de cuius reasumptione tractatur, impediatur ipsam, negatiuè, quia de veritate ipsius rasuræ cognoscetur post reasumptionem in iudicio ordinatio, *de Franch. in decis. 495.* Notarij duo simul, & semel rogati, si ambo decesserint, an vnus tantum subrogatus possit reasumere, vide *Thissaur. decis. 145.* An instrumentum reasumi possit, in quo vnus dumtaxat testis superiuebat, decisiuè affirmatiuè, *Munad. decis. 12.* Si instrumentum non reperitur in prothocollo, sed in fasciculis Notarij mortui an possit reasumi, affirmatiuè, *Gramm. decis. 106.* Nam instrumentum possit reasumi per alium Notarium, Notario existente mente capto, affirmatiuè, *de Franch. in decis. 300.* Num Iudex ordinarius possit committere alteri Notario vt reasumat, si Notarius, qui consecrerit instrumentum aufugerit, vel aliter sit impeditus, affirmatiuè, *Afflict. decis. 6.* Num instrumentum dotale possit in publicam formam reasumi à prothocollo Notarij, ipso, testibus, & Iudice mortuis, affirmatiuè, *Capp. decis. 171.* Limita si non constaret de veritate prothocolli, *Afflict. decis. quadragesima octaua.* An Notarius succedens alteri Notario, possit reasumere instrumentum sine Iudicis mandato, vide *Guid. Pap. in decis. 118.* Num si dicatur instrumentum falsum possit Iudex prohibere Notario, quod non reasumat, donec aliter iudicè prouideat.

prouisum, affirmatiue, Afflic. decis. 719.

hæc dicitur in eadem, et in eadem, et in eadem.

COLLECT. 362.

Ad Gloss. in l. generali, C. de tabul. lib. 10.

Requisita, vt valeat instrumentum, ponit hæc gloss. Vnde colligit breuiter per viam decisionum aliquos casus, ex quibus reddatur invalidum, ita, vt non sit in forma probante, Et primò quidem, quando non habet locum loci, *Ros. decis. 738. in antiq.* hoc tamen non procedit in Hispania, teste *Verall. decis. 98. part. 2.* Secundò, quando non habet Notarij subscriptionem, & rogitum, *Verall. decis. 104. part. 2.* Tertiò, non probat instrumentum productum parte non citata, *Ros. decis. 1. de rescript. in nou.* Quartò non probat si non fuerit recognitum, *Capusag. decis. 99. part. 2.* Quintò instrumentum vitiò Notarij si sit aliqua in parte falsum, totum reputatur falsum, *Ros. decis. 3. de fide instrum.* Sextò instrumentum impugnans non potest eo amplius vti in sui fauorem, *Viu. decis. 370.* Septimò instrumentum substitutionis procuratoris, in quo non apparet, quòd sit confectum apud acta, non probat *Capusag. decis. 103. part. 2.*

COLLECT. 363.

Super c. statutum, de rescript. in 6.

Causæ ab Apostolica Sede, eiufve legato committi debent dignitatem obtinentibus, vel canonicatum Ecclesiæ Cathedralis. Sed num possint committi Priori Monasterij vel Monacho habitanti administrationem? affirmatiue, *Ros. de-*

dec. 8. de rescript. in antiq. quod not. ad ornatum elem. & si principalis, cod. tit. Sed cum text. dicat, quod causæ committi debent in dignitate constitutis, subdens postea, quod & canonicis cathedralis Ecclesiæ possunt delegari, opportunè quaeritur an tales canonici dicantur habere dignitatem, & *Verall. decis. 84. & 157. part. 1.* dicit quòd sic, sub larga significatione. Restringe modò dispositionem huius text. locum nō habere in compulso, quem non est opus fore in dignitate constitutum, *Acbill. de Grass. in decis. 3. de offic. delegat.* Limita secundò, in meris exequutoribus gratiarum, *Ros. decis. 31. de rescript. in antiq.* Sublimita, nisi exequutores dati essent cum clausula (vocatis vocandis) quia operatur, vt sint veri Iudices, *Ros. decis. 51. ad. tit. in antiq.* Limita tertio, in casu *Pus. decis. 190. lib. 3.* Limita quartò, si ille, cui facta sit delegatio, defuerit esse in dignitate, *Bello. decis. 8.*

COLLECT. 364.

In Leiam, §. 1. de minor. & l. si alieni numeri, ff. de solut.

Ratione connexitatis multa cōceduntur, quæ aliàs minimè, Vnde inferitur primò, quod valet sententia lata à pluribus Iudicibus quorum alter erat inhabilis, & minus competens, *Mastrill. decis. 27.* Verum in testibus non est ita, quia inhabilis non suppletur ex habilitate alterius, *Minard. decis. Tholos. 68. lib. 4.* dicit tamen *Ann. Robert. decis. 21.* quod infamis admittitur ad testificandum cum homine bonæ famæ, & secundum hoc potest esse secunda illatio; Inferitur tertio, quòd processus factus per Iudicem recusatum, simul eam non

recusato valet, *Achill. de Grass. decis. 2. de except.* Infertur quartò, quòd plures rei diuersi fori coguntur apud eundem Iudicem litigare in causis connexis, *Capys. in decis. 122.* Infertur quintò, quòd in causis connexis in diuiduis clericus simul cum laico coram laico conuenitur, *Capys. decis. 173.* Infertur sextò, quòd restitutio in integrum, quæ datur minori, extenditur etiam ad maiores litis confortes, *Affid. in decis. 113.* Infertur septimò, quòd gbellam frangens amittit nedum res proprias, verum alias mixtas, *Th. ssaur. Fel. decis. 52.* Infertur octauò, quòd testamentum imperfectum inter liberos extraneo admixto non valet, *Boer. decis. 240.* Non potest inferri, quòd Iudex absoluit à iuramento ad finem rescindendi, quia non sunt connexa, *Benintend. decis. Bonon. 14.*

COLLECT. 365.

Super e. quia extra de priuileg.

Dispositio de presenti extenditur etiam ad futura, & hoc maxime obtinet in beneficiis, & priuilegiis, in quibus est facienda plenissima interpretatio, vt hic cum concord. adductis per Gloss. nam dicit nobiliter iste text. quod Episcopus remittens alicui Ecclesiæ decimas Episcopales simpliciter, & indefinite, non tantum præterita, sed & futura remisisse videtur, Ex quo infertur, quòd immunitas concessa pro bonis præsentibus extenditur etiam ad futura, *Anon. Fab. decis. 19. de dignitat. & Ofaj. decis. 136.* Infertur secundo, quòd procurator simpliciter constitutus censetur etiam ad causas futuras, *Ros. decis. 413. in nou. & Verall. decis. 393. p. 47.*

2. Infertur tertio, quòd Syndicus ab vniuersitate, seu à capitulo constitutus ad singulas, & omnes causas ad futuras quoque censetur constitutus, *Thess. decis. 59.* Infertur quarto, quòd publicatio bonorum comprehendit etiam futura, *Balb. decis. 90.* Infertur quinto, quod priuilegium exemptionis pedagij à Principe simpliciter concessum, censetur etiam concessum quoad villas futuras postea quesitas, *Guid. Pap. in decis. 489.* Verumenimvero dilatio quinquennalis concessa debitoribus nequaquam extenditur ad creditores futuros, dico quod non operetur contra eos, vide supra in *Collectam. 8.* Item legato usufructu bonorum, non veniunt bona futura, *Thessaur. decis. 168.* quam not. ad ornatum l. si ita. ff. de ant. & arg. legat. vbi assignatur ratio, quia in huiusmodi legatis testamenti tempus attenditur, quod dictum limita quado contrarium colligeretur ex mente testatoris, vt in eadem l. dicitur, ibi (si aliud comprehensum non esset.) Item quando legatum esset factum coniunctæ personæ, & hoc ratione coniunctionis. Item quando non esset gratuitum, sed in recompensationem, nam in his casibus non attenditur tempus testamenti, quas limitationes not. ad d. l. si ita, & vide *Ioseph. Luden. decis. Perus. 61.*

COLLECT. 366.

In l. 2. cum suis concord. C. de iurisf. et non iudic.

Istam regulam, quòd actor sequitur forum rei, vt in prædictis iuribus, quæ quidem procedit etiam si ambo essent priuilegiati, vt per *Vm. in decis. 49.* Limita primo, in miserabilibus personis, de *Amat. in decis. 105.*

Quæ

Quæ autem dicantur personæ misera-
biles, *Assl. in decis. 137*. Limita se-
cundò, in Neapolitanis, qui trahunt,
& non trahuntur, *de Franc. decis. 416*. & ibi dubitatur quid in muliere
Neapolitana origine, quæ virum du-
xit exterum, & hinc traducta ad do-
micilium mariti: Limita tertio, in cō-
tinentia causæ, *Myrsing. censur. 1. obseru.*
4. vide *de Franc. decis. 426*. Limita
quarto, quando essemus in iudicio
iuris congrui, quia actor potest con-
uenire reum in loco rei sitæ, *de Franc.*
in decis. 389. Quia hæc actio est in rem
scripta, quæ quoad forum æquipara-
tur reali, & sic not. *dist. decis. ad orna-*
tum, & ampliationem text. in l. fin. C.
vbi in rem actio. Limita quinto, cum
essemus in causa reconventionis,
nam si clericus agit coram laico, lai-
cus potest reconuenire ipsum coram
eodem Iudice, & non tenetur ire ad
Iudicem Ecclesiasticum sicut aliàs,
quod amplia, etiam si clericus postea
vellet renunciare conuentioni per se
factæ, *Assl. in decis. 173. & de Franc. de-*
cis. 193. Ex qua decisione potes subli-
mitare hoc dictum, scilicet quando
clericus compelleretur ad agendum
coram laico, puta ex causa furti, vel
iniuriæ sibi illatæ, & similium ad fi-
nem, ut postea potuisset reconueniri
coram laico, nam tunc debet recon-
ueniri coram Ecclesiastico suo Iudice
competenti. Sextò, an possis di-
ctam regulam limitare in auctore
laudato, vide *Cap. 76. in decis. 197. &*
Theff. decis. 214. Vbi loquuntur quan-
do Fiscus est auctor laudatus: Item
Gramm. decis. 11. & Ann. sing. 45. Vbi
quando clericus, & Neapolitani. Sep-
timò limita, cum essent plures rei,
& diuersi fori, quia tunc non esset
conueniens, ut actor sequeretur for-
um singulorum reorum, contra quos

agit pro eadem causâ, & ad eundem
finem, omnes enim possunt conue-
niri coram vno, eodemque Iudice
ipsorum omnium mediato superio-
re, *Myrsing. censur. 1. obseru. 4*. Octauò
limita, cum ageretur super aliqua ex-
ceptione, ut quia reus originarius, an-
tequam conveniatur, vult super ex-
ceptione agere, exemplum in casu
l. diffamari, C. de ingen. & manum. quia
hoc casu poterit agere coram Iudice
suo, & non actoris futuri, *Cr. y. decis.*
18. Vbi ampliatur etiam contra cler-
icum diffamantem, qui eo casu po-
test à laico diffamato conveniri cor-
am Iudice laico, *Assl. contra in decis.*
268. Sed prima opinio magis obti-
nuit, ut referunt utrobique Adden-
tes, & pro clare huius rei, vide *O. ase,*
virum doctissimum in decis. 151. vbi
probat Assl. Et obiter not. in terminis
dist. l. diffamari, quòd ad hoc, ut possit
imponi perpetuum silentium diffam-
anti, debet præcedere bina moni-
tio, *Assl. in decis. 274. Myrsing. cens. 3.*
obseru. 86. & vide supra in Collect. 69.

COLLECT. 367.

SEPT. CAP. REG. EX PRESUMPTIO SA.

DEcedente feudatario sine prole
legitima, quæ ad successionem
aperto iure, clariòque vocetur, seu-
dum sequestratur infra annum à die
obitus computandum penes Fiscum,
& interim de possessione summarie,
& de plano, post annum verò de
proprietary iuris ordine servato co-
gnosceretur, Fisco illud in alium quo-
cunque titulo transferte nequeunt,
hoc dicitur Limita, & declara hanc di-
spositionem, quando clare apparet
de legitimo iure succedere præten-
denti, quia tunc non debet fieri se-
questrum, & si fiat reuocari debet,

Affli. in decis. 195. vbi decedente feudatario, relicto solum filio suo bastardo, qui specificè erat legitimatus ad feuda, fuit disputatum ad partes, quoddam sequestrium factum per Fiscum debebat reuocari, non obstante, &c. vt ibid. Limita secundò, quãdo quis tempore mortis non esset feudatarius, hoc potest contingere, puta si per prius vendidisset feudum alij, tradendo possessionem, &c. & idcò in simili casu fuit quoddam sequestrium reuocatum, ac restituta emptori possessio, vnà cum fructibus, saluis iuribus Fisco in petitorio, vt testatur *Ann. allegat. 1.* ex hoc enim sequitur quod & in multis verba c. non conueniunt, nimirum si cesset & eius dispositio, vt latè in *dict. alleg.* hoc tamen limita, si in dicta venditione non interuenisset Regius assensus, nam ex quo fuerit ipso iure nulla, bene potest fieri sequestrium, *Affli. in decis. 197.* Sublimita hanc *Affli. decis.* non procedere, quando pars allegat se habere Regium assensum, sed dicit se non teneri ad illum exhibendum, vt quia vult producere in petitorio, nam tunc non est faciendum sequestrium, & si fiat, impediri non potest, quin reuocari debeat, & hoc modo Regia Camera Summaria voluit procedere *Affli. decis.* vt per *Ann.* vbi *supra.* Declara tertio, vt non possit agi ad reuocationem sequestri per Fiscum facti vigore huius c. nisi infra annum, post namque illum de proptietate tantum, & non de possessione questio terminetur, *Affli. in decis. 196.*

COLLECT. 368.

In l. nulli, C. de indic.

Continentia causæ non debet diuidi. Amplia, vt hæc exceptio

opponi possit etiam post litem contestatam, *Affli. in decis. 354.* vbi latè ad materiam huius l. & precipuè an exceptio litis pendenti differat ab ista, ne continentia causæ diuidatur. Limita hanc legem, & sic hanc exceptionem non militare, neque locum habere in criminalibus, *Vincens. de Franch. d. c. 4. §. 16. & §. 82. part. 4.* contra tamen est in M. R. C. Panhorm, ex cuius præminencia, & obseruantia hæc exceptio militat etiam in criminalibus, vt testatur *Cappo in decis. 122.* Queritur, an pendente causâ criminali ad instantiam vnus coram vno Iudice, possit per eundem coram alio intentari ciuilitè? negativè, & hoc fuit bis decisum, primò per *Pur. decis. 175. lib. 1.* deinde per *Vin. decis. 136.* vbi vide ad materiam. Item num ista exceptio, ne continentia causæ, &c. censeatur tacitè opposita, si pars opposuerit exceptionem litis pendentiæ coram alio Iudice, subdicens, & quamlibet aliam ex præmissis resultantem, affirmatiuè, *Affli. in d. dec. 354.* quia opponenti sufficit simpliciter narrare factum, taliter, quod resultet exceptio, licet ea specificè non opponatur, & per alias rationes, vt ibi, vbi quoque habetur quot modis dicatur continentia causæ, præsertim num. 5. & 13. ad quod vide etiam *Gayl. lib. 5. obseru. 32.* vbi quadruplicem speciem constituit.

COLLECT. 369.

In l. sancimus, C. de fideiusso.

AD materiam fideiussoris de iudicio fisti, quære num talis fideiussor possit purgare moram, affirmatiuè, vt hic, & *Gramm. decis. 95. & Osasib. decis. 48.* Num teneatur ad pœnam,

pœnam, & interesse, quod est ultra pœnam, affirmatiuè, *Affl. in decis. 234.* Num liberetur, si reus principalis fuerit captus à Curia, & postea auferat, affirmatiuè, *Affl. in decis. 150.* Limita hoc, nisi obligatio noua interueniet eiusdem rei *Antonius Fab. decis. 24. hoc tit.* Num sententia lata contra principale possit mandari executioni contra talem fideiussorem sine noua citatione, affirmatiuè, *Fab. decis. 8. sed.* Num Fiscus possit esse fideiussor de indicio sisti, negatiuè, quia non est habilis ad conueniendum *Affl. in decis. 88.* & propterea non ab re olim, cum Rex Neapolis non esset ita potens, ut hodie, emanaret quidam Ritus M. Cur. quo cauebatur Nobiles Sedilis Nidi, & Capuanæ non posse in fideiussores recipi, quia non poterant facile conueniri, quæ quidem ratio simul cum ritus dispositione hodie corrumpitur. Ex eadem ratione scilicet propter difficultatem conueniendi videtur dici, & Doctor non potest esse fideiussor, quandoquidem in ciuilibus lex non permittit eum inuitum ad iudicium deduci, non capi personaliter, non excuti, non perquiri etiam de armis à Iudicis familia, ut in illa *medicos, cum ibi not. C. de profess. & med. lib. 10. id quod & Alexand. Rauden affirmavit in decis. 15. num. 172.* Sed & hoc hodie ex generali consuetudine deletum est, sicut & multis aliis eorum priuilegiis derogatum, veluti ei, ne teneantur hospitari, idque merito, quia est tanta copiositas, & multitudo Doctorum, ut non mirum si eorum status quodammodo ad vilipendium reductus sit.

COLLECT. 370.

Super Ritu M. C. 181.

Circa materiam præambuli iste ritus melius, quam alij de hoc loquentes, ponit propriè modum, & practicam, quomodo in eo procedatur, & quoniam omnes ritus tractantes de præambulo, semper loquuntur in persona hæredis, idèò limita, ut non extendantur ad eum, qui scriptus est hæres in codicillis, in quibus ut regula dicat, non potest hæreditas dari, neque adimi, idèòque eo casu legis præsumptione iudicatur fideicommissarius vniuersalis, qui per consequens non potest mediante præambulo se facere declarari hæredem *Vint. de Franch. in decis. 204.* Sic & nec ille (& est secunda limitatio) qui est hæres ex testamento nullo *Ann alleg. 19.* Tertio, non potest fieri præambulum, lite pendente *Mmad. decis. 8.* Num quando appellatur à præambulo possint Iudices M. C. votare in causa appellationis? negatiuè, *Ann alleg. 18.*

COLLECT. 371.

Super Clem. appellanti, de appell.

Appellanti ab interlocutoria, vel grauamine, non licet prosequi causas in appellatione minus expressas. Sic & processus primi Iudicis iustificari, vel impugnari coram secundo Iudice non potest, nisi ex actis coram primo productis, hoc dicit, Cuius Clem. dispositionem amplius, ut procedat, etiam si Iudex ad quem subrogetur in locum Iudicis à quo *B. illam in decis. 150.* Sed limita, quando sumus in sententia lata super articulo attentatorum, quia hæc habet vim diffinitiuæ, & per consequens non habet locum hæc Clement. & sic appellans à tali sententia potest prosequi causas etiam non

expressas in appellatione, *Rot. in decis. 11. hoc sit. in nou. Bellam. decis. 148.* Vnde potes limitare secundò, ut locum nò habeat in appellatione ab interlocutoria habente vim diffinitiuæ, *idem Bellam. in decis. 417.* Quæ autem dicantur interlocutoria vim habentes diffinitiuæ, diximus suprà in *Collect. 193.* Limita terciò, in sententia lata super articulo restitutionis ad appellandum, quia postmodum in tali appellatione potest prosequi causas etiam non expressas, *Maynar. decis. Tholos 92. lib. 3. & Bellam. decis. 325.*

COLLECT. 372.

Super Pragm. 1. de vsu.

Citca sceleratissimum crimen vsurarum, quarum ut plurimum miseri pauperes grauantur, & corrodiuntur propter illorum paupertatem, quare primo, & vide quor modis vsura committatur in mutuo, & de hoc decidit *Ludon. à Peguer. in decis. 32.* Et quando contractus præsumatur factus in fraudem vsurarum decidit *Afflit. in decis. 65. & Capyc. decis. 175.* de hoc puncto diximus suprà in *Collect. 194.* vbi adduximus alias decisiones, vide ibid. Sed num dicatur contractus vsurarius continens pecuniam debitam ex mutuo, & ex venditione alicuius rei, decisum affirmatiuè, *Capyc. in decis. 49.* Num in eiusmodi crimine possit procedi ad instantiam Fisci, delistente parte, affirmatiuè, *Minad. decis. 39.* quæ decisio confert ad *Pragm. 4. eod. tit.* Num inquisitus de hoc crimine possit sub fideiussoribus relaxari, affirmatiuè, *Hieron. de Lauren. in decis. 48.* Qui autem possint sub fideiussoribus relaxari, nos adnotauimus aliquos casus suprà in

Collectan. 144. Num Princeps possit permittere Judais vsuram facere, negatiuè, *Thissaur. decis. 57.* Num decisio dubitationis consistentis in iure, an contractus sit vsurarius necne, sit remittenda Judici Ecclesiastico, affirmatiuè, *Gram. in decis. 194.* vide *Peguer. in decis. 30.* ibi enim habes an hoc crimen vsurarum sit metè Ecclesiasticum, vel mixti fori. Num consuetudo fœnerandi per vsurariam prauitatem, excuset à pœna temporali, negatiuè, *Peguer. in decis. 34.* Quibus autem pœnis subiciantur vsurarij, decidit *idem Peguer. in decis. 31.* & ibi etiam habes, quòd Principes seculares in suis Regnis possunt arbitrariè imponere pœnas contra vsurarios.

COLLECT. 373.

In l. acceptam, C. de vsu.

AD materiam oblationis, de qua hic, vide cui sit facienda oblatio *Osasib. decis. 175.* Num impediatur Saluianum interdictum, *Gravian. dec. 208.* An habeat vim satisfactionis, quando habet requisita, *Cornaz. dec. 25.* Et excuset à pœna, *idem Cornaz. dec. 119.* Et à pœna caducitatis, *Verall. dec. 271.* Et à mora, modò sit integra, & pura, *idem in decis. 268.* Et quod inducat purgationem moræ dummodo sit realis, vide *Anton. Fab. decis. 53. de solut.* Imo, & verbalis sufficit ad inducendam pignoratitiam iuxta casum eiusdem *Fab. decis. 2. de pign. alt.* Non tamen permittitur propria auctoritate capere, *idem Fab. decis. 6. eod.* Quæ autem obligatio non sit acceptanda, decidit *Verall. in decis. 269.*

COLLECT. 374.

Super cap. in nomine Domini, extra de testib.

Non

Non tenet receptio testium facta contra non citatum Sed an ex hoc addatur sententia nulla, vide *Affl. in decis. 28.* Et an in crimine assassiniij isti testes sic recepti probent dicit negatiue, *Crescent. decis. 2. hoc iit.* verum no. vnam limitationem ad hunc Text. quod testis examinatus, non citata parte, bene probat quando timetur de eius festinatione discessus, *Cum. Imper. in ver. testes.*

COLLECT. 375.

*Ad doctri. Bald. in l. cum virum, num. 21.
C. de fideicommi.*

Communiter in materia feudi hæreditarij sequuntur *Bald.* in hoc loco, scilicet feudum dici hæreditarium, quando est concessum pro te, & hæredibus quibuscumque. Sed quid si concedatur tibi, & tuis hæredibus ex tuo corpore legitime descendentibus, si in persona descenditum sit hæreditarium, decidit affirmatiue, *Affl. in decis. 140.* Et quid si sit concessum pro te, & liberis, cum clausula appositæ in fine privilegij (mandantes, vt respondeant tibi, liberis, & hæredibus) decidit non esse hæreditarium, sed ex pacto, & prouidentia *de Franc. in decis. 4.* Sed num, vt quis in eo succedere valeat, necesse sit, vt sit hæres primi acquirētis, vel vltimi decedētis, decidit in feudo antiquo sufficere p̄mij acquirētis, *Mohed. in decis. 4. & 7. in nu. de feud.* quod amplia siue sit hæres p̄mij inuestiti mediatè vel immediatè, *Pute. in decis. 179. lib. 2.* Et num in feudo hæreditario antiquis probeatur aditio hæreditatis inuestituris, & possessio feudi successiua, affirmat. *Crescent. decis. p̄mis. de feud.* Num alie-

natio feudi hæreditarij, & antiqui noceat agnatis, negatiue, *Mohed. decis. 4. ad tit.* In feudo hæreditario num possit quis feudum retinere, & hæreditarium repudiare, negatiue, quod dicit secus de iure Saxónico, *Matth. Coler. decis. 79.* Num hæres vniuersalis succedat in instantia in feudalibus, quando non est hæres ex corpore vide *de Franc. in decis. 393.* Et num in feudo hæreditario hæres teneatur ad solutionem legatorum pro concurrenti valore feudi, etiam quod alius sit hæres institutus à testatore; affirmatiue, *de Franc. in decis. 1.* Num hæres in feudo hæreditario possit cogi ad instantiam creditorum vendere feudum, affirmatiue, *idem in decis. 304.* Num primus acquiritor feudi possit mutare formam, decidit *Mastril. in decis. 56.* Num in dubio feudum præsumatur ex pacto, & prouidentia, vel hæreditarium, decidit *Osfach. in dec. 162.* Differentias autem inter hæc duo genera feudorum ponit *Mysinger. sent. 4. obseru. 2.* Et filius quando creditoribus patris ex bonis feudalibus teneatur satisfacere, decidit *Cappi. in decis. 199.*

COLLECT. 376.

In l. de quibus, cum sequen. ff. de legi.

In istis iuribus ponuntur effectus Consuetudinis, quia sicut dici, quod Consuetudo habet vim legis. Item quia est optima legum interpretis, & eadeo tu no. aliquos hic à me reportatos. Et primò quia excusat à pœna, *Carrocc. in decis. 111.* Secundò, potest inducere, vt testes audiantur etiam post didicita testificata, *Amon. Fab. in decis. 5. qua sit lon. consue.* Tertiò, potest tollere præscriptionem

idem Fab. in decis. 1. eod. Quattò, potest inducere, ut ab interloquutoria viue vocis appelletur, *Cam. Imper. in per. consuetudo.* Quintò, ut vxor succedat viro etiam libetis extantibus, *Ros. dec. 1. de consuet. 19 nou.* Sextò, ut appellatio, omisso medio, valeat, *Mynfinger. cens. 1. obfer. 66.* Septimò, quia potest in parte tollere ius naturale, *Ros. dec. 7. de consuet. in antiq.* Octauò, quia in iudicio obseruari debet *Pus. dec. 197.* Nonò, quia venit obseruanda, etiam vero legis intellectu non obstante, *idem Pus. decis. 66.* Decimò, quia in solutione quotæ decimæ ipsa prius inspicere debet, *Anton. Fab. in decis. 3. quæ sit lon. consuet.* Undecimò, potest inducere, ut antiquior partarius optet Canoniarum, quod procedit etiam si ille esset Archidiaconus, *Achill. de Grass. decis. vnic. de consuet.* Duodecimò, quia potest inducere, ut possessio defuncti transeat ad hæredes etiam sine apprehensione, *Mar. in decis. 65. par. 1.* quod est notandum pro limitatione *Tex. i. l. cum hæredes, ff. de acquir. poss. ff.* Decimotertiò, ut possit Prælatus testari pro anima, & ad pias causas de fructibus, & rebus mobilibus Ecclesiæ, licet regulariter secus, *idem Ma. in dec. 446. par. 1.* Decimoquartò, ut possit procedi inter religiosos sine scriptis, comburiq; processus, idque eorum delicta hanc manifesta, *Pus. decis. 183. lib. 1.* Decimoquintò, & vltimo. Consuetudo immemorabilis habet vim priuilegij, quando non est iuri contraria, *idem Pus. dec. 46. lib. 2.*

COLLECT. 377.

Ad statum Italia.

STAT statutum per totam fere Italiam, ut est cancellaria scribescium,

quod mulier, vel minor non potest villo modo contrahere sine consensu, & interuentu duorum ex consanguineis proximiorum. Amplia, quod nec quasi contrahere, & sic de per se esse in iudicio, vel procuratorem ad lites constituere, *Gratian. in dec. 45.* Amplia secundo, ut non valeat contractus etiam si mulier contraxerit cum interuentu duorum consanguineorum, asserens cum iuramento, quod non erant alij proximiores, nam consilio de his postea, potest dicere de nullitate contractus, *Gratian. in decis. 234.* Sed in hoc aduerte, quia quando mulier vult, dicere de nullitate, habet necesse probare primo, quod sint proximiores, secundo, quod fuerint habiles ad consentiendum, quodque de facili potuerint consentire, tertio, quod erant ciues, seu habebant ibi domicilium, vel incolatum, ex his enim oritur præsumptio, quod ij erant, & stabant in Ciuitate, quartò, quod fuerint, & erant (si hoc requiritur statutum) bonæ famæ, & opinionis; quia hæc qualitas requiritur à statuto debet necessario probari, ita *Gratian. in decis. 38.* vbi, quia mulier hæc non probauit, merito succubuit, Refert tamen *Achill. de Grass. in decis. 4. de præsumpt.* per Rotam tantum, quod si in eiusmodi contractu fuerit interpositum decretum, facit ita præsumi eos proximiores fore, qui interuenerunt, vel si minus, non adesse, ut qui velit dicere contrarium, debeat probare alios proximiores fuisse præsentis, achabiles, sed non adhibitos esse. Amplia tertio, quod si ster statutum, quod huiusmodi sollemnitas, scilicet interuentus, & præsentia duorum proximiorum interueniat & in testamentis, extendatur etiam ad testamen-

tum

tum inter liberos *Gratian. in decis. 106.* ubi limitat in eo, quod sit ad pias causas, quia ad hoc non extenditur statutum, ratio, quia nulla adest potestas statuentium respectu piae causae. Amplia quarto, ut hæc, & similia statuta extendantur etiam extraterritorium statuentium, maxime cum posset colligi fraus, alioquin unusquisque, ne contraheret cum praefatis sollemnitatibus, se reciperet ad Civitatem, ubi non requiruntur sollemnitates, & ibi contraheret, vel donaret, sicque Constitutio redderetur elusoria, quod esse non debet *Gratian. in decis. 102.* quæ quidem conclusio potest etiam desumi ex iis, quæ ponit *Vincent. de Frauch. in decis. 71.* Limita modò, ut hoc statutum non extendatur ad contrahentes cum patre ipsorum, cessat enim inter patrem, & filium ratio fraudis, quæ aliàs fuit à statuto considerata, de *Amat. in decis. 46.* Limita secundò, ut non extendatur ad causam dotis, nam mulier potest pro aliqua promittere dotem, & sic se obligare sine praefata sollemnitate, quoties enim dotis causa reperitur specialiter privilegiata, ut hoc casu, per illam *l. su. & l. si dotare, Cod. ad Velle.* numquam comprehenditur sub statuto quantumcunque generaliter loquente, *Pute. in d. d. 163. lib. 3. & Sord. in decis. 164.* praesertim *num. 3.* Sublimita, si mulier, quæ promittit, esset minor, quia tunc ligaretur statuto loquente per verba praeagnantia, de *Amat. in decis. 34.* vide etiam ad praedicta *Gratian. in decis. 95.* qui tamen videtur sentire contra illas duas limitationes. Sublimita secundò, ut statutum extendatur ad augmentum dotis, ut tradit praedictus *de Amat. d. in decis. 34.* & sic hæc sublimitationes possunt esse

quinta, & sexta ampliatio ad dispositionem statuti saepius memorati.

COLLECT. 378.

In l. si qua per calumniam, C. de Episcop. & Cler.

Occasione huius l. disponentis in fine ipsius quoddam clerici discedentes ab eorum Diocesi procedunt ad suis Episcopis obtinere literas dimissorias, sine testimoniales, aliàs non habebuntur pro clericis, non breviter quibus modis probetur clericatus. Et primò ex attestazione Ordinarii (ut hic) qui clericum promittit, *Farinac. in decis. 67.* Secundò, potest probari per testes, si bulla primæ tonsuræ deperdita fuerit, *Guil. Pap. in decis. 464.* Terriò, probatur ex possessione beneficii, *Rot. in decis. 13. in principio de prob. in antiquis.* Quarto, cum de sola beneficii possessione apud Iudicem laicum agitur, sufficit probare solam quali possessionem clericatus, *Anon Faber. in decis. 11 de probat.* Quintò probatur, prout in casu *Gramm. in decis. 81.*

COLLECT. 379.

In l. non omnes, §. à barbaris, ff. de re milis.

Solet allegari ad hoc iste Text. famosus, quod quando de aliqua re non potest liquidò constare, tunc ad argumenta, & coniecturas recurrendum est, Quamobrem voluit hic subnectere aliqua decisa, quippe quæ per coniecturas probari possunt. Et primò dolus, *M. & h. Ceter. in decis. 97.* Secundò simulatio, Terriò Sim-

monia, *Farinac. in decis. 29. & 9.* & ibi ponit coniecturas. Limita si indicia non essent manifesta, *Anton. Fab. in decis. 51. de proba.* Quartò, falsitas *Farinac. in decis. 132.* An autem in crimine falsi suspicio habeatur pro veritate, controuertitur grauiter apud DD. circa quod tamen pro nunc tu vide *Gramm. in decis. 30. Viu. in decis. 81.* vbi loquitur in ciuilibus, *Theff. Fi. in decis. 47.* Quintò, probatur ex coniecturis, quòd filius non sit natus ex marito *Crescent. in decis. 1. qui fil. sint legit. & Mobidan. in decis. 1. & 2. sub eodem tit. qui fil. &c.* Sextò, confidencia in beneficialibus potest per coniecturas probati *Anton. Fab. in decis. 12. de prob.* Sed num ex iis, quæ resignans fecit in beneficio, resignatario ignorante, probetur confidentia: negatiuè, *idem Anton. Fab. in decis. 13. eod. tit.* Septimò, per coniecturas probatur, quod filij positi in conditione censentur vocati, *Viu. in decis. 162.* Octauò, delicta commissa de nocte; vnde testes deponentes se cognouisse delinquentem ad vocem, faciunt indicium ad torturam *Viu. in decis. 168.* Nonò, filiatio etiam probatur per coniecturas, *Truifin. in decis. 60.* quam not. ad ornatum l. *Lucius. ff. de cond. & demonst.* Decimò, assassinium *Maynard. in decis. 90. lib. 3.* Hæc & alia passim teperies per DD.

COLLECT. 380.

In Lin bona fidei, C. de rebu cred.

Propter defectu, & inopiam probationum est inductu iuramentum supplerorium, nam vbi est semiplenè probatum, potest causa cognita, deferri tale iuramentum, vide *Viu. in decis. 108.* Amplia, vt deferri possit

etiam in criminalibus, si poena futura erit puniaria *Anton. Fab. in decis. 44. hoc tit.* Amplia secundo, vt possit deferri ei, qui per vnicum testem probauit promissionem de reddendo instrumento super solutione, *Fab. decis. 30. eodem.* Amplia tertio, vt possit deferri vniuersitati, *Anton. Fab. in decis. 40. 29.* Amplia quarto, vt possit deferri etiam post conclusum in causa, *Theff. in dec. 93. Boer. in dec. 96.* Quintò, etiam post didicita testificata, *Anton. Fab. in decis. 127. vbi supr.* Amplia sexto, vt concedi possit in causa appellationis licet in principali fuerit minus petatum, *Gratian in decis. 36.* Modo limita, & primo, vt non deferatur, existente vnico teste consanguineo iurantis *Viu. in decis. 381.* Limita secundo, quando presumptio est contra iurantem, *Ant. Fab. in decis. 18. hoc tit.* Limita tertio, in infame, cui non deferatur, *Anton. Fab. in dec. 17. eod.* Limita quarto, in summa notabilissima, *Afflic. in decis. 375.* Limita quinto, vt nò deferatur, vbi plures testes in eorum dictis singulares fuerint, *Polid. Resp. obseru. 266.* Limita sexto, si actor probauit suam intentionem plenè, reus vero suam intentionem semiplenè, & probatio, & exceptio sunt inter se incompatibilia, nam tunc non deferretur iuramentum, exemplum vide in *Cappel. Tholos. in decis. 406.*

COLLECT. 381.

Ad Bart. in l. si conueneris ff. de re iudic.

AD materiam consilij sapientis tactam per Bar. hic, quære prius cuiusnam sumptib. sit causa committenda consilio sapientis, *decisum communibus, Auditor Perns. in decis.*

74. Si consultor dicat in consilio aliquem fore condemnandum, vel absolvendum, & Judex in sententia dicat, pronuncio, secundum consilium non valet *Bald. dec. 1.* & spectari potest in re prima facie in facto dubia, certa verò in iure *Polid. Rip. in obseruat. 146.* Num consilium Sapientis locum sibi vendicet in relictis ad pias causas, negatiue, *Polid. Rip. in obseruat. 147.*

COLLECT. 382.

In l. emptor fundi. C. de eiusd.

LEx nostra ponit tres casus, in quibus cessat euictio: Primus est quando emptor non denunciat venditori litem moram, & ita *Cappel. Tholosan. dec. 407.* Secundus, quando res euincitur per iniuriam, & imprudentiam Judicis, & in hoc vide *Verall. in decif. 317.* Tertius si emptoris culpa res euincatur, & sic decidit *Viu. in decif. 155.* Tu adde quartum, si venditor fecit pactum, quod non teneatur de euictione quamuis in hoc casu teneatur ad pretij restitutionem *Viu. in dec. 151.* Adde quintum, si vniuersitas vendiderit bona confiscata, nam non tenebitur, restituto postea eo, cuius bona, &c. *Verall. in decif. 318 par. 1.* Adde sextum, si quis scienter rem alteri obligatam emerit *Carroc. in decif. 99.* & est *Text. in l. si fundum sciens, Cod. hoc eodem titul.* Septimum, si euictio sequuta fuerit ex natura rei, *Mastril. in decif. 61.* Octauum, si fuerit promissa pro redditibus dotatis, quia non extenditur ad alios redditus in locum primorum *Mastril. in decif. 36.* Nonum, si fuerit euictioni renunciatum *Cappel. Tholos. in decif. 360.* Adde decimum, quod cesset in venditione, sub hasta *Anton. Fab. in decif.*

4. *cr. di. cui pig. non tene.* Adde vndecimum, si res euincatur per violentiam, *Mynsing. cent. 1. obseru. 54.* Adde duodecimum, quando creditor vendit iure pignoris *Anton. Fab. in decif. 1. vbi supra.*

COLLECT. 383.

In l. si arbiter. ff. de prob.

Hic habes vnum effectum diuturnitatis temporis, seu antiquitatis, nempe, quod licet alijs testis de auditu non probet, ut diximus *suprà in Collect. 327.* & ibi limitationes ad hanc regulam, nihilominus quando sumus in antiquis bene probat, ad quod vide decif. quas in d. *Collect.* adduximus. Adde modò, nonnullos alios effectus antiquitatis, Et primò, quia, licet mandatum non presumatur, tamè bene in antiquis, *Cassador. in decif. 3. de procur. Garz. in decif. 26.* intellige in iudicialibus, & quando sollempnitas extrinseca est enunciata in instrumento *Verall. in decif. 194 par. 2.* Secundò, quia temporis diuturnitate minuitur pœna *Thessan. in decif. 76.* quam decisionem no. ad l. *si distimo. ff. de pen.* Tertio, quia verba enunciativa in antiquis probant *Anton. Fab. in decif. 6. de probat.* Quarto, quia filiatio in antiquis probatur per verba enunciativa *Fab. in decif. 28. eodem tit.* Quintò, quia quasi possessio antiqua facit presumi quem promotum *Ros. in decif. 44. hoc tit.* Sextò, quia in antiquis presumitur, quod sententia sit ritè, & rectè lata *Grassan. in decif. 97.* Septimò, quia in antiquis exemplum probat. *Mynsing. v. cent. 6. obseru. 74. cum sequent.* Octauò, quia in antiquis libri reperti in Atchiuijs Monasteriorum probant etiam

contratertium, *Ant. Fab. in decis. 61. hoc tit.* Nonò, quia scriptura in lapide monumenti facit fidem in antiquis *Polid. Rip. obseru. 68.* Decimò, quia in antiquis sufficit què haberi pro Notario, *Matth. Coler. in decis. 99.* Vndecimò, quia antiquitas temporis facit præsumi possessionem iustam, *Fab. in dec. 4. 4. vbi supra.* Duodecimò, quia facit præsumi assensum Apostolicum interuenisse in alienatione rei ecclesiasticæ, & sufficit, quòd sint elapsi triginta anni; cum continua possessione, & canonis satisfactione, *Rot. in dec. f. 197. vol. 2.* Sed quando sollemnitas non præsumatur ex antiquitate temporis, vide *Osasib. in decis. 173.* Et quando dicatur tempus antiquum, vide *Polid. Rip. obser. 69.* vbi dicit centum annis.

COLLECT. 384.

In l. etiam, C. de iur. dot.

Augmentum naturam sequitur principalis, hoc dicit, Ex quo inferitur, & primò, quòd quemadmodum mulier pro dote se obligas non gaudet Velleiano, ita & pro antephato, quòd est eius augmentum, *de Franch. in decis. 182.* Inferitur secundò, quòd priuilegium alicui concessum extenditur ad augmentum, *Gratian. in decis. 213.* Inferitur tertio, quòd sicut res restitutioni subiecta potest alienari pro dote, ita etiam pro eius augmento, *Maynard. in decis. 26. lib. 5.* quòd no. ad ampliacionem *Antibene. res qua. de qua supra in Collectan. 2.* Inferitur quarto, quòd ad emprorem spectat allouionis augmentum, *Theff. in dec. 140.* Inferitur quintò, quòd usufructu bonorum legato, veniunt etiam bona post testamentum augmentata, *Theff. in decis. 168.* Inferitur

quinto, quòd augmentum pecunie in gabellis debetur venditori, ad què res pertinet principalis, *idem Theff. in decis. 214.* Inferitur sexto, quòd creditor antetior in sorte principali, est etiam antetior in vsuris, què sunt sortis augmentum, & accessoria, vt est *Tex. in l. Lucius. ff. qui pot. quem Tex. ad totum contrarium allegauit Afflict. in decis. 186.* Dicens per hanc l. quòd secundus creditor præfertur antetiori in vsuris, quòd non est verum, bene tamè procedit decisio sua, quòd creditor agens assilientia còtra tertium, non potest obtinere respectu pœnæ, & intellige de mera pœna, secus enim si ea peteretur loco interesse, & sic potest esse limitatio ad propositionem supra firmatam, sicut etiam dicimus in augmento dotis, in quo mulier prælationem non habet, sicut in dote, *Maynard. in decis. 26. lib. 3.*

COLLECT. 385.

In l. filiumfam. §. diui. il. 2. ff. de leg. 2.

Res prohibita alienari facta cum causa, certè alienari non potest; Limita primò, quòd possit ex causa necessaria, puta si creditoribus detur in solutum pro debito defuncti, vt in *Text.* Limita secundò, in alienationis prohibitione facta ad tempus, quia post illud videtur alienari permessa, *Verall. in decis. 309. part. 1.* Limita tertio, in prohibitione alienationis de re hæredis per testatorem facta, nam non per hoc impeditur dominij translatio, *de Franch. in decis. 298.* Limita quarto, in alienatione, quæ fit in vltima voluntate, *Surd. in decis. 123.* Limita quinto, quòd possit alienari ex causa dotis, & in aliis, de quibus *Vin. in decis. 18.* Limita sexto, vt hæc

vt hæc prohibitio non extendatur ultra quantum gradum *Mynfinger. censur. 6. obseru. 64.* Limita vltimò, vt per hoc non impediatur, quominus veniat sub generali obligatione bonorum præsentium, & futurorum *Maynard. in decis. 19.* Queritur, an hæc prohibitio censenda sit realis, vel personalis? Respon. pro primo casu *Capyc. in decis. 108. & Surd. decis. 126.* Queritur an fieri possit etiam in rebus donatis? affirmatiuè, *Viui. in decis. 516.*

COLLECT. 386.

In l. à diuo Pio, §. in venditione,
ff. de re iudic.

EXequutio fieri non potest in rebus immobilibus, existentibus mobilibus (facta tamen non est nulla, sed iniusta *Put. decis. 318. lib. 2.* licet videatur dicere contrà *Afflic. in decis. 358.*) nec in nominibus debitorum stantibus stabilibus, h. d. Adde quod non potest etiam fieri in bonis hæreditariis in præiudicium vsufructuarij, lata sententia cōtra hæredes, *Mar. in decis. 827. p. 1* Secundò, nec in bonis dotalibus pro debito vxoris post dotis constitutionem contracto, *Anton. Faber. in decis. 1. ne vxor pro mari. & Capyc. in decis. 128.* in hoc enim casu fieri debet in bonis paraphernalibus, & extra dotē si quæ habeat, sin minus, renebitur vxor cauere de soluendo, soluto matrimonio, sed & si cauere non valeat, sufficet iuratoria cautio, *Guid. Pap. in decis. 447* Et quando fieri possit exequutio contra virum in bonis dotalibus pro debito per vxorem contracto, decidit *de Franch. in decis. 636. par. 4.* No. tamen quod in fructibus dotis fieri potest pro debito viri *Gam. in decis. 200.* Sicut

etiam idem dicimus in fructibus feudi *Afflic. in decis. 26.* Tertiò, non potest fieri exequutio in distributionibus quotidianis Canonicorum *Maynard. in decis. 17. lib. 1.* Quartò in armis militum (licet contra in equo) & libris scholarius *de Amat. in dec. 76.* Quintò, pro pensione in bonis alienis depositis penes conductorem *Afflic. in decis. 184.* Sextò, in bonis patris, filio condemnato, non enim cogi potest pater, vt pœnam pecuniariam soluat pro filio, *Anton. Fab. in decis. 2. ne Filius pro Patre.* Septimò, in bonis filij, lata sententia contra defunctum Patrem *Fab. in decis. 30. de exco. rei iudi.* Octauò, in bonis ipsius tutoris, tutorio, vel procuratorio nomine obligati, posteaque conuenti, & condemnati, *idem Fab. in decis. 52. eod.* Nonò, in bonis emphyteoticis in præiudicium proprietarij reluctantis, *Afflic. in decis. 380.* Decimò in bonis aduentitiis filij, in quibus queritur vsusfructus Patri *Gratian. in decis. 76. prope finem.*

COLLECT. 387.

Super cap. cum causam, de prob.

Fines Diœcesum probantur per libros antiquos, adminicula, testes, & famam, hoc dicit. Num fines probentur per libros antiquos, vide *Mynfinger. cens. 6. obseru. 26.* & in *obseru. præceden.* ponit quib. modis probentur, ad quod vide etiam *Mar. in decis. 334. p. 2.* & *idem Mynfinger. in obser. subseq.* ponit qualiter sit pronuncian- dum in controuersie finium. Num appellatio admittatur à sententiâ pronunciantis mittendos confines, decisu affirmatiuè, *Gratian. in decis. 92.* Cuiusnam sit proprietas limitis, decidit *Mar. dec. 336.* Num vëditor con-

fines ostendere teneatur, decisum affirmatiue, *Mar. in decis. 337*. Num confines probentur per verba enunciativa instrumenti, affirmar. *Mar. in dec. 333*. Num confines præscribi possint, negat. *Mynsing. cens. 6. obseru. 28*. quod no. ad ornatum l. fin. C. eo. tit. Et quænam sit differentia inter fines, confines, & terminos, decidit idem *Mar. in decis. 338*.

COLLECT. 388.

In l. ff. de hi. ff. de transact.

AD istam l. no. duas decisiones, & primò quòd licet non possit transigi super controuersis emergentibus ex testamento, nisi inspectis, cognitisque verbis testamēti, vt hic, tamen valebit transactio, si contra-hentes probentur sciuisse, quamuis tempore transactionis verba testamenti lecta, vísque non fuerint, *Ant. Fab. in dec. 1. hoc tit.* Secundo an huic l. possit renunciari etiam cum iuramento, & an extendatur ad testamentum nuncuparium, & alia, vide omnino *Osfach. in decis. 112*.

COLLECT. 389.

In l. à caligato. C. de nups.

IN hac l. ponitur virtus duarum dictionum, nempe dictionis, à, & dictionis, vsque, Præpositio autem, à, quandoque stat inclusiue, vt hic, quandoque vero exclusiue, secundum subiectā materiam, vt probatur in l. datio, in si. ff. de actio. emp. & ita declarat *Polid. Rip. in obser. 176*. quod verò dictio, vsque, stet inclusiue, vt hic, tradit etiam *Mar. in decis. 339*. Vbi etiā dicit, quod dictio, citra, non est inclusiue: Dictio, alius, est relatiua præcedentis qualitatibus, *Viu. in dec. 193*. Di-

ctio autem, post, quid importet, decidit *Theff. in decis. 30*. quid dictio, extra *Pol. Rip. obseru. 336*. Et quid itidem dictio, circa *Guid. Pap. in decis. 190*. & *Balb. in decis. 507*. Vbi testis deponens per dictionem, circa, seu, plus, minime probat.

COLLECT. 390.

In l. fin. C. de fid. instrum.

AD materiam quando quis vult redarguere instrumentum de falso, de qua in hac vulg. l. no. quod licet regulariter, quando quis velit instrumentum præsentatū redarguere de falso, possit, qui produxerit, cogi ad exhibendum prothocollum, in tantum quod hoc procedit, etiam si produxerit instrumentum sollempniter publicatum, vt per *Capp. in decis. 40*. Nihilominus limita primo in casu de *Franc. in dec. 94*. Vbi cogitur Notarius ad exhibēdum prothocollum, & non pars. Limita secundo, quando, quis produxerit instrumentū in nulla sui parte suspectum, *Ant. Fab. in dec. 6. de fid. instrum.* Limita tertio, stante amissione instrumenti, vt in hac l. & vide *Munad. in decis. 40*. Limita quartò, vt non teneatur ad exhibitionem prothocolli ante inscriptionem instrumenti falsi accusationem, *Fab. in dec. 16. vbi supra*.

COLLECT. 391.

In l. 1. C. de Saluti. interd.

QUANDO competat Saluanum interdictum, vide *Viu. in decis. 39*. Num competat cuilibet creditori agenti contra tertios possessores, ex alia causa, quàm locationis, vide *Theff. in decis. 176*. Num alicui competens tollatur excipiendo de crimine ho-

homicidij authoris agentis iam mortui ante condemnationem, negatiuè, *Verall. in decis. 105. part. 2.* Quanto tempore præscribatur Saluiano interdicto, decifum decem annis inter præfentes, & viginti inter abfentes, fecus tamen est in hærede debitoris, qui tanto tempore non præscribit: Limita fi cum hypotheca concurrat precarium, quia huiusmodi tempus non fufficit, *Afflic. in decis. 139. Gratian. in decis. 15.* In quo fit pinguius hypothecaria, vide *Theff. in decis. 75.* Num in Saluiano interdicto detur appellatio, negatiuè, *Verall. decis. 106. part. 2. ad quod adde Gratian. in decis. 52.*

COLLECT. 392.

In l. i. C. de offic. pref. vrb.

NOT. in hac l. quòd iurisdicção censetur in dubio concessa cumulatiuè, nõ autem priuatiuè, prout etiam decidit *Grammat. in decis. 30.* Quod limita, quando est concessa in ceitum genus personarum ad vniuersitatem causarum, *Capp. in decis. 9.* Quia tunc censetur concessa priuatiuè, non cumulatiuè, exemplum in Almo collegio Neapolitano in Doctores *Afflic. in decis. 41.* Et in Magno Admirato in viuentes ex arte Maris, *Afflic. in decis. 56.* Et in Regio Castellano Castri noui Neapolis in seruiantes dicti Castri *de Franch. in decis. 458.* Vbi fuit decifum, quòd in tantum iste Castellanus habet iurisdictionem priuatiuè ad M. C. in omnibus, & quibuscumque causis, tam ciuilibus quàm criminalibus & mixtis omnium seruientium, fociorum, & accordatorum familiarium, & agentium, quòd etiam si aliquis ex his delinquat extra castrum, debeat

nihilominus remitti. Limita secundò, quando iurisdicção est concessa, non circumscripto territorio, quia tunc etiam priuatiuè concessa censetur, *Minad. decis. 18.* Not. modò breuiter effectus clausulæ abdicatiuæ. Et primò, quia quãdo cum ista clausula Barones habent iurisdictionem in Vassallos, nequeunt in præiudicium vnus ex his tali priuilegio renunciare, *de Franch. decis. 541.* Et econtrà Vassalli in præiudicium Baronis, *idem decis. 417. & 531.* Vbi habes quòd quando appellatur à grauamine non possunt partes prorogare iurisdictionem circa causam principalem in præiudicium Baronis, ad quod bene facit *decis. Gratian. 145.* In qua quia Rota habet iurisdictionem priuatiuè quoad alios Iudices Prouinciar Marchiar in tertia instantia, merito fuit dictum, quòd nulliter fuit processum coram Iudice à quo in illa tertia instantia, etiam quod ille Iudex processerit de ambarum partium voluntate.

COLLECT. 393.

In l. fin. C. qui bon. ced. poss.

HIC etiam sedere potest materia dilationis quinquennalis, & vltra ea, quæ diximus in *Collect. 8.* not. hic aliqua. Et primò amplia, vt concedi possit etiam vniuersitati, *Anton. Fab. in decis. 18. de prec. Imp. offer.* Amplia secundò, vt concedatur etiam aduersus instrumentum guarétigiatum, *Fab. decis. 1. eod.* Amplia tertio, vt impediatur sententiæ executionem *in decis. 3.* Amplia quarto, vt impediatur etiam cursum vsurarum pendente ipsa dilatione *in dec. 8.* Amplia quintò, vt hæc dilatio proficit etiam

fideiussoribus *in decis. 14.* & ita obseruatur in M.C. Sed Bononiæ fuit decisum contrarium *in d. Collect.* Nunc limita, & primò in dote *Fab. decis. 20.* Limita secundò, vltra quinquèniū *in decis. 17.* Limita tertio, vt non extendatur contra creditores futuros *in decis. 16.* Limita quarto, vt non possit concedi emptori contra petitionem pretij, *in decis. 11.* Limita quinto, contra sententiam *in decis. 4.* Limita sexto, vt non nisi semel concedi valeat, *in decis. 1.* Declara septimò, vt hæc litteræ currant à die datæ, *idem in decis. 3. eod.* Multi sunt qui non habent istas decisiones Fabri, præsertim Doctores pauperes, quorum hodie magna est copia, idcò ij fruuntur hoc Collectan.

COLLECT. 394.

Super cap. si super gratia, de offic. deleg. in sexto.

NON capitur potestas exequutoris dati super gratia à Pontifice facta, etiam si, re integra, Pontifex moriatur, & dar nobis rationem iste text. quia sicut ipsa gratia iam facta minimè expirat morte concedentis, ita & consentaneum erit, vt ne ipsa quidè exequutoris potestas, veluti accessoria ad gratiam expiraret. Et idem dicendum econtrà, vt scilicet nequaquam expiret per mortem eius, cui fit commissio: nam mādaturum Apostolicum Episcopo sub nomine dignitatis directum, eo mortuo, transit ad successorem, *Rot. decis. 17. de offic. deleg.* Modò limita istum text. in exequutore dato ad prouidendum cum clausula (si ita inuenieris) quia tunc eius potestas expirat, mortuo Pontifice, *Rot. in decis. 12. de offic. delegat.* Limita secundò, in exe-

quutore dato à legato de certæ personæ certo beneficio prouidendo, quia expirat, mortuo legato ante exequutionem expletam, *Belam. decis. 543.* Limita tertio, in conseruatore, quippe cuius expirat potestas, mortuo Papa, *Guid. Pap. in decis. 347.* Limita quarto, in gratia facta, quod res Ecclesiæ alienari valeat cum decreto commissarij Apostolici, qui debet adhibere cognitionem an dicta alienatio tendat in euidentem vtilitatem, quia expirat, mortuo Pontifice, antequam adhibita sit causæ cognitio, *Pegue. in decis. 128.* Limita quinto, nam regulariter commissio semper expirat morte committentis, re integra, *Guid. Pap. in decis. 492.*

COLLECT. 395.

In d. si quis in principio, ff. de legat. 3.

SI prima voluntas est derogatoria vltimæ, prima præualeat, nisi per vltimam specialiter reuocetur, hoc dicit, & est text. principalissimus, & vulgatissimus in materia clausulæ derogatoriæ, & secundum hanc l. decidit *Anon. Fab. in decis. 9. in tit. de testament.* vbi dicit, quòd hæc clausula impedit validitatem posterioris testamenti, nisi specialis eius clausulæ mentio facta sit in posteriore, & ibi habes qualiter facienda sit ista specialis mentio; Amplia etiam primam huius text. sui dicti partem procedere tanto fortius, si posterius testamentum testator faciat in fauorem eius maximè in eiusdem domo, cuius odio expressim prius condiderat, tunc enim illud posterius non aliter valere potest, quàm si apertissimè probetur prioris mutuata voluntatis causa, *Faber decis. 13. eodem tit. de testament.*

testament. Amplia secundò, vt potius prior voluntas subsistat, cum ellemus in aliquo conflictu hinc inde probationum, ita, vt orta sit ambiguitas iuris, & voluntatis defuncti, tunc etiam præferendus est qui priore testamento scriptus est hæres, *Fab. cod. decis. 14.* Ad materiam huius clausulæ not. Quod in testamento ad pias causas tacite subintelligitur, *Maynard. in decis. 21. lib. 5.* Sic & in testamento inter liberos, *Maynard. decis. 95. lib. 5.* Quod amplia etiam si liberi in posteriore testamento instituatur, *idem Maynard. decis. 10. eodem lib.* Sed num iuramentum habeat vim clausulæ derogatoriæ? affirmatiuè, *Guid. Pap. in decis. 128.* Item quæritur in priore testamento instituiti plures hæredes cum clausula derogatoria, in posteriore specialiter reuocasti illud, sicut dicat nostra lex, vnus tamen ex illis hæredibus fecisti mentionem, an censeatur reuocatum etiam respectu aliorum non nominatorum? respond. sic *Anso Fab. decis. 16. d. sit. de testament. & in decis. præced.* refert quendam tenorem insolitum cuiusdam testamenti condiri per vnum adolescètem Sebustianum cum clausula derogatoria concepta his verbis, *Te Deum laudamus, te Dominum confitemur,* & hoc prius testamentum volebat adeò valere, vt & si postea voluntatem mutasset, adicètaque essent in posteriore testamento illa verba, *te Deum laudamus, &c.* Adhuc inquam illud prius ratum esset: vnde fuit in illo Senatu dubitatum, an talis clausula valeret? & fuit decisum quòd clausula derogatoria, quæ respicit, & facultatem testandi, & voluntatem, valeat quatenus respicit voluntatem, sed minimè quantum ad facultatem, & potentiam testan-

di, quia nemo potest eam sibi dicere legem, vt non possit recedere à priore voluntate, vt in text. nostro ibi (nemo, &c.)

COLLECT. 396.

In l. Diuus, de seru. rustic. præd.

Non licet aucupibus aucupari in fundo alieno contra domini voluntatem, h. d. & sic nec etiam in alieno columbario, vt dicit *Quid. Pap. in decis. 218.* Sed num Baro possit prohibere suis vassallis venationem? negatiuè, sed cautela est quòd faciat talem prohibitionem per banna, & proclamata pœnalia, quia si dicti Vassalli se abstineant à venando, & sic tacite consentiunt, & non contradicunt, ipse Baro videtur constitutus in quali possessione prohibendi vt per *Gramm. in decis. 167. in 3. dub.* Vbi tradit aliam cautelam subditis, vt scilicet contradicant, & reclamant à d. banno, & ad hoc vide *de Franch. in decis. 158.* Er num Baro possit prohibere piscationem in fluminibus? negatiuè, *Guid. Pap. in decis. 393.* quod not. ad ornatum text. in l. riparum, ff. de rer. diuis. Et num venatio sit in fructu, ita vt pertineat ad vsufructuarium, affirmatiuè, *Maynard. decis. 39. lib. 2.* quam not. ad l. venationem, ff. de vsu.

COLLECT. 397.

Ad Rubr. & l. fin. C. si quis ali. test. prohib.

VT dispositio huius rubr. procedat, quæ cōcurrere debeant, vide *Carrocc. in decis. 15.* vbi quatuor ponit. Et num hæc l. fin. quæ vult institutionem blando sermone factam valere, procedat præcedentibus mi-

nis mariti contra uxorem ? negatiuè, de *Franch. in decif. 180.* Quanam minæ fufficiant, vide *Afflit. in decif. 69.* Et num minæ famuli instituti illatæ disponenti obfint ipsi instituto, quominus valeat institutio ? negatiuè, cum fuerit ignorans minarum, *Ant. Fab. decif. 2. hoc tit.*

tur tacito consensu repetita, vide *Antonium Fabrum in decisione quarta, sub hoc titulo nostro.* Quinto an possis limitare hanc regulam, quando est appositum iuramentum, vide *Capy. in decisione centesima septuagessima quarta, in 2. dub.*

COLLECT. 398.

In l. aded. ff. pro soc.

ADedò morte socij (inquit Jurif-consultus) soluitur societas, vt nec ab initio pacisci possumus, vt hæres succedat societati, tu limita quatuor modis hanc regulam, scilicet, quòd societas morte finitur, Et primò in societate vectigalium, vt semetipsum text. declarat, & ibi Accursius tradit in hoc quatuor requisita. Primum est, vt aliqui publica conducant vectigalia. Secundum, vt sic conduxerint, vt hæredes succedant in societate. Tertium, vt persona succedens idonea sit. Quartum & vltimum est, vt ipsi socij non tantum cum locatore vectigalium, sed etiam inter se paciscantur, quod hæredes in societate succedant, de hac limitatione tu plenius potes videre per *Valasc. in decif. 63.* Limita secundò, in societate circa conductionem alicuius prædij, quia emolumenta ante, & post mortem veniant communicanda, *Thessaur. decif. 242.* Limita tertio, in casu *Cather. in decif. 150.* Ubi restator iussit hæredibus, quòd post eius mortem starent per aliquot annos in societate, vide ibi latius: Limita, seu declara quartò, vt licet societas morte finiatur, tamen quando hæredes faciunt eadem, quæ socius defunctus facere solebat, vide:

COLLECT. 399.

In l. salu scriptura, ff. de legat. 1.

NOt. super hoc text. quòd clausula in fine posita refertur ad omnia, quod limita, vt per *Capy. in decif. 108.* Et ad materiam clausularum, quæ potest hic sedere, not. vim, & efficaciam aliquarum. Et primò, clausula sola veritate inspecta, non operatur, vt didicisti testificatis examinari valeat, *Carroccioli. decisione trigesima quinta.* Clausula, renunciauit omni legis auxilio, quòd faciat cessare beneficium purgationis mortæ, *Vsu. decif. 511. & Affl. G. decif. 174.* de eius vi, *Capy. in decif. 87.* Clausula, omni meliori modo, operatur etiam vltra expressa, quando apponitur cum copula, &, aliàs secus, *Verall. in decif. 124. part. 1.* Et duodecim effectus ponit *Auditor Perus. in decif. 117.* Quid importet clausula, sine præiudicio iurium ei competentium, *Verall. in decif. 109. part. 1.* Clausula constituti non operatur in venditione rei incertæ, *Gramm. decif. 56.* Clausula, quorum tenores, non operatur expressam, & indiuiduam mentionem, *Verall. decisione 121. parte prima.* Clausula, cum potestate expediendi literas, etiam in forma grauolæ subrogationis, operatur mandatum de subrogando, *Verall. decisione 125. parte prima.* Clausula, habitis pro productis quid operetur, *Carroccioli. decif. 49.*

De

De clausula, non obstantibus constitutionibus, *Verall. in decisione 122. part. prima*. Clausula de communicandis acquiritis constante matrimonio, non comprehendit bona filie ex legiima matris obuenta, *Gravim. decis. 358*. Clausula, vnica solutione contentus, quid operetur *de Franch. decis. 305*. Clausula, ex certa scientia, habet vim clausule derogatorie, *Camer. Imper. in verb. clausula*. Item clausula, quod specialis hypotheca non deroget generali, & è contra, tollit beneficium l. 2. *C. de pignor. de Franch. decis. 5*. Clausula, super quibus omnibus, & singulis petit sibi ius, & iustitiam ministrari, operatur, vt omnis actio censeatur intentata, *Camer. Imper. verb. clausula*. De clausula in literis Cambij à *thi la presente presenter à*, *Trinis decision. 41. part. 1*. Clausula, si idoneus existat, quid importet, *Marc. in decis. 276. part. 2*. Clausula appositae in sententiis per Iudices, reducendo ipsas ad formam statuti, vel legis nil operatur, *Vru. decis. 124*. De clausula ex uunc, pro tunc, sequuta morte, *de Franch. decis. 213*. Clausula, summarie, simpliciter, & de plano, operatur, vt possit procedi, neglecto iuris ordine, *Mynsing. centur. 2. obseru. 70* quam not. ad ornatum *clement. sape, de verbor. significatione*. Clausula generalis in donatione pro meritis, &c. non sufficit, quia merita sunt specificè exprimenda, *Mynsing. centur. 4. obseru. 75*. Clausula in legitimatione appositae, sine præiudicio venientium ab intestato, operatur, vt legitimatus pedum ex testamento, si instituitur, verum & ab intestato succedat, exclusis venientibus alijs ab intestato, vide *Cary. in decis. 22*. Clausula, si preces veritate nitantur, quippe quæ iacite intelligitur in rescriptis, operatur, vt penam

subreptionis suspendat, donec de veritate narratorum doceatur, *Mynsing. centur. 4. obseru. 8*. Clausula, citra onus superflue probationis, in articulis posita, operatur, vt si plura proponantur in libello, quorum vnum sufficeret probare, non astringitur ad omnia, *Guid. Pap. in decis. 365*. Et de vi clausulæ, ex nunc, prout ex tunc, *idem Guid. Pap. in decis. 588*. Clausula in commissione appositae, si tibi constiterit de præmissis, &c. operatur, vt antequam commissio exequatur, debeant vocari partes, quia aliter non potest constare de assertis in rescripto, nisi vocatis partibus, *Guid. Pap. in decision. 70*. Et sic commissarius Apostolicus in alienatione rei Ecclesiæ deputatus cum hac clausula, adhibendo causæ cognitionem, debet vocare, & citare partes, *Crescent. decis. 12. de privileg*. Clausula, saluo iure impertinentium, operatur ex parte respondentis, vt non habeatur pro confesso, si positio, cui semel responsum est, impertinens reperitur, *Mynsing. centur. 2. obseru. 56* Et ibi quid operetur ex parte Iudicis, ad quod *de Franch. decis. 220. Et Balb. decis. 163*. De clausula, vbique locorum, vide *Gravian. decis. 180*. Clausula, si, & in quantum iuris sit, non operatur dispositionem conditionalem, *Iaffred. decis. 221* & de clausula, ex mero officio, *idem decis. 161*.

COLLECT. 400.

Super cap. si motu proprio, de prebend. in sexto.

Clausula (motu proprio) in rescriptis apponi consueta habet multas de cisiones, & ideo iure meruit sola, & de per se collocari in vno.

alio, & diuerso Collectan. a precedenti, vbi tactum est de multarum aliarum vi, & efficacia clausularum. Prius igitur eius effectus est, vt in hoc text. quia licet aliis obster taciturnitas obtenti beneficij quantumcumque modici, secus tamen est, quando in collatione sit appositae hęc clausula, tunc enim non nocet non expressisse quod impetrans habebat aliud beneficium. Secundus est, quia suos operatur effectus, licet in relicto fiat mentio de supplicatione partis, *Iaffred. decif. 121*. Tertius, quia tollit omnes qualitates extrinsecas, licet non intrinsecas, *Rot. decif. 6. de probat. in antiq.* Quartus, quia tollit omne vitium obreptionis, & subreptionis, vt vidisti in text. & vide *Anron. Fab. decif. 1. de diuers. rescript.* & *Mynsing. centur. 3. obseruat. 4.* Non habet tamen effectum, vt tollat ius alteri quaesitum, *Maynard decif. 1. lib. 3.* Nec habet effectum ampliandi gratiam, nec dispensationem irregularitatis, aut illegitimitatis, vel alterius defectus, aut retentionem plurium beneficiorum incompatibilium, vt not. in hoc text. & vide *Rot. decif. 71. de rescript. in antiq.* Nec tollit ea, per quę potest reddi gratia nulla, quęque non veniunt ex dolo, vel culpa impetrantis, sed potius ex inueterisimilitudine mentis ipsius concedentis, *Brillan. in decif. 392.*

COLLECT. 401.

Ad gloss. in l. si quidem, C. solut. matrim.

NOt. hanc gloss. ad hoc, quomodo probetur mors alicuius, probatur igitur primò, per communem famam, vt in casu *Brer. decif. 288.*

Et quòd probetur per testes deponentes de fama, quando sumus in probanda beneficij vacatione, ponit *Mohedan. in decif. 1. de probat. & Put. decif. 510. lib. 1.* Limita, vt per eundem in *decif. 132. cum seq. lib. 3.* Secundò, probatur per productionem testamenti, concurrente Iudicis mandato, & coniecturis, de quibus *Auditor Perus. in decif. 49.* istud, quòd probetur per coniecturas, & indicia; Limita in casibus præiudicialibus, quia in his exactissima igitur probatio, *Anron. Fab. decif. 2. de probat.* Tertiò, probatur per librum Rectoris Ecclesię, in quo describitur mors sepulcorum in dicta Ecclesia, *Audis. Perus. in decif. 2.* Quartò probatur, quod quis visus fuerit ingredi bellum, & non exire, *idem Perus. decif. 30. & Magon. in decif. 44. Rot. Lucen.* Quintò probatur, vt in casu *Cappell. Tholos. in decif. 312.* Sextò, vt in casu *Osesch. decif. 108.* Septimò censetur probata, si duo testes deponent de anno, & non de mense, & è contra duo de mense, & non de anno *Crescent. decif. 3. de probat.* Octauò, probatur naturali ratione, exemplū in matre, quę præsumitur superuixisse filio impuberi, quando vnico ictu fuerunt interempti, vel combusti, *de Franch. in decif. 454.* Et ad illud, quod in probanda morte solet haberi ratio, an sit magnum, vel leue præiudicium, vide *Rot. diuers. decif. 451. part. 1.*

COLLECT. 402.

Ad Gloss. in l. prolatam, C. de sent. & interloc.

Multa ponuntur per hanc gloss. famosam pro substantia, & ordine iudicij, sed certè non omnia sunt

sunt de necessitate, sed bene inter alia litis contestatio, nihilominus hoc habes limitare in multis. Et primò in causa appellationis parte absente, *Rot. decis. 3. de lit. contest. in antiq.* Limita secundo, in possessiois causæ beneficalis, *Rot. decis. 4. eod. tit.* Limita tertio, in restitutione ad appellandum, quia non exigitur litis contestationem, nec aliquem ordinem iudicium fieri, *Rot. decis. 6. eod. tit.* Limita quarto, in interloquutoria, *Cam. Imper. in verb. litis contestatio, in fine.* Limita quinto, cum de nullitate processus, vel sententiæ agitur, *Rot. decis. 5. de lit. contest. in nou.* Limita sexto, in iudiciis summariis, *Marc. decis. 718. part. 1.* quam not. ad text. in *clera sapè, de verbor. significat.* Limita septimo, cum agitur ad declarandum quem incidisse in canonem latæ sententiæ per iniectionem manuum in cleticum, *Rot. decis. 3. vbi supra, in nou.* Limita octavo, de stylo Rotæ, vbi si est lis contestata instantia non est necesse, vt contestetur in secunda *Rot. decis. 5. eod. tit. in antiq.* Limita nonò, de stylo curiæ Parlamenti Delphin. vbi non est necessaria litis contestatio, nec obseruatur ista gloss. vide *Guid. Pap. in decis. 58.* & de stylo eiusdem curiæ, quòd non sit necessaria in appellatione ab interloquutoria, testatur *Marc. in decis. 579. part. 1.* Limita vndecimo, quantum ad processus nullitatem, quia omisso litis contestationis non reddit processum nullum in causa prophana, secus in spirituali, *Rot. decis. 8. & 10. de lit. contest. in antiq.* Limita duodecimo, vt fieri non debeat litis contestatio, si pars neget narrata in libello, prout narratur vera esse, & petita, prout petuntur, *Rot. decis. 2. eod. in nou.* Limita vltimo, generaliter quòd vbi non opus est

libello, ibi nec litis contestatio exigitur, *Cam. Imper. in verb. litis contestatio.* In hoc autem Regno habemus Riturum M. C. 188. quod voluit causas esse summarias, & propterea non curauit de ista solemnitate iudiciaria, sicut (vt prædiximus) obseruatur in curia Delphin. & vide *Pragmat. quæ incipit Dispendia litium.*

COLLECT. 403.

In l. 1. C. de lit. contest.

Videndum est nunc quando litis contestatio inducta censetur. Et primò quidem, censetur inducta (vt dicit text.) ex narratione negotij principalis cum contradictione. Secundo, per responsum in libello, confitendo partem, & aliam negando, *Rot. in decis. 6. de lit. contest. in nou.* Tertio, per negationem conceptorum in libello, etiam si non dicatur animo litem contestandi, *Rot. decis. 12. eod. tit. in antiq.* Quarto, inducitur si partes super articulis concludentibus iurent de calumnia, ac dicant se hoc facere animo litem contestandi, *Bellam. decis. 42.* Illud autem generaliter no. quòd litis contestatio inducitur, siue negetur ius, siue factum, *Balb. decis. 301.* Sed an inducta censetur, si petita sint centum à Titio, & Titius confitetur sub conditione negatiue, *Cappell. Tholof. in decis. 186.* Et num per exceptionem peremptoriam, negatiue, quod not. ad cap. fin. de lit. contest. in sexto. Limita, si super tali exceptione probatio offeratur, *Lassied. in decis. 195.*

COLLECT. 404.

In l. vnic. C. de ex delict. defunct.

Post hæc videamus breuiter de effectibus litis contestationis, Et Primus effectus est, vt hic, vbi post litem contestatam actiones ex delicto transeunt ad hæredes. Secundus, quia ipsa constituit quem iudex iudei possessorem, & per consequens facit teneri ad omnes fructus *Benintend. decis. 20.* quam nor. ad text. in l. sed etsi lege, § si ante, ff. de petit. heredit. & l. certum cum concord. Cod. de rer. vendit. Tertius effectus, quia eius omisio vitiat processum redditque sententiam inde sequutam nullam *Myrsing. centur. 1. obseru. 1. & centur. 3. obseru. 7. 4.* vbi limitat in causis summariis, de quo vide supra in collect. ante huic prox. Quartus effectus, quia lite non contestata non potest procedi in principali causa ad sententiam diffinitiuam, licet secus in causa appellationis, *Myrsinger. centur. 4. obseruat. 66.* Quintus effectus, quia illi renunciari non potest, cum sit exordium, & substantiale iudicij, & (vt quidam aiunt) lapis angularis totius iudicij, *Rot. decis. 4. de lit. contest. in not.* Sextus effectus, quia non exigit mandatum speciale, *Myrsing. centur. 4. obseru. 99.* Septimus, quia impedit purgationem moræ, *Polid. Rep. obser. 171.* Octauus effectus, quia operatur, vt procurator etiam in criminalibus valeat substituere, *Truif. decis. 6. part. 2.* Nonus, quia exceptio merita causæ respiciens ad probandum non admittitur, nisi lite contestata *Myrsing. centur. 1. obseru. 24.* Decimus, quia procurator etiam valens post litem contestatam reuocari non potest contradicente aduersario, *Cappell. Tholos. decis. 276.* Undecimus, & vltimus effectus est, quia lite contestata in hypothecaria, non potest intentari remedium l. fin. C. de acquir. poss. Anton. Fab.

d. cis. 2. Illud autem generaliter pro istorum coronide not. quod omnes effectus, quos producit litis contestatio, durant etiam, perempta instantia, *Anton. Fab. decis. 2. de lit. contest.*

COLLECT. 405.

In l. si quando, C. vnde vi.

Probata violentia per testes, res amissæ probantur iuramento, h. d. quæ text. amplia procedere etiam in vi tutbatina, & compulsiua, *Iassied. decis. 252.* Amplia secundò, vt Iudex possit taxare quantitatem iuxta iuramentum absque partis citatione *Rot. decis. fin. de eo quod met. caus.* Nunc limita, & primò si damnum passus aliàs falsò iurasse probetur *Garz. in decis. 63.* Limita secundò, vt non extendatur vltra damnum passum, *Mastrill. decis. 60.* Limita tertio, vt locum non habeat in hærede spoliari, nam ei non defertur tale iuramentum, pulchrè *Myrsing. centur. 4. obseru. 12.*

COLLECT. 406.

In l. fin. C. de acquir. poss.

Remedium huius l. quod datur ad recuperandam possessionem rei interuersam, quam quis alieno nomine se constituit possidere. Amplia primò, vt illud intentanti non possit opponi exceptio excussionis, *Iassied. decis. 84. & Thesaur. decis. 25.* Amplia secundò, vt sola clausula precarij sufficiat, quò quis remedium huius l. valeat intentare *Antonius Fab. decis. 15. hoc tit.* Amplia tertio, vt a genti hoc remedio non possit referri quæstio dominij, seu exceptiones, quæ concernunt petitorem *Fab. decisio*

cifo 11. eod. Amplia quartò, vt licet creditori obstat exceptio longi temporis, nempe annorum 10. inter presentes, & 20. inter absentes agentis hypothecaria aduersus tertium cum titulo, & bona fide possidentem, tamen si cum hypotheca cõcurrat precarium, minime obstat, nam adhuc erit facultas, eo tempore elapso non obstante, agere remedium huius l. *Afflict. in decis. 139.* quam bene no. pro limitatione, & declaratione l. 1. *C. si aduers. cred. præscrip. oppo.* quamvis *Ant. Fab. in decis. 40. hoc tit. de acquir. possiff. & decis. 5. d. titu. si aduers. cred.* voluerit hoc procedere solùm cõtra tertium possessorem non bona fide possidentem. Amplia quintò, vt creditor hoc remedium vti possit vsque ad trigefimum annum, etiam si sciuerit eius possessionem fuisse interuersam, & illud itidem transire ad hæredes *Th. ff. in decis. 105. & 215. & Fab. d. decis. 5. si aduers. cred. & in decis. 34. hoc tit. nostro*, vbi istud de hæredibus limitat, elapso decennio, tunc enim eo amplius vti non possunt. Amplius sextò, vt hoc remedium vti possit etiam is, in quem constitutarius suum transtulerit *Th. ff. d. decis. 215. in fine*, vbi dicit decimùm, ac paucos ad hunc punctum animaduertere. Amplia septimò, vt agens remedio huius l. nequeat reconueniri, *Anton. Fab. in decis. 26. sub titu. nostro.* Amplia octauò, vt etiam, intentata prius hypothecaria, possit postea vsque ad litis contestationem variare, & agere conditione ex hac l. contra tertium, secus autem post litem contestatam, & sic est prima limitatio, sed & hoc sublimita, nisi agens paratus sit resarcire expensas per possessorem factas vsque ad illum. dictum *Anton. Faber in decis. 2.*

sub tit. nostro. Limita, & declara secundò, vt remedium huius l. debeat expressim, ac specificè implorari, non enim intelligitur imploratum sub illa clausula (petēs sibi ius, & iustitiam ministrari) *Th. ff. in decis. 5. num. 5.* vbi dicit decimùm, & ita etiam *Fab. in decis. 12. sub hoc tit. de acquir. possiff.* Limita tertio, vt huic l. præscribatur spatium triginta annorum, vt per *Afflict. d. decis. 139. Th. ff. in decis. 105. & Fab. in decis. 39. hoc tit. & in decis. 5. si aduers. cred.* Limita quartò, vt hoc remedium non detur, elapso decennio, aduersum eum, qui sub hasta, & auctore Pretore comparauit *Fab. in decis. 9.* vbi supra proximè. Vltimo nota, tu scis, quod clausula constituti transfert possessionem etiam naturalē penes constitutarium, clausula vero precarij civilem tantum, & sic sunt inter se incompatibiles, modo ambæ reperiuntur appositæ in instrumento, sicut hodie communiter fit per Notarios propter eorum imperitiā circa iuris terminos, an propterea cessabit hoc remedium, vel sin minus, quæ clausula præualere debeat? dic quod clausula constituti, & sic potest esse nona ampliatio ad hanc l. *Fab. in decis. 16. hoc tit.*

COLLECT. 407.

In l. Incum. ff. de eni. d.

Hic de potestate Principis agitur; nam ad hoc allegatur iste Text: quod valeat Princeps iura alterius tollere, quod tamen quomodo intelligatur, vide *Capp. in decis. 51. in fine, & 121. col. 1.* Potest igitur Princeps etiam dispensare; vt impubeat quærit contra ill. sanctionem testati, sed hoc intellige sano modo,

nempe cum sit pubertati proximus, nullumque præiudicium venientibus ab intestato generetur, *Thessan. in decis. 87*. Potest secundo petitorij causam ante spolijs cognitionem, & possessorij cognoscendam committere, *Thessan. in decis. 15*. Potest, & tertio super iuramento dispensare, *Guid. Pap. in decis. 194*, quod no. ad ornatum *gloss. in l. adigere, §. fin. ff. de iur. patron.* Potest quarto, quid exigere à vassallis pro inferendo bello, *Guid. Pap. in decis. 551*. Potest quinto, gabellam imponere in Mare, *O'sab. in decis. 153*. Potest sexto, ratificare processum nullum ratione ordinis omisso, *Mynsing. cent. 4. obseruat. 62*. Potest septimo, proferre sententiam sine citatione, *Mynsing. cent. 3. obseru. 71*. Potest octauo, quo quis in emptione præferatur, & cogere ad retrouendendam iam rem emptam, *Thessaur. in decis. 91*. Potest nono, aggravare delinquentem absque partis offensæ remissione, & intelligas secundum *Thess. in decis. 21*. Potest decimo causam in alio iudicio pendentem ad se indecisam auocare, *Guid. Pap. in decis. 540*. Potest undecimo, solum Princeps causam committere cum illa clausula (summarie simpliciter, & de plano, &c.) *Cacher. in decis. 1*. Potest duodecimo, statuere contra ius positivum, *Mynsing. cent. 1. obseru. 97*. Potest decimotertio facere reductionem beneficij vacantis ad manus suas, donec per Pontificem fuerit prouisum, *Thessaur. in decis. 131*. Potest decimoquarto, rescribere Judici Ecclesiastico, ut informationes, quibus contra clericum procedere intendat, edoceat casu, quo clericus ad ipsum Principem recurrit, timens ne à suo Iudice opprimatur, *O'sab. in decis. 180*, quod ego nullo pacto sequor,

cum sit contra canones. Potest decimoquinto, defensionem promittendo, defendere tam iuste, quam violenter, nam sic intelligitur defensionem promittendo, *Mynsing. cent. 2. obser. 19*. Potest decimosexto, solum Princeps alicuius bona confiscare, *Anton. Fab. in decis. 1. sub tit. ne sine iussu Princip.* Potest decimosextimo, suo Fisco applicare poenā in præiudicium vassalli, *Mar. in decis. 291*. Item quia eius literis creditur *Guid. Pap. in decis. 481*. Sic & eius verbis enunciatiuis, quod intellige, quādo non tractatur de præiudicio tertij, *O'sab. in decis. 122*. Item, quia in consistorio Principis instantia non perit triennio, *Mynsing. cent. 2. obseru. 48*. Item quia dispositio. *Text. in l. quoties C. de rei vend. cessat in Principe vendente, Anton. Fab. in decis. 11. d. tit. de rei vend.* Non potest autem Princeps committere causam, recusatōe remota, *Mynsing. cent. 3. obseru. 61*. Nec potest monachalem præbendam laico concedere, *Anton. Fab. in decis. 2. C. si con. inu.* Nec facit Iudicem ordinarium delegatum, aliquid ei mandando *Iassred. in decis. 49*. Item tenetur obseruare contractum initum cum subditis, idem *Iassred. in decis. 321*. Et reuocans, quod seruatum oportuit, præsumitur deceptus, *Mynsing. cent. 3. obseru. 61*. Item non præsumitur in Principe iusta causa statuente aliquid contra ius, *Mynsing. cent. 4. obseru. 8*.

COLLECT. 408.

In l. item queritur, §. qui impleto.
ff. loca.

Conductor prædij Rustici, qui finito tempore, remansit in conductione tacete locatore, censetur reconduxisse per alterū annum, condu-

conductor vero prædij vt bani solum quatenus postea habitauerit, hoc dicit. Amplia, vt hæc dispositio procedat etiam in hærede conductoris, in cuius persona finita erat locatio, *Afflic. in decis. 365.* Amplia secundò, vt hæc tacita reconductio inducatur ex patientia mulieris etiam nuptæ, siue de bonis dotalibus agatur, siue de paraphernalibus, *Anton. Fab. in decis. 37. de loca.* Amplia tertio, vt reconductio censeatur facta etiam in totidem annis, sicut prima, quando fructus perciperentur semel in illo tempore, *Ant. Fab. in decis. 45. tod.* quod & *Asscur. not. in fine legis nostræ.* Limita nunc, vt non censeatur facta reconductio, si contractus locationis esset in scriptis celebratus, non dico ad effectum probandi locationem, sed ad effectum, vt ita, & non aliter fieret talis contractus iuxta dispositionem *tex. in l. contractus, C. de fid. instrument.* quia tunc non operatur tacitus consensus, sed opus erit scriptura, *Anton. Fab. in decis. 48. de loca.* Limita secundò, quando contractus non fit per modum locationis, sed per modum emptionis fructuum, *Gratian. in decis. 119.* Limita tertio, quando, finito tempore locationis, esset elapsum modicum tempus, puta tres, vel quatuor dies, quia tunc cessat reconductio, vt dicit, *Afflic. in decis. 365.* ex qua plures alias limitationes potes accommodare ad hanc legem, vide ibi.

COLLECT. 409.

In l. fin. C. de ord. iudi.

Quando causa civilis, & criminalis sunt amixtæ principaliter motæ, tunc superfedetur in civili, & terminatur causa criminalis, veluti ma-

ior, & quæ magis importat, h. d. ista l. & hoc modo (inquit Accursius, & approbatur per DD.) soluitur cōtrarium l. superioris proxima, nã quando se habent inter se tanquam principalis, & incidens, puta, quia civili incidit criminalis, vel criminali civilis, tunc vtraque causa vna, eademq; sententia simul determinabitur, vt ibi. Quæro quid dicendum, quando civili causæ incidit crimen falsi, puta quia reus accusat de falso testes examinatos, & partem respond. quòd si ius totius causæ consistit in illis testibus accusatis, tunc superfedetur in civili, & terminatur causa criminalis, ita transeunt cōmuniter DD. & concordant decisionarij, vide *Afflic. in decis. 129.* Licet non dixerit ita in *des. 103.* & ita *Capr. in decis. 35.* Sic *Rot. Auenion. in decis. 10.* & nouissime *Anton. Fab. in decis. 1.* quand. *civ. ad. crim. præiud.* vbi ampliat veriam si sit conclusum in causa civili. In Regno tamen hodie est prouisum in hoc puncto per *Reg. Pragm. 2. de fals. quæ incipit, cum frequentius, &c.* per quam dispositum fuit, quod super vtraque causa procedatur, & expeditio ipsius causæ principalis etiam per sententiam definitiuam nõ ret. 2. etur, & tunc eius executio fieri debet cum cautione de restituendo, &c. vt ibi etiam se limitat *Pragm.* quando falsitas appareret ex eisdem actis, & secundum hanc *Pragm.* adest decisio *Gran. 60.* Item scias, quòd vbi criminalis esset exercenda contra tertium, & non contra colligatorem, ita, vt non faceret præiudicium civili, tunc civilis non impeditur, exemplum vide per *Anton. Fab. in decis. 3. ad. iur. quan. civ. ad.* Sicut etiam non impediretur, quando vtraque causa posset de per se stare, & secum pati, vt dixit *Rot.*

Auenion. in decif. 10. & hoc modo limitatur, vt locum non habeat ifta *l. fin.* Item vbi accusatio de termino moto incidat, pendente iudicio communi diuidendo, ante omnia debet determinari, & interim filebit ciuile iudicium, *Ant. Fab. in decif. 2. quand. ciu. act.* & ibi tradit cafum in quo non poteft agi termino moto, nili ciuilitet. Quæro an actio iniuriarum ciuilibis faciat cefſare criminalem, affirmatiue, *Th. ffau. in decif. 18.* & ibi ponit ad hoc fallentias, & inter cæteras, quando iniuria affertet damnum extrinſecum, vt debilitatio, quia tunc ciuilibis non præiudicat criminali, vt dicit decifum. Nos Regnicolæ habemus conſtit. quæ incipit (ſi ciuilitet agens) per quam fuerunt ſublata omnia præiudicialia, & in ſpecie correcta iſta lex fin.

COLLECT. 410.

In l. vel rnuier forum, ff. de pignor. act.

Agitur hic de poteſtate procuratoris, nam dicit Tex. qui continuatur cum *§. fin. l. preced.* quod ſi procurator habeat generale mandatum, poteſt omnia iſta facere, quæ ſolitus eſt facere dominus, videamus igitur breuiter, quæ facere poſſit procurator, & ceteræ conſtitutus ad locandum, poteſt exigere pretium, *de Franch. in decif. 699.* Item conſtitutus ad omnes cauſas generali mandato, deinde ad vnam ſolam per ſpeciale mandatum poteſt in ſecunda inſtantia comparere *Theſaur. in decif. 107.* Item poteſt contrahere cū principali *Anton. Fab. in decif. 3. de procur.* Item poteſt, ſicut dominus, iurare de calumnia *Cappel. Tholoſ. in decif. 132.* hoc limita in procuratore Fiſci, quia

cum repræſentet Fiſcum, Fiſcus autem non iurat, ergo nec ipſe procurator *Surd. in decif. 18.* Item poteſt procurator declarare domini voluntatem, & ſic aliquem incidiffe in commiſſum *Ioſeph. Ludou. in decif. Lucen. 43.* cum autem dixerimus, quod procurator repræſentat perſonam domini, vt probatur in hac l. & in mille locis, poteſt recte inferri, quod non poteſt præſentare parronum, à quo fuerit ad præſentandum conſtitutus *Verall. in decif. 197.* Item poteſt inferri, quod dominus poteſt agere ex contractu procuratoris abique ceſſione eiufdem *Cappel. Tholoſ. in decif. 152.* Item poteſt inferri, quod ſententia poteſt ferri in perſonam procuratoris in cauſis iniuriarum, *Mynſing. centur. 6. obſeruat. 11.* Item poteſt inferri, quod procurator citari valeat *Iaffred. in decif. 43.* Item quod poſſit cogi ad deponendum, vt principalis ad inſtantiam conueni, ſiue fuerit ſpecialiter conſtitutus ad illam litem, ſiue ad alias generice, *Afflic. in decif. 92.* Item poteſt inferri, quod confeſſio procuratoris in poſitionibus obeſt domino. *Cam. Imper. in ver. procurator.* No. tamen quod procurator non poteſt appellationi in præiudicium domini renunciare *de Franch. in decif. 579.* Sicut nec prorogare iuriſdictionem *Grid. Pap. in decif. 462.* Nec ipſius contumacia poteſt obeſſe domino *Oſaſib. in decif. 9.* Sicut nec poteſt facere vt dominus cadat in pœnam, niſi ſpeciale mandatum habeat *Bemintem. in decif. 94.* Dominus enim non præſumitur ſcire geſta à procuratore, ne alioqui incurrat in pœnam *l. ſi quis maior. C. de tranſact. Creſcent. in decif. 5. de præſumpt.* Item procurator conſtitutus ad vendendum non

non potest habere fidem de pretio,
Valasc. in dec. 21.

COLLECT. 411.

*In l. 4. §. hoc autem iudicium, ff. de
 damn. inf. §.*

Hic traditur illa regula, quod Iu-
 dex non impartitur officium
 suum, nisi parte petente, hoc dicit,
 quam tu Limita in multis, Et primò
 in crimine vsurarum, in quo Iudex
 ex officio procedere potest, *Uinad. in
 decif. 39.* & est dispositum per *Reg.
 Pragm. 4. sub tit. de vsura.* Limita se-
 cundò, in crimine adulterij, in quo
 etiam, marito accusante desistente,
 Iudex ex officio procedere potest,
Gramm. in decif. 31. Limita tertio, in
 cõdemnatione fructuum, & interese,
 quæ fieri potest per Iudicem, etiã
 parte non petente, *Guid. Pap. in decif.
 405.* Limita quartò, quia Iudex ex
 officio potest condẽnare ad præstan-
 dum cautionem de non offendendo
de Franch. in decif. 359. Limita quintò,
 quia potest ex officio iubere decla-
 rari libellum, vel exceptionem gene-
 ralem, quæ non concludit in quali-
 bet specie, *Valasc. decif. 97.* Sextò, quia
 potest ex officio mandare supersede-
 ri in iudicio particulari propter vni-
 uersale, *Valasc. decif. 90.* Septimò, quia
 potest ex officio supplere ad fauorẽ
 eius, quia minus appellauit, *Rot. in de-
 cif. 366.* Octauò, quia ex officio po-
 test statuere terminũ ad prosequen-
 dum appellationem, *Gratian. in dec. 2.*
 Limita nonò, quia Iudex ex officio
 potest compellere procuratorem ad
 exhibendum mandatum, etiam par-
 te non opponente, *Gratian. decif. 106.*
 Decimò vide *Surd. in decif. 143.* alias
 limitationes vide ex te per DD.

COLLECT. 412.

*In l. 1. §. item in bello, ff. de acqui.
 poss. ff.*

Capta ab hostibus efficiuntur
 capientium, hoc dicit. Amplia
 ut fiant etiam eius, qui causam captu-
 ræ præstitit, licet ipse non ceperit,
 sed alius, *Mastrull. in decif. 180.* vbi per
 hanc rationem, & alias, refert, cum
 Generalis trireremium Serenissimi ma-
 gni Ducis Hetruriz ex Turcis alios
 cepisset, alios fugasset, qui postea fue-
 runt capti à Gubernatore Ciuitatis
 Panhormi in insula Lustitica, se vo-
 tasse, dictos captos à Gubernatore
 debete spectare ad ipsum Genera-
 lem, vpotè qui causam huiusmodi
 capturæ præstitit, & per multas a-
 lias pulchras rationes, de quibus vi-
 de ibi. Ex eadem ratione videtur ad
 hoc conferre *decif. Gramm. 71.* vbi dicit
 captiuos fieri eorum, qui prius illos
 posuerunt in quasi obsidione, non
 etiam eorum, qui postea ceperunt.
 Hanc autem regulam, capra ab hosti-
 bus effici capientium, Limita non
 procedere, si quæ capiuntur in bello,
 forent amicorum, quia non afficiun-
 tur capientium, sed ipsis dominis re-
 stituenda sunt, *Gamm. in decif. 383. & de
 Franch. in decif. 368.* Limita secundò,
 dictam regulam non procedere, nisi
 in iis, quæ capiuntur in conflictu,
 non autem in discursu territorij, *S. ff.
 in de. ison. Arago. 24.* Limita tertio in
 captis in bello inter Principes Chri-
 stianos (à quorum discordia, & disu-
 nione semper liberet nos Deus) tunc
 enim capti non efficiuntur serui ca-
 pientium, licet teneantur ad pretium
 eorum redemptionis, *Valasc. in de-
 cif. 30.*

COLLECT. 413.

Super c. licet extra. de offi. Ord.

PRinceps, qui simpliciter mandat aliquid Judici ordinario, non facit ipsum Judicem delegatum, hoc dicit, tu Limita, quando in rescripto esset dictum (authoritate nostra procedas) *Boer. in decis. 155.* Secundo limita, quando Princeps usus esset verbo delegamus, vel committimus, *Gratian. in decis. 44.* Limita tertio, quando in rescripto essent verba aliterantia, augmentia, vel minuenda iurisdictionem ordinariam, *Barz. decis. Bonon. 150. Iaffred. in decis. 49. & Achill. de Grass. decis. 2. de rescript.*

COLLECT. 414.

In l. fin. §. necessitate, C. de bon. qua libe.

Filiusfam. non potest esse in iudicio absque patris consensu. Tu limita, & primo corā arbitris, *Maynard. decis. 37. lib. 2.* Limita secundo, in casibus, in quibus patri non quaeritur ususfructus, in his enim potest esse in iudicio sine consensu patris, *Cappel. Tholos. in decis. 306.* Limita tertio, ut filius possit esse in iudicio ad constituendum procuratorem ad lites in his eisdem casibus, in quibus (ut dictum est) non quaeritur ususfructus patris, *Cappel. Thol. in decis. 175.* Limita quarto, in iudicio criminali, *Iaff. ed. dec. 99.* Limita quarto, ut in decis. *Perus. 15.* Limita sexto, ut consensus patris possit subsequi, & hoc modo validat iudicium cum filio agitatum sine consensu, *Afflict. in decis. 180.* hoc sublimita in casibus, in quibus patri quaeritur ususfructus, nam in his ratificatio

eius subsequens non validat iudicium retrō, & ab initio nullum, *Cappel. Tholos. in dec. 306.* Limita septimo, in curia Delphinatus, in qua non curatur de licentia paterna, *Guid. Pap. in decis. 54.* & pro alia limitatione de stylo eiusdem Curiae, vide eundem *Guid. Pap. in des. 410.* Limita ultimo, si agatur contra filium, patre absente, quia talis processus valet, licet patris consensus minus interuenerit, *Cappel. Tholos. in decis. ...* De hac materia faciliò reperies DD. qui de ea tractent.

COLLECT. 415.

Super c. praeerea extra de offi. deleg.

Hic Text ponit quosdam casus, in quibus se habeat potestas Judicis delegati, potest namque (inquit Text.) per simplicem commissionem causae citare, & ita *Gratian in dec. 108.* contumacem punire, & de hoc vide *Maynard. in decis. 92. lib. 1.* ac reliqua omnia facere, quae spectant ad causam, tu adde quod potest, & mulctare, *Cappel. Tholos. in decis. 174.* Intellige tamē de modica mulcta. Secundo, potest vnum articulum causae committere, videlicet audire testes, & eorum iuramenta recipere, & similia, *Cappel. Tholos. in decis. 12.* Licet subdelegatus non sit de nominatis, in cap. statutum de rescript. lib. 6. Tertiò, potest citare auctorem laudatum minus in rescripto nominatum, *Afflict. in decis. 127.* Quarto, quia Judices delegati, seu baiuli, qui de minimis causis cognoscunt, possunt facere cōcludi in causa, *Viv. in dec. 36.* Non tamē delegatus potest suam interpretari sententiam, *Iaff. id. in dec. 131.* An delegatus teneatur mittere citatōe originale commissionem, *Myrsinger. cent. 3. obseru. 1.* dicit

dicit quòd sic, aliàs nihil agit, etiam si deinde originale exhibeat, *Guid. Pap. in decis. 286. & Ann. alleg. 24. & nos alibi diximus.*

COLLECT. 416.

In l. præf. C. de ser. & aqua.

PAssim vulgò dici solet (prima charitas incipit à se ipso) incipit ab ego, (inquit vulgus) quod & probatur in hac l. facti celebri propter hoc, ex quo quidem dicto ego volo inferre ad quatuor, vel quinque substantialia. Et primò, quòd licet mater teneatur alere filium per triennium, tamen hoc fallit, quòd ipsa est pauper, ita ut habeat necessitatem lactare alienum filium pro victu sibi querendo, quia charitas, &c. *Valas. decis. 92.* Infero secundò, quòd licet filius virtute Conseruet. Neapol. si nequeat, nolite stare cum patre, habere debeat alimenta de fructibus bonorum paternorum, & maternorum extra domum, nihilominus, quando fructus præfatorum bonorum minus sufficerent pro patre, secus erit, *Vincen. de Fran. h. in decis. 336.* Infero tertio quòd licet quando duæ vniuersitates solcant adinuicem se affidare pro earum animalibus in ipsarum territorio, possit præscribi istud ius affidandi per vsum longissimi temporis, tamen quando alterius territorium non sufficeret pro pascuis ambabus vniuersitatibus, tunc illa non tenetur affidare per hanc rationem, ut dicit *Afflic. in decis. 290. in secundo dub.* Infero quartò, quod licet quis sit grauatus præstare alimenta, tamen debet prius ipsi sibi prouidere, & de residuo præstabit, cui debeat, exemplum in vxore relicta à viro domina,

massaria, & usufructuaria, quæ existentibus filiis, debet eo casu habere solum alimenta secundum Consuetudinem Bulgari, tunc enim filius hæres deducet alimenta prius pro se, & postea de residuo aler matrem, *Audou. Perus. in dec. 47. in 3. dub.* Infero quintò, quod vicinus incendio otto in domo sui vicini, potest destruere donum ipsius vicini proximioris, si quod incendium ad eius domum deueniret, *Vin. in decis. 150.* Vnde dixit bene ille (Ædibus occurre tuis, cum proximus ardet) Solum autem Christum reperimus hunc ordinem peruertisse, quippe qui numquam plus semetipsum dilexit, & fecit proprie ad instar candleæ, quæ se ipsam consumit, ut alios illuminet, ut dicitur in illo *Can. fin. 15. q. fin.*

COLLECT. 417.

In l. omnium, §. cum hoc ipsum, C. de testam.

Puritas non præsumitur, nisi probetur, & sic præsumitur identitas, sed quid in rebus num in dubio præsumatur identitas, negatiue, *Vin. in decis. 203.* Limita, si ex coniecturis contrarium appareret, *Afflic. in decis. 23.* Sed num identitas nominis, & cognominis probet identitatem personæ, de qua agitur, dicas quod sic incidenter, secus principaliter, *An. on. Fab. in decis. 35. de prob.* Identitas autem dominiij quomodo probetur, decidit idem *Fab. decis. 69. eod.*

COLLECT. 418.

In l. fin. ff. pro suo.

Iste est locus in quo DD. tractant materiam exceptionis impedienti

litis ingressum, multæ sunt, & inter alias quæ exceptio nullitatis impedit litis ingressum, *Rot. in decis. 2. de lit. contest. in antiq.* Item exceptio solutionis, *Cappel. Tholos. in decis. 335.* vide tamen in hoc *Rot. in decis. 1. d. tit. de lit. contest.* Item exceptio vfitaria, quæ litem, & instrumenti exequutionem impedit. *Carroc. in decis. 133.* Item exceptio cessionis litis, & causæ medio iuramento factæ, *Verad. in dec. 320. pars. 1.* Item exceptio implementi non sequuti, *Anton. Fab. in decis. 43. de except.* Item exceptio pacti de non petendo, *Maynard. in dec. 199. lib. 2.* Item exceptio excommunicationis, quia repellit actorem ab agendo, *Cappel. Tholos. in decis. 30.* Quid autem de exceptione rei non traditæ, vide *Surd. in decis. 253.*

COLLECT. 419.

In l. generaliter. ff. de in ius vocan.

Filius non potest patrem in ius vocare sine venia aliâ, &c. Limita in ea citatione, quæ per solam libelli oblationem fit, *Anton. Fab. in decis. 13. hoc ius.* Limita secundò, in nouerca, quæ à vitrico sine venia in ius vocari potest, *Osafeli in decis. 30.*

COLLECT. 420.

In l. qui accusare, C. de eden.

Reus non tenetur edere actori, hoc dicit. Limita primò, vt teneatur reus edere instrumenta, & iura in precibus enunciata, & quæ in actis causæ ad exceptionem fundandam producantur, *Theff. Fil. in decis. 76.* vbi ponit de hoc sublimitationem. Limita secundò, in vniuersitate rea, quæ habet in suo Ar-

chivio, *Caputaquens. in decis. 294. par. 1.* Limita tertio, in reconueniente, qui à primo conueniente potest petere editionem instrumenti. *Anton. Fab. in decis. 6. de eden.* Limita quarto, quia quandoquidem editio instrumenti faciendæ est hæredi, *Anton. Faber. in decis. 6. cod. tit.* Regulariter autem quis edere non tenetur instrumenta ad fundandam intentionem aduersarij, maximè super delicto, *Verall. in decis. 293 par. 1.*

COLLECT. 421

In l. fin. C. de iure emphyte.

Hic agitur materia laudemiorum, de qua tamen scio me dixisse suprà in *Collect. 30.* Sed modò oportet addere ista, quæ dicunt inscripti decisionarij, qui tunc temporis veluti Authores moderni non adhuc peruenierant ad manus meas. Amplia igitur, vt debeatur laudemium etiam ex adiectione iudiciali, *Maynard. in dec. 42. lib. 4.* Secundò, etiam ex feudis nobilium, *Maynard. in decis. 13. cod. lib.* Amplia tertio, etiam ex alienatione iudiciali post decreti exequutionem, *idem Maynard. in decis. 51. cod.* Amplia quarto, vt debeatur etiam ex alienatione subfeudi domino, *Ant. Faber. in decis. 6. eodem tit. de iur. emphyte.* Amplia quinto, etiam ex donatione, vbi viget consuetudo, *Anton. Fab. in dec. 29. cod.* Amplia sexto, etiam in venditione facta sub hasta, *idem Fab. in decis. 23. cod.* Nunc limita, & primò, vt non debeatur ex permutatione, *Maynard. decis. 37. lib. 4.* Limita secundò, vt non debeatur ex contractu nullo, *Anton. Fab. in decis. 18. vbi supra.* Limita tertio, vt non debeatur ex alienatione necessaria, *Maynard. in decis. 43 lib. 4.*
Limita

Limita quartò, vt debeatur ex contractu pignoratitio, *Anton. Fab. in dec. 67. eodem.* Limita quintò, in donatione inter patrem & filium, *Ant. Faber. in decif. 11. eodem.* Limita sextò, in venditione pensionis annuæ super fundo emphyteutico, *Anton. Fab. in decif. 71. eodem.* Limita feptimo, vt non debeatur pto dote, *Anton. Fab. in decif. 55. hoc tit.*

COLLECT. 411.

Super Allegatione Lapi 89.

QUAM sit frequens in foro disputatio circa hanc allegationem nemo est qui nesciat, per eam enim causæ beneficiales sæpe in Rota definiuntur, idèd non erit inutile illam explicare, hocigitur vult Lapis in summa, quòd impetrans beneficiũ ad iustificationem sui tituli non teneatur docere de titulo sui prædecessoris, per cuius mortem illud impetrauit, sed sufficit probare, quòd prædecessor longo tempore beneficium possederit, & ita in simili tenuit *Rota in decif. 10. de rerum permutatione in antiquis & in decifion. 4. eo. in nouis, Bellam. in decif. 593. & 644. Cassador. in decif. 2. de caus. possf. & propriet. & in decif. 3. eodem titul. & idem fuit etiam tentum per Rotam in vna Pampilonen Parochiali 21. Iunij 1604. coram Coccino, & aliàs sæpe, & per Boer. in decif. 42. Ratio huius conclusionis est, quia non est pronuntiandum super iure prædecessoris, & idèd nõ requiritur plena eius probatio; *Bellam. in decif. 593. & Cassador. in decif. 2. citata.* Neque enim sola possessio absque communi reputatione sufficit, & è contra, *Crescent. in decif. 21. de proba.* Hodie tamen sufficit probare solam*

triennalem possessionem Auctoris iuxta stylum Rotæ, de qua *Cassador. decif. 7. de caus. possf. & propriet. Mshed. dec. 110. & ratio est secundum Achill. de Grass. decif. 14. de probat.* quia triennalis possessor per regulam aduersus omnes est tutus titulo suo: Amplia nunc Lapi allegationem: Et primò, vt procedat non solum quando beneficium vacat per mortem naturalem prædecessoris, verum etiam per mortem civilem, veluti si fuit permutatum, vel resignatum, *Caputaquens. in decif. 25. p. 1. Cassador. suat. in decif. 2. Verall. decif. 96. lib. 1. & tenuit Rota in vna Placeptina Canonicius primo Julij 1551. coram Romano.* Amplia secundò etiam si probaretur prædecessorem habuisse titulum inualidũ ab initio, & ratio est, quia potuit validus superuenire, *Cassad. decif. 4. & in dec. 3. de cau. possf. Pus. dec. 356. li. 1. Crescent. cit. dec. 21. de probat. & idem Pus. dec. 240. li. 3.* Amplia tertio, vt locum habeat, quamuis dateatur concursus titularis veri, & putatiui, *Cassador. cit. decif. 3.* Amplia quartò, vt procedat non solum vbi agitur de præsumendo titulum iustum & validum, sed etiam quando agitur de præsumenda dispensatione, veluti in promotis ad Episcopatum, in quibus dispensatio præsumitur ad retinenda beneficia incompatibilia, & in antecessore illegitimo, cum quo secundum hanc allegationem præsumitur fuisse dispensatum, *Chusan. decif. 14. Sarmen. d. c. 21. Achill. de Grass. in decif. 2. de per. Peregrin. in dec. 108. lib. 2.* Amplia quintò, vt procedat in quibuscumque beneficiis etiam exemptis, *Achill. de Grass. in decif. 20. de probat.* ac etiam affectis seu reseruatis, *Cassad. in decif. 4. de causa possf.* Amplia sextò etiam contra habentem regressum, *idem Cassad. in*

dec. 5. cit. titul. Amplia septimò, ut locum habeat etiam in retrocessione, quam successor allegare potest in favorem prædecessoris, *M. h. dan. in dec. 2. 4. 1. Cassad. in decif. 2. 3. & 4. tit. de cau. p. ss. ff. Putem in dec. 2. lib. 3. Caputaquens. in decif. 15 par. 1.* Amplia octavò, etiam si possessio fuerit capta à prædecessore litteris non expeditis, ut tenuit *Rota. in vna Vicentina propositura*, ut tenuit *Vera. l. in dec. 98 li. 1.* Amplia nonò, ut hac allegatione iuvetur non solum immediatus successor, sed etiam secundus, vel tertius *Mohedau. in dec. 15. de cau. poss. ff. & prop. Rot. divers. in decif. 779 par. 3.* Amplia decimo, ut procedat, quamvis non probetur possessio Auctoris de tempore obitus, quia sufficit probare triennem possessionem pacificam, *Rota in decif. 4. de probat. in nou. & in decisione 80. p. 2. diversorum.* Amplia undecimò, etiam si Ordinarius non visitaverit, *Rota dec. 779 par. 3. divers.* Et fuit decifum in *vna Valen. prioratus 20. Maji 1580. coram Mantica.* Amplia duodecimo, ut procedat etiam in spolio, ubi tamen spoliatus spoliavit suum spoliatorem, *Peregrinus in decif. 13. lib. 2. in manus scriptis.* Amplia decimotertio, etiam si habilitates auctoris, exacte non probentur, nam sufficit illas probare per publicam vocem, & famam, *Puteus in decif. 77. lib. 3. Achill. de Grass. dec. p. n. d. habit. Bellam. in decif. 112. & 645.* Amplia decimoquarto, ut procedat, quamvis non probetur possessio triennalis pacifica ipsius auctoris, dummodo ex aduerso non doceatur de titulo in personam alterius. Nunc limita præfaram allegationem, Et primò ubi agitur in petitorio, quia tunc requiritur vera tituli probatio, *Bellam. in decif. 611. Rota. in dec. 15. de probat. in nou.* Limita secundò, ubi con-

trarium probaretur concludenter, *Caputaquens. in decif. 26. part. 1. & tenuit Rota in vna parochiali Toletana coram Seraphino.* Limita tertio, ut successor teneatur iustificare titulum resignantis adhuc viventis, de quo constabat in actis, sed non erat in forma probanti, *Puteus in decif. 7. in titu. de allegat.* Limita quarto, ut non procedat ad favorem illius, qui non est successor, *Caputaquens. in decif. 27. part. 1.* Limita quinto, ut locum non habeat in successore qui titulum sui prædecessoris impignavit, *Guid. Pap. in decif. 181.* Limita sexto, quotiescumque possessio prædecessoris fuerit spoliativa, *Garn. in decif. 11. Cassad. in decif. 5. de restit. spoliar. & in decif. 6. de proben. Rota divers. in decif. 190. part. 2.* & fuit decifum in *vna Abulen. Canonici 16. Iunii 1589. coram Gryffo.*

COLLECT. 423.

Super §. affinitat. Inst. de nupt.

AD materiam affinitatis, quære num affinitas dissolvatur per mortem alterius coniugum, decifum affirmativè præterquam ad impediendum matrimonium ratione publicæ honestatis, *Vian. in decif. 181.* Et num veniat petendè privilegium affinitatis intuitu introductum, soluta affinitate cesset, affirmat. *Vian. in dec. 376.* Num soluta affinitate cesset iudicis suspecti recusatio, collige ex decif. *Vincen. de Francib. in d. c. 719 par. 4.* Et hæc recusatio ratione affinitatis potest fieri usque ad quartum gradum, *Maynard. in decif. 98. lib. 1.* Num affines admittantur in testes in causa matrimonij, decifum affirmativè, *Trusfa. in decif. 10. part. 1.* An au-

tem

cern affinitas contrahatur per illicitum coitum, quod sic *Cappel. Tholof. in decis. 96.*

COLLECT. 424.

In l. venditor. ff. de iudiciis.

Qui venit ad alium defendendum, non potest allegare privilegium sui iudicii, hoc dicit. Limita primum, in Neapolitanis, qui si sunt laudati in auctores in curiis extra Neapolim non tenentur ibi litigare, sed remittuntur ad Tribunalia Neapolitana, *Ann. qui dicitur decisum in singulari. 45.* Limita secundum, in clericis, qui etiam remittuntur eorum iudiciis, *Capyc. in decis. 197.* Limita tertium, in colono nominante dominum in iudicio, *Ann. Robert. rerum indicatarum lib. 3. in decis. 10.* Limita quartum, in Fisco dum de eius agitur interesse, cuius causa remittenda est ad Regiam Cameram, *Ann. alleg. 121.* licet contra in propriis terminis *l. nostra Thiff. in decis. 213.*

COLLECT. 425.

In c. quatuor. de praben. in 6.

Beneficii appellatione non venit pensio, & ideo mandatum de providendo in beneficiis usque ad certam summam, pensio non debetur. Limita, ut beneficii appellatione veniat pensio quantum ad hoc ut per promotionem alicuius ad Episcopatum, vacant, quemadmodum & beneficia, *Verall. in decis. 311. part. 2.* Limita secundum, quantum ad hoc, quia dispositio *cap. de beneficium. de regularibus in 6.* quo cauetur, quod per professionem in religionem vacant

beneficia ita & pensiones, *Verall. in decis. 314. part. 2.* Limita tertium, ut in impetratione beneficii facienda est mentio de pensione, quemadmodum & de beneficio, *Cassad. in decis. 3. & 4. de pensionibus.* Limita quartum, ut veniat pensio appellatione beneficii in mat. pœnali, & verba essent geminata, ipsaque esset concessa in titulum, *Crescent. in decis. 14. de sent. & re. iudicat.* Limita quintum, quantum ad hoc ut quemadmodum executio in beneficiis non habet exercitium iurisdictionis ante expeditionem, & presentationem literarum, ita & in pensione, & per consequens non valet pensionis translatio ante literarum presentationem, *Crescent. in decis. 13. de prabend.* Limita sextum, quantum ad hoc, quod sicut lepra superueniens non priuat clericum beneficio, ita & pensio, *Fab. in decis. 53. de Episcopis & clericis.* Limita septimum, quantum ad hoc quod sicut Monachus ex dispensatione potest retinere beneficium ita & pensionem, *Verall. in decis. 223. part. 2.* Limita octavum, quantum ad hoc, quod pensionis taciturnitas reddit gratiam pauperis subreptitiam, quod intellige in pensione perpetua iure beneficii constituta, ita *Rot. in decis. 39. de rescriptis in antiquis.* Limita nonum, quantum ad hoc, ut quandoquidem pensionarius uti beneficiatus teneatur contribuere pro rata pensionis ad solutionem oneris impositi super fructibus beneficii, super quibus est reservata pensio, *Rot. divers. in decis. 161.* Nota tamen nunc differentias, & prima, quia pensio per promotionem cathedralem extinguitur de stylo curiæ, sed beneficia non vacant nisi per consecrationem, *Rot. divers.*

in decis. 233. par. 1. Secunda, quia mat. beneficiis est fauorabilis, pensionis verò odiosa, & ad huius differentie utilitatem vide *Rot. in decis. 454. par. 1.* Tertia, quia pro beneficio nulla actio competit, pro pensione verò actio personalis, quia beneficiatus acceptans beneficium pensione grauatum videtur quasi contrahere, & obligare se ad onera posita in illo beneficio, *Verall. in decis. 311. par. 2.*

COLLECT. 416.

In l. vsucapionem ff. de vsucap.

Res quæ non sunt in commercio nostro non possunt vsu capi, vel præscribi, h. d. ex quo text. habes vnum casum, ex quo præscriptio prohibetur, nota alios decisos. Et primò procuratio, quæ ratione visitationis debetur, *Cappel. Tholos. in decis. 332.* Secundò, communio inter duas vniuersitates absq. Regio assensu, *Affl. A. in decis. 254.* Tertio, contra pupillum, *Cappel. Tholos. in decis. 92.* Quarto, cessat præscriptio existente iuramento, *Cappel. Tholos. in decis. 200.* Sed an intelligatur sublata per verba semper, & quandoquæque, negat. *Surd. in decis. 15.* Quintò cessat de iure Canonico in creditore confitente se debitum recepisse, *Cappel. Tholos. in decis. 418.* Sextò, cessat existente mala fide, *Myssinger cent. 4. obseru. 16.* Septimò, cessat contra fiscum in casu *Guid. Pap. in decis. 416.* quod not. ad ornatum *Tex in § res fisci de vsucapionib.* Octauò cessat, stante Principis prohibitione, *Anton. Fab. in dec. 5. Cod. de præscript. 30. annor.* Nonò cessat in decima, licet quota eius præscribi possit tam ratione petitoris, quam possessorij, *idem Fab. in decis. 14. C. cod.* Decimò,

cessat in hærede, qui præscribere nequit, post qualem debiti agnitionem *idem Fab. in dec. 21. cod. lit.* Vndecimò, cessat in collectis, & quæ ad illarum præscriptionem requiruntur *Ioseph. Ludow. in decis. Perus. 3.*

COLLECT. 417.

In l. cum notissimi, §. immo, C. de præscript. 30. ann.

Hic propriè sedet materia interruptionis præscriptionis, in qua primò quæritur num per citationem interrumpatur præscriptio, decisum affirmatiuè, *Reguer. in decis. 157.* Intellige primo si nuntius retulerit se citasse, & in actis causæ constet, *Ann. Robur. in decis. 5 lib. 3.* Intellige secundò, quando actor in termino citationis comparuit, aliàs actore, vel reo citato non comparèntibus, citatio circunducitur, & sic non operatur effectum interruptionis præscriptionis, *Maynard. in dec. 27. lib. 1.* Sed præscriptio in criminalibus, per quæ interrumpatur decisum per solam libelli oblationem, aut inquisitionis à iudice formationè, *Iaffred. in dec. 252.* Sed num in hoc casu sit citatio necessaria, decisum negatiuè, *Anton. Fab. in decis. fin. C. de rei vendicatione.* Num autem interrumpatur per citationem minùs legitime, aut nulliter factam, negat. *Iaffred. in dec. 192.* Ex quibus autem actibus præscriptio interrumpatur, decidit *Surd. in decis. 5.* Sed num præscriptionis interruptio, quæ proponitur in *l. fin. C. de duobus reu* procedat facta petitione partis debiti contra vnum ex reis debendi, decisum negatiuè, *Thessau. in decis. 203.* Et quomodo per citationem interrumpatur, vide *Mar. in decis. 326. p. 2.*

COLLECT.

COLLECT. 428.

*Super l. contrā. Cod. de inofficio so-
stamento.*

TEmpus à quo die currat hīc tra-
ctatur, Sed à quo die currat
tempus presentandi, decum à tem-
pore scientiæ, *Rot. in decis. 13. de iure pa-
tronat. in antiq.* Sed à quo die currat
tempus quod datur Episcopo ad cō-
ferendum à tempore renunciationis,
Bisignat. in dec. 11. de electione Sed à quo
tempus decem dierum, quod datur
ad interponendum appellationem,
decum à tempore prolata senten-
tiæ, *Myfing. cons. 1. obseru. 2* quod not.
ad ornatum Authent. *boas.* Sed à
quo tempus datum ad probandum
decum à tempore admissionis po-
sitionis, *Iaffred. in decis. 185* Sed à quo
tempus datum ad redimendum pi-
gnus, decum à die liberationis in
ultimo incantu, *Guid. Pap. in decis. 12.*
Sed à quo tempus conficiendi in-
uentariū, decum à die aditæ hæ-
reditatis, *idem Guid. Pap. in decis. 171.*
Sed à quo tempus termini, decum
à die post terminum in termino,
Guid. Pap. in decis. 170. Sed à quo tem-
pus ad reuocandum feudum aliena-
tum, decum à die scientiæ, *Cacher.
in decis. 176.* Sed à quo tempus deli-
berandi, quod hæredi conceditur,
Mar. in decis. 15. part. 1. Sed à quo tem-
pus instantiæ, decum à die litis con-
testatæ, *Mar. in decis. 418. part. 1.* quod
not. ad ornatum *l. prope ad dūm, Cod.
de iudiciū.* Sed à quo tempus peten-
di compromissum inter coniun-
ctos, *Carres. in decis. 98.* Sed à quo
tempus quinquennij datum marito
ad accusandum vxorem de adulte-
rio, decum à die scientiæ, *Thomin.
in decis. 39.* Sed à quo tempus profe-

quendæ appellationis, decum à die
interpositæ appellationis, *Pute. in de-
cis. 151. p. 2.* quod nota ad ornatum
Tex. in Clemen. sicur de appellat. Sed à
quo tempus petendæ restitutionis in
integrum, decum à die læsionis,
*Anton. Fab. in decis. 1. Cod. de in integrum
restitutione.*

COLLECT. 429.

*Super c. Apostolica, de Clerico ex-
communicato.*

EXcommunicatus ignoranter ce-
lebrando nulla indiget dispen-
satione respectu irregularitatis, hoc
dicit, & sic vt vides ex hoc Text. po-
nitur vnus effectus ignorantie, tu ad-
de alios decisos. Et primò, quia resti-
tutio in integrum datur aduersus
præscriptionem in capite ignorantie
lapso etiam quadriennio, *Thess. in de-
cis. 11. l. 1.* Secundus effectus, quia igno-
rantia domini circa gesta per eius
procuratorem operatur, vt Domi-
nus non incurrit in pœnam *l. si quis
maior, Cod. de transact. Crescent. in decis.
5 de presump.* Tertius, quia ignorantia
iuris excusat, vbi dolus requiritur,
pulchre *Viv. in decis. 153.* quod not.
ad limit. c. ignorantia. Quartus effe-
ctus, quia emens ignoranter rem
restitutioni subiectam melioratio-
nes in eam factas recuperat, quod
secus esset si scienter emisset, *Peguer.
in dec. 150.* Quintus, quia testamen-
tum in quo postremus fuit ignoran-
ter præteritus sustinetur virtute clau-
sulæ codicillaris, *Peguer. in decis. 108.*
Sextus effectus, quia operarij excu-
santur quando aliquid faciunt de
mandato conducentis in domo alic-
na ignoranter, *Ioseph. Ludou. in decis.
Parus. 103.* Septimus, quia tempus

ad reuocandum secundum alienatum non currit ignorantia, *Cacher. in decis. 175.* Octauus, quia tempus quod datur patrono ad presentandum non currit ignorantia, sed à die scientiæ vacationis, *Rot. in dec. 3. de iure patr. in au. 1940.* Nonus, quia edificans scienter in loco alieno præsumitur iactare suum, & opera domino soli acquiruntur, secus si ignoranter edificasset, *Peguer. in decis. 7.*

COLLECT. 430.

Super l. 2. C. ubi in rem actio.

Qui possidet alieno nomine potest reali actione conuentus dominum in iudicio nominare, & datur ei dilatio ad denunciandum Domino, hoc dicit. Sed an talis conuentus dominum nominando euitet iudicium, vide pulchrâ decisionem *Mynsing. c. 2. obser. 58.* Vbi tres distinguunt casus, sed an talis nominatus possit declinare forû si sit persona ptiuilegiata puta Clericus, *decis. neg.* quia tenetur defendere conuentum in foro illius *idem Mynsing. cent. 5. obseru. 14.* Intellige tamê si Clericus ad causam veniat defensor voluntarius, & non necessarius, puta, quia non principaliter contra ipsum, sed contra possidentem agitur, *idem Mynsing. cent. 6. obseru. 13.* Sed quando locum habet nominatio in terminis l. nostræ decisionum quando agitur actione reali non tamen actione personali, *Rot. in decis. 4. de iudicio in antiq.* Sed an conuentus possessorio recuperandæ possit dominum in iudicio nominare, *decis. neg.* *Afflic. in dec. 117.* Sed an si conuentus non nomet dominum præiudicet domino, *decisum negatiue, Maynard. in dec. 23. lib. 2.* Nec nominatio locum

habet si semel conuentus asseruit se nomine proprio possidere, pulchrè *Afflic. in decis. 126.* Quænam autem differentia sit inter laudare in auctorem, & dominum in iudicio nominare, ponit *l. affr. in dec. 96.*

COLLECT. 431.

Super l. 1. C. si secundo nupserit mulier.

Hic de pœna mulierum infra annum nubentium agitur; Amplia primò, vt pœnæ istæ hodie minime sublatae censentur, pulchrè *Afflic. in decis. 85. in 2. dub.* Amplia secundò, vt locum sibi vendicent etiam in sponsis per verba de præfenti intra annum luctus nubentibus, *Maynard. in decis. 96. lib. 3.* Amplia tertio, vt mulier intra annum luctus nubens amittat facultatem eligendi inter liberos prius matrimonij à marito concessam, *idem Maynard. in decis. 100. lib. 3.* Amplia quarto, vt ipso iure amittat suorum filiorum tutellam, *Vin. in dec. 460.* Amplia quinto, vt maritus has pœnas remittere nequeat, *Maynard. in decis. 95. lib. 3.* Amplia sexto, vt legatum iam prælitum, à muliere intra annum luctus nubente repeti possit, *idem Maynard. in decis. 94. lib. 3.* Amplia septimò, vt mater per transitum ad secunda vota intra annum luctus priuetur successione filij in pupillari ætate decedentis, *Vin. in decis. 432.* Amplia octauò, vt minor ætas minime excuset à præfatis pœnis, *Maynard. in decis. 91. lib. 3.* Amplia nonò, vt amittat etiam augmentum dotis consuetudine Theolose introductum, *idem Maynard. in decis. eiusdem Rota 90. lib. 3.* Amplia decimò, vt mulier intra luctum nubens priuetur usufructu bonorum ei in to-

in testamento mariti relicto, *Maynar. in decis. 88 lib. 3.* Amplia vndecimò, in Cutia Tholofana, quæ pœnas in odium intra annum luctus nubentium, strictè adhuc obseruat, *idem Maynard. in decis. 92. eod. lib.* Amplia duodecimò, vt excepta infamia reliquæ pœnæ, quas ius in earum odium introduxit sublata non sint, *idem Maynard. in decis. 93. eod. lib.*

COLLECT. 432.

Super l. si ita scriptum ff. de legat. secundo.

M Afculinum concipit scœminum, hoc dicit. Amplia procedere etiam in priuilegiis, *Viu. in decis. 414.* Limita in fideicommissis, *Surd. in decis. 84.* Limita secundò, in statutis, *Theffau. in decis. 269.*

COLLECT. 433.

Super Ritu M.C. 29.

D E delictis Officialium sola M.C. cognoscit, hoc dicit. Amplia Riturum procedere tam actiue, quàm passiuè, & sic quemadmodum de excessibus Officialium sola M.C. cognoscit, ita etiam quando excessus contra eos committuntur, *de Franch. in decis. 274.* Limita primò, vt locum minime habeat præfata conclusio in Officiali non habente iurisdictionem, *de Franch. in decis. 407. num. 5.* quod fuit declaratum per Pragmaticam Comitum Olitares, ex quo fuit dubitarum an Actuarius comprehendatur sub hoc ritu, de quo *idem de Franch. in decis. 407.* Licet in illa causa articulus non fuerit decisis. Limita secundò, quando Baro habet in priuilegio clausulam quod possit co-

gnoscerè de omnibus, etiam de quibus sola M.C. cognoscit, quia tunc virtute huius clausulæ videtur communicata hæc præminencia, *de Franc. d. decis. 274.* Limita tertio, quando Officialis delinqueret extra officium, ex quo inferri potest, quod si capitaneus iurisdictionis ciuilibis delinqueret, posset puniri à capitaneo iurisdictionis criminalis, non obstante regula quod par in parem non habet imperium, quæ non intelligitur, quando iurisdictiones sunt distinctæ, *Capyc. in decis. 25.*

COLLECT. 434.

Ad Rub. de Iudæis.

A D materiam Iudæorum, quare primo, nū Iudæis deferri possit iuramentum suppletorium, affirmat. *Mynsing. cent. 5. obseru. 6.* Sed quomodo iurare debeant, decisiū, non per Christum, nec per sacra Euangelia, sed per legem Mosaicam, *Idem Mynsing. cent. 6. obseru. 20.* Sed num Iudæus testificans contra Christianum faciat fidem, decisiū negat. *Afflic. in decis. 211.* Et num Iudæorum filij baptizari possint, eorum parentibus inuitis, negatiue, *Afflic. in dec.* Et num Iudæi sint habiles ad publica officia, decisiū negatiue, *Cam. Imp. in verbo Iudæus, quod not. ad text. in cap. i. si de Iudæis.* Iudæi autem delinquendo, circa fidem, scilicet ipsam contendendo, num sint ab inquisito puniendi, decisiū affirmatiue, *Trius. in decis. 67.* Et de Iudæo qui minatus est cõcionatori, decedit *Issard. in decis. 91.* Et num Princeps possit in eius dominio, Iudæis concedere, vsuras exercendi, neg. *Theff. in dec. 57.* Et Iudæus blasphemans, à quo Iudice veniat pu-

niendus, decifum ab utroque fcilicet ecclcfiaftico, & feculari, verùm inter eos locus eft præuentioni, *Theffau. in decif. 290.*

COLLECT. 435.

Inl. iubemus, C. ad Trebellianum.

Inter cætera priuilegia liberorum, primi gradus, illud præcipuè videtur, quia fuus per eos perceptus, in quartam Trebellianicam minimè computare teneantur, vt dicit hic *Text.* & ita decifum refert *Fab. in decif. 4. C. ad Trebellianum.* Quod Amplia primò, procedere etiam fi filij effent grauati de reftituendo hæreditatem extraneis, pulchrè *Vis. in decif. 402.* Amplia fecundò, vt nec in eorum legitimam computare teneantur, de *Franc. in decif. 522.* Secundum priuilegium, quia in literis primi gradus, non potest prohiberi Trebellianica, *Guid. Pap. in decifion. 51. & de Franch. in decif. 11.* Tertium priuilegium, quia liberi primi gradus, poffunt duas detrahete quartas, quoties fub conditione de reftituendo grauati effent fecundùm communem DD. opinionem, licet contra *Guid. Pap. in d. cif. 524.* Quartum priuilegium, quia liberi primi gradus non perdunt Trebellianicam per omiffionem inuentarij, *Anton. Fab. in decif. 5. C. ad Trebell. Guid. Pap. in decif. 53.*

COLLECT. 436.

Super l. iusmuri, C. de fideicommiſſu.

Materia ex quibus inductum cefeatur fideicommiſſum hic fedit. Sed an inducatur ex alienationis prohibitione, decifum affirmat,

fauore illorum, qui funt de familia, *Anton. Fab. in d. cif. 6. Cod. de fideicommiſſu.* Secundò inducitur quoties quid relinquitur hac conditione, vt bona conferuentur in familia, & ad tale fideicommiſſum non admittitur Monachus, *idem Fab. in decif. 25. C. de fideicommiſſu,* ficut nec Eques Hierofolymitanus, *Idem Fab. in decif. 33. eodem tit.* quia & ipfi in numero religioſorum funt, *Maynard. in decif. 17. lib. 1.* nec etiam admittuntur fæminæ, *Coler. in decif. 973.* Tertio inducitur fideicommiſſum reale, & etiam reciprocum quoties teſtator habuit reſpectum ad defectum liberorum, *Anton. Fab. in decif. 36. eod. tit.* Quarto ex vulgari ſubſtitutione, interdum ſteſcitur in fideicommiſſariam fi adſit prohibitio alienationis, *Anton. Fab. in decif. 49 de fideicommiſſu.* Quintò dubitari poteſt an inducantur ex generali clauſula reſtriſta ad ſubſtitutos, *Surd. in decif. 58.* Sextò inducitur fideicommiſſum ſimplex ex prohibitione alienationis iuncta rei qualitate, *Surd. in decif. 238.* Septimò inducitur etiam in perſonas mafculorum excludendo filias, *Guid. Pap. in decif. 184.* Octauò per illa verba tacitus & contentus, ita quòd nihil amplius petere poſſit, *idem Guid. Pap. in decif. 93.* Et de nonnullis alijs verbis, ex quibus fideicommiſſum inducatur, vide plenam *Guid. Pap. dec. 469.*

COLLECT. 437.

Super l. vnica. C. de plus petitionibus.

Ad ornatum huius l. Vide primò *Capyc. in decif. 49.* vbi ponit quatuor, quæ concurrere debent, vt petens plus debito debitum agipat. l. Primò quòd cautio de qua agitur, ſic

fit exorta de maiori summa. Secundò, quòd sit dolosè. Tertiò, quòd reus sit vocatus in iudicium, & lis contestata. Quartò, quòd in probationib. liqueat de dolo actoris. Num autem dispositio huiusl. locum obtineat in petente totum indebitè, decisum negatiuè, *Surd. pulch. è in decis. 65*. Et num petens plus debito veniat à iudice in expensis condemnandus vltra penam amissionis suorum iurium, affirmatiuè decisum, *Viu. in decis. 427*.

COLLECT. 438.

Super cap. 1. quibm modis feudum amittatur.

IN præsentì Tex. cum aliis sequentibus ponitur casus in quibus vassallus veniat feudo priuandus, tu adde alios decisos. Et primò ob non petitam inuestituram infra annum, & diem, *Viu. in decis. 428*. In Regno vero feudum non perdit, sed duplicatum soluit releuium, *de Franc. in decis. 429*. Quod amplia etiam si essent. Minores, *Siff. Rot. Aragon. in decis. 18*. Amplia secundò, vt nec possit aliqua excusatione inuari, *Surd. in decis. 18*. Amplia tertiò, vt sufficiat vassallo inuestituram petere ad euitandum commissum, etiam si non offerat fidelitatem, *Guid. Pap. in decis. 167*. Limita vt vassallus non petendo inuestituram infra tempus debitum possit moram purgare, *idem Guid. Pap. in decis. 166*. Secundò venit etiam vassallus feudo priuandus, quando insolita, & indebita seruitia à vassallis exigat, *Viu. in decis. 447*. Tertiò vbique subditos intolerabiliter, & iniquè tractat, *Gramm. in decis. 104*. Quartò propter delictum, & num

ius opponendi transeat ad hæredes, affirmat. *Guid. Pap. in dec. 157*. Quintò, si feudum sine domini consensu alienauerit, *idem Guid. Pap. in decision. 162*. Limita si in alienatione apposuerit clausulam, saluo iure domini non aliàs, nec alio modo, *idem Guid. Pap. in decis. 163*. Limita secundò si post alienationem statim rem recuperauerit, *Faber in decis. 31. C. de Episc. & cler. Sextò, si feudaliter vti burgensis alienaretur, Afflic. in decis. 255*. Septimò, si feudum transuerit in personam clerici, licet tunc concedatur tempus ad deliberandum, *Ann. alleg. 98*. Octauò, propter feloniam, vel crimen lææ Maiestatis, *Cappell. Tholof. in decis. 195*. Nonnullos autem casus, ex quibus vassallus venit feudo priuandus, vide per te in *Afflic. in decis. 265*. Num autem feudum veniat in confiscatione bonorum, negatiuè decisum *Thessau. in decis. 167* & ad mat. vide plenum sing. *Ann. 109*.

COLLECT. 439.

Super l. quoties, C. de rei vendicac.

ISta l. potest tripliciter limitari. Primò vt non procedat in Principe vendente, *Anton. Fab. in decis. 11. Cod. de probat.* Secundò in locatione, *Rot. in decis. 2. in m. de locato*. Tertiò in spiritualibus, *Ann. Robert. in decis. 5. lib. 3.* alias limitationes vide per DD. in *d. l. quoties*, præsertim *tas*.

COLLECT. 440.

Super l. fin. C. de instis. & subditis.

TAcita pupillaris non admittitur contra matrem, hoc dicit. Amplia primò præfatam conclusionem.

ut procedat in vtraque auiam tam paterea, quam materna, quia & ipsæ quoque minimè per pupillarem tacitam excluduntur, pulchrè *Anton. Fab. in decis. 3. C. de impuberum, & aliis substitutionibus*. Amplia secundò, ut licet per expressam pupillarem excludatur mater, non tamen à legitima, *Afflit. in decis. 38*. Nunc limita, & primò existentibus in contrarium coniecturis, *Fab. in decis. 1. C. de impuberum, & aliis substitutionibus*. Coniecturæ autem nonnullæ sunt, Et prima cum apparet de cōtraria testatoris voluntate, quia hoc casu etiam à legitima per tacitam pupillarem mater excluditur, *Faber. decis. 4. C. eod. tit.* Secunda coniectura est si quid à testatore Matri fuerit relictum, quod non à pupillo eiusve tutore, sed à pupillari substituto præstari voluit, tunc enim apertissimum esse eam fuisse testatoris voluntatem ut Matri substitutus præferretur, *idem Fab. in decis. 16. eod. tit.* Tertia si legatur matri pro omni iure legitimæ, quia tunc excluditur etiam à legitima in fauorem eius, qui compendiosè substitutus fuit. Limita secundo, ut tacitæ pupillaris pœna admittatur contra matrem, quando non est coheres filio data, præsertim si conuoluet ad secunda vota, & in eum casum sit ademptum legatum, quod fuerat ei datum *Ant. Fab. in decis. 23. eod. tit.*

COLLECT. 441.

In l. exigere, ff. de iudiciis.

IN contractu dotis inspicitur locus ubi vir habet domicilium, nō autem locus cōtractus, hoc dicit, ex quo inferri potest quòd si aliquod statutum viget in foro vxoris, atten-

ditur statutum fori mariti, *Coler. in decis. 90*. Limita hanc. in taxando valore monetæ dotis solutæ, pulchrè *Surd. in decis. 227*. & ad huius l. ornamentum, vide optimam *Afflit. in dec. 226*.

COLLECT. 442.

Super cap. fin. de emptione, & venditione.

DEnunciatio litis motæ necessaria est, ut venditor de euictione teneatur, hoc dicit. Amplia primò, procedere etiam si emptor sciuerit litem esse motam, *Cappel. Tholoz. in decis. 406*. Amplia secundò, etiam si in contractu addita fuerit Clausula, quomodocumque res euincatur, *Gam. in decis. 79*. Amplia tertio, ut ultra denunciationem teneatur venditor acta molestiæ emptori exhibere, *Theff. in decis. 218*. Nunc limita, & primò in casibus coaceruatis per *Mynsinger. cens. 1. obseru. 56*. Limita secundò, ut minimè pignorum possessoribus denunciandum sit, *Anton. Fab. in de is. 25. C. de euictionibus*; Ad mat vide *Capp. in decis. 106*.

COLLECT. 443.

Super c. cum cessante, de appellat.

ET si ex præsentī Text. vulgaris colligitur Regul. 1, scilicet cessante causa cessat effectus, substantiales tamen sunt Correlarij, qui ex ea inferuntur, Primo igitur ego infero, quòd cessante causa priuilegiij, cessat & priuilegium, *Maynard. in decis. 129. lib. 3*. Secundò infero, quòd Neapolitana nupta extero, non trahit vti reliquæ Neapolitanæ, quia cessat causa trahendi, *de Franch. in decis.*

decisio. 416. Tertiò infero, quòd venditori non est denunciandum, litem esse motam hoc ipso sciente, quòd intellige quando denunciatio ad finem sciētiā fieret, *Cappell. Tholos. in decis. 407.* Infero quartò, quòd minori maiori succedenti post conclusum in causa non conceditur beneficium, ratio quia cessat lēsiō quæ est beneficii causa, *Afflict. in decis. 212.* Infero quintò, quòd beneficium denegatur minori qui factus est maior lite pendente, intellige in casu *Affl. et. in decis. 200.* Infero sextò, quòd compromissum, quòd vigore const. Regni sit inter affines cessat affinitate extincta, vt colligitur ex *Cajyc. in decis. 7.* Infero septimò, quòd donatio ob ingressum Monasterij reuocatur causa non sequuta, *Gratian. Rot. March. in decisio. 42.* Infero octauò, quòd donatio facta ab eunte in bellum reuocatur eo reuerso, *Cach. in decis. 102. cum sequent.* Infero nonò, quòd assensus limitatus ad tempus non extenditur vltra tempus, *Surd. in decis. 89.* Infero decimò, quòd licentia concessa ad tempus similiter vltra illud minimè extenditur, *idem Surd. in decis. 203.* Limita nunc principalem conclusionem, Et primo, vt minimè procedat in immunitate quæ alicui conceditur ob numerum duodecim liberorum, quia etiam ipsis mortuis frui potest; pulchrè *Surd. in decis. 123* quòd not. ad ampliationem *si quis decurio. Cod. de donationibus, lib. 10.* Limita secundo, in legato alicui sub conditione ingressus, relicto, quia debetur etiam non facta professione, intellige in casu *Gratian. Rot. March. in decisio. 35.* ad quod etiam vide pulchram decisionem *Surd. decis. 123.*

COLLECT. 444.

Super l. qui in potestate, ff. de testamentis.

Filius familias testamentum condere non potest, hoc dicit. Amplia primo, procedere etiam si de patris consensu testaretur, *de Amat. Rot. March. in decis. 42.* quòd not. ad *Text. in l. testium. C. cod. tir.* Amplia secundo, in Aui potestate existenti, *Faber in decis. 21. C. de testamen.* Amplia tertio, etiam in filia familias nupta, *Maynard. in decis. 2. lib. 5.* Limita in donatione causa mortis, quæ per filium patre auctore fieri potest, *Idem Maynard. in decis. 3. lib. 5.*

COLLECT. 445.

Super c. postremò, de appellat.

Ad hunc Tex. qui vnam causam recusandi iudicem suspectum ponit, adde alias. Et prima si alterius partis compater sit, pulchrè *Maynard. in decis. 89.* Secunda ob graues inimicitias, *idem Maynard. in decis. 92.* Limita in inimicitia ex facto partis proueniente, *Mar. in decis. 291. par. 2.* Limita secundo, in inimico reconciliato, *Isid. in decis. 33.* Tertia causa propter affinitatem, *Cappell. Tholos. in decis. 47.* quòd not. ad *Text. in cap. accedens lo 2. vt lite non contest.* Amplia etiam affinitate dissoluta, *Milanens. Rot. Sicil. in decis. 15. de Fanch. in decis. 719.* Quarta causa est, si iudex alterius partis esset amicus, *Maynard. in decis. 93.* quòd nota ad ornatum *l. lata culpa, §. amicos ff. de re. bi. signific.* Quinta causa recusandi iudicem est, si votum suum litigatoribus intempestiue reuelauit, *Maynard. in decis. 94.* Sexta causa in

iudice, cuius filius in causa patrocini-
um præstat, *idem Maynard. in decis.*
91. lib. 1. Septima est si allegaretur sus-
pectus Gubernator, quia ceteri eius
Auditores atque Officiales suspecti
quoque recusari possunt, *Ioseph. Lud.*
in decis. Perns. 108. Octaua esse potest
in Referente qui faciliè recusari po-
test, *Maynard. in decis. 90. lib. 1.* Nunc
generaliter limita, vt recusatio iudi-
cum ad lites futuras dirigi nequeat,
idem Maynard. in decis. 99. eod. lib. Limita
secundò, vt recusatio consanguinita-
tis ratione vsq; ad quartum gradum
fieri possit, & non vltra, *idem Maynard.*
in decis. 98. eod. lib. Limita tertio, vt non
nisi duo iudices recusari possint, *May-*
nard. in decis. 100. eod. lib. Limita quarto,
vt recusari non possit iudex post
contestatam litem, *idem Maynard. in*
decis. 95.

COLLECT. 446.

Super cap. licet de præbendis.

Absens causa studij fructus suæ
præbendæ percipit, non autem
distributiones quotidianas, hoc di-
cit, intellige tamen si capituli con-
sensu discessit, *Maynard. in decis. 8. lib. 1.*
Amplia hunc tex. procedere etiam, si
eum abesse contigerit ratione litium
Capituli, *idem Maynard. in decis. 16. eod.*
lib. 1. Amplia secundò, in personis Eccle-
siasticis in Principis consilio existen-
tibus, quia etiam fructus suarum præ-
bendarum in absentia percipiunt, *id-*
em Maynard. in decis. 60. eod. lib.

COLLECT. 447.

Super l. 2. C. de privileg. Fisci.

Fiscus, & Mulier pari passu ambu-
lant, h. d. & sic connumeratur in-

ter privilegiatas personas. Privilegia-
tur primò, quia quod indigno relin-
quitur, ei acquiritur, limita si palàm
reliquerit, relictus fuit, *Polid. Rip. ob-*
serua. 112. Privilegiatur secundò, quia
releuatur ab onere cauendi si vius-
fructus ei relictus fuit, *Polid. Rip. d. ob-*
serua. 112. Sed num fisco applicentur
ea, quæ vidua luxuriose viuente au-
feruntur, negat, *Maynard. in decis. 99.*
lib. 3. Privilegiatur tertio, quia habet
hypothecam in bonis delinquentis,
Auenion. in dec. 121. Privilegiatur quar-
to, quia cum ipsius bona subhastan-
tur ad extinctum candleæ plus offe-
renti sunt tradenda, *Mar. in decis. 28.*
par. 2. Privilegiatur quinto, quia fisco
restitutionis in integrum beneficium
competit, *Guid. Pap. in decis. 311.* Limi-
ta, vt ei minime competat ad iterum
citandum, *Afflic. in decis. 340.* Priui-
legiatur sexto, fiscus, vt non alium
quàm Præsidem Prouinciæ iudicem
habere possit, siue agat, siue conue-
niatur, *Anton. Fab. in decis. 2. C. eo.* Priui-
legiatur septimò, quia potest vende-
re rem còmunem inuito socio, *idem*
Fab. in decis. 3. C. de reb. u. alienis. Priui-
legiatur octauò, quia succedit nato ex
damnato coitu, in cuius successione
excludit fratres vterinos pulchre
Mynsing. cent. 3. obserua. 92. Privilegiatur
nonò, quia cogere potest veteres
conductores fiscalia prædia recon-
ducere, *idem Mynsing. cent. 4. obseruas.*
23. quod nota ad tex. in l. locatio, §. qui
maximos. ff. de publican.

COLLECT. 448.

Super cap. non satù, de simonia.

Hic propriè sedet mat. Simoniz,
& est locus, qui quotidie alle-
gatur, & hoc dicit, simoniacum est
pretium

pretium recipere pro ingressu religionis, & ita decisum *Capp. Tholof. in decis. 31.* Limita, si aliquid à monasterio reciperetur pro alimentis, *Maynard. in decis. 90. lib. 2.* Sed num sit simonia, si ob Missam, vel aliud seruitium diuinum pretium aut salarium exigeretur, affirmat. *idem Maynard. in decis. 1. lib. 1.* Sed num committatur per venditionem præbendæ temporalis, decisum negatiuè, *Caputaq. in decis. 217.* Quod intellige quâdo præbenda non est alicui spiritualitati annexa, *Cassad. in dec. 2. de simonia.* Sed num inducatur per collationem factam per operam alicui cum onere legendi sacram Scripturam, decisum affirmatiuè, quia collatio debet esse libera, & non debet continere modum conditionalem, *Caputaq. in decis. 211.* Item per abusum in rebus spiritualibus, & tunc tēporis diuturnitate non confirmantur, *Maynard. in dec. 3. lib. 1.* Item simoniæ vitium inducunt actus reciproci in beneficiis, pulchrè *Caputaq. in decis. 240. lib. 3.* exemplum de actibus correspondentiis ponit *Crescent. in decis. 1. de simonia*, puta si eodem die & loco, & coram eodem Notario, & testibus reperirentur plura mandata, vnum ad resignandum, aliterum resignatij ad retrocedendum, ad quod etiam vide *Mobed. in decis. 3. de simon.* & de nonnullis actibus correspondentiis simoniam inducentibus, vide pulchrè per *Pur. in decis. 440. lib. 1.* & in *dec. 171. & 490. lib. 2. & 214. lib. 3.* Item simonia inducitur etiam per pensionis extinctionem proptia auctoritate factam, *Grassia. Ro. March. in decis. 159.* Item contrahitur etiam quando quis recipit beneficium in confidentiam, *Mobed. in decis. 2. eodem tit.* Sed grauis est controuersia si præfata simonia

facit quem incapacem ad obtinendum alia beneficia in futurum, *Verall. enim in decis. 238.* asserit Rotam decidisse in partem affirmatiuam, & iterum eandem sententiam tenuisse rursus Ro. pulchrè refert *Card. Put. in decis. 80. li. 1.* & iterum per Ro. tentum refert *Crescent. in pulchra decis. 3. de simonia*, contrariam autem sententiam per eandem Rot. tentam, scribit *Cassad. in decis. 5. de constitutionibus.* pro cuius contrarietatis conciliatione vide *Verall. in decis. 238. part. 3.* Nunc de simoniæ effectibus videamus. Et primus est, quia collatio beneficii per simoniacam prauitatem facta est nulla, *Cappel. Tholof. in decis. 438.* Secundus, quia simoniacus non potest restitui, *Cassad. in decis. 1. de simon. & Caputaq. in decis. 262. part. 3.* Item contrahitur per beneficii resignationem ad fauorem in manibus Ordinarij, *Ant. Fab. in dec. 3. Cod. de sacrosanct. Eccles.* Limita si fieret in manibus summi Pontificis, *idem Faber in decis. 57. Cod. eodem.* Num autem simonia proberetur per testes socios criminis, decisum negatiuè, *Verall. in decis. 244.* quod tibi deseruiet ad limitationem, *c. 1. de testib. in 6.* Num autem proberetur per confessionem factam in iudicio criminali, de cuius exemplo vide eundem *Verall. in dec. 242. lib. 3.* qui *idem in decis. 239.* decidit extrauagantem Bonifacij Octauij, & Pauli secundi, quod intelligitur de vera & propria simonia, non autem de ficta, & si dispositio *l. querelam, C. de fals. locum* habeat in simoniæ crimine, pulchrè decidit in affirmatiuam *Trusf. in decis. 5. part. 2.* Item pacta illicita ante renunciationem appositâ, renunciationem ipsam illicitam, simoniamque constituunt, *Mobida. in decis. 1. eodem.* I-

tem pactum factum in ipsa resignatione, vel post breue tempus inducit simoniam, *idem Mohed. in decis. 4. de simonia.* Item conuentio in resignatione constituenda respectu promissionis factæ de fructibus soluendis dicitur simoniaca, *Mohed. in decis. 5. eod. tit.*

COLLECT. 449.

Super l. interdum ff. de acquir. renda possess.

Licet non ignorem me alibi de clausula constituti scripsisse, attamen cum nonnullarum decisionum autoritates omissem, eas hæc eollocare libuit. Limita igitur primò effectus præfatæ clausulæ, vt nihil operetur post decennium ab eo tempore, *Fab. in decis. 10. Cod. de acq. possess.* Limita secundo in tutore, per quem non potest transferri possessio per hanc clausulam, *Maynard. in decis. 11. lib. 2.* Limita tertio, vt idem sit in curatore, *Fab. in decis. 17. Cod. de acquir. possess.* Limita quarto, vt præfata clausula nil opereatur quantum ad iura, & actiones, quia non possidentur, *idem Faber in decis. 19. C. eod. tit.* Limita quinto, vt non operetur quoad bona futura, quod intellige si de iis specialiter actum non sit, *idem Faber in decis. 20. C. eod.* Limita sexto, quando haberet conditionem expressam, vel tacitam, quia non operatur nisi ex die conditionis existentis, *Fab. in decis. 27. eod.* Limita septimò, vt hæc claus. appositæ in fauorem negotiorum gestorum transferat possessionem in eum, cuius negotia geruntur non in eum, qui gestit, &c. *idem Fab. in decis.*

33; 30.

COLLECT. 450.

Ad mat. derogat. iurisp. pat.

AD quam vide *Crescent. in dec. 8.* de iure patronatus, vbi querit si derogatio iuris patronatus etiam Regum sit necessaria super beneficio litigioso, & decidit in partem negatiuam, ad quod vide etiam *Cassad. in decis. 3.* vt lite pendente derogatio iuris patronatus (quatenus litigiosum existat in totum) posita in gratia quomodo intelligatur, decisum intelligi debere de lite inter quamcunque personam, & quando cumque beneficium sit litigiosum, *Verall. in decis. 127. par. 2.* Et cum Papa derogat iuri patronatus laicorum pro medietate, vide *Fab. in decis. 6. & seq. eodem tit. de iure patronatus.*

COLLECT. 451.

Super c. licet de foro compet.

Regulariter Iudex Ecclesiasticus in personas laicales nullam habet iurisdictionem. Limita primò in causa nostri tex. vbi laicus laicum super re civili potest coram Iudice Ecclesiastico conuenire in defectu iustitiæ secularis iuxta tamen declarationes hic à Doctoribus traditæ, quod tamen nunquam scio in actu practicò obseruatum. Limita secundò, in laico clericum iniuriante, qui etiam ab Ecclesiastico puniri potest secundum *Gaid. Pap. in decis. 362.* Limita tertio, in laico falsum deponente coram Ecclesiastico, *Ag. quod lib. in decis. 119. Cappel. Thol. in decis. 327.* Limita quarto, in laicorum contrarietatibus, quæ ab Episcopis visitari possunt, ac illorum administratores compelli ad reddendum rationem.

puta

puta Gratian. Rot. March. in decis. 188. Limita quinto, in laicis testamentorum executoribus, qui pariter ab Episcopo compelli poterunt testamenta exequi etiam si ipsa legata pia non contingerent, Cappel. Tholos. in decis. 142. Limita sexto, quoties inter laicos de sœdere matrimonij ageretur, quia tunc Iudicis Ecclesiastici est iurisdicção, Maynard. in decis. 27. lib. 1. Limita septimo, in laico studente in quem similiter ecclesiasticus habet iurisdiccionem, pulchrè Cappel. Tholos. in decis. 169. quod not. ad ornatum tex. in Au. b. habua, Cod. ne filius pro patre; Limita octavo, in omnibus laicorum actibus piis tam scilicet viuientium, quam morientium eadem Cappel. Tholos. in decis. 139. Limita nono, contra laicum crimen polygamie committentem, de Franch. in decis. 36. Limita decimo, contra laicum sacrilegium, quod verum intelligas si ecclesiasticus prœueniat, alioquin secus, Anton. Fab. in decis. 1. Cod. de sacrileg. Limita vndecimo, in emphyteoticario qui quamuis laicus poterit ab ecclesiastico compelli ad rescindendum rem emphyteoticam, pulchrè Cappel. Tholos. in decis. 353. Limita duodecimo, contra laicum infra iurisdiccionem spiritualem delinquentem, Cappel. Tholos. in decis. 378. Num autem iudex Ecclesiasticus cognoscat contra laicum vsurarium? vide Peguer. in decis. 30. Num contra stuprantem puellam? vide Mar. in decis. 3. lib. 2. Cognitio de validitate, aut inualiditate pensionum beneficiis Ecclesiasticis impositarum ad iudicem Ecclesiasticum pertinet, Maynard. in decis. 44. lib. 1. & Anton. Faber. in decis. 30. Cod. de iurisdic. omm. iudic.

COLLECT. 451.

Super materia obligationi in form. Camer.

QUæ nonnulla priuilegia habet, Et primum quia dispositio l. 2. Cod. de pignoribus minime locum habet in obligatione camerali, Sord. in decis. 64. Secundum, quia absolutio à iuramento ad effectum agendi, & excipiendi non tollit effectum executionum obligationis in forma Cameræ, Mohed. in decis. 6. de excip. quemadmodum, & executionem obligationis penes acta curiæ, Affl. in decis. 31. & idem decidit Mohedan. in decis. 2. de except. Tertium priuilegium, quia hæc obligatio executionem habet paratam, Thissaur. in decis. 26. Quotum priuilegium, quia eius executio minime impeditur per exceptionem non numeratæ pecuniæ stante amplissima facultate Auditori Cameræ concessa, Mohedan. in decis. 3. de except. & in decis. 1. eodem tit. asserit, quod excipiens de non numerata pecunia contra obligationem in forma Cameræ tenetur id probare quando in obligatione adest confessio omnia, & singula esse vera, idem Mohedan. in decis. 1. de exceptionibus. Quantum habet priuilegium, quia contra eam non obicitur compensatio, Sesse Rot. Aragon. in decis. 90. Vnum tamen non omitto, vt perpetuo notes quod licet præfata obligatio executionem habeat paratam, vt supra diximus, impeditur tamen eius executio per exceptionem falsitatis, ita pulchrè Verall.

in decis. 274.

par. 2.

Q 2

COLLECT. 453.

Super l. 3. ff. de testib.

TExt. hic ponit vnum effectum inimicitie, scilicet vt inimicus à testificando repellatur, quod intellige in capitali tantum vt refert decifum *Mayn. in dec. 3. lib. 3.* Limita si inimicitia esset procurata, quia tunc non repelleretur. *Cresc. in decif. de testib.* Limita secundò, stante reconciliacione *Fab. in decif. 12. co. tit.* Secundus effectus, est quia repellit iudicem à iudicando, *Iass. in dec. 95.* Tertius, quia vidua post annum luctus nubens inimico mariti legatis, aliiq; similibus non priuatur, *Maynard. in decif. 8. lib. 4.* Num autem ex salutatione præsumatur inter inimicos reconciliari, decidit in negatiuam, *Maynard. in dec. 98. lib. 3.* Qui etiam in decif. 81. decidit inimiciam affectatam nullum producere effectum, signa autem reconciliacionis ponit *Vin. in decif. 330.*

COLLECT. 454.

Ad Concilium Trident. sess. 25. c. 16.

DIsponit hic S. C. quod nulla obligatio, seu renunciatio etià cum iuramento; vel in fauorem pæ causæ, valeat cum licentia Episcopi, vel Vicarii intra duos menses proximos ante professionem, & non aliàs intelligatur effectum sortiri nisi sequuta professione. Num autem hæc sacra dispositio comprehendat Equites Hierosolymitanos, decifum affirmat. cū sint verè, & propriè religiosi, *Maynard. in decif. 17. lib. 1.* Sed quid in eo qui habuit animum ingrediendi religionem, & adhuc in seculo existit, sed tamen acceptatus, licet ha-

bitum non suscepit, donauit bona sua matri non adhibitis solemnitatibus hoc capitulo requisitis, decifum; hunc minime sub hac sacra dispositione comprehensum fuisse, ita putat *Gratian. Rot. Mar. b. in decif. 37.* Vbi quoque refert, ita sacram Illustrissimorum Cardinalium Congregationem declarasse. Sed num comprehendat Reuerendos Patres Jesuitas affirmatiuè, *Ioseph. Ludou. in decif. Perrus. 77.*

COLLECT. 455.

Super l. si disceptetur, ff. vbi pupillus educari debet.

Vbi pupillus educari debeat iudicis arbitrio remittitur, hoc dicit. Potest primò iudex arbitrari, vt pupillus educetur penes vitricum; intellige si agnatis, cognatisve ita videatur, nec quicquam causæ sit eorum voluntatem iudex sequi non debet, *Fab. in decif. 1. vbi pupillus. Et.* Secundò, vt apud substitutum, *Vin. in decif. 19.* Vbi etiam dicit, quod potest iudex à testato. is voluntate recedere. Tertiò, potest arbitrari, vt alatur penes matrem etiam si ad secundam conuolauerit vota, intellige tamen matrimonio per matrem contracto secundum motem nobilium huius ciuitatis secundum quem mater nunquam succedit filiis quando cumque ab intestato decedentibus, & ipsa, & Vitricus honestæ essent vitæ, *de Fran. b. in decif. 330.* Quarto potest iudex arbitrari educationem esse faciendam in Monasterio, & ita esse decifum in *Sac. Conf. Ann. a. in singul. 395 in causa Commissæ Monast. Quinò potest arbitrari, vt penes Auiam maternam educetur etiam*

etiam testatore aliter disponente, pulchrè *Gramm. in decis. 55*. Sextò, potest etiam arbitrari, ut alatur pupillus in domo alterius consanguinei, & ita decisum refert *Ann. consil. 33*.

COLLECT. 456.

Super 9. cum filius de hereditatibus qua ab intestato deferuntur.

Hic de subingressione, seu representationis mat. agitur, & hoc dicit, filius patris representat personam. Quod amplia primò procedere etià in filio primogeniti mortui, qui in feudi successione præferatur patruo, *Gram. in decis. 1*. & pulchrè *Mohedan*, qui dicit pluries *Rot.* ita decidisse in *decis. 1. de feudis*. Et quando patruus præferatur nepoti in iure primogenituræ, vide pulchrà *Rot. divers. decis. 9. 12. lib. 3*. Et quid dicendum de filio primogeniti mortui vivente puero, vide *Cappel. Tholos. in decis. 433*. Vbi pulchra ponit ad hanc materiam pertinentia. Amplia secundò, ut filius subintret locum patris etiam in fideicommissi successione, de *Benint. Rot. Bonon. in decis. 88*. Limita primò, hanc ampliacionem non procedere ultra fratrum liberos in fideicommissio relicto sub nomine collectivo, quia non admittuntur per ius representationis illi, qui ab intestato non possent admitti, *Anton. Fab. in decis. 10 C. cod. tit.* Hæc autem successio non deferitur in stirpes, sed in capita, nisi cum succeditur iure representationis, *idem in decis. 11. eod. tit.* Amplia tertio, ut filius subintret locum matris etiam quando agitur de hereditate avunculi, aut materteræ iuxta terminos *Auth. celsante. pulchrè de Benint. in decis. 51. Rot. Bonon.* Nunc limita principalem conclusionem, ut subingressio minime

procedat in filiis fratris tertij gradus, cum ultra filios fratrum confobrinarum subingressio non debetur, pulchrè de *Franch. in decis. 14* & ad materiam vide eundem de *Franc. in des. 149*.

COLLECT. 457.

Super cap. ad decimas, de restit. spoliat. in sex. 10.

Hic de titulo colorato agitur, Sed num titulum coloratum inducat gratia si neutri ad effectum obtinendi restitutionem in spoliis negativè; *Caput. in decis. 311. par. 3*. Et titulum coloratum habere debet agens ad spoliū decimarum, *Guid. Pap. in decis. 83. Rot. in decis. 357. B. illam. in decis. 49*. Nec præsumitur titulus coloratus ex decenniali possessione in favorem possessoris cui ius resistit *Verall. in decis. 300. par. 3*. Nec supplicatio resignationis beneficii probat tituli colorem in spolio, *idem in decis. 308. par. 3*. Nec nota provisio Nuntij Apostolici, cuius facultas ad conferendum beneficia erat revocata, probat titulum coloratum, *idem in decis. 307*. Oritur tamen titulus coloratus ex collatione facta per Vicariū Episcopi, quando collatio est adnunculara cū aliquali probatione potestatis ipsius Vicarii, *B. illam. in decis. 50. & Verall. in decis. 39. par. 3*. Item inducitur titulus coloratus ex expectatione revocata, *Verall. in decis. 12. p. 3*. Limita in casu eiusdem, *in decis. 513. par. 3*.

COLLECT. 458.

In l. fin. ff. suorum regudorum.

Ad ornatum huius l. vide *Vin. in decis. 243*. Vbi decidit quod arbore debet distare ab aliis per quindecim pedes, & viginti ab aqua ductibus *Thess. in decis. 119*.

Anton. Fab. in decis. 5. C. de praescript. trig. ann. Tertiò, exceptio descendens ex defectu competètiæ iudicis, *Mynsing. cent. 6. obferu. 5.* Vbi nonnullos quoque casus huic similes adducit. Quarto, exceptio nullitatis, pulchrè *Vin. decis. 120.* Quintò, omnis exceptio opposita per debitorem, *idem Vin. decis. 175.* Sextò, exceptio iudicis suspecti, *Isfred. decis. 19.* Quod notat ad intellectum *gloss. in cap. ad hac. de rescript.* quo loco latè disputatur; Si Princeps possit causam committere cum clausula, remota suspitione. Septimò, exceptio proveniens ex defectu citationis, cum citatio sit de iure naturæ, vt colligitur ex *Affl. B. decis. 122.*

COLLECT. 465.

Super cap. in cui. de probend. in 6.

Hoc dicit habens potestatem Apostolicam personæ idoneæ de beneficio providendi, aliis beneficiis sufficienter providere non poterit, nisi in literis hoc exprimat, & tunc vnicum simplex, quæ dispositio sicut locum habet in curatis, ita in duobus beneficiis simplicibus, similibus sub eodem recto, *Verall. in decis. 68. p. 1.* Sed num locum habeat in eo, qui prius habebat beneficium insufficienti, & tenuè? *decisum negativè, idem Verall. in decis. 79. part. 2.*

COLLECT. 467.

Super l. infanti. C. de rebus alienis non alienandis.

Prohibita alienatione censetur prohibitus omnis actus, per quæ transfertur dominium, h. d. Infero primò, quod censetur etiam prohibita impositio census, *Verall. in decis. 17.* Vbi fuit dictum, quod si a testatore

fuit prohibita aliqua domus alienari, censetur etiam prohibitum in ea imponi census. Infero secundò, quod transactio quoque prohibita censetur, quia per ipsam similiter dominium transfertur, *Anton. Fab. in decis. 2. C. de reb. alienis.* Infero tertiò, quod censetur etiam prohibita locatio ultra triennium, intellige in rebus ecclesiasticis, quæ in consilio Romano Pontifice alienari non possunt *Gramm. in decis. fin.* Infero quartò, quod censetur etiam prohibita permutatio, *Affl. in decis. 17.* Quod tibi de seruiet ad ornatum text. in *cap. nonnulli. de reb. eccles. non alien.* Infero quinò, quod censetur etiam prohibita repudiatio, alienatione prohibita: nam prelarus non potest legatum ecclesiæ delatum repudiare, *Peguc. in decis. 136.* Infero sextò, quod prohibita quoque censetur datio in emphyteosim, *Anton. Fab. in decis. 6. C. de reb. alien.* Infero septimò, quod similiter censetur prohibita serui manumissio, *Thomin. in decis. 49.* Infero octauò, quod censetur prohibita hæredis institutio, ac in feudilibus dispositio, *Gramm. decis. 50.* Infero nonò, quod censetur etiam prohibita renunciatio, *Fab. decis. 3. de rebus alienis.* Duo tamen nolo, vt hic prætermittas. Primò, Nunquid negligens acquirere censetur alienare? Responde negativè, per text. in l. qui autem, ff. de huius in fraudem. ad cuius ornatum vide optimam decisionem de Franch. 101. Secundò, quod prohibitus res suas alienare ante certum tempus interim tutor esse potest, *Anton. Fab. in decis. 4. de rebus alienis non alienandis.*

COLLECT. 467.

Ad D. Brimani Socini in l. 2. ff. solut. matri.

Socini.

Soccinus hîc tågît vnum verbum in materia donationis cõttemplatione matrimonij, cuius occasione placuit mihi, aliquas decisiones ad hanc pertinentem materiam referre. Et primò, quòd hæc donatio habet nonnulla priuilegia, quia ipsa reuocari non potest per ingratitudinem, *Anton. Fab. decis. 1. C. de reuocand. donat. qitod tibi deserviet ad limitationem c. fin. de donat.* Secundum habet priuilegium, quia donatio facta contemplatione proprij matrimonij, non reuocatur ob superuenientiam libertorem, *idem Fab. in dec. 2. C. eod. tit.* Quod similiter tibi deserviet ad limitationem, *l. si vnuquam, C. de reuocand. donat.* Tertium habet priuilegium, quia est irrevocabilis quoad filios eiusdem matrimonij, *Vm. in decis. 1157.* Quartum priuilegium, quia prefata donatio est similiter irrevocabilis in præiudicium omnium qui in ipso contractu interemerunt, *Guid. Pap. decis. 245.* Quintum priuilegium, quia non possunt hi quibus facta est donatio contemplatione matrimonij in præiudicium filiorum nascitarorum patri donanti retrocedere, pulchrè *de Franch. in decis. 205.*

COLLECT. 468.

Super Reg. Canc. de public. resignat.

Hodie in materia publicationis resignationis beneficij attenditur Constitutio Gregor. XIII. circa modum, & formam, & hoc dicit, ultra alia, omnes resignationes, & iurium cessiones publicari debent intra sex menses, si beneficia sint citra montes, si verò ultra, intra nouem. Amplia primò procedere etiam in beneficijs permutatis, *Cappell. Tholos. cum add. in decis. 439.* Amplia secundò

in casu *Cassad. in decis. 9. de concess. prob.* Amplia tertio, vt vltra publicationem exigatur etiam missio in possess. *Anton. Fab. in decis. 59. C. de sacros. Eccles.* Et nunc limita primò, vt prefata regula locum non habeat nisi tribus concurrentibus, videlicet, quod resignatio non fuerit publicata, possessio non perita & quod resignans decesserit in possessione, ita *Cardan. Put. in dec. 250. li. 2.* Limita secundò, vt locum sibi non vendicat in secundo resignatario pulchrè, *Anton. Fab. in decis. 61. C. de sacrosanctis. Eccles.* Amplia quarto, vt tempus Regule currat etiam contra minorem ignorantem, *Card. Put. in decis. 453.* Limita tertio, in casu *Anton. Fab. in decis. 60. C. de sacros. Eccles.* Limita quarto, vt locum non habeat nisi plenè probetur resignantem decessisse in possess. beneficij resignati, *Verall. in decis. 43. p. 3.* Limita quintò, in secundo resignante videlicet si cedens retrocessit in fauorem alterius *Cassad. in decis. 27. super Reg. Cancell. & Caput. in decis. 44. p. 3.* Amplia quintò, vt hæc regula habeat locum etiam in beneficijs de iure patronatus resignatis in manibus Papæ de consensu patronorum, *Verall. in decis. 45. part. 3.* Limita sexto, in resignatione facta tempore vnius Papæ, quia si mouitur resignans tempore alterius, non est locus Reg. pulchrè *Crescent. in decis. 3. de except.*

COLLECT. 469.

In l. cum à matre, C. de rei vendicatis.

Hæres non potest venire contra factum defuncti, hoc dicit. Ex quo infertur, quod successor vniuersalis tenetur stare colono, *Guid. Pap. in decis. 480. & Vm. in decis. 16.* Et ex hoc subinfero, quòd cum hæres

COLLECT. 459.

Super l. qui accusare, C. de edend.

Actore non probante reus absoluitur, hoc dicit; Amplia primo, etiam si constaret reum nullum ius habere, *Rot. decis. 120. in noui, & 460. in antiq.* ratio est, quia solum ius actoris consideratur, *Rot. in decis. 160. in nou.* & reus quoad effectum absolutionis obtinenda potest dare obiectus, tam in personam, quam in gratiam, *ead. Rot. in decis. 160.* Amplia secundo, etiam si actor aliquid probauerit verum obscure, & inconcludens, *Verall. in decis. 1. p. 1.* Amplia tertio, etiam si reus nihil probauerit, *Crissem. in decis. 6. in tit. de donat.* Amplia quarto, reg. procedere etiam in beneficialibus causis pulchre, *Verall. in decis. 47. par. 2.* Vbi fuit decissum quod due gratie eadem die facte duobus, si de vnus antecioritate non appareat actore qui probare tenetur succumbente reus venit absolvendus. Amplia quinto, ut actor cum pari probatione cum reo succubat cum in pari probatione iudicandum sit pro eo, *Viu. in decis. 238. nu. 4.* Vbi dicitur ita decissum, quod nota ad ornatum text. in cap. licet, de probat. Amplia sexto, ut absolvendus sit reus quando duae supplicationes sunt diuerse, sed pares in data, & ratio est quia Actor qui tenebatur probare gratiam suam esse efficacior, & meliorem, hoc non probante reus venit absolvendus, *Verall. in decis. 136. par. 3.* Unum tamen hic nolo praemittere, quod actor, & reus æquiparantur, & ad impatia villo modo iudicari debet, prout ita in causa assistentis atq; possessorij iudicatum extitit in S.C. teste de Frans. in dec. 136. Ex quo inferitur quod sententia lata super possessorio ad fauorē actoris,

& executi in prima instantia, si postmodum eadem sententia retractatur, & altera in secunda instantia profertur pro reo, tunc debet illa similiter exequi, quemadmodum & prima in fauorem actoris, *Franch. in d. dec. 136. in 2. dub. in fin.* Inferitur secundo, quod licet actori regulariter non detur dilatio, quia debet venire instructus, tamen quando actor commisit causam contra reum super vno iure, & reus producit pendente lite ius nouum, tunc dilatio est danda ratione æqualitatis, ita *Capotaq. in decis. 15. p. 2.* vide etiam *Cassad. in decis. 1. de dilat.*

COLLECT. 460.

Ad pragmat. malitiam hominum.

Prauentio facta per debitorem ad impediendum eius carcerationem, & liquidationem instrumenti, admitti debet vbi praueniens re ipsa praestaret fideiussionem in primis, & ante omnia de se presentando, & comparando personaliter tempore publicationis faciendae in causa ipsius praventionis, & de soluendo debitum, & penam vnciarum decem casu quo succumberet in praventionis causa, hoc dicit. Sed num ex qualibet iusta causa prauentio fieri possit, decissum affirmatiue, praesertim ex causa compensationis, etiam creditorebus contradicentibus, *Viu. in decis. 204.* Sed num si eodem die fieri prauentio per debitorem quo citatio super tenore instrumenti ad instantiam creditoris impediat instrumenti liquidationem? deciss. affirm. *Aff. in decis. 387.* Er num habilitatio a iuramento in contractu in quo est renunciatum exceptioni praventionis impediat similiter instrumenti liquidationem, decissum negat, *de Franch. in decis. 670.*

COL-

COLLECT. 461.

Super cap. vrit autem lex 4. diss.

Hic requisita ad l. validitatem enumerantur, inter quæ tu adde quod vt lex valeat, ac obliget, necesse est vt sit vsu recepta, & non dicitur talis quando probatur illam ratificationem fuisse à minori parte populi *Verall. in decis. 192. p. 3.* Et vsus non probatur, si probetur per paucas vices vsu fuisse receptum, quoniam paucas vices probate est probare exemplo *idem Verall. in decis. 203.* Amplia præfatarum conclus. vt lex nunquam ligat, nisi quando est vsu recepta, & fundans se in statuto, vel constitutione debet probare esse in vsu *Insioph. Lind. in decis. Perus. 98.* Amplia secundò, vt allegas extrauagantem Pauli super alienatione bonorum tenetur probare, qd sit moribus vtenitum recepta, ita pulchrè *Mohed. in decis. 1. de constitutionib.* licet faciet ius còmunè *Casar de Grass. in dec. 133.* Et præsumitur in viridi obseruantia propter Bullam Pauli I V. confirmatoriam illius extrauag. ita iudicatum testatur *Borg. in decis. 43. m. 21. p. 1.* Et quando ei non sit locus, decedit *idem in decis. 19. part. 2.* Ad de secundò inter legis requisita, vt scilicet sit publicata, quoniam legum non publicatarum datur probabilis ignorantia, ita pulchrè decedit *Card. Put. in decis. 281. part. 1.* Quod nota pro ornatu text. in §. 1. in *Ambros. vt facta nota: consil. & est probabilis ignorantia extrauagantis, non notæ Cassador. in decis. 12. super reg. cancell.*

COLLECT. 462.

In l. si infanti, C. de iure deliber.

Ad hunc text. vide *Carden. Put. in decis. 378. p. 3.* Vbi decedit præ-

fatæ l. dispositionem minimè correctam esse per *Ambros. defunctio, Cod. ad Tertull. Thysaur. in decis. 88.* Vbi querit si transmissio, quæ sit ex potentia iuratis iuxta huius terminos locum habeat in matre, ita vt superstite auo paterno ipsa hæreditatem infantis obtineat, & decedit in fauorem aui contra matrem.

COLLECT. 463.

In l. fin. §. donec, C. de iure deliber.

Intra tempus datum ad confectio-nem inuentarij non potest hæres ad creditoribus, vel legatariis conueniri, h. d. Limita primò, vt non ptoce-dat in actione reali de *Franch. pulchrè in decis. 352.* Limita secundò, fauore piæ causæ, *Maynar. in decis. 52. lib. 3.* Limita tertio ex parte hæredis, vt scilicet non impediatur quominus inchoatas contra defunctum lites interim excipiat *Anto. Fab. in decis. 8. C. de iur. deliber.* Limita quarto, vt intra tempora conficiendi inuentarij potest pignus lui ab hæreditario debitore. *Idem Fab. in decis. 35. cod. tit.* Tempus autem inuentarij conficiendi currit ab adita hæreditate, nisi aditio dilata sit dolo malo hæredis, *idem in decis. 9.* Vbi etiam in *decis. 10.* hoc sublimitat.

COLLECT. 464.

Ad Bart. in l. 1. §. parui. ff. quando vi, aut clam.

Est locus valdè magistralis, & in eo sedet materia statuti prohibentis exceptiones apponere. Sed nū existente statuto præfato, possit opponi exceptio simulationis? de cismo affirmatiuè, *Robert. lib. 1. rer. iudicat. decis. 16.* Secundò poterit opponi etiam exceptio præscriptionis centenariæ,

Anton. Fab. in decif. 5. C. de praefcript. iur. g.
ann. Tertio, exceptio descendens ex
 defectu competētis iudicis, *Mynfing.*
cent. 6. obferu. 5. Vbi nonnullos quoq;
 casus huic similes adducit. Quarto,
 exceptio nullitatis, pulchrè *Vm decif.*
220. Quinto, omnis exceptio oppo-
 fita per debitorem, *idem Vm decif. 179.*
 Sexto, exceptio iudicis suspecti, *Iaf-*
fred decif. 19. Quod notat ad intelle-
 ctum *gloss. in cap. ad has. de rescrip.* quo
 loco late disputatur, Si Princeps pos-
 sit causam committere cum clausu-
 la, remota suspitione. Septimo, excep-
 tio proveniens ex defectu citatio-
 nis, cum citatio sit de iure naturæ, vt
 colligitur ex *Affl. A. decif. 282.*

COLLECT. 465.

Super cap. in cui, de prabend. in 6.

Hoc dicit habens potestatem a-
 postolicam persone idoneæ de
 beneficio providendi; alijs benefi-
 ciato sufficienter providere non pō-
 terit, nisi in literis hoc exprimat, &
 tunc vnicum simplex, quæ dispositio
 sicut locum habet in curatis, ita in
 duobus beneficiis simplicibus, simi-
 libus sub eodem tecto, *Verall in decif.*
68. p. 2. Sed num locum habeat in eo,
 qui prius habebat beneficium in-
 sufficiens, & tenuerit? *decisum negati-*
uè, idem Verall. in decif. 79. part. 2.

COLLECT. 467.

Super l. insanti, C. de rebus alienis non
alienandis.

Prohibita alienatione censetur
 prohibitus omnis actus, per quē
 transfertur dominium, h. d. Infero
 primo, quod censetur etiam prohi-
 bita impositio census, *Verall in decif. 17.*
 Vbi fuit dictum, quod si a testatore

fuit prohibita aliqua domus alienari,
 censetur etiam prohibitum in ea im-
 poni census. Infero secundò, quod
 transactio quoque prohibita censetur,
 quia per ipsam similiter dominium
 transfertur, *Anton. Fab. in decif. 2. C. de*
rebus alienis. Infero tertio, quod cense-
 tur etiam prohibita locatio ultra tri-
 ennium, intellige in rebus ecclesiasti-
 cis, quæ inconsulto Romano Pon-
 tifice alienati non possunt *Gramm. in*
decif. fin. Infero quarto, quod cense-
 tur etiam prohibita permutatio, *Affl.*
in decif. 17. Quod tibi deservierat oc-
 natum text. in *cap. nonnulli, de rebus eccles.*
non alien. Infero quinto, quod cense-
 tur etiam prohibita repudiatio, alie-
 natione prohibita: nam prelati non
 possunt legatum ecclesiæ delatum re-
 pudicare, *Pegne. in decif. 136.* Infero sex-
 to, quod prohibita quoque censetur
 datio in emphyteosim, *Anton. Fab. in*
decif. 6. C. de rebus alien. Infero septimo,
 quod similiter censetur prohibita
 serui manumissio, *Thom. in decif. 49.*
 Infero octavo, quod censetur prohi-
 bita hæredis institutio, ac in feudali-
 bus dispositio, *Gramm. decif. 50.* Infero
 nono, quod censetur etiam prohi-
 bita renunciatio, *Fab. decif. 3. de rebus*
alienis. Duo tamen nolo, vt hic pro-
 teermittas. Primo, Nunquid negli-
 gens acquirere censetur alienare?
 Responde negatiuè, per text. in *l. qui*
autem, ff. de huiusmodi in fraudem. ad cuius
 ornatq; vide optimam decisionem
 de *Franch. 101.* Secundò, quod prohi-
 bitus res suas alienare ante certum
 tempus interim tutor esse potest,
Anton. Fab. in decif. 4. de rebus alienis non
alienandis.

COLLECT. 467.

Ad Dositman Socini in l. 1. ff. de iur. iur.
matrim.

Socin.

Soccinus hîc tâgit vnum verbum in materia donationis cōtemplatione matrimonij, cuius occasione placuit mihi, aliquas decisiones ad hanc pertinentem materiam referre. Et primò, quòd hæc donatio habet nonnulla priuilegia, quia ipsa reuocari non potest per ingratitudinem, *Anton. Fab. decis. 1. C. de reuocand. donat.* quod tibi deseruiet ad limitationem *6. fin. de donat.* Secundum habet priuilegium, quia donatio facta cōtemplatione proprij matrimonij, non reuocatur ob superuenientiam liberorum, *idem Fab. in dec. 2. C. eod. tit.* Quod similiter tibi deseruiet ad limitationem, *l. si inquam, C. de reuocand. donat.* Tertium habet priuilegium, quia est irrevocabilis quoad filios eiusdem matrimonij, *Vin. in decis. 1157.* Quartum priuilegium, quia prefata donatio est similiter irrevocabilis in præiudicium omnium qui in ipso contractu intermenerunt, *Guid. Pap. decis. 145.* Quintum priuilegium, quia non possunt hi quibus facta est donatio cōtemplatione matrimonij in præiudicium filiorum natiçarorum patri donanti retrocedere, pulchrè de *Franch. in decis. 205.*

COLLECT. 458.

Super Reg. Canc. de public. resignat.

Hodie in materia publicationis resignationis beneficij attenditur Constitutio Gregor. XIII. circa modum, & formam, & hoc dicit, vltra alia, omnes resignationes, & iurium cessiones publicari debent intra sex menses, si beneficia sint citra montes, si verò vltra, intra nouem. Amplia primò procedere etiam in beneficiis permutatis, *Cappell. Tholof. cum add. in decis. 439.* Amplia secundo

in casu *Cassad. in decis. 9. de concess. prob.* Amplia tertio, vt vltra publicationem exigatur etiam missio in posses. *Anton. Fab. in decis. 59. C. de sacros. Eccles.* Et nunc limita primò, vt prefata regula locum non habeat nisi tribus concurrentibus, videlicet, quod resignatio nō fuerit publicata, possessio non petita & quod resignans decesserit in possessione, ita *Cardin. Put. in dec. 250. li. 2.* Limita secundo, vt locū sibi non vendicat in secundo resignatario pulchrè, *Anton. Fab. in decis. 61. C. de sacrosanctis. Eccles.* Amplia quarto, vt tempus Regulæ curat etiam contra minorem ignorantem, *Card. Put. in decis. 453.* Limita tertio, in casu *Anton. Fab. in decis. 60. C. de sacros. Eccles.* Limita quarto, vt locum non habeat nisi plenè probetur resignantem decessisse in possess. beneficij resignati, *Verall. in decis. 43 p. 3.* Limita quinto, in secundo resignante videlicet si cedens retrocessit in fauorem alterius *Cassad. in decis. 27. super Reg. Cancell. & Caput. aq. in decis. 44 p. 3.* Amplia quinto, vt hæc regula habeat locum etiam in beneficiis de iure patronatus resignatis in manibus Papæ de consensu patronorum, *Verall. in decis. 45. part. 3.* Limita sexto, in resignatione facta tempore vnus Papæ, quia si mouit resignans tempore alterius, non est locus Reg. pulchrè *Crescent. in decis. 3. de except.*

COLLECT. 459.

In l. cum à matre, C. de rei vendic. at.

Hæres non potest venire contra factum defuncti, hoc dicit. Ex quo inferitur, quod successôr vniuersalis tenetur stare colono, *Guid. Pap. in decis. 480. & Vin. in decis. 56.* Et ex hoc subinfero, quòd cum hæres

hæredis testatoris sit hæres, eius inquam factum reprobare nequit, *idem Viu. in decis. 20.* Limita text. non procedere in casibus congestis per *Gram. in decis. 93.* Limita secundò, confecto inuentario per hæredem, *Barz. Rot. Bonon. in decis. 63.*

COLLECT. 470.

Super cap. statum de maior. & obed.

AD mat. præcedentiæ, de qua alibi me scripsisse memini, hic tamen infra scriptas nota decisiones. Et prima num Balij Baronum in parlamento generali præcedant, & sedent ubi præcedunt ipsorum principales, decisum negatiuè *de Pont. in decis. 15.* Et num septem Officia Regni præcedant Electos ciuitatis, decisum affirmatiuè, *de Franch. in decis. 548.* Item DD. legum præcedunt Medicos, *Anton. Fab. in decis. 110. C. de dignitat.* item S. T. D. præcedunt I. V. D. *Laffre. in decis. 31.* Item existens in quasi possessione præcedentiæ, seu ut dicunt habens vltimum statum, *Ann. all'gat. 131.* Item Episcopus Meliten. præcedit Priorem, seu magnam crucem habentem, *Verall. in decis. 358. p. 2.* Et ratio est, quia præminencia post Magnum Magistrum debetur eiusdem ciuitatis Episcopo in Conciliis, & aliis locis religionis militum, *idem Verall. in decis. 357. part. 2.* Quod etiam procedit absente Magno Magistro, quia debet eum præcedere, qui ut Caput præsidet, *Verall. in decis. 307. p. 1.* Ad mat. præcedentiæ vide *de Pont. in decis. 8.*

COLLECT. 471.

In l. si ita quis, §. ea lege. ff. de verb. oblig.

PActum de non alienando non impedit translationem dominij, hoc dicit. Amplia primò procedere etiam si adiecta esset clausula quod in casu contrauentionis alienatio sit nulla, ita pulchrè *de Franch. in decis. 356.* Amplia secundò, ut minimè impedit translationem in fiscum, *Surd. in decis. 154.* Quod reportes ad ornatum doctrinæ *Bart. in l. Imperator. ff. de manumiss.* Amplia tertio, ut non impediat quominus res alienari prohibita comprehendatur sub obligatione omnium bonorum præsentium, & futurorum, *Minad. in decis. 19.* Limita nunc casu quo Minor esset prohibitus alienare à testatore, quia non valet alienatio, nec dominium transfertur, tamen si iuramentum adiicitur, *Anton. Fab. in decis. 1. C. de reb. alien. non alienand.* Limita secundò, in casu eiusdem *in decis. fin. eod. tit.* Ad mat. vide pulchram *Maynard. decis. 9. lib. 1.* An autem in causa dotis bona alienari prohibita alienentur, affirmat. *Vuu. in decis. 18.*

COLLECT. 472.

Super cap. Regni post commissum.

Absentia non admittitur quando inquisitus fuit visus in die delicti, vel per diem ante. Limita ut huius cap. dispositio non procedat cessante præsumptione calumniæ, *de Franch. in decis. 589.* Et num si admittatur non absentia possit appellari, affirmatiuè, *idem in decis. 327.*

Finis secunda Partis.

COLL

COLLECTANEA DECISIONVM

OMNES FERE CASVS IN TRIBVNALIBVS
Italix, præsertim Cur. Archiep. Neap. Hispanix, Gallix,
Germanix, & Polonix decisos, ac contro-
uersos complectens.

IN QVA SVB DIVERSIS VTRIVSQUE IVRIS SEDIBVS
locis S. Concil. Trident. Bullis Pontificiis, Regulis Cancellaria Apostolica,
Constitutionibus, Pragmaticis, Consuetudinibus, Capitulis,
Regis Neap. breuiter collocantur.

Opus Iudicibus, Causarum Patronis, ac omnibus in foro tam Eccles. quam
Secul. versantibus, maximè necessarium.

AUTHORE

IO. ALOYSIO RICCIO, VIRO PATRITIO
Neap. ac eiusdem Urbis Eccles. Canonico.

Pars Tertia.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

1000 S. MICHIGAN AVE.
CHICAGO, ILL. 60607

Ad Illustriss & Reuerendiss. Dominum
D. DECIVM CARAFAM
 S. R. E. CARDINALEM,
 ET ARCHIEPISCOPVM
 Neapolitanum.

*Q*UVM ad moderandas huius spiritualis, ac proinde nobilioris regiminis, habenas, Cardinalis amplissime, magni consilij Angelus te omnium totius Civitatis ordinum plausu, accircumfusa laetitia calidius demittere dignatus sit, ut quod petierat requireres, & quod abiectum erat reduceres, & quod contractum fuerat alligares, & quod infirmum fueras consolidares, & quod pingue, & forte custodires, quae sunt boni Praesulis artes, id minime praestare potes, nisi optimi illius Pastoris, qui animam suam posuit pro ovibus suis, documenta sequens, tuas credidi tibi Gregis cognoscias ones, & vocem tuam audiant, & cognoscant te tua. Cumque Deo propitio, actum sit, ut praeclara virtutum tuarum praeconia iam undique personent, ac pium tuum erga animarum salutem zelum omnis lingua extollat, atque ad audiendam vocem sermonum tuorum aures erigerit grex iste tuus, paratus ad obtemperandum, accinctus ad tua iussa capiendum, gestisque venererit coram, & cupiat habere praesentem, ut virga directionis, virga regni tui ad uberrima, & pingua pascua ducatur, & in montibus excelsis Israel requiescat. Superest, ut tu vniuscuiusque mores, studia, & exercitationes cognoscas, ut quod supra tactum est perfici queat. Unde ego tanquam ovicula tui dilecti gregis non ab re existimavi, occasione oblata has tibi dicandi lucubrationes, mei insituri, & consuetudinis tibi rationem reddere. Agit enim annus iam vigesimus tertius, quo legis scientia operam dedit, atque exercendi causa ingenium, ne otio torpesceret, quicquid fesset inter Iurisconsultorum Decisiones disceptatur corpus in unum, in duos nihilominus divisum tomos, ut inde, tanquam ex abdita sacratissimarum legum penu, probabilior sententiam prout tem-

Pus in dies postulaveris, depromere facile potuissim, non sine studij
 diuturnitate, & laboris difficultate, collegi, quod licet prelo dignum
 haud duxerim, tamen ne vitam silentio transgisse, ac frustra a me tori
 videretur tempus, quod seordia, & ignavia maxime adscribendum fo-
 ret, in homine praesertim adscito Iuris prudentum confessus huius Eccle-
 siastici fori, quamvis sim omnium minimus, quibus in causis decidendis
 suffragium ferendi Ius est, ac in Canonicorum numerum eiusdem Me-
 tropolitana Ecclesiae relato, in lucem prodire curavi, delegis, volumen
 hoc alterum, nam primum praedecessori tua iam nuncupatum reperitur,
 sub tuo Illustrissimo nomine, typis tradere, ut vel splendore tuo illustra-
 tum, vel dignitate decoratum, aut suffultum auctoritate perque manus
 perque ora hominum tue versari, ac humaniter suscipi posset. Non secus,
 ac vilioris metalli numismata magni alicuius viri effigie exculpta ar-
 gento, & auro pretiosiora certum est haberi: tanta est impressa imaginis
 vis atque praestantia. Quae verò scripta, etsi tenuitatis ingenij mei speci-
 men legentibus afferent, è tenebris tamen illa tui nominis claritas vin-
 dicabit. Quamobrem, Cardinalis amplissime, praesidium & dulce decus
 nostrum, monumenta hac mea in te observantiae & venerationis erga
 tibi dicata, pro sua erga omnes humanitate, ac animi beneficentia fove-
 re, ac patrocinio tuo munire ne dedigneris. Deus optimus maximus te
 diutissime servet incolumem, ac perpetuam largiatur felicitatem. Vale.
 Neapol. 13. Kal. Maij. M. DC. XIII.

Illustriss. & Reuerendiss. amplitudinis tuae

Humillimus Servus

ALOYSIUS RICCIUS

IO. ALOY-

IO. ALOYSII RICCHII

VIRI PATRICII

Neapolitani

COLLECTANEA,

SE

Reportata Vtriusque Iuris decisionum.

PARS TERTIA.

COLLECT. 473.

Super cap. qui prior, de regul. iuris
arguunt in sexto.

Eic, & pluribus in locis habetur illud Iuris axioma, Creditorem anteriorem in tempore posteriori, præferri. Quod amplia primo, a deo procedere, ut liceat creditori anteriori pecuniam posteriori solutam auotare, *Afflic. in de. is. 188. & Gramm. in quest. 2* post suas decisiones, *O. sp. Th. ssau. in decis. 1.* Subamplia etiã si posterior, illam bona fide consumpsisset, *M. v. in decis. Pisan. 42.* Amplia secundo etiam in bonis post vtriusque obligationem acquisitis, *X. pin. in de. is. 90.* quod ad ornatum *l. Titius. ff. qui prior res in pign. tibi deseruiet.* Amplia tertio, ut anterior in sorte, posterior in vluris sit pariter præferendus, *Afflic. in decis. 187. Massil. in decis. Ri. il. 10* & sic habes decissam *text. in l. Lucius. ff. qui*

potior. in pignor. Quod subamplia etiam, si anterioritatem ex tempore non habuisset, sed ex causa priuilegiata, puta si ex eius pecunia res empta fuisset, pulchre *de Ponte in decis. 34.* quod ad ampliationem *text. in l. licet, C. qui potior in pign. tibi deseruiet.* Amplia quarto, ut anterior creditor præferatur etiam venditori in ipsamet re vendita, nisi in contractu adesset specialis hypotheca, vel generalis cum iuramento, quæ vni specialis obtineri, *Polid. Rip. obseru. 134. Th. ff. F. l. in decis. 74.* Amplia quinto, ut locas domum ad habitandum, non autem ad merces conservandas, non præferatur creditoribus anterioribus conductoribus, *Ioseph Ludou. in decis. P. ruf. 84* & sic habes decissam distinctionem *Barr. in l. Interdum. ff. qui pot. in pign.* Amplia sexto, ut locator in fructibus rei locatæ non sit anteriori præferendus, licet in eis tacitam habeat hypothecam, *G. sp. Th. ssau. in de. is. 29.* Nunc vero limina, & primo in creditore ex causa

funeris, qui licet sit posterior, omnibus tamen anterioribus, expressam etiam habentibus hypothecam præfertur secundum *Surd. in decif. 11. 2.* A qua opinione Sacrum Neapolitanum consiliam recessit, teste *de Franch. in decif. 51.* nullam vim faciendo in verbis *text. in l. impensa, ff. de relig. & sumpt. fun.* ibi enim omne æs alienum solet præcedere. Limita secundò, in creditore ex causa depositi, qui pariter anterioribus præfertur, pulchre *Peguer. in decif. 37.* & sic habes decifum *text. in l. si ventri, §. in bonis. ff. de primi. credi.* Sublimita in Bancheis nostri temporis, qui cum non dicantur verè depositarii, in eis cessat prælationis privilegium, de qua in *d. l. si ventri*, pulchre *de Ponte in consil. 56.* Sublimita secundò, ut creditor ex causa depositi, creditore ex causa funerum non præferatur, *Mart. in decif. Pisan. 83.* Limita tertio in muliere agente pro sua dote, quæ quamvis posterior sit, omnibus tamen anterioribus iam expressam habentibus hypothecam præbet, &c. *Cappell. Tholos. in decif. 217. Mynsinger. cent. 3. obseru. 13.* Amplia etiam pro eiusdem dotis augmento, *Fabriz in dec. 16. C. qui potio. in pign.* Limita quarto in creditore, ex cuius pecunia res fuit resecta, *Mynsinger cent. 1. obseru. 60.* & sic habes decifum *text. in l. creditor. ff. si cert. pes.* Limita quinto, in creditore commendatarii qui prælationem super commendæ fructibus non habet, nisi in subsidium, *Mart. Rot. Pisan. in decif. 16.* Limita sexto, si primi creditoris anterioritas esset vnius horæ tantum, quia tunc ambo concurrunt per 25, & libram pro rata, *Mart. in decif. Pisan. 95.* Limita septimò, ubi quantitas anteriori debita, non esset liquida, posterioris vero secus, *Fabriz in decif. 12. C. qui potio. in pign.* Limita

octauò, existente clausula constituti, quia operatur, ut posterior sit anteriore potior, *idem Fabriz in decif. 13. no. 111.* Limita nonò, in casu eiusdem *in decif. 18. no.* Limita decimò, ut posterior veniat anteriori præferendus, cum ius anterioris per delegationem esset extinctum, *idem Fabriz in decif. 19. C. qui pot. in pign.* Tandem animaduertas, quod idem creditor & anterior, & posterior, pro debitorum diuersitate esse potest.

COLLECT. 475.

Super cap. de multa. de præbendis.

Beneficiorum pluralitas, tam ex iure communi, quam ex nouissima dispositione *Sacr. Concil. Trid. sess. 7. can. 4.* prohibetur, Ex quo inferitur, quod per assecurationem secundum beneficij, primum vacat. h. d. Quam regulam limita primo, ut Episcopus ex causa possit dispensare, ut quis duas dignitates, vel personatus in eadem Ecclesia retinere valeat, *Rot. in decif. 2. de præbendis in antiqu.* Limita secundò, ut primum beneficium curatum, per assecurationem simplicis requirentis continuam residentiam, non vacet ipso iure, *Eadem Rot. in decif. 37. de præb. in antiqu.* Limita tertio, quando quis plura beneficia retinet, vnum in titulum, aliud verò in commendam, *Sayr. in decif. 32. eod. tit.* Limita quarto in promotum ad Episcopatum titulum, eius enim beneficia tunc non vacant, *Achill. de Grass. in dec. 1. de electione.* Limita quinto in officiis Ecclesiasticis, quæ per secundum beneficij adoptionem non vacant, *idem Achill. de Grass. in dec. 1. eodem tit.* Limita sexto in habente vnum beneficium insufficientes ad victum, ei enim plura beneficia

ysque

vsque ad congruam sustentationem
conferri possunt, *Causalcan. in decis. 18.*
part. 2.

COLLECT. 476.

*Super cap. cum ss. & cap. constituto, de
rescript.*

COLLECT. 475.

In l. 2. de generali abolitione.

Generalis abolitio præsentis pro
cessus, non autem futuros con
cernit, h. d. Item in generali indulto
non comprehenditur receptans in
quisitum de crimine læsæ Maiesta
tis, *de Ponte in decis. 12.* Item falsarius
laffred. in decis. 129. Item non com
prehenduntur crimina futura, *de
Franch. in decis. 435.* & in simili deci
dit *Mart. Rot. Pisan. in de. is. 143.* vbi
fuit dictum, quod indultus, delin
quentibus latronem extirpantibus
concessus. De delinquentibus ante,
non autem post concessum indul
tum intelligitur, & ad quem indul
tandi facultas spectet decidit *idem
Mart. in de. is. 155.* Sed num interfici
ens clericum bannitum, gaudeat
indulto concessio à iudice seculari
occidentibus contumaces, decisum
affirmatiuè, *idem de Franch. in decis.
463.* Item sacrilegium committens
in personam clerici, gaudet indulto,
licet in ipso indulto, crimen sacrile
gij intrus Ecclesiam commissum sit
exceptuatum, *de Franch. in decis. 499.*
Item proditorium delictum com
mittens, indulto non gaudet, quam
uis vt proditorium dicatur, vt con
tra amicum, sub amicitie colore, at
que simulatione committatur, ne
cessè sit, *idem in decis. 713.* Item gau
det occidens Sacerdotem bannitum
Massrell. in de. fion. Rot. Sud. 39. Item
bannitum, proditoriè occidens, ei
vestes auferendo, *idem Massrell. in
decis. 204.*

IN gratiosis tempus datæ attendi
tur, h. d. Ex quo primò inferitur
quòd tempus dilationis quinquen
nalis à die datæ, non autem à die præ
sentationis currere incipit, *Guid Pap.
in decis. 109.* Ita per eundem Tholo.
quotidie seruari dicens: Limita, nisi
Princeps aliud expresse voluerit,
*Anton. Fab. in decis. 3. C. de precib. Imper.
offic.* Inferitur secundò, quod in pri
uilegiis pariter tempus datæ attendi
debet, *de Franch. in decis. 61.* vbi fuit
decisum, quod duobus creatis Mar
chionibus, verum vnquam prior al
tero, licetè posterius creatus, prius li
tera, exequutoriales pro sui priuilegij
possessione obtinisset. Non tamen
veniebat præferendus primo creato,
licetè posterior fuisset in possessione,
& non alia quidem ratione, quia in
priuilegiis (vt dixi) attenditur tem
pus datæ. Nunc verò limita præfa
tam nostri text. conclusionem pri
mò non procedere in casu *de Franch.
in decis. 326.* Limita secundò non pro
cedere etiam in casu eiusdè, *de Franch.
in decis. 509.* quos casus, breuitatis
causâ, non refeto, ad materiam vero
vide *A. fl. 2. in decis. 1.*

COLLECT. 477.

*Ad Bart. in Libertus, §. in quæstionibus,
ff. ad municipal.*

Accusatus de crimine commisso
extra officium, pendente accu
satione retinet officium, & admini
strationem, accusatus vero de crimi
ne commisso in officio, tunc ei inter
dicatur administratio, h. d. Sed hic
tex. limitatur primo, quâdo capta in

R

formatione non constaret aliquod substantiale contra Officiale; de *Franch. in decis. 8.* & de pœna Officialium in officio delinquentium, vide pulchram *decis. de Ponte 16.* Sed dubitatur num Officialis ab officio suspendatur, & demum, si fructus medij temporis recuperet, ad illud restituatur, *decisum affirmatiuè, de Ponte in decis. 25.* vbi etiam hoc limitat. De delictis verò extra officium commissis ab Officialibus lire pendente, interdicienda minimè administratio, vt *suprà*, pulchrè *Cappell. Tholos. in decis. 370.* vbi bona additio.

COLLECT. 478.

Super l. 2. ff. de administr. rer. ad ciuit. pertim.

Hic locus in materia casuum fortuitorum valde quidem allegabilis est, h. d. Casus fortuitus est ille, cui nullo hominum consilio prouideri potest, sed quomodo probetur, vide *Mynsing. censur. 6. obser. 88.* Et infra quod tempus probari debeat, *decidit Cappell. Tholos. in decis. 448.* Et casus fortuitus dicitur ille, qui cõmuni opinione, nunquam fuit visus, *Verall. in decis. 46. part. 1.* Et ille, qui suscipit in se casum fortuitum, tenetur etiam de insoluto, præsertim si de incogitatis quoque casibus tractatum sit, *Anton. Fab. in decis. 2. de locat.* Et num conductor teneatur de casu fortuito, negatiuè, *de Ponte in dec. 17.* Et num conductor teneatur de casibus fortuitis, *decidit negatiuè, Marc. in d. cis. 208. part. 2.* Limita, quando quis conducit rem casibus subiectam, sciens, *Boer. in d. cis. 249. Ludou. in decis. Perus.* Limita secundo, quando quis expressè suscepit in se casus fortuitos, *Carrocc. in decis. 78.* Et de conductore, qui con-

ducit à suo risigo, & fortuna, *decidit Gaspar. Thess. in decis. 47. & vide Putem. in decis. 19. part. 3.*

COLLECT. 479.

Super gloss. in l. vbi adhuc, C. de iure dot.

Nimis controuertitur gloss. hæc in verb. qui non potiora, in questione illa, Num mulieri agenti pro sua dote contra tertios possit siores obster exceptio discussionis? in affirmatiuam Sacrum Neap. Conf. decidisse testatur de *Franch. in decis. 270.* eandemque opinionem sequuta fuit *Ros. March. (vt scribit Gratian.) in decis. 61.* Amplia, vt pariter obster. habenti super re specialem hypothecam, de *Franch. in d. cis. 387.* pulchrè *Thess. decis. 51.* Amplia secundo, etiam si ageretur summarie, & sola facti veritate inspecta, *Osasib. in dec. 1. & Thess. in decis. 51.* Limita primo nunc in casu *Mastril. in d. cis. Rot. Siciliana 10.* Limita secundo, quando mulier ageret Saluiano interdicto vtili, contra possessores pro suis dotibus, *Mart. in decis. Rot. Pisam. 619.* In Saluiano vero interdicto excussio non requiritur, *Thess. in decis. 175. Grat. Rot. March. decis. 162.* Ad materiam autem vide *Isseph. Lud. in decis. Perus. 45.*

COLLECT. 480.

Super l. Papinianus, §. quomam autem. quarta ff. de ineffic. testam.

Qui non admittitur ad partem, facit partem in liquidatione legitime, h. d. Quamuis Senatus Pedemontanus varie iudicauerit, vt refert *Thess. in decis. 159.* Quomodo autem in casu præfato sit facienda legitime liqui-

liquidatio vide pulchram *Capycij decif. 158*. Ex quo infertur, quòd filius-familias, qui quietavit bona paterna cum iuramento, quamvis ad partem non admittatur, facit tamen partem, *Guid. Pap. in decif. 295*. Infertur secundò, ad filium emancipatum, qui facit similiter partem, *idem Guid. Pap. in decif. 599*. Infertur tertio, ad filiam per renunciationem exclusam à successione, quia computatur in liberorum numero quoad augendam legitimam; *Maynard. in decif. 24. lib. 4*. Infertur quartò ad filiam à statuto exclusam, quæ licet non admittatur ad partem, facit tamen partem, *de Franc. in decif. 544*. qui etiam disputat an sit habenda ratio dotis. Nunc limita, & primo in filio Monacho, qui quamvis ad partem non admittatur, similiter tamen partem non facit, *Faber in decif. 8. C. de sacrosanct. eccles.* Limita secundo in exclusa à successione ipso iure, quæ partem non facit *Maynard. in decif. 15. lib. 4*. Limita tertio in filio exheredato, eius enim legitimæ portionem heredi, non autem fratribus accrescere testatur *Mart. Rot. Pisan. in decif. 69*.

COLLECT. 481.

Super l. fin. C. si quis aliquem testari prohib.

Colligo ex hoc text. quòd licet ab aliquo quid blandis verbis obtinere. Ex quo infero ad institutionem hæredis blandis verbis marito factâ, *de Franch. in decif. 180*. quamvis *Mart. dicat*, contrarium Senatûm Pisânûm decidisse *in decif. 89*. Limita nunc principalem regulam, & primo, si blanditiæ essent illorum, quibus debetur maxima reuerentia, illæ

enim metui æquiparantur, pulchrè *Cacher. in decif. 179*. Limita secundò in blanditiis valde excessivis, tunc enim dolosæ censentur, *Afflict. in decif. 69*. Limita tertio ubi blanditiæ mendacium, falsasque continerent causas, pulchrè *Carroce. in decif. 15*.

COLLECT. 482.

Super l. creditoris arbit. ff. de distract. pignor.

Potest creditor ex rebus sibi obligatis vnam eligere, ut vendatur, hoc dicit. Sed limita, ut non procedat creditoris arbitrium in aliorum creditorum præiudicium, *Mart. Rot. Pisan. in decif. 130*. & sic quando non est consultum alteri creditori, hæc lex limitatur, secundum *Ann. in alleg. 141*. Hinc *Minad. in decif. 13*. asserit, fuisse decisum per *sac. Conf. Neapolitan.* hanc legem limitari, quando creditor posset aliunde sibi satisfacere.

COLLECT. 483.

Super gloss. in l. in restituenda, C. de pet. hæred.

Glossa hæc communiter allegatur in illa iuris conclusione, creditorem ex causa expensarum factarum in infirmitatibus, omnibus anterioribus præferri. Quod amplia primò, ut eodem privilegio gaudeant creditores pro vestibus lugubribus, *Mart. in decif. Pisan. 83*. Inter funeris enim expensas computantur vestes lugubres, *Capyc. in decif. 84. Surd. pulchrè in decif. 255*. Et quando præfatæ vestes debeantur, decidit *de Franch. in decif. 414*. Amplia secundò, etiam pro expensis servitium in-

firmiter, *Mastrilli. in decis. 10. part. 1.* Amplia tertiò, vt eodem pariter priuilegio fruatur Medici, vt pro sui salarij recuperatione omnibus defuncti creditoribus præferantur, *Maynard. in decis. 47. part. 2.* Limita nunc, vt pharmacopœus quoad illa tantum medicamenta præferatur, quæ in infirmitate, in qua debitor decessit, adhibita fuerunt, ita pulchrè *idest Maynard. in decis. 48. part. 1. & Cauale. decis. 34. part. 2.*

COLLECT. 484.

Ad Rubr. de iure patronatus.

EDICTUM de præsentando quibusdam personis prohibitum, quibusdam vero concessum reperitur, Prohibetur enim primo præsentare excommunicatus, *Rot. in decis. 2. de iurepatronatus.* Secundò, pupillas infans, *eod. Rot. in decis. 6. eod. tit. in antiq.* Tertiò prohibetur, quando beneficium vacat de iure, sed non de facto, *Rot. in decis. 9. eod. tit.* Quartò, infamis, *Roberts. rer. iudicat. lib. 1. decis. 7.* Quintò, prohibetur præsentans alij, quàm superiori, illa enim potius nominatio, quàm præsentatio dici potest, *A. b. l. de G. aff. in decis. 12. eod. tit.* & (vt tradit *Crescent. decis. 6. eod. tit.*) nominatus ante præsentationem nulum ius in beneficio habet. Sextò, priuatur potestate præsentandi patronus laicus præsentans criminofum, vel aliàs indignum, & priuatur pro ea vice tantum, *Crescent. 19. decis. 11. eod. tit.* cæque potestate ad superiorem deuoluitur, *Verall. decis. 19. part. 2.* Septimò prohibetur patronus post præsentationem vnus ante liem, post liem non poterit præsentare colligantem, alias voces patrono-

rum non habentem, *idem Crescent. in decis. 10. eod. tit.* Octauò, prohibetur creditor, *Maynard. in decis. 90. part. 3.* Personæ vero, quibus facultas præsentandi concessa est, hæc sunt, Et primo, potest præsentare sequeſtr. *Maynard. decis. 41. lib. 2.* Secundò, condutor, *Ann. alleg. 109.* Tertiò, meretrix, *Vsu. in decis. 124.* Quartò, existens in quasi possessione præsentandi, *Rot. diuers. decis. 167. part. 2.* qui etiam viro patrono præfertur, *Rot. decis. 14. eod. tit. in antiq.* & quasi possessio vnus, prodest aliis patronis, *Caputaquens. in decis. 191. part. 1.* In iure vero patronatus vltimus status quasi possessionis attenditur, *Triuis. in decis. Rot. Venet. part. 2.*

COLLECT. 485.

Super cap. nobis, de iurepatronatus.

EX Ecclesiæ constructione in patronatus acquiritur, h. d. Quòd amplia primo, procedere etiam per eius refectionem, *Roberts. rer. iudic. lib. 1. decis. 2.* & sic decisa est *gloss. in cap. 3. de iurepatronatus*; Amplia secundò, vt in dubio, potius ex constructione, quàm ex usurpatione præsumatur, *Verall. in decis. 128.* Amplia tertiò, etià si domus, vel fundus pro Ecclesiæ constructione assignaretur, *Caput. 19. in decis. 133.* Amplia quartò, vt debeat præsumi etiam ex foundatione per probationem possessionis immemorabilis, *Mohed. in decis. 3. eod. tit.* Num autem ex solo dotis relicto, probetur ius patronatus, decidit pulchrè *Rot. diuers. in decis. 167.*

COLLECT. 486.

Super l. sancimus, C. de fideiussores.

ISta l. est propriè sedes materiæ fideiussionis de repræsentando. Super

pter ea enim fuit primo dubitarum num fideiussor de præsentando debitorem in carceribus post octavam Paschatis, sub pœna teneatur immediate die nona præsentare, decisum affirmat. *Mari. Rot. Pis. in decis. 135.* Fideiussor autem de repræsentando reum, non tenetur toties, quoties facta repræsentatione à carceribus auferatur, *Afflu. in decis. 130.* Et num ad constituendum ipsum, in mora sit necessaria interpellatio, decisum negat. *Cacher. in decis. 48.* Potest autem moram hæc purgare, *Gram. in dec. 97.*

COLLECT. 487.

In cap. clerici, de excessibus Prælatorum.

Quamvis apud Ciuiliſtas ſodomiz materia ſedeat in laicis vir. *C. de adul.* hîc tamen ſecundum Canonistas oprimè ſedere poteſt, & licet in prima Parte meorum Collect. collat. 185. nonnulla ad hanc materiam pertinentia reportauerimus, poteſt tamen inſuper hîc quæri, Et primò, num crimen paſſus, veniar (licet fuerit minor) aliqua pœna plecendus, affirmatiuè, *Rub. in decis. Rot. Lipsia 65.* Sed num dictum huius minoris attestantis ſe de hoc crimine attentatum fuiſſe, indicium faciat contra attentatorem, negat. *Ro. Piſa. (ſeſſa Marta in dec. 138.* & hoc pariter in dicto pueri ſtuprati, *Triniſ. in decis. Ro. Venet. 14. par. 2.*

COLLECT. 488.

Super c. eam 16, de iure patronatus.

IN præſenti text. differentia inter iuſpatronatus laicale, & eccleſiaſticum ponitur, Idèò quæ eccleſiaſti-

ca, & quæ laicalia dicantur, hîc reportare operæpretium duxi, vt faciliùs eorum differentiz dignoſci poſſint. Et primò de iure patronatus erecto à clerico, qui voluit præſentationem fieri à ſuis hæredibus laicis, quod *A. bill. de Graſſ. in decis. 1 de iure patronatus laicorum* eſſe decisum aſſerit; Secundò, dicitur etiam ius patronatus laicale, quando eſt fundatum per Beneficiatum, etiam bona patrimonialia habentem, ſi laici ſint in quaſi poſſeſſione præſentandi, *Crescent. in decis. 9. tod. tit.* Tertiò, dicitur etiam laicale iuſpatronatus fundatum à laicis, & relictum quatuor laicis, & vni clerico, *idem Crescent. in decis. 3. eod. tit.* Quarto, dicitur etiam laicale iuſpatronatus fundatum à clerico beneficiato de bonis propriis, *Mohed. in decis. 9. eod. tit.* Quintò, dicitur etiam laicale iuſpatronatus confraternitatis relictum, licet ſit ſub nomine alicuius Sancti, *Rot. diuerſ. in decis. 547. par. 1.* Ius verò patronatus clerico competens ex fundatione, & dotatione an ſit laicale, vel eccleſiaſticum, decidit pulchrè *Pur. in decis. 228. lib. 2.* & nonnulla pulchrè notanda ponit *in decis. 90. lib. 3.*

Ius verò patronatus Beguinarum, eccleſiaſticum cenſetur, *DD. de Roſ. in dec. 8. de iure patronatus in antiq.* & idem ius patronatus conceditur laicis ex gratia, vt inuitentur ad dotandas, & conſtruendas eccleſias, *Verall. in decis. 250. par. 1.* Et quomodo diſtict iuſpatronatus laicale ab eccleſiaſtico quoad derogationem, vide pulchram decilio. *Pur. 57. lib. 3.*

COLLECT. 489.

Sup. 74. 1. de clerico agrotante.

R 3

Propter infirmitatem, atque senectutem datur. Prælato Coadiutor, h.d. Quod amplia etiam propter populi numerositatem, *dehill de Grass. in des. 1. de parochiis*. Impediens autem propter infirmitatem debet intelligi de illa infirmitate, quæ per se aggrauat corpus sine spe futuræ prosperitatis, *Verbal. in des. 1. 40. p. 1.* Sed animaduertere debes, quod si datur coadiutor ex causa senectutis, verificanda est ætas ab impetrate, *Caput. in des. 128.* Quæ autem ætas sit verificanda, distingas, quod si conceditur propter ingrauescentem ætatem, verificanda est ætas sexaginta annorum: si verò propter senectutem, debet verificari ætas septuaginta annorum, *Caput. in des. 129. p. 1.* Verum si concedatur propter ingrauescentem ætatem, & morbum, tunc probanda est ætas quinquaginta annorum, *idem Verbal. in des. 130. ca.* Et num hæc ætas probetur per testes, affirmatiuè, *idem Caput. in des. 131. ca.* Num autem coadiutor debeat esse eiusdem ordinis, cuius est ille, cui datur, negatiuè, *Caput. in des. 127. p. 1.*

COLLECT. 490.

Super l. lex vestigialis. ff. de pignoribus.

Resoluto iure datoris, resoluitur ius acceptoris, h.d. Ex quo primo infertur, quod mortuo Papa, potestas data conferuatoribus expirat, *Guid. Pap. in des. 2. 47.* Infertur secundò, quod per mortem principalis, expirat mandatum procuratoris, *idem Guid. Pap. in des. 119.* Infertur tertio, quod hypotheca imposita, pendente pacto de retrouendendo, resoluitur, licet contrarium teneat. *Carroz. in des.*

117. Infertur quartò, ad emphyteoticarium, qui obligauit rem in emphyteosim acceptam, quia, illa finita extinguatur oblatio, *Guid. Pap. in des. 575.* Infertur quinto similiter ad emphyteutam, qui imposuit seruitutem, quia extinguatur, finita emphyteosi, *Capp. Tholaf. in des. 461.* Infertur sexto, ob hanc rationem, quod nouus dominus non tenetur stare colono, *Gass. Thess. in des. 1. 6. p. 2.* Infertur septimò in redimente, vigore termini ad redimendum, qui non tenetur stare colono. *Mastril Rot. Sic. in des. 1. p. 1.*

COLLECT. 491.

Super cap. presenti, de prabendis.

Beneficiorum Sed. Apost. referuatores, materia hic quidem peroptimè sedet, cum dicat, quod Beneficia vacantia in Curia affecta sunt. Tu verò adde, & alia, ex quibus beneficij referuatio inducitur, Ex primò, commenda Papæ, siue de vacante, siue de obrento in titulum, inducit referuationem, *Crescent. in des. 4. de prab. Put. in des. 168. lib. 1.* Quod amplia, etsi commenda esset præsumpta, *idem Crescent. in des. 6. de prab.* quauis per coniecturas, atque præsumptiones beneficiorum referuatio induci non debeat, *Bellam. in des. 611.* Amplia secundo, etiam commenda cessante, *Mohedan. in des. 9. de prab.* Tertio, beneficia collectorum & Subcollectorum sunt similiter referuata, *Ros. in des. 14. de prab. in antiq.* Quod amplia primo, licet desinât esse Collectores, *Ros. in des. 14. eod. tit. in antiq.* quia beneficia semel affecta, semper durant affecta, *eodem Ros. in des. 14.* Amplia secundo, etiam si in locum Supplicatoris obtine-

tis

tis beneficium, alius subrogatur, *Rot. in dec. 11. de prabend. in antiqu.* Amplia tertio, in beneficiis Subcollectorum etiam antequam subcollectionis officiorum acceptauerint, *eadem Rot. in dec. 12. de prabend. in nou.* Limita tamen, ut Subcollectorum exercentium tantum beneficia reservata censeantur, *Crescen. in dec. 16. de prabend.* Amplia quarto, etiam nondum praestito iuramento de fideliter exercendo, *Verall. in dec. 76. par. 3.* Amplia quinto, ut etiam beneficia Cardinalium, *idem Verall. in dec. 75. par. 3.* Inducitur pariter & sexto beneficiorum reservatio per specialem Papae reservationem, *Rot. in dec. 18. de prabend. in antiqu.* Clausula vero ac si nulla reservatio facta foret, includit omnem reservationem generalem, *Eadem Rot. in dec. 25. eod. tit. in antiqu.* Haec autem Summi Pontificis reservatio expirat per solum collationem, etiam possessione non subsequuta, *Rot. in dec. 24. eod. tit. in antiqu.* Et falsa causa vitiat huiusmodi reservationem, *Rot. in dec. 19. eod.* Quomodo autem reservatio probetur, decidit *Verall. in dec. 77. par. 3.* Et num probetur ex narratiua Brevis de capiendis possessionem? decidit *idem Verall. in dec. 79. par. 3.* Num autem possit Legatus a latere beneficia reservare, in praedictum Ordinarij? decusum affirmatiue, *idem Verall. in dec. 74. p. 3.* Et num beneficium reservatum possit in manibus Ordinarij resignari, in affirmatiuam decidit pariter *Verall. in dec. 78. p. 3.* Et num beneficium dicatur vacare in Curia, si vacat per priuationis sententiam in Curia, & contra praesentem, affirmat. *Verall. in dec. 64. p. 1.* & vide nonnulla ad hanc materiam pertinencia per *Rot. in dec. 3. & seq.*

COLLECT. 491.

Super c. 1. de edificandis Ecclesiis.

Q Vi in aliqua Ecclesia beneficium obtinet, ad illius reparationem tenetur, h. d. Quod amplia primo, ut pariter teneatur ad onera imposita per fundacionem. *Sayr. in dec. 1. de iure patronatus*, licet Episcopus pro vna vice tantum possit recedere a fundatoris voluntate, pulchre *Cresc. in dec. 7. de iure patronat.* Amplia secundo, ut idem teneantur facere obtinentes pensionem super beneficio: pro rata enim ad Ecclesiae reparationem tenentur, *Sayr. in dec. 1. de Eccl. edificandis.* Amplia tertio, ut beneficiarij ultra ad Ecclesiae reparationem, patronum inopem alimentare teneantur, etiam si alteri iure patronatus donauerint, *Mari. Rot. Pis. in dec. 41.* Amplia quarto quod in defectum teneatur populus, *Valas. in dec. 79.* Limita tamen ubi redditus Ecclesiae essent ita tenues, quod non sufficerent ad alimentum Rectoris, pulchre *Cappell. Tholos. in dec. 499.*

COLLECT. 493.

Super l. liberorum, ff. de verb. signif.

A ppellatione filiorum non veniunt naturales, h. d. Ex quo infertur primo, quod filij bastardi, seu naturales non possunt vti insignibus seu (ut vulgo dicitur) armis, quibus illi de familia videntur, *Gasspar. Tb. ff. in dec. 41.* Infertur secundo, quod filij naturales non retinent generis nobilitatem, ut ceteri filij, *Guid. Pap. in dec. 580.* Infertur tertio quod non valet donatio facta a patre filio naturali in premium emancipationis, *idem Guid. Pap. in dec. 631.* Infertur

quartò, quòd filius naturalis non connumeratur ad constituendum numerum filiorum, vt patrem à minoribus excusent, *Garz. in dec. 3.* Inferitur quintò, quòd nò est pateina successione capax, nisi quoad duas vncias tantum, *Gass. Thess. in decif. 83.* Inferitur sextò, quòd filio naturali non debetur à fratre vita militia, *Mastrill. in decif. 83.* Inferitur seprimò, quòd non sunt in potestate patris, vt ceteri filij *Cappel. Tholos. in decif. 97.* Inferitur octauo, quòd non excludit substitutum, quòd secus est in legitimato, pulchrè *Mart. Rot. Pisan. in decif. 94.* Inferitur nonò, quòd filius naturalis non potest petere legatum & alimenta, pulchrè *Surd. in decif. 224.* Inferitur decimo, quòd dispositio *l. quisquis, C. ad leg. Iul. Marcell.* non locum sibi vendicat in filiis naturalibus, licet secus in filiabus, *Mart. Rot. Pisan. in decif. 17.*

COLLECT. 494.

Super glos. in clem. 2. de prabend.

HÆc glos. communiter à DD. recepta est in questione illa, quòd Papa in dubio nò censetur, ac præsumitur præiudicare iuripatronatus, *Quæ glos. declaratur primo, vt intelligatur de iurepatronatus laicorum, non autem clericorum, Cassado. in d. c. 4.* Declaratur secundo, vt derogatio iuripatronatus nobilium nò comprehendat, quòd est de iurepatronatus Regio, *Crescent. in decif. 8* pro qua exat *regula Cancellaria 41.* ex qua statuitur iuripatronatus ad aliquem Regem pertinet non censi derogatum, nisi specialis de illo mentio fiat. Declaratur tertio, vt pariter glo. debeat intelligi de iurepatronatus

quorumcunque Principum superiorum non recognoscetium, quoniam illorum iuripatronatus non censetur derogari per Papam, nisi expressè de illis mentio habeatur, vt pulchrè decidit *Mart. in decif. Rot. Pisan. 193.*

COLLECT. 495.

Super l. leganter. ff. de pignoratitia actione.

RE hypothecata insolidum data cuius non agitur primitiua actione hypothecaria, sed ex empto; hoc dicit. Quòd limitatur primo in re in solum data per Iudicis sententiam, quæ si euincatur, poterit creditor priorem exercere hypothecam, ita pulchrè *Afflic. in dec. 8.* Limita secundo in creditore, qui rem sibi obligatam emit, *idem Afflic. in decif. 16.* Limita tertio, quando creditor reuocabiliter dominium rei sibi hypothecatae acquisierit, hoc enim casu hypotheca non extinguitur, & pet consequens, euictione subsequuta poterit agere primitiua actione, *Rob. rer. iudicat. lib. 5. in decif. 7.* & sic est decisus *tex in l. ex testante. §. latimus. ff. d. exceptione rei iudicata.* Limita quartò in re creditori assignata per substationes, etsi contrarium decidat, *Surd. in decif. 266.* Limita quintò favore dotis, *Iaffred. in decif. 219. com. 2.* quæ decisio tibi deseruiet ad ornatum pulcherrimi *tex in l. qui res ff. de solutio.* Limita sextò, quando species pro specie soluitur, *Ann. cons. 9.* quòd not. pro intellectu *l. si quis alium, ff. de solutionibus.*

COLLECT. 496.

Super illud de iure patronatus.

Iuris.

Invispatronatus donatio non valet, nisi in ea Episcopi adhibeatur auctoritas, h. d. Quod amplia primo procedete in filio, cui pater absque Episcopi consensu, ius patronatus donare non potest, pulchrè *Verall. in decis. 13.* Amplia secundò, siue præcedat, siue subsequatur Episcopi consensus, *Ioseph. Ludon. in decis. 42.* Sed limita primò, vt valeat donatio facta comparatone, *Abill. de Gress. in decis. 19. de iure patron.* Limita secundò, quando donatio fieret loco religioso: in hoc enim casu Episcopi consensus non est necessarius, ita pulchrè *Garz. in decis. 90.* quod diligenter nota ad ornatum c. 1. de iure patron. lib. 6.

COLLECT. 497:

Super l. Gracchus, C. de adulteriis.

Icet marito mulierem in adulterio deprehensam occidere, hoc dicit. Quæ lex conformis *Constitutioni Regni*, quæ incipit, *si maritus*. Quæ amplia primo, vt pariter eidem liceat eam accusare, licet accusatio vxori facta à marito prohibeatur, *Peguer. in dec. 94.* Quod nota ad text. in l. 1. Cod. cod. tit. Amplia secundò, vt etiam marito liceat aliis demandare, vt illum occidant, *Garz. in decis. 27.* Limita tamen, vt non liceat viro ducere secum plures socios ad occidendum vxorem in adulterio repperitam *Trius. in decis. 1. par. 1.* Sed num maritus occidendo vxorem adulteram, lucretur dotem? decidit negat. *de Franc. in decis. 678.* Num autem maritus teneatur ad antefati solutionem, si illam sub colore simulati adulterij occiderit? in affirmatiuam decidit *de Pont. in decis. 34.*

COLLECT. 498.

Super l. 1. C. communia delegat.

Pro legato consequendo, ultra alia legatario hypothecaria actio competit, h. d. Quod amplia, vt pariter fideicommissaria competat, *Surd. in decis. 76.* Subamplia, vt illam habeat etiam aduersus tertios possesores, pulchrè *Gasp. Thessau. in decis. 83.* Sed nunc limita primo, vt illam non habeat pro annuo legato, *Surd. in decis. 18.* Limita secundò, pro fructibus rei legata, *idem Surd. in decis. 271.* Limita tertio, vt illa non extendatur ad bona alteri legata, *Fab. in decis. 6.* Cod. *communis delegat.* Limita quarto, vt hoc procedat in rebus testatoris tantum, non autem hæredis, *Fin. in decis. 606.* Limita quintò, vt non dicatur indiuidua, *Faber. in decis. 1. C. commun. delegat.*

COLLECT. 499.

Super Conc. Trid. sess. 13. can. 1.

Hic noua matrimonij cōtrahendi forma constituitur, vt scilicet coram Parocho, & duobus testibus celebretur. Quod amplia primo, vt hodie cessent matrimonia præsumpta in vim s. u. *quæ fidem*, de sponsalib. eo quia nō dicitur verè matrimonium, nec realiter absque Parocho, & duorum testium præsentia esse potest, ita pulchrè *Trius. in dec. 10. p. 1.* Amplia secundò, quod adeo est nullum matrimonium sine proprii Parocho præsentia, vt contrahentes propria auctoritate, ac sine vlla iudicis sententiâ resilire poterint, *Saym. in decis. 1. de spons.* Amplia tertio, etiam si proprius

Parochus esset schismaticus, sed non adhuc esset iure suo priuatus idē *Sayr. in dec. 13. de spons.* Amplia quartò, vt in antiquis sufficiat probatio huius solemnitaris ex libro Parochi, *Rot. diuer. in decis. 240. p. 2.* Amplia quintò, vt forma (de qua hic text.) non possit adimpleri per æquipollens, pulchrè *Rot. diuer. in decis. 657. p. 1.* vbi pariter decidit quid sit istud æquipollens. Amplia sexto, etiam si Parochus, ac testes non essent specialiter ad hoc rogati, non enim necesse est, vt Parochus, vel testes fiant ad quid rogentur, sed sufficit tantum, vt adsint ad id, quod agitur, *Sayr. in decis. 24. de spons.* Amplia septimò, vt sufficiat cuiuscumque Sacerdotis presentia de proprii Parochi licentia assistentis, idem *Sayr. in decis. 59. eod. tit. Rot. diu. dec. 642. p. 1.* Amplia octauò, vt non sufficiat Parochi Ruralis presentia, pulchrè *Rot. diuer. in dec. 656. par. 1. quæ decisio tibi deservit ad ornatum sex. inc. fin. de sepult. in 6.* Verum limita, si Romæ aliquod contraxerit domicilium, *Rot. diuer. in dec. 643. par. 1.*

COLLECT. 500.

Super c. inter corporalia, de translatione Episcop.

Matrimonium carnale æquiparatur spirituali. h. d. vltra alia. Ex quo inferitur primò, quod statutum excludens à successione maritam dotatam, procedit etiam in Moniali, pulchrè *Gasp. Thessau. in decis. 3. p. 1.* Inferitur secundo, quod paraginm, quod debetur Monialibus, est vni forme cum illo maritandaru, *Afflic. in decis. 348. quicquid (iudicio meo) teneat de Franch. in decis. 44.* Inferitur

tertiò, quod cognoscens Monialem, dicitur committere adulterium, quemadmodum cognoscens maritam, pulchrè *Cacher. in decis. 103.* Inferitur quartò, quod Monialis prodest patri ad se excusandum à tutela, vt maritata de *Franch. in decis. 532.* Inferitur quintò, quod legatū pro maritagio, debetur etiam pro monachatu, pulchrè *Mastr. Ro. Sic. in dec. 159.* Inferitur sexto, quod dispositio Auth. res quæ, C. communia de legat. 1, vendicat sibi locum in vtroque matrimonio, & carnali, & spirituali, *Maynard. in decis. 9. lib. 3.* Inferitur septimò, quod ob hanc rationem Monasterium succedit loco filij, *Gratian. in dec. 7.* Verum limita in casu de *Franch. in decis. 29.*

COLLECT. 501.

Super l. fin. autem, C. de editio diui ADr.

In legitimi contradicitoris materia, de qua in presenti §. est primo animaduertendum hæredem vsufructuarij dici legitimum contradicto rem, pulchrè *Gasp. Thess. in decis. 96.* Secundo, neque in obsecratore transactionis, *Verall. in decis. 341. p. 1.* Tertiò neque substitutus, *Capp. Tholof. in decis. 422.* Quartò, neque habens titulum intalidum, *Caput. in decis. 347.* Sextò, neque fideicommissarius, *Ant. Fab. in decis. 2. C. eo. tit. de edit. diu. ADr.* Sed num agentes huius l. beneficio, teneantur ad fructuum restitutionem? decidit idem *Fab. in decis. fin. Cod. eod.* Vbi quoque ponit differentiam inter beneficium huius l. & petitionem hæreditatis.

COLLECT. 502.

in l. Lucius ff. qui petiores in pignora.

Prior

PRior in sorte, etiā in vltis prior cenfetur, h.d. Quod amplia primò in casu *Afflicti. in decif. 187.* Ampl a fecundò id obtinere locum nedum in expreffa, verum etiam in tacita hypotheca, *Myfing cons. 1. obfer. 59.* Amplia tercio, etiam in anterioritate non quidem ex tēpore, fed ex caufa, iuxta terminos l. *privilegia ff. de privileg. cred. pulchrè de Ponte in decif. 34.* Amplia quatrò tam in hypotheca condutionali, quam pura, et si noua fit fua obligatio cum pignorum repetitione, *hff. in dec. 93. lib. 2. Myfing. dec. citata.*

COLLECT. 503.

Super Conc. Trid. fess. 6. can. 3.

Hic à sancta fynodo quidam enumeratur casus, in quo Regularis ab Ordinario loci puniri potest, nempe si extra Monasterij tecta deliquerit: Amplia primò, hanc sacram dispositionem locum sibi vendicare etiam in Equitibus Sancti Joannis Hierosolymitani, qui (vt etiam dixi in prima parte meorum collectaneorum 10. l. d. 216.) sunt verè Religiosi, vt etiam tradit *Sagr. ex Nauar. in decif. 26. de Regularibus.* Cæterum tu adde alios casus decifos, in quibus iurisdictioni Ordinarij subijciuntur, Et primò in eo Regulari, qui fuit testamenti exequutor, hic enim ab Ordinario ad rationes reddendas cogi potest, *Mari. Rot. Pisa. in decif. 3. & sic est decifus text. ex clem. 1. de testam. mentis.* Secundus casus est in Muntio Venetiarum, qui est Iudex Ordinarius Regularium, *Trinis. in decif. 36.* Tertius casus est ex decreto S. C. *Trid. fess. 7. can. 14.* Vbi habetur, quòd Ordinarij tanquam Apòstolicæ Sedis Delegati in causis mercedum, &

miserabilem personarum possint cogere Regulares debitores, & ita decidit etiam *Kopin in dec. 361. part. 2.* Quatrò, in casu hæresis Regulares exempti subsunt Iurisdictioni Ordinarij, *Maynard in decif. 25. lib. 1. & Trinis. decif. cit.* Quintus casus est in Regularibus exemptis, qui possunt compelli per Episcopum ad Processiones accedere, pulchrè *Grat. Rot. Marc. in dec. 132.* Verum hoc limito non procedere in illis Regularibus, qui sub strictiori disciplina viuunt, vt habetur per *Conc. Trid. fess. 15. can. 13. in fine.* Qui casus etiam est decifus (teste *Maynar. in decif. 13. lib. 4.*) Limita fecundò, si abessent à ciuitate per dimidium miliare. Hoc enim casu non tenentur ad processiones accedere, vt Sacra Congregatio censuit, & est decif. *Grat. 132. & ad mat. vide Rot. Collect. à Farinac. dec. 166.*

COLLECT. 504.

Ad Bart. in Conf. 180.

Concludit quòd ecclesia non tenetur soluere collectas pro bonis à laicis acquisitis, & cum eius opinione transiuit Senatus Pedemonta, vt refert *Thiffaut. in decif. 234. per text. apertum in cap. 1. de immunit. ecclæs.* & iterum idem Senat. decidit vt refert *Gaff. et Felius in additione ad Patrem in cit. dec. 234.* Limitatur primò, vt ecclesia pro bonis acquisitis, & donatis non teneatur, vt non procedat quando adesset consuetudo quod omnia onera distribuantur per extimum ad xis, & libram, & propterea bona essent allibrata, & registata in publicis catastis, quia tunc ad ecclesiam transirent cum illo onere, *Franch. March. in decifion.*

223. Sublimita hanc limitationem locum non habere in oneribus, & collectis variabilibus, & incertis, *Guid. Pap. in decif. 381.* Quam opinionem secutus fuit idem Senatus Pedemon. scribit *Ofafch. in decif. 136.* & faciunt scripta per *Guid. Pap. in decif. 784.* Limita secundò, quando collecta esset imposita ante acquisitionem factam ab ecclesia, quia tunc bona iam sunt pro collectis impostis hypothecata, & transeunt cum illo onere, Ego in *decif. Curia Archiepiscopi Neap. 129.* quam nora ad *cons. Angeli 24.* Limita tertio, quando onera imponuntur ex causa belli, & alterius necessitatis, & tanto magis quando hoc bellum esset aduersus hæreticos, nam tunc iustum est, vt ecclesiastici cum secularibus concurrant, *Ofafch. in decif. 98.* Limita quarto, quando quis catastroauit bona sua submitiendo illa oneribus, quæ soluere promisit pro se, & hæredibus, si enim ista bona alienentur in Ecclesiam transeunt cum suo onere propter submissionem, & iuxta hanc limitationem censuit *Senat. Pedem. in causa Villa Francia 15. Februarij 1590.* refert idem *Thesaur. in citata decif. 234.*

COLLECT. 505.

Super Regul. de trienniali.

Ampliatur primo hæc regula, vt tueatur possessorum, qui non expresse verum valorem, *Mohed. in decif. 5. de cau. poss. & propri.* Limita secundò, vt controuersia fructuum non impediatur huius regulæ beneficium, *Rot. divers. in decif. 1235. part. 3.* Amplia tertio, vt etiam excipiens aliquos casus, in non exceptuatis locum habeat, *Verall. in decif. 44 p. 3.*

Amplia quarto, vt quoque locum sibi vendicat in commendis, *Mohed. in dec. 16. de cau. poss. & propri.* Verum limita primò huius regulæ dispositionem, vt non habeat locum in beneficio vacante in Curia *Verall. in decif. 48 par. 2.* Quando autem beneficium in Curia vacare dicatur, pulchrè decidit *Rot. in decif. 86. de prebend. in antiqu.* Limita secundò, vt minime suffragetur ei, qui infra terminum causam commisit, verum neminem citauerit *Crescent. in decif. 1. hoc sit. Cassad. in decif. 6. super Regul. de triennialibus.* Limita tertio in trienniali possessione non quidem pacifica, Regula enim triennalem possessorem pacificum tuetur *Crescent. in dec. 11. de causa poss. ff.* Limita quarto in possessore, cui deest titulus, & in hoc distat à regula de Annali, quæ non requirit titulum, pulchrè *Crescent. in decif. 4. eod. tit.* Sed amplia existente titulo verum discolorato, pulchrè *Verall. in dec. 45. par. 3.* Limita quinto, si appareat aduersarium citatum fuisse, quod quidem sufficit apparere ex verbis eiusdem *Crescent. in decif. 6. de caus. poss. & propri.* Limita sexto, vt locum non habeat in hospitali, quia non dicitur beneficium, licet habeat Ecclesiam, atque campanam, & ibi Missa celebratur *Mohed. in decif. 18. eod. tit.* quæ decisio tibi deseruiet ad limitationem *Clement. per litteras de prebend.* Limita septimò in subrogato in ius alterius, qui huius regulæ beneficio vti minime potest, quoniam est exceptio personalis *Mohed. in decif. 2. eodem tit.* Limita octauò in eo, qui fuit exclusus propter regulam, quia licet acquisierit ius tertij, cui regula non obstat, non potest vtrumque ius cumulare, idem *Mohed. in dec. 4. de caus. poss. & propri.*

COLLECT.

COLLECT. 506.

Super cap. licet, de proband. in 5.

Ceterum, quia in regula de triennali sapè, sapius de pacifico possessore fit mentio, hic aliqua ad hanc materiam pertinentia repositare, operapretium duxi. Sed primò dubitari possèt, quis nam dicatur pacificus possessor, & resignatarius in materia *Regul. de triennali*, dicitur pacificus possessor, *Mohed. an. in decis. 3. de caus. poss. ff.* non autem dicitur ille, qui non vult parere *Pat. in decis. 311. lib. 2.* Neque ille, qui commisit vnam causam, tanquam intusus, licet extraneus sit in nomine *Ros. divers. in decis. 89. part. 3.* Sed num ex solo temporis cursu demonstretur pacificus possessor, decidit *Vet. all. in decis. 246. part. 3.*

COLLECT. 507.

Super l. pecunia, C. de privileg. fisci.

Fiscus pecuniam posteriori creditori solutam auocare potest, h. d. Quod amplia primò in Fabrica Diui Petri de Vibe, quæ pecuniam posteriori solutam auocat, pulchrè *Mart. Ros. Pisan. decis. 42.* Amplia secundò, etsi pecunia esset per posteriorem bona fide consumpta, *Afflic. in decis. 190.* Amplia terriò, vt auocatio competat creditori aduersus posteriorem etiam si pecunia per iudicis sententiam esset adiudicata, pulchrè ac notabiliter *G. ff. thessaur. decis. 16.* Amplia quattò hunc nostrum text. vendicare sibi locum in quolibet priuilegiato creditore, *Capys. in decis. 78.* Amplia quintò, etsi pecunia esset soluta ab hærede creditori prius venienti, quia si sciebat adesse antecio-

res non vtique liberaretur *Mynad. in decis. 9.* Verùm limita primò, si pecuniar solutio fieret creditori posteriori coram primo creditore *Gasp. thess. in decis. 6. in 9. casu*, ita Senatum decidisse asserens. Limita secundò in casu *Gramm. in quest. 1.* post suas decisiones. Ad huius tandem legis ornatum videas pulchram decisionem, *Ioseph. Ludou. 45.*

COLLECT. 508.

Super l. cum manu facta, §. fin. ff. de contrahenda emptione.

Potest venditor sibi dominium reseruare, quousq; pretium fuerit sibi integraliter solutum, h. d. & quod valeat, decidit *Magon. Ros. Florent. in decis. 31.* Sed num huiusmodi pactum operetur iuris congrui exclusionem, quasi quod res non dicatur verè, ac propiè vendita, decidit negatiuè *Afflic. in decis. 338.* Habet tamen hunc effectum, vt constituat venditorem in concursu creditorum emporibus potioriem omnibus, pulchrè *Mart. Ros. Pisan. in decis. 43.* Sed limita hoc in meliorationibus factis in re empta per emptorem, in illis enim anteriores creditores præferuntur, *de Franch. in decis. 506.*

COLLECT. 509.

Super Regula de Annali.

Regula hæc ampliat pluribus modis, Et primò, vt descendat possessorem in Annalem etiam titulo carentem, pulchrè *Crescent. in decis. 4. de causa poss. ff. & propriet.* Amplia secundò, vt annalis possessio pacifica non interrumpatur per vllam citationem, *idem Crescent. in decis. 1. eod. tit.* Sed num censeatur satisfactum Re-

gul. per citationem principalis, vel ipsius Procuratoris, decidit affirmatue, *Mohed. in decis. 12. de caus. possess. & propriet.* Amplia tertio, ut locum habeat etiam in impetratione subrogationis, *Mohed. in dec. 19. eod. tit.* Amplia quarto, ut locum habeat etiam in cessionibus, *Crescent. in decis. 16. eod. tit. de caus. possess. & propriet.* Sed intellige, quando possessor possedit pacifice per annum antequam cessio facta foret, *Cassad. in decis. 15. super reg.* Amplia quinto, ut Regula de Annal. satisfiat per diligentiam factam in primo anno de expediendo causam, *Crescent. in decis. 17. de caus. possess.* Amplia sexto, ut regula hæc iuuereum, qui post Annalem possessionem tacite ratificat possessionem ab asserito Procuratore obtentam, *Crescent. in decis. 15. eod. tit.* Verum limita nunc, & primo, ut regula hæc requirens expeditionem causæ intelligatur de causâ in petitorio, *Crescent. in decis. 9. eod. tit. de caus. possess. & propriet.* Limita secundò, ut non gaudeat beneficio huius regulæ, qui non est pacificus possessor, *Mohed. in decis. 14. de caus. possess. & propriet.*

COLLECT. 510.

Super c. si gratiòe de rescriptis.

Beneplacitum morte extinguatur, h. d. Quod amplia, primò, aded hanc conclusionem esse veram, ut res concessa ad beneplacitum absque causa reuocari non possit, *Capyc. in decis. 16.* Ex quo inferitur, quod si Iudex ad suum beneplacitum aliquem in exilium condemnauerit, eius morte exilium erit reuocatum, *Ann. consil. 14.* Amplia secundò, ut nondum morte verum etiam officio si-

nito beneplacitum extinguatur, idem *Capyc. in decis. 136.* Ex quo etiam inferitur, quod Officialis Baronis ad beneplacitum constitutus non potest infra annum suspendi, *Mastrill. in decis. 188.* Verum limita primò, ut non extinguatur morte ubi fauor publicus versatur, pulchrè *Carrocc. in decis. 18.* Limita secundò, quando quid concessum est sub commemoratione dignitatis, *Mohed. in decis. 13. de consuet.*

COLLECT. 501.

Super extrauag. ambitione, de rebus Eccles. non alien.

Ampliatur primò hic text, ut nõ probata vera sollempnitate, arque causis necessitatis, & utilitatis alienatio dicatur nulla, *Mart. Rot. Pisan. in decis. 86.* Amplia secundo, etiam si alienatio fieret in Ecclesiam sub annuo censu, pulchrè *Truiss. in decis. 56. part. 1.* Amplia tertio, ut commissarius deputatus si in euidentem, &c. debeat extraiudicialiter procedere *Crescent. in decis. 12. de privileg.* Quod Commissarij officium Pontificis morte non expirat, *Peguer. Rot. Catalan. in decis. 129.* Amplia quarto etiam procedere in alienatione rerum Hospitalis, *Rot. Bonon. in decis. 13.* penes *Benninend.* Amplia quinto, in alienatione bonorum confraternitatis, *Casar Barz. in decis. eiusdem Rot. 117.* Amplia sexto, ut, & in locatione bonorum Ecclesiæ ultra triennium, patier procedat ut in text. & adest *decis. Ganum. fin.* Amplia septimò, ut emphiteuta Ecclesiæ absque sollempnitatibus teneatur ad census, etsi contractus sit nullus, *de Franch. in decis. 196.* Ceterum limita primò, ut locum non habeat in cessionibus ante Paulinam factis, *Mart. Rot. Pisan. in decis. 37.*

Limita

Limita secundò in locis ubi hæc Extrauag. non est vñ recepta, *Mobed. decis. 1. de consuet.* Limita tertio, vt semel alienata cum sollempnitate, de qua in text. efficiatur absque ea perpetuò alienabilis, *Garz. in decis. 99.* Quando verò dicatur solita alienari, decidit pulchrè *Crescent. in decis. vnica, de consuetudine.* Limita quartò in emphyteusi solita concedi Ecclesiæ ad 29. annos ad renouandum cum beneplacito Sedis Apostolicæ, quoniam transit ad quoscumque hæredes, & idcirco alteri in perpetuum concessa absque dicto beneplacito est valida, *Mari. Ros. Pisan. in decis. 81.*

COLLECT. 512.

Super l. inter pacis. ff. de re iudicata.

Hic habes, quæ sententia ex Iudicibus veniat præferenda, verum tu addas primò, quod in *Sac. Conf. Neap.* præfertur illa, quæ pronuncietur cum maiori parte votorum, *Afflict. in decis. 1.* Secundò addas, quod in æquali iudicantium numero præfertur causa dignitatis, *Th. ff. in decis. 1.* Tertiò, quando ex tribus Iudicibus primus condemnat in quinque, secundus in decem, tertius verò in quindecim, tunc enim sententia in decem præfertur, prout ita pluries Senatum Pedemont. iudicasse scribit *Osfch. in decis. 22.* & *Th. ff. in decis. citat. num. 10.* Quartò, præfertur illa sententia, quæ reis æquior esse videtur, *Mastrilli in decis. 183.* vnum tamen in hac materia animaduerti vos precor, scilicet, in sententia in maiori summa non inest minor, vt pulchrè decidit *de Franch. in decis. 356.* ex qua clarè patet hodie limitari dispositionem *cap. primi, de arbitrio, lib. 6.* Hunc

autem text. nostrum vt eius dispositio seruetur tantum in Tribunali Regiæ Cameræ, & non in aliis, de *Pont. in decis. 31.*

COLLECT. 513.

Super cap. Immunitatem, de immunitate Ecclesiæ.

Delinquens intra Ecclesiam eius immunitate non gaudet, hoc dicit. Quod amplia primò procedere etiam in delinquente prope Ecclesiam, *Iaffred. in decis. 99.* præsumitur enim cum deliquisse sub specie immunitatis. Amplia secundò, in delinquente, & capto in Apotheca hospitalis, quia similiter gaudebit Ecclesiæ immunitate, de *Ponte in decis. 35.* Amplia tertio, text. nostrum procedere in quolibet delicto in Ecclesia commissò, & in specie in delicto furti, decidit *de Ponte in decis. 4.* Amplia quartò, etiam in eo, qui semel commisit sacrilegium in Ecclesia, nam si ob aliud delictum per eum commissum confugiat ad Ecclesiam immunitate non gaudet, *Capocell. Tholos. in decis. 422.* & ratio est, quia per sacrilegium antecedens priuilegium amittit, & Ecclesia eum amplius tueri non debet, *Roberts. lib. 1. rer. iudicatar. decis. 130.*

COLLECT. 514.

Super cap. ex literis, il. 2. de sponsalibus.

Qui iurauit cum aliqua contrahere, nisi subest impedimentum, per censuram Ecclesiasticam contrahere compellitur, hoc dicit, qui text. quotidie in Curia Archiepiscop. Neap. practicatur, ideo super eo has nota decisiones. Et ampliatur

primò procedere etiam si iuramentum non interuenisset, ita *Mart. Rot. Pisan. in decis. 7. 2.* Ampliatur secundò, vt eo magis quis ad contrahendum cogi debeat si interuenisset copula carnalis, & filij generatio, hæc enim confirmant sponsalia de futuro, ex quo apparet magis enixa voluntas, ita vt ab ipsis recedi non possit, *Ros. in decis. 497. part. 1.* Ampliatur tertio, vt sponsalia hodie non censeantur sublata per *Concil. Tridentin. sess. 23. can. 1.* cum de contractu matrimonij dumtaxat disponat, *Triuis. in decis. 9.* & adest declaratio Sacræ Congregat. per hæc verba, videlicet decretum hoc annullat solùm contractus matrimoniales per verba de præsentati clandestinè factos, sponsalia verò per verba de futuro reliquit interminis iuris communis, præterquàm quòd per copulam prædictam in sponsalia in matrimonium non transibunt, vt refert *Mart. citat. decisioe 164.*

COLLECT. 515.

Super Bulla Pij V.

Symmus Pontifex hîc sancit Spænam suspensionis Episcopis beneficiorum resignationem admittentibus absque causis, de quibus in text. Quod limita primò, vt in præfata pœnam non incidat quis per solam admissionem resignationis, & præsentationis, sed ita demum si sequuta fuerit collatio, vel institutio quoad ipsos Collatores, vel ius instituendi habentes, ita *Triuisan. Rot. Venet. in decis. 7. part. 2.* Limita secundo, in casu *Gratian. in decis. 189.* vbi pulchra ad materiam pertinentia scribit.

COLLECT. 516.

Super cap. 1. de fide instrumentorum.

Exemplo, seu Copiæ non creditur, hoc dicit. Et quamuis de hac materia in prima parte meorum Collectan. *Collect. 130.* nonnulla dixerim, tamen vltra ea, Amplia primò, vt insertum facultatis testandi in testamento non probet facultatem testandi per rationem, de qua in text. & per *Verall. in decis. 96. part. 2.* Quæ decisio potest tibi deferuire pro testamentis infirmantis illorum præcipuè, quibus facultas denegata est, Verùm limita text. nostrum, vt non procedat concurrentibus coniecturis ad mouendum Iudicis animum ad credendum sufficientibus, *Caputaq. in decis. 134. part. 1.* In hoc enim casu etiam copiæ creditur *Maynard. in decis. 13. lib. 3.* Limita secundo quoad colorandum riculum in spolio, si quidem illum per insertum probare sufficit, *Crescent. in decis. 1. de restit. spol.* Limita tertio, vt insertis in sententia credatur, *idem Crescent. in decis. 10. de probationib.*

COLLECT. 507.

Ad Statutum Italia.

Maliter Collectan. in alterius Italiae statuti disponentis in mulierum, atque minorum contractu duorum consanguineorum adhibendam esse præsentiam, composuisse recorder, nunc verò de illo Italiae statuto, quod vulgò dici solet forminas, existentibus masculis, à successione excludi, agendum dixi, quod amplia primò, vt locum habeat

beat etiam favore Clerici, vel Monasterij, ut per illos fœmina à successione dicatur exclusa, *Gasp. Thess. in dec. 1. part. 2.* Amplia secundo, ut pariter fœmina veniat excludenda à successione fratris Clerici, *Carrocc. in dec. 127.* & idem *Gasp. Thess. in dec. 1. part. 2.* Amplia tertio, ut fœmina femel exclusa per masculorum existentiam perpetuò censeatur exclusa, et si masculi decessissent, pulchrè *Cappel. Tholos. in dec. 459.* Quæ decisio tibi deferriet ad ornatum doctrinæ *Bart. in l. 1. ff. ad Tertullian.* Amplia quarto, ut etiam fœmina excludatur à successione per existentiam agnati forensis, *Gasp. Thess. in dec. 3. part. 2.* Licet statuti beneficium ad forenses non extendatur, *Th. ff. Pater in dec. 106.* quemadmodum etiam illos nō ligat, *Rot. divers. in dec. 673. par. 1.* Limita tamen, ut statutum non comprehendat bona extra territorium statuentium posita, *Ioseph Ludov. in dec. 76.* & hanc sententiam nonnullæ Rotæ Italix sequutæ fuerunt, præfatum *Rot. Rom. teste Puteo in dec. 351. lib. 1. Rot. Florent. Magonio teste, in dec. 107.* & *Rot. Mediolan. Poltr. Rep. in obser. 252.* & in eandem opinionem descendit *Rot. Taurinens. scribit Gasp. Thessaur. in dec. 5. par. 2.* & iterum per *Rot. Rom. dec. 304. & 295. part. 1.* Quam opinionem amplia siue in rem, siue in personam loquatur statutum, *Iaffred. in dec. 30.*

COLLECT. 518.

Super Statuto de lucro dotis.

Amplia primò, ut præfatum statutum locum habeat etiam in dote promissa, & nondum soluta, &

ratio est, quia lucrū datur à statuentibus maritis propter onera matrimonij, pulchrè *Gasp. Thess. in dec. 75. par. 2.* Subamplia etiam quod statutum loquatur de dote data, ut si dicat maritus lucratur dotem datam, ut dicit statutum Vercellense, super quo scripsit *Ojaschm. in dec. 21.* Subamplia secundo, et si statutum dicat, quod vir lucratur dimidiam dotem, & reliquam restituere teneatur, *Capyc. in dec. 136.* & meliùs *Guid. Pap. in dec. 565.* quam opinionem etiam sequuta fuit *Rot. Rom. teste de Grassu in dec. 148.* Verum nunc limita, & primo ut statutum hoc deferens lucrum dotis marito intelligatur, detracta prius per filios legitima, *Th. ff. au. in dec. 184.* Limita secundo si statutum deferat lucrum dotis marito, etiam existentibus liberis ex primo matrimonio, quia non habet locum si ex secundo adsint liberi, *Gasp. Thessaur. in dec. 48. part. 2.* Limita tertio, ut non porrigatur ad forenses, *Thess. in dec. 106.*

COLLECT. 519.

In eum ad Monasterium, de statu Monachorum.

Monachus nihil proprium habere potest, h. d. Quod amplia primò, ut nec Superior possit ei concedere, ut pecunias apud se retineat, & suo arbitrio eas expendat, *Say. in dec. 48. de regularib.* Amplia secundo, ut neque de bonis per se que sitis testari valeat, idem *Say. in dec. 67. eod. tit.* Amplia tertio, ut nil possit relinquere monacho cum prohibitione ne aliquid Monasterio acquiratur secundum DD. licet contrarium decidat *de Franch. in dec. 718.* Amplia

quarto, vt Monachus vtiliter contrahendo, cum proprium habere nequit, Monasterio acquirit, sed hoc limitata si essent Monasteria S. Francisci, cum sint successionis incapacia, *Sayr. in decis. 69. de Regularib.* Amplia quinto, vt neque valeat consuetudo, vt Monachus proprium habere possit, *Verall. in dec. 214. p. 2.* Amplia sexto, vt ratione carentie proprietatis, nec suo, nec alieno nomine in iudicio stare possit, *Ros. in decis. 1. de restit. spol. in antiq.*

COLLECT. 310.

Super l. sciendum, C. de contrab. empt.

Hic à DD. mat. emptionis in persona nominanda tractari solet; In qua potest primò dubitari nū emptor pro persona nominanda sibi dominium quærat, & ante nominationem re obligare possit, decidit affirmat. *Mart. Ros. Pisan. in dec. 112.* Possit secundò dubitari num emptor vinee pro persona nominanda, si ante quàm nominat, contrahat cum fideiussoribus, & obliget omnia bona sua, dicatur obligare ipsam vineam, decidit affirm. *idem Mart. Ros. Pisan. in decis. 117.* Tertio, possit dubitari, quanto tempore ius nominandi præscribatur, *Surd. in de. is. 216. anno præscribi pulcherrimè dicit.*

COLLECT. 321.

Super c. licet, de regularibus.

Non potest Monachus absq; sui Prælati licetia ad aliam arctiorem religionem transire, h. d. qui text. ampliatur ex nouissima dispositione *Cenc. Trident. sess. 25. can. 19.* vbi habet-

tur, vt nemo Regularis cuiuscunque facultatis vigore, transferatur ad laxiorem religionem absque Pontificis licentia: verum hanc sacram dispositionem, & text. iuniat *Sayr. in dec. 55. de regul. arb.* dicens, quod non obstante decreto Conc. Trid. & iure communi Generalis, & Superior Religionis ad laxiorem etiam religionem de iusta causa transitum concedere potest, cum mens, & intentio Concilij nõ fuerit iudicis tollere facultates. His tamen suppositis, possit de pluribus dubitari. Et primò num regularis professus in vna religione, & strictiorem ingrediens, si ante emissam professionem redeat ad primam, intelligatur redire ex tunc, an verò ex nunc, *Triu. Ros. Ven. in decis. 33. p. 1.* asserit quod intelligitur redire ex tunc, & non ex nunc. Secundo possit queri num Regularis post professionem in ea factam, posterioris Monachus efficiatur, & iuxta professionem ibi emissam in choro, & capitulo sedere, & vocem dare valeat aliumariuè decidit *Sayr. in decis. 58. de regul. arb.* dummodo qui transferatur in ea subdiac. & filius efficiatur.

COLLECT. 322.

Ad Bartol. l. post mortem, Cod. de si. ex. commiss.

Legatum pauperib. relictu quomodo distribuendum hic habetur. Cateru primò animaduertas, quòd illud non est vni dandum, sed in plures distribuendum, *Mz. finger cent. 5. obser. 57. Papon arris. 91* Secundo nec pauperibus presentibus, si sui relictu, vt post mortem in Pauperes distribuatur, si quid aliud esset in præiudicium

iudicium futurorum Pauperum, de *Franc. in dec. 706.* quæ decisio tibi deserviet ad ornatu dñtin. *Bar. in l. cum pater, §. à filia, ff. delegat. 2.* Tertiò, non debet erogari extraneis pauperibus, de *Franc. in decis. 190.* ubi dicit, quod in redemptione captivorum Eleemosynæ distribui debent potius pro redemptione hominum Regni, quam exterorum. Quarto libimur, nec non si esset pauper poterit sibi ipsi distribuere, *Lassid. in dec. 97.* Quintò non debet dari laicis pauperibus, existentibus religiosis, *Maynard. in decis. 23. lib. 3.*

COLLECT. 523.

Super l. scio, ff. de in integrum restitutione.

QUOD DD. communiter ex hac colligunt, hoc est, nepe quod de minimis non curatur, passim verò vulgò dici solet, de minimis non curat Pictor. Quod amplia primò in observatione scituitatis, quæ in foro conscientie non violatur ob materie parvitatem, *Sayr. in dec. 1. de feriis.* Amplia secundò in fideiussore, qui non habet beneficium divisionis, quādo repetiretur obligatus pro minima quantitate non autem in solidu *Mar. Rot. P. san. in dec. 192.* Amplia tertiò, in usufructuario, qui si est universalis, tenetur ad debita, secus si vnus rei, & tunc nequaquam, *idem in dec. 176.* Verum limita primò, quoad preuentionem in qua vnus horum anterioritas habetur in consideratione, *Affli. 7. in dec. 388.* Limita secundò, in Emphyteuta, qui si deficit in solutione vnus nummi, vel alterius partis modice, ab emphyteusi in totum cadit, *idem in dec. 88.* *Valasc. in dec. 88.* *Gramm. in dec. 49.* Mihi verò

magis placet opinio *Rot. Bonon. penes Btunten. in dec. 8.* contrarium asserentis; Limita tertiò, in venditione, cui datur facultas rem venditam retinendi ob defectum vnus nummi, vel alterius modice quantitates, pulchre *Carrecc. in dec. 110.* Limita quarto, in appellatione, quæ pro minima causa datur, *Maynard. in dec. 21. lib. 3.* quam deci. not. ad text. in cap. de appellationibus.

COLLECT. 524.

Super l. 2. ff. de in ius vocand.

HIC quæ personæ citari nequeunt, quæque possunt, ponuntur, tu verò alios casus decisos adde. Et primò dicas quod citatio continens terminum nimis breuem, & impossibilem ad comparandum est ipso iure nulla, *Crescent. in decis. 6. de dolo, & contumacia, Cassador. in dec. 6. eod. tit. Putem in dec. 150. lib. 3.* Secundo dicas citationem ad sententiam prosequenti die, & deinde pro singulis diebus, & horis neque valere, *Crescent. in decis. 12. eod. tit. Mohed. in dec. 4. de testibus. Put. in decis. 258. lib. 3.* Verall. in dec. 108. lib. 2. Tertiò, neque excusio citationis in valuis Ecclesiæ tempore diuinorum valet, nisi dicatur quod multū intrabant, & exhibant eo tempore, *Crescent. in dec. 5. eod. tit. Putem in decis. 165. lib. 1. & 25. & 168. lib. 2.* Quarto, non valet citatio contra pupillum, *Mynsing. centur. 2. observat. 35.* Sed limita, vt valeat quoad effectum Regulæ de triennali, vt designat esse pacificus, *Achill. de Grass. in dec. 3. de dolo, & contumacia.* Quinto, si non continet insertam commissionem, *idem in decis. 10. eod. titulu.*

Sextò, non valet nisi, vel legatur, vel eius exemplar offeratur, *Puteus in decision. 9. eod. tit.* Septimò, non valet quoad celsuras, aliaive granes pœnas incurrendas, nisi personaliter fietet, *Mobedan. in decis. 3. de dolo, & contumacia*, quæ decisio tibi defertur ad ornatum celebritis gloss. in clem. 2. de vita, & honestate clericorum. Octauò, & vltimò non valet si est vaga, *Verat. in decision. 108. part. 1.* Casus autem, in quibus citatio valida est hi sunt, Et primò citatio exequuta in domo, & in Parochiali, licet non tempore diuinorum, *Crescent. in decis. 9. de dolo & contumacia*. Secundò, valet citatio ad sententiam absque eo, quod dicatur ad concludendum, idem *Crescentius in decision. 3. eod. titul.* Tertiò citatio generalis facta ad totam causam, *Mysinger. centur. 4. obseruat. 33.* Quartò, valet si Notarius dixerit legisse non aliter dato, nec petito exemplo, *Achil de Grass. in decis. 11. eod. dem. 111.* Quintò, si citatio fit in Ecclesia, & intellige de verbali tantum, *Valase. in decis. 81.* Duo tandem pro huius mat. coronide volo animaduertas, & primo, quod citatio inualida per subsequutam comparisonem validatur, *Bellamer. in decision. 364. Verall. in decision. 112. part. 1. Mysinger. centur. 1. obseruat. 18.* Secundò, quod citatio nulla nullum producit effectum, prout de interrumpendo cursum triennalem, *Caputaquens. in decis. 109.* Item in materia deuolutionis causæ, *Bellamer. in decision. 364.* Verùm Limita in casu *Verall. in decision. 1.* Item quoad præscriptionem interrumpendam, *Guid. Pap. in decis. 488.* Item quoad perpetuandam iurisdictionem, *Verall. in decis. 115.*

COLLECT. 525.

Ad Doctrinam Bessij de indicium numer. 60.

Q Vi tenet quod dictum pueri sodomitati faciat iudicium ad torturam, Quod amplius procedere siue dictum sit maris, siue fœminæ, siue maioris, siue minoris, siue sponte, siue coactò, *P. guer. in decis. 76.* Limita vtrò nunc, & primò non concurrentibus aliis indicijs, argue coniecturis, tunc enim dicto vnus pueri non statuit, vt extat decisiu in *Curia Archiepisc. Neapol. teste me ipso in decis. 80.* Et me Iudice in eadem Curia fuit dubitatum quid si adminicula non essent contra personam sodomitatam, verùm contra diuersas, & decidimus adhuc sufficere, *ego ipse in dec. 24.* Sublim. in casu *Gasp. Thissaur. in decis. Rot. Taurinensis 35.* Vbi refert per illam Rot. tentum quod faciat indicium etiam absque alijs adminiculis non quidem vioktrum, sed leue, ita vt in secundo gradu, non in tertio possit delinquens torqueri Sublimit. secundo, quoad hoc, vt iudex considerare debeat qualitatem passij, an sit pubes vel impubes, vel puerulus, qui faciles sunt ad subornandum, *Vin. in decis. 157.* Limita secundò, vt dictò Pueri absque tortura stari non debeat, *Thess. Filium in decis. Rot. Taurinens. 25. part. 2.* Quicquid tenuit Rot. *Catalon. teste Peguera in decision. 85.* Et in Curia Archiepisc. Neapolitan. semper torquentur pueri etiam laici, & mulieres, quæ dicunt se stupratas, vt decisiu assero ego ipse in decis. 80. Limita tertio, in crimine attentionis Sodomiz, in quo dictum attentati non facit

cir indicium ad torturam, pulchrè
Rot. Pisani. in decis. 138. Limita quartò,
in casu *Vin. in decis. 159.* Limita quin-
tò, quando non constaret de corpo-
re delicti, putà de fractura de recen-
ti, & vnica vice sequuta, dixi vnica vi-
ce, quia si esset reiterata tunc argue-
ret vitium patientis, *Trinis. in d. c. 12. p.*
2. Limita sextò, in impubere minore
decem annorum asserente se subagi-
tatum, quia tanquam deponenti in-
uerisimilia non est credendum; Nam
quis sanæ mentis credere potuerit
quòd Puer minor decem annorum
subagitari potuerit, *Monal. in cons. de-
cis. 7. p. 1.* Vbi ex his, & nonnullis aliis
defendit quendam Religiosum de
hoc crimine impetratum Obiter au-
tem quaeritur quænam sit pœna pue-
ri sodomitati, ad quod vide pul-
chram *decis. Cauale. 13 lib. 3.*

COLLECT. 526.

*Super Doctr. Iason. in l. 1. C. de iura
Emphyteu.*

Hic Iason vult quod Emphyteu-
ta alienans irrequisito domino
rem Emphyteuticam cum clausula
saluo assensu domini nec aliter, nec
alio modo, & postea illo irrequisito
possessionem tradit, cadit à iure suo.
Hunc locum ex decisionariis corro-
borant, *Gramm. in decis. 49. de Franch.*
in decis. 167. Mi. ad. in decision. 24. Gasp.
Thes. in decision. 15. Iaffred. in decis. 29. &
Thesaur. in decis. 169. Licet contra
virtutem huius clausulæ est *dec. Mar.*
Rot. Pis. 196. Et quid in alienante res
Ecclesiæ cum Clausula, saluo assensu
Papæ, nec aliter nec alio modo, &
ante impetratum assensum tradit
possessionem an incurrat in censu-
ras, & pœnas contentas in extraua-

gant. *ambrosiè*, affirmat. refero deci-
sum *ego ipse in dec. Cur. Archiepisc. Neapo-
lit. 5.* Assensus autem an ex longin-
quitate temporis præsumatur, videas
Rot. diuer. in decision. 179 p. 2.

COLLECT. 527.

In l. nullus. ff. de legibus.

IN causa propria quis idoneus te-
stis non est, hoc dicit. Ex quo in-
fertur & primò, quòd exculpatio fa-
cta in articulo mortis non prodest ex-
culpatio, quia in propria causa quasi
deponere dicitur, *Mastrilli in decis. 195.*
Infertur secundò, quòd non probat
depositio testis habentis interesse si-
per aliquo negotio, nisi eius còmodo
renunciasset, *Vin. in decis. 179.* Infertur
tertiò, quòd socius criminis nō potest
de consociis interrogari, nisi in qui-
busdam casibus, de quibus *Peguer. in*
dec. 5. Sed hunc text. nostrum Limita
primò, si concurrerent cum hoc tē-
stimonio de factò proprio aliquæ bō-
næ coniecturæ, ex quibus confirme-
tur veritas ipsius *Valas. in decis. 73.* Li-
mita secundò, in casu de *Benint. Rot.*
Bonom. in dec. 69. Pro coronide tamen
animaduertas, quod in his præfatis
casibus, & similibus vili testis non cre-
ditur, *Mart. Rot. Pisani. in dec. 118.*

COLLECT. 528.

*In l. pro hereditariis. C. de heredi-
tariis actionibus.*

Hæredes non in solidū, sed pro
hereditariis actionib. conue-
niri possunt, hoc dicit, cum quo, & *l.*
1. ff. si cert. petat. Quod limita & pri-
mò, favore alimètorum, quia potest
quilibet ex hæredibus, in solidum

conueniri, licet secus sit in alimentis de præterito, de Franch. in decis. 202. Quæ decisio tibi deferuiet ad ornatum, l. 3. ff. de alimentis legat. Limita secundò, in actione hypothecaria, quæ competit insolidum contra vnum ex pluribus hæredibus, apud quem pars rei censualis repetitur, pulchrè Gass. Th. ff. in decis. 285. part. 2. Sublimita in censu feudali, B. et. in decis. 66. & Vm. in decis. 333. Limita tertio, in obligatione indiuiduâ, Iaffred. in decis. 29. Limita quarto, in annuiuersariis, quæ relinquuntur Ecclesiæ pro defunctis, Guid. Pap. in decis. 576. Limita quinto, in pulcherrimo casu Gass. Th. ff. in decis. 67. part. 2.

COLLECT. 529.

Super l. liberorum, § fin. ff. de verb. significat.

Filiorum appellatione, etiam filiz scemina continentur, hoc dicit. Ex quo infertur primo, quod exclusus à successione filij, dicitur etiam exclusus à successione filiz Mart. Rot. Pisan. in decis. 24. Infertur secundo, ad statutum Fossani de filiis loquens, quia intelligitur etiam de filiabus, Thesaur. in decis. 269. Infertur tertio, quod tutor datus filiis, filiabus quoque datus censetur, Iaff. ad. in decis. 16. Quam decisionem nota ad text. in l. qui filiabus, ff. de testamentaria tutela. Infertur quarto, ad pœnam l. quisquis, C. ad legem Iul. Maest. loquentis de filiis, quia comprehendit quoque filias, pulchrè Mart. Rot. Pisan. in decis. 56. Infertur quinto, quod Emphyteusis Ecclesiastica concessa pro se, & filiis intelligitur concessa etiam pro filiabus, pulchrè de Franch. in decis. 30.

COLLECT. 530.

Super cap. ad Apostolicam, de regularibus.

Hic vnus nullitatis professionis numeratur casus, nempe, si intra annum probationis fieret, itaque decisum refert Mohedan. in decis. 1. de Regularibus. Verum asserens professionem intra annum emissam esse nullam, aut Monasterium esse ordinis Mendicantium ad effectum invalidandi professionem id probare tenetur, idem Mohedan. in decis. 3. eodem titul. & in simili allegans se non esse professum probare debet, Rot. diuers. in decis. 216. part. 2. Nec in dubio professio præsumitur, Puzos in decis. 108. lib. 1. Secundo, pariter nulla censetur propter dementia profitentis, pulchrè Rot. diuers. in decisione 129. part. 1. Quæ decisio tibi deferuiet ad ornatum cap. siut, il primo, de Regularibus. Tertio, si fieret post patratum delictum effugiendi causa Iudicium seculare, de Franch. in decis. 109. Quarto, si fieret à laborante morbo Gallico, vel alio contagioso, illo tacito, intellige existenti Summi Pontificis rescripto, tunc enim non valet professio, Sayr. in decis. 31. de Regularibus. Quinto, si fieret in manibus carentis potestate incorporandi in Religionem, licet secus in manibus alicuius specialiter ad hoc deputati, Cappell. Tholosan. in decis. 442. Professio verò an possit per testes probari videnda est pulcherrima decis. de Franch. 483. quæ in affirmat. decidit.

COLLECT. 531.

Super l. Dio nobis, in fin. C. de Episcop. & Cleric.

Text.

TExt. hic à DD. in quaestione illa, quòd mors civilis equiparatur naturali communiter allegatur; quamvis communis scribentium Cantilena sit, vt non nisi casibus à Jure expressis, quam ego non sequor. Ex quo inferitur primo, quòd *Clement. fin. de procuratorib.* locum sibi vendicat in vtraque morte, *Guid. Pap. in decis. 547.* Inferitur secundo, quòd mors civilis, quæ oritur ex professione in aliqua Religione facta æquiparatur naturali, quando Monasterium non esset capax successionis, *Sesse Rot. Aragon. in decis. 44.* Inferitur tertio, quòd si à Patre duo fratres, tertio, si sine liberis decedat substituti fuerint, & substitutorum vnus perpetuo ad tritemes condemnatur, fideicommissum integrum ad alterum, excluso condemnati Filio pertinet, pulchrè *Maynard. Rot. Tholos. in decis. 80. libro quinto.* Inferitur quarto, quando condemnatus perpetuo ad tritemes efficitur insuccessibilis, & mortuus, *Mailrill. Rot. Sicil. in decisione 167.* Inferitur quinto, quòd vocatus in casu mortis alicuius admittitur, illo ingrediente in Religionem, & intellige post naturalem Monachi mortem, *Sesse Rot. Aragon. in decis. 45.* Inferitur sexto, ad consuetudines Neapolitanas de morte loquentes, quia comprehendunt foriudicatum, *de Franch. in decis. 689.* Inferitur septimo, quòd quemadmodum mulieri competit repetitio dotis, mortuo marito, ita, & illo deportato, *Carroc. in decis. 121.* Inferitur octauo, quòd in fideicommissis mors naturalis eundem effectum habet, *Maynard. in decis. 81. lib. 5.* Inferitur nono, in subdelegatione facta in casu longæ absentie, quia verificatur in casu mortis, *Rot. Aragon. in decis. 57.*

COLLECT. 537.

Super cap. cum in Iure Perisus, de officio delegati c. 1. c. 2.

DElegato non creditur, nisi presentatis licetis sue delegationis hoc dicit, & iurisdiccionem non acquiritur nisi ex literarum presentatione, *Rot. in decis. 241. 487. & 419. in antiq. & 793. in nou.* ante verò illarum presentationem nullam habet Iurisdictionem, *Guid. Pap. in decis. 285.* Ex quo inferitur primo, quòd executor debet esse certus de sua iurisdictione non quidem per exemplum, *Rot. in decis. 459. in antiq.* Inferitur secundo, quòd citatus à delegato anteq. exhibitionem literarum nisi venerit, non efficitur contumax, *Ann. allegat. 147.* Inferitur tertio, quòd delegatus tenetur mittere tenorem delegationis in citatione, *Mynsing. centur. 3. observ. 1.* Cæterum limità primo supradicta, si non opponatur, omnia enim acta ante literarum presentationem facta valent, *Iassred. in decis. 32.* Limita secundo, in exequutore, qui potest conferre antequam sint presentatæ literæ, secundum *Bellamer. in decis. 359.* et si contrarium tenuit *Rot. in decis. 455 in nou.* Limita tertio, quoad validitatem translationis pensionis factam coram Iudice, in quo erant insertæ literæ potestatis translationis pensionis, licet non fuerint exhibitæ originales literæ, *Abb. de Grass. in decis. 1. de officio delegati.* Vnum tandem ad hanc materiam pertinens nota, quòd citatio delegati, in qua non fuit insertum originale rescriptum non est potestas ad declarandum illum qui in canonem excommunicationis incidit, *Ann. allegat. 24.* ita decisum asserens.

COLLECT. 538.

Super Authen. ad hac, Cod. de fide instrument.

Scripturæ ex Archiuio desumptæ splenam faciunt probationem, hoc dicit. Quod amplia procedere etiam in Archiuio Monasterij, *Verall. in decis. 10.* Verum limita primò, vt Archiuium non probet extra territorium, & personas non subditas, *Verall. in decis. 42. par. 1.* Sublimita hoc quinque modis per *Seff. Rot. Aragon. in decis. 12.* Limita secundò, si scriptura ex Archiuio non contineret Notarij subscriptionem, *Caputaqu. in decis. 41. par. 1.* Limita tertio, si in eo reperiantur scripturæ non authenticæ, tunc enim autoritas Archiuij non suffragatur, *Iaffred. in decis. 17.* Sublimita in sumpto ex Regeſto Bullarum, quia in iudicio fidem facit, *Crescent. in decis. 2. de fide instrumentorum.*

COLLECT. 534.

Super l. si Titius, ff. de verborum obligationibus.

Mat. sponſionis, seu (vulgò dici solet) scommessæ hîc tractatur, cum quo super illarum prohibitione, extrat *Bulla Gregorij XIII.* & in Regno adest *Pragmat.* Fuit igitur primò dubitarum num conuentio facta super sententia certo modo ferenda valeat, negat. decidit *Gaspar. Theſſau. in decis. 19.* Fuit, & secundò, dubitarum num conuentio sub aliquo futuro conditionis euentu valeat, affirmat. decidit *de Franch. in decis. 113.* Tertio, num conuentio inter socce-

rum, & generum super successionē dotis vxoris pregnantis, ad vltimum mortis statum permancntis, per modum donationis, quæ patiens moritur, & post eius mortem octimeſtris natus vixit per 28. dies, valeat *Mart. in affir. Rot. Pisan. decidisse testatur in dec. 55.*

COLLECT. 535.

Super c. cum locum de sponsalibus.

Matrimonium metu contractū non valet hoc dicit, quod limita per superuenientem cohabitationem, quæ metum purgat præcedentem, *Maynar. in dec. 16. lib. 1.* quam nota ad text. in cap. ad id quod eod. tit. Sublimita durante causa metus, *Rot. Pisan. in decis. 64.* vbi ponit casum; Metus autem viro illatus an sufficiat ad rescindendum matrimonium, affirmatiuè, *Truſſ. in decis. 63.*

COLLECT. 536.

Super l. generaliter, C. de secundis nuptiis.

Nota quod ista l. habet locum etiam quando fuerunt contractæ incestuosæ nuptiæ, & ratio videtur esse, quia non debet esse melioris conditionis ille, qui incestuosas nuptias contraxit, illo qui legitimas nuptias celebravit, *Verall. in decis. 154. par. 2.*

COLLECT. 537.

Super l. non eo minus, C. de Procuratoribus.

Nota quod ista lex nō habet locum in infante, & ratio est quia cum eo non est iudicium cum careat omni sensu, & propterea neque in iudi-

iudicio esse potest, ita decusum refert
Verall. in decif. 153. p. 22. non 15. 27. 1.
COLLECT. 538.
Super l. non sine, C. de bonis, qua liberis.

Dicta de vxore, in sponsa locum
 sibi vendicant, hoc dicit. Ex
 quo infertur primò, quod beneficiū
Authent. presente, Cod. unde vir, & vxor,
 quemadmodum locum habet in v-
 xore, ita pariter in sponsa, licet contrā
Maynard. in decif. Rot. Tholos. 96. li. 3.
 Infertur secundò, quod pœna intra
 annum luctus nubentium, etiam in
 sponsa per verba de presenti locum
 habet, idem *Maynard. in dec. 96. eod. lib.*
 Infertur tertio, quod vti duas acci-
 piens vxores contrahit infamiam, ita
 & duas sponfas, *Iaffred. in decif. 21.* In-
 fertur quartò, quod pœna l. vnic. C. de
 rapto virginum, extenditur etiam con-
 tra rapientem sponfam alterius, *Sess. Rot. Aragon. in decif. 95.* Infertur quin-
 to, quod sponsalia liberè contracta;
 & adinuicem per partes Iuramento
 firmata necessitant ad palam contra-
 hendum, *Trinif. in decif. 9.* Infertur sex-
 to, quod sponso per verba de futuro
 competat ius accusandi necesse spon-
 sœ suæ, idem *Trinif. Rot. Ven. in dec. 15.* licet
 postmodum ad huius instantiam pro-
 cessisse dicar; verum hoc limita in
 matre tutrice, quæ transiit ad secun-
 da vota, siquidem propter hoc à tu-
 tela remouetur; Sed hoc non proce-
 dit in sponsa, *Afflic. in decif. 357.*

COLLECT. 539.

Super c. cum causa, de raptoribus.

Raptus non dicitur ubi volens
 pro matrimonio abducitur, & q

ita decusum refert *Fran. Marc. in dec. 22. part. 1.* Limita si essent inæquales ad matrimonium contrahendum, *Mar. Rot. Pisan. in decif. 19.* Secundò non dicitur raptor, quem virgo vltro sequitur, quamvis eam stupret, *Sayr. in decif. 2. de raptoribus.* Testis absque violentia, verum si preces, ac persuasio- nes præcesserint dicitur Raptus, *Sess. Rot. Aragon. in decif. 94.* Datio autem munerum num. violentiæ locum obtineat, affirmat. *Sayr. in decif. 2. eod. tit.* Et nunc huius nostri tex. dispositio procedat necesse sit, vt verè sequatur contractus matrimonij; dedit affirmatiuè, *Sess. Rot. Aragon. in dec. 96.* Et ex quibus causis pœna raptus veniat minoranda, Vide eundem in *decif. 97.*

COLLECT. 540.

Statuit hæc Sancta Synodus, vt Clericus in minoribus constitutus non gaudeat priuilegio fori nisi beneficium Ecclesiasticum habeat, aut clericalem habitum deserens alicui Ecclesiæ ex mandato Episcopi inferuiat, vel in Seminario Clericorum, aut in aliqua schola, vel vniuersitate de licentia Episcopi, quasi in via ad maiores ordines suscipiendos versetur; Sed cum beneficiorum appellatione veniant nōnulla, propter quæ Clericus etiam fori priuilegio gaudeat, ideò ea per viam Ampliationis huc ponere mihi peroptimè visum est, Et primò amplia, vt cogatur habens pensionem, cum beneficij appellatione veniat, *Crescent. in decif. 14. de sentent. & re iudicat.* Amplia secundò, in habente fratantiam, cum beneficium etiam dicatur, & ita in Curia Archiepiscopi Neapol. decisum fuisse refert ego ipse in *decif. 7.* Am-

plia tertio, in obtinente præstimonium in titulum beneficii dati solitam, *Crescent. in decis. 8. de concess. præb. Gamm. in decis. 21.* Amplia quarto, in præceptoris Sancti Joannis Hierosolymitani in Clerico ex gratia collata, *Achill. de Grass. in decis. 9. de præben.* Amplia quinto, in beneficio manuali, *idem in decis. 8. eod. tit.* Amplia sexto in habente beneficii titulum, atque possessionem, si vero solum haberet titulum aliter dicendum, *Mastrill. in decis. 113.* Limita hoc, nisi possessionem non fuisset adeptus propter intrusum, contra quem litem agit, ut declarauit sacra congregatio: Amplia septimo, in obtinente Hospitale, siquidem hospitale quando datur in titulum, etiam Ecclesiasticum beneficium dicitur, *Sayr. in decis. 1. de Religiosis domibus*, quam not. ad text. in *elem. per literas, de concess. præben.* Amplia octauo & ultimo etiam si beneficium esset modici valoris, ita decusum refero ego ipse in d. decis. citata.

COLLECT. 541.

Super Lillucis. 5. ne potentiores, ff. de officio præsidis.

NON alibi melius, quam hic sedet mat. cautionis de non offendendo, ideo super ea nota sex limitat. decisas, in quibus a fideiussore poena ruptæ pacis exigi non potest: Et prima est quando offensio esset verbalis in alterius personam, quam ex promittentibus, *Barz. Rot. Bonon. in decis. 131.* Secunda, est in prouocato qui potest impunè prouocantem offendere etiam absque incurfu poenæ de non offendendo, ac pacis ruptæ; *idem Casar Barz. in decis. 133.* Tertia est; si ex noua causa subsequeretur of-

fensio; cautio enim hæc est stricti Juris, & non extenditur ad nouam causam, *de Beninten. in decis. Rot. Bonon. 65.* Quarto, non censetur rupta pax, & per consequens eius exigi poena non potest per illa verba; *tu, e chi uol dire che io habbi detto tal far le si mento per la gola, & lo sostenerò con l'arme, Equale. in decis. 19 lib. 5.* Quinta est, quando Pax non esset ratificata, quia tunc fideiussor non tenetur, quoniam tunc incipit obligari, cum sequuta est ratificatio, *idem Canalcan. in decis. 22. eod. lib.* Sexta & ultima causa est in eo, qui carnaliter mulierem eius, cui promissa est fideiussio, cognouerit, *Robert. rer. iudic. lib. 2. decis. 26.*

COLLECT. 542.

Super gloss. in cap. fin. in verbo tertium, de multis Vassal.

TRINA monitio requiritur quando tractatur de priuando quempiam iure suo, hoc dicit. Quod limita primo, in Principe, quia sufficit v-nica monitio, siue interpellatio ipsius ad priuandum Vassallum seu do, *Garz. in decis. 54.* Limita secundò, in casu *Mohedan. in decis. 2. de dolo & contumacia.*

COLLECT. 543.

Super l. in eos, ff. de custodia reorum.

TEntans à carceribus aufugere puniri debet, hoc dicit, poena autem est arbitraria, ut fuit decusum in Curia Archiepiscopali Neapolitana teste me ipso in decisione 50. Vbi fuerunt condemnati ad remigandum per decennium in triremibus quidam carcerati pro sola tentata & non perfecta fractura. Quod amplia præcedere

cedere etiam in eo, qui attentauit
eximere aliquem à carceribus de A-
mat. Rot. March. in decis. 63. Et de pœ-
na eximentium à carceribus, vide
eundem in decis. 104. Nunc verò limita-
text. nostrum non procedere quan-
do tentans non esset conuictus, tunc
enim mitiori puniri debet pœna, vt
(me Judice) fuit decisi in eadem
Curia Ego ipse in decis. 40. vbi condem-
nauimus in exilium per annū quen-
dam qui per vnum testem de visu
imputabatur de fractura carceris.

COLLECT. 544.

Super Bulla Sixti V. de non receptandis
Bannitis.

PROHIBET hîc Summus Pontifex
sub pœna excommunicationis
latæ sententiæ, ipso facto incurren-
da bannitorum receptionem, de qua
rextant alia Bulla, præsertim Grego-
rij XIII. quæ incipit tanta, folio 1294.
in Bullario, & Sixti V. quæ incipit hoc
nostrum, folio 18. Tu verò illas limita,
& primò quando bannitus appella-
uit à banno, durante enim tempore
appellationis non dicitur bannitus;
ac deinde receptari poterit, quem-
admodum nec occidi; *Pm. in decis.*
334. Limita secundò, vbi Banniti re-
ceptati essent coniuncti, seu affines
receptantibus, *Gramm. in decis.* 18. &
ratio esse poterit, quia prohibitio re-
ceptionis non comprehendit con-
iunctos, *Iassred. in decis.* 15. quam not.
ad l. 1. & 2. ff. de rectoribus; Limita
tertiò, vt non incurrant in præfatam
censuram ij qui dictos bannitos quo-
ad victum adiuuent in extrema ne-
cessitate, *Sayr. in decis.* 57. 58. & 59. de
sententia excommunicationis, quas de-
cisiones nota ad ampliacionem text.

in cap. licet, de feriis; Limita quartò,
vt nec pariter comprehendat illos,
qui per ignorantiam receptauerint
aliquos nescientes eos esse banni-
tos, *Thom. in decisione* 29. libro primo.
quam nota ad ampliacionem text. in
cap. ignorantia, de regulis iuris. Limita
quintò, in dubitante quem esse fa-
mosum bannitum, *Sayr. in decisione*
54. de sententia excommunicationis; Li-
mita sextò, vt Præfatæ Bullæ com-
prehendant tantum illos, qui direc-
tè, vel indirectè bannitos adiuuant
quoad delicta, quæ exercent, non
autem illos qui neque directè eos, vt
tales adiuuant, *idem Sayr. in decisione*
53. eod. tit. Limita septimò, quor-
ies huiusmodi receptatio à personis Ec-
clesiasticis esset coactè, & non vo-
luntariè facta propter violentiam
bannitorum, adeò vt non possent il-
los expellere absque sui periculo,
Camer. Imper. in verb. bannitos; Limita
octauò, in receptantibus bannitos
animo exhibendi Curie, *Iassred. in*
decis. 25.

COLLECT. 545.

In l. quicquid adstringenda, ff. de verb.
obligat.

EXtensio regularitèr prohibetur,
hoc dicit, Ex quo infertur pri-
mo, ad decisionem Garz. 20. vbi ma-
datum de providendo alicui de be-
neficio in aliqua Ecclesia Ciuitatis
puta Neap. non se extendit ad Cap-
pellaniam Maioris Ecclesiæ Cath-
edralis dictæ Ciuitatis; Infertur se-
cundò, ad decis. Rot. 1. de filijs presby-
terorum. vbi extensio non habet locum
in dispensatione; Infertur tertio, ad
decis. Garz. 22. vbi facultas alicui Præ-
lato concessa ad beneficia, & præ-

stimoniam non extenditur ad dignitates, nisi apponatur dictio, & ad alia quaecumque; Infertur quartò, ad *dec. eiusdem* 24. vbi prohibitio alienationis facta per testatores inter hæredes non extenditur ad bona postea quesita; Infertur quintò, ad *decisionem Lefred.* 306. vbi extensio cessat in renunciatione, vnde renunciatio Velleiani per mulierem facta etiam cum iuramento non extenditur ad beneficium Authent. *si qua mulier. C. ad Velleianum*; Infertur sextò, ad *dec. eiusdem Garz.* 37. vbi assensus præstitus super yeditione, feudaliū faciendā non extenditur ad venditionem per prius factam; Infertur septimò, ad *dec. eiusdem Garz.* 56. vbi gratia facta per (Bonæ memorizæ) Regem Catholicum huius Regni mulieribus Neapolitanis præstando assensum super obligatione bonorum feudaliū maritorum, circa restitutionem earū dotium cum antefatis non extenditur ad subfeuda, quæ à Barone tenentur immediatè, & in capite; Infertur octauò, ad *dec. Maynard.* 90. lib. 2. vbi assensus præstitus à Rege super obligatione bonorum non extenditur ad bona feudalia futura; Infertur nonò, ad *decisionem Garz.* 66. vbi procurator constitutus, vt possit agere cōtra omnem personam, non extenditur, vt agere valeat contra vniuersitatem; Infertur decimò, ad *dec. eiusdem Garz.* 71. vbi facultas concessa marito à lege, vt valeat vxorem in adulterio deprehensam occidere non extenditur vt possit secum adhibere socios; Infertur vndecimò, ad *decisionem Cons. Ann.* 119. volum. 2. vbi sententia non extenditur cū sit stricti iuris, & in ea locum non habet argumentum à contrario sensu; Infertur duodecimò, ad *dec. Garz.* 73. vbi dis-

positio cap. Regni præsumptuosè de feudo loquens non extenditur ad subfeuda; Infertur decimotertiò, ad *dec. eiusdem* 81. vbi dispositio cap. *quāquam, de vsuris.* prohibens vsurarium manifestum sine cautione de vsuris restituendis testatori nō extenditur ad donationem causa mortis. Infertur decimoquartò ad *dec. Rot. diuersorum* 30. par. 2. vbi renunciatio non extenditur cū sit stricti iuris, in qua non veniunt nisi expressa, Infertur decimoquintò, ad *dec. Garz.* 97. vbi licentia alicui concessa de intrando monasterium non extenditur vltra vnam viciniam, quam not. ad ampliacionem l. *bonis. §. hoc sermone. ff. de verbor. significat.* Infertur decimosextò, ad *dec. Rot. diuers.* 8. par. 2. vbi mandatum non extenditur cū sit stricti iuris.

COLLECT. 546.

Super l. si ita. ff. de auro legato.

Verba testatoris debent referri ad tempus testamenti, hoc dicit, Ex quo Infertur primò, quòd prohibitio facta per testatorem inter hæredes de non alienando bona extra familiam non habet locum in bonis postea quæsitis, putà titulo emptionis, *Garz. in d. dec.* 14. Infertur secundò, quòd liberatio per testatorem suis debitorib. relicta intelligitur ad debita tempore testamenti existētia tantum, *Coler. in dec.* 91. Quam not. ad ornatum l. *Aurelio. §. fin. ff. de liberatione legata*; Infertur tertiò, quòd usufructu bonorum legato non veniunt bona post testamentum quæsitā, pulchrè *Thess. in dec.* 168. Infertur quartò, quòd si testator legauit domum pro construendo hospitali si con-

si contigerit illam alienare non extenditur legatum ad aliam domum per ipsum emptam, *l. affrid. in dec. 12*. Nunc verò limita *reg. lex. nostri*, & primo non procedere quando legatum est factum coniuncte personæ tunc enim ratione coniunctionis attendi debet tempus mortis, non autem testamenti, pulchrè ac notabiliter *Ioseph. Lud. in decis. Petrus 61*. Limita secundò, quando contrarium colligetur ex mente testatoris, *Monald. in cons. dec. 25*. Et colligitur etiam ex verbis eiusdem text. nostri ibi (si aliud comprehensum non esset.) Limita tertio, quando legatum esset factum uxori non quidem simplex, sed in recompensationem suarum dotium, tunc enim ex quo legatum non est gratuitum, debet iurè interpretari, ut etiam comprehendatur tempus mortis, *Garz. in decisione 13*.

COLLECT. 547.

Super l. Cicero, ff. de penis.

SEdet hic materia assassinij, apud vero Canonistas optimè in *c. pro humani de homicidio*, in quo latè scripti, sed ad hunc text. not. decisà privilegia huius criminis, Et primum, quia committens homicidium cum qualitate assassinij non gaudet Ecclesiæ immunitate, *Peguer. in dec. 54*. Quam opinionem nonnulla Tribunalia tenuerunt, prout Tholozæ, ut testatur *Casp. Tholoz. in decis. 129*. vbi patiter declarat quis propriè dicatur assassinus ad interpretationem *tex. in cap. 1. de homicidio in 6*. Lipsiæ, ut refert *Thoming. in decis. 122. par. 2*. Florentiæ, ut testatur *Caval. in decis. 13. p. 5*. Lituaniz, ut refert *Ruiz. eiusdem Rot. Senator. in decis. 49. num. 35*. Et num hæc

eadem conclusio procedat patiter in committente homicidium proditorium, decidit eadem *Rot. Catalon. p. n. 1 Peguer. in decis. 50*. homicida autem proditorius quis dicatur, vide *de Franch. in decis. 713*. Secundum Privilegium, quia Clericus assassinus potest à Iudice seculari puniri, *Cap. in dec. 112*. quam not ad limitationem *text. in c. si diligenti de foro competent. & vide etiam decis. Boerij 197*. Tertium Privilegium, quia in crimine assassinij puniatur affectus, esse aut non sequuto, *Capyc. in decis. 155*. vbi plenissimè assassinij materiam petraçcat, quam etiam nota ad limitat. *text. in l. 1. §. hac verba ff. quod quisq. iur. Quarta Privilegium, quia dispensandi facultas super irregularitate generaliter concessa superioribus alicuius congregationis ad bigamiam, & assassinium non extenditur, *Sayr. in decis. 1. de homicidio*. Quintum Privilegium, quia dispositio *c. pro humani*, locum obtinet tam in mandante, quam mandatario, *Trin. in d. c. Rot. Vent. 18. par. 2*.*

COLLECT. 548.

Super l. de alimentis. C. de transact.

Hic habetur differentia inter alimenta de præterito, & de futuro, ut scilicet in illis cadat transactio, in istis vero nequaquam, & ita decisum refert *Maynard. in decis. 91. par. 2*. Nunc tu adde secundam differentiam, quia alimenta de futuro semper debentur, de præterito vero non ita, quia illa tantum peti possunt, quæ actionis iure, & non quæ ex officio tantum Iudicis, *Fab. in decis. 11. 2. Cod. de actionibus & obligationibus*. Adde tertiam quia alimenta

præterita officio Iudicis debita, & non petita non debentur, nisi æs alienum Alimentarius contraxerit, secus in futuris, *Affid. in decis. 10. in fin.* hinc fit, quod alimenta debita post litam motam iudicantur, ut alimenta futura, & propterea non comprehenduntur sub præfata dispositione, de *Franch. in decis. 605.* Adde quartam, quia pro alimentis de futuro potest quilibet ex hæredibus insolidum conueniri, secus pro alimentis de præterito, quia tunc non, nisi pro hæreditariis portionibus, de *Franch. in decis. 203.* quam not. ad ampliationem l. 3. ff. de alimentis l. 1. gatis. Adde quintam, quia omnis fauor alimentorum versatur in futuris, in præteritis verò cessat, *l. affred. in decision. 29.* Adde sextam, quia alimenta præterita non debentur mulieri durante anno luctus, cum pro illorum præstatione non interpellasset hæredem, secus in futuris, *Theff. in dec. 44.* quam nota ad graditad per DD. in l. diuortio, ff. solu. matrim. Adde septimam, de qua per *Ioseph. Ludou. in decis. Perus. 102.* ubi quoque ponit differetiam inter alimenta, debita iure actionis, & officio Iudicis.

COLLECT. 549.

Super c. nemo, ubi Io. Andr. de simonia.

DICTA in foro pœnitentia non probant in foro iudiciali, hoc dicit. Ex quo inferitur, quod Sacerdos confessarius potest de licentia confitentis, confessionem ipsam in iudicio reuelare, & in actis publicare, tamen non probat, ita *Trinis. in decis. 3. Rot. Vener.* Limita nunc, & primo in pœnitente, cui creditur contra confessarium si dicat reuelare suam con-

fessionem absq; licentia, *Fab. in decis. 13. C. de Episc. & Cler.* Limita secundo, ut pariter dictum pœnitentis faciat indicium ad torturam contra confessarium, ut fuit dictum in *Curia Archiepisc. Napol. (teste me ipso in dec. 79.)* ubi fuit suspensus à cura per annum quidam Parochus, qui fuit inquisitus quod mulieres tentauet ad turpia in actu confessionis, cõtra quera plures ex eis deponebant se fuisse raptu & signis tentatas. Limita tertio in casu in d. c. *Cresc. 14. de probationibus,* ubi fuit dictum, quod absolutio etiam in foro contempto ad effectum validitatis gratia, probatur per solum Pœnitentiarium.

COLLECT. 550.

Super c. 1. §. filia, de success. feud.

FILIA fœmina non succedit in feudo, hoc di. it. Quod amplia primo, procedere etiam in feudo nouo, in cuius inuestitura esset dictum pro se, suisque hæredibus, verbum enim hæres ad solos masculos pertinet, *Mynsing. cens. 5. obseru. 72.* Amplia secundo quoque in Feudo franchum, in quo nullum seruiturum est exhibendum, *Moh. d. in decis. 5. in titul. de feudo,* & quod dicatur feudum franchum, ponit *Osasib. in decis. 163.* non dicitur franchum, quando in eo seruiturum præstat, *idem Osasib. in decis. 127.* feudumque franchum non continetur in Iuramento fidelitatis, *Rot. diuers. 10 decis. 4. par. 1.* Amplia tertio, ut neque fœmina valeat succedere in feudo hæreditario antiquo, existentibus agnatis non hæredibus, licet fœmina sit hæres, quia sufficit agnatos fuisse primi acquirentis hæredes, *Moh. d. in decis. 2. eod. tit. supra citat.* liquidem in success.

successione feudi antiqui sufficit quæ fuisse hæredem primi investiti, *idem in decis. 7. cod. tit. Amplia* quare etiam in feudo empto, in quo (masculis deficientibus) filia femina non succedit, *Mysinger. cent. 5. observ. 73.* Verum nunc hoc limita, quando feudum esset pro hæredibus masculis, & feminis quæsitum: Illis enim deficientibus, ad feminas devolvitur, pulchre *idem Mysinger. cent. 5. observ. 73.*

COLLECT. 551.

Super Auth. cessante, C. de legat. hæredib.

Sedet in præsentī Auth. mar. successione in stirpes, atque in capite, & hoc dicit, nepotes quando cum Patruo concurrunt, succedunt in stirpes, non autem in capita, & ita Rot. Rom. decidisse refertur *Farvac. in decis. 416.* quod amplia etiam si Patruus cum quo concurrunt, filios haberet, *ead. Rot. in decis. 440.* Filij verò fratrum defunctorum succedunt in capita, *ead. Rot. in decis. 394.* quod secus esset existente patruo (vt supra dixi) ètque *devis Fabric. C. de legat. hæredib.* Quod ampliatu procedere etiam in testamentaria dispositione, quando ex testamento ad hæreditatem plures concurrunt, *Theff. qui ponit etiam exemplum, in decis. 161.* etiam ampliatu hæc regula quoties Nepotes fuerint substituti nominibus propriis expressis cum fratre testatoris, quia omnes dicti substituti succedunt in capita, pulchre *Afflic. in decis. 309.*

COLLECT. 552.

Super Rub. ff. ad l. Com. liam de falsis.

Solent in hac Rub. DD. subornationis, seu instructionis testimonium mar. tractare. Et propterea circa eam fuit primo dubitatum num ista qualitas instructionis, & subornationis aliorum testimonium repellat instructorem à testimonio, decisum affirmatiue, *Mart. Rot. Pisan. in decis. 117.* Dubitatum secundo, an dicta qualitas probetur per testes de auditu, affirmatiue, *Putem. in decis. 476. lib. 1.* Tertiò num testes subornari probet, decid. negatiue, *Rot. in decis. 234.* ubi ponit, ex quibus dicantur subornati. Quare, & ultimo dubitatum fuit, quæ sit pœna testimonij subornatorum, *Gessar. Thessau. in decis. 15. part. 1.* falsitatis decisum refert.

COLLECT. 553.

Super Bulla Pij V. super Privilegio fabricæ Sancti Petri.

Disposuit Sanctissimus Pontifex, per præsentem Bullam, quod medietas relictorum Piorum per triennium non exactorum applicetur Reuerendæ Fabricæ Sancti Petri. Cuius occasione congruum mihi visum fuit referre, quæ dicantur legata, seu relictæ pia, & sic in eis locum habeat huius Fabricæ Beneficium. Et dicas primò, quod relictum confessorio dicitur pium, *Auron. Fib. in decis. 38. Cod. de Sa. rosant. Eccl. su.* Secundo legatum consanguineo Pauperi pro anima, *Carroc. in decis. 123.* Tertiò legatum Puellæ pro dote in necessitate constituere, *Burr. n. dec. 94.* Quarto relictum pro inecris, & male ablaris, *Carroc. in decis. 7.* Quinto legatum pro imagine alicuius Sancti depingenda, *Tassied. in decis. 11.* Sexto relictum, de quo per de Franch.

in decif. 365. Septimo legatum pro monasterio construendo, *Farinac. in dec. 126.* Octavo relictum Pii locis, *Casar de Grassi in decif. 5. de testamentis.* Nond, & vltimò legatum pro anima testatoris dicitur etiam pium, *Maynard. in decif. 91. lib. 3.*

(COLLECT. 554.

Super c. nobis, de iure patron.

CUm hoc c. duo contineat capitula, & quia de primo superius dictum est, nunc de secundo videre proposui, & hoc dicit, Patronus ad inopiam vergens ab Ecclesia est alimentandus, Verum amplia hoc, & primo etiam si ius patronatus alteri donauerit, *Mart. Rot. Pisan. in dec. 41.* Amplia secundò, vt Ecclesia ex iure gratitudinis patronum indigentem alere teneatur, *Cassad. in decif. 3. de iure patronatus;* Amplia terciò, vt ius istud alimentandi transeat ad quemcumque transit ius patronatus, *Puteu. in decif. 90. lib. 2.* Nunc verò limita, vt patronus inops veniat alimentandus pro statu nobilitatis, quapropter si ex arte, quam nouit, & bonis suis potest se alere, non tenetur Ecclesia eum alimentare pro nobilitatis statu, pulchrè *Rot. (refte Farinac.) in decif. 594.*

COLLECT. 555.

Super c. laudabilem, de frigidu, & maleficiatu.

SI de impotentia coeundi constet, statim matrimonium separatur, aliàs cohabitabunt cōiuges per triennium, hoc dicit, & ita decisum, *Rot. collect. à Farinac. in decif. 284. 283. 282.*

Cappell. Tholos. in decif. 350. Farinac. in dec. 129. Ex quo inferitur, quod spadones, qui virgam erigere possunt, & semen intra vas dimittere possunt, matrimonium cōtrahere possunt, scilicet verò si virgā arrigere nequeunt, & semen intra vas eicere, vt decidit *Sayr. in decif. 3. de frig. dū, & maleficiatu.* Nunc verò amplia text. & primò, vt separatus ab vxore ob coeundi impotentiam possit ad sacros ordines promoueri, *idem Sayr. in decif. 2. eod. titul.* Amplia secundò, vt diuortium ob coeundi impotentiam ante triennalem cohabitationem fieri nequeat & matrimonium cum secundo ante factum non valeat, *idem Sayr. in decif. 1. eod. tit.* Amplia terciò, vt vitio frigiditytis, & impotentia non probato, & altero coniuge negante, seruanda sit huius text. nostri dispositio, quæ exigit, vt à principio impotentia sit apparens, *Rot. collect. à Farinac. in dec. 266.* Amplia quartò, vt impotentia coeundi sit impedimentum etiam dirimens matrimonium, *Sayr. in dec. 4. eod. tit.* Amplia quinto, vt separato matrimonio ob impotentiam veniunt restituenda iocalia, cæteraque donata per sponsum, eiusque consanguineos, *Cauale. in decif. 18.* Limita modò, & primò, quando orta controuersia super impotentia maritus constiteret adulterium, tunc enim matrimonium separare nequit, *Rot. collect. à Farinac. in decif. 276.* Limita secundò, vt credatur viro asserenti se cognouisse vxorem licet ipsa contradicat, *Rot. in decif. 281.*

COLLECT. 556.

Super l. pro herede, §. Papinianus, ff. de acquirend. hereditate.

Quando

QVando aliquid fieri non potest citra nomen, & ius hæredis, illud faciens hæreditatem adire censetur, hoc dicit. Ex quo infertur primo, quod possidens bona hæreditaria, si habilis ad succedendum sit, censetur hæreditatem adire, *Faber in decis. 1. de repudiand. hæreditate*. Infertur secundo, ad soluentem hæreditatis debitum, qui pariter adire censetur, *Maynard. in d. cis. 23. lib. 2.* Infertur tertio, quod ille qui hæreditatem aut portionem hæreditariam alteri cessit, potest à creditoribus hæreditariis tanquam hæres conveniri, *Anton. Fab. in decis. 10. Cod. de iure deliberand.* Infertur quarto, quod in dubio præsumitur aditio, *idem Faber in decis. 3. Cod. de repudiand. hæredit.* Absentio enim seu repudiatio non inducitur nisi verbis expressis, *idem Faber in decisione decimaoctava, Cod. eodem titulo*. Infertur quinto, quod adire censetur quis hæreditatem adimplendo factum defuncti: Id verò citra nomen & hæredis ius fieri minime poterit, pulchre *Ros. Collectan. à Farinac. in decis. 393.* Infertur sexto, quod habens mandatum præsumptum ad explicandos illos actus, qui fieri non possunt citra nomen, & ius hæredis hæreditatem adire censetur, eadem *Ros. in decis. 344.* Sed non censetur adire per solam inventarij confessionem, *Franc. Marc. in decis. 29. part. 1.* Item neque per venditionem rerum hæreditariarum, præsertim si hæreditas esset damnosa, de *Franch. in decisione vigesimo octava*. Item non inducitur aditio per quemcumque actum, existente protestatione per hæredem institutum facta, *Verall. in decis. 64. part. 1.* Item filius possidens bona paterna pro matris dote, *Faber in decisione nona, Cod. de repudiand. hæred.*

Item ex sola aduersarij confessione hæreditas adita non censetur, *idem Faber in decis. 7. eod. tit.* Item nec per querelam de expilata hæreditate, *idem Faber in decis. 14. eod. tit.* Item nec per venditionem bonorum, *Mars. Rot. Pisan. in decis. 133.* Duo tamen pro huius materiæ ornamento nota, & primo, quod quando actus ab eo, qui hæres esse potuit habet respectum ad proprium factum, & ad hæreditarium, tunc ipso dubio nomine proprio factum censetur, *Ros. diuers. in decis. 365. part. 1.* Secundo & vltimo nota, quod hæreditatis aditio probatur verbis enuntiatiuis, *eodem Rot. in decis. 362. part. 1.*

COLLECT. 557.

Super §. mitiores, in Authent. de nuptiis.

PROPTER mariti scuitiam matrimonium quoad thorum separari potest, hoc dicit: Quod amplia primo, siue agatur de sola verborum scuitia, siue etiam verborum ob capitale viri odium, & vitæ insidias *Rodriguez in decis. 32.* Amplia secundo, etiam si mulier sui culpa in tale incidit odium, *Truisan. in decis. 45.* Amplia tertio, etiam si maritus cautionem de non offendendo mulierem præstare veller, *Franc. Marc. in decis. 738. part. 2.* quam not. ad limitationem text. in cap. transmissa, & cap. literas, de restitutione sponsaliorum. Amplia quarto, ut matrimonio ob scuitiam separato dos sit restituenda, de *Franch. in decis. 244.* Amplia quinto, ut pariter teneatur maritus scuitus præstare alimentis uxori extra domum habitanti, *Peguer. in decis. 20.* Amplia sexto, ut veniat pariter restituenda donatio propter nuptias, *Thessaur. in*

decis. 139. Amplia septimò, vt ad restitutionem paraphernalium teneatur, *Rot. Rom. collect. à Farinac. in decis. 279.* Amplia octauò, vt sœuitia viri perpetuo duratura causam dar diuortio perpetuo, *Sayr. in decisione 4. in tit. de diuortiu;* Pro coronide tamen nota quod vt sit sufficiens sœuitia ad matrimonium separandum Iudicis relinquitur arbitrio, vt *Rot. Rom. collect. à Farinac. testatur decisum in decis. 278.*

COLLECT. 558.

*Super Concil. Trident. sess. 22.
can. 6.*

DEcreuit hîc Sancta Synodus Episcopum tanquam Sedis Apostolicæ delegatum posse vltimas defunctorum voluntates commutare, de qua materia habetur de iure ciuili, in l. *legatum, ff. de administratione ciuitatis, de iure Canon. in clementia quia contingit, de religiosis domibus.* Sed non recedendo à verbis Concilij inter iustas causas connumeratur prima, si vsus legatus non potest impleri, tunc enim Episcopus poterit commutare quæcunque legata pia in alios pios vsus, ita pulchrè decidit *Guid. Pap. in decis. 556.* Secunda causa est, quando testatoris voluntas nondum exequuta fuit, quia illam nedum Episcopus verum etiam eius Vicarius alterare potest, *Rot. diuers. in decis. 1522. lib. 3.* Tertia causa, quando pecunia legata ad illum vsum non sufficeret, quia in alium vsum conuerti potest, *Kopp. in decis. 91.* Quarta inter causas etiam iustas hæc connumerari potest, scilicet, vt Episcopus pro vna vice tantum possit de consensu Patroni ad ius patronat. non habentem

requisita per fundatorem adiecta instituere *Crescent in decis. 7. de iure patronat.* Licet hæc decisio hodie non procedat, quia *Concil. Trident. sess. 25. can. 5. de reform.* totum contrarium statuit, dicens Episcopum non posse tollere qualitates in beneficiorum fundatione appositas, nec etiam de consensu Patroni, vt etiam censuit Sacra congregatio. Quinta causa est, vt Episcopus redditus cuiusdam Cappellæ pro Missis celebrandis deputatos in paramentorum emptionem pro vna vice tantum conuertere possit, & ita Curiam Archiepisc. Neapol. decidisse, refero ego *ipse in decis. 14.* Sexta & vltima causa, poterit esse, si Monasterium in certo loco testatoris iussu constructum non potest, Episcopus enim tunc, vt alibi id construatur efficere potest *Farinac. in decis. 126.*

COLLECT. 559.

Super cap. de causis, §. 1. de officio delegati.

VBi certa pœna per ius statuta non est, iudex imponit arbitriam, hoc dicit; cuius text. occasione omnes casus in quibus pœna arbitraria Iudicis instigenda alicui venit reportare operæpretium duxi. Et primò spoliatus mortuum iam sepultum, *Mari. Rot. P. san. in decis. 173.* Secundò Officialis, officij prætextu carnaliter mulierem cognoscens, *Mastrilli in decis. 191.* Tertiò, ille qui in via, strata publica aliquam amplectitur puellam inuitam, & acclamantem, illius pudicitiam attentando, *Peguer. in decis. 7.* Quarto, falsificans sigillum Principis, *Afflicti in decis. 21.* Quinto, scribens litteras sub nomine.

mine Regis, eius signaturam contrafaciens, & Secretarij manum, *Peguer. in decis. 80.* Sexto osculans Virginem *Afflic. in decis. 176.* Sed hodie osculantes mulieres, tam in ciuitate Neapolit. quam in toto Regno pœna mortis naturalis irremissibiliter puniendi sunt, & statim tribus transactis mensibus foriudicati, banniri-que possunt, & debent, nulla quidem aliqua dilatione expectata, ita *Pragmat. 1. de osculantibus mulieres* & ita decidisse Regiam Audientiam Apulie refert *Viu. in decis. 117.* Septimo ille, qui ignarus inuenit famosum libellum, statimque illum non corruperit, imò aliis publicauerit, *Peguer. in decis. 77.* Octauo committens homicidium animo deliberato, verum in alterius personam, quam nocere volebat, *Thissaur. in decis. 243.* Nono facientes resistentiam Officialibus, *Peguer. in decis. 59.* Grauis tamen controuersia est an licitum sit Officiales resistentes occidere, vide tamen pro nunc *Grammat. in d. cis. 37. & Boer. in decis. 108.* Decimo, frangens exilij fines, *Peguer. in decis. 41.* Vndecimo, receptator rei substractæ, *Peguer. in decis. 25.* Duodecimo usurarij, *idem Peguer. in decis. 31.* Decimotertio, homicidium sequutus ex vulneribus in rixa illatis, *idem Peguer. in decis. 14.* Decimoquarto, Ambigeus, *idem Peguer. in decis. 19.* Decimoquinto, iudex o-mittens acta conscribere, *Mynsinger. cemitur. 1. obseru. 11.* Et debent scribi per Notarium, alijs non valent, *Viu. in decis. 39.* Decimosexto, percutiens aliquem alapa, & manu aperta, *Grammat. in decis. 14. Viu. in decis. 46.* Et quid de percutiente cum baculo, *Thissaur. in decis. 244.* Decimoseptimo, Parochus, cuius culpa sine sacramento quis moritur, *Sayrus in decisione tertia,*

de panh. Decimooctauo, vxor adultera, quæ solum consensum, & voluntatem præstitit adultero in homicidio in personam mariti per eundem commissio, *Peguer. in decis. 84.* Pro ornameto tandem omnium prædictorum animaduertas, quod arbitrium à lege Judici concessum extendi potest vsque ad mortem naturalem in atrocioribus delictis, idem pulchrè *Peguer. in d. d. decis. 84.* quam deci. not. ad limitas. *Gloss. celebris in § fin. in sit. de iniur.*

COLLECT. 560.

Super l. liberorum, ff. de verborum significat.

Flliorum appellatione Nepotes continentur, hoc dicit. Quod limita primo, quando alteri præiudicium fieret, tunc enim nepotes non veniunt filiorum nomine, *Peguer. in decis. 161.* Limita secundo, vt in casu quo veniunt id fiat non ex propria vocabuli significatione, sed ex interpretatione, *Iaffred. in decis. 22.* Et quando filiorum appellatione veniant Nepotes, vide *Ioseph Sesse Rot. Aragon. in decis. 43. & eundem in decis. 64. & Viu. in decis. 151. & eundem in decis. 63.*

COLLECT. 561.

In l. panam, C. de pœnis.

Iudex pœnam à lege indictam reuocare minimè potest, hoc dicit. Quod limita primo, in exequutione sub pœna banni, quia transferretur in hæredes, mutato tamen banno in pœnam pecuniariam *Mynsinger. cemitur. 2. obseru. 11.* Limita secundo, in capitulo (sede vacante) quod potest pœ-

nam ab Episcopo inflictam commutare, prout iudicauit Curia Archiep. Neapolit. quæ commutauit pœnam carceris ad decennium in pœnam monasterij, *ipsemet in decis. eiusdem Curie* 49. Limita tertio, iusta existente causa, tunc enim iudex pœnam alterare poterit, quod procedit etiam si causam non exprimat, *Mynsing. cent. 2. obseru. 3.* Limita quarto de Jure Regni nostri, quo pœna corporis afflictiva potest moderari, componi, aut commutari in pecuniam (consulto tamen Protège) *Viu. in decis. 350.* & extat *Pragmat. 6. in 3. casu in tit. de officio iud. fol. 183.* Limita quinto, quando pœna executioni mandari minimè potest in delinquentis personam, tunc licito Jure in aliam commutari poterit, *Gramm. in decis. 90.* ubi ponit casum. Limita sexto, per Reg. illam, quod qui non habet in ære debet luere in corpore, & sic pœna pecuniaria in corporalem commutatur *de Francib. in decis. 358.* Limita septimo, in casu *Afflicti. in decis. 287.* Sublimita tamen præfatas limitationes, vt non liceat Judici, nisi semel commutare, & sic non poterit Iudex post conuersam pœnam pecuniariam exequi, & corporalem dimittere, pulchrè *Peguer. in decis. 91.*

COLLECT. 562.

Super cap. significatum, de præbend.

Capellani & Capellanæ marer. hic peroptimè sedet, sed circa eam de pluribus posset dubitari, Et primo num sit Ecclesiasticum beneficium? & fuit decissum minimè, si in eius fundazione Episcopi non interuenit authoritas, aliàs verò secus, pulchrè *Guid. Pap. in decis. 187.* Secun-

dò, num Capellanus tempore præsentationis necesse sit, vt actus sit sacerdos, *Rot. Cellæ. à Farin. in decis. 570.* decidit affirm. præsertim ubi testator vsus his verbis fuerit, volo quod Sacerdos teneatur singulis hebdom. res Missas celebrare. Tertio num Cappellani tritrenium possint ab Episcopo visitari? decissum affirmatiuè, *Sayr. in decis. 1. de Clericis peregrinis,* si exempti non fuerint, aliàs secus. Quarto, num habens Capellaniam cum onere celebrandi Missam, teneatur illam per alios celebrari facere in infirmitatis tempore, decidit affirm. *Thom. Rot. Lipsien. in decis. 121. p. 1.*

COLLECT. 563.

Super l. si barsatorum, Cod. de fideiussoribus.

Expenditur ista lex per DD. in questione illa quod si statutum puniat inuentum cum armis, non dicitur quis inuentus, nisi sit captus, & apprehensus, quod limita si statutum prohibet vsum armorum tantum, quia non incidit in pœnam statuti ille, qui legitimis probationibus conuincitur arma portasse, *Peguer. in decis. 55.*

COLLECT. 564.

Super cap. duobus, de sententia & re iudicata.

Retulit hic Summus Pontifex vnum Matrimonij Priuilegium, nempe quod duobus Iudicibus diuersas proferentibus sententias tenet sententia pro reo, quod fallit in trib. casib. ibi positis, inter quos enumeratur matrimonium: Tu verò adde alios decilos, Et primum, quia in dū-

bis:

bio pro matrimonij validitate præsumitur, *Trimis. in dec. 28. par. 1.* Secundum, quia dolus dans causam matrimonio ipsum non vitiat, *Mar. in decis. 755.* & sic in aliis contractibus sit secus ut probatur in *l. & eleganter ff. de dolo.* Tertium Privilegium, quia in causa matrimoniali Iuramentum suppletorium nisi sit plusquam semiple- nè probatum non defertur *Crescent. in decis. 23. de probat.* & quando locum habeat, tradit *Franc. Mar. in decis. 753. p. 2.* Quartum, quia post publicationem, & didicita testificata testes produci possunt, *Franc. in decis. 752.* quam not. ad limit. *sex. in c. fraternitatis de testib.* Quintum, quia in causa matrimoniali non concluditur, quemadmodum in causa criminali *Fab. in dec. 5. C. de probationibus.* Sextum, quia pro matrimonij sacramento nihil exigi potest *Franc. March. in decis. 756. p. 2.* Septimum, quia in causa matrimoniali parentes ad testificandum admittuntur *Trimis. in decis. 10. part. 1.* & sic decisus est text. in *c. videtur qui matrimonium accusare possunt*, & hanc decis. not. ad limitas. *l. parentes C. de testib.* Sed limita, quando esset disparitas inter coniuges, quia tunc parentes non admittuntur, pulchrè *Franc. March. in decis. 750. p. 2.* quam not. ad ornatum *cap. super eo de testib.* Octauum Privilegium, quia sententia in causa matrimoniali non transit in rem iudicatam *Maynard. in decis. 22. lib. 2.* Nonum, quia excommunicatus matrimonium contrahere potest, *Francisc. Mar. in dec. 426. p. 2.* quam not. ad ampliari *c. si verè de sentent. excommun. & facit decis. Vin. 96.* Sed amplia ut possit exigere & reddere debitum *Franc. March. in decis. 735. par. 2.* Decimum, quia, quamvis licet pendente litigioso vitium contraha-

tur, tamen non sic in causa matrimoniali idem in *decis. 713. ad. par. V.* Undecimum, quia testes in causa matrimoniali sine partis citatione examinari possunt, *Verall. in dec. 206. par. 2.* quam not. ad limit. *cap. 2. de testib.* Duodecimum, quia ad probandum matrimonium admittuntur testes inhabiles, puta pauperes, mulieres, & his similes idem *Verall. in decis. 205. par. 22.* quam not. ad limitationem *l. 2. ff. de testib.* Decimumtertium Privilegium, quia tanta in causa matrimoniali plenam facit probationem *Caputa. quens. in decis. 203. part. 2.* quam not. ad limit. *l. 3. §. eiusdem, ff. eo. tit.* Decimumquartum Privilegium, quia Puella minor in causa matrimoniali potest esse in Iudicio *Franc. Marc. in decis. 695.* quam not. ad limitationem *cap. mulieres de iudicio in 6.* Decimumquintum, quia existens in articulo mortis matrimonium contrahere potest idem in *decis. 684. part. 2.* Decimumsextum, quia liberi per matrimonium legitimantur *Franc. Marc. in decis. 684.* quam nota ad ornatum *c. tanta, qui filij sunt legitimi.* Decimumseptimum, quia confessio coniugum probat matrimonium quando pro ipso facit, secus verò quando esset contra matrimonium *Verall. in decis. 194. part. 1. Franc. March. in decis. 731. p. 2.*

COLLECT. 565.

In l. vnum ex familia, §. penult. ff. de legat. 2.

Verba fideicommissi licet sint defectiva, attamen subsistit fideicommissum si ex mente disponētis colligatur, h. d. Hunc textum ante oculos semper habendū scribit *Curtius lxx. conf. 121. sub num. 13. ac sub num.*

17. vt propterea limitetur conclusio simpliciter facta per *Oldrad. conf. 11.* quam alij multi quoque simpliciter loquentes sequuntur, vt fideicommissum videatur cessare, quoties sit scriptum cum clausula si sine filiis decesserit, & ille grauatus obierit relictis filiis. Nam ex verbis huius textus probatur quod quatenus vera esset prædicta rigorosa opinio, attamen limitetur non procedere si ex aliis verbis eiusdem scripturæ coniecturari possit mentem disponentis fuisse non extingui fideicommissum, sed repetitam conditionem in Nepote vt decisum refert *Guid. Pap. in decis. 31.* & decisum per *Cauale. in Rot. Finizana* apparet in decis. 17. p. 3. vbi etiam refert multas aliorum Tribunalium, maxime Rot. Rom. decisiones, & omnino veram esse hanc restrictionem defendit præfatus *Curt. Iun.* adducto conf. à *num. 11.* & expressius *num. 15.* de qua conclusione tanquam verissima, atque in tribunalibus recepta, nullatenus est dubitandum, maxime quod licet à multis credatur fideicommissum in aliquibus particularibus censi odiosum, attamen certi iuris est sui natura esse fauorabile, saltem respectu cognitionis si sit extinctum, vel daret vt tunc dicitur fauorabile, & propterea sit respondendum pro validitate concludit, *Raud. decis. Pisan. 28. numer. 25. cum sequens.* probatque text. expressus in l. *cogi. vers. in ambiguis tamen ff. ad Trebellian.*

Et propterea si dicta conditio est appositæ ad fauorem familie ipsius disponentis vt bona in ea conseruentur, omnium est decisio repetitam censi in Nepote, & successoribus, nec solum si expressis verbis id constat, verum etiam si coniectura tan-

tum colligatur intertio, vt bona conseruentur in familia, & potissima coniectura erit, si fuerit facta ad fauorem masculorum, expressio enim Masculinitatis operatur euidem præsumptionem ostendentem mentem disponentis esse, vt bona conseruentur in familia, vt resouit *ea dec. Finizana, & Surdus conf. 241. num. 11. vol. 2.*

Ita etiam si in aliqua sequenti substitutione sit hæc conditio explicata amplioribus verbis, illis scilicet aut similibus, si ipse, vel eius filij, & descendentes decesserint sine filiis, vt quemadmodum in illa apposuit conditionem istam non solum cum moreretur substitutus, sed eius filij sine liberis, ita intelligatur sine dubio appoluisse in præcedenti substitutione & vocasse substitutum non solum cum ipse substitutus, sed eius filij, interirent absque liberis ex traditis in decis. *Pisa. Raudensis 31. vers. quinto sub num. 240.* & de hoc casu nullatenus est dubitandum, quia aperte constat potius ex errore Notarij, quam ex inductia disponentis omisam repetitionem illorum verborum, aut si eius filij decederent, &c.

Ita etiam declararetur ex verbis deinde positæ in alio contractu inter vivos, aut etiam testamento facto ab eodem disponente, ac propterea si ex verbis in eo appolitis coniecturari possit intentionem disponentis fuisse, vt hæc clausula sic simpliciter posita in isto primo contractu inter vivos, seu testamento censetur adiecta non solum respectu ipsius instituti, sed eius filiorum, & descendendum, tunc sine dubio non expiter fideicommissum licet sius mortuus sit cum filiis, prout notabiliter decidit *Castren. in suo consil. 343. vers. item ex verbis sub num. 2. vol. 1.*

Imò istud etiam procedat si ex scriptura alterius nepè hætedis, vel donatarij appareat aliquid ex quo colligatur mentem, & voluntatem disponentis ita fuisse. Quod nota verū esse etiam si dictus hæres, vel donatarius se refertet ad testamentum, vel donationem disponentis ex *Pereg. decis. & rationibus Parisij* in suo sollemni *conf. 75.v. r. per quæ verba sub nu. 50. vol. 2.*

Quin si fideicommissum iam esset extinctum, aut falso allegatum, si tamen assertio, & confessio ab aliquo facta insinuat contrarium, utique prædicaret sibi & successoribus, ac propterea valere fideicommissum scribit *de Ponte decis. 39. à numer. 44. & Barzani* notabiliter *decis. Bonon. 5. à numer. 15.* ubi loquitur etiam in confessione facta in allegationibus iuris, ergo multo magis in aliquo actu cui fuit appositum iuramentum pro observantia.

Eiusmodi autem conditionem si decellerint sine filiis, certi iuri est nō excludere substitutum si ultimus ingrediatur Monasterium, in casibus tamen in quibus Monasterium non haberetur loco filij, puta cum testator non tantum simpliciter expressit filios, sed cum aliqua adiectione ex qua colligatur illius mentem fuisse de filiis veteris, ac per naturam sensisse, scilicet cum dixit de filiis ex proprio corpore descendantibus, vel de filiis legitimis, & naturalibus, vel ex legitimo Matrimonio iuxta decisio. *Boer. 154. à nu. 4. & alteram Aragoniæ* recollectam per *Seff. 45. num. 42. late Hur. de Ceval. quest. comm. cōtra comm. 193. sub num. 2.* & ratio est ut præfati dicunt, quia per hæc verba testator intellexerit solummodo de filiis veteris, non fictis, ut est Monasterium, ex qua ratione decidendus sine dubio

venit consimilis casus cum testator prohibuit alienationem ad favorem descendantium, nam quia tunc ultimus ex descendantibus potest alienare ex *decis. 10. Francisc. de Ponte 39. nu. 14.* illud idem dicendum erit si præfatus ultimus descendens ingressus fuerit Religionem, quia illius Pater tunc poterit alienare cum testator intellexerit iuxta prædicta de descendantibus veris, & consequenter non de Monasterio, & propterea dicatur extinctum vinculum, quod appositum ad favorem filiorum, & descendantium per naturam intelligitur ex prædictis, & altera *decis. Rot. Roman.* quam legi manuscriptam, quod si alia verba adessent quæ respicerent personas ipsas descendantium, ut ipsi scilicet bona illa possiderent, &c. tunc multo magis dicatur cessare fideicommissum, & possit ille disponere, tum quia illi tanquam Religiosi possidere nequeunt, tum quia non inclusum, sed exclusum dicitur Monasterium.

COLLECT. 566.

Super c. non liceat, de præbendis.

Non potest Episcopus aliquem ad sacros ordines promovere absque titulo, qui titularis in iure nonnulla habet privilegia. Et primum, quia Clericus ordinatus ad ritulum patrimonij non tenetur bona sibi de eare à patre assignata in legitimam imputare, *Polid. Rep. in observat. 230.* quam not. ad limitat. *text. in l. in quartam, ff. ad legem Falcidiam.* Secundum Privilegium, quia nec pariter tenetur illa conferre, *laff. id. in decis. 16.* Tertium, quia non potest illud resignare licet contra *Rob. Rep.*

iudicat. lib. 2. decis. 2. Hodie verò attendi debet dispositio Concilij Triden. *ss. 21. c. 2. de reform.* ubi beneficium, ad cuius titulum quis est ordinatus in sacris resignari non potest, nisi aliunde habeat unde se alar, & mentionem faciat, quod ad illud beneficium fuit promotus, vt refert etiam *Caualc. in decis. 17. par. 5.* Et declarauit tandem Sacra Congregatio quod si Ordinarius admisit resignationem Beneficij, ad cuius titulum quis fuit promotus, resignatio tenet, verùm Ordinarius tenetur ministrare alimenta de proprio dicto resignanti, & si promotus ad presbyterium ad titulum sui patrimonij illud postea renunciens in censuras non incurrit, *Sayr. in dec. 60. de temp. ordin.* Quartum Priuilegium, quia illud alienari non potest, idem *Sayr. in dec. 15. eo. tit.* Quintum, quia pro illo non soluitur decima, *Maynar. in decis. 29. li. 2.* quam not. ad ornatum *glos. in cap. tunc de prebendis.*

COLLECT. .567.

Super Auth. item C. de Hæreticis.

IN præfenti text. vnum ponitur Priuilegium abominabilis criminis hæresis, Tu vero alia decisa addas, Et primum, quia sepeliens scienter hæreticum excommunicationem incurrit, *Sayr. in decis. 4. de hæreticis,* quam not. ad *text. in c. quicumque cod. tit.* Secundum Priuilegium, quia occidens Hæreticum impunis est, & si secus sit in Pagano, vel Judæo *G. sp. Theff. Rot. Taurinens. in decis. 36. par. 2.* Tertium, quia Sacerdos hæreticus reconciliatus est inhabilis ad audiendas confessiones, quod intellige in abiurante de vehementi, vt fuit decisum in Curia Archiepisc. Neapol.

(*iste me ipso in decis. 51.*) Quartum quia omnibus Ecclesiasticis beneficiis spoliandus est, quod si abiurauerit sunt restituenda, pulchrè *Achill. de G. assis in decis. 1. de hæreticis.* Quintum, quia Pælati regulares in subditos de crimine hæretis procedere non possunt, *Sayr. in decis. 9. de hæreticis,* quam nota ad limitationem, *text. in cap. 1. de Capellis Monachorum.* Sextum, quia Hæreticis incapacitas obijci potest ab aliis præter Fiscum, cum sit publicum, *Surdus in decis. 247.*

COLLECT. .568.

Super c. cum secundum, de Hæreticis in 6.

Hæreticorum bona ipso iure sunt confiscata, hoc dicit, quia non procedit in crimine læsæ maiestatis, vt refert *decisum Verat. in dec. 90. part. 1.* Quod amplia, vt procedat in aliis criminibus, de quibus in text. nostro *Bellamera in decis. 690.* Hodie tamen hic text. limitatur, quia semper est necesse vt præcedat iudicis declaratio, vt hæreticorum bona capi possint idem *Bellamera in decis. 689.* virtute cuius decis. fuit aliàs decisum in Senatu Taurinens. quod emens bona fide ab Hæretico ante sequutam declarationem non poterit à Fisco molestari, illo declarato hæretico, vt refert *Thessaur. Filium in decis. 40. part. 2.* à qua opinione ego libenter recedo propter auctoritatem Senatus Mantu. qui contrariam tenuit sententiam vt scribit doctissimus *Surd. in de. is. 247.* & eo magis, quia pro illius corroboratione extant *Bulle Innocentij IV. Alexandri IV. Martini V. Pauli III. & Pij V.*

COLLECT. .

COLLECT. 569.

Super l. eos ff. ad l. Cornel. de falsis.

TEstis varius puniri debet, hoc dicit, licet testium dicta fauorabiliter interpretanda sint, & adiuvanda ut ad concordiam redigantur non calumnianda, *Anton. Fab. in d. cis. 59. C. de probat.* potest tamen torqueri variis, ac etiam ad tritemes condemnari *idem in decis. 55. eodem tit.* magistratus creditur commissario qui adiunctum habuit, cum testem interrogavit, quam testi varianti, ac neganti se ita dixisse, *Fab. in decis. 53. eod. tit.* Grauis verò controuersia est apud decisionarios in presenti mater. quanam scilicet ex testium depositionibus præferatur, *Guid. Pap. enim in decis. 547* asserit in illa Rot. decitum quod stari debet primæ depositioni iuratae, quando secunda depositio est facta post publicationem, & didicit restituta quasi quod secunda præsumatur fuisse facta à subornato; *Anton. Faber. verò in decis. Senatus Sabaudie 4. Ced. de probat.* dicit quod stari debet posteriori depositioni, & loquitur quando testis primò deposuit vigore inquisitorialium, & ratio est quia cum secunda facta sit parte citata, idcirco priori præualere debet, in qua nulla fuit partis citatio *Coler. in decis. 90.* Curia verò Archiepisc. Neapol. (*me iudice*) decidit primæ depositioni standum esse, *Ego ipse in decis. 11.* Limita tandem in calu *Fabr. in dec. 54. C. de probat.*

COLLECT. 570.

Super l. in criminali, C. de iurisdic. omnium iudicium.

TRahens aliquem in vetito examine causam perdit, hoc dicit: Quod amplia primo, ut procedat etiā quando quis attestatur coram Iudice incompetenti sine alia citatione, *Iassied. in decis. 230.* Amplia secundò, etiam si postea pœniteat, quia licet permittatur pœnitentia usque ad liris contestationem, pœnam tamen non euitat, *idem in decis. 219.* Amplia tertio, in vocante Clericum coram Iudice seculari, *Maynard. in decis. 29.*

COLLECT. 571.

Super l. sancimus, C. de iudicium.

Contumax non auditur, nisi resectis expensis, hoc dicit, quod Amplia procedere etiam in facto contumaci, *Iassied. in decis. 337.*

COLLECT. 572.

Super Authen. bona damnatorum, C. de bonis proscriptis.

Hodie bona damnatorum debentur ascendentibus, & descendentibus usque ad quartum gradum, hoc dicit. Quod limita, quinque modis, Et primo, ut eius dispositio procedat in dānatis ad mortem, & proscriptis, & quando bona auferuntur rācie in consequentiam alterius pœnæ, secus si expressè *Iassied. in dec. 259* Limita secundò, quando sit punitio tantum in bonis, aut in parte bonorum, *Maynard. in dec. 91. lib. 2.* Limita tertio, quando per statutum, vel decretum contra delinquentem bonorum publicatio decreta est. *Th. ff. in dec. 193.* Limita quartò, in calu *Ant. Fabr. in decis. 1. C. de bonis damnatorum*, Limita quintò, ut sententia consti-

scationis bonorum contra heredem
grauatum non noceat fideicommis-
sario, *idem in decis. 2. eodem tit.*

COLLECT. 573.

Super c. t. de officio iudic. ordinarij.

Brachij Implorationis mar. nul-
libi melius sedere potest quā hīc
& hoc dicit, Iudex Ecclesiasticus po-
test compellere Iudicem laicum ad
præstandū brachium seculare. Quæ-
stio tamen, quæ fieri solet in præsen-
ti mat. est num Iudex laicus teneatur
præstare brachium Ecclesiastico non
viso processu, nec cognito de iustitia
causæ, & communis ex decisionaris
sententia est in parrem affirmat. prout
reuenit *Maynard in decis. 2. lib. 3.* Limita
primò, quando notoriè apparet sen-
tentiam esse iniustam, *Barb. in dec. 88.*
Limita secundò, quando esset infli-
cta pœna corporalis, vel alia magna,
Iaffred in dec. 105. Limita tertio, quan-
do Iudex laicus veller videre proces-
sum ad finem se informandi vt refe-
rat Iudici Ecclesiastico, qui sententia-
uit, *Coler in dec. 29.* Limita quartò, in
casu *Garz. in decis. 2.* vbi fuit dictum
quod in omnibus sententijs, præter
sententiam super crimine hæresis la-
ram, potest Iudex laicus dicere, Volo
videre processum si ritè, & rectè fue-
rit iudicatum, Limita quintò, in deli-
ctis mixti fori, *Anton. Fab. in decis. 1. C.*
de offic. Iudicis. Ad mat. vide pulchram
decis. Boer. 97. & alteram Curia Archiep.
Nepol apud me 70. vbi decidimus in
imploratione brachij non esse partis
citationem necessariam.

COLLECT. 574.

Super l. repeti, ff. de questionibus.

Tortura regulariter repeti non
potest, hoc dicit: quod Amplia,
vt non possit iterum torqueri qui vel
in tormentis ipsis vel statim post tor-
menta suam confessionem reuocar,
Anton. Fab. in decis. 5. C. de questionibus.
Limita nunc regulam text. nostri, &
primò, vt reus extra tormenta con-
fessus, nec in confessione postea per-
seuerans iterum, atque iterum tor-
queri possit. sed non pluries, quā
ter nisi ex nouis indicijs, *idem Fab. in*
decis. 2. Cod. cod. tit. Limita secundò,
si prima indicia valde fuerint virgen-
tia: tunc enim de consuetudine ser-
uatur, vt tormenta reiterari possint
Coler. in decision. German. 183. Limita
tertiò, si reus in tortura confessus
deinde ductus ad rarificandam con-
fessionem in publico eam reuocauit:
talis enim ad torturam retrahit-
ur, etiam alijs nouis indicijs non su-
peruenientibus, *Maynard. in decis. 39.*
lib. 2. Limita quarto, in pulchro casu
Anton. Fab. in decision. Senatus Sabaudia
3. C. de questionib. vbi fuit dictū quod
ille, qui fortilegio vsus reperitur ad
eludendam vim tormentorum hoc
ipso quasi ex nouo indicio iterum
torqueri potest. Limita quintò, si
reus ab initio leuiter, & insufficien-
ter fuerit tortus *Rot. tenua in decis. 15. &*
Coler in d. decis. Rot. German. 183. Limi-
ta sextò, in grauib. delictis, quia in
illis reus potest sæpius torqueri, ita
Viu. in pulchra decis. 144.

COLLECT. 575.

*Super l. 2. C. ne fideiussores dotium
dantur.*

Fideiussores dotium non dantur,
h. d. Quod amplia, vt nec huius-
modi datio confirmetur iuramento,
pulchrè

pulchrè *Anton. Feb. in decis. 1. C. eod. tit.*
Nunc verò limita primò, vt maritus
possit, & debeat dare fideiussorē pro
pecunia non dotali, si eā exigat etiam
muliere consentiente, *idem Faber. in
decis. 2. eo. tit.* Limita secundò, quia li-
cèt dotalium fideiussores dari nō pos-
sint, dos tamen in quantum fieri po-
test, in tuto collocanda est, *idem Fab.
in decis. 4. C. eod.* Limita tertio, in
casu *Franc. Mar. in decis. 16. par. 2.*

COLLECT. 576.

Super Conc. Trid. sess. 23. can. 11.

Quod vult, quòd minores ordi-
nes non conferuntur per Epi-
scopum, nisi temporum interstitiis
seruiaris. Circa quam sacram disposi-
tionem de tribus fuit dubitatum. Et
primò, num ordinarius interstitiis
temporum nō seruatis aliquam con-
trahat censuram, vel irregularitatem,
& fuit decisum in partē negatiuam,
vt testatur *Sayr. in decis. 56. de tempor.
ordinat.* Secundò, num ordines susci-
pere interstitiis non seruatis de licen-
tia Episcopi liceat, & *idem Sayr. in dec.
54. eod. tit.* asserit pariter in *affirm. decis.*
Tertio, fuit dubitatum circa regula-
res, quòd super interstitiis non Præla-
tus regularis, sed proprius Episcopus
loci, in quo degunt regulares dispen-
sare debet, vt refero *Ego 17. de res.
81. C. v. Archiep. Neap. & circa censuit Sa-
cra congregatio super dicta tēl.*

COLLECT. 577.

Super Conc. Triden. sess. 24. can. 10.

Hic Sancta Synodus statuit, quod
omnes causæ quomodolibet
ad forum Ecclesiasticum pertinentes.

debent terminari per Ordinarium in-
tra biennium, alias quod partib. libe-
rum sit superiores Iudices alias com-
petentes adire. Quod amplia primò,
vt procedat nedum causis ciuilibus,
verum etiam in criminalibus, pul-
chrè *Monald. in conf. dec. 96. p. 2.* Amplia
secundò, in casu *eiusdem in conf. dec. 130.*

COLLECT. 578.

*Super l. liber homo, ff. ad legem
Aquiliam.*

Nemo est dominus membrorum
suorum, hoc dicit, Ex quo in-
fertur primò, quod volentē quis non
potest absque metu pœnæ vulnera-
re, aut interficere *Ann. obs. 2. 13.* Infer-
tur secundò ad pulchram decisionem
Grammat. 33. vbi fuit punitus qui-
dam, qui se vulnerauit, vt se inhabi-
lem redderet ad finem, vt ad tūre-
mes eondemnari non posset; Infer-
tur tertio, quod percutiens Clericum
etiam volentem efficitur excommu-
nicatus *Iaffred. in decis. 90.* Inferitur
quarto, ad *decis. C. l. r. Rot. Germa. 184.*
vbi fuit decisum, quod non valet pa-
ctum obligantis se ad torturam. In-
fertur quinto, quod non valet pa-
ctum obligantis se ad carceres *Maj-
nar. in d. c. 27. lib. 3.* quam. nec. pro oc-
namento rex. in *l. nemo in carcerem, C.
de exat. tribut. lib. 10.*

COLLECT. 579.

Super Concil. Trident. sess. 24. c. 12.

Prouisi de beneficiis quibus cen-
sure reuocantur à die adptē poss. G.
sionis fidei professione facere intra
duos menses, hoc dicit, quod amplia
primò, vt obligetur pariter Canonici

exempti coram Episcopo, & Capitulo intra duos menses *Sayr. in de i. f. 1. de constitutionib.* Amplia secundo procedere etiam in Regularibus Prælati, *id. m. Sayr. in decis. 3. eod. tit.* Nunc vero limita primò, in casu *eiusdem in decis. 3. eod. tit.* ubi fuit dictum, quod clericus Parochialem adeptus, omittens per ignorantiam fidei professionem facere non peccat, nec subintrat dispositio *tex. Consil.* Limita secundo, in *decis. eiusdem 4. de constitutionibus*, ubi Curatus, qui fidei professionem intra duos menses non fecit, potest moram purgare.

COLLECT. 580.

Super l. in qui opem. ff. de furtis.

Auxilij præstiti ad homicidium committendum mat. hic propriè sedet, Super qua fuit primo dubitatum, quæ concurrere debeant, ut illud præstitum dicatur? & *Barz. in decis. Rot. Bonon. 179.* dicit, quod requiritur assistentia animo doloso, ac cogitato; Ex quo infertur primo, quod si fuerit casualis nihil operatur *Lassred in decis. 12.* Infertur secundo, ad pulchram *decis. Rot. Pedem. penes Cacher. in decis. 104.* ubi fuit dictum, quod ad hoc, ut aliqui dicantur socij, & auxiliatores, necesse est ad hoc esse coadunatos: Infertur tertio ad *decis. Maynard. 12. lib. 3.* ubi dicit aliquem non puniri de auxilio cooperatio, nisi probetur, quod ad maleficium committendum præcesserit tractatus, de pœna vero auxilij præstiti in homicidio videas *Coler. in decis. Rot. German. 159.*

COLLECT. 581.

Super l. 2. Cod. ut nemini liceat sine iudicis auctoritate, &c.

Colligo ex hoc text. Iura abhorrire quem quid propria auctoritate exercere, ex quo ad nonnulla infero. Et primo, quod conductor in casibus, quibus expelli per locatorem potest, non nisi ex auctoritate magistratus expelli debet, & non propria auctoritate *Faber. in decis. 11. C. locati*, quam nota ad ampliorem *tit. in L. de. C. eod.* Infertur secundo, quod non licet legatario rem sibi legatam propria auctoritate capere, *Cornaz. in decis. 4.* quam not. ad *tex. in l. non dubium C. de legat. 1.* Infertur tertio, quod non potest filius legitimam propria auctoritate capere *Robert. lib. 2. rer. indicat. decis. 4.* quam not. ad *glos. in l. 2. C. ubi & quapar. lib. 10.* Infertur quarto; quod dominus directus non potest auctoritate propria possessionem rei emphyteuticæ ob deteriorationem capere, *Mastrill. in decis. 193.* quam not. ad limitat. *glos. in l. 2. in verb. repellere, Cod. de iur. emphyte.* & ratio est, quia requiritur declaratoria iudicis ad effectum exequendi commissum, ut emphyteuta removeatur à possessione, *Guid. Pap. in decis. 107.* Infertur quinto, quod non potest creditor propria auctoritate, ac fortius rem suo debitore capere, *Ioseph. Lindon. in decis. Lucens. 1.* etiam si pro illius recuperatione difficilem haberet aditum *Lassred in decis. 16.* Infertur sexto, quod non potest donatarius propria auctoritate rei donatæ possessionem capere, quod limita virtute clausulæ in donatione appositæ *de Laurent. Rot. Auen. in decis. 19.* Infertur septimo, quod non potest dominus directus ob non solum canonem per triennium emphyteutam expellere propria auctoritate, *Afflict. in decis. 97.* Infertur octavo,

ad decis. eiusdem Afflicti. 326. Infertur nono, ad decis. pradietti Afflicti. 301.

COLLECT. 582.

Super l. si pradium, C. de euictionib.

Datio in solutum similis est emptioni, hoc dicit. Ex quo inferitur primo, quod quemadmodum per venditionem emphyteosis debetur directo domino laudemium, ita per dationem in solutum, *Gasp. Thess. Rot. Taurinens. decis. 82. part. 2.* Infertur secundo, quod res Ecclesiæ inconsulto Romano Pontifice, non possunt in solutum dari, quemadmodum nec alienari, *Rot. Collect. à Farinac. in decis. 321.* Infertur tertio, quod in ea locum habet remedium, l. 2. C. de rescind. vendit. sicut locum habet in venditione, *Card. Put. in decis. 230. part. 1.*

COLLECT. 583.

Super cap. conquirente, de Clericis non residentibus.

Non residens in beneficio etiam modicæ existimationis, illo priuatur, hoc dicit. Quod amplia primo, ut seruitium 40. ann. Ecclesiæ præstitum à residentia non liberet, pulchrè *Sayr. in decis. 3. eod. tit.* Limita nunc primò, in beneficiis simplicibus, in quibus de consuetudine non requiritur residentia, *idem in d. c. 1. eod. tit.* Limita secundò, in duobus Canonicis absentibus pro Episcopi seruitiis, *Rot. d. uers. in decis. 222. part. 2.* quam not. ad ornatum text. in cap. ad audientiam, eo. tit. Quod amplia etiam si essent inferiores Clerici, dummodo Episcopi dispensatio concurrat, & Ecclesiæ utilitas, *Monald. in cons. de-*

cis. 22. lib. 2. Limita tertio, in casu decis. Tholos. apud Maynard. 8. lib. 1. vbi fuit dictum, quod Canonici ex permissu Capituli in academiis operam dantes fructus præbendarum integrè percipiunt, quam decis. not. ad text. in cap. licet, de præbendis, quæ decisio hodie non procedit in Parochis, qui per Concil. Trident. sess. 23. can. 1. de reformat. non possunt studiorum causa absentiam facere, nec Ordinarij talem licentiam concedere, ut declarauit Sacra Congregatio, teste *Rot. nouiss. Collect. à Farinac. in decis. 29.* per hæc verba obtinentibus parochiales Ecclesias post Concil. Trident. studendi licentiam, ac in absentia studiorum causa fructus percipiendi non datur. Limita quarto, in eo qui abest de mandato superioris, quia residere dicitur *Sayr. in decis. 10. de Clericis non resident.* Hinc est, quod dispensatio superioris iusta de causa à residentia excusat, *idem Sayr. in decis. 12. eod. tit.* Limita quinto, in Clerico, qui abest causa adsciscendi alios, quia etiam distributiones quotidianæ debentur, *Maynard in decis. 14.* Limita sexto, 294. vbi fuit dictum, quod text. in c. ad audientiam, de Clericis non residentib. locum habet etiam in duobus beneficiatis, si Ecclesiæ concurrat utilitas. Limita septimo, ut consuetudo non residendi excuset à residentia per fundatorem appositam, *Sayr. in decis. 7. eod. tit.*

COLLECT. 584.

Super Concil. Trident. sess. 25. can. 16.

AD hunc locum, in quo alias scripsi has nota decisiones, Et pri-

modò, quòd hæc dispositio non habet locum in testamentis, *Gess. Thessaur. in decis. Rot. Taurinens. 56.* Secundò, quia nec pariter habet locum in donatione causa mortis, *Henriquez in decis. 21.*

COLLECT. 585.

*Ad Ifern. in Consist. Regni post mortem
vers. & quidem.*

Qui diffinit Releuium, dicens, quod est medietas fructuum illius anni in quo moritur feudatarius: Quod amplia, vt debeat etiam nullis, ac paucis perceptis fructibus ex feudo, pulchrè *de Franch. in decis. 121.* Amplia secundò, vt solvendum sit etiam ab vxore marito mortuo, si feudum datum fuerit in dorem, & expeditus fuerit assensus, aliàs soluitur per mortem viti, *Ann. asserens decism in allegat. 95.* ob mortem autem vtriusque non debetur duplicatum releuium, vt fuit decism in Regia Camera Summaria, refert *Ann. in alleg. 93.* Nunc limita primò, vt non debeat releuium ab eo, cui accrescit feudum, vt fuit decism in causa DD. *Artaldù de Cardona.* refert *idem Ann. sing. 434.* Limita secundò, vt non debeat purum, ac simpliciter, sed deductis oneribus, ac expensis, *Mastrill. in decis. Rot. Sicil. 112. part. 2.* refert decism in causa Illustr. Principis Buteræ contra Regium Fiscum.

COLLECT. 586.

*Super l. abdictos. C. de Episcopalis
Audientia.*

Eximens à manibus familiarum, seu seruentium quarumvis Curia-

rum captum puniri debet, hoc dicit: Sed dubium est qua pœna? dicas quod varij varia decidere: Sacrum enim Consilium Neapolit. (*teste de Franch. in pulchra decisione 442.*) condemnauit pœna tritemium per biennium quendam, qui captum pro debito ciuili à manibus familie exemit: Rota verò Delphinalis (*Guid. Pap. in decis. 579.*) decedit condemnando pœna pecuniaria Curia applicanda, à qua eximitur captus, & condemnati similiter creditori ad solutionem debiti expensarum etiam interesse, *Rot. autem Audientia Apuleæ,* vt refert *Vsu. in decisione 92.* puniuit quendam, qui eripuit captum pro debito priuato, pœna exilij per biennium: Mediolanensis Senatus indecisus remansit in casu cuiusdam mulieris, quæ exemerat à manibus familie Curia suum maritum capitaliter condemnatum, qui quidem casus cum diu extitisset discussus, & trutinatus, Senatus ipse ob varias, & horribiles dissentientium DD. procellas, atque difficultates hincinde exortas noluit aliter absoluere, nec condemnare mulierem ipsam, sed determinauit illam non molestandam, relaxandamve donec aliud per Senatum prouisum fuisset, ita *Polid. Rip. obseruat. 21. & Vsu. citat. decis. acerrimè* autem fuerunt puniti illi quinque iuuenes nobiles Neapolit. nondum excedentes sexdecim ann. qui cum exemissent à manibus familie M. Curia Vicarie, quendam pauperem hominem captum pro debito: siquidem iussu Illustriss. D. Petri de Toledo Proregis huius Regni Neapol. tres ex illis laqueo suspensi fuere, & postea eorum cadauera trahi per pedes ad Plat. Castri noui, vt refert *idem Vsu. in decis. 92.*

COL:

COLLECT. 587.

Super l. boues, §. hoc sermone, ff. de verb. signif.

Verba debent intelligi de primo actu, hoc dicit. Ex quo infertur, quod concessio alicui facta de intrando monasterium Monialium, intelligitur de prima vice, adeo quod si semel vigore istius facultatis ingressus fuerit, amplius introire non possit *Garz. in decis. 97.* Limita tamen Regul. præfatam vbicumque sumus in casu dispositionis hominis, secus vero si essemus in dispositione legis, quia intelligi tunc debet, vt actus toties repetatur, donec reducatur ad effectum, ita pulchrè *Viu. in decis. 87.* Ex qua infero primo, quod si statuto cauetur, vt quædam causæ compromittantur, vt in Regno inter coniunctos per Reg. Pragmat. & facto compromisso expiret tempus, quod ipse partes cogantur iterum compromittere, & toties, donec suum habeat effectum, *Afflic. in decis. 146.* Infertur secundo, quod promittens inquisitum præsentare in Curia intelligitur de prima vice nisi addatur toties quoties *Gasp. Thessaur. in decis. 21. part. 2.* & ratio, quia sumus in disposit. hominis.

COLLECT. 587.

Super cap. fin. de locat.

Non soluës canonem per bien-
nium cadit ab emphyteusi,
hoc dicit. Quod amplia primo, vt
caducitate non obstante, debeantur
canones antea decursi, *Rot. nouiss. col-
lect. à Farinac. in decis. 808.* Amplia se-
cundò, vt ius declarandi caducita-
tem inter viuos cedi possit, *Rot. Ara-*

gon. in decis. 35. quam not. ad ampli-
ationem text. in *l. si ex pluribus, ff. de ad-
ministr. tutorum*; Quod amplia etiam
si non præcesserit protestatio, *Rot. Lu-
cens. diuers. in decis. 11.* Amplia tertio,
etiam si canonem non soluerit, lite
pendente, quia etiam cadit pulchrè,
ac notabiliter *Achill. de Grass. in decis. 1.
de locat.* Nunc limita præfatam text.
nostri regulam, quando non adesset
legitima persona cui fieret solutio,
quæ destinanda erat, pulchrè *Rot. col-
lect. à Farinac. in decis. 806.* Amplia li-
mitationem hanc, vt neque hoc causa
necessaria sit protestatio, aut obla-
tio, *Afflic. in decis. 316.* Amplia secun-
dò in casu *de Franch. in decis. fin. part. 1.*
Limita secundò, si canonis solutio
defecit, non quidem malitia, sed er-
rore *Rot. collect. à Farinac. in decis. 896.*
Quod amplia, vt nedum error facti,
verumetiam Juris excuset *Verall. in
decis. 180. part. 1.* Limita tertio in casu
Rot. Aragon. penes Monter. in decis. 5. vbi
fuit dictum, quod per vnicam cano-
nis receptionem censetur remissa ca-
ducitas quomòdocunque illa con-
tingerit; Limita quarto, in casu *Rot.
Lucens. diuers. 137.* vbi fuit decisum,
quod à caducitate pœna excusatur
quis ob paupertatem; Limita quinto,
vt ob canonem per triennium non
solutum non possit dominus direc-
tus propria auctoritate capere em-
phyteum, *M. ff. ill. in decis. 194. Afflic. in
decis. 97.* Limita sexto, in casu *Rot.
nouiss. penes Farinac. sum. decis. 21.* vbi fuit
dictum quod quando prætenditur
deuolutio ob canonem nō solum
concludens requiritur probatio, qd
res sit emphyteutica. Limita septimo,
in casu *decis. Curia Archiepisc. Neap. penes
me 21.* vbi decidimus non concedi
hodie Emphyteutæ deuolutionem
ob canonem non solum.

COLLECT. 589.

Super l. fin. C. de vsur. & fruct. legat.

FRUCTUS rei legatæ nõ à die mortis testatoris, sed à tempore litis contestatæ debetur, hoc dicit. Quod limita primo, in legato relicto filio in quantitate in satisfactione legitime, quoniam tunc fructus debentur à die mortis, pulchre ac omnino videndus *de Franch. in decis. 576.* quam not. ad text. in l. 1. C. *od. tit.* Hoc amplia etiam si à bonæ fidei possessore fructus deberentur, *Pegus in decis. Rot. Cath. 125.* Limita secundò, quando fit reuocatio per titulum de inofficiosis donationibus, quia tunc fructus legitimæ debentur à tempore mortis, *Ann. obseru. 5.* Sublimita vt non liceat filio propria autoritate illos fructus à tempore mortis capere, *Anton. Fab. in decis. 4. C. de vsur. legat.* Limita tertio, quando ipsi quoque fructus in legato sunt, *idem in decis. 1. C. od.* Limita quarto, in legatis ad pias causas, quorum fructus à tempore mortis, non verò litis contestatæ debentur, *idem Fab. in decis. 3. C. od.* Limita quintò, in legato pro dote, quia eius fructus ex die nuptiarum debentur, *Massrill. in decis. 10. Gasp. Theff. in decis. Rot. Taurinens. 31. Anton. Fab. in decis. 8. od. tit.*

COLLECT. 590.

Super l. si quis aliquid la 2. qui abortione, ff. de pen.

ABORTUM faciens punitur pœna mortis, hoc dicit, Quod limita primò, vt procurans abortum non incurat in penas, de quibus hic, nisi factus sit animatus, *Sayru in decis. 23. de homicidio, & dicitur factus ani-*

matus si sit masculus in die 40. à conceptione, si autem foetinus in die 80. ab ipso conceptu, *Viu. in decis. 82.* quam not. ad Bartolum communiter receptum in l. diuus. ff. *de exarad. nariis criminib.* Limita secundò, in occidente infantem iam natum, *Th. ff. in decis. 13.* vbi fuit agratiata per Principem quædam Mulier, quæ suum abiecerat partum. Limita tertio, in eo, qui eum muliere prægnante saltauit, abortu sequuto, quia non solum excusatur ab irregularitate, verum à pœna abortus, si saltatio illa fuerat licita, *Sayr. in decis. 23. de homicidio.* Limita quarto, in casu *Th. ff. in decis. 1. in fin.* vbi non fuit punita pœna mortis quædam mulier, quæ propriis visceribus ita vim intulerit, vt abegerit. Limita quinto, in pulcherrimo casu *Osasib. in decis. 60.* de muliere illa, quæ ventris doloribus impulsâ, latrinam accefferit, & partum in eam effuderat, asserens se nesciuisse esse prægnantem. Limita sexto, in eo, qui non fuit in dolo, & sic ignoranter mulierem esse prægnantem, *Maynard. in decis. 29. lib. 3.* Limita septimò, in casu *Th. ff. in decis. 13.* vbi mulier quædam infantem pepererat, & partus repertus fuit formatus, sed iam inortuus in latrina, interrogata, semper respondit ignorasse se fuisse prægnantem, & cum ea nocte, qua peperit, sentiret ventrem tumescere, & dolore angeretur, latrinam accessit, sensit quid magnum exire, cogitans se missuram feces ventris, & ibi fuit sentiens nescio, quod exire per vuluam volens retraxit nates opponens os vuluæ ori latrinæ, tunc sensit quid magnum exire, & in latrinam cadere videbatur: Limita octauo, in eo, qui à contrario sensu dederit poculum mulieri ad eam ingrauidandam,

& illa eo sumptuo mortua fuerit, ita pulchrè *Anton. Faber. in decis. 13. C. ad legem Corneliam de fideiariis*. Num autem pœna abortus puniatur ille, qui consilium, & remedia ad abortum prægnanti præbuit? In affirmatiuam decidit *Sayr. in decis. 43 de homicidio*.

COLLECT. 591.

Super c. 2. de consil. in 6.

IN locum exemptum, & in personas quis nūquam iurisdictionem exercere potest, hoc dicit. Quod limita primò, in casu *de Franch. in decis. 711*. vbi fuit dictum quòd Archiepiscopus visitando monasteria exempta potest ante se deferre crucem, quam not. ad pulcherrimum *text. in Clem. Archiepiscopo de privilegio*. Limita secundò, in casu *Rot. nouiss. decis. 770*. vbi fuit decisa, quod in locis vbi Canonici Regulares constituunt Capitulum, Episcopus habet in eos iurisdictionem, quamuis sint exempti. Limita tertio, in casu *decis. Curia Archiepiscop. Neapol. penult. 50*. vbi fuit dictum quod Episcopus potest declarare excommunicatos à iure, vel Apostolicis constitutionibus regulares exemptos, qui habent privilegium, ut excommunicari, suspendi, & interdicti non possint, quam not. *ad text. in c. 1. de privilegio in sexto*. Limita quarto, in casu *de Franch. in decis. 147*. vbi resistentes contra exequentem possunt puniri à Iudice representato ab ipso exequente, quamuis sit exemptus ab eius iurisdictione. Limita quintò, in exemptis delinquentibus in loco non exempto, quia poterunt ab Ordinatione Iudice puniri, ut refert decisa *Anton. Fab. in decis. 19. Cod. de iurisdic.*

omnium iudicum, quam diligenter nota ad ornatum *text. in cap. 1. de privilegio in 6*. & facit in terminis optima decisio *Cappij 9*. quam videas. Limita sextò, in casu *Sayr. in dec. 2. de rescriptis*, vbi Congregatio Clericorum ad regendos pauperes orphanos instituta, quamuis exempta subest Ordinatio, & ibi quoque habetur quod exemptio præscribitur spatio quadraginta annorum. Limita septimò, in casu *decis. Curia Archiepiscop. Neapol. testem ipso in decis. 31*. vbi fuit decisa, quod valet statutum Episcopi excommunicans accedentes ad monasteria Monialium exempta subdita regularibus ad quod facit *Concil. Trident. sess. 25. de regul. can. 5*. vbi Episcopi tanquam Apostolicæ Sedis Delegati in Monasteriis exemptis possunt se intromittere, & curam habere clausuræ Monasteriorum. Limita octauò, in casu *decis. eiusdem Curia, testem ipso in decis. 37*. vbi regulares degentes in claustris si inueniuntur in domibus meretricum, vel aliàs notoriè delinquant, iuxta *can. 14. sess. 15. per Concil. Trident.* possunt carcerari per Curiores Curia, & non remittuntur ad suos Superiores antequam capiatur informatio delicti, postea verò remittuntur cum copia actorum, præfixo termino superioribus ad docendum de punitione, vt animaduertit etiam *Truif. in decis. 16*.

COLLECT. 592.

Super c. 1. de consil. in 6.

EPiscopo visitanti debetur procuratio, hoc dicit. Quod amplius procedere etià in Notario, qui quando nō est de familia Episcopi ab hac

qui visitantur, ratione scripturarum, iustū salarium accipere potest, *Sayr. in decis. 1. de censibus*. Limita nunc, ut præfata nostri tex. conclusio non procedat, quando Episcopus per alium visitaret, Procurator enim Episcopo personaliter visitanti debetur *assred. in decis. 22* quam not. *ad text. in cap. procuratoris, de censibus*. Limita secundo, ut non sit recipienda ab Ecclesiis Cimitatis quādo visitantur, ut decisum refero *Ego ipse in decis. Cur. Archiepiscop. Neapol. 19.* quam nota ad limitationem: *text. in c. venerabili. de censibus*. pro cuius limitationis cortoboratio facit *Concil. Trident. sess. 24. can. 3. de re-form.* ibi (pro temporis tantum necessitate, & non ultra.) Limita tertio, ut ultra procuratorem nihil possit accipere, vnde aliquid malè accipiens est ipso iure suspensus *Sayr. in decis. 11. de censibus*. Limita quarto, quando esset consuetudo in contrarium; *ut in d. sess. 24. can. 3.* Limita quinto, ut procuratio non debeatur ab Hospitali, *Fab. in dec. 15. Cod. de Episcop. & Cler. in visitatione eiusdem*. Sed num Hospitalia priuata, absque Episcopi auctoritate fundata visitari possint? Cūtia Archiep. Neapol. decidit cum distinctione, quod aut fundator hospitalis viuit, & non potest Episcopus illud visitare, nam fundator penitere potest, & reuocare hospitale, aut fundator est mortuus, & potest visitari ab Episcopo tanquam exequutore piarum dispositionum, *Ego ipse in dec. 31.* Sed num possit visitare confraternitates laicorum existentes intra Ecclesias Regularium exemptorum, & affirmatiue decidit *de Benint. Ro. Bonon. in dec. 13.* & ita pluries declarauit Sacra Congregatio. Sed num Episcopus possit de facto resistentes excommunicare

Curia Archiepisc. Neapol. teste me ipso in decis. 18. decidit quod possit quando non sunt in possessione exemptionis visitationis, aliàs secus, ad quā etiam conclusionem videas *pulchram decis. Causale. 37. par. 2.*

COLLECT. 393.

Super l. captatoria, ff. de heredibus instituendu.

Captatoria institutio non valet, sed grauis est dubitatio in cognitione huiusmodi dispositionū ob id quod varij varia scripsere. Nam *Polid. Rip. in olseru. 112.* asserit decisum captatoriam dispositionem non esse eam, quæ pendet à consensu in genere, *Moh. d. in dec. Rot. Rom. 6. de testamētū*, dicit quod captatoria dispositio ex eo solo non dicitur, quod persona eligenda alienæ sit voluntati mancipata, modo institutionis substantia ex alterius voluntatis arbitrio non dependeat, *Surd. in decis. Rot. Man. 18. furt. Rot.* illam decidisse non fuisse captatoriam dispositionem *Illust. D. Alexandri Gonzaghae*, qui substituit fratris filium, si frater eius filium substituisset, *Anton. Faber in decis. Rot. Sabaud. 11. C. de hered. instituend.* dicit captatoriam dispositionem minimè dici illam, cuius conditio collata sit in secretum alienæ voluntatis, sed omnem omnino quam ex alieno peccare arbitrio testator voluerit.

COLLECT. 394.

Super l. 1. ff. de pignoriibus.

IN generali alienatione non veniunt ea, quæ quis non esset in specie concessurus, hoc dicit. Ex quo Insuper

Inferitur primò, quod bona feudalia non comprehenduntur. *Mastrill. in decis. 87. part. 1.* quam not. ad ornatum tex. in *cap. si generali, si de feudo defuncti fuerit controuers.* Quod amplia procedere etiam in actione, quæ competit ad feudum, quia feudalis dicitur *Ann. alleg. 121.* Amplia secundò, in allodialibus feudo per Vafallum incorporatis, *Cole. in decis. Rot. Germa. 119.* Inferitur secundò, quod in generali obligatione non venit res prohibita alienari, licet contrà *Minad. in decis. 12.* Inferitur tertio, quod neque lectus, & necessaria suppellectilia, *Iaffred. in decis. 91.* Num autem in generali obligatione veniant etiam greges ouium? affirmatiuè, *Rot. collect. a Farinac. in decis. 130.*

COLLECT. 595.

Super c. 2. de testibus.

Testium depositio, parte non citata, non probat, hoc dicit, Quod amplia primò, vt non probet nec cõtra, nec pro citato, ita pulchrè *Achill. de Grass. in decis. 1. de testibus.* Amplia secundò, vt facta citatione, compellatur testes producẽs ad examinari faciendum, *Cappyc. in decis. 39.* Amplia tertio, etiam in crimine *Assassinij*, in quo testes parte non citata non probant, *Crescent. in decis. 1. de testibus.* Quam amplia etiam si agatur ad priuationem Beneficij, *Iaffred. in decis. 29.* Amplia quarto, vt numquam valeant testium depositiones parte non citatà, *Anton. Fab. in dec. 13. de testibus.* Amplia quinto, etiam si testes iurati essent, adhuc enim non probant parte non citata, *Idem in decis. 61. eod. tit.* Amplia sexto, etiam in eorundem depositione, *Rot.*

Bononiensis. (teste Casare de Berz.) in decis. 137. Amplia septimò, vt pariter testium depositio non valeat facta non die ad quam pars citata fuit, sed sequenti, *Rot. in decis. 15. de testibus in nouis.* Nunc limita tex. nostrum & primò, quando esset citatus ab vna parte, quia potest examinari ab aduersario etiam non citatus, *Boer. in decis. 245.* & ita pariter decisum in causa Marci Antonij Columnæ refert *Ann. singul. 110.* Limita secundò, quando recipiuntur vltima die termini, quia examinantur absque citatione, *Afflic. in decis. 47. in fin.* Limita tertio, in antiquis, quia probant, *Mobed. in decis. 6. de testib.* Limita quarto, in casu *decis. Iaffred. 405.* vbi fuit dictum quod valida est testis depositio absque citatione, quando Iudex illi Iuramentum defert vtraque parte præsentè, vt voluerunt etiam *DD. de Rot. in dec. 405.* Limita sexto, in casu *Myensing. cent. 6. obseru. 16.* vbi fuit dictum quod testis ex improposito repertus in iudicio valida est eius depositio non præuia citatione. Limita septimò, in casu *Verall. in decis. 206. p. 2.*

COLLECT. 596.

Super Concil. Trident. sess. 13. can. 9.

Episcopus familiarem suum ordinare non potest, nisi per triennium fuerit secum commoratus, & beneficium statim illi conferat, hoc dicit. Quod amplia vt locum habeat etiam in prima consuetudine, *Sayr. in decis. 126. de temporibus ordinat.* Amplia secundò, vt familiaritas in dubio præsumatur continuata ad effectum de quo hic, *Crescent. pulchrè in decis. 18. de probat.* Amplia tertio etiam in eo, qui impedimento non po-

tuit continuò comedere, ac esse in domo, *idem in decis. 16. de rescriptis*, Amplia quartò in Magistro actorum Curie Episcopalis qui vt familiaris poterit ab Episcopo ordinari, *Gratian. in decis. Rot. Marchie 233. Amplia* quintò, vt sufficiat quod triennium inceperit antequam dominus esset factus Episcopus vt ordinari possit, *Gamm. in decis. Lusit. 93. vt censuit pariter Sacra Congregatio. Nunc limita Concil. & primo in eo familiari, qui non habitat intra domum Episcopi, & illi continuò non seruit. Ita pulchrè Maynard. in decis. 23. lib. 2. hinc est quod si quis per totum triennium habitaret in partes remotas non posset ordinari, quia Episcopus eius mores noscere non posset *Alexand. Raud. in decis. 33* Limita secundò, vt Episcopus ordinando familiarem triennalem super interstitiis dispensare non possit *Sayr. in decis. 28. de temporibus ordinat. quam not. ad limit. Conc. Trident. sess. 23. can. 11.* Limita tertio, vt licet Episcopus ordinare possit suum familiarem triennalem, non potest tamen cum eo illegitimò dispensare, *Idem in decision. 19. eod. tit.* Limita quartò, in eo qui est familiaris per priuilegium, quia non dicitur verè ac propriè familiaris, *Rot. diuers. in decis. 303. par. 2.* Limita quinto, in familiari, cui non est collatum beneficium, quia Concil. vltra familiaritatem requirit beneficij collationem, pulchrè *Rot. diuers.* ac omnino videnda, *in decis. 731. par. 1.* & ita censuit Sacra Congregatio in vna *Hydracens. 6. Septembr. 1588.* vt eadem *Rot. refert*, & Beneficium est statim re ipsa conferendum, alias si post aliquot menses, non satisfat Concilio, *Rot. collect. à Farinas. in decis. 222.* & ita pariter fertur declarasse Sacram Con-*

gregationem. Limita sexto, in eo, cuius familiaritas extincta fuerit, quæ quomodo extinguatur decidit *Rot. diuersorum* omnino videnda *in decis. 427. par. 1.*

COLLECT. 597.

Superc. septium 11. q. 1.

Clerici contra laicos in testes recipiendi non sunt, hoc dicit, Quod declaratur primò, in civilibus, nam in criminalibus prohibitio tantum procedit, si quidem Clericus testimonium in causa sanguinis ferens non solum peccat, sed etiam si sequatur occisio, vel mutilatio irregularis efficitur, *Sayr. in decis. 1. de testibus cogend.* Declaratur secundò, in causis criminalibus ad defensionem *Maynard. in dec. 2. lib. 4* Declaratur tertio, vt Clericus examinatus coram Iudice seculari absque sui Prælati licentia possit deponere quamuis à principio non posset *Ann. asserens decusum in singul. 118.* Declaratur quartò, in casu *decis. Cur. Archiepisc. Neapol. teste meipso in decis. 42. vbi* fuit dictum, quod possit etiam in crimine contra laicum in iudicio seculari vbi non veniit imponenda pœna sanguinis, sed agitur cînilitè ad pœnam carcerationis, & similes. Sed pulcherrima fuit in ea Curia dubitatio ventilata an possit concedi licentia Clerico deponendi in iudicio seculari contra laicum, quando veniit imponenda pœna sanguinis super delicto, in genere tantum, cum veritas per alios haberi non posset, & partem negatiuam tenuit, & sentit etiam *Bellon. in dec. 53.* Pro coronide tamen animaduertas, quod in his, & aliis casibus, in quibus Clerico li-

ceat.

centia conceditur deponendi coram Iudice seculari si falsum coram eodem Iudice reperitur commississe, remittendus est Iudici Ecclesiastico, & ita nonnulla Italiae Tribunalia deciderunt, prout *Sacrum Concil. Neap. teste Afflict. in decis. 230. Rot. Venet. (teste Truiis) in decis. 8. part. 2. & Rot. Florent. penes Magon. in decis. 12.*

COLLECT. 398.

Super cap. quoniam Abbas, de officio delegato.

DElegatio facta vni non extenditur ad alium, hoc dicit. Ex quo infertur primo, quod delegatio Episcopo facta non transit in eius Vicarium, licet possit specialiter subdelegari, *Sayr. in decis. 6. de officio delegat.* Infertur secundo, quod delegatio facta Vicario Episcopi per eius obitum non transit in Vicarium successorem, *Abill. de Grassi in decis. 3. de officio Vicarij.* Infertur tertio, quod delegatione facta Vicario non potest Episcopus se in eam intromittere, *Sayr. in decis. 7. de officio delegat.* Ceterum limita primo, quando stylus alicuius Curie esset in contrarium, *Rot. divers. in decis. 12. p. 1.* Limita secundo, quando delegans habuit respectum ad Tribunal Episcopi *Card. Put. in decis. 19. part. 2.* Limita tertio, in Curia Archiep. *Neap. in qua obseruatur, quod Vicarius successor cognoscit de causa delegata Vicario predecessori, vt refero decis. Ego ipse in decis. 83.*

COLLECT. 399.

Super Pragm. edita thori.

Demanij mat. hic peroptime sedet. Super qua principalis quæ-

stio, quæ fieri solet, est num in permutatione locum habeat? & partem affirmat. tenuit *Ann. cons. 55.* vbi refert decusum, quæ conclusio locum sibi vendicat, etiam quod alia pars det pecuniam alteri parti recompenfam valoris rei permutatz, & sic semper remanet permutatio, ita pulchre *Viu. in decis. 325.* quam not. ad limitat. text. & ad ibi per DD. dicta in cap. ad quæstionem, de rerum permut. quicquid voluit *Georg. alleg. 7.* Amplia secundo, vt locum habeat præfata Demanij petitiō in qualibet Vassallorum translatione quomodocumque fiat *Soffe Rot. Aragon. in dec. 36.* vbi fuit dictum, quod Vassalli alicuius Baronis si eius locus vendatur, possunt se pro tantumdem redimere, Vassallis enim inuitis, fundus vendi minimè poterit, *de Franch. in decis. 17.* quam nota ad pulchram gloss. in 6. qua in Ecclesiis, de cons. Limita tandem quoad hoc, vt possit Rex reuocare Demanij, *Ann. alleg. 87.*

COLLECT. 600.

Super l. si cum ff. de rei indicata.

AB executione non est incipiendum, hoc dicit: Nonnulla tamen in iure sunt decisa, quæ paratam, ac subitanam habent executionem. Et primo Confessio ore proprio facta, licet ei detur terminus aduersus confessionem; *Viu. in decis. 68.* quod limita in crimine notorio, vel vbi quis in fragranti crimine, esset captus, *Lassus in decis. 51.* Secundo, paratam habet executionem obligatio cameræ, *Rot. coll. 6. à Farinas. in decis. 61.* Tertio, instrumentum, *Thessaur. in decis. 29.* quam not. ad ornatum, *l. si minor 25. annis,*

ff. de minoribus. Quareò Guarentigia, Boer. in dec. 195. Quiaò, Literæ Carnibij, vt pro illis competat via exequutina, pulchrè *Mastrill. in decif. 9.* Quia amplia, vt procedat tam contra fetiuentem, quàm contra acceptantem, *Rot. Genue. in decif. 1. & 9.* Limita hoc si literæ essent perditæ, di. *Buenend. in decif. Rot. Barou. 38.* Sexto legatarius pro consequendo legato potest agere via exequutina, *Vm. decif. 464.*

COLLECT. 601.

Super Lad Commentariensem, C. de custodia reorum.

Custos carceris, si carceratus ausu gerit, qui capite plectendus erat, & ipse eadem poena punitur, hoc dicit. Quod amplia, vt eadem poena veniat puniendus custos si rem habuit cum muliere carcerata, *Anton. Fab. in decif. 2. C. de custod. reor.* Hinc est, quod contra Officiale cognoscentem carnaliter mulierem cum violentia procedi potest ex facto ad torturam, *Mastrill. in decif. 191. p. 1.* Limita nunc in casu *Ann. cons. dec. 31. rub. 1.*

COLLECT. 602.

Super l. & eleganter, ff. de dolo.

Dolus dans causam contractui bonæ fidei reddit ipsum ipso iure nullum, hoc dicit, Ex ita decidit *Rot. Rom. nouiss. collect. à Ferrac. in decif. 193.* Hinc est, quod transactio dolo aduersarij dans causam contractui est ipso iure nulla, *Peguer. in d. cif. 165.* Et an dolo dans causam contractui matrimonium reddat ipsum nullum? vide *Francisc. Marr. in decif. 126. part. 2.* & nonnulla pulcherrima ad

hanc materiam pertinentia, vide per *Maynard. in decif. 37. lib. 5.*

COLLECT. 603.

Super l. si quis, ff. de rei vindic.

EX presenti lege habetur illa incisi conclusio, quod commodum est possidere: Tu verò nonnulla comoda decisa addas, ac effectus, Er primo, quia dominium probatur ex possessione, & fructuum perceptione, si incidenter tantum, non etiam principaliter de dominio queratur, *Anton. Faber in decif. 18. C. de rei vindic. cat.* Secundò, quia possessor potest conueniri rei vindicatione, *idem Fab. in decif. 9. C. eod. tit.* quam not. ad text. in *l. officium, ff. eod. tit.* Tertiò, quia inter duos emptores eiusdem rei prior est, qui prius realem possessionem apprehendit, *Maynard. in decif. 62. lib. 2.* quam not. ad text. in *l. quæstus, C. de rei vindic. cat.* Quarto, quia licet clausula, saluo assensu domini in alienatione emphyteusis excuset à caducitate, secus tamen quandam didit possessionem, *G. sp. Thessaur. Rot. Turinens. in decif. 53. part. 1.* Quinto, quia Bæro habens tantum possessionem feudi potest intervenire, & vocem dare in parlamento, licet inuestituram non habuerit, pulchrè *Mastrill. in decif. Rot. Sicil. 18. part. 2.* Sexto, quia Beneficiarius ad effectum, vt effugiat forum seculare non sufficit probare titulum beneficii, nisi etiam illius probet possessionem, *Ferrer. Rot. Catalon. in decif. 235.* & ita censuit Sacra Congregatio super *Concil. Trident. can. 6. sess. 23.* vt testat *Mastrill. in decif. 114. part. 1.* Septimò, quia habens possessionem in aliquo territorio contribuere debet pro

pro munitione loci, *Guid. Pap. in decis.*
 7. Octavo, quia possessio operatur
 fructuum acquisitionem, *idem Guid.*
Pap. in decis. 8. alios possessionis effe-
 ctus congerit *in decis.* 356. Nono, quia
 non nisi possessori interdictum vn-
 de vi datur, *Ann. allegat.* 113. Decimo,
 quia possessio efficit, ut cum benefi-
 cium ab Ordinatione est collatum, ut
 collationem illam priorem fuisse
 presumatur, *Card. Put. in decis.* 194. lib.
 2. quam not. ad text. celebrem in *c. si*
à sede, de prebend. in 6. Undecimo, quia
 ut beneficium, l. *fin. C. de edicti Diu A-*
drianam. concedatur, necesse est in pri-
 mis probare defunctum possedisse il-
 la bona tempore mortis, *Ann. allegat.*
 120.

COLLECT. 604.

Ad Ifern. in c. 1. §. donare, qualiter olim.
seu poterat alienar.

Assensus est stricti Juris, hoc di-
 cit. Ex quo inferitur primo, ad
decis. Coler. Ros. German. 93. vbi fuit di-
 ctum quod non præiudicat assensus,
 nisi quoad expressa tantum. Inferitur
 secundò ad *decis. Ann. alleg.* 36. vbi as-
 sensus non extenditur; Inferitur ter-
 tio, ad *decis. de Franch.* 105. vbi assensus
 super venditione facta non extendi-
 tur ad faciendam. Inferitur quarto,
 econtrà ad decisionem *Garz.* 37. vbi
 fuit dictum, quod assensus prætitus
 super venditione faciendâ non ex-
 tenditur ad venditionem per prius
 factam, & ita pariter refert iudica-
 tum in Regia Camera inter Regium
 Fiscum, & Octavianum Carasam
Ann. sing. 40.

COLLECT. 605.

Ad Bart. Super l. 2. C. de exceptionib.

Hic Bart. per hunc text. regulam
 ponit, quod exceptio de iure
 tertij in iure non datur. Ex qua con-
 clusione infero ad *decis. Ann. in sing.*
 211. vbi refert decimum, quod seu-
 dum possidens, conventus non op-
 ponit de iure tertij: Nunc limita præ-
 fatam regulam in nonnullis casibus.
 Et primo quando hæc exceptio in
 totum Jus agentis excluderet, ita *Ro-*
ber. lib. 2. rer. iudic. decij. 3. Limita secun-
 do, in ipsomet tertio auihore, qui de
 alicuius iure vult opponere, nam
 tunc valet oppositio, dummodo ius,
 quod adducit, plenè probeat, & sit
 exclusivum iuris alterius, ita *Ros. Rom.*
(iussu Per. all. decis. 254 p. 2.) Limita ter-
 tio, ut allegari possit ius tertij ab eo,
 cuius interest, *Cornaz. in decis.* 23. Li-
 mita quarto, in casu *Thess. in decis.* 4. v-
 bi plenissimè Reg. hanc nonnullis li-
 mitationibus exornat. Limita quin-
 to, in casu *Osch. in decis.* 74.

COLLECT. 606.

Super l. Alium, C. de servit.

In dubio præsumitur res potius
 libera, quàm serva, hoc dicit. Ex
 quo inferitur primò, quod in dubio
 præsumitur potius beneficium esse
 ad liberam collationem, quàm ad a-
 licuius præsentationem, *Cappell. Thol.*
in decis. 25. Inferitur secundo, quod in
 dubio potius præsumitur res cen-
 sualis, quàm emphyteutica, pulchre
 ac notabiliter *Crescent. in decis. de cen-*
sibus. Grammat. in decis. 33. Inferitur ter-
 tio, ad *decis. Ann. singul.* 333. vbi in du-
 bio non præsumitur fideicommis-
 sum. Inferitur quarto, quod ob ean-
 dem rationem, regulæ tetritorium
 potius allodiale, quàm feudale esse
 præsumitur, *Ros. moniss. collecta à Farin.*

in *decif. 880.* Infertur quintò, quod in dubio potius spontanea quàm co-acta voluntas præsumitur, ita *Sebast. Med. in decif. Rot. Marc. b. 9.* Infertur sexto, quod Episcopus non habet fundatam intentionem in beneficiis Regularium habentium Superiorem, *Fab. in decif. 69. C. de sacros. eccl. l. f.* Infertur septimò, ad *Maynard. 91.* vbi fuit dictum, quod in dubio in venditione domus non censetur adiecta seruitus, nisi expressè de ea mentio facta fuerit.

COLLECT. 607.

Super cap. ordinarij, de officio ordinarij in sexto.

TExt. hic concordat cum *Concil. Trident. sess. 7. can. 5.* quo cauetur, quod obtinentes plura beneficia, illorum dispensationem, ac titulum Ordinario exhibere tenentur: Quod amplia primo, quod ad exhibitum exhibitio est substantialis, vt partis confessio nihil prodest, *Belkemer. in decif. 183.* Amplia secundò, vt titulus non eo solo probetur, quod testes dicant scripturam tituli se vidisse, omnimò enim exhibendus est, & in scriptis probandus, *Anton. Fab. in decif. 83. C. de sacrosanct. Eccl. Nunc limita text. & primo, vbi confessio vergeret in præiudicium eiusdem contentis, Cappell. Tholos. in decif. 433.* Limita secundò, in casu *Anton. Fab. in decif. 47. C. eod. tit.* vbi fuit dictum, quod non semper cogendus est Beneficiarius etiam agens de suo titulo docere, tandem pro materia vide pulchram *decif. Cap. 6.*

COLLECT. 608.

Super cap. fin. de libelli oblatione.

In libello debet declarari species rei contentæ, hoc dicit. Ex quo infertur primo, quod libellus super falsitate non procedit, nisi declaratis speciebus falsitatis, *Cap. pulcherrimè in decif. 79.* Infertur secundò, ad *decif. Vnijs 104.* vbi refertur decifum in Regia Audientia, quod allegans simulatum contractum, debet probare, ac exprimere species simulationis, quam notat text. in *Lab. Anastasio. C. mandati.* Infertur tertio, quod libellus si est super interdicto retinendæ debet in eo declarari species turbationis *Ann. dicens decifum in singul. 314.* quam notat ad originalem doct. *Inp. in cap. licet, de probationib.* Infertur quartò ad *decif. Sacri Consilij penes eundem in sequenti sing.* vbi fuit dictum, quod in libello super honoribus Sedilis declarari debent honorum species, quibus gaudi sunt predecessores, vt fuit decifum in causa Nicolai Maiorane cum Sedili Montane. Infertur quintò, quod libellus debet declarari ad finem deliberandi, vel cedendi, *Ant. Fab. in decif. 1. C. de eodem.* Infertur sexto, quod in libello super nullitate, nullitatis species declarari debent, *Vrall. in decif. 29 part. 3.* Infertur septimò ad *decif. Anno alleg. 77.* vbi fuit decifum, quod in libello super furore, furoris species declarandæ sunt, cum sint multæ. Infertur octauò, ad pulchram *decif. eruslow alleg. 111.* vbi fuit dictum, quod actor in libello tenetur declarare tempus spolijs. Ad cuius mat. intelligentiam videntur est pulchra *affl. decif. 250.* vbi plenissimè hanc mat. tangit.

COLLECT. 609.

Super Mat. de parte pretij.

Super hac materia de duobus vsq; adhuc contrigit dubitari. Et primo

num.

num de feudo donato ob servitia debeatur pars pretij à primogenito secundogenito, & affimatiu. refert decifum in *ingul. 201. in causa deli Fedeli anno 1556. Alvario Iubeno*. Quam decisionem amplia procedere, etiam si servitia non essent æquivalentia rei donatæ, *Faber in decif. 15. C. de fidei. om. missu*. Fuit secundo dubitatum, quod tempus atendi debeat ad detractiorem huius partis, & idem *Ann. in sing. 200.* refert decifum fuisse à Sacro Consilio inspicere debere tempus, quo eruptum fuit feudum, & non tempus mortis.

COLLECT. 610.

Super cap. cum olim, de maiestate & obedientia.

Capitulum sede vacante succedit in omni iurisdictione, quæ iure ordinario cõpetebat Episcopo, tam in spiritualibus, quàm in temporalibus, hoc dicit, Ex quo inferitur primò, quod idem Capitulum potest, sede vacante visitare, quemadmodum Episcopus *Maynard. in decif. 22. lib. 3.* Inferitur secundo, quod potest post annum vacationis Sedis Episcopalis literas dimissorias, seu Reuerendas dare, pulchrè *Sayr. in decif. 65 de tempor. ordin.* quam not. ad *Concil. Trident. sess. 7. can. 10. de reformat.* & pariter ad limit. text. in *cap. cum nullus, de temporib. ordinat. in sexto*. Inferitur tertio, quod in casibus in quibus Capitulum potest conferre beneficia, poterit pariter instituere præbendam pœnitentialem, iuxta *can. 8. sess. 24. de reformat. & Sayr. in decif. 1. ne sede vacante*. Inferitur quarto, quod potest dare licentiam Episcopo exercendi iurisdictionem in sua diocesi, *Monald. in*

conf. decif. 39. Inferitur quinto, quod potest cum illegitimis ad ordines minores dispensare, *Sayr. in decif. 34. de temporib. ordinatio.* quam not. ad limitat. text. in *cap. 1. de sijn. presbyterorum, in sexto*.

COLLECT. 611.

Super Clementina 1. de Mag. stru.

Priuegiatur Doctoratus gradus presenti Clement. Tu verò alià quæ circa eam decisa addas. Et primo, quia Doctores de Collegio filij debent gratis doctorari, *Piu. in decif. 159.* Secundum priuegium, quia Doctores, vt nobiles non puniuntur pœnia ignominiosa, licet secus in Licentiatò, *de Francib. in decif. 111.* Tertium, quia creditur Doctòri attestanti de consuetudine, *Rot. Bonon. penes de Benimend in decif. 96.* Quartum, quia Doctoratus potest probari per solam famam, *Verall in decif. 59. pars. 1.* Quintum, quia non potest lux concubinae donare, *Garz. in decif. 29.*

COLLECT. 612.

Ad 1. fern. in Constit. Regni Instrum. mentorum.

Instrumentum stipulatum per Notarium Apostolicum in Regno non probat, hoc dicit. Ad quem locum reponat primo *decif. Affid. 245.* Secundò *decif. Boer. 242.* Tertio, *Ann.* qui distinguit, & *decisionem S. Concil.* refert *sing. 246.*

COLLECT. 613.

Super Ritu M. C. V. 614.

DE Sedibus Neapolit. loquitur Rit. ut cum disponat, quod in Fideiussores Nobiles Sedilis Nidi, & Capuanæ non recipiuntur. Tu autem omnia de illis decisa hic reponas. Et primo fuit decisum, quod Nobiles Sedilis non possunt aggregare, *Ann. allegat. 130.* Secundo fuit decisum, quod suffragia extra locum Sedilis sunt valida, ac profunt, *idem Ann. in sing. 355.* dicens decisum in causa Antonij Aiolfæ cum Sedili Portus, & iterum decisum in anno 1588. in causa Bernardini Moccia cum Sedili Portæ Nouæ. Tertiò, fuit decisum, quod Nobilis de Collegio, & sic Sedilis non censetur aliquis ex hoc solo, quod sit descriptus inter Nobiles, *Polid. Rip. in obseruat. 21. vn. de Ann. in singul. 358.* dicit esse notandum pro illis qui reperiuntur in taxa vnâ cum Nobilibus Platearum, aut associatione Yconomi Sedilis Capuanæ. Quarto, fuit decisum, quod in aggregatione in Sedili sufficit maior pars Nobilium, non obstante contradictione minoris partis, *de Franch. in decis. 2.* Quinto, fuit decisum, quod nō nocet filiis patris confessio, qua declarabat se, suamque familiam in aliquo ex quinque Sedilibus huius Ciuitatis gauisum non fuisse, quia filij ipsius consentientis fuerunt ad honores Sedilis Capuanæ reintegrati in casu illorum de Acciapaccia in anno 1577. vt *Ann. refert in consil. 88.* Sextò, fuit decisum descendentes ex fœminis familie Otiliæ virtute privilegij eidem familiz concessi aggregandos esse in Platea Capuana, *de Franch. in decis. 107.* Septimò & vltimo fuit decisum, quod quinque Sediles non habent potestatem in solidum, *Ann. consil. 149. volum. 2.*

COLLECT. 614.

Super Const. Regni lege presentis.

Instrumentum stipulatum per Notarium Vassallum, nec prodest, nec nocet Baroni, hoc dicit, & concordat cum *cap. Regi Ladislat fol. 91.* & ita fuisse decisum in Sacro Consilio in causa delli Brancazzi cum Armelluccio Vicedomino in anno 1554. refert *Anna in singul. 144.* Amplia se cundò, vt ne Vassallus possit esse Aduocatus, *Afflicti. in decis. 165.* Nunc limita, vt non procedat in obligationib. apud acta Curiz, *de Franch. pulchre in decis. 118.* Limita secundò, vt nec pariter procedat in testamentis *Maynard. loquens de Cappell. Tholos. in decis. 35. lib. 5.* Limita tertiò, vt neque procedat in codicillis, *Ann. in sing. 144.*

COLLECT. 615.

In l. eum, §. 1. ff. ad municipalem.

Hic apud Ciuitatis sedet materia domicilij, & apud Canonitas in *cap. fin. de foro competenti*, super qua illius effectus decisos not. Primus enim effectus est, quia Iudex domicilij de delictis extra territorium cognoscit, prout in nonnullis Italiz Tribunalibus decisum fuit, & præcipuè Neapol. *de Franch. in pulchra decisione 66.* Florentia, penes *Magon. in decis. 42.* Lucca *Rot. duntaxat Lucen. in decis. 70.* Sabaudia per *Thissaur. in decis. 90.* Tholos. teste *Maynard. in decis. 25. lib. 1.* Venet. penes *Trinius. in decis. 70. part. 2.* Secundus effectus est, quia tutor dandi, ac peti potest in loco domicilij, ita decisum in Senatu Sabaudia testatur *Antonini Faber in decis. 1. Cod. vbi ponantur Antores*, quam not. ad text. in *d. l. 1.*

dl.1. Tertius effectus, quia de delicto Iudex domicilij est competens, licet Iudex originis sit potentior, eique præferatur, *de Franch. in dec. 37.* Quartus effectus, quia ratione domicilij quis efficitur Parochianus Ecclesiæ loci domicilij, idem *Anso. Fab. in decif. 2. C. de episcop. & clericis.* Quod amplius etiam si ipse se transferat in alio loco ad tempus, *Monald. in cons. decif. 21. lib. 1.* quam not. ad text. in cap. *fin. de sepult. in 6.* Limita in casu text. in c. *fin. de Parochia. & Capell. Thol. in decif. 39.* Quintus effectus est in casu *Trinif. in decif. Vener. 12. part. 1.* vbi fuit dictum quod Parochus proprii domicilij, non Amalijs debet interuenire in matrimonio: Sextus effectus est in casu *Anto. Fab. in decif. 1. C. vbi de crimine agi oportet*, vbi in criminalibus cessat remissio Iudice domicilij concurrente, quibus prælatis effectibus testat, vt hic aliqua attingamus circa grauem illam questionem de qua per DD. quomodo scilicet domicilium contrahatur? Nam *Maynard. in decif. Rot. Tholos. 19. part. 3.* asserit in illa Rot. decifum, quod potest quis in momento absque temporis expectatione acquirere domicilium, quando scilicet transfert se ad habitandum in aliquo loco expresse declarando se habere animum ibi perpetuo permanendi, & domicilium contrahendi, *Rot. Rom. in diuers. decif. 150. part. 2.* dicit non sufficere illam animi declarationem, quia requiritur etiam aliquis actus significatiuus domicilij, puta quod emerit domum. De alio modo contrahendi domicilium, vide pulchram *decif. Trinif. Rot. Venet. 12. part. 1.* In Curia verò Archiepisc. Neapol. non admittuntur clerici ad Civitatem Neapol. qui cum dimissorijs suorum Ordinariorum in Civitate moran-

tur, ac declarant se habere animum contrahendi domicilium, & per longum tempus habitauerint, bene velum admittuntur capta informatione, quod in eorum patria non habent aliqua bona, & tamdiu Neap. habitauerint, quod præsumitur amplius non habere animum redeundi ad patriam, vt refert *Ego ipse in decif. 47.*

COLLECT. 616.

Super Bulla Clement. VIII. de prohibitione duelli.

PER hanc Bullam habetur declaratio, ac extensio Constitutionum Apostolicarum, & Decreti Concilij Tridentini contra pugnantes in duello publicè, vel priuatiim, nec non contra mittentes, scribentes, aut diuulgantes chartulas prouocatorias, aut scripta, quæ dicuntur manifesta, eorumque fautores, ac complices, *Roma publicat. die 2. Septembr. 1592.* ad cuius dilucidationem & declarationis amplitudinem videnda est pulcherrima *decifio Rot. Lucens. penes Ios. ph. Lud. in decif. Perus. 11.*

COLLECT. 617.

Super cap. proposuisti, de probat.

Sigillum alicuius facit probationem, hoc dicit, Quod limita primo in casibus, in quibus esset necessaria subscriptio, *Anton. Fab. in decif. 20. C. de probat.* Limita secundo, in casu *Crescent. in decif. 13. end. tit.* vbi fuit dictum, quod litteris sigillatis non creditur narrantibus de facto proprio. Limita tertio, in sigillo Episcopi in præiudicio expectantium, *Rot. in decif. 17. add. tit. in autiq.* Limita quarto,

in literis sigillatis, in his, quæ nō pertinent ad proprium officium, eadem *Rot. in decis. de probat. in antiq.* Limita quintò, in sigillo priuato, quia non probat, *Ann. sing.* 480. Limita sexto, in sigillo destructo, *Maynard. in decis. 22. lib. 3.* quam not. ad doctrin. *Pan. in c. inter dilectos, de fide instrum.*

COLLECT. 618.

Super c. prelatu, de homicid. in 6.

Clericus pro iniuria sibi illata potest agere criminaliter contra laicum cum protestatione quod puniatur citra pœnam sanguinis, hoc dicit. Quod amplia primò etiam si pro certo sciat Judicem secularem processurum ad pœnam sanguinis, *Fassol. in decis. 3. de homicidio.* Amplia secundò, si eius voluntas esset contraria protestationi *Maynard. in decis. 91.* Amplia tertio, in casu *decis. Curiz Archiepiscop. Neap. teste me ipso in decis. 41.* ubi fuit dictum quod potest concedi licentia Clerico agendi in iudicio seculari contra interfectorem fratris, cum protestatione citra pœnam sanguinis; Amplia quarto, in patre Clerico, quia potest contra interfectorem filij agere cum protestatione prædicta, *S. yz. in decis. 3. de iniuriis.*

COLLECT. 619.

In l. ii. à quo, ff. de rei vendicat.

Si duo vendicant eandem rem ab eodem possessore, primo vincenti traditur, præstita cautione, hoc dicit; Quod limita primo, vt nō procedat in intruso, lite pendente, *Crescent. in decis. 22. de sentent. & re iudicat.* & ratio est quia huius legis dispositio locum

sibi vendicat quando sunt plures competitores agentes contra possessorem, & vnus prius quam alius victoriam habuit *Maynard. in decis. 29. lib. 3.* Limita secundò, de Jure Saxónico in casu *Colt. Rot. Germa. 112.* ubi sancitum est quod possessor teneatur vnum de duobus facere, aut rem petitam apud se retinere, aut Iudici seruandam tradere; Limita tertio, quādo ex vno, eodémque iure plures veniunt contra tertium, vt in casu *de Franch. in decis. 161.* Limita quarto, in casu *Franc. Marc. in decis. 1077. par. 2.* ubi fuit dictum quod text. noster nō procedit quando quis compareret ad infringendum iura competitorum, quia hoc casu super sedebitur ad instantiam primo venientis donec integrè determinabitur.

COLLECT. 620.

Super l. i. ff. an per alium causa app. litat.

Eiusdem naturæ est causa appellationis, cuius est causa principalis, hoc dicit. Ex quo inferitur primo, quòd si causa principalis potest agi per procuratorem, ita & causa appellationis, *S. ff. Rot. Aragon. in decis. 81.* Inferitur secundo, quod quando in M. Curia Vicariæ contra committeutes grauiora delicta proceditur per horas, & condemnatur inquisitus & interponitur appellatio ad S. C. similiter per horas proceditur in S. C. pulchrè de *Franch. in decisione 320.* Inferitur tertio, quod incidentia emergentia in causa principali eiusdem naturæ sunt, cuius est causa principalis, & appellationis idem de *Franch. in decis. 313.* Inferitur quarto, quod consensus paternus in causa principali præstitus filiofamilias agentij

genti extenditur ad causam appellationis; & hoc non alia prorsus ratione, quia eiusdem naturæ est *Iaffred. in decis. 484*. quod not. ad ampliacionem *l. si §. necesse, C. de bonis quæ liberis*; Infertur quintò, quod procurator simpliciter in causa principali constitutus, censetur pariter in causa appellationis, *idem in decis. 482*. Infertur sextò quod si causa principalis est summaria, erit etiam causa appellationis summaria *Maynard. in decis. 39. lib. 2.* quod not. ad ampliacionem *Clem. dissenda de iudiciis*; Infertur septimò, quod fideiussor de Iudicato solvendo in causa principali præstitus, tenetur ad id, quod in causa appellationis iudicatum fuerit *de Franch. in decis. 208*. quod not. ad ornatum *text. in l. cum apud Sempronium, ff. Iudicatum solui*; Infertur octavò, quod testes non repulsari in causa principali, possunt in causa appellationis de falso repulsari, *Affl. in decis. 266*. Contrarium decidit *Rot. Pedem. resse Thessau in decis. 259*. quod not. ad limitat. *l. per hanc, C. de temporibus appellationum*, verum limit. *Thess. decis.* quando capita repulsæ fuerunt in prima instantia producta, sed non probata, quia possunt in causa appellationis, *Guid. Pap. in decis. 300*. Infertur nonò, quod fideiussor iudicij in prima instantia datus in casu succumbentis pro expensis tenetur etiam in causa appellationis, pulchrè *Tb. ff. nonnullos circa hoc distinguens casus, in decis. 202*. quod not. pro ornatu *text. in l. generaliter, Cod. de Episcopis, & Clericis*; Infertur decimò, quod sicut peremptoria instantia in causa principali iudicis officium durat, ut possit parrem, cuius culpa hoc contingit in expensis condemnare, ita & in causa appellationis, *Iaffred. in decis. 269*. Nunc

limita principalem regulam in proratione instantiæ, quia licet consensu partium instantia prorogari non possit, secus tamen in instantia causæ appellationis, ita *Mynsinger. censur. 3. obser. 49*.

COLLECT. 621.

In l. 2. Cod. quorum appellat. non recipiunt.

Convictus, & confessus non appellat, hoc dicit, Quod amplia, primò, procedere tam in civilibus, quam in criminalibus, *Iaffred. in decis. 451*. Verum limita & primò, quando confiteretur cum qualitate, quæ delictum minuit, *de Franch. in decis. 556*. Limita secundò, ut regula *tex. nostri* sit vera in Notario convicto, & confessio, secus si non esset manifestè convictus, *Iaffred. in decis. 462*. Limita tertio, in confesso tantum, quia potest appellare, si in appellatione dicat se confesum per errorem, vel aliam legitimam causam contra confessionem alleget, *Maynard. in decision. 22. lib. 2.*

COLLECT. 622.

Super c. illo vos, de pignoribus.

Vsurariorum, atque illicitorum contractuum mater. hic per primè sedet, & hoc dicit, Tu autem hic addas nonnullas alias species, & primò contractus, in quo à principio interesse taxatus dicitur illicitus *Iaffred. in decis. 355*. Secundo contractus, in quo pœna adiiçitur dationi quantitatis, *Franc. Marc. in decision. 411*. Eius verò exactio heita est pro rata interesse, *Affl. in decis.*

139. & ita pariter decidisse *Senat. Ped'm. refert Thiffaur. in decis. 79. Balb. in dec. 355.* Quod amplia etiam in fisco procedere, *Idem Thess. in decis. 98.* Tercio contractus mutui in quo adicitur poena in casu non solutionis *Sesse Rot. Aragon. in decis. 110.* Quarto, contractus, qui continet prouisionem solutionis damnorum in futurum propter temporis dilationem *Rot. collect. à Farinac. in decis. 891.* Quinto contractus continens pecuniam debitam ex mutuo, & ex venditione alicuius rei, *Capyc. in decis. 49.* Sexto contractus ex modicitate pretij, iuncto pacto de retrouendendo iudicatur illicitus, *Afflic. in decis. 65. Capyc. in dec. 144. Mynfinger. centur. 3. obseruat. 62. Cassad. in decis. 1. de vsur. Cachet. in decis. 42.* Septimo contractus in quo exigitur lucrum cessans, non concurrentibus illis tribus. Primo, quod quis sit solitus negotiari. Secundo, quod debitor pecuniae mutuae fuerit in mora, Et tertio, quod habuerit merces prae manibus, *Mohedan in decis. 3. de vsur. Polid. Rip. obseruat. 1. licet aliàs secus Afflic. in 720.* Octauo contractus celebratus ebrietatis tempore, *Vru. in decis. 205.* Nonò contractus in quo dantur animalia, (vt vulgò dicitur) à foccida, *idem in decis. 142.* de quo etiam contractu videndus est *Afflic. in decis. 39. Ioseph. Ludou. in decis. Perus. 10.* Decimo & vltimo contractus *Florent. vñtat. qui* (vt etiam vulgus ait) dicuntur Mochi & Barochi, *Alex. Raudens. in decis. Rot. Pisani. 16.*

COLLECT. 613.

*Super 6. non praestat impedimentum,
de reg. iur. in 6.*

Quod nullum est, nullum pro-
ducit effectum, h. d. Ex quo
infertur primò, quod ex actu nullo
non inducitur iurisdictionis praeuen-
tio, *Laffied in decis. 71.* Infertur secun-
dò, quod ex contractu nullo non
debetur laudemium, *Peguer. in decisio. 156.* Infertur tertio, quod citatio nullo
non interruptit cursum triennalis
possessionis, *Veralt. in decis. 109.*
quam decis. not. ad ampliationem
Reg. de trien. Et citatio etiam nulla
quando non fuit bene exequuta, puta
quia non fuit relicta copia citationis
post affixionem, *Rot. in decis. 22. in nouis, & Tholom. in decis. 17.* Infertur
quarto, quod si contractus est nullus,
constitutum in eo adiectum patiter
erit nullum, *Anton. Fab. in decis. 31. C. de
acquiren. p. sss.* Infertur quinto, quod
Ius optionis per inualidam electionem
non consumitur, *Balb. in decis. 91.* Infertur sexto, quod carceratus nulliter
non potest attestari, licet contra
Mart. Rot. Pisani. in dec. 79.

COLLECT. 624.

*Super l. si quis ad se feudum, C. ad legem
Iuliam de vi publica.*

Spoliatus ante omnia est resti-
tuendus, hoc dicit, Quod amplia
primò, in Iudice, qui nulliter procedit,
quia dicitur spoliare, & propterea est
ante omnia restituendus, *Veralt. in decis. 112. p. 2.* Amplia secundo, vt
ante plenariam restitutionem spoliato
non possit opponi compensatio, *idem in decis. 171. par. 3.* Amplia tertio,
vt nec exceptio proprietatis, *Rot. Auenionens. in decis. 8.* Amplia quarto,
etiam si rem, de qua quis spoliatur,
acquisiuerit ex contractu inuiti, li, adhuc enim ante omnia est restituendus

tuendus *Bellamer. in decis. 494.* & *Caputaq. in decis. 181. par. 3.* Amplia quintò, ut spoliator in spolio succumbens aggredi petitorium non possit, nisi spolio purgato vsque ad obolum *idem in decis. 184. ea. p.* Limita in casu *eiusdem in decis. 188. ead. p.* Amplia sextò, ut nec audiendus sit petens beneficium Cessionis Bonorum, ex c. *Odoardus, Verall. in decis. 183. p. 3.* Amplia septimò, ut ante omnia sit restituendum Monasterium licet facto prælati ceciderit à possessione, *Caputaq. in decis. 170. par. 3.* Verùm limita nunc, & primò, ut spolio agi non possit, quando possessio fuit capta instrumentalis per mediam personā, quæ non fuit expulsa *Verall. in decis. 169. par. 3.* Limita secundò, ut neque possit agere spolio ille, qui cecidit à possessione, facto suo, elapso quadriennio *Caputaq. in decis. 172. p. 3.* quicquid dixerit *Cassad. in decis. 6. de Restit. spoliati.* Limita tertio, in Monacho Diui Augustini Heremitarum, ut ad spoliū agi minimè possit *idem in decis. 186. par. 3.* Limita quartò, ut hoc agere non possit eiectus à possessione beneficij ab exequutore Breuis Apostolici *idem in decis. 180. par. 3.* Limita quintò, in spoliato ab illo, qui pretendebat possidere vigore mandati de manutenendo in eius fauorem decreti *idem in decis. 178. par. 3.* Limita sextò, in spolio per Procuratorem generalem commissio *Bellamer. in decis. 151. Verall. in decis. 179. par. 3.* Limita septimò, ut non possit agi ad spoliū ut restituatur ad possessionem distributionum quotidianarum *idem in decis. 174. p. 3.* Limita octauò, & vltimò quādo possessio spoliati nulliter data conformari debet, tunc enim non est restituendus *Verall. in decis. 173. par. 3.*

COLLECT. 615.

In l. scimus, Cod. de inofficioso testamento.

TExt. hic vnicū Legitimæ priuilegium ponit, scilicet quod de illius relicto non detrahatur falcidia, Tu vero adde secundum, quia statutum excludēs à successione non censetur excludere à legitima *Gasspar. Thessaur. in decis. 68. pro qua te vide etiam Borgni. in decis. 8. lib. 3. Mart. Rot. Pisan. in decis. 23. Rot. Diuers. in decis. 733. par. 1.* Adde tertium, quia per non confectionem inuentarij non amittitur legitima *Casber. in decis. 148.* Adde quartum, quia pet statutum tolli non potest *Cappel. Tbolof. in decis. 437.* Adde quintum, quia legitima absorbet Falcidiam, *Surd. in decis. 251.* Adde sextum, quia generalis renunciatio paternæ hereditatis non includit legitimam, eiusque supplementum *Nysinger. centur. 1. obseruat. 36.* quod not. pro ornatu l. si quando § generaliter *Cod. de inofficioso testamento.* Septimum Priuilegium, quia filius pro legitima non tenetur seruare æqualitatem, l. hac edictali *Cod. de secundu nuptiū,* prius enim potest legitimam detrahere, & postea reliquum cum Nouerca diuidere, pulchre *Crescent. in decis. Rot. Roman. 3. de testamentis, Mohedan. in decis. 1. eodem titul. Io. Paul. in decis. 1.* Octauum, quoniam bonis paternis confiscatis debetur legitima *Berni. Rot. Bemonien. in decis. 91.* Quod amplia primo, ut procedat etiam pro delicto filij, patre viuentis, commissio, quia Filco non debetur, viuentis Patre, stantibus nepotibus *Sui d. palchid. in decis. 167.*

Amplia secundò, etiam Patre mortuo, quia nepos ex filio bannito excludit Fiscum quoad legitimæ petitionem *Idem Surd. in decis. 314.* Notum, quia potest filius illam deducere, atque detrudere in bonis aliis relictis *Surd. in decis. 316.* Decimum, quia illam pariter detrudere poterit in bonis alienare prohibitis *Peguer. in decis. 110.* Undecimum, & vltimum Privilegium est, quia debetur in corporibus, *idem Peguer. in decis. 111.*

COLLECT. 626.

In l. cum quaeritur, C. de inofficioso testamento.

IN liquidatione Legitimæ tempus mortis inspicitur, hoc dicit. Ex quo inferitur quod bona superuenientia post mortem testatoris non augment filiorum legitimam *Afflict. in dec. 382.* Quod amplia primò in liquidanda vita militia, quæ legitimæ similis est *de Franch. in decis. 61.* Amplia secundò, in liquidatione partis pretij, quæ de nouo feudo debetur *Ann. consil. 130.* Amplia tertio, etiam in eius supplemento, quia æstimari debet secundum quantitatem bonorum existentium tempore mortis testatoris non æstimandorum secundum valorem illius temporis, quo præstantur *Cas. de Grass. in dec. 6. de testamentis.* Verum limita regulam text. nostri vt attendi debeat tempus mortis respectu bonorum ipsorum, & corporum hereditariorum, non autem respectu valoris, quia de corporibus debet detrahi legitima *Cas. de Grass. in decis. 10. de testamentis.*

COLLECT. 627.

Super Bulla Pij Quinti de publicand. resignationibus.

Beneficiorum resignationes, & lutium cessiones publicari debent intra sex menses si beneficia sint citra montes, si verò vltra, intra nouem, iuxta formam in constitutione præscriptam, cuius formæ omissio facit gratiam nullam, & vacationem inducit, si verò resignatio fiat in manibus Ordinarij, vel legati, publicatio debet fieri intra tres menses, hoc dicit. Quod amplia primò, vt aliter facta resignatio non sustineatur *Rot. collect. à Fa. unac. in decis. 661.* Amplia secundò, in resignationibus beneficiorum in manibus Ordinarij factis *Ead. Rot. in decis. 662.* Amplia tertio, vt resignatio non seruata forma de qua in text. nostro non abdicat ius à resignante *Ead. Rot. in decis. 664.* Amplia quarto, etiam in resignatione Hospitali solita dari in titulum *Ead. Rot. in decis. 665.* tunc enim venit nomine Ecclesiastici Beneficij, aliàs secus *Mohed. in decis. 3. de caus. poss. & proprietat.* Amplia quinto, procedere pariter in beneficiis regularibus *Rot. collect. à Farinac. in decis. 666.* & de prioratu loquitur *Ead. Rot. in decis. ead.* Amplia sexto, vt locum habeat etiam in Hospitalibus laicalibus *Ead. Rot. in decis. 668.* Amplia septimò, procedere etiam existente Instrumeto possessionis *Ab. bill. de Grass. in decis. 1. super Reg. de public.* Amplia octauò, in reservatione, de qua non aderat mensis *Idem de Grass. in decis. 3. eod.* Amplia nonò, vt publicationis tempus currat à die datæ *Rot. divers. in decis. 287. lib. 2.* Amplia decimò, vt requiratur etiam publicatio in collatione beneficiorum in forma dignum *Rot. divers. in dec. 286.* publicatio vero debet annotari in curia *Ead. Rot. in decis. 284. lib. 2.* Verum limita, vt locum non

non habeat in spontanea beneficij diuisione, loquendo tamen iuxta terminos Bullæ Gregorij XIII. Rot. coll. & Farinac. in decis. 666.

COLLECT. 628.

In nemo C. de Sacros. Eccles.

Materia eorum, quæ in Ecclesia fieri prohibentur hic peroptime sedet. Sed tu adde alios casus decisos. Et primò, quis non potest citari in Ecclesia, Valasc. in decis. 81. Item secundò, Laudum, Viu. in decis. 102. Item tertio, Parlamentum Maynard. in decis. 12. lib. 3. quas decisiones omnes not. ad ornamentum text. in c. decess de Immunitate Ecclesie.

COLLECT. 629.

Super c. quicumque, il. 2. 11. q. 3.

Excommunicatus qui per annum in excommunicatione perseueravit habetur pro confesso, & conuicto de delicto principali, pro quo fuit citatus, & non comparens excommunicatus, & sic nõ est amplius audiendus, hoc dicit. Ex quo inferatur ad dec. Curia Archiep. Neap. vbi fuit dictum non fuisse necessariam quandam repetitionem testium factam ad instantiam excommunicati, qui per annum in excommunicatione perseuerauerat, siquidem repetitio testium fit ad probandam filci intentionem, vt refero Ego ipse in decis. 31. verum pro huius c. intellectu animaduertendum, quòd vt quis inordinauit dicatur requiritur, vt in excommunicatione perseueret animo pertinaci, & indurato, & in contemptu Clauium, ita Rot. Rom. coll. & Farinac. in decis. 838. & contemptus in

hoc datur quando voluntas in hoc dirigitur, vt quis nolit obedire, eo quia iudicis, aut legis potestate spernit, Thoming. Rot. Lipsiens. in decis. 90. p. 2. Contemptus autem cessat ex sola absolutionis petitione, Put. in decis. 15. part. 3. Et quæ concurrere debeant vt huius cap. dispositio procedat, vide Rot. coll. & Farinac. in decis. 312.

COLLECT. 630.

Super l. alienationes. ff. famul. ercisc.

Text. hic ponit disparitatem inter voluntariam, & necessariam alienationem. Tu vero adde altam scilicet quod in alienatione necessaria teneretur creditor se potiorum, & anteriorem promittere, secus in voluntaria, Ann. alleg. 79. Sed hoc limita primò, vt non sit disparitas quoad laudemij solutionem, quod in vtraque alienatione deberetur, & sic soluitur directo domino facta venditione sub hasta vt pluries decidisse Sacrum Neapol. Consil. refert de Franc. in decis. 177. ac pariter Senat. Pedemont. Thesaur. in decis. 139. & de alia decisione eiusdem Senatus habetur per Fabr. in decis. 27. in tit. de laudemio. Limita secundò, vt pariter in vtraque alienatione debeatur ius congruum, Rot. Florent. (teste Magont.) in decis. 100. Limita tertio, vt sit disparitas, quia remedium l. 2. Cod. de rescindenda venditione, locum habet in alienatione, tam voluntaria, quam necessaria, prout in Lusitanum Senatum decidisse, testatur Gama in decis. 95. Limita quarto, quoad hoc vt in vtraque alienatione successor singularis non teneatur stare colono, de Franch. in decis. 488. quod nota ad ampliatiorem lampiorem, C. locati.

COLLECT. 631.

In l. quis fundum, ff. locati.

IN huius text. mat. in *Collect. in l. emptorem, C. locati*, multa scripsi. Sed quia in meas manus. nonnullæ aliæ decisiones postea prodire, optet pretium eas hic collocare duxi, & hoc dicit, si successor singularis non tenetur stare colono, nec colonus ei. Quod amplia primo procedere etiã in emptore prædij iam seminati à colono. *partiaro Ioseph. Ludou. in decis. Pans. 83. de Franch. in decis. 334. Mart. Rot. Pisa. in decis. 139. neque obstat decisio Cacher. 81. ubi expresse vult emptorem singularem successorem non teneri stare colono partiaro, quia loquitur in casu quo successor est ex necessitate in executionem rei iudicatæ, ut animadvertit Mart. loco citato. Amplia secundò, procedere pariter in inquilino, quem singularis successor expellere potest etiam si inquilinus potuisset domum iure speciali hypothecam retinere; pulchre *Rot. Coll. à Farinac. in decis. 229. Amplia tertio, etiam in successore beneficii Ecclesiastici Polid. Rip. in observat. 115. Amplia quarto, in successore primogenij, & feudi Idem in observat. 132. Amplia quinto, ut nedum procedat in emptore fundi, verum etiã, quod magis est, in emptore fructuum, *Fab. in decis. 19. Cod. locati. Amplia sexto, etiam ut locum habeat in alienatione necessaria de Franch. in decis. 488. pro qua re vide etiam decisionem Florent. (Magonio teste) 140. Rot. Lucens. decis. 97. Rot. Bonon. teste de Benint. in decis. 54. Nunc verò limita, & primo, existente hypotheca iuncto iuramento, quia tunc non posset expelli con-***

ductor à re cõducta per emptorem, ita *Gasp. Theff. in decis. Senat. Podem. 13. Quamvis contrarium decidisse Senat. Lufitanum scribit Gamm. in decis. 243. atque patiter Senat. Mediol. restatur Carpan. in decis. 399. in tit. de re locata, ea quidem ratione, quia Iuramentum respicit personam iurantis, & non euentis, cum quo nihil gessit conductor; & Iura loquuntur non de venditione, sed fauore emptoris. Verum (parcat mihi, & Carpan & Gam) eorum opinio est falsa, quia ratione ipsorum admitta esset fraudibus paratus locus, quod Iura non admittunt, & licet Iuramentum non obliget nisi Iurantem, tamen operatur, ut non possit Iurans, in præiudicium illius aliquid agere, per quod Iuramenti virtus inefficax reddatur, & illa decis. Lufitanæ est fundata super ordinatione illius Regni, & male censuisse illos Senatores, dicit Valase. in decis. 86. assensu illos æquiuocasse in terminis, & ad decis. Sen. Mediol. respondit Polid. Rip. in observat. 134. & hanc opinionem propter Iuramentum sequuta est Rot. Auenion. in decis. 108. licet illa dura videatur Laurentio compilatori illius decisionis, ego verò istam duritiã non conspicio, sed magis duritiã ex parte contraria; & hæc quæstio fuit etiam disputata in Conf. Neapol. scribit de Franch. in decis. 302. licet nihil fuerit resolutum, & hæc omnia nullam apud me haberent difficultatem si emptor sciret locationem factam, & hac non obstante emeret, quia tunc est in mala fide, & tenetur stare colono siue partiaro, siue conductori, prout per Senat. Mant. iudicatum refert Surd. in decis. 264. & fauore etiam conductoris Iuramento attentio non posse expelli præiudicium*

ne

ne interesse, vt refert decifum *Magon.*
in decif. *Lucon.* 97.

COLLECT. 632.

Ad Bart. in l. suu. ff. de hered. inflit.

Legitima debetur in corporibus,
non autem in pecunia, hoc di-
cit, & ita decifum variis in Tribuna-
libus prout Romæ testatur *Casar de*
Grass. in decif. 10. de testamentis, & in dec.
6. eo. tit. & in Senatu Cathalon. *Pegues.*
in decif. 111. & pariter in Neapolitano,
vt refert *Georg. alleg. decif. 40.* vbi quo-
que corporum augmentum ad filium
spectare decidit, tandem in *Rot. Pisan.*
(*esse Maria*) in decif. 16. Verum Regu-
lam nostri text. Limita primò, vt cor-
pora non possint propria authorita-
te eligi, sed iudicis, vel boni viri arbi-
trio relinquatur, *Faber. in decif. 3. C. de*
inofficiso testamento, Limita secundò,
vt nec in corporibus feudi, *idem in de-*
cif. 5. C. eodem tit. Limita tertio, in casu
iusdem in dec. 17. C. eo. tit. Limita quat-
tò, in Monacho cui non in corpori-
bus, sed in pecunia legitima solui po-
terit, *idem in decif. 26. C. eod. tit.*

COLLECT. 633.

Super cap. dilecta, de excessibus
Prelatorum.

Priuati homines regulariter Col-
legium constituere, & eius signa
erigere non possunt nisi eis conceda-
tur, hoc dicit; Signa verò sunt non-
nulla, Er primò, Sigillum commune
Iaffred. in decif. 21. quam decif. nota
ad text. in c. significans, de appellat. Secundo tractatus communes, *Rot.*
collect. à Farinac. in dec. 422. quam pa-
riter not. ad text. in c. sermo loco de pro-
bat. Tertio Arca communis, *Maynard.*

in decif. 31. lib. 2. quæ tibi deferret ad
ornatum l. 1. ff. quod quisque vniuersita-
tis. Quarto commune dormitorium,
& refectorium, *Guid. Pap. in decif. 258.*
quam etiam not. pro ampliatione
cap. quanquam, de vita, & honestate Cle-
ricorum. Verum pto supradictorum
omnium coronide animaduertas,
quod non requiritur, vt prædicta om-
nia signa simul cōcurrant, vt *Guid.*
Pap. in decif. citat.

COLLECT. 634.

In c. Procula ff. de Probationibus.

AD huius l. mar. vide *Rot. collect.*
à *Farinac. in decif. 199.* & *Afflic.*
in decif. 40.

COLLECT. 635.

In Auth. post fratres, fratrumque, C. de
legitimis hereditibus.

IN succedendo ab intestato proxi-
mior præfertur, parèsq; in gradu
similiter admittuntur, hoc dicit; Ex
quo infertur primo, quod Auus ma-
ternus excludit Patrum à successio-
ne nepotis, pulchrè *Theff. in dec. 5.* vbi
reddit rationem, quia Patruus est in
tertio gradu ascendentium, Auus ve-
rò in secundo, *l. iurisconsult. §. 2. & §. 3.*
ff. de gradibus; Infertur secundo, quod
nepoti succedit tam patruus vtrinq;
cōiunctus, quàm ex vno tantum la-
tere, quia ambo sunt in æquali gradu
& propterea æqualiter succedere de-
bent, *Mart. Rot. P. à in dec. 124.* quam
not. ad limitat. *Authent. itaque, C. com-*
munia successionum. Infertur tertio, ob
eandem rationem nepes ex filia ad-
mittendas esse ad hæreditatem Aul
simul cum nepte ex filio, *idem Mart.*

in *decis.* 102. quam etiam not. ad *Constitut. Regni in aliquibus*. Quod amplia, & si præcesserit matris renunciatio, pulchrè *Gramm. in decis.* 57. Quod sub amplia etiam si matris renunciatio esset facta pro se, & hæredibus, filiis enim hæredib. non noceret, ipsa præmorta ante eum cuius bonis renunciavit secundum *decis. de Franch.* 57. Infertur quartò, quod soror utrinque coniuncta admittitur simul cum patre, & fratribus in successione præmortui fratris, *idem de Franc. in decis.* 543. quam not. ad *Consuetud. Neap. Et si iustator.*

COLLECT. 636.

In l. nemo, §. quoties, ff. de regulis iuris.

PLurium actionū cumulatio prohibetur, hoc dicit, Quod limita primò in casu *Cappi. in decis.* 8. vbi fuit dictum, quod admittitur cumulatio actionis personalis cum hypothecaria, & eandem opinionem tenuit Senatus Delph. *Guid. Pap. teste in decis.* 108. Limita secundò, in casu *dec. Rot. Anen.* 10. vbi fuit dictum, quod cumulatur actio civilis cum criminali. Limita tertio, quando plures actiones competere ad diuersa, *Surd. in decis.* 317. Limita quartò, in actione iniuriarum cum lege Aquilia, quæ ad inuicem cumulari possunt, *Mynsing. sentur.* 1. *obseruat.* 25. Limita quintò, in casu *Guid. Pap. in dec.* 143. vbi fuit dictum quod nullitas, & in integrum restitutio cumulari possunt, atque in eodè libello deduci; Limita sextò, in rei vendicatione cum restitutione in integrum, unde simul peti potest, scilicet contractum rescindi, & possessionem restitui, *Mynsing. sentur.* 2. *obseruat.* 25. Li-

mita septimò, in casu *eiusdem sentur.* 5. *obseruat.* 83. vbi fuit dictum, quod ad fundandam iurisdictionem plurium summarum cumulatio admittitur, quam *decis. not.* ad ornatum *tex. in l. si idem ff. de iurisdictione iudicium*. Limita octauò, in casu *Gayl. lib.* 1. *obseruat.* 63. vbi fuit dictum, quod petitorium cumulat cum possessorio, quam not. ad *text. in eadem dilectum, de causa poss. ff. & propriis*. Limita nonò, in casu *eiusdem Mynsing. sentur.* 1. *obseruat.* 58. Limita decimò, in appellatione, quæ cumulat cū iudicio nullitatis, *Ann. alleg.* 93. vbi quoque habetur, quod deserta causa appellationis nõ censetur deserta causa nullitatis, Limita undecimò, in actionib. dissimilibus, quia in eodè libello cumulantur, *laffred. in dec.* 29. Ad duo tantè pro huius modi praxi animaduertere debes. Primò quod quando plures actiones in eodè libello cumulantur, Index diligenter ad singulas actiones, & ad singula facta atque deere debet, nam quot sunt facta tot sunt actiones, *laffred. in decis.* 51. quam not. ad *text. in l. scire debemus. ff. de verb. oblig.* Secundo animaduertendum, quod plures actiones in vno libello cumulari non possunt, etiam si non compariantur ad inpicem quoties actor probabiliter dubitat de genere actionis, siue illud dubium ex facto proprio, siue ex alieno procedat, ita *And. Gayl. lib.* 1. *obseruat.* 63.

COLLECT. 637.

In l. Titia, §. Titia, ff. delegat. 2.
& ibi DD.

VXor domina, & usufructuaria a testatore relicta existentibus liberis non consequitur nisi alimenta hoc

hoc dicit, & licet de hac materia nonnulla scripserim in *Collect.* 91. super Consuetudine Bulgari, de qua in *gloss. in l. 2. C. si secundò nupsit mulier*, aliqua tamen ex Decisionariis nouissimè in lucem edita hic reportare peroptimè mihi visum fuit. Et amplia primo regul. text. procedere nedum in vxore, verum etiam in matre testatoris vsufructuaria omnium bonorum relicta, *Gayl. lib. 1. obseru. 144.* Amplia secundò, vt creditores præferantur mulieri pro allequatione huiusmodi, *Minad. cor. fil. 4.* Amplia tertio, etiam si in testamento esset adiecta clausula, dum cum liberis motaretur, quia ea non obstante vxor habebit etiam, mortuis liberis, alimenta, quia illa verba non sunt appolita ad conditionem inducendam, pulchrè *Gassp. Thesaur. Rot. Taurinens. in decis. 54. part. 1.* Amplia quarto, vt vxor relicta vsufructuaria possit dotes suas & bona propria, atque augmentum deducere, *Franc. Marc. in decis. 819. part. 1.* & ita pariter decidisse Senatum Taurinens. refert *Gasspard. Thes. in prædicta de isone, num. 6.* Nunc vetò limita præfatam regulam, vt non procederet vbicunque constaret de voluntate testatoris expressè, vel per coniecturas, pulchrè *Rot. Bonon. penes de Benintend. in decis. 98* Limita secundo, vbicunque vxor ipsa relicta foret vsufructuaria aliquarum rerum singularium, vel particularium per mantum, tunc enim debet habere vsumfructum earundem rerum, etiam existentibus filiis, *Crescent. in decis. Rot. Rom. 5. de testam. & Viu. omnino vidend. in decis. 19.* Limita tertio, in casu *Rot. Tholof. Maynard. teste in decis. 100. lib. 5.* vbi fuit dictum, quod liberis ante matrem prædefunctis, ea fructus integro legati vsufructus re-

cupetat. Limita quarto, in casu *Gayl. lib. 1. obser. 144.* vbi fuit decisum, quod regula nostra non procedit, quando vxor est relicta vsufructuaria, extraneis hæredibus institutis, quia tunc ex communi opinione, non alimenta, sed integrum vsumfructum consequitur. Limita quinto, quando legatus esset vsufructus ad certum tempus, *Mysinger. centur. 5. obseru. 37.* Limita sexto, existentibus coniecturis pro vsufructu, vt sunt, si testator remisit vxori satisfactionem, vel eam liberauerit ab inuentario, & simil. de quibus per eundem *Mysinger. centur. 5. obseru. 38.* Limita septimo, in casu *Franc. Marc. in decis. 81. part. 1.*

COLLECT. 638.

Super Concil. Trident. sess. 25. can. 9. de reform.

SI alt. in mat. probationis Jurispatronatus Collect. composui, non tamen decisiones ad Concilij mentem conficientes reportavi, & prout secundum ipsum probari hodie debet. Ideò super ea has not. dubitationes decimas. Et prima est, quot præsentationes debeant esse intra tempus immemorabile, dum Concilium dicit esse debere multiplicatas? & fuit decisum ad minus debere esse tres, *Cauale. in decis. 17. part. 1.* & facit *decis. Achill. de Grass. 6. de iur. patronatus*, vbi ex tribus longissimis præsentationibus probari Juspatronatus dicit. Secunda dubitatio est, quot annorum debeat esse tempus immemorabile ad probatum Juspatronatus, & in hoc variant Decisionarij. Nam *Q. fast. in decis. 150.* dicit, quod immemorabile dicitur per spatium sexaginta annorum, & hæc pariter opinionem

tenuit Sacrum Concilium Neapolitanum, teste de Franch. in decisione 166. Cappell. verò de Tholos. in decis. 440. asserit in illa Rota decedum, quod tempus immemorabile dicitur per spatium centum annorum, & hanc teneas opinionem cum eam nouissimis temporibus sequuta fuerit Rot. Rom. ut testatur Farinac. in decis. nouiss. 584. Tertia dubitatio est, quomodo probetur immemorabile; ad quam dubitationem vide Cappyc. in decis. 194. Mynsing. centur. 1. obsiru. 30. Guid Pap. in decis. 105. & tandem Rot. Rom. nouiss. collect. à Farinac. in de. is. 178. asserit posse probari testibus, quando non adest timor subornationis, Probatur etiam immemorabile ex coniecturis, de quibus per eandem Rot. in decis. 577. & casus in quibus immemorabile ad effectum Concilij non probatur testibus, vide eandem Rot. in decis. 579. nec pariter probatur testibus quando non haberet requisita, de quibus in gloss. in cap. 1. de praescriptionib. libro sexto. Idem Farinac. in decis. 574. Potest & quartò dubitari an patronus qui est in quasi possessione presentandi post Concil. si de nouo vacet beneficium, & iterum presentet teneatur ad instantiam Fisci de nouo docere titulo, vel prius debet fieri institutio, & manueri in possessione, & Curia Archiepiscop. Neapolit. teste me ipso in decis. 63. pluries decedit patronum esse manutenendum in quasi possessione; saluis iuribus Fisco in petitorio, & ita censuit Sacra Congregatio. Quintò fuit dubitatum an omnes praesentationes debeant esse de tempore immemorabili, negatiue decidit eadem Curia penes me in decis. 29.

COLLECT. 639.

Super l. in executione, ff. de verb. obligat.

Hic vna ponitur differentia inter diuidua & indiuidua. Tu verò alias decisus adde. Et prima est, quia in indiuiduis vile per inutile vitatur; secus in indiuiduis, lafred. in decis. 99. Secunda differentia est, quia in indiuiduis beneficium restitutionis in integrum concessum minori extenditur etiam ad maiorem litis consortem, secus in indiuiduis, Afflic. pulchrè in decis. 213. quam not. ad text. celebrem in l. si communem, ff. quemadmodum seruitus amittatur. Tertia, quia plures conuerti, inter quos vnus reperitur privilegiatus in indiuiduis non remittitur, in indiuiduis verò secus, Cappyc. in decis. 173. Quarta, quia canonis solutio inuito domino, est indiuidua, ipso verò volente, est diuidua, pulchrè Rot. Benoni. penes de Benintend. in decis. 4. quam not. ad text. in l. 2. C. de iure emphyteut. Grauis verò apud Decisionarios in praesenti materia adest dubitatio, si causa hypothecaria sit diuidua, vel indiuidua, Afflic. enim in decis. 214. dicit esse indiuiduam, cuius opinionem sequitur Rot. tenet penes Maritan. in decis. 99. Cappyc. verò in citat. decis. 173. tenet esse diuiduam, & hanc teneas, cum pro ea extet alia decisio Sacri Consilij Neapolitani, ut refert Ann. singul. 73. in causa Blanchelhe Stantione; Quinta differentia est, quia quando bona communia sunt diuidua pro eis diuidendis communi diuidendo actio datur, secus quando indiuidua, quia tunc ad licitationis remedium deveniendum est.

Cappyc.

Cappi. in decis. 37. quam not. pro limita. text. in l. 2. ff. *communi diuidun.* Hoc verò limita in casu *Anton. Fab. in decis. 14. C. communi diuidundo*, vbi fuit dictum, quod licitationis vsus nullus est, nisi cum aut alia diuidendi ratio nulla superest, aut ij omnes consentiunt quorum interest. Limita secundo, in casu *elisdem in decis. 3. C. eod. tit.* Sexia differentia est, quia in diuiduis locum habet ius congrui, in indiuiduis verò secus, *Coler. Rot. German. in decis. 39.*

COLLECT. 640.

Super c. corpora, de consecr. dist. 1.

Sanctorum corpora de loco ad locum trāsferri minimè possunt, hoc dicit, Quod limita primo, quando non essent perpetuè sepultura tradita, tunc enim de loco ad locum transferri possunt, *Sayru in decision. 5. de sepulchru*; Limita secundo, iusta existente causa, vt in casu Curie Archiepiscop. Neapolit. de qua *per me in decis. 70.*

COLLECT. 641.

Super cap. Regni, si cum sceleratū.

Magna Curia Vicariæ virtute suæ præminentie potest torquere reos ex processu informatiuo, hoc dicit; Quod amplia in casu *Rot. Sicil. penes Mastrell in decis. 191.* vbi fuit dictum, quod contra Officiales cognoscentes carnaliter mulieres cum violentia procedi potest ex abrupto ex processu informatiuo; Limita nunc, & primo, vt non vtatur tali præminencia, nisi in attocioribus delictis, ita pulchrè *de Franch. in*

decis. 143. quam not. ad text. in l. *actum, C. de feris*; Limita secundo, in casu *Afflic. in decis. 391.* vbi fuit dictum, quod M.C.V. non potest tali præminencia vti nisi contra latrones insignes, disrobatores stratarum, incendiarios, violentos raptores, & hos similes. Limita tertio, in casu *Mastrell. Rot. Sicil. decis. 166.* vbi fuit dictum, quod contra mutilantem membrum potest procedi, ex processu informatiuo.

COLLECT. 641.

Super Concil. Trident. sess. 13. can. 1. de reformat.

Asententia interlocutoria appellari non potest, nisi contineat grauamen irreparabile, hoc dicit. Quale grauamen est primo iniusta carceratio, *Maynard in decis. 25 l. b.* 2. itaque censuit Sacra Congregatio. Secundo, Decretum de torquendo, *Ann. allegat 81.* quam not. ad text. in l. 2. ff. *de appellat. recipiend.* Tertio, Compromissum esse faciendum, vel non, *Monal. in cons. decis. 39. par. 2.* Quarto, Decretum condemnationis ad triremes, pulchrè *de Franch in decis. 139.* Quinto, Decretum decollationis, vel suspensionis, vt in casu *Cappell. Tholos. in decis. 430.*

COLLECT. 643.

Super l. ab Anastasio, C. mandati.

Ad huius legis dilucidationem vide pulchram *decis. Rot. Pisani. penes Mart. 71.* vbi dicit, quod cessio non valet, nisi, & titulo oneroso facta sit, & assertio partium non probet titulum, vide etiam *decis. Rot. 1. de*

*alienatione iudicij mutandi causa facta,
& vide pariter decis. Rot. Ienua. 13.*

COLLECT. 644.

*Super l. unica. ff. nil innovari appellat.
pendent.*

Appellatione pendente nihil est innovandum, hoc dicit, Quod limita primò, in casu *decis. Cappell. Thol. 465.* vbi fuit decifum, quod appellatione pendente taxantur expensæ, vnde *Annsing. 81.* dicit, quod in anno 1551. in Sacro Consilio fuit decifum, quod poterat Iudex Cauensis taxare expensas, nec fuit reputatum grauamen. Limita secundò, in casu *Guid. Pap. in decis. 416.* Limita tertio, vt vera sit regula in negotio principali, secus in accessoriis, vt providere de alimentis, & ne animalia pereant in stabulo, *Maynard. in decis. 91. lib. 3.* Limita quarto, in casu *Rot. in decis. 17. de appellat. in antiq.* vbi fuit decifum, quod Iudex, appellatione pendente, potest testes ad futuros recipere. Limita quintò, in casu *decis. Cappell. Tholof. 377.* vbi fuit dictum, quod Iudex, appellatione pendente, potest fructus rei petita sequestrare, quam nota ad ampliacionem text. in *l. Imperatores. ff. de appellat.*

COLLECT. 645.

*Super Clem. si appellationem de
appellat.*

Prosequutio appellationis deserta non impedit, quin sententia transeat in rem iudicaram, hoc dicit. Sed grauis dubitatio, quæ in præfenti text. fieri solet est, quando, & ex quibus causis appellatio censetur

deserta, Tu respondendo dicas primò, quando sententia non pronuntiatur infra fatalia, licet conclusum sit in causa, *Rot. in decis. 25. de appellat. in antiq. & in decis. 38. eodem titul.* Secundò efficitur deserta appellatio per lapsum fatalium, *Bisignet. in decis. 1. eod. tit.* Tertio, quando appellans aliquid attenter, appellat, pendente *Mynsing. centur. 2. obseru. 50.* Quarto, appellatio interposita per coniunctum dicitur deserta, ex eo quod nõ fuit ratificata inter decem dies, *Rot. March. penes de Amat. in decis. 3.* Quintò appellatio ab interlocutoria nõ admissa, nisi etiam ab ista non admissione prouocetur, pro deserta habetur, *Mynsing. centur. 2. obseru. 49.* Sextò dicitur pariter deserta si non fuit appellatum intra decem dies, qui ad appellandum dantur, *idem Mynsinger. centur. 3. obseruat. 22.* Septimo in casu *Guid. Pap. in decis. 437.* Octauo dicitur deserta si in primo anno causa tantum sit commissa, *Achill. de Grass. in decis. 11. de appellat.* Nonò, in casu *Cappell. Thol. in decis. 394.* Verum pro huius materiæ Coronide animaduertas, quòd in dubio Iudex pronunciare debet appellationem non esse desertam, pulchrè *Maynard. in decis. Rot. Tholof. 415. lib. 2. & Mynsing. centur. 3. obseru. 22.* quas not. ad originale dictum *Cassens. in l. 2. ff. si quis ians.*

COLLECT. 646.

*Super doct. B. id in l. etiam, C. de
testib.*

Concludit hic Bâld. & pluribus in locis quod Birroanij tãquam personæ vilissimæ non probant: Ex quo inferitur primò, ad pulchram *de cessionem Rot. Lucens. diuers. 21.* vbi fuit dictum.

dictum, quod Satellites deponentes de vi sibi illata in capiendo delinquentem nihil probant. Inferitur secundo, ad *decis. Thoming. Rot. Lipsienf. 39.* Vbi fuit dictum quod Satellites deponentes de percussione sibi facta non probant. Nunc limita primo, *Bald.* dictum in casu *decis. Curia Archiepiscopalis Neapolitana, penes me 50.* vbi pluries decidit standum esse depositioni Gurforum eiusdem Curia, eisque plenam adhibendam fidem. Limita secundo, in casu *Rot. Sabaudia penes Fabr. in decis. 38. Cod. de testib.* vbi fuit dictum quod creditur Satelliti aliquid referenti pertinentibus ad eius officium, sublimita in casu *Rot. Tholos. penes Papon. ar. rest. 7. lib. 6.* Limita tertio, in casu *decis. Curia Archiep. Neapolit. teste me ipso in decis. 47.* vbi fuit dictum, quod cum Cursores sint Clerici per consequens in eis cessat illa vilitas, de qua in alijs, & propterea admittuntur ad faciendam plenam probationem etiam in causis grauib. Sanctæ Fidei, nempe si deponant penes talem personam inuenisse libros hæreticorum; aut nigromanticorum. Limita quarto, in casu *decis. Joseph. Ludou. Rot. Lucens. 1.* Limita quinto, in pulcherrimo casu *decisio de Franch. 379.* vbi fuit dictum quod creditur Alguzerijs deponentibus de asportatione armorum, non quidem ad conuincendum, sed ad inquirendum tantum.

COLLECT. 647.

Super l. ex hac lege. ff. si quadrupes pauper.

Homicidia tenetur ad expensas Medicorum, & operas, quibus caret, & cariturus est occisus, hoc di-

cit, Quod amplia primo procedere etiam si occisus non esset in alicuius potestate, ita pulchre de *Franch. in decisio. 460.* quam not. ad limitationem doctrin. *Bartol. in l. lex Cornel. ante vltimam oppositionem, ff. de iniurijs.* Amplia secundo, vt actio hæc ad interelle transeat etiam ad hæredes, *Balb. in decis. 91.* Amplia tertio, in casu *decis. Joseph. Ludouic. in decis. 91.* Amplia quarto, vt transeat huiusmodi Jus petendi etiam contra hæredem extraneum, *Achill. de Grass in decis. 1. de iniurijs.*

COLLECT. 648.

Super Lomnia, C. de Episcopis & Clericis.

Priuilegia Ecclesijs concessa extenduntur etiam ad Hospitalia, hoc dicit, Ex quo inferitur primo, quod Hospitalia Ecclesiæ immunitate gaudent, de *Poni. in de. 35.* Inferitur secundo, quod quemadmodum quævis Ecclesia viuari ab Episcopo potest, ita, & Hospitale, quod intellige etiam de Hospitali priuato, dummodo Fundator sit mortuus; ita decilum in Curia Archiepiscop. Neapolitan. refero *eg. usum d. 15. 17.* quævis decis. not. ad ampliationem Concilij Tridentini, *sess. 22. can. 8.* Presumeretur tamen priuatum, quando de bonis laici erectum non adesset, nec Capelli, nec Altare, *Saxium in decis. 3. de religiosis domibus.* Inferitur tertio, quod de relictis Hospitali Falcidia non detrahitur, quemadmodum de Ecclesiæ legatis, *Magnard. in decis. 29. lib. 2.* quam not. ad ampliationem Authent. *finaliter, C. ad legem felid.* Inferitur quarto, quod Hospitali in uacuum restitutionis benefici-

cium conceditur, *Massill. in decis. 110.* Infertur quinto, quod quemadmodum obtinens Ecclesiam in titulum, seu beneficium tenetur horas canonicas recitare ita, & obtinens Hospitalale, *Sayr. in decis. 1. de religiosis domibus*, quam not. ad ampliacionem *Clement. per literas, de prabend. & dignitatib.* Infertur sexto, quod dicitur locus pius, accius nomine venit, pulchrè *Valasc. in decis. 105.* Infertur septimò, quod dispositio *Clement. quia contingit, de religiosis domib.* debet intelligi de Hospitalibus in genere, *Rot. diuers. in decis. 302. part. 2.* Signa verò cognoscendi quando Hospitalale Episcopi auctoritate sit erectum, ponit *ead. Rot. in decis. 114. part. 2.*

COLLECT. 649.

Super l. Ausidium, ff. de priuil. credit.

IN generali venditione bonorum non venit capella, h. d. Quod amplia primò, vt capella, seu sepultura nec ad creditorum instantiam vendi possit, *Mart. Rot. Pisan. in decis. 29.* Amplia secundò, vt neque ad instantiam creditoris sepultura corporis debitoris impediri possit, *Gramm. in decis. 82.* Verùm limita, & primò, vt vendi possit ratione Iuris funerandi, quod est spiritualitati annexum, nec ratione terræ cimiteriatæ, sed ratione situs, & dignioris loci, vt decisum in Curia Archiepisc. Neapol. refero ego ipse in decis. 40. Limita secundò, consuetudine in contrarium existente, *Gratian. Rot. March. in decis. 26.*

COLLECT. 650.

Ad Bart. in l. cum Gori populos, num. 25. C. de summa Trin. & fide Carol.

STaturum non ligat forenses, hoc dicit. Ex quo infertur primò, ad *decis. Rot. diuers. 580. part. 1.* vbi fuit dictum, quod statutum disponēs contra personas non comprehendit forenses. Infertur secundo, ad *decis. Th. ff. 152.* vbi prohibita extractione granotum ab aliquo loco, vt conferretur vberris, non comprehendit forenses extrahentes fructus bonorum propriorum. Infertur tertio, ad *decis. Ambros. Rot. Episc. Perus. 3.* vbi statutum exclusiuum sceminarum non comprehendit pariter forenses. Infertur quarto, ad *decis. Guid. Pap. 373.* vbi prohibitium statutum ultra proprios statuentis subditos non extenditur. Infertur quinto, ad *decis. Rot. diuers. 673. part. 3.* loquens de supplemento legitimæ, quod forenses non ligat.

COLLECT. 651.

Super gloss. celebr. in cap. cum Ioann. de fid. instrum.

EX hac gloss. in verb. quolibet, illa sumitur conclusio, quod contra instrumentum atque Notarium possunt testes produci. Quod intellige primò, vt ex dictis testium tantum non possit Notarius puniri de falso, sed bene sufficere ad irrogandam torturam cum acerrima inquisitione, *Massill. in decis. 170.* Intellige secundò, quando Notarius esset malæ conditionis & famæ, secus verò si è contrà, tunc enim in dubio potius pro Notario, quàm pro dictis testibus præsumeretur, *Guid. Pap. in decis. 540.* Intellige tertio, in ciuilibus, nam in criminalibus non creditur Notario contra testem, nec testi contra Notarium, *Capys. in decis. 94.* Intellige quarto,

quartò, quando alia probaciones deficerent, si quidem non creditur testi asserenti se firmam ad aliud dedisse, quàm ad id quod scripsit Notarius, nisi aliud sufficienter prober *S. ss. Rot. Aragon. in decis. 107.* Intellige quinto, quando testes excedunt numerum duorum, secus si duo tantum, quoniam non probant còtra Notarium, pulchrè *Goff. Thess. in decis. Rot. Pedem. 31. part. 1.* Intellige sexto, quando testes impugnant instrumentum, vel Notarium, essent omni exceptione maiores, secus verò è contrà, *Verall. in decis. 179. part. 3.*

COLLECT. 652.

Super l. humanitarè, C. de naturalibus liberis.

VNicum legitimationis Privilegium hoc in text. enumeratur. Tu adde secundum, quia filius legitimatus excludit substitutum, prout pluries variis in Tribunalibus fuit decisum, & præcipue Pisus, ut testatur *Mari. decis. 94.* Gallia, *Boer. in decis. 149.* In Senatu Pedemontano asserit *Cacheran. in decis. 154.* In Neapol. *Capp. in decis. 12. in fin. quam opinionem amplia procedere, etiam si testator bis, atque geminatè dixerit filios legitimatos, & naturales, ac de legitimo matrimonio natos esse, Thess. in decis. 196. Surd. in decis. 319.* Adde tertium, quia legitimatus succedit in feudo, *Mynsing. centur. 5. obseru. 42.* quod not. ad ornatum text. in *S. si naturalis si de feudo defuncti fuerit controuersia.* Quartum, quia filio legitimato debetur legitima vti filio legitimo, & naturali, *Georg. alleg. 49.* Quintum, quia filius legitimatus succedit in emphyteusi patri concessa, quod secus si

esset naturalis, *Trinif. Rot. Venet. in decis. 26. part. 1.* Sextum, quia legitimati faciunt deficere conditionem (si sine liberis) *Maynard. in decis. 79. lib. 5.* Septimum, quia dispositio l. hac consulsissima, §. ex imperfecto, Cod. de testam. procedit etiam in filiis legitimatis, quod secus in naturalibus, *Thessaur. in decis. 94.*

COLLECT. 653.

Super cap. evidentià, de accusatione.

NOtoria, probatione non indigent, hoc dicit, unde, ut vides, text. ponit vnum Notorij effectum; Quem limita primò, quia licet releuet ab onere probandi, debet tamen allegari *Iaffred. in de. is. 328.* quam de cision. not. perpetuo pro ornatu gloss. *Magistra, in Clement. appellanti, in verba Induci, de appellat.* Limita secundò, in notorio facti transeuntis, quia probari debet *Mynsing. centur. 6. obseru. 4.* Ad text. verò vnum effectum notorij ponentem adde secundum effectum decissum, nempe notorium grauem annulare sententiam, notoriæque grauamina sunt nonnulla, quæ enumerantur in *cap. consuluit, il primo, de appellatione V. r. ill. in decis. 248. part. 2.* Tertius effectus est, quia notoria iniustitia, & nullitas sunt vnum, & idem *Maynard. in de cision. 32. lib. 2.* Quartus, quia vbi notoriū est, principalem non esse soluendo, potest fideiussores conueniri; illo non discusso, *Affl. in decis. 318.* quam not. adimitat. *Authenti. præsentis, C. de fideiusso. rib.* Quintus, quia vbi est notorium quem non esse de iurisdictione citantis non compatendo, non efficitur contumax, *Mynsing. obseru. 7. cent. 6.* Sextus, quia qui in vno loco noto-

riusest excommunicatus, concubiniarius, vel per iudicis sententiam factus infamis, ubique talis est, & sine peccato, ut talis potest aliis reuelari, nec Episcopus etiam ubi hoc ignoratur, potest cum tali virtute Concil. Trident. dispensare, cum tale crimen non sit occultum, sed notorium quoad forum exterius, *S. 17. in dec. 6. 4. de sent. excommun. quam decif. not. ad ornatum Concil. Trident. sess. 24. can. 6.* Septimus, quia quamuis ut iudex Ecclesiasticus valeat contra concubinarum procedere, sit necesse, ut monito præcedat iuxta dispositionem *S. Conc. Trid. sess. 25. can. 1. 4. de reform.* quæ non generalis, prout in Synodo, sed specialis esse debet, ut declarauit Sacra Congregatio, non tamen requiritur ad puniendum notorium concubinarum, ita decifum in Curia Archiep. Neap. refero *ego ipse in decif. 36.* ubi fuit relegatus à Diocesi Neapolit. per plures annos, quidam concubiniarius notorius, qui nunquam fuerat monitus, & per nonnullos annos steterat in concubinato; Octauus, quia sententia ex capite notoriz iniustitiæ reuocatur, *Rot. Collect. à Farinac. in decif. 103.* Nonus, quia spoliatus non est ante omnia restituendus, ubi notorium est, ipsum fuisse iniuste possessorem, *idem Farinac. in decif. 785.* quam not. ad limit. *l. si quis ad se fundum. ff. ad legem Iuliam de vi publica.* Decimus, quia in notorio impedimento nõ est necessaria protestatio, *Verall. in decif. 16. pars. 2.* Pro Coronide tandem huius mater. animaduertas, quod notorium dici potest, quod per confessionem Judicialem, vel Bullam Apostolicam, seu publicam instrumentum probatur *Laffred. in decif. 51.* quam decif. not. ad text. in cap. cum olim, de verb. signif.

COLLECT. 654.

Super l. à testatore. ff. de conditionibus & demonstrat.

Ablatiui absoluti, conditionem inducunt, hoc dicit; Ex quo inferitur primò, ad *decif. Pin. 119.* ubi ablatiui absoluti, exstantibus fratribus, vel filiis licet regulariter in conditionem resoluantur, tamen in huiusmodi statuti dispositionem faciunt ut frater succedat, & sorori præferatur, quasi fauore fratris conditum sit statutum; Inferitur secundo, ad *decif. Verall. 344.* ubi fuit dictum quod Clausula in inuolutione, existente usu inducit conditionem, & sic non censetur inuolutio inducta nisi usu probato; Inferitur tertio, ad *decif. Caputaquens. 150. pars. 1.* ubi fuit decifum, quod commissio, quæ habet clausulam quod purgatis attentatis, & nullitatibus, atque expensis relictis terminum præfigat, det formam, cum loquatur per ablatium absolutum, conditionem inducentem; Inferitur quarto, ad *decif. Guid. Pap. 70.* ubi clausula frequens in Cancellaria constituta pariter conditionem inducit; Inferitur quinto, ad *decif. Cassad. 90.* loquentem de clausula parito iudicato; Inferitur sexto, ad *decif. Crescents. 12.* de priuilegio loquentem de clausula cedente in euidetiam Ecclesiæ vilitatem.

COLLECT. 655.

Super cap. ad audienciam, de rebus Ecclesiæ alienandis, vel non.

Ecclasticum Prædium in perpetuum locari minime potest, ad triennium verò si hoc dicit iun-

Qua Paulina. Quod amplia primò, vt non possit rescindi locationis contractus per pœnitentiam alterius cōtrahentium, *Rot. collect. à Farinac. in decis. 31. cent. 7.* Amplia secundo, vt bona Ecclesiastica locata vltra triennium, & de triennio in triennium non valeat, pulchre *Canalcan. in dec. 43. par. 1.* Amplia tertio, vt neq; in triennium valeat, vbi vltra triennium locatur, *Garr. in decis. fin.* Amplia quarto, etiam si in locatione vltra triennium adiceretur clausula illa, vt tot sint locationes, quot triennia, *Fab. in decis. 13. C. locati.* Verùm nunc limia & primò, vt ad triennium sit inualida, si fiat absque sufficienti mandato, *Rot. collect. à Farinac. in decis. 204.* Limita secundo, vt etiam non valeat si non constet de Ecclesiæ vtilitate, *eod. Rot. in decisio. 25 cent. 7.* Limita tertio, vbi bona fide quis vltra triennium res Ecclesiæ locasset, quia non incurreret in pœnas Extrauagant. *ambrosiæ.* quæ solum in præsumentes feruntur *Sayr. in decis. 12. de Reb. Ecclesia non alienanda;* Limita quarto, in duobus Citatis habentibus prædia indiuisa, quia alter alteri de consensu Episcopi poterit prædium ad vitam locare, *Idem in decis. 4. eod. tit.* Limia quinto, in concessione Emphyteosis quæ locationi æquipollent, quia potest concedi vsque ad tertiam generationem, *Mari. Rot. Pisani. in decisio. 38.* Limita sexto, quando ex prædio Ecclesiæ non singulis annis, sed singulis bienniis fructus colligantur, tunc enim vltra triennium locari possunt, *Garr. in decis. 39.*

COLLECT. 656.

Super tit. ff. de variis & extraordinariis cognitionibus.

Salarium non conuentum non debetur, hoc dicit. Ex quo inferitur primo, ad *decis. Cardinali Puti 43. lib. 2.* vbi fuit dictum quod Vicario Episcopi non debeatur si ei ab initio non fuerit promissum. Inferitur secundo, ad *decis. Rot. collect. à Farinac. 815.* vbi pariter salarium non conuentum minimè debetur. Inferitur tertio, ad *decis. de Franc. 121.* vbi si tutor ab initio tutelæ non pacificetur, salariū non debetur. Inferitur quarto, ad *decis. Puti 44 lib. 2.* vbi fuit dictum quod ad hoc vt alicui salarium non promissum debeatur, duo copulatiue concurrere debent, nempe, quod probet in simili negotiorum gestione se solitum esse locare operas suas & aliquem conducere. Inferitur quinto, ad *decis. Cassad. 120.* vbi fuit dictum quod salarium non conuentum non debetur, nisi petens probauerit Religionis consuetudinem esse, quod similia ministeria præstantes salaria recipiunt. Inferitur sexto, ad *decisionem Puti 5 lib. 1.* vbi pariter, vt prædictum est, decisum fuit. Inferitur septimo, ad *de 15. Rot. collect. à Farinac. 116.* vbi famulo, seu cuius alij seruientium salarium non conuentum non debetur, inferitur octauo, ad *decisionem eiu. dem Rot. 125.* vbi pariter non debetur non probata conuentione. Inferitur nono, ad *decis. Rot. in antiq. 8. de probatio.* vbi salarium promissum rectè exigitur, & etiam ad heredem id transit, *Rot. collect. à Farinac. in d. cis. 117. Boer. in dec. 282.* Inferitur decimo, quod salarium procuratori in casu constituto promissum pro laboribus, quos in ea causa sustinebit, debetur *Rot. collect. à Farinac. in decis. 839.* Nunc verò præfatam tex. nostri reg. Limita, & primo, in *Advocato 3*

cui debetur salarium, etsi à principio conuentum non fuerat, pulchre *ead. Rot. in decis. 124.* quam not. ad limit. *text. in l. salarium, C. Mandat. limita secundo, in Medico, qui Episcopo, & ipsius familie inferuit, ei enim etiam non conuentum salarium debetur, ead. Rot. in decis. 129.* Limita rectiò, si de publico ei taxarum esset salarium, *Afflic. in decis. 146.* Vnum tandem pro hac mat. notare debes, quod salarium taxatur pro frequentia actuum, & laboris, *ead. Rot. in decis. 123.*

COLLECT. 657.

Super. cap. praesentis, de officio ordinarij l. 6.

FRUCTUM beneficij vacantis futuris successoribus seruari debent, hoc dicit. Quod amplia primo, etiam in fructibus maturatis ante mortem praedecessoris, pulchre *Thiff. in decis. 143.* quae decisio non procedit in locis, in quibus Collectores Cameræ Apostolicæ esse consueuerunt, & sic pariter limitatur dispositio, *text. in cap. quia saepe de elect. in 6. & Clement. statutum cod. tit. & cap. cum vos, de officio Ordinarij, Aduerte tamen quod extat Breue Sixti V. super fructibus pendentibus, & maturatis & à solo minime separatis, seu nondum exactis vsque ad diem apprehensionis possessionis per beneficiatum spectantibus ad Cameram Apostolicam: In statu verò Mediolanensi, ac in Principatu Papæ per Bullam Iulij III. sancitum fuit quod fructus Ecclesiasticorum Beneficiorum recollecti in annis praeteritis vadunt ad hæredes Beneficiarij, *Canalcian. in decis. 30. part. 5.**

COLLECT. 658.

Super. cap. cum liberum sit, de sepulchris.

Sepulchre electio libera esse debet, hoc dicit. Ad quem *text. vi. de decis. Rot. diuers. 492. & Sayr. in dec. 1 cod. tit.* Et quod non valet pactum in contrarium, decidit *Maynard. in decis. 15. l. 2.* quam not. ad *text. in cap. 3. de sepulchris in 6.*

COLLECT. 659.

Ad statutum Italia de consensu duorum consanguineorum.

COMMUNIS scribentium canticena est, quod per totam ferè Italiam extat statutum annullans contractum minorum, vel mulierum sine consensu duorum consanguineorum factum, & licet de hac mat. in alia parte meorum Collectaneorum, *Collect. 129.* scripserim, nunc ad de id quod ibi scripsi. Et primò amplia præfat. statutum vt comprehendat tam agnatos, quam cognatos, *Crescent. in decis. 4. de constitutionibus; Amplia secundo, vt procedat etiam quando mulier simul cum viro contrahit, idem in dec. 3. cod. tit.* Amplia tertio, etiam si contraherent cum eis, quibus ab intestato essent successuri, *idem in decis. 2. cod. tit.* Amplia quarto, vt procedat etiam in contractu iurato, *Verat. in decis. 190. part. 3.* Limita nunc, & primo vt locum nò habeat in marito minorem se dicente, *Rot. collect. à Farinac. in decis. 173.* Limita secundo, vt locum nò habeat quando mulier, seu minor contraheret cum Ecclesia, tunc enim licet non adhibeatur sollemnitas statuti, valet tamen

CON-

contractus *Verall. in decis. 213. par. 3.* Limita tertio, vt non procedat extra statuentium territorium, *lafred. in decis. 91.*

COLLECT. 660.

Super l. in damnum, vers. si eius vero, ff. de reg. iur.

Qui iussu aliquid facit, dolo facere non videtur, hoc dicit. Ex quo inferitur primo, quod qui soluerit mandato Iudicis creditori putatio excusatur, *Rot. coll. 8. à Farinac. in decis. 849.* Inferitur secundo, quod alienatio rei Ecclesiasticæ in præsentia Papæ facta valet, eius enim præsentia supplet solemnitates, *Cayc. in decis. 16. & eandem Rot. in decis. 754.* Inferitur tertio mandatum Superioris quandoque excusare in delictis, *Viu. in decis. 364.* Inferitur quarto, quod Superioris seu Iudicis mandatum excusat quem à pœna caducitatis, *Afflict. in decis. 318.* quam not. ad doct. *Bar. in l. si mulier. ff. de lege Commiss.*

COLLECT. 661.

In l. fin. ff. de in ius voca.

Qui non habet in ære debet lucere in corpore, hoc dicit. Quod amplia primo, vt possit Iudex etiam post latam sententiam commutare pœnam pecuniariam in corporalem ad instantiam Fisci ob defectum æris, pulchre & omnino videndus *Thessau. in decis. 232.* quam not. ad limit. *rex. in l. pœnam. C. de penis.* & ad dicta per *Lanar. in consil. 5.* vbi non esse licitum Baronibus post sententiam latam componere, decisum refert. Limita tamen in Episcopis, qui de consuetudine generali, & quasi pos-

sessione in qua manentur faciunt gratiam de omnibus delictis etiam post latam sententiam, vt decisum refero in Curia Archiepiscopali Neapolitana, *Ego ipse in decis. 55.* vbi ad maiorem cautelam Vicarios solitos esse apponere clausulam saluam moderatione Illustrissimi. Ceterum amplia text. nostræ reg. vt procedat etiam quando pœna pecuniaria veniret Filco applicanda, *Peguer. in decis. 68.* Nunc prædicta omnia limita, & primo, vt corporalis pœna nō debeat excedere exitium. Item *Peguer. Rot. Catalon. in dec. 6.* Limita secundo, vt non censeatur satisfactum commutando in pœnam Ieiunij, pulchre ac notabiliter. *Anneus Rober. Rerum Iudicarum lib. 2. dec. 15.* Limita tertio, vt vera sit regula quando pœna descendit ex delicto, non autem ex contractu, *de Franch. in decis. 358.* Limita quarto, vt post conuersam pœnam pecuniariam in corporalem non possit Iudex pœnam pecuniariam exequi, & corporalem dimittere, *Peguer. in decis. 91.* Ad vnum tandem animaduertas quod Princeps potest gratiam facere criminis, & pœnæ corporalis etiam quæ irrogata sit inuicem, & locum pœnæ pecuniariæ licet pars contradicat, *Fab. in dec. 1. C. de pœnis.*

COLLECT. 661.

In l. diuini. ff. ad l. Corneli. de sicariis.

In maleficiis voluntas, non exitus spectatur, hoc dicit. Ex quo inferitur primo, ad *decis. de Laurenti. Rot. Auenion. 29.* vbi fuit decisum quod non punitur pœna ordinaria homicidij ille, qui proiecit lapidem non animo occidendi, licet mors fuerit subsequuta, quam decis. non. ad ornatum text. in l. scientiam, §. fin. ff. ad legem

Aquilam. Infertur, secundò, ad *decis. Vin. 75.* vbi punitus fuit pœna homicidij quidam, qui suum inimicum percusserat cum manopola, quam secum ferebat plurib. percussionibus in capire, ex quibus diem suum obiecit. Infertur tertio ad *decis. Thaus. 143.* de illo qui animo deliberato homicidium commiserat, verum in personam alterius, quam cui nocere volebat, nam non fuit pœna ordinaria punitus, & hoc non aliqua quidem ratione quia defecit voluntas in persona occisi. Infertur quartò, ad *decisionem Peguer. 14.* de homicidio subsequito ex vulneribus in rixa illatis, quia nò punitur pœna ordinaria ob eandem rationem. Infertur quintò, ad *decis. Maynard. 41. lib. 1.* vbi in delictis semper consideratur animus delinquentis ad eum puniendum.

COLLECT. 663.

In l. 2. ff. soluto matrimonio.

CONSTANTE matrimonio dos mulieri restitui non debet, hoc dicit Limita tex tripliciter. Et primò in muliere Iudæa ad fidem conuersa, quæ à marito Iudæo, constante matrimonio, dotem exigere potest, pulchrè *Cavali. in dec. sion. 21. part. 2.* Limita secundò, ob vergentiam ad inopiam eiusdem mariti, & quæ concurrere debeant, vt hoc procedat, decidit *Cornaz. in dec. 95.* Limita tertio, in marito ad tireres in perpetuum condemnato, quia locus est repetitioni dotis, *Caroc. decis. 106.*

COLLECT. 664.

In l. capitalium, § non omnes, vbi Bart. ff. de penis.

NOBILES ignominiosis pœnis puniri non possunt, hoc dicit. Quod amplià primò, etiam si nobilis delinquens esset aliàs incorrigibilis, *Gram. in decis. 33.* Amplia secundò, etiam in filiis Doctorum, qui si deliquerint non condemnantur ad tireres, sed relegantur, vt fuisse de cisu in Curia Archiepiscopi. Neapol. referto *Ego ipse in decis. 35.* habentque aliud Privilegium vt gratis sint doctorandi, & intellige de filiis Doctorum Almi Collegij, *Vin. in decis. 159.* Amplia tertio, etiam in nobili secundum consuetudinem loci, quæ nobilitas considerata fuit à Regia Audientia Apuliz, vt refert decisu *idem Vin. in decis. 225.* Amplia quartò, etiam in Nobili committente furtum in strata publica, de *Franch. in decis. 569.* Amplia quinq. etiam in eo, qui est in quasi possessione nobilitatis, *idem de Franc. in pulchr. decis. 630.* Amplia sexto, etiam in Doctore chirurgiz, nam & is quoque dignitatem assequitur ita vt in genere pœnz iudicetur nobilis, *idem in decis. 564.* quam not. ad amplià. *text. in Clement. fin. de magistris.* Limita hoc in Licenciato tantum in Chirurgia, seu in qualibet alia scientia, *idem in d. cis. 111.* Amplia septimò, vt ad eundem fidem possit in causa nobilitatis committi receptio testium extra Regnū, *Peguer. in decis. 130.* quam nota ad amplià. *text. in Authen. apud eloquentissimum, Cod. de fide instrumentorum.* Amplia octauò, vt pariter nobiles non ligentur pœnis statuti vniuersitatis, *Sessè Rot. Aragon. in decis. 8.* Amplia nonò, vt nedum nobiles, verum etiam populares diuites, & honestiores ad pœnas ignominiosas condemnari non debeant, vt decidit Curia Archiep. Neap. in causa cuiusdam

cuipſdam Clerici de familia de Reſupito, & iterum in cauſa cuiuſdam Clerici de familia de Palma *Ego ipſe in deciſ. eiſdem Curia 25.* Verùm limita reg. & primò, in crimine falſe monete, & in cæteris aliis delictis infamiam inducentibus, prout eſt crimen ſodomie, & huic limita *ſeſſe Rot. Aragon. in deciſ. 11.* Limita ſecundò, in nobili ſordidas artes exercente, quia nobilitatem amittit, & pœnis ignobilium puniendus venit *Faber in deciſ. 1. C. de dignitatibus.* Limita tertio, in crimine falſi, in quo pariter ignobilium pœnis punitur, *Aſſuſi in deciſ. ſin.* & ita deciſum in Curia Archiepiſc. Neapolit. reſero *Ego ipſe in d. deciſ. 25.* ubi fuiſſe condemnatus ad triremes per ſeptennium quidam Clericus nobilis ex eo quod cum apocis falſis fuerat furatus à Bancho certam pecuniæ quantitatem, quæ verò ſit pœna furti in Clerico vide *Cauale in deciſ. 21. lib. 5.* Limita quarto, in cauſis Sanctæ Fidei, in eis enim ratio nobilitatis non habetur quoad pœnas infligendas, vt deciſum in Curia Archiepiſc. Neapolit. reſero *Ego ipſe in deciſ. prædicta 35.*

COLLECT. 665.

Super l. 1. §. ſi impuberi. ff. de collation. bonorum.

NON cogitur pater, ſua vita durante, legitimam filio assignate, hoc dicit, Quod amplia primò, vt nec filius poſſit cogi ad eam acceptandam, patre viuente, de *Franch. in deciſ. 13. 4.* & hoc, vt ſeruetur æqualitas *Maynard in deciſ. 21. lib. 3.* Amplia ſecundò, vt nec vllum Jus in legitima habeat filius in vita patris, vt reſert deciſum *Mynſing. cenſur. 4. pſervu. 25.* quam not. ad limit. text. in *l. au ſuū*

ff. de liberis & poſthumis; Amplia tertio, vt nec Patris bona ſint filio tacite obligata pro legitima *Laurent. Rot. Auen. in deciſ. 52.* Nunc vero Reg. text. noſtri limita & primò, vt bene poſſit pater filio legitimam assignare de *Benitend. Rot. Bonon. in deciſ. 89.* Limita ſecundò, bonis paternis conſiſcantis, quia etiam vita patris durante tenetur Filius filio legitimam assignare, *idem de Benit. deciſ. 91.* Limita tertio, in filio Judæi conuerſo ad fidem, quia contra Patrem Judæum, vt ſibi legitimam præſter agere poteſt, *Cauale in deciſ. 21. part. 2.* Limita quarto, in patre religionem ingrediente, quia tenetur etiam in vita ſuo filio legitimam assignare *Matth. Coler. in deciſ. Rot. German. 112.* quam not. ad ornatum text. in *c. cum vir de regula.* Limita quinto, è contra in filio in religionem ingreſſo, qui pariter eius vita durante debet legitimam patri, *Grat. Rot. Mar. b. deciſ. 7.* Limita ſexto, in caſu *Valaſis in deciſ. 29.*

COLLECT. 666.

Super l. 2. C. de temporibus app. nationum.

Hic agitur de effect. appellatio- nis deſerta, Tu verò alios deciſos adde, & primò, quia appellatio deſerta operatur quod appellans dicatur acquieuiſſe ſententiæ lata, *Matth. Rot. Sicul. in deciſ. 166.* Secundò, quia habetur ac ſi nunquam fuiſſet appellatum, *Ceſar Barz. Rot. Bonon. in deciſ. 51.* Tertio, quia non eſt neceſſaria aliqua declaratio ſuper deſertione, *Guid. Pap. in dec. 436.* Quarto, quia ſicut non interpolita appellatione, ſententiæ exequutio non impeditur, ita interpolita, ſed deſerta, de *Amat. Rot. Mar. b. in deciſ. 38.* quoniam nec

attentata per modum attentatorum appellatione deserta reuocantur, *Rot. in decis. 1. de appellat. in nou.* quam nota ad limitationem celebri text. *in cap. non solum, de appellat. in sexto.* Sexto, quia Iudex appellationis post appellationem desertam potest pronunciare se non iudicem, *Rot. in decis. 1. de appellat. in antiquis, & in decis. 7. eod. tit.* Septimo, quia appellatio licet sit deserta, Iudex tamen potest confirmare primam sententiam *eadem Rot. in decis. 4. eod. tit.* Octauo, quia non potest pronunciare super desertione appellationis sine speciali mandato, *eadem Rot. in decis. 72. in antiquis, & sententia ista scilicet super desertione appellationis dicitur interloquutoria eadem Rot. in decis. 87. in antiq. licet Auditor possit pronunciare sine alia commissione super desertione eadem Rot. in decis. 86. eod. tit.* Nono, quia processus factus post appellationem desertam dicitur nullus *Gratian. Rot. March. in decis. 49.* Decimo, quia de appellationis desertione cognoscit Iudex à quo extitit appellatum, *Rot. in decis. 29. de appellat. in nou.*

COLLECT. 667.

Super Lin fundo, ff. de rei vendicat.

Soleo allegare istum text. ultra ea, quæ dicit ad conclusionem illam quod augmentum temporis vadit in beneficium possessoris. Ex qua conclusione infero ad quatuor aureas decisiones: Et primo ad *Pisan. testo Mart. in decis. 69.* vbi fuit dictum quod augmentum temporis spectat ad emphyteutam possessorem, non autem ad directum dominum: idemque dicimus de augmento manufacto, *de Franch. in decis. 191.* Idem secundo dicimus

procedere in feudo, vt pulchre decidit *de Ponte in decis. 12.* vbi fuit dictum quod meliorationes debentur hæredi feudatarij, deuoluto feudo per lineam finitam, verum id tantum quod est melioratum, non quod est expensum, iuxta *decis. Magon. Rot. Florent. 52.* Inferitur secundo, ad pulchram *decis. Ann. alleg. 56. part. 1. vbi* fuit dictum quod re empta sub hasta, non potest creditor posterior prætere aliquid circa augmentum temporis, cum tale augmentum vadat in beneficium possessoris; Inferitur tertio, ad *decis. de Franch. 38. vbi* pariter dictum asserit; Inferitur quarto, ad *decis. Georg. alleg. 40. vbi* fuit dictum quod augmentum temporis spectat ad filiam pro legitima.

COLLECT. 668.

Super Clement. exini de Paradiso, §. cum que annui redditus, de verborum significat.

Annui redditus inter immobilia ponuntur, hoc dicit. Ex quo inferitur primo, ad *decis. Camera Imperial. fol. 17. in verb. annui,* vbi fuit dictum quod redditus annui censentur res immobiles, quando ad longum tempus constituti fuerint; Inferitur secundo, ad pulchram *decis. Iaffred. 90.* vbi fuit dictum quod quemadmodum immobilia possidens releuatur à satisfactione, ita obtinens annuos redditus, quam not. ad text. in *l. sciendum, ff. de verbor. obligat.* Inferitur tertio, ad *decis. Mynsing. centur. 1. obseruat. 69.* vbi statutum admittens coniugem ad successionem mobilium ab annuis redditibus excluditur. Inferitur quarto, ad *decis. Thissaur. Rot. Pedemontan. 160.* vbi fuit dictum quod licet

licet in legato mobilium veniat pecunia, secus tamen quando talis pecunia esset ad emptionem, & sic ad censum destinata, quia tunc desinit esse res mobilis, & inter immobilia connumeratur, quam decisionem nota ad limit. text. in l. si cornu, §. fin. ff. de legatis tertio. Inferitur quintò, ad decis. Boer. 209. Inferitur sexto ad decis. Gasp. Thesaur. Rot. Taurinens. 2. part. 1. vbi fuit decisum quod siue actio detur ad rem mobilem, siue ad immobilem semper censetur immobilis. Inferitur septimò, ad decis. Anton. Fab. 49. Cod. de panis, vbi publicatis bonis immobilibus, & annui quoque redditus publicati censentur. Inferitur octauo, ad decis. Thoming. 39. part. 2. vbi redditus annui Ciuitatis, vel Ecclesie vendi non possunt sine solemnitate, quæ in alienatione rerum immobilium requiritur. Inferitur nono, ad decis. Camera Imper. fol. 17. d. verb. annui, vbi fuit dictum quod annui redditus inter immobilia reputantur. Inferitur decimo, ad decis. Viuij 410. lib. 4. vbi fuit decisum quod appellatione omnium bonorum non veniunt annui redditus, & sic Jura, & actiones. Inferitur vndecimo, ad pulchram decisionem Guid. Pap. 499. vbi fuit decisum quod in legato mobilium non veniunt annui redditus, nec pariter in legato mobilium, & immobilium, dicitque quod ratio est quia nomina debitorum non sunt mobilia, nec immobilia, sed sunt quoddam genus de per se. Inferitur duodecimo, ad decis. eiusdem 291. vbi in bonorum presentium, & futurorum mobilium legato non veniunt annui redditus. Inferitur decimotertio, ad decis. Gaill. lib. 2. obseruat. 10. vbi interdictum (vbi possideris) quod pro rebus immobilibus tuendis da-

tur, prodest etiam pro annuis redditibus. Nunc limita & primo, in casu Rot. German. 59. Limita secundò, in casu Rot. Episcop. Perus. Ambros. teste in decis. 5.

COLLECT. 669.

Super l. pradiu, §. fin. ff. de legatis tertio.

Domus appellatione non venit Apotheca, hoc dicit. Ex quo inferitur primo, ad pulchram decis. Verall. 362 part. 3. vbi fuit decisum quod legata domo; non venit apotheca, quod limita quando esset contigua domui, Balb. in decis. 70. quam decis. not. ad ornatum text. in cap. vnico, de consecrat. Ecclesie. Inferitur secundò, ad pulchram decis. Rot. March. penes Grat. 67. vbi fuit dictum quod concessa licentia conductori sublocandi domum non censetur concessa sublocatio apothecæ, quam not. ad limit. text. celeb. in l. nemo, C. locati. Inferitur tertio, ad decis. Maynard. Rot. Tholos. 59. lib. 2. vbi statutum puniens insultum factum alicui in domo propria, non extenditur ad insultatē in apothecam. Inferitur quarto, ad decis. de Ponte 35. vbi fuit in collateralis Consilio decisum quod apotheca Hospitalis non gaudet immunitate Ecclesie. Inferitur quintò, ad decis. Mast. ill. 22. vbi statutum puniens delinquentem in Ecclesia, non procedit si delictum sit commissum in Ecclesie apotheca, vel ostio. Inferitur sexto, ad decis. Rot. Ienna penes Marilian. 92. vbi fuit decisum sub domus venditione non venire apothecam ipsius. Sed num in venditione domus veniant etiam vitratæ, videas pulchram dec. Surd. 134. vbi in affirmat. decidisse Senat. Manu. refert.

COLLECT. 670.

Super Doctr. Bart. in l. qui Roma, §. duo fratres. ff. de verb. oblig.

Anceps est quæstio de qua hic per Bart. & reliquos, si per diuisionem censeatur renunciatum fideicommissum, & quantum ad nostrum institutum attinet, Decisionarij variant, & in primis hac de re exponendo decisionem, *Verat. Rot. Roman. 22. part. 2.* vbi fuit dictum quod fideicommissum non censetur renunciationem non censetur renunciatum, nisi de ipso specialis facta fuisset mentio, *Rot. Pisan. teste Mart. in decis. 191.* decidens pro renunciatione, verum duobus concurrentibus. Primo quod fideicommissum sit reciprocum. Secundo quod ad sit scientia, *Rot. diuers. in decis. 1005. part. 3.* Limita in casu eiusdem *Rot. 230. part. 2. Joseph. Ludou. verò in decis. 19. Rot. Perus. tenuit pariter renunciatum fuisse fideicommissum per diuisionem.*

COLLECT. 671.

Super Doctr. Panor. per illum text. in cap. fraternitati, de Clericis non resident.

Beneficia simplicia requirunt residentiam de Jure, licet secus de consuetudine, circa quam doctrinam fuit mihi quæsitum, num beneficium cum onere celebrandi missam requirar personalem residentiam, Ego negat. respondi, & adduxi duas decis. Prima est *Grat. Rot. March. in decis. 15,* vbi fuit decisum quod per onus celebrandi non est effectum beneficium residentiale, cum sufficiat quod in tali Ecclesia Missæ, & di-

uina officia celebrentur per alium, vnde *Maynard. in decis. 90. lib. 2.* dicit quod neque ob id censeatur electa industria personæ Sacerdotis, cum possit per quemlibet Sacerdotem explicari. Adduxi secundo, decisionem *Monald. in cons. decis. 89.* vbi pariter decisum fuit, quod Capellania simplex non requirit residentiam.

COLLECT. 672.

Super l. certum, §. si quis absente. ff. de cons. su.

Acceptatio in nonnullis casibus necessaria reperitur, Et primo in donatione *Mart. in decis. 167.* vbi quoque disputat, quod censetur acceptata per mandatum de acceptando. Secundo, in confessione, vnde confessio non acceptata non præiudicat consentienti, *Iassre. in decis. 22.* hinc *Joseph. Ludou. Rot. Perus.* asserit, quod non acceptata non præiudicat consentienti in decis. 9. Tercio, in compromisso, vnde terminus non currit, nisi à die acceprationis, nisi in eo esset dictum, quod currat ab hodie, pulchrè *de Franch. in decis. 626.* Quarto in pace, quæ non prodest, nisi fuerit acceptata, *Iassre. in d. decis. 22.*

COLLECT. 673.

Super l. fin. ff. de probat.

In partita testium quis præferatur hic optimè habetur; Tu verò respondas alios casus probationis ipsorum. Et primo testes deponentes memoriam hominum extare præferantur deponentib. memoriam hominum non extare, vt fuisse decisum in causa vniuersitatis Lauri cum eius Comire die 3. Jun. 1556. in Regia Came. refert *Ann.*

Annus sing. 511. licet vt probent immemorabilem debeant ad minus esse 54. ann. *l. v. in l. in decif. 190.* & debeant pariter reddere dictum concludenter, nec sufficit si tantum dicant articulum verum *C. par. in l. in decif. 291. p. 3.* quam not. *ad l. in l. in ff. de probat. ionib.* Sc. cundò testes deponentes homicidium non esse commissum præferuntur affirmat. deponentib. *A. n. in sing. 511.* Tertiò testes affirmantes præferuntur negantibus *Viu. in decif. 166.* quam not. *ad ornat. celebris gl. in l. d. temp. proferre.* & si plures in verb. *conferunt ff. de arbit. i.* Quartò duo testes affirmantes præferuntur mille negantibus, *dem. l. v. in pulch. è in decif. 366.* Quintò testes deponentes verisimilia præferuntur deponentibus inue- nimilia, *idem Viu. in decif. 199.* quam not. *ad l. in l. non est verisimile. ff. de eo, quod nectus causa.* Sextò testes deponentes in specie præferuntur multis deponentibus in genere *Boer. in decif. 25. 100.* quas not. *ad gl. in l. cum cause ff. si cent. petat.* Septimò testes senes præferuntur iuuenibus *Coler. Rot. German. in d. c. isom. 29.* quam not. *ad singular gl. in l. cum quid. ff. eo. tit.* Octauò, testes masculi præferuntur fœminis *Maynard. in decif. Ro. Tho. 59. li. 3.* quam not. *ad text. in l. fœminie ff. de regul. iur.* Nonò, magis creditur testi deponenti contra suum proprium commodum *Anton. Fab. in decif. 4. C. de testib.*

COLLECT. 674.

Super Doctr. Panor. in c. postulat. in de concess. prebend. num. 8.

Ratione dignitatis inseparabilis non attenditur regula præcedentiæ. Ex qua conclusione infertur primò, ad pulchrâ decif. *de Franc. 138.*

vbi fuit decifum, quod quâdo Consiliarius interuenit in Consilio; vt Aduocatus non federet in ultimo loco, sed in eo loco in quo federet; si non esset Aduocatus, & nulla ratio alia est, quia dignitas est inseparabilis à persona Infertur secundò ad decif. *de Pont. 8.* vbi fuit dictum in Col- lateralî Corist. quod obtinens dignitatem inseparabilem à persona, et si posterior sit in tempore, præfertur anteriori in dignitate. Infertur tertio, ad decif. *Anniam conf. 40.* vbi refert, quod dum Episcopus Bisiniani fuisset creatus Regius Consiliarius non sedit in suo loco, vt Consiliarius ratione temporis creationis, sed immediatè post Præsidentem Sacri Consilij siue post Decanum. Infertur quarto, ad decif. *de Pont. 15.* vbi fuit decifum ob eandem rationem, qua Balij Baronum in parlamento generali non præcedant, ac sedeant vti præcedunt ipsorum principales. Infertur quinto, ad decif. *de Franc. lib. 3. de feud.* vbi fuit decifum, quod in parlamento Neapolis licet tantum feudatarij vocentur & non habentes septem officia Regni, qui regulariter præcedunt feudatarios, tamen quando Comes venit ad Parlamentum, vt feudatarius, & ipse habet vnum de septem officiis Regni ratione dignitatis inseparabilis in parlamento præcedit Principem. Infertur sextò, ad pulchram decif. *Pisan. respo. Mari 101.* vbi fuit decifum, quod Vicarius Episcopi, qui est presbyter in Ecclesia omnes alios presbyteros præcedere debet, quam decif. exponas ad not. per DD. *in c. à collatione de appella. in sexto.* Pro coronide tamen huius mat. animaduertendum primò præcedentiam ab Episcopo non esse permittendam, sed scamna debent esse communia,

ut fuit decifum in *Rot. Pifa. teſte Marc.* in dec. 88. Animaduer. ſecundò, quod Vicar. Generalis Epifcopi, qui ſimul eſt Canonicus Eccleſiæ in Choro, & Capitulo locum Canonici tenere debet *Sayr. in decif. 3. de officio Vicarij* & ita vidi ſeruari in Choro, & Capitulo Archiepiſcop. Neapol. in perſonam Domini Curtij Palumbi Viri numquam, & in vitæ integritate, atq; doctrina ſatis laudati. Tertiò, animaduertendum, quod in mat. præcedentiæ vltimus ſtatus attendi debet: ita fuiſſe decifum in cauſa Marci Antonij Columnę teſtatur *Ann. in alleg. 131.*

COLLECT. 675.

Super §. ſoror, Inſt. de inofficioſo teſtamento.

TEſtamentum fratris, turpi perſona inſtituta, reſcinditur, hoc dicit. Sed grauis dubitatio, quæ in præſenti materia eſt vltima, quæ dixime in *Collect. in l. ſi fratres C. de inofficioſo teſtamento*, quænam turpis perſona dicatur. Et dicas primo, quod meretrix, *Viu. in decif. 294.* quam not. *ad 144. in l. Pantoni. ff. qui à parente fuerit manumiſſi.* Secundò, duas vxores accipiens, *Balb. in decif. 112.* quam not. *ad text. l. 2. Cod. de inſtitu nuptiũ.* Tertiò filius natus ex Sacerdote *Valaſc. in decif. 17.* Quartò filius natus ex Equite Hieroſolymitano, *de Franc. in decif. 27.* Quintò filius ſpurius dicitur pariter turpis perſona, ita vt à Patruo inſtitui non poſſit, & ſit locus text. noſtro, *Theſſaur. in decif. 126.* Sextò dicitur turpis perſona habens vxorem, & tenens concubinam, *idem Thiff. in decif. 130.* Septimò dicitur pariter turpis perſona in cauſa *Fari-nac. in decif. 19.* Octauò, viſarius

Aſſuet. in dec. 128. quam not. *ad text. in l. Improbus, Cod. ex quibus cauſis infamia irrogatur.* Nonò exiſtens in peccato mortali, & ratio eſt, quia non poteſt comparere abſque dedecore, *Anna obſeruat. 19.* quam not. *ad ampliatio-nem gloſ. in l. 3. de teſtibz.*

COLLECT. 676.

Super l. pacta noniſſima, C. de pactis.

Vltima derogant prioribus, hoc dicit. Quod amplia primò, procedere etiam in mandato, quia primum mandatum tollitur per ſecundum, *Viu. in decif. 15.* quam not. *ad ampliatio-nem text. in c. ſi duobz de pro-curationibz in ſex. o.* Amplia ſecundò, procedere etiam in priuilegijs, *idem Viu. in dec. 208.* Amplia tertiò, procedere pariter in conſtitutione, quia per ſecundam ſemper primæ derogatur, quam not. *ad text. pul. b. vltimum. in cap. 1. de conſtitutionibz in ſexto;* Amplia quartò, in procuatore *Anron. Fab. in decif. 2. C. de procurat.* quam not. *ad text. in l. ſi quem §. 1. cod. tit.* Amplia quintò, in opinione alicuius Doct. *Viu. in decif. 122.*

COLLECT. 677.

Super c. tranſlato, de conſtit.

Ratione connexionis multa per-mittuntur, quæ aliàs denega-rentur, hoc dicit. Ex quo primo infero ad ſolem-nem deci. *Achill. de Graſſ. 2. de exceptionibz*, vbi fuit decifum, quod proceſſus factus per Iudicem recuſatum cum non recuſato valer, quam decif. not. *ad Doct. in Bart. in l. quia poterat ſſ. ad Treb. l. in infero ſecundò, ad decif. Rot. Sicil. penes Maſtrill.*

Mastrill. 27. p. r. vbi fuit dictum quod valet sententia lata a pluribus Iudicibus, quorum aliter erat inhabilis & non competēs; Infero tertio, ad pulchram *decis. Rot. Flor. teste Magonio, 29.* vbi fuit decifum quod ratione connexitatis quando plura bona separata simul venduntur poterit vicinis, qui in vna re tantum coheret omnia bona sua retrahere; Infero quarto, quod testamentum factum a patre inter liberos, persona extranea admiffa, valet, licet contra *Boer. in dec. 240.* Infero quinto, ad *decis. Gaffar. Tbiff. Rot. Taurinens. 52. par. 1.* vbi fuit decifum quod gabellam frangens amittit nedum bona propria verum etiam aliena, quæ simul ferebat, quam decifionem not. ad ampliacionem *Doct. Bart. in l. 2. Cod. de nautico fœnore.* Infero sexto; ad *decis. Afflicti. 113.* vbi restitutio in integrum minori competens extenditur etiam ad suaiorem in causis connexis; Infero septimo, ad *decis. Capyc. 173.* Infero octauo, ad *decis. eiusdem Capyc. 121.* vbi fuit decifum quod plures rei diuersi fori coguntur apud eundem Iudicem in causis connexis litigare, quam not. ad *tex. in l. 1. & 2. ff. de quibus rebus apud eundem.*

COLLECT. 678.

Ad commune dictum DD. in c. qui ad agendum de procurat. in sexto.

DOctores communiter hoc in loco pro regula tradunt quod procurator absque mandato speciali non potest facere cadere dominum in pœnam; Tu autem hanc regulam exornas quatuor pulcherrimis decifionibus, Et primo per illam *Rot. Bo-*

non. penes Petrum de Benini. in decif. 44. vbi fuit decifum quod non debet admitti procurator non habens speciale mandatum ad faciendum cadere Dominum in pœnam. Secundo per decifionem *Crescen. Rot. Rom. 5. de presumptionibus*, vbi fuit dictum quod Dominus non presumitur scire gesta a Procuratore, ne incurrat in pœnam *l. si quis maior, Cod. de transactionibus*. Tertio per *decis. Verall. Rot. Rom. 229. p. 2.* vbi fuit decifum quod Procurator habens generale mandatum non potest facere Dominum incidere in pœnam, nec exceptiones contra Bullam apponere. Quarto per *decis. Magan. Rot. Lucens. 51.* vbi ad faciendum incurrere Dominum constituentem in pœnam, speciale mandatum exigitur.

COLLECT. 679.

Super l. Attilius ff. de donatio.

Hic propriè sedet mater remunerationis seruitiorum præstitorum, quæ nonnulla in iure habet Præilegia. Et primo quia licet priuilegium per non vsum amittatur, secus esset quando priuilegium esset concessum pro seruitiis præstitis *Mastrill. Rot. Sicul. in decif. 96.* quam no. ad limitationem *tex. in l. 1. ff. de iuridictione*. Secundo quia donatio ob seruitia præstita non reuocatur ingratitudine, *Boer. in decif. 27.* quam not. ad *limitat. sexti in l. fin. C. de reuoc. don.* Tertio, quia legatum factum per virum vxori pro bonis seruitiis non subiacet dispositioni *l. fœmine. C. de secund. nups. pulchre de Franch. in decif. 428.* Quarto, quia donatio pro seruitiis præstitis non eger insinuatione, pulchre *Mjnsinger. cent. 4. obseruat. 75.*

Quintò, quia Tyro in fauorem sui Magistri testari, aut quamlibet aliam dispositionem facere potest iuxta l. *Artilius, ff. de donat.* licet contra *Maynard. in decis. Tholos. 97. lib. 2.* Sexto, quia quamuis Clerico prohibitum sit suæ concubinæ donare, fallit quādo ei donaret pro seruitiis, & benemeritis, *Afflicti. in d. cis. 202. quam deci. not. ad ampliati. 118. in l. qui testamento, ff. de probationi.* Septimò, quia priuilegium in remuneratione seruidorum concessum non eget cōfirmatione, sicut cætera priuilegia, *Viq. in decis. 206.*

COLLECT. 680.

Super c. licet, C. qui potiores in pignore.

NOta ad hanc legem, in qua agitur mat. specialis hypothecæ, quod quatuor modis censetur inducta specialis hypotheca, licet de ea nulla mentio facta fuerit. Et primò si iuramentum interuenit in generali hypotheca, *Themirg. in dec. Rot. Lipsien. 1.* Secundo, si in ea apponantur illa verba (omnia bona mea mobilia, & immobilia) *Camex. Impe. in ver. hypotheca,* quam not. *ad celebrem tex. in l. 2. C. de pignorib.* Tertiò pariter censetur inducta in casu eiusdem *Camex. in cita. ver. b. num. 4.* Quarto, poterit dubitari num in casu *Afflicti. in decis. 201.*

COLLECT. 681.

In l. 1. ff. de nundiniu.

Priuilegium per non vsum amittitur, hoc dicit, Quod limita primò, quando non fuit præstita occasio eo vtendi, *Ann. qui dicit decisum in sing. 400.* quam no. ad orna-

mentum *glos. in c. Abbate Sancti Syluani de verbor. signif.* Limita secundò, quando priuilegium concessum esset ob seruitia, quia tunc sapit naturam contractus, nec per non vsum censetur reuocatum, *Rot. Sicil. (teste Masstrill. in decis. 96 par. 1.)* licet ad tempus tale priuilegium suspendi possit *Criscent. Rot. Rom. in decis. 21. de priuilegiu,* quam reponas ad notata communiter per DD. *in c. cum accessisset de consuet.* Limita tertio, in casu *decis. Casja. 134.* Limita quarto in casu *Triuij. in decis. 15. p. 1.* vbi quando non vsum est voluntarius, non est causa amittendi priuilegium.

COLLECT. 682.

Super c. non dubium de sententia excommunicationis.

Percutiens Clericum excommunicatus est, nec ab alio, quàm à Papa absoluitur præterquàm in mortis articulo, hoc dicit. Quod amplia primo procedere etiam in mandante, intligante, consulente, atque sollicitante, vt Clericus percutiatur, *Franc. Marc. in decis. 878. part. 2.* quam not. *ad text. in c. mulieres de sentent. excommunic.* Amplia secundò, etiam in Clerico se ipsum verberante, aut vulnerante, quia pœna canon. *si quis suadente diabolo 17. quest. 4.* irritatur, idem *Marc. in dec. 878. part. 2.* & *Gramm. in decis. 44.* quam not. *ad ampliationem text. in l. omne delictum §. si quis autem ff. de remilitari.* Amplia tertio, in casu eiusdem *Marc. in decis. 872. par. 2.* vbi fuit decisum quod sciens, & patiens vt Clericus percutiatur subijcitur pœnis *c. si quis suadente diabolo,* quam not. *ad text. in cap. si quantia, de sentent. excommunicat.* Amplia quarto, etiam.

etiam in percutiente Nouitium, vt fuit decifum, me Iudice in curia Archiepifcop. Neapol. Ego ipfe in decif. Einf. dem Curia 21. quam not. ad text. in c. religiosus, §. 1. de fentent. excommunic. in sexto, & ratio, quæ me mouebat fuit decifio Rot. Floren. penes Magon. 143. vbi fuit decifum quod Nouitius ad effectum, de quo ibi, dicitur verè, & propriè Religiofus. Amplia quintò, etiam in fpuente in perfonam Clerici, vel tangente veftem, *Franch. Marc. in decifion. 829. p. 2.* Amplia sexto, etiam in percutiente Clericum excommunicationem, aut depositum, quia pariter excommunicationem incurrit, *Idem Marc. in dec. 875. p. 2.* quam not. ad glo. in c. illud, de Clerico excomm. vel de positi. Amplia feptimò, in percutiente Clericum degradatum, *Iaffred. in dec. 22.* quam not. ad gloss. in c. degradatio, de pœnit. libro sexto. Amplia octauo, in casu decif. Curia Archiepifcop. Neap. 49 me Iudice, vbi fuit dictum quod percutiens Tertiarium Sancti Francisci contrahit excommunicat. Amplia nono, etiam in percutiente Clericum primætonfuræ, *Monald. in consil. de cis. 99. par. 2.* Amplia decimo, in casu *Sayr. in decif. 41. de fententia excommunicationis*, vbi fuit dictum quod excommunicatus censendus est qui Clericum à fede expellit vel brachio violenter trahit. Nunc verò limita primo, in casu dec. *Franch. Marc. 871. p. 2.* vbi in fequutor seu aggressor Clerici in fententiam can. si quis suadente diabolo 17. quæst. 4. non incidit. Limita secundò, in Prelato, seu patre percutientibus correctionis gratia; *Idem March. in decif. 877. p. 1.* quam no. ad pulcherrimum tex. in c. cum voluntate, §. 1. eod. tit. Limita tertio, in casu *Euf. dem March. in decifion. 821.* vbi fuit dictum quod vt quis incurrat in pœnit.

dict. c. si quis suadente, requiruntur tria, Primo factum consummatum, & idèd si quis eleuet manum contra Clericum, & non percutit, non incurrit in excommunicationem. Secundo requiritur animus iniuriæ dñe dolus, & idcirco, si quis percutit Clericum iocose, nec pariter incurrit. Tertio requiritur violentia, quibus trib. cessantibus non contrahitur excommunicatione. Limita quartò, in Impubere Clericum percutiente, quia nullam contrahit excommunicationem, quod secus esset quando foret doli capax. *Idem Marc. in dec. 822. p. 2.* Limita quinto, in percutiente, seu occidente Clericum in casu inuentum cum sua vxore, *Sayr. in decif. 41. de fent. excomm.* quam not. ad text. in cap. si verò eod. tit.

COLLECT. 683.

Supra si Curatorem, Cod. de in integr. restit.

Actus factus per minorem sine Curatore nihil valet hoc dicit. Quod limita primo, in casu decif. Curia Archiepifcop. Neap. 157 me ipso in decif. 38 vbi fuit decifum, quod curator non interuenit quando Minor torqueretur, & ratio est, quia tortura non inferitur ad sollempnizandum iudicium, sed ad indagandam veritatem. Limita secundò in casu *et. Affl. 108.* vbi fuit dictum, quod valet confessio spontanea facta in iudicio sine curatore, licet si alleget se ex confessione læsum, restitatur in integrum. Limita tertio in casu decifion. Rot. Rom. teste *Verall. 147. par. 3.* vbi fuit dictum, quod valet sententia laica in fauorem Minoris indefensi, & absque curatore, quam not. ad text. in l. contra minorem, ff. de re iudicata. Limita

ta quartò, in casu *decis. Crescuntij 21. de sentent. & re iudicata*, ubi sententia lata contra Minorem sine Curatore ex processu capto per eius auctorem valida est; Limita quintò, in casu *dec. Fin. 51.* ubi fuit dictum, quod Curatoris auctoritas non est necessaria, quando tractatur de viligatè Minorum, & propterea sententia lata in sui fauorem sine Curatore valet, quā *decis. not. ad text. in l. contra. ff. de pactis.* Sed num sententia lata contra Minorem, cuius Tutor habuerat terminos, sit nulla, vide pulchram *decis. Mastrill. Rot. Sicil. 1. par. 2.* Grauis autem dubitatio in presenti materia est, si quis præsumat Minor ex eo, quia Curatorem habet, in qua questione respòdeas cum tribus decisionibus. Prima est *assid. 193.* ubi fuit dictum quod Minor præsuntur quis, quando apparet eum habere Curatorem nisi Major doceatur. Secunda est *decisio Rot. Auenionen. 63.* teste de Laurentio, ubi fuit decisum, quod si Fiscus patitur reo dari curatorem eidem incumbit onus probandi hunc esse maiorem ad finem illum puniendi pœna ordinaria, & nulla alia ratio assignari potest, quia ex datione Curatoris, præsuntur quis Minor. Tertia est *decisio Curia Archiepisc. Neap. penes me 35.* ubi in eandem descendimus sententiam.

COLLECT. 684.

Suor Conc. Triden. sess. 25. can. 14.

Hic à Sancta Synodo enumerantur pœnz contra clericos concubinos, circa quem locum de tribus contingit frequenter disputari. Et primò dum Còcilium requirit monitionem num debeat esse spe-

cialis, vel sufficiat generalis facta, scilicet in Synodo, & dicat Curiam Archiepiscop. Neap. decidisse pro speciali, vt retero *Ego ipse in decis. 36.* & ita censuit Congregatio super *d. cap. 14.* nec etiam requiritur monitio ad nunciandum concubinarium notorium, vt decidit Eadem Curia penes *me in decis. 92.* & iterum eadem Curia decidit, *Ego ipse in decis. 39.* Secundo solet pariter dubitari hic, ex quibus actibus probeatur còcubinatus, Dicat primo, quod probatur secundum requisita posita, à *Farinac. in decis. 7.* quæ sunt, Primò, susceptio liberorum, Secundo reputatio, Tertiò, tractatus decentior, Quartò, Cura rei familiaris, Quinto, differentia inter eam, & alias ancillas: nec obstant aliqua ministeria per eam præstata, sicut lauandi pannos, &c. quia etiam hæc plerumque ab vxoribus præstari solent, & quæ dicatur verè, ac propriè concubina ad effectum, vt subintret dispositio *Conc. Triden.* videas pulchram *decisio. Rot. diuers. 254 par. 2.* quæ ponit septem requisita, Et an & quando concubinatus crimen transeat in crimen stupri, vide eandem *Rot. in decis. 547 par. 2.* Probatur etiam concubinatus duobus requisitis interuenientibus, videlicet primo, quod quis in domo propria, vel extra eam aliquam mulierem detineat, & quod carnaliter cum ea commiseri consueuerat, *Monald. pub. b. è in cons. dec. 74.* Tertiò, dubitari circa hanc materiam solet, num ultra censuras possit procedi contra laicos, ad pœnas pecuniarias, & Curia Archiep. Neapol. decidit in partem negatiuam, vt retero *Ego ipse in decis. 36.* & ita censuit Sacra Congregatio, Et num ex publico concubinato oriatur suspensio, vide *Sayr. in decis. 51. de sent. excomm.*

COLLECT.

COLLECT. 685.

Super l. Fœmina. ff. de reg. iur.

Licet nonnulla in Collect. super *Lin. malin. ff. de stat. hominum.* in mat. vilis sexus foeminarum dixerim, plurima tamen quæ eis denegantur, hîc addas. Et primò, quia filia fœmina non facit deficere conditionem ad exclusionem substituti in fideicom. misso relicto, si decesserit quis sine liberis, ita *Ambros. Ro. Archiepiscopus. Pensis. decis. 10.* Secundò, quia fœmina et si eminenti sit dignitate excommunicare non potest, fallit ex Papæ privilegio *Sayr. in decis. 70. de sententia excommunicationis*, quam not. *ad text. in c. dilecta de maiestate. & obedientia.* Tertiò, quia immunitas concessa omnibus, qui sunt de sanguine Regio ea non gaudent descendentes ex fœmina, ut fuisse decisum in causis Ducis Palmæ refert *de Pont. in pulchra decis. 5.* quam not. *ad text. in l. 1. in fin. ff. de iure immunitatis.* licet contrarium teneat *Anna observat. 110.* vbi Principes descendentes de sanguine Regali, qui præcedunt etiam omnes Regni Proceres etiam habentes septem officia, præcedunt etiam si sanguis esset ex latere materno; Quarto, quia fœminæ non sunt capaces successio nis, pulchrè *Piquet. qui ponit sex antiphylaciones in decis. Rot. Catalen. 112.* Quintò, quia fœmina exclusa per statutum à successione filiz dicitur etiam exclusa à legitima *Mart. Rot. Pisan. in decis. 21.* Sextò, quia dispositio text. in l. quisquis, *Cod. ad legem Iuliam Maritima*, comprehendit etiam fœminam, *Idem Mart. in decis. 36.* Septimò, quia fœmina non potest esse Curatrix furiosi, ut fuisse decisum in *S. Conf. Neapol. in causa Diana Capyciu*

in anno 1567. refert *Ann. sing. 191.* Octavo, quia fœmina non valet, ut testis in terminis *l. scriptura. C. qui potiores in pignore, Michael Ferr. Rot. Catalen. observ. 19.* Nonò Auiz substitutio facta in eum casum si sine filiis filij mei decesserint, filia fœmina non excludit substitutum agnatum *Theff. in decis. 188.* Decimò, quia Nepos ex filia fœmina non continetur appellatio nis masculorum, quando testator habuit rationem ad familiam, atque agnationem, secus si habuit rationem sanguinis tantum, pulchrè *Anton. Faber. in decis. 1. C. de verb. signific. Vndecimò, quia dicitur decedere sine masculis ille, quo vivo, nepos ex filia nondum conceptus fuit, Idem Faber. in decis. 2. C. ad ad. In vno vero casu filiz fœminæ veniunt nomine masculorū, scilicet in casu *des. Rot. Pisan. 24.* vbi fuit dictum, quod exclusus à successione filij, dicitur etiam exclusus à successione filiz. Et idem secundo in casu *Theffau. in decis. 169.* vbi fuit decisum, quod statutū Fossaniloquens de filiis intelligitur etiam de filiabus, quam not. ad regulam, quod masculinum concipit fœmininum in se, iuxta terminos *leg. quid duos ff. de leg. 2.* qui casus pariter limitentur quando in dispositione sit mentio de masculino per se, & demum de fœminino per se, ita *Iaffred. in decis. 175.**

COLLECT. 686.

Super D. Ur. Abbas. in c. 2. de iur. iurando.

EX hac Pandem Doctr. communiter recepra est conclusio apud DD. non posse regulariter Episcopum absolovere à Iuramento absque partis citatione; Tu verò illam limit-

ta nonnullis modis, Et primò, in casu *Afflic. in decis. 31.* vbi fuit decifum, quod nec præfata citatione quando non superfluit 20. dies termini solutionis, sed hodie in Curia Archiepiscop. Neapol. conceditur absolutio ad finem agendi, etiam si vnus dies termini solutionis superesset, Ego ipse in *decisione eiusdem Curie. 4.* Limita secundo in casu *decis. Caralon. 188.* penes *Faguer.* vbi fuit decifum, quod quando ad habilitandum personam, Iuramentum petitur relaxari solum vt Iuramento non obstante possit quis fraudem detegere, tunc non est necessaria partis citatio, & ratio est, quia non agitur de ipsius creditoris inagno p*re*iudicio *Iaffred. in decis. 22.* Limita tertio in casu *dec. Senatus Sabaudia* penes *Fabrum 13. C. de iur*re*u*en*do*, vbi fuit decifum, quod absolutio à vinculo iurisiurandi ad finem agendi tantum cōcedi solet, inaudito aduersario, nec tamen est necessaria heredis iurantis citatio, & ratio esse potest, quia iuramentum est personale, quod non transcendit iurantis personam, pulchrè *Guid. Pap. in decis. 114.* Limita quarto, in casu *Triuis. Rot. Venet. decis. 64. par. 1.* vbi refert quod secundum stilum illius Curie numquam citatur pars in absolutione Iuramenti, & ibi etiam redditur rationes illius obseruantie. Limita quintò, in casu *decis. Sacri Cons. Neapol. 1178. Afflic. dec. 120.* vbi refert decifum fuisse per omnes Dominos, quod absolutio à Iuramento ad effectum agendi possit concedi sine partis citatione, attamen (data venia) hoc mihi nullo pacto videtur verum, & in se continet (meo iudicio) repugnantiam, & contradictionem, *Afflic.* enim vult huiusmodi absolutionem concedendam esse ex iusta causa, sed

Ego dico quomodo erit iusta apud concedentem absolutionem, nisi cognoscatur? quomodo cognoscetur nisi pars citetur? Limita sexto, in casu *decis. Rot. Roman. 276 par. 3.* vbi fuit dictum, quod absolutio Iuramenti cōcedi potest absque partis citatione, quando exactissima gestorum series narratur, & huius decifatio esse potest, quia eo casu apparet de Iustitia causæ allegatæ, cum illa totalis series gestorum enarrata suppleat præsentiam partis, quæ & præfens nihil aliud addere posset, *ita Polid. Rip. obseruat. 150.* Limita septimò, in casu *decis. Rot. Marchia* penes *Gracia. 65.* vbi fuit decifum, quod etiam in obligatione Camerali, in qua secundum stylum hodiernum conceditur absolutio sine partis citatione, acetiam parte inuita. Pro coronide tandem mar. absolutionis à Iuramento, nota, quod habilitatio à Iuramento in contractu, in quo est renunciatum exceptioni præuentionis non tollit, quin Instrumentum possit via Ritus liquidari, *de Franch. in decis. 670.*

COLLECT. 687.

*Super l. 1. §. p*er*ona, ff. ad l. Corneli de falsis.*

Hic ponitur p*er*ena falsi, quæ est omnium bonorum publicatio, sed dubium est quibus in casibus quis præfata p*er*ena falsi veniat puniendus. Et dicas primò, quod p*er*ena falsi tenetur ille qui pecunia facit, quod vnus denunciet inique Iudici aliquod maleficium *Cappell. Tholos. in decis. 7.* Secundò falsos cognos faciens *Eadem Cappell. in dec. 161.* Tertio ille qui accepit pecuniam vt testimonium diceret, etiam si verū dixerit *Eadem*

dem Cappell. in decis. 273. Quarto, Notarius, qui stipulatus inter ignotos, *Anton. Fab. in decis. 2. C. ad legem Corneliam, de falsis* Quinto, mutans sibi nomen, *idem in de. is. 1. de musat. nominu.* quod limita in casu *Sayr. in decis. 2. de crimine falsi*, ubi fuit dictum quod mutare sibi nomen licet sine fraude, Sexto falsam monetam expendens pœna falsi extraordinaria tenetur *Rot. Auerion. in decis. 114.* quam not. ad doctrinam *Bart. in l. qui testamentum. ff. ad leg. Cornel. de falsis.* Septimo Gabbellarius, qui suarum rationum libros laceravit, *Th. ffaur. in decis. 171.* Octavo testis varians coram diuersis Iudicibus, Quod limita si esset rusticus, *Magon. in decis. Rot. Florent. 44.* Et quid de teste vero falsum tamen deponente vide *eundem Magon. in decis. 50. Rot. Lucens.* Nono contrafaciens sigillum Principis, *Afflict. in decis. 21.* A pœna autem falsitatis excusatur quis primo in casu *Viu. in decis. 485.* ubi fuit dictum quod quis non tenetur pœna falsitatis nisi dolus fuerit probatus: Excusatur secundo quando non est nociua, vel apta nocere, *Vrall. in decis. Rot. Rom. 5. part. 2.* quam not. ad gloss. in *l. damus, C. ad l. g. Cornel. de falsis.*

COLLECT. 688.

Nulli si cum hominem. ff. de fideius. foribus.

Intantia transit ad heredem, hoc dicit, Quod amplia primo, ut transeat etiam cum donatione bonorum & Iurium cessione, *Georg. allegat. decis. 33.* Amplia secundò, in casu *Ann. allegat. 14.* ubi fuit dictum quod instantia cepta per usufructuarium, eo mortuo, transit in proprietarium.

COLLECT. 689.

Super cap. licet, de prabend.

Constitutio hîc conclusionem, quæ talis est, illud quod dicimus de aliqua re, erit pariter dicendum de eius fructibus, Ex qua infero primo, ad pulchram decisionem Sacri Consilij Neapol. de qua per *Geor. alleg. 25.* ubi fuit dictum quod Consuetudo Neapolitana prohibens disponere de bonis antiquis ultra medietatem procedit etiam in fructibus bonorum antiquorum, Infero secundò, ad *decis. Afflict. 26.* ubi super fructibus feudi hæreditarij non nisi insubsidij exequutio fieri potest. Infero tertio quod quemadmodum filie statim post mortem patris debetur legitima, ita fructus legati pro eactelicti de *Franch. in decis. 575.* Infero quarto, ad *decis. eiusdem de Franch. 11.* ubi fuit dictum quod secundus creditor tenetur offerre primo creditori pecuniam solutam, & fructus medio tempore perceptos.

COLLECT. 690.

Super Doctrinam Spec. de locato, nunc aliqua, num 70.

Quæ ansam dubitandi dedit Doctoribus super illa quæst. num pater possit in emphyteoli filijs præiudicare. Nam quod non possit est magis recepta opinio; Quam amplia primo, in casu *Rot. Roman. de es Vrall. in decis. 301 part. 2.* ubi fuit dictum quod emphyteosis concessa simpliciter patri absque mentione filiorum, censetur concessa pro te, & pro filijs, non ut hæredibus, & tunc pater non potest filijs præiudicare il-

lam alienando. Amplia secundo, in casu *Ioseph. Ludou. in decis. fin. Rot. Lucens.* Amplia tertio, in pulchro casu *decis. 9. Rot. Episcop. Perus. teste Ambros.* vbi fuit dictum quod emphyteosim in vita per patrem alienatam, filij in ea comprehensu reuocare possunt, etiam si essent alienantis heredes, quam ad decisionem not. ad limitat. text. in *l. cum à matre, Cod. de rei vendicatione.* Nunc limita, & primo, in casu *Cornaz. in decis. 159.* vbi fuit decisum quod nisi filij fuerint in concessione proprio nomine nominari, aut quod concedens eos dilexerit, vel quod eorum etiam contemplatione principaliter motus fuerit, potest præiudicare. Limita secundo, in casu *decis. Ambros. Rot. Episcop. Perus. 14.* vbi emphyteosis potest alienari à primo acquirente etiam in præiudicium comprehensorum per suam inuestituram. Quod subamplia procedere etiam in secundo nouo, quod potest alienari etiam in præiudicium filij primogeniti, *Afflic. in decis. 112.* Subamplia secundo, in casu *decis. Rot. Sicil. penes Masstrill. 56. part. 2.* vbi fuit decisum quod primus acquiritor potest formam feudi etiam mixti mutare, & rationem ponit *Rot. Lucens. diuers. in decis. 117.* quia respectu filiorum dicitur donatio causa mortis, quæ potest per ipsum donantem reuocari. Limita tertio, vt licet non possit pater in præiudicium filiorum emphyteosim alienare, poterit tamen saltem melioramenta, *Rot. Lucens. diuers. in decis. no 44.*

COLLECT. 691.

Super l. 1. §. cum aristes, ff. si quadrup. per paup.

Certant Doctores in præsentilegge quis in dubio præsumatur aggressor, ex Decisionariis variaz cōiecturæ colliguntur. Prima est *Rot. Lucens. diuers. in decis. 41.* vbi expectantes in aliquo loco, & cum aliis postea pugnantes, in dubio præsumuntur aggressores. Secunda est cōiectura *Rot. Episcop. Perus. 14.* penes *Ambros.* scilicet vt aggressor præsumatur ille, qui melius erat armatus tempore rixæ. Tertia est *Rot. German. penes Coler. in decis. 49.* vbi pariter præsumitur aggressor, qui est robustior, & in exercitio armorum magis versatus, & de nonnullis aliis pulcherrimis cōiecturis vide *Peguer. in decis. Rot. Catalon. 14.*

COLLECT. 692.

Super Authent. sed & si quis, C. de testib.

An te litem contestatam testes ad æternam rei memoriam recipi possunt, hoc dicit. Non probant tamen si examinantur, parte non citata, *Rot. collect. à Farinac. in decis. 37.* Item secundo, si adest defectus legitimæ eorum ætatis, *idem in decis. 39.* Quod amplia vt nec faciant aliquod indicium, *Crescent. in decis. 2. de testib.* Item & tertio, non probant in casu eiusdem in *decis. 554.* Item quarto, non probant in causis criminalib. quando agitur criminaliter, secus si ciuilit. *Iaffred. in decis. 198.* Hæc autem facultas testes examinandi ad perpetuam rei memoriam non permittitur omnibus, nisi iis, qui in possessione alicuius Juris reperiuntur, *Mynfinger. centur. 4. obseru. 71.* ac etiam iis, quibus agendi facultas destituta est. *Idem in obseruat. 72. eadem centur. & Gayll.*

Glyll. practic. obseruat. obseru. 92. & seq. lib. 2.

COLLECT. 693.

Super l. Patre furioso. ff. de iis qui sunt sui, vel, &c.

EX hoc text. colligitur regula hæc, quod nonnulla valent, si non opponantur à parte, quæ alias non valerët. Ex quo inferitur primo, quod processus factus cum actore excommunicato valet, nisi opponatur *Rot. in decis. 27. de sententia excommunic. in antiquis*, quam not. ad limitationem text. in *cap. discernimus, de sententia excommunic. in sexto*. Inferitur secundo, quod parte non opponente, valet appellatio facta, omisso medio *Mynsing. centur. 1. obseru. 67.* quæ alias non valerët *de B. m. tend. Rot. Bonon. in decis. 98.* quas duas decis. not. ad limit. text. in *cap. delicto, de appellat.* Inferitur tertio, quod processus factus absque legitimatione personæ est ipso iure nullus, & intellige si opponatur *Cornaz. Rot. Lucens. in decis. 195* quam not. ad limitationem eorum, quæ traduntur à DD. in *Rubrica, C. qui admittit*; Inferitur quarto, quod testibus examinatis absque interrogatoriis, parte non opponente præstatur fides *Rot. collect. à Farinac. in decis. 818.* quam not. ad limitationem text. in *cap. presentiam, de testibus, lib. 6.* Inferitur quinto, quod post conclusum in causa possunt instrumenta produci, si pars non opponit, *l. affr. in decisione vigesima ser. 114*, quam not. ad limitationem text. in *cap. cum dilectum, de fide instrumentor.* Inferitur sexto, quod libellus incertus, & generalis admittitur nisi opponatur *idem in decis. 294.* quam not. ad ornatum *l. fin. Cod. de annatis excipione.*

COLLECT. 694.

Super Clement. fin. de reb. Ecclesia non alienandis.

Alienatione prohibita locatio ad longum tempus pariter prohibita censetur, hoc dicit Ex quo inferitur primo, quod res Ecclesiæ, quæ alienari prohibentur, locati ad longum tempus minime poterunt *Gamm. in decis. fin. quam not. ad Extraneag. ambrosiæ*; Inferitur secundo, quod bona fideicommissio subiecta quemadmodum alienari prohibentur, ita & ad longum tempus locari *Joseph Lud. in decis. Rot. Lucens. 64* quæ ad ampliationem *Auth. res qua. Cod. communia de legat. 2.* tibi deservit; Inferitur tertio, quod bona Maioratus Hispaniæ supposita sicut alienati sunt prohibita, ita & locati *Gamm. in decis. 21.*

COLLECT. 695.

Super l. si servus, §. fin. ff. de legat. 1.

Legatum obscurum ex coniecturis declaratur, hoc dicit, Ex quo text. nota omnes casus, ex quibus relictum, seu legatum declaratur, deinde verò ea quibus extenditur tibi reportare mihi peroptime visum fuit. Vnde primò legatum factum Ecclesiæ Sancti Iannarij declarandum est ut debeat Ecclesiæ illi dedicata, non autem ubi eius corpus permagnet *Affr. in decis. 244.* Secundò, legatum alimentorum debetur etiam à substitutis, non obstante quod de legato in substitutione vlla fuerit facta mentio *Piu. in decis. 21.* Tertio, legatum omnibus Ecclesiis non Parochialibus Ciuitatis comprehendit etiam Ecclesias Collegiatas, *Cappell.*

Tholos. in decis. 57. Quarto legatum vestimentorum vxori vt singulis annis vestietur declarandus est *Cappell. Tholos. in decis. 338.* Quinro legatum factum omnibus filiis comprehendit filios testamenti tantum, non alios post testamentum natos *eadem Rota in decis. 190.* quam not. ad ampliationem text. in l. si uia. ff. de auro & arg. legato. Sexto, legatum factum omnibus Conuentibus alicuius Ciuitatis, & ex post omnibus Ecclesiis aliud legatum, Conuentus in secundo legato partem non habent, *eadem Rot. in decis. 58.* Septimo legatum certæ quantitatis præstandæ de introitu est multiplex, & non vnicum *de Laurent. Rot. Auen. in decis. 363.* Octauo legatum factum Titio & Seio, de centum intelligi debet de quinquaginta, dico quolibet *de Amat. Rot. March. in decis. 44.* Nono legatum bonorum emphyteoticorum saltem quoad existimationem valet, *idem in decis. 39.* Decimo legatum certæ partis hereditatis, & bonorum quomodo declarandum sit *Valasc. in decis. 110.* Undecimo legatum vxori relictum casu quo transiret ad secunda vota, non debetur si vidua remanserit *Gasspar Theff. in decis. 87.* Duodecimo legatum relictum Titio, duobus eiusdem nominis apparentibus, non debetur nisi aliter per indicia constiterit de quo testator sensisset *Gama. in decis. 378.* quam not. ad l. duo sunt. ff. de testamentaria tutela; Decimotertio legatum nepti relictum sub conditione, si nobili transmittitur, illa mortua, *Maynard. in decis. 98. lib. 1.* Decimoquarto legatum mobilium comprehendit etiam vasa argentea, *Rot. collect. à Farinac. in decis. 450.* Decimoquinto legatum factum de portione victus, quam habuerat legatarius te-

statore viuente comprehendit omnia, quæ à testatore præstabantur in vita etiam cum commoditate habitationis, & coquinæ vbi, *idem in decis. 455.* Decimosexto legatum domus comprehendit etiam apothecam, *Marilian. Rot. Auen. in decis. 91.* Casus, quibus legatum seu relictum extenditur sunt sequentes, & præcipue legatum liberationis vni ex correis extenditur vt prosit aliis, *Cappell. Tholos. in decis. 164.* Secundò legatum mobilium continet etiam grana seminata in fundis testatoris, *de Laurent. decis. Rot. Auenion. 16.* Tertio legatum mobilium, ac domus vtensilium extenditur, vt censeatur etiam legasse fructus domi existentes, *idem in decis. 14.* Quarto legatum de domo factum extenditur pariter vt comprehendat etiam hortum domi coniunctum, *Verall. in decis. 361. part. 3.* quam nota ad text. in l. prædium, §. final. ff. de legat. tertio.

COLLECT. 696.

Super cap. dilecti, il secondo, de appellationibus.

EXcommunicatio lata post appellationem est ipso iure nulla, hoc dicit, Ex quo inferitur primò, quòd Canonicus taliter excommunicatus percipit distributiones quotidianas, *Monald. in conf. d. c. 110. p. 2.* quam not. ad ornatum gloss. in c. pastoralis §. fin. de appellat. quemadmodum etiam percepit expulsus à Capitulo, qui inferuire aliàs ei solebat, non obstante, quod incarceratus inferuire non possit, *Rot. collect. à Farinac. in decis. 168.* Verum amplius hanc reg. & primo procedere in qualibet censuræ specie, *Sagr. in decis. 3. de appellat.* Limi-

Limita nunc, & primo in contem-
nente notoriè patere Literis Apосто-
licis, quia etiam post appellationem
excommunicatus declarari poterit,
pulchrè *Verall. in decis. 324 p. 1.* Limita
secundò, vt declaratio excommuni-
cationis contemptæ in Iure, vel in
hominis præcepto suspendatur per
appellatione, vt refero *Ego ipse in decis. 28. Curia Archiep. Neap.* fuisse decifum.
Limita tertio, vt non obstante appel-
latione, excommunicatus possit pub-
licari, quod procedere intelligitur,
quando fit per Ordinarium, *Acbill. de Grass. in decis. 4. de senten. excomm.* quod
secus in delegato *Cappel. Tholof. in decis. 299.* Et de diuersitatis ratione in
vtroque casu, vide pulchram *Maynard decis. 28. lib. 3.* Et num à sententia
appellari possit, vide *Cappel. Tholof.*
quæ in negat. decedit in *decis. 296.*

COLLECT. 697.

*Super l. Papinianus, §. quarta. ff. de in-
officio testamento.*

Legitima debetur deducto ære a-
lieno, hoc dicit. Cuius text. con-
clusionem limita primo, vt præfe-
rantur filij in legitima legatarius *Gratian. Rot. Marib. in d. decis. 162.* Limita se-
cundò, vt pariter præferantur Eccle-
siae, seu quouis loco pio, cui factum
fuit legatum, *Robert. Rerum Iudicata-
rum lib. 1. decis. 1.* quam not. ad am-
pliationem text. in *si quis vult deum*
17. q. 4. Limita tertio, vt non impe-
diatur legitimæ consignatio, quando
æsalienum esset liquidum, *de Franch. in decis. 126.*

COLLECT. 698.

Super c. Avaritia de electione lib. 6.

Electus ante confirmationem
administrare non potest, & si
contra fecerit ipso Iure priuatus est
iure ex electione quæsitò, hoc dicit.
Num autem ex sola electione quæ-
raturus electò, vide optimam de-
cisionem *de Franch. 333.* Limita nunc
tex. dispositionem. Et primo, vt non
procedat ex sola administratione, ni-
si cum ea concurrat possessio cum
fructuum perceptione, pulchrè *Car-
din. Pucius in decis. 43. lib. 3.* Limita se-
cundò, quando bona fide quis ad-
ministraverit, quia tunc non incurritur
in penas huius c. quod exigit do-
lum, & culpam, *Rot. collect. à Farinat. in decis. 632.*

COLLECT. 699.

*In Clement. dispendiosam, de
Iudiciu.*

Hic sedet. mat. clausulæ sola fa-
cti veritate inspecta, quæ plu-
rimos habet effectus. Et primo, quia
Iudex virtute præfatæ clausulæ pote-
rit absq; Iuris sollemnitatibus proce-
dere *Mynsing. cent. 2. obseru. 4. 4.* quam
not. ad ampliationem *Clement. sepe. de
verb. signif.* Secundò, quia per hanc
clausulã Iudex dicitur procedere, vt
Deus, qui soli veritati innititur *Gayll. lib. 1. obser. 42.* Tertio, quia poterit Iu-
dex proferte sententiam super causa
probata, licet in libello nõ deducta,
pulchrè *Benint. Ro. Bonon. in decis. 44.*
quam not. ad limitat. *l. qui habet. ff. de
iustitioria actione.* Quarto, quia po-
test procedi in causa absq; libello, &
litis contestatione, *Rot. in dec. 43. in ne-
quæ,* quam no. ad limita. *Auth. offeratur,
C. de litu. cõtes.* Quintò, quia virtute di-
ctæ clausulæ poterit Iudex didicitis
testificatis examinare, vt est commu-
Z

mis opinio, quamuis contra *Carroc. in decis. 55.* quam no. ad ampliari. *cap. fratermitatis de testibus.* Sexto, quia vigore prædictæ clausulæ tollitur exceptio præscriptionis, *idem Carroc. in decis. 59.* Septimò, quia admittitur libellus, et si generalis fuerit, *Guid. Pap. in decis. 123.* quam not. ad limitationem *gloss. in l. 1. C. de annali excep.* Ad materiam tandem vide *Osafib. in decis. 11.*

COLLECT. 700.

Ad gloss. in l. 1. Cod. de annali exceptione.

Libellus generalis incertus, ac alternatiuus non admittitur, hoc dicit. Quod limita primò, in casu *Iaffred. in dec. 14.* ubi asserit decisum, quod libellus incertus super fructibus, damnis, & interesse admittitur. Limita secundò, nisi opponatur, quia bene incertus, & alternatiuus libellus admittitur, *idem Iaffred. in dec. 294.* Limita terriò propter probabilem agentis dubitationem, *idem Iaffred. in dec. 497.* Limita quarrò, in remedio *l. 1. C. de resciind. vend.* in quo admittitur libellus alternatiuus *Mysing. cent. 2. obseru. 41.* Limita quintò, ut valeat libellus alternatiuus, in quo vel res, vel existimatio petitur, *Mysing. cent. 4. obseru. 11.* Limita sexiò, ut libellus in dubio sustinendus sit, etiam si verba venirent improprianda, *idem Mysing. in ead. cent. obseru. 3.*

COLLECT. 701.

Ad Bar. in l. in tantum, §. vniuersitati, ff. de rerum diuisione.

Locus iste est communiter receptus in quaestione illa, quod ci-

ues non sunt idonei testes pro vniuersitate. Quod limita primo, quando testes de vniuersitate deponerent in iis, quæ sunt communia pluribus, & vniuersis, tunc enim bene probat pro ipsa vniuersitate, pulchrè *Capyc. in decis. 152.* Limita secundo, in vniuersitate magna, ac populosa, *Mart. Rot. Pis. in dec. 199.* Limita teriò, in casu *Afflic. in decis. 400.* Limita quarrò, in retrib. originariis alicuius terræ Neapoli habitantibus quia pro vniuersitate in testes recipi possunt, ut refert fuisse decisum *Ann. sig. 81.* Limita quintò, in ciuibus religiosis, qui pariter admittuntur, *idem Ann. in sig. 82.* Limita sextò, in confinibus vniuersitatis, quæ bene per eius ciues probantur, *Guid. Pap. in dec. 193.*

COLLECT. 702.

Ad Concil. Trid. sess. 24. can. 1.

Denunciationes ante matrimonium faciendæ remitti possunt, ex causa per Episcopum hoc dicit, sed num per eius Vicarium? Cnria Archiepisc. Neap. decidit affirm. ut refert *Ego ipse in d. c. 16.* & ratio est, quia nunquam Concil. Trid. excludit Vicarium quando facit mentionem de Episcopo, nisi expressè eum excludat *Gratian. Rot. Marc. in decis. 98.* quā not. *ad Tex. Conc. Trid. d. sess. 24.* Sed num tunc per Parochum possint negari. *S. 7. in decis. 1. de clandestina d. sponsat.* & ratio etiam redditur, quia Concil. hanc facultatem Episcopo cōcedendo, eam Parochis tacitè negare videtur; Num autem per Vicarium forancum? negatiue etiam *Maynard. in decis. 19. p. 1.* quam not. ad ornatum *gl. in Clem. & si principalis, in verb. foranus de rescriptis.* Etiam per Abbatem, qui ratione

suæ Abbatiæ iura Episcopalia habet, & nullius est Diocesis, affirmatiuè, *Sayr. in decis. 9. de sponsalibus*, quam not. ad gloss. in c. *ordina. ij. de officio ordinarij lib. 6.* Pro coronide tandem huiusmat. vide pulchram dec. *Cauale. 29 par. 1.* ubi matrimonium ob omnes denunciations non annullari, decium refert. Et num annulletur in locis ubi S. Concil. non est publicatum? affirmatiuè, *Ros. diuers. in decis. 429. part. 1.*

COLLECT. 703.

In l. 2. C. de rerum permutatione.

Permutatio emptionis vicem sustinet, hoc dicit. Ex quo inferitur primo, quod quemadmodum res sequestrata prohibetur alienari, ita & permutari, *Ros. Lucens. diuers. in decis. 79.* Inferitur secundo, quod sicut Lupatronicus, seu Beneficium alienari non potest, & ita permutati inconsulto Patrono, *Cappel Tholos. in decis. 107.* Inferitur tertio, quod beneficium l. 2. Cod. de resuscitando venditione, locum obtinet etiam in permutatione, *Maynard. in decis. 25. lib. 3.* Inferitur quarto, quod quemadmodum Laudemium soluitur directo domino in alienatione rei emphyteut. ita & in permutatione, licet contra *Capp. Tholos. in decis. 26.* Inferitur quinto, quia sicut alienari, ita & permutari res Ecclesiæ, inconsulto Romano Pontifice prohibetur, *Anton. Fab. in decis. 12. C. de rerum permutatione*, quam nota ad ampliacionem Extrauagant. (ambitosè de rebus Ecclesiæ non alienandis.) Inferitur sexto, quod Demanij petitio locum obtinet pariter in permutatione, licet contra *Georg. allegat. decis. 7.*

COLLECT. 704.

Super c. 2. de filiis presbyterorum.

Dispensatio est stricti Iuris, hoc dicit. Ex quo inferitur primo, quod dispensatus quoad officium, non censetur pariter quoad beneficium, *Maynard. in decis. 21. lib. 3.* quam not. ad limitat. c. *fin. de rescriptis in 6.* Inferitur secundo, quod dispensatus super ætate ad beneficium simplex non potest alia similia beneficia obtinere sine noua dispensatione durante minoritate ætatis, *Cauale. in decis. 29. par. 1.* Inferitur tertio, quod dispensatio obtinendi beneficium extenditur ad primum, & vnicum beneficium tantum *Ros. in decis. 1. de filiis presbyterorum in nouu.* Inferitur quarto, quod dispensatus super illegitimitate non potest recipere præbendam Ecclesiæ Cathedralis eadem *Ros. in decis. 2. eod. tit.* quam not. ad limitation. c. *non debet de reg. in 6.* Regula enim, Cui conceditur maius videtur concessum minus, non procedit in dispensationibus *Fa. in decis. 13. C. de sacrosanct. Ecclesiæ.* Inferitur quinto, quod dispensatus, vt possit accipere secundum beneficium in cathedrali, si ex primo non possit viuere, non censetur dispensatus, vt primum in cathedrali capere possit, quia, vt dixi, dispensationes sunt odiosæ, & strictè interpretandæ *Veral. in decis. 272. p. 1.* Inferitur sexto, quod dispensatio Comitis Palatini cum illegitimo ad ordines, & beneficia non extenditur, *Sayr. in decis. 7. de filiis presbyterorum.* Inferitur septimo, quod dispensatio prohibens filium obtinere beneficia patris in eadem Ecclesia cum sit exorbitans, & odioso non com-

prehendit nepotem legitimum ex filio illegitimo *idem Sayr. in decis. 9. eod. tit.* Infertur octavo, quod dispensatio in foro conscientie non extenditur, neque suffragatur in foro fori, *Ros. divers. in decis. 606. part. 1.* quam not. ad tradita per *DD. in c. de hu. de accusat.* Verum hoc limita in excommunicatione à qua quis absolutus fuit in foro conscientie, & hoc aperte constat iudici, fuisse decusum in Curia Archiepiscop. Neapolit. quod non debet molestari in foro fori, vt refero fuisse decusum pulchre ac notabiliter meo tempore, vt late scripsi *in decis. eiusdem Curia 93.* Limita secundo, in casu *Crescentij in decis. 14. de probat.* ubi fuit dictum quod absolutio excommunicationis etiam in foro contentioso quoad effectum validitatis gratie, probatur per solum pœnitentiarium. Infertur nonò, quod dispensationes tot esse debent, quot sunt obstacula, quia dispensatus quoad vnum non censetur quoad reliquum, *Ros. divers. in decis. 131. part. 1.* Nunc verò limita reg. text. nostri, & primo quod dispensatio vti odiosa non procedit in dispensato super affinitate, quia extenditur ad impedimentum Iustitie publicæ honestatis, *Sayr. in decis. 4. de consanguinitate.* Limita secundò, in dispensato pariter super affinitate, quia præfata dispensatio extenditur etiam ad incestum *idem in decis. 1. eod. tit.* Limita tertio, quoad hoc, vt pœnitentia iniuncta à Papa in dispensatione matrimoniali incestuoso viro, quod operam suam conferat Fabricæ Ecclesiæ, quia à Delegato commutari poterit, vt fuisse decusum in Curia Archiepisc. Neapolit. refero *Ego ipse in decis. 15.*

COLLECT. 705.

Super Bull. Pij V. de inhabilitate illegitimorum ad successorem.

Sumus Pontifex per præsentem Bullam corrigit, & annullat licentias, dispensationes, ac facultates disponendi in illegitimos. Verum illam amplia, vt procedat etiã in ipsis legitimatis, *Ros. Divers. in decis. 305.* Nunc limita eam & primo, vt comprehendat disponentes de bonis necdum quæsitis ex fructibus beneficiorum, verum etiam de bonis patrimonialibus, item laicos quando disponunt de bonis ab Ecclesia profectis, vt emphyteusis, & bona Ecclesiastica, & bona quæ sita expensionibus, quas laici ex priuilegio aliquando obtinent, non tamen prohibentur laici vigore priuilegiorum disponere in illegitimos de bonis merè patrimonialibus, & laicalibus nullam habentibus mixturam cum bonis ab Ecclesia profectis, *Ros. Divers. in decis. 114. p. 2.* Limita secundò, in casu *eiusdem Ros. in dec. 487. p. 1.*

COLLECT. 706.

Super c. tervulas 22. quæst. 2.

Absque assensu Apostolico res Ecclesiæ alienari non possunt, hoc dicit. Quod amplia primò, vt pariter censeatur invalida alienatio absque prædicto assensu etiam si facta sit ex necessitate soluendi aris alieni, *Ros. collect. à Farinac. in decis. 204.* Amplia secundò, etiã si quis habuisset sufficiens mandatum ad alienandũ *et Ros. in dec. 104.* Amplia tertio, vt pœnitentia in alienatione rei Ecclesiasticæ cū reservatione beneplaciti Apo-

Apostolici ante illius impetrationem locum habeat *Ead. Rot. in decis. 106.* Limita tandem reg. nostri tex. vt præsumatur assensus Apostolicus ex cursu 30. annor. cum possessione *Rot. diuers. in dec. 179 par. 2.*

COLLECT. 707.

Super fideiussor. ff. de fide iussorib.

Fideiussor, principalis personam repræsentat, hoc dicit, Ex quo inferitur primo, quod dilatio quinque-
nalis principali concessa extenditur ad fideiussorem *Bar. in decis. 77.* Inferitur secundo, quod debitor à creditore non potest iurati suspectus, si fideiussorē idoneum præstiterit, pulchre *Flam. Carc. in decis. 117.* licet alias secus secundum *Afflict. in decis. 170.* quam decis. not. ad tradita *DD. in l. si arbitrio. ff. qui sententiam cogantur.* Inferitur tertio, quod beneficium filiofamilias competens extenditur etiam ad eius fideiussorem *Flam. Cart. in decis. 7. Rot. Ienna;* Inferitur quarto, quod non est incarcerandus debitor principalis, quando fideiussor est soluendo *Valas. in decis. 13.* Inferitur quinto, quod exceptio declinatoria competēs principali, competit etiam fideiussori, *Maynard. in decis. 93. par. 3.* Limita tandem in casu *Afflict. in decis. 106.* vbi fuit dictum quod fideiussor laici clericus non remittitur ad Iudicem Ecclesiasticum.

COLLECT. 708.

Ad Bar. in l. Titio centum, §. Titio genere, ff. de condit. & demonst.

Hic locus est originalis in illa questione, num legatum dotis

sit purum, an verò conditionale? & de hac questione diuersimodè à DD. disputatur. Sed *Mastrilli. Rot. Sicill. in decis. 78. p. 1.* asserit in illa Rota tentum fuisse præfatum legatum non quidem conditionale, sed purum dici, quam decisionem intelligas procedere in patre legante, vt in simili decidit pariter *Vin. in decis. 484. & Gass. Thess. in decis. 45.* & quod pariter sit conditionale videas *Rot. Flor. apud Magon. in decis. 14.*

COLLECT. 709.

Ad Nauarr. conf. 22. in fin.

Hic refert Nauarr. quod in Curia Romana tres tantummodo cautæ habentur pro iustis, ac legitimis ad dispensandum etiam in quarto gradu, Et prima defectus dotis congruæ, Secunda angustia loci, Tertia extinctio magnæ litis. Circa primam causam animaduertendum, quod vt congrua dicatur dos necesse est, vt habeatur consideratio ad dignitatem natalium, facultatibus dotantis, qualitati coniugum, ad liberorum numerum, ac consuetudinem aliarum Mulierum in ea familia nuptarum *Thessaur. in decis. 192.* quam not. ad ornatum *l. q. 10. ff. de iure dotium.* Quod amplia etiam si ad alimenta non sufficeret, adhuc enim congrua dos dicitur *Bar. Rot. Bonon. in decis. 128.* Secundo dicitur etiam dos congrua, attenta Regionis consuetudine, idem *Bar. in decis. 127. Rot. Bonon.* Tertio, dicitur esse defectus incomperentiz dotis etiam si ob patris paupertatem tertius suppleret dotem *Sayr. in decis. 13. de consanguinitate, & affinitate.* Item in Ciuitate Neapol. 4. millia ducati in pet-

sona nobili extra plateam dicitur incongrua, vt iudicauimus in Curia Archiepisc. Neap. Ego ipse in *decis. eiusdem Curie* 121. Item quartò, dicitur dos congrua in nuptia vltra legitimam, *Afflicti. in decis.* 160. Ad materiam verò vide *Afflicti. in decis.* 179. Circa secundam causam animaduertendum quod locus insignis est intelligitur, qui in ordine locorum quoddam præcipuum, & speciale habet, & pro tali vulgo habetur, & talis esse potest, quamuis muris cinctus seu muratus non sit, pulchrè *Say. in decis.* 4. de verborum significatione. quam not. ad interpretationem Bullarum Apostolicarum de locis insignibus mentionem facientium. Item Ciuitates insignes in Italia dici possunt Neapol. Roma, Vener. & Mediolan. vt animaduertit *Causale. in decis.* 18. *Finizanus. par.* 1. Sed circa præfatam causam grauis est illa dubitatio, si dispensatio est concessa propter angustiam loci an sit mandanda exequutioni si mulier in alio loco insigni vicino sue patriæ, virum suæ conditioni patrem inuenire posset, & in Curia Archiepisc. in affirmat. fuisse decisum refero Ego ipse in *decisione* 2. *eiusdem Curie.*

COLLECT. 710.

In l. 2. ff. de iudicatum solui.

Hic habetur disparitas inter ea, quæ respiciunt ordinem Iudicij & eius decisiones. Tu verò adde nonnullas alias, Et prima est, quia perempta instantia pereunt acta litis ordinatoria, non autem decisoria, *Iaffred. in decis.* 441. quam intellige quando perit tempore, secus si renunciatione, vel pacto, quia tunc omnia pereunt, *Maynard. in decis.* 13. *part.* 2. &

Iaffred. in decis. citat. Secunda distantia est, quia in respicientibus ordinem processus attenditur, vt seruatur consuetudo loci iudicij, quoad decisoria verò attenditur, locus contractus *Guid. Pap. in decis.* 262. Tertiò distat, quia Clericus litigans in foro seculari obligatur in iis, quæ respiciunt ordinem processus, secus in respicientibus decisionem *Capyc. in decis.* 66. vbi fuit dictum, quod cum compromittere sit de ordinariis, clericus litigans tenetur seruare Pragmat. loquentem de compromissis. inter coniunctos. Distat quartò, quia cum obseruatio feriatum sit de ordinariis, propterea Nuntius Apostolicus ad aliquem Principem destinatus in causis appellationum sibi transmissis tenetur seruare ferias loci, vbi degit, in decisoriis verò Romanæ Curie *Trinis. in decis.* 31. Quinto distat, quia tempus instantiæ est de ordinariis, & ideo ligat clericum, quod secus, si esset de decisoriis *Flamin. Char. Rot. Ienna in decis.* 79. Sextò distat, quia Delegatus in ordinariis tenetur seruare consuetudinem loci Iudicij, quod non procedit in decisoriis *Martian. Rot. Ienna in decis.* 30. Distat septimò, quia satisfactorio de expensis est de ordinariis Iudiciis, idcirco ligat clericum, quod secus si esset de decisoriis, *Minad. in decis.* 4. quam diligenter not. ad ampliationem *Aurb. generaliter, C. de Epis. & cleric.* Distat octauo, quia Archiepiscopus in ordinariis tenetur seruare Ritus Curie Metropolitane, in decisoriis vero Ritus Curie Suffraganeæ, vt Ego ipse refero *dec. sm in decis.* 69. *Cur. Archiepiscop. Neap.* Et num appellatio sit de ordinariis videas tollemnem decisionem *Achill. de Grass. 12. de appellatione.*

COLLECT. 711.

Super l. æternum, ff. de rei vindicat.

BONÆ fidei possessor facit fructus suos, hoc dicit; Quod amplia primò, procedere etiam si eius bona fides esset præsumpta, ut puta in eo, qui habet titulum inualidum, ita *Verat. in decis. 68. par. 1.* Amplia secundò, etiam in malæ fidei possessore cum titulo quoad fructus, qui percipi potuerant, quia ad illorum restitutionem non tenetur, *Crescent. in decis. 8. de caus. poss. & propriet.* Sed hoc limita quando cum minore ageretur, *Maynard. in decis. 20. lib. 2.* quam not. ad limitat. *glos. in l. si fundum, Cod. de rei vindic.* Nunc verò limita reg. tex. nostri. Et primo in eo, qui emit à minore absq; decreto, quia licet sit bonæ fidei tenetur tamen fructus restituere, *de Franch. à contrario ponderat in decis. 242.* Limita secundò, in fructibus legitimæ ab hærede bona fide consumptis, quia tenetur eos restituere à die mortis patris, *Piquet. in decis. 125.* Limita tertio post litem contestatam, quia tenetur ad fructus perceptos, *Roi. Bonen. in decis. 20.* quam not. *ad tex. in l. sed si leg. § si ante, ff. de petit. heredit.* Limita quartò, in calu *Billam. in decis. 311.* ubi fructus à quolibet possessore vsucapiuntur triennio.

COLLECT. 712.

Super Concil. Trid. sess. 24. can. 18. de Reform.

DEcrenit hæc Sancta Synodus, ut vacante Ecclesia parochiali ad illa non admittantur, nisi ij, qui idonei reperti fuerint in concursu, quæ verò ut Ecclesia dicatur Parochia-

lis, concurrere debent, declarat *Rota Rom. diuersor. in decis. 52. vol. 1.* Et num Parochia possit effici beneficiū Manuale? decidit affirmatiuè, *Ros. spatio 40. annorum, iste Farinac. in decis. 676.* Amplia primò, præfatum text. S. C. quatenus de concursu loquatur, ut credatur relationi examinatorum de habilitate examinati, & per eam constitutioni Sacri Concil. Trident. satisfieri dicatur. *Eadem Rot. teste de Farinac. in decis. 672.* Amplia secundò, ut notorietas idoneitatis de vita, & moribus, & alicuius scientia personæ qualificatæ non operatur ne subiiciatur huic examinandi *Maynard. in decis. 6. lib. 3.* & ita censuit Sacra Congregatio Concilij. Amplia tertio, ut obtinens Parochialem omnia forma Concilij, & constitutione Pij V. teneatur ad fructuum perceptorum restitutionem. *Idem Farinac. in decis. 674.* Et quis in concurrentium concursu præferri debeat. Dicas primò præferri graduum in aliqua scientia, *Capuaqu. in decis. 177. par. 1.* si quidem doctoratus qualitas in Ecclesia parochiali est maximæ considerationis, *Pute. in decis. 20. lib. 4.* Secundo præferitur originarius Civitatis, *Billam. in decis. 391.* Tertiò magis litteratus, *Farinac. Rot. Roma. in decis. 677.* Immo Episcopus peccat mortaliter, & ad restitutionem tenetur consensu Parochiam digno, omisso digniori, *Grat. in decis. Rot. March. 97.* Quarto maiori habilitate præditus, puta prudentia, integritate, & maturioritate, *Idem Farinac. in decis. 638.* Qualitas autem presbyteratus num inducat prelationem, decidit negatiuè, *ead. Rot. in decis. 677.* In Capellano verò requiritur, quod tempore præsentationis sit Sacerdos, vtpote si testator his vsus

fuerit verbis, scilicet, quod Sacerdos teneatur singulis hebdomadis tres Missas celebrare *Eadem Rot. in d. c. 570.* Verum limita tex. Concilij i: cura animarum, quæ in Ecclesia collegiata exercebatur per Canonicos, vel Hebdomadarios, hoc enim casu cura dicitur esse penes Collegium, & nō penes singulos, aut quemcumque Canonicorum per se, ita vt Canonicus dicatur Curatus, ita *Pute. in dec. 290. li. 1.* Itaque etiam censuit Sacra Congregatio in vna hebdomadaria Collegiat. Sancti Joannis Maioris de Neap.

COLLECT. 713.

*Super gloss in l. fin. in verb. cognoscant.
C. de iure deliberandi.*

AD quod hæc gloss. communiter allegatur, id est, quod Notarius non tenetur cognoscere contrahentes, & ita decisū testatur *de Franc. in decis. 262.* Verum bonum erat statutum super hoc, ne detur occasio contrahentibus supponendi personas ignotas Tabellioni, prout similia extant statuta in Gallia, vt testatur *de Laurenti. in decis. Rot. Avon. 64. & 107.* Et propterea excusatur Notarius, qui recepit Instrumentum inter partes contrahentes sibi minime notas, nec similiter punitur si ipso inscio vna persona pro altera fuerit supposita, ita decidisse *Senat. Pedemon. refert Gass. Th. ff. in decis. 78 par. 2.* Pœna autem supponētis vnā personam pro alia scienter, & dolosè, est pœna falsi, pulchrè *Steff. Rot. Aragon. in decis. 109.* & ad mat. vide *Bo. r. in decis. 118.*

COLLECT. 714.

Super Concil. Trident. sess. 22. c. 9.

POtest Episcopus compellere Administratores quorumcumque locorum piorum singulis annis reddere rationes, hoc dicit. Quod amplia, vt possit visitare cōfraternitates laicorum etiam existentes intus Ecclesias Regularium, ac illos ad reddendum computa compellere *Grat. in decis. 188* & ita pluries declarauit Sacra Congregatio; Super quo loco de tribus frequentius dubitari solet, Et primo num Episcopus possit plures in anno exigere rationes administrationis, cui quæstioni ita distinguendo respondens, quod aut rationum redditus fuit finalis, & non poterit, aut verò e contrā, & potest, ita fuisse decisum *in Rot. March. restatur Gratian. in decis. 88.* & eādē sententiam tenuit *Rot. Genus*, vt refert *Brillon. omnino vidend. in d. c. 30.* & ita pariter fertur declarasse Sacram Congregationem; Limita si in prima calculatione esset erratum, quia docto de errore potest iterum periculationis, pulchra est decisio *Rot. Aragon. penes Ioseph. S. ff. 18.* Secundo dubitari solet quid si laici administratores bonorum Ecclesiæ in ratione reddita inueniantur debitores, quis compellat eos ad soluendum, in quo dubio cum tribus respondeas decisionibus. Prima est *Affl. r. 159.* vbi asserit decisum in Neapol. Consilio, quod ille qui obtinet facultatem compellendi rationes reddere, ac computum condemnat etiam ad soluendum. Secunda decisio est *Y. iij. 153.* vbi fuit decisum, quod qui tenetur reddere rationes, quatuor facere debet, Primo Codices edere, Secundo calculum ponere, Tertiò culpam purgare, & demum reliqua restituere. & sic videas quod coram eodem Iudice fit reliquorum restitutio, & de me.

de methodo componendi computum, videas pulchram decis. *Ann. observat.* 19. Tertia, est decisio *Gat.* 189. in 2. dubio, vbi fuit decisiū, quod potest Episcopus compellere laicos ad executionem, quia aliās parum operaretur visitatio, cum præterea Episcopus sit exequutor visitationis piorum locorum, vt in *Concil. Trident. Can. 8. de reform. sess.* 12.

COLLECT. 715.

Super c. dilectorum, de testib.

Mediator, seu Proxenetæ testis esse non potest in negotio, pro quo mediator extitit, h. d. Quod limita primo, in casu *Farinac. in decis. Rot. Roman.* 47. vbi fuit dictum quod probat quando deponit super eo, quod non spectat ad eius commodum, laudem, seu dedecus; Limita secundò, in casu *Balb. in decis. 99.* vbi concurrentibus verisimilibus coniecturis idem mediator, aut plenè probat, aut semiplenè; Limita tertio, in casu *decis. Rot. Roman. penes Verall.* 267. par. 3. vbi fuit dictum quod Proxenetæ deponens de facto, quod ipse tractauit tanquam mediator est idoneus, & plenè probat; Limita quarto, in pulcherrimo casu *decis. Sabaudia* 56. de testibus penes *Anton. Fabrum* vbi Proxenetæ admititur ad testificandum vtraque parte consentiente; Limita quinto, in subsidium omnium probationum, *Maynard. in decis. 47. lib. 2.* Limita sexto, in casu *decis. Rot. German. penes Coler.* 179. vbi fuit decisiū quod Proxenetæ de Jure Saxonico admittitur ad testificandum in negotio pro quo media-

tor fuit; Limita septimò, in promissione doris quia bene admittuntur, quod verum intelligas vtraque parte consentiente, pulchrè, ac notabiliter *Petrus de Benint. in decis. Rot. Bonon.* 61. Limita octauo, in crimine Simonie, *Bellam. in decis. 339.* quam not. ad ampliacionem text. in *c. per tuas de Simonia.*

COLLECT. 716.

Super l. fin. in princip. Cod. de Iure deliberandi.

Habet plura capita text. iste, in principio, tamen hoc dicit, Creditores in inuētarij confectiōe citandos esse, Quod amplia primo, vt nedum creditores, verum etiam legatarij sint citandi, *B. Ramer. in dec. 91.* Amplia secundò, vt sufficiat vnica citatio tantum, *Ach. ll. de Grass. in decis. 3. de testamentis;* Amplia tertio, vt citari debeat etiam tutor respectu pupilli creditoris, *Anton. Fab. in decis. 37. C. de Iure deliberandi;* Amplia quarto, vt patiter citandus sit Clericus creditor, *Mastrill. in decis. 78.* vbi etiam decidit si potest opponere declinatoriam fori. Amplia quinto, vt citatio particularis creditorum sufficiat quando creditores sunt certi, *Copys. in decis. 101.* & quando citatio generalis sufficiat vide pulchram decisio- nem *Ro. Lusi. an. penes Gam.* 15.

COLLECT. 717.

Super l. iudicatur, §. veritas, ff. de offi. 10. prefid.

Iudex non debet secundum conscientiam, sed iuxta allegata, & probata iudicare, hoc dicit. Quod

amplia, vt nec etiam secundum regulam quando est specialis decisio in contrarium, *Vin. omnino vidend. in decis. 135.* Nunc limita primo, quando est iudex supra legem vt Imper. & simil. *Balb. in decis. 99.* pro qua principali conclusione vide pulchras decisiones *Vinij 178. & Cassado. 11. sub R. g. Cancellaria.*

COLLECT. 718.

In l. cum ita, §. in fideicommissis, ff. de legatis 2.

IN dubio plures vocati intelliguntur ordine successiuo, non autem simul, & semel, hoc colligi potest ex hoc §. Limita primo, in casu *Cesar. de Grass. in decis. 4. de testamentis.* vbi fuit dictum quod filij censentur simul, & semel vocati cum eorum matre, non autem ordine successiuo. Limita secundo, in casu *Balb. in decis. 99.* vbi existente in contrarium consuetudine hæc regula pariter limitatur. Limita tertio, in casu pulcherrimo de *Fran. in decis. 633.* vt fuit decissum, quod institutis patre, filio, & nepotibus hæredibus non intelliguntur vocati ordine successiuo, sed simul, & semel. Limita quarto, in casu *Cornaz. in decis. Rot. Lucens. 39* vbi ampliatur regula text. nostri etiam in cōcessione emphyt. facta alicui pro se, & filiis. Limita quinto in casu, *Rot. Catalon. esse Peguer. in decis. 99.* vbi fuit dictum quod quando plures hæredes per copulam instituntur, tunc institutio non ordine successiuo, sed simul, & semel facta censetur.

COLLECT. 719.

In l. vniu, C. de errore calculi.

Error calculi non nocet, hoc dicit, Sed num retardet sententiæ executionem decidit negatiue, *Sebast. Medices in decis. 4. Rot. Marchia quam not. ad ornatum sex. in l. error. ff. de administrat. ciuitatis.* Sed num calculario si per errorem facta fuerit possit reuocari videas *Sisse Rot. Aragon. in decis. 38.* vbi affirmat. si error doceatur.

COLLECT. 720.

Super Clement. fin. de rebz Ecclesie non alienandis.

Hic summus Pontifex ponit vnum casum inualiditatis vniouis, scilicet quando Episcopus suo capitulo vnit. Tu vero alios decisos adde, & primo, quia nulla est vniō facta Seminario nondum creato, *Rot. nouissima collect. à Farinacc. in decis. 835.* Secundo si esset facta de beneficio iurispatronatus laicorum, non accedente omnium consensu, pulchre *Verall. in dec. 346. par. 3.* Quod amplia etiam si fieret per Legatum de latere *idem in decis. 350 p. 3.* cuius ampliariōnis ratio est, quia regulariter Legatus à latere non potest vnire beneficium in præiudicium Ordinarij *Bellamer. in decis. 513.* Tercio nulla censetur vniō, si in ea paupertas narrata non verificatur, *idem Bellamer. in dec. 377. & 618.* quemadmodum dicimus in beneficio cessionis bonorum concedendo *Afflict. in decis. 377.* Quarto vniō Ecclesie facta per Episcopum Monasterio in recompensatione damnorum per eum illatorum *Rot. in decis. 14. de vbi Ecclesia non alienandis, Cassador. in dec. 90. eod. titul.* Quinto, si esset facta mensse Episcopali, licet si esset facta à Papa, quamuis non fieret.

fieret mentio de beneficiis prius eisdem vnitis, valet, *Eadem Rot. in decis. 13. eod. tit. in antiquis*. quam not. ad limitat. text. in c. non potest. de prebend. in 6. Sexto redditur pariter nulla vnio facta ex falsa causa DD. d. Rot. in decis. 12. eod. tit. Quod limitat primò, vt non sit nulla ipso iure, licet veniat annullanda, pulchrè *Bisign. in decis. 1. de rebus Ecclesia non alienandis*; Limita secundò, non probata falsitate Rot. in decis. 8. eod. tit. in antiquis. *Billam. in decis. 6. 8. Bisign. 11. in decis. 2. de exceptionibus*; Septimò facta de beneficio reseruato, licet valeat, quando sit, vt effectum habeat, cessante reseruacione Rot. in decis. 6. de rebus Ecclesia non alienandis. Octauò vnio facta à Coadiutore, quemadmodum nec illam iam factam dismembrare non potest *Achill. de Grass. in decis. vnica. eodem titulo*. quam singulariter nota ad limitat. text. in c. vnico de clerico agrotante in sexto. Nonò non valet vnio facta non vocatis iis, quorum interest *Puter. in decis. 394. lib. 2.* Decimò facta fabricæ Ecclesiæ, pulchrè, ac omninò videnda. Rot. *duis. in decis. 134.* Sed valida est etiam si tractatus non interuenerit Rot. in decis. 1. de rebus Ecclesia non alienandis. Vndecimò non valet vnio facta Præposituræ cum consensu Capituli de Ecclesia aliqua, quamuis ex vñone Capitulum posset consequi aliquod commodum, *eadem Rot. in decis. 2. eodem titulo*. Item valet si fieret ab Ordinatione de beneficio cadente sub expectatiua Rot. in decis. 3. eodem titulo. Sed grauis dubitatio in præsentimateria est, quomodo scilicet vnio probetur. Et primò probatur ex præscriptione tanti temporis, de quo non extat memoria hominum, Rot. in

decis. 9. & 10. eodem titulo. Secundò probatur per testes deponentes ab immemorabili tempore, & citra Ecclesiam fuisse tentam, & possessam continuè vti vnitam alteri Ecclesiæ *Verall. in decis. 347. part. 3. Rot. in decis. 204. & 207. in antiquis*. Notatamen ad hanc materiam, quod vnio facit amittere nomen beneficii *Anton. Fab. in decis. 60. Cod. de Episcop. & Clericis*. Ex quo infero primò, quod vnione dissoluta beneficium vacat, vt prius *Verall. in decis. 345. part. 3. & Cassad. in decis. 2. de iudiciis*. Infero secundò, quod beneficium vnitum non comprehenditur sub regula de triennali possessore, idem *Verall. in decis. 249. eadem par.* Infero tertio ad decis. Rot. 21. de rebus Ecclesia non alienandis in antiquis, vbi pariter beneficium vnitum definit nomen beneficii habere.

COLLECT. 721.

Super Concil. Trident. sess. 24.

can. 6.

Licet Episcopis in irregularitatibus omnibus, & suspensionibus ex delicto occulto prouenientibus, exceptis iis, quæ oriuntur ex homicidio voluntario, & aliis deductis ad forum contetiosum, dispensare, hoc dicit. Cuiusquam Sacram dispositionem de pluribus solet frequentius disputari. Et primò, quod dicatur delictum notorium ad finem, vt Episcopus dispensare nequeat, & *Myensing. de iudic. de iur. not. 1. quando omnibus eis locis, vbi contingit, hominibus vel gl. item maior pari conser. can. 6. obseruat. 3.* Secundò pariter notorium dicitur quod ex actis constat, Rot. Pe-

ruf. in decis. 10. & Gramm. in decis. 36. Quod linita in casu decis. Puti. 284. lib. 1. ubi fuit decisum, quod ex actis non resultat notorium anre conclusionem in causa, & iterum decidit Rot. in decis. 393. in nouis, & in decis. 69. in antiq. Cassad. in decis. 1. de restitutione spoliat. Tertiò per confessionem patris Iaffred. in decis. 99. quam not. ad text. in cap. cum olim, de verborum significatione. Secunda est dubitatio, quando scilicet dicatur delictum deductum in iudicium, seu ad forum contentiosum, & dicas quando est facta citatio, nam Iudicium à citatione incipit, ita Anton. Fab. in decis. 2. de iniur. vocando, quam not. ad text. in §. fin. Instyus. de pœna temere litigantium, sicut pariter per citationem inducitur iurisdictionis præuentio, idem Anton. Fab. in decis. 3. Cod. ubi de crimine agi oportet. Sed num dicatur delictum deductum in iudicio, si socius delinquentis non ipse tractus fuerit in iudicio, & dicas negatiuè, & ratio est, quia res inter alios acta aliis non nocet, ita pulchrè Sayrus in decis. 2. de sentent. & re iudicata. Tertiò dubitari pariter solet, an Capitulum, sede vacante dispensare possit in omnibus casibus, in quibus potest Episcopus, & Sayrus in decis. 31. de temporibus ordinationum, decidit in affirmatiuam, quam decisionem not. ad text. in cap. cum hu. de maiorat. & obediens. Sed qualis debeat esse hæc absolutio, de qua hîc, an scilicet in Sacramento pœnitentiæ, vel in foro secreto extra confessionem, & Sayrus in decis. 11. de priuilegiis, decidit, quod debet fieri in foro secreto extra confessionem.

COLLECT. 722.

Super l. 1. §. de portat. ff. de bon. poss. contra tab.

Dicit hic textus, quod deportatus habetur pro mortuo, & ita decidit Iaffred. in decis. 90. Tu verò adde, quod & etiam Bannitus, Farinac. in decis. 156. Secundo absens mortuo æquiparatur Rot. Aragon. in decis. 56. Tertiò Monachus, Maynard. in decis. 39.

COLLECT. 723.

Super l. 2. ff. si quis in iur. vocat. non ierit.

TExt. iste ponit pœnam contumaciæ, quæ est, vt multari cõtumax possit. A qua venit primo excusandus per spontaneam comparitionem, vt decidit Curia Archiepiscop. Neap. penes me in decis. 22. eiusdem curiæ, & ratio est, quia iniquum est habere hominem, & pœnam, Gramm. in decis. 95. quam not. ad text. in l. 2. ff. de dol. mal. exceptione. Secundo excusatur si ob iustum impedimentum contumaciam contraxit, ita pulchrè Afflict. in decis. 29. & quæ concurre debeant, vt iustum dicatur impedimentum videas Sebast. Medic. in decis. 9. Tertiò quando contumacia non esset accusata, quia non dicitur contumax quis, si in die cadentis termini actor non compareret pro accusanda contumacia, ita Tressan. in decis. 29. quam not. ad text. in l. ex co. seu suff. de appellat. Excusatur quartò, si fuerit quis aduersus contumaciam restitutus, quia etiam expensas contumaciales recuperat, I-

id. in Thesaur. in decis. 9. quam not. ad celebrem text. in l. *Sacrimus*, Cod. de iudiciis. Quinto excusatur ob contumaciam præsumptam, *l. affred. in decis. 90.* quam not. ad dicta per *Bart. in l. diuini*, ff. de iur. iur. restitutione. Excusatur sexto, si quis fuit citatus à ludice penitus incompetenti, quia ob id non dicitur contumax, & per consequens mulctari non debet, ita perbellè animaduertit decidendo *Mynfinger. centur. 8. v. 90.* quam not. ad text. in c. *si diligenter*, foro competentis. Excusatur septimò, in casu decision. *Ros. Lucens. diuers. 43.* vbi fuit dictum, quod contumax non est, qui iniuncto præcepto non obtemperat, ac proinde mulctari non debet, vt voluit etiam *Mayrard. in decis. 90. lib. 3. Ros. Tholos.* quam not. ad text. in l. *1. ff. iur. vocari v. eam.* Excusatur octauò, in pulcherrimo casu *Ros. Roman. apud Farinac. in decis. 11.* vbi fuit dictum quod contumacia sine trina citatione non inducitur, & proinde vnica vice citatus non comparens mulctari non potest, quam decision. not. ad pulcherrimam gloss. in c. *1. de milite Vassallo qui contumax fuit.* Excusatur nonò, in ficto contumace, & quando dicatur verus & quando fictus vide pulchram decision. eiusdem *Ros. à Farinac. collect. 11.* Excusatur decimo in casu *Thomng. in decis. 99.* vbi fuit dictum quod existente consuetudine, vt contumax non mulctetur non procedit dispositio text. nostri, quam not. ad text. in l. *de quibus*, ff. de legibus, quando verò contumax habeatur pro confesso, videas pulchram decisionem *Mynfinger. centur. 3. obseruat. 40.* quam not. ad text. in l. *1. ff. de confessu.*

COLLECT. 714.

Super l. 1. in principio, ff. de pœnis.

IN pœnis infligendis inspicitur tempus delicti, nec officit si postea status mutetur, hoc dicitur. Ex qua conclusione infero ad nonnulla prædicabilia, mentique tenenda. Et primò ad pulchram decis. *Curia Archiepiscop. Neapol. pœnes me 13.* vbi si minor deliquit, quamuis maior efficiatur, debet tamen vt minor puniri, & sic attendi tempus delicti. Infero secundò, ad decisionem *Valas. Ros. Lusitan. 57.* vbi fuit dictum quod si quis tempore delicti reperiebatur priuilegiatus, licet postea cesset causa priuilegij potest puniri à primo Iudice, et si priuilegiatus non sit. Infero tertio, ad decisio. Sacri Concilij *Neapol. apud Gramm. in decis. 50.* vbi ob eandem rationem fuit dictum quod Clericus qui delictum commisit, & demum vxorem duxit non potest de eo cognosci per Iudicem secularem, quia debet attendi status commissi delicti, quam decis. not. ad pulchrum text. in c. *unico de Clerici conuicti.* Infero quarto, ad decisio. *Anron. Fabri Ros. Sabaudia 14. Cod. de Iurisdictione omnium Iudicum*, vbi fuit dictum quod clericus repertus tempore delicti in habitu secularis militiæ, licet postea clericales vestes sumpserit, non gaudet clericali priuilegio, & nulla quidem melior ratio reddi potest, quia inspicitur tempus delicti. Infero quintò, ad decisiones *Cauale. Ro. Finiz. 10. & 11. part. 5.* Infero sexto ad decisionem de *Fran. b. 209.* vbi fuit dictum quod clericatus in fraudem post sententiæ foriudicationem, nõ prodest quoad

remissionem; Nunc limita supradicta omnia in casu *de Franch. in decis. 391.* vbi fuit dictum, quod relegatus effectus Clericus post relegationem si discessit ab Insula Iudex Ecclesiasticus de eo cognoscit.

COLLECT. 725.

Super l. ex factis ff. de heredibus instituendis.

EX facto alterius aliquis puniri seu teneri non debet, hoc dicit. Ex quo infero primo, ad pulchram *decis. Capp. Tholos. 121.* vbi fuit dictum quod publicatis bonis filij ob aliquod delictum non censetur publicata proprietas penes patrem remansura; Infero secundo, ad *decis. Anna in cons. 60.* vbi fuit dictum quod utilitas patris non nocet, nec praeiudicat filio quoad notabilitatem. Infero tertio, ad *decis. Th. ff. 104* vbi fuit dictum quod confiscatis bonis paternis conservatur filius legitima, aliis filius de facto patris teneretur, quam decilio. not. ad text. in *l. cum ratio, ff. de bonis damnatorum.* Infero quarto, ad decisiones *Franch. Mar. 425. & 425. p. 1.* vbi fuit dictum, quod dominus non tenetur pro delicto sui famuli, quas decisiones not. ad limit. text. in *l. 3. ff. de vi, & vi armata*, quam illationem limita quando famulus delinquit in officio à Domino deputatus, *Cappell. Tholos. in decis. 196.* Infero quinto, ad pulchram decisio. eiusdem *Cappell. Tholos. 196.* vbi fuit dictum, quod Magister non tenetur de facto famuli sui, vel servitoris, nisi positus fuerit ad officium ad ipsum spectans. Infero sexto, ad *decis. Rot. Marchia 178.* penes *Grat.* vbi fuit dictum, quod dominus non tenetur ex facto institoris. Nunc verò limita regulam principalem in

casu *Fab. in decis. 19. C. de penis*, vbi fuit dictum, quod tenetur Advocatus de eo, quod dicit Client, quod supremi Principis maiestatem labefactavit.

COLLECT. 726.

Super c. Clericos de sentent. excommunic. in sexto.

SEdet in presentij tex. materia Emparæ, seu Recommodationis, Super qua principalis quaestio, quæ fieri solet est, num iniuste caprus emparari possit. Nam Curia Archiepisc. Neap. decidit iniuste captum arrestari posse, ut *Ego ipse scripsi in decis. 37.* & propterea in eadem Curia solet dici, malè caprus iniuste detinetur, ut testor *Ego ipse in decis. 33.* quam opinionem decidendo ampliauit *Rot. Pisani. testa Mart. in decis. 78.* vbi decidit carceratum nulliter nedum pro eodem delicto arrestari posse, verum etiam pro diverso. Limita nunc in casu *decis. Capicij 51.* vbi dicit veram esse conclusionem de rigore iuris, verum de acquitare debet confirmari, ne creditor suum amittat creditum. Limitari potest pariter, & secundo *Reg. supraposita*, quando captura fuisset iniusta ex parte Iudicis nempe in Ecclesia, ita *de Franch. in decis. 415.* Limita tertio, in casu *decis. Perus. 70. penes Ludovicum.*

Agit insuper hic text. in secundo casu *mar. habilitationis Clericorum*, super qua licet nonnulla scripserim in *Collect. super l. 1. ff. de custodia reorum*, hic tamen duo pulcherrima adde, Et primo, quia quatenus hic dicitur, quod si clericus carceratus præstat cautionem de stando iuri, debeat à carceribus relaxari, hodie non est in usu in Curia Archiepiscop. Neap. & ybique

vbiq; quoad cautionem de stando Iuri, sed solent Rei inquisiti habitari cum cautione de tenendo palatium, domum, aut Ciuitatem loco carceris, vt scripti in *decis. eiusdem Curia* 23. Secundo notandum, quod carceratus si habilitatur per palatium, aut in vna camera cum fideiussore, deinde allegato, & posito in alio loco sine consensu fideiussoris, si aufertur liberatur fideiussor, vt *decisum refert Causa. dec. 14 part. 5.*

COLLECT. 727.

Super c. 1. qua fini regalia.

Hic enumerantur omnia ea, quæ regalia sunt; inter quæ ponitur etiam aqua, aqua vniuersalis; Maior autem questio, quæ in præsentem materiam fieri solet est num ista conclusio vendit sibi locum in aqua, quæ nascitur in territorio proprio, seu priuato, nam quod sic tenuit, & disputat *Maynard. Rot. Tholos. in decis. 91. li. 3. Rot. verò Pisan. iuste Mart. in decis. 174.* totum contrarium tenuit, vbi voluit quod aqua nascens in priuato loco commenda est sub ipsius proprietate, ex qua decisio. Infero ad multa alia pulcherrimo. Et primo, ad decisionem *Iaffred. 229.* vbi fuit decisum, quod non potest cogi Dominus aquam illam alteri concedere. Infero secundo, ad illam *Coter. Rot. Gorman. 113.* vbi fuit dictum, quod aqua nascens in territorio priuato, adeo est in dominio domini territorij, quod non potest Princeps illa, vii pro publico, nisi iusto pretio soluto, quam not. ad text. in l. item si verberat. m. ff. de rei vend. cautione; Infero tertio, ad decisionem *A. n. alleg. 79.* vbi fuit dictum, quod isthæ conclusio procedit etiam in aqua

oriens ex paludibus; ex qua subinfero ad decisionem eiusdem *Anna alleg. 68.* vbi fuit decisum, quod aqua nata in territorio alicuius est priuata, & non de regalibus, & propterea non tenetur quis ad exhibitionem eiusdem aquæ; Infero quarto, ad decisionem *Boer. 178.* vbi Barones ex vetusta consuetudine habent quarumcumq; aquarum decursum, ex qua decisio. subinfero ad aliam *de Franc. 183.* vbi fuit decisum, quod potest Baro suis Vassallis prohibere ducere aquam pro eorū prædiis irrigandis, quod limita in casu *decis. Fin. 443.* vbi fuit dictum, quod habens concessionem à Principe ducendi aquam dicitur habere iustum titulum, & propterea virtute præfate concessionis potest Vassallus ex flumine, sine Baronis licentia aquam ducere, quam not. ad *Doctrin. Ioan. Fabri in §. Flumina Institut. de rerum diuis. quemadmodum, & Principis privilegio potest quis molendina super aqua construere, vt pulchre refert decisum *Franch. Ma. c. in dec. 348.* Infero per de eiusdem Principis licentia potest quis pontem, seu traliam super aqua publica facere, vt pariter decidit *idem Franc. Marc. in decis. 347. part. 2.* Item Aggeres facere etiam potest, *Idem March. in decis. 270 p. 2.* Et an, & quando quis aquam ex flumine publico ducere possit ad molendinorum usum, vide pulchram decisionem *de Auat. Rot. March. 90.* & eundem *Marquem in decis. 300. part. 2.* Et in decisionem *40 part. 1.* obiterque pro aquarum materie complemento nota quod nemo potest mutare cursum aquæ propriæ *Franch. Marc. in decis. 498. p. 1.* quam not. ad text. in l. 2. C. ad leg. Aquæ & vide aliam decisionem *Ant. Fab. §. C. de seruitutibus,* vbi pariter de aqua mat loquitur.*

COLLECT. 728.

Super l. Titia. §. Imperator. ff. de legat. secundo.

Hic pariter sedet materia reuocationis donationis ob superuenientiam liberorū, & ultra ea, quæ scripti in *Collect. super l. si vnquam. C. de reuocandis donatio.* hic addas aliqua Et primò amplia, vt adeo vera sit conclusio, quod reuocatur donatio per filiorum natiuitatem, quod procedit etiam si donatio esset facta contemplatione matrimonij. vt pulchrè dicit decisum *Ant. Faber. in d. cis. 2. C. de reuocand. donatio.* Amplia secundo, vt præfata *l. si vnquam* locum sibi vendicer etiam in feudo, vt fuisse decisum in Sacro Consilio Neap. in causa Martini de Forma cum eius fratre, refert *Ann. sing. 285.* Amplia tertio, vt locum etiā habeat existente iuramento *Balb. in decis. 99.* Amplia quarto, vt etiam rei singularis donatio reuocetur, per liberorum superuenientiam, quod intellige si donator non fuisset tanti pretij rem donaturus si de liberis cogitasset, ita *Anton. Fab. in decis. 9. C. eod. tit.* Amplia quinto, in casu eiusdem in *decis. 10. eod. tit.* vbi fuit decisum, quod donatio facta inter coniuges, etiam reciproca reuocatur filiorū natiuitate. Amplia sexto, vt locum habeat etiam si renunciatiū esset dispositioni *l. si vnquam Andr. Gayl. lib. 1. obseru. 40.* Amplia septimo, vt procedat etiam si donationis tempore alios habebat liberos, quia reuocatur per aliorum natiuitatem, *Ant. Fab. in d. cis. 8. C. eod.* Amplia octauo, vt reuocetur etiā per legitimationem illegitimorum, vt in *Rot. Pisa.* fuisse decisum testatur *Mart. in decis. 161.* quam not. ad *text. l. in communium. C. de naturalibus liberis.* Am-

plia nonò, vt etiam reuocetur si filij nati ilico decesserint, ita pulchrè de *Laurent. Rot. Auenion. in decis. 17.* quā not. ad *ampliat. l. 3. C. de posthumis instituendis.* Nunc verò limita, & primò, vt non procedat in donatione remuneratoria, quæ nedum per liberorū natiuitatem, verum etiam ex quacunque alia causa non reuocatur, *Anton. Fab. in decis. 3. Cod. de reuocandū donatio.* quam not. ad *ampliat. text. in l. si pater. ff. eodem tit.* Limita secundo, quoad fructus, qui non restituuntur reuocata donatione per liberorū superuenientiam, *idem Ant. Fab. in decis. 4. C. eod. tit.* quam singulariter not. ad ornatum *glos. in l. generaliter. ff. de fideicommissariis libertatibus.* Limita tertio in casu eiusdem in *decis. 5. C. eod. tit.* vbi fuit dictum, quod donatio collata in filium non reuocatur ipso Iure per aliorum superuenientiam, sed per querelam inofficiosæ donationis, vsque ad legitimam dūtatar. Limita quarto, in casu obseru. *Polid. Rip. 290.* vbi pariter fuit decisum, quod donatio, ob superuenientiam liberorum licet reuocetur ipso Iure, requiritur tamē declaratio patris donantis, ita quod ante illam non inducatur fructuum acquisitio. Limita quinto, quando de liberis donationis tempore cogitasset, & de liberis ad impediendam donationis reuocationem dicitur cogitare, qui vxorem ducturus erat, non autem ille, qui habet vxorem, ex qua liberos sperare possit, vt pulchrè decidendo animaduertit *Anton. Faber. in decis. 7. C. de reuocandū donationibus.*

COLLECT. 729.

Super l. generaliter. vbi DD. C. de Episcopis, & Clericis.

Hic propriè sedet materia probationis Clericatus, in qua dic-

cas,

cas, quod variis probatur modis. Et primo, non probatur per indicia, atque coniecturas, sed per veras, atque concludentes probationes, *Boer. in dec. 117.* Secundò Clericus primæ tonsuræ incedens absq; habitu, & tonsura si vult probare se beneficiatum ad finem efugiendi Forum seculare non sufficit probare titulū beneficii, nisi probet illius etiam possessionem, *Mastrull. in dec. 114. p. 2.* Tertio per solam famam absque adminiculō non probatur Clericatus, *Car. Put. in decif. 363. lib. 3.* Quarto Clericatus probatur per testes, maxime deficientē, & per dila scriptura, *Guid. Pap. in decif. 474.* Quintò, quando non agitur de alicuius præiudicio, tunc Clericatus probatur ex dicto vnus testis, ita *Gusbobon. in decif. Rot. Rom. 133.* Sextò Clericatus probatur per literas Episcopi attestantis se cōtulisse ordines illi, qui se Clericum asserit, *Gram. in dec. 81.* Septimò, testes deponentes de communi reputatione probant quem esse Clericum, ita pluries decidisse *Rot. testatur Farinac. in dec. 67.* & de alio modo probandi Clericatum, videas pulchram decisionem eiusdem *Ro. 13. de prob. in antiq.*

COLLECT. 730.

Inl. editum, ff. de questionibus.

Tortura remediū subsidiarium dicitur, hoc dicit. Et propterea, aliis existentibus probationibus, reus torqueri non debet, *Balb. in decif. 39.* Hinc fit secundò quod ab isto decreto torturæ potest appellari, *Frac. Mar. in decif. 907.* quam nota ad ornatum *tex. in l. 2. ff. de appellat. recipiend.* & nedū à decreto torturæ, verum etiā ab eius comminatione, *Guid. Pap. in dec. 136.* Hinc fit tertio, quod non semper licita est tormentorum mutatio, præterquā in casib; per *Viu. congestu in dec. 362.* Hinc fit quarto, quod reus iam

conuictus torqueri non debet, *Ant. Fab. in decif. 15. C. de questionib; & lassred. in dec. 21.* quas not. ad *tex. in l. 2. C. quorum appellat. non recipiunt.* quod limita in casu *decif. eiusdem Senat. Anton. Fab. in dec. 17. eod. tit.* vbi fuit dictum, quod reus etiam sufficienter conuictus in atrocioribus criminib; subiicitur tormentis ad detegēdos socios. Hinc fit quinto, quod adeo super probatis tortura inferri non potest, quod hodie adinuenta est clausula citra præiudicium probatorū, quæ quid operetur ponit decidendo pulchrè *Viu. in dec. 143.* Hinc fit sexto, quod tortura repeti regulariter non potest, præterquam in casib; congestis pulcherrimè per *Rot. German. penes Coler. in dec. 112.* quam no. ad *tex. in l. repeti. ff. de questionib;* Prima est *Rota Lucen. penes Magon. 89.* vbi fuit dictū quod tortus persistens in negatiua meram veritatem dixisse præsumitur, & propterea definitiue absoluendum esse, quam *decif.* nota etiam existente protestatione, quia illa nō operatur nisi super iis, super quib; tortus non fuerat conuictus, seu cōfessus, ita pulchrè *Gam. in dec. 29.* Secunda est *decif. Senat. Sabaudia 25. C. de questionib;* vbi fuit decisum quod tormentorū patientia purgat indicia & propterea reus venit liberandus; quod limita nisi habita sit questio sine præiudicio indiciorum, quo casu poena ordinaria mutada est in extraordinariam, secūdum *Boer. in dec. 163.* Tertia decisio est *Mysing. cēt. 5. obser. 12.* vbi ait soluendū esse à processu, & inquisitione, non autem definitiue. Quarta decisio est *Curia Archiep. Neap. penes me 15.* vbi absolutè li-

berari debet reus. Secūda principalis quæstio est num tortura faciat personā testis, aliā in habilis ut sit integra, & in affirm. decidisse *Senar. Sabaud. a testatur Ant. Fab. in dec. 23. C. de quæstionib.* Tertia est dubitatio nū possit deueniri ad torturā priusquam de corpore mortuo constet. & neg respōdit *Ro. Lucens. Daur. in dec. 39.* Quod limitata in crimine allassini, vt decidendo cōcludit *Ant. Fab. in dec. 17. C. de quæst.*

COLLECT. 731.

Super c. 1. de crimine falsi.

TEstis falsum deponens tres personas offendit, Iudicē scilicet, Partem, & Deum, grauitēq; puniri debet, hoc dicit. Excusatur tamen testis à pœna falsitatis in nonnullis casibus. Et primò, quādo falsarius nullum emolumentū consequutus esset, *Rur. R. t. Lituan. in dec. 5. circa medium.* Excusatur secundo, quando eius falsitas non esset nociua, nec apta nocere, pulchrè ac notabiliter *Verat. in dec. 5. p. 1.* quam not. ad glo. in l. damus, C. ad legem Corneliam de falsis Excusatur tertio, quando pars nullo fuerit damno affecta, ita pulchrè *Cornaz. in dec. 111.* Excusatur quarto, ratione iustitiae, & propterea testis rusticus varians coram diuersis iudicib. non tenetur pœna falsi, ita perbellè animaduertit decidēdo *Magon. Ro. Lucens. in dec. 43.* quā diligenter nota ad ornatum tex. in c. super pœna. Excusatur quinto, in casu decisiu' *Ro. per eos eundem Magon.* vbi fuit dictum quod testis verū falsū tamen deponens non tenetur pœna falsi. Excusatur sexto, ratione obligationis, vt in pulchro casu *Pru. 31. dec. 62.* quam no. ad tex. in l. pradia ff. de acquirenda p. ff. §. one. Excusatur septimò, quando falsitas esset in tempore, vel

in circūstantiis non substantialibus, ita *Farinac. in dec. Rot. Rom. 47.* Excusatur octauò, quando falsitas non esset sufficienter, ac cōcludenter probata, acita, & taliter quod nullo alio modo veritas haberi possit, ita decisum refert etiam *Farinac. in dec. 116.* quam no. ad *119. in l. sciant iusti, C. de prob.* Excusatur nonò, quando falsi deposuit antequā iurauit, ita *Myrsin cent. obser. 80.* quæ verò sit pœna testis falsi vide pulchrā d. c. *Ro. Pedem. 18.* vbi imputationis manus decidisse *Senar. refert.*

COLLECT. 732.

Super c. quod ad consultationem, de sent. & re iudicata.

ELapis decem dieb. sententia dicitur facere transitum in rem iudicatā. Quod amplius procedere etiam in sententiis peritorum in arte, quæ sicut ceteræ sententiæ transitu in rem iudicatam faciunt ita *Thyff. in dec. Rot. Ped. m. 25.* quam no. ad ampliationem text. in c. proposuit de sententia. & re iudicata. Nunc limita Reg. & primò in sententia nulla quæ nunquam transit in rem iudicatam, ita pulchrè *Cornaz. Ro. Lucens. in dec. 181.* quam diligenter not. ad text. in l. 4 §. condemnatum ff. de re iudicata. Limita secundo, in causā matrimoniali, ita *Plagur. in dec. 35.* quā not. ad ornatum tex. in c. Beroldus. not. tu. Limita tertio, in sententia causæ criminalis, ita decidit *Bald. in dec. 90.* hic etiam dici solet quod in criminalib. non concluditur, ita *Caryan. in dec. 81.* quam not. ad limitationem tex. in c. cum del. p. de fide instrument. Limita quarto, in sententia, quæ profertur secundū consiliū sapientū, quæ nunquam transit in rem iudicatā, ita *Petr. d. Bonu. R. Bonon. in dec. 97.* vbi quoque decidit intra quantum tempus appellandum sit à prefatis sententiis.

Finis tertia Partis.

COLLE:

COLLECTANEA DECISIONVM

OMNES FERE CASVS IN TRIBVNALIBVS
Italiæ, præsertim Romanæ Rotæ manuscriptos, ac Cur.
Archiep. Neap. Hispaniæ, Galliæ, Germaniæ,
& Poloniæ decisos, ac controuer-
fos complectens.

IN QVA SVB DIVERSIS VTRIVSQVE IVRIS SEDIBVS
*locis S. Concil. Trident. Bullis Pontificiis, Regulis Cancellariæ Apostolicæ,
Constitutionibus, Pragmaticis, Consuetudinibus, Capitulis,
Regni Neap. breuiter collocantur.*

Opus Iudicibus, Causarum Patronis, ac omnibus in foro tam Eccles. quàm
Secul. versantibus, maximè necessarium.

AUTHORE

IO. ALOYSIO RICCIO, VIRO PATRITIO
Neap. ac eiusdem Urbis Eccles. Canonico.

Pars Quarta.

1977

THE JOURNAL OF THE AMERICAN MEDICAL ASSOCIATION

PUBLISHED WEEKLY
535 N. Dearborn Street, Chicago, Ill. 60610
Subscription Office: 535 N. Dearborn Street, Chicago, Ill. 60610
Telephone: (312) 462-5000

Subscription Rates: \$12.00 per year in advance
Single Copies: \$3.00 per copy
Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.
Postmaster: Send address changes to JOURNAL OF THE AMERICAN MEDICAL ASSOCIATION, 535 N. Dearborn Street, Chicago, Ill. 60610

Subscription Service: JOURNAL OF THE AMERICAN MEDICAL ASSOCIATION
Subscription Office: 535 N. Dearborn Street, Chicago, Ill. 60610
Telephone: (312) 462-5000

Subscription Service: JOURNAL OF THE AMERICAN MEDICAL ASSOCIATION
Subscription Office: 535 N. Dearborn Street, Chicago, Ill. 60610
Telephone: (312) 462-5000

4-A

Ad Illustriss & Reuerendiss. Dominum

D. DECIVM CARAFAM

S. R. E. CARDINALEM,

ET ARCHIEPISCOPVM

Neapolitanum.

PTABAT, Illustrissime Praesul, moralis ille philosophia Princeps hominum animos per corporis fenestras cerni posse, ut exinde quis cuiusque sit affectus, & cordis ar cana aperirentur. Quod utinam euenisset: nam dum argumentum aliquod in praesens ad indicandam quali ego sim tuae munificentiae nexu deuinctus, quauisve humanitati tuae vinculo obstrictus relinquere gestio, nec tuis hoc inculto dicendi genere auribus obstrepere, nec ad verba apta querendum, ob ingenij mei tenuitatem frustra niti esset opus, cum mea ad obsequendum tibi propensio vehemens, & ad nomen venerandum tuum maximus ardor, & gratitudinis signa erga has tui animi dotes (quas dum Roma essem, & praeclaras, & augustas tibi inesse expertus sum) vnico intuitu euidenter paterent. Verum quia proprietate hac priuamur, per alia sensibilia hac a me demonstranda forcent, ni vires procul abessent. Necessitatis igitur impulsu id mihi accidit quod Pictores in effigiandis imaginibus artis peritia docuit, cum aliquando eas in suis tabulis eminens reiecit, & remotioribus partibus distare, vel in regionibus longinquis sita esse inspectantibus ostendere conantur, ut penetratius effingant, ac pusillas delineent, ut facile, sic inuentium visum eludentes, loci distantia in causa esse videatur, ne pictura lumina, ac pulchritudo, & exacta membrorum distinctio, & concinna colorum varietas oculis percipi queat. Vnde haud ingrati tudinis vitio tribuendum, si vel te heroicae virtutis amulum rudicalamo effigiatum, vel me minus, quam par est, delineatum ad absolutam grati animi imaginem referendam pagella ista representet: cum ad elegantem tuarum praeser-

tim eximiarum laudum formam depingendam penicillus ineruditionis
meae propè accedere nequeat: imò adinnet a hac sedulo describenda lon-
gè distare agnosco cunctam etiam orationis ornatum, atque splendorem.
Idcirco, Cardinalis amplissime, te summis extollendum encomiis, ac
magnis cumulatim meritis, silentio potius, ut plerumque fit tibi con-
gruus deficit sermo, venerari constitui. Caterum cum nil praesto sis ve
in medium proferam ad meam perpetuo dicatam tibi voluntatem ali-
quo pacto te laudam, nisi legales quaedam lucubrationes huius proximi
mensibus exarata, ecce tam illas, hoc volumine complexas, qualescum-
que sint tibi humilis, ac libens offero, non dubitans quin pro tua singu-
lari benignitate humaniter à te accipiantur, quamvis minimè te dignas
existimem. Interim dum ad maiora tuo fretus auxilio properare con-
tendo, tuo semper exoptando patrocinio vnum mea à te gratuito, ac per-
liberaliter decorari expecto. Vale Illustrissime Domine, totius gregis
vigilantia tuae crediti columen, ac tutamen.

Neapol. Idib. Ianuar. M. DC. XV.

Illustriss. & Reuerendiss. amplitudinis tuae

Humillimis Seruis

ALOYSIUS RICCIUS

IO. A-

IO. ALOYSII RICCHII

VIRI PATRICII

Ncapolitani

COLLECTANEA,

SEV

Reportata Veriusque Iuris decisionum.

PARS QUARTA.

COLLECT. 733.

Super l. 3. ff. de interditiis, & Relegatis.

RELII nobilitatem generis habent à maioribus, non autem à Patre, hoc dicit. Ex quo text. infero ad nonnulla pulcherrima, & quotidie contingentia, & nota quod si Pater artes viles exercuerit, non præiudicat ex hoc filius, qui trahunt nobilitatem à maioribus, *B. alb. in decis. 29.* quam not. ad ornatum text. in *cap. filius*, ff. de Senatoribus, ex qua subinfero ad *decis. Guid. Pap. 196.* vbi fuit dictum, quòd adeo est ius nobilitatis fauorabile, vt nobilis ob vile exercitium, tamdiu desinat esse nobilis, quamdiu exerceat, sed eo dimisso, reuiuiscit nobilitas, sicque non solum filiis, sed nec & sibi met ipsi Pater præiudicat, quando ad actus nobilium redierit. Infero secundo ad *decis. Sac. Consil. Nap.* quam refert *Ann. in consil. 80.* vbi

fuit dictum, non nocuisse filius confessionem Patris publico Instrumento vallatam, quia declarabat suam familiam nunquam in aliquo ex quinque sedilibus gauisam fuisse, vt in causa illorum de Acciapaccia; filij etenim Aloysij, qui illam fecerat declarationem fuerunt reintegrati ad Sedile Capuanum. Infero tertio, ad *decis. meam 4.* vbi ego ex nonnullorum sententiis decido, Patrem non posse renunciare iuri nobilitatis, & dæto quod renunciauere, filiis eius non obest, & ratione motus fui, quia in iis, quæ ex genere proueniunt, Pater filius præiudicare non potest, *Maynard. in decis. 90. lib. 1.* Infero quarto, Quod sententia lata in causa nobilitatis contra Patrem non nocet filiis, *Auna consil. 18.* ex qua subinfero ad *decis. Rota Aragon.* de qua per *Iosiph. Sess. in decis. 4.* vbi fuit dictum, quod si Pater per sententiam declaratus ignobilis non per hoc filius declaratus pariter censetur, sicut Pater, quam *decis. intellige*, quando filius vellet

Aaa 4

seclusa persona Patris iurare se titulo, vel proprietate Aui, & maiorum, quo casu sententia lata cōtra Patre filius nō nocet, vt decidit *ad Rot. A. ag. in decis. 6.* tamen nota quod sententia lata in fauorem filij in causa nobilitatis non prodest Patri, *Anton. Gama in decis. Ro. L. f. tania 112.* cuius ratio est, quia nobilitas descendit de maioribus ad descendentes, non autem ascendit de filiis ad parentes ordine retrogrado, *Seff. in decis. 4.* Infero quinto, quod exceptio rei iudicate, quæ nocet Patri, non obest filijs in causa nobilitatis, vt animaduertit *Anna in conf. 174* cuius deci. ratio est, quia in causa nobilitatis filius non dicitur eadem persona cum Patre, vt animaduertit *Anton. Gama in decis. Lufitana 174.* & facit optimum ad hoc *Constitutum 19. Anna*, qui refert *decisionem Sacri Consij Neapolitani*. Amplia omnia supradicta, vt procedant etiam in fratre, quia sententia lata in fauorem vnus fratris in sedilibus viuat alteri fratri consanguineo, vt refert in Regno Aragon. *decisum Seff. in decis. 3.* & ita pariter in *Sacro Neap. Conf. anno 1548.* in causa delli Pandoni cum Sedili Capuano, *Anna in f. g. 468.*

COLLECT. 734.

Super l. oleo, C. de usuris.

Omnis rerum alienarum administrator tenetur reddere rationem administrationis, hoc dicit, ex quo infero, quod si interpellatus illam non reddiderit tenetur ad interesse, *Rot. Genuens. in decis. 161.* & nedum ad rationes reddendas obligantur, verum etiam ad librum rationum consiciendum, aliis contra

cum iurari poterit in litem secundum pulchram *decis. Verall. 157 part. 2.* Amplia text. primò procedere etiam in hæredibus eorum, qui administrant aliquid, quia tenentur ad reddendum rationem, *Rot. Genuens. in decis. 27. 53. & 59* & idem *Verall. in decis. num. 2.* Amplia secundò, procedere etiam in procuratore ad negotia, ac in eius hærede, *Mag. n. in decis. 42. Rot. Florent.* Amplia tertio, etiam in executore alicuius testamenti, vt pulchrè decidit *Mart. Rot. Pisau. decis. 99.* quam reponas ad text. in *cl. 1. de testamentis.* Amplia quarto, vt gerens negotia aliena redubi teneatur reddere rationem suæ administrationis, verum etiam soluere interesse, *Rot. Genuens. in decis. 24. & 81.* Amplia quinto, vt etiam ad hoc onus ardeatur illi, ad quos bona aliena perueniunt, eadem *Rot. pulchrè in decis. 43.* Amplia septimò, in eo, qui curam suscipit tenendi rationem de aliquare, & negotio, quia ipse quoque tenetur de ea, vel de eo rationem reddere, *eadem Rot. in decis. 53.* Amplia octauò, vt ad euitandam redditionem rationum non possit dominium reuocare, *Rot. Genu. in decis. 149.* Amplia nono, etiam in commissario hereditatis, & si differt ad quid teneatur, vide pulchram *decis. apud Papon. lib. 15. tit. 8. art. 2. §. 4.* Amplia decimò, vt gerens negotia aliena teneatur reddere rationem suæ administrationis, non obstanre præscriptione 30. ann. *Rot. Genuens. in decis. 103.* & ratio est secundum *Boignin. in decis. 12. num. 12. part. 2.* quia ratio administrationis bonorū intra 30 annos, & ultra reddi potest. Amplia vndecimò, vt non liberetur per præsentationem calculi, seu computi alieni, quia in iis intelligitur electa industria personæ, *Rot. Genuens. in decis. 109.*

decis. 309. Amplia duodecimò, vt eide-
dem incumbat onus probandi, quod
in administratione gestu est, ac pro-
pterea teneatur librum rationis con-
ficere, *eadem Rot. in decis. 117. & 163.*
Amplia decimotertiò, vt administra-
tores teneantur in solidum eiga par-
ticipem, *eadem Rot. in decis. 59.* Amplia
decimoquartò, vt nedum reddere
rationem teneatur, verum etiam
contra eum possit agi ad soluendum
reliaqua *ead. Rot. in decis. 202.*

COLLECT. 735.

Super cap. sand. de foro competenti.

Forum quis sortitur ratione rei,
h. d. ex quo infertur primo, quod
Clericus coram Iudice seculari con-
ueniri potest in actione reali, quasi
quod ob rem sortitur ibid. forum,
Franc. Marc. in decis. 250. & 1056. In-
fertur secundò, quod Clericus autor
laudatus teneatur defendere empto-
rem coram Iudice ipsius emptoris,
vt decimū refert *Myssing obseru. 22.*
cent. 1. 1. quā not. ad text. in l. venditor,
ff. de iudiciu. Infertur tertio, quod in
actione retractus Iudex domicilij
emptoris, vel territorij in quo est sua
cognoscat, vt fuisse decimū refert
Papon. lib. 7. tit. 7. arrest. 41. Infertur
quartò, quod Iudex Ecclesiasticus
non potest cognoscere de actioni-
bus realibus mixtis, vel personalibus
competentibus pro rebus immobili-
bus, *Papon. qui testatur de decisione Sena-*
tus, lib. 1. tit. 5. arrest. 15. Infertur quintò,
ad pulcherrimam *decis. de Franc. Conf.*
Neap. 177. vbi fuit dictum, quod fo-
rum quis sortitur, quando agitur a-
ctione reali, vel hypothecaria, secus
si personali, quam not. ad text. in l. si.
C. vbi in rem actio. Infertur sextò, ad
pulchram *decis. Tron. Rot. Paris. in decis.*

34. part. 2. vbi fuit dictum, quod in a-
ctione iuris congrui, cum sit realis
potest Clericus coram Iudice secu-
lari conueniri.

COLLECT. 736.

Super l. exigendi, C. de procurat.

Coniunctus admittitur pro con-
iuncto absque mandato, h. d.
Amplia procedere etiam pro mino-
re, *Ioseph Ludou. in decis. Lucens. 41. &*
decis. Perus. Franc. Marc. in decis. 99 p. 2.
Amplia secundò procedere etiam in
transuersionibus, *Magon. in dec. 6 Rot.*
Lucens. Nunc limita, & primò in fra-
tre, qui pro fratre ipse beneficialibus et-
iam cum cautione de rato non ad-
mittitur, *Billamer. in decis. 681. Cassad.*
in decis. 40. de procur. DD. de Rot. in decis.
6. cod. tit. in non. & in decis. 35. cod. tit. Li-
mita secundò, quando coniunctus
vellet experiri nomine coniuncti
contra alium pariter coniunctum, vt
pulchrè decidit *Iaffred. Balb. in decis.*
92. Limita tertio, in sceminis, quæ
pro coniunctis non admittuntur,
Ioseph. Ludou. in decis. Perus. 49. quam
nota ad limitationem text. in l. jami-
nus, C. de pro. tra. orib. Limita quartò,
vt non admittatur coniunctus absq;
mandato in casibus, in quibus requi-
ritur speciale mandatum, *DD. de Rot.*
in decis. 6 de procuratorib. in non. ac vide
pariter Lud. cit. decis. 49. Limita quinto,
in casu *decis. Balb. in decis. 415.* vbi
fuit dictum, quod coniunctus pro
coniuncto procuratorio nomine in-
terueniens, & non coniunctorio, si
non habet mandatum non admitti-
tur, licet caueat de rato, & ratio est
secundum *Berguin. in decisione 24. de*
iudiciu, quia tunc nec vt coniun-
cta persona admitti potest Limita
sexto, vbi coniunctis haberet pro-

curatorem, quia tunc absque mandato non admittitur, *Iosiph. Ludouic. in decis. 6.* Sublimita singulariter, & teneas menti, quando procurator esset negligens, quia tunc adhuc admittitur coniunctus, vt decisum refert *Card. Puteo* omnino videndus in *decis. 21. lib. 2.* Limita septimo, in criminalibus, ad quam limitationem omnino videas *decis. Th. saur. 263.* Limita octauo, in casu *decis. Franc. Marc. 242.* vbi fuit dictum, quod licet coniuncta persona possit in causa ciuili pro coniuncta comparere, tamen non potest constituere procuratorem, vt pariter deciderunt DD. *de Rot. in decis. 35. de procuratorib. in nouis.* Limita nono, in casu *decis. Magon. 6. Rot. Lucens. num. 6.* vbi fuit dictum, quod licet coniunctus pro coniuncto agat absque mandato, requiritur tamen, vt ratificatio postea fiat per principalem, quam limitationem Amplia illa pariter procedere etiam in fratre canente, vt pulchrè refert *decisum in Senatu Auenion. in decis. 24. de Laurent.* Limita decimo, in casu *decis. Capycij 143.* vbi fuit dictum, quod coniuncta persona, & non coniuncta possunt vt defensores comparere ad ostendendum de rei innocentia, ad quod vide etiam *Franc. Marc. in decis. 164.*

COLLECT. 737.

Super cap. cum sit generale, de foro compet.

Hic, & in *neganda. C. qui accusare non possunt*, sedet materia casuum misti fori, in qua primò animaduertendum, quod casus misti fori dicantur ij, quorum cognitio ad vtriusque pertinet iudices, verum in-

ter eos locus est prauentioni, vt decedit *Faber in decis. 3. Cod. vbi de crimine agi oportet*, & sunt primò crimen sodomix, *Sayr. in decis. 1. de iudiciis.* Limita quando agitur de sodomia, quantum ad thori separationem, *Franch. Marc. in decis. 799. part. 2.* Item crimen iniuriæ aduersus personam Clerici, vt fuisse in Parlamento decisum refert *Guid. Pap. in decis. 362.* quam nota ad text. in l. *si quis in hoc genus, Cod. de epis. & cleric.* Item crimen sacrilegij, *Anton. Fab. in decis. vnica. C. de sacrilegiis.* Limita quando sortilegium saperet hæresim, tunc enim cum sit merè Ecclesiasticum ad inquisitorem pertinet, *Sayr. in decis. 1. eod. tit.* quare diligenter nota ad text. in *cap. accusatus, §. sanè de hæreticis.* Item crimen adulterij, *Assred. in decis. 15.* Limita quando agitur ad separationem thori propter adulterium faciendam, quia tunc de ea solus Ecclesiasticus Iudex cognoscit, *Farinac. in decis. 35.* Item stuprum commissum in commatrem, vel monialem, *Ostsch. in decis. 103.* Item crimen concubitus, *Rot. in decis. 999. part. 3.* Item crimen vsuræ, *Peguer. in decis. 32.* vbi nonnullos distinguit casus. Item crimen blasphemix, pulchrè ac omninò videndus *Thess. in decis. Piedemont. 242.* quam nota ad ornatum text. in *cap. de maledictis.* Item petiunt ab vtroque puniri potest, vt perbellè refert *decisum Guid. Pap. in decis. 178.* Pro coram tamen huius materia animaduertendum est, quod Episcopus in criminibus misti fori, in quibus potest procedere contra laicum, non potest illos personaliter capere, aut carcerari facere, sed tantummodo potest contra eos procedere per censuras, vt fuisse in Senatu Mediolan. decisum refert *Clar. quæst. 37. dum. 8.*

COLLECT. 738.

Super cap. fin. de electione.

P RINCIPALIS quæstio quæ circa hunc text. versari contingit, est, nam locum sibi vendicet etiam in præsentati institutione, & altercatio maxima est inter Decisionarios, nam *Crescent. in decis. 12. de Iurpatronatu*, refert Rot. tenuisse pro affirmatiua, tandemque opinionem semel, atque iterum fuisse ab eadem Rot. receptam scribit *Achill. de Grass. in decis. 13. rod. 111.* ex quibus decisionibus infero ad aliam *Viu. Rot. Apul. 309. vol. 2.* ubi fuit dictum, quod institutio beneficii Juspatronatus ad instantiam Compatronorum præsentantium edicto non proposito, nec causa discussa non servata forma, *cap. fin. de elect. in 6.* quod licet loquatur in electione habet locum in præsentatione, & redditur ipso iure nulla, verum contra præfatas Rotæ decisiones adest eiuldem contraria *Bellamer. in decis. 620.* à qua facile recederem. Amplia text. quod assixio præfati edicti sufficit, ut apponatur ad valuas Ecclesiæ, de cuius beneficii institutione contenditur, ita *Rot. divers. in decis. 238. lib. 2. part. 3.* quam nota ad ornatam text. in *cap. venerabilis, de dolo & contumacia.* & cuius etiam qualitatibus debeat esse præfatum edictum, ponit pulchram practicam *Polid. Rip. in obseru. 273.* Pro coronide tamen huius edicti materię tria notanda animaduertio. Primo quod debet constare, literas edictales propositas fuisse, nec intra terminum competentem iudicis arbitrio amotas, aliàs nihil prorsus operantur, nec præiudicant cuiquam, *Verallan decis. 95. part. 2.* Secundo, quod si patroni sunt ceteri

debent nominatim citari non per edictum, quod non letuari in Curia Episcopali Papæ testatur *Borgen in decis. 64. part. 3.* Tertiò, quod nõ contradicens in termino præfixo literis edictalibus, non est ulterius audiendus, *Garz. in decis. 90.* quam nota ad canonizau. *Conf. Old. 3.*

COLLECT. 739.

Super c. literas, de concess. præbend.

H ILC petoprime sedet mat. beneficiorum incompatibilium, super qua primo dicas, quod nonnulla sunt, quæ adinuicem stare nequeunt, prout sunt primo Cappella, & ualtare cum Ecclesia curata, ita ut ab eodem teneti non possint, licet contradicat dictum *Monald. in consil. 67. vol. 2.* & ratio esse potest, quia beneficia simplicia (prout est Cappellania) non requirunt residentiam, secundum quod decidisse *R. 1.* refert *Farinac. in decis. 12.* prout pariter dicimus in beneficio celebrandi Missam, *G. atian. Rot. Mar. b. in decis. 155.* Secundo sunt pariter incompatibilia beneficium curatum cum alio simplici requirente continuam residentiam, pulchra, ac omnino videnda, *Rot. decis. 17. de præbend. in antiq.* non sunt tamen incompatibiles Canonicatus cum portione sub eodem tecto, prout pariter *Rot.* decidisse testatur *Moh d. in decis. 43. de præbend. & dignit.* nec beneficium curatum cum distributionibus quotidianis, quia non veniunt beneficiorum appellatione, *R. 1. in decis. 39. de præbend. in antiq.* Tertiò est incompatibilis dignitas sine præbenda cum canonicatu, ita perbelle dicit *Ach. 11. d. Grass. in decis. 6. de præbend.* Limita ut Papali dispensatione, aut consuetu-

dine retineri possint, *Card. Put. infectus ita, Retam decidisse in decis. 189. part. 3* Quartò, duo canonicatus sunt pariter incompatibiles, *Farinas. in decis. noviss. 608.* & ita censuit Sacra Congregatio Concilij, & primum dicitur ipso iure vacare per pacificam ademptionem secundi, *idem cit. in decis. 109.* qui refert aliam Sac. Congregationis declarationem. Amplia ut nec iuuare se valeat duos Canonicatus possidens Reg. de triennali, *Carrocc. in decis. 90.* quam nota ad præfatam Reg.

COLLECT. 740.

Super l. si ex ea pecunia, C. de rei vendic.

Quemadmodum pretium succedit loco rei in subsidium, id est, quando aliter rei Domino consuli non potest, ita è contra res succedit loco pretij, ut hic in text. ex quo infero primò, quod vxote emente ex pecunia viri, vel è contra acquiritur fundus ementi, sed in subsidium succurritur alterutri eorum, ut agere possit ad fundum, quia vnus habet causam ab altero, ita *Franc. Marc. in decis. 508. part. 1.* Infero secundò, quod res emptæ ex pecunia dotali efficitur dotalis, & competit mulieri vtiles rei vendicatio, ita decisum testatur *Potid. Rip. in obseru. 119.* quam nota ad text. in *l. si ut proponit, C. de rei vindicat.* quod intellige in subsidium quando aliunde non potest dos recuperari à muliere, *Barz. Rot. Bonon. in decis. 27.* Inferitur tertio, ad officialem ementem ex pecunia Domini, quia in subsidium potest Dominus vendicare rem emptam, *Franc. Marc. in decis. 508.* Infero quartò, quod in vniuersalib. (prout sunt feudalia) pretium non

succedit loco rei, *de Franch. in decis. 64.* quam nota ad text. in *l. rem & pretium, ff. de petitione heredit.* Infero quintò ad *decis. Carrocc. 109.* vbi quædam mulier dederat dotem suam viro, & cò mortuo, quædam oues remanserunt, quas frater heres alienauit, fuit dictum quod poterat agere ad pretium istarum ouium in subsidium si res per hypothecariam auocari non poterant. Infero sextò ad *decis. Rot. diuers. 174. part. 2.* vbi fuit dictum, quod pretium penes eum, qui non potest prætere illud retinere ex causa onerosa succedit loco rei. Infero septimò, ad pulchram *decisionem Surd. 15.* vbi fuit decisum, quod res emptæ ex pecunia hereditatis efficitur hereditaria, & propterea venit in restitutione hereditatis. Infero octauò, ad *decisionem eiusdem 306.* vbi fuit dictum, quod pretium rerum sequestratarum loco earum succedit.

COLLECT. 741.

Super l. si oleum, ff. de dolo.

Quomodo, & quibus ex causis sequestrum tollatur, hic per optimè habetur, scilicet lite finita; prout in text. & ita decisum in *Rota Sabaudia testatur Anton. Feb. in decis. 2. de sequestro.* Item Iudicis mandato, *Thoming. in decis. 99.* Item solutione, & sic sublata obligatione, ita per optimè decidisse *Rot. Florant. refert Magom. in decis. 115.*

COLLECT. 742.

Super l. miles, §. de functo, ff. de adulter.

Filius natus ex cõiugata præsumitur natus ex marito, h. d. Limita primò

primò, in casu *Rot. Roman.* penes *Mohr. in dec. 1. qui filij sunt legitimi*, ubi fuit dictum, quod filius natus ex coniugata præsumitur illegitimus concurrentibus reputatione illegitimitatis, educatione extra domum matris adulteræ, iracundione, fama vicinæ, & confessione Parentum, quod sit illegitimus. Limita secundò, quando filius assimilaretur adultero, *laff. ed. in dec. 90.* quam not. ad scripta per *DD. in l. gallus, §. & quid si tantu. ff. de liberis, & posthumis*. Limita tertio in casu eiusd. *Mohr. in dec. 1. qui filij sunt legitimi*, ubi fuit dictum, quod præsumitur pariter illegitimus filius; quamvis ex coniugata natus, quoties concutit nominario, & communis reputatio in contrarium, item si nomen adulteri fuerit impositum. Limita quarto, in casu *Crescentij in dec. vnica eo. tit.* Limita reg. tex. in casu *decisionis Achill. de Grass. prima in tit. qui filij sunt legitimi*.

COLLECT. 743.

Super c. Regni super oblig. bonorum seu d. pro dote.

Mulieribus Neapolitanis concessum est, ut assensus intelligatur præstictus in instrum. cto dotali, in quo feuda pro dote obligantur, h. d. Amplia primò, ut procedat etiam si maritus, seu dotans successore careat, ita fuisse decisum in causa *Pardi Papacodæ testatur de Ponte in tract. de potestate Prorog. fol. 251. nu. 34.* Amplia secundò procedere tam in feudis priuatis quam titularis, *idem num. 37.* referens pariter decisum.

COLLECT. 744.

Super illud de Iurepatronatus.

In Iurepatronatus donati, vel cedi sine autoritate Episcopi non potest, h. d. Amplia, ut talis consensus præcedere, ac subsequi possit, *Coler. Rot. German. in decision. 90.* Amplia secundò, ut Episcopus possit cogi ad illud præstandum, *Balb. in dec. 25.* quam not. ad tex. in c. nullus, de Iurepatronatus. Limita nunc, ut Reg. huius tex. minime procedat in compatrono, quia ei donari potest Iurepatronatus, quamvis Episcopi consensus non intertulerit, pulchre ac omnino videndus *Achill. de Grass. in decis. 10. de Iurepatronatus*. Limita secundò, si donatio fieret loco religioso, tunc enim non exigitur consensus, *Rot. in decis. 6. de Iurepatronatus*, quam not. ad pulcherrimum tex. in c. unico eo. tit. in 6. Amplia tertio, etiam si de Iurepatronatus fieret donatio filio à Patre, quia non est compatronus, ita fuisse in *Rot. decisum testatur Caputaquens. in decis. 131. part. 2.*

COLLECT. 745.

Super Concil. Trident. sess. 24. c. 13. de reformat.

Parochiali beneficio pensio imponi non potest, nisi remaneant centum ducati pro Parocho; h. d. Amplia primò, ut adeò vera sit ista conclusio, ut concludens debeat esse probatio, quod remanserunt centum liberi pro Parocho, ita fuisse de iure restatur pulcherrime *Rot. d. n. 30 decis. 180 lib. 1.* Amplia secundò, ut ne sufficiat probatio per famam, *Favina. in decis. 39.* Amplia tertio, ut verbum liberi importet, quod deductis oneribus ordinariis, 50. ducati simplicis pensionis absque diminutione remaneant; ut fuit resolutum in causa *Rot.*

mana pensionis 1576. coram Blanchetto, vt in *decis* 268. eiusdem Rot. lib. 1. Amplia quarto, vt hac clausula, liberi, intelligatur iuxta valorem ducatorum loci, in quo est beneficium, vt fuisse per eand. Rot. *decisum*, ac pariter Sac. Congregationem declarasse testatur Marc. 41.

COLLECT. 746.

Super Consuet. Neap. quartum.

Altercatio grauis est inter Decisionarios hac in questione, quantum scilicet sit paragium, & primo loco affertur *dec. Affl.* 160. distinguens, quod si soror non est maritata paragium erit vltra legitimam, considerata quantitate patrimonij, qualitate coniugum, & numero liberorum. Si vero est maritata, tunc erit non minus legitima. Affertur *secundò dec. Gramm.* 101. de parte loquens qui minus bene, existentibus magnis facultatibus, dotauerat eius filiam, cum quo cōuenit alia decisio de qua per *Vrsil.* in *dec.* 160. Erit decisio Rot. Sicilia, de qua per *Maff. ill.* in *decis.* 48. vol. 1. vbi fuit dictum, quod dqs de paragio potest ascendere ad totam portionem ab intestato competentem, sed hoc limitatur in muliere nupta, in qua cessat ratio paritatis, vt iudicatum fuisse refert *de Ponte* in *cons.* 45. sub nu. 3. Quarto affertur *eiusd. Maff. ill.* in *decis.* 1. vol. 1. vbi refert *decisum*, quod potest paragium ascendere ad virilem, quam amplia etiam pluribus existentibus filiabus *idem* in *decis.* 107. p. 2. tandem ad hanc rem expendi potest *Pisanell.* in *cit. dec.* 160. referens quodd cum esset lis in Sac. Conf. inter Ferdinandum Rubertum, & Hieronymam Pomariam,

quia mortua Hieronyma sorore vtriusque ipsius Ferdinandi, ipse Ferdinandus petebat paragium competens ipsi vtriusque in dotibus maternis, tandem fuit paragium liquidatum respectu legitimæ.

COLLECT. 747.

In l. 1. Cod. quando prouocare non est necesse.

Scripsi in triar. nullitatis sententiarum in *Coll. & super* 61. de *sententia*, & *re iudicata*, & vltra eam addas. Prius id redditur nulla sententia, quando est lata super vna parte, quia non videtur absolutoria super reliquos Capitulos in *dec.* 179. fallit in casib. congestis per *dec. Franch. March.* 932 par. 2. *Crescen.* in *dec. de sent. & re iudic.* Item si consultor dicat in sententia aliquem fore condemnandum, vel absolutendum, & iudex in pronuntiando dicat, pronuncio secundum formam Consultoris non valebit ipsa sententia, *Ball.* in *decis.* 1. Item redditur nulla ex defectu iurisdictionis, licet valeat in vim pacti, quamuis partium consensu confirmari non possit, *Bellam.* in *decis.* 307. *Verall.* in *dec. sen.* 97 p. 1. Item lata contra stylum alicuius Curie, & morem iudiciorum, *Guid. Pap.* in *decis.* 293, aliquid per *Osaf.* in *dec.* 22. n. 7. & plenè per *eund.* in *dec.* 142. Item omissis terminis substantialib. Iudicij, *Bellam.* in *decis.* 27. Amplia vt nec vim rei iudicatæ obtineat, *Affl.* in *decis.* 182. Amplia secundò licet pars compareat protestans se velle citari, *Verall.* in *dec.* 261. seu 3 p. 2. *Mysing obser.* 71. cent. 3. aliquid per *Gram.* in *decis.* 65. 3. Item lata tempore belli, *Affl.* in *decis.* 62. Item lata perempta instantia, *Cornaz.* Rot. Luc. in *dec.* 22. aliquid per *Affl.*

*Afflic. in decis. 283. num. 4. Ioseph Ludou. in decis. Lucen. 14. nu. 7. Item lata ex falsa causa. Balb. in decis. 300. & idem in decis. 429. Item post decisionem appellationis, Guid. Pap. in decis. 11. DD. de Rot. in decis. 12. de sententia, & re iudic. in antiquis. Item lata contra minorem 25. annorum curatorem non habentem idem Guid. Pap. in decis. 494. Item contra mortuum, Bellam. in decis. 312. *Cossad. in dec. 16. de sentent. & re iudic. de Franch. in dec. Neap. 245. par. 2. Papon. lib. 19. tit. 8. arrest. 23. quas ad ornamentum l. Paulus reponas. Item ex breuitate termini, Raud. in dec. 29. intellige ubi ex tali breuitate non potuit interueniri debita causae cognitio, Card. Puz. in dec. 344. lib. 1. Balb. in dec. 357. aliquid per Ruiz Rot. Lituan in decis. 2. num. 83. Amplia ut nec citatio valeat, Crescen. in decis. 6. de dolo & contumacia. Item lata post appellationem interpositam a citatione ab interlocutoria, Verall. in decis. 38. par. 1. Item eadem die, & super causa criminali, & interesse idem in decis. 5 par. 2. & in decis. 33. par. 3. Item contra statutum redactum in volumine statutorum, Verall. in decis. 23. part. 3. Balb. in decis. 166. Canale. in decis. 11. par. 2. Item lata super petitorio, & possessorio, ipso petitorio per partes suspensio, Verall. in decis. 143. part. 2. Item post appellationem interpositam a coarctatione dilationum a iure praescriptarum, Verall. in dec. 24. part. 3. Item contra infirmum, Balb. in dec. 16. Intellige Iudice hoc sciente, secus si ignorauerit, Mynsinger. obseru. 57. cent. 4. Item die lata feriato, Iaffred. in dec. 553. Amplia ut nec per partes ratificari possit, Raud. in dec. 37. Item lata de nouo, idem in decis. 411. Item contra absentem Reip. causa, Mynsinger. obseru. 57. centur. 4. Item ex probationibus reprobatis, Magon in decis. Lucen. 39.**

Item sententia a constituto auctore a tutrice tanquam a procuratore, siue procuratorio nomine petita, Crescen. in decis. 8. de sent. & re iudic.

COLLECT. 748.

Super l. c. si non cognitio, C. si contra ius.

EXecutor nullam habet causae cognitionem, h. d. Et propterea infertur quod executor datus a Senatu non potest cognoscere de re iudicio, sed ad Senatum remitti debet, Anton. Fab. in decis. 46. Cod. de execut. rei iudic. Infertur secundo, quod pronuntiatio executoris non infringit pronunciatum. Balb. in decis. 99. quam ad text. in l. si vi proponit, C. de execut. rei iudic. reponas. Infertur tertio, quod non potest Iudex requisitus cognoscere de nullitate sententiae, Anton. Fab. in decis. 29. Cod. de execut. rei iudic. Intellige si nullitas non a iure communi dependet, sed ab alia causa, de qua Iudex requisitus cognoscere non potest, Straph. in dec. 579. Infertur quarto, quod executor non potest admittere aliquas exceptiones, Rot. Ianue. in dec. 129. quam ad text. in c. de cetero, de sentent. & re iudic. reponas. Infertur quinto, quod executor nullam habet causae cognitionem, Guid. Pap. in decis. 70. Infertur sexto, quod Iudex requisitus, seu executor non potest cognoscere de equitate & nullitate sententiae, Anton. Faber. in decis. 1. Cod. de execution. rei iudic. Infertur septimo, ad decis. Lucen. 20. C. eo ti. ubi fuit dictum, quod executor admittens exceptionem, quemadmodum non debuit, & ita delinquit in officio condemnari eo nomine debet. Limita nunc text. & primo quando esset quis non

merus, sed mistus executor, quod cognoscitur quando adest clausula cōfiliio, quæ facit de mero mistum executorem; *Rot. in dec. 32. de rescript. in antiq. & eadem Rot. in dec. 15. de dolo, & consumacia in antiquis.* Et fuit dictum in vna Meluitana beneficij 29. Maij 1587. coram Seraphino, quam not. ad tex. in c. nouis. de appellationibus.

COLLECT. 749.

Ad Rubr. de præbendis.

Præbenda pro huius Rubricæ generali intelligentia sumitur multipliciter primo pro ipso titu. beneficij, vt in hac Rub. *illam. in decis. 647.* & propterea si mandatur vt alicui provideatur de beneficio. poterit de præbenda prouideri, *Rot. in dec. 62. de rescript. in antiq.* aliquando & secundo sumitur pro patrimonio, & redditibus ipsius beneficij, & tunc dicitur accessio titulo canonicæ, & quædam annexio rei spirituali, titulum, & canonicam sequens, *Rot. in decis. 6. de consuetud. in nouis.* & aliquid per *Card. Patrem in decision. 201. lib. 2. Rot. diuers. in decis. 597. part. 1. Cassad. in decis. 17. de præbendis in antiquis,* aliquando & tertio sumitur pro certa portione de per se distincta nihil spiritualitatis habente, veluti quodam prædio & commoditate temporali pro soluendis salariis aduocati, procuratoris, musicorum, & similium, *Balb. in decis. 49. his peractis animaduertendum,* quod si sumatur primo modo, tunc erit verè, & realiter beneficium Ecclesiasticum, *Raud. in decision. 22.* Hinc infero primo, quod gratia expectatiua ad beneficia Ecclesiastica capit istas præbendas, *Rot. in dec. 62. de rescript. in antiq. & eadem Rot. in dec. 8. in print.*

de consuetud. in nouis. Infero secundo, quod indultum de percipiendis fructibus beneficiorum vacantium in primo, & secundo anno capitales præbendas vacantes tanquam vera beneficia, *Achill. de Grass. in decision. 3. de præbend. & facit text. in c. tua de verb. signif.* Infero tertio, quod talis præbenda non potest renunciari absque auctoritate superioris, *Rot. in dec. 6. nu. 2. de consuet.* Infero quarto, quod in impetratione beneficij debet fieri mentio de tali præbenda tanquam de vero titulo, & beneficio, *Rot. de isf. 72 de rescript. in antiq. & in dec. 37. eod. tit. & aliquid per eandem Rot. in decis. 32. & 33. de rescript. in nouis.* Infero quinto, quod collatio istarum pertineat ad Episcopum, *Cassad. in decis. 22. de præbendis.* In secundo verò casu si ita sumatur dicitur pariter Ecclesiasticum beneficium, *Card. Put. in dec. 441. lib. 1.* Hinc infero quod canonici est mater præbendæ, & eam parit. *Bisignis. in decis. 26. de præbend. & aliquid per Achil. de Grass. in decis. 16. eodem tit. in nouis.* Si tertio modo non erit Ecclesiasticum beneficium, *Rot. decis. 4. de rescript.* hinc infero quod hoc casu præbenda posset vendi absque labe simoniz, vt refert decisum *Verall. in decis. 237. part. 3. & aliquid per eundem in decision. 356. num. 6. part. 2. & in decis. 265. n. 2. part. 2. Rot. diuers.*

COLLECT. 750.

Super l. si quis in conscribendo. C. de pact.

Priuilegio fori potest renunciari, h. d. ex qua renuntiatione tres vtilissimi proueniunt effectus, primus est, quia licet heres teneatur sequi forum defuncti, *Balb. in dec. 22. & faciunt termini, text. in l. heres absens, ff. de*

de iudiciū, quod procedere aiunt etiam in Clerico laici hærede. *Surd. in decis. 111. Anon. Fab. in decis. 12. C. de iurisd. omnium iudic.* tamen ex submissione defuncti ad omnes Curias cum renunciatione fori potest hæres ibi conueniri, *Lassfred. in decis. 69.* quam ad ornatum, *cap. dilecto, de f. ro competenti.* Limita ex submissione defuncti ad attestum, quia non potest hæres attestari, vt refert decilum *Papon. lib. 3. arrest. 6.* Secundus effectus est quia licet in contractibus locum non habeat remissio, *Thoming in decis. 23.* Verum remissio de loco ad locum in contractibus fieri potest, quando debitor renunciavit fori priuilegio, ita *Balb. in decis. 5.* quam reponas ad text. celebr. in *cap. 1. §. contrahentes, de fo. o compet. in sex. 10.* Tertius effectus, quia licet fideiussores conueniendi sunt coram ipsorum competenti Iudice, non autem coram Iudice principalis debitoris, tamen secus est quando renunciauit fori priuilegio, *Myensing centur. 2. obseru. 5.* quam nota ad *Balb. in Larchimendoram, C. vt in pos. fess. legator.* Obiter tamen pro huius l. ornamento quæro de duobus. Primo, quid operetur clausula, vbique locorum, quæ in renunciatione fori adiici solet, tu dices quod dicta generalitas restringitur ad loca, in quibus aliàs poterat conueniri, & sic ad locum domicilij cõmunem Patriam, vel similia *Gratian. in decis. Rot. March. 180.* & ratio redditur per *Maynard. in decis. 29. lib. 5.* quia aliàs sequeretur absurdum, quod creditor posset trahere debitorem ad quæcunque remotissima loca, ita vt semper reus deberet esse cum sacco parato ad soluendum, contra *l. quod dicimus. ff. de solutionib.* Secundo quæro num priuilegium fori, lite pendente superue-

niens reo contra eius factum voluntarium, illum exinat à Iudice, coram quo lis erat inchoata, tu dices in hac quæst. duas reperiri opiniones, ambæque decilas, prima est de *Franch. in decis. Neapol. 544. part. 4. vbi* pro negatiua scribit sententia, quam securam fuisse à Senatu Lusitano testatur *Valla. in decis. 57. à Senatu Francia* refert *Papon. lib. 3. arrest. 3 tit. 5.* quas omnes conferunt ad intellectum text. in *l. si quis postea, ff. de iudiciis.* Altera est opinio *Lassfred. Balb. in decis. 70.* qui tenet pro affirmatiua, quam refert, ac sequitur *Medic. Rot. Marchia in decis. 21.* Mihi tamen, vt quid in hac re sententiam referam, magis placet opinio de *Franch.* cum pro ea extat text. expressus in *d. l. si quis postea.*

COLLECT. 751.

Super Concil. Trid. sess. 25. cap. 6. de reform.

CAuetur quod Capitulum in initio cuiuslibet anni eligat ex Capitulo duos de quorum consilio, & assensu Episcopus, vel eius Vicarius tam in formando processum, quam in cæteris omnibus actibus, vsque ad finem causæ inclusiue procedere valeat, quam sacram dispositionem, intelligas sanè procedere tantummodo in Capitulis exemptis, prout pluries decidisse *Rot. Roman. diuers. testatur author. decis. 105. & 308. part. 2.* Portionarij verò non comprehenduntur, & ratio est, quia non dicuntur de Capitulo, vt fuit decisum in vna *Gerunden. anniuersariorum 1562.* coram Domino de *Grassis* testatur *Rot. diuers. in decis. 411. p. 1.* quam nota ad celebrem gloss. in *cap. penult. in verbo assisios, de clerico non residentib.*

& fuisse sæpius in Rot. decifum testatur *Achill. de Grass. in decif. vnic. de hie.* quæ sunt à Prælato sine consensu Capituli, & pro hoc facit declaratio Illust. Sac. Concl. T. id. interpretum, qui consulti respondunt die prima Septembris 1558. Portionarios non comprehendit nomine Capituli, sed habere solum vocem in Capitulo, atque ita fuit resolutum in Rot. in causa *Calaguriana fructuum prima Iunij 1583. coram B. mem. Bufalo.* Limita tamen existente statuto, vel consuetudine in contrarium, vt fuit resolutum in Rot. in vna *Calatren. 25. Februarij 1611. coram Arebaten.* & fuit dictum in vna *Caduen portionis 2. Februarij 1582. coram B. mem. Laureano*, vt refert *Rot. diuers. in decif. 713. num. 5. part. 1. & in vna Calaguriana iuris rotandi, 27. Februar. 1595. coram Orano. & in ead. 25. Maij 1598. coram Pacen. & in vna Corduben iurisdictionis 7. Februarij, & 17. Maij 1597. coram ead. Orano.* pro quorum omnium decisionum corroboracione accedat in terminis *decif. Verall. 91. part. 1.* vbi portionarij habent ius votandi, vt Canonici, & possunt agere sicut Canonici pro concernentibus Ecclesie, ex quibus suppositis infero ad nouam declarationem Illust. Card. tempore, quo Ego Auditoris officium exercebam apud Illust. Card. Spinellum de mense Aprilis 1614. rext. nostrum procedere etiam in portionario ita vt Canonici possint in coniudices eligi.

COLLECT. 752.

Super cap. 2. de concess. prabend.

DE beneficiis vacantibus prouidere debent ij, ad quos prouiso spectat infra sex menses. Amplia

primo locum habere necum in electione, verum etiam in collatione. *Baldan. decif. 19.* quam reponas ad originem loci *Panorm. in cap. dilectum, de concess. praben.* Amplia secundo etiam in beneficiis Regularium *Rot. decif. 5. de elect. in nou.* Amplia tertio, etiam in prouisione Parochialium etiam stante *Concl. Trid. sess. 24. c. 18. de reformat.* quando eorum collatio ad Episcopos spectat, Ego in *decif. 129.* Amplia quarto etiam in hospitalibus, quæ conferuntur in titulum beneficij, *Sayr. in decif. 1. de religiosis domib. & facit decif. Rot. collect. à Farmac. 681.* quam ad ampliacionem Clem. per litteras de concess. praben. reponas. Limita nunc, vt isti sex menses non currant nisi à die scientiæ non autem vacationis. *Rot. diuers. decif. 481. part. 1.* Amplia limitationem quamvis Episcopus nōdum accepisset possessionem Episcopatus, vt fuit resolutum in Rot. in vna *Placentina parochiali de mal. partita 28 Iunij 1585. coram Seraphino.* Amplia secundo, nedum à tempore scientiæ, verum à tempore, à quo sciri potuit, & debuit *Rot. in decif. 7. de prab. in antiq.* & fuit dictum in vna *Burgen. Canonicius 17. Martij 1583.* Amplia tertio, vt intelligi debeat de scientia vera, vel præsumpta vacationis, quæ determinari debet per Iudicem cōsiderata qualitate beneficij, & modo vacationis, & longitudine temporis, distantia locorum, & fama, *Rot. in dec. 61.* Amplia quarto, vt Episcopus non possit moram purgare, vt decidit *Frans. Marc. in decif. 1238. part. 1.* Limita secundo, principaliter, vt non currat impedito *Seraph. in decif. 29. p. 1.* quam reponas ad ampliacionem, c. quia diuersitatem, de concess. prab. Limita tertio, vt non procedat in Episcopatib. iuxta terminos *c. dilecti, iur. prox. Ego in dec. 29.*

Col-

COLLECT. 753.

Super clausula ex nunc prout ex tunc.

Scripsi alibi de hac clausula, & vltra ibi dicta nota, quod hæc clausula quando est apposita à Papa in collatione de vacanti non suspendit gratiam, secus si in vacaturo *Cassad. in decis. 3. nu. 15. de prabend. Crescent. in decis. 7. nu. 13. & 19. de concess. prab. A. bill. dec. 7. nu. 4. de renunc. & fuit resolutum in ca. Illerdens. Canoniciatus 23. Octobris 1597. coram Pamphilio. Item operatur etiam in præiudicium tertij medio tempore acquitenti, *Cardin. Put. in decis. 90. part. 2. Item posita in actu conditionali semper facit conditionem, Balb. in decis. 199. hinc est quod si posita est in gratia nihil operatur ante conditionis existentiam, & conditionem non retrahit in gratiis, & dispensationibus, sed spectati tempus quo conditio extat, testatur decisum Anton. Fab. in decis. 29. C. de mandat. principum. Idem operatur quando est posita in collatione de vacaturo, dummodò gratia sit pura, licet executio collata in futuri eveniunt iuxta text. n. c. si super gratia, de offic. dele. in 6. secus in gratia conditionali, in qua Papa non confert, sed dat eolatorum iuxta terminos decis. Rot. 3. Iunij. & 9. Octobris 1592. coram Pegna. Item hæc clausula qualificat verbū, cui adicitur, & refertur ad tempus, quo dispositio incipi debet, vt fuit resolutum in vna Albergatis, 14. Martij coram Pamphilio.**

COLLECT. 754.

Super consuetud. sui autem.

Si fratres differunt maritare sotos vltra sexdecim annos, censentur illæ masculinæ, h. d. quam consuetudinis dispositione amplia procedere, primo, vt locū habeat etiam ex testamento, puta si Pater fecit testamentum, in quo masculos sibi tantum fecit hæredes, & filiabus legavit dotes, & masculi distulerunt feminas in tempore maritare, ita decisum refert de Franch. in dec. 412. Amplia secundo, vt locū habeat masculatio etiam secundum dispositionem Constit. Regni in aliquibus, *Affl. B. in decis. 379. in 1. dub. & ita pariter decisum in Sac. Consil. in causa Visigæ Longæ, & litis consortium contra Thomam Rubeum de anno 1554. die Octobris, refert Saler. Napod. fol. 104. Amplia tertio, vt sotos masculinæ non solum in bonis paternis, sed etiam in bonis collateralium ad instar masculi succedat, & ita decisum refert Affl. B. in decis. 370. nu. 10. Amplia quarto, vt frater non possit purgare moram ad evitandam masculationem, *Affl. B. in decis. 159. quod secus est de iure Regni, ibidem Affl. B. Nunc limita, vt hæc consuetudo, siue masculationis beneficium locum minime sibi vendicat in feudalibus, ita eruditè de Pont. in cons. 50. Limita secundo, vt locum non habeat in patre differente maritare filiam, sed in successoribus, ita videas dec. de Franch. 616. ac illam perpetuo menti teneas. Amplia quinto, etiam si masculi, quorum culpa facta est masculatio, mortui essent, & solum superessent feminæ, quia tunc masculinæ alias excludit, ita fuisse decisum in S. C. refert de Franch. in cit. decis. 412. vers. finem.**

COLLECT. 755.

Super l. pacta novissima, C. de pactis.

Bb 2

Regula, quæ communiter ex hoc tex. sumitur, est quod vltima de iogant prioribus, ex qua infero primò, quòd secundum rescriptum reuocat primum, *Rota in d. c. 80. de rescr. in antiq.* intellige si de primo fiet mentio, *Cassad. in d. c. 4.* Infero secundo, quòd per constitutionem secundi procuratoris primus reuocatus censetur. *Ant. Fab. in dec. 3. C. de procur. quam not. ad text. in l. si quis cum § si ff. eo. ri.* Infero tertio, quòd primum testamentum rumpitur per secundum. Limita, quando secundum non esset ritè factum, primum autem sic *Viu. in dec. 13.* Infero quarto, quòd mandatum secundum tollit primum, *idem Viu. in dec. 15. p. 1.* Infero quinto, quòd legati ademptio in personam primi legatarij inducitur, quando testator, qui primò legauit, transfert in alium, *idem in dec. 337.* Infero sexto, quòd primum priuilegium tollitur per secundum. *Verall. in dec. 200 p. 2.*

COLLECT. 756.

Ad Bart. in l. imò. C. de act. & obligat.

Beneficio cessionis bonorū quis renunciare non potest, h. d. Limita primò, vt valeat renunciatio facta cum iuramento, ita *Guid. Pap. in dec. 211. Papon. lib. 10. tit. 10. arrest. 3. Theff. in dec. 36. Rot. dec. 31. de fem. & re iud. in antiq.* Limita secundò in milite, qui bene admittitur ad renunciandum, *Cappell. Tholos. in dec. 61.* Limita tertio, quando tempore contractus debitor sciebat se non esse soluendum, *Rot. in dec. 4. de renunc.* Limita quarto, quando debitor ob fraudem creditorum dissipasset bona, ita *Lassr. Lanfranc. Balb. in pulchra sua dec. 4.* Limita quinto, vt, licet quis huic beneficio renunciare non possit, tamen

hoc casu renunciatis sibi preiudicar in bonis postea quæsitis, *Guid. Pap. in dec. 211. Cappell. Tholos. 61.*

COLLECT. 757.

Super cap. 1. de sensens. excommunic. in sexto.

Excommunicans aliquem sine scriptis punitur pœna, de qua in text. quem limita primò, vt locum minimè habeat in prælatò regulari, vt decisiū refert *Franc. Marc. in dec. 991. part. 2.* etsi contrarium teneant communiter DD. in tit. cap. 1. limita secundo, vt pœna suspensionis, de qua in text. non comprehendat Episcopos, *Thoming in dec. 13. part. 2.* & ratio est, quia non fit expressa mentio de eis iuxta & quia periculosum, eod. tit. in 6. Limita tertio, vt nec etiam locum habeat pœna præfata, quando copia notarij, vel alia necessaria ad scribendum haberi nō possunt, *Balb. in dec. 19.* Limita quarto, quando excommunicatio fertur à Prælatò, non tanquam Iudice, sed tanquam parte pro defensione iurium, ita *Canuale. in dec. 38. Finiz. part. 2.* quam reportes ad originalem doctrinam, *Innoc. in cap. venerabile, de censib.* Limita quinto, vt locum pariter non habeat pœna huius text. quando excommunicatio fertur per statutum, *Lapus dicens decisiū all. gat. 173.*

COLLECT. 758.

Super doctrina Bart. in l. 2. ff. de excomm. si. su. or.

Sæpius controuertitur præsens locus in quæstione illa si in criminalibus probationes coniungantur, in qua nota tres aureas dec. quarum prima est *Verall. dec. 4. part. 1.* vbi fuit dictum,

dictum, quod coniecturæ vehementes, quæ sufficiunt ad probandâ falsitatem, si tendunt ad eundem finem coniunguntur, & faciunt plenam probationem, limita hanc decisionem dupliciter, & primò in iis, quæ sunt facilis probationis, *Boer. in decis. 319.* Limita secundo in casu *Caput. in dec. 4. part. 2.* assertur 2. loco solemnis *Afflic. 364.* ubi fuit decifum, quod duo testes deponentes de duabus confessionibus factis, absente parte, diuersis locis, & temporibus non probant, neque coniungi possunt. Tertio ponderanda est pulcherrima *decifio Vin. 200.* sed num in antiquis testes iungantur ad probandum, & *Ann. in sing. 516.* asserit fuisse decifum negatiue in causâ *Vniuersitatis Lauri.*

COLLECT. 759.

Ad l. 4. §. si iudex, ff. de re iudic.

Regulariter instrumentum non habet executionem paratam, hoc dicit, & ita decifum referunt, *Osfch. in decis. 129. de Franch. in decis. 118.* *Boer. in decis. 295. Theffeur. in decis. 26.* Limita primò in instrumento guarantee habente executionem paratam statuto sic dictante *Seraphim. in decis. 331. & Boer. d. decis. 295.* & ratio est quia instrumentum guaranteeatum habet vim sententiæ, *Raud. in decis. 29.* sublimita hanc limitationem locum minimè habere quâdo instrumentum esset illiquidum. *Rot. Anen. in decis. 39. diuers. Mynsinger. obseruat. 69. sentur. 3.* Limita secundo contra tertium, quia statutum, quod tribuit executionem paratam instrumento guaranteeato non habet locum, si agitur hypothecaria contra tertium,

sed solum contra debitorem, vel eius heredem, ita *Franc. Marc. in decis. 394.* Declara 3. limitationem principalem procedere in instrumento perfecto, quia instrumentum, quod per statutum executionem habet, debet esse perfectum, *Afflic. in decis. 238.* 2. limitatur principalis regula in vltimis voluntatibus, nam instrumentum vltimæ voluntatis habet executionem paratam, *Boer. d. decis. 295.* limitatur tertio in instrumento obligationis penes acta Curie facto, quod habet executionem paratam, quam retardare non potest exceptio litis pendentiæ super absolutione iuramenti in eapraestiti, *Afflic. in dec. 30. & in dec. 387.* *Rot. Genus. in dec. 23. de Franc. in cit. decis. 118.* aliquid per *Theff. in decis. 26. nu. 15.* Limitatur quarto, quando debitor consensit velle exequi, & executionem in bonis fieri, *Balb. in decis. 226.* Limitatur quinto in instrumento in forma Camere *Ant. Faber. in decis. 49.* & aliquid per *Theff. in decis. 226. n. 11.* Limita sexto, in depositionibus testium ad perpetuam rei memoriam receptorum, *Boer. in decis. 295.* Limitatur septimo in instrumento depositi quod habet eandem executionem, *Ego in dec. curia Archiepiscopali 122.* Sed quando vide *Boer. in sapius cit. dec. 295. nu. 7.* An autem instrumenta possint executioni mandari, absque partis citatione, vide decisionem *Fram. b. Marc. 393.* & an mandentur executioni in alieno territorio, vide eundem in *decis. practica.*

COLLECT. 760.

Super c. 1. re lite pendente in 6.

Disponitur, quod lite pendente vno ex electis mortuo, vel cedente non potest aliter eligi: qui tex.

an locum habeat inter præsentatos, ut vno mortuo, vel cedente, alter præsentari non possit, magna est altercatio inter Decisionarios: *Maynar. in decis. Tholos. 39. p. 5.* decidit idem esse in præsentationib. laicorum post quadrimestre non ante, cum eo tempore illis cumulare liceat iux. terminos *c. cum autem, de iur. patron.* quos not. ad doctrinam *Io. And. in d. cap. 1.* & ratio est secundum *Rubin. in decisio. 29.* quia cum patronus intra quadrimestre viuent primo præsentato possit accumulare, multo fortius eo mortuo; contrariam opinionem tenuit *Rot. Lituan. decisio. diuers. 90.* decidens *cap. 1.* ut lite pendente procedat etiam in præsentariis, quorum vno mortuo, vel cedente alter præsentari non possit etiam intra quadrimestre, dicens iura facientia mentionem de cumulatione habere locum quando præsentatio facta est de vno & non quando plures fuerunt à principio præsentari, & adinuicem litigant, in quibus militat ratio finalis d. c. ne Ecclesie propter lites dispendia patiantur, nihilominus *Rota Romana* sæpius iudicauit secundum *decis. Lituan.* verum hanc *Rot. decis. intellige*, quando lis penderet inter duos præsentatos à diuersis patronis; nam tunc non est licitum variare, nec vno defuncto potest alius præsentari, secus autem ubi lis verteretur inter alios, quia tunc non prohibentur patroni præsentari, alias sequeretur quod posset de facili impediri patronus introducendo litem super beneficio, & ita fuit *decisum in vna Bergome. Capella. 19. Iunij 1579. coram Bubalo.* ad ornatum huius text. not. auream *decis. Crescent. 10. de iure patron.* ubi fuit dictum quod patronus post præsentationem vnus ante litem non poterit

post litem cumulando præsentare colligantem alias voces patronorum non habentem.

COLLECT. 761.

Super Bar. in l. tute. as. ff. de capi. dimini.

QUæritur si familie idètitas præsumatur, tu decisiuè loquendo dicas, quod multis modis probata censetur Primò ex eodem cognomine argum. *decis. Seraph. Rot. Roman. 18. par. 1.* hinc est quod pluralitas cognominum non præsumitur, *Balb. in decis. 19.* & licet in eadem familia possint esse nobiles, & ignobiles, ut refert *decisum Ann. sing. 359.* tamen probata nobilitate vtriusque familie debet omnino iudicari vnam esse familiam, *Ego in dec. curia Archiepiscopi. cap. 190.* Præsumitur secundò idèntitas familie probari ex illis insignibus, hinc est quod bastardi, seu naturales non possint vti insignibus, & ut vulgo dicitur armis, quibus vtuntur illi de familia, *Anton. Fab. in decis. 4. C. de verborum significat. Thessal. in decis. fin. num. 33.* licet contrarium setuari de consuetudine, testatur *Guid. Pap. in decis. 580.* verum debent isti naturales deferre arma, & insignia domus, cum aliqua differentia ponendo batrâ per transuersum incipiendo à parte sinistra. versus dexteram ad differentiam insignium nobilis, ut refert *decisum Papon. arrest. 1.* limita si vsus insignium fuisset per naturales præscriptus, ut incus *decis. Rot. Præd. 1.* refert *Thessal. fil. in decisio. 45. par. 2.* Probatur tertio per testes de auditu, nam testes de auditu, & fama probant generis nobilitatem, & familie idèntitatem, ut in specie decidit *Vrall. in decis. 277. par. 1.* Probatur quarto per tractatus

ab infid. de familia peractos, *Ann. in consilio* 106.

COLLECT. 762.

Super pragm. prima, de extractis animalium.

FRUMENTI, & nonnullorum extracuitatem prohibetur extractio, hoc dicit, cuius pragmaticæ ratio est ne deficiat in Regno, *Affid. in decis.* 190. Amplia primo, vt prohibita extractione lignorum secundum pragmat. censeatur pariter prohibita natium extractio, prout in terminis decidisse *Rot. Delph. testatur Boer. in decis.* 177. Amplia secundò, vt extrahens prohibita, amittat animalia, *idem Rot. in dec.* 178. Amplia tertio, vt pariter amittat etiam non prohibita extrahi *Theff. Fil. in dec.* 52. Amplia quartò, vt pœna, de qua in tex. extrêdatur etiam ad extrahentem farinam licet de extractione frumenti loquatur, ita in propriis terminis decidisse Curiam Panormit. testatur *Mastril in decis.* 139. quam not. ad singularem doctrinam *Bar. in L. quæsum.* §. 1. ff. de legat. 3. ex qua infero ad aliam *decis. Ro. Auenion.* 62. vbi fuit dictum quod appellatione materiæ veniat materiaturum, & è contra, nunc limita, & primo in casu pulcherrimo *Theff. in decis.* 152. vbi fuit decisum, quod prohibita extractione granorum ab aliquo loco, vt conseruetur vbertas non extenditur ad exteros extrahentes fructus bonorum propriorum. Amplia quinto, vt etiam Barones habentes merum, & mistum imperium possint facere huiusmodi proclamata tēpore carestie, vt pluries decisum vidisse refert *Frâc. Marc. in dec.* 230. 236. & 522. Limita secundò, in casu *dec. Ro. Aus.* 40. vbi fuit

dictum, quod probata extrahendi libertate virtute præscriptionis 30. vel 40. ann. cessat prohibitio extractionis. Limita tertio, vt non comprehendat minorem extrahentem *Rubi. decis.* 21. Limita quartò in repetitis in itinere, *Balb. in decis.* 90. quæ autem sit pœna sancita contra extrahentes frumenta, vltra disposita per hanc pragmat. omnino videas decisionem *Ioseph. Ludou. in decis. Perus.* 80.

COLLECT. 763.

Super clem. 1. de supplenda neglig. Prælatorum.

Beneficia regularia regularibus, secularia secularibus conferenda sunt, h. d. cum quo concordat *Concil. Trid. sess.* 24. c. 13. & 15. de reformat. vbi prohibentur beneficia regularia secularibus conferri. Limita primò, vt non procedat in Ecclesiis parochialibus, seu curatis secularibus, ad quas promoueri potest monachus *Caputaquens. in decis.* 85. par. 1. quam not. ad tex. vnc. quod Deitimorem, de statu monachorum, sed contrariam sententiam tenuit *Rot. in dec.* 5. de Inrepatron. & 28. de prob. in nou. & *Bellam. in decis.* 715. & 750. Limita secundò ex dispensatione pontificia, hoc enim casu poterit tam beneficia, quàm pensiones monacho conferri, *Verall. in decis.* 213. Limita tertio in Canonico regulari cui absque dispensatione potest parochialis conferri *Bellam. in decis.* 172. licet cum dispensatione beneficia simplicia conferri possunt, vt fuit resolutum in vna *Papen. Iurispatron.* 6. Martii 1598. coram Domino Decano, & extat declaratio Sac. Congregationis. Limita quartò in casu *decis. Rot. diuers.* 772. par. 1. Limita

quinto nisi esset mutata qualitas beneficii, ad quod requiritur quadraginta annorum possessio cum bona fide, *Rot. decis. 2. de prob. in nou.* quam not ad otinatum *tex. in c. cum de benef. cio. cod. tit. in 6* & fuit pariter resolutum in vna *Trident. prioratus 17. Novembrii 1594. coram Domino Orano*, & in vna *Bracharen. Monasterij 19. Decembrii 1598. coram Domino Pamphilio* in qua dictum est, quod ut recedatur ab anteriori statu regularitatis beneficii necessarium est, quod ostendatur posterior status secularitatis, qui sit legitime præscriptus per possessionem quadragenariam sublati provisionibus apostolicis, & earum temporibus, quæ non mutant statum *Achill. de Grass. in decis. si. de iure patron. nisi appareat esse factas animo mutandi statum*, ut fuit dictum in vna *Osunn. Cappellania 19. Ianuar. 1598. coram Seraphino.*

COLLECT. 764.

Super c. quod autem, de iure patron.

In iurpatronatus donari non potest in consilio Episcopo, h. d. Amplia primo, etiam si fieret donatio filio viuenti patre *Rot. decis. divers. 999. p. 3.* Amplia secundo, ut talis donatio ab Episcopo non confirmata sit ipso iure nulla, *Seraphim. in decis. Rot. Rom. 884. p. 1.* Amplia tertio, ut licet Patronus possit donare ius præsentationis reservato sibi iure patronatus, requiritur tamen Episcopi consensus, ut fuisse resolutum in *Rot. in vna Cassanen. benef. 29. Aprilis 1580.* refert *idem Seraphim. in decis. 456.* Amplia quarto, ut superueniente Episcopi consensu omne ius transferatur per donationem iuris patronatus, ut fuisse resolutum in vna *Astoriens. prioratus*

18. Decembrii 1598. scribit Seraphim. in decis. 1305. & ratio est, quia consensus Episcopi in hoc casu potest præcedere & subsequi ad instar consensus paterni iuxta *decis. Affl. 280.* Amplia quinto in pulcherrimo casu *decis. in eis. 713.* vbi fuit resolutum, quod in donatione omnium, & quorumcumque bonorum mobilium, & immobilium, iurium, & actionum comprehenditur etiam in iurpatronatus, & pariter est necessarius consensus Episcopi. Nunc limita præfatam Regulam multipliciter, & primo quando donatio fieret in iurpatrono, quia valet sine consensu Episcopi, ut fuisse in *Rot. resolutum testatur V. r. l. in decis. 131. par. 2.* Limita secundo in casu *decis. Seraphim. Rot. Rom 13. 2.* vbi fuit dictum, quod quando ponatur in iurpatronatus Ecclesiasticum laico non valet donatio, non adhibitis solemnitatibus in alienatione rerum Ecclesiæ requisitis, & ex causa euidens utilitatis, & sic in tali casu non exigitur consensus Episcopi. Limita tertio, in antiquis, quia licet non appareat consensus Episcopi valeat donatio, ut est *decis. in curia Archiepiscopali in Neapoli. 313.* Limita quarto in casu *Maynard. in decis. 13 lib. 5.* Pro ornamento huius text. animadvertas in praxi, quod bona donata Ecclesiæ, quæ non constat fuisse data pio dote: non arguunt in iurpatronatus, sed donans dicitur potius benefactor, quam patronus, & dator, quam donator, ut fuit dictum in vna *Arcenna Capellania 10. Martij 1595.* refert *Seraphim. in decis. 1505.* & vide quæ circa hanc mat. scripsi in *Coll. 8. super capit. illud, de iurpatronat.*

1701.

COLLECT.

COLLECT. 765.

*Super §. nequaquam, in Auth. de
Monachis.*

Malus præsumitur bonus, & per consequens vitā mutasse, quando per triennium continuum laudabilem vitam duxit, h. d. & ita decidit *Rot. Rom. in vna Romana legati die V. meris 28. May 1568. coram Scraphino*, intellige primo procedete, quando talis delinquens magnā egisset pœnitentiam, puta quia ingressus fuit religionem *Thoming. in decis. 29.* Intellige secundo, quando probaretur pluries ei occasione similis mali venisse, & tamen eum abstinnisse, vt decidimus *in Curia Archiep. Neapo. refero Ego ipse in decis. 129.* Sed quæro circa ortum huius text. à quo tempore dicti tres anni sint computandi, à die commissi delicti, vel oporteat quod prius de delicto gratia obtineatur, & à die obtentæ gratiæ triennium incipiat. Respond. quod incipiunt tres anni à die commissi delicti, vt refert fuisse per *R. t. decum, G. ann. decis. seu theoremat. 23.*

COLLECT. 766.

Super l. si seruum, C. de seruo corrupto.

Ad limitationem huius tex. not. quod legib. omnibus conatum punientibus hodie per consuetudinem generalem totius Italiæ derogatum est *Cather. in decis. 19. in fin. Joseph. Lindou in d. c. sion. Lucens. 5 Boer. in decis. 316. Th. ff. in decis. 143. G. ann. in decis. 2. Roiz. in dec. 3. Rot. Lusanna, Balb. in decis. 21. Gossar Th. ff. au. in decis. Rot. Pe. demont. 24. part. 2. Mastrill. Rot. Suike 155. part. 2.* hinc prouenit primo,

quod conatus etiam in atrocioribus pro consummato crimine non habetur quando pœna est statutaria, vt aliquid per *Afflict. in dec. 21. n. 10. Gram. in decis. 2. n. 13. 15. & 18. & in d. c. 74. n. 5.* hinc prouenit secundo, quod Iudex vbi per legē puniatur affectus, ac si fuisset consummatus potest arbitrio suo pœnam minuire *Afflict. in decis. 176.* Intellige primo conclusionem principalem procedete quoad pœnam ordinariam, secus quoad extraordinariam, *Th. ff. au. in d. c. sion. 343. & Gram. cit. decis. 2.* vt licet affectus non puniatur si non fuerit secutus effectus. Limitatur tamen quando deuentum est ad actum proximum, & immediatum, vt in specie refert in Senatu decum *Anton. Feb. in decis. fi. C. de pœn. Intellige secundo in grauib. delictis, non autem in atrocissimis Boer. in decis. 316.*

COLLECT. 767.

*Super l. fin. vbi Bar. Cod. de diuersis
receptis.*

Loquitur de clausula nō obstante cuiusvis, ac virtus; Limitatur primo vt non extendatur ad concordata, seu ad priuilegia in vim pacti, vt in *Rot. decum testatur Criscent. decis. 2. de priuileg. Putei in d. c. 47. lib. 1. Ioan. Paul. in d. c. 87. & 109.* Limitatur secundo, in casu d. c. 7. §. 21. cod. 111. vbi fuit dictū, quod priuilegia clausa in corpore iuris non censentur sublata per aliam superuenientem dispositionem iuris communis habentem in se clausulam generalem non obstantibus priuilegiis. Limitatur tertio in priuilegiis Cardinalibus concessis, quia non reuocantur per hanc clausulam, nisi de ipsis Cardin-

nalibus expressa fieret mentio, ita *Archib. de Grass. in decis. 7. de priuileg.* Limitatur quarto, ut non comprehendat priuilegia ex causa onerosa concessa, ita anima diuertendo decidit *Crescen. in decis. 5. de priuileg.* Limita quinto, in casu *eiusdem in decis. 1. eod. tit.* Limitatur sexto in casu *decis. Putei. 6. lib. 3.* vbi fuit dictum, quod clausulæ quantumcumq; generales non derogant priuilegiis, seu pactis à Sede Apostolica confirmatis. Limitatur septimo in casu *decis. Mynsing. cent. 4. obseru. 70.* vbi fuit dictum quod priuilegium per hanc clausulam concessum non includit casum publicæ utilitati contrarium. Limitatur octauo, ut per hanc clausulam non censeantur sub lata statuta, ac consuetudines generales, ita refert *decisum Rot. in decis. 1. de prebend. & dignitat. in non.* Limitatur nono, ut non operetur nisi priuilegiatis volentibus priuilegijs uti, *Archib. de Grass. in decis. 1. de priuileg.* Limitatur decimo in casu pulcherrimo *dec. Rot. 6. de constitutionib. in non.* vbi fuit dictum, quod clausula generalis non rollit beneficium, seu priuilegium Ecclesiæ concessum. Limitatur vndecimo in casu *eiusdem in decis. 18. de rescrip. in antiq.* vbi fuit *decisum*, quod neque rollat actum iuratum hæc clausula nisi de illo specificè fiat mentio, quam decisionem diligenter nota. *ad glossam in c. cum non debeat. de elect. in 6.*

COLLECT. 768.

Super l. Fulcinus, § cum hoc. ff. ex quib. causis poss.

Q Vando aliquid requiritur qualificatum non sufficit illud interuenire illa qualitate, h. d. Infero

primo *ad decis. Vir. 331.* vbi fuit dictum, quod qualitas restringit subiectum, cui adicitur, & ex diuersitate qualitatum diuersificantur actus, & dispositiones. Infero secundo *ad decis. Ambros. Rot. Perus. 43.* vbi ius patronatus relictum proximiori, & seniori de familia non habenti has qualitates non competit. Infero tertio, *ad decis. Mynsing. cent. 4. obseru. 16.* vbi fuit dictum, quod minori, cui conceditur beneficium restitutionis in integrum, si læsus fuerit, hac qualitate non probata non competit. Infero quarto *ad decis. Triuis. Rot. Perus. 15.* vbi sponso, cui comperit ius accusandi necem sponsæ suæ, denegatur, sponsalium qualitate minimè probata. Infero quinto *ad decis. eiusdem Triuis. 46.* vbi fuit dictum quod confessio qualificata in criminalibus semper in totum debet acceptari cum lua qualitate, vel in totum respui, non autem diuidi, & pro vna parte acceptari, & alia non. Infero sexto *ad decis. Capycij 5.* vbi pragmar. odialisium, quæ disponit, ut causæ inter coniunctos compromittantur locum non habeat, si qualitas consanguinitatis non probatur. Infero septimo *ad decis. de Franch. 644.* vbi creditor qui vult obtinere virtute *l. scripturas, C. qui potiores in pignore*, necesse est, ut probet requisita, ac qualitates in d. l. Infero octauo *ad decis. Caput aquen. 89.* vbi qualitas, quod testes debeant esse in causa matrimoniali omni exceptione maioribus, debet articulari, & probari, quam diligenter nota ad ampliacionem *text. in cap. 1. de consanguinitate & affinit.* Infero nono *ad decis. Mynsinger. cent. 3. obseru. 98.* vbi qualitas doli, quæ exigitur in causa fractæ pacis si non probatur interuenisse quæ

quis puniri nequit *Gayl. lib. 3. obser. 12.*
 13. & 76. Infero decimò ad decif. *eiusdem* 100. *eadem sent.* vbi iurisdicção limi-
 tata ad certam qualitatem non ex-
 tenditur ad incrementum Infero vn-
 decimò ad decif. *eiusdem* 80. *sent. 4.*
 vbi fuit dictum, quod quâdo agitur
 de pœna alicuius specialis consti-
 tutionis, nisi omnes eius qualitates do-
 ceantur, & verificentur in casu de quo
 agitur, pœna non committitur. Infero
 duodecimò, ad decif. *eiusdem* 40. *sent.*
 1. vel qualitas institutæ actionis, vel
 accusationis probari oporteat, quod
 intellige, quando qualitas adiecta
 crimini, alteraret crimen, & pœnam
Barb. in decif. 22. Infero decimoterti-
 o ad decif. *Mynsing sent. 4. obser. 70.*
 vbi qualitas iuramenti obseruanda
 est, ac exprimenda. Infero decimo-
 quarto ad decif. *eiusdem* 99. *sent. 1.* vbi
 qualitas petitionis in iurisdicçãoe
 confirmanda, attendenda, ac pro-
 bandâ est. Infero decimoquinto ad
 dec. *Afflic. 290.* vbi fuit decifum, quod
 qualitas, quæ confert iurisdicçãoem
 in primis verificanda est.

COLLECT. 769.

Super l. alio ff. de alimentis legat.

Sedet hîc mat. executorum vlti-
 matum voluntatum, super qua
 primò animaduertendum est, quod
 eorum potestas in dubio non præsu-
 mitur infolidum *Barb. in decif. 99.* &
 propterea fuit decifum in Sac. Con-
 sil. Neapol. quod si sunt dari plures
 executores in testamento, & vnus
 tantum citatur, processus sit nullus,
 vt refert *de Franch. in decif. 612.* quam
 nota ad ornatum texti in *6 si duobus de
 procurator.* Animaduertendum se-
 cundò, quod executori potestas, seu

authoritas maxima est; & primò,
 quia si testator alicuius loci dispo-
 suit, quod bona sua distribuâtur Sa-
 cerdotibus pro missis celebrandis ar-
 bitrio suorum executori, quod præ-
 dicti executores possunt distribuere
 Sacerdotibus, qui non sunt de loco,
 ita *Cappel. Tholos. in decif. 128.* quam
 not. ad limitationem text. in *l. a testato-
 re. ff. de cond. & demonstr.* Secundò quia
 executor poterit disponere, seu exe-
 qui in beneficium legatorum piorum,
 non obstante quod testator per prius
 disposuit *de Franch. in decif. 68.* Terti-
 o, quia executor potest esse minor
 18. ann. & scemina, ita decifum testa-
 tur *Iacob. Thoming. in dec. 91. p. 2.* Quar-
 ta Potestas est, quia legatum si est fa-
 ctum, vt distribuatur inter pauperes
 post mortem, poterit executor face-
 re distributionem in vita *de Franch. in
 decif. 706.* quam diligenter not. ad
 magistralem Doctrinam Bar. in *l. cum
 pater, §. à filia. ff. de lega. 2.* Quintò, quia
 executores testamèti pro eorum ad-
 ministratione habent sacram hypo-
 thecam, omnino videndus *Pegues, in
 decif. Catal. 131.* Sexto, quia deputati
 ad Virgines maritandas possunt pec-
 unias ad illum actum dicatas dare
 virginibus Deo profitemibus *Garz.
 in decif. 52.* Septimo, quia possunt exe-
 qui legata pia pendere lite inter con-
 sanguineos, præstita tamen cautione
 de restituendo in casu retractationis.
Idem in decif. 35. Octauò, quia in e-
 xecutore præsumitur, quod fuerit e-
 lecta industria persona, & propterea
 non potest substituere alium in sui
 locum *Pru. in decif. 305.*

COLLECT. 770.

*Super Pragmat. prima. de suspis.
 Officialium.*

Causa suspensionis allegata debet decidi per Collegas, absente ipso recusato, h.d. ad huius pragmat. ornamentum, animaduerto nonnulla requiri, vt suspicio subsistat. Primò enim, quod proponatur decisio ante conclusionem causæ principalis, vt in *præmit. s. infratod. tit. quæ* licet comprehendat personas priuilegiatas, non tamen propterea huiusmodi personæ priuilegiatæ excluduntur a restitutione in integrum eis competente aduersus lapsum fatalium, vt fuisse decusum per *Sacrum Consil. refert de Franch. in decis. 431.* Limita in suspicione de nouo superueniente, quæ dummodo clara, & euident sit, potest opponi in qualibet parte iudicij, ita *Thom. in decis. 229. par. 2.* Idque fuit pariter decusum per pragmat. Ducis Ossunæ, quæ incipit, (Vniuersis, & singulis præsentium.) Secundò requiritur, vt si suspicio concernat personam actuarij debeat probari iuramento *Milanens. in decis. 1. lib. 1.* Tertiò quod in causis suspensionum non detur appellatio *de Franch. in decis. 408.* qui ibidem declarat, num id procedat tam in decretis definitiuis, quam in incidentibus, verum licet appellatio non admittatur, potest tamen dici de nullitate, vt fuisse in Sac. Consil. decusum refert *Tapp. in d. pragmat. 4.* requiritur, vt non examinetur aduersarius in causa suspensionis, licet bene officialis ipse *Thessaur. in decis. 5.* & de aduersario extrat decusum in Sac. Consil. in suspicione proposita per Ducem Nucetæ in personam Consil. de Ponte in causa vertente inter Marchionem Fuscaldi, & d. Ducem, refert *noniss. in pragmat. nostra.*

COLLECT. 771.

Super l. exceptiones, ff. de exceptionib.

EXceptio quæ competit principali, fideiussori quoque competit, h.d. Ex quo inferitur primò, quod fideiussoris obligatio accessoria est ad illam principalem *Balb. in dec. 31. p. 1.* Infero secundo, quod fideiussore existente soluendo non potest carcerari principalis, pulchra, ac omnino videnda decisio *Valas. 11.* quam not. ad ampliationem doctrinæ *Bar. in l. 3. §. tutores ff. de suspensio tutoribus, supra formatam Reg. 2.* Limita primò in beneficio *Odoardus de solutionib.* quia non portigitur ad fideiussorem clericum, vt fuit decusum in Curia Archiepiscopali Neapol. Ego in *decis. 121. eiusdem Curia*, cuius decisionis ratio fuit, quia cum præfatum beneficium sit personale, propterea non extrahitur. Limita secundo, in beneficio cessionis bonorum, quæ principali cõpetit, quia fideiussori non conceditur *Balb. in decis. 521. par. 9.* quam not. *ad text. in §. si de exceptionib. in ff.* Limita tertiò in casu decisionis Senatus Sabaudicæ, de qua per *Anton. Fab. in decis. 1. C. de fideiussore minoru*, vbi fuit dictum, quod beneficium restitutionis in integrum, quæ minorib. competit, non portigitur ad eorum fideiussores, intellige tamen, quando non alia contemplatione fideiussit, nisi vt creditoribus cautum sit, vt voluit *Balb. in decis. 15. Et idem Faber. cit. decis. 1.* Limita quarto, in casu *eiusdem in dec. 6. C. ad Velleianu*, vbi exceptio Velleiani, quæ mulieri competit, fideiussori non prodest, quam not. *ad ornatum text. in l. mulieres, Cod. tit.* Limita quinto in exceptione declinatoria, fori, quæ competit clericis, quia non portigitur ad laicos

laicos eorum fideiussores, vt pluries in quamplurimis Italiae Tribunalibus decitum restatur *Ros. Lips. in decis. 90.* præsertim Neapol. vt pulchrè per *Afflict. in decis. 206.* *Germa. Mynsing. censur. 1. obseru. 15.* *Sabandier. refert. Anr. Fab. in decis. 1.* *Francia testatur Guid. Pap. in decis. 56.* & est receptissima opinio apud Decisionarios. Limita sexid in exceptione executionis sententiæ, quæ si lata est contra principalem, non potest exequi contra fideiussorem sine nouo processu, intellige tamen iuxta distinctionem *Guid. Pap. in decis. 16.* quam nota ad *Bart. in l. 1. iudicatum solus.* Limita septimo in dilatione quinquennali, quia non competit fideiussori, *Bart. in decis. 77.*

COLLECT. 772.

Super l. societatem, §. arbitratorum, vbi Bart. ff. pro socio.

Contra sententiam arbitri licet regulariter actio non datur, habet tamen incum reductio ad arbitrium boni viri, h. d. Amplia primo licet fuerit renunciatum arbitrio boni viri, & reuisionis ipsius, cum poena, quia nihilominus potest recurrere absque metu poenæ, si grauis læsio prætendatur, ita *Guid. Pap. in dec. 519.* *Balb. in decis. 158.* *Magon. in dec. Lucens. 98.* *Papon. lib. 6. tit. 3. arrest. 1.* & ad *mat. Boer. in decis. 84.* Amplia secundo, vt nec iuramentum firmet, hanc reuocationem per rationem, quam scribit idem *Guid. Pap. in dec. 519.* ad quam vide *Ioseph. Lud. in decis. Lucens. 27.* *Cass. ad in decis. 1. de empt. & vend. Capell. Tholof. in decisio. 168.* *DD. de Ros. in decisio. 2. de arbitrio.* Limita ampliacionem obtentam absolutione, vt in terminis *Borgnin. in decis. 9. de iudiciu. ad*

quam vide patiter *Lidon. in decis. Lucens. 48.* Amplia tertio, vt petens laudum rescindi, non censeatur contrarius reductioni ad arbitrium boni viri, *B. Lam. in decis. 299.* Amplia quarto, vt compromittens si sit læsus, necdum reductionis beneficium habeat, verum etiam possit recurrere ad remedium l. 2. *C. de resind. vend. vt refert decisum Mynsing. cens. 1. obser. 33.* Amplia quinto etiam si læsus esset in sexta parte debiti, vt pulchrè animaduertit *Guid. Pap. in cit. decis. 519.* & *Ioseph. Lud. 27.* *Ros. Lucens.* Amplia sexto, vt etiam à sententia nulla peti possit. *Magon. in decis. Lucens. 98.* Amplia septimo, vt reductio hæc peti debeat coram Iudice rei *Mynsing. obser. 61. cens. 3.*

COLLECT. 773.

Super l. 1. C. de arbitrio.

A Sententia arbitri non datur appellatio, quia ex ea actio non oritur, h. d. Limita primo in reductione ad arbitrium boni viri, quæ similis est appellationi, *Affl. in decis. 51.* *Franc. Marc. in decis. 151. par. 2.* Limita secundo in casu *decis. Gay. obseru. 149. lib. 2.* vbi fuit dictum, quod si Iudex ad quem remittitur vt ad bonum virum si pronunciauerit bene, vel inuale arbitratum à sententia poterit appellari, de cuius limitationis veritate vide *Boer. in decis. 284.* *Papon. lib. 6. tit. 3. arrest. 23.* & 4. Limita tertio in Camera Imperij, in qua recipitur appellatio à sententia arbitri, *Myrsi. g. quæ. 4. obseru. 68.* Limita quarto in casu *decis. Card. Put. 394. lib. 1.* vbi fuit dictum quod stante appellatione à laudo, & sic vt vides præsupponit posse appellari, non potest agi ad poenam ap-

positam in compromisso in euentum, in quem à laudo foret appellatum. Limita quintò vbi laudum contineret enormissimam lesionem, vel iniquitatem manifestam, nam tunc admittitur appellatio, etiam si cum iuramento sit compromissum, vt decisum refert *Gayl. obseru. 150. lib. 1.* quæ autem dicatur enormis lesio, seu iniquitas, vide optimam *Guid. Pap. decis. 253.* Limita sexto, vt hodie admittatur appellatio cum ad instar iudiciorum redacta sint arbitria, vt refert decissum in Senatu Sabaudie *Anon. Fab. decis. 6. C. de arbitrio*, qui pariter refert decissum, quod si elapsum fuerit tempus appellandi tacite censetur consensus fuisse arbitrorum sententiis. Amplia limitationem hanc in casu *decis. eiusdem 8. eod. tit.* vbi fuit dictum, quod etiam arbitri attentare dicitur, si in spretum appellationis aliquid innouauerit. Limita septimo, in sententiâ lata ab arbitris iuris, *Balb. in decis. 129.* quam not. ad text. in *terminu* hoc decidentem, in *cap. ab arbitrio*, de offic. delegat. & videas pariter *Mysing censur. 4. obseru. 68.* & vide etiam *Gayl. obseru. 33. lib. 1.* vbi optime declarat, qui tales arbitri dicuntur. Limita octauo à sententiâ arbitri ex necessitate statuti, vel præcepto iudicis electi, ita decissum refert *Balb. in decis. 466* quam reponas ad text. in *l. arbitrio*, ff. qui satisfacti cogantur.

COLLECT. 774.

Super §. si quis igitur, in Auth. de instr. fide & cautel.

Nimis controuertitur inter Decisionarios text. iste in quæst. illa si testes deponentes super recognitione scripturæ priuatæ debeant deponere se fuisse præsentem, & vidisse

eam scribi, & in affirmatiuam decidisse Sacrum Neapol. Conf. testatur *Affl. in decis. 181* quam opinionem suo tempore iterum tenuisse idem Sac. Conf. scribit *Grammat. in decis. 84.* & de alia simili decisione videndus est *Ann. alleg. 84. part. 1.* cum qua tandem opinione Consilij Neap. concurrit *Rot. Pisan.* refert *Mart. in decis. 45.* verum contrariam sententiam pluries tenuit *Rot. Romana*, vt scilicet sufficiat, quod testes deposuerint se habere notam manum, quia probant recognitionem, vt pulcherrime testatur *Rot. diuers. in decis. 124. part. 2.* *Archil. de Grass. in decis. 2. de fide instr. Pal. Rot. in decis. 173.* *Peregr. in decis. 123.* intellige tamen, vt hæc *Rot.* opinio procedat aliis concurrentibus adminiculis, de quibus per eandem *Rot. diuers. in decis. 153. part. 1.* Intellige secundò, vt procedat tantummodo de stylo Curie Romanæ, vt testatur *Rot. diuers. in decis. 570. part. 1.*

COLLECT. 775.

Super Pragmat. §. 5. 19. de administr. vniuersit.

IN præsentî §. interdicitur Syndicis Electis, & Vniuersitatib. actus donationis. Amplia hunc text. vt hodie vniuersitates, & plateæ non possint se congregare pro donâdo absq; expressa licentiâ Proregis, vt est sancitum per pragmat. 9. incipientem Ancorche, & tenuit pariter *Guid. Pap. in decis. 106.* Nunc limita, & primo, vt possit vniuersitas donare pro remuneratione seruiciorum sibi factorum, ita decissum refert *Guerri. in decis. 1.* Limita secundò, vt non procedat in donatione quæ fieret Principi, nam illam facere possunt solum decuriones

cutiones etiam non congregata videretur, Th. ff. in decis. 257. Limitatio in donatione quæ fieri ab universitate Baroni, vt ab eo eligatur in suam Cameram reservatam, nam talis donatio valet, vt fuisse iudicatum per Sac. Concil. iunctis ad huc referente Consiliis. Theodoro in causa Pius in ffratru Sancti Severini cum Domino Ferdinando Gonzaga, refert Nouissimus in pragmat. 5. tit. nostro.

COLLECT. 776.

Super Pragmat. 8. in tit. de composit.

Quibus competit successio, competit querelandi, & remittendi actio, h. d. Ex qua infero ad decis. de Franch. 611. vbi fuisse decissum testatur quod ad eum spectat ius querelandi ad quem spectat successio bonorum secundum dispositionem præfat. Pragm. & ita ille Nepos admittitur ad querelandum de morte Patris, quamvis alius fuerat hæres institutus, & sic S. C. habuit pro absoluto à contrario sensu, vt cui non competit successio, nec etiam competit ius querelandi. Infero secundo ad decis. Senatui Mediolan. de qua per C'ar in q. 58. vers. seq. quid si inter hæres, vbi refert bis Senatū decidisse, quod soror exclusa per fratres à successione bonorum, censeatur pariter exclusa ab eisdem à iure querelandi de morte fratris occisi. Infero tertio, id decis. de Franch. 512. vbi fuit dictum, quod cum tutori non competat ius succedendi per consequens non habet ius querelandi, ac querelam remittendi absque decreto Sac. Concil. Infero quarto, ad pulchram decis. de qua per D. de Ponte de prouis. ffr. i. soliti, §. quarto, vbi refert pluries fuisse decissum, quod si soror dotata, quæ

erat præsens tempore compositionis, & non querelaui, sit exclusa à iure querelandi.

COLLECT. 777.

Ad Bari. in l. quid dicitur, ff. de verbor.

obligat.

Est locus originalis in illa dubitatione quando filij intelligantur vocati vt filij, vel vt hæredes, in quo dicas primò quod in antefato succedunt vt hæredes non autem vt filij, vt nouissimis temporibus fuisse iudicatum in Sac. nostro Consilio testatur de Franch. in decis. 182. licet contrariam sententiam approbasse id Sac. Conf. tempore Affili. ipsemet testatur in decis. 314. & 307. sed possunt hæc decisiones conciliari dicendo, quod de Franch. loquitur attendente consuetudine Neapolit. Affili. verò extra Ciuitatem Neapolis in locis, vbi attenditur ius commune, & filij succedunt etiam non hæredes, nec Patris & matris, ita V. filii in cit. decis. 314. & de Franch. in d. decis. 182. num. 14. Dico secundò quod emphyteusi Ecclesiæ simpliciter concessa Patri, absque mentione filiorum censetur pro se, & filiis non vt hæredibus concessa, ita decidisse Rot. Rom. testatur Verall in decis. 302. Dico tertio in Jure patronatus Ecclesiastico succedunt vt hæredes non vt filij Barb. in d. decis. 99. quam nota ad ornatum text. in clem. plures. de iure patronat. Dico quarto quod in donatione facta contemplatione matrimonij veniunt filij, tanquam filij, non tanquam Patres hæredes, prout ita fuisse decissum in Sac. Concil. testatur Moly in consil. 2. post. in Cennens. ad consuetud. Neapol. num. 2. in causa D. l'abbate de Ghevara xxviii quondam Goffredi Palagani cum

creditoribus quondam D. Francisci de Ghesara eius Patrii. Dico quintò, quod Pater dum stipulatur pro se, & filiis; semper in dubio præsumitur stipulari pro filiis, vt hæredibus, ita testatur *Lanar. in consil. 89.* Pro coronide huius mat. animaduerterendum est, quod antefatum matri, filio præmortuo, non iure hæreditario acquiritur, sed ex iuris dispositione virtute pacti, prout fuisse decisum in *Sacr. Consil. in causa Scipionis Staibani Liciensis, referente Consiliari. Vispulo refert Ann. in consil. 74.*

COLLECT. 778.

Super l. hoc iure, §. ductus aqua, ff. de aqua quotid. & astu.

PRæscriptio immemorabilis habet vim tit. h. d. & legitimi titul. pulchrè *Verall. in decis. 355. par. 2.* habet secundò effectum vt loco priuilegij habeatur *Osasch. in decis. Pedem. 95. nu. 14. Afflict. in dec. 254.* Tertio habet vim constituti *Papon. l. 12. tit. 3. arrest. 3.* & aliquid per *Afflict. in decis. 239. in fin.* Quarto, quia regalia possunt præscribi per tempus, cuius initij memoria non extat *Balb. in decis. 29.* Limita in regalibus, quæ sunt in signū vniuersalis dominij, & subiectionis, quæ immemorabilia sunt *Franc. Marc. in dec. 234.* Quintò quia Princeps non potest restituere aduersus præscriptionem immemorabilem, *Ego in decis. Cur. Archiepisc. 29.* Sexto quia contra Principem potest tali præscriptione præscribi, ita *Osasch. in decis. 56.* Septimò, quia clausula, nulla præscriptione obstatè, non excludit præscriptionem immemorabilem *Papon. lib. 3. arrest. 4.* & aliquid per *Afflict. in decis. 254. num. fin.* Amplia etiam si lex tolleret quamcunque præscriptionem, vel si adesset clausula, non obstante quacum-

que præscriptione, *Guid. Pap. in decis. 409.* Octauò, quia inuestitura præsumitur obtenta à Domino, quando quis per id tempus fuit in possessione bonorum, *Theff. fil. in decis. 27. part. 2.* Nonò effectum habet, de quo per *Anton. Fab. in decis. 5. C. de præscript. 30. vel 40. ann. vbi præscriptio immemorabilis, siue centum annorum nunquam censetur exclusa, præterquam in casibus à iure expressis.* Decimò, quia præscribitur 100. ann. spatio annua pensio, *idem in decis. 19. tit. cit.* quod amplia procedere etiam si efflatus in legato pensionis annuæ ad pias causas, *idem in decis. 20. eod. tit.* supradicta omnia limita multipliciter, vt per *Papon. lib. 2. tit. 3. arrest. 10.*

COLLECT. 779.

Super l. fin. C. de exceptionib.

EXceptio Iudicis incompetentiæ debet opponi ante litem contestatam, h. d. & ratio est, quia aliàs videtur consentire in Iudicem, *Anton. Fab. in decis. 2. Cod. de Iudiciu.* hinc est, quod semper Iudicis recusatio debet proponi ante litem contestatam *Franc. Marc. in decis. 725. Mysing obseru. 59. centur. 4. Andr. Gayl. obseru. 38. nu. 11. lib. 1. quam ad gloss. celebrem in l. cum specialu. Cod. de iudiciu.* reponas, aliàs semel Iudice approbato non admittitur recusatio, *Papon. lib. 7. tit. 9. arrest. 13.* Limita ex causa, quia tunc etiam si semel approbatus fuerit, recusari poterit, vt refert in *Rot. decisum Verall. in decis. 191. part. 2. & idem in decis. 7. part. 3. & Mysing. obseru. 59. centur. 4. Lanfr. Bal. in decis. 110.* Limita secundo, si illa superuenisset post contestatam litem, *Gayl. obser. 33. lib. 1.* Limita tertio nisi exceptio redderet iudicium retro nullum, aut funditus eradicaret iurisdic-

iurisdictionem Iudicis *Balb. in decis. 67.* Limita quarto in rustica muliere, & milite, quibus licitum est ob iuris ignorantiam Iudicis suspecti recusationem post litem contestatam proponere, *Ego in decis. Curia Archiepiscopi palu 91. par. 2.* Animaduertendum tamen est pro huius mat. ornamento, quod ubi Iudex opposita fuit declinatoria se ingerit contendendo pro sua iurisdictione, ac si esset pars, non potest tanquam suspectus cognoscere, an sua sit iurisdicatio *Balb. in decis. 259.* Idem est quando notorium est illum non esse Iudicem competentem, & in aliis casibus, de quibus per *Anton. Fabr. in decis. fin. C. de appellat.*

COLLECT. 780.

Super l. omnes, C. de prescrip. 30. ann.

Actiones omnes tam personales, quam reales prescribuntur spatio 30. ann. h. d. & ita *Afflic. in dec. 13. & Rot. Genuen. in decis. 20. & 203.* quemadmodum eodē tempore prescribitur conditione ex l. idem in decis. 139. Item iuri petendi executionem alicuius decreti *Cartar. in decis. Bo. Genuen. 124. Afflic. in decis. 245. & Arib. de Grass. in decis. 5. de sententia, & re iudicata.* Iterum iuri implorandi officium Iudicis nobile *Balb. in decis. 99.* Item omnis actio personalis *Mohed. in decis. 145.* Item facultati dicendi testamentum nullum prescribitur spatio 30. ann. *Pap. lib. 12. tit. 3. arres. 6.* Item ius agendi ad supplementum legitimæ *Mohed. in decis. 5. de prescript.* Item ius adeundi hæreditatem ex testamento prescribitur spatio 30. annorum *Card. Pute. in decis. 54. lib. 3.* quod amplia procedere etiam hærede ignorante & tunc potest agi iudicio

possessorio hæreditatis *Osase. in decis. 36. nu. 7. & sequen. & quid de communiori inter duas vniuersitates sine Rēgio assensu Afflic. in decis. 254.* Item officium Iudicis nō prescribitur nisi spatio 30. ann. *Guid. Pap. in decis. 416.* Infertur quod dictio, quando cūque, non excludit prescriptionem 20. annor. etiam si esset adiectum iuramentum *Boer. in decis. fin. 182.* Item socius possidens rem communem in solidum prescribitur spatio 30. ann. *Pap. lib. 12. tit. 3. arres. 7.* Item iuri retrahendi, & non currit, nisi à die scientiæ *Ioseph. Lud. u. in decis. Lucens. 52.* Item ius inuectiendi prescribitur spatio 30. ann. *Pap. lib. 12. tit. 3. arres. 13.* Item spurius prescribit bona paterna 30. ann. spatio *Vasase. in decis. Lusitania 111.* Item quanto tempore prescribat Vasallus aduersus Dominum vide *Boer. in decis. fin. 181.*

COLLECT. 781.

Super §. non igitur, in Authen. de testam. imperfect.

Testamentum factum inter liberos valet absque solitis sollempnitatibus, dummodo Pater scribat diem, & nomen hæredis, h. d. Quod amplia primo procedere nedum in testamento in scriptis, verum etiam in nuncupatio *Gayl. obseru. 112. lib. 1.* Amplia secundo, ut in eo valeant scemina deponere *Boer. in decis. 240.* Amplia tertio, ut cæci testamentum inter liberos minore sollempnitatem requirant *Balb. in decis. fin. 29.* & aliquid per *Boer. in d. dec. 240. nu. 2. Ioseph. Lud. in decis. Perus. 2. nu. 34.* Amplia quarto, ut legatum ex minus sollemni voluntate relictum, liberis vel piæ causæ debetur *Rot. Auen. in decis. fin. 87.*

Cc

Amplia quinto, vt tale testamentum, nedum sustinetur inter liberos, verū etiam inter Nepotes, & nepotes ex filio *Boer. in decis. 241.* Nunc limita & primò quando solum ratione solemnitaris tale testamentum esset impetfectū, secus si voluntatis *Gayl. d. obser. 112.* & aliquid per *Boer. in decis. 240. nu. 4.* Limita secundò in filio naturali cui beneficium huius §. non est concessum *de Franc. in decis. 399.* & aliquid per *Boer. in cit. deci. num. 11.* Limita tertio, quando huiusmodi testamentum magnam contineret inaequalitatem *Card. Put. in dec. 431. l. v.* Limita quarto in casu, vbi non esset coram testibus publicatum *Card. Put. in decis. 97. lib. 3. Crescent. in decis. 3. de testam. ntū.* quatin ad tex in *lax ea scriptura. ff. de testam. reponas*, quod amplia procedere etiam in testamento ad pias causas condito *Guid. Pap. in decis. 517.* & facit *Mynsing. obser. 128. cent. 2.* & *Acbill. de Grass. in decis. 1. de test.* Amplia tamen hunc text. procedere, etiam si alius scribat & Pater subscribat *idem Card. Put. in decis. 235. par. 1.*

COLLECT. 782.

In c. videtur, qui matrimonia accusare possunt.

Consanguinei, & affines admittuntur in testimonium in causa matrimoniali, h. d. Ex propterea infertur, quod matris testimonium admittitur in matrimonio per filium contrahentem *Balb. in decis. 12.* quam ad text. in *c. super. de testib. reponas.* Amplia vt parentes admittantur etiam in iuris coniugibus *Alx. Rand. in decis. 90.* Intelligi si pro eorum proprio interesse, compareant *Acbill. de G. off. in decis. 171. qui matrimonia ac-*

cusare possunt. Limita tex. quando adest disparitas inter coniuges, quia tunc parentes non admittuntur, ita decidendo animaduertit *Trius. in dec. 10. part. 1.* & ita intelligi debet *text. in c. super. de testib.*

COLLECT. 783.

Super Extrauag. Execrabili de simonia.

Qua quatuor pœnas infligit cōtra reuocantes plura beneficia curata, primò quia ipso iure sunt omnib. priuati. Secundo quia sunt inhabiles ad Sacros ordines. Tertio ad quæcumque beneficia Ecclesiastica. Quarto ipso iure beneficia illa esse Sedi Apostolicæ affecta, & ita *Thom. in decis. 29.* Circa quem text. de vnica questione contingit dubitare, scilicet an execrabilis spoliatus veniat restituendus, & dicas affirmatiuè, si ex actis constet illum execrabilem, ita *Caputaq. in decis. 325.* & ratio est, quia decretum irritiās appositum in d. extrauag. inficit titulum, & possessionem *Roi. in decis. 17 de restit. spolia. in antiq. Bisig. et. in dec. 100. tit. B. l. a. in dec. 536.* & aliquid per *Cassidor. in decis. 3. de rescrip.* Ratio secūda est, quia quando conitatur notoriè de non iure agentis spolia non restituntur *Roi. dec. 13. de restit. spoliat. in antiq. nec spoliator admittitur ad probandum execrabilitatem ad excludendum ead. Roi. dec. 11. de restit. spolia. in antiq.*

COLLECT. 784.

In c. cum de beneficio, de probandis in sexto.

Agitur de mat. status beneficij, pro cuius cognitione animaduertendum

uertendum ad duo; Primò, quod quando cōstat de anteriori statu beneficij illud attendi debet *Seraph. in decis. 29. par. 1.* quod si non probetur aliquis status antecedens, tunc sufficit vltimus status, vt fuit dictum in vna *Regien. Decemnalij prioratus 5. Maij 1586. coram Pamphilio.* Hinc est quod ad effectū validitatis impetrationis, & collationis sufficit vltimus status, & vltima possessio, *Card. Putei in decision. 2. lib. 3. Caesar. de Grass. in decis. 4. de probat. quas ad text. in cap. querdam, de electione reponas.* Animaduertendum secundo; quod beneficij status mutatur spatio 40. annot. *Card. Put. in decision. 138. lib. 1. & habetur in text. nostro;* verum, vt procedat nonnulla concurrere habent. Primo, quod ille qui possidet beneficium, illud habeat titulo institutionis, vt fuit dictum in vna *Perusin. s. breuiatu 19. Martij 1589. coram Pamphilio.* Secundo requiritur, quod collationes sint factæ ab eo, qui habet potestatem mutandi statum illius beneficij, *B. illam. in decis. 715.* & fuit dictum in vna *Florentina commendæ 25. Iunij 1589. coram Comitulo,* hinc est quod beneficij statum non mutat prouisio Papæ *Achill. de Grass. in decis. 13. de l'uepatron. Caputaqu. in decis. 180. par. 3. Card. Put. in decision. 7. de l'uepat.* & fuit dictum in vna *Imolen. Iurispatr. 20. Martij 1593. coram Pamphilio,* & nullus Prelatus inferior Episcopo potest mutare statum beneficij, *Balb. in decis. 22.* verum in probanda qualitate beneficij, quando non constat de contrario, multum deseruiunt prouisiones Papæ, quæ, etsi non mutant statum illius tamen declarant, & corroborant *Thoming. in decis. 99. par. 1.* & fuit dictum in vna *Ierdonen. prioratus 5. Maij 1595. coram Orano.* Tercio requi-

rietur bona fides. *Ego in decis. Curia Archiep. Neap. 29.*

COLLECT. 785.

Super l. quid Nernu ff. depositi.

Lata culpa dolo æquiparatur, h. d. ad cuius mat. ornamentum notandum quod culpa multis modis dici potest, & primo quod magna negligētia dicitur lata culpa, quæ etiam dolo æquiparatur *Guid. Pap. in decis. 473.* quam not. ad *l. magna negligentia, ff. de verb. signif.* Item culpa dicitur deuotio ab ea diligentia, quæ adhibent homines diligentes eiusdem conditionis, & professionis *Ioseph. Ludou. in decis. Lucens. 10.* & culpa arguit eum, qui non fecit quod sibi ipsi similes fecissent licet non præsumatur, nisi probetur, *Afflict. in decis. 13.* idē debet probari ab eo, qui illam proponit, *Cappell. Tholos. in dec. 346.* Item mala electio est in culpa, *Ioseph. Ludou. in dec. Lucens. 12.* quam not. ad *l. quia tam, ff. commodati.* Item dicitur quis in culpa trib. modis. Primo, si nō fecerit quod diligens fecisset. Secundo si contra pactionem fecerit. Tercio si fuerit in mora *Rot. Gimue. in decis. 205.* Notandum secundo, quod lata culpa in criminalib. non æquiparatur dolo, *O. as. in decis. 104.* Limita quoad pœnam pecuniariam *Guid. Pap. in dec. 447.* & culpa præcedens casum, puniatur, vt voluit idem *O. asch. in dec. 104.*

COLLECT. 786.

Ad gloss. celebrum, in clem. 1. de prebendis.

EX præsentī gloss. utilis sumitur conclusio, quod clausula politica
Cc 2

in executionis non mutat principalem dispositionem, secus si additur in dispositiuis, seu in verbis proemialibus, quia tunc semper mutat seu alterat; ad cuius Regule ornamentum seu corroboratione allego quatuor decisiones. Prima est Rot. Pedem. de qua per *Cacher. in dec. 164.* vbi clausula adiecta in concessione feudi, scilicet ad habendum. tenendum; posidendum, & quicquid placuerit perpetuo faciendum, inducit licentiam alienandi, si fuerit posita in verbis dispositiuis inuestiturae, secus si in executione, & in respicientib. executionem. Secunda est *decis. Thomm. Rot. Lipsien. 9.* vbi clausula quod non possit reuocari posita in donatione causa mortis operatur, ut dicatur inter vivos donatio, si fuerit in proemio posita, secus si in executione quam perpetuo not. ad intellectum *text. in l. quod dicitur. ff. de donatione causa mortis.* Tertia est de *Franch. Neap.* vbi secundum eocessum pro te, & liberis cum clausula apposta in fine privilegij, in quo dicitur mandantes, qui respondeant tibi, liberis, & heredibus, dicitur potius ex pacto & providentia, quam hereditarium, quia non in principio, quia induceret alterationem, sed in fine adiecta fuit. Quarta allegatur *Cacher. in decision Rot. Pedemont. 163.* vbi refert Senatum cum eadem distinct. transiisse in causa concessionis feudi, cum insertione clausule tanquam francum.

COLLECT. 787.

Super claus. Decreti irritantis.

Hec claus. nonnullos habet effectus, Primus est, quia inficit titulum, & possessionem, adeo ut spo-

liatus non sit restituendus, *Bellam. in dec. 336. Balb. in dec. 22. Cassad. in decis. 7. n. 3. de regulis Cancellariae, & idem Cassad. in dec. 1. de iur. iussu poss. sicut, & proprietas. Verall. in dec. 15. p. 3.* Secundus, quia refertur ad proximam, & precedentem eo immediatus dispositionem, *Boer. dec. 119. nu. 5.* Tertius, quia ligat etiam ignorantes *Cassad. in decis. 7.*

COLLECT. 788.

In i. finium, ff. si certum petatur.

Interesse quantum plurimum debetur, h. d. intellige a die more commissae *Ant. Fab. in dec. 9. C. de usuris, & ratio est, quia sine mora interesse non debetur, Rot. Genue. in decision. 137. & 139. 61. & in decis. 192.* Aliquid per de *Franch. in decis. 23. & Canal. in dec. 10. de iur. iussu. par. 2.* & quomodo et creditor debet formare articulos; ac probare, vide per *Rot. Genue. in decis. 117.* Intellige secundum, ut non attendatur istud interesse in carestia immoderate, ut decidit *Carroc. in decis. 35.* & ratio est secundum *Gr. 2. in decis. 9.* quia non debet attendi tempus immoderate carestiae. Intellige tertio secundum casum *decis. Ant. Fab. 26. C. de usuris.* vbi fuit dictum, quod frumenti modus dati aestimatio, quanti plurimi praestanda quidem est a die litis contestatae, sed non aecessiones eius aestimationis, quia stricti iuris contractus est; ad mat. vide *Afflic. in decis. 316. & Annam, cons. 65.*

COLLECT. 789.

Super gl. magistra. in Clem. beneficiorum de decimis.

Circa quintum quaesitum glo. tenet Cappellanas esse verè; ac pro-

proprie beneficium Ecclesiasticum, quia sic sunt per Episcopum ordinata *quæsi. 1. q. 3.* Tu verò dicas contrarium. Primo, quia pactum factum ratione talis Cappellaniz sine Papæ autoritate non inducit Simoniam *Rot. divers. in decis. 363. p. 2. Verall. in dec. 356. part. 2.* & ita resoluit *Rot. in vna Calaguritana Cappellania de Grabalof.* Secundò, quia talis cappellania posset obtineri à laico, vel fœmina, nisi voluntas fundatoris contrarium declararet *Rot. divers. decision. 265. part. 2. & in dec. 264. num. 1. & 182. par. 1.* Tertiò, quia non requiritur ætas 14. ann. quæ requisita est ad obtinendum beneficium Ecclesiasticum, iuxta terminos *Conc. Trid. sess. 21. cap. 11* & ita declaravit Sac. Congregatio Concilij refert *Rot. in decision. 482. par. 1. divers.* Quartò, quia ratione talis Cappellaniz non tenetur quis ad recitationem officij *Sayr. in d. c. 1. de religiosis domibus.* Quintò, quia fundator beneficij, licet non possit postea aliquid immutare absque consensu ordinarij, *Caputaq. in dec. 290. part. 2.* scus tamen in Cappellaniis. Ego in *decis. Curia Archiep. Neapol. 13.* Sextò, quia potest laicus patronus illud conferre, si testatoris voluntas ita voluerit, *Gnd. Pap. in decis. 187.* Septimò, quia non potest quis ad titulum illius tanquam ad titu. beneficij ad sacros ordinare, *Thoming. in decis. 29.* quam ad limitationem *cap. non licet, de prebendis,* reponas. Limita in eo qui obtinet Cappellaniam in Cappella Papæ, quia ad illius tit. poterit ordinari, *Sayr. in dec. 59. de temporib. ordinat.* Octauò, quia Episcopus in talibus Cappellaniis ius instituendi, seu destituendi, nec visitandi, nec aliud ius Diocesani habet *Farinac. in decis. 31.*

COLLECT. 790.

Super glo. in l. precibus, C. de impuberum, & alia substit.

Substitutio cõpendiosa facta verbis communibus, & per verbum substituo valet omni tempore, vt fideicommissaria, hoc dicit, & ita *Balb. in decis. 22.* & malè existente in medio semper iudicatur fideicommissaria, *Afflict. in dec. 367.* Quod amplia etiã si à matre fieret substitutio compendiosa filio, seu impuberi, siue puberi, *Cappel. Tholos. in decis. 82.* Amplia secundò, vt præfata substitutio nõ nullas sub se cõtinet substitutiones, nam si fieret pupillo pupillatam, & vulgarem continet, item, & fideicommissariam post pupillatam, si verò fieret extraneo, vel puberi contineret vulgarem, & fideicommissariam, ita *Franc. Mar. in dec. 172. p. 2.* quamvis compendiosa verbis directis non possit fieri puberi, scus si fieret per verbum cõmune, *Guid. Pap. in decis. 534.* Amplia tertiò, vt substitutio compendiosa facta à Pagano per verbum commune substituo, quandocumque continet etiam vulgarem; ita *Franc. Mar. in decis. 78. p. 2.* quam nota *ad text. in l. verbum ciuilibus, ff. de vulgari & pupillari.* Item substitutio hæc continet etiam casum impotentiz, *Cresc. in d. c. 1. de testamentis.*

COLLECT. 791.

Super l. affectionis, ff. de donaticis lib.

Regulariter meretricibus donari potest, h. d. Limita primò in clerico *Balb. in decis. 337.* Sublimita pro benemeritis, & seruitiis, quia tunc potest Clericus suæ Concubi-

nae donare, ita *Afflu. in decis. 102.* & *Capp. in dec. 102.* licet in dubio non sit standum assertioni de meritis, factae per Clericum donantem Concubinæ, aut meretrici, nam aliunde merita sunt probanda, *Maynard. in decis. 90. li. 2.* Limita secundò in Doctore *Garc. in decis. 29.* quam amplia procedere etiam in Licentiatò arg. *dec. de Franc. 111.* & ratio est, quia de proximo doctoratus pro Doctore habetur, *Thom. in decis. 29.* quam not. ad *tex. in l. si. ff. de testamento militis.* Limita tertio principaliter in casu *dec. Capp. Tholos. 141.* ubi fuit dictum, quod adulter in testamento suo non potest Adulterem donare. Limita quarto, in milite, qui pariter suæ concubinæ donare prohibetur, *Papon. li. 3. arrest. 3. lit. 18.* quā not. ad *tex. in l. 1. C. de don. inter virum, & uxorem.* Sublimita stante iuramento, quia eius virtute confirmatur donatio, ita *Theffau. in decis. 111.* Limita quintò in militibus in prælio, ac in continuo exercitu existentibus, ita *Anton. Gama in decis. Rot. Lusit. 365.* tandem ad huius l. ornamentum vide *dec. Fran. Vm. Aquilan. 195.*

COLLECT. 792.

In *lvi. vim. ff. de Instit. & iure.*

VIm repellere licet, h. d. Amplia etiam alium occidendo *Maynard. in decis. 21.* Intellige adhibito inculpatæ tutelæ moderamine, quod quidem attenditur secundum periculum illius, qui ab iniecta iniuria defenditur, siue seipsum, siue alium defendendo, *Sayr. in dec. 39. de homicidio.* Amplia secundò in casu eiusdem in *dec. 14. de homicidio.* ubi fuit dictum, quod occidens se defendendo cui fuga fuisset iniuriæ, & de decori non

peccat. Amplia tertio, ut liceat aggressorem ad sui defensionem necessariam preuenire, *Maynard. in dec. 23. li. 2.* Intellige quando is latum sine mora esset aggressurus, secus si ex intervallo, quia tunc multis aliis modis, puta me absentando, vel non exiendo domo, aut in locum tutum recipiendo mortem effugere possum, *idem Sayr. in dec. 41. de homic.* Amplia quarto, ut homicidium in dubio indicari debeat subsequutum fuisse potius ad defensionem, quam ad vindictam, *Casar. de Barz. in dec. Ro. Bano. 181.* Amplia quintò in casu *decisionis eiusd. 181.* ubi fuit dictum quod si aliquis fuit percussus, si in aduersariū percutiēdo modum excesserit ad sui necessariam defensionem fuisse censetur.

COLLECT. 793.

Super *l. filius familias ff. de donat.*

Filius familias donare non potest, h. d. Amplia primo, ut necrem, quam Pater sibi donauerit *Ann. qqi. refert dec. in alleg. 73. p. 2.* Amplia secundo etiam in bonis maternis *de Fran. in decis. 71.* Amplia tertio procedere etiam in bonis aduentitiis, in quibus ususfructus patri acquiritur, *Balb. in dec. 39.* Amplia quarto, ut talis donatio non firmatur iuramento, *Ant. Fab. in decis. 6. C. de donat.*

COLLECT. 794.

Super *l. quid si nobis, § ad idua, ff. de adiutio edicto.*

Stylus nonnullos habet effectus, Primò, quia sententia lata contra stylum est ipso iure nulla, *Guid. Pap. in decis. 292.* Secundò, quia potest tollere sollempnitatem citationis *Osf.*

COLLECT. DECIS. PARS IV.

Ofasc. in dec. 22. Tertio, quia potest allegari ad decisionem causarum, *Capp. Tholos. in dec. 115.* Quarto, quia potest allegari pro iure siue tendat ad litem ordinandam, siue decidendam, *Affl. et. in decif. 253. Guid. Pap. in dec. 198. & Rot. Genue. in decifion. 206.* Quinto, quia semper attendi debet *Maynard. in dec. 11. Cappel. Tholos. in decif. 115.* Sexto, quia filius est legitimus interpret statutorum, seu decretorum, *Guid. Pap. in dec. 30.* Septimo, quia hypotheca omnium bonorum solita poni cēsetur apposita si fuerit omīssa *Boer. in decif. 182.* Idem in clausula constituti *de Benini. Rot. Bonon. in decifion. 30.* nam illae sunt de stylo quotidiano habetur pro expressis, *Boer. in decif. 117.* & consueti habentur pro expressis licet nil de illis actum est, *Rot. Genue. in dec. 16.* Octauo, quia dispositio hominis, seu legis intelligenda est, prout de stylo solitum est fieri, *Card. Pur. in decif. 353. lib. 3.* Nono, quia Notarius simpliciter rogatus, intelligitur rogatus apponere clausulas consuetas, *Valase. in decif. 119.* & aliquid per *Capp. in dec. 159. Gram. in dec. 62. Rot. Genue. in decif. 16. 13.* quia quando dubitatur de stylo alicuius Curiae potest Iudex se informare nemine citato *Rot. Genue. in decif. 106.* & aliquid per *Magon in decif. Lucan. 87.* an autem stylus loci contractus vel iudicij, in cuius territorio bona sunt sita debeat attendi, vide *Guid. Pap. in decif. 262.* De stylo autem Curiarum vide plenē per *Ioseph. Ludon. in decif. Perus. 96. & Lucan. 36.* & an stylus Iudicis delegantis attendendus sit, vide *Franch. Marc. in decif. 666 p. 2.*

COLLECT. 795.

Super l. 1. C. de crimine sacrilegij.

AD ornatum huius tex. an uertendū, sacrilegium nil esse, nisi sacre rei violationem, secundum *Peguer. in decif. 24.* ex qua inferri non committere sacrilegium illum, qui monialem conuersam nondum tamen professam carnaliter cognouit, *Thom. Trinit. in decif. Rot. Venet. 57. p. 2.* & ratio est, quia adhuc sacrata non est secundum *Balb. in decif. 29.* licet aliter dicendum, si sacratam cognouisset iuxta terminos *de c. Pedem. apud Casher. in decif. 103.* quamplurimum confert ad intellectum *c. de virginibus 27. qu. 1.* tamen nonnulli auidi sunt asserere sacrilegium dici pariter etiam, si in laicum quis irruerit, dum tamen hoc intus Ecclesiam attentatum fuerit, & sic locum sibi vendicaret dispositio *tex. in l. si quis in hoc genus, Cod. de episc. & cler. prout de Franch. in decif. 402. Balb. in decif. 313. Thoming. in decif. 59.* hinc fit secundū, quod sacrum de sacro auferens est sacrilegus *Capp. Tholos. in decif. 274. Papon. lib. 24 tit. 10. arrest. 3. & 4.* Animaduertendum secundo, quod crimen sacrilegij nonnulla habet specialia. Primo, quia non gaudet immunitate Ecclesiae, *Cappel Tholos. in decif. 422. & de Ponte in decif. 14.* Secundo, quia est crimen misti fori, & propterea in eo locus est prauectioni, *Ant. Fab. in dec. 1. C. de crimine sacrilegij.*

COLLECT. 796.

Super c. cum pridem, de pactis.

Beneficiorum collatio debet fieri purē, non conditionaliter, *h. d. cum gloss. in cap. de electionibus, de electione in 6.* Ex quo inferitur primo, quod non valet beneficij collatio facta clerico sub conditione, quod illud

erat seu resignat liberè, cum
 itrei aliud pinguius beneficium
h. an dec. 13. Infertur secundò, quod
 non potest ordinarius in collocatio-
 ne exigere iuramentum à collatore
 de non resignando cum pensione nec
 in fauorem alicuius *Sayr. in decis. 1. vt*
Ecol. statuta beneficia. Infertur tertio,
 quod presentatio ab vno ex patronis
 laicis facta sub conditione, vt præ-
 sentatus aliquid soluat, vel erogat
 etiam in utilitatem Ecclesiæ est simo-
 niaca, *Crescen. in decis. de simonia.* quam
 nota ad limitationem Consilij Decij
118. licet in eius fundatione quævis
 conditio addici posset *de Amat. Rot.*
Marebri. in decis. 4. Infertur quarto ad
 resignationem, quæ fit coram ordi-
 nario, quæ debet esse simplex, libe-
 ra, & absque conditione *G. 12. in dec.*
3. Infertur quinto, quod non valet
 collatio, & vti simoniaca reptobatur
 facta cum onere legendi sacram
 scripturam, *V. rall. in decis. 1. 41. p. 3.*
 Limita nisi appateret, quod in fun-
 datione, vel ante collationem huius-
 modi onus adiectum esset *Caputa-*
quens. in decis. 241. part. 1. Infertur
 sexto, quod collatio beneficii cum
 pacto, vt dimidium fructuum alteri
 detur est simoniaca *Sayr. in decis. 21.*
de simonia. Infertur septimò, quod si-
 monia committitur Episcopo dicen-
 te, conferam tibi tale beneficium,
 si tu mihi 20. impensas pro alendo
 prædecessorem, *Idem in decis. 74.*
eodem tit.

COLLECT. 797:

In si fortuito, ff. de incendio, ruina,
 & naufrag.

SI fortuito incendium factum sit
 venia meretur, h. d. Et num si alix

cuius culpa factam præsumitur, vide
des. Joseph Lind. Rot. Perus. 19. hinc est,
 quod statutum, quod Villa tenetur
 refarcire damna per incendium illa-
 ta valet, & Valla tenetur viriute hu-
 ius statuti, licet ignoretur origo in-
 cendij, *Mag. n. i. decis. 24. Rot. Florent.*
 indicia verò à quibus incendium
 præsumatur immixtum, habes per
Thess. in decis. 14 hinc fit, quod condu-
 ctor propter incendium ad damni
 emendationem non tenetur, nisi con-
 stet de culpa ipsius *G. yl. obser. 21. lib.*
2. & ratio est, quia incendium connum-
 eratur inter casus fortuitos, & ad
 hoc vt conductor ad illud teneatur
 necesse est, quod locator probet de-
 terminatam personam, *Magon. in dec.*
111. Rot. Florent. nec tenetur de incēdio
 commissio in domo culpa aliorum
Papon. lib. 2. tit. 11. ar. 181. 1. & licet non
 sit intelligenda pœna corporalis pro
 incendio, vbi casu fortuito interue-
 nit, incendiarius tamen tenetur ad
 damni æstimationem *Franch. Marc. in*
decis. 61. & vt ab incendio quis excu-
 setur quid probari debet vide *Astus.*
in dec. 57. nec in hoc casu dominus te-
 netur ex facto familie, *Gram. in decis.*
9. Magon. in dec. 11. And. Gay. obser. 21.
lib. 1. & quod quando casu fortuito
 sequutum sit non tenetur vide *decis.*
Myasing. cent. 6. obser. 88. & vide *Franc.*
Marc. in decis. 411. De pœna autem
 incendij, vide eundem *Marc. in decis. 134.*
par. 2. & i. decis. 417. *G. yl. obser. 22. lib. 2.*
Rot. Auen. in decis. 74. Joseph. Lindon. in
decis. 10. Peru. 29. Gram. in decis. 9.

COLLECT. 798.

Super c. x. infinuatiōe. de procurator.

Beneficia Ecclesiastica sunt cle-
 ricis conferenda, non autem lai-
 cis,

cis, h. d. & ratio est, quia laicus est incapax spiritualium cap. *causam de praescripto*. Amplia primò, quamvis ille cui confertur beneficium, incederet in habitu, & tonsura, & reputaretur clericus, quia si adhuc constaret de veritate non teneret collatio beneficij, ut fuit resolutum in *Re. 13. Decembris. 1547. rescriptis Peregrini. 57. lib. 1. in manuscriptis*, quæ decisio non caret contradictionibus, quia adest gloss. & alia *Ror. decisio* contrarium tenentes: gloss. est in *c. fin. in fine de institutio. decisio Ror. est de probat. in antiqu.* ubi clarè dicitur, quod collatio facta clerico non incedenti in habitu, & tonsura sit valida. Amplia secundò, ut nec talis collatio sustinetur, licet statim post illam clericus efficiatur, nam cum fuerit ab initio ipso iure nulla non cõualescit *Balb. in decisio. 29. & cit. decis. Peregrini. 57. lib. 1.* Amplia tertio, ut procedat etiam in clericis coniugatis, quia quamvis potius privilegio can. & fori quò verò ad collationem beneficij habetur prometo laico, Ego in *dec. Curia Archiepiscopatus Neapol. 99.* Nunclimita & primò quando Papa dispensaverit, quia ex Papæ dispensatione laicus potest tenere beneficium, ut in propriis terminis decidit *Verall. in dec. 138. part. 2. & in decis. 24. part. 3.* Limita secundò si laico fuisset concessum beneficium, sed in sustentationem, concurrentibus Ecclesiæ utilitate, & servitiis factis *Seraph. in decis. 12. part. 1.* Limita tertio quando verè beneficia non sunt, ut in Cappellaniis iuxta decisio. *Guid. Pap. 177.* Limita quarto in casu *Crafc. in decis. 4. de praesumpt.* ubi fuit dictum, quod collatio Papæ facta eadem die, qua quis electus fuit clericus, in dubio præsumitur collationem subsequutam fuisse clericatum.

COLLECT. 799.

In l. 1. & 2. ff. de donat. inter virum, & vxor.

Donatio inter virum & vxorem prohibetur, h. d. Amplia primò, ut nec vxor potest donare filiis, vel filiabus mariti ex alia vxore *Papon. lib. 11. tit. 1. A. rest. 3.* Amplia secundò, ut prohibitus donare non potest cõfiteri in alio contractu *Crafc. in decis. 2. de consensu.* Nunc limita & primò in casu *Boer. in decis. 203.* ubi fuit dictum, quod mulier, quæ viro donauit omnes acquisitiones præsentis, & futuras, intelligitur de factis constante illo matrimonio. Limita secundò, quia firmatur iuramento. *Guid. Pap. in decis. 190. Boer. in dec. 92. Cappel. Tholof. in decis. 262. Gayl. obseru. 40. lib. 2.* aliquid per *Gramm. in decis. 103. num. 73. Theff. in decisio. 32. Causal. in decis. 18. num. 20. par. 2. de contractibus.* Sublimita primò, ut ab hoc iuramento possit peti absolutio *Guid. Pap. in decis. 124.* Sublimita secundò in iuramento assertorio *Balb. in decis. 99.* Limita tertio, ut hæc donatio confirmetur morte coniugum *Franc. Marc. in decisio. 130. Myfinger. obseruat. 33. centur. 2. Gayl. obseru. 91. lib. 2.* Intellige si traditio interueniet & non aliter, ut aliquid per *Afflict. in decis. 359. numer. 3.* quam not. ad gloss. in l. 2. *Cod. de dote causa non numerata.* Intellige secundò, si non apparet de expressa, vel tacita reuocatione, quia si appareat, etiam mors nullam induceret confirmationem *Gayl. obseruat. 91. ub. 2.* Limita quarto, ut licet inter coniuges sit donatio prohibita, non tamen recompensatio, *Papon. lib. 11. tit. 1. art. 11.*

14. Limita quinto, vt valeat pactum inter coniuges factum, vt vno ipsorum premortuo sine liberis superstes succedat, *Myssing. obseru. 33. cens. 2.* & ratio, quia habet vim reciproce donationis, *Gayl. obseru. 126. lib. 2.* Limita sexto, vt valeat donatio causa mortis, *Myssing. cit. obser. & cens. Gayl. obser. 91. lib. 2.* Limita septimo in donatione facta contemplatione matrimonij, *Franch. Marc. in decis. 850. & 851.* Limita octauo, vt valeat inter futuros coniuges facta ante contractum matrimonium, non autem post, nisi vir sit ignobilis, vel senex, & vxor nobilis, vel iuuenis, nam tunc valet etiam post contractum matrimonium *Afflic. in decis. 61. Gayl. obseruat. 40. lib. 2.* Limita nono, vt valeat quando datur aliquid annuum pro alimentis *Franch. March. in decis. 333.* Limita decimo, in donatione remuneratoria *Osa. in decis. 100. Franch. Marc. in decis. 22. par. 2.* Limita in casu *Boer. in decis. 208.* vbi valet pactum, quod dos, aut pars dotis non restituatur. Limita vndecimo in donatione reciproca *Boer. in decis. 353. & 355.* verum non debet claudicari *Papen. lib. 11. tit. 1. art. 34.*

COLLECT. 800.

Super Doctr. Bar. in l. amplius, ff. rem ratam haberi.

ESI locus originalis, receptus in illa iuris conlusione, si promittens soluere cum iuramento compensationem opponere possit, iuramento non obstante. Pro parte affirmatiua, Faciunt primo, quia qui compensat, soluere dicitur *Rot. Genou. in decis. 16.* Secundo, quia promissio dandi, seu faciendi habet a iure taci-

ram conditionem, vt promittens liberetur siue compensando, siue soluendo *Balb. in decis. 102. & aliquid per Osa. in decis. 92. num. 7.* Tertio adducitur decilio *Cappell. Tholos. 93.* vbi compensatio vim solutionis obtinet, nec obstat *Capp. in decis. 133.* dicentis esse fictam solutionem. Quarto facit ad hoc quia quemadmodum exceptio solutionis potest opponi contra executionem rei iudicate ita compensationis, vt deciderunt *Franch. Marc. in dec. 148. par. 2. Gayl. obseru. 17. lib. 2. Magon. in decis. 42. Rot. Florent. Cappell. Tholos. in dec. 163. Osa. cit. decis. 92.* quemadmodum etiam in causa appellationis, aliquid per *Guid. Pap. in decis. 436.* Quinto adducitur *Rot. Florent. in decis. 5.* vbi fuit dictum, quod compensans dicitur soluere, & compensatio extinguit debitum, sicut ipsa solutio, ex quibus omnibus concludo posse opponi compensationem, non obstante iuramento, & hanc eand. sententiam in deciendo ultra *Osa. in decis. 92. & Franch. March. in decis. 148. par. 2.* tenuerunt *Balb. in decis. 11. Maynard. in decis. 23. lib. 2. & Cappell. Tholos. in decis. 139.* Contrariam tamen opinionem tenuerunt *Afflic. in decis. 163. & idem in decis. 381. Capp. in dec. 167. Ioseph. London. in dec. Pe. u. 15. Rot. Aug. in d. c. 111.* sed ad conciliandas has opiniones affertur notabilis distinctio per *Osa. cit. decis. 92. num. 34. Afflic. in dec. 163.* vbi etiam distinguit inter debitorem diuitem, & pauperem *Capp. in decis. 167.* vbi pariter distinguit & *Magon. decis. 42. Rot. Florent.*

COLLECT. 801.

In l. Et sine, §. Papinianum, ff. de minoribus.

Sub:

Subhastatio semel tantum fieri potest, h.d. Limita primò in casu *decis. curia Archiepiscopali Neapoli. 129.* ubi fuit dictum quod contractus attendamenti solemniter, & legitime stipularis, & celebratus cum pluribus substantialibus, & iusto pretio, non succurritur beneficio restitutionis in integrum, nisi Ecclesia cui competit d. beneficium. Limita secundò, quando subhastatio esset nulliter facta, & abique legitimis solemnitatibus, prout contingit quando absque presenti pecunia facta reperitur *Rot. collect. à Farinac. in decis. 63.* tunc enim iterum fieri poterit. Limita tertio in casu *decis. Guid. Pap. 536.* ubi fuit dictum, quod si res minoris, seu universitatis fuerint venditæ ad incantum, quod si alius plus offerat, quod audiatur, ex qua decisi habes *tex. limitatum in l. si tempora, C. de fide instr. lib. 10.* quem text. decidendo ampliat *Franch. de Claper. in decis. vnica procedere, in qua uis persona sine privilegiata situr non.* Sublimita hanc limitationem, ac illam intellige quando beneficio minoris ætatis impetrata sit ad id restitutio, quia tunc potest fieri aliud bandimentum, & ut rursus admittatur licitatio *idem de Claper. in decis. 2. caus. 5.* ad quam facit *text. in l. & si sine, in vers. quesitum, vbi Bald. not. ff. de minoribus.* Limita quarto in fisco, qui si fuisset laesus in venditione attendamenti, quod si reperitur qui plus offert, quod audiendus est non obstante venditione perfecta, ita *Afflic. in decis. 340.* Limita quintò, ut semper rescindi possit venditio facta sub hasta exiistente læsione ultra sextam, & propterea poterit iterum licitari *Anna allegat. 43. par. 1. & facit Cope. in decis. 37.* quemadmodum esset nulla, quan-

do fieret contra pupillum indefensum *Rot. collect. à Farinac. in decis. 115.* Item facta contra formam statuti *Eadem Rot. in decis. 247.* Generaliter ad hanc mat. not. quod facultas licitandi præscribitur ipso 8. dierum, ita decisum refert *de Claper. in decis. vnica. caus. 4.* Not. 2. quod data læsione in subhastatione, est in electione mentis, reliquum primum cum interesse soluere, vel rem vnà cum fructibus pro rata pretij non restitui restituere, ut fuit decisum in Sac. Conf. in quadam causa inter Franciscum Labella, & Sebastianum Fonsecam in anno 1562. refert *Vrsil. in decis. 340.*

COLLECT. 802.

Super §. 1. de heredib. institutis.

Regulariter iudicare debet iudex secundum communem opinionem, h.d. & ita *Cassad. in decis. 5. m. 13. de constitut.* Limita primò, quando contra illam, *tex. clarus esset atque apertus Bald. in d. c. 59.* Limita secundò, quando notoriè maledicit communis opinio, vel rationabiliter conuincitur *Guid. Pap. in decis. 277.* Limita tertio, quando altera opinio esset magis communis *Ioseph. Lud. in decis. 66.*

COLLECT. 803.

Super c. x. tua, de clesiis non residentis.

Episcopus potest ob non residentiam beneficiari deuenire ad priuationem beneficii, h.d. Limita primò, si consensu capituli dispensatum fuerit super residentia *Franch. March. in decis. 835.* Intellige secundò in beneficiis curatis, & in omnib. aliis residentiam exigentibus *Soyr. decis. 18. de.*

cleric. non residen. Intellige tertio, & limita si adesset cōsuetudo percipiendi fructus in absentia *Franch. Marc. in dec. 8; 4. par. 2.* Intellige quarto, iuris ordine seruato scilicet vt præcedant tres citationes successiue factæ: Ego ipsi in *decis. Curie Archiepisc. Neapolit. 59.* Amplia vt non sufficiat vnica peremptoria *Seraphin. in decis. 27. par. 1.* Subintellige quādo persona esset in certo loco *Gam. in dec. Rot. Lusitania 15.* Subintellige secundo, nisi esset præfixus terminus per constitutionem Synodalem, quia tunc nō esset opus alia citatione *Franch. Mar. in dec. 833.* Intellige quinto, dummodo expectentur per sex menses, quod limita quando præcessisset citatio personalis, quia tunc etiam sex mensibus elapsis potest ordinarius procedere ad priuationem, vt fuit resolutum in vna *Zamoren. Cappell. 12. Iunij 1589. coram Illustriss. Mantica.* Intellige sexto dummodo istæ tres citationes emanentur in loco beneficii, vt fuit decisum in causa *Salaman del preiuso 1567. coram Seraphino,* & ita declarauit *Sac. Congregatio Concil. in vna Vmbaticen.* Animaduertendum tamen est, quod à sententia priuationis beneficii non datur appellatio, ita decidisse *Rot. refert Bignon. decision. 3.* quam intelligas quoad effectum suspensiuum, eadem *Rot. teste Seraphino in dec. 1346. p. 2.*

COLLECT. 804.

In l. fin. C. solus. matrim.

DOs promissa, seu præsumpta dicitur etiam dos, h. d. Hinc est, quod statutum loquens de dote data habet locum etiam in dote præsumpta, nempe si mulier nubat traditis bonis suo viro, nulla facta con-

stitutione legis *Osasc. in decision. 21. Ioseph Lud. in dec. Perns 9. par. 3.* Hinc hic secundo, quod statutum loquens de dote habet locum etiam in dote promissa *Guid. Pap. in decision. 165. Boer. in dec. 21. num. 7. Magen. in dec. 86. Gayl. obseru. 79. lib. 2. Guid. Pap. in decis. 274. Myrsing. cent. 1. obser. 5.* Quod amplia procedere etiam muliere non cognita *Boer. in decis. 39. & aliquid per Capy. in decision. 176. num. 31.* Quod subamplia vt procedat etiam in statuto de luctu dotis, quia habet locum etiam in vxore desponsata, nondum tamen cognita *Gayl. obseru. 80. lib. 2. Boer. in decis. 39. Myrsing. obseru. 79. cent. 6. & aliquid per Afflict. in decis. 61. num. 4.* Limita tamen conclusionem principalem text. non procedere quando statutum expresse faceret mentionem de dote soluta, quia tunc non habet locum in promissa, nisi ex communi vsu loquendi dos promissa pro data acciperetur *Gayl. obseru. 79. num. 2. lib. 2. vel qui soluere debebat dotem fuit in mora soluendi dotem, nam his duobus casibus statutum habet locum etiam in dote promissa Papon. lib. 15. tit. 4. arrest. 13.* Limita secundò quoad lucrandum antefatum, quia tunc dos promissa non dicitur velè dos, cum pro ea non soluat antefatum *Afflict. in decis. 242. Gamm. in decis. 67.* quam ad ornatum celebris glo. in *Authent. dos dota in verbo ipsosure. C. de donat. ante nuptias* reponas. Sublimita nisi à marito concessa esset dotanti dilatio ad dotem soluendam idem *Afflict. in decis. 333.* Limita tertio, si dotis promissio esset incerta, quia tunc numquam valet etiam si facta sit à Patre *Anton. Fab. in dec. 2. C. de dotu promiss.* Limita quarto in casu *decis. Anton. Fabr. 12. Cod. de dotu promiss.*

COLLECT.

COLLECT. 805.

Super l. si. C. si per vim, vel alio modo.

Coloco hic mat. clausula, voca-
tis vocandis, quæ nonnullos sub
se continet effectus, & primo, quia
facit executorem de mero mixtū, qui
tenetur seruare formā rescripti, aliàs
nulliter agit. Rot. in decif. 30. de rescriptis
in nou. & decif. 12. de offic. deleg. quam
not. ad tex. in c. exhibitā eod. tit. in nou. &
fuit dictum in causa M. diolanen. Paro-
chialiu 16. Martij 1588. coram Plauto.
Hinc inferitur, quod delegatus cum
præfata clausula tenetur seruare for-
mam & statutum de rescriptis. Ego in decif.
239. Item operatur quod posita in
gratia si in-evidentem non possint
Commissarij præcedere extrajudicialiter,
sed debent præcedere iudicialiter, Crescen. in decif. 11. de privileg. ut
fuit dictum in causa Lodiens. sensu 19.
Ianuar. 1590. coram Orano. & 15 Ianua-
rij 1597. coram Cordona. ex qua decif.
Infero quod si ante hac clausula, pos-
sessio per executorem data est nulla
Seraphin. in dec. 1239. & fuit dictum in
vna Ferrana Parochialis 3. Julij 1589 co-
ram Pamphili. Item hæc clausula tol-
lit vitium subreptionis. Ego in dec. Cur.
Archiep. Neap. 121. quam ad limitatio-
nem, c. super literis, de rescriptis. reponas,
& nota ad Conf. Card. 92. num. 2. Item
stante hac clausula, possessio capta
appellatione pendente, vel tempore
dato ad appellandum, est nulla, & at-
tentata Rot. Lipsien. in decif. 19. & fuit
resolutum in causa Syracusana bene-
ficij 19. Martij 1597. coram Pamphilio.

COLLECT. 806.

*Super Dist. Bar. in l. si conuenis. §. nuda
ff. de pignor. actione.*

Res vnita, assumit naturam rei,
cui sit vnio, ad hoc soleo alle-
gare hunc locum, pro cuius ornamē-
to infero ad dec. DD. de Rot. 11. de rebus
Ecclesiæ non alienand. vbi fuit dictum,
quod quando beneficium est vnio-
tum, & alteri annexum perdit nomē
beneficij, & non debet dici benefi-
cium sicut ante vniōnem dicebatur,
ad quod facit decif. Balb. 9. vbi quem-
admodum separatio facit duo, ita v-
nio vnum, quam not. ad l. eum qui a-
des. ff. de vsucapionib. Subinfero secun-
do, quod nec vacare dici potest, quā-
diu non vacat illud cui vnitum est,
vt refert in Senatu Sabaudie decifum
Anton. Faber. in decifion. 64. Cod. de sa-
cro sancti. Ecclesiæ, quam pariter not.
ad glos. celeberrimam in c. 1. de exc. sibi Præ-
latorum. Infero tertio ad decif. Anton.
Fab. 74. C. de sacro sancti. ecclesiæ, vbi fuit
dictum, quod beneficium vnitum
vsq; adeo amittit nomen, & effectum
beneficij, vt nec à Summo Pontifice
conferri possit, nisi reuocata, aut sus-
pensa vniōne, etsi in conferendis
beneficiis plenissimam potestatem
habeat cap. puncta per mundum 9. q. 2.
Subinfero quarto ad decif. curie Ar-
chiepiscopaliū Neap. de qua per me ipsum
in decifion. 155. vbi Ecclesiæ vnita paro-
chiæ assumit, ac consequenter privile-
gia eiusd. Parochiæ. Subinfero quin-
to, ad Decifio. Sacra Congregationis, vbi
si Ecclesiæ in qua consuevit defer-
ui per Vicarium vniatur Ecclesiæ,
in qua nulla exigitur residentia as-
sumit illius naturam, & propterea
non requiritur Vicarius, quemad-
modum prius.

COLLECT. 807.

*Super c. licet. de supplenda negligentia
Prælatorum.*

SI ij, ad quos spectat, non provident de beneficiis vacantibus infra tempus præfixum ad superiores gradatim fit deuolutio, quod amplia idem iuris esse ubi provident indignis, seu inhabilibus, ut fuit resolutum in vna *Toletana Portionis* 9. *Decembri* 1591. coram *Mantica*, quam ad eam in cunctis, §. *si de elect.* reponas. Subamplia procedere etiam in patronis laicis, *Rot. decis. 5. de iurepatr. & Crescent. in decis. 15. eod. titul.* & est decisio *Rot. in causa Valens. iurispatr. 20. Martij* 1589. In impetratione verò beneficij deuoluti necesse est in primis deuolutionem probare, nec sufficit claus. certo modo, ita *Cassad. in decis. 5. de præbend. & Crescent. in decis. 18. eod. tit.* *Caputaquens. in decis. 253 par. 1. Mohed. in decis. 17. de præbend.* & fuit resolutum in vna *Maceraten. beneficij* 1594. & facit *decis. Bellam. 734.* Amplia secundo principaliter, ut post sortitum effectum deuolutionis non potest Episcopus purgare moram, *Franch. Marc. in decis. 1238. par. 1.* & ratio est, quia post factam executionem non admittitur purgatio moræ *Mohed. in decis. 9. de verbor. significat.* Amplia tertio, ut tempus istud non à die renunciationis, sed ratificationis currat, ita decidit *Rot. penes Bygnet. in decis. 1. de elect.* Nunc limita præfatam tex. conclusionem & primo non procedere in beneficiis manualibus ad nutum amouibilibus, quia in eis locum non obtinet deuolutio, *Mohed. in decis. 9. de præbend. & dignitat. quam ad text. inc. 2. de præbend. in 6. reponas.* Limita secundò in beneficiis regularibus quæ pariter sub præfata reservatione non cadunt, *Cardin. Pue. in decis. 180. lib. 3.* licet contrarium, & bene tenet *Gonzalez. glos. 5. §. 6. num. 55. qua*

supposita infero ad *decis. Franc. Marc. in decis. 1237.* ubi si deuolutio de regulari Ecclesia ad Diocæsanum fiat iuxta terminos *Clement. vnica de supplend. negligentia Prælat.* Diocæsanus non potest confettere Presbytero seculari, sed regulari tantum. Limita tertio in capitulis exemptis in quib. non fit deuolutio ad Prælaturam, nec contra *Franc. Marc. in decis. 1237. par. 1.* Limita quarto, in iurisdictionalibus, quia non fit deuolutio, *idem in decis. 1236. par. 1.* Limita quinto, quando Prælatus esset impeditus *idem in decis. 1233.* & de aliis nonnullis ad hanc mat. pertinentibus, vide *Franc. Marc. in decis. 1235. par. 1.*

COLLECT. 808.

Super l. 1. c. de sacrosanct. ecclesiis.

SCRIPTI de privilegijs pie causæ in Collect. super *Auib. similiter. Cod. ad l. Falcidiam.* Hic tamen ultra illa addas nonnulla, & primo quia contra legatum ad pias causas non admittitur compensatio *Medic. in decis. 22.* Secundo privilegium, quia quamuis filius familiars testari nequit secus tamen erit ad pias causas, ita *Anton. Fab. in decis. 40. C. de sacrosanct. eccles.* quam not. ad limitationem *text. in 6. licet de testamentis in 6.* Tertio, quia legatum pensionis annuæ pio loco relictum finitur spatio 100. annor. *Faber. in decis. 20. Cod. de præscrip. 30. ann.* Quarto, quia in testamento ad pias causas subintelligitur claus. derogatoria *Maynard. in decis. Tholos. 21. lib. 5.* Quintò, quia ob præteritionem posthumi à patre ignoranter factam legata viriantur, nisi ad pias causas relicta fuerint, *Idem in decis. 13. lib. 5.*

COLLECT.

COLLECT. 809.

*Ad glo. iol. ficut, C. de prescript.
30. annor.*

Iudicis officium triginta anni spatio præscribitur, h. d. Ex qua glo. infero, quod mandatum executivum pro debito concessum, quod post 30. annos relaxari non possit, ut decum refert in prætorio *Genue. Flam. Carrar. in dec. 120.* & ratio in promptu est secundum *Fab. in decif. 3. C. de rescindenda venditione. Afflit. in dec. 245.* dicens sententiæ executionem præscribi 30. annis, quam decis. amplia dupliciter, & primò etiam si sententia in rem iudicatam transisset *Alb. in decif. 90.* Amplia secundò, etiam si victor fecerit aliquid, ex quo apparet noluisse illum recedere à iure sibi quæsito *Ant. Fab. in decif. 12. C. de prescript. 30. annor.* Nunc singulariter limita ubi executio sententiæ esset cæpta, & non finita, ita pulchrè *Achil. de Grassi in decif. 5. de sententia & re iudicata.*

COLLECT. 810.

*In gloss. in c. ex parte, ubi Abb. de
offi. delegato.*

Beneficium debet resignari in manibus superioris *Balb. in decif. 22.* & facit *text. in c. ad more de renunciatione.* Hinc deducitur, quod renunciatio beneficii facta coram notario sine Prælati auctoritate est nulla, ita *Sayr. in decifion. 1. de renunciatione,* non debet tamen renunciare ad favorem certæ personæ, quia sic esset simonia *Rubin. in decif. 22.* nisi fieret in manibus Papæ Cardin. *Put. in decif. 175. lib. 3.* & hoc de stylo Romanæ Curie à multis sæculis servato. Hinc

secundò, quod si resignatio fieret liberè coram ordinario cum intentione, quod conferretur Titio, & idem sublequeretur fieri collatio non valeret, tanquam simoniata, ut decidit *Garz. in dec. 3.*

COLLECT. 811.

Super l. arbitrio ff. qui satisd. cogantur.

Hic intendo enumerare casus omnes decifos, qui arbitrio iudicis remittuntur, & primò iudicis arbitrio remittitur, an quis dicatur relapsus *Rot. Anem. in decif. 1.* Item an fideiussio sit præstanda in causa reconuersionis de *Fran. in decif. 311. par. 2.* Item tempus torture *Ego in decif. Curia Archiepisc. Neap. 39.* Item an quis sit fideiussoribus relaxandus in criminalibus de *Laurent. Rot. Anem. in decif. 5.* quam reponas ad *text. in c. fclericos. de sententia excommunicat. in 6.* Item arbitrio iudicis remittitur an sit deneganda audientia de *Franch. in decif. 271. part. 2.* Item quando aliquid sit probandum statim, & incontinenti, vel de proximo *Guid. Pap. in decif. 132.* Item quando aliquid dicatur fieri incontinenti, vel interuallo *Ioseph. L. dou. in decif. Lucen. 24.* quam lūm opere nota ad intellectum illius quæstionis quando defensio dicatur ad offensam, vel defensam facta, & ad glof. celebrem in *l. 3. Cod. de erroribus aduocator. Item an latio dicatur enormis, vel enormissima Guid. Pap. in decif. 35.* Item quæ dicatur causa ardua ad finem deferendi iuramentum vulgò *supra i' altera de S. Antonio. Th. ffaur. in decifion. 62.* Item an quis dicatur pauper, vel dives *Faymas in decifion. 13.* Ad ornatum tamen huius mat. nota primò, quod arbitrium iudicis debet esse regula-

tum secundum subiectam mat. *Osaf. in decis. 71.* Ideo iudex debet regulari suum arbitrium secundum ius commune *Bruni. in decis. 31.* aliquid per *Ioseph. Ludou. in decis. Lucens. 3. & in decis. 24.* eo tantum quod iudex in arbitrariis reprehendi non potest *DD. de Ros. in dec. 47 de appellat. in Nov. & aliquid per Ioseph. Ludou. in dec. Lucens. 1. & in decis. 3.*

COLLECT. 812.

Super l. si sterili, §. 1. ff. de action. empti.

Interessè damni emergentis, & lucri cessantis debetur, h. d. intelligas dummodo quinque concurrant primò, quod sit solitus negociari, & mercari *Osaf. b. in decis. 143. Franc. Marc. in decis. 107. part. 2. Polid. Rip. in decis. 1. Afflic. in de. is. 20.* aliquid per *Ros. Genue. in decis. 1. numer. 43. & seq.* & an consideretur in contractibus bonæ fidei, & stricti iuris, Vide *Capp. in decis. 19. & Cardin. Put. in decis. 237. lib. 1.* Verum Mercatori debetur ex omni contractu, vt refert decisum *Magon. Ros. Florent. in decis. 32.* requiritur secundò, vt probetur debitorem fuisse in mora *Ros. Genue. in decis. 18.* & requiritur etiam, vt probet se potuisse negociari tempore mortis *Balb. in decis. 29.* Interessè verò lucri cessantis sine mora debetur, cum sufficiat, vt sit mercator *Gayl. obseru. 6. lib. 2.* quam respondas ad *gl. celebrem in l. 3. §. nunc de officio, ff. de eo quod certo loco.* Amplia vt debeat etiam mulieri negocianti, verum post moram non antè *Ros. Genue. in decis. 28.* Amplia secundò, vt omni iure debeat

in solito negociari, vt aliquid per *Ros. Genue. in decis. 41. 70. 16. & 139.* Amplia tertio debet etiam propter moram irregularem *Seraphin. in decis. 31.* Intellige hoc procedere in minori non autem in maiori *Ros. Genue. in decis. 30. numer. 7.* sed an interessè debeat minor iure actionis, Vide *Ros. in decis. 61.* Tertio requiritur vt creditor probet se habuisse merces paratas ad emendum, & ob defectum pecuniarum omiserit illas emere *Mob. d. in decis. 208. Card. Put. in decis. 237. lib. 1. Peguer. in decis. 32. & 33. Mynsing. obseru. 56. sent. 4.* & aliquid per *Ros. Genue. in decis. 16. 19. 37. & 139.* Quarto vt non veniat ex causa deficientiæ solutionis, quia emptor rei non soluens non tenetur ad duplex interessè, nempe pretij non soluti, & lucri cessantis, sed tantum ad interessè pretij non soluti respectu fructuum perceptorum tempore executionis liquidandorum *Mynsing. obseru. 55. sent. 4. & Afflic. in decis. 20.* Animaduertendum tamen pro huius mat. fundamento, quod æstimatio lucri cessantis iudicis arbitrio committitur *Gayl. obseruat. 6. lib. 2. Magon. in decis. 103. Ros. Florent. Gomez. Leo in decis. 98. in decis. diuers.*

COLLECT. 815.

Super c. diuersis fallaciis, de clericis coniugatis.

Cleticus matrimonium contrahens ipso facto amittit beneficium, h. d. Amplia primo in casu decisi, *Ros. prima eod. titul. in Nou. & in decis. 21. de probat. in antiq.* vbi fuit dictum hoc procedere etiam non sequita copula. Secundo procedere etiam

etiam in pensionibus, *Caputaq. in decis. 513. par. 2.* Amplia tertio, in casu *decis. Curie Archiep. Neapol. 49.* ubi fuit decisum quod si sponsa de præsententi antequam sit cognita, ingrediatur monasterium, non recuperabit clericus beneficium, quam not. ad ornatum *tex. in c. ex publico de conuers. coningator.* Amplia quarto, etiam si contraheretur matrimonium à clerico absque Parocho, & testibus, & sic non seruata forma *Concil. Trid. sess. 24. c. 1. de reformat.* vt fuit resolutum in vna *Lucana de Insula 6. Iunij 1575. coram Lancelotto*, mihi tamen contrarium verius videtur in prædicta difficultate, nempe quod contrahens matrimonium sine Parocho, aut testibus non perdat ipso facto beneficium, licet possit priuari sic contrahens scienter, vt voluit *Thuring. in decis. 39.* nam matrimonium istud nullum est ex defectu formæ contractus, & ex actu nullo, & propter defectum formæ, seu solemnitatis non incurritur pœna, vt fuit dictum in vna *Hipporegien. Canonicius 21. Octobris 1584. coram Orano.* In beneficiato autem in sacris constituto matrimoniū contrahente de facto dicendum est indistinctè non perdere ipso facto beneficium, cum sit omnino inhabilis ad matrimonium contrahendum, *Maynard. in decis. 29. lib. 1.* Pro ornamento huius *tex. nota.* quod clericus beneficiatus absque dispensatione potest matrimonium contrahere, licet ipso iure vacent beneficia, *Minad. in decis. Neapol. 34.*

COLLECT. 814.

Super c. quamuis, de rescriptis in 6.

Sed et in hoc *tex. mar. clausulæ* dūmodo alteri nō sit ius quæsitum,

super qua notare debes nonnullos eius effectus, & primò quia præseruat ius quod habet præsentatus ex præsentatione, *Rot. in decis. 12. & 17. de præbendis in nou. Bellam. in dec. 167.* & aliquid per *Cresc. in decis. 7. num. 3. de Iurepai.* Declara procedere post acceptam præsentationem, secus si collatio fiat ante acceptationem, nā tunc nullum ius habet præsentatus, vt fuit dictum in vna *Firmiana beneficij 21. Octobris 1594. coram Mantica.* Limita secundò, in præsentato à medietate patronorum, si aliis præsentatus ab altera medietate habeat gratiam cum ista clausula, quia hoc casu non dicitur tale ius quæsitum, quod possit impedire derogationem medietatis iurispar. & possit Episcopus alteri gratificari, *Seraphinus in decis. 100. vol. 2.* Item operatur hæc clausula, vt de eo tempore constet alteri ius quæsitum, gratia sit nulla, vt fuit dictum in causa *Ludrom. primicerij 13. Nouembris 1596. coram Pampilio.* quam amplia etiam si ius sit alteri quæsitum ex electione, vel præsentatione, *Rot. decis. 13. de præbendis in nou. Crescent. in decis. 7. de Iurepai.* & fuit dictum in causa *Pisana Cappellania 20. Martij coram Blanchetto.* Limita hoc si ius quæsitum esset ex oppositio-
ne, vel acceptatione expectantis ante factam collationem, quia tunc per hanc clausulam non præseruatur, *Rota in decis. 27. de concess. præbendis in antiq. B. Ramer. in decis. 167.* Tertius huius clausulæ effectus est, quia præseruat collationem etiam imperfectam, *A. bill. de Gr. in decis. 4. de præbendis, Cardin. Pui. in decis. 125. lib. 2.* & fuit dictum in vna *Laderen. primicerij 23. Iunij 1595. coram Pampilio.* Limita hunc effectum, quando collatio est pura,

Dd

secus si conditionalis, *Cassad. in dec.* 24. *super regulis*, & aliquid per *Achill. de Grass in dec.* 4. *nu. 17. de prob.* Quir-
tus effectus, quia reddat gratiam cō-
ditionalem, *Ego in decis.* 19. & fuit di-
ctum in vna *Hofsi. in Cappella 7. Nonim-
bris 1593 coram Seraphino*. Declara-
men effectum non includere pro-
pria conditionem, cum non suspen-
dat gratiam, sed præstet iura, ita ut
constito de iure alterius gratia red-
datur nulla, *Achill. de Grass. in decis.* 8.
in fine de probationib. & ideo cum non
sit suspensiva gratia, hæc clausula
non eget iustificatione, *Verall. in decis.*
30. *par. 2.* & fuit dictum in vna *Pla-
centina Cappellania 29. Martij 1566. cor-
ram Pigna.*

COLLECT. 815.

*Super Concil. Trident. sess. 7. c. 13.
de reform.*

PRæsentati, seu electi, vel nomi-
nati à quibusvis Ecclesiasticis per-
sonis, ad quatuor Ecclesiastica benefi-
cia, non instituuntur, nec constituan-
tur nisi fuerint prius à locorum Or-
dinariis examinati & idonei reperti,
h. d. Limita primò in casu *decis. Rot. di-
uers. 16. par. 1.* vbi fuit dictum, quod
ex ipso quod aliquis sit admissus, &
ordinatus sacris ordinibus præsumi-
tur habilis, & idoneus ad beneficia
simplicia, ita ut nouo examine opus
non sit, quam nota ad *text. in c. accepti-
uius, de aser. & qualis.* & aliquid per
Boer. in dec. 149. *nu. 6. & que Conc. Trid.*
sess. 14. de reformat. aliquid in contra-
rium disposuit, ut censuit Sac. Con-
gregatio. Sublimita nisi noua causa
post promotionem superuenit, *Balb.*
in decis. 19. Limita secundo, ut exa-
minari non debet, qui est notorie

litteratus, ut decidimus in Curia Ar-
chiepiscopali Neap. testor *Ego ipse in
decis.* 123. quam nota ad *glos. in c. nullus*
24. *dist. & in graduatis*, quod excu-
nitur ab examine, ex quo iam sunt
examinati, & approbati ab Vniuersi-
tatis, ne fiat iniuria dictis Vniuersi-
tatis, late discussio *Ego in decis.* 15.
Limita tertio in eo qui semel est exa-
minatus, & approbatus ad vnum
beneficium simplex, quia non am-
plius examinatus ad aliud simplex,
Rand. in decis. 15. & ita seruati in Cu-
ria testatur *Gonzalez. glos. 4.* Sublimi-
ta quando examen esset pro forma
assignatum, quia tunc nullatenus o-
mitti potest, ut sepe resolutum in
Roi. & signanter in vna *Calaguriana
benef. ij. de Ornillos. 1587. coram Pamphili.*
Sublimita primam limitationem
quatenus diximus ordinatum in sa-
cris esse habilem absque nouo exa-
mine ad beneficia simplicia, ut non
procedat, quando aliqua causa de
nouo superueniat, quò minus ne-
cesse esset examinari *Caput q. in decis.*
123. *num. 7. 6. par. 3.* Sublimita secun-
do in casu *decis. Sayr. 2. de prebendis,
& dignis.* vbi fuit dictum, quod ido-
neus reputatus ad sacros ordines,
non ideo reputatur idoneus ad be-
neficium simplex. Limita quarto
in casu *decis. Roi. 14. de probat. in
Ant.* vbi fuit dictum penitus illitera-
tum esse habilem ad beneficia sim-
plicia, quæ non requirunt indu-
stiam, & consilium, quam nota ad
originale dictum *Proposit. inc. 1. dist.*
36. vbi etiam definit, quid sit illitera-
tus, dicens esse illum, qui non habet
aliqua principia, & propterea infer-
tur quod in beneficio simplici non
est magis idoneus Baccalaureus
quam Sacerdos, cum sufficiat scien-
tia archidiaconi etiam quod non adit
talis

talis litteratura iuxta decif. Rot. 14. & sic fuit p̄tlatuſ Sacerdos clerico Baccalauteo, vt fuit decifum coram Pamphilio die 28. Iunij 1600. in vna Burgerſi beneficij de r̄iba redonna; p̄o coronide tamen huius mat. vide dec. Cappel. Tholoſ. 479.

COLLECT. 816.

In l. ſi quis cum teſtamento, ff. de teſtamentis.

EX teſtamento non completo nihil debetur, h. d. Ex quo inferitur quod ſi teſtamentum non fuerit publicatum, quamuis alijs fuerit perfectum, nec etiam valere poteſt cum decifio. affredi 22. quam not. ad text. in l. ex ff. de teſtamentis, & ad l. fideicommiſſa §. quoties ff. de legatij 3. ſed grauis dubitatio, quæ ex præſatis iuribus colligitur, eſt, ſi id procedat pariter in teſtamento inter liberos, vt puta ſi manu propria ſcriptum, non tamen publicatum coram teſtibus, & Notario, valeat, in qua dubitatione pro parte negatiua tenuerunt Creſcent. in decif. 3. de teſtam. Card. Put. in dec. 97. lib. 3. Balb. in decif. 394. qui omnes mouentur illa ratione, quod quamuis teſtamentum imperfectum inter liberos valeat, non tamen ſi non ratione ſollemnitatũ, ſed voluntatis inualidum reperitur, & cum publicationis defectus, in voluntate potiùs, quàm in ſolemnitate conſiſtat, vt voluit Rubin. in dec. 95. verùm præſatam conſuſio, velim limites, quando teſtamentum eſſet ſcriptum per teſtatores, vel alium in ſchedula teſtamentaria, quia dato quod non eſſet ipſa ſcriptura publicata coram teſtibus, valebit inter liberos, ſufficit enim quomodocumque Patris

iudicium declaratum ſit, vt diſpoſuiſſe, & teſtatus dicatur inter liberos, vt in proprijs terminis ſcribit Guid. Pap. in decif. 517. Amplia hanc limitationem nedum procedere in teſtamento inter liberos, verùm etiam ad pias cauſas, vt decifio particularis eſt Myſinger. centur. 2. obſeruat. 98. & ratio eſt, quia quod teſtamentum propria teſtantis manu ſcribatur plurimum addit ad validitatem ipſius, vt pulchre decedit Achill. de Graſſ. in decif. 1. de teſtamentis. Sublimita limitationem non procedere in filio naturali, vt eſt decif. Gayl. obſeru. 112. Boer. in diſſon. 240. de Franch. in decif. 399. Limita ſecundo quando contineret magnam inæqualitatem Card. Put. in decif. 431. lib. 1. Amplia ſecundo primam limitationem nedum ſuſtingi inter liberos, verumetiam inter Neptes, vt decifum ſcribit Boer. in decif. 241. Amplia tertio, nedum ipſe ſcribat, verùm ſi alius eius nomine, ipſeque ſubſcribat Idem Card. Put. in decif. 237. lib. 1. & quando ex minus ſolemnit. voluntate inter liberos legatum debeatur, vide decif. Rot. Auenion. 87. in decif. diuerſ.

COLLECT. 817.

Super l. cenſemus, C. de litigioſis.

Res litigioſa, lite pendente, nec alienari, nec in alium transferri poteſt, h. d. iuncta l. lite pendente. Sed antequam ad huius l. limitationem deueniamus, necèſſe erit videndum, quando, & ex quibus res litigioſa dicatur, & dicas primo, quod ſequentiſtium, quod ſit ante litem motam licet non inducat litem pendentiã, facit tamen rem eſſe litigioſam, Magon. in diſſon. 31. Rot. Florent. Papon. lib. 18. tit. 5. arreſt. 19. Secundò

supplicatio facit pariter rem litigiosam, vt decisum refert *Guid. Pap. in decis. 337.* quod amplia vt daret etiam pereempta instantia, *Osase. in d. cision. 65. & idem Guid. cit. decis.* Tertio contrahitur etiā vitium litigiosi per litis contestationem, *Osase. in decis. 144. n. 8.* Quod amplia procedere tam in actione personali, quā reali, *Guid. Pap. in decis. 337.* Item per citationē & quæ ad illius validitatem concurrere debent, vide eund. in *decision. 448.* licet per solam citationem non inducatur res litigiosa secundum *Mynsing. obser. 26. sent. 4.* contrarium tamen fuit decisum, vt refert *Papon. lib. 7. tit. 8. art. 1. Card. Pute. in decis. 329. lib. 3. Gayl. obser. 74. lib. 1.* Nunc tamen limita regulam textus nostri multipliciter, & primo vt licet res litigiosa alienari nō possit, potest tamen dari consilium, de re litigiosa vendenda, *Guid. Pap. d. decis. 337.* Limita secundō, vt non contrahatur per litem nullam cum falso procuratore *Osase. in decis. 144.* quemadmodum nec per litem iniustam, *Cassad. in decision. 7. de dolo, & contumacia. & decis. 5. vt lise pendente.* lis autem nulla dicitur, quando non adest iurisdicatio, *Verall. in dec. 47. part. 3.* Limita tertio quando lis esset super possessione rei, quia non facit rem ipsam litigiosam, sed possessionem dumtaxat, & per consequens non impeditur eius alienatio, *Cassad. in decision. 6. de rescript. Franch. March. in decis. 76. & 90. Idem Cassad. in decis. 4. vt lise pendente. Osase. in dec. 144. Benint. in decis. 48.* Limita quarto, in actione personali post litem contestatam, quia potest summa petita dari in solum, & de illa cessio facta valet, & cessionarius agere potest, *Guid. Pap. in decision. 479.* Limita quintō, vt actor lise pendente potest sibi acqui-

tere nouum ius agendi, ex *Billam. in dec. 102. & Ros. in decis. 5. de rescript. in no.* Limita sextō in casu *Mynsing. in cent. 1. obseru. 55.* Limita septimō, vt quamuis prohibeatur alienari, non tamē permutari, vt per *Afflict. in decis. 95.*

COLLECT. 818.

Super l. si conueniet. ff. de iurisd. omnium Iudic. um.

F Actum de litigando coram Iudice non suo, qui stare nō cogitur, h. d. Limita primo in casu *decis. Guid. Pap. 77.* vbi fuit decisum quod submittens se alienæ iurisdictioni, probet in casu tex. nostri, nō potest pœnitere vbi promiserit forum nunquam declinare, huiusmodi enim clausula operatur, vt dispositio hæc minimè procedat, vt decisum refert *Rub. in decis. 91.* Limita secundo in casu *decis. Curia Archiepisc. Neap. penes me 321.* vbi fuit dictum, quod dispositio l. nostre minimè procedat quando Iudex cuius iurisdicatio est prorogata erat præsens, & prorogationem acceptauit. Limita tertio quando renunciatum est fori priuilegio, vt decisum refert *Iass. ed. Balb. in decis. 48.* Limita quarto notabiliter, quando pactio illa esset iurata, virtus enim iuramenti operatur, vt partes ab eorum promissis recedere minimè valeant, ita decidit *Iass. ed. in decis. 48* quam not ad *sent. in l. cum filius, 9. ff. de leg. 2.*

COLLECT. 819.

Super c. licet, de præbendis in 6.

S Crispi nonnulla in mat. reseruatiōnis in *Collect. super c. præsent. eodem tit.* Nunc in præsent. tex. enumerabo quibus

quibus ex causis, & quarum personarum beneficia reservata censentur, & dic primò quod beneficia vacantia in Curia, prout in text. & ita decisum refert *Farin. in decis. 99.* Amplia primò præfaram decisionem, siue vocatio contigerit per obitum siue per resignationem, prout ita decisum testatur *Verall. in decis. 325. part. 3.* Amplia secundò, etiam si per sententiam priuationis laram in Curia vacauerit *Caputaquens. in decis. 327. part. 3.* Limita hanc ampliationem in casu *decis. Rot. fin. de sentent. & re iudic. in antiq.* & vide aliam *Verall. 91. part. 1.* Secundò reservata sunt beneficia familiarium Papæ, *Thom. Fastol. in decis. 14.* quam not. ad text. in *cap. fin. de verb. signific. in sexto.* Tertiò, reſervantur etiam beneficia Capellanorum Papæ, *Bellam. in decis. 654.* quam pariter not. ad extravaſant. *regimen.* Quartò, vñio ad vitam facta à Papa inducit reservationem, ita vt ea dissoluta Ordinarius non possit conferre, *Cassad. in decis. 2. super reg. de vnionibus,* & ratio est propter appositionem manus Papæ, optimè *Crescent. in decis. 2. de parochiis.* Quintò Commenda Papæ inducit reservationem, *Put. in decis. 158. lib. 1.* quod amplia siue de vacante, siue obtento, *Crescent. in decis. 4. de præbend.* Amplia secundò, etiam in commenda præſumpta, *idem in decis. 6. eod. tit.* Sextò, Accolitorum beneficia *Put. in decis. 81. part. 3.* Septimò beneficia Protonotariorum, *Verall. in decis. 39.* quam amplia procedere tam in Protonotariis participantibus, quam in non participantibus, *Put. in decis. 313. part. 3.* Octauò beneficia vacatura per alſecurationem incompatibilium sunt pariter reſervata, ita *Rot. in decis. 65. de reſcript. in antiq.* Nonò, beneficia subcollectorum, *Crescent. in*

decis. 8. de concess. præb. num autem beneficia resignata ex causa permutationis in Curia dicantur reservata, videas *Rot. in decis. 4. de rerum permut. in antiq.*

COLLECT. 820.

Super cap. 1. de statu regular. in 6.

MOniales post earum ingressum, non possunt à claustris exire, h. d. cum quo congruit text. *Concil. Trid. sess. 25. cap. 5. de regularib. & tandem est confirmatum per Bullam Pij V. editam in anno 1553.* Limita primò in causa infirmitatis, vt in text. & idem *Pius Quintus* declarat, vt fuit decisum in anno 1569. & 1600. in *Monialibus Ciuitatis Nola.* quæ cum in Nolano territorio aque excreuissent, & induxissent aëtris putredinem, atq; ex hoc in dies Incolæ morerentur, à Monasteriis egressæ ad domos consanguineorum in ciuitate Neapolis, & aliis locis se contulerunt, vt refert *Tapp. in prag. prima. de monialibus.* Limita secundò in casu *decis. Sayr. 30. de regularib.* vbi fuit dictum, quod quamuis infirmitas iustam inducat causam, vt Monialis à Monasterio exeat intelligi debeat iuncta etiam Monasterij paupertate. Limita tertiò ex causa incendij, vt in litteris *Sandiff. eiusdem Pij V.* & est pariter decisum, vt testatur *Rubin. in decis. 29.* Limita quartò, vt non procedat in Monialibus, quæ non vouent substantialia Religionis, sed tantum collegialiter viuunt sub quadam norma, & habent Abbatissam, *Sayr. in decis. 6. & 7. de statu Monachor.*

COLLECT. 821.

Super Concil. Trident. in genere.

D. d. 3

INtendo hic congerere decisiones
omnes, quæ ad nonnulla Concil.
Trid. capita conferuntur. Et primo
quæro num dispositio *cap. 14. sess. 24.*
priuans concubinarios tertia parte
fructuum, extendatur etiam ad di-
stributiones quotidianas, & fuit in
affirmat. decisum per *Sayr. in decis. 7.*
de verbor signifi. Secundo dubitatur
quomodo intelligantur verba illa
Conc. sess. 24. cap. 12. nec illius possessio
suffragatur, decidit idem in d. cis. 6. sod.
tit. Tertiò dubitatur si facultas con-
cessa Episcopis absoluedi vigore
Cen. sess. 24. c. 6. de reform. sit abrogata
per Bullam Cœnæ, decidit affirmat,
Sayr. in decis. 16. de sentent. excommunic.
Quartò dubitatur num dispositio
618. sess. 25. de regularib. per quam ex-
communicatur mulier cogens Mo-
nasterium ingredi, locum sibi vendi-
cet ingressu nō sequuto, fuit dictum
quod non per *Sayr. in decis. 51. de sen-*
tent. excomm. Quintò dubitatur num
dispositio *cap. 7. sess. 14.* volens, quod
existens in articulo mortis à quocun-
que Sacerdote valeat absolui, locum
habeat etiam si præfens esset. Super-
rior, vel proprius Sacerdos affirmat.
Sayr. in decis. 21. de penitent. Sextò du-
bitatur num dispositio *cap. 14. sess. 25.*
de reformat. priuans tertia parte fru-
ctuum, ac obuentuum omnium
Clericos concubinarios, locum sibi
vendicer in simplici incontinentia,
decidit affirmatiuè, *Sayr. in decis. 4. de*
adulteriis.

COLLECT. 822.

Super cap. cum adeo, de rescript.

Beneficia Ecclesiastica laicis con-
ferri non possunt, h. d. Limita
primo in casu *decis Rot. 13. de probat. in*
antiq. vbi fuit dictum, quod benefi-

cium potest conferri laico incedenti
in habitu clericali, & de proximo
clericando. Limita secundo in casu
decis. Criscent. 3. de præsumpt. vbi fuit
decisum, quod præsumitur in dubio
Collationem primæ tonsuræ præ-
cessisse beneficium. Limita tertiò in
permutatione, beneficij, quæ per
Procuratorem laicum fieri potest,
Rot. d. cis. 11 de rer. permut. in antiq. Am-
plia primo text. vt etiam de ordine
aanexo beneficio, seu præbendæ sit
necessario facienda inentio ab in-
petrante, *cap. 11 Rot. in d. cis. 4. de reser.*
in antiq. Sed contrariam sententiam
tenuit nouissimis nostris temporibus
eadem *Rot in vna Abolent. Canonica.*
116. 16. Iunij 1589. coram Giffio. Infero
ad decis. Rot. 165. part. 2. vbi fuit di-
ctum, quod beneficium non dicitur
Ecclesiasticum, cuius sit capax lai-
cus, & femina.

COLLECT. 823.

Ad decis. de Franch.

Liquitur de demanio, dicēs, nil
aliud esse, nisi quoddam ius vni-
uersitatibus competens. Quod am-
plia primo, vt istud ius competat, ne-
dum quando venditur terra, & iu-
risdictio ipsius vniuersitatis, vendit
etiam quando aliqua particularis iu-
risdictio, vt puta iurisdictio Siclæ,
Portulanæ, vt fuisse iudicatum in
causa vniuersitatis Tugnani, cum e-
ius vili Domino Comite Aspri, *165.*
fett. de Curie in d. vers. Feud. cap. 3. Am-
plia secundo in casu eiusdem loc. citat.
vbi fuit decisum, quod si duo sunt
Bârones, quorum vnus habet iuris-
dictionem criminalem, alter verò ci-
uilem, si ille qui habet criminalem
procedat ad venditionem ipsius, ha-
benti

benti ciuilem potest hoc casu vniuersitas petere se debere præferre, vt sæpius per Regiam Cameram decusum fuit, quod not. quia est contra auctoritatem Frezz. Amplia tertiò in casu *decis. eiusdem num. 69.* vbi refert Regiam Cameram decidisse, quod si plures terræ vnico pretio emptæ fuerint, liceat vni ex illis petere demanum, quod intellige quādo terræ illæ essent penitus separatae, licet vnico pretio emptæ, secus si sub vna essent baronia. Amplia quarto, vt ius istud competat etiam vni de vniuersitate, etiam cæteris contradicentibus, dum tamen petens, omne onus in se suscipiat, *idem in decis. citat. num. 70.* Limita, vt non admittatur vniuersitas ad demanum elapso anno, *idem in decis. citat. num. 50.* Sublimita limitationem, vt admittatur ad beneficium restitutionis in integrum infra quadriennium, *idem numero 51.*

• COLLECT. 824.

Super cap. cum illorum, de sentent. excommunicat.

Communiter recurrunt DD. in hoc text. quando queritur num absolutio excommunicationis sit Papalis, vel Episcopalis, & distinctionem afferunt, quod ad Papam pertinet, quando grauis est percussio, ad Episcopum vero, quando leuis, cuius distinctionis occasione, Dico primo, quod in Curia Archiepisc. Neapolit. visa fuit leuis percussio a lapa in loco publico illata, Ego in *decis. eiusdem Curie 90.* quamvis de iure acerrima sit ipsa pœna contra alapa percutientem, *Viu. in decis. 46. Gramm. in decis. 14. & Thessaur. in decis.*

224. Dico secundo, quod festiuus diei, putā alicuius Sancti non facit percussionem esse grauem, ita animaduertit decidēdo *Pur. in decis. 291.*

part. 1. Dico tertiò, quod nec pariter iudicatur grauis percussio, si infertur coram persona in dignitate existente, secus habente iurisdictionem, *idem in decis. 303. part. 1.* quam not. ad limitationem text. in *l. atrocem, C. de iniuriis.* Dico quarto, quod in Curia Auerlana fuit iudicata grauis percussio cuiusdam, qui proiecit pileum in faciem Prioris Religionis, Ego in *decis. 229.* quam pariter not. ad ornatum *alleg. cap. 73.* Dico quintò, quod spuens in personam clerici, licet sit excommunicatus, non tamen absolutio erit Papalis, cum numeretur inter leues iniurias, *Franc. Marc. in decis. 849 part. 1.* quam not. ad gloss. in *cap. si quis suadente Diabolo.* Dico sexto, quod non iudicatur grauis percussio, nisi tria concurrant. Primò factum consummatum. Secundò animus iniuriandi. Tertiò violentia, *idem in decis. 821. part. 1.* Dico septimò, quod statut arbitrio Ordinarij, quæ percussio datur grauis, vel leuis, *idem in decis. 823. part. 2.* & ab isto arbitrio potest appellari, vt iudicauimus in Curia Archiepiscop. Neapol. Ego ipse in *decis. 122* quam nota ad ornatum gloss. in *cap. cupientes, de electione, in §. xio.* & num pendente hac appellatione possit iudex procedere ad actum appellationis, & in Curia Archiepiscopali Neapol. negatiuam sententiam tenuisse, Ego retuli in *mea decis. 111* & num iudicatur notarius percussor ille, qui coram maiori parte conuentus clericum à sede expellit, vel brachio violenter trahit, *decisum affirmatiuè, Sayr. in decis. 41. de sentent. excommunicat.*

COLLECT. 825.

Super Bulla Nicolai V.

Scripsi in collect. 41. in mat. censuum. Nunc hic addas nonnulla ex quibus contractus censualis redditur nullus, ac illicitus, & primo, si in eo adiiciatur pactum quod per certum tantum tempus durare debeat, ita Rot. decidisse testatur *Farinac. in decis. 296.* Secundò, si census fuerit impositus super bonis fideicommissio subiectis cum expressa prohibitione alienationis, *idem in decis. 304.* Tertio si in eo opponatur pactum, quod venditor teneatur intra certum tempus census redimere, *idem in decis. 313.* & ratio est secundum *Guid. Pap. in decis. 478.* quia transiret in contractum mutui per huiusmodi pacti adiectionem. Quartò redditur pariter illicitus ex constitutione super omnibus bonis, & pacto de retrouendendo, & conuentione & post relutionem census emptor possit remanere in castro, super quo census est impositus per sex menses, ita *Rubin. in decis. 91.* licet contrarium decidisse Rot. testatur *idem Farinac. in decis. 312.* Quinto si constituatur cum pacto, quod liceret emptori, eiusve heredibus venditorem ad census redemptionem, & restitutionem pretij cogere, *idem in decis. 325.* Limita in casu *eiusdem Rot. in decis. 340.* ubi fuit dictum, quod impositio census sub conditione redimendi certo elapso tempore valida est, si maxime fuerit facta cum reservatione beneplaciti Apostolici, ac fuerit à Pontifice confirmata. Sexto censetur extinctus, ac illicitus per actus retrosimiles. Septimò, si fuerit impositus super Cafali hypothecis

obligationibus, si modo pretium Cafalis valorem, & summam illius census, onerumque aliis impositorum non excedat, *idem in decis. 345.* Octauò redditur illicitus ob alienationem corporum, vt fuisse in *eadem Rot. decidisse testatur Farinac. in decis. 827.* Nonò si addicitur conditio, vt in casu, quo debitor esset morosus in solutione tertiarum, teneatur soluere aliquid creditori, ita *Macerat. in decis. Papa 111. casu prima.*

COLLECT. 826.

Super cap. cum nostris, de concess.

Sedet hic materia clausulæ, amoto quolibet detentore, quæ nonnullos habet effectus, & primò, quia habet vim expressionis coloratæ possessionis, de qua est faciendamentio, aliàs gratia esset subrepticia iuxta textum nostrum, & propterea hæc clausula præseruat gratiam à subreptione, vt est punctualis *decis. Ro. 38. de rescript. in antiq.* & ita pariter fuit dictum in vna *Coloniensis. Canonizatum 20. Maji 1601. coram Pamphilio.* Limita hunc effectum quando hæc clausula non esset appositæ, in litteris principalibus gratiæ, sed in litteris executiuis, *Rota decis. 69. de rescript. in antiq.* verum animaduertas pro huius clausulæ intelligentia, quod si esset dictum amoto detentore absque vitio spoliij, intelligitur de detentore ficti, non autem juris, vt est *decis. in terminis Pat. 17. pa. 1. 1.* Animaduertas secundò, quod si dictum sit, amotis quibuscunque, non tamen autoritate Apostolica prouisis, non capit prouisos ab Ordinario vigore indulti, vt fuit dictum in causa *Toletana beneficiorum 5. Aprilis 1593. co.*

1593. *coram Orano*, & ratio est secundum *Cassad. in decis. 8. de prabend.* quia cum indultum in beneficiis spectantibus ad Ordinariū nil operetur, in aliis vetō remouet tantum obstaculum reservationum. Secundus effectus est, quia hæc clausula facit executores de mero mistum, ut fuit dictum in causa *Zamoren. 4. Iunij 1591. coram Gypso*. Amplia effectum hunc etiam si non sit dictum illicito, sed tantum quolibet detentore, *Put. diuers. decis. 1791. part. 3* & fuit patiter dictum in vna *Abulen beneficiorum 17. Iunij 1574*. Tertius effectus, quia claus. amotis quibuscunque detentoribus præterquam a nobis prouisiones habentes, posita in breue præseruat omnes prouisiones Apostolicas factas etiam ab antecessoribus, & excludit tantum prouisiones inferiorum, *Farinas. in decis. 393*, & fuit resolutum in causa *Aquilana Canonicius 6. Octobris 1586 coram Blanchetto*, licet contrarium, quod præferantur habentes prouisiones ab ipso met. Papa immediatè fuit tentum in causa *Salamanina beneficij de Buenas 31. Ianu. 1596. coram Corduba in Vicentina beneficij 22. Iunij 1589. coram Lilla*.

COLLECT. 827.

Super cap. proposuit. de concess. prab.

PApa est supra positum ius, h. d. & ideo est totius mundi omnium Ecclesiarum ordinarius Episcopus, *B. Nam. in decis. 754*. & clauē discretionis non errante habet potestatis plenitudinem, & est supra ius, & multa de potestate ipsius. Vide per *Franc. Mari. in decis. 455. & 1120*. ac de effectu illius authoritatis per *Boer. in decis. 2. num. 21*. Item solus Papa po-

test cum bigamo dispensare, *Ros. in decis. vnica, de bigamia*. Item scienter promouendo defectuosum videtur tacite in defectu dispensare, *Ros. in decis. vnica, de filijs Presbyterorum*. quam reponas ad ornatum l. quidam consulebat, ff. de re iudicata. Item vbi Papa posuit manus, Ordinarius nil agere potest, *Papon. lib. 2. tit. 8. arrest. 15*. Item in dubio præsumitur pro facto Papæ, *Garz. in decis. 19*. Item scemina ex Papæ priuilegio excommunicari potest, *Sayrus in decisione 70. de sententia excommunicationis*. Item in manibus Papæ potest resignari beneficium ad fauorem secus in manibus Ordinarij, *idem Garz. in decis. 3*. Item Papa dispensare potest super omni iure humano, & sic vbi Diaconus fiat Miles Sancti Joannis, & pugnando, & occidendo non sit irregularis, *Sayrus decis. 1. de his qua vi*. Item potest dispensare, ut Episcopus ducat vxorem, *idem in decisione 14. de sponsalibus*. Item potest derogare iuripatron. laicorum, licet necesse sit tacere specialem mentionem, quod sit laicorum, *Faber in decis. 7. C. de Iuripatron.* licet prouiso Apostolica non immutat statum beneficij, *de Grass. in decis. fin. de Iuripatron.* Item quia in alienatione rerum Ecclesiasticarum facta autoritate Papæ non requiruntur alie sollemnitates, *Cayc. in decis. 16. Ros. diuers. in decis. 420. part. 2. & in decis. 65. eadem part. & in decis. 378*. ratio est, quia authoritas Papæ supplet omnes defectus *Seraphim. in decis. 1307*. Item authoritate Papæ potest pensio extinguī, alias esset sumoniaca, *Gratian. in decis. 159*.

COLLECT. 828.

Super clement. s. ausam, de electione.

DE citatione per edictū latē scripti in *collecl.* 117. verū quia textus iste est celebris in præfata materia, quia ponit requisita ad huius citationis validitatem, idē illa tu confitema cum decisionib. Requiritur igitur in primis, vt hoc remedio vti intendens, exprimat aliquot loca citandi domicilio vicina & in duobus, vel tribus locis citationis. edictalis schedula debet affigi, vt verisimiliter ad citari notitiam illa perueniat, seruata in reliquis forma consuetudinaria locorum, ita *Rot. in decis. 5. de rescript. in non.* & optimē *Thom. Trinis. in decis. 55. part. 5. Rot. Venet. Gayl. obseru. 37. lib. 1.* requiritur secundo, vt incerto loco sit persona citanda, nec sciatur, aut sciri possit vbi moratur, prout ita decisum in Senatu Lusit. refert *Gama in decis. 15.* Intellige primo cum agitur de citatione eius, qui habet ius in te, *Surd. in de. is. 5.* quod si agatur de iure ad rem, vt in præsentato ex vi iuris. aliquorum ad aliquod Sacerdotium, Sacellum, Altare, aut vt vulgo vocant Capellaniā tunc sufficit citatio ad Ecclesiam, vt est punctualis *decis. Curia Archiepisc. Neapol. penes me 21.* Intellige secundo cum locus licet esset incertus, verū in longinquis partibus, vt decido *Ego ipse in decis. eiusdem Curia 91.* Intellige tertio, cum agitur de constituendo aliquo in ficta contumacia, ac propterea contra sententiam audiendum, vt decidit *Verall. in decisio. 118.* requiritur tertio, vt aliquis interesset habens alio modo citari non possit, cum ab edictali citatione luredx incipere nequeat, nisi in personam, vel ad domū solite habitationis executio citationis fieri non valeat, vt decisum refert *Gayl. obser. 17. lib. 1.* quam nota ad *tex. in c. causam.*

qua de dolo & contumacia. vel si allegaretur non posset tutus accessus haberi ad domum, secundum terminos decisio. Rot. Rom. 45. part. 3. diuers. requiritur quarto, vt nedom persona citanda, sit in certo loco, verū quandoquidem persona ipsa sit incerta, exemplum collige primo ex *dec. Viu. 309. de citatione patronor.* quod quando sunt cetri debent specialiter vocari, quod si incerti, sufficit illos edictali citatione vocari. Secundo ex *decis. Capyc. 100. de citatione creditor. in inuentario.* Tertio per *decis. Achill. de Grass. 4. de testamentis.* scilicet, quod non agatur de incurtēdo in pœnam excommunicat. vel huic similis, quia tunc erit necessaria citatio personabilis, & non sufficit edictalis, vt dicit decisum *Mohed. in decis. fin. de dolo & contumacia, ex qua infero ad decisio. Verall. 116. part. 1.*

COLLECT. 829.

Super l. quoties. C. de iure dotum.

AEstimatio facit emptionem, h. ad. adēd vt vit, siue eius hæredes tempore restitutionis dotis teneantur tantum restituere pretium rerum æstimatarum non autem rem ipsam, & ita *Balb. in decis. 39.* cum qua concordat *l. finiter virum. C. de cit. rit.* Limita nunc, & primo in casu *decisio. Fabri 43. C. de iure dot.* vbi fuit dictum, quod in fundum etiam æstimatum habet mulier regreſsum, si maritus non sit soluēdo, & sic hoc in casu æstimatio rei in dotem datæ non facit emptionem. Limita secundo, quando æstimatio fieret ad effectum sciēdi valorem rei, quia tunc non facit emptionem; & sic periculum non transiit in maritum, vt in puncto decidit

cidit *Rot. diuers. decis. 136. part. 1.* & in dubio præsumitur potius facta fuisse ad sciendum rei valorem, quam ad inducendam emptionem, *Ego in decis. 125.* Limita tertio, quando vir tempore consignationis doris esset inops, quia tunc tenetur restituere rem æstimatam, non autem illius pretium, & ratio est, quia cum vir sit pauper, lex non potest fingere, quod brenimanni vir dederit pretium vxori pro æstimatione, & restitutione doris, ut in propriis terminis refert deestom *Rubin. in decis. 29.* Limita quarto ut in casu *Anton. Fabri in decis. 44. C. de iur. dot.* vbi fuit dictum, quod in duobus casibus æstimatio emptionem non facit, & si mulier rem æstimatam reperere potest, scilicet in subsidio, aut eo casu, quod conuenisset, ut non obitante æstimatione eadem species redderetur, & in hoc casu neque expensas doris casu factas marito reddi oporteret. Limita quinto, & intellige text. procedere, quando à principio res æstimatur viro consignatur, non autem quando à principio datur viro fundus in æstimatus, & ex intervallo fiat æstimatio, quia per talem æstimationem non censentur partes velle, quin res illæ desinant esse doriales, sed æstimatio illa dicatur facta ad declarationem deteriorationis, & meliorationis, ex elegantiori doctrina *Bald. in l. ex inuentione. C. de pactis*, hinc contra asserat *de cas. Joseph. Ludou. Perus. 89.*

COLLECT. 830.

Super l. neminem, C. de exhibenda

Carcerari nemo potest, nisi præcesserit iudicis mandatum, h. d.

Amplia ut patiter præcedat in executione, quia non possunt liberati carcerari absque iudicis licentia, ita decidisse testatur *Viu. in decis. 202.* Subamplia primo etiam si esset carceratus pro debito pecuniario, *Balb. in decis. 33.* Subamplia secundò etiam accedente consensu et creditis, *Rot. German. in decis. 129.* Subamplia tertio etiam si capta a trecta fuisse ab incompetenti iudice, ita *Th. ff. in decis. 260.* Amplia secundò, ut nec pariter quis citari debet ad informandum nisi constet legitimè de delicto, ac iudicis præcesserit mandatum, *Viu. in decis. 121.* Nunc limita & primo in delictis atrocioribus, ac prauis exempli, in eis enim non attenditur ordo, ut per *asshet. in decis. 191.* & propterea potest quis carcerari, etiam nulla præcedente iudicis licentia, ita deestom in Senatu Sabaudie scribit *Fab. in decis. 2. C. de exhibenda rei.* Limita secundò in reperiis delinquere in fragratissime, quia possunt capi propria autoritate, *asshet. in decis. 29.* Amplia hanc limitationem procedere etiam contra personas ecclesiasticas, quia non possunt capi à iudice laico absque mandato sui iudicis, *Sayr. in decis. 49. de sentent. excommunic.* Limita tertio in casu *Viu. in decis. 201.*

COLLECT. 831.

Super l. ex hac lege, ff. si quadrup. de pauperum.

Filij, & hæredes occisi possunt agere saltem ad damna, & interesse eius, quod potuit lucrari occisus, h. d. Amplia primo in casu *Curd. Par. in decis. 280. lib. 3.* vbi fuit dictum, quod hæres filius Doctotis occisi potest agere pro damnis, & interesse contra

interfectores pro tempore, quo verisimiliter occisus viuere potuisset, secus in hærede extraneo. Amplia secundò, vt compositio in iuribus fiscalibus facta, ius partis interfecti non lædit, *Marc. in decis. 18. part. 1.* Amplia tertio, vt condemnatus ad tale interesse non admittatur ad cessionem bonorum, *Peguer. in decis. 6.* & de materia vide de *Franch. in decis. 358.* Amplia quartò, etiam si occisus esset iuuenis, quia eius parentes, liberi, & hæredes possunt petere operas, quas potuisset occisus exercere tempore suæ vitæ, *Marc. in decis. 391. part. 2.* Amplia quintò in casu d. *sif. Cap. poll. Tholof. 12.* ubi fuit dictum, quod homicida nedum ad damna, & expensas condemnari poterit, verum etiam ad honorem sine partis requisi-
tione, quam refert, & sequitur *Mag. in decis. Rot. Lucens. 91.* Amplia sexto in casu *decis. Achill. de Grass. vnic. de iniuriis*, ubi fuit dictum, quod filij, & hæredes Aduocati interfecti, possunt agere saltem ad damna, & interesse. Subamplia etiam licet habuissent artificium, ex quo se alimentari potuissent, *Bal. in decisione 333. part. 2.* Amplia septimò, vt veniant patiter expensæ factæ in curatione, & in medicinis, *Thom. in decis. Rot. Lipsius. 122. part. 2.* Nunc limita præfati text. conclusionem, & primò, vt non omnibus debeat rationale interesse, sed aliquibus personis, de quibus decisi-
um refert *Papon. Rot. Francis. lib. 24. tit. 2. arrest. 5.* Limita secundò, vt agere quis non possit ad æstimationem membrorum, & vitæ, cum liber homo nullam pariatur æstimationem, *Ioseph. Ludon. in decis. Lucens. 62.* Limita tertio, vt ratio interesse iuxta modum temporis, aut annorum, quibus verisimiliter quis potuisset viuere,

habenda sit, vt decisi *Franc. Marc. refert in decis. 225.*

COLLECT. 832.

In *Luper. C. de naturalib. liber.*

PET subsequens matrimonium filij legitimantur, h. e. Amplia primo, vt non requirantur instrumenta dotalia ad hunc effectum, *Thessaur. in decis. 85* licet requiratur consensus libetorum, *Franc. Marc. in decisione 682. part. 2.* & idem in *decis. 685. Ofsch. in decis.* verum hoc. quod ad effectum legitimatæ prolis sufficit probare matrimonium, per instrumentum dotale, repugnationem, & famam, *Card. Pat. in decis. 72. lib. 2.* Limita nunc regulam text. & primò, vt non procedat in spurio nato ex coniugato, & soluta, quia non legitimatur per subsequens matrimonium, *Ofsch. in decis. 119.* quidquid contrarium tenentes asserant, præsertim *Franc. Marc. in decisione 682.* Limita secundò, vt non procedat quando mulier esset tali conditione, cum qua commodè, & pro dignitate naturalium matrimonium contrahi non posset, *Cappell. Thol. in decis. 220.* Limita tertio in filio nato ex Moniali in Monasterio degenti, quia non efficitur legitimus per matrimonium subsequens mediante dispensatione contractum in præiudicium substituti, *Ros. Anon. in decis. 6.* Limita quartò, vt non procedat quotiescunque cum ea matrimonium contraheretur quam viuente vxore cognouerat: ita *Ego in decis. Curia Archiep. Neapol. 91.* Limita quintò, ex filio nato ex damnato coitu, quia non potest legitimari, nec per subsequens matrimoniū, nec per scriptū Principis, *Fab. in dec. 5. C. d. naturalib.*

turalib. liber. verum si potuisset legitimiari per Principis rescriptum, non posset feudo succedere, vt decifum refert *Myfing centur. 5. obser. 42.* quam ad ampliacionem *tex. in §. si quis naturalis, si de feudo defuncti* reponas.

COLLECT. 833.

Super claus. sine præiudicio.

HÆc clausula sine præiudicio iurium suorum habet nonnullos effectus, & primo quia præseruat ius quod habet, *Card. Put. in decif. 3. lib. 2.* & ita pariter fuit resolutum in vna *Romana domorum 5. Martij 1586. coram Seraphino.* Est enim claus. hæc præseruat iura iurium, *Idem Put. in decif. 197. num. 23. lib. 1.* & in *decif. 115. num. 1. lib. 2.* & ita fuit resolutum in vna *Caput. qu. 17. Junij 1577. coram Blanchetto,* vt apparet in d. c. 17. lib. 1. *diuers.* & ideo nullum ius tribuit, sed tantum præseruat, si quid aliquid habeat, vt fuit dictum in vna *Valentina Pensionis 3. Junij 1602. coram Liſta,* & est præseruat iura omnium iurium, & reddit quidquid geritur conditionale, & ideo operatur, vt quatenus inferat præiudicium, perinde sit, ac si actus non fuisset factus, *Rot. diuers. decif. 107. lib. 2.* & aliquid per *Card. Put. in d. c. 32. num. 1. lib. 2.* Secundus effectus huius clausulæ est, quia appositam in absolutione ab excommunicatione ob recursum ad Iudices laicos nullum ius tribuit aduersario, sed tantum præseruat si quid habet *Bald. in decif. 2. lib. 2.* & fuit dictum in vna *Valentina pensionum supra cit. coram Liſta.* Limita tamen eius virtutem, vt non procedat nisi in expressis tantum, quia in non expressis nil operatur, ita *Card. Put. in decif. 133. lib. 3. Veralli in*

dec. 28. 4. lib. 1. & fuit resolutum in vna *Romana hereditatis 18. Aprilis 1575. coram Aldobrandino.*

COLLECT. 834.

Super l. si quis testium, C. de testib.

IN mat. repulſe scripti in *Collect. 10.* hic addas nonnullos casus, in quibus repulſa cessat, & primo, prout in text. quod producens testem pro se non potest illum repulſare, & ita *Rubin. in decif. 123.* cessat secundo in iudicio manutentionis *Anna all. g. 84.* cessat tertio in casu *decif. eiusd. 67.* vbi blasphemanti Deum nulla datur repulſa, nisi in capite inimicitie, *Boer. in decif. 301.* cessat quarto quando non fuit petita, vel reſeruata in publicatione, *Ioseph. Lud. in decif. Perus. 86. nu. 4.* quam not. ad *text. celebrat in c. presensium, de testib.* cessat quinto, in casu *decif. Afflit. 166.* vbi fuit dictum, quod repulſa non datur in secunda instantia testium examinatorum in prima instantia. Limita primo, quando vellet repulſare ex causa salutaris vt deceditur per *Maffi. lib. Rot. Sicilia in decif. 97. part. 1.* Limita secundo quando in prima instantia essent proposita capita repulſe, verum non probata, quia tunc in secunda instantia poterunt testes repulſari. *Theſſau. in decif. 259.* Limita tertio, in casu *decif. Anna in sing. 442.* vbi refert, quod in anno 1553. fuit concessa repulſa testium examinatorum in prima instantia in causa Troiani Miraballi cum Diana Miraballa, & dicit hoc euenisse forsitan quia illa DD. impedita fuit repulſare: Limita quarto si adesset in contrarium consuetudo, quia illa existente poterunt testes in secunda instantia repulſari, ita refert decifum *Guid. Pap. in decif. 500.* cessat sexto,

in iudicio possessorij summariissimi, & demum in quavis alia causa summariaria, ita decidit *Capyc. in decis. 55. & ad eandem mat. vide eundem in decis. 13.* cessat septimo, post conclusum in causa, vt decisum refert *Capyc. in decision. 178.* quam reponas ad *text. in c. presenium, de testibus*, num autem sententia non dato termino ad repellam sit nulla, vide *decis. Trinus. 54. part. 1. in negat.*

COLLECT. 835.

Super l. ingenuum, ff. de statu hominum.

Sententia lata in causa status facit ius, quoad omnes, h. d. Ex quo infero ad *decis. Anna in sing. 468.* vbi sententia lata in fauorem vnus fratris in Sedilibus iuuat alteri fratri consanguineo, vt decisum refert in *anno 1548. in causa deli Pandani cum Sedili Capuano.* Infero secundo ad *decis. Fabri 15. C. de re iudic.* vbi fuit dictum, quod sententia per quam pronunciatum est, quem esse heredem cum beneficio legis, & inuentarij nocet omnibus creditoribus etiam non vocatis, quasi statum afficiat, & conditionem persone. Infero tertio ad *decis. Rot. Rom. 24. 106. 115. in Nou.* vbi sententia lata inter duos litigantes in causa status præiudicat etiam tertio. Infero quarto, quod cum sententia lata in causa legitimacionis continet causam status, propterea facit ius, quoad omnes, vt est *decisio Rot. diuers. 108. part. 3.* Infero quinto quod regulariter sententia inter alios lata non facit ius, nisi quis sit intrusus lite pendente. *Rot. decis. 545.* Infero sexto ad *decis. Rot. Rom. teste Achill. de Grass. in decision. 5. de sententia,*

& re iudic. vbi fuit dictum, quod sententia in causa status, puta declarans beneficium esse patrimoniale, vel non facit fidem, inter omnes reddit rationem, quia pariter quoad omnes ius facit. Limita tamen supradicta omnia in casu *decis. Rot. Rom.* de qua per *Mohed. in decis. 8. de sent. & re iudic.* vbi fuit dictum, quod sententia lata in causa status non facit ius, quoad omnes, nisi fuerint citati, vel habuerint scientiam litis.

COLLECT. 836.

Super c. per venerabilem, qui filij sunt legitimi.

Imperator non potest legitimare in terris Ecclesiæ, h. d. & ratio secundum *Balb. in dec. 33. par. 2.* quia esset mittere falcem in messem alienam, iuxta terminos *cap. per venerabilem de electione.* Limita primo reg. *text. in casu decis. Verall. 74. par. 2.* vbi fuit dictum, quod Imperator potest filium etiam Sacerdotis Patre petente in terris Ecclesiæ legitimare, & reddit rationem, quia legitimatio est actus voluntarie iurisdictionis, & propterea non consideratur ad *text. in l. 1. ff. de offic. proconsulis.* Amplia hanc limitationem, necdum procedere in Imperatore, verum etiam in habente causam ab eo, vt refert decisum *Rot. Lips. 91. par. 1.* Limita secundo in casu eiusdem *Verall. in decis. 76. p. 2.* vbi Imperator in terris Ecclesiæ potest legitimare etiam Clericum filium Clerici patre petente, nec obstat, quod sit clericus, quia ista qualitas quæ nõ facit ad actum, non est considerabilis, vt dicit ita decisum, *Verall. vbi supra. & Balb. in decis. 325.* Limita tertio, vt possit Imperator in terris Ecclesiæ etiam non sibi subditum

subditum legitimare, vt refert decifum Capp. in decif. Rot. Röm. 78. p. 2. & ratio est fecundum eundem in decif. 75. p. 2. quia legitimatio est actus fauorabilis, & propterea non consideratur an fit subditus, nec ne, qui si ita efferet non procederet in clemo secundum quod refert Rubin. in decif. 12. Sublimita nisi concurret patris, atque filij consensus, alias legitimatio efferet nulla, vt est dec. Rot. Röm. de qua patet A. C. H. de Grass. in dec. 7. in tit. qui filij sunt legitimi. Sublimita secundo in clemo, vt in eo non subsistat Imperatoris legitimatio, nisi quoad bona rarium, vt refert in Rot. decifum, idem in decif. 8. qui si filij sunt legitimi.

COLLECT. 837.

Super Regula de infirmis resignantibus.

PER istam regulam editam à Iulio III. annullantur resignationes beneficiorum factę intra viginti dies computandos à die infirmitatis, vsq; ad diem obitus resignantis, vt poteris videre per Rebuff. in Prax. benef. super hac regula, quam plenè explicat ad partes, & Garz. tom. 2. de Benef. pa. 11. c. 3. & renunt. qui alias allegat, & precipue Flamin. Paris. de i. signat. lib. 12. per totum, qui per quatuordecim quaestiones materiam examinat. Sed quæro vltremus circa dictam regulam, num habeat locum extra Curiam, scilicet in resignantib. extra illam. Respondetur affirmatiue, prout resolutum fuisse videbis apud Cresc. in decif. 12. iit. de renuntiat. & apud Cassad. in decif. 31. qui diffusius de eà. Itē procedere regulam in quacunq; permutatione siue de æquali, siue de inæquali contra Sarnensis sententiam super hac regula q. 19. decifum testa-

tur Achil. de Grass. dec. vnic. super hac eadem regula, ex eo quia testum fuit, rationem finale illius regulę non fuisse vnā tantum, scilicet ad euitandas fraudes, sed posse alias rationes considerari, & altem saltem impulsuam, quia scilicet testator cogitatione mortis turbatus, non bene potest considerare de persona idonea Ecclesię proficienda, liubermu. C. de testament. & Landst. & suggest. iuxta not. in l. penult. Cod. si quis alig. test. prohib. vel coer. Melius tamen meo iudicio Sarnensis opinio refellitur per decif. Cassad. 32. ex eo quia vt ibi num. 10. in dicta regula possumus considerare duas rationes finales, fraudis videlicet, & successionis, ac propterea in permutatione, de æquali cessaret prima ratio, militat tamen ratio successionis, & vbi duæ sunt rationes finales sufficit altera §. affinitatū in fin. de nuptiis cum similibus. Quæ ratio successionis tantò magis stringit in casu dictę decif. Cassad. 32. in Commendataria resignante, tamen vt ibi poteris videre quæst. de Commendatario adhuc remanet dubia per ipsum.

COLLECT. 838.

Super l. 2. C. de nauticofozote.

HIC tractant DD. mat. assicuracionis, super qua pluries dubitari contigit, & primò num. assicuratores super vno vaxello teneantur, si fiat oneratio super alio, & Rot. Sicilia. teste D. Francisco del Castillo in decif. 3. deciderit pro negatiua, cuius decif. ratio est, quia promissio assicuracionis non extenditur de vno casu ad alium, vt deciderit Rot. Gemen. in decif. 25. per text. in l. si vnus, §. ante omnia ff. de pact. Secunda ratio est, quia

in contractibus assicurationis inspicere debet, quid actum sit inter contrahentes *Ball. in decis. 19.* Secunda est questio num assicurationis obligatio præsupponat operationem, & eadem *Ros. teste ead. in decis. 73.* decidit pro affirmatiua. Tertiò principaliter dubitatur num assicurator possit allegare remedium l. 1. *Cod. de rescind. venditione.* & in hoc est videnda decisio *Ros. Lysitanæ, teste Palafio in decis. 18.* cuius decis. ratio est, quia cum contractus iste verè, ac propriè contractus dicitur, propterea in eo, sicut in cæteris contractibus læsio allegari poterit, *Rub. in decis. 99.* Quare dubitatum fuit, quid si tempore contractus assicurationis merces esset deprædata, vel Nauis submersa, aut dirempta an valeat assicuratio, in qua dubitatione *Ros. Lusitan.* transiit cum præfata distinct. scilicet quod aut assicuratus ignorabat eo tempore iam deprædatas esse merces, seu Nauim submersam, & valet assicuratio, alioquin si sciebat non valet, ita *Palaf. in decis. 64.* cuius distinctionis diuersitatis ratio est, quia primo casu sine dolo, & fraude contraxerit, posteriore verò casu cum dolo maximo, ex quo lucrum capere non debet *Salic. in decis. 149.*

COLLECT. 839.

In l. cum ad præsum. ff. si certum petat.

Conditio nil ponit inefficere, & propterea actum suspendit, h. d. Nec refert an sit negatiuè, vel affirmatiuè concepta quoad effectum, ut actus dicatur conditionalis, *Osa. in dec. 145.* Ex quo text. infero primò, quod actus conditionalis non probat, nisi probetur purificatio conditionis,

Ballam. in decis. 135. Infero secundò, quod ius non dicitur quæsitum ex actu suspensio conditionali, & imperfecto, *Ros. Genus. in decis. 1.* Infero tertio, quod conditione pendente non dicitur quis habere ius in re, nec ad rem *Ballam. in decis. 666.* quam not. ad text. in c. dudum de concess. præbenda. Infero quarto, quod omne quod geritur ante conditionem purificatam nil valet, *Card. Put. in decis. 283. li. 1.* cuius illationis ratio est, quia ex actu conditionali agi non potest, nisi purificata conditione *Verall. in decis. 338. part. 1. & in dec. 35. part. 2.* Infero quinto, quod pactum appositum in conditione; ea non verificata, non inducit dispositionem, *Rota Genus. in decis. 192. Affili. in decis. 355.* & ratio est, quia dispositio conditionalis futura, & merè casualis conditione suspensa, non potest aliquem sortiri effectum ante huiusmodi conditionis euentum, *B. Nam. in decis. 123.* Infero sexto, quod obligatio conditionalis non habet paratam executionem, vt refert decisum *Papon. lib. 10. tit. 1. arrest. 1.* Infero septimò, quod pars non potest venire cōtra accordium factum sub conditione, si placebit Curia ante placentiam Curia, *Io. Gall. in decis. 110.* Infero octauò, quod legatarum conditionale non potest repudiari ante conditionis adimplementum, ita *Ballon. in decis. 22. Ros. Genus.* Nunc limita regu. text. in casu *B. Nam. in decis. 717. & 213.* ubi debitum in diem, & sub conditione, etiam ante conditionem transmittitur ad hæredem.

COLLECT. 840.

Super l. dies festus, C. de feriis.

Nul;

Nillus actus iudicialius potest exerceri tempore feriato, h. d. Limita primò in executione sententiarum, quæ fieri poterit tempore feriato *Guid. Pap. in decis. 215. & Capell. Tholos. in decis. 118.* Quod amplia in illis temporibus, quæ in honorem Dei inducuntur, sed à populo, & clero non obseruantur, vt sunt dies hebdomadæ sanctæ, *Thessaur. in decis. 95.* Limita secundò in interpellationibus debitores in mora constituendis, *Rot. Lituan. in decis. 29.* Sublimita si deberent fieri iudicialiter *Guid. Pap. in decis. 215.* Limita tertio, vt valeat iudicium agitatum tempore feriato ob necessitatem introducto, *Guid. Pap. in decis. 221.* Limita quarto in omnibus actibus voluntariæ iurisdictionis, vt decisum refert *Papon. lib. 7. tit. 10. arrest. 5.* Limita quintò in causis criminalibus, vt est mea *decis. Curia Archiepisc. Neapolit. 29.* Limita sexto, vt ferie non noceant in iis, quæ concernunt periculum animarum, *Crescent. in decis. 1. de f. 195.* Limita septimò, vt testes possint interrogari die feriato, vt decidit *Coler. Rot. Germania* quam not. à Bonorum text. in cap. per tuas 29 de testibus. Intellige cum die non feria: o iurauerint *Guid. Pap. in decis. 225.* & ratio est, quia in depositionibus testium inspicitur tempus iuramenti, *Rot. Bonon. penes de Benintend. in decis. 11.* Limita octauò in casu *decis. Iass. id. 2.* vbi fuit dictum, quod executio instrumenti habentis executionem paratam potest fieri die feriato, ob necessitatem hominum. Limita nonò, quod tempore feriato potest decerni, & confirmari tutor *Balb. in decis. 333.* Intellige quando non exigitur causæ cognitio, aliàs secus *Peregr. in decis. Paris. 91.* & propterea infertur, quod decretum Ju-

dicis in alienatione rei minoris, quia exigit causæ cognitionem non potest interponi die feriato, *Lafranc. in decis. 353.*

COLLECT. 841.

In l. si parentibus, vbi Bart. ff. de inoffic. testament.

Scripsi de legitima liberorum in *Collect. 105. super Authent. non summa, C. de inoffic. testam.* Nunc verò agendum duxi de legitima, quæ matri debetur; Pro cuius intelligentia constituas conclusionem sic, matri debetur legitima, etiam si veniet excludenda virtute substitutionis fideicommissariæ, vt in propriis terminis, *Afflic. in decis. 38.* Amplia primò, nedum legitimam, verum etiam Trebellanicam detrahare possit ex fideicommissò filio grauato decedente pubere, idem *in decis. 367. in fine*, & ita decidit pariter *Papon. in lib. 20. tit. 3. arrest. 30.* Amplia secundò in casu *decis. Mynsing obseru. 43. centur. 3.* vbi fuit dictum, quod consuetudo excludens maiorem à successione, ad legitimam non extenditur. Amplia tertio, vt nec per substitutionem pupillarem factam in forma legati, seu fideicommissi particularis, excluditur mater à legitima, ita in propriis terminis *Afflic. in decis. 310.* Amplia quarto, vt hæc legitima hodie sit acta instar legitimæ descendentium, *Thessaur. in decis. 172. Afflic. in decis. 24.* Amplia quinto, quod mater à filio instituta, & grauata de restituendo, non impurat fructus in quartam *Thessaur. in decis. 58.* quam not. ad limitationem text. in l. *Papinian. §. vnde, ff. de inoffic. testam.* an autem fructus percepti per ascendentes impurentur in legitimam, vide *Guid. Pap. in decis. 478.* Nunc limita

supra firmatam text. conclusionem, & primo nō procedere ubi filius, vel filia haberent filios etiam naturales, *Cassid. in decis. vnic. de successibus ab intestato*. Limita secundō, si mater transiret ad secunda vota, quia tunc non succedunt filiis ab intestato, etiam in legitima, stantibus aliis filiis fratribus defuncti, *Beer. in decis. 185*. Limita tertio, quando mater esset instituta à filia in duabus partibus hereditatis, quas consuetudo dat agnatis, *idem Beer. in decis. 185*. Animaduertas primō ad huius text. intelligentiam, quod legitima matris est tertia totius secundum opinionem de qua per *Rubin. in decis. 21*. Secundum verō aliam est tertia tertia secundum *decis. de Franch. 63*. Animaduertas secundō, quod ubi per statutum filia prohiberetur instituere matrem, nisi in certa parte, tunc legitima matris censetur inclusa in parte illa, in qua potuit, idē tunc illam mater non potuit detrachere in reliquis bonis, ut est *decis. Papon. lib. 10. tit. 1. arrest. 1*.

COLLECT. 842.

In l. mulieri, & Titio. ff. de condit. & demonstrat.

IN iis, quibus succeditur Jure speciali cessat Jus accrescendi, h. d. & ita refert *decisum Balb. Iaffred. in decis. 29*. Item cessat quoties adest illa clausula, quod nil aliud petere possit, *Ros. Aucion. decis. 4. diuers.* Item si testator illud prohibuit, ut decidit *Bellam. in decis. 749*. Item non habet locum in contractibus post acquisitionem semel factam. Ideo emphyteosis duobus concessa mortuo ex comprehensis in inuestitura sine filiis alteri non accrescit, *Magon. decis. 8. Rot. Lu-*

cens. Limita quando ab vno recepta emphyteosis, & ab eodem veluti à fonte ad alios deuoluta, inter eos fuit diuisa, quia tunc vno decedente sine liberis, eius pars accrescit alteri sine liberis, *idem Magon. in decis. 62. Rot. Florent.* Item in contractibus intellige tamen post emolumentum quæsitum *Guid. Pap. in decis. 120*. quam diligenter nota ad limitationem text. in *l. si mihi & Titio ff. de verb. oblig.* Item cessat inter succedentes diuerso iure, ut in terminis decidit *Ros. decis. 6. de testamentis, in antiq.* Item cessat quando portio non est omnino defecta, ut in casu *decis. Capy. 158*. Item existente in contrarium testatoris mente, quia tunc portio amissa potius heredi, quam legatario accrescit, ut decidit *Card. Put. in decis. 407. lib. 3. & in decis. 424. eod. lib.* & vide etiam *decis. Verall. 125. part. 2.* & tunc ius accrescendi vnitum cum præfato substituto, si est pupillaris excludit matrem, ut in propriis terminis *decisum refert idem Card. Put. in decis. 329*. Item cessat postquam legata agnita sunt, *Verall. in decis. 114*. Intellige tamen maximè postquam recedit à legato post agnitionem *Balb. in decis. 21*.

COLLECT. 843.

In l. 1. C. de in litem dando curatore.

Curator ad lites debet dari pupillo litiganti, h. d. & propterea infero, quod minor ad litem, curatorem accipere debet, & cogitur *Beer. in decis. 92*. Amplia primō, ut procedat istud nedum ad lites præsentis, verum etiam ad futuras, *Cappell. Tholos. in decis. 72*. Amplia secundō etiam pupillo tutorem non habenti, ut decidit *Balb. in decis. 124*. Amplia tertio, ut possit

vt possit dari Curator ad litem pupillo etiam non petenti, *Mynsing. sent. 2. obferu. 31.* Amplia quarto, vt iudicium agiturum cum filiofamilias minore, non firmatur auctoritate patris, nisi etiam interuenerit Curator ad litem *Lesfranc. in dec. 307.* Amplia quinto, vt si fiscus patiatur rep dari curatorem, eidem incumbit onus probandi, hunc non esse mihiorem, *Ros. Auen. in decis. 63.* & ita pariter decidimus Nos in Curia Archiepiscop. Neap. *rebero Ego ipse in dec. 18.* Amplia sexto, vt possit dari curator pupillo etiam tutorem habenti, *Affl. in decis. 256.* Intellige quādo tutor pollet suā copiam facere, & tunc debet citari prius ipse pupillus, si est maior infanzie, & deinceps datur curator ex officio liti, *Affl. in dec. 161.* Nunc verò limita, & primo, vt processus factus cum minore nullo curatore constituto litigans per procuratorem cum iuramento constitutum valet, *Guid. Pap. in decis. 5.* Boer. in decis. 92. Balb. in d. c. 68. Limita secundò in casibus, ubi tutor esset dandus, *Verall. in decis. 158. part. c.* Limita terciò in casu decis. *Lafrere. in decis. 309.* vbi fuit dictum quod gesta per minorem sine curatore coram arbitris valet, licet possit restitutione petere.

licet decretum Iudicis in contractu vendicationis omnem fraudis suspicionem tollit, vt idem *Verall. cit. decis. 163.* non tamen prodest contractui simulato, quin possit simulatio allegari & probari, *1. ff. ed. dec. 183.* Tercio quia licet contra instrumentum non admittitur testium depositio, verum simulatio bene potest probari per testes contra instrumentum, *Marc. in decis. 48. & 434.* Quarto quia tabellio simulatum instrumentum conficiens pœna amputationis manus, & perpetuæ famiæ plecti debet, *Myssing obseru. 63. cont. 6.* Quinto, quia dominium ex contractu simulato non transfertur *B. Alb. in decis. 91. & Affl. in decis. 72. nu. 10.* Sexto, quia simulatione instrumenti, rei veritas non mutatur, *Marc. in decis. 46.* Septimo, quia quando allegatur simulatio debet quælibet ipsius species, specia- liter, & expresse deduci *Bellom. in dec. 715.* Octauo, quia exceptioni simulationis re nunciari non potest, *Marc. in decis. 483.* Limita cum iuramento, vt in casu eiusdem *in decis. 507.* ad materiam huius privilegij, vide *Ofas. b. in decis. 42. Affl. b. in decis. 62. Grammat. in decis. 76. & 89. Franc. Marc. in decis. 2. & 483. & 507.*

COLLECT. 844.

Super l. post contractum ff de donat.

Diximus supra ex quibus præsumatur simulatio, hic tamen nota privilegia huius criminis, quæ sunt videlicet primò, quia coniecturis probatur *Rot. Genuen. in decis. 184* licet debent clarè concludere, cum in dubio simulatio non præsumitur *Verall. in decis. 421. part. 2.* & idem tenet *in decis. 163. part. 2.* Secundò, quia

COLLECT. 745.

In cap. et siclerici, de iudiciis.

Confessio facta coram Iudice incompetenti, non probat coram competenti, h. d. Sed nota, quod valebit quoad duos effectus. Primo, quia ex ea poterit apponi ad torturam, sicut si extrajudicialiter esset confessus, *Balb. in decis. 103.* quia not. ad text. in l. cap. quinto, ff. de adulter. Secundo, quia poterit cogi persequere-

Ec 2

rare in tali confessione coram Iudice competenti, ut fuit decifum in *Ca. ria Archiepisc. Neap. refert Ego ipse in decifio. 99.* Limita quando cōfiteus doceret de errore, ac de causa variandi *Rubin. in decifio. 31.* quam not. ad notata in *l. magiftra: ibi, ff. de iurisdictione omn. iudi.* Intellige primum effectum, ut confessio extraiudicialis non profit, nisi quoad inquirendum *Rot. in decif. 1. de confefio.*

COLLECT. 846.

Super cap. cum nullus, de tempor. ord. in sexto.

AB Episcopo originis potest quis ordinari, h. d. Sed necessaria erit dubitatio in hoc text. quæ concurrere debeant, ut quis dicatur originarius, & primò, ut non ex electione, sed ex natiuitate sit ciuis, ita *Rot. Arag. in decifio. testatur Sesse in decif. 30.* Secundò requiritur, ut eius parentes ibi domicilium contraxerint, & propterea ita fuisse in *Rot. decifum testatur Rot. diuers. decif. 327.* Tertiò requiritur ad finem, ut loquitur text. ut sit origo propria, non autem paterina, ita testatur decidisse *Barb. in decif. 339. pars. 3.* non tamen desinit, priuilegia originis habere ille, qui in vico, vel in suburbii ortus fuerit *Fab. in decif. 17. C. de verb. signifi.* Limita In casu eiusdem *Fabri in decif. Sabaudia 18. C. rod. sit.* ubi fuit dictum quod ut quis non dicatur Albinus sufficit paternæ originis ratio, licet alibi natus ipse proponatur.

COLLECT. 847.

Super cap. series, de testib.

Hic sedet materia termini ad impugnandum scripturas circa contenta, ac ad concomitantiam Super qua fuit primò dubitatum num de iure concedi debeat, & fuit iste pūctus distinctione resolutus, quod scilicet quando contentum in scriptura fuit enunciatum in libello, ita ut reus poterit se defendere, tūc post præsentationem scripturarum non datur alius terminus, sed quādo non esset enunciatum, & scriptura adducere aliquid noui, datur terminus ad defendendum, ita fuisse decifum in causa *Baroni Varanalli cum Sedili Capuano refert Ann. sing. 503* fuit secundò dubitatum, num in causis summariis, in quibus sola facti veritate inspecta proceditur, concedatur, & in hoc videndum est omnino *Capyc. qui in sua decif. 55.* refert quod in Sacro Consil. semper fuit denegatus, quam decif. diligenter not. ad ampliationem text. in *item sap. de verbor. signifi.* Fuit tertiò dubitatum num testium repulsa tantum petita censetur impugnationi renunciatum, & *Capyc. in decif. 68.* negatiuè decifum refert, qui aliud testē impugnat, & aliud est testē repulsa e secundum *Barb. in decif. 129.*

COLLECT. 848.

Super cap. cum venerabilibus, de religiosis domib.

Episcopus fundatam habet intentionem super omnibus locis existentibus in sua diocesi, h. d. & propterea infero primò, quod manuteneri debet Episcopus quasi in possessione exercendi iurisdictionem, quoad omnes eius subditos in quacunque parte suæ diocesis, etiam ad inuitos, & ita fuit tentum in vna *Trasmon. iurisdic.*

Iurisdictionis, eorum Atb. Il. refert Verall. in decis. 101. part. 2. Infero secundò, quod manuteneri pariter debet Episcopus cum Capitulo in quasi possessione exercitij iurisdictionis causarum criminalium iuxta terminos *cap. Episcopus nullus 25. quest. 7.* & ratio esse potest, quia ultra fundatam intentionem, quam de iure communi habet, vt refert *decis. Verall. in decis. Rot. Rom. 102. part. 2.* cognitio causarum criminalium concernit ea, quæ Episcopalis dignitatis sunt, *Sayrus in decis. 3. de elect. quampulurimum facit ad ornatum c. accedentibus, de excessib. Prælat.* Limita si essemus in inferioribus Episcoporum iura quasi Episcopalia habentibus, vt est *decis. Rot. 100. in collect. crimin. à Farinas.* & ratio poterit esse, quia in generali mandato non venit cognitio causarum criminalium *Farin. in decis. 150.* Infero tertio ad *decis. eiusdem Verall. 306. part. 1.* vbi fuit dictum, quod Episcopus potest suam iurisdictionem exercere, in quacunque parte suæ diocesis, & contra quoscunque etiam inuitos in ea existentes, quod extenditur etiam ad suos Vicarios. Quarto allegatur *decis. in terminis Rot. diuers. 78. part. 1.* vbi Episcopus tam in criminalibus, quam in civilibus habet intentionem fundatam contra Abbatem, vt in simili decidit *Cappell. Tholos in decis. 308. Guid. Pap. in decis. 559.* an autem eandem fundatam intentionem habeat contra Cappellanos vide *Rot. diuers. decis. 727.* quam confert ad intellectum *cap. cum appella. de privilegiis,* & si possit Cappellanos Regiarum Tremerium visitare, vide *Sayr. in decis. de foro compet.* Amplia supradicta omnia vt nedum in spiritualibus, verum vt primus Cuius potest depascere sua animalia in diocesi, & pro-

pterea lite pendente est manutenendus, vt fuit decifum in *causa Episcopi Bouini, cum Duce eiusdem in anno 1572.* testatur *Anna sing. 365* non tamen potest Episcopus vi fundatæ intentionis visitare Abbatis exemptas, quæ sub tuitione Romani Pontificis immediate existunt *Monal. in decis.ione cong. 51.*

COLLECT. 849.

In cap. ex parte, de Cappell. Monachor.

Generalis derogatio non porrigitur ad constitutiones Conciliares, h. d. & ratio, est, quia constitutio Conciliaris tacite continet clausulam derogatoriam, & propterea ei non derogatur per clausulas generales *Caputaq. in decis. 168. part. 1.* fuit secunda decisio eiusdem *Ver. 176.* vbi Concilium Lateranen. à Leone X. celebratum requirit speciale derogationem, hinc fit, quod si in privilegio concessionis Jurispatronatus fuerit dictum, non obstantibus quibuscunque constitutionibus, non porrigitur ad constitutiones Conciliares, nisi nominatim de illis facta fuerit mentio *Rot. in decis. 122. nu. 1. & in decis. 123. num. 1. & seq. p. 1. diuers.*

COLLECT. 850.

Super cap. ex parte, de accusat.

Monacho litiganti, ac Abbatem accusanti sunt decemenda alimenta ac litis expensæ, h. d. intellige iuxta qualitatem suæ personæ, & redituum Monasterij, vt refert *Rot. in decis. 345. in nou. Vella. in decis. 17.* Intellige secundò si fuerit in quasi possessione status Monachatus, vt dicit *Tam. in decis. 111. Rot. in decis.ione*

processum, & mandatum pertinent
Ego in decif. 13. & aliquid per *Ioseph. Ludou. in decif. Lucan. 5. num. 35.* Infertur secundo, quod negligentia procuratoris similiter non nocet, & quando possit excusari. Vide pulchram *decif. Benntend. Rot. Bonon. 26. Franc. Marc. in decif. 48. Gayl. observ. 45 lib. 1.* Infertur tertio, quod scientia procuratoris non constituit Dominum in mala fide *Rubin. in decif. 91.* & aliquid per *Capp. in d. cis. 86. nu. 8.* Infertur quarto, quod Procurator non appellans, non præiudicat Domino pauperi *Garz. in d. cis. 22.* Idem si collulerit cum aduersario, propterea his in casib. Dominus poterit appellare post decem dies, *Guid. Pap. in decif. 436. Balb. in decif. 397.* aliàs sententia lata contra procuratorem citatum, & contumacem, qui non appellauit, mandatur executioni contra Dominum, si fuit lis cum ipso procuratore contestata, *Lafranc. in decif. 179.* Sed tunc potest agi ad interesse contra procuratorem, *Cassad. in decif. 5. de appellat.* aliquid per *Bennt. in decif. 26. nu. 6.* quia procurator tenetur appellare, quo non existente soluendo conceditur restitutio ad appellandam, *Cappell. Thol. in decif. 101.* Infertur quinto, quod Procurator ad agendum non præiudicat Domino, transigendo *laff. ed. in decif. 13.* & facit *Afflit. in decif. 4. num. 3.* Infertur sexto, quod Procurator non cõsetur habere mandatum ad faciendum Dominum incidere in pœnam, *Ioseph. Ludou. in d. cis. Lucan. 50. Magon. in decif. eiusdem Senat. 51.* Infertur septimo, quod confessio Procuratoris coram arbitro facta, petempto compromisso nõ præiudicat, *Afflit. in decif. 148.* & de confessione procuratoris, quando nocet Domino. Vide aliquid per eundem in

decif. 14. Ioseph. Ludou. in d. cis. Lucan. 5. Bellam. in decif. 694. Franc. Marc. in decif. 59. Cappell. Thol. in decif. 392. Put. in decif. 396. lib. 2. & Bellam. in decif. 164.

COLLECT. 853.

Super l. fin. C. de ordine cognit.

Scripti de alimentis lite pendente
 in *Collect. super l. si instituta, §. 1. ff. de inofficioso testamento.* Addas hic primo, quod debentur fratri litem habenti contra fratrem in petitione hæreditatis, *Guid. Pap. in decif. 561. Bisignen. in decif. 2. de iudiciu. Afflit. in decif. 1.* Item uxori agenti contra virum, qui ipsam è domo eiecisset sub prætextu perditæ vitæ, *Vesta. in decif. 162. & 167. Crescent. in decif. 233. Afflit. in decif. 10.* secus tamen si ex se voluntariè recessisset, *Tanis. in decif. 11. Peguer. in decif. 20.* Item uxori, quæ sub nomine accusaretur *Bellamer. in decif. 88.* Item accusato aut aliàs conuenio ex causa proprii status agenti consilium de propriis alimentis, pendente iudicio, ut in eo defendere possit iuxta text. nostrum *Rot. decif. 143.* Item lite pendente super præbenda Ecclesiæ poterit interim ipse possessor de fructibus eius se alere, *Cappell. Thol. in decif. 77. insuper Decretum Concil. Trident. sess. 24. cap. 20.* quod in causis matrimonialibus coram loci Ordinario in prima instantia agitandis, non possit quisquam in secunda, vel tertia instantia trahi extra prouinciam, nisi præstitis alimentis, & litis expensis, docto prius coram eodem Ordinario de vera paupertate illius, qui extra prouinciam trahitur *Crescent. in decif. 233.* Item sunt pariter alimenta præstanda impetrantibus beneficium, *cap. Odoardus, Cassad. in decif. 6.*

Ec 4

de appellatione. Animaduertendum tamen pro huius materie generali cognitione, quod huiusmodi litis alimenta postquam decreta fuerint, exhibenda sunt vsque ad finem litis, *Vesta in decis. 146. & 183. Aegid. in decis. 159.* atque nedum sint prestanda in prima instantia, verum etiam in causa appellationis, *Afflic. in decis. 10. Bisign. in decis. 2.* & ita fuit resolutum in *Rot. in vna hareditatis, de Lenu in anno 1547.* vt refert *Vesta in decis. 1. de alimentis.* & sententia lata super alimentis tantum continet etiam litis expensas, si in libello fuissent omnia petita, vt fuit pariter resolutum in *vna de Visfina 1552. coram Chiffanen.* Animaduertendum secundo, quod non sunt semper vniuniformiter decernenda, sed iuxta qualitatem persone, & rei, de qua lis vertitur taxanda Iudicis arbitrio, *Billam. in decis. 256.* idcirco non eodem tenore taxati solita per Dominos de Rot. qui interdum ea decreuerint ad summam 50. ducatorum filio litiganti, licet nodum constaret de qualitate bonorum, quæ in iudicio peterentur, interdum autem decreta ad centum, cum facultate addendi, & minuendi iuxta formam futuræ probationis reddituum, quandoque decreta ad certum tempus, & ex causa prorogatum, vt refert *Vesta in decis. 31. 144. & 226. Afflic. in decis. 11. Boer. in decis. 324.* quandoque vt quartam partem redditus eius rei, de qua agitur *Seraphin. in decis. 55.*

COLLECT. 854.

Super l. si cui, § idem Imperator. ff. de accusat.

IN loco delicti quilibet conuenitur, h. d. & ita decisum testatur

Rot. Auen. in decis. 114. Franc. Marc. in decis. 920. part. 2. Amplia etiam si aliàs haberet privilegium ne conuertiatur, nisi de certo loco *Bill. in decis. 22.* & tractatus delicti puniri potest in loco, quo factus fuerit, si delicti animaduersio facta non fuerit, *Franc. Marc. in decis. 178. part. 2.* & mandans fieri delictum, non in loco mandati sed delicti puniri potest, *Rot. Auen. in decis. 114. Guir. Pap. in decis. 104. Marc. in decis. 178. part. 2.* & attenditur status eius temporis in quo reperitur *Grammat. in decis. 10.* & delicti tempus attenditur ad fundandam iurisdictionem, *de Franch. in decis. 417.* Nunc limita regulam text. & primo in fure, qui potest puniri in loco, vbi captus fuit cum re furtiua, *Capp. in decisione 104. Boer. in decis. 218. Pegner. in decis. 29.* Limita secundo quando Iudex domicilij, vel originis præuenit in cognoscentem Indicem delicti, quia tunc nullo modo potest prætendere remissionem, *de Franch. in decis. 88. & in decis. 147.* Limita tertio, vt poena non possit infligi in loco delicti, nec ad eum sit remissio ad terram alterius Principis diuersi Imperij, vbi fuit commissum delictum *Boer. in decis. 29. Cappell. Tholozan in decis. 320.* Limita quarto, si delinquens ibi non reperitur, quia tunc in alieno territorio citari non potest *Marc. in decis. 179. part. 2.* Limita quinto in pupillo seu alia miserabili persona delinquente, *Franc. Marc. in decis. 83. part. 2.* Limita sexto in casu *decis. Papon; lib. 7. tit. 7. art. 58.* vbi in criminalibus subditas alicuius feudatarij non potest petere se remitti ad Iudicem loci delicti sui Domini, nisi ipse hoc petat, sed an Iudex domicilij, siue originis possit de quocunq; crimine alibi commissio inquirere, & an teneatur remittere.

tere ad ordinarium loci commissi delicti, vide *Gramm. in decis. 26. Boer. in decis. 270. Ioseph. Ludou. in decis. Luca. 16. Franc. Marc. in decis. 331. part. 2. de Franch. in d. cis. 66. Magon. in decis. Luca. 36. Tb. ssan. in decis. 90. pro affirmatiua Guid. Pap. in decis. 102. Cappell. Tholos. in decis. 320. & Boer. in decis. 129.*

COLLECT. 855.

Super l. fin. ff. de quest.

Scripsi in materia iudiciorum in collect. super cap. cum in contemplatione, de regul. iur. Nunc in presenti text. addas nonnulla, quæ ad torturam inducendam sufficiunt, & primo mulier noctu interfecta, est præsumptio contra maritum, ut si illam occiderit, idem concurrentibus aliis quibus indiciis potest torqueri *Boer. in decis. 161. Item mendacium Franc. Marc. in decis. 92. part. 2. Item homo, qui inimicum capitalem habebat, si occisus in via reperiatur, & ignoretur occisor, præsumitur ab inimico interfectus, quoad torturam Franc. Marc. in decis. 766. part. 2. Hinc est, quod si inimicus occisi apparatus fecerit, & præter consuetudinem per loca insolita visus sit deambulare, suspicio non caret, idem in decis. 181. part. 2. Item inculpatio socij in certis casibus specialib. facit indicium ad torturam, idem *Marc. in decis. 250. part. 2. Papon lib. 24. tit. 8. arrest. 5. Peguer. in decis. 5. Item testes corrupti faciunt indicium ad torturam contra corruptorem, Papon. lib. 24. tit. 13. arrest. 5. Item dictum familiaris asserentis de exportatione armorum, de Franch. in decis. 379 & de vulneribus sibi illatis, Boer. Lucen. in decis. 21. Item testes infames, yules, & blasphematores, licet**

non probent contra inquisitum, quoad condemnationem, secus tamen quoad indicium faciendum, *Franc. Marc. in decis. 182. part. 2. aliquid per Gramm. in decis. 111. Item testes audientes clamore occisi faciunt indicium, sed quale, vide Papon. lib. 24. tit. 9. arrest. 4. Item dictum impubeis Cappell. Tholos. in decis. 38. Marc. in decis. 182. part. 2. Item ex confessione facta coram vno Iudice postea negata, potest confitens torqueri Papon. lib. 24. tit. 9. arrest. 3. Item confessio facta coram Iudice incompetenti facit indicium ad torturam coram competenti Boer. in decis. 90. Bellam. in decis. 710. Guid. Pap. in decis. 121. Balb. in decis. 102. Limita ubi huiusmodi confessio non in specie, sed in genere esset probata Peguer. in decis. 17. Item assertio in datarij, & dicto creditur contra assertinum mandantem, concurrentibus aliis coniecturis, ita refert decisum *Gramm. decis. 32. Item sanguis ex occiso fluens in præsentia accusatorum Boer. in decis. 166. Franc. Marc. in decis. 183. part. 1. & 190. part. 2. Papon. lib. 24. tit. 9. arrest. 5. Tb. ssan. in decis. 177. Sisse in decis. 111. Item fugiens cum gladio euaginato de domo occisi, Ego in decis. 390. & aliquid per Gramm. in decis. 42. Item vestis omisa, vel aliud indumentum repertum apud occisum facit indicium ad torturam contra eum in cuius erat vestis, Papon. lib. 24. tit. 9. arrest. 4. Item minæ & alia in chartis, Magon. in decis. Lucen. 89. Peguer. in decis. 171. Tb. ssan. in decis. 24. Balb. in decis. 90. Item contra Notarium decem sunt indicia ad torturam in materia falsitatis, Ioseph. Ludou. in decis. Lucen. 17. Nota tamen quod in nonnullis casibus indicia purgantur, primo per indicia amicitie, vel consanguinitatis, *Franc. Marc. in decis. 325. part. 2. Item secundo reus***

probans fuisse in alio loco longè distanti à loco delicti se purgat ab indiciis, *idem Marc. in decis. 282. part. 2.* Tertiò tollitur indicium ex eo quod quis fuerit in actis pronunciatus bonæ vocis, conditionis, & famæ *Ossif. in decis. 72.* & ad *mar. not. 2.* quod vnum indicium ad torturam non sufficit *Marc. in decis. 253. part. 2.*

COLLECT. 856.

Super l. penult. §. ad crimen, ff. de publicis iudiciis.

PROCURATOR in causa criminali interuenire nõ potest, h. d. hinc est, quod procurator generalis ad causas datus, non potest comparere in causa criminali: line speciali mandato, *Guid. Pap. in decis. 338.* cuius ratio est, quia in generali mandato non venit cognitio causarum criminalium, *Farin. in decis. 152. Rot. Rom.* Limita primò: quando causa criminalis esset incidens, ciuili veto principalis, *Seraphim. in decis. 19.* Limita secundò in casu *decis. Crescent. 2. de dolo & contum.* vbi fuit dictum, quod excusator admittitur ad allegandum causas absentie, quam not. ad text. in *l. absentem, C. qui excus. non poss.* Limita tertiò in coniuncta persona, quæ in criminalibus admittitur, *Faber in decis. fin. C. de procurat. & facit decis. Capyc. §. num. 3.* Limita quattò, datis responsionibus per inquisitionem, inde ad media causæ criminalis Procurator admittitur *Guid. Pap. in decis. 338.* Limita quintò, quando id quod allegatur per procuratorem est seorsum à crimine, quia tunc potest interuenire, vt refert in Senatu Mediolan. decisiùm *Clarum §. fin. vers. quare*; licet contrarium, & melius refert decisiùm *de Franch. in decis. 314.* Limita

sexto, quatenus admitteretur ad allegandum causas absentie, *Franc. Marc. in decis. 164. Guid. Pap. in cit. decis. 338.* Limita septimò in casu *decis. Iafredo Balbi 482.* vbi fuit dictum, quod procurator fuit admissus in causa criminali, cum non debuisset admitti, nec fuit per hoc obiectum per partes, non vitatur ob id processus, licet contrariam sententiam tenuit *Rot. decis. 154. de procurat. in nou.* & quando non admittatur procurator in criminalibus vide *de Franch. in decis. 327.*

COLLECT. 857.

Super Concil. Trident. sess. 25. cap. 14. de reformat.

HABETUR hic pœna contra clericos concubinatores, quæ est priuatio tertia parte fructuum obuentorum beneficiorum suorum, & alia pœna, de qua in text. Amplia primò, vt per hunc text. non impediatur Episcopus clericum concubinarium puniri pœna pecuniaria, *Ego in decis. Curia Archiepisc. Neapolit. 99.* & ita declarauit Sacra Congregatio Concilij. Amplia secundò, vt non solùm tertia parte fructuum, sed etiam distributionum quotidianarum priuentur, *Sayr. in decis. 7. de verbor. signific.* Sæpe enim beneficiorum nomines veniunt distributiones quotidianæ, *Rot. in decis. fin. de proband. & dignitatib. in antiq.* Amplia tertiò, vt pœna hæc extendatur etiam cõtra clericos simplicem fornicationem committentes, ita *Sayr. in decis. 4. de adulter.* Amplia quattò, vt ultra hanc pœnam clericus notorius fornicator est suspensus, & celebrando sit irregularis, *idem in decis. 1. de cohabitatione cleric. quamuis contrarium declarauit Sac. Congregatio.*

gregatio. Amplia quondò, vt locum habeat etiam si quis clericus modò cum vna, modò cum alia comprehendatur *Rot. in decif. 29.* Supradictum autem pœnam limita quando tres monitiones non præceſſerint, vt in vna *Tullen. Monasterij Sancti Manſueti 26. Ianuarij 1597.* coram Pegna fuit per Rotam reſolutum his verbis, clericus concubinarus etiam publicus non eſt ipſo iure beneficii priuatus, non venit priuandus niſi quando poſt legitimas monitiones indurato animo in concubinato perſiſtit.

COLLECT. 858.

Super l. manifesta turpitudinis, ff. de iur. iur.

IS, qui iuramentum deſert, vel iurare, vel iuramentum reſerre tenetur, aliàs habetur pro conſeſſo, h. d. Limita primò in infami, qui quemadmodum non admittitur ad iuſurandum, ita nec ad deſerendum iuramentum, *Faber in decif. 17. C. de rebus creditis.* Limita ſecundò in caſu *eiusdem in d. cif. 26. eodem tit.* vbi euenit aliquando caſus in quo iurare cogitur is, cui delatum eſt iuſurandum, nec ei conceditur, vt poſſit reſerre. Limita tertio in caſu *eiusdem in decif. 9. eodem tit.* vbi in perſonis timoratae conſcientiæ huius l. diſpoſitio non procedit. Limita quarto in caſu *Rot. noni. collect. à Farinac. in decif. 223.* vbi non præſtatur iuramentum huius legis quando petenti obſtat receptio rei vendicatae. Amplia vt huius legis diſpoſitio procedat tam ante, quam poſt probationes tentas, ita decifum reſert *Gratian. Rot. March. in deciſione 121.*

COLLECT. 859.

Ad Bald. in l. partem, quod dotali in 1. q. C. de collat.

ESt locus originalis in illa conſeſſione, quod renunciatio perſonalis extinguitur deficientib. perſonis, quorum contemplatione facta fuerit. Infero primò ad pulchram *decif. Capyc. 195.* vbi fuit dictum quod quando filia renuntiat, exiſtentibus maſculis, ipſis mortuis, antequam Pater moriatur, quod filia admittitur ad ſucceſſionem Patris, non obſtante renunciatione, & ratio eſt ſecundùm *Garz. in decif. 29.* quia renunciatio prædicta dicitur reſpectiua ſiue contemplatione maſculorum facta meritò ipſis deficientibus ſuccedit. Infero ſecundo ad *decif. de Franch. 591. par. 4.* vbi pariter reſert per Sac. Conf. decifum. Infero tertio ad *decif. eiusdem Sac. Conf.* de qua per *Lamar. in conſ. 49.* vbi in dubio ſemper renunciatio præſumitur facta in beneficium maſculorum; & propterea ipſis deficientibus extinguitur.

COLLECT. 860.

Super Concil. Trid. ſeſſ. 23. cap. 6. de reſormat.

DIſponit, quod ante decimum quattuor annum, nullus ad Eccleſiaſticum beneficium admitti debet, ex quo text. corrigitur *decif. Rot. 1. de atar. & qual. in antiq.* vbi minor 14. annis poterat obtinere præbendam in Cathedrali, corrigitur ſecundùm *decif. eiusdem Rot. 2. eod. tit. in antiq.* vbi minor 14. annis poterat obtinere officium ſimplex in Cathedrali. Amplia nunc hanc diſpoſitio. Sac. Concil. vt Episcopos non valeat diſpen-

sare *Thomius in decis. Rot. Lios. 91. par. 2.* Nunc limita & primò, nisi in fundatione aliter dicatur, quia non est ei derogatum, vt in vna *Gerundi. Beneficij 12 Iunii 1579. coram Illustrissimo Lancelotto*, in qua fundatione mandauit presentari eos, qui sunt de suo genere, & presentari Presbyterum si adlit, quo non existente, eum qui intra annum possit promoueri, & si nec talis adlit, voluit presentati clericum, & cum occurrente vacatione fuisset presentatus clericus de suo genere, qui negabat alios adesse referuarunt Domini de Rot. an ex quo non probatur, quod presentatus esset constitutus in quartodecimo anno, prout Concilium requirit, sed tantum in duodecimo anno ei obstitet dictum Concilium, in qua difficultate Illustrissimi Cardinales cesserunt non obitare, ita *Rot. diuers. in decis. 482. par. 1.* Limita secundo in casu *decis. Garz. 31.* vbi fuit dictum, quod hoc cap. Sac. Conc. non probet quin ille, qui iam quartumdecimum sue ætatis annum attingit, licet nondum expleuerit, possit beneficium simplex obtinere, vt declarauit etiam Sac. Illustrissimorum Congregatio, quam nota ad ornatum *gloss. in clement. generalem, in verb. 18. de a. 1. & qualis.*

COLLECT. 361.

Super cap. 1. §. quin etiam Episc. & Abb. in v. sibi feud.

Disponitur in presenti text. maxima illa, quod fœmina semel exclusa perpetuo censetur exclusa. Limita primò in pulcherrimo casu *Ambros. Rot. Episcop. Perus. 44.* vbi fuit decissum, quod quando fœminæ sunt

exclusæ per statutum cum clausula illa, donec, & quousque extent masculi, tunc intelliguntur exclusæ temporaliter, id est masculis superstitibus, ita vt illis deficientibus veniant reintegratæ ad illorum portionem. Limita secundo in feudalibus, in quibus fœmina semel exclusa ob masculorum existentiam, non intelligitur perpetuo exclusa, ita *Mysing centur. 5. obseru. 74.* Limita tertio, in casu *Rubin. in decis. 91.* vbi fuit decissum, quod vbi cessat exclusionis ratio cessat pariter fœminæ exclusio.

COLLECT. 362.

Super cap. cum olim, de verborum significat.

LEx ista inducitur ad hoc, vt Princeps possit ad sui libitum reuocare priuilegium: ad cuius confirmationem primò adducitur *Capys. in decis. 166.* vbi fuit dictum, quod priuilegium concessum subdito potest ad nutum Regis reuocari, etiam non subsistente causa, sed quid quando transiisset in vim contractus vide *Cacher. in decis. Pedemont. 90.* Secundò adducitur *Verall. in decis. 277. part. 2.* vbi Princeps potest, ac censetur reuocare priuilegium, aliud concedendo priuilegium. Tertio adducitur *Crescent. in decis. 5. de priuilegiis*, vbi etiam, quod quando priuilegium fecisset transitum in contractum poterit per Principem ad tempus reuocari, ac suspendi. Quarto adducitur *Thiss. in decis. Pedem. 227.* vbi Princeps potest feudi naturam in aliqua parte alterare. Quinto adducitur *Anna allegat. 69.* vbi Princeps demanij priuilegium pro coronide reuocare, videas *decis. Crescent. 11. de priuilegiis*, vbi an

reuo-

reuocatio priuilegij sit priuilegiato
intimanda.

COLLECT. 863.

Super confit. diua memoria.

CVius dispositionem amplia primo, vt in dubio præsumatur reuocationem præcessisse assensum, *Balb. in decis. 3. 19. part. 1. & Anna in frag. 637.* Amplia secundò in casu *Gras. in decis. 31.* vbi quidam vendit feudum absque regio assensu, deinde huiusmodi venditionem reuocat iuxta dispositionem huius Constitutionis, postmodum emptor impetrat assensum, ac venditor ratificat dictum primum contractum, an ille assensus extendatur ad huiusmodi ratificationem, fuit decisum, quod non; Nunc limita, & primò in casu eiusdem *Garz. in decis. 18.* vbi fuit dictum, quod vassallus alienans rem feudalem, vt allodiam, atque liberam non possit hodie in Regno reuocare huiusmodi alienationem vigore huius Constitutionis, quam not. ad auream doctrinam *Frez. in comment. ad eundem pragmat. fallent. 1.* Limita secundò in casu *Afflic. in decis. 111.* vbi fuit decisum, quod nec pariter locum sibi vendicat in dote, quando scilicet sit obligatio feudi pro restitutione dotis, saluo assensu regio, quam decisionem not. *ad consil. de Ponte 10.*

COLLECT. 864.

Super cap. calumniam, de parnis.

Victus Victori condemnatur in expensis, h. d. Verum principaliter dubitatio, quæ circa hoc principaliter contingere potest, est, num sententiam primi Iudicis habens pro

se, an, & quando ad expensas, si coram secundo succumbat, teneatur, in qua assertur primo *decis. Cappell. Thol. 222.* vbi ille, qui sententiam in prima instantia obtinuit, si in secunda succumbat, debet in omnibus expensis, tam primæ instantiæ, quam appellationis condemnari; assertur secunda *decis. Rot. 10 de delo & conu.* quæ transiit cum distinct. si quod aut appellatus ex nouiter per appellatorem deductis succubuit, & tunc ad expensas minimè teneri debet, ratio illa assertur; nam in alieno facto errauit, sententiamque primo pro se habuit, quæ ratione mota fuit iterum *Rot. teste Verall. in decis. 192.* si vero appellatus ex eisdem antiquis actis succumbat, tunc ex quo de iniustitia primæ sententiæ apparet, expensas resciet, ratio assertur propter iuris ignorantiam, quæ neminem excusat, & ita pariter iudicauit *Chisanen. in decis. 55.* assertur tertia *decis. Iaffred. 8.* vbi cum eadem transiit distinctione.

COLLECT. 865.

Super cap. cum M. Ferrarien. de confit.

AD hunc text. qui tægit mat. protestationis, quero num protestatio censeatur repetita in quolibet actu facto post protestationem; Respondetur primò, quod sic, si durat eadem causa prima, propter quam fuit protestatum *Balb. in decis. 19.* quæ facit ad originale dictum *Felin. in d. c. nu. 70.* Respondetur secundò, idem Juris est in emph. vendente emph. cum protestatione, saluo assensu directi Domini, nec aliter, nec alio modo, quia huiusmodi protestatio repetita censeatur in actu traditionis *Minad. in decis. 24. Mart. Ros. Pisan. in*

decis. 194. Intellige tamen præfata procedere in actibus extraiudicialibus, secus verò in iudicialibus, *Monbed. in decis. 44. de iudiciis, Cardin. Put. in decis. 111.* incipit, fuit dictum in vna Placentin. & ita fuit pariter resolutum in vna Meleuiran Jurisdictionis coram *Dicano 7. Decemb.* refert *Verall. in decis. 406. part. 2.* Limita nisi esset in protestatione facta ex causa, quia durat semper durante causa, & non censetur repetita, *Achill. de Grassin decis. 413.* Subintellige dummodo ille non faciat actum directè contrarium protestationi, quia censetur protestationi renunciare, licet protestatio esset generalis, vel specialis, tacita, vel expressa, *Ros. decis. 6. de caus. poss. ff. de propriet. & melius in decis. 15. de offic. delegat. circa fin. in nou.*

COLLECT. 866.

Super cap. cum in cunctis, §. cum verò, de electione.

PER promotionem ad Episcopatum vacant omnia beneficia, h. d. Amplia primò, vt pariter amittat facultatem transferendi pensiones, *B. signet. in decis. 3. de præbend.* Quæ facultas non censetur data, nisi exprimatur *Caputaquens. in decis. 315. part. 2.* & ratio est, quia huiusmodi facultas tanquam odiosa, est digna speciali notificat. vt per *Ros. in decis. 331. in nou. B. Lam. in decis. 752.* Amplia etiam si esset data retentio beneficiorum, quia non comprehenditur dicta facultas, quia talis retentio seu dispensatio dicitur subreptitia, & non valet, quia cum sit quasi quædam noua concessio secundum *Cassador. in decis. 3. de constitut. in ea omnes qualitates, & clausulæ quæ*

tertio præiudicarent, sunt exprimentæ, *Rota in decis. 13. de præbend. in nouis.* & ita fuit resolutum in vna *Mediolan. en pensionis*, refert *Verall. in decis. 18. part. 2.* Amplia secundò in beneficiis *Randen. in decis. 121.* Intellige tamen præfatum text. dupliciter, & primò in casu *desis. Seraphin. 90.* vbi non ante vacant beneficia per promotionem ad Episcopatum, nisi post consecrationem, nisi data retentione. Intellige secundò non ante, nisi à die adeptæ possessionis, adeptio tamen pacifica esse debet, iuxta *decis. de Grass. 2. de electione.*

COLLECT. 867.

Super l. si dictum, ff. de cuius.

VENDITOR non tenetur de electione, nisi ei fuerit facta denunciatio, hoc dicit. Amplia etiam venditore sciente litem moram, *Capp. in decis. 106. Franc. Marc. in decis. 581.* quas ad locum *Bartol* communiter receptum in l. *denunciasti, §. quid, et 30. ff. de adulteriis* reponas, & sic limitatur *Reg. cum qui cerum, de regul. iur. in 6.* Limita primò in sex calibus, de quibus per *Cappel. Tholos. in decis. 408.* Limita secundò, quando venditor est præsens in iudicio tempore litis motæ contra emptorem, *Ros. Genuen. in decis. 15.* & ratio esse poterit propter iuramentum de defendendo, quod habet vim denunciationis, ira in propriis terminis *Franc. Marc. in decis. 482.* Limita tertio, vt non sit necesse denunciare tertio possessori existente facto principali, *Ego in decis. Curia Archiepisc. Neapol.* Limita quarto, vbi necessitas denunciationis esset remissa, quia tunc non est opus denunciatione molestiæ, ad hoc vt emptor

emptor possit agere de euictione, *Maynard. in decis. 93. lib. 5.* & aliquid per *Cayc. in decis. 22.* & per *Rot. Garinus. decis. 28. num. 17.* Limita quintò, vt fieri non debet fideiussori, *ad. Rot. decis. 15.* Limita sextò, vt abienti venditori non sit opus denunciare, *Go mez. Loos. in decis. 12. diuersis.* Limita septimò, quando certum est, cum non habere defensiones, *Rot. Auen. in decis. 111.* Limita octauò in casu *decis. Fabri 25. C. de euictionib.*

COLLECT. 868.

Super claus. non aliter, nec alio modo.

A Libi scripsi de hac clausula. Nunc hic not. nonnulla alia, præsertim decisiones manu scriptas. Hæc igitur clausula operatur primò, vt emphyteuta, vel vassallus alienans sine consensu Domini non cadat à iure suo, etiam sequuta traditione, *Guid. Pap. in decis. 163.* & aliquid per *Gramm. in decis. 49. num. 3. & 4.* & fuit dictum in causa *Rauenatem. bonorum 21. Iunij 1599. coram Paniphilo, & in vna Senogallien. bonorum 2. Iunij 1597. coram Orano,* declara procedere quando res tradita de facili potest recuperari, secus si esset difficilis recuperationis, vt puta Castrum esset alienatum, & traditum, quia hoc casu cum traditio sit Domino captiosa clausula hæc non suffragatur, *Ego in decis. 29.* Item hæc clausula est adeò præcisa, vt non recipiat alienam interpretationem, nec aliam modificationem à verbis separatam, *Seraph. in decis. 300. part. 1.* & fuit dictum in vna *Bononien. de Bouis 21. Februarij 1597. coram Mellino, & in Roman. Domus 9. Decembris 1588 coram Seraphim. recipit*

tamen declarationem à principali dispositione, vt fuit dictum per *Ball. in decis. 21.* Item hæc clausula inducit conditionem *Caput. in decis. 82. part. 3. Cassad. in decis. 2. de Simon 4.* & fuit dictum in vna *Bononien. translationis pensionu 23. Iacuarij 1579. coram Aldobrandino,* vt patet in *decis. diuersis. 446. num. 5. part. 1.* & fuit dictum in vna *Rauen. bonorum 21. Iunij 1591. coram de Bolis.* Item hæc claus. inducit etiam formam, vt aliquid per *Boer. in decis. 143. num. 11.* & fuit dictum in vna translationis pensionis *27. Iunij 1566. coram Grato.* Item est resolutiua, & facit perinde, ac si nihil actum sit *Guid. Pap. in decis. 163.* & fuit dictum in vna *Bonon. de Thibauti 13. Februarij 1598. coram Lilla.*

COLLECT. 869.

Super gloss. celebr. in clem. presenti, de censibus.

Citari debet pars, quando sententia declaratoria profertur pœnæ incurse, h. d. & communiter allegatur, & ita decusum testatur *Rot. decis. 3. de litu. concessa. in non. & decis. 19. de sentent. excommun. in antiq. & Mohed. de i. 3. de dolo & consum. & aded. eli. vera ista conclusio, vt licet excommunicatio lata sine citatione, & sine monitione, vel Juris ordine teneat, quamuis iniusta 11. q. 3. cap. 1. & *Rot. decis. 8. de sentent. excommun. in antiq. & in d. i. 3. i. od. tis. in antiq. nihilominus ipsa sententia declaratoria excommunicationis à iure lata incurse est nulla, si non præcessit partis citatio, Rot. decis. 20. de sentent. excommun. in antiq.* Limita primò, si declaratoria excommunic. fiat super excessu notorio, quia non est opus citac. excom-*

municatum *Balb. in decis. 99.* quam not. ad text. in *cap. peruenis, de appellat.* Limita secundò nisi sit dubium de fuga citandi, quia tunc potest declarari incurtisse pœnam omiſſa citatione, *Ego in decis. Curia Archiepiscop. Neapolis. 111.* quam reponas ad originale dictum *Panorm. in cap. cum non ab homine in 12. column. de iudiciu.*

COLLECT. 870.

In cap. cum ad Monasterium, §. sales, de statu Monachor.

Loquitur de beneficio manuali, quod in rei veritate, nihil aliud est, nisi illud, quod non confertur in perpetuum, sed ad nutum conferentis, & propterea non dicuntur verè, ac propriè Ecclesiastica beneficia *Balb. in decis. 19.* Ex qua infero primo, quod non cadit sub rigorosa reservatione, ut fuit resolutum in vna *Calaguriana præceptoris de Vill. coram Puteo de anno 1546. Achill. de Grass. decis. 9. de præbendù,* quam amplia procedere, quanvis tale beneficium manuale vacet per obitum, quia quamvis sit manuale, nihilominus per obitum vacare dicitur *Rot. divers. in decis. 739. part. 1. num. 4.* Infero secundo, quod beneficia manualia non includuntur sub regula de annali, *Mobed. in decis. 10. de causa possit. & propriet. referens ita resolutum in vna Albigan. Cappell. 25. Ianuarij 1549. coram Nouato;* Infero tertio, quod nec etiam comprehenduntur in reg. de trienniali, *idem in decis. 169. & Rot. divers. in decis. 739. part. 1.* Infero quarto, quod de tali beneficio non valet vnio, nisi facta mentione manualitatis, *Cassad. in decis. 4. de præbendù, Simonet. in decis. 31.* Infero quintò, quod beneficium

manuale non venit appellatione dependentis in rescripto, *Cassador. in decis. 10. de præbendù,* & aliquid per eundem in *decis. 112. num. 2.* & tenuit *Rot. decis. 8. teste Achill. de Grass. de præbendù;* Infero sextò, quod nec venit propriè appellatione beneficij, *Cappell. Tholo. in decis. 90.* cuius ratio est, quia deficit vnum requisitum, ex substantialibus beneficij, scilicet perpetuitatis, *Franc. Marc. in decis. 1072.* nec deficit esse manuale per Summi Pontificis confirmationem, *idem in decis. 1073. part. 1.*

COLLECT. 871.

In cap. vnico, de voto, in sexto.

Inter alia in præſenti text. refertur Axioma illud, quos Deus coniunxit homo non ſeparet, pro cuius dicti ornamento affertur *decis. Sayr. 14. de ſponſalibus,* vbi Papa ex cauſa diſpenſare poteſt, vt Episcopopus in quo ſpirituale coniugium adest cum eius Ecclesia, vt vxorem ducat, non tamen debet contrahi matrimonium contra formam diſpenſationis Papæ *idem in decis. 17. eodem tit.* Affertur ſecundo, Ex regula tamen ſupra poſita inferitur quod Papa non poteſt diſſoluere matrimonium iam copula conſummatum *Franc. Marc. in diſſolutione. 674.* Quamvis ſecus dicendum ſit in matrimonio raro quoniam ſubſiſtente iuſta cauſa, ac coniugum interueniente conſenſu valeat in illo diſpenſare, *idem in decis. 675.* Quando verò dicatur matrimonium conſummatum, & quando ratum, vide eundem in *diſſolutione 677. parte ſecunda,* & an Papa poſſit diſpenſare cum aliquo Principe circa matrimonium iam conſummatum diſſoluen-

dum, & cum alia contrahendum, videndus est *Boer. in consil. 20.* Potestas verò ordinaria, & absoluta quæ dicitur latè *Theff. in decis. 90.* Pro cotonide huius materiz ad duo animaduertendum est. & primò quod pendente lite super separatione, vxor debet stare, & habitare cum marito, vt decisum refert *Ioan. Papon lib. 1. tit. 4. arrest.* 4. Animaduertendū secundò, quod dissoluto matrimonio nondum consummato, non fit condemnatio expensarum, & interesse contra illum, cuius causa fuit dissolutum, idem *Papon lib. 15. arrest. 3. tit. 1.*

COLLECT. 871.

In cap. fin. de restitut. spoliat.
libro 6.

Ecclēsia spoliata possessione decimarum, non auditur petendo restitutionem, nisi probet possessionem legitimam, h. d. Infero primò, ad decis. Rot. 3. de restitutione spoliator. vbi fuit dictum, quod spoliatus pensionem, ad hoc, vt obtineat, necessariò docere debet de iure suo, & propterea Ecclesiæ spoliatæ petenti restitutionem obstat exceptio Notarij, non luxis eadem *Rot. in decis. 2. eod. tit. in Antiq.* quamuis *Balb. in decis. 90.* dicat conclusionem hanc in beneficiis tantummodo causis locum sibi vendicare, secus in profanis l. fin. ff. de vi armat. & idèò existente pro vera *Balb. decisione.* Infero ad aliam *Rot. 5. cit. tit.* vbi fuit dictum, quod spoliatus beneficio debet probare se habuisse possessionem, ab eo, qui auctoritatem habebat instituendi. Infero secundò, quod spoliatus beneficio, quod propter extrauagantem execrabilis, retinere non poterat,

non restituitur, *Crescen. in decis. 6. de restitutione spoliator. Card. Pui. dec. 99. li. 1. Io. Paul. in dec. 112. Rot. dec. 15. de restit. spolia.* Infero tertio, quod spoliatus petens se restitui in causâ beneficii, aliquoter tenetur colorare titulum, *Rot. dec. 20. cit. tit. in antiq.* licet ad *Rot. dec. 21.* dicat sufficere, vt probet possessionem per traditionem clauium, & facit dec. *Mohed. 11. de restit. spolia.* non dicitur tamen habere titulum coloratum ad obtinendam restitutionem de *Graff. in decis. 1. cit. tit.*

COLLECT. 872.

In l. 11. §. qui duobus, ff. de publiciana.

In re duobus vendita, ille præferatur, cui prius fuit tradita, licet tempore esset posterior, h. d. quamuis scripsi de hac materia super *Collect. in l. quoties. C. de rei vindicat.* Not. tamen hic aliquas ad hanc regu. ampliaciones, & sunt primò, vt procedat etiam quando prius emptor, qui fuit adeptus possessionem, non habebat instrumentum, sed probauit emptiorem testibus, nam tunc debet præferri posteriori emptori habenti instrumentum *Magon. in decision. 135. Rot. Floren.* Limita hanc ampliacionem quando primus emptor in contractu emptionis habet constitutum: nam virtute constituti debet præferri secundo emptori, cui realiter res fuit tradita, vt aliquid per *Afflic. in decision. 139. Capp. in decis. 182.* Sublimitas quando alienans, qui se constituit possidere, tempore contractus, non possidebat. *Guid. Pap. in decis. 112. & Capic. cit. decision. 182. numer. 9.* Amplia secundò procedere etiam in emptore secun-

Ff

do, cui per constitutum res fuit tradita, præfertur priori emptori, cui res tradita non fuit, *Berguin. in decis. 27. p. 2.* & ratio est, quia quoad hoc constitutum habetur pro reali traditione, *Achill. de G. aff. in decis. 1. de emptione, & venditione, & Cachet. in dec. 33. Rot. Pedemont.* Nunc limita, & primo, ut regula tantummodo procedat in rebus corporalibus, in quibus ille præfertur, cui res prius fuit tradita, tamē secus est in incorporalibus, in quibus prior semper est potior, *Franch. Mar. in decis. 422.* Limita secundo in casu *dec. Lucen. penes Mag. 21.* ubi fuit decusum, quod primus emptor cum hypotheca speciali præfertur secundo, cui res fuit tradita. Limita tertio, quando primus emptor non soluit pretium, quia tunc secundus, qui soluit, & fuit inuestitus, præfertur *Guid. Pap. in decis. 112.* Limita quartum in Ecclesia vendente duobus, quia hoc casu præfertur ille, cui prius Ecclesia vendidit *Ego ipse in decis. Curia Archiep. 139.* Limita quinto in donatione facta à Principe, ut refert decusum *Gayl. observ. 55 lib. 2.*

COLLECT. 874.

Ad gloss. celebr. in Clem. 1. in Verb. capituli, de hereticis.

Allegatur ad quæst. Capitulum succedere Episcopo Sede vacante in iis, quæ iurisdictionis sunt, & primo intelligas de iurisdictione ordinaria, non autem de legata, *Seraph. in dec. 19. p. 1.* ex qua infero *ad dec. Belam. 166* ubi Capitulum Sede vacante non potest uti iurisdictione à Papa pro mortuo Episcopo delegato. Infero secundo ad illam *Peregrin. 93.* quod Capitulum nō potest expedire

processus pauperum ex cōstantium purificare loco Episcopi sani. Intellige secundo, quod & si Capitulum succedat in iurisdictione, non tamen in emolumento proueniente ex ipsa iurisdictione, ut illud, quod prouenit ex sigillo Curie, vel aliis vudecun:que ad Prælaturam pertinet, *Ego in decis. 21. Curia Archiepisc. Neap.*

COLLECT. 875.

Super Spec. in tit. de decimis, in fine.

Communis scribentium cōclusio recepta ex Spec. hæc est, quod Episcopus, vel Patochus, cui decimæ debentur, potest dicere debitori decimarum, non colligas fructus sine præsentia mea, vel Nuntij mei, *Balb. in dec. 59.* Amplia, ut possit apponere custodes in agro, pro custodia fructuum, cū agatur de eius interesse, etiam quod debitor contradiceret, *Cappell. Tholof. ubi add. in dec. 412.* Limita quando in contrarium adesset consuetudo, *Guid. Pap. in decis. 283.* Sublimita quando talis consuetudo præstaret occasionē furtiendi, nam tunc seruanda non esset, & ita fuit resolutum in *Rot. Rom. in vna Segobien. decimarum 10. Obobrii 1583. coram Aldebrandino.* In Regno Neap. seruatur quod Episcopus, vel Sacerdos potest apponere custodes, ita decimæ refert *de Fran. dec. 117. & Anna in sua alleg. dec. 90* & de alia consuetudine soluendi decimas, vide *Rotam. Auen. in dec. 14.*

COLLECT. 876.

Super Assensu Apostolico.

Dubitari solet primo loco circa præsentem materiam, an assensus.

sus Apostolicus ex diuturnitate temporis 30. annorum præsumatur, negatiuam partem tenuit *Affluat. in dec. 107. B. lib. in decif. 29* cōtraria opinio, quod beneplacitum Sedis Apostolicæ præsumitur per cursum 30. anno. probatur per *decif. Rot. diuers. 379. p. 2.* & fuit resolutum in vna *Romana. Casa lū L. nichozza 28. Iunij 1593. coram Seraphino.* & in vna *Mediolanen. rescissio- nis permutatio 10. Iunij 1597. coram Pamphilo.* & sæpissimè in aliis causis. Amplia siue assensus fuerit enunciatus, siue non *Put. in decif. 365. lib. 1.* & istud tempus non currit, nisi à die scientiæ, seu parientiæ, cuiuslibet Prælati successoris, *Casal. in decif. 46. part. 1. num. 19.* Limita si infra spatium 30. annor. aliqua lis per partes mota fuisset, quia tunc cessaret vis præfatæ præsumptionis, *Rot. diuers. decif. 160. numer. 6. vol. 2.* nec sollemnitas ex diuturnitate temporis præsumitur, vbi ex instrumentis constat, sollemnitate fuisse defectiuam, & minus legitimam *Cassador. in decif. 3. d. procurat. Casal. in decif. 19. par. 2.* & licet assensus præsumatur, non tamen præsumitur decretum commissariorum, etiam elapso 30. anno. tempore Ego in *decif. n. 119. Cur. Archiepiscopi. Neapol. Quæro* secundo an alienatio facta sine assensu Apostolico possit rescindi ad omne arbitrium contrahentium. Respondetur negatiuè, quia huiusmodi sollemnitas fuit introducta fauore Ecclesiæ, si ipsa vult stare contractui, non potest altera pars venire contra, quia claudicat contractus ad fauorem Ecclesiæ, vt fuit dictum in vna *Romana Palatii die 15. Martij 1594. coram Pamphilo.* & in vna *Romana domus 4. Decembris.* & in vna *Stegobien. præsumptio 24. Octobris coram Cansucio,* pro quo-

rum ornamento allego primò *decif. Put. 310. lib. 1. vbi* fuit dictum, quod contractus cum Ecclesiâ factus ex defectu sollemnitatis, non potest contra Ecclesiam declarari nullus, si Ecclesia illi contractui vult stare. Secundo allego *decif. Crescen. 1. de locato.* vbi conductor rei Ecclesiæ ad euitandam solur. pensionis, non potest excipere consensum superioris, non interuenisse in locatione. Quæro tertio an assensus Apostolicus probetur verbis enunciatiuis, scilicet ex verbis Notarij asserentis interuenisse assensum, & dicas negatiuè, vt in puncto decidit *Gaz. in decif. 27.* & ita fuisse iudicatum in Conf. Neap. tener, & sequitur *Frez. in assensu super scdis quæst. 24.* Quæro quarto an alienatio facta cum reseruatiōe assensus Apostolici possit antequam Papa requiratur, reuocari, dicas negat. & ita *Farinac. in decif. 204.*

COLLECT. 877.

Super e. si Episcopum, de penitentiis, in sexto.

Absoluere à casib. reseruatis nō possunt, nisi potestate habentes, h. d. Er propterea infertur, quod penitentiarius Cathedralis ex sola vi sui officij à casibus reseruatis absolueri nequit, ita *Sayr. in decif. 44. de penitentiis.* quemadmodū etiam eis non competit lus imponendi publicas penitencias *Farinac. in decif. 100. Rot. Rom. & ratio est,* quia est dignitatis Episcopalis *Bald. in dec. 10. quam not. ad text. in cap. accedentibus, de excessib. Prælat.* Limita in eo, qui haberet iura Episcopalia, vt decidit idem *Sayr. in dec. 9. de sponsalib.* Infertur secundo, quod Parochus nō potest absolueret

à calib. reservatis, ob id quod credat nociturum pœnitenti, vt ad Episcopum mittatur *idem in decis. 45. de pœnitentiâ*. Inferitur tertio, quod pœnitentiam impositam à Superiore in absolutione à reservatis, Inferior mutare non potest, quantum contrarium decidat *idem Sayr. in decis. 46. eodém tit.* Inferitur quarto ad decisio. *encl. 47. de pœnitentiâ*, vbi fuit dictum, quod Papa facultatem absoluedi à calib. reservatis Episcopo, eo inuito concedere potest *idem in decis. 47. eodém tit.*

COLLECT. 878.

Super l. 2. C. de iur. qua vi, metusque causa.

Actus subsequens spontaneus purgat meticulosum præcedentem, h. d. Inferitur primò, quod per actus contrarios subsequutos, *O'sa. in decis. 142.* dicit quod purgatur metus. Inferitur secundò, quod per solutionem spontaneam purgatur promissio meticulosa, *Balb. in dec. 21.* & habetur etiam in text. & quomodo istud procedat, vide etiam *Affl. R. in dec. 336. num. fi. Boer. in decisio. 100. nu. 15.* Inferitur tertio ad decis. *Curia Archiepisc. Neap. 29.* vbi fuit dictum, quod vis, quæ præcessit, non attenditur, quando post vim sequitur actus voluntarius approbans actum, in quo vis interuenit, quam not. ad originale dictum *Bart. in l. Caesar. num. 9 ff. de publican.* Inferitur quarto quod metus censetur purgatus tacito consensu causato, lapsu longi temporis à ratificatione, *Cacher. in decisio. 179.* Limita tamen hæc omnia, vt non procedant durante causa metus, quia tunc per nullum actum purgare po-

teris, *Rot. Aven. in decis. 113. diuers. & ita etiam Ioseph Ludon in decis. Lucen. 18. & aliquid per O'sa. in cit. decis. 179. nu. 12.* & ratio est, quia durante causa censetur etiam durare metus, vt decidit *Caputaquens. in decis. 2. part. 2. & Ego in decisio. 91.* ad quod vide etiam *decisionem Anna 114. par. 1* & ad mat. quando scilicet ex quibus metus purgatus censetur vide *Boer. in decisio. 100. & Ioseph. Ludon. in decis. Lucen. 12.*

COLLECT. 879.

Super l. fin. § fin. ff. de legat. 2.

Loquitur de claus. omni meliori modo, &c. quæ nonnullos sub se continet effectus, & primò, quia operatur, vt actus valeat eo modo quo valere potest, vt fuit dictum in causa *Macerat. titula 25. Octobris 1577. coram Lancelotto*, vt patet in *decisio. diuers. 77. lib. 1.* & iterum in vna *Roman. refussionis transactionis 21. Nouembrii 1585. coram Bianch. 110.* Secundò, quia posita in Decretis, vel similibus actibus est magni ponderis, pro eorum substantia, *Put. in decis. 230. part. 2.* Intellige quando modus expressus est inualidus, secus quando est validus, quia tunc nil operatur *Rot. Diuers. decis. 396 lib. 1.* Tertiò operatur, vt testamentum sustineatur, vt nuncupatum *eodem Rot. decisio. 100. lib. 3.* & aliquid per *Affl. R. cum Vrsill. in decisio. 144.* & fuit resolutum in vna *Romana nullitatis testamenti 28. Maij 1582. coram Aldobrandino.* Quarto, quia facit relictum habere vim institutionis, *Balb. in dec. 231.* Intellige secundò, quando claus. esset appposita ipsi relicto, secus quando esset appposita in. sine claus. codicil.

dicillaris, vt fuit refolutum in caufa *Reatina hereditatis* 3. *Marq.* 1600. coram *Iusto*; Quintò, quando hæc claufula habet copulam, &, vel alia dictio copulatiua, etiam vltra expreffa, fecus fi fimpliciter, & abfque copula ponatur, quia tunc non operatur nili circa expreffa, *Verall. in dec.* 273. lib. 2. & in *decifion.* 124. part. 2. & *Paleot.* qui dicit ita *Rot.* *fecutur in decifion.* 467. numer. 7. lib. 3. *Achill. de Graff.* in *decif.* 1. de verborum fignificat. & fuit dictum in caufa *Gerunden. Annuerfariorum* 4. *Marq.* 1575. coram *Achill. de Graff.* vt in *decifion.* 1. eiusdem de electione numer. 4. Sextò, quia æquipollet claufulæ codicillari *Rubin.* in *decifion.* 52. part. 2. & fuit refolutum in caufa *Roman. hereditatis* 1. *Aprili* 1591. coram *Seraphino.* de nonnullis aliis effectibus huius claufulæ, Vide *decifion.* *Ioseph. Ludouic. Rot. Pe-ruſ.* 117.

COLLECT. 380.

Super e. in qua, de maioritate & obediens.

Scripsi nonnulla de authoritate Capituli Sede vacante in Collectan. 610. Addas nunc in præfenti textu qui decidit quod Capitulum fuccedit in omnibus Epifcopo mortuo. Amplia primò, vt trãfeat in Capitulum ius Commendandi ad fex menses, iuxta *cap. deinceps, de electione, Franch. Marc.* in *decif.* 1240. part. 1. Amplia fecundò, vt Capitulum poffit condere ftatuta fuper fpectantibus ad ipfum *Papon. lib. 1. arref.* 3. Amplia tertio, vt poffit Capitulum cum illegitimo difpenfare ad ordines minores *Sayrus in decifion.* 34. de temporibus ordinat. Limita in caſu de-

cif Balb. 99. vbi fuit dictum, quod facultas quæ competit Epifcopo exequendi vltimas defunctorum volùtates, non tranſit in Capitulũ, quam nota ad text. in *cap. Ioannes, de teſtamentis*; Limita fecundo in caſu *decif. Partien.* de quo per *Papon. libr. 2. titulo 3. arref.* 4. vbi fuit dictum, quod Capitulum non fuccedit, nili in iurisdictionalibus, id eſt iis, quæ ad ſpiritualẽ iurisdictionem ſpectant, & propterea fuit decifum contra Capitulum *Niuetrenſe*, qui abſque conſenſu Epifcopi Canonicum miſit in carcerem; Limita tertio, in iure regaliæ, exemplum habes per *Franch. Marc. in dec.* 91. Limita quarto, vt non fuccedat in privilegio primæ inſtantiæ, ita in Camera Imperiali decifum reſert *Gayl. lib. 1. obſeru.* 30. & eadem Camera Imper. in verbo *Capitulum*; Limita quinto in caſu *Franch. Marc. in decifion.* 92. part. 2. vbi fuit dictum, quod Capitulum non fuccedit in iurisdictione temporalì, puta de iurisdictione, quæ mouetur de fundo, & de homagio Principis; Limita ſextò in iurisdictione, quæ Epifcopo competit iure ſpeciali, ſeu delegationis *Balb. in decifion.* 522. & idem *Marc. in cit. decif.* quas nota ad ornatum celeberrimo *glo. in Clem. 2. de hereticis*. Amplia hanc limitationem per *Achill. de Graff. in decifion.* 3. de officio *Vicarj*; Limita ſeptimò, vt non fuccedat in collatione beneficiorum, quod intellige, quando collatio purè, & ſimpliciter ad Epifcopum pertineret, ſecus ſi ad Prælatum, & Capitulum ſimul *Franch. Marc. in decifion.* 93. quam nota ad textum in *c. 1. noſſide vacante in 6.* Limita octauò in præiudiciũ abſentium, *Franch. Marc. in decifion.* 1194. & *Papon. arref.* 9. libro 3.

COLLECT. 831.

Super c. cum dilecti. de emptione, & vendit.

PVLCHA admodum, ac contro-
uerſa eſt quæſt. illa inter Scabentes,
ſi in remedio l. 2. c. de reſcindenda
venditione veniant pariter fructus reſ-
tituendi, quæ quidem apud Deciſionarios remanſit indubitata, vt vi-
dere licet.

Primò *Deciſionem de Fran. 119.* vbi
reſert Sacr. Conſ. ſemel, atque iterum
ita de cideſſe.

Secundò *Deciſ. Rot. Flor. apud Magon.*
21. in fine, vbi reſert, quòd Rot. ad ita
iudicandũ fuit illa ratione mōta, quia
em̃ptor habuit titulu coloratum, &
bonam fidem ad faciendum fructus
ſuos, & venditori imputandum, cui
non prius de ſuo iure expertus ſit.

Tertiò *Myſing. cont. 4. obſer. 73.* re-
ferens deciſum, quòd in remedio nō
debent reſtitui fructus; tum quia
em̃ptor non poteſt dici in mora, quæ
cauſa eſt fructuum reſtitutionis, tum
etiã, quia ſi vnus ex contrahentib;
habet rem, alter habet pretium, tum
denique, quia ſi in cōtractu em̃ptio-
nis non ſit poſitum pactum reuocan-
dendi, non tamen debentur fructus,
niſi à reſcapotē motæ.

Quartò *Deciſionem Ann. Conſ. 14.*
reſertens per Magnam Curiam deci-
ſum, quòd ſiue agatur remedio l. 2. c.
de reſcin. vend. ſiue beneficio reſtitutionis
in integrum, in neutro venite fru-
ctuum reſtitutionem.

Quintò *Deciſ. de Fran. 496.* vbi re-
fert deciſum, quòd quæmadmodum
quando em̃ptor offert rem venditam
relaxare, non tenetur ad reſtitutio-
nem fructuum, ita nec ſimiliter ad
interelle ſupplementi pretij.

Sexto *Deciſ. ciniſ. de Franc. 242.* &
Rot. deciſ. 116. in noui, vbi ita pariter
deciſum reſerunt.

Quam ſupra firmatam concluſio-
nem ſumma.

Et primo in caſu *Rot. Portugallia,*
de qua per *Gamam in deciſ. 9.* vbi re-
fert deciſum, quòd enormiſſima læ-
ſio annullat, & non reſcindit cōtra-
ctum, & ob id condemnatus tenetur
ad reſtitutionem fructuum, & facit
ad idem *dec. Fabri 4. Col. 1. de reſcindenda
vendit.* vbi em̃ptor, qui vendito-
rem enormiſſimè læſit, non habet e-
lectionem ſupplendi iuſti pretij, &
ad omnium fructuum reſtitutionem
condemnatur; Sublimita in caſu
ciniſ. in deciſ. C. eodem nt. vbi fuit deci-
ſum, quòd quando vendicio fuit
facta cum pacto de retrouendendo,
non annullatur ex cauſa enormiſſi-
mæ læſionis, nec quoad fructus. Am-
plia quando reſcilio cōtractus ſub
haſta facta fieret, etiam ex immo-
dica læſione; quia non veniunt fru-
ctus reſtituendi *idem in deciſ. 16. cod.
tit.* Limita ſecundò in caſu *dec. de
Franc. 495.*

COLLECT. 832.

Super c. nimis de exceſſib. Prælat.

DE perſonis, quæ tenentur ad
proceſſiones accedere, hic ha-
betur, ſuper quo rex. deciſus proce-
dendo; Dico primo, quòd omnes
electi Diœceſis tenentur accedere ad
proceſſiones, vt fuit dictum in Cu-
ria Archiepiſcop. Neap. Ego in *dec. 90*
& eſt declaratio Sacr. Congrega-
tionis hiſmet verbis, Congregatio
conſuit clericos omnes diœceſanos
quantumuis exemptos, ſi beneficia
eã ſimplicitate in Diœceſi obtineant,
teneti,

teneri, & compelli possunt ab Episcopo, vt accedant ad processiones. Secundo Clerici nedum beneficiati, verumetiam obtinentes officium in Ecclesiis, *Balb. in decis. 339 p. 2.* & pariter est declaratio Sacre Congregationis. Tertio Monachi, vt fuisse decisum in Curia Episcopop. Papæ testatur *Anton. in decis. 35.* Amplia vt procedat tam in possessorio, quàm in petitorio, vt est punctualis decisio *Cappel. Tholos. in decis. 485.* & his accedat. *Conc. Triet. ff. 25. cap. 1. de regularibus.* & declaratio Sacre Congregationis. Amplia secundò, vt Monachi compelli valeant ad processiones accedere nedum pœnis pecuniariis, secundum quod refert *Gratian. in decis. Rot. Marchie 232.* verumetiam censuris, secundum quod refert decisum in Curia Episcopali Papæ *Macerat. in decis. 35 dub. 2.* & ratio est secundum *Medices in decis. 21.* quia cum Concil. Trid. non aperiat modum compellendi, propterea remittitur arbitrio Episcopi. Quarto Confraternitates laicorum pariter compelli possunt vt testatur decisum Papæ, *Macer. in decis. 66.* Curia 66. pro cuius decisio. corroboratione accedat alia *Sayr. 5. de offic. ordin.* vbi fuit dictum, quod huiusmodi confraternitates quoad temporalia non subsunt Episcopo, secus verò quoad spiritualia. Limita tamen ea, quæ de regularibus diximus, vt non procedant in illis regularibus, qui in strictiori clausura viuunt, & in illis, qui absunt à Ciuitate vltra dimidium miliare, *Gratian. in decis. 235.* & fuit declaratum per Sacram Congregationem. Limita secundo quando processiones celebrantur pro leui causa, secus si ex magna causa fierent, vt puta in nouo introitu Principis, vel Legati, vel emi-

nenti peste, aliòve flagello, *Cappel. Tholos. in decis. 484.*

COLLECT. 83.

Super Rubrica Cod. de in integrum restitutione.

Scripsi in materia restitutionis in integrum, in *Collect. 186.* hinc verò notabiles casus omnes vique adhuc decisos, in quibus minoribus conceditur restitutio in integrum enumerabo, & primo si minor confessus fuerit in iudicio, vel extra absque curatore restituendus est, si allegat se læsum, *Afflic. in decis. 208.* *Ioseph. Ludou. in decis. Lucens. 17.* & aliquid per *Boer. in decis. 63.* Item aduersus doli de præterito succurritur, *Osas. in decis. 87.* *Afflic. in decis. 370.* Item ad producendū testes post dicticā restituta, *Bellam. in decis. 38.* *Afflic. in decis. 16.* *Osas. in decis. 87.* Item aduersus statutam præscriptionem *Guid. Pap. in decis. 31.* & *Afflic. in decis. 370.* Item aduersus præscriptionem, *Ioseph. Ludou. in decis. Lucan. 48.* Sed an concedatur aduersus præscriptionem conventionalem vide *Franch. Marc. in decis. 31 p. 2.* Item aduersus aditionem hæreditatis, vel aduersus confessionē Ingentarij, dummodo probet se minorem *Guid. Pap. in decis. 41.* & *142.* Item restituitur ad terræctum, *Boer. in decis. 63.* Item aduersus sententiam Principis, *Boer. in decis. 247.* & an contra sententiam Senatus, vide *Afflic. in decis. 356.* *Franch. Marc. in decis. 253.* & *254 p. 2.* & articulus minoris petentis se restitui aduersus sententiam valet, *Bellam. in decis. 33.* *Caid. Pat. in decis. 306.* & *307. p. 1.* *Mynsinger obseu. 21 sent. 1.* Amplia vt etiam post tres sententias possit aduersus petitiones omittas petere

restitutio in integrum Rot. Auen. in dec. 1. 2. Cassad. in dec. 1. de restitut. in integrum. Cappel. Tholos. in dec. 54. Mynfinger. obseruat. 84. centur. 3. Licet quando petitur restitutio in integrum aduersus diffinitiuam requiritur libellus, Cappel. Tholos. in dec. 55. & primus Iudex restituit, quando non est appellatum, Franch. Marc. in dec. 55. par. 2. Item restituitur ad multum ratione contumaciae debitum idem in dec. 74. par. 2. Item ad beneficium resignatum probata laesione, Card. Put. in dec. 437. lib. 1. & in dec. 9. lib. 3. Item aduersus obligationem causa liberandi Patrem à carceribus factam, Papon. lib. 15. tit. 1. arrest fin. non tamen restituitur ad examinandum testes reprobatos Cappy. in dec. 62. Guid. Pap. in dec. 53. Item non restituitur ad appellandum Ofsch. in dec. 158. Boer. in dec. 247. Belam. in dec. 334. Balb. in dec. 319. Mynfinger. obseruat. 17. centur. 4. aliquid per Cappy. in dec. 96. num. 14. Guid. Pap. in dec. 32. & idem quando petit restitutionem aduersus rem iudicatam, Franc. Marc. in dec. 53. & 54. par. 2. Afflict. in dec. 210. Item aduersus contractum, quando non probat se laesum, & minorem Franch. Marc. in dec. 516. par. 2. Mynfinger. obseruat. 16. cent. 4. Ofsch. in dec. 158. Limita si laesio esset notoria, Cappel. Tholos. in dec. 390. Item contra contractum iuratum. Limita data enormissima laesione, Afflict. in dec. 322. Franch. Marc. in dec. 21. par. 1. & in dec. 481. part. 2. Guid. Pap. in dec. 143. Card. Put. in dec. 194. 203. & 205. lib. 3. Rot. Divers. dec. 38. p. 2. G. y. obseruat. 41. & 63. lib. 2. Item non restituitur si se maiorem iurauerit, Rot. Auen. in dec. 78. Item aduersus contractum bene gestum Boer. in dec. 23. & 57. Item minori

Doctori, Franch. Marc. in dec. 686. Balb. in dec. 569. Item minori aduersus minorem Ioseph. Ludou. in dec. Perus. 54.

COLLECT. 884.

Super c. ex lictis, de Iurepatronatus.

IVs Patronatus nec emi, nec vendi potest, licet cum vniuersitate bonorum transeat, h. d. & ita decifum testatur Achill. de Grass. in dec. 1. de Iurepat. Ex quo tex. infero primò ad dec. Rot. Roma. de qua per Statilium Pacificum 191. vbi fuit dictum quod in venditione hereditatis quendam Lutij Scoppæ facta per Ioanem Scoppam transiisse Iuspat. quod in dicta hereditate existeret, & sic poterit secundo inferri Iuspatron. transire in emptorem, Balb. in dec. 59. Inferitur tertio ad dec. Achill. de Grass. 9. de Iurepat. vbi fuit decifum, quod Iuspat. competens filiis, & successoribus dicitur translatum cum vniuersitate bonorum per cessionem à filio factam de omni iure, quod in hereditate habebat; Inferitur quartò, quod in venditione territorij, cum sit aliquid vniuersitatis venit Iuspa. nec in hac venditione est necessaria Iurispatron expressio, ita Rot. in propriis terminis in dec. 4. de Iurepat. in Antiquis.

COLLECT. 885.

Super c. eos, de temporibus ordinationum.

Ordinans Clericum alienum absque sui proprii Episcopi dimissorialib. per annum à collatione ordinationum est suspensus, h. d. Limita primò

primò in casu *deciso. 847. 62. de temporib. orden.* vbi fuit dictum, quod ignorantia probabilis Episcopum ordinantem subdram alienum à suspensione excusat; hodie in hac re consulenda est Bulla Sixti V. quæ incipit, Sanctum, & Salutare; vbi ordinans minoribus, vel maiorib. scienter, aut ignoratè, nisi debita diligetia adhibita iustus error, & probabilis facti ignorantia eum excusat, à collatione quorumcunque ordinum, atq; ipsius tonsuræ, & ab executione omnium munerum Pontificalium, eo ipso suspensus est; cuius tamen Bullæ vigorem Clemens VIII. postea temperavit; Limita secundo, quando præfata ordinacionem Episcopus proprius ratificasset; quia valida est, & tunc ordinans atque ordinatus in nullam penam incurrit, *Caput. in decis. 126.* quæ ratificatio fieri debet in tempore antequam Clerico sit promotus conferantur beneficia, alioquin collatio non valet, *Balb. in dec. 9.* quia ratificatio non retrahitur in præiudicium tertij *Rubin. in decis. 29.* Limita tertio, ut Clericus taliter ordinatus non priuatur privilegio Clericali, pulchrè *Franc. Marc. in dec. 175 par. 1.* quia quamvis sit malè promotus, habet tamen characterem Clericatus, *Decis. Curia Archiepiscop. Neap. 33.*

COLLECT. 886.

Ad Bar. in l. liberorum, ff. de verb. signifi. at.

Hunc locum reportant DD. in quaestione illa; num masculini ex fœminis descendentes veniant masculinorum appellatione, quia *Anton. Fabr. in decis. 1. C. de verborum signifi.*

affert distinctionem, quod aut testator in excludendis fœminis, rationem habuerit conservandæ familiæ, aut non, ut posteriore casu comprehendantur, priore non item. Accedit secundo loco *idem Fabr. in decis. 2. C. cod. tit.* vbi non de cedit cum masculis ille, quo viuo nepos ex filia nondum conceptus sit. Tertio. *fferitur decis. Rot. dumerf. 6 p. 1.* vbi fuit decisum, quod filij masculi descendentes ex fœminis veniunt liberorum appellatione, quando testator non habuit rationem ad familiam. Limita hanc decis. per illam *Ant. Fabr. 5. C. de verborum signifi.* vbi fuit dictum, quod descendentes ipsi intelligimus in feudis, qui ex linea masculina, non autem fœminina suscepti fuerint.

COLLECT. 887.

In l. quem Alexandrum, Cod. de adulteriis.

Colligo Reg. ex hoc text. quod regulariter nemo cogitur aliquid iniustus facere. Limita primò in Adultero, qui potest per iudicem cogi ad patrocinandum pro personis miserabilibus, ut decernit *relett. Capp. d. Thu. f. in dec. 481.* Limita secundo in casu *Grammat. in decis. 89.* vbi cogitur quis vendere domum suam pro ampliatione Monasterij. Limita tertio in casu *Cass. Tholof. in decis. 484.* vbi fuit dictum, quod Archiepiscopus potest compellere religiosos ciuitatis exemptos venire ad processionem, quam non ad ornatum *text. in c. nemo, d. ex c. subm. Palat.* Limita quarto in casu *decis. Fabr. 1. Cod. ut nemo iniustus*, vbi fuit dictum, quod quandoquidem.

quis cogitur agere. Limita quinto in casu eiusd. in dec. 3. eod. tit. vbi qui agit ex l. diffamari, ex auctore sit reus, & sic cogitur litigare. Limita sexto in casu eiusd. Capp. in decis. 446. vbi habens in horreo bladum potest cogi ad vendendum, si semel exposuit venale.

COLLECT. 888.

Super notat. per Isern. in §. imperialem.

Scripsi in materia assensus in Collect. 30. Nunc in præsentis constituo Regulam cum ampliat. & limitat. Regula sit, prout in text. feudum sine Regio assensu alienari non potest. Amplia primo vt necessarius sit etiam in pacto de vendendo feudum de Franc. in decis. 48. licet contrariū fuisse decisum per Sac. Conf. in causa Magnifici quondam Ascanij Rotæ cum Illustris. Ascanio Columna refert de Ponte in consil. 86. cui decisioni Ego libenter adhæreo, ac secundum illam iudicarem, nam iura prohibentia feudalium alienationem sine assensu prohibente contractum, per quem quæritur in feudo, & sic illius effectualem venditionem, donationem, & similes alienationes, at in casu isto nulla fuit facta alienatio, aliud enim est vendere, aliud promissio de vendendo, l. in bona fides, ff. de eo, quod certo loco, vt retulit idem in consil. 85. Amplia secundo in casu Afflicti. in dec. 355. vbi fuit dictum, quod si fuit præsticus super alienatione facienda, non operatur si erat iam facta, & idem Afflicti. in decisum. 268. & facit decis. Regiæ Cameræ Summarie in causa inter Regium Fiscum, & Octavianum Carafam, de qua per Ann. sing. 80. Amplia tertio in pretio pro-

uento ex re feudali, quia non consignatur creditoribus non habentibus assensum, vt fuit decisum in causa Martini Segure, refert Anna sing. 104. Subampla licet creditores sine assensu essent anteriores, quia vendito feudo ad instantiam creditorum de pecunia redacta satisfacit creditoribus cum assensu, ita de Franch. in decis. 64. qui ponit limitationem, quando quis feudum emisit cum pacto de retrouendendo, & contraxit debita cum assensu, & sine, nam facta redemptione liberatur creditoribus anterioribus, licet sine assensu, prout ita fuisse decisum in Sac. Conf. refert idem de Franch. in cit. decis. 64. Amplia quarto, etiam si de assensu esset facta reservatio, quia iradita possessione nihil operatur, etiam si esset adiecta clausula, nec aliter, nec alio modo itē de Franch. in dec. 267. Amplia quinto in casu dec. Capp. 156 vbi fuit dictum quod valida est cessio super feudo absque Regio assensu. Amplia sexto vt patet sit necessarius in retrocessione de re feudali de Franch. in decis. 88. in 2. dubio, vbi assignat rationem, quod postquam feudum erat concessum mediante Regio assensu, & erat descriptum in quaternionibus Regiæ Cameræ, & pro illo per hæres erat solutum Regium releuium, hoc casu, quia assumpserat naturam feudi quaternati, in eius retrocessione requirerebatur Regius assensus. Nunc limita in alienatione subfeudi, in qua sufficit assensus Baronis, prout ita fuisse per Sac. Conf. decisum scribit Afflicti. in dec. 241.

COLLECT. 889.

Super 6. ordinarij, de offic. ordinarij in sexto.

In

IN spiritualibus, seu beneficiis quis teneretur ostendere titulum, alias intus dicitur, h. d. & ratio est secundum *Balb. in decis. 500.* quia spiritualia sine titulo, nullo modo possideri possunt. Limita primò in casu *decisionis Boer. 51.* ubi fuit dictum, quod debitor teneretur solvere beneficiato debitum petenti, nec teneretur exhibere titulum debitori illud petenti. Limita secundo in casu *Pabr. in decis. 47. C. de sacrosanct. eccl. sis.* ubi beneficii possessor, si ab alio aliquid petat, quod ad beneficii causam, fructusque spectat non est arcuandus, ut doceat de titulo, satis est si se doceat beneficii possessionem. Limita tertio in casu *decisionis Rot. 467.* ubi fuit dictum, quod probata possessione non habet agens aliter probare de titulo. Limita quartò in casu *eiusdem Rot. in decis. 4. in nouis*, quæ tenet, quod quando possessor beneficii, qui agit ad iura, seu pensionem Ecclesie debitor, haberet possessionem recentem, debet probare titulum, secus si possessio esset antiqua, nec adesset aliqua præsumptio contra possidentem. Limita quintò in casu *decisionis Capy. 6.* ubi in eandem sententiam descendisse Sacrum Consilium testatur, quomodo autem titulus probatur, dic, quod non probatur per confessionem aduersarij, ut pulchre decidit *Boer. in decis. 89. Rot. decis. 19. de restitutione spoliat. in nouis, & Faber. in decis. 83. Cod. de sacrosanctis Ecclesiis. Cappell. Tholof. in decis. 475.*

COLLECT. 890.

Super e. qui clericum, si de feudo fuerit comrouf.

Questionis non minus controversæ est apud Doctores, num in feudo Clericus siue Monachus succedere possit adeo ut *Balb. in dec. 91.* dicat tot in ea esse sententias ferre, quot capita: cuius varietatis meminuit pariter *Thom. in dec. 39. par. 1.* possunt tan. è hæc omnes in tres principales opiniones reduci. Prima est negatiua, quod scilicet Clericus, siue cuius alius Religiosus vllò pacto valeat in feudo succedere, ita fuisse in *Imperiali Camera* decium refert *Myssing. cent. 5. obseru. 58.* eandemque opinionem securam fuisse *Rot. Pedem. testatur Cachet. in dec. 27.* ubi facit regulam negatiuam, Clericum aut alium, qui religionem vouerit feudum retinere, vel in eo succedere non posse, eandem tamen aliquot fallentius illustrat, ut ibi videre licet, & eandem pariter tenuisse *Senat. Mediolanen.* refert *Polid. Rep. in obseruat. 91.* qui omnes mouentur per *1. xi. in c. 1. ad finem, de feudo sacmæ.* qui expressè vult, quod qui Clericus efficitur hoc ipso feudum amittit, quod & rationem habet, nemo enim militans Deo secularibus se negotiis implicare debeat *Boer. in decis. 22.* Altera opinio est distinguendum, quod aut scilicet feudum talis naturæ, siue qualitaris sit, quod seruitium pro eo debitum æque præstari possit per Clericum, siue Monachum, sicut per ipsum Vassallum, & tunc succedat, an non sit talis conditionis, & tunc excluditur à successione, & ita est *Afflic. in decis. 320.* Tertia est *Capy. in decis. 10. & 31.* ubi refert decium, quod feudum transsit ad Monasterium in vita Monachi tantum, vtrumque sit Ego autem priorem opinionem, tanquam veriorém, & communionem semper se-

quutus sum, vt appareat in *mea decis.*
121. de Cardinali verò; num succedat in feudo deuoluto post Cardinalatum per legitimam successiōnem, videndum est omnino optimum singulare *Anna 70.*

COLLECT. 891.

Super l. si quis in conscribendo. C. de Episcopis, & Clericis.

Locus est ad quem communiter recurrunt DD. in materia renūciationis priuilegij Clericalis, Sed volo, vt hic adnotes nonnullos esse in iure actus contrarios, ex quibus inducitur tacita renūciatio clericatus, inter quos primus est dimissio clericalis habitus, quia hoc casu necdum priuilegium clericale amittit, verum tacite clericatus renūciasse præsumitur, *Fab. in decis. 9. C. de Episcopis & Clericis*, & qualis, ac quomodo esse debeat clericalis habitus, vide omnino *Guid. Pap.* optime distinguētem in *decis. 138.* Limita tamen, vt per vnicam omissionem hoc minime procedat *Cappel. Tholos. in decis. 104.* & de alio effectu dimissionis habitus vide *Anton. Fab. in dec. 36.* Secundò censetur tacite quis clericatus renūciare per assumptionem militiæ secularis, & adeo hoc verum putant, vt ipso iure amittat beneficium Ecclesiasticum, *idem Fab. in decis. 15. C. eod. tit. & Balb. in decis. 91.* Amplia in casu eiusdem Fabri in *decis. 14. C. de iurisdictione omnium iud.* vbi fuit dictum, quod Clericus in habitu secularis militiæ receptus ipso iure censetur clericatus priuilegio renūciare. Tertius est casus secundum *Ann. in all. gat. 98. rotum. 1.* vbi clericus beneficiatus petendo inusti-

turam sui factus præmortui, videtur tacite renūciasse clericatus, & beneficio, quia contrarius actus est clericatus militare in seculo, secundum *Balb. in decis. 139.* Quartus casus est per matrimonium contractum, & de nonnullis aliis actibus videas solemnem *decis. C. 475. 161.* & de renūciatione clericatus videas *decis. Piu. 512.* quæ omnia supra dicta non procedunt in nostra Cutia Archiepiscopi. Neap. in qua nunquam admittitur clericus ad renūciationem clericatus, nisi interposito decreto *Ego in decis. 100. eiusd. Curia.*

COLLECT. 892.

In c. vnicò de clericis non residentibus.

Variant Decisionarij in quæst. illa, si appellatione distributionum quotidianarum veniant fructus, & quod non veniant refert *Ant. Fab. in decis. 15. C. de Episcopis, & Clericis*, asserens diuersum ius esse in fructibus, & in distributionibus, hinc est, quod indultum à Papa concessum de fructibus, qui residentibus in Ecclesia dauantur, vel de toto, quod quis perciperet, si Ecclesia resideret, non continet quotidianas distributiones *Cassad. in decis. vnic. de cler. non residentibus*, Facit secundò, quod distributiones quotidianæ non computantur in valore beneficiorum, *Rot. dec. 39 de præbendis in antiq. & decis. 134. eo. tit. in Non.* Facit tertio, quod licet super fructibus beneficij possit imponi pensio, non tamen super distributionibus quotidianis, *Puis. in dec. 34.* Quarto allegari potest *decis. eiusd. Put. 375. p. 2.* vbi reseruatio fructuum alicui concessa, non veniunt distributiones quotidianæ; Quinò, quia in condemnatione fructus

fructuum non veniunt distributiones quotidianæ, *Rot. divers. decis. 618. part. 1.* Intellige si non fuerint perceptæ, aliàs secus, *Balb. in decis. 37.* Sextò facit d. ciso eiusdem *Rot. 402. part. 1.* vbi distributiones non dicuntur de corpore beneficii, & hæc est ratio cur in condemnatione non veniunt, *Boer. in decis. 340. Verall. in decis. 29. part. 1. Card. Put. in decis. 383. lib. 1. Ro. decis. 170.* Nunc supra firmatam regulam limita quinque modis, & primò quando beneficium non consisteret in aliis fructibus, nisi in distributionibus, quia tunc ut condemnatio in aliquo verificetur debentur distributiones, saltem ille, que residendis dantur, *Mohed. in decis. 6. de prebend. Ca. u. aq. in decis. 19. Put. in d. c. 375. lib. 2.* Limita secundò, quando ab intruso essent perceptæ distributiones, quia tunc veniunt in condemnatione fructuum, *Rot. divers. decis. 618.* Limita tertio nisi protestatio facta ipsi possessori apud acta, quod aut possidens resideat, & interit horis, & sic interessendo percipiat distributiones, aut possessione dimittat, quia tunc veniunt distributiones, *Rot. divers. decis. 11. part. 1. Put. in d. c. 239. lib. 2. Papaz. in decis. 2. de renunciatione in Nou. & fuit resolutum in vna Queten. fructuum coram Robustero. 16. Iunii 1567.* Limita quareò quando intrusus dedit impedimentum executioni literarum de capien. possell. ad fauorem prouisi Apostolici, nam tunc etiam tenetur ad distributiones, *Put. in decis. 383. lib. 1.* & fuit resolutum in vna *Pla. n. m. fructuum 3. Maij 1584. coram O. ano* Limita quintò, quando quis esset condemnatus in fructibus perceptis, & qui percipi potuissent, quia tunc veniunt pariter distributiones, *Balb. in decis. 29.*

COLLECT. 893.

In l. 1. ff. ex quibus causis maiores.

MAioribus etiam cum causa in integrum restitutio conceditur, h. d. Hinc fit primò, quod maior impeditus propter iustum impedimentum ad comparandum in termino ad dilationem est restituendus, *Afflict. in dec. 19.* Secundò restitutio in integrum respectu lationis est concedenda heredi maiori minoři *Afflict. in decis. 211. Capyc. in decis. 109.* Tertio maiori lius consorti tuncotis *Afflict. in decis. 213. Cappel. Tholof. in dec. 56.* Quarto maior in beneficio restitutionis in integrum adiuuatur, si vna cum minore non soluerit canonem inter illos indiuisum *Caval. in decis. 30. part. 2.* Quintò impeditus instrumento uti, ante senectiam, vel etiam ex iusta ignorantia restituitur secundum *Capyc. in decis. 52. Balb. in decis. 439.* Sextò minore restituto ad productionem nouorum restium post didicita testificata restituitur, & maior ad idem *Capyc. in dec. 170.* & ratio est, quia beneficium restitutionis in integrum dicur esse commune *Afflict. in decis. 79.* Septimò maior conuentus ex contractu patetno, aliquid per *Granuias in dec. 12. n. m. 5.* Octauò restitutio in integrum ex generali claus. si qua n. b. iusta causa, &c. datur maiori non negligenti, puta si non confecerit inuentarium intra tempus statutum, *Guid. Pap. in decis. 473.* quamuis contrarium referat decisum *Cap. el. Tholof. in decis. 55.* Nonò maiores etiam restituuntur ex capite ignorantie adue. sus præsumptionem, *Ioseph. Ludou. in decis. Lucan. 48.* Decimò infirmitas præstat.

iustam causam ad petendam restitutionem in integrum *Bemin. in dec. 16.* Item paupertas aduersus lapsum fatalium, *Card. Put. in decis. 446. li. 1.* Vndecimo conceditur etiam maiori aduersus sententiam latā prætenu falsarum probationum, *Cappel. Tholof. in decis. 55.* Item ex capite lésionis contra diuidentem, *Papon. lib. 13. arrest. 6.* & de restitutione, quæ solet concedi maiori, fundata super dolo partis, vide per eundem *lib. 16. tit. 3. arrest. 13.*

COLLECT. 394.

Super l. adoptio non iure facta, ff. de Adopt.

Confirmatio operatur supplementum defectus existentis in confirmato, hoc dicit. Hinc est, quod Princeps si confirmauerit aliquam dispositionem, ex certa scientia, non potest amplius allegari nullitas illius dispositionis, *Minas. dec. 43.* & confirmatio Superioris validat concessionem nulliter obtentam, *Cappel. Thol. in decis. 432.* & per eam tuetur possessio, *Balb. in dec. 13.* Hinc est, quod confirmatio actus maioris auctoritas redditur, *Franc. Marc. in dec. 330.* quod procedit etiam si confirmatio fieret per Iudicem inferiorem, *Gayl. li. 1. obser. 1.* Limita nunc multipliciter, & primò in Papa confirmante, qui non præsuntur voluisse confirmare simoniacam permutationem, *Verall. in decis. 203 p. 1.* nec confirmatio Papæ extenditur ad illicita *Caputaq. in decis. 204. p. 1.* Num autem tempus concordie confirmationis attendatur, an autem ipsius concordie, Vide eundem *in decis. 205. p. 1.* & quod confirmationis tempus sit attendendum, vide eundem *in dec. 209. p. 2.* Et ad mar,

idem *Verall. decis. 206. par. 2.* Operatur etiam confirmatio Papæ, quod pacta tendentia ad cultum diuinum confirmata à Papa, debent ab altera parte obseruari, etiam ad alia contradicente *Crescen. in decis. 12. de pactu.* Limita secundò si prima dispositio esset nulla, quia tunc confirmatio nil operatur *Rubin. dec. 17.* Ad Praxim autem huius mar. nota duo. Primò quod citari debet pars ad videndos actus inter partes confirmari, *Gayl. obser. 1. lib. 2.* tamen contrarium scribit *Gun. Pap. in decis. 477.* Secundò quod priuilegium, si innouetur, partis citatione non est opus, si innouatio fiat per eum, qui de nouo illud concedere potest, & in renouatione, ius tantum antiquum confirmatur, *Franch. Marc. in decis. 456. Balb. in de. is. 25.* Limita tertio, quando actus esset nullus, ex defectu consensus, quia tunc confirmatio subsequens nil operatur, *Crescen. in decis. 1. de confir. mar. uti. vel inuti.*

COLLECT. 395.

Ad gloss. in clem. per litteras, de prebendis.

IN verbo Ecclesias posito in præfenti gloss. colligo conclusionem, quod attenditur tantum qualitas, & natura beneficii principalis, non autem vniti. Ex qua inferitur primò, quod in impetratione debet exprimi principale, nec opus est exprimere vnitum, *Rot. diuers. decis. 786. p. 1.* Inferitur secundò quod in beneficio vnito non habet locum Reg. de triennali, quia regula loquitur in possessore titulo beneficii, & qui possidet beneficium, vt vnitum, non possidet vt titulum beneficii, sed vt membrum

Rot.

Rot. divers. dec. 201. p. 2. & fuit resolutum in vna Romana S. Præfata coram Ch. senen. & in vna Beneventan. Sancti Fidis de anno 1552. coram eodem, vt per Caputaquens. in decif. 349. par. 3. Limita in regula de annali, quæ locum habet *Cassa. dec. 2. de caus. possell. & propr.* Inferitur tertio, quod litteræ vnionis non dicantur litteræ de beneficio, sed de proprietate, & re profana *Rot. in decif. 2. de rebu. Ecclesiæ non alienand.* Inferitur quarto, quod per vnionem omnia emolumenta beneficii vniti transeunt in Ecclesiam, cui facta est vnio, & ad eam pertinent *Rot. decif. 738. & 799 p. 1. divers.*

COLLECT. 896.

Super c. monit. de his, quæ sunt à Prelati.

Episopus facit vnū corpus cum Capitulo, cuius corporis ipse est caput, h. d. Ex qno text. infero, quod Canonici, & Capitulum debent sedere iuxta suum Episcopum, & præferri Vicario Gratian. in Discept. 110. Infero secundo ad decisio. Sayr. 2. de maioris. & obediens. vbi fuit dictū, quod Abbas priuilegiatus, vt mitra, baculo, & aliis insigniis Episcopalibus vti possit, licet alias dignitates Episcopo inferiores præcedere debet, Capitulum autem Ecclesiæ Cathedralis collegialiter sedens non præcedit; Infero tertio ad dec. eiusd. 3. eod. tit. vbi fuit pariter decisum, quod Prior Ecclesiæ collegiatæ, canonicus, atque Capitulum præcedere non potest.

COLLECT. 897.

Ad Doctrinam Innocent. in cap. 1. de Interp.

Ius patronatus nō ad hæredes sanguinis, sed bonorum transfertur, h. d. Limita primo in casu dec. Papia penes Macera. 87. vbi fuit dictum, quod quando Iuspatron. est familiare, siue de familia, quilibet de familia succedit, licet non sit hæres; Limita secundo si ex coniecturis appareret de contraria mente fundatoris *Rot. divers. decisio. 167. par. 2.* Limita tertio in fideicommissario, qui licet hæredi similis sit, in cum tamen non transfertur Iuspatron. *Guil. Pap. in dec. 307.* Limita quarto in eo hærede, qui non actualiter hæreditatem apprehendit, apprehensio enim actualis necessaria est in hærede ad acquirendum Iuspatr. *Caputaquens. in decif. 35. part. 2. Atil. de Giass. in dec. 9. de Iuspatr. B. illam in decif. 701.* Sublimata in casu *Cassad. in decif. 7. de causa possell. & proprius.* In Iurepatr. autem, in quō ad præsentandum vocantur masculi, feminae, & hæredes, an sint vocati ordine successiuo, an verosimul, ita cum illis de parentela veniant etiam hæredes extranei, vide *Macera. in decif. Papia 7. part. 1. & de mat. vide decif. Canale. 33. & 3. volum. 3.*

COLLECT. 898.

Super c. breui. de Iureiurando.

Difficultas excusari à poena, h. d. Amplia primo procedere etiā in præcepto Superioris, vt est punctualis de Afflu. 328 quam reponas ad originalem locum *Bar. in l. mulier ff. de l. commissoria*, & sic habes intellectum decifum ad text. in cap. ea quæ sunt, de regulu. iuri in 6. Amplia secundo etiam si pro obseruantia promissionis esset poena vna cum iura-

mento adiecta, quia faciendo totum suum posse nedum à pœna, verum & à peritio excusatur, vt in casu *dec. Affli. d. 195*. Amplia tertio, vt pariter à pœna excuset legitimum impedimentum, vt refert *decisum, Papon. li. 11. tit. fin. arrest. fin.* Amplia quarto in casu *decis. Gramus. 83*. vbi fuit dictum, quod iusta causa litigandi reum à pœna conuentionali excusat, quamuis non actorem, secundum *Balb. in decis. 99*. Amplia quinto in ignorantia, quia etiam à pœna excusat, vt *decisum refert Gayl. obseru. 48. lib. 1*. Amplia sexto dolo cessante, quia ad pœnam in currendam necesse est dolum concurrere, vt est *dec. in terminis Rot. Rom.* de qua per *Verall. in decis. 233. p. 2*. Amplia septimo in casu *decis. Balb. 359* vbi fuit dictum, quod oblatio impedit commissionem pœnæ, & cursum vsurarum futuri temporis; Amplia octauo in minore ætate, quæ pariter præbet excusationem, licet non ab extraordinaria *de Fran. in decis. 230. Masfril. in dec. Sicil. 61. Del Castill. in decis. eiusdem Curia 11*. Amplia nono, vt in pœnis non incurratur, nisi præcedat iudicis sententia declaratiua *Magon. in decis. 16. Rot. Florent. & Rota Roman.* pulchra est pariter *decis. Achill. de Grassi. 1. de pœnis*, & ad materiam vide *Gram. in dec. 5*. Amplia decimo in casu *decis. Mohed. 196*. vbi fuit dictum, quod obligatus ad aliquid faciendum, sub certa pœna, non incurrit in illam propter scientiam, nisi illi facta intimatione; Amplia vndecimo in casu *dec. Rot. 10. de testamentis in Antiq.* vbi pœnalis clausula quantumcunque possibilis, si dispositioni impossibilis adiungitur non tener, an autem obligatione principali sublata corrumpat pœna, vide *Rot. Auen. in decis. 103*.

COLLECT. 899.

Super c. 1. de offic. delegat.

Hic enumerantur qualitates, seu conditiones, quas Conseruator habere debet; Tu verò adde decisas, & primo, quod debet esse in dignitate *Balb. in dec. 112. ex quo infero*, quod cum Canonicatus sit dignitas, poterit per consequens Canonicus fieri Conseruator *Verall. in dec. 33. p. 1*. Secundo, quod per seipsum exerceat, & propterea non potest Subconseruatorem deputare *Macerat. in decis. Papia 16. part. 1. & ratio est secundum Sayr. in decis. 1. de offic. deleg.* quia Conseruator non habet iurisdictionem ordinariam, sed delegatam, licet vt ordinarius possit cuiuslibet alio Iudici inhibere *Macerat. in dec. Papia 17. par. 1*. Tertio, quia debet esse cōtēntus suis iuribus, & propterea non potest suam iurisdictionem, nisi in casibus à iure expressis exercere *Rot. diuers. decis. 171. par. 1*. Hinc infero, quod Conseruator vbi est datus ad certū tempus, finito tempore finitur eius officium *Rot. dec. 5. de offic. delegat. in Antiq. & de Conseruatore vide nonnulla practicabilia per Macerat. in decis. Rot. Papia 15. part. 1*.

COLLECT. 900.

Super c. super quibusdam, §. praterea de verb. signif.

Gabeliarum impositio spectat antum Imperatorē, Reges, & Principes, non recognoscentes Superiorem, & Conciliū generale, atque eos, qui habent ex immemorabili consuetudine, h. d. Ex quo infer-

infertur primò ad *decis. Mart. Rot. Pisan. 160.* vbi fuit dictum, quod feudatarius Imperatoris, etiam si habuisset regalia in concessione, non posset imponere nouam gabellam, quam *decis. not. ad pulchrum text. in cap. in nouam, de censib.* Infertur secundo ad *decis. Balb. 117. part. 1.* vbi habens merum, & mistum Imperium, nisi sit persona, quæ Superiorem non recognoscit, ius imponendi gabellas non habet. Infertur tertio ad notabilem *decis. Rot. diuers. 19 part. 1.* vbi fuit dictum quod licet inter regalia numerentur gabellæ & pedagia, c. 1. *que sint regalia*, concessis tamen regalibus simpliciter & indefinitis, nunquam intelligitur concessa facultas imponendi nouas gabellas, & noua vectigalia. Infertur quarto ad *decis. Sayr. 13. de censib.* vbi gabellas, ac daria noua imponere potest Dux Mantuæ sine metu excommunicationis. Infertur quinto ad *decis. eiusdem 16. eod. tit.* vbi fuit dictum quod gabellam imponere, ius est Principi referuatum, quod not. ad text. *notabilem in l. vectigalia, C. vel. noua institui non posse.*

COLLECT. 901.

Super cap. quamquam, de censibus, in sexto.

Clericus pro bonis patrimonialibus gaudet priuilegio clericali, h. d. & ita fuisse dictum in Curia Episcopali Papie, testatur *Macerat. in decis. 97.* referens Curiam illam decidisse, Clericum non collectandum pro eius patrimonialibus bonis, & ratio est secundum *Balb. in decis. 139. part. 2.* quia dicta bona vti accessoria personæ eodem frui debent priuilegio, quæ exemptio nedum de iure

diuino, verum positiuo est, *Osasib. in decis. 68.* Amplia primò, vt Clericus eodem fruatur priuilegio, etiam pro bonis ei ex successione prouenientibus, vt decidit animaduertit *Guid. Pap. in decis. 381.* licet communis obseruantia in contrarium sit in Regno Neapolit. vt Clericus pro emptis, & donatis, hoc non gaudeat priuilegio. Amplia secundò, procedere etiam in bonis donatis à Patre filio, vt ad Sacros ordines promoneatur, quia priuilegio immunitatis Ecclesiæ gaudet, *Macer. in decis. Rot. Episc. Papia 88. part. 1.* quam nota ad *doctr. Fel. in c. Ecclesia S. M. de constitutionib.* Amplia tertio, in casu *decis. Sayr. 12. de censib.* vbi fuit dictum, quod Sacerdos bona patrimonialia habens, & ordinatus ad illa, ad soluendum collectas arctari minimè potest, quæ notanda est ad *gloss. in c. tuu. de prabend. & dignit.* Amplia quarto in casu *Pin. in decis. 28.* vbi fuit dictum, quod Clericus pro bonis patrimonialibus habet electionem fori, quemadmodum, & pro eius persona, secundum quod refert dictum *Ann. alleg. 146 part. 1.* Amplia quinto in casu *Prsill. in decis. 257.* vbi refert dictum per Sac. Consil. per Sac. Consil. quod Clericus pro bonis patrimonialibus habet beneficium restitutionis in integrum. Amplia sexto in casu *decis. Guid. Pap. 381.* vbi facit dictum, quod pro bonis quocunque tit. per Clericum quæsitis, collectari non possunt.

COLLECT. 902.

Super l. fin. §. fin. C. de temporibus appellat.

Iuri appellandi potest etiam per pactum renunciari, hoc dicit. Hic tamen nota quod in nonnullis casibus

Gg

mutilatione debilitauit, *Cappell. Thol. in decis. 207.* Infero secundò, quod incidunt in irregularitatem nedum Iudices, verum Cancellarij, & alij executores, & ratio est, quia hoc iure est expressum, *Triuis. Rot. Venet. in decis. 30. part. 2.* Infero tertio, quod irregularis est, qui vtitur ordine sacro, quem non habet, non potest ascendere, *Sayr. in d. i. 3. de cleric. non ordinat. monstrant.* Infero quarto, quod irregularis est missans in locò interdicto, *idem in decis. 2. de sentent. excommunicat.* quam diligenter nota ad text. in cap. i. cui. *cod. tit. in sexto.* Infero quintò, quod irregularem non facit defectus partis membri, nisi causet deformitatem aut vsum ordinis impediat, *Sayr. in decis. 63. cod. tit.* Infero sexto, quod non est Irregularis Diaconus, qui præsente Parocho, & annuente puerum baptizat, *idem in decis. 67. cod. tit.* Infero septimò, quod Irregularis est, qui ante ætatem ad Sacerdotium se promoueri facit, *idem Sayr. in decis. 68. cod. tit.* quam nota ad text. in cap. vel non est, *de tempor. ordinat.* Infero octauò, quod cartilagine auris carens, non efficitur irregularis, *Sayr. in decis. 72.*

COLLECT. 905.

Super cap. 1. §. quinquiesiam Episcopum vel Abbat.

Iste text. optimus est pro disputanda illa quæstione, si fœmina semel exclusa per existentiam masculorum, intelligatur perpetuò exclusa, & in primis se offert locus *Cappell. Tholof. in decis. 459.* vbi fuit decissum, quod si filia dotata semel fuit exclusa, eo quod tempore mortis Patris exstabant filij masculi, licet postea

decesserint, nihilominus semper clausa remanebit. Secundò offertur locus *Mynsing. centur. 5. obseru. 73.* vbi fuit dictum, quod feudum concessum pro se, & hæredibus, non includit fœminam, fallit, si concessum sit pro se, & suis hæredibus masculis, & fœminis, quia deficiente masculo, fœmina succedit, & sic semel exclusa, non censetur perpetuò exclusa. Tertio expenditur decissum de qua per *Ann. in consil. 109.* vbi pariterque omnia supradicta limita per *decis. Rot. Episcop. Perus. penes Ambros. 46. part. 2.* vbi fuit decissum, quod fœminæ per statutum exclusæ: donec & quousque extent masculi, non censentur perpetuò exclusæ: sed masculis deficientibus veniunt reintegrandæ ad eorum portionem, cuius decisionis rationem asserit *Senatus Pedem penes Cachet. in decis. 23.* vbi fuit dictum, quod in hoc casu fœmina non dicitur exclusa, sed potius temporaliter suspensa, ita vt deficientibus masculis successio redit ad ipsam secundum eundem.

COLLECT. 906.

Super cap. 1. de arbitris, in sexto.

IN maiori summa inest minor, hoc dicit. Limita primò in sententia, ita decidisse testatur *de Franch. in decis. 355.* quam diligenter nota ad textum istum, & ad l. inter pares. ff. de re iudica. Limita secundò in dictis testium, in quibus in maiori summa non inest minor, ita pulchrè *laff. ed. in decis. 151.* & ratio est secundum *Fabrum in decis. 23. Cod. de probationib.* quia dictum testis debet esse clarum, ac extendi minimè debet. Sublimita primò, nisi sit summa temporis, *Monald. in decis. consil. 25. part. 2.* Sublimita secundo,

nisi constaret, testes de eadem numeratione deponere, *Garr. in decis. 12.*

COLLECT. 907.

Super l. contractum, C. de fide instrumentum.

Contractus quando in scriptis adicatur celebratus, & quando noui; variaz opiniones referuntur, vt hic p. q̄sertum ad hunc text. perpetuo notanda est *decis. Fabri 14. C. cod. 111.* vbi ponit discrimen, quod est inter contractum in scriptis, & cōtractum scriptum, videnda est secundo *decis. Senat. Pedem. de qua per Theff. 198.* vbi distinguit, quod aut de substantia contractus est, vt sit scriptura, vel inter partes cōuenitur, quod aliter nō valer, quod conuentum est; & tunc necessario sequitur ad firmandam conuentionem, vt fiat instrumentum, & scriptura intercedat, & semper interim erit locus pœnitentia, aut verò dictum est, quod de conuentione, & pacto firmato cōficiatur instrumentum, & non est de substantia contractus, vt redigatur in scriptis, & tunc quia tale instrumentum ad solam probationem requirit scripturam, & non perficiet contractum, sed erit ante scripturam perfectum, & licet instrumentum non sit factum, non licebit contrahenti pœnitere, hæc ille.

COLLECT. 908.

Super c. 1. de celebr. missarum.

Beneficium Ecclesiasticum obtrahit, & quilibet in Sacris constitutus ad recitationem Diuini officij tenetur, hoc dicit. Limita primò in casu *Sayr. in decis. 10. de acat. & qualis.*

vbi fuit dictum, quod horas Canonicas recitare non tenetur, qui possidet beneficium, de quo nulliter est prouisus, & ratio est secundum *Fabr. in decis. 90. C. de Episc. & cleric.* quia intruso æquiparatur, qui nec similiter ad recitationem tenetur. Limita secundò in Subdiacono, cui fuerat dispensarum, vt ducat vxorem, qui ad horas Canonicas non tenetur, *idem in decis. 24. de celebr. missar.* Limita tertio, vt nec pariter recitare teneatur, qui possessionem beneficii non est adeptus, *idem in decis. 14. cod. 111.* Limita quarto in ceco, nec dispensatione aliqua eget, *Balb. in decis. 523. part. 3. & idem Sayr. in decis. de celebrat. missar.* Limita quinto, in militibus religiosi pensionarij, nec ad officium B. Mariæ tenentur, *idem in decis. 17. cod. 111.* Limita sexto in obtinere beneficium litigiosum, vel si eiusdem fructus rependerentur sequestrari, *Balb. in decis. 32. part. 1.* Intellige secundum Less. dummodo probabile sit, ipsos in lire fore esse perditores, & fructus minimè recuperaturos. Pro coronide tamen huius mater. ad duo animaduerten. Primò, quod beneficiarius horas nō recitans pro rata fructuum restituere tenetur, *Sayr. in decis. 12. de celebr. missa.* quam nota ad ornatum text. *cap. si de rescript. in 6.* Intellige secundum eundem in *decis. 12. cod. 111.* vbi fuit dictum, quod beneficiarius horas non recitans primis sex mensibus solum peccat, postea verò fructus etiam restituere tenetur. Animaduertendum secundo, quod Canonici horas in Choro collegialiter recitare tenentur, *Sayr. in decis. 13. cod. 111.*

COLLECT. 909.

Super cap. cum oportet, de accusat.

Judex.

Index inquirere, non præcedente infamia, non potest, h.d. Amplia primò in casu *Sayr. in decis. 8. de accusat.* vbi fuit dictum, quod inquisitionis iudicium infamiam præcedere debet, etiam quoad regulares, nec sufficit vnus, aut duorum depositio de delicto. Amplia secundò in casu *Balb. in decis. 91.* vbi hoc nec procedere asserit existente consuetudine in contrarium. Nunc limita & primò in delictis atrociorib. ac prauis exempli, *Faber in decis. 1. C. de exhibendu reu.* Limita secundò in casu *decis. Rot. Rom. 2. de accusat.* vbi fuit decisa quod potest Ordinarius inquirere contra certam personam, nulla infamia præcedente, & licet non contestata, dummodo suspicio aliqua contra eandem personam adit.

COLLECT. 910.

Super l. 1. §. item illud. ff. ad Syllan.

Ante omnia debet Judici constare de corpore delicti, h.d. Amplia primò, procedere etiã quando esset puniendus ille, qui auxilium delinquentibus præbuit, quia puniri non poterit, nisi prius legitime constet de principali delicto illius, cui dicitur præstitum auxilium, ita decidisse testatur *Rot. Lucens. diuers. decis. 37.* Amplia secundò, in casu *iusdem Rot. in decis. 39.* vbi fuit dictum, quod non constare de corpore delicti, non potest deueniri ad torturam. Amplia tertio, in casu *decis. Senatus Mediolanen. penes Iul. Clar. in §. fin. quest. 4.* vbi fuit dictum, quod quando est delictum facti permanentis, cuius vestigia remanent, non dicitur constare de delicto, nisi Iudex locum ipsum oculis subiciat. Limita tamen hæc omnia,

vt non procedant in crimine assassini, quia potest de tali delicto quis puniri, quamuis non constet de corpore mortuo, ita decisa in *Rota Sabaudia* testatur *Faber in decis. 8. Cod. de ficiariis.*

COLLECT. 911.

Super Concil. Trid. §. 2. 4 cap. 6.

Inter raptum & raptam matrimonium contrahi non potest, nisi rapta à raptore sit separata, ac in loco tuto & libero posita fuerit, h.d. Limita primò, vt raptus non committatur in virginem abductam causa matrimonij, consentientibus agnatis, licet infcio, aut inuito curatore, *Anton. Fab. in decis. 1. C. de raptu virgin.* Limita secundò, his tribus concurrentibus, videlicet quando abducitur puella volens. Secundò, quod si æqualis ad contrahendum matrimonium, & tertio, quod verè contrahatur, ita decidisse *Rot. Pisani.* testatur *Mart. in decis. 19.* Limita tertio, vt raptor non sit, nec dici possit ille, quem Virgo ultro sequitur, licet eam stupret, ita videndus *Sayrus in decis. 1. de raptoribus.* Limita quarto, in casu *eiusdem in decis. 2. cod. tit.* vbi fuit dictum, quod raptus sine violentia committi non potest, & illum facere dicitur, qui per munera Puellæ persuadet parentibus inuitis, Nunc amplia dispositionem huius text & primo vt matrimonium contractum cum rapta non restituta, censendum sit ipso iure nullum, ita decidisse testatur *Sayr. in decis. 36. de sponsalib.* Amplia secundò vt raptor condemnandus sit parenti, qui accusationem instituit, non minus quàm fisco, idemque est si non de rapto, sed de clandestino matrim. actum est, *Faber in decis. 2. C.*

Gg 3.

de raptu virginum, & an matrimonium contrahendum euitet poenam raptus, quod non, tenet *Piguer. in decis. 42. Rot. Catalon.*

COLLECT. 912.

Super Lvnica, C. de confessu.

Confessus pro iudicato habetur, h. d. Limita primò in casu *Fabri Rot. Sabaudia in decis. 1. C. rod. tit. vbi* fuit dictum, quod vera est præfata conclusio, si pius constet admissum esse crimen, aliàs enim sola confessio non nocet, quam diligenter nota ad text. in l. *in qui cum quo. ff. de confessu*; Limita secundo in casu *decis. Viu 68.* vbi fuit dictum, quod reo confessio debet dari brevis terminus aduersus confessionem, & sic quoad hoc non habetur pro iudicato, quam nota ad limitationem text. in l. *& quia proinde. §. 1. ff. ad leg. Aquil.* Sublimita nisi esse in capto in fragranti crimine, *Ioan. Gall. in decis. 122. Rot. divers. Francia.* Sublimita secundò in delicto notorio, *Papon. lib. 3. arrest. 17.* Limita tertio in casu *eiusdem Fabri in decis. 8. C. de confessu*; vbi fuit dictum, quod Iudex non potest habere pro condemnato ad poenam ordinariam illum, cuius confessionem extorsit promissa impunitate.

COLLECT. 913.

Super cap. ex transmissa, de filiis Presbyterorum.

Filij presbyterorum non possunt succedere in beneficiis Patris, h. d. Cum quo concordat *Consil. Clementis VII. anno 1530. & Concil. Trid. sess. 25. de reformat. c. 15.* Amplia primò,

vt procedat etiam in filiis naturalibus procreatis ante Clericatum, *Balbi in decis. 29. & patet ex verbis Conc. ibi, qui non ex legitimo nati sunt matrimonio.* & ita censuit Sacra Congregatio. Amplia secundo, vt collatio ei facta sit ipso iure nulla, *Sayr. in decis. 1. de const.* Amplia tertio, vt nec iuuat Regula de triennali contra dictum decretum Conc. vt fuit resolutum in vna *Calagutiana Canonicali 3. Iunij 1622.* & ita pariter declarauit Sacra Congregatio. Nunc limita & primo non procedere in illis beneficiis, quæ Pater dimiserit ante hanc Constitutionem, vt fuit resolutum in vna *Calciaten. coram Domino Fabio* refert *Farinas in decis. 81.* Limita secundo, quando beneficium erat portio tempore quo pater illud obtinebat, & postea fuit factum Canoniciatus, *Archill. de Grass. in decis. 3. de filiis presbyter.* Limita tertio, vt non procedat in nepote legitimo ex filio illegitimo, ita pulchra, ac omnino videnda *Sayr. in decis. 9. de filiis presbyter.* & ratio est secundum *Balb. in decis. 21.* quia cum prohibitio hæc sit odiosa, extendi non debet, & ita pariter censuit Sacra Congregatio Concilij. Limita quarto, in illegitimo religioso effecto, ita *Sayr. decis. 4. de filiis presbyter.*

COLLECT. 914.

Super c. cum p. tabilio de fideiussor.

Traçant DD. materiam extractionis instrumentorum; Pro cuius ornamento animaduertendum, quod instrumenta sunt extrahenda parte citata, vt testatur *Rot. decis. 1. de fide instrum. & ead. Rot. decis. 15 de testib.* & facit alia *decis. Rot. coll. 2. à Farinac. 549.* vbi fuit resolutum, quod scripturæ

scripturæ extractæ ex Archiuio repository penes Capitulum, nō citata parte aduersa ad videndum, collationari non probant: Nunc limita, & primò non procedere quando fuerunt extracta partim ab eisdem Notariis, partim à successoribus in officio, & habentibus facultatem Regiam illa extrahendi, quia censentur esse in forma probanti, iuxta *decis. Card. Put. 14. de fide instrum. Caput. in decis. 351. part. 2.* nec in his terminis loquitur *decis. 1. de eod. tit. supra cit.* & ita fuit dictum in vna Mediolanens. Iurisprud. 29. Ianuarij 1589. coram Comitulo; Limita secundò, quando pars est in causa ne formiter extrahatur, *Peregrin in decis. 159. lib. 2.* & ita fuit resolutum coram Seraphino in vna Cartaginens. portionis 14. Nouembris 1594. & in vna Astroginens. Prioratus 13. Ianuarij 1598. coram d. Illmo.

COLLECT. 915.

Super l. fin. C. de prescript. 30. ann.

Restitutio contra præscribentem ex capite ignorantie datur, h. d. Amplia primò procedere etiam ex capite claus. generali, si qua mihi iusta causa, *Osasib. in decis. 56. & aliquid per Ioseph. Ludou. in decis. Perus. 48. nu. 23.* Amplia secundò procedere contra præscriptionem tam longi temporis, quàm longissimi, & etiam 40. ann. *Afflic. in decis. 37. 40. & 129. Boer. in decis. 29. Mohedan. in decis. 13. Rot. Gemmen. in decis. 1203. & aliquid per Ioseph. Ludou. in decis. Lucens. 48. num. 22. & in decis. 52. num. 47. Benintend. in decis. 69.* exemplificari poterit in illo, qui in alterius ius succedit, cui propterea conceditur restitutio, *Afflic. in decis. cit. Borgnin. decis. 16. de contractib. part. 2.*

Amplia tertio, vt nedum detur contra præscriptionem principalem; sed etiam contra quadriennium *Rot. Auen. in decis. 97. diuers.* Amplia quarto in casu *decis. Theff. 133.* vbi fuit dictum quod restitutio in integrum ex capite ignorantie datur aduersus præscriptionem 30. annor. etiam si non sit deducta in iudicium infra quadriennium à die læsionis. Limita quando ignorantia non est probabilis, sed adest præsumptio scientie, *Theffaur. in decis. Pedemont. 132.*

COLLECT. 916.

Super l. preia rerum, ff. ad legem falcidiam.

Ponit modum probandi valorem rei. Tu dic, quod multis probatur modis, & primò æstimatio alicuius fundi non debet fieri respectu mensuræ, & secundum illam eius probari valorem, sed respectu bonitatis eiusdem fundi, *Afflic. in decis. 38.* Secundò probatur per libros æstimi auctoritate publica factos, *Franc. Marc. in decis. 484. & in decis. 63. part. 2. & facit doct. Bars. commun. recepta in l. 3. C. de pred. & om. reb. nau. lib. 10.* in dubio enim præsumitur rem tantum valere, quantum est æstimata in communi, *Balb. in decis. 23.* Tercio probatur per documenta, & instrumenta facta de aliis locis vicinis, æquæ bonis, *Franc. Marc. in decis. 484.* aliquid per *Borgnin. decis. 15. de contract. part. 2. & in decis. 24.* Quarto restantum valet, quantum vendi potest, *Balb. in decis. 22.* Intellige primò, vt inspicere debet, quantum vendi poterit in loco publici fori, *Afflic. in decis. 23.* & aliquid per *rundem in decis. 116.* vnde si posset vendi multò plurius, vel multò mino-

tis extra forum non debemus illud inspicere, *Franc. Marc. in decis. 484. Rot. a. Gruen. in decis. 144. num. 6.* Intellige secundo, quando emptor sciebat rei qualitatem, secus si ignorabat, *Ego in decis. 22. & aliquid per Franc. Marc. in ead. decis. num. 17.* Intellige tertio habita ratione temporis, quia pretia rerum ex temporum varietate mutantur, *Franc. Marc. in decis. 63. part. 2.* Hinc est, quod ut iustum pretium dicatur, debet inspicere qualitas rei, quantitas introitus, & venditionis tempus, *Rubin. in decis. 33. aliquid per de Franc. in decis. 54. num. 10. Osaschi. in decis. 42. Marc. in decis. 483.* Quinto probatur per venditiones factas in loco eodem tempore, *Maynard. in decis. 579. part. 2. & idem Marc. in pluries cit. decis. 484. num. 38.* Sexto probatur per arrendamenta, licet contra *Cassid. in decis. 20. de probat. neque valor rei probatur per testes deponentes de auditu, quia ille non percipitur ex auditu, Verall. in decis. 164. part. 3.* licet bene probat, si deponit de communi sententia, *Gomez. Leo in decisione 97. diuers.*

COLLECT. 917.

Super cap. fin. de consuetud. in 6.

Sedet materia optionis, & dicas, in quampluribus casibus cessat optionis beneficium. Et primo in membris separatis à canonicatu, & præbenda *Verall. in decis. 182. part. 2.* Quod intellige quando sumus in designationibus factis in manibus Papæ, *idem Verall. in decis. 181. part. 2.* Secundo, in præbenda vacante in Curia, quæ prætextu consuetudinis optari non potest, *Rot. decis. 3. de consuetudine, in nou.* Tertio, hæc consue-

tudo in Ecclesia, in qua adsunt maiores, & minores præbendæ, tollitur per clausulas derogatorias in litteris Apostolicis positas, *Rot. decis. 5. de consuetudine.*

COLLECT. 918.

Ad Bart. in l. legata, ff. de legat. primo.

Loquitur de repetitione testium pro cuius ornamento primo animaduertendum, quod testes si in repetitione referant se ad examen primum, in omnibus, & per omnia probant, licet primum examen esset nullum ex defectu solemnitatum, *Verall. in decis. 187. part. 1.* testis enim primo examinatus si contingit illum repeti, liberum est ei ad primum examen se conferre, *Ba'b. in decis. 19.* Intellige si per extensum deponat, aliàs non auditur secundum quod in Prætorio Franciæ refert decilum *Papen. lib. 14. tit. 8. arrest. 6. Mynsing. obser. 64. centur. 3.* Intellige secundo dummodo in repetitione subsequatur partis citatio ita *Capp. in decis. 35. & Rot. Bonon. teste Bart. in decis. 138.* Amplia principalem conclusionem in casu *decis. Guid. Pap. 72. vbi fuit dictum, quod Iudex potest facere iterato examinari testem post didicita testificata, & si deponens se referat primo examini, valet; Amplia secundo, in casu *decis. Papen. lib. 9. tit. 1. arrest. 23.* vbi quando testes examinati ad perpetuam rei memoriam possunt referri primo examini. Amplia tertio, in teste, qui virtute monitorialium deposuit, repetendus est in forma Iudicii, & potest se ad primum examen referre, ita *Anton. Fab. in decis. 40. C. de testib.**

COL-

COLLECT. 919.

In c. pen. 3 q 9.

Substantia depositionis testium consistit à iuramento, h. d. Et propterea *Laff. ed. in decis. 59.* scripsit, quod examinatio refertur ad tempus iuramenti, quam ad *l. si quando, vbi Bartol. C. de testib. reponas, licet partium consensu icmiti possit, Crescens. in decis. 4. de testibus, Gayl. obseru. 101. lib. 1.* & adeo ad tempus iuramenti refertur, quod sufficit, vt testes iurent in tra dilationem datam ad probandum licet postea deponant, vt decisum referunt DD. *de Rot. in decis. 13. de probat. in nou. & in decis. 8. eod. tit. in nou. & in decis. 3. de dilat. in nou. & in decis. 1. Bisignet. de testibus, & aliquid per Boer. in decis. 194. num. 19.* Hinc secundo infertur, vt si testes iurent die non feriata, & deponant die feriata, valet depositio, *Guid. Pap. in dec. 125. & Boer. eu. decis. contrariam sententiam tenent Bellam. in decis. 714. & Benini. in decis. Bonon. 11.* Hinc tertio infertur, quod tempus datum ad probandum non currit, dum disputatur super aliquo emergenti in causa iuramenti, *Laffred. Balb. in decis. 185.* Infertur quarto, ad *decisionem Fabr. 8. C. eod. tit.* vbi fuit dictum, quod tunc testes habentur pro auditis, cum iurauerint, cum omnis actus testium referatur ad iuramenti tempus.

COLLECT. 920.

*Ad gloss. in l. aspidem, in vers. conficta;
C. qui prior.*

DVo dicit, primo, quod confessio dotis receptæ non præiudicat creditoribus anterioribus; Se-

cundo quod est, num maritus confitens possit exceptionem non numeratæ dotis obicere; quoad primum animaduertendum est, quod confessio mariti de dote recepta constante matrimonio, non valet regulariter etiam facta cum iuramento, *Gomez. Leo in decis. 6. diuers.* idem creditores possunt opponere, & probare dotis confessæ simulationem etiam post lapsa tempora, *Papon. lib. 1. tit. 3. art. est. 8. Rot. Auen. in decis. 25.* et tamen verum, quod huiusmodi confessio receptæ dotis præiudicat creditoribus posterioribus, *Verall. in decis. 196 part. 1. anterioribus verò creditorib. non nocet, Affi. in decis. 44.* Intellige quando fieret post contractum debitum, aliàs secus *Magon. in decis. 68. Rot. Florent.* quod amplia etiam si maritus renunciaisset exceptioni non numeratæ dotis, *Medic. in decis. 39.* Limita primo, quando præcessit dotis promissio, & inde ex intervallo sequuta fuit confessio, nam tunc talis confessio nocet creditoribus, qui cum viro medio tempore contraxerunt, *Balb. in decis. 90. & aliquid per Magon. cit. decis. 68. num. 10. Rot. Auen. in decis. 25.* Limita secundo, quando creditor etiam solum se fundasset super sola confessione mariti, nam tunc in pari causa dicta *decis. 68. num. 12.* Limita tertio, quando creditores sciuerunt renunciationem, & intra legitima tempora non exceperint, *Fab. in decis. 29. C. eod. tit. Magon. vbi supra num. 8.*

COLLECT. 921.

Super l. 2. C. de hi qui vi, metusque.

Solutio spontanea merum in promittendo purgat, h. d. Hinc est quod allegatio metus purgat per actus contrarios subsequutos, *Osase. in.*

decif. 142. actus enim subsequentes contrarij præcedentibus faciunt videre recessum à præcedentibus, præsertim quando de illis reperitur expressè facta mentio, *Rubin. in decif. 99. & Cacher. in dist. decif. 142.* & quando metus dicatur purgatus tacito consensu causato lapsu longi temporis à ratificatione, vide *decif. Cur. Archiep. Neap. 137.* & aliquid per *Ofasch. in decif. 179. nu. 8* & quando solutio spontanea non purgat metum præcedentem, vide *Afflic. in decif. 336. Boer. in decif. 100. num. 5.* Animaduertendum tamen, quod metus nunquam censetur purgatus durante eadem causa metus, *Rot. Auen. in decif. 113. diuers. Ioseph. Ludov. in decif. Lucan. 18. Ofasch. in decif. 179. Anna, qui pariter refert decifum in Sac. Conf. in causa Beatrix Seruelle cum Carolo Vespulo in anno 1547. in sug. 341. & Caputaq. in decif. 221. part. 2.* & ratio videtur, quia durante illa causa semper durare præsumitur de *Laurentiis in decif. Auen. 113. diuers.* verum cessante causa certa illa durante, si sciens illa esse nulla exercet, ratificare videtur, ita *Sayr. in d. cif. 2. de his qua metui.* licet idem *Sayr. in decif. 5. tod. tit.* dicat, quod professio ab initio ob metum nulla, per actus professorum, non validatur, nec tractu temporis conualefcit, & quod durante causa metus, nunquam purgari potest, vide *decif. Seraphim. 1176. part. 2.*

COLLECT. 922.

In llocatio, §. qui maximos, ff. de publican.

TRIBUS concurrentib. compellitur quis emere redditus fiscales, nempe si per tempus præteritum emerat, & maximos fructus perce-

perat, & pro futuro non reperiatur emptor, h. d. cum qua concordat *decif. Balb. 99.* Et propterea infero quod corruptas merces compellitur quis emere ratione publicæ utilitatis, *Rubin. in decif. 29.* Infero secundò, quod si Respublica habet gratum ad vendendum, omnes tenentur emere, nec aliquis excusatur, & è contra si vult emere, omnes coguntur vendere pro modo patrimonij, pulchrè *Franc. Marc. in dec. 541.* quemadmodum pro ædificandis scholis publicis, cogitur quis vendere, idem *in decif. 554.* licet Ciues tempore carestie cogi possint ad vendendum granum Reip. etiam viliori pretio, ut fuisse decifum testatur *Cappell. Tholof. in decif. 44.* Hinc infero ad *decif. Gund. Pap. 91. & Franc. Marc. 40.* quod quando ex aliqua constructione affectur maius commodum construi facienti, & Reip. quam sit incommoditas vicinorum, tunc vicini coguntur vendere. Infero pariter ad *decif. Cappell. Tholof. 447.* ubi fuit dictum quod Rustici compelli possunt ad portandum victualia in Ciuitatem ad vendendum; & aliquid per *Fran. Marc. in decif. 539.*

COLLECT. 923.

Super l. tutores, ff. de administrat. tutorum.

TVTORES administrare non possunt, nisi decreta sit administratio, h. d. Et ultra istud necesse est concurrere nonnulla alia de quibus per *Balb. in decif. 134.* Item deber promittere, vtilia facere, & inutilia prætermittere, verum si in eius deputatione promisit hæc; Item rem pupilli saluam fore, & omnia alia, ad quæ de Jure tenetur, licet non promiserit in specie

specie pupillum indefensum non relinquere, tamen non dicitur legitimus, *Verall. in decis. 323. part. 3.* & ratio est, quia sufficit, ut per æquipollens adimpleatur, *Guid. Pap. in decis. 330. Cappell. Tholos. in decis. 63.* Item requiritur tertio, ut conficiat inventarium, *Faber in decis. 3. Cod. de admistr. tutor. quam ad ornatum l. tutor. qui repositum, ff. eod. tit. reponas;* Hinc inferitur primo, quod tutor non potest præiudicialia pupillis facere ante inventarium confectum, *Verall. in decis. 321. part. 3.* Inferitur secundo, quod processus factus cum tutore pupilli, qui non confecerit inventarium, sit nullus *Boer. in decis. 53.*

COLLECT. 924.

In l. fin. C. de contrahend. empt.

LOquitur de iure congrui, super qua animaduertas, ultra ea, quæ scripsimus in *Collect. 6.* quod ius istud nonnullis casibus cessat; Et primo in casu *decis. Magon. 118. Rot. Florent.* ubi fuit dictum, quod renuncians extraiudicialiter dando licentiam vendere volenti, quod vëdat cui velit, non potest amplius in illa re vti iure congrui. Cessat secundo contra clericum, *de Franch. in decis. 285.* Cessat tertio in casu *de Franch. in decis. 383.* ubi fuit dictum, quod privilegium, quod quis non conveniatur iure congrui, valet, & tunc emptor hoc iure non potest coveniri; Cessat quarto, quando vicinus petit ius congruum, quia potest pænitere, & recedere à sua petitione, inuito emptore, *de Franch. in decis. 346.* quamvis contrarium referat decisum, quod scilicet non possit pænitere, *Papon lib. 11. tit. 7. ar. rest. 9. Boer. in decis. 48.* habet tamē locum

non solum in emptione, sed etiam quando sit concessio sub annuo censu redimibili in pecunia *de Franch. in decis. 392.* & quid quando bona separata simul venduntur, si possit vicinus non citatus, qui in vna re coheret, omnia bona retrahere, vel rem tantum sibi contiguam, vide *Magon. in decis. 29. Rot. Florent.* in hoc autem iudicio dicas, quod Iudex loco rei est competens, remoto Iudice domicilij emptotis, *de Franch. in decis. 389.* & ita etiam decisum refert *Thom. Trivis. in decis. Rot. Venet. 34. part. 2. & Papon. lib. 11. tit. 9. ar. rest. 1.*

COLLECT. 925.

Super Liu Ecclesiæ, C. de Episcopis & Cleric.

AD Ecclesiam, seu beneficium sunt promouendi, qui de illa Ciuitate sunt, vel oppido, h. d. Intellege in Regnis, ubi est tale privilegium, seu consuetudo, prout in Regnis Hispaniæ, *Gama in decis. 91.* ubi tamen non est tale privilegium, seu consuetudo potest conferri beneficium Clerico aliis idoneo, vndeunque sit, ut fuit decisum in vna *Vallyella præminentiarum 34. Nouembri 1603. coram Illustrissimo Pamphilio*, quam nota ad text. & ibi gloss. in verb. vndeunque, in cap. ad decorem, de institut. bene tamen verum est, quod qui est de loco diocesis beneficii, debet si est idoneus aliis extraneis præferri, *Balb. in decis. 11.* quemadmodum venit etiam aliis præferendus ille, qui est ex gremio Ecclesiæ, *Rota divers. decis. 413. part. 1.* quam nota ad text. in car. obitum 61. distinct. & ad cap. metropolitano 63. dist. sicut à simili dicimus inter duos præsentatos, aut alios habentes ius ad beneficia, tunc

enim cæteris paribus præferendus esset de iure naturalis, & qui est ex gremio Ecclesiæ extraneæ, *Rot. decif. 654. inter collectas à Farinac.* & in concursu ad parochiales præferendos esse Clericos Ciuitatis ipsius exteris aliis, dummodo in maxima scientia non præcedant extranei ipsi Ciuitatensibus, testor *Ego Curiam Archiep. Neap. decidisse in decif. 129.* & in conferendis Cappellaniis, vide pulchram *decif. Aubill. de Grass. 169. ex num. 9.* & ita aliàs decidit *eadem Rot. iuxta Solonantica Cappellania del voto 3. Iunij 1585.* Limita tamen regulam text. cum omnibus supra adductis dupliciter, & primò in casu *decif. Rot. diuers. 414. p. 1.* vbi fuit dictum, quod vt locum habeat huiusmodi prælatio in beneficiis, non sufficit, vt sit naturalis ex matre in aliquo loco, sed ex Patre, quia quoad hoc, filius sequitur Patris originem, non autè matris, quam not. ad text. in *l. assumptio, §. filius, ff. ad municipalem.* Limita secundò in casu *decif. Rot. in antiq. 76. de rescript.* vbi fuit dictum, quod si aliquis est oriundus de aliqua Diocesi, si impetrat beneficium se Clericum Diocesis beneficii, talis gratia valet, & non est subreptitia, quam ad limitationem *c. super litteris, de rescript.* reponas.

COLLECT. 926.

Super c. quæstum, de rer. permut.

Beneficiorum permutatio, pacto præcedente, facta non valet, h. d. quemadmodum non valet si fieret inter tres, vel quatuor, *Verall. in decif. 325. part. 2. de contrahib.* Item absque Summi Pontificis autoritate, *Garz. in decif. 3.* Item si permutatio fieret iure proprietatis, *Balb. in decif. 39.*

Item facta de beneficio patronatus, absque patronorum consensu, intellige, vt possit annullari. *Guid. Pap. in decif. 374. Franc. Marc. in decif. 240. Bellam. in decif. 177. 179. 181. & 751. Rota decif. 5. de rerum permutat. in antiq. & in decif. 10. de iure patron. Cappell. Tholos. in decif. 107 quemadmodum institutio, atque collatio facta non valet, Guid. Pap. cit. decif. 374. Bellam. in decif. 128. Mohed. in decif. 325. Franc. Marc. in decif. 474. 482. 493. & 1140. & quid si patronus non contradicat, *Cassad. in decif. 1. de loca: o.* Idem concurrentibus positus per *Rot. decif. 2. de præsumpt. Bellam. in decif. 344.* Item expectans, qui habet dimittere beneficium, quod possidet si gratia habet effectum, non potest illud permutare, *Rot. decif. 14. de rerum permutat.* Item permutatio facta de beneficio vnito, *ead. Rot. in decif. 3. eod. tit. in antiq.* valet tamen facta per procuratorem laicum, *Rota decif. 11. de rerum permutat. in antiq.* Item facta sub conditione si placeat patrono, *Rot. decif. 12. eod. tit.* Item valet, licet permutantes in impetratione, non expresserint alia beneficia, *Rot. decif. 15. eodem tit.* num autem resignantes beneficia ex causa permutationis ante sequutam, seu perfectam permutationem, perdât possessionem negatiuè *Rot. in decif. 16.* num minor valor vnus ex beneficiis permutatis arguit suspicionem fraudis negatiuè *Rota decisione secunda.* Item resignatio ex causa permutationis facta in Curia, non inducit reservationem, si permutatio non sortiatur effectum, *Rota decisione quarta:* & beneficia per resignationem ex causa permutationis verè vacant, *Rot. decif. 7.* & beneficium non videtur vacare, ex quo alteri permutantur est collatum, *Rota decif. 5.* Pro huius tamen materiæ*

ornamento quarto primo, num permutantes possint ad sua beneficia redire, sine noua collatione, peritā tamen licentiā, & affirmatiue respondit *Boer. in decis. 97.* & tunc an fructus debeant inuicem restitui, vide *eundem in decis. 98.* Quarto secundo, ad quem spectet rescissio permutationis beneficii, & ad Iudicem Ecclesiasticum pertinere, refert *Papon. lib. 3. tit. 11. art. 1. §.*

COLLECT. 917.

Super cap. nemo deinceps, de elect. in sexto.

Loquitur de commendā. Ad cuius materię generalem cognitionem, nota quod commendatarius Ecclesię non dicitur Prælatus, sed habet quandam affinitatem cum prælatura, *Cayc. in decis. 3.* & propterea si fuit spoliatus, non potest agere remedio *cap. reintegranda, Pui. in decis. 106. lib. 3.* & commendā afficit beneficium, *Cassad. in decis. 32.* & expectans non potest capere beneficium affectum per commendam cessante ea, *Musbed. in decis. 129.* quandoquidem tamen vim beneficii obtiger, quia commendā perpetui beneficii, afficit beneficium, *idem Pui. in decis. 158. lib. 1.* & commendatum beneficium mortuo commendatario vacat, ut prius, *Verall. in decis. 144. part. 1.* & quando cognoscitur beneficium esse commendatum, vel in titulum datum, vide *eundem Verall. in decis. 145.* & commendā cessat per superuenientiam noui tituli, *idem in decis. 146.* & requirit pacificam possessionem, sicut beneficium, *Pui. in decis. 22. lib. 2.*

COLLECT. 918.

In litem si verborum, §. 1. ff. de rei vendicat.

Quando propter utilitatem publicam, quis cogitur rem suam vendere, tunc Princeps tenetur ad pretium, h. d. Et propterea infero ad *decis. Valasc. 12. Rot. Lufian. vbi fuit dictum*, quod eo casu non tenetur, nec cogi potest venditor ad habendam fidem de pretio, hinc est, quod quando cogitur ab Ecclesia ad vendendum seruitutem altius non tollendi via publica intermedia, tenetur soluere pretium, *de Franc. in decis. 123.* idem pro extruenda, & amplianda Ecclesia, *Gramm. in decis. 75. & Franc. Marc. in decis. 334.* & quando pro utilitate Reipub. tenetur quis vendere rem suam, & ei refundendum sit pretium, vide *Boer. in decis. 322 & Gsmex. Leo. in decis. 97. diuers.* quam diligenter not. ad hunc text.

COLLECT. 919.

Super claus. promittens non contrahere.

Clausula hæc, promittens omnia Cesse vpra, & in nullo contrahere: nonnullos sub se continet effectus. Et signanter primo, quia comprehendit omnem modum, etiam per quem indirecte contractui non statuit, ut fuit dictum in vna *Romana rescissoria concordia 12. Ianuar. 1579. coram Aldobrandino*, ut apparet in *decis. 233. part. 1. diuers.* quam not. ad celebrem gloss. in *cap. vi inquisitionis §. prohibemus, in verb. quocunque modo, de heretic. in 6.* Secundo, quia vbi posita est præfata claus. operatur, ut censetur

tur inducta donatio inter viuos, ita vt sit irrevocabilis, *Ego in decis. Curia Archiepiscop. Neapol. 99.* quam nota ad originale doct. *Bart. in l. fin. Cod. de pact.* Tertius effectus est, quia quis non potest venire contra actum a se gestum, vt pulchrè refert in *Sac. Conf. Neapol. decisum Gramm. in decis. 90.* licèt loquatur quando est adiecta virtus iuramenti.

COLLECT. 930.

Super clem. 1. in fin. de homicid.

Hominem occidens defensionis causa non efficitur irregularis, h. d. Amplia primò procedere etiam in membri mutilatione, *Cappel. Thol. in decis. 207.* Amplia secundò etiam pro defensione rerum, *Garz. in decis. 22.* quam nota ad text. in *c. suscipimus, de homicid.* Amplia tertio in casu *decis. Sayr. 39. cit. tit. vbi* fuit dictum quod moderamen inculpatæ tutelæ secundum periculum illius attenditur, qui ab iniusta iniuria defenditur, siue seipsum, siue alium defendat. Amplia quartò vt ad mei necessariâ defensionem licet occidere aggressorem, ac præuenire, vt in casu *Sayr. in decis. 41.* quod intellige quando incontinenti est aggressurus, secùs si ex interuallo, *Balb. in decis. 29.* Nunc limita, & primo in casu *eiusdem in decis. 14.* vbi fuit dictum, quod occidens se defendendo, cui fuga fuisset dedecori, licèt non peccat, erit tamen irregularis. Limita secundò in casu *eiusdem decis. 30.* vbi occidens inuasorem etiam si culpa inuasus sit. Limita tertio in eo, qui ingressus est domum adulterandi, nam si se defendendo occidit Maritum, erit irregularis, *Sayr. in decis. 42. cod. tit. Animaduerten-*

dum tamen, quod si causa defensionis euitabilis, quis modum excesserit, non per hoc erit homicida voluntarius, & propterea in eo cadere terminos *Concil. Trid. sess. 24. cap. 6. Sayr. in decis. 9. de homicid.*

COLLECT. 931.

Super Concil. Trid. sess. 24. cap. 18.

Dix dignis, & approbatis, eligendi sunt digniores, & magis idonei. Hic enim duo sunt dubia. Primo an eligens dignum ad beneficium, omisso digniori peccet mortaliter. Secundo an teneatur illi ad restitutionem, in primum DD. communiter docent promouentem eligentem, seu præsentatum dignum, omisso notabiliter digniori peccare mortaliter; ita *Sayr. in decis. 12. de penitentia, Alex. Raud. in decis. 35.* quæ conclusio limitatur multipliciter, & primò vbi dignior esset alienigena, vel de alio Collegio, seu Ecclesia, quia tunc præferatur idoneus eiusdem Ecclesiæ, seu Collegij, *Rubin. in decis. 339.* quæ facit ad *c. nullus inuitis 61. dist. 8.* Limita secundo, quando magna cum difficultate dignior potest haberi, quia tunc non est standum in expectatiua, sed prouiso potest fieri de digno, *Ego in decis. Cur. Archiep. Neapol. 12.* Hinc Sac. Congr. Conc. censuit posse permitti præsentationem regularis ad Ecclesiam parochialem existentem in Regionibus, in quibus ob hæreses grauantur, & bella inita sit Sacerdotum Regularium inopia. Limita tertio, vbi habens competentem literaturam, haberet pariter curialitatem antiquâ, quia tunc si concurret cum digniori, potest ob experientiam bene regedi, quam

quam acquisiuisse præsumitur diu viuens in Cutia præfetti digniori, ita *Raud. in decis. 66. casu 17.* & ita extat *Bulla Leonis X. in Bullario, fol. 191.* Limita quartò, ubi esset excessus modicus, seu exiguus in magis idoneo, per respectum ad idoneum, *Balb. in decis. 22.* Quoad secundum non tenetur ad restitutionem, nisi quando beneficium debetur digniori, ex aliquo statuto, vel lege, *Gratian. in decis. 97.*

COLLECT. 932.

Super l. 1. ff. de eo quod met. caus.

OMne, quod metu fit, ratum nõ habet Prætor, h. d. Ex quo infero primò, quod resignatio beneficij metu facta, est nulla *Mohed. in decis. 32.* & ratio est, quia tunc agitur contra diffinitionem resignationis, quæ est, vt sit iuris proprij spontanea facta reformatio, *Balb. in decis. 29.* Infero secundo, quod promissio facta metu non valet, vt refert decisum *Papon. lib. 10. tit. 2. art. 4.* Tertio iuramentum, *Afflict. in decis. 263.* Quarto testamentum factum metu, est ipso iure nullum, *Balb. in decis. 29.* quam nota ad l. 1. ff. de testam. Infero quintò ad dec. *Cappell. Tibolos. in decis. 285.* ubi fuit dictum, quod renunciatio beneficij facta causa permutationis metu, licet non sit ipso iure nulla, venit tamen annullanda, quam nota ad text. in c. ad aures, & c. ad audiendam, de eo quod met. caus. ad quod facit *decis. Rot. 367.* Infero sexto, quod metus interueniens rescindit conuentionem inter contrahentes, *Copys. in decis. 95* & aliquid per *Grammat. in decis. 103. 109. ph. Ludon. in decis. Lucens. 18.* Item solutio metu facta *Raud. decis. 10.* & quando solutio spontanea putgat metum præcedentem, vide per *Afflict. in decis. 336.*

& *Boer. in decis. 100. num. 15.* Item matrimonium, quod amplia, vt sit nullum etiam copula subsequuta, *Marr. Rot. Pisan. in decis. 64.* quam ad ampliationem c. cum locum, de sponsalib. reponas. Item professio ob metum reuerentialem parentum facta, non valet, *Sayr. in decis. 91. de regularib.* quam not. ad text. in c. 1. de hi qui vi metus fecer. caus. Item absolutio ab excommunicatione, vel interdicto, *Rot. in decis. 29. in antiq. quam ad ca. de maior. & obed. in 6.* reponas. Item metus dans causam contractui spirituali, ipsum rescindit, *Franc. Marc. in decis. 791. part. 2.*

COLLECT. 933.

Super l. 1. C. de sentent. & re iudic.

STandum est tei iudicata, h. d. Et propterea Ego infero ad claus. parito, quæ frequens est in *Rot. Rom.* quæ quidem reddit commissionem, & iurisdictionem conditionalem, vt pulchrè decidit *Card. Put. in dec. 429. lib. 1.* & ita fuit resolutum in vna *Calagurritana Cappell. S. Crucis 13. Ianuarij 1589. coram Orano,* & ideo non tribuit iurisdictionem priusquam sit paritum, *Balb. in decis. 23.* quam nota ad ampliationem c. cum dilecta, de rescript. & fuit resolutum in dicta *Calagurritana coram Orano,* nec sufficit quod sit paritum, nisi constet in actis de paritione, *Rubm. in decis. 29.* & fuit pariter resolutum in vna *Tarracomen. pensionis 15. Nouembrij 1593. coram Gispio,* Animadnertas tamen, quod hæc clausula præsupponit tem iudicatam, Ego in *decis. Chr. Archiepiscop. Neapol. 123.* & ideo si super expensis non adest res iudicata, quis illas soluere, & illarum respectu non obstat claus. parito, vt fuit resolutum in vna *Mediolan. Cappellania 13. Maij 1599. coram Seraphino,*

& ideo signatura nō solet dare hanc clausulam, nisi quando adfunt tres conformes, & sic non refertur ad condemnationem vnica sententia, licet ob non interpositam appellationem, vel non persequutam, transiuit in iudicatum, vt fuit dictum in vna *Toletana pensionis* 12. Decemb. 1590. coram *Lsda.*

COLLECT. 934.

Super l. vnica, C. de mutatione nominis.

Non licet mutare nomen, h. d. Hinc est, quod contrafaciens punitur pœna fallit, *Balb. in decis. 19.* quam not. ad text. in *l. falsi nominis, ff. ad leg. Cornel. de falsis.* Hinc infero primo, quod Notarius supponēs vtram personam pro alia, eadem venit pœna plectendus, *Sesse Rot. Arago. in decis. 19.* licet regulariter Notarius non obligetur contrahentes cognoscere, vt decidit *Sacr. Conf. Neap.* vt apparet in *decis. Franc. 263.* Infero secundò ad pulchram *decis. Fabri 1. C. de mutatione nominis*, vbi fuit dictum, quod mutatio nominis in familiæ nobilioris iniuriam virgis, & exilio castiganda est, itémque pœna honoraria, ni reus sit infamis. Infero terciò ad *decis. Sayr. 2. de pœnis*, vbi fuit decisum, quod mutare sibi nomen ad aliquid acquirendum, licet, dummodo seruus nō sit, aut nisi ad fraudandum, aut damnificandum creditores, aut alios, id faciat.

COLLECT. 935.

Super l. edita, C. de edend.

Pro cognitione terminorum huius legis in qua pertractatur per DD. mater. cumulationis actionum,

Animaduerto, quod actionum cumulatio regulariter est permissa, *Balb. in decis. 12.* quod procedere asserunt etiam lite contestata, si neque contrarias, neque idemritas inlit, *Franc. Marc. in decis. 80. part. 2.* Ampliant primo procedere etiam in actione civili respectu criminalis, idem in *dec. 910.* & vide pulchram *decis. Theff. 18. Rot. Pedemont. Magon. in decis. 91. Rot. Lucan.* Hinc est, quod civilis, & criminalis actio ex eodem facto descendentes in eodem libello, sub vtraque specie possunt intentari, *Bellam. in dec. 400. Mar. in decis. 127 p. 2. & 9. 9.* Ampliant secundò, vt remedia ad diuersa tententia possunt cumulari, *Minad. in decis. 31.* Ampliant terciò in actione personali cum hypothecaria, *Guid. Pap. in decis. 108. Boer. in decis. 334. Capyc. in dec. 80. Mynsing obseru. 38. sent. 1.* quemadmodum rescindens, & rescissorium possunt in eodem iudicio intentari, *Guid. Pap. in decis. 143.* Item iudicium particulare includens potest cumulari cum principali vniuersali, quādo illi non præiudicat, vt refert decisum *Papon. lib. 7. tit. 8.* item nullitatis & restitutionis in integrū, *Mynsing. sent. 2. obseru. 25.* non admittitur tamen cumulatio, quando actio prima ita se habet ad secundam, vt absolutoria lata in prima passibile est parere exceptionem rei iudicatæ in secunda, *Boer. in decis. 334.* aliquid per *Capyc. in decis. 209.* Item quando duæ actiones ita se habent, vt vna proposita, condemnationeque sequura, & exactio facta coniungit liberatio ab altera, *Gramm. in decis. 68.* Item inrentans remedium ex testamento, vel donatione non potest post litem contestatam cumulare viam testatam, vel ex codicillis agere, *Boer. in decis. 33. Afflic. in decis. 13. Mynsing. obseru. 25. sent. 3.*

COL-

COLLECT. 936.

In l. vnica. C. vt nemo inuitus.

Nemo cogitur accusare, vel agere, h. d. Et ita decifum scribit *Bellam. in decif. 728. Boer. in decif. 225.* Limita primo quando quis cœpit agere, nam actori non licet defistere post ius reo quaesitum, litis contestatione *Afflic. in decif. 173.* Limita secundò in remedio l. diffamari, C. de ingenuis, & manumissis. *Afflic. in decif. 164. Boer. in dec. 255. Benint. in decif. 66. Mynfinger obser. 78. cent. 3. Gayl. obseru. 9. lib. 1.* Limita tertio in creditore, qui cogitur totum creditum petere, si debitor opposuerit, vt petat totam pretenfam summam, & Iudex debet interloqui silentium esse imponendum nisi in termino assignato, creditor totam summam petat, *Ioseph. Lud. in dec. 46. Rota Lucan. Franc. Mar. in decif. 911. part. 2. Iaffred. Balb. in decif. 413.* Limita quarto indirectè, & per iudicis officium, quia compellitur agere, *Bellam. in decif. 728.* Limita quinto, tertius potest cogere nolentem litigare in eo iudicio, vt litiget, & potest inuitum volentem à lite recedere, & defendere, *Benint. in decif. 77. Rot. Bonon.* & de aliis limitationibus, vide pulchram decif. de Franc. Conj. Neapol. 41. *Mynfinger obseru. 78. cent. 3.*

COLLECT. 937.

In l. quid ergo ff. de iis, quæ notantur in famia.

Qvando consensus requiritur certo, & determinato tempore, rati habitio postea sequens nil operatur, h. d. Et propterea infertur, quod

ratiificatio debet fieri eo tempore, quo posset fieri actus, seu dispositio, *Guid. Pap. in decif. 13. pulchrè Balb. in decif. 126. Ioseph. Ladou. in decif. Lucens. 18. num. 8. & 9. & ratio est, quia ratiificatio non operatur, quando res non est integra, & aliqua mutatio est facta Afflic. in decif. 300. & aliquid per Osaic. in dec. 119.* Intellige tamè dummodo id, quod ratiificatur, dolum non contineat, quia actu dolum ratiificari non potest, *Verall. in decision. 1. par. 3.* Intellige secundò, dummodo non sit nullus, *Balb. in decision. 253.* Intellige tertio, vbi consensus non requiritur ad solemnizandum actum, quia tunc debet intervenire in ipso actu, & non sufficit, vt postea interueniat, *Osaic. in decision. 166.* Hinc fit, quod, quando consensus non est pro forma, sufficit quandoque intervenire ante, vel post actum, secus quando debet intervenire, cum certa solemnitate à principio, tunc enim non sufficit, vt postea interueniat *Mohed in decif. 85. & Gayl. obseru. 47. lib. 1.* & ad hanc conclusionem optimè adduci potest decif. *Affl. 280. de consensu paterno post compilatum processum cum filio præstato, & propterea infertur, quod quando consensus alicuius requiritur nullo tempore limitato, rati habitio retrahitur, & equiparatur mandato, Ro. Genue. in dec. 76.*

COLLECT. 938.

Super l. si. ff. rem ratam haberi.

Retrotractio nō fit in tertij præiudicium, cui medio tempore ius quaesitum fuit, h. d. Pro cuius conclusionis corroboracione faciunt *decisiones Osaic. h. 119. numer. 16. & Magon. Rot. Florent. 21.* Et propterea infertur

Hh

primò, quod ratificatio Domini superueniens, agnatis non præiudicat, *Osaf. in ff. de i. 115.* Infertur secundò, quod obligatio inualida confirmata per ratihabitionem non operatur in præiudicium tertij, cuius questum erat ante ratihabitionē, & post obligationem, *Afflic. in decis. 286.* Infertur tertio, quod in donationib. ratificatio potest præstari ante quam sit alterius questum irrevocabiliter, *Mohed. in decis. 188.* Infertur quartò, quod Dominus non potest ratam habere possessionem captam per alium nomine suo in præiudicium illius, qui medio tempore cepit possessionem, tunc enim ratihabito nihil operatur, vt decidisse Rot. testatur *Verall in dec. 350. p. 2.* Infertur quintò, quod restitutus ad aliqua bona, quæ aliquo modo amiserat, non intelligitur restitutus in præiudicium eorum, quibus ius iam questum erat, *de Laurent. Rot. Aut. in decis. 12.* Infertur sextò, quod ratificatio non operatur post præstationem in præiudicium protestantis, *Rot. Genue. in decis. 177.* Infertur septimò, quod ratificatio venditionis, non potest operari illius rescissionem, *Rot. Aven. in decis. 100.*

COLLECT. 939.

In l. fi. C. de iure deliberandi.

Tempus ad deliberandum hodie est vnus anni, h. d. Intellige primò quoad effectum transmissionis, secus quoad adeundam hæreditatem, *Eyans. Marc. in decis. 25. parte 1.* Intellige secundò, nisi arctatum fuerit, quia iudex potest deliberandi tempus instante creditore, vel substituto arctare *idem in decis. 16. & 236. parte 2.* & quale tempus detur

hæredi super adeunda, vel repudianda hæreditate, vide *eundem in dec. 455. p. 2.* Limita tertio, vt hæredi nō detur tempus ad deliberandum, si aduersarius offert se paratum, *Papon. lib. 15. tit. 9. arrest. 5.* Animaduertendum pro huius materiæ intelligentia, quod pendente deliberandi tempore, curator bonis dandus non est, sed res debent esse apud hæredem, *Franch. Marc. in dec. 487. p. 2. & in decis. 2. p. 14.* & pendente hoc tempore Vidua potest petere sibi prouideri de bonis mariti *Papon. lib. 15. tit. 9. arrest. 15.*

COLLECT. 940.

Super l. qui vnus: so, § per columbum,
1 ff. de acquir. poss. ff.

Possessio non transfertur in heredem, nisi apprehendatur, h. d. Et ratio est, quia licet possessio animo retineatur, non tamē solo animo adipisci potest, *Balb. in decis. 212.* Amplia textum procedere, etiā in filio hærede, quia in eum nō transit, nisi apprehendatur, pulchrè *Joseph. Lud. in decis. 69.* quæ facit ad limitationem *l. in suis ff. de liberis & postb.* Amplia secundò iuxta illud, quod scripsimus in *Collect. in l. cum hæres des. ff. de. tit.* procedere etiam in Iuribus in corporalibus, quæ non transferuntur in hæredes, nisi apprehendantur, *Caputaquens. in decis. 101. p. 1.* Nunc limita non procedere, quando defunctus suo animo possidebat, & corpore alieno, puta per Colonum, tunc enim per ipsum Colonum acquiritur possessio heredi sine corporali ipsius apprehensione, *Afflic. in dec. 167. & 325.* & ita etiā testatur *Ro Bonon* decidisse, *Petrus Benin. decis. 12.* Limita secundo, in casu *dec. Balb. 12.* vbi fuit dictum, quod quando quis

do quis constituit se possidere nomine alicuius, ac eius heredum, tunc transfertur possessio, licet nō apprehendatur, & propterea potuisse praefatum heredem agere possessorio recuperandæ, vt *idem Benmt. in decis. 12.* Limita tertio in casu *decis. Card. Put. 462. lib. 2.* Ad ornatum huius tex. not. primò, quod possessio, quæ est in heredē, dicitur noua possessio, aliquid per *Capo. in decis. 1.* Secundò nota, quod heres dicitur possidere animo, & corpore alieno, videlicet coloni, etiam si actualement possessionem non sit adeptus, *Magon. in decis. Lucan. 38. nu. 15.* quam not. ad dictam *legum heredes. ff. de acquir. poss. ff.*

COLLECT. 941.

Ad Rub. C. de excusat. munerum.
lib. 10.

Dicas primò ad huius Rub. ornamentum, quod excusantur primo ciues ad solutionem onerum militarium, extante priuilegio, seu transactione, cum illis inita, & verbis generalibus concepta, quod ab omnibus munerib. immunitas sit ita, *Osaf. in decis. 39.* Secundo excusari debent Doctores legum, *Guid. Pap. in decis. 88.* quod amplia procedere ab omni munere, siue personali, siue reali, *Balb. in decis. 12.* Tertio scholaris studentes, *Fab. in decis. 2. Cod. de dignitat. Quarto habentes 12. liberos. Guid. Pap. in decis. 401.* Amplia, & limita multipliciter de quibus per *Theff. in pulchra sua decis. 267.* Limita tamen id minime procedere in filiis bastardis, ita *Garz. in decis. 4.* Quinto numerus quinque liberorum excusationem tribuit à munere personali, idem in numero quinque nepotum natorum

ex quinque filiis, fallit in munere personali cui est honor annexus, *de Franch. in decis. 65.* Sexto excusantur quandoque ratione dignitatis, seu officij, *Franch. March. in decis. 457.* Septimò pauperes, quorum industria ad victum, & alimenta omnino est necessaria, *Franc. Mar. in decis. 490.* Item nobiles, *Guid. Pap. in decis. 384.* Item Clerici, *Idem Guid. Pap. in decis. 381.* quod amplia procedere etiam in Clericis primæ tonsuræ, *idem in decis. 383. Papon. lib. 1. tit. 11. arrest. 5.* Amplia secundo procedere etiam in bonis quæsitis per successionem, *Idem in decis. 381.* Item Aduocati, & eorum filij *Idem Guid. Pap. in decis. 383.* quemadmodum Doctores legum, *idem in decis. 88.* Item Consiliarij parlamenti, *Idem Guid. in decis. 376. & 377.* Amplia hoc procedere etiam in eorum vxorib. *idem in decis. 379.* Amplia secundo procedere etiam in Iudicibus inferioribus, licet de consuetudine seruatur contrarium, *Boer. in decis. 146. & Guid. Pap. in decis. 378.* & quid in Praesidibus vide per *Papoli. 5. tit. 11. arrest. 5.* Amplia tertio etiam in eorum vxorib. post eorum mortem, *Guid. Pap. in decis. 380.* Item Medici, verum intelligas, quādo actu legunt, aliàs secus *Iosiph Ludon. in decis. Lucens. 6.* quam not. ad *l. medicos. C. de professorib. & medicis, lib. 10.* Animaduertendum tamen, quod à muneribus nemo venit regulariter excusandus, *Franc. Mar. in dec. 458.*

COLLECT. 942.

In l. Iudices, C. de seru. fugitiu.

OB negligentiam quis venit puniendus, h. d. Intelligas primo procedere in qualibet specie, siue

Hh 2

fuerit magna, siue dissoluta, siue manifesta iuxta terminos *Guid. Pap. in decis. 473*: licet non puniatur, nisi probetur, *Cappell. Tholof. in decis. 336*. & aliquid per *Afflict. in decis. 13. num. 17*. & 18. nec imputari debet, ubi diligentia nihil proficeret *ead. Capp. Tholof. in decis. 257*. ne negligens dicitur & propterea puniendus, qui iustam ignorantie causam habet *Caputaqu. in decis. 241. p. 1*. Animaduertendum tamen, quod negligentia præcisè non probatur, nisi, qui teneatur ad factum certum, & limitatum tempore, & loco, & semper inspicitur, ut quis possit facere illud, quod immittit, ut pulchrè decidit *Verall. in decis. 166. part. 1*.

COLLECT. 943.

*In e. cum dilecto, de hiis, qua vi,
metusque.*

Metum passus non subuenitur, nisi sit talis, qui caderet in constantem virum, h. d. Et propterea infero, quod metus amissionis bonorum, vel honoris, est iustus, & equiparatur metui mortis, *Gramm. in decis. 18*. Infero secundo, quod metus dicitur levis, quando non cadit in constantem mulierem, *Ego in decis. Curia Archiep. Neap. 21*. & aliquid per *Afflict. in decis. 336. nu. 15*. Infero tertio, quod excommunicatio dicitur iustus motus *Balb. in decis. 22*. Infero quarto ad metum mortis, qui quidem terret etiam homines constantissimos, *Ioseph. Lud. in dec. Lucens. 18*. Infero quinto, quod Carcer est iustus metus, & propterea promissio, & fideiussio facta per carceratum non valet, *Franc. Marc. in decis. 377. part. 2*. & ita etiam *in decis. 149*.

COLLECT. 944.

Super Rubrica, C. ne filium pro patre.

Pater non tenetur pro filio, h. d. Amplia ut è contra nec filius pro debito Patris, *Guid. Pap. in dec. 57*. Limita primo text. quando Pater permiserit ei negociari, tunc enim tenetur, & eius hæres *Afflict. in decis. 221*. & ratio est, quia præsumitur intercessisse mandatum tacitum ex eo, quod Patre sciente, & patiente administrat, *Ioseph. Ludou. in decision. Lucens. 55*. Limita secundo in casu *Boer. in decis. 221* ubi filius non cogitur se obligare pro patre, sicut nec è contra, nisi in causa redemptionis à carcere captiuitatis, quo casu filius recusans priuatur hæreditate paterna, ut aliquid per *eund. in decision. 125. n. 14*. Amplia secundo, ut Pater nec condemnationem filij etiam de legitima soluere, non tenetur, *Franc. Marc. in decis. 199. p. 2*. Sed an filius possit comparere in iudicio pro Patre, vide *dec. Franc. Marc. 265*.

COLLECT. 945.

Super claus. & extraiudicialiter.

Operatur primo, ut sustineatur actus, licet non iustificetur ex actis, *Rot. Divers. decis. 429. & 716. p. 1. & decis. 160. p. 2*. & fuit dictum in *vna Romana 20. Martij 1591. coram Blanchetto*, & an posita in vna parte rescripti influat in alteram, vide *Iaffrid. in decis. 29*. Operatur secundo, ut non requiratur partis citatio, licet aliàs esset necessaria *Thanis. in dec. 95*. Operatur tertio, ut neque necessaria sit in euidenti, ut pulchrè decidit *Crescent. in decision. 12 de priuileg.*

COLLECT.

COLLECT. 946.

In cap. de filiis Presbyterorum. in 6.

Illegitimè natus est irregularis, h. d. Limita primò in casu *decis. Sayr. 4. de filiis presby.* vbi fuit dictum, quod illegitimus factus Religiosus, ordines sacros sumere, & beneficia manualia habere potest, & rationem reddit *gloss. in c. 1. de purgat. canon.* quia irregularitas tollitur per ingressum Religionis. Limita secundò in casu *eiusdem decis. 1. ci. tit. vbi* filius natus in figura matrimonij iuste credere potest se esse legitimum, ad hoc, vt ordinari possit. Limita tertio in bona fide ordinato, quia non est suspensus, *idem in decis. 2. ci. tit.* Limita quarto procedente Superioris dispensatione, quia tunc liberum est ei ordines sumere, *Ego in decis. Cur. Archiepisc. Neap. 10.* ad cuius ornamentum aduertendum, quod sicut Episcopus ex Iurisdictione ordinaria cum illegitimo ad ordines minores, & beneficium simplex dispensare potest, ita etiam, & Capitulum Sede vacante, cum eodem ad eisdem effectus dispensare validè potest, *idem Sayr. in decis. 3. 4. de temp. ordin.* Hinc fit secundò, quod dispensatio cum illegitimo ad ordines, ad beneficia non extenditur, *idem Sayr. in decis. 7. de filiis presby.* ad materiam vide pulchram *decis. eiusdem 41. de temp. ord. & Canalic. in dec. 28.*

COLLECT. 947.

In l. 2. quorum appellat. non recipiuntur.

Conuietus, & confessus non appellat, h. d. Limita text. hunc quatuor aureis limitationibus, & pri-

mo in casu *decis. de Franch. 559.* vbi fuit dictum, quod conclusio huius text. non procedit, quando confitetur cum qualitate, quæ minueret delictum, & an huiusmodi confessio scindi possit. Vide *Cacher. in decis. 60. Rot. Pedem. Fabrum in decis. 1. C. de confessu, Triuif. in decis. 3. part. 1. Ioseph. Ludo. Rot. Lucens. in decis. 19* Limita secundò in conuieto, & non confessio, quia tunc poterit appellare, & ratio est, quia defecit vnum prohibitionis ratio, *Monald. in conf. decis. 99.* Limita tertio in casu *decis. de Franch. 451.* vbi confessus, & conuietus in civilibus, non auditur appellans, vnde à contrario sequitur, quod in criminalibus appellare poterit. Limita quarto in casu *decis. Balb. 462.* vbi fuit dictum, quod manifestè conuietus, non appellat, secus in non manifesto conuieto, vel in confessio, quia potest appellare, & ratio diuerlitaris in utroque casu est, quia in notoriis non admittitur appellatio, *Anton. Fab. in decis. de appellat.* quam nota ad *gloss. in l. adiectos, C. de appellat.*

COLLECT. 948.

Super gloss. in verb. constitueris, in clem. presentis, de censib.

Disponit, quod claus. constituto, seu si repereris, seu inuenieris, requirunt partis citationem, & ita pluries fuisse in Rota decusum restantur DD. *eiusdem Rot. decis. 21. de rescriptis in antiq. & decis. 15. de dolo & contumacia, in antiq.* & fuit dictum in causa *Melenitana beneficiorum 29. Maij 1587. coram Seraphino.* Limita primò quando adesset etiam claus. & extrajudicialiter, quia tunc non requirit partis citationem, vt paterè decidit

Hh 3

Crescent. in decis. 11. de priuil. & Thansf. in decis. 95. Limita secundò non procedere quando narrata verificatur ex actus, & coram eodem Iudice, quia tunc esset conditio de præterito, quæ non suspendit, *Balb. in decis. 89.* quam nota ad *l. cum ad præsens, ff. si certum petatur*, & *Thansf. cit. decis. 95.* Limita terciò, quando agitur de re modica, & paruo præiudicio, quia tunc nullam causæ cognitionem exigit, *Ros. decis. 15. de dolo & contumacia*, licet aliàs secus, ut per *Guid. Pap. in decis. 70.* & fuit dictum in causa *Tiasson. Cappellania. 7. Maij 1600. coram Pampilio, Bellam. in decis. 68.* & propterea hæc clausula reddit rescritum conditionale, & quidquid facit Iudex ante verificationem conditionis, nulliter facit, *Verall. in decis. 71. part. 1.* & fuit dictum in vna *Oriolom. dicinarum. 26. Februarij 1590. coram Orano.*

COLLECT. 949.

Super claus. quorum tenores, &c.

Nonnullos producit effectus. Primo, quia operatur induiduum omnium expressionem, cum omnibus suis qualitatibus, ut fuit dictum in causa *Pampilonen. matrimonij. 44. Maij 1583. coram Lanc. Hosto, ut in decis. 43. lib. 3.* Secundo, quia inducit scientiam per modum fictum, & operatur quoad validitatem actus, ut fuit dictum in causa *Calciaten. Iurisdictionis. 16. Ianuarij 1587. coram Rubro,* non tamen operatur quoties Papa si sciuisse defectum, non ita rescripisset, *Cardin. Pus. in decis. 49. de præbend.* Tercio operatur effectum suum, etiam in gratia ad postulationem partis, *Ros. diuers. in decis. 113. part. 1.* & ali-

quid per *Cassad. decis. 10. super regulis.* Quarto, quia derogat, & tollit etiam priuilegia, & indulta habentia clausulam derogatoriam ad futura priuilegia, quamuis contrarium referat *de cism Verall. in decisione 121. part. 1.* Quinto operatur, ut censetur facta mentio clausula sublata, & in commissione, prout requiritur ad effectum, ut sit ei per commissionem derogatum, *Ros. diuers. decis. 535. lib. 2.* Aduertendum tamen, quod si huic clausula pro insertis, & apposis, tunc operatur, ut expressa fingantur, quæ pro expressis haberi voluit, *Verall. in decis. 72. part. 1.* & latius per eundem in *decis. 104. num. 5. part. 1.* Limita hoc quando non est facta mentio de illo, de cuius mentione tractatur *Verall. in decis. 121. part. 1.*

COLLECT. 950.

Super cap. reintegranda, si secundo, quasi. 1.

Amplia ut agens hoc remedio sufficit, ut probet antiquiorem possessionem, & illam nunc esse penes conuentum, nec habet necessitè probare spoliū, *Affibet. in decis. 327. & in decis. 361. Boer. in decis. 138. Ioseph. Ludou. in decis. Perus. 59. de Benini. decis. 10. Cardin. Pus. in decis. 270. lib. 3. Canale. decis. 23. part. 2. Gayl. obseru. 75. lib. 2.* Amplia secundò, ut competat etiam pro pensionibus denegatis, *Maggon. in decis. Lucan. 4. idem Gayl. eadem obseru. 75. lib. 2.* Amplia terciò procedere etiam in laico, & re profana, *Balb. in decis. 29.* Amplia quarto, ut competat tam Domino directo, quam vtili, *Ioseph. Ludou. in decis. Lucan. 14.* Amplia quintò, ut competat etiam successori, *Mohnd. in decis. 40.*

Amplia

Amplia sexto, etiam vniuersali, si testator fuit spoliatus in vita, secus si possidebat tempore mortis, *Benint. in decis. 12. Joseph. Ludon. in decis. Perus. 39. Crescent. in decis. 4. de restit. spoliat. Magon. decis. Lucan. 4.* Amplia septimo, vt intentari possit etiam contra tertium possessorem titulum habentem, *Osfch. in decis. 93. Cassad. in decis. 7. de restit. spoliat. Cappell. Tholosin decis. 448. Mynsing obseru 85. centur. 3. Benint. in decis. 37. Joseph. Ludon. in decis. Perus. 59. Thessaur. in decis. 29. Card. Put. in decis. 176. lib. 2.* Nunc limita, vt non competat amittenti possessionem ex iusta causa, *Afflit. in decis. 392. pro otuatu huius text. vide Put. in decis. 115. lib. 2.*

COLLECT. 951.

In l. Iulianus, ff. de legat. 3.

Sedet materia clausule, pro quibus omnibus, & singulis, quę referuntur ad omnia in instrumento etiam enunciatuę narrata, vt refert *Rot. diuersis decisum in decis. 741. part. 2.* & fuit dictum in vna Romana de *Ligarchis 19. Ianuar. 1600. coram Iusto, & in vna Romana Palatii Sanctę Marię Maiorū 15. Martij 1604. coram Pamphilio, & ideo obligatio Cameralis facta pro omnibus, & singulis competat etiam pro enunciatis, & pro illis potest agi via executiua, vt apparet in *decis. diuersor. 741. part. 2.* & fuit dictum in vna Romana dotis 11. Februarij 1583. coram Cantuccio.*

COLLECT. 952.

In l. fin. ff. de vsu & habitat.

IN obligationibus faciendi, quando de his posse fieri, petitur inter-

esse, h. d. Limita quando esset adiectum iuramentum, quia tunc debet impleri in forma specifica, *Osfch. in decis. 92. Papon. lib. 10. arisf. 2.* & eius virtute quis cogitur ad faciendū, *Afflit. in decis. 162. Guid. Pap. in dec. 627.* quod ampliatur procedere, licet iuramentum, vel factum contineret turpitudinem ex parte creditoris, *idem Osfch. in decis. ne 92.* quod amplia secundo procedere etiam in promissione facti alieni, *Rot. Genuen. in decis. 152.* Amplia tertio, vt obligatio sit indiuidua, ideo in totum debet adimpleri, *Rot. Genuen. in decis. 156.* Amplia quarto in casu *Lanfran. in decis. 373.* vbi fuit dictum, quod ad factum præcisè quis cogitur, nec liberatur præstando interesse. Limita nunc, quādo quis promississet factum cum iuramento, & sub pœna, quia tunc excusatur, si fecerit, quod potuit, *Afflit. in decis. 95.*

COLLECT. 929.

Super c. ignorantia. de regulis Iuris in sexto.

Ignorantia Iuris non excusat, h. d. Amplia procedere in ignorantia Iuris Diuini, *Sayr in decisio. 9. de penitentem.* Amplia secundo etiam in ignorantia Iuris naturalis, *Balb. in decisio. 49.* Nunc limita quando Iuris consultorum copia, à quibus posset quis consilium sumere, non adesset, *Thomming. in decis. 91.* Limita secundo in milite, muliere, & rustico, quibus licet Ius ignorare, *Ego in decisio. Curia Archiep. Neapol. 29.* quam aduert. in l. scimus, C. de iuris, & facti. ignoran. reponas. Limita tertio in casibus, in quibus dolus exigitur, quia tunc Iuris ignorantia excusat, *Franch. Vin. in decis. 352.*

COLLECT. 954.

Ad Abb. in cap. inter castra, num. 8. de sent. & re iudic.

Ponit effectum clausuli quid exequendum exequaris, ac dicas, quod primo operatur, vt sententia mandetur executioni in ea parte, in qua est iusta, vt fuit dictum in *causa Romana precij domus de Balelli* 26. Iunij 1579. *coram Aldobrandino*, vt patet in *decis.* 24. lib. 1. & intelligitur prout de Jure quatenus executioni locus sit, & ex eisdem actis, quæ sola attenduntur, vt illi locus sit, vt fuit dictum in *causa Romana census de Vellu* 21. Aprilis 1597. *coram Cerdone*, & in *vna Tudertina officij Cancellaria* 19. Ianuarij 1597. *coram Lancellotto*, declara hæc procedere ad effectum, vt detur executio, quia hoc casu debet iustificari ex eisdem actis, secus ad effectum, vt non sit locus executioni, quia tunc sufficit, quod detur iniustitia, ex nouiter deductis, vt fuit dictum in *vna Tudertina officij coram Lancellotto*, & est *decis.* 31. part. 3. diuers. Aduertendum tamen, quod hæc claus. censetur in omnibus commissionibus repetita iuxta *decis.* Bellam. 41. & aliquid per *Cassad. decis.* 8. num. 5. de rescript. & fuit in hac clausula resolutum in *causa Romana Societas*. 3. Iunij 1577. *coram Blanchetto*, vt patet in *decis.* 325. part. 1. diuers.

COLLECT. 955.

Super cap. Abbates, de priuileg. in 6.

Hic sedet mater. potestatis Abbatibus, & enumeratur vnicus effectus, scilicet, vt possit Abbas suis subditis conferre primam tonsuram,

& ita decisum refert *Anton. Fab. in decis.* 21. *C. de Episc. & Cleric.* Item potest dare dimissorias, *Sayr. in decis.* 25. de temp. ordin. Intellige quoad subditos, alias esset suspensius, *Balb. in decis.* 91. part. 1. Item cognitio causatum criminalium, atque matrimonialium spectat ad Abbatem, quando habet iura Episcopalia, ita refert in *Ro. decisum Farinac. in decis. crim.* 100. quam nota ad limitationem text. in c. i. *santa*, de excessib. *Pralator.* & ad ea quæ ponit *Concil. Trid. sess.* 24. cap. 20. de reformato. Item habens Jura Episcopalia non dicitur inferior Episcopo, *Anton. Fab. in decis.* 3. *C. de Episc. & Cleric.* Item potest Abbas benedicere Campanas, etiam quæ debent inferuire Ecclesiis non fuisse religionis, vt fuisse decisum refert *Blacerat. in decis.* *Papie* 112. casu 3. Item potest remittere denunciations in matrimoniis faciendas, *Sayr. in decis.* 9. de sponsalib. quam nota ad ampliationem *Concil. Trid. sess.* 24. c. 1. de reform. quæ tamen facultas Episcoporum Vicariis minimè competere refert decisum *Cavale. Rot. Firmit. in decis.* 29. part. 2. Item potest benedicere vestes, & calices, *Balb. in decis.* 22. quam nota ad celebrem gloss. *nostri text.* Item potest absolueret suos Monachos ab excommunicatione incursâ, *Rota diuers. decis.* 1522. part. 3. quam nota ad text. in cap. monachi, de sentent. excommunic. non tamen habet potestatem in crimine hæresis, *Sayr. in decis.* 7. de hæresis.

COLLECT. 956.

Super Bulla Sixti V.

Clerici beneficiati coguntur deferre habitum, & tonsuram, quod si contrafecerint priuantur ipso iure bene-

beneficiis, ac vacare intelliguntur, h.d. Cui congruit in parte *Concil. Trident. sess. 14. cap. 6.* Hinc inferitur, quod si Clericus tempore delicti reperitur in habitu laicali non gaudet fori privilegio, prout ita decilum testatur *Faber in decis. 44. C. de iurisdic. omnium iudic. & de alia decis. Franciæ, vide per Papon. lib. 3. arrest. 4. & ad materiam vide optimum consil. de Pons 24. lib. 1.* Nunc limita Bullam, & primo non procedere in eo clerico, qui nequit remissionem deferre propter infirmitatem, tunc enim non veniret beneficiis privandus ob impossibilitatem, ita decilum refert *Cappell. Tholos. in decis. 104.* quam not. ad text. *ist. Ioannes, de clericis conjugatis.* Limita secundò si ratione paupertatis illum gestare non valeret, ut decidimus in *Cur. Archiep. Neapolis. Ego ipse in decis. eiusdem Cur. 129.* quam nota ad doctr. *Imol. communiter receptam in c. clericis, de vita & honest. clericor.* Limita tertio, ut non priuatur Clericus propter unicum habitus omissionem, sed necessaria est tanta perseverantia, ut publicè æstimetur laicus, ita *Rot. Lipsien. in decis. 39. part. 2.* quam nota ad doctr. *Farin. quest. 8. num. 69.* Limita quarto in clerico, qui ratione timoris habitum clericalem postponere, & transformare exegerit, *Rubim. in decis. 91. part. 2.* quam nota ad text. *in c. clericis, de vita & honest. clericorum.* & quando quis dicatur incedere in habitu clericali, dicas secundum *Guid. Pap. in decis. 138.*

COLLECT. 957:

Super l. sicut, C. de actionib. & obligat.

Contractus ab initio sunt voluntatis, sed ex post facto sunt ne-

cessitatis, h.d. & sic in contractibus non habet locum pœnitentia secundum *Balb. in decis. 79.* quæ conclusio limitatur primo, ut locum non habeat in beneficialibus, in quibus licitum est ante confirmationem pœnitere, etiam altera parte non consentiente *Cardin. Pui. in decis. 355. part. 1.* Limita secundò in contractibus innominatis quando res adhuc est integra, quia potest dissolvi, & est locus pœnitentia, *Canale in decis. 34.* Sublimita ut locus non sit pœnitentia in casibus in quibus intervenit iuramentum, *Bruntend. in decis. 49.* Sublimita secundo facta executione, quæ tunc dicitur, quando venditor adimplendo pro parte sua rem tradit, *Magon. in decis. Lucan. 17. & idem in decis. 31. num. 12.* & vide septem limitationes ad regulam per *Afflic. in decis. 180.* Limita tertio in contractu Juris congrui, quia vicinus, qui ius congrui petit potest pœnitere, & recedere à sua petitione, inuito emptore, & possessore, *de Franch. in decis. 346. part. 2.* Limita quarto, in delictis, idem *Magon. in decis. Lucan. 88.* Intellige procedere in delictis non consumatis, *Gomez Leo in decis. 60. divers. part. 2.* quæ facit ad l. qui pœnitet, ff. de furtis. Limita quinto in eo, qui produxit & præsentavit testes, quia potest pœnitere, & revocare suam productionem, ne examinentur, *Rot. Anxion. in decis. 116.* Limita sexto, quod renuntians liti antequam pars sciuerit, vel ratam habuerit pœnitere potest, *Capp. in decis. 133. in fi.* Pro intelligentia tamen animadvertendum primò, quod in contractu venditionis ante consummationem instrumentum, non est locus pœnitentia, nisi quado actum est expressè inter partes, quod contractus celebraretur in scriptis, & ante celebratione

nem, nihil valet, *Magon. in decif. Lucian. 95. Affili. in decif. 39. aliquid per Boer. in decif. 48. num. 17. & 18. Theffaur. in decif. 197. num. 7.* Secundo notandum, quod promittenti vendere, si pars pretij foluatur, ille qui foluit, & emere volebat potest pœnitere, *Boer. in decif. 48. & Theffaur. in decif. 123.* Tercio eft notandum, quod fi debitor cellus fe obligauerit cum iuramento erga cellionario, non potest amplius pœnitere, & reuocare fuam obligationem, etiam nondum acceptam ab ipfo cellionario, *Mcgon. in decif. 39. Rot. Florent.*

COLLECT. 958.

Ad Statutum Urbis.

Prohibet post annum agere de nullitate. Limita primò, vt non cenfeatur prohibitus accipere, *Achill. de Grass. in decif. 5. de confil.* & ita fuit pariter in eadem *Rot. centum in vna Romana nullitatis inter Curtium de Martham, & Vincencium de Albertonibus 10. Nouembrii 1594. coram Ioan. Paulo*, & ratio eft, quia prohibitus agere, non prohibetur excipere, *Balb. in decif. 22. & facit idem Achill. de Grass. in decif. 6. cit. tit.* Sublimita quando quis exciperet per modum replicationis, quia tunc ftatutum præfatum excludit ne quis replicando excipiat, *idem in decif. 7. eod. tit.* Amplia ftatuti difpofitionem, vt etiam dici non poffit de nullitate principaliter *Maynard. in decif. 49. lib. 2.* Amplia fecundo etiam fi adelfet nullitas ex defectu Iurisdictionis, *Achill. de Grass. in decif. 8. de confil.* licet huiusmodi exceptio nunquam fublata cenfeatur, *Crispient. in decif. 23. de fentent. & re iudicat.* quæ facit ad ornatum, *gloff. in clement. fin.*

de fequeftro. poff. & fruct. Amplia tertio procedere tam in nullitate fententiarum interlocutoriarum, quam diffinitiuarum, *idem de Grass. in decif. 9. eod. tit.* licet appellacione fententiarum veniat diffinitiuarum tantum, *Faber in decif. 7. C. de fentent. interlocut.* Amplia quarto, vt nullitas etiam notoria, & ex defectu citationis cenfetur reiecta, *idem de Grass. in decif. 15. de confil.* licet alias reiectus nullitatibus non cenfetur reiecta nullitas proueniens ex eisdem actis, & fic notoria, vt fuit dictum in vna *Roma: a nullitatis 1544. coram Auguftino*, refert *idem de Grass. in decif. 40. & in cit. decif. 15. in princ.* Amplia quinto, vt præfatum ftatutum vti deciforium feruandum fit in quocunque foro, *idem in decif. 10. & facit Capyc. in decif. 66.* Amplia sexto procedere etiam fi quis inchoauerit dicere de nullitate, & interim labatur annus, quia tunc neque per viam exceptionis de ea opponet, *Achill. de Grass. in decif. 11. de confil.* Ad materiam vide pulchram decif. eisdem *Achill. 16. eodem titulo.*

COLLECT. 959.

Super cap. fi pluribus. de præbend. in sexto.

Sed materia claufule, motu proprio, in qua vltra ea, quæ fcripti de eius mater. in *Collect. super c. si motu, eod. tit. in 6.* addas hic nonnulla, & primo animaduertendum, quod clauf. hæc non extendit difpofitionem ad maius præiudicium, quam fit expreffum, vt fuit dictum in caufa *Cimitatis Castell. bonorum 17. Augufti 1583. coram Robufferia*, vt patet in *decif. 351. lib. 2.* Item nec operatur in præiudicium tertij, pulchre *Fab. in decif. 64.*

C. d.

C. de sacrosanct. Eccl. & aliquid per Rot. dñersum decis. 246. num. 3. part. 1. nec firmat priuilegium contra ius alterius Rot. in decis. 451. part. 1. in nou. Item licet tollat subreptionem ex parte impetrantis, nō autem eam, quæ fit re ipsa, Rot. decis. 175. nu. 3. & seq. part. 3. in nou.

COLLECT. 960.

Super cap. ad audientiam, il secundo, de rescriptis.

Colligitur, quod pensio non dicitur beneficium Ecclesiasticū, ad quod probandum adducitur primo, quod ad tit. pensionis quis ordinari non potest, nisi necessitas, aut commoditas Ecclesie aliud suadeat, prout Episcopus iudicauerit, vt disponitur in *Concil. Trid. sess. 21. cap. 2. de reform.* Secundo Constitutio Pij IV. & V. loquens de confidentiis beneficiorum, non habet locum contra transferentes pensiones per confidentiam, vt fuit resolutum in vna *Bugien prætensa confidentia 5. Junij 1591. coram Pegna.* Tertio simonia si sit in ordine, vel beneficio, annexam habet communicationem, non autem si sit in pensione, *Sayr. in decis. 17. d. simonia*, quam ad ornatum text. in *extranag. cum deestabili*, reponas.

COLLECT. 961.

In c. intimamur, vbi DD. de testib.

Secretorū fides est sub præcepto diuino, & positiuo, h. d. quod probatur etiam ex illo *Matth. 18.* Si percauerit in te frater tuus, corripe eum inter te, & ipsum solum. Ex quo infero primo ad *decis. de Franch. 484. part. 3.* vbi fuit dictum, quod execu-

tor cui est commissā secretē legati distributio in personam ei per testatorem nominatam, cogi non potest ad eam declarandam, quam nota ad originale *consil. Anchar. 436.* Infero secundo ad *decis. Ann. Robert. lib. 1. verum indicatarum dec.* vbi fuit decisum Religiosum, cui secretē à testatore fuit commissā distributio legati, siue pecuniarum, non posse cogi à Superiore ad declarandam mentem testatoris, & ad propalandum secretum, quam not. ad *gloss. celebrem, in l. Lucius Titium, ff. de legat. 2. & ad Bart. in l. qui heredi, ff. de reb. dub.* Tertio infero ad resolutionem *Sacra Congreg. Illustr. Interpretum Synod. Trid. super sess. 24. c. 2. de regulat.*

COLLECT. 961.

Super l. fin. C. de alendu liberu.

Pater tenetur alimentare filium iudicis officio, h. d. Et amplia primò in casu *decis. de Franch. 686.* vbi fuit dictum, quod alimenta debentur per Annum Nepoti spurio ex filio legitimo, & naturali, & idem in *decis. 178. & in decis. 283.* Amplia secundò, vt debeantur filio alimenta etiam de fructibus bonorum in quibus Pater habet vsumfructum ex persona filij, idem *de Franch. in decis. 576.* Amplia tertio etiam si quis neget aliquem esse filium, *Balb. in decis. 39.* quæ facit ad text. in *l. nec filium, C. de parric. potestate.* Amplia quarto, vt debeantur etiam filio naturali, *Maynard. in decis. 22. lib. 2.* Quod subamplia, vt nedum à Patre, verum etiam ab eius hæredibus, *de Franch. in decis. 87. num. 150. & in decis. 178. nu. 6. & 12.* & hæc conclusio non patitur difficultatem, & secundum eam pluries.

iudicauit Senatus Parisiens. testatur. *Papon. lib. 21. tit. 3. ar. rest. 3.* Subamplia secundò, vt debeatur etiam à matre *Theff. in decif. 211.* Limita ampliatiōnem, vt non debeatur legatum, & alimenta, *Surd. in dec. 247.* num autem debeantur secūdū qualitatem personæ, vide *Mastrill. in decif. Rot. Sui. 85.* Limita secundo si filius naturalis esset artifex, vel aliunde sibi victum quærere possit, vt plures censuisse Senatū scribit *Theff. in decif. 211.* Intellige quando talis est ars, quam filius sine dedecore exercere potest, Ego in *decif. Cur. Archiep. Neap. 29.* Nunclimita & primo infra triennium, quia tunc onus alimentandi est Matris, *Valasc. in decif. 92.* Limita secundo, si filius esset ingratus, *Balb. in decif. 29.* Limita tertio in filio scortum habitante à Patre, *Magon. in decif. 113. Rot. Florent.* Sublimita si ob Patris cæritiam, & malas tractationes istud eueniret, *Farinas. in decif. 117.* Limita quarto si Pater nō haberet nisi quantum vix sufficeret ei ad alimenta, *de Franch. in decif. 336.* Limita quinto in casu *decif. Vin. 423.*

COLLECT. 963.

Super Bald. in l. postquam liti, C. de passu.

Disputat hic si rescriptū sit commune vtriusque patris, tandem concludit esse commune, intellige post præsentationem ei factam, pulchrè *Magon. referens ita decidisse Rot. Lucens. decif. 52.* autē enim præsentationem Iudici nulla competit iurisdicōio, *Guid. Pap. in decif. 421. & Anna alleg. 25.* Intellige secundo post citationem partis, vt decidit *Rot. Bonon. esse Petro de Beninsend. in decif. 41.* vnde pro corroboratione Regule, Infero

primò, quod Imperator non potest renunciare rescripto aduersario inuito, *Rot. decif. 45 de appellat. in antiq.* Infero secundo, quod si ille, qui impetrauit aliquem in Iudicem, nolit postea coram eo litigare, potest ille contra quem fuit facta impetratio, vt litteris delegationis, pulchrè *Balb. Iaffred. in decif. 76.* quam reponas ad notabilem *decif. 10. Andr. in c. ex conquestione, de restit. spoliat.*

COLLECT. 964.

Ad Bald. in l. 1. quæst. 34. & 35 ff. de rer. diuis.

Ponit quid operetur clausul. pro hæredibus, & successoribus quibuscūque; Tu verò dicisue loquendo dicas primo, quod operatur, quia æquipollet clausulæ, & quibus dederit, vt fuit decisum in *causa Romana honorum de Lilio 6. Februarij 1585. coram Seraphino;* Secundo, quia facit actum transitorium etiam ad hæredes extraneos, vt fuit decisum in *Rot. 13. Ianuarij 1578. coram Aldobrandino,* vt testatur *Rot. diuers. decif. 393. nu. 1. part. 1. & in eadem coram eodem 13. Februarij 1581. vt apparet in decif. 448. lib. 1.* & ideo operatur, vt feudum vel emphyteusis transeat ad hæredes extraneos, & successores singulares, & ad quos alijs de sui natura non potuissent transire, vt fuit dictum in *causa Civitatis Castell. Castri Montis 10. Maij 1577. coram Seraphino,* & in *causa Romana de Lilio 7. Februarij 1582. coram eodem.* pro quarum decisionum confirmatione accedant aliz duæ, quarum prima est *Rota Auenionens. 68.* vbi fuit dictum, clausulam præfatam comprehendere etiam successores singulares, secunda est *Minad. 43.* vbi veniunt etiam qui successuri non essent, &

ideò

ideo huiusmodi clausula posita in renūciatione filiarum, facta bonis maternis extenditur pro quibuscunque, ut fuit resolutum in vna Romana de Lant. 13. Ianuar. 1578. & 13 Febr. 1581. coram Aldobrandino. Rot. diuers. decis. 22. p. 1. Operatur tertiò, ut emphyteusis etiam Ecclesiastica transeat ad hæredes extraneos, ut fuisse resolutum testatur Rot. diuers. decis. 234 par. 2. & iterum in causa Imolen. bonorum 22. Iunij, & 13. Nouembrii 1599. coram Pamphilio, ad quarum confirmationem, & ad materiam vide Afflict. in decis. 100.

COLLECT. 965.

Super c. discernimus 16. q. 7.

Dicit, quod collatio, seu quælibet dispositio super beneficio patronatus spectis patronis est nulla, pro cuius text. ornamento pondera sequentes decisiones, quarum prima est Ant. Fabr. Rot. Sabaudie 2. C. de iur. patronatus, ubi distinguit, quod aut collatio patronatus beneficii, est voluntaria, & non valet spectis patronis, aut vero est necessaria, & tunc contra, cum qua distinguit. refert Senat. transiisse. Secunda est Guid. Pap. Rot. Dil. hin. 374. ubi refert Rot. illam decidisse collationem hanc non esse ipso iure nullam, verum venit annullandam. Tertia decis. est Capp. Tholos. 207. ubi cum hac pariter distinguit. refert Rot. transiisse. Hinc infertur, quod unio beneficii, quod sit de iure patronatus laicorum nunquam potest fieri unio per Papam inuito patrono laico, Faber decis. 8. C. de iur. patronatus, & Papa in generali reservatione beneficiorum non censetur ea comprehendere, quæ sunt de iure patronatus laicorum, cui nunquam

derogat, nisi cum sit litigiosum, Idem in de. 15. 6. C. eod. lit. quid autem sit agendum, cum Papa derogat iuripatronatus laicorum promedietate vide decis. eusd. 7. cit. tit. quam nota.

COLLECT. 966.

Super Regula de exprimendo valore.

Scripsi super hac regula in Coll. 1075. Hic tamen agendum sit quænam deduci debent, ut verus valor expressus dicatur; Et dicas, quod primo debent deduci omnes expensæ, quia fructus beneficiorum intelliguntur quoad eorum valorem deductis expensis, ut refert decisum Monald. in cons. decis. 97. quam decit. not. ad intelligentiam text. in l. fructus, ff. solutio matrimonii. Secundo debent deduci onera perpetua imposita super fructibus eiusdem beneficii, ut decidit Rot. refert Verall. in decis. 338. p. 2. Tertiò deduci debent onera imposita pro sustentatione vnius Clerici deseruentis Curæ Parochiali, ut pulchre decidit Cassad. in decis. 19. de prebend. & dignitatib. Nota tamen quod ad validitatem expressionis veri valoris tria sunt aduertenda. Primò, quod valor probandus est de tempore provisionis, & non sufficit probari de tempore antiquo Caput. in decis. 330 par. 3. Secundò, quod probandus est per eum, qui agit, idem in dec. 132. & semel expressus, iterum exprimi non debet, idem in dec. 331. lib. 3. verum quando valor non est sufficienter expressus in prima instantia, potest in secunda probari, ut decidit Verall. in dec. 332. par. 3.

COLLECT. 967.

In l. per instrumenta, ff. de acquir. possess.

Habes quomodo possessio probetur. Et dic primo, quod qui olim possedit, & nunc allegat se possidere præsumptio pro eo facit, vt possidere dicatur *Osasc. in decis. 43. Ro. Gennin. in decis. 123.* aliquid per *Ioseph. Lud. in decis. Perus. 59. num. 4. par. 1. & in decis. 59. p. 2. Boer. in decis. 239.* & possessio continuata medijs temporis probatur probatis extremis, *Benin. in decis. 143.* Secundò probatur per instrumentum publicum, in quo continet partem esse inductà in possessionem factam, *Card. Put. in decis. 7. li. 2.* quam conferunt ad text. in *l. per instrumenta. ff. de acquirend. possess.* Tertiò probatur per fructuum perceptionem, *Bellam. in decis. 703.* aliquid per *Osasch. in dec. 43. num. 3. Ioseph. Ludou. in decis. Perus. 29. num. 14.* Limita si percipiantur fructus iure familiaritatis, *Balb. in dec. 29.* quia talis possessio non est attendenda *Idem Ioseph. Ludou. in decis. Lucen. 3. & Afflic. in decis. 167.* quas not. ad l. qui iure familiaritatis, ff. de acquirend. possess. Quarto testis si dicat Sempronium possedisse domum, alter testis dicat possedisse cum Iacobo, dicitur probata possessio, *Benint. in decis. 33.* Quinto probatur per perceptionem pensionis, *Afflic. in decis. 325. Boer. in decis. 239. Ioseph. Lud. in decis. Lucen. 65.*

COLLECT. 968.

Super e. gratia, de rescriptis.

Taciturnitas beneficij obtenti, vitiat gratià, h. d. Limita quando ignoranter nō fuerit facta expressio, vt in tex. & ita *Balb. in decis. 22.* Limita secundò notabiliter, & mentitencas, quando in impetratione adiecta esset clausula, quod obstāz

beneficiales, &c. quia non tenetur exprimere obtenta, *Cassad. in decis. 6. n. 8. de prabend. Achil. de Grass. in decis. 6. & 14. eod. tit.* & fuit dictum in causa *Calaguriana dimidia portiois de apodaca 16. Martij 1590. coram Orano,* & propterea operatur, vt gratia non dicatur subreptitia, vel obreptitia, *Rot. diuers. decis. 171. lib. 2.* & fuit resolutum in causa *Cesaraugustana pensionis 19. Febr. 1590. coram Gipsio,* & iterum in vna *Vergelen. Abbatis 6. Martij 1589. coram Seraphino.* Limita tamen, vt nō operetur, vbi non est narrata intuitio, & hoc propter interessē Datarie, cum qua esset facienda compositio, si fuisset narrata *Cassad. in decis. 7. de prabend. Card. Put. in decis. 131. lib. 1.* & fuit resolutum in dicta causa *Vergelen. Abbatia coram Seraphino;* Limita tertiò, si de beneficio manuali non fieret mentio, quia tunc non vitiat gratia, *Achil. de Grass. in decis. 8. de prabend. & dignit.* & aliquid per *Cassad. in decis. 12. num. 6. & 10. eod. tit.* & propterea infero quod in Præceptoris S. Joannis sunt manualia, & non comprehenduntur in dispositione *c. 2. de prab. in 6. Idem de Grass. in decis. 9. eod. tit.* & facit optima dec. *Mohed. 10. de caus. possess. & propriis.*

COLLECT. 969.

Ad Bar. in l. de quibus, col. 10. ff. de legibus.

Asferit, quod Doctōri aliquid asserenti de cōsuetudine, creditur. Pro cuius dicti intelligentia animaduertendū ad tres decis. Primo ad illam *Rot. Bonon. penes de Benin. 95.* vbi fuit dictum, quod Doctōri attestanti de consuetudine vniuersali, non est præcisè credendum, verū inducitur

inducit præsumptionem, quæ probandi onus in aduersarium transfert, & hanc refert esse communem opinionem *Cappc. in dec. 176. Mohed in dec. 3. de consuetud.* dicit fuisse decifum in Rota contrarium, & affert rationem, quia illud consistit in facto, quod potest ignorari per alium Doctorem, cui non est data facultas asserendi ea, quæ sunt facti, sed interpretandi iura, & nemini est credendum sine iuramento, quia consuetudo est variabilis, *Balb in dec. 99.* quod amplia, adeò necesse est, ut consuetudo realiter probetur non obstante attestatione Doctoris, quod non sufficit probatio recens, quia est contra ius, & requiritur immemorabilis, ut pulchrè refert *in Ro. decifum idem Mohed. in decif. 2. de consuetudine.*

COLLECT. 970.

Super l. 1. ff. de pignoribus.

Obligatio generalis porrigitur ad bona præsentia, & futura, h. d. Hinc fuit decifum, bona futura semper venire in generali obligatione, *Afflic. in decif. 333. Franch. Marc. in decif. 921. p. 2. Guid. Pap. in decif. 1291.* Limita nunc ut non veniant bona hæredum *Afflic. in dec. 101.* Limita secundo, ut non veniant merces venales *Card. Put. in dec. 197. lib. 2.* licet detur actio ad pretium earum, *Rand. in decif. 1299.* Limita tertio, ut nec suppellectilia necessaria *Cauat. in decif. 27. part. 2.* Limita quarto in casu *decif. de Franc. 321. par. 2.* ubi bona hæredum, licet non veniant in generali obligatione, possunt tamen expressè obligari, vide *eandem in decif. 33.* quam nota ad ornatum text. in l. *Peutus, ff. de pignoribus*; Limita quinto, ut non ve-

niat vsusfructus bonorum, quod intellige quando ad eum non spectaret, ita *Card. Put. in decif. 112 lib. 3.* Limita sexto, ut nec bona alienari prohibita, ut pulchrè refert decifum in *Conf. Neapol. in contrarium, Minad. in decif. 12.* quam not. ad doct. *Bart. in l. fin. ff. de commissariis libertat.* Nota tamen, quod obligatio generalis bonorum comprehendit omnia, quæ ad sortem debiti extenuandam apta sunt *Put. in decif. 444. p. 2.*

COLLECT. 971.

In l. uet. inter. ff. de donat. inter virum & uxorem.

Donatio inter Patrem, & filium prohibetur, h. d. ultra ea, quæ scripti in *Collect. 196. super l. donationes quas parentes, Cod. de donatio. inter virum & uxorem.* Limita primò regulam textus non procedere in donatione remuneratoria, *Gayl. obseru. 38. lib. 2. Fran. Marc. in decif. 326.* & aliquid per *Cappc. in decif. 1203. Osa. in decif. 171. numer. 19.* & an talis donatio indigeat insinuatione vide *Guid. Pap. in decif. 375.* verum ipsa merita aliunde debent probari *idem in decif. 921. Papon. lib. 11. tit. 1. arrest. 14.* Limita secundo in donatione iurata propter vinculum iuramenti, *Cappc. in decif. 16. Guid. Pap. in decif. 146. Cappell. Tholos. in decif. 162. Franch. Marc. in decif. 326. Papon. lib. 11. tit. 1. arrest. 1. Thesaur. in decif. 32.* & aliquid per *Ioseph. Ludon. in decif. 71. & Lucen 66.* & num possit peti absolutio à iuramento vide *Guid. Pap. in decif. 124.* Limita tertio in dote, & donatione propter nuptias *idem in decif. 145. Franc. Marc. in decif. 326. de Franch. in decif. 162. Idem Franc. Marc. in decif. 331. &*

aliquid per *Boer. in decis. 204.* Limita quartò in filio emancipato, cui pater bene donare potest, *Cappel. Tholof. in decis. 461.* & aliquid per *Guid. Pap. in decis. 375. Gayl. cit. obseru. 38. lib. 2.*

COLLECT. 972.

Super c. excommunicationis. de raptoribus.

Raptores bonorum sunt excommunicati, h. d. licet hodie per casum Bullæ Cœnæ absolutio est reseruata Papæ; Limita primò, vt non incurritur, si furtum nò excedit duos aureos, quamuis peccat, *Ego in decis. Curie Archiep. Neap. 123.* & moti fuimus per tex. in *l. si oleum, §. fin. ff. de dole*; Limita secundò in casu *decis. Sayr. 1. de sens. excommun.* vbi fuit dictum, quod capientes res naufragorum, vt eas dominis restituant, vel ignoranter capientes, licet non restituant, excommunicationem Bullæ cœnæ non incurrunt; Limita tertio quando essent bona naufragorum non tamen Christianorum, sed infidelium, ludæorum, hæreticorum, & aliorum quomocunque Christiani nominis inimicorum *Cornaz. in decis. Ro. Lucens. 22.* quam nota.

COLLECT. 973.

Super l. qui fitem, ff. de transactionibus.

Clausula rato manente pacto, de qua in textu operatur, vt quis possit vti remediis contrariis, vt fuit decisum in causa *Romana pecuniaria 10. Decembrii 1574. coram Robustorio*, vt patet in *decis. 57. diuers. lib. 2.* Intelligas tamen respectu obseruationis cōtra-ctuum, secus verò respectu contra-

uentionis, quia in eius fauorem nihil operatur, cū sit posita in eius odium, ideo prodesse non potest, vt aliquid per *Afflic. in dec. 220. num. 5.* & fuit dictum in vna *Valentina Castorum 11. Ianu. 1572. coram Orato*, vt patet in *decis. diuers. 15. nu. 2. p. 1.* quam nò ad gloss. nostram communiter receptam in verbo, cogetur, in vna *Romana pecuniaria coram Robustorio*. Amplia vt hoc procedat etiam si sit apposita clausulæ, quod, &c. qua pœna soluta, &c. vt est *decis. Rot. 99. lib. 3.* num autem iuramentum habet vim huius clausulæ, vide *Balb. in decis. 22.*

COLLECT. 974.

In liberum, C. de fideiussoribus.

Creditor per litis cōtestationem amittit ius eligendi ac variandi, quia creditor, cui plures res sunt hypothecate alternatiuè habet electionem ex prouisione legis, *Capp. in decis. 46. Ioseph. Ludou. in decis. Perus. 65. par. 3.* cuius conclusionis ratio est quia ius hypothecæ est indiuiduum, licet res hypothecate sint diuiduæ, & quot sunt res obligatæ, tot sunt obligationes *Afflic. in decis. 213.* & non diuiditur ex persona hæredum, *Pap. lib. 11. tit. 3. arrest. 1. Gall. decis. 64.* Hinc descendit, quod existentibus pluribus possessoribus rerum hypothecatarum, creditor potest eligere quem voluerit, & contra illum agere in solidum, *Guid. Pap. in decis. 432. Franc. Marc. in decis. 296. & 435. p. 1.* & idem in *decis. 930. par. 2. Rot. diuers. in decis. 17. p. 1. 2.* Limita hoc in annua pensione imposita super pluribus rebus, quia, debet agere contra quemlibet possessorem pro rata *Guid. Pap. in dec. 432. Franc. Marc. in decis.*

decis. 433. & 919. part. 2. & Rot. cit. decis.
Deueniendo tamen ad tex. animadu-
uertas, quod creditor variare non
potest, si semel lis est contestata su-
per vna specie bonorum, vel super re
electa iudex pronunciauerit execu-
tionem fore faciendam, *Capyc. in de-*
cis. 33. & cit. decis. 46. & de Franc. in dec.
53. num. 3.

COLLECT. 975.

Inc. gratum. de offi. delegat.

PER citationem perpetuatur iuris-
dictio. h. d. Amplia primò in casu
decis. Veral. 115. par. 1. vbi fuit dictum
quod citatio decreta per iudicem
delegatum in vita Pontificis, licet
fuerit exequuta eo mortuo, iurisdi-
ctionem tamè perpetuat, prout plu-
ries in *Rot. decisum refert Bisignet. in dec.*
1. de offi. deleg. & Rot. decis. 9. de dolo, &
contumacia in antiq. Amplia secundò,
& si citatio tantum reproducta esset,
non tamen exequuta, vt decidit *Gra-*
sian. in decis. Rota Marchie 209. Am-
plia tertio, etiam si citatio nondum
exequuta esset, ita *Cappell Tholos. in dec.*
340. Amplia quartò, vt per citatio-
nem desinat res esse integra, ita *Laffre.*
Balb. in decis. 60. quam nota ad text. in
6. relatum de offi. delega. Limita nunc
quando citatio esset nulla, quia ex
citatione nulla non inducitur iuris-
dictionis perpetuatio, quemadmo-
dum nec prauentio, *Balb. in decis.*
70. Sublimita per comparisonem
in *causa Maleuitana iurisdictionis coram*
Domino Accorambono Decano 12. De-
cembr. 1552. Limita secundò in ci-
tatione per edictum, quia tunc non
perpetuatur, quia dicitur impropria
citatio, *Capuaquens. in decisum. 118.*
parte 1.

COLLECT. 976.

Super l. 3. C. de pignoratitia actione.

CREDITOR possidens pignus, &
percipiens fructus, illos in fortè
computare tenetur, h. d. & ita deci-
sum refert *Osf in decis. 115. Franc. Mar.*
in decis. 167. p. 2. Rot. Genuen. in decisum.
4. Affl. B. in d. l. 373. Royz in decis. Lina.
5. Limita primò, quando ex pacto lu-
cratur, *Guid. Pap. in decis. 452. num. 14.*
& an tale pactum valeat, vide *Thessau.*
in decis. 78. Mynsinger. obseruat. 71. cent.
6. Limita secundò, quando fructus
adhuc extarent, quia ante consum-
ptionem non compensantur, *Ego in*
decis. Cur. Archiepisc. Neapol. 91 Limita
secundò quando creditor in re sibi
obligata directum dominium habe-
ret, & debitor vtile tantum, vt est
feudatarius, vel emphyteuta, *Balb.*
in dec. 29. Limita tertio si ipse credi-
tor ratione pecuniæ mutuatæ subieue-
rit labores notabiles, *Peregr. in decis.*
Patau. 99.

COLLECT. 977.

Super l. ne imitarius de Constit.

NON debet quis esse sapiens a-
pud semetipsum, h. d. cum glo.
Ex qua Ego infero ad *decis. Rubin. 99.*
vbi fuit dictum, quod in dubiis ad
finem, vt quis exculari valeat, semper
consulendi sunt periti; Infero secun-
do ad pulchram *decis. Laffred. Balb. 15.*
vbi iudex, qui iudicauit secundum
vnam opinionem, quam principales
Doctores tenent, puniatur in syndi-
catu, si contraria opinio erat com-
muniter approbata, secus si neurra,
Infero tertio ad *decisio. Sayr. 10. de pe-*
nitent. vbi fuit dictum, quod con-

sulons superiores, credens illum habere sufficientem scientiam, etiam si erret non peccat; Infero quarto ad *de. is. eiusdem* 11. *cod. tit.* ubi opinionem eligens, quam putat rationi conformem, satisfaci; Infero quinto ad *decision. Sayr.* 12. *cod. tit.* ubi consulens Doctorem, ubi sunt diuersæ opinionēs sequi tenetur quem Doctor diffinit.

COLLECT. 978.

Sup. tit. si filia & si Pater. ff. familia erciscunda.

Diuisio Patris inter filios habet vim ultimæ voluntatis, h. d. & si fuerit à Patre iurata non poterit ab eodem retractari, etiam obtentâ absolutione à iuramento *Ofas. in d. cision.* 125. *Verall. in decision.* 275. *par. 1.* & in *decis.* 288. *par. 2.* & 105. *Magon. in decis.* 64. *Rot. Florent.* cum liberum sit ei inter suos filios diuidere, sed non retractare, *Boer. in decision.* 14. & diuidendo in dubio præsumitur seruare æqualitatem inter eos, *Ioseph. Ludouic. in decision.* 26. *Rota Lucens.* nec poterunt filij illi contrauenire, *Faber in decis.* 4. *Cod. familia erciscunda.* Intelligence primo cum diuisio sit omnibus præsentibus, *Idem in decis.* 5. *cit. tit.* Intelligence secundo, cum diuisio sit æqualiter *Achill. de Grass. in decision.* 4. *de præsumpt.* & adeo non possunt contrauenire, vt aliter facta, quam testator voluit, est nulla, *Fab in decis.* 21. *Cod. cod. tit.* Amplia nunc text. vt Pater etiam possit prohibere diuisionem inter filios *Grammat. in decis.* 7. Intelligence ampliacionem, si intra certum tempus tantum fuerit prohibitio, alias secus, *Rot. Lucens. diuers.* 76. Intelligence secundo ampliacionem quando ex prohibitione

non oritur discordia inter eos, vel aliter decisio sit utilis, aliàs secus, *Boer. in decision.* 87. & *Gyl. obseru.* 139. *in fin. lib. 2.*

COLLECT. 979.

Super Clem. 1. de offic. Vicarij.

Appellatione beneficiorum Curatorum venit etiam Vicaria perpetua, h. d. Et hinc est quod Vicarius perpetuus dicitur Rector Curæ animarum, ita *Sayr. in decis.* 22. *de Const.* Inferitur secundò, quod in habitu residet Cura penes Rectorem, *Caputaquens. in decis.* 339. *part. 3.* Inferitur tertio, quod sicut Vicarius generalis Episcopi non potest conferre beneficia sine speciali facultate, & *fin. de offic. Vicar.* ita non potest conferre Vicariam perpetuam, nec illam erigere *Card. Put. in decision.* 39. *par. 2.* Inferitur quarto, quod Vicarius perpetuus habet de iure communis fundatam intentionem in iure percipiendi decimas, & iura parochialia pro sua congrua sustentatione, *Rota decis.* 5. *de Indultu in Antiq. Crescen. in decision.* 2. *de decimis, Caputaquens in decis.* 339. *par. 3.* in reliquis autem decimis habet fundatam intentionem Rector, vel is, cui beneficium est unitum, *Verall. in decision.* 353. *part. 2.* & in *decision.* 359. *part. 3.*

COLLECT. 980.

In l. fin Cod. de vendis. rerum Ciuicis lib. 11.

Ponit solemnitates adhibendas in alienatione rerum vniuersitatis. Tu verò decisive loquendo dicas nonnulla esse necessaria, & primò
Decreti

Decreti interpositio, *Balb. in dec. 12. &c.* aliquid per *Capp. in dec. 4.* nec de præfata solemnitate creditur Notario illa attestanti, vt voluit *Ros. Bononien. in simili casu*, vt patet in *decision. 1. Petri de Bening.* Limita quando præcessit superioris mandatum ad congregandum *Ego in dec. Cur. Archiepiscop. Neap. 31* quod quidem mandatum semper est necessarium secundum *decision. Guid. Pap. 106.* Requiritur secundò, vt interueniat etiam subhastatio, vt per *Capp.* qui alias solemnitates congerit in *decision. Neapol 93.* quam not. ad text. in l. loca. Cod. de locatone prædiorum lib. 11. Tertio requiritur, vt liberentur plus offerenti, *Bier. in decision. 248.* quam not. ad text. in l. fin. Cod. de algalia noua institui non posse, & de nonnullis aliis solemnitatibus in alienatione rerum Vniuersitatis, vide optimam *decis. Ioseph. Ludou. 93. numer. 37.*

in iis, quæ sunt communia pluribus, vt vniuersis debet adesse saltem duæ partes vniuersitatis, secus in iis, quæ sunt communia pluribus, vt singulis, quia tunc necessarius esset consensus omnium *de Franch. in decis. 97. Fran. Marc. in decis. 489.* Inferitur quinto, quod in actu vniuersitatis requiruntur saltem duæ partes vniuersitatis, *Idem Franc. Marc. in dec. 215. part. 1. & idem in decis. 783.* & dicitur tunc factum à maiori parte, *Idem in decision. 226.* & tunc patiter debent nominari singulorum specialiter adnotari, *Franch. Marc. in decision. 779. & 778.* quamuis *Mobed. in decis. 1. de reb. Eccles. non alien.* referat Rotam decidisse præfatam solemnitatem, non nisi in grauioribus negotiis necessariam esse, quam not. ad ornatum text. in c. quanto de his, quæ fiunt à maiori parte, Capis.

COLLECT. 981.

Super l. planè, ff. quod cuiusque vniuersitatis.

IN congregatione Vniuersitatis requiruntur saltem duæ partes omnium habentium vocem in dicta vniuersitate, h. d. Ex quo text. inferitur primo ad solemnem *decis. B. Ram. 175.* vbi fuit dictum, quod vt Rector expediat negocia vniuersitatis, requiritur duæ partes; Inferitur secundò, vt Procurator constitutus à minori numero duarum partium Vniuersitatis non valet *Mynfinger. centur. 1. obseruat. 82.* Inferitur tertio, vt duarum partium vniuersitatis, censetur factum ipsius vniuersitatis, *Afflict. in dec. 373.* Inferitur quarto ad *decis. Capp. 4.* vbi fuit dictum, vt Vniuersitas obligetur

COLLECT. 982.

In l. ab executore, C. quor. appellat. non recipimus.

AB executore non appellatur, h. d. Limita primo quando executor non admisit compellationem, quam de iure admittere debebat, vt in terminis voluit, ac refert in Senatu Sabaudie *decisum Faber in decis. 28. C. de appellat.* Limita secundo, vt valeat appellatio si fiat ab executore misto, *Raud. in decis. 29.* quia sicut recusari potest, ita ab eo appellari poterit, iuxta terminos c. noui. de appellat. Limita tertio, vt licet ab executore appellari non licet, tamen appellari potest à sententia, qua pronunciatum esse procedendum ad inchoatam executionem, *Franc. Marc. in decision. 376. & melius in decis. 91.* Limi-

ta quarto, quando executor excessit fines suæ commissionis, *Belb. in decis. 300.* quam not. ad ornatum c. *quis ad consultationem, de sententia. & re iudic.* & si non constet excessisse fines, admittitur quidem appellatio, sed interim iubenda est per Senatum executorio, *Fabr. in decis. 31. de appell.* Limita quintò in casu *dec. Bellam. 91.* ubi fuit dictum, quod existente Regionis Constitutione in contrarium poterit ab executore appellari.

COLLECT. 983.

In l. *filio familiae. §. dimiss. de legat. primo.*

Res prohibita, alienari non potest, h. d. Intellige quando fuit factum, ut res in familia maneat, quia tunc inducitur fideicommissum *O. f. in decis. Pedem. 50.* Subintellige in casu mortis si testator voluit bona sua remanere in familia, *Magon. in decis. Florent. 70.* & propterea ei cuius contemplatione alienatio prohibetur, censetur relinqui fideicommissum *Gomez. Leo. in decis. 43.* & si fieret filio, extenderetur etiam ad posteros, *Capp. in decis. 108.* Limita si expressè verbis testatoris fuerit facta fauore agnationis, ut sua bona in ea perpetuo remanerent, tunc enim debet extendi ultra quartum gradum, *Myning. obseru. 64. cent. 6.* Interit ex text. quod alienatio rei prohibita alienari per testatorem, est ipso iure nulla, *Grammat. in decis. 93.* Limita secundò in prohibitione facta ad tempus, quia post illud censetur permessa, *Verall. in decis. 23. p. 1. & in decis. 399.* Sublimita, quando fideicommissum fuit inductum ante inhibitionem, *Magon. in decis. 149. Rot. Flo-*

rent. Amplia tex. ut prohibita per testatorem alienatione, censetur prohibita census constitutio, Verall. in decis. 17. par. 1.

COLLECT. 984.

In l. *unica. C. de monopolio.*

Omnes confederationes, coniurationes, & conspirationes, siue ligæ Ciuitatum, & aliorum locorum illicitæ sunt, h. d. & ratio esse potest, quia in dubio præsumuntur illicitæ ut pulchrè refert decisum *Myning. cent. 6. obseru. 2.* quam not. ad limitationem *tex. in l. 1. ff. quod cuiusque vniuersitatis*, & de pœna contra facientium vide *decisum. Rot. Auemionen. 89.* Nunc autem limita quando Congregatio, seu liga tēderet ad bonum finem, puta ad validitatem Ecclesiæ, quia tunc licita est *Fran. Marc. in decis. 455.* Limita secundò, quando Congregatio fieret pro tuitione iurium Ciuitatis, ut refert decisum *idem Franck. Marc. in decis. 126. p. 3.*

COLLECT. 985.

Ad glo. *celebrem in c. fi. de Europas.*

Priuatio non intelligitur nisi in casibus à iure expressis, h. d. & ita decidit *Achill. de G. off. in decisum. 1. de iuriur. Rot. Auers. decis. 769. part. 1.* Hinc inferitur, quod nullum crimen, etiam priuatione dignum, inducit priuationem ipso iure in beneficiis, ut pulchrè per Rot. decisum testatur *Farinac. in decis. 134.* Hinc inferitur secundò, quod priuatio beneficij est nulla, quando fuit facta absque citatione personali præcedenti, *Verall. in decisum. 375. part. 2.* quam decisio. amplia,

amplia, vt nec sufficiant coniecturae, *Roi. decis. 770. in antiq.* cuius ratio est, quia semper quod agitur de re graui, necessaria est citatio, *Mohed. in decis. fin. de dolo & c. summa.* Secunda est ratio, quia est actor praeiudicialis, & propterea indiget citatione, *Cassad. in decis. 4. de sequitr. poss. ff. & si uel. Rot. decis. 21. de dolo & consumas. in antiq.* Infertur tertiò, quod in dubio non praesumitur potestas priuandi, & propterea à non habente potestatem facta est nulla, *idem V. cass. in decis. 373. part. 2.* Infertur quartò, quod priuandi forma, ac modus non probatur per uerba enunciatiua, *idem in decis. 372.* & an Episcopus, & Capitulum poterunt aliquem priuare beneficiis, vide *eundem in decis. 374. part. 1.* quam nota ad *cap. 1. de cleric. non resistent. num.* autem à sententia priuationis detur appellatio, vide *solemnem decis. Roi. March. 25. penes de Amat. in affirmatiuam, quam nota ad limitationem text. in l. à mulier. C. de appellat. num.* autem ad priuationem sufficiat vnica priuatio, vide pulchrè per *Garz. à Tollet. in decis. 54.*

COLLECT. 986.

Super l. si pro lusorio, §. 1. ff. de appellat. recipien.

Tertius veniens in causa auditur, hoc dicit. Verum, vt hæc conclusio procedat, nonnulla concurrere habent, & primo, quod de suo interesse saltem summarie probet, *Ioseph. Ludou. in decis. Perus. 26. Doct. de Rot. in decis. 53. de iudiciu. in antiq. Crescent. in decis. 13. de rescriptis, Rot. Roman. in decis. 1. cit. sit. in antiq. Rot. Genue. in decis. 143.* Secundo, quod

audiatur in illis terminis, in quibus reperitur causa, vt pulchrè decusum refert *Affuel in decis. 15.* Tertiò, vt ueniat saltem vno de tribus modis, scil. Primò, vt assistat, ne fiat collusio. Secundo, vt causam adiuuet ad victoriam. Tertiò, assumendo in se litem, quæ ad eum pertinet principaliter, *Gayl obseru. 70. lib. 1. B. nunt. in decis. 76.* Nonnulla tamen poterit facere ille tertius.

COLLECT. 987.

Super l. si ita, §. ea lege. ff. de verborum obligationib.

Alienatio prohibita regulariter non impedit dominij translationem, hoc dicit, & ita fuit decusum in nonnullis Italicis tribunalibus, prout Petus testatur *Ioseph. Ludou. in decis. 68. part. 2.* Florentie testatur *Magon. in decis. 47. & 112.* Neapol. vt per *de Franch. in decis. 35. part. 2.* Francie refert *Papon. lib. 1. tit. 10. arrest. 1.* Verum animaduertendum pro decisionum intellectu, quod competit actio ad interesse, si alienatio fiat contra alienantem, & eius hæredes, *Gayl. obseru. 16. lib. 1. & aliquid per Magon. in decis. 102. num. 19.* Nunc limita supra firmatam regulam, & primò, quando adest hypotheca, quia tunc impedit dominij translationem, vt refert decusum *Crescent. in decis. 1. de pignorib.* Intellige quando hypotheca esset specialis, secus si generalis esset, *Balbus in decis. 339.* quam nota ad ornatum text. in *l. lucet. C. qui piores in pignore, Papon. libro 11. tit. 10. arrest. 1. Gomez. Leo in decis. 59.* Limita secundo fauore dotis, *Rauden. in decisione 17.* Tertiò limita fauore vltimæ voluntatis, vt refert decusum *Magon. in decis.*

19. *Rot. Florent.* Limita quartò quando adest pactum resolutiuum annullans contractum *de Franch. in decis. 355. part. 2.*

Marc. in decis. 699. & in actù Collegij, vt decidit idem Marc. in decis. 1128.

COLLECT. 989.

COLLECT. 988.

In cap. pastoralis, de offic. ordinat.

Super l. sodalit, ff. de coll. giu ill. c. 11.

Sedet materia collegij. Super qua animaduertas primò, quæ concurrere habeant ad erectionem noui Collegij, & vide *Boer. in decis. 115* licet in vno ius vniuersitatis, ac Collegij esse possit, *Franc. Marc. in decis. 367.* Collegiati tamen amplam obtinent potestatem, præsertim primo, quia habent ius imponendi collectas, *Ioseph. Ludow. in decis. 43.* Secundo quia possunt condere statuta, & Syndicum creare, *Franc. Marc. in decis. 165.* verum vt congregari possint, necesse est, vt Principis præcedat licentia, *Guid. Pap. in decis. 106.* Tertio, quia maior pars collegiarum potest recipere aliquem in Collegio, licet minor contradicat, & statutum Collegij contrarium disponat, *de Franch. in decis. 2.* Quarto, quia possunt Societatem coire, communem bursam habere, Syndicum, & Receptorem creare, *Franc. Marc. in decis. 799.* Quinto, quia personarum appellatione non venit Collegium, *Verall. in decis. 42. part. 3.* Sexto, quia Collegium potest præscribere contra Collegium, *Card. Put. in decis. 387. lib. 2.* Nota tamen duo pro huius materie coronide. Primo, quod priuilegium concessum priuilegiatis non comprehendit Supernumerarios Doctores eiusdem Collegij, *de Franch. decis. 134.* Nota secundo, quod suffragia sunt præstada in communi, & collegialiter, *Franc.*

Archiepiscopus in Episcopos suffraganeos in causis appellationum tantum iurisdictionem habet, h. d. Amplia primò, vt nec possit sumere Vicarios in Diocesi Suffraganeorum pro futuri appellationibus recipiendis, vt pulchre refert decisum *Mohed. in decis. 5. de appellas.* Amplia secundo, vt citra appellationis articulum, nec partibus consentientibus aliquid cognoscere valeat, *Balb. in decis. 91.* quam nota ad text. in cap. 1. de foro compet. in sex. o. Limita tamen singulariter text. in casu *decis. Rot. collect. à Farinac. in decis. 16.* vbi fuit dictum, quod Iudex appellationis super nouis prætentionibus, & in priori causa non deductis, dependentibus tamen ex eodem fonte iudicare potest.

COLLECT. 990.

Super Constit. Aegidiana.

Hæc Constit. inhæret Juri communi, quia prohibet appellationem à possessorio, licet de Jure canonico erat, secus cum à quolibet grauamine poterat appellari, vt refert decisum *Cappel. Theol. in decis. 501.* Amplia hanc constiunt. procedere in quolibet plenario possessorio, *Bella. in decis. 22.* Amplia secundo siue possessorium fuerit adipiscendæ, seu retinendæ, aut recuperandæ, *Ioseph. Ludow. in decis. Perus. 20. part. 1.* Nunc li-
mita, & primò, vt illa locum non habeat,

beat, præterquam in terris S.R.Ecclesiæ immediatè subiectis, *Balb. in decis. 99.* ex qua infero ad duas decis. Prima est *Verall. 126* vbi fuit dictum, quod cum Ciuitas Auenion. sit subiecta immediatè Ecclesiasticæ Iurisdictioni, in ea locum obtinet Aegidiana. Infero secundò, quod locum non habet in ciuitate Parmarum, & Placenzæ, ratione, de qua supra *Rot. duar. in decis. 181. & 385. lib. 3.* Amplia etiam & tertio, quod causa Romæ ageretur super bonis in dictis locis positus, vt fuisse decisum testatur *Gratian. in decis. 55.* Limita etiam quories ageretur quoad condemnationem fructuam, vt refert decisum *Crescent. in decis. 5. de appell.* quam nota ad *doctr. Bare. in l. si creditor, §. 1. ff. de appell.* Limita secundo, quando super possessorio esset diffinitiuè pronunciatum, ita *Bonini. in decis. 79. Rot. Bonon.*

COLLECT. 991.

Super cap. cupientes, in verb. priuatus, vbi Archid. de elect. in 6.

CAuemr, quod vbi quis priuatur beneficio, in loco vbi sit priuatio, dicitur vacare beneficium, & propterea ob priuationem Romæ factam, beneficium Romæ vacare dicitur, *Peregr. in decis. 71.* Intellige tamen iuxta terminos *decis. Verall. 327. part. 3.* vbi fuit dictum, quod vacatio in Curia inducitur, si beneficium vacat per sententiam priuationis latam in Curia contra præsentem, secus si contra absentem, & non veram contumacem. Amplia per *decis. eiusd. 325. part. 3.* Intellige secundò, dummodo priuationis sententia præcedat, *B. signet. in decis. fin. de re iudic.* Amplia secundò, vt reg. de triennali non habeat locum in beneficio vacante

in Curia per priuationis sententiam, *Caputaq. in decis. 48. part. 3. & facit decis. Rot. 33. de proband. in antiq.*

COLLECT. 992.

Super cap. 1. de foro compet. in sexto.

Iudex appellationis non potest articulum appellationis omittere, & causam principalem cognoscere, h. d. Hinc est, quod Iudex appellationis non potest delegare, *B. Item. in decis. 14.* & solum cognoscit super deuolutis per appellationem, *Pap. lib. 19. tit. 1. arrest. 5.* quam nota ad *elem. appellanti. de appellat.* & si fuerit appellatum à sententia lata super possessorio peritorio suspenso, non poterit Iudex appellationis super vtroque pronunciare, *Rot. decis. 15. de sentent. & re iudic. in antiq.* & primo est pronunciatum super causa appellationis, quam super principali, *Buer. in decis. 257.* & Iudex appellationis ab interlocutoria non debet omisso appellationis articulo de causa principali cognoscere, vt est *decis. de Laurenti. Ahenion. 102.* Amplia quamuis verba rescripti includerent etiam cognitionem negotij principalis, *Bellam. in decis. 419.* Amplia secundo etiam si mille commissiones emanarent super negotio principali, quia non censetur commissum nisi, &c. *Rot. decis. 67. de appell. in nou.* Amplia tertio vt grauare censetur Iudex, qui articulos partis aduersæ tacitè reiecit, procedendo in causa principali, vt voluerunt *Rot. Perns. decis. 38. Rot. Bonon. decis. 7. Senat. Pedem. decis. 26 & Rot. Auenio. decis. 102.* Limita secundò vt Iudex appellationis iurisdictionem habeat in Territorio Ordinarij, *Guid. Pap. decis. 36.* Limita tertio in pulcherrimo casu *decis. Frimis. 6.* vbi fuit dictum,

quod Iudex grauaminis, totam quo etiam de negotio principali actum fuit, debet de grauamine prius, seu toto negotio principali cognoscere. Limita quarto in casu *decis Mohed. 6. de app. l. vbi fuit decifum*, quod commissio appellationis tribuit iurisdictionem, vt possit pronunciari, tanquam in prima instantia, omiffa appellatione, quando habet clausul. & totius negotij principalis vt voluit etiam *Borgnin. Cauall. in decif. 27.*

COLLECT. 993.

Super cap. ad aures, de prescript.

DECIMAE praefcribi possunt, h. d. Limita in illis, quae Deo debentur in signum vniuersalis dominij quia in totum praefcribi non possunt, *B. lib. decif. 29.* tamen quota illarum vniufortmiter soluta praefcribi potest, *Franc. Marc. decif. 205 p. 1. & decif. 667. part. 2. Papon. lib. 1 tit. 12. arrest. 3. Ioseph. Ludou. decif. P. ruf. 106. Guid. Pap. decif. 284.* Amplia, vt etiam a laicis praefcribi possint, *idem Guid. Pap. d. decif. 284.* *Mohed. decif. 250. Franc. Marc. decif. 17.* quia ipsi post Conc. Lateran. sunt capaces decimarum ex priuilegio Apostolico, *Verall. decif. 245. part. 1.* verum debent probate illas exegisse a tempore immemorabili cum allegatione tituli, *idem decif. 367. part. 2.* nec actatur ad probandam aliam infudationem, *Capp. Thol. decif. 440* licet clerici agentes ad decimas debent de titulo docere, & non sufficit decennalis possessio, *Cardin. Put. decif. 371. lib. 1.* Idem si agerent iudicio possessorio, *Put. decif. 413. lib. 1.* & qualis titulus requiratur, vide *Verall. decif. 12. part. 1. & decif. 306. p. 3.* & quanto tempore ius percipiendi decimas praefcribatur vide *Ioseph. Lud. decif. Perns. 72.* Sed intra

quod tempus detur restitutio contra praescriptionem Decimarum, vide *Pap. l. b. 12. tit. 3. arrest. 23.* & num autem consuetudo de Decimis, vt minores soluantur ad hoc, vt valeat, requiratur probatio Papae, tradit *Roer. decif. 236.* & an laicus ipoliatus Decimis possit petere in integrum se restitui, vide *Guid. Pap. decif. 238.*

COLLECT. 994.

Super l. cum gloss. item habet, ff familia eriscunda.

LOQUITUR de clausula accedente consensu, in qua animaduertas, quod inducit conditionem, *Card. Put. decif. 18. lib. 3 & decif. 282 eod. lib.* & fuit resolutum in causa *Acheruntina fructuum 19. Iunij 579 Rot. diuers. decif. 74 p. 2* & aliquid per *Put. decif. 169. num. 2 lib. 3.* Amplia, vt non sufficiat tacitus consensus, sed requiratur expressus, *idem decif. 282. num. 3. lib. 1* & fuit dictum in *dict. Acheruntina fructuum coram Branno.* Limita nunc, & intellige quando est appositae in supplicatione, secus si in breui, quia tunc inducit conditionem, sed stat causatiue, quia litterae sine consensu non fuissent expedire, prout nec breue, *Put. decif. 13. lib. 5.* & aliquid *decif. 439 in fin. lib. 1. Verall. dec. 110. & decif. 213. num. 1. part. 1. & decif. 183. part. 1. Peregr. decif. 74. lib. 1.* & in simili fuit resolutum in causa *Elboren. pensionis 27. Octobris 1595. coram Corduba,* vbi in claus. cuius ad id expressus accedat consensus, & in *vna Romana census 13. Martij 1556. coram B' archetto,* vbi clausul. obtento consensu. Animaduertas secundò, quod haec claus. in collatione beneficij de Jure patronatus cum reſeruatiōe pensionis, & facultate transferendi refertur tantum ad collationem tituli, non autem

tem ad reservationem pensionis, neque translationem, quia in reservatione pensionis non requiritur consensus patroni, *Cassid. in decis. 3. de l. repationatu*, & fuit resolutum in vna *Collubrien. pensionis* 11. Februarii 1598. *com. ram Seraphino*.

COLLECT. 995.

Super cap ad nostram, il secondo de iureiur.

Hic propiè sedet materia monitorij de qua etiam scripti in Collect. 102. Nunc verò videndum erit, qui in monitorio non comprehendantur, ac reuelare non teneantur. Et primo Principalis reuelare non tenetur, *Franc. Marc. in decis. 648*. licet ad restitutionem teneatur, *Mayna d. decis. 91. lib. 2.* & propterea in Curia Archiepiscopi. Neapolitan. ad rollendos scrupulos, nunquam decernit monitoria contra principales non reuelantes, sed tantum contra non restituentes, vt decisum refero, *Ego met in decis. 112*. Secundo, quod id, quod aliquis scit, probare non potest, *Triuis. Rot. Venet. decis. 50. pars. 2.* quam nota ad text. in *cap. plerumque 2. quest. 3.* Tertiò patet, qui scit, illum ad cuius instantiam fit excommunicatio non habere ius, *Sayr. decis. 8. de sentent. excommunicis*. Quarto non comprehenduntur Aduocati, & Procuratores, vt refert decisum *Faber in decis. 54. C. de probat.* & ita patet refert in Senatu Panorm. decisum *Cassid. decis. 71*. Quinto non sunt monitoria concedenda quoties turpia, & infamatoria continerent capita, pulchrè idem *Faber in d. cis. 49. sed. iur.* quam not. pro ornamento *Doctrim. Bart. in l. Marcellum. ff. de rer.*

amotar. adion. Sexto reuelare non tenetur ille, qui timet damnum sibi infertur ex reuelatione, *Maynard. decis. 22. lib. 3.* Pro Coronide tamen huius materie ad nonnulla practicable animaduertere debes, & primo, quod sententia est concedenda merè interlocutoria, vt decidit *Cur. Archiepisc. N. ap. Ego in decis. 90.* ex qua decisio. infero ad duo alia, & primo ad *decis. Rot. Maribapenes Gratian. 97.* vbi propterea à sententia concessionis monitorialium fuit reiecta appellatio, & ita censuit *Sacra Congregatio super Conc. Trid. sess. 24. c. 10.* Infertur secundo ad *aliam decis. Cur. Archiepiscopal. de qua per me in d. cis. 3.* vbi fuit dictum, quod sententia excommunicationis est merè interlocutoria, & non obstante partis contradictione, si est iniusta poterit reuocari, quam not. pro ampliatione l. *quod iussu ff. de re iudi.* Secundo animaduertendum, quod qui testimonium dicit vigore monitorialium ad finem reuelationis tantum, potest, & debet repeti ad finem probationis, *Faber in decis. 5. C. de testibus*.

COLLECT. 996.

In l. iubendum, C. de sacrosanct. Ecclesiis.

Bona Ecclesiæ prohibentur alienari inconsulto Principe, h. d. licet de hac materia scripti in *Collect. super cap. nulli de rebus Ecclesiæ non alienand.* & in *ext. aua. ambrosiè*, ultra ibidem nota hic *decis. Osas. 99* & sex casus in quibus possunt bona Ecclesiæ alienari, vide per *Guid. Pap. decis. 100.* & de rebus Ecclesiæ alienatis à Principe. *Assi. in decisione 161.* & quod non sufficiat ætis alieni narratio, sed illud subesse probari debeat,

tradit *Osfab. decif. 172.* res tamen Ecclesie absque solemnitate, & vilitate non possunt alienari, *Balb. decif. 121.* & est ipso iure nulla *Seraph. decif. 278.* Limita primò in alienatione modicę terrulę *idem in decif. 401.* Limita secundo in rebus alienari solitis *idem in decif. 1490.* & ratio est, quia res semel effecta alienabilis, censetur perpetuò absque solemnitate, *Garz. in decif. 99.* Limita tertio in rebus inutilibus & Ecclesie onerosis, *Guid. Pap. decif. 156.* Limita quarto, quādo contrahitur cum Papa, quia eius auctoritas supplet defectum solemnitatis, *Capyc. decif. 16. Rot. collat. à Farinac. decif. 300.* quod amplia etiam si contractus cum Papa celebraretur, tanquam priuata persona, *Seraph. n. decif. 1027.* Limita quintò in alienatione rei de mensa Episcopali eius vita durante facta *Mohed. decif. 7.* Limita sexto, quando vna Ecclesia particularis alienat alteri Ecclesie particulari, quia tenet alienatio, cum finis prohibitionis de non alienandis bonis Ecclesie fuerit in consulendo indemnitati Ecclesie vniuersalis, vt *decifum* optimè affirmat *Truif. decif. 56.* Limita septimò quando per alienationem nulla fuit sequuta traditio quia tunc non censetur translatum dominium, fuit dictum in vna *Placentina bonorum 17. Octobr. 1581.* testatur *Seraph. de. 1340.* Sublimita si elapso tempore 40. annorum, quia tunc transferatur possessio, etiam ex contractu nullo, quando nullitas non est ex capite defectus consensus, *idem Seraph. decif. 681.* Limita octauò, vt tertius non possit dicere de nullitate contractus de rebus Ecclesie sine solemnitate, *Seraph. decif. 278.*

Nota generaliter hanc materiam quod tractatus requiritur etiam in

præfatis bonis alienandis iuxta terminos *cap. 1. cod. tit. in sexto*, nec probatur per verba enunciatiua in instrumento apposita, *Balbus decif. 20.* aliquid per *Grammat. decif. 79. num. 16.* Sed requiritur alia probatio, *Guid. Pap. decif. 151. Borgnin. Cauale. decif. 17.* & ratio est, quia hoc modo probare est pro forma *Papen. lib. 1. tit. 13. art. 11.* 3. *Guid. Pap. decif. 149. decif. Perus. 93.* aliquid per *Cauale. decif. 16. num. 27.* & vltra tractatum requiritur etiam nominatio omnium Capitularium, *Mohedan. decif. 143.* quod amplia procedere etiam, licet cedat in euidentem Ecclesie vilitatem, *de Franch. decif. 35. Magon. decif. 69. Put. decif. 310. lib. 1.*

COLLECT. 997.

Super cap. in aliquibus, § fi. de Decimis.

IN Decimis attenditur consuetudo loci, h. d. Licet consuetudo loci in Decimis, vt minores soluantur, ad hoc, vt valeat, requiritur probatio Papę, *Boer. decif. 236.* & quod in illarum solutione attendatur Consuetudo, tradit *de Franch. decif. 103. & 124.* & Consuetudo Archiepiscopatus, & non Archiepiscopatus in modo soluendi decimas est attendenda, *Cardin. Put. decif. 176. lib. 3.* & in hac materia requiritur tempus 40. annorum ad inducendam consuetudinem *Gomez Leo decif. diuers. 77.* & quomodo huiusmodi Consuetudo probetur tradit *Bellam. decif. 455.* & quod probari debet ex parte Rectoris tradit *Verall. decif. 243.* hinc est, quod si extat consuetudo immemorabilis, vt Decimę soluantur de grano recondito in horreis si petantur solui in herbis, & fundis non est audiendus

diendus, *Balb. in decis. 33.* & existente consuetudine deberet etiam de venatione, & molendinis *Franc. Marc. decis. 530.* & Rusticus cogitur suis expensis deferre Decimas vique ad Ecclesiam, *Cappell. Tholos. decis. 413.* & si ne feminis, & expensarum deductione, *Franc. Marc. in decis. 198. part. 2. Cypre. decis. 23. Card. Put. decis. 100. Papon. lib. 1. tit. 12. arrest. 12.* & est soluenda de omnibus *Mohed. decis. 69.* Animaduertendum tamen est, quod Consuetudo aliorum locorum est attendenda circa Decimas, *Mohed. decis. 68.*

COLLECT. 998.

In lres indicata. ff. de reg. iur.

Res iudicata pro veritate habetur, & ei in dubio standum est, h. d. Limita primò in Principe, qui poterit rei iudicatæ derogare *Mohed. decis. 5. de sentent. & re iudic.* Intellige in Principe Superiorem non recognoscen- te, aliàs secus, vt voluit *Iass. id decis. 122. part. 2.* Intellige secundo, vt eius quæsitum ex sententia tolli possit per Principem, non tamen Dominium, *Rot. Roman. diuers. decis. 368. part. 1.* Sublimita sublimitationem nisi esset ius quæsitum ex contractu, quia non potest etiam de plenitudine potestatis, *Rot. decis. 16. n. 7. part. 2. diuers.* Amplia primam limitationem quanuis de potestate Principis in derogando rei iudicatæ loquatur, vt vt procedat, an extendatur etiam ad Ducem Mediolanum, quia ipse potest, ea quæ Supremus Princeps, pulchre ac omnino videndus *Mohed. in decis. Rot. Roman. 6. de sentent. & re iudic.* Amplia secundo in Duce Mantuz, quia ipse quoque iura Imperij obti-

net, vt refert decisum *Sayr. in decis. 13. de censur.* Amplia tertio in quolibet Principe Superiorem non recognoscen- te, quia quilibet ipsorum potest per suum rescriptum Jus quæsitum ex sententia auferre, vt voluit *Magon. in decis. Florent. 26. 60. & 73.* Amplia & eo fortius in Imperatore, quia *clement. 1. de probat.* loquens in Papa, & in Principe locum etiam obtinet in Imperatore, *Mohed. decis. 3. de fide instrum.* Amplia quinto nedum in Principe, verum etiam in patre, quæ poterit iuri sibi ex sententia compe- tenti derogare, *Rot. decis. 114. part. 1. & 279. part. 2.* & renunciare censetur quis rei iudicatæ patiendo, quod procedatur super meritis, & eadem causa instruat, pulchre *Mohed. decis. 4. de sentent. & re iudic.* referens ita decidisse *Rot.*

COLLECT. 999.

Super cap si plures 21. quest. 1.

Colligo ex hoc text. quod Com- mendatarius æquiparatur be- neficiario, hinc euenit, quod ipse facit omnes fructus suos, sicut alij ti- tulares perpetui, *Cassad. decis. 31. super regul. Put. decis. 25. lib. 1.* & talis com- menda requirit ætatem, & alias qua- litates legitimas, sicut verum benefi- cium, *Caputaq. decis. 127. part. 1.* quæ facit ad *nemo deinceps de elect.* Hinc est, quod regula de infirmis resignan- tibus intrat in commendis perpetuis, *Cassad. decis. 32. super regul.* aliquid per *Rot. decis. 80. lib. 3. diuers.* sicut etiam Regula de publicanis resignan- tibus locum obtinet etiam in Com- menda, *Faber decis. 40. Cde Enscod & Cleric.* Item in impetratione alterius beneficij, aliàs gratis erit nulla, *Put.*

decis. 172. lib. 1. Capyc. decis. 3. nu. 6. Item talis Commenda inducit incompatibilitatem inductam à c. de multa, de prebend. & exirauag. execrabilis, eod. titulo, & hodie expresse disponitur per Concil. Trident. sess. 7. cap. 2. & 4. licet antea secus dicebatur, *Cassad. decis. 32. super regul. Caput aquens. decis. 147. part. 1. Put. decis. 33. part. 1. & decis. 1275. lib. 3.* Item Regula de trienniali procedit etiam in Commenda, *Rot. diuers. decision. 775. part. 3.* Item regula de verisimili noticia, *Cassad. decis. 30. super regul.* Item Commendatarius perpetuus tenetur verificare narratiuum, sicut quilibet alius beneficiatus, *Put. decis. 154. lib. 3. per quam decision. fuit recessum à decisio. 1247. lib. 3. eiusdem Put. prius facta, vbi contrarium Rot. tenuerat.* Item Commendatarius Abbas alicuius Monasterij, dicitur similiter Prælati, *Rot. diuers. dec. 346. part. 3.* Hinc est, quod potest remittere denunciations requisitas ad matrimonium, quæ fieri deberent in suo territorio iuxta Concil. Trident. sess. 24. can. 1. de reform. Sayr. decisio. 9. de sponsalibus. Item sicut beneficiatus potest suum beneficium ad fauorem resignare, iuxta *decision. tertiam Garz.* ita etiam Commendatarius, *Rot. diuers. decision. 80. part. 3.* Item sicut beneficia sunt perpetua, ita pariter & Commenda, *Rot. decis. 791. part. 2.* quicquid dicat *Rot. Bifignet. decis. 1. in antiq.* In aliquibus tamen casibus beneficiatio non comparatur, prout primo in casu *Put. decis. 272. lib. 1.* Item quia non potest talis Commendatarius agere spolia, *idem in decis. 106. part. 3.* Item quia cessat per supruenientem nouum titularem, *Caput aq. in decis. 146. num. 1.*

part. 1.

COLLECT. 1000.

Ad l. offa. ff. de religiof. & sumptib. funer.

CApud sepulchri potest exhumari pro facienda anatomia, h. d. cui congruit etiam titulus de cadaueribus punitorum, Limita, ac intellige quando esset punitorum, aliàs secus, ita decisum refero in *decis. Cur. Archiep. Neap. 90.* Limita secundò, ut nec ad effectum visitandi, ac cognoscendi exhumari potest, cum videretur agi de iniuria Ecclesiæ, & ipsius sepulchri præsertim, quando ex exhumatione poterat oriri scandalum, ita decisum refert *Macrat. in decis. 112. & 13.* ita pariter Ego respondi Illustriss. Cardinali Spinello mihi hoc petenti, allegando pulchram *decis. Causale. 16. part. 5.* licet aliud actum fuit, quoniam autem pœna infligatur contra spoliante mortuum tradit *Marta in decis. Rot. Pisane. 173.*

COLLECT. 1001.

Super h. si quando, in Auth. vi nulli iudicium.

Mulier propter adulterium amittit dotem, h. d. Amplia primo procedere etiam in donatione propter nuptias, & bonis paraphernalibus, *Franc. Marc. decis. 513.* Nunc limitatur & primo non procedere, quando vxor comississet adulterium de consensu viri, vel vir cum alia muliere adulterium commississet, *Balb. in decis. 522. p. 3.* Limita secundò, quando vir post adulterium ipsam vxorem adhuc receperit, & reconciliauerit, *Boer. in decis. 338.* Limita tertio, quan-

quando mulier adultera habet patrem, tunc enim pater non amittit dotem propter filiz adulterium, vt fuisse decifum Francie refert *Papon. lib. 22. tit. 9. arref. 5.* Limita quarto si talis adultera haberet filios ex primo matrimonio, *Robin. in decif. 339. Boer. in decif. 338.* Limita quinto, si maritus adulterij occasionem præbuit, *Franc. Marc. in decif. 729.* tunc enim sibi ipsi imputari debet ex regula *damnum de regul. iur. in 6.* Limita sexto si vxor per vim adulterium commiserit, *Papon. li. 3. arref. 23.* Limita septimo, vt licet amittat dotem, tenetur tamē maritus illam subuenire pro victu, & expensis lijs, vel consentire, vt fiat alienatio dotis, vt decifum refert *Papon. lib. 24. tit. 6. arref. 2.* Limita octauo, vt maritus, non obstante, quod vxor dotem amisit, tenetur tamen illam alimentare, *Peguer. in decif. 20.* Amplia secundo, quod maritus pariter venit obitus adulterium puniendus; qna autem pœna vide per *Papon. li. 22. arref. 2 & 3.* cui autem applicetur dos vide per de *Franch. in decif. 421.*

COLLECT. 1002.

Super c. 1. de iurciur. in 6.

Officiales in ingressu officij iurare debent, h. d. & ita decifum refert *Rot. dimer. Franc. lib. 21. dec. 4.* de cuius iuramenti forma, vide per *Papon. lib. 4. tit. 8. arref. 1.* Amplia primo, vt ad tale iuramentum præstandum cogendi sunt etiam Assessores, Idem *Papon. qui dicit decifum lib. 6. tit. 2. arref. 26.* Amplia secundo in casu *Franch. Marc. in decifion. 682.* vbi fuit dictum, quod quilibet Iudex debet iurare publicè officium suum exercere bona fide, & sine fraude, & nil

dedisse pro officio; Amplia tertio, vt præfatum iuramentum non possit eidem Officiali remitti, *Mynfing. cent. 2. obseru. 76.* quam diligenter nota ad *tex. in c. tuū de testib.* Amplia quarto, vt hoc iuramentum exigat tacitum scripturatum vt pulchrè refert in *Rot. Tauri. decifum Theff. in decif. 47.* quam not. ad ampliationem *gloss. in clem. ad nostram de magistris.*

COLLECT. 1003.

Super l. si in seruum. § si quis Iudex ff. de arbitrio.

In iudicem ordinarium compromitti de iure non potest, h. d. Limita primo in casu *decif. Balb. 411. p. 3.* vbi fuit dictum, quod in ordinarium compromitti non potest tanquam in arbitrum, sed bene tanquam in arbitratores, quam not. ad *tex. in l. societatem, § arbitrorum. ff. pro socio;* Limita secundo, in casu *decif. Rot. Sabaudia, de qua per Fabrum 2. C. de arbitrio,* vbi in iudicem ordinarium potest, tanquam in amicabilem compositorum compromitti. Limita tertio, in pulcherrimo casu *decif. Grammat. 9.* Limita quarto existente stylo, seu ritu in contrarium alicuius Tribunalis, ita decido *Ego ipse in decif. Cur. Archiep. Naap. 122.* & de hoc *tex. qui limitatur* quando in ordinarium compromittitur, vt in arbitratorem probat pulchrè *Guid. Pap. omnino videndus in decif. 99.* ac etiam *Franc. Marc. in dec. 464. p. 1.*

COLLECT. 1004.

In c. 1. & 2. de in integrum restitut. in sexto.

Ecclēsia post quadriennium non admittitur ad petendam resti-

ruptionem in integrum, h. d. Ex quo sequitur, quod intra illud tempus bene potest petere iuxta *dec. Balb. 33.* verum debet probare lationem *Guid. Pap. decif. 170* & quando dicatur leſa tradit *Cavale. decif. 16. nu. 44. & dec. 31. num. 1 p. 2.* Quod amplia, vt poſſit illā petere etiam aduerſus quadragenariam præſcriptionem Ego in *decif. Caria Archiepiſc. Neapol. 99.* & aliquid per *Borgnin decif. 29. p. 2.* Limita nunc iex tripliciter, & primo in caſu *decif. Put. 286.* vbi fuit dictum, quod Eccleſia poteſt durante prælati alienantis vita, reſtitutionem petere, etiam quadriennio elapſo, & ſic limitatur *text. in l. ſi. C. de tempor. in integr. reſtit. Balb. decif. 329.* Limitatur ſecundo in beneficialibus, nam in his admittitur quilibet ad reſtitutionem in integrum petendam poſt quadriennium, *Card. Put. in decif. 34. lib. 1.* Limitatur tertio exiſtente conſuetudine in contrariū, *Maynard. in decif. 200. lib. 5.* Limitatur quarto in Territorio Sabaudie, nam decennium ſubrogatum fuit loco quadriennij, *Faber. in dec. ſ. 1. C. de tempor. in integr. reſtitut.* Limitari poteſt quinto in caſibus *decif. euſſ. 2. & 5. cod. ru. in quibus habetur, quod filie reſtitutio datur tanquam minori, etiam poſt annos 30.*

COLLECT. 1005.

Super Auth. quas actiones, Cod. de ſacroſ. Eccleſ.

CONTRA Eccleſiam præſcribitur ſpatio 40 annorum, h. d. Sicur dicimus in ſimili de exemptione quæ per poſſeſſionem 40. annorum præſcribitur *Sayr. decif. 2. de reſcriptis.* Item in Inrepatronatus *idem in decif. 4. de Inrep.* Item in bonis Hoſpitalium

Rubin. d. ciſ. 23. Limita niſi ſit Eccleſia Romana, quia tunc exigitur tempus 100. annorum *Aſſi decif. 67. Guid. Pap. dec. 161. Raud. dec. 117* & ratio eſt, quia ſola Eccleſia Romana gaudet priuilegio præfatæ præſcriptionis, *Papon. lib. 12. tit. 3. arreſt. 1.* Limita ſecundò, vt Eccleſia admittatur ad petendam reſtitutionem in integrum aduerſus præſatam præſcriptionem, *Borgnin. decif. 29. p. 2. de contradiſtibus,* quod amplia etiam in ſucceſſore in Prælatura *Aſſi. dec. 390.* Limita tertio, vt non procedat in actionib. perſonalibus, quia non datur tantum temporis, ſed tantum illud, quod datur à iure Ciuili, Ego in *d. ciſ. Cur. Archiep. N. rap. 297.* Limita quarto, vt Capitulum, & quilibet Eccleſia poſſint interrompere præſcriptionem contra ſe currentem & mouere litem, ſi Prælatus negligēs *Card. Put. in dec. 49. li. 2.* Limita quinto, quando vna Eccleſia vellet præſcribere contra aliam, quod quomodo procedat, vide per *Papon. lib. 12. tit. 3. arreſt. 1.* licet præſcriptio vnus Eccleſie ad alieſi regulariter 40. annorum ſpatium exigit *Put. dec. 252. lib. 3.*

COLLECT. 1006.

Super c. cum pridem, de pactis.

PONIT vnum modum, ex quo beneficij reſignatio eſt nulla. ſ. quādo interueniente pecunia ſit. Adde tu alios decifos, & primò in ea, quæ ſit ab accuſato pendēte accuſatione, quod quomodo intelligatur, vide *Boer. in decifion. 206.* Secundò facta in fauorem certę perſonæ, quia tunc eſt ſimoniaca, licet ex ſtylo, & certa ſciētia Papæ vitium ſimoniz purgetur, *Caffed. dec. 2. de ſimonia;* Tertio commenſio in reſignatione conſtituenda re-

da respectu promissionis factæ de fructib. soluendis, dicitur simoniaca, quia ante litem mori neque fructus possunt in conventionem deduci, *Mohed. decis. 331.* Quarto quando ius aliquod remanet penes resignatam, *Pur. dec. 48. h. 1.* quamvis non dicatur decedere à possessione beneficii resignans, qui post resignationem fructus beneficii percipit, *Item in dec. 371. lib. 1.* Quotid, dicitur pariter nulla si non fuerit facta mentio de aliis pensionib. & beneficiis, *Caus. d. cis. 15. nu. 46. de contract. lib. 2.* Sexto, resignatio non publicata dicitur pariter nulla, & non vacat beneficium per resignationem, sed per obitum, *Ver. al. dec. 71. p. 3.* Septimò, si esset facta à procuratore post annu sui mandati, *Papon. l. 1. tit. 8. arrest. 17.* referens ita per *Ros. decisum.* Octauò, si esset facta per Procuratorem vigore Epistolæ missiue dicentis, quod ipse volebat resignare beneficium, ut pulchrè decidisse *Ros. refert. Ver. al. d. cis. 3. p. 3.* Nonò, quando ille in cuius fauorem facta fuit resignatio non acceptauerit, quia remanet in suo primo statu, obtemperata tamen prouisione à Papa, *Papon. lib. 2. tit. 8. arrest. 17.* Decimò, si esset recepta à Vicario, quia non potest illam admittere, *Dominici de Ros. dec. 1. de renuncia. in Ant.* Vndecimo, si esset facta cum promissione pensionis excedentis medietatem valoris beneficii, ita pactualis d. cis. *Trinit. 2. p. 2.* sed valida redditur in nonnullis casibus, & primo infirmus resignans sub fide, & promissione retrocedendi in casu cõualescentiæ valet, & sanus fructus restituitur contra suam resignationem, *Papon. lib. 1. tit. 11. arrest. 4.* Item valet si procurator mandatum habuerit ad resignandum cum reservatione omnium fructuum, & resignet cum me-

dietate, *Crescen. decis. 8. de renun.* Item valida est in casu *Ver. al. in dec. 78. p. 2.*

COLLECT. 1007.

Ad Doctr. Panor. in c. quædam, de Prælatu, c. 6.

R ecepta est opinio secundum eum, quod successor Prælati non tenetur stare locationi, vel cõductioni prædecessoris, & ita decimum refert *Balb. dec. 229.* & istud prouenit ob id quod uti singularis successor non tenetur stare colono iuxta terminos *l. emptorem, C. locati,* & ita decidit *Pur. decis. 181. lib. 1. & idem decis. 421. eod. lib. Balb. dec. 212.* quod amplia primò procedere etiam si locatio esset facta ad non modicum tẽpus, quia licet per eum acquiratur ius in re, etiã in bonis Ecclesiasticis, tamen successor non tenetur seruare factum antecessoris, *Bella. d. 6. 7. 47.* licet in illa locatione essent necessarie eadẽ solemnitates, quæ in alienatione requiruntur, *Papon. lib. 1. tit. 13. arrest. 4.* Amplia secundò, etiã si fructus essent ipsi colono specialiter, aut fundus conductus, ac denique bona omnia locatori ipsi cõductori hypothecata, *Fab. de us. Ros. Sabaud. 19. C. locati.* licet in aliis sit secus ex decis. *Martian. R. 1. G. unum. dec. 14.* Animaduertendum tamen est, quod ut præfata cõclusio Panor. procedat quatuor concurrere debent. Primò, quod locatio facta fuerit nomine Ecclesiæ; Secundò ut sit facta pro vtilitate Ecclesiæ. Tertiò, ut pecunia conuersa sit in vtilitatẽ Ecclesiæ; Quartò, ut interueniat auctoritas Superioris, ita hæc omnia tradidit decidenda *Polid. Rip. in obseruat. 115.*

Sed quarto num respectu anni cõpti teneatur successor stare locationi pro anno cõpto moriente antecess-

fore, quæstio hæc accidit in Cur. Archiep. Neapolin qua diximus, quod bene tenetur nouus Dominus stare Colono, si idē Colonus fundum seminasset, & sumptus fecisset, & ad hunc tantum finem non equidem vt cōductor perseveret cum pactis initis cum antecessore, verum, vt tanquam Colonus quidā partiaris fructus anni cepti diuidat cum successore, vt decidit *Borgni. dec. 44. ver. & quid pro illo anno*, secus si nullas adhuc illo anno cōductor fecisset impēlas, quia tunc nec si sit partiaris tenetur successor singularis stare Colono ex *dec. Cachet. 81. secundum quā decidimus die 22. April. 1612. vt patet in decis. mea 300. & ita tenuit Polid. Rip. d. obser. 115. Intellige tamen præfata dūmodo locatio rei Ecclesiæ fiat intra tempus permissum, *Boe. dec. 224. Pap. li. 1. tit. 13. arrest. 5. Canale. decis. 14. de contractibus*, aliquid per *Afflict. in dec. 107. n. 2. & 4. & ad mat. rurs Card. Put. dec. 2. lib. 2.**

COLLECT. 1008.

Ad Deci. Rot. 179. p. 2. *Divers.*

Beneplacitum Apostolicum, seu assensus per lapsu 30. ann. præsumitur, h. d. quæ opinio corroboretur ex eo, quia per tēporis diuturnitatē præsumatur omnia solemniter acta iuxta terminos *l. sciendum, ff. de verb. ob. 12. & facit e. Balb. 300.* quicquid dicat *Card. Put. in dec. 265. lib. 2. l. quod solēnitates extrinsecæ in alienatione rei Ecclesiæ spatio 70. an. præsumuntur interuenisse*, quia responderetur, quod procedit, quādo solemnitates illæ non fuerunt enunciatæ secundū *Maynard. in dec. 409. li. 5.* Amplia conclusionē principalē, quando cū præfato temporis spatio cōcurreret perseverantia partium in ipso cōtractu,

cum afflictorum solutione, prout Romæ iudicatū testatur *Gabriel. decis. 88. lib. 1.* Amplia secundū, vt alienatio facta suo beneplacito Sanctissimi, Donec obtentum sit beneplacitum, non tenet, & interim impeditur Domini translatio, vt fuit dictum in vna *Turbina Castri Viuarij 4. Decembr. 1587. coram Seraph* vt patet in *dec. eiusd. 805.* Amplia tertio, vt præsumptio assensus Apostolici, ex præfato tēporis spatio resultans, non interruptatur per interpellationem heredi factam, qui verisimiliter factum ignorat, *Idem Seraph dec. 1042.* Nunc limita si infra spacium 30. ann. super alienatione aliqua lis per partes mota fuisset, *Rot. Divers. dec. 160. vol. 2. & ratio est*, quia huiusmodi præsumptio fiduciarum partium taciturnitate Ego *11. decis. Curia Archiep. Neap. 190. Sayr. dec. 3. de censibus*; Limita secundo ubi ex instrumento constaret solēnitatem fuisse defectuam, & minus legitimam, vt aliquid per *Cassad. decis. 3. num. 6. de procurator. Cau. qui alios concordēs adducit sub n. 24. dec. 29. de contra. p. 2.* Limita tertio, vt vera sit conclusio ante litē motam, secus verò post, vt fuit dictum in vna *Mediolanens. bonorum S. Celsi. 5. Maij 1597. vt patet in dec. Seraph. 1228.* Limita quarto, vt nō procedat si adessent præsumptiones, & coniecturæ in contrarium, quia tunc cessat præsumptio assensus, vt fuit dictum in vna *Anconitana de Gozzis 25. Iunij 1584. Seraphim. decis. 681.* & ratio est, quia præfata præsumptio procedit, quando pro ea extant coniecturæ vigentes, vt fuit dictum in vna *Romana Casali de Ficchiis 15. Iunij 1587. vt patet in decis. eiusd. Seraphim. 791.* Limita quinto, vt prædictum tempus 30. annorum non intelligatur currere, nisi data scientia, & patientia cuiuslibet

Recto.

Reſtoris, ſeu Prælati ſucceſſoris, *Canale. decif. 46. nu. 29.* Limita ſextò, vt vbi non conſtat de beneplacito Apoſtolico, alienatio non poſſit dici ſolemnis, etiam quod ex lapſu temporis, poſſit præſumi ad effectum, vt vnica ſufficiat pro ſplito, vt fuit dictum in vna *Romana Domus 15. Febr. 1604.* vt patet in *decif. Seraph. 1490.* Limita ſeptimò, ſi apparet de ſupplicatione prædicti aſſenſus, ac de commiſſione facta à Pontifice delegatis ad confirmandum ſi in euidentem, &c. & de ipſa confirmatione, ſeu commiſſionum Decretò ſubſequuto non conſtaret, nam tunc extante temporis ſpatio, non præſumitur interueniſſe, vt fuit decifum in *Cur. Archiep. Neap. t. cetero Ego ipſe in decif. 300.*

COLLECT. 1009.

Ad gloſſ. in l. 1. C. de Episcopali auctoritate.

Celebris eſt in illa Juris dubitatione, quod ſcilicet actus neceſſarii ſint ad inducendam conſuetudinem, & cenſet binos actus ſufficere. Intellige primò ſi actus eo animo fiant, vt inducatur conſuetudo, aliàs ſecus, pulchre *Cacher. decif. 99. & Roſ. Genuen. decif. 17.* Intellige ſecundò, ſi actus illi fuerint facti ſcientib. & conſentientibus omnibus, *Bellam. decif. 65.* Hinc eſt, quod articulus ſormatus ſuper cōſuetudine debet concernere actus, & eorum frequentiam *10. Gell. decif. diuerſ. Francia 91.* Intellige tertio, vt ex actibus Populi diffiniſſimis, non probetur conſuetudo, vt decifum reſert *Mynſing. cent. 6. obſeruat. 42.* Limita quartò in Juribus concernentibus ſingulos, vt tales, & non vt vniuerſos, factum vnius alteri non nocet, nec ex illis actibus conſuetu-

do aliqua inducitur, *Bellam. in decif. 616.* Limita quintò ſi bini actus fierent incontinenti, non autem ex intervallo, *Vin. in decif. 333.* Limita ſextò, ſi non fierent intra tempus, vt in terris Imperij tempus decem annorum: In terris vero Eccleſiæ ſpatio 40. annorum, *Gomez. Leo in decif. 77. & 14. Roſ. diuerſ. Francia;* Limita ſeptimò in actibus extraiudicialibus, quia conſuetudo inducitur per binum actum iudiciale, ſecus extraiudiciale, *Bellam. in decif. 121.* Limita octauò in mulieribus, in quibus, per earum actus non inducitur conſuetudo, ita decifum reſert *Bellam. decif. 117.* quam nota ad text. in *l. de quibus. ff. de legibus.* Animaduertendum tamen, quod ad hoc, vt principalis gloſſ. procedat, neceſſe eſt, vt conſuetudo ſit ſaltem decennalis, vt fuit dictum in vna *Iſpalen. l. i. in nominan. 6. Nouembr. 1583.* vt patet in *decif. Seraphin. 695.* Item quod ex his, quæ variè ſeruata fuerint, non inducitur conſuetudo, niſi varietatis certa, & determinata cauſa probetur, vt fuit dictum in vna *Meliten. Præcedentia 5. Decembris 1578. Seraph. decif. 381.*

COLLECT. 1010.

In l. 1. §. ſi quis à Principe, ff. ne quid in loco publico.

Prinilegium Principis ſemper debet intelligi citra iniuriam, ac tertij præiudicium, h. d. Ex quo infero, quod illud ſemper reſt. ingi debet, vt ſit conforme æquirati, ac honeſtati, *Oſaſe. decif. 90.* Inferitur ſecundò, quod reſcriptum in gratum per quod præiudicium alteri aſſertur eſt inualidum, *Bellam. decif. 738.* Inferitur tertio ad decifionem *Mynſing. centur. 4. obſeruat. 8.* vbi fuit dictum quod in

Kk

Principe rescindente contra tertij præiudicium, non præsumitur iusta causa. Inferitur quarto ad *decis. Franc. Mar. 39. 4. & 451.* quod amplia etiam si in eo adiecta esset clausula motus propriij, quia ipsa de sui natura non tollit præiudicium tertij, vt refert *decisum Pap. lib. 3. art. 15. B. larm. in dec. 751.* & ratio præfata conclusionis est, quia cum priuilegia sint contra ius commune, ideo restringenda, & non amplianda, etiam si in tertij præiudicium non vetgeret, *Gomez Leo decis. diuers. 31.* verum licet recipiant interpretationem restrictiuam, & limitatiuam, non tamen destructiuam, *B. larm. decis. 738.*

COLLECT. IOII.

Super l. ius ciuile, ff. de iustitia & iure.

Hic sedet mat. statuti, & h. d. in summa, quælibet vniuersitas, ac populus Iurisdictionem habens, statuta condere potest, hinc vniuersitas in pertinentibus ad administrationem rei suæ libere statuere potest *Osaich. in dec. 17. Franc. Marc. in dec. 801.* Item inferiores Iudices statuta condere possunt, & non nisi eo die publicationis ligare incipiunt *Marc. decis. 62.* Item Magistri alicuius artis statuta condere possunt, vt *decisum refert Franc. Marc. in decis. 627. part. 2.* Intellige tamen in concernentibus eorum officia, & pro tempore officij, *idem in decis. 794. parte 2.* quam not. ad text. celebrem in l. *magister. i. e. Cod. de iuri. d. omn. iudic.* Item Collegium etiam si iurisdictione careat, Intellige super iis, quæ ad eius administrationem pertinent, non tamen poterit imponere penam statuto, nisi de consensu statuentium proce-

dat, vt *decisum refert Cappell. Tholo. decis. 406.*

COLLECT. IOI2.

Super Concil. Trid. sess. 24. c. 20. §. propterea.

Qui disponit, quod appellans tenetur actorum copiam suis expensis ad Iudicem ad quem transportare, & propterea ante actorum transportationem Iudex ad quem vllam Iurisdictionem habet, vt *decisum refert Ro. Lucens. diuers. dec. 73.* & talis sic appellans venit in expensis condemnandus, vt est punctualis *decisio. Balb. 91.* Amplia primo text. vt acta in causa appellationis integra edi debent, quod si non fiat, processus super iis factus, nullus censetur, vt fuisse *decisum refert Farin. in Colle. in decis. 20.* licet in dubio transportatio actorum, ac processus integer præsumatur, vt refert *decisum in Ro. idem in decis. 28.* Amplia secundo, vt ex isto tantum capite sententia censetur nulla, *idem in decis. 104.* Amplia tertio, vt Conc. locum etiam habeat, & in causis profanis vt fuit resolutum in vna *Trident. honorum 17. May 1586.* refert *idem in decis. 106.* Amplia quarto, vt procedat Concil. nedum de actis, ac gestis coram Episcopo, verum coram quocunque Iudice, vt decidit *eadem Ro. refert idem in decis. 107.* Nunc limita præfati text. dispositionem, & primo in casu omnino videndo *decis. Ro. penes eundem Farin. c. 811.* vbi fuit dictum in prædicta Concilij dispositione non esse necessariam transportationem, nisi in causis appellationum, ita vt necessario transportari debent acta facta coram Iudice, a quo, ad Iudicem ad quem fuit appellatum, vt illis visis pronun-

pronunciare possit ad probandam, vel reprobandam sententiam laram à Judice, à quo, ita enim sæpe declaravit Congregat. Conc. & ita tenuit iterum *Rot. in vna Conthensi. Limitum die 17. Iunii 1596. coram Pamphilio. Limita secundò, vt transportatio actorum non sit necessaria, quando his esset diuersa, vt pariter *Rot. decidisse testatur idem in decis. 812. Pro Cotonide* tamen notà quod sententia antiqua probat acta, quando in ea de illis sit mentio, vt refert decissum in *Rot. P. idem. Cacher. in decis. 13. & de dec. Rot. Luc. testatur Magon. in decis. eiusdem Rot. 72. in fin. Limita tertio in appellatione ab interlocutoria, vt optime decidendo explicat *Guid. Pap. in decis. 10.***

COLLECT. 1013.

Super cap. in qua sunt à Iudice, de regulis Iuris in sexto.

EA, quæ sunt à Judice, si ad eius non spectant officium, viribus non subsistunt, h. d. Habet tamen Iudex potestatem gratificandi, *Balbi. in decis. 91. Item potest ex iusta causa pœnam statutorum augere, vel minuere, Guid. Pap. in decis. 216. quam amplia etiam existente iuramento super statutis præstito, vt refert decissum Mysing obseru. 54. centur. 2. quam nota ad ampliacionem text. in c. 1. de iureiur. in sexto. Item poterit Iudex simulare, & tertere, & reum alligare eueniente veritatis causa, ita *Franc. Marc. in decis. 516. part. 1. quam intellige in foro exteriori, secus autem in foro conscientie vt decissum refert idem decis. 68. part. 2. Item potest Concilium conuocare, idem Franc. Marc. in decis. 640. Item poterit Iudex in suo**

territorio secundum casus exigentiam statuere, vt non transportentur fruges extra territorium, *idem in decis. 236. part. 2. Amplia, vt possit statuere in omnibus, quæ suum officium concernerent, Franc. Marc. in decis. 794. p. 2. Item Iudex cui potentia deest, malefactorum detrahendi in vinculis, populum coadunare potest cum armis, idem in decis. 576. part. 2. Item potest sæpius deliberare, vt ex variis opinionibus alteram præeligere, *Rot. decis. 55. de rescript. in antiq. & puniri potest, si magis communem reliquerit opinionem, vt refert decissum Balbi in decis. 15.**

COLLECT. 1014.

Ad Rub. qua sunt Regalia.

Nonnulla vtilia, & satis ad praxim cõducibilia scripti in Collect. 727. super nigro huius tit. Nunc addo alia vtiliora ad Rubr. ipsam, præsertim in enumeratione eorum, quæ regalia dicuntur, prout sunt primo flumina, *Franc. Marc. decis. 40. alio quid per Afflic. in decis. 388. num. 13. Secundo ius perquirendi aurum in fluminibus, idem Franc. Marc. in decis. 121. Tertio ius exigendi vectigal, tamen licet sit de regalibus, poterit tamen per cõsuetudinem acquiri, Guid. Pap. in decis. 498. Quarto fiscum habere, Franc. Marc. in decis. 134. & quod Episcopus dicatur habere fiscum, vide *decis. meam 400. Quinto ius eudendi monetam, nam ad solum Principem spectat, qui solum regalibus gaudet, Franc. Marc. decis. 206. part. 2. & si fuerit facta concessio poterit reuocari, Papon. lib. 5. tit. 1. arrest. 1. Sexto mulctæ pœnæ, & confiscationes, Balbi. in decis. 390. & aliquid per Capyc. in decis. 185.**

nu. 4. num autem venatio numeretur inter Regalia, vide *Gramm. decis. 67.*

COLLECT. 1015.

Super cap. præsuntur, de regal. iur.

Regulariter præsuntur ignorantia, nisi probetur scientia, h. d. Limita primò, vt vera sit regula, quando fuit allegata supina ignorantia, aliàs fecus, *Billam. in decis. 562. Gayll. obseru. 48. lib. 2. & aliquid per Ioseph Lud. in decis. 19. num. 22.* Limita secundò in facto proprio, in quo regulariter præsuntur scientia, *Egomus in decis. Cur. Archiep. Neap. 12.* Sublimita meam decisionem, si de damno vitando certaretur, quia præsuntur quoque ignorantia, vt de decum refert *Gayll. obseru. 48. lib. 2.* Sublimita secundò quando factum esset antiquum, vel valde intricatum *Balb. in decis. 99.* Limita tertio, quando ignorantia esset affectata, quia haberetur pro scientia, *Gayll. obseru. 48. nu. 18.* quam nota ad text. in c. eos, de temp. ordin. in 6. Limita quarto, quando ignorantia esset nimis crassa, & supina, quia talis pro scientia habetur *Polid. obseru. 48. lib. 2.* Limita quintò in iis, de quibus est publica vox, & fama quia præsuntur quod vnusquisque sciat, *Mohed. in decis. 196. & aliquid per Capyc. in decis. 69. nu. 18. & Gramm. in decis. 36.* Amplia hanc limitationem procedere, vt nec de coprætendi possit ignorantia, *Roi. G. num. in decis. 14.* quam nota ad celebrem gloss. in l. fin. C. de susp. & iur. ib. Amplia secundo, vt præsuntur ignorantia crassa nescire ea, quæ in Ciuitate publicè promulgantur, *Osfab. in decis. 71.* Limita sexto, vt præsuntur pariter scientia in excoꝑratis, *Billam. in decis. 158.* Limita septimò vbi agitur de censuris, & priuatione, quia præsuntur

intimatio, & scientia vera, *Mohed. in decis. fin. de dolo & contum.* Limita octauò in facto cognitione facultatum, quia præsuntur scientia *Franc. Marc. in decis. 904. part. 2. & aliquid per Cassid. in decis. 5. num. 14. de constitut.* Sublimita in magnis facultatibus, *idem Franc. Marc. in decis. 868. & aliquid per Gramm. in decis. 103. nu. 34.*

COLLECT. 1016.

Super l. si in rixa, ff. de Siciu.

Pro ornamento huius text. vide *Ioseph Ludou. in decis. Lucan. 16.* & quomodo homicidium à pluribus animo deliberato commissum in re dubia sit puniendum, vide *Thiff. decis. 31.* licet in rixa si plures accesserint, licet tantum vnus perculserit, omnes tenentur, *Balb. decis. 13.* Rixa tamen inceptor tenetur poenæ vltimi supplicij, *Maynard. decis. 30. lib. 2.* si tamen ignoratur inceptor, omnes tenentur poenæ extraordinariæ, *Ioseph Ludou. cit. decis. 16. Franc. Marc. in decis. 767. part. 2. & decis. 503. part. 1. aliquid per Gramm. decis. 25. num. 6.* Limita tamen in quatuor casibus, de quibus per *And. Gayll. obseru. 109. lib. 2. Roi. Anenion. decis. 93. B. 7. decis. 83.* & an aggressus, vel aggressor quis præsumat, vide *Boer. decis. 137.* Limita tamen text. vt homicidium commissum in rixa punitur abique dolo, & poena exilij, vel relegationis per quinquennium, *Gramm. decis. 17. & in decis. 98. num. 6. Ioseph Ludou. cit. decis. 16.*

COLLECT. 1017.

Super cap. quoniam contra, de probat.

Acta Iudicij debent à Notario scribi, aliàs non valent, h. d. Con-

Concordat cū Ritu M. Cur. 159. Amplia primo etiam si illa reperirentur scripta de partium consensu, & voluntate, vt pulchrè refert decifum *Franc. Vult. in dec. 48* & ratio est secundū *Medu. in dec. Rot. March 99.* quia partes non possunt publicis solemnitatibus renunciare, quam not. ad *tex. in l. p. notatorum C. de iurisd. omnium Iudicum* Amplia secundò tam in causis ordinatis, quàm delegatis, *Boer. in dec. 258.* Amplia tertio, etiam si Iudex esset Notarius, quia non potest scribere acta penes se, vt *Eg. met. refert decifum in decif. 29.* Amplia quarto procedere tam in cognoscendo, quàm in exequendo. *Franc. Marc. in decifion. 633.* Amplia quintò vt Iudex non tenens magistrum actotum possit quidem debita pœna puniri, *Papon. ib. 6. tit. 6. art. 1. §. 4.* & ita aliàs Sacra Regia Barenfis iudicauit citando ad informandum Capitaneum Catalis Trinitatis super aliquib. obligationibus scriptis per cūpines Acta Curiz, vt refert *Vit. in cit. dec. 48. in 2. dubio.* quam nota. Nunc verò limita text. conclusionem, & primo non procedere in causis voluntariæ iurisdictionis, quoniam in illis potest idem esse Iudex, & Notarius, *Ego ipse in decif. 234.* quam no. ad originalem Doctr. *Bald. in l. 1. §. huius, ff. de l. stina & luv.* Limita secundo in casu leuibus, vt pulchrè refert decifum *Balb. in dec. 215.* quam not. ad ornatum *tex. in Auth. in leuib. C. de Iudic. qui malè iudicauit.*

COLLECT. 1018.

Super c. num. in generali, de offic. Vicarij in 6.

IN generali commissione facta Vicario ab Episcopo nō veniunt ea,

quæ mandatum exigunt speciale, h. d. Ex quo infero primò, quod Vicarius generalis nō potest supprimere beneficium absque speciali mandato, vt pulchrè in *Rot. decifum refert Puf. in dec. 53. lib. 3.* Infero secundò, quod nec ardua explicare, quia in illis requiritur mandatū s. ecclæ, *Cassad. in decifion. 3. de p. notatorib.* Infero tertio, quod nec sine speciali mandato potest perpetuum Vicarium ponere *Item Puf. in decifion. 239.* Infero quarto, quod non potest Locum tenentem creare, *Idem in decif. 168 lib. 1.* Infero quinto, quod nec in mandato generali eis facto comprehenditur facultas vniendi operarias, *M. bid. in decif. 1. de offi. Vicarij*, licet aliàs in vntone aliorum nō requiritur speciale mandatum, vt pulchrè refert decifum *Idem in dec. 3. eo. tit.* Infero sexto, quod non potest absque speciali mandato admittere resignationes, *M. bid. in decifion. 1. eod. tit.* Limita quando haberet mandatum ad prouidendum, conferendum cum omnimoda potestate, ac plena, libera, & generali administratione, *Balb. in decifion. 22.* Infero septimò, quod non potest absq; speciali mandato conferre beneficium, *Rot. d. 6. 1. de offi. Vicarij* Infero octauò, quod nō potest interponere auctoritatem alienationi rei Ecclesiæ, *Cap. pel. Tholof. in decif. 97.* quam not. ad *extrauag. Paulinam.*

COLLECT. 1019.

Super l. vnica. C. vt qua desunt aduocati.

Iudex potest supplere iis, quæ desunt Aduocatis, h. d. Inferitur primò, quod Iudex potest supplere defecto in causa pia, & dotis, *Afflict. in dec. 371.* Inferitur secundò, ad dec. *Gram.*

Kk 3

mat. 15. vbi fuit dictum, quod Iudex potest condemnare in alio, quā fuerit petiitum per Aduocatū, quando habet potestatem iudicandi, sola facti veritate inspecta; Inferitur tertio, *ad decis. Affl. 95.* vbi quādo fuit actum ad vnum, & postea discussum est inter partes de alia mat. non petita poterit super illa pronunciari; Inferitur quarto, quod Iudex specialis potest pronunciare vltra petita sine reconuentione, idē ex officio. condemnat ad restitutionem pignoris soluto debito, licet hoc non fuerit petiitū *Affl. in dec. 32.* & per consequens potest Iudex sententiam dicere, super successu eius, quod principaliter agitur, *Balb. in dec. 29.* Inferitur quinto, quod Iudex potest condemnare partem in fructibus, interesse, & expensis, licet illa à partibus non petantur, & hac saltem ex clausi iustitiam ministrare, vt decisum refert *Guid. Pap. in dec. 405.* Inferitur sexto, quod Iudex potest supplere ex officio in exceptione impimenti nō sequenti, *idem in dec. 222.* & aliquid per *Rot. Genue in decis. 78. nu. 5.* & *Ioseph. Ludon. in decision. Lucens. 2. n. 5.* Text. tamen conclusionē limita multipliciter, & primò, vt non suppleat in non petitis, *idem in dec. 9.* vel & secundò super non productis in actis, quia debet iudicare ex deductis in actis *Cassad. in decis. 12.* & quando Iudex non suppleat defectum partis, vide per *Magon. in decis. 99.*

COLLECT. 1020.

Super Bar. in l. & quia poterat. ff. ad Trebellianum.

ESt cōmuniter receptum in quæstione illa, quod sententia lata à Iudice recusato, sit ipso iure nul-

la; Amplia primò, vt nec possit interesse, quando vocatur causa, licet non det suum votum, vt decidit *Papon. li. 7. tit. 9. arresl. 7. & 7.* & aliquid per *Cappo. in decision. 138.* Limita primò in pulchro casu *decis. Achill. de Grass. 2. de except.* vbi fuit dictum, quod processus factus cum Iudice recusato simul cum non recusato valet, quamuis ambo insolidum sint dati; Intellige tamen procedere quando Iudex non recusatus esset, ita simul datus cum alio, vt vnā possit procedere etiā alio non expectato *Balb. in decis. 29.* & ita pariter decisum refert in *Rot. idem de Grass. cit. decis.* Limita secundò parte non appellante, quia validas est processus de stylo *Rot. idem Achill. de Grass. dec. 1. de exceptionibus.* & ratio est, quia processus factus per Iudicem recusatum post appellationem per recusantem interpositam est nullus, dato, quod non fuerit appellationem prosequutus, *idem in decis. 3. de appellat.* Limita sexto, si Iudicis recusatio esset tantum interposita, non autem super ea esset pronunciatum, quia tunc eius iurisdicatio non suspenditur *Maynard. in decis. 99. lib. 3.* quam not. ad celebrem text. in *6. si Iudex, ab Apostolica, de offic. delegat. in 6.* Limita quarto, quando recusatio probetur iniusta, quia valet processus *Cappell. Tholif. in decis. 479 & ibi addit.* Limita quinto, quando causa suspensionis est notoriè frustratoria, quia tunc illa non obstante, Iudex recusatus potest procedere ad vteriora, vt pulchre decidit *Franch. Marc. in decis. 705. part. 2.* quam nota ad omniatum text. in *6. cum de appellationibus, de appellat. in 6.* Limita sexto, quando Iudex esset recusatus post liem contestatam, quia tunc non obstante recusatione potest in causa procedere, *Franc.*

Fran. Mar. in decis. 725. & ratio est, quia huiusmodi exceptio debet opponi ante litem contestatam, Mysing. obser. 59. cent. 3. Gayl. obser. 74. li. 1. quam no. ad glo. in l. apertissimi. C. de iudiciis, & ad materiam vide Ofs. in dec. 84. Cappell. Tholos. in decis. 479. Put. in dec. 370. li. 1.

COLLECT. 1021.

Super Concil. Trident. sess. 25. c. 13. de regularibus.

Regulares ad publicas processiones accedere compelli possunt per Episcopum, h. d. Limita primò quando præfati Regulares abessent à Ciuitate ultra dimidiū miliare, quia hoc casu non tenentur ad processiones accedere, *Egom. in decis. Cur. Archiep. Neap. 131. & ita censuit Sacra Congr. Amplia procedere limitationem etiam in Clericis longè absentibus à Ciuitate, quia de consuetudine non tenentur venire, Seraph. decis. 13. p. 1. & ita habes limitationē ad tex. in c. nimis, de excessibus Prae. Ar. quam ampliationem sub amplia in omnib. Clericis Diocesanis quantumvis exemptis, etiam beneficiis simplicia, in Diocesi obinentibus, vel officia, puta si deferuiant pro Cappellano, & in Ecclesiis exemptis, *Gravian. dec. 232. & ita Sac. Congreg. Limita secundò si processiones fierent pro leui causa, quia tunc minimè compelli possunt, ut decifum refert Cappell. Tholos. in decis. 481. quam not. ad originale Conf. Calder. 8. de regularib. De ead. mat. vide quæ scripsi supra in Collectan. 882.**

COLLECT. 1022.

Super l. non est nouum, C. de edendo.

Regulariter cogitur quis edere publicas rationes, h. d. Prout primò instrumentum producens in actis causæ, & postmodum dicens se nolle illo uti, potest ad ipsius exhibitionē cogi, *Guid. Pap. in decis. 243. quia probationes aduersario subtrahens perdit causam, Boer. in decis. 292. & instrumenti perditio iuramento probatur, idem Guid. Pap. in decis. 244. Hinc secundo descendit, quod acta producta si quis occultet, & non vult exhibere illi certum tempus, debet Iudex statuere intra quod exhibeat, quæ exhibitione nō facta debet pronunciare ipsis de cætero nullā fidem esse adhibendā, & pars potest priuari illorum cōmodo, ut decidit *Guid. Pap. in decis. 45. Hinc tercio descendit, quod habens originale, debet condemnari ad illud exhibendum, Rot. Genue. in dec. 175. Hinc quarto, quod quis tenetur exhibere rem, de qua agitur, si petatur, ut testes eam recognoscant etiā in criminalibus, Cappell. Tholos. in decis. 164. Hinc quinto, quod recognitio est facienda integra apocha banchi exhibita, de Franch. in decis. 304.**

COLLECT. 1023.

Super l. usufructu. C. de usufructu.

Vusufructuarius tenetur præstare cautionē de vtendo, & fruendo arbitrio boni viri, h. d. Amplia ut nō sufficiat iuratoria cautio, *Ofs. in dec. 153. & ratio videtur esse, quia cautio simpliciter prolata intelligitur de fideiussoria, Rubin. in dec. 29. quæ facit ad l. sancimus C. de verb. sig. Gayl. obser. 47. lib. 2. Amplia secundo huiusmodi cautionē esse de substantiæ usufructus *Franc. Marc. dec. 872. Amplia tertio nō posse remitti per testatorem, idem in decis. 876. & facit tex. in l. 1. C. de usu.**

Kk 4

fructū. Amplia quartò ante præstitam cautionem non facere fructus suos, *Balb. in decis. 90. Ego met. in dec. 23. Cur. Arb. N. ap.* Limita hanc ampliationē, quādo usufructuarius ingressus fuisset possessionem sine viro sciente, & non contradicente herede usufructuali, *Gayl. obseru. 46. lib. 2. aliquid per Ioseph Lud. in decis. 3. nu. 9. & 11. Limita secūdo, ut usufructuarius nō cogatur satisfacere, nisi petente quod si nō fuerit petitum, nec fuerit constitutus in mora per proprietarium interim facit fructus suos, licet non præbuerit cautionem, Fab. in decis. 3. C. de usufr. & ratio est, quia licet usufructuarius nō lucratur fructus sine cautione, fallit si proprietarius negligat illā petere, ut decisum refert *Mynsing cent. 1. obser. 6. ex Conf. D. iij. omniter receptū 607. & 608.* Amplia quintò procedere etiā in usufructu vestium, & aliorū bonorum mobilium, *Theff. in dec. 80. Vin. dec. 410. lib. 3. & est communis opinio secundum Ioseph Ludou. in decis. 61. n. 15. & hoc casu rātimodò cautio dicitur de substantia, Gayl. obseru. 46. lib. 2. Nunc limita & primo in donatore donāte reservato sibi usufructu: quia talis non tenetur ad hanc cautionem, nec priuatur fructib. sibi reservatis, *Cach. dec. 153.* Limita secūdo quando non repetitur persona, cui posset legitiimē hæc cautio præstari, *Ego ipse in decis. Curia Archiep. Neap. 33. Ioseph Ludou. in dec. 31. n. 6. & 8.* Limita tertio existente cōsuetudine in contrarium, *Franch. Marc. in decis. 816.* Limita quartò quādo usufructuarius non poterit illā præstare propter eius paupertatē, *Rubin. dec. 100.* & in hoc not. pulchram praxim, quod illo casu potest proprietarius respondere, & annuam pensionem soluere pro fructibus, *Mynsing obseru. 48. centur. 6. lo.***

Pap. lib. 14. tit. 2. arrest. 11. Limita quintò, ut quatinus usufructuarius cautionem præstitisset, nihilominus si abutatur usufructu, posset expelli, *Anton. Faber. in decis. 2. C. de usufructu.*

COLLECT. 1024.

Ad diffinitionem iurū patronatus.

I Vspatronatus est quoddam onerum honorificum, & vtile alicui competens in Ecclesia pro eo, quod de Diocesanorum consensu Ecclesiam construxit, fundauit, & dotauit. Ad ornatum verbi (lus) aduertendū, quod patronatus est ius exorbitans, & de gratia indultum est laico, *Bel-lam. in decis. 751.* & bonis, & iuribus confiscatis non intelligitur publicatum Iuspatronatus, *Guid. Pap. in decis. 341.* & adeo Patronus in eo ius habet, ut permutatio facta per Ordinarium ipso contento, venit amullanda, *idem in decis. 374. Fran. Mar. in decis. 240. Bellam. in decis. 177. 179. 181. & 751. Cappel. Tholos. in decis. 107. Papon. lib. 3. tit. 9. arrest. 3.* & omnis promissio facta in præiudicium patronorum est nulla ipso iure, *idem lib. 3. tit. 9. arrest. 1.* & institutio facta ex vi resignationis sine patroni præsentatione non valet, licet accedente consensu validatur, *Guid. Pap. in decis. 374. Bellam. in decis. 128. Mohr. in decis. 268. & 316. Franch. March. in decis. 474. 482. 493. 1140.* Idem dicendum est in resignatione, quamvis intra quatuor menses à patrono non fuerit contradicendum, *Card. Put. in decis. 412. lib. 1. vide eundem in decis. 181. lib. 3.* licet possit obtinere contra præsentatum, *Papon. lib. 3. tit. 9. arrest. 2.* & licet ordinarius non possit beneficiū conferre inconsulto patrono; tamen.

tamen secus est in legato à latere, *Guid. Pap. in dec. 374.* sicut potest Papa, & tunc non est necessaria expressa derogatio, *Cassad. in decis. 4. de prob.* licet secus sit in patrono laico, quia non potest Papa, vel eius legatus patrono inconsulto beneficium conferre, *Guid. Pap. cit. dec. 374. Bellam in decis. 745. Cassad. dec. 3. vs lit. pend.* quod procedit etiam si prouisio esset facta motu proprio, *Idem in dec. 4. de probat.* verum prouisio Papæ de beneficio Iurispat. clerici, & laici communiter valet patrono laico non vocato *Rot. dec. 46. de concess. praben. in antiq. in verbo alicui competens, no. quod qui habet facultatem presentandi, non habet facultatem instituendi, Bellam. in dec. 701. nec Ius presentandi, & patroni virtute eorum potestatis possunt conferre beneficia Ecclesiæ Collegiatæ, & presentare, Boer. in decis. 32. & ius presentandi potest competere etiam mulieri, Cassad. in decis. 1. de Iurepat. & Boer. cit. decis. 32. & beneficia spectantia ad præsentationem vnius, Episcopus non confert, *Bellam. in dec. 107.* & tollere alicui facultatem presentandi, est tollere perceptionem fructuum, *AEgid. in decis. 70. Cassad. in decis. 7. de causa possess. & propriet. in verb. pro eo, quod Dux. esani consensu.* Nota quod presentatio patroni, absque institutione ius habentis instituendi non tribuit ius aliquod præsentato, *Bennt. in decis. 32.**

COLLECT. 1025.

Ad glos. & DD. in clem. plures, de Iurepat.

Controuertitur hic si Ius patronatus transeat, ad hæredes ex-

traneos, *glo. in c. filius 16. q. 7. affirmatiue respondit, cui inhæret, decis. Franc. Marc. 1133. Amplia vt transeat ad omnes hæredes in solidum de Franch. in dec. 85. licet requiratur apprehensio, Verat. in dec. 135. & 420 p. 2. ex qua habes ampliatum, in l. cum hæredes, ff. de a. qu. poss. ff. & quod transeat ad hæredes extraneos, vide *Manald. in Cons. dec. 73. Seraph. in dec. 90.* & an pertineat ad heredem, vel ad fideicommissarium, vide *Guid. Pap. in decis. 507.**

COLLECT. 1026.

Super l. à Iudice, C. de Iudicio.

DElegatus non subdelegat, h. d. Limita primò in Collectore, qui licet sit delegatus, subcollectorem tamen deputare potest, ita decisum refert *Crescent. in decisione 1. de offic. delegat.* Limita secundò quoad ea, quæ sunt nudi ministerij, vt testium receptio, & similia, *Balb. in d. c. 212. quam not. ad gloss. singul. in clem. 1. de offic. delegat.* Amplia nunc, vt causam subdelegare nequeat, etiam si lis coram eo contestata esset, *Idem in decis. 328. quam not. ad limitationem text. in l. vnic. Cod. ne ex delicto defunctorum.* Amplia etiam in casu decisi. *Afflic. 366.* vbi fuit dictum, quod Iudex delegatus in causa feudi non potest constituere procuratorem fiscalem. Limita tertio in Vicario Episcopi, qui potest causas delegare, *Truijs. Rot. Penet. in decis. 18. part. 1.* Limita quarto quoad reuocationem subdelegationis, prout in casu *Balb. in decis. 390.* vbi fuit dictum, quod delegatus potest etiam post litem contestatam subdelegatum à se reuocare, trahendo ad se causam, vt ipse cognoscat, non tamen vt alteri committat sine causa.

legitima. Limita quintò in pulcherrimo casu *Capp. Tholof. in decis. 12.* vbi fuit dictum, quod vnum articulum causæ, videlicet audire testes, & eorum sacramenta recipere, potest delegatus alteri subdelegare, etiam alteri personæ, quàm nominatæ in *statutum de rescriptis*. Limita sexiò in delegato ad vniuersitatem causarum, qui cum æquiparetur ordinario, poterit vt talis subdelegare, *Thom. in decis. 122. par. 2.* quam not. ad *vxt. in l. prater, ff. de iurisdict. omnium iud.* Limita septimò in casu *decis. Rot. 3. de offic. del. g.* vbi fuit dictum, quod delegatus potest delegare articulum, causæ cognitionem non requirentem. Limita octauò in casu *enstd. in decis. 6. eod. tit.* vbi fuit dictum, quod executor potest executionem sibi commissam alteri subdelegare.

COLLECT. 1027.

Super c. pastoralis, §. verum, de appellat.

EXcommunicatus priuatur fructibus beneficii, donec in excommunicatione permanet, h. d. licet non amittat titulum beneficii, etsi infordeat in excommunicatione per annum, & amplius, vt fuit resolutum in *vna Sercobigen. Sordescientia, §. Iunij 1597. coram Seraphino*. Infero primò, quod clericus habens recursum ad Curiam secularem pro impedienda executione iustitiæ ordinarij, incidit in excommunicationem Bullæ Cænæ, & efficitur incapax fructuum beneficii. Secundo infeto ad *decis. Put. 280. lib. 1.* vbi refert pluries *Rot. decidisse*, & signanter in *vna*

Brixien. fructuum, excommunicatum esse fructibus beneficii priuandum, & facit alia *enstdem Rot. decis. 8. de sentent. excommun. in antiq. & Triuis in decis. 26. in manuscriptis*. Nunc limita & primò quando excommunicatio est nulla, nullum producit effectum, nec dicitur quis excommunicatus, nisi excommunicatio valeat, *Barb. in decis. 390.* & fuit resolutum in *vna Salamantina censurarum 1. Iunij 1594. coram Corduba*. Amplia hanc limitationem, vt onus docendi de nullitate censurarum incumberet excommunicato, non Capitulo, quod ei denegauit distributiones ratione excommunicationis, & censurarum. *Verall. in decis. 16 p. 1.* Limita secundò, vt nec etiam procedat in excommunicato iniuste, quia non solum fructus, verumetiam distributiones quotidianas, sicut alij legitime impediti habebit, *Thanis. in decis. 26.* & fuit resolutum in *d. Salamantina censurarum 1. Iunij 1594.* Sublimita nisi fuisset in mora petendæ absolutionis, quia fructus eo tempore perceptos non recuperabit, eo quod sua culpa in excommunicatione iacet, *Ego in decis. 91.* Limita tertio quando post obtentam absolutionem Prælati dispensauit cum excommunicato super fructibus perceptis medio tempore, *Viu. qui alias congent limitationes, in decis. 328.* Limita quartò, quando excommunicatus esset in extrema necessitate, quia tunc pro vitæ humanæ subsidio, non est ei fructuum perceptio deneganda, *Petr. Rot. Patavin. in decis. 29.* Limita quintò in suspenso ab altaris ministerio, quia fructus beneficii habere potest, *Sayr. in decis. 65. de sentent. excommunicat.*

COLLECT.

COLLECT. 1018.

Ad not. in l. Gallus, §. & quid sit tantum, ff. de liber. & posthum.

Hic per Scribenies omnes notatur discriminē inter legitimatorem, ac dispensationem; Tu notaue- ris illud per decisiones, & prima est, quia legitimatio, non autē dispensatio dicitur illa per quam plenē ad natalia fuit quis per Principem restitutus, ac dispensatio secus dicitur, ut est punctualis *dec. de Grass in dec. 5. qui filij sunt legitimi*, quod amplia etiā si legitimatio facta fuerit de filio vxorato secundum *eundem ibid. & Balb. in decis. 21.* Secunda, ut patet legitimatio, & non dispensatio diceretur illa per quam iustituito ad natalia limitaretur successio, vel adesset clausula sine praiudicio venientium ab intestato secundum terminos *dec. Capyc. 21.* vel aliquid aliud coarctās vim legitimatōis secundum præclaram *d. c. Rot. Roma. de qua per Achil. d. Grass. in decis. 6. qui filij sunt legitimi*; Tercio discrimen inter utrumq; potest colligi ex *dec. eiusd. 2. eod. tit.* ubi fuit dictum, quod in spūio non potest cadere legitimatio, sed tantum dispensatio, & impropria dicitur legitimatio, & propterea nō requiritur agnatorum citatio, sicuti aliæ legitimatōnes secundum *Rot. Pisan. in decis. 222. & idem Achil. cit. dec. 14.* discrimen colligitur ex solemnī *dec. Minad. Sacri Neapolitani Consilij 43.*

COLLECT. 1019.

Super c. cum Vin. ouen. de elec.

Eligentes sciendū id gnum priuantur potestate eligendi, h. d.

Sed grauis dubitatio, quæ circa hunc text. heri solet, est, an locum sibi vendicat in iure præsentandi, ita ut quemadmodum per electionem indigni eligēdi facultas amittatur, ita per præsentationem, & in Clerico patrono est expeditum, quod priuatur patronatu, testatur *Gund. Pap. in decis. 374. Caput. in decis. 62. p. 2.* Intellige pro illa vice tantum, *Verall. in decis. 291.* Limita in procuratore constituto ad præsentandū, quia si indignum præsentat nō præiudicat Domino, *Franc. Mart. in dis. 408.* & ratio est secundū *Cach. in dec. 9.* quia factum procuratoris Domino non nocet, & in laico etiam est expeditum, quod priuatur ea vice potestate præsentandi, ut pulchre *Crescen. in dec. 11. de Iurep. Rot. in decis. 262. aliās 5. de Iurep. in nouū Bellam. in dec. 172. & 751. Cassad. in decis. 29. de Procurat.* & an in præfatis casibus ad Superiorem immediatam deuoluatur, vide *dec. 480. Rot. diuers. p. 2.*

COLLECT. 1030.

Super l. Aristo. §. fin. ff. de donat.

Donator non tenetur de euictione, h. d. Limita primò, nisi inceperit à promissione *Egomei in dec. 29.* & de ratione diuersitatis habes pulchram *decis. Mart. Celer. Rot. German. 14.* dicens quod incipit à traditione, obligatio inde orta fuit sublatā solutione, secus quando à promissione, quia adhuc non est facta accipien- tis; Limita secundò in donatione remuneratoria, in qua venit semper euictio, *Boer. in decis. 67.* & ratio est, quia præfata donatio regulatur iuxta naturā contractus, *Balb. in decis. 90.* Limita tertio quoad interesse, & expensas, si quas subiauerit dona-

tor, *Cappel. Tho' of m. decif. Limita* quarto si dolus interueniffet, *Rubin. in dec. 29. Limita* quinto quando euictio eiffet promiffa, *B. et j. in dec. 67.*

COLLECT. 1031.

Super l. e. ror, C. de iur. & fact. ignot.

Confessio erronea potest reuocari, h. d. Limita primo, vt non procedat nisi prius docto de errore *Maynard in decif. 122 li. 1.* quam not. ad originale dictum *Calder. conf. 1. de confesfu* Limita secundo, quando pars confiteretur aliquid in *Roi. Sac. Conf.* quia tenetur obliuare, & minime reuocare potest, vt fuit decifum in *causa Comitum Sancti Agatha cum fratribus cum Consiliario de Altomare*, refert *Ann. sing. 87.* Limita tertio, vt vera sit text. conclusio in criminalibus, sed non in civilibus, de cuius diuersitatis ratione, vide optimam decif. *Anton. Fab. 1. de confesfu*; Limita quarto in casu *dec. Balb. 88.* vbi fuit dictum, quod confessio tacita ex verbis libelli insurgens, non potest post contestatam litem reuocari; Limita quinto in confessione extra iudicium, etiam parte presente, quia ante acceptationem partis semper poterit reuocari, *laffred. in dec. 79.* Limita sexto in confessione deliberata, vt per *Thom. in decif. Rot. Lipsien. 91. p. 1.* Limita septimo in casu *dec. Ro. 2. de confesfu. in antiqu.* vbi fuit dictum quod confessio in prima instantia per procuratorem facta, possit in secunda instantia per Dominum reuocari.

COLLECT. 1032.

Super c. 1. de Instit. in 6.

Collatio, & institutio de beneficio patronatus absque patronorum consensu dicitur nulla ipso iure, h. d. Limita primo, quia superueniente postea consensu validatur collatio, *Guid. Pap. in decifion. 374. B. l. lam. in decif. 128. Moh. d. in decif. 2. 8. & 326. Franch. Mar. in decifion. 474. 482. 493. & 1114.* Limita secundo, si patronus non contradixerit, *Cassad. in dec. 2. de locat.* Limita tertio in casu decif. *Francie de qua per Papon. lib. 3. tit. 9. ar. rest. 2.* vbi fuit dictum, quod in possessorio prouisus absque consensu patroni, & eo contento debet obtinere contra ipsum patronum. Limita quarto, vt procedat in ordinario collatore, secus autem in legato à latere, qui potest inconsulto patrono Ecclesiastico, vt refert decitum *Guid. Pap. in decifion. 374.* quemadmodum potest Papa, & tunc non est necessaria expressa derogatio, *Cassad. in decifion. 4. de locato.* Sublimita in patrono laico, in quo Papa, vel legatus patrono inconsulto conferre potest beneficium, *Guid. Pap. in decif. 374. numer. 4. B. l. lam. in decifion. 745. Cassad. in decifion. 3. vt l. pend.* Nunc amplia hanc sublimitationem procedere etiam si prouisio efferet facta motu proprio, *idem in decif. 4. de probat.* Amplia secundo, vt per hanc prouisionem non censeatur facta immutatio status beneficii, *A. bill. de Grass. in decifion. 13. Inrepatr.* Sublimita sublimitationem, vbi prouisio Papae efferet de Iurepatr. Clerici, & laici communiter, quia valet etiam patrono laico non vocato, *Domini de Roma decifion. 246. de concess. prob. in antiqu.* Limita quinto in casu decifion. *Bellam. 750.* vbi fuit dictum, quod Patronus infra tempus iuris ad parochialem Ecclesiam presentans Religiosum

glosum Regularem non satisfacit, nec excusatur ob id à negligentia, & à deuotione, quominus incòsulto patrono possit Episcopus alteri conferre; *Limita sexto*, vbi Episcopus conferret ex presentatione facta bona fide ab eo, qui est in quasi possessione contemuentib. patronis, *Fran. Marc. in decis. 119.* *Limita septimò* in casu *decis. Mohed. 268.* vbi fuit dictum, quod prouisio beneficii Jurisp. facta sine consensu patroni sit inualida, resignatio tamen valet, & ratio est secundum *Balb. in decis. 29.* quia vnusquisque potest resignare liberè beneficium, quod obtinet: *Limita octauò* in casu *decis. Cappell. Tholos. 207.* vbi fuit dictum, quod collatio beneficii patronatus non est ipso iure nulla, verum venit annullanda.

COLLECT. 1033.

In l. si merces, §. vi maior. ff. locati.

PRO damno intolerabili fit remissio mercedis conductori, h. d. Hinc est, quod damnum levis momenti non est in consideratione *Lud. decis. Perus. 50. Verall. decis. 184 p. 1.* & de modo probandi huiusmodi damnum ad finem obtinendi remissionem, tradit *Fran. Marc. in decis. 208.* nunquam tamen solum est fieri testamentum, & remissione mercedis conductori, nisi concurrente lesione vlt. a dimidiam pensionis omnium bonorum in locatione contentorum, compensato etiam anno sterili, cum præterito, *Cavale. decis. 15.* Item & secundò si non esset facta denunciatio sterilitatis intra annum, *Theff. decis. 18.* nec fit tertiò si non soluitur decima Curato, *Gund. Pap. decis. 630.* licet onus decimarum non spectet ad conductorem

ex *decis. de Franch. 107.* quæ optimè facit ad ornatum c. à nobis, de Decimis. Quarto non fit remissio, quando colonus non colit fundum, *Fran. Marc. in decis. 208.* licet nò teneatur iterum seminare ex *decis. Surd. 130.* Quinto, quando conductor suscipit in se periculum casus fortuiti, idem *Francisc. Marc. in cit. decis. 208.* quod ex consuetudine fieri potest, idem in *decis. 1065.* & idem procedere dicunt, vbi quis suscepisset rem suo periculo, & fortuna, *Card. Put. in decis. 19 lib. 3.* licet necesse sit, vt in specie Conductor suscipiat in se omnes casus, *Magon. decis. 67. Rot. Florent.* quod procedit etiam si Conductor excepterit quosdam casus, quia tunc poterit petere nihilominus remissionem in aliis casibus similibus exceptis, idem *Magon. Rot. Florent. decis. 15.* Primo fit autem remissio propter edacitatem locustarum, *Magon. decis. 67. Rot. Florent.* quæ facit ad text. in l. excepto, Cod. locat. Secundò propter damnum passum, & datum per exercitum Regis, *Afflic. decis. 365.* Tertio propter belli, aut pestis interuentum, *Gund. Pap. decis. 630. Afflic. decis. 258. Boer. decis. 249. Fran. Marc. decis. 1065. Ego in decis. 200. Anton. Fab. decis. 22. C. de iure emphyteut.* *Limita* si conductor sit facta tempore belli, vel pestis, *Ioseph. Endow. decis. Prius. 106.* vel si conductor sciebat tempus belli imminere ex *decis. Balbi 200.* Quarto, quando per conductorem non stat, quominus vtriusque conductæ, *Ru. in decis. 133.* *Limita* nisi renunciatum sit omni legum auxilio, vel impedimentum procedat facto suo, *Capp. decis. sine 87.* Pro corpore tamen huius materie animaduertas ad duo valde vtiliora in praxi; Primo quod non potest peti remissio mercedis, nisi lesio sit vltra

dimidiam, & in fine locationis petatur, vt pulchrè decidit *Anson. Fab. in decis. 3. C. locati*. Secundò, quod non fit huiusmodi remissio propter clausulas, & renunciaciones instrumenti, *Capyc. decis. 78* aliquid per *Frang. Mar. decis. 108. num. 14.*

COLLECT. 1034.

Super cap. presentium, de testib.

Scripsi in materia conclusionis in causa in Collect. 1031. vnde hic addendo constituas talem conclusionem, videlicet post conclusum in causa nil produci potest; Limita primo in instrumentis de nouo reperi- tus, in quibus admittuntur partes etiam facta conclusione; Intellige tamen præstiro de hoc iuramento, *Bal- bus in decis. 13.* Limita secundò in testibus, vt decisum refert *Guid. Pap. decis. 101.* & licet alius conclusio excludit productionem testium, *Bellam. in decis. 51.* Limita tertio in comprobatione scripturarum, *Affli & in decis. 515.* Lim. quarto in interrogatoriis, quæ sunt etiam conclusione facta, *Sayr. decis. 3. de fide instrum.* quam nota ad text. in cap. per 19. de testib. Limita quinto quoad reuocationem eorum, quæ producta fuerunt, licet reuocari non possint nisi ad partis petitionem, & iusta causa concurrente, vt decidit *Bellam. in decis. 55. & 57.* Limita sexto quoad dilationem iuramenti suppletorii, *Gayl. obseruat. 108. lib. 1.* Limita septimò in casu *decis. Rot. 7. de iudiciis, in antiq.* vbi fuit dictum, quod conclusio in causa non excludit, vt Iudex in beneficialibus informationes pro iustitia facienda capere non possit. Limita octauò si conclusio esset reuocata, quia tunc ad

libitum omnia produci possunt, *Rot. decis. 8. de iudiciis in antiq.* necesse tamen est, vt valida sit reuocatio, ad instantiam illius fieri, qui eam procurauit, vt decidit *eod. Rot. decis. 10. eod. tit. in antiq.* Limita nonò, quando conclusio non esset facta parte instante, quia tunc habetur, vt si conclusum non fuisset, *Rot. decis. 15. de iudiciis, in antiq.* Pro coronide tamen huius materię aduertas primo quod conclusio dicitur de substantia processus, *Gayl. lib. 1. obseruat. 107.* Aduertas secundo, quod assignatio ad ius in Francia idem sonat, quod conclusum in causa *10. Gall. in decis. 245.* num autem terminus ad concludendum parte instante prorogari possit, vide *Rot. decis. 10. eod. tit. in antiq.*

COLLECT. 1035.

Super c. veniens, de accusat.

In criminalibus Procurator interuenire non potest, h. d. Limita primo in causis consanguineorum; in quibus auditur consanguineus illorum Procurator, *Gomez. Leo in decis. 22. & Thess. in decis. 165.* Limita secundo per Decisio. *Frang. Marc. 616. p. 2.* vbi fuit dictum, quod excusator in delictis, etiam grauibz allegans causas absentię, meri, & præcisi facti etiam sine mandato audiendus est, secus si non meri facti, quam diligenter not. ad text. in l. 1. *1. 1. C. de accus.* Limita tertio in casu *decis. Rot. 37. de procurat. in nou.* vbi fuit dictum, quod coniuncta persona etiam sine mandato potest pro absente, vt defensor comparere ad ostendendum de innocentia in causa ciuili, vel capitali, quotiescunque absens posset condemnari, vt animaduerit pariter *Capyc. in decisione 143.* Limita quartò

to quando non veniret puniendus
pœna corporis afflictiva; *Gomez. l. 79
in decis. 317. dicitur*. Limita quintò no-
tabiliter in casu *decis. Balb. 482.* vbi
fuit dictum, quod Procurator si
fuerit à Iudice in criminalibus ad-
missus, si pars non opposuit, proces-
sus non censetur nullus; Limita sexto
quoad allegandum causas abfentis
de Franch. d. c. 327. Sublimita quan-
do calumniosè peteretur, casum, &
exemplum habes per eundem in *decis.
practica*, & semper præsumitur cal-
umniosa, ac in fraudem, quando
congruit post delictum; *Franch. Mart.
in decis. 64. part. 1. & 616. part. 2.* nec
sufficit illam allegare, nisi saltem sui
marie probetur, *idem in decis. 129. p. 1.*

COLLECT. 1036.

*Super l. fin. C. de tempor. in integr.
restitut.*

TEmpus in integrum restitutio-
nis petendæ, est quadriennium,
h. d. Amplia singulariter primò in
casu *Aff. in decis. 75.* vbi fuit dictum,
quod vniuersitas appellans, & intra
30. dies non petens restitutionem in
integrum aduersus tempus quo mi-
sit processum præsentari iuxta termi-
nos Constit. Regni appellationum
tempora, poterit intra quadriennium
petere; Amplia secundo, ut istud tem-
pus à die contractus, seu læsionis
computatur, *Balb. in decis. 122. part. 2.*
quam nota ad text. in *cap. 1. de in integr.
restitu. in sexto.* Nunc limita & primò
in casu *An. on. Fab. in decis. 2. C. de temp.
in integr. restitu.* vbi fuit dictum, quod
de Principis plenitudine etiam qua-
driennio elapso restitutio concedi
poterit; Limita secundo, ut licet quis
excludatur à restituendo post qua-

drennium, non tamen ab excipien-
do, ita notabiliter decidit *Capri. Tho-
los. in decis. 238.* Limita tertio in pul-
cherrimo casu *Rot. Pedemont. pœnes
Th. ffaur. in decis. 133.* vbi fuit dictum,
quod restitutio, quæ ex capite igno-
rantie datur iuxta aliam *decis. Mohed.
1. de in integr. restitu.* etiam elapso qua-
driennio post prescriptionem decur-
sam peti potest, ita ille; Limita quarto
existente Ritu alicuius Tribunalis in
contrarium, prout Sabaudie, in quo
decennium subrogatum fuit loco
quadriennij, *Anon. Fab. decis. 1. C. de
temp. in integr. restitu.* Limita quinto in
casu *decis. Balb. 329.* vbi etiam post
sententiam, ac quadriennium resti-
tutio concedi poterit propter instrumen-
tum de nouo repertum; Limita
sexto in causis beneficialibus, in qui-
bus etiam post quadriennium in in-
tegrum restitutio peti potest, ita pul-
chre ac omnino videndus *Card. Pat.
in decis. Rot. Rom. 64. part. 1.*

COLLECT. 1037.

*Super l. qui crimen, C. qui accusare non
possunt.*

Accusator debet se inscribere
ad pœnam talionis, h. d. Limi-
ta primò in denunciatore criminis,
& raro est, quia ad correctionem
tendit, ita dictum testatur *Balb. in decis.
29.* quam nota ad text. in *cap. super h. d.
de accusat.* Limita secundo in casu *decis.
Rot. a 6. de ac. usat. in anteq.* vbi fuit
dictum, quod ante decretam cita-
tionem quis ad pœnam talionis non
tenetur se inscribere; Limita tertio in
casu *ciuitatis Rot. in decis. 5. eod. tit.* Li-
mita quarto quando pro delicto
non criminaliter, sed civiliter agitur,
tunc enim accusator non tenetur se

inscribere, *Faber in decis. 1. C. de accusat.* Limita quintò in casu *decis. Crescent. 5. de simonia*, ubi fuit dictum, quod agens ciuilitè, vt aduersarius priuètur beneficio, non debet se inscribere ad pœnam ordinariam; Limita sextò, quando proceditur per viam inquisitionis, ita *Fran. Marc. in decis. 653. part. 1.*

COLLECT. 1038.

Super gloss. in clem. beneficiorum, de Decima.

Pensionarius æquiparatur beneficiato, h. d. Ex qua infertur primo, quod resignans tenetur soluere pensionem, quousque constet resignatarium accepisse, quia resignatio conditionalis iure proprio resignantem non pœuat, *Mohed. decis. 1. 2. & 10. de caus. poss. ff. & propriet.* Limita quando resignatio esset nulla, *idem in decis. 126. eod. tit.* Infertur secundo, quod successor in beneficio non tenetur ad decursas pensiones tempore prædecessoris non solutas, *Cassad. in decis. 4. de locat.* Infertur tertio, quod pro pensione potest agi possessorio contra modernum titularem, etiam bullis non leuatis, *Rot. Auen. in decis. 80.* Infertur quarto, quod pensionarius, qui habet pensionem liberam tenetur contribuere ad onera de facto imposita, *Card. Put. in de. is. 286. lib. 2.* Infertur quintò, quod pensionarius tenetur contribuere pro solutione decimarum, *Papon. lib. 3. tit. 5. arrest. 2.* Infertur sexto, quod pensionarius tenetur soluere collectas, *Cresc. in decis. 4. de locato.* Infertur septimò, quod pensionarius vti beneficiarius tenetur contribuere oneribus, & decimis extraordinariè impositis super

beneficiis, ita decisum refert *Papon. lib. 5. tit. 13. arrest. 1.*

COLLECT. 1039.

In l. hares absens, ff. de iudiciu.

Hæres sequitur forum defuncti, h. d. Amplia primò in Clerico laici herede, qui conueniri debet coram laico Iudice, non autem coram Ecclesiastico, ita *Surd. in d. cis. 110.* quâ nota ad *dollr. Couarr.* communiter receptam, *pract. quest. 12.* Intellige tamen quando cum defuncto lis contestata non esset, aliàs secus esset dicendum, secundum *Balb. in decis. 553.* Limita secundò, vt vera sit conclusio text. in duobus casibus videlicet, quando absens ab alio defenderetur vel ibi ipsemet hæres inueniretur, vt pulchrè refert decisum *Anton. Fab. in decis. 4. C. de iudiciu.* Limita tertio in laico Clerici herede, quia vt seruetur æqualitas debet coram proprio Iudice conueniri, vt de Clerico diximus, ita *idem Fab. in decis. 12. C. eod. tit.* Limita quarto in notabili casu *decis. Balb. 69.* ubi fuit dictum, quod ex summisione defuncti ad omnes Curias vnâ cum renunciatione fori potest hæres vbilibet cōueniri, quam nota ad text. *cum ibi ad luctu, in c. dilecti, de foro compet.* pro declaratione huius limitationis vide per *Gratian. Rot. March. in decis. 180.* quam nota.

COLLECT. 1040.

Super Reg. qui tacet, de reg. iur. in 6.

Qui tacet consentire videtur, h. d. Ex quo infero primò ad *decis. Guid. Pap. 17;* ubi fuit dictum, quod quando aliquis scit alium gerere actum,

actum, qui non potest ipso invito gerere, tunc talis tacens consentite videtur, Limita quando de eius ageretur praeiudicio, *Bellam. in decis. 623. Infero secundo ad dec. Afflict. 95.* vbi favore pietatis causae taciturnitas operatur consensum. Infero tertio ad *decision. Franc. Marc. 128. p. 1* vbi fuit decisum, quod quando praesentia parentum, vel amicorum exigitur pro forma in aliquo actu, sufficit si de contradictione non appareat; Amplia in quolibet praesentia, *Idem Marc. in decis. 122. p. 2.* Infero quarto, ad *decis. 111. d. 329.* vbi haeres alienans rem restitutioni subiectam fideicommissario praesente, illi praediucat; Infero quinto, ad *decis. Rot. Genum. 33.* vbi sciens Procuratorem suum excessisse mandatum, & tacet, sibi praediucat, quam nota ad limitat. *161. in l. diligenter, ff. mandati.* Infero sexto ad *decis. Mynsinger. cent. 6. obser. 46.* vbi fuit dictum, quod quando in aliquo actu requiritur alicuius scientia, sufficit illi actum fuisse notificatum, licet non consenserit. Nunc limita Regulam principalem, & primo in consensu duorum: Consanguineorum, in mulierum contractibus adhibendo, quia non sufficit sola praesentia cum taciturnitate, *Mynsinger cent. 2. obser. 34. in fin.* Limita secundo in pulcherrimo casu *decision. Cassad. 3. de rescriptis.* vbi in odiosis, & obligatoriis, licet tacens habetur pro contradicente, tamen si scienter aliquid agit, videtur tacite se obligare, & consentire, quia interuenit actus positivus, alias secus. Limita tertio in casibus in quibus ex iuris dispositione exigitur expressus consensus, quia tacitus nil operatur Domini de *Rot. decision. 15. de offic. deleg.* Limita quarto in casu *decis. Card. Pat. 100. lib. 1.* vbi fuit dictum, Reg. hanc

procedere in consensu necessario, qui etiam tacite, ac per taciturnitatem inducitur, secus in voluntario, quem quis non tenetur praestare. Pro huius tamen materiae intelligentia aduertendum, quod consensus semel praestitus semper durare praesumitur, *Verall. in decis. 213. p. 2. & 215.* licet nouus requiratur, quando primus fuit extinguitus, *idem in dec. 211. p. 1.*

COLLECT. 1041.

In l. alius, C. de seruitutib.

Regulariter edificare quilibet potest in suo usque ad Caelum, h. d. Et Amplia primo, ut murum edificare pro communi liceat, *Mar. decis. 12.* Amplia secundo, ut ostium in muro proprio facere etiam super vicini solo liceat, *idem in dec. 24.* Amplia tertio, ut quilibet columbarium, vbi columbae morantur, etiam Domino, & vicino contradicente, edificare liceat, prout ita refert *decisum Pap. lib. 18. tit. 9. arrest. 2.* Nunc limita quando edificaretur ad aemulationem, inuidiam, & iniuriam alterius, *Boer. in dec. 223.* licet in dubio quis ad suam utilitatem, & non ad aemulationem, praesumitur edificare, *Goyl. obser. 69. nu. 17. lib. 2.* Limita secundo, si iure seruitutis non liceat edificare in suo vel domum suam altius tollere, *idem obser. 69. nu. 13.* Limita tertio, quando in suo edificando non seruaret spacium, de quo in *l. fin. ff. finium regum. Franc. Marc. in decision. 500. Theff. in decis. 125.* Limita quarto, ut non liceat furnum iuxta murum domus vicini edificare, *Idem Marc. in decis. 12. & 482. part. 2.* Limita quinto, ut canale ad viam publicam in propria domo quis facere nequeat, ita deci-

sam refert *idem in decis.* 497. Limita sextò in casu *decis. eiusd.* 433. p. 2. vbi fuit dictum, quod priuato non est licitum in domo sua artem exercere per quam vicini malo odore circumueniantur. Limita septimò si statuto, vel consuetudine loci quidem ædificandi modus præscriptus sit, *Gayl. cit. obseru.* 69. Limita octauò, quando ex huiusmodi ædificio nocumentum præberetur vicino ad occupandum Solem, ventum, & æciem, *Magon. in decis.* 6. nam ventum aëræ mæ non potest vicinus impedire ædificando, *Boer. in decis.* 322. quam not. ad *text. in l. fin. C. de seruitutib.* Limita nonò in casu *decis. Guid. Pap.* 298. vbi fuit dictum, quod furnum construere in fundo proprio quilibet potest, licet alteri noceat, dum tamen animo nocendi non faciat, & hoc verum, nisi ius prohibendi Domino Villæ factò Principis fuisset quaesitum, *Boer. in decis.* 125.

COLLECT. 1042.

Super c. ex imitat. de procurat.

AD ornatum huius textus noto quod ad hoc, vt dici possit beneficium Ecclesiasticum, debent insimul sex requisita concurrere, quorum primum est, quod sit fundatum Episcopi autoritate *Guid. Pap. in decis.* 187. aliquid per *Ror. in decis.* 509. p. 1. diuersi. *Casus de Grass. dec.* 13. num. 9. de *prabend.* ratio est, quia nullus potest locum sacrum, vel rem spiritua-lem constituere, præter Episcopum, *Balb. decis.* 100. *Guid. Pap. cit. decis.* 187. Secundum requisitum est, quod habeat quid spiritualitatis annexum, nam propter diuinum officium datur beneficium *c. fin. de rescript.* in 6.

Hinc est, quod beneficiarius horas non recitans pro rata, fructus restituere tenetur, *Sagr. in decis.* 22. de *celebrat. missar.* Tertium requisitum est, quod sit conferendum Clerico, non autem laico iuxta *c. cum adeo de rescri.* quod amplia procedere, scilicet in Clerico destinato, *Ror. decis.* 13. de *prob. in ant.* Quartum requisitum est, vt conferri non possit nisi ab Ecclesiastica persona Episcopo, vel Prælato, non verò à laico, *Maynard. d. decis.* 90. li. 2. quæ facit ad *text. in c. si quis deinceps* 16. q. 7. Quintum requisitum est, vt sit perpetuum, hoc est, vt non conferatur ad certum tempus, sed perpetuo, & ad vitam eius, cui confertur, hoc enim proprium beneficiorum est *c. sanctorum* 70. dist. quod secus est in Beneficiis, & Commendis Religionis D. Joannis, *Mohed. in decis.* 10. de *caus. poss. & propriet.* Sextum requisitum est, vt conferens non possit illud conferre, *Rubin. in decis.* 22. Hinc est, quod Procurator constitutus à patrono ad præsentandum non potest eundem patronum constituentem præsentare, *Capu. aques. in decis.* 397. quam not. ad *text. in c. per nost. de l. repatr.*

COLLECT. 1043.

In l. fi. C. de pactis.

PACTUM de futura successione nõ valet, h. d. Ad quod vide *Osaf. in decis.* 100. & *Boer. in decis.* 355. & num. valeat pactum initum in contractu matrimoniali, vt primogenitus succedat, & sit hæres, vide *eund. in decis.* 204. Limita nunc reg. *tex. & primò*, vt quamuis pactum de futura successione sit prohibitum, tamen pactum de hereditate conseruanda est permillum,

missum, *F. an. Marc. in decis. 136.* Limita secundò, in casu eiusd. *in decis. 838.* vbi fuit dictum, quod si quis septem testibus presentibus Caio promiserit se nullum alium heredem instituire præter ipsum, per hanc promissionem Caius censendus sit hæres; Limita tertio, vt valeat præfatum pactum vbi sic concipitur, quod scilicet agitur de succedendo alicui, si idem absque filio decesserit, *Carden. Put. in decis. 112. li. 2.* Limita quarto principaliter de succedendo inter Principes & illustres personas, *Gayll. obser. 127. lib. 2.* quam not. ad *text. in l. licet, C. de pactis.* Limita quinto in pacto reciproco de succedendo, vt decisum refert *Gayll. obser. 126. li. 2.* Limita sexto in casu *decis. Carden. Put. 113. lib. 2.* vbi fuit dictum, quod pactum de succedendo in re particulari, si quis absq; filiis decesserit, valer. Pro huius text. Coronide animaduertendum quod adeo præfatum pactum de succedendo improbatum, vt nec confirmetur iuramento, vt decisum in *Prætorio Franciæ refert Papon. li. 2. tit. 2. art. 1.*

COLLECT. 1044.

Super 6. presentium, de testib. in sexto.

Testes examinari debent cum interrogatoriis datis à parte, h. d. quia interrogatoria sunt de essentia depositionis secundum *decis. Iaffred. 29.* Limita tamen hanc conclusionem quadrupliciter, & primò in pulcherrimo casu *decis. Roi. Roman. penes Farinac. 818.* vbi fuit dictum, quod testibus examinatis cum interrogatoriis, & etiam examinatis sine interrogatoriis, de consensu tamen partis ad-

uersæ fides adhibenda est. Limita secundò in casu *decis. Cur. Archiepisc. Neap. penes me 122.* vbi fuit dictum, quod quando præcessit confrontatio, tunc non sunt necessaria interrogatoria, & ratio est, quia confrontatio habet vim interrogationis, quemadmodum & repetitionis secundum, *Balb. in decis. 12.* Limita tertio singulariter in casu *decis. Mynsing. Camer. Imper. obser. 32. cens. 1.* vbi fuit dictum, quod interrogatoriorum missio non vitiat examen, sed repetuntur testes, quemadmodum, & super articulo omisso possunt repeti secundum celebrem *tex. inc. per tuas, de testib.* Limita quarto in casu *decis. Gayll. obser. 94. lib. 1.* vbi fuit dictum *Reg. iux. præfati* limitati existente contrario visu, seu stylo.

COLLECT. 1045.

In litem quia, ff. de pactis.

Inuecta, & illata in domo conductæ, sunt tacite hypothecata pro pensione domus, h. d. Amplia primò procedere etiam si locator expressè sibi prouiderit de hypotheca, quia non ideo dicitur recedere à tacita, *legali, Balb. in dec. 100.* Amplia secundò, etià si quis in bona in prædii emphyteuticum intulerit, quia illa dicuntur tacite hypothecata, *Ego in dec. 100.* Amplia tertio, etià si bona in nauim conductæ inuecta, & illata essent, quia prædii Urbana æquiparantur. *Ego in d. decis. 100.* Amplia quarto in prædiis Urbanis, siue Dominus sciuerit, siue Dominus ignorauerit, vt fuit dictum in vna *Roman. coram Iusto*, vt habetur in *decis. 101. nu. 2. & in Lucan. pensionis 17. Feb. 1697. coram Orano, vt patet in decis. 103.* Amplia quinto, procedere etiam in mercibus venalibus

inuectis, & hanc partem tenuit *Rot. in vna Roma pecudum 24. Aprilis 1598. ut patet in decis. 82.* Amplia sexto, procedere etiam in deterioratione, *Maynard in dec. 100. lib. 1.* Amplia septimò procedete etiam in bonis minorum inuectis, & illatis, *Ioseph. Lud.* qui distinguit *in decis. 75.* num autem lecti sint tacite hypothecati, vide *Afflic. in decis. 184.* & quid de veste pence furorem existente, vide *Ioseph. Lud. in decis. 84.*

COLLECT. 1046.

Super l. si messeri, §. 1. ff. locati. cum not.

Colonus partarius nō equiparatur vero Colono, h. d. Ex quo Infero primò, quod Colonis partariis imponi potest collecta prætextu fructuum partis Colonice, *Offic. dec. 83.* licet nō teneantur ad solutionem decimarum ex *decis. de Franc. 107.* Infero secundò, quod Colonus debet potius vendere fructus Domino, quàm aliis, *Boer. in decis. 107.* Infero tertio, quod locatio non dicitur inducta inter partarios, *Ioseph. Ludon in dec. P. rus. 106.* Infero quartò, quod Colonus, qui fundū ad tertiam partem fructuum accepit propter paucitatem fructuum, expensas non deducit, *Franc. Mar. in decis. 886.* Infero quintò, quod mercedis remissio, quæ conceditur Colono propter sterilitatem denegatur Colono partario, *Franc. March. in decis. 21. p. 2.* Infero sexto, quod Colono partario denegatur remedium possessorium, *Put. decis. 13. 14. & 170. lib. 1.* Infero septimo, quod Colonus partarius suis impensis mediam fructuum partem Domino præstare tenetur, *Balb. decis.*

300. Infero octauò, quod Colonus partarius vendito fundo non habet portionem fructuum, sed solum actionem personalem contra Dominum vendentem, & retentionem pro melioramentis, de *Franc. in decis. 334. par. 2. Ioseph. Ludouic. in decis. 99. Thess. in decis. 70.*

COLLECT. 1047.

Super l. vñ. c. qui pro sua iurisd.

Delegatus Principis potest subdelegare, h. d. Limita primò singulariter quando ex aliquib. verbis in delegatione adiectis appareret electam fuisse industriam personæ, *Iaffred. in decis. 59. Magon. in decis. Lucens. 9.* & facit *decis. Capyc. 151. num. 6.* quam not. ad ornatum *text. in l. inter artifices. ff. de solut.* Limita secundò in casu *decis. eiusdem Capyc. 9.* vbi fuit dictum, quod præfata nostri rex. minimè procedat in subdelegato à delegato Principis, cum ipsi alteri de mandare non poterit. Limita tertio quando delegatus Principis, vel Papæ, cui commissa esset causa, adiecta esset claus. vt per seipsum procederet *Balb. in decis. 59.* & ratio est secundum *Thoming. Rot. Lipsi. in dec. 112. p. 2.* quia hæc claus. operatur, vt delegatus Principis æquipollet quoad subdelegationem delegato ordinarij. Amplia nunc in casu *Sayr. 3. de offic. deleg.* vbi fuit dictum, quod Episcopus, examen sibi commissum à Papa cum claus. in quo conscientiam tuam oneramus, alteri subdelegare potest, quam not. ad ornatum *gloss. in c. statutum, §. aff. fforem, in verb. conscientiam de rescripti. in 6.* Amplia secundo, vt delegatus Principis possit etiam causas criminales subdelegare, *Guid. Pap. in decis. 624. Boer. in decis. 6. Balb.*

6. *Balb. in decis. 346.* quas nota ad intelligentiam *sixtus in l. unic. C. qui pro sua iurisd. num autem delegatus Principis delinquens extra locum commissionis possit ad loci ordinario puniri, vide decis. in affirmat. Capp. Tholof. 422.* quam not. ad ampliacionem *text. in Auth. qua in prouincia, C. d. vbi de crimine agi oportet.*

COLLECT. 1048.

Super c. licet, de offic. del. g.

MORTE delegantis expirat delegatio, h. d. Limita primò in casu dispositionis c. *si super gratia, de offic. deleg. in quo per delegantis mortem iurisdicção non expirat, ita pulchrè decidit Guid. Pap. in decis. 491. Verall. in dec. 33. p. 2. Bellam. in decis. 542. Rot. dec. 12. de offic. deleg. Amplia primò, in officio cõseruatoris, quia per mortem Papæ expirat, Guid. Pap. in decision. 247. Limita secundo in officio Commissarij deputati *si in euidentem*, quia Pontificis delegantis morte non expirat, vt est *decis. Pegner. Rot. Catalon. 129.* quara diligenter reponas ad ornatum *textus in extrauag. ambrosiense. de rebus Eccles. non alienan.* Limita tertio, vbi delegati iurisdicção esset perpetuata per citationem, *Cappell. Tb. l. os. in dec. 341* quod amplia quamuis citatio exequuta non esset, *lo. Gall. in dec. 522. lib. 3. Diuers. Francie.* Amplia secundo in casu *Verall. in decis. 125. p. 1.* vbi citatio decreta per delegatum in vita delegantis licet exequuta, post eius mortem iurisdicçãoem perpetrat.*

COLLECT. 1049.

Super l. si ita. §. qui fundum, ff. de contrahend. empt.

Dominium non est de essentia venditionis, h. d. & propterea pluries fuit decisum venditionem posse fieri cum reservatione Domini, vt decisum Pisit testatur *Marta in dec. eiusd. Cur. 43. Florent. refert Magon. in decis. 90. Lucen. idem in decis. 31. Neap. Afflict. in decis. 338.* & iterum in eadem *Rot. testatur de Eranch. in decis. 506.* quas omnes nota ad *textum in l. nemo, §. cum manu satis, ff. de contrah. empt.*

COLLECT. 1050.

In c. cum locum de sponsalibus.

SI timetur inferri violentia puellæ, de cuius matrimonio agitur, debet sequestrari in loco tuto, h. d. Amplia, vt pariter mulier sit sequestranda, quando durante lite super secundo nubuit, ita *Rot. decidisse testatur Crescen. in decis. 3. de sequest. poss. ff.* Limita tamen, vt non procedat dispositio textus nostri, vt scilicet mulier sit sequestranda, quando vnus ex duobus maritis est in possessione matrimonij, *Achill. de Grass. in decis. 1. de sponsalibus.*

COLLECT. 1051.

Super c. causam qua, de elect.

AD hunc textũ in quo notatur, quod Tertiarij cuiusvis Religionis cõnumerantur inter personas Ecclesiasticas, nota tres Decisiones ad eius perfectam corroboracione, atque intelligentiã, & prima est *Rot. Suiua, teste D. Francisco de Cast. l. 88.* vbi fuit dictum, quod legatum relictum, si nupserit, vel monachabitur verificabitur in tertiariis ordinis Sancti Francisci, & similibus, qui vitam

cælibem duxerint; Limita quando priuatam vitam agerēt in eorum domibus priuatis, quia tunc ut laici iudicantur, *Rubin. in dec. 29.* & ita pariter refert decifum *idem Castil. in d. dec. 88. in fi.* & ex hoc Ego *infra ad aliam decif. in Prætorio Hispania* etiam, de qua pet *Gutierrez. in decif. 95. de g. bellu.* ubi fuit dictum, quod fratres, & sorores B. Francisci tertij ordinis si priuatam vitam agant cum vxoribus, maritis & bonis suis, ut laici iudicantur, & ideo contribuere tenentur ad gabellas, sicut cæteri homines secundum *decif. Vin. 48. part. 1.* per quam est pariter sancitum, has personas esse Ecclesiasticas, ac in ipsorum numero connumerari, pet quam *decif. Ego* cōsultus respondi in causa Magnificarū puelharum de Alexandro, ubi dubitabatur si ipsæ consequi debuissent maritaggiū soluendum Monialibus, & fuit decifum in S. C. eis deberi, quamuis in patris domo permāssissent, pro cuius S. C. decif. addo tres alias non paruipendendas; Prima est *Mastrill 8.* ubi legatum factum pro maritaggio, extenditur ad tertiarium in domo Patris manentem; Secunda est *decif. Cur. Archiep. Neap.* de qua per ipsam in *decif. 1.* diximus, quod percutiens tertiarium incidit in Canonem, ac si alium Religiosum percussisset, pro qua etiam videas *dec. Dominorum Rot. 1. de sentent. excomm.* ubi ita pariter decifum fuit; Tertia est *Carros. 27.* ubi fuit dictum, quod quemadmodum Religiosis interdicitur testandi facultas, qui nil proprium habeant iuxta terminos *Auth. ingreſſi. C. de ſa-oroſanct. Eccleſ.* ita pariter istis Bizzochis.

COLLECT. 1052.

In l. qui ad certum, ff. locati.

Qui ad certum tempus conduxit, si finito tempore remāſerit inconducta te tacite reconduxiſſe videtur, hoc dicit. Amplia in casu *decif. Ant. Fab. 37. C. locati.* ubi fuit dictum, quod tacita reconductio inducitur ex patientia mulieris siue de bonis dotilib. agatur, siue paraſemalibus, *Ba b. ad idem in dec. 100.* Nunc limita, ut licet reconductio intelligatur inducitur eiſdem conditionibus, quibus antea ex *decif. Bor. 284.* & cōductam ſemel rem præſumitur quis eodem titulo poſtea poſſidere, *idem in decif. 58.* non tamen facta intelligitur in totidem annos, *M. ynerd. in decif. 23. li. 3.* quam intellige procedere in prædio urbano, non autem in ruſtico, nam si prædium ruſticum tale eſſet, quod non niſi ad triennium ſiue cūſus deret, præſumendum eſt in triennium ſubſequens repetitam intelligi conductionem, pulchrè *Anon. Fab. in dec. 45. C. locati.* Limita ſecundò, si tēpus quo conductor manſerit in conductione eſſet modicum, nam tunc propter temporis paruiritatem, non cenſetur inducitur tacita reconductio. *Magon. dec. Rot. Lucan. 47.* Limita tertio, quando conductor eſſiceretur furioſus, tunc enim ob defectum conſenſus, ceſſat diſpoſitio tex. noſtri, *Rubin dec. 300.* Limita quartò, quando extaret conſuetudo, ut pro quolibet conductionis actu, conſiciatur Scriptura, *Egomet in decif. 140.* aliquid per *Aſſiſt. dec. 365.* Limita quintò, ut locum habeat tantummodo in prædio Ruſtico, non autem Urbano, ut colligitur ex *dec. Franc. Marc. 338.* & tunc debet intelligi ſuper iſſdē pignoribus, & hypothecis, pactis, & qualitatibus, quibus primū *Rot. diuerſ. decif. 322. part. 2.* Sublimita in executione, quia quando inſtrumentum locationis

cationis habet paratā executionem hoc non extenditur ad tacitam continuatam, reconductionem, *Gomez. Leo. in decis. 83. dno. f.* que admodum confirmatio locationis valet non facta mentione de mala perceptione fructuum, *Moh. id. in decis. 251. de locat.* Animaduertendum tamen est pro huius text. ornamento, quod ex receptione pro Actio iudicatur tacita locatio, *Put. in decis. 184. lib. 1.* Aduertendum secundo, & sic potest tibi deferuire pro septima limitatione, quod ubi extat consuetudo locandi ad nouennium, tacita reconductio, non intelligitur inducta non expressa præfata consuetudine, *Idem in decis. 180. lib. 1.* num autem successor locatoris recipiendo pensionem rei locatæ, contractum locationis ratificare videatur, tradunt *Domini de Rot. decis. 2. de locatione.*

COLLECT. 1053.

Super l. si ex toto. §. 1. ff. de legat. 1.

IN materia præsentis tex nonnulla scripsi in *Collect. super l. creditores. C. de pactu.* hoc tamen dicit in summa per receptionem partis debiti ab vno ex in solidum obligatis, censetur inducta diuisio Limita primo, non existentibus quatuor requisitis, Primò, quod soluat debitor partē suam tantum, & non plus, & tanquam suam, Item quod creditor recipiat de sorte principali, & non de vfuris, Item quod creditor non sit protestatus, vt fuisse decisum in quadam causa cuiusdam *Io. Iacobi Castaldi cum illu de domo Ceruone*, scilicet diuisionem non fuisse factam, ex quo præfata requisita non interuenerunt, refert *Vrsill. in decis. 142* Limita secundo, quan-

do omnes debitorum non essent soluendo, quia Regula text. procedit, quando omnes debitorum sunt soluendo, *Affin. B. in dec. 142* Limita tertio quando in instrumento adessent clausulæ, quod vna via electa alia nō tollatur, quod possit variare toties, &c. vsque ad effectuale satisfactionem, *Ego in decis. 121.* & aliquid per *Vrsill. in cit. d. cis.* Limita quarto in casu *Garzia decis. 76.* ubi fuit dictum, quod solutio facta ab vno ex correis in solidū obligatis creditori non iuxta suam virilem, sed plus, vel minus, non inducit diuisionē. Limita quinto, quando creditor recipiendo protestatus fuisset dicendo, saluo iure solidi, *idem Garz. in decis. 100.*

COLLECT. 1054.

In c. bona fides, de deposito.

REi depositatæ restitutio imputari non debet, h. d. & qualiter recipiens depositum, compellitur ad illud restituendum, vide *decis. Ioann. Papon. lib. 11. tit. 8. arrest. 2.* Et propterea infertur primò, quod aduersus depositum non potest opponi compensatio, *Rot. Genues. in dec. 34* licet benè retentio, vt pulchrè refert decisum *Card. Put. in decis. 292. par. 2.* quam nota ad *Bart. receptum in l. amplius, ff. rem ratam haberi.* & ratio est, quia in casibus, in quibus prohibetur compensatio, conceditur tamen retentio, vt refert decisum *Anna conf. 102. part. 2.* Infertur secundo, quod nec dilatio quinquennalis admittitur contra creditorem petentem depositum restitui, vt in terminis decidisse *Sacr. Consil. Neapolis.* refert de *Franch. in decis. 151.* quam not. ad limitationem text. & quæ ibi notantur in *l. fin. C. de*

bi, qui bonis cedere possint; Infertur tertio, quod nec pariter exceptio non numeratæ pecuniæ, ut est *Decis. Cur. Archiep. N. ap. 99.* quam nota ad *text. in l. fin. § illo, C. de exceptione non numeratæ pecuniæ*; Infertur quarto, quod depositum habet executionem paratam, *Barr. in decis. 195. Cavale. in decis. 27. par. 2.* Infertur quinto, quod depositarius vrens re deposita, & renitens restituere poterit furti actione conveniri, *Franc. Marc. in decis. 443.* & aliquid per *Ioseph. Ludou. in decis. Lucens. 22.* Amplia reg. xxi. ut depositarius possit restituere ei, qui non erat legitimus tutor, *Afflict. in decis. 147.* Amplia secundo, ut depositarius etiam si sit Clericus cogi possit per Iudicem secularem ex officio executivè impetrato ad restitutionem, *Cappell. Tholof. in decis. 168.* Limita nunc in furioso, quia non est reddendum depositum, *Gaid. Pap. in decis. 152.* quam nota ad *text. in Authent. sed nouo iure C. de deposito.*

COLLECT. 1055.

In Lquifandum, ff locati.

IN materia huius text. scilicet, quod nouus Dominus non tenetur stare Colono, scripsi nonnulla collig. *in l. emptorem, Cod. locati.* quibus hic addas, & amplia primo in eo, cui fuit relictus vltimatus, quia potest expellere conductorem, *Cappell. Tholof. in decis. 421.* Amplia secundo, in successore etiam ex titulo locatino, quia Colonus non habet ius in re Domini, de *Rot. decis. 2. de emp. l. et vendit. in antiquo.* Amplia tertio, quando prædecessor non habebat plenum ius in re, de *Franch. in decis. 216.* Amplia quarto,

in immisso in possessionem ex primo Decreto, *Magon. decis. 97.* Nunc limita in successore vniuersali, quia semper tenetur stare colono, *Gaid. Pap. in decis. 480.* & ratio est, quia tenetur prædecessoris factum approbare, *Barb. in decis. 300.* Hinc est, quod cum Dos sit titulus vniuersalis, idem succedens in ea tenetur ad obseruantiam locationis, *Gomez. Leo. in decis. 63. Diuers.* & idem in muliere soluto matrimonio; quia tenetur stare locationi factæ à marito ex *cons. Roland. 49. vol. 2.* Limita secundo in casu *decis. Ro. Auenionens. 108.* ubi fuit dictum, quod emptor domus tenetur stare inquilino propter iuramentum à locatore præstitum, vel quando adesset sola hypothea ex *decis. Rot. Genuen. 23.* Sublimita quando huiusmodi locatio esset facta à tutore sine Decreto, quia ipsa hypothea non valet, nam bona pupillorum non possunt obligari sine Decreto, de *Franch. in decis. 334 p. 2.* Hinc est, quod conductor qui habet hypotheam in re, habet cautelam, quod non admittat emptorè in re per ipsum conducta, donec ei soluatur interese; aliàs ipso emptore admissio contra ipsum nullam habet actionem, sed contra locatorem ut pulehrè decidit *Ioseph. Ludou. in decis. Lucen. 38. Borgin. in decis. 25. num. 7. par. 2.* Limita tertio in emphyteuta fisci, quia ipse quoq; tenetur stare Colono, *Io. Gall. decis. 300. ex singulari Roman. 63.* Limita quarto in casu *decis. Osas. 156.* ubi fuit dictum, quod in feudis, quando res reuertitur ad Dominum iure prælationis, vel commissi, tunc Dominus non tenetur locationi stare facit per vassallum, & hoc casu hypothea, quæ fuit apposta in contractu, nil operabitur, *Gomez. Leo. in loc. 63. Diuers.*

Divers. & aliquid per *Grammat. in decis. 58.* Limita quindò, in successore Prælati, quia tenetur stare locationi factæ per prædecessorem; intellige quando vocatio est facta nomine Ecclesiæ, & ad ipsius validitatem ex *obseru. Pol. Rip. 115.* Sublimita in Prælato nomine proprio assistente; quia tunc nouus Prælati nō tenetur stare locationi nisi pro illo anno excepto, & quando Terræ essent latæ, & fructus pendentes, de proximo colligendi, ut fuit dictum in *Ro. in vna Alexandina* locationis 10. Decemb. 1590. *te. Statut. Statut. Parisiis decis. Rotæ 192. Martia decis. Pisana 804. Franc. Mar. in decis. Delphin. 96. Causa can. decis. 44. part. 1. & Cardin. Put. in decis. 179. lib. 1.*

COLLECT. 1036.

Super c. si delegatus de offic. deleg. in sexta.

EX dispositione huius text. elicitur Reg. quod casus mortis æquiparatur casui absentię; Inferas primò ad *deci. Arag. Sess. 57. in qua fuit dictum*, quod Iustitia Aragon. qui habebat in sua Curia potestatem administrandi cuditionem monetæ, in absentia fratris sui, poterat etiam in casu mortis eiusdem administrare, per *d. text. in cap. si delegatus*; Inferas secundo ad *deci. de Franch. 255.* qui affirmat fuisse conclusum, quod creato aliquo Officiali cum hoc, quod in eius absentiam alius administrat, & exerceat officium, mortuo illo primo loco creato, hic subrogatus in locum ipsius in casu absentię, exercebit officium etiam in casu mortis, secundum quam Decisio. consultus respondi pro Illustriss. & Excellentiss. Domino

D. Francisco de Castro mortuo Illustrissimo & Excellentissimo Comite de Lemos Prorege Regni Neapolis eius Patre, cui per litteras Regias fuerat successus Anno proximo præcedenti, cum dictus eius Pater nomine eiusdem Regis, functus fuit legatione; Magnifica apud Pontificem Maximum Clementem VIII. assueverando prædictas litteras Regias directas eidem Domino D. Francisco in casu absentię eius Patris, extendi etiā debere ad casum mortis eiusdem, non solum vigore dispositionis *disti cap. si delegatus*, sed etiam auctoritate præcit. *deci. Inferas tertio ad casum text. in l. questum. ff. de tutel.* ubi tutores dari in locum absentis Reip. causa, illo absente mortuo, perseuerant in officio tutelæ usque ad tempus pubertatis pupilli, nec debent in locum mortui alij subrogari, & in casu proprio eiusd. text. *Egomet decisum refert in deci. Cur. Archiepisc. Neapolit. 1507.*

COLLECT. 1057.

Super l. actor. C. de probat.

Negatiua probari non potest, h. d. Limita nisi esset coarctata loco, & tempore, quia tunc releuat, *Afflicti. in deci. 324* & ita pariter refert *decisum Franc. Marc. in deci. 166.* Ex qua limitatione Infero, quod testes deponentes super negatiua non coarctata sunt suspecti, & reiiciendi; ut pulchrè refert *Verall. in deci. 183. p. 3.* Infero secundo, quod magis creditur vni testi affirmanti, quam mille negantibus, *Pu. in deci. 166.* Infero tertio, quod negatiua probari non potest, & testes singulares super illa probare non possunt, *Ego ipse in deci.*

Cur. Archiepiscop. Neap. 19. Limita secundo in casu *decis. Cassad. 3. de probat.* vbi fuit dictum, quod probare tene-
ragendo, vel excipiendo, qui se
fundat in negatiua, & qualiter pro-
betur negatiua, vide *eund. Cassad. in*
dec. 5. cod. 111. & deponens negatiuam,
falsitatis suspicione non caret, *Franc.*
Marc. in decisior. 166.

COLLECT. 1058.

*Super l. cum quaeritur, ff. de excep-
t. rei iudic.*

REi iudicatur exceptio ad hoc, vt
obstat tria requiruntur, videli-
cet, vt sit idem corpus, idem ius, &
eadem causa petendi, h. d. Quod am-
plia primo, vt si vnum istorum defi-
ciat non dicitur obstat exceptio rei
iudicatae, ita fuisse in *Rot. Rom.* *decisu*
testatur Caputaq. in decis. 93. p. 3. Am-
plia secundo, vt possit ad merita re-
seruari, prout in *Sacr. Conf. Neap.* *decisu*
fuisse refert *Conf. Anna 89. vol. 2.*
Amplia tertio in casu *decis. Triuis. Rot.*
Vene. 17. vbi fuit dictum quod sen-
tentia lata à Iudice laico inter Eccle-
siasticos in causa possessorij obstat
etiā agenti coram Ecclesiastico; quā
diligenter not. ad *text. in c. fin. de excep.*
in 6. Amplia quarto in casu *decis. An-*
nam cōf. 17. vol. 1. vbi fuit dictum, quo
ad hoc filius non censetur eadē per-
sona cū patre, & propterea exceptio
rei iudicatae, quae obstat poterat cō-
tra Procuratorem non obstat filio,
cū deficiat vnum ex requisitis prae-
fatae l. nostrae. l. vt sit ead. persona.
Amplia quinto, quod haec tria requi-
sita omnino necessaria sunt vt refert
decisu in causa vniuersitatis Lauri,
Ann. sing. 176 pro huius mat. ampliat.
vide *eund. Ann. in alleg. 43. p. 1.*

COLLECT. 1059.

*Super l. cum procum. C. de libe. ali
causa.*

Asertum in libello habet vim
confessionis, & ei statur contra
proferentem, h. d. Limita primo in
casu *dec. Bellam. 115. de probat.* vbi fuit
dictum, quod si aliquis in impetra-
tione commissionis confitetur sen-
tentiam, non probat illam; Limita se-
cundo in casu *Thoming. decis. Lipsien.*
21. p. 1. vbi petens veniam delicti in li-
bello Principi porrecto non probat
delictum. Limita tertio, quando prae-
fata confessio esset incidenter, non
autem principaliter facta, vt est pun-
ctualis *decis. Afflict. 167.* quam not. ad
text. celebrum in c. 1. de testi. except. Subli-
mita in casu *decis. Cur. Archiep. Neapol.*
penus me 122. vbi fuit dictum, quod
confessio etiam incidenter facta in
libello in crimine falsi probat, & ei
standum sit, vt *decidimus in causa cu-*
iusdam Notarij Angeli Ciccioni d. falso in-
quisito. Limita quarto, in casu *decis.*
Rot. Romana 1. de sentent. excommunicat.
in antiq. vbi fuit dictum, quod abso-
lutio petita in libello, non probat
excommunicationem. Limita quin-
to, locum non habere in verbis nar-
ratoriis, in quibus non fundatur in-
tentio libellantis, vt optime explicat
decidendo *Capp. in decis. 31.* Limi-
ta sexto, quando confitens, suam
confessionem reuocasset, secun-
dum quod decidit *Bald. Infred. in*
decision. 78.

COLLECT. 1060.

*Super c. per venerab. lem, qui filij
suis legimus.*

Hic

Hic enumerantur concurrenda id solemnizationem legitimizationis, Tu adde decisā, & primo requiritur testatio agnatorum. Limita in legitimizatione spurij, quæ impropria dicitur legitimatio, & propterea non est necessaria, vt refert decifum *Achill. de Graff. in decif. 2. qui filij sunt legitimij*. Secundo requiritur, vt si fit legitimandus infans, legitimās habeat ad hoc facultatem, alias nulla eſſet legitimatio, niſi in facultate adeſſent verba, quoscumque, vel adeſſet ratiſicatio; ita refert in *Ros. decifum id Achill. in decif. 4. eo d. tit.* Tertiò, quod ſtantibus masculis legitimis, & naturalibus non ſuffragatur legitimatio, niſi pariter legitimans, ad hoc habeat ſpecialem facultatem, *idem in decifion. 3. eodem tit.* Limita niſi adeſſet clauſula legitimandi quoscumque, vel & ſecundo adeſſet clauſula citra præiudicium venientium ab inſta- to, ita *Capp. in dec. 21.*

pellipoteſt ab aduocatione, *Gui. Pap. in decif. 561. Cappell. Tholoſ. in decif. 482. Myſing. cenſ. 1. obſer. 43.* Nunc limita, & primò in caſu *dec. de Franc. 265 p. 22* vbi fuit dictũ, quod Aduocato promiſſio facta valebit, & rem promiſſam debet habere ſiue cauſa finem habuerit per ſententiam, ſiue per cõcordiã, vt retulit decifum *idem Guid. Pap. in decif. 102.* Limita ſecundò, in caſu *decif. Thoming. Ros. Lipſen. 91.* vbi fuit dictum, quod quamuis Aduocatus non poſſit paciſci de quota litis, poteſt tamen de pecunia in genere, vel alia re, quàm de ea, quæ eſt in lite; Limita tertiò in caſu *decif. Papon. tit. 7. arreſt. 15.* vbi limitat regulam præſatam locum ſibi non vendicare in eo Aduocato, qui omnibus aduocationis officium non exercet, quia quemadmodum priuilegium Aduocatus conſeſſum non gaudet, ita & pœnas ſubire non debet.

COLLECT. 1061.

COLLECT. 1061.

Super li ſi qui. C. de poſtulando.

ADuocato non licet facere pactum de quota litis, hoc dicit. Amplia primò, vt tale pactũ non valeat, & ipſe veniat priuandus officio aduocationis, *Guid. Pap. in decif. 101. Cauſal. in decifion. 12. de contrahib. at aliter punitur, vt decifum refert Franc. Mar. in dec. 19. p. 2* Amplia ſecundò, vt nec poſſit retinere prociſſum loco pignoris, *Boe. in dec. 15.* Amplia tertiò, vt ne dum de quota litis paciſci prohibetur, vetumetiam aliquid per minimum recipi à pauperibus perſonis quia Iudex ex officio debet provide- re pauperi de Aduocato, qui debet gratis præſtare patrocinium, alias re-

Super l. 1. C. vi nemo priuatus, &c.

ARma, ſeu inſignia alicuius familiaris quis propria authoritate ſumere non poteſt, h. d. quemadmodum prohibetur Officiali deputato ad ampliandas vias Ciuitatis propria inſignia, ſeu arma ibidem ponere, pulchrè *de Franc. in decif. 443* Intellige quando expenſa ampliacionis fieret de publico, alias ſecus, *Maynard. decif. 60 lib. 1.* & ratio eſt, quia res eorum eſſe præſumuntur, quorum ſunt inſignia, *Ann. alleg. 110.* Hinc eſt quod lignatus ex ſigno cognoſcitur, *Oſa. decif. 40.* ſicut nobilitas generis poteſt ex inſignis probari, *Franc. Marc. in decif. 805. part. 2.* adeo vt probata identitate inſignium præſumatur.

identitas familiæ, vt decisum refert *Anna coustl. 130.* Hinc secundo fit ex eadem ratione, quod nō licet alicui mercatori alterius signum sibi assumere, *Rot. Genuen. decif. 210.* quia Ballæ mercatorū præsumuntur esse eorum, quorum insignia sunt, *Boer. decif. 105. Rot. Genuen. decif. 201. Cauale. decif. 7.p. 2. Rot. Auenion. decif. 30. Diuers. & sigillans litteras insigniis alienis in falsi pœnam incidit, Franch. Marc. in decif. 962 & decif. 989.* Limita quando nō fieret in fraudem alterius, *Decif. Senat. Tholof. Diuers. 81.* Limita secundo, quando quis esset grauatus deferre cognomen, & arma alicuius, quod de iure fieri potest ex *Decif. Guid. Pap. 251.* & quæ facere debeat grauatus pro implemento huius conditionis, vide *Theff. in dec. 257. & 270.* vbi plenè tractatur de armis, insigniis, & cimeteriis, in qua materia notandum primo, quod arma, & insignia armorum nobilitatis penes primogenitum remanere debent, *Franc. Marc. in decif. 1138.* Notandum secundo, quod bastardus non potest portare arma agnationis, *Guid. Pap. in dec. 580. Theff. dec. fin.* Limita nisi contrarium seruetur ex consuetudine, & ratio est, quia filij bastardi non dicuntur esse de agnatione, seu domo parètum, tamen si deferant arma domus, debent in illis habere barram transversam incipientem à sinistra parte alterius, & descendentem ad dexteram, vt est *Decif. Senat. Sabaudia penes Theff. Filium in decif. seu quæst. 45.p.2.*

Procurator ad exigendum non potest remittere non exacta, *Ballb. in decifion. 22.* quam nota ad *text. in l. non abfultu. C. de nouat.* Inferas secundo, quod mandatum habens ad solutionem recipiendam, non potest obligare mandantem confitendo, *Franc. Marc. in dec. 109.p.1. & 571.p.2.* Limita in Procuratore cum libera, *Cypre. in decif. 16.* Inferas tertio, quod propter eà mandatum extendi non debet vltra expressa, *Ioseph Ludou. in dec. Perus. 116.* Inferas quarto, quod Procurator excedens mandati fines non præiudicat Domino, nisi Dominus factum Procuratoris in fauorẽ sui infra tempus, infra quod ipse potuisset impedire id in præiudicium sui tacitè, vel expressè ratum habuerit, *Domini de Rot. in decif. 13. de concess. præbend. in Nou. Rot. Genuen. dec. 174.* Inferas quinto, quod Procurator mandati fines non obseruans in nihilo Domino præiudicat, *Thom. Rot. Lipsiens. decifion. 22.* Limita nunc supra firmatam reg. tex. dupliciter, & primo in casu *Rot. Auenionen. in decif. 34. diuers.* vbi fuit decisum, quod Procurator ad transigendum cum creditore constituentis potest obligare Dominum erga alium creditorem creditoris; Limita secundo in casu *Rot. Genuen. decif. 33.* vbi fuit dictum, quod Dominus sciens Procuratorem fines mandati excedere, si non contradicit censetur factum eiusdem ratificare.

COLLECT. 1064.

COLLECT. 1063.

Super claus. arbitrio Rota.

In l. diligenter, ff. mandati.

Fines mandati diligenter attendendi sunt, h. d. Et propterea

Intelligitur prout de iure, *Afflic. in decif. 321. Rot. diuers. decif. 239. & 641. p.3. Casar. de Grass. in decif. 7. de iudicio,* & fuit etiam resolutum in vna *Toletana*

Toletana pecuniaria 13. April. 1587. *coram Pamphilio*, tamen animaduertas, quod intelligitur prout de iure, quoad merita causæ, secus quoad solemnitatem iudicii, vt fuit dictum in vna *Catanien. illegitimitatis* 10. Ianua. 1583. *coram Aldobrandino*, aliquando hæc claus. relaxat vigorem Iuris Civilis, *Balb. decis.* 90. & fuit dictum in vna *Leodien. Parochialis* 16. Nouembr. 1594. *coram Lilla*, item addo, quod hæc claus. posita in commissione Senatoria exaministestium, si testes sunt examinati cum interrogatoriis partis semper intrat, & fides testibus adhibetur, *Card. Put. in decis.* 301 *lib. 1.* aliquid per *Crescent. decis.* 4. num. 3. de testib. *Casar. de Grass. in decis.* 11 num. 18. de probat. & fuit dictum in vna *Conchen. Limitum* 17. Maij 1595. *coram Blanchetto*.

COLLECT. 1065.

In l. iure nostro, ff. de testamentaria tutela.

Mater admittitur ad tutelam filiorum, licet alias venit repelenda, h. d. Amplia primò, vt mater præferatur Auiæ ex parte patris, *Afflic. in decis.* 281. Amplia secundò notabiliter, vt in tutela mater veniat præferenda patri naturali, vt decidit *Cassad. in decis.* 1. de successione ab intestato. Amplia tertiò, vt licet sit debitor pupilli, non tamen prohibetur admitti ad eius tutelam, vt dicit *Grammat. in decis.* 55. quam not. ad limitat. text. in l. creditoris, Cod. quando mulier tutela officio fungi potest. Intellige tamen si promittat sollempnia cum expressa hypotheca suorum bonorum, aliàs talis omisso vitia tutelam, *Capyc. in decis.* 50. & si deputata tutrix in testa-

mento, dicatur tutrix, an vero adminitratix, vide *Put. in decis.* 146. *lib. 1.* intellige secundò, si cum ea non concurrat Auus paternus, quia tunc ei præferatur, *Afflic. in dec.* 281. referens ita per *Sacr. Conf.* decifum & idem in *decifion.* 183. & *Capyc. in decifion.* 56. qui scribit pro affirmatiua, hanc tamen intelligentiam sublimita, vbi Auus paternus esset priorum bonorum dissipator, tunc enim mater ipsum excluderet, vt decifum refert *de Franc. in decif.* 10. Intellige tertiò, dummodo ad secundas nuptias conuolare minimè intendat, quia per illius transitum ipsam amittit. nec reassumit mortuo secundò marito, vt decidit *Mynsing. cent. 3. obser.* 83. Sublimita hoc in subsidium, putà si alium idoneum tutorem liberi non inuenirent, & habere minimè possent, quia tunc illam reassumit mediante Iudicis Decreto, *Boer. in decif.* 266. & generaliter in iure cautum est, vt semper quod mater transit ad secundum matrimonium repellitur à tutela, vt dicit decifum *Guid. Pap. in decif.* 539. Intellige quartò, vt tutelæ munus non sit necessarium in matre, vel Auiæ, sicut est in masculis, ita decifum in Senatu Francie testatur *Papon. lib. 15. tit. 5. arrest.* 15. & *Boer. in decifion.* 224. Pro Coronide tamen aduertas primo, quod tutor datus in casu secundarum nuptiarum, censetur datus etiam in casu mortis, vt refert *Mastrill. Rot. Sicilia in decif.* 37. Aduertas secundo ad *decifionem Conf.* Ann. 50.

COLLECT. 1066.

In l. pradiu, ff. in quibus causis pignus, &c.

FRUCTUS sunt pro feudo locato tacite hypothecati, etiam quod a principio hoc non fuerit euentum, h. d. Amplia in tantum hanc decis. text. esse veram, quod si Dominus fundi commodauit conductori, siue Colono semina, puta granum, vel hordeum vigore tacite hypothecæ præferatur anterioribus creditoribus habetibus expressam generalem hypothecam, argumento *tex. in l. lucr. C. qui potio in pignore. & l. interdum, ff. eod.* & ita decisum affirmat. *Thess. Filius in decision. 29. num. 6. & 7.* Amplia vltcrius in Domino locatore, qui præfertur creditoribus hypothecam expressam anteriorem habentibus. quoad fructus naturales, quo verò ad industriales secus ex *decis. Strd. 97. recepta per eund. Thess. circa medium cit. decis. num. 8.* Sed quid si aliquis dedit granum Colono, pacto adiecto, quod granum nasciturum ex illo semine, sit illi hypothecatum proprio, & granum illud fuit seminatum in fundo iam alteri hypothecato quis præferendus? Responde, eum, qui dedit, quia hypotheca specialis facta de re non obligata valet in præiudicium anterioris creditoris, per *text. in l. lucr. C. qui potio in pignore, & c.* & ita fuisse iudicatum refert *Thess. cit. decis. num. 10.* Quod tamen limitat si ille, qui est creditor esset etiam Dominus fundi, in quo seminatum fuit granum, quia tunc præferretur vigore duplicis priuilegij anterioritatis videlicet & Domini ex *Cons. Decia 50. lib. 3. cum quo censuisset Senarum Pedemon. Idem Thess. cit. decis. affirmat. in vl. ima part. circa fin.*

COLLECT. 1067.

In l. 2. C. de Episc. & Cleric.

Appellatione personæ non venit Collegium, seu vniuersitas. Et propterea interitur, quod in generali derogatione priuilegiorum quibuscumque personis concessorum, non censetur derogari priuilegium concessum Venerabili Collegio Dominorum Rotæ Auditorum *Card. Put. in decis. 47. lib. 1.* hinc est quod statutum loquens de personis, non comprehendit vniuersitatem, *Ros. diuers. decis. 791. num. 17. & decis. 794. part. 3.* Interitur secundo, quod Collegium, & Vniuersitas excommunicari non possunt, cum excommunicatio sit pœna animæ, & Collegium animam non habet, ita *Maynard. in decis. 60. lib. 4.* quæ facit ad *c. Romana de sent. excommunicat.* Interitur tertio, quod mandatum contra omnem personam datum non capit Collegium, nec Vniuersitatem, *Achil. de Gress. in decision. 15. de procurat. idemque Notarij in instrumentis procuratorum dicunt contra quamcumque personam Collegium, vel vniuersitatē, quia aliàs non venirent; Interitur quarto ad *dec. Put. 88. lib. 1.* vbi fuit dictum, quod Constitutio facta per Carthaginensem Capitulum, quod si aliquæ contentiones iniuriarum orirentur inter aliquos de ipso Capitulo, quod duo ex Capitularibus antiquioribus procederent, non procedit vbi persona Capitularis deliquit contra Capitulum. Interitur quinto, quod Regula Cancellariæ 19. de idiomate, dum loquitur de personis, locum non habet in Collegiis, vel in Capitulis, *Raud. dec. 200. & Gomez. sup. 5. Reg. in quest. 2.* Interitur sexto, quod regula reuocatoria Adriani VI. de quibuscumque facultatibus, & gratis concessis quibuscumque Prelatis, & personis, & c. non comprehendit gratiam factam*

factam loco, & corpori inanimato, &c. sic *Fabrica Sancti Petri, Capu. aq. dec. 42. par. 3* Infertur septimò ad declarat. Conc. Trident. de qua per *Gonzalez. decis. 57.* vbi fuit dictum, quod vnio facta ab Episcopo Cavenli mense Capitulari, de quibusdam beneficiis simplicib. vigore Conc. *Trid. Sess. 24 6. 15. de reform.* esset nulla, quia d. concilium non dat facultatem vniendi mense capitulari, sed tenuibus præbendis singulorum Capitularium.

COLLECT. 1068.

In l. necessario, ff. de periculo, & commodo rei vendita.

Perfecto cōtractu commodum, & incommodum ad emptorem pertinet; Amplia primò, etiam si in eo adiectum esset pactum de retrovendendo, *Boynin. in decis. 16.* & ratio esse potest duplex; Prima, quia est verus Dominus rei, vt decidit *Balb. in decis. 29.* Secunda ratio est, quia in vëditiōe cum præfato pacto transfertur verum Dominium, vt pulchrè decidendo animaduertit *Theff. in dec. 71.* Nunclimita conclusionem *tex in casu dec. Causal. 7. de contractibus*, vbi fuit dictum, quod emptio facta de boue, vel alio animali, aut de vino pretio cōmueno, si aliquod periculi euenerit ante traditionem, non cedit emptori, si emptio non fuit pura, & perfecta. Limita secundo, quando res emptæ perit durante dilatione data ad soluendum pretium in casu vbi venditor reteruauerit sibi dominium, donec integrum pretium sibi soluat, *Cuals. decis. 9. de contract. par. 2* Limita tertio in casu *Mynginger. cens. 6. obser. 36.* Limita quarto in casu *decis. Rota penes Verall. 333. par. 3.* vbi

fuit dictum, quod periculi & commodum rei æstimata: data in solum pettinet ad recipientem: fallit in re data in solum per minorem maiori, si contractus resoluatur quia tunc commodum pertinet ad minorem. Limita quintò, in emente sub annuo censu, quia te perempta, seu effecta inuili adhuc non tenetur ad census solutionem, vt refert *decisum Papon. lib. 13. tit. 1. arreft. fin.* Limita sexto in iis, quæ venduntur, vt pondere, numero, & mensura, quia periculum non erit emptoris incōtinenti, quem admodum in iis, quæ venduntur vt species, sed demum facta mensuratione, & non, *Marc. in decis. 58. par. 2.* & ad materiam *Afflu. in decis. 280. & 399.*

COLLECT. 1069.

Ad Bald. in c. cum olim, de consuet.

Est locus in quo communiter recurrunt DD. in materia præcedentiæ, dum asserunt in processionibus, seu præcedentiis debet attendi cōsuetudo loci, & ita decisum refert *Medices decis. Marcia 21.* quod adeò verum est, vt procedat etiam si consuetudo repugnaret iuri communi, vt fuit dictum in *Rot. in vna Milien. pract. tit. 10. Iurij 577. coram Seraphino*, vt patet in *de. is. eiusdem 335.* nec ab ea est in dubio recedendum, vbi fuit dictum in vna *Romana pr. eminentiarum 13. Nembri 1591. coram eodem* vt patet in *de. is. eiusd. m. 716. & 964.* & procedere etiam in processionibus Religiosorum, *Idem in decis. 664. & 126.* ac etiam in controuersiis præcedentiæ Canonico- rum Ecclesiarum Cathedralium, & propterea dictum in *Congregatione*

rituum, in vna Region. 9. Decembr. 1600. quod quamuis Archipresbytero eiusdem Ecclesiæ in decantatione Missarum diebus sollemnibus, in delatione Sanctiss. Corporis Christi, in benedictione Candelarum, Cinerum, & Palmarum, & aliis huiusmodi actibus, & functionibus Sacerdotilibus absente Episcopo; Limita si exaret consuetudo in contrarium, vt patet in d. c. i. eiusd. Congregationis. In nonnullis tamen casib. non consuetudo, sed quod ius disponit, attenditur, prout primo, quod Abbas privilegiatus præferatur omnibus dignitatibus Ecclesiæ Cathedralis, licet non Capitulo collegialiter sedenti, vel incedenti, Sayr. in decis. 2. de maiorib. & obed. Secundò, quod Vicarius Episcopi omnes præter Episcopum præcedat, etiam existente consuetudine in contrarium. Idem in decis. 3. eod. tit. Tertiò, quod in comitiis, seu in parlamentiis, quæ in Ciuitate Neapolis celebrantur septem Officia Regni præcedunt Electos Ciuitatis, & Magnus Cancellarius præcedit Magnum Senescallum; de Franch. in decis. 548. Quartò, quod Prior, & Canonici Collegiatæ præcedere debent Priorem, Vicarium, & portionarios, & Beneficiarios Ecclesiæ Parochialis de Romeral. ita Se. 4. bin. in d. c. i. 1445.

COLLECT. 1070.

Super l. i. ff. de pœni.

POENA non transit ad hæredes, h. d. Limita primo in pœna, quæ infligitur ipso iure, quia transit ad hæredes, etiam lite non contestata, Balb. in dec. 391. Limita secundò singulariter

in casu decis. Mysling. cent. 1. obseru. 98. vbi fuit dictum, quod pœna accusationis fractæ pacis publicæ transit etiam ad hæredes, intellige dummodo sit iuncta ciuili actio super restitutione damnorum, & interesse, alias secus, secundum Iaff. ed. in d. c. i. 22. Limita tertiò in casu eund. Mysling. cent. 2. obseru. 8 vbi fuit dictum quod executio sub pœna damni transfertur ad hæredem mutato tamen banno in pœnam pecuniariam. Limita quartò lite contestata, quia tunc pœna ad hæredes transit, siue actio criminaliter intentatur, siue ciuilitur, vt decilum refert Franch. Marc. in decis. 754. quam nota ad text. in l. vnica. C. ne ex delicto defunctorum. Limita quintò in casu decis. Osa. c. 152. vbi fuit dictum, quod hæres ex delicto defuncti iure ciuili non tenetur pœnali actione, nisi lite cum defuncto contestata, vel quatenus ad hæredem peruenit. Limita sextò in crimine assassini, in quo hæres tenetur restituere pecuniam, seu bona, quæ petuenerunt ad manus defuncti, etiam lite non contestata, vt solemniter decidit Cap. qui etiam nonnulla eius criminis singularia coaceruat, in decis. 155. Tamen pro huius text. coronide posset dubitari, nū hæres condemnati, qui ante condemnationem defunctus est teneatur ad pœnam ratione delicti non obstante Decreto, vide pulchram decis. Pedem. penes Theff. 144. & ad materiam huius text. vide decis. Afflid. 145.

COLLECT. 1071.

In l. i. C. de pater pro fil.

PATER non tenetur pro debito filij, h. d. Limita nisi permiserit ei negotiari, & administrare bona sua, tunc enim

enim tenetur, & eius hæres, & ratio est, quia præsumitur intercessisse rēdendarum tacitum, ex eo, quod patre sciente, & patiente, filius administrat, *Afflic. in decis. 121. Ioseph. Lud. in decis. Lucen. 55.* & contra filius non tenetur pro debito patris, neque pro ciuili munere, ad quod pater tenetur, ut decum refert *Guid. Pap. in dec. 57.* Limita secundo, ut filius teneatur soluere, ac fidei iurare pro patre in carcerato, ut est punctualis dec. *Boer. 126.* Amplia reg. text. ad eod. procedere, ut nec pater teneatur soluere condemnationem filij etiam de legitima, *Fran. Marc. in decis. 265.* Limita tertio in casu decis. *Boer. 111.* ubi fuit dictum, quod filius non cogitur se obligare pro patre nisi in causa redemptionis a carcere, quo casu filius recuperans, pignatur hereditate paterna.

COLLECT. 1071.

Ad Rubr. de pasc. publ. & priuat.

PRO huius materię dilucidatione aduertendum primo, quod ius pascendi est quædam species seruitutis, ad quam probandam requiritur tempus, cuius initij memoria nõ existit, ut decidit *Mynsing cens. 4. obsr. 54.* & licet præscribatur modo quo supra secundum *Guid. Pap. in decisione 500.* non tamen quando homines, seu custodes bestiarum contendunt, & contradixerant aduersus custodes animalium illius loci, qui utebantur pascuis alienis, ut ne depascantur eorum animalia, ut decidit *Papon lib. 14. tit. 1. arret. 4.* Animaduertendum secundo, quod vniuersitas habet intentionem fundatam super pascuis & herbacis, *Fran. Marc. in d. c. 109.* & propterea non tenetur ad ex-

hibitionem tituli, *Balb. in decis. 59.* verum quicquid præfati dicant, contrarium mihi suaderetur, quia pascua, & herbæ non vniuersitatis, sed Baronum sunt, ut decidit de *Franch. in decis. 301.* & propterea allegans contrarium probare tenetur, cum habeat presumptionem iuris contra se, ut est *decis. Papon. lib. 13. tit. 2. arret. 1.* Animaduertendum tertio, quod habens ius pascendi moderate vii debet, *Mar. in decis. 84.* Intellige dummodo tale ius fuerit fundatum, quia possessio pascendi non probatur ex eo, quod homines sunt soliti pascere animalia, *Card. Put. in decis. 26. lib. 2.* Intellige secundo, dummodo per statutum nil de nouo inducatur, quia potest introduci, ut in attenta parte anni non pascatur, *Fran. Marc. in dec. 223.* pascua autem an diuidi possint, vide *Thessaur. in decis. 71.* ac quomodo vide eundem dec. 71. & de alia diuisione vide solemnem *decis. Cauall. 4. part. 2.*

COLLECT. 1073.

In l. cum allegat, ubi DD. C. de vsu fr.

POENA adiecta facto de iure debetur, h. d. cum notatis per DD. Intellige tamen dummodo concurrat interessē, aliis ad ipsam pars minime venit condemnanda, prout ita decidisse, *Sac. Neapol. Consil. ac de eiusdem esse stylo testatur Afflic. in decis. 135.* ad cuius mat. vide *G. amn. in d. c. 58. num. 6.* & ita pariter in Senatu Franciæ decum refert *F. am. Marc. in decis. 411.* quicquid in contrarium scripserit, *O'asc. in decis. 60. & 70.* asserens, pœnā partium per conuentionem adiectam committi, etiam si non interfit; Præfatum text. cõclusionem. Limita quando pœna

M m

adiecta est ratione quantitatis, quia tunc etiam interesse concurrente exigi non potest, ut *Gramm. de. decis. 58.* & ratio est secundum *Bab. in d. res. 15.* obpresumptam suspicionem fraudis usurarum: Amplia hanc limitationem etiam si appositio huiusmodi poenae praesentis, ac Decreto Iudicis, quia vii usuraria non debetur, ut pulcherrime per Senat. decisum refert *Thess. in decis. 77.* Amplia secundo etiam si illa poena esset debita fisco in casu mortis, & retardare solutionis, *idem in decis. 98.* Amplia tertio principaliter ad id necessarium esse interesse, ut poena exigi possit, ut procedat etiam in foro conscientiae, *Tass. ed. in decis. 217.* & si possit exigi poena, & interesse, vide *Cavale in decis. 25 de contract. part. 1.* Amplia quarto, ut procedat etiam in poena conventionali, quae non potest excedere interesse, ut refert decisum *Io. Papon. lib. 12. tit. 9. ar. 1.* Amplia quinto in casu dec. *Cur. Archiep. Neap. de qua per m. ipsum in decis. 15.* ubi late de hac materia tracto.

COLLECT. 1074.

Super L. annu. ff. de servitutibus urban. praedior.

VEnare non potest Bato prohibere, quia est permixtum de iure gentium, h. d. Limita primo ex causa, quia potest venationem prohibere, ad quam limitationem vide *Fran. Marc. in decis. 529. de Franch. in decis. 158.* Limita secundo si id prohibeatur per banna poenalia, quia si non contradicunt, & abstineant se, Domini constituuntur in quasi possessione prohibendi, *Gramm. in decis. 67.* Limita tertio in iure piscandi, quia potest prohiberi per baronem, ut de-

cidit *Quid. Pap. decis. 514.* Limita quarto in venatione in columbertis, quia prohiberi potest, & ratio est, quia columbos capere in columbertio alieno furtum est, *Fran. Marc. in decis. 303.* Limita quinto, quando venaretur sine guarena, *Quid. Pap. in decis. 218.* nisi ad Ursos, Apros, & Lupos *Fran. Marc. in decis. 529.* Limita sexto Regulam procedere in personis nobilibus, secus in rusticis, quibus bene potest venatio prohiberi, *idem Marc. in decis. 303.*

COLLECT. 1075.

Super R. g. Cancellaria de exprimendo valore.

IN impetratione beneficiorum a Sede Apostolica necessaria est expressio valoris, aliis gratia est nulla, h. d. Amplia primo procedere necdum in impetrandis, verum etiam in obtentis, ut decisum refert, *Capell. Tholos. in decis. 435.* Amplia secundo, ut huiusmodi valor expressus possit probari iuramento eiusdem experientis, ut est punctualis *decis. Bellamir. 68;* quam not. ad celebrem *gloss. inc. significasti. si secundo. de homine.* Amplia tertio etiam in impetratione beneficiorum in forma pauperum, quia adhuc est necessaria valoris expressio, ut decidit *Rot. teste Crescent in decis. 8. de rescript.* Amplia quarto procedere etiam in provisione facta a legato Sedis Apostolicae, *idem Crescent. in decis. 10. de rescript.* Amplia quinto, ut valor in primis litteris male expressus non possunt aliae litterae expediri, ut eandem *Rot. decis. 8. de rescript.* verum hanc ampliationem Limita quando in prima impetratione adesset clausula potestate augendi, vel dimi-

diminuendi vsque ad verum valorem, regula non obstante, ita pulchre idem *Crescent. in decis. 7. de rescript.* Amplia sexto, vt prouisio nulla ob falsum valorem non supplet defectum publicationis, *Cresc. in decis. 18. eod. tit.*

COLLECT. 1076.

Super l. à duo Pio. ff. de re iudic.

Iudex delegatus non potest suam sententiam executioni mandare, h. d. & ratio est, quia per sententiæ prolationem eius iurisdicctio extinguitur, *Thom. in decis. 49. part. 1.* quam nota ad *tex. in c. in lutt. riu de offi. deleg.* Limita nunc & primò in delegato Principis, quia potest exequi suam sententiam, vt decisum refert *Franc. Marc. in decis. 72.* & ita pariter testatur *Guid. Pap. in decis. 60. Billam. in decis. 13.* & de alia dec. Senatus Franciæ scribit *Franc. Marc. in decis. 84. p. 2.* Limita secundò, existente contrario alicuius Regionis, vel Tribunalis stylo, vt latè Ego in *decis. Cur. Archiep. Neap. 93.* Limita tertio in Iudice delegato à lege constituto, qui cum dicatur ordinarius, iuxta celebr. glo. & *quia. ff. de iurisd. om. iudic.* potent sententiam suam exequi, Ego in *decis. Cur. Archiep. Neap. 23.*

COLLECT. 1077.

Super c. ab eo, de sequest. poss. ff.

Regulariter possessionis sequestratio non est concedenda appellatione pendente. h. d. & ita decisum refert, *Afflic. in decis. 98.* Limita primò si possessor esset homo perditæ vitæ, & malæ frugis suspectusque sit, *Balb. in decis. 122.* verum, vt hæc limitatio procedat quatuor concurre-

re debent, de quibus per *Gayl. in obser. 147. & seq. lib. 1.* Limita secundo si pendente appellatione fructus dissiparentur, *Afflic. cit. decis. 98* quam limitationem Amplia primo procedere etiam in prima instantia, quando fructus dissipans non est soluendo, vt in propriis terminis refert decisum *Cappell. Tholos. in decis. 478.* quam diligenter not. ad ornatum *text. in l. imperatores. ff. d. appell.* Amplia secundò etiam si suspicio tantum de dilapidando adesset, quia nedum ipsa probata admittitur sequestrium, vt est punctualis *decis. Rot. p. neri Verall. in decis. 158 part. 3.* Amplia tertio procedere etiam contra Monachum, quia si probatur fructibus abuti, aut alia causa dilapidationis conceditur sequestrium, *Card. Pau. in decis. 166. lib. 2.* Limita tertio, vt *reg. text.* non procedat in immobilibus, quia loco sequestri solet concedi inhibitio, vt pulchre testatur decisum *Caput. in decis. 158 part. 3.* Limita quarto in casibus, de quibus per eund. *Gayl. d. obser. 147. & Cappell. Tholos. in decis. 478.* Limita quinto in casu *decis. Cau. 1. 23. de iudic. ubi* fuit dictum, quod sequestrium in causa appellationis fieri non debet, nisi probetur summarie, vt imminet timor dilapidationis fructuum & baractationis, aut vt possessor non sit soluendo.

COLLECT. 1078.

Super l. si eadem. ff. de offic. assessorum.

In propria Patria quis non potest esse Officialis, h. d. Amplia primo procedere etiam in Magistro actorum, qui non potest esse in propria Patria, vt fuisse decisum in causa Barabæ Caraccioli cum Vniuersitate

Sicgnani refert *de Franch. in pulchra* sua dec. 98 & ratio esse potest. duplex. Prima, quia ipsi dicuntur vere Officiales, *G. aut. Rot. March. in decif. 132.* Secunda est, quia ille rationes, quæ procedunt in aliis Officialibus, procedunt etiam in istis, quia ut plurimum informationes capiuntur per Actuarios absque præsentia Judicis, & valde lædi possunt partes, & delicta possunt remanere impunita, ita *Viu. in decif. 49.* quam nota ad celebrem glossam in cap. in præsentia, de probat. quemadmodum etiam Officialis non potest esse Scriba in causis sui Officij, nisi in leuibus, *Balb. in decif. 215.* Nunc limita text. ut minimè procedat in casu, ubi esset consuetudo in contrarium, ut pulchrè refert in Senatu Pedemont. decifum *Thiff. in decif. 267.*

COLLECT. 1079.

Super l. hoc si debitor, C. de pignorib.

Regulariter non potest agi contra tertios possessores, nisi excussio principali debitore, hoc dicit, & ita decifum testatur *Capp. decif. 54.* *Ioseph. Ludou. decif. Pernf. 45.* *Andr. Gayl. obseruat. 27 lib. 2.* quo loci amplia Regular. in sex casibus tamen excussionis exceptio cum dilatoria sit, opponi debet ante litem contestatam, *Osaf. decif. 44.* *Guid. Pap. decif. 570.* *Cappell. Tholof. decif. 81.* *Rot. Genuin. decif. 78.* aliquid per *Boer. decif. 221.* *Papon. lib. 10. tit. 4. arrest. 21.* *Gayl. obseru. 27. lib. 2.* & quid si opponatur post litem contestatam, vide *Pnt. decif. 188. lib. 1.* in nonnullis tamè casibus opponi non potest exceptio hæc, prout primò extante iuramento, *Borgnin decif. 27.* licèt contrarium teneat *Cappell. Thol. in decif. 139.* pro cuius contrarietatis

conciliatione, vide *Thessaur. decif. 166.* Secundò si debitor principalis notoriè soluendo non sit, *Afflic. decif. 318.* *Cap. Thol. decif. 197.* *Verall decif. 272. part. 1.* & notorium, quod quis non sit soluendo probatur per librum æstimi, *Guid. Pap. dec. 432.* Tertiò non potest opponi quoties agitur inter mercatores, *Boer. decif. 221.* aliquid per *Lud. cit. decif. 45. tit. 12.* item cessat si illi specialiter fuerit renūciatum, item *Guid. Pap. decif. 94.* item quando adest difficultas in exigendo. Item fideiussores de iudicato soluendo, *Boer. dec. 277.* *Papon. lib. 10. tit. 4. arrest. 24.* & 26, item ubi in instrumento adesset pactum de capiendis bonis propria auctoritate, *Capp. d. decif. 54.* *Guid. Pap. decif. 432.* item contra absentem non potest opponi exceptio discussionis, *Ioseph. Ludou. decif. 21.* *Gayl. obser. 27. lib. 2.* & quis dicatur abfens, vide *Rot. Genuin. decif. 40.* & quomodo probetur, vide *Franc. Marc. decif. 231. part. 2.*

COLLECT. 1080.

In l. tutoris, ff. de rei vendicat.

Pecunia in re empti inuenta, si est thesaurus efficitur emptoris inuentoris, si verò pecunia redditur venditori, h. d. licèt regulariter dimidia acquiratur inuentori, altera verò iuxta tradita in *l. thesaurus, ff. de rerum diuision.* *Balb. d. ciso. 29.* In Regno verò Franciæ thesauri inuenti in bonis propriis diuiduntur inter Dominum rei inuentorem, & Regem, ut refert *decifio Papon. lib. 13. tit. 7. arrest. 1.* & 2. Amplia, ut in fundo priuato possit perquiri, *Afflic. in decifio. 14.* Amplia secundo, ut quamuis sit in fructu, non tamen cedit

in

in beneficium vsufuctuatiij, sed diuiditur, vt supra *Boer. in decif. 224.* in the fauro verò inuento in fundo Ecclefie, diuerfum ius eft, quia medietas eft inuentoris, alia Rectoris illius Ecclefie, aut Fifci Epifcopalis Camere, *Borgnin. Cauale. in decif. 15 de contradi. part. 2.*

COLLECT. 1081.

Super c. pastoralis. §. praterea de deleg.

LOquitur de claufula appellatione remota, & h. d. fententia mādari poteft executioni non obftante hac claufula; Intellige tamen primò, vt cenfeatur fublata appellatio quoad effectum fufpenfium tantum, non autem deuolutiuum, *Ego in decif. Cur. Ar. hup N. 47. 139.* Limita, & intellige fecundo, quando apponeretur in reſcriptis, quæ non conceduntur ex certa ſcientia, quia tunc nihil operatur, *Card. Put. in decif. 324. lib. 2. Fab. in decif. 71. C. de app.* Limita tertio, quando appellans offert incontinenti iuſtificaturam appellationem, *Balb. in decif. 22.* Limita quarto, vt nihil operatur vbicunque quis notoriè grauatur, *Caputaq. in decif. 33. part. 1.* ex qua infero ad aliam *Garz. 29.* vbi fuit dictum quod clauſ. hac non remouet aliter appellationem, quando ſententia foret inaniſte iniqua, vel notoriè iniuſta; Limita quinto, vt operetur tantum quoad friuolam appellationem, ſecus ſi iuridica eſſet appellatio, vt pulchrè refert decifum in *Regia audientia Apulia in anno 1533. in cauſa tunc verſente inter aliquos de terra Mottula & S. Marci, Viu in decif. 69.* Sublimita hanc limitationem vbicunque extaret, quod reperiretur appoſita altera clauſ. ſ. quod

de nullitate dici non poſſit, *Maynar. in decif. 59. l. b. 5* & fuit pariter decifum in *Rot. coram Orad. in decif. 74.* Limita ſexto principaliter, vt nihil pariter operetur quoad tertium, vt refert decifum *Gratian. in decif. 228.* Limita ſeptimò in cauſa *decif. laſſred. 464.* vbi fuit dictum, quod quando in aliquo delicto remouetur appellatio, non intelligitur remota, niſi prius conſtet de ipſo delicto.

COLLECT. 1082.

Super c. inter monaſterium, de ſentent. & re iudicat.

IVdicis recuſatio fieri debet antelitem conteſtata, h. d. & ita decifum refert *Franc. Marc. in decif. 725. Mynſing. obſeru. 58. centur. 3. Gayl. obſeru. 33. lib. 1.* hinc inferitur, quod aliàs ſemel Iudice approbato non admittitur recuſatio, *Papon. lib. 7. tit. 9. arreſt. 13.* Limita ex cauſa, quoniam non obſtante approbatione recuſari poterit, *Verall. in dec. 391. part. 2. & dec. 7. part. 3.* Intellige limitationem illa ſuperueniente ante conſuſionem in cauſa, ſecus ſi poſt, *Mynſing. cit. obſeru. 59. cen. 3. Balb. in dec. 110. Gayl. d. obſer. 33. lib. 1.* Nunc limita & primo in muliere, & ruſtico, quia poſſunt Iudicis prorogationem factam litigando coram eo reuocare, *laſſred. in dec. 110.* Limita ſecundò quando ex noua cauſa Iudex diceretur ſuſpectus, *Ego in dec. Cur. Archiep. Neap. 61.* Limita tertio in cauſa *dec. Balb. 67.* vbi fuit dictum, quod quando exceptio recuſationis redderet iudicium retrouultum, aut funditus eradicaret iuriſdictionem Iudicis, tunc poterit proponi etiam poſt litem conteſtata. Limita quarto ſingulariter quando exiſteret in contrarium alicuius Tribunalis con-

suetudo, ita decisum refert *Papon. lib. 2. tit. 9. arr. ff. 4.*

COLLECT. 1083.

In l. *contrax. ff. de act. on. & oblig.*

CONTRAXISSE in eo loco quis videtur, in quo solvere se obligavit, h. d. & ita refert decisum *Osf. lib. in decis. 114. Rot. Genuen. in decis. 105.* Hinc animaduertas, quod qui certo loco solvere promisit, si ibidem non soluerit, potest conveniri ubique dummodo ibidem reus sortiatur forum, alias secus, *Rot. Genuen. in decis. 104.* licet contrarium ausus fuerit firmare, *Magon. decis. Lucens. 78. nu. 17.* Et ut possit ubique conveniri etiam si ibidem non sortiatur forum, tenuit *Rot. in decis. 98. diuer. part. 2.* Animaduertas secundum quod creditor debet esse paratus ad recipiendam pecuniam in loco solutioni destinato, ad hoc ut debitor in penam ineurgat, *Rubin. in decis. 19.* Hinc inferas, quod debitor excusatur à mora, etiam si non accesserit ad dictum locum, quando in tali loco nemo sit cui fiat solutio, *M. bud. in decis. 307 & pulchrè de Franc. in decis. si part. 1.* & harum decisionum ratio est substantialis, quia dies solutionis faciendæ in certo loco, non interpellat pro homine, nec debitorem in mora constituit, quando creditor, & debitor sunt diuersi fori nec accessit ea die creditor ad locum faciendæ solutionis ad recipiendum, *Balb. in decis. 197.* & ita patenter refert decisum *Myr. sing. obs. 93. cent. 3. Magon. in decis. Luce. 78* quas nota ad celebrem text. in l. *quod dicitur. ff. de solutionibus.*

COLLECT. 1084.

In l. *licet, de testibus.*

TESTES singulares regulariter non probant. Amplius primum licet essent Cardinales Bellamer. in *decisione 627. Domini de Rot. in decis. 33. de probatio in antiq. Rot. diuer. decis. 58. part. 2.* Limita primum in probatione minarum, quæ probantur per testes singulares, ut pluries refero decisum in *Cur. Archiep. Neapo. Ego met. in decis. 22.* & aliquid per *Grammat. in decis. 5.* Limita secundum in casib. in quibus de probando aliquid in genere agitur *Garz. in decis. 26. Franc. Marc. in decis. 461. Boer. in decis. 23. num. 43.* Limita tertium existente consuetudine in contrarium, quia potest induci, ut testes singulares probent, ut decidit *Franc. Marc. in decis. 455. part. 2.* Limita quartum quando testes haberent aliqua adminicula, quia tunc minimè dici possunt singulares. *Rot. Genuen. in decis. 182.* Limita quintum re ciuili, & reitabili. *Cappell. Tholo. in dec. 11. & Bellam. in decis. 391.* Intellige dummodo remendant ad eundem effectum, *Franc. Marc. in decis. 461.* Limita sextum, ut aliquando sit in arbitrio Iudicis adhibere fidem testibus singularibus, Ego ipse in *decis. Curia Archiep. si. Neapol. 99.* Limita septimum ubi agitur de probanda frequentia actuum, ex quibus inducitur consuetudo, quia testes singulares de diuersis actibus dependentes probant *Balb. in decis. 19.* Ad materiam vide *Osf. lib. in decisione 99. 109. lib. Ludon. in decisione 9. Myr. sing. obseruat. 76. centur. 3.* De hac materia, vide quæ scripsi in *Collect. 117.*

COLLECT. 1085.

Super l. *quæ fortuita, C. de pignorat. action.*

Crc-

Creditor in pignore non tenetur de casu fortuito, h. d. sed gratis dubitatio hic fieri solet, qui casuum fortuitorum appellatione veniant, & dicis primo quod superueniens factum censetur casus fortuitus, *Barb. in decis. 12.* Secundò latronum vis, atque exercitus, *Afflid. in decis. 54.* quam not. ad ampliacionem *tex. in l. si duo, §. fratres. ff. pro socio.* Tertiò factum Principis, *Rot. Genuen. in decis. 56.* Quarto carestia inmodica, *Caroc. in d. cis. 19.* Quinto casus latronum, incursus hostium, infidie piratarum, naufragium, & incendium, *Rot. Genu. in d. cis. 101.* Animadvertas tamen ad huius l. ac totius mat. intelligentiam, quod casus fortuitus differt à casu insolito, & casus insolitus semper censetur exclusus, licet fiat mentio belli, vel alterius casus, vt decisum refert *Mob. d. in decis. 5. de locato* quam nota ad singularem text. in l. *fishulas §. 1. ff. de contrah. empr.* ex qua infero ad aliam *decis. Card. Put. 19. lib. 3.* vbi fuit dictum, quod suscipiens rem ad suum riscum, periculum, & fortunam, non dicitur fortuitum insolidum suscipere casum, cuius decisionis illa potissimum ratio est, quia casus fortuitus, qui communi opinione, nunquam fuit visus, non videtur fuisse in cogitatione, & propterea à nemine præstat, vt decisum refert *V. all. in decis. 96. part. 1.* nec casus fortuitos in se suscipiens censetur cogitasse, de casu insolito, *Gayl. obseru. 52. lib. 1.* Regulam tamen text. limita tripliciter, & primo quando culpa præcessit casum, *Raud. in decis. 12.* Limita secundo, quando quis non adhibuit omnem diligentiam, *Rot. Genuen. in decis. 77.* Limita tertio vbi casus fortuitus non probatur *Fran. Marc. in decis. 886.*

COLLECT. 1086.

Super Concil. Trid. sess. 25. cap. 15. de Regularibus.

In quacunque Religione, tam virorum, quam mulierum professio non fiat ante decimum sextum annū expletum, h. d. Amplia primo, vt hoc casu malitia non suppleat ætatem, *Egomet in decis. Cur Archiep. Neapol. 122.* quam nota ad *glos. celebrem in cap. postulasti in glos. fin. de regularibus;* Amplia secundo etiam si numerus 20. dierum deficeret, *Graff. cons. 5. de regularibus in 6.* Amplia tertio in casu *decis. Sayr. 97. de Regular.* vbi fuit dictum quod professio ante annum 16. expletum est nulla, nec coram Deo ratificatur, ex eo quod per quatuor annos in Religione permanferit; limita si sciens illam nullam, animo illam ratificandi, id fecerit, *Raud. in decis. 22.* Amplia quarto, vt ingressus ipso iure censeatur nullus, & propterea nullum producit effectum, & sic professus ad aliam Religionem arctiorem transire & uxorem ducere poterit, si nil aliud obstat, & habetur ac si professionem illam non fecisset, ita *Sayr. in decis. 41. de regularibus,* cuius limitatio ratio est, quia non præstat impedimentum, quod de iure non sortitur effectum *cap. non prestat. de reg. iur. in 6.* Amplia quinto, vt nec de voluntate nonitij huiusmodi defectus conualidetur, *Sayr. in decis. 39. de regularibus.*

COLLECT. 1087.

Super l. capitalium, §. famosi. ff. de pœnis.

Famosi latrones furcæ suspendi debent, hoc dici, & ita decisum

testatur *Guid. Pap. in decis. 589.* sic habes casum in quo, in furto est poena mortis, & sic limitatur text. in *Auth. sed nouo iure, C. de seru. fugitiuis.* secundus est casus in furto magno, quod æquiparatur tribus, *Boer. in decis. 173.* & tunc fur debet pati poenam mortis, *Franc. Marc. in decis. 6. part. 2.* tertius in abigeo, ita *Poguer. in decis. 27.* quartus apud Gallos, quia ob furtum, quamvis exiguum suspenduntur, vt apparet decisum lib. 22. *Placitum Cur. tit. 4. in decis. diuers.* quintus in latrocinio, *Franc. Marc. in decis. 5. part. 2.* & quomodo distet furtum à latrocinio vide *cur. d. n. March. in decis. 4. part. 2.*

COLLECT. 1088.

Ad si quis maior. C. de transact.

Verrens contra transactionem iurata infamis est, & ab actione cadit, poenam soluit, & datam restituit, hoc dicit; Amplia primo illam procedere in quolibet contractu, & etiam in emphyteota. *Pol. d. R. p. in obseru. 26.* Amplia secundo, vt interueniente contrauentione non possit mora purgari, vt fuit dictum in vna *Tarraconen. Concordia Romana mutui, 26. Febr. 1567. coram Aldobrandino,* & ratio est, quia post resolutionem contractus non est amplius locus purgationi, *Pat. in decis. 66. lib. 3.* Amplia tertio vt locum habeat etiam in praxi, *Polid. Rip. in obseru. 27.* Limita nunc in contractibus, in quibus non interfuit iuramentum, *Balb. in decis. 29.* Limita secundo in minore 20. annorum contrahente *Egmet in decis. Cur. Archiep. Neap. 122.* Limita tertio vt locum non habeat, quando contrahentes in casu contrauentionis sibi prouiderunt de certa poena,

Magon. in decis. Florent. 96. quia tunc promissio hominis facit cessare prouisionem legis, *Faber. in decis. fin. C. de patris;* Limita quarto in casu *decis. eiusd. 97. eod. tit.* vbi impotentia obferuandi, ad difficultas excusat à poena huius l. quæ facit ad ornatum *c. breui de iure iur.* Limita quinto vt locum non habeat, nili concurrente dolo, *Seraph. n. in decis. 577. & 1059.* & propterea qualibet causa etiam si iniusta excusat, *Idem Seraph. in decis. 617.* Limita sexta vt locum non habeat contra successorem, vel heredem iurantem, *Cassal. decis. 2. de iuriur.* Limita septimo in casu *decis. Crescen. 5. de presum.* vbi Dominus presumitur ignorare gesta à procuratore ad euadendas huius l. poenas, *Cajus. in q. dec. 175. par. 3.*

COLLECT. 1089.

Ad rub. de noui operi nunciat.

Pro huius Rub. generali cognitione animaduert. primò quod nuncians nouum opus tenetur expectare ædificanem, vt iuris sui præiudicium valeat ostendere, *Card. Put. in decis. 129. lib. 2.* & quomodo, & quando fiat, vide *Borgnin. in dec. 23. de contractib. part. 2.* & semper quod quis ædificat post denunciationem demoliri debet, *Magon. in dec. 29.* quod amplia etiam si nuncians nullum ius habuisset, *Borgnin. cit. decis. 23.* *Gayl. obseru. 16 lib. 1.* quia nunciatio noui operis etiam iniquè facta non valet, & timenda est, *Balb. in decis. 19.* qui nuncians intra trium mensium spacium de iure suo docere debet, quibus præteritis ædificans oblata satisfactio de opere moliendo pergere debet, *Crescen. in decis. 1. de noui operi nunciat. Gomez Leo in decis. 7. Gayl. dist. obseruat. 16. lib. 1.* & ædificans contra pro-

prohibitionem iudicis, si postea vincat, non debet ei rescire damnum demolitionis, *de Franc. in decis. 331. par. 2.* hæc autem nunciatio tollitur præstita cautione de demoliendo, *Th. ff. in decis. 204. Rot. Peñamont.*

COLLECT. 1090.

In l. cum presibim. C. de probat.

Statur instrumento donec probatur contrarium, hoc dicitur. Et propterea dicitur probatio probata, & veritas, latè *Ioseph Ludou. n. decis. 54. Lucens. & Perus. 50.* & idco illi in dubio standum est, *Verall. in decis. 421. par. 2. Franc. Marc. in decis. 31. & aliquid per Osaeb. in decis. 117. & Lud. in decis. Perus. 14.* hinc provenit quod habens pro se instrumentum dicitur habere intentionem fundatam, *Rot. Gemmen. in dec. 112.* quia instrumentum facit rem notoriam, *Ead. Rot. in decis. 109. Franc. Marc. in decis. 51. part. 2. & decis. 208. ead. part. & in decis. 511. part. 1.* & aliquid per *Osaeb. in decis. 129.* & illud quod apparet per instrumentum dicitur certum, ac manifestum, *Rot. Gemmen. in decis. 113.* & verbis enunciatis instrumenti bene statur, *Rota in decis. 11. de fide instrum. in antiq. Rot. Aemionen. in decis. 51. Afflic. in decis. 83.*

COLLECT. 1091.

In l. fi. C. de except.

Exceptiones dilatorie proponi debent ante litem contestationem h. d. Limita primo in exceptione litem cessionis, & causæ, quia dicitur exceptio rei iudicatæ, & propterea in qualibet iudicii parte proponi potest, *Verall. in decis. 320. part. 1.* Limita

secundo, quando reus nesciisset litem esse contestatam, *Egoines in decis. Cur. Archiepisc. Neapol. 191.* Limita tertio in exceptione dilatoria noviter nata, quia potest opponi post litem contestatam, pulchrè, ac omnino vidèdus *Balb. in decis. 40.* Sublimita nisi constaret de negligentia opponentis ante commissam, *Franc. Marc. in dec. 32. p. 2.* quam nota ad *tex. in cap. pastoralis, de except.* & ibi nota; Limita quarto in exceptione excōmunicationis, quæ licet sit dilatoria potest opponi in quacunque parte iudicii, ut decidit *Cur. Archiepisc. Neapolitan.* propterea *Ego ipse* latè discuto in *dec. 291.* quam diligenter nota ad celebrem *text. in c. 1. de exception. in 6. & in clem. 1. end. tit. iuncto ca. exceptionem de except.* quod amplia ut possit opponi etiam per procuratorem, ut est *decis. Balb. 106.* Limita quinto in exceptione, dolo facis, quia potest opponi in quacunque instantia, *Mobed. in decis. 202.* Limita sexto, ut licet ab initio sit opponenda, venit tamen post litem contestatam probanda, *Balb. in decis. 91.* quam diligenter nota ad *tex. in l. exceptionem. C. de exceptionibus;* Amplia in exceptione, tua non interest, quia est dilatoria, & propterea ante litem contestationem opponi debet, pulchrè *Franc. Marc. in decis. 902. par. 2.*

COLLECT. 1092.

Super l. si diversas. C. de transact.

Transactio rescinditur consensu vel altera parte non adimplente, hoc dicitur, licet regulariter semper confirmetur, nisi de subreptione, vel obreptione constet, *Rot. decis. 88.* & semper rescinditur altera parte contraveniente, *Rot. collect. à Farinas. decis.*

71. & idem in *decis.* 272. quia huiusmodi exceptio non adimplementi, competit etiam si in minimo non fuerit adimpletum. *Pat. decis.* 34. *lib.* 1. & *decis.* 383. *lib.* 3. quod amplius locum habere etiam in contractu dotis, idem *Farinas.* in *decis.* 164. licet istud adimplementum possit praestari per equipollens, idem in *decis.* 365. & 67. Amplius nunc text. etiam si non fuisset adimpletum facto viuis partis, quia paria sunt non adimplere, & praebere causam in non adimplendo, *Verall decis.* 335. *part.* 3. Amplius secundo etiam si adimpleuisset in maiori summa qua rescindi potest, *Cappataquens.* in *decis.* 316. *part.* 3. Amplius tertio in casu *decis.* *insid.* 317. *part.* 3. Amplius quarto vt agens ad excisionem transactionis non teneatur ad restitutionem acceptorum, vt fuisse decisum in *Sacr. conf. de Ayla testatur Georg. alliga. decis.* 34. Limita tamen text. in casu *decis.* *Pat.* 340. *lib.* 1. vbi fuit dictum, quod licet quando in totum pars non adimpleuit, potest altera pars recedere, quando tamen illa pars egisset pro parte ad implementum post tempus promissionis, non potest amplius recedere a transactione, quia videtur illam approbare; Limita secundo in contractu locationis, in quo ob defectum adimplementi non rescinditur *Gratian. decis.* 159.

COLLECT. 1093.

In *lv. nica. C. de sequestro.*

Non debet incipi a sequestratione, hoc dicit, & ratio est secundum *Rubinum* in *decis.* 91. quia sequestrationes sunt odiosae; Hinc infertur quod vt licet possit fieri sequestratio quatuor concurrere debent, de

quibus per *decis.* *Mynsing. cens.* 2. *obseru.* 11. Infertur secundo quod propterea non impediunt executionem contra debitorem, ita *Guid. Pap. in decis.* 110. Nunc limita & primo vt fiat sequestrum de bonis hereditariis, altero herede relicto, diuisionem, & differate vt in propriis terminis decisum refert *Papon lib.* 15. *tit.* 7. *arrest.* 4. Limita secundo in casu *Crescent.* in *decis.* 3. *de sequestro poss.* ff. vbi fuit dictum, quod mulier est sequestranda, quae durante lite super matrimonio secundo loco nubit ad impediendum ne carnaliter coniungatur cum secundo viro; Limita tertio concurrentibus positus per *Guid. Pap. in decis.* 246. quia tunc Iudex potest incipere a sequestratione; Limita quarto in casu *decis.* *Cassad.* 1. *de sequestrato.* *poss.* ff. & *fruct.* Limita quinto quoad hoc, quia recusans consentire sequestrationi ordinatur, punitur, vt est *decis.* *Papon.* *lib.* 8. *tit.* 10. *arrest.* 5.

COLLECT. 1094.

Super c. proposuit. de Clerico excommunic. ministrans.

Excommunicato beneficia conferri non possunt, h. d. Et propterea in *Cur. A. chiep. Neap.* excommunicatis interdicitur vltus fructus beneficii, *Ego met in decis.* in *dem Cur.* 92. & facit etiam *decis.* *Sagr.* 2. *de cleric. excommunic.* Amplius primo, vt collatio beneficii facta excommunicato, etiam occulto non tenet, & minus conualefcit ex sequenti absolutione, *Cassad. in decis.* 1. in *tit. de praebend.* Amplius secundo etiam si per longissimum temporis spacium perstitisset in excommunicatione, quia si non probat absolutionem semper praesumitur excommunicatus, & propterea

eo beneficia conferri non possunt *Franc. Marc. in decis. 863*, quam nota ad celebrem text. in 6. *sicut de sentent. excom.* & absolutionem debet petere, qui vult absolui, aliàs non dicitur absoluius, *Mohed. in decis. 193. & Vin. in decis. 95* Amplia tertio, vt excommunicatus non faciat fructus suos, *Card. Put. in decis. 180.* & de fructibus beneficiorum excommunicatorum vide *Franc. Marc. in dec. 884. part. 1.* Nunc limita & primo non procedere quando excommunicatio esset facta beneficii collatio cum claus. absolut. *Ber. in decis. 190.* sublimita si absolutio esset concessa, parte non conuocata, quia tunc non valet *Franc. Marc. in decis. 836. & 866. parte 2.* Limita secundo, vt acceptatio per excommunicatum tenet, non autem collatio, *Rot. decis. 5. de sent. excommunicat. in nouis*; Limita tertio si collatio fieret excommunicato pendente appellatione, quia tunc eius effectus suspenditur, *Card. Put. in decis. 171. lib. 3.*

COLLECT. 1095.

In l. tutor qui repositurum. ff. de adm. nist. tutor.

TVtor tenetur facere inuentariũ aliàs contra eum potest iurari in litem, h. d. Amplia primo, vt dolus fit in tutore inuentarium non conficiente, *Verall in dec. 119. par. 2.* Amplia secundo, vt inuentarium tutoris plenam faciat fidem contra tutorem, *Afflic. in decis. 13.* Intellige inter easdem personas, secus quoad alios, *Franc. Marc. in decis. 210. Capyc. in decis. 107.* Amplia tertio, vt si ex parte absentis fieri debuisset, requireret speciale mandatum, *Thessaur. in decis. 155.* Amplia quarto, vt quamuis tutor sit

liberatus per testatorem à confectio-
ne inuentarij, nihilominus simplici-
cem bonorum descriptionem facere
teneretur *Ioseph. Lud. in decis. 61. part. 2.*
Limita tamen textum non procedere,
quando inuentarij confectio esset
tutori per Iudicem remissa, *Guid. Pap. in decis. 500.* quam nota ad text. in l. *fin. C. arbitrium iudicis.*

COLLECT. 1096.

Super l. i. ff. de dam. infest.

Concluditur, quod quando do-
mus minatur ruinam, debet à
Domino refici, aliàs tenetur vicino
de damno infecto, & officio Iudicis
per viam cautionis succurritur ipsi
vicino, & ita *Canale. decis. 16. de con-
tract. part. 2.* Hinc est, quod vnus ex
Dominis domus communis pro pe-
riculo evitando in solidum conueni-
ri potest & condemnari, *Io. Gal. in dec. 174. diuers. Fractia. Papon. lib. 6. tit. 11.*
arrest. si tamen in cautione damni in-
fecti quilibet admittitur ad defen-
dendum partem suam, *Maynard. in dec. 13.* ad hanc cautionem tenentur
etiam possidentes prope flumen,
Franc. Marc. in decis. 117. & 171. decusum
asserit, quod vbi timetur damnum
ratione oneris facti in lumine publi-
co debet caueri de damno infecto.
infra decem annos.

COLLECT. 1097.

*Super L. omnia. vbi Bar. Cod. de Episcopis.
& Clericis.*

Priuilegia concessa Ecclesiis ex-
tenduntur etiam ad Hospitalia.
Hinc infertur primo, quod Hospita-
lia gaudent priuilegijs, quibus Eccle-
sia, *Afflic. in decis. 67. in fin. Balb. in dec. 90. Maynard. decis. 22. lib. 5.* & ratio

est, quia Hospitalis dicitur locus pius, *Magon. decis. Rot. Florent. 61. num. 14.* hinc est, quod restituitur aduersus omisam hereditatem, vel repudiationem ipsius, quemadmodum Ecclesia restituitur, *de Franch. decis. 282. part. 2.* Intellige si probetur lætio, aliàs secus, quia tunc non habetur loco sui hæredis, vt possit gaudere beneficio l. *fin. C. de repudienda hered. Rubin. decis. 300.* Infertur secundò, quod quemadmodum Ecclesiis conceditur immunitas Ecclesiastica iuxta terminos *ca. inter alia de immunitate eccl. l. ita etiam & Hospitalibus vt fuisse decissum in Collaterali Confestatur de Ponte in decis. 35.* Infertur tertio, quod sicut Ecclesiis competit ius variandi, & forum eligendi iuxta *decis. Caye. 160 & aliquid per Afflict. in decis. 257. Vin. decis. 29. Anua all. g. 149.* ita etiam & Hospitalibus, vt est decissio in terminis *Rot. collat. à Farinat. in decis. 862.* nam fuit dictum, quod priuilegium l. *unic. C. quando Imperator inter pup. habet locum etiam in Hospitalibus*; Infertur quarto, quod tam in Ecclesiis, quam in Hospitalibus potest constitui iuspat. *Costa in decis. 17. & facit Rot. in argumentum in decis. 725. part. 1.* Infertur quinto, quod eadem solemnitates requiruntur in alienatione rerum Hospitalis, quæ in rebus Ecclesiæ, *de Beniusend. decis. 13. Rot. Bonorien. Magon. Rot. Florent. decis. 19. Garz. decis. 35.* quas omnes nota ad ampliationem *extravag. ambrosæ. c. sine exceptione 12. q. 2.* Infertur sexto, quod Hospitalis gaudet beneficio inuentarij, sicut Ecclesia, & sic non tenetur ultra vires hæreditarias, si illud non concessit, *Put in decis.* Infertur septimo, quod sicut sententia lata contra Administratores Ecclesiæ ipsi Ecclesiæ non præiudicat, ita con-

tra Administratores Hospitalis, *Rot. coll. in decis. 123 part. 3.* Infertur octauò, quod Hospitalia habent restitutionem in integrum, quemadmodum Ecclesiæ, *Mastrill. in decis. 90. lib. 2.* Infertur nono, quod in eis Episcopus habet ius restituendi, & destituendi, quemadmodum & in Ecclesiis, *De Pont. cons. 18.* Intellige quando Hospitalis fuisse erectum autoritate eiusdem Episcopi, aliàs secus, *Sayr. decis. 3. de relig. domib. duodecim alias illationes ad hunc textum videas per Valasc. in decis. sua 105. part. 2.*

COLLECT. 1098.

In l. 1. C. de his quibus vs indig.

NON vendicans mortem defuncti eius hereditate redditur indignus, h. d. Et propterea infertur, quod hæres qui est causa mortis defuncti, est indignus eius hereditate, *Bald. in decis. 24.* Infertur secundò ad *decis. Cappel. Tholof. 41.* vbi fuit dictum, quod non vendicans mortem testatoris defuncti, priuatur eius hereditate. Infertur tertio ad *decis. Papon. lib. 24. tit. 2. arrest. 1.* vbi fuit dictum, quod licet de iure communi hæres teneretur accusare occisorem defuncti antecessoris, quamuis non obseruetur in Regno Franciæ. Infertur quarto ad *decis. Boer. 189* vbi fuit dictum, quod quis admittitur ad vendicandam necem defuncti occisi, & quis porio sit in agendo pro iniuria, & interesse videndus est *idem in decis. 166.* Amplia supra firmatam text. conclusionem, vt pariter censeatur indignus eademmet indignitate testatorem non sepeliens, *Boer. in decis. 287.* Amplia secundo, vt indignus hæres dicatur qui infirmo testatori medicinam non

tribuit, *Rot. Auenionen. in decisione 13. diuers.*

COLLECT. 1099.

Super c. cum haberet, de eo qui duxit.

DE aequitate Canonica filius illegitimis quouis modo debentur alimenta, h. d. Erpropterea primo infertur quod quamuis filius spurcius aliquid à patre relinqui non possit, secustamen pro alimentis, *Gayl. b. 17. 88. lib. 1.* Infertur secundò, quod Pater non solum in vita tenetur alere filios naturales, sed etiam post mortem relinquere eis alimèta sufficièntia, aliàs pro ipsis alimentis filij legitimi, & naturales conueniri possunt, *Rot. diuers. decis. 15. part. 2.* Infertur tertio, quod ius alimentandi transit pariter contra hæredes patris in beneficium filiorum naturalium, vt decisum refert *Cassad. in decis. 1. de success. ab intest. quam diligenter nota ad ampliationem text. in l. si quis à liberis, §. item rescriptum, ff. de lib. agnosc.* Amplia quartò text. pariter procedete in natis ex damnato coitu, vt decidit *Fran. Marc. in decis. 458 p. 2.* & qui dicantur tales, vide de *Franch. 28.* quam nota ad text. in l. vulgò concepti, ff. de statu homin. Amplia quinto, vt donatio facta filio spurcio, non valeat ultra metam alimentorum, sed respectu ipsorum tantum, *Mohed. in decis. 178.* Amplia sexto, vt ius istud Pontificium, per quod Pater tenetur alimentare filios naturales, seruadum sit etiam in terris Imperij, vt pulchrè decidit *Capyc. in decis. 144.* Nunc verò text. conclusionem limita, & primò quando effert ingratu, vt in casu *decis. Rot. Boron. 122.* Limita secundò quando spurij possent viuere ex arte, vt decisum re-

feto in *Cur. Archiep. Neap. Egomet in dec. 29.* Limita tertio si aliunde alimenta habeat, quia tunc illa non posset à patre petere, vt pulchrè decidit *Tbys. in decis. 111.*

COLLECT. 1100.

Super l. doli clausula ff. de verb. obligat.

Clausula generalis non refertur ad specificata, h. d. licet regulariter restringi non debet nulla restringendi ratione interueniente, *Rot. Gen. in d. cis. 35.* & quod non referatur ad specificata, vide *Osas. in decis. 169.* quemadmodum non extenditur nisi ad prosequuta tantum, *Capyc. in decis. 11.* nec clausula generalis ex alia quacunque extendatur ad causam de futuro, *Guid. Pap. in decis. 129.* Item non extenditur ad ea, quæ sunt concedenti specialiter reseruata, nec specialiter prohibita veniunt, *Brill. in dec. 719.* quam nota ad text. in c. indulgentia de parentibus in sexto. Item non comprehenditur sub ea, quando clausula specialis est in omnibus, *Cap. Tbys. in decis. 184.* Item quando desideratur saluari ratio recti sermonis, *Franc. Marc. in decis. 273. part. 2.* Item non comprehendit personam eius, ad quem verba ditiguntur, *Card. Put. in decis. 44. lib. 1.* Pro Coronide animaduertas quod generale verbum in aliqua dispositione adiectum, speciei coniunctum restringitur ad speciem à suo generali significato, *Guid. Pap. in decis. 306.*

COLLECT. 1101.

Super c. accusatum de hereticis.

Seder materiam suspicionum in materia hæresis, Super qua nota casus

omnes in iure decisos, in quibus quis redditur de hæresi suspectus, & primò excommunicatus itas in excommunicatione per annos quindecim potest inquiri de hæresi, *Papon. lib. 18. tit. 7. arrest. 15.* & idem si tantum per annum steterit, *Fran. Mar. in dec. 860. & 868. p. 2.* quas not. ad text. in *c. cum coniunctio de hæresi in sexto*, & contra præfatos poterit implorari brachium seculare, idem *Fran. Marc. in dec. 868.* Secundo tenens libros hæresis, ut decidit *Cur. Archiepisc. Neapol. Ego ipse in decif. 29* quam not. ad ornatum, *glos. in c. fraternitatu de hæresi in iis.* Tertio, quid de illo, qui post suam purgationem. visitauit Hugonottos fratres suos, & illis dono donauit, an dicatur relapsus, vide *Laurent. in decif. 1. Rot. dinerf. Auenion.* Quarto sunt pariter suspecti de hæresi Christi imagines percutientes, ac B. Virginis, vel aliorum Sanctorum, ut decisum in Regno Franciæ testatur *Papon. lib. 1. tit. 2. arrest. 2.* & qualiter isti puniantur vide pulchram *decif. de Franch 333.* quam nota celebrem text. in *c. si Canonici, §. ceterum, de offic. ordinar. in sexto*, & hæresim suam intra quod tempus liceat abiurare, vide pulchram *decif. Boer. 341. & 344.*

COLLECT. 1102.

Super l. fin. C. de iuro deliber.

Hic enumerant DD. vtilitates, quæ proueniunt ex confectio-
ne inuentarij. Tu verò limita has vtilitates multipliciter, & primò quando hæres omisit dolose ponere in inuentatio vnam, vel plures res, quia licet valeat inuentarium, hæres punitur solum pœna dupli, non autem tenetur in solidum legataris, *Rot. Ge-*

nuen. in decif. 31. quemadmodum Ecclesia, & Hospitale, *Card. Pat. in decif. 379. lib. 1. Guid. Pap. in decif. 571.* Idem in pauperib. hæredibus institutis, *de Franc. in decif. 181.* Amplia secundo, ut careat quis vtilitatibus inuentarij, quando eius forma non fuit seruata, *Bellam. in decif. 279.* forma autem in quo consistat, vide solemnem, *dec. Valsc. 52. Rot. Lus. Thiff. filius in dec. 19. Rot. Pedem. præcipue pro forma est, ut describantur in eo omnia bona, Verbal. in decif. 119. p. 2.* & ut citentur creditores, *A. bil. de Grass decif. 3. de testamentu,* & quomodo citatio hæc fieri debeat, vide *decif. Cappy. 101. Ojascb. in decif. 181. Papon. lib. 21. tit. 10. arrest. 7.* nec pro forma est, ut inchoetur intra triginta dies dummodo finiatur intra tempus datum à lege, & fuisse in Regno Franciæ decilum testatur *idem Pap. lib. 21. tit. 10. arrest. 5. & Guid. Pap. in cit. decif. 571.* Amplia ut adeò formæ observatio, ac sollemnitatum sit necessaria in confectio-
ne inuentarij, quod illud insollemne, ac imperfectum non releuar, & nihil operatur, idem *lib. 15. arrest. 2.*

COLLECT. 1103.

*Ad Doctr. Staphilei de litteris gratia
§. quispiam.*

Decidit, quod sententia lata de partibus modi-
câ in Curia Romana facit probationem, & propterea dicit *Bellam. in decif. 74.* quod cõmuniter processus, qui portantur ad Curiam de partibus, modicum valent. Hinc est quodd Rota non multum curat de sententia de partibus, ut decidisse *Rotam in decif. 498. par. 3. diuer.* nec vult exequi sententiam de partibus, nec probationem faciunt, process-

processibus non visis, in quibus tales sententiae fundatae fuerunt, & confitto de iustificacione illarum, *Mohed. decis. 11. de sentent. & re iudicat. Caesar de Grass. d. cis. 10. num. 12. eod. tit. Put. decis. 204. num. 3. lib. 1. Caput. q. decis. 128. num. 1. part. 3. Rot. decis. 84. num. 1. part. 1. & 381. num. 1. & 704. num. 2. & decis. 1146. & 1302. part. 3. divers. & alias passim tenuit Rota; quae Regula in nonnullis casibus limitatur, & primò si non ageretur de executione sententiae, sed tantum de remissione causae ad partes, *Put. decis. 304. incipit fuit decisum num. 3. lib. 1.* Limitatur secundo, quando talis sententia esset de antiqua, ultra 30. vel 40. annos, & de illius observantia constaret, *Cassador. decis. 3. num. 3. de procurat. Put. decis. 338. lib. 3.* & quando sententia dicatur esse de antiqua videas *Mohed. decis. 12. de sentent. & re iudicat.* Limitatur tertio si ageretur ad affectum reprobationis testium, *Caesar de Grass. decis. 1. num. 8. de locat. o.* Limitatur quarto in sententia ratione hæresis prolata, de qua non solet dari processus ab Inquisitoribus, *Caputaquens. decis. 134. num. 2. part. 3.* Limitatur quinto si non augetur ad probandum, sed administrandum tantum, ut fuit decisum in vna *Pamplon. beneficij die 20. Nouembrij 1595. coram Illustriss. mo Mantica.* Limitatur sexto quando agitur de causis modicis, *Put. decis. 144. lib. 2.* Limitatur septimo in materia censuarum, *Put. in d. cis. 65. lib. 1.* & fuit resolutum in vna *Salamantina Censurarum 5. Decembrij 1595. coram Seraph. mo.* Limitatur octauò quando sententia de partibus esset confirmata à Papa, *Caputaquens. decis. 134. num. 1. part. 3.* Limitatur nono in casu, *Maynard. decis. 100.**

COLLECT. 1104.

Super l. certum, §. si quis absentem, ff. de conf. s. s.

Confessio facta parte absente non plenè probat, h. d. Amplia in casu *decis. Balb. 79. vbi fuit dictum*, quod confessio etiam extraiudicialis parte praesente non praedicitat confitenti, nisi fuerit acceptata, quam nota ad gloss. in l. secus, C. de repudiand. *heredit.* Limita regulam text. & primò in confessione, quae tendit ad liberandum, *Rot. Auenion. in decis. 62. Pap. lib. 10. tit. 5. arrest. 4.* Limita secundo de æquitate Canonica, ex qua talis confessio nocet, & praedicitat confitenti, *Guid. Pap. in decis. 176.* Limita tertio, quando confessio non tendit principaliter ad aliquem obligandum, sed ad aliud approbandum, *Egomet in decis. Cur. Archiep. Neapol. 93.* Limita quarto quoad semiplenam probationem: Intellige dummodo fuerit probata per duos testes, ita *Theff. in decis. 109. & Rot. Gen. in decis. 212.* Limita quinto si cum causa esset confessio facta, quia etiam parte absente sufficiens esset ad probandum, *Domini de Rot. in decis. 18. de probat. in antiq.* Limita sexto, ut valeat pactum liberatorium, quamuis confessio liberatoria parte absente non probaret, *Capyc. in decis. 133.*

COLLECT. 1105.

In l. contrarium, ff. de actionibus & obligationibus.

Contractus simulati, & imaginarij nullam firmitatem habent, h. d. Sed dubium est ex quibus praesumatur simulatus, dicas primo. *extraditis per Verall. in decis. Rot.*

mana 143. *part.* 1. Secundo, quando venditor, vel donator post venditionem remanet in possessione domus venditæ, *Fran. Marc. in dec.* 508. quam not. ad iex. in l. *ficus* § *venitor*. ff. *quibus modis pignus soluitur*. Tertio in casu *Rot. Avenion.* de quo per *Laur. decif.* 67. Quarto si res fuerit pro parte vendita, & pro parte donata, *Boer. in decif.* 143. quam nota ad text. in l. *per tunc*, C. *mandati*; Quinto probatur simulatio ex præcedentibus, nempe quando ab initio aliter fuerit conuentum, & postea aliud scriptum, vt *decifum* refert *Fran. Marc. in decif.* 483. Sexto ex breuitate temporis dati ad reuocandum, *Gramm. in decisione* 76. Septimo ex pacto de retrouendendo cum aliis, de quibus per *Affli. 3. in decif.* 40.

COLLECT. 1106.

Super l. semel. ff. soluto matrimonio.

Scripsi in materia oblationis in l. *Acceptam*, C. *de usuris*; In præfenti autem l. quæ pariter de oblatione loquitur requisita reponas ad hoc, vt oblatio valeat, & suos producat effectus; Requiritur primo, vt fiat congruo loco, & tempore, *Osasch in decif.* 135. Secundo requiritur, vt sit realis, non autem verbalis, *Balb. in decif.* 359. licet debitor offerens pecuniam non teneatur eam in manu habere, *Mago. in decif.* 118. *Rot. Floren.* & item *Balb. in cit. decif.* 359. & non tenetur eam consignare, nec ostendere antea numeratam fuisse, *Corye. in decif.* 19. & ad materiam vide *decif. Rot. Perns.* 105. apud *Ioseph. Lud.* Limita quando tractatur de cuitanda pœna, vel mora, aut alio dampno vitando, quia sufficit verbalis oblatio, *Egomet in decif. Car.*

Archiepiscop. Neapol. 127. & aliquid per *Bemat. in decif.* 77. *Rot. Bmon.* Tertio requiritur vt sit integra, *Perall. in decif.* 168. *part.* 2. & propterea debet offerri illud totum, quod liquidum est, vt fuit *decisum* in vna *Tolentina* in anno 1559. coram *Giffio*; Requiritur quarto, vt sit pura, *Garz. in dec.* 12. & propterea oblatio facta locatori pro fructibus vnus anni, nullum operatur effectum, si ipse locator sentiebat de alio anno, *Caantaq. in decif.* 169. *part.* 2. similiter oblatio pura, ac realis requiritur in pacto legis commissoriae, *Rot. diuers. decif.* 52. *part.* 2. Requiritur quinto, vt si sit per procuratorem, constare debeat, quod tempore oblationis fuerit exhibitum mandatum, *Cacher in decif.* 175.

COLLECT. 1107.

In l. instrumenta, C. de probat.

Scriptura priuata nõ inducit probationem, h. d. Limita primo, vt probet donationem, *Boer. in decif.* 179. Limita secundo, vt bene probet contra scribentem, *Idem in decif.* 105. & *Rot. Gen. in decif.* 170. 74. & 80. Limita tertio in casu *dec. Affli.* 104. vbi fuit dictum, quod scriptura priuata à tertio scripta, & subscripta à testibus tantum probationem inducit; Limita quarto, vt bene probet ad beneficium tertij, *Rot. Genes. in decif.* 197. Limita quinto, quando esset recognita, *Berguin. in dec.* 27. *part.* 2. & quomodo recognosci debeat vide *Fran. Marc. in dec.* 904. *part.* 1. Sublimita testibus mortuis, *Gayl. obser.* 43. *lib.* 2. hæc autem recognitio potest peti in causa appellationis, *Papon. lib.* 8. *tit.* 2. *arrest.* 1. & non debet fieri coram Iudice incompetenti, *Idem arrest.* 3. & mul-

multum differt recognitionem fieri per partem, aut per testes, *idem Papon. lib. 8. tit. 2. arrest. 4.*

minimè veniat reuocandum ob defectum intimationis, & mandati Procuratoris, *idem in decis. 52.*

COLLECT. 1108.

Ad l. 1. ff. vii possidetis.

Mandatum de manutenendo est idem in Curia Romana, quod possessorium vti possidetis; siue retinendæ, de quo in text. & in ea Curia conceditur ab Auditore Cameræ prout & primo manutenendus est ille, qui possessionem probauit ante litem motam, *Rot. collect. à Farin. in dec. 890.* & sufficit, vt anterior possessio probetur per instrumentum publicum. *idem in dec. 874.* Secundo manutenendi sunt ij qui sunt in possessione exigendi annuam prestationem, licet prætendantur iniusti possessores, *idem in dec. 883.* Tertio manutenendus est etiam, qui ante litem possidet, *idem in dec. 629.* Quarto manutenendus est Abbas Ecclesiæ Collegiæ S. Saluatoris Hispanen. quoad præcedentiam in processionibus, & actib. publicis ex deductis per eund. *in dec. 596.* & de alio casu concedendi præfatum mandatum, *idem in dec. 412.* Quinto manutenendus est, qui tempore litis possidebat, *idem in dec. 382.* Sexto concedendum est ei, qui in quasi possessione exigendi census ante litem motam fuit, *idem Farin. in decis. 314.* & de alio casu concedendi vide *tund. in decis. 187.* Septimo concedendum possessori beneficiorum, *idem in decis. 177.* Octauo dandum similiter si de possessione instrumentali ex actis constet, *idem Farin. in decis. 178.* In aliquibus tamen casibus minimè venit confirmandum, vt in casu eiusdem *in decis. 8.* quamuis

COLLECT. 1109.

Ad Rub. de verb. sign.

Quæ vnus appellatione alia veniunt hic tractare intendo. Et primo quid veniat appellatione liberæ potestatis, videas *Grat. Pap. in decis. 475.* Item quid significet verbum statum, videas *Dominos de Rot. decis. 2. de testamentis in antiq.* vbi remittitur ad terminum iuris. Item appellatione cultorum, & inculorum venit nouale, *Bellam. in decis. 62.* Item quæ veniant appellatione rei integ. videas *tund. in decis. 744.* Item appellatione partis venit etiam dimidia. Limita quando adiceretur dictio aliqua, *Fran. Marc. in decis. 339.* Item appellatione damnorum, & interesse veniunt expensæ litis, *Papon. lib. 8. tit. 12. arrest. 8. & 9. Boer. in decis. 52.* Item appellatione ligni, veniunt etiam naues, *Boer. in decis. 177.* Item quæ veniant appellatione propriæ causæ, videas *eundem in decis. 210.* Item quid veniat appellatione pecuniæ, videas *Cappell Thol. in decis. 42.* Item appellatione vineæ veniat arundinetum. *Verall. in decis. 233. par. 1.* Item appellatione sententiæ venit diffinitiuæ, non autem interlocutoria, *laffied. in decis. 414.* Item appellatione Ecclesiæ venit collegiata, & conuentus Monachorum in materia fauorabili, *Verall. in decis. 289. part. 1.* Item appellatione hominis venit femina in materia fauorabili, secus odiosa, *Papon. lib. 17. tit. 5. arrest. 2.* Item appellatione fratrum veniunt forores, vt in simili in mat. consuetudinis, *Idem lib. 17. arrest. 1.*

Nn

Item appellatione filiorum veniunt Nepotes, *Put. in decif. 263. lib. 3. Mayo. in dec. 71. Rot. Floren.* Item appellatione hæredis venit etiam singularis, *Gomez. L. 6. in decif. 87.* Item appellatione posteriorum veniunt omnes descendentes, *Cassa in dec. 1. de Iurepat.*

COLLECT. IIII.

Ad Bar. in l. admonendi, ff. de Iureiur.

FVga delinquentis indicium facit ad torturam, h. d. Hinc est, quod fugiens habetur pro confesso, & convicto, *Bar. r. in decif. 215.* Hinc secundo infertur ad pulchram *dec. 1. affred. 102.* ubi fuit dictum, quod fuga Officialis facit eum haberi pro confesso. Limita ut per reversionem purgetur fuga, *Raud in decif. 22. & Borr. in cit. decif. 215.* Limita secundo, ut fuga ante inquisitionem faciat indicium ad torturam, secus esset si metu criminis post factam inquisitionem quis autgeret, vel si ante inquisitionem subellet iustus timor, vel suspicio vehemens futuræ accusationis, *Gayl. obser. 109. lib. 2. Mynsing. com. 6. obser. 98. P. que. in decif. 17.* & ita pariter decif. refert *Franc. Marc. in decif. 626.* non tamen sola fuga est sufficiens ad condemnationem, nisi præsumptio doli de iure ad illam sufficeret, *affred. omnino videndus in decif. 167.*

COLLECT. IIII.

Super L. 1. C. de constituta pecunia.

NOto primò hic quod actio de constituta, ut competit contra constituentem debet constare de debito illius, pro quo debitor se constituit, nec sufficit sola confessio ipsius

constituentis, *Franch. decif. 343.* nec potest conveniri præfata actione ante decem dies, *Ball. dec. 123.* nec etiam conveniri potest non excusso principali debitore, *Guid. Pap. decif. 94.* Noto secundo quod obligatio efficaç oritur ex promissione super præcedenti obligatione inefficaciter facta, & in vim constituti transit, *Aff. decif. 117.* hæc tamen actio habet inia priuilegia. Primum quia constitutor habet exceptionem ordinationis, quam habet fideiussor, *Maynard. decif. 5. lib. 3.* Limita si ei renunciaverit, vel intercesserit animo nouandi, *Anton. Fab. decif. 1. C. de constituta pecunia.* Secundum quia ex ea oritur actio ex nudo pacto, *Rot. Genue. decif. 41.* & sic limitatur l. iur. gentium, §. igitur nuda, ff. de pactis. Tertium quia per constitutum alteri per alterum per procuratorem acquiritur actio, *Rot. Genue. dec. 45.* & ad mat. vide eandem dec. 131.

COLLECT. IIII.

In l. hæredi, ff. de verbor. signif.

APpellatione hæredis veniunt hæredes in infinitum, h. d. Amplia primo, ut veniant etiam hæredes extranei, *Papen. qui ita refert decifum, lib. 17. tit. 3. arrest. 5.* intellige quando in contractibus de hæredibus fieret mentio, secus in testamentis, ita pulchrè *Guid. Pap. in decif. 457.* Amplia secundo ut veniant etiam hæredes extranei, *idem Guid. Pap. in decif. 458.* Intellige quando adiicitur claus. quibuscunque secundum decif. *Rot. Auen. en. 25.* Amplia tertio etiam si de hæredibus suis agatur, quia in mat. indifferèti appellatione suorum hæredum veniunt sui, & quicumque hæredes, secus in mat. feudali secundum

dum ius commune, *Guid. Pap. in decis. 230*. Nunc verò text. limita quando quando mentio facta esset de heredibus legitimis in substitutione, quia solum veniunt descendentes ad excludendum substitutionem, ita decisum refert *Papon. lib. 17. tit. 3. art. 6*. Limita secundò in casu *decis. Guid. Pap. 206*. vbi fuit dictum, quod appellatione suorum heredum veniunt solum sui heredes descendentes, quando quis aliquem instituit, & suos heredes substituit; Limita terciò in heredibus ex filia, idem *Guid. Pap. in decis. 133*. Limita quartò in mat. feudali, ita *Mysing. cent. 6. obs. 90*.

COLLECT. III3.

*Ad Doctr. Panor. in c. pastoralis, de his
quæ sunt à Prelat sine
conf. cap.*

Allegatur ad illam quæst. cuius querantur oblationes factæ in aliqua Ecclesia, ad quem locum reponas quinque casus decisos, & primò fuit dubitatum de oblationibus, quæ fiunt in Iubileo, vel Anno Sancto in Ecclesia Cathedrali an pertineant ad Episcopum, vel Archiepresbyterum, qui exercet curam animarum, hæc quæstio fuit ventilata in *Rot. Romana in vna B. n. uentana spolijs 2. Decem. 1585. coram Orano*, & fuit decisum ad Archiepresbyterum, & ratio decis. fuit, quia cum Archiepresbyter habet curam animarum, & administrationem sacramentorum, habet consequenter in omnibus oblationibus de iure communi fundatam intentionem, *Cres. dec. 2. de decimis Mohed. in dec. 5. eod. tit. Ver. all. in decis. 319. part. 3.* quas not. ad ornatu tex. in *c. cum in. iua. &c. quoniam de Decimis*. Secunda quæstio

est cuius debentur oblationes factæ Cappelle, in qua est confraternitas Corporis Christi: fuit decisum illas deberi Ecclesiæ Rectori, non autem Confraternitati, vt fuit in *Curia Archiepisc. Neapol. decisum, sefero Ego met in decis. 99*. Limitauimus tamen, quando testator de Confraternitate fecisset mentionem. Tertia fuit quæstio, cuius essent oblationes, quæ fiunt imagini depictæ in pariete, fuit decisum, Ecclesiæ Parochiali, cum ipsa fundatam intentionem habeat super omnibus de iure communi, ita refert decisum *Cappell. Thol. decis. 482*. Quartò fuit dubitatum cui debeantur oblationes factæ Ecclesiæ, quæ non reperitur in ciuitate, & fuit dictum, Ecclesiæ Cathedrali, *Pereg. dec. 22*. Quintò fuit dubitatum cui oblationes factæ aliquib. Sanctis Ecclesiis illis dicatis sub eorum inuocatione, vel ecclesiis, in quibus sunt recondita corpora dictorum sanctorum, debeantur, fuit decisum deberi Ecclesiis illis dicatis, licet alibi sint corpora, *Affl. et. in decis. 244*.

COLLECT. III4.

Super l. 2. vbi Bar ff. de excus. tutor.

Materiam habes hinc coniunctionis probationum. Super qua animaduertent. primò, quod in multis casib. probationes coniungi possunt: & primò duæ semiplenæ probationes coniunguntur simul ad vnâ plenam faciendam, *Verat. in decis. 32. part. 3.* ad cuius mat. ornamentum videas *Minad. in decis. 43. Rot. Gen. in decis. 119*. Item vnus testis de visu, & duo de fama coniunguntur ad plenam probationem faciendam, *Affl. et. in dec. 83. & 337*. Item testes per

varia media ad eundem finem tendentes, *Mysing cent. 2. obfer. 20.* & ratio est, quia non dicuntur singulares, *idem cent. 2. obfer. 100.* & vt procedat, necesse est, vt sint omni exceptione maiores. *Magom. Ro. Lucen. dec. 46.* & hæc equalitas debet articulati, *Borgni. in decif. 19. nu. 27.* Item probationes imperfectæ, seu præfumptiones, indicia, aut fama iungi possunt, ad fidem faciendam in delictis, pulchrè *Franc. Marc. in decif. 96. pars. 2. ad cuius mat. intelligentiam, videas Pegue. in decif. 17.*

COLLECT. 1115.

Super Not. in c. 1. de offi. iudicis.

Carceratus pauper debet aliam suis creditoribus, h. d. Amplia primo in carcerato pro qualibet causa, *Balb. in dec. 29.* Hinc est, quod commentariensis pro expensis, & salario custodiæ non potest retinere carceratum relaxatum à Iudice, *Guid. Pap. in decif. 448.* & ita pariter refert decif. *Papon. lib. 24. tit. 4. arrest. 1.* & nura autem expensæ factæ à carcerato in carcere à fisco, vel autem à parte repeti possint, videas *eund. lib. 10. arrest. 6.* Sollicitator verò causæ ciuilib, vel criminalis ad incarcerationi expensas non tenetur, vt decifum dicit *Franc. Marc. in decif. 199. pars. 2.* Ad duo tamen animaduertien. in hac mat. primo quod semper carcerati sunt alimentandi, vt pulchrè decidit, *Afflic. in decif. 71.* Secundo quod ad hæredē occisi pertinet expensas soluere factas per occisores in carcere, quando ipse hæres fuit auctor in inquirendo, accusando, & processum faciendo, & huiusmodi, *Boer. in decif. 103.*

COLLECT. 1116.

Super c. accedens, de præbendis.

Absenti potest confecti ac præsentati beneficium, h. d. & ita fuit decifum, testatur *Rot. decif. 3 iurepa.* licet contrarium tenuit *Cesar de Grass. in decif. 135. eod. tit.* nonnulla tamen concurrere debent, vt huiusmodi præsentatio de absente facta valeat primo, vt sic acceptata, vt tenuit *Rot. testatur Farinas. in decif. 576.* Amplia vt sic præsentatus examinari non debeat, maximè vbi esset notus habenti illum instituere, vt fuit resolutum in vna *Valentina 16. Maij 1583. ben. si. ij. coram Illustr. Cardinali Alexandrino.* Requiritur secundò quod acceptetur per Procuratorem, qui habeat speciale mandatum, vt voluit, ac testatur decif. *Maistrill. in decif. 2 p. 1.* Requiritur tertio, quod acceptetur intra tempus datum ad præsentandum, vt pulchrè decidit *eod. Rot. in decif. 576.* quam nota ad ornatum text. *in c. 1. de iure lib. 6.*

COLLECT. 1117.

Super cap. ficut, de sentent. excommunicat.

Semel excommunicatus semper præsumitur excommunicatus, h. d. Et propterea infertur quod semel excommunicatus semper debet vitari, donec probetur absolutus, vt pulchrè decidit *Vsu. in decif. 98.* Infertur secundo ad decif. *Cur. Archiep. Neap. 23.* de qua per me, vbi fuit dictum, quod ad finem repellendi aliquem à Iudicio, sufficit probare semel incidisse in censuras, quam nota ad ornatum text. in cap. *discriminus. de sentent. excommunicat. in 6.* Infertur tertio quod sufficit probare absolutionem per vnum testem, *Balb. in dec. 91.* quam nota ad gless. in cap. *licet. de testibus.* Infertur quartò ad pulchram decif. *Villagut.*

gl. 48. vbi fuit decifum quod excommunicatus obiecta abfolutione, fed non in actis redacta poterit facra administrare, quam diligenter reponas ad ornatum text. in c. *fi celebras. de clerico excommunicato ministrante.*

COLLECT. 1118.

Super cap. Regni detestantes.

OMnes causæ in Regno sunt summaria, h. d. Et propterea inferitur quod idem operatur claus. sola facti veritate inspecta, *Iaffred. in dec. 29.* quæ nonnullos effectus producere solet, & primo quia operatur, vt ludex possit abbreviare terminos de stylo seruari solitos, *Domini de Rot. dec. 5. de rescript. in antiq.* Secundò quia potest condemnare in alio, quam sit petitiu reiecto iure ciuili, & inspecto iure gentium, *Guid. Pap. in decif. 240. Gramm. in dec. 15. & Rota Græuen. in dec. 109.* Tertiò quia ludex cui commissà est causa sola facti veritate inspecta, potest procedere ad condemnationem, quâuis in petitione fuerit producta vna causa, & probata fuerit nò illa, sed alia, vt pulchre in *Rota Bononiensi* refert decifum de *Benim. in dec. 44.* Quartò quia tollit exceptione præscriptionis, *Carroc. in dec. 55.* quam nota ad ornatum textus in c. *ex parte, de offi. d. leg. 1.* Quintò quia vigore ipsius etiam didictis testificatis testes examinari possunt, *Idem Carroc. in dec. 60.* quam nota ad limitationem textus, in *clen. fin. de testib.* licet contrarium referat pluries iudicasse Senatum, *O. falc. in decif. 1. nu. 26.* & in quibus causis clausula hæc nil operetur, vide per *Bellam. in dec. 12.* non tamen tantæ est importantiæ, vt ex nudo pacto oriatur actio, vt refert decif. *Myssinger.*

cent. 2. obser. 44. quam not. ad ampliationem textus in *Liurigenium*, *§. igitur nuda ff. de pactis.*

COLLECT. 1119.

Super l. fci. d. in omnibus. ff. de reg. iur.

Propter minorem ætatem pœna minuitur, h. d. Hinc est, quod minor fori iudicari non potest, vt voluit *Mastrilli decif. Rota Siciliae 161.* & huiusmodi beneficium cõpetit ei priuilegio ætatis secundû *Garz. dec. 39.* Hinc est secundò, quod confessio minoris absque Curatoris autoritate est nulla, *Affl. & in dec. 208. Ioseph. Lud. dec. 17. Ro. Lucan Raud. decif. 91.* Hinc est tertiò, quod fatuitas, quæ assimilatur ætati minorû, excusat à delicto, *Gram decif. 2.* Quartò minor in delictis restituitur aduersus lapsum anni dati ad se purgandû, & ad recuperanda bona, *Boer. dec. 63.* Nunc limita textum & primò in minore doli capace, vt fuisse decifum in *Rot. P. demont.* testatur *Theff. in dec. 161.* in personam cuiusdam iuuenis ætatis annor. 24. qui alium alabarda tractantem, & animo deliberato occiderat, nam iussu Senatus fuit ad mortem condemnatus. Limita secundò in criminib. atrocioribus, vnde cùm in Senatu Pedemontano fuissent inquisiti duo iuuenes ætatis annorum 19. fuerunt ex illius voto nulla minoris ætatis habitatio, furca suspensi, ex eo quod in via publica quendam pro pecuniis furripendis occidissent, vt refert *Cacher. in decif. 90.* & melius *Theff. in cit. decif.* Limita tertiò in crimine Parricidij in quo ob eius atrocitatem, nulla habetur ratio minoris ætatis, vt fuisse decifum in *Conf. N. ap. testatur de Franc.*

dec. 130. Limita quarto in crimine nefando, in quo patientes, tam maiores, quam minores, poenis ordinatis puniuntur, *Rubin. dec. 321.* Intellige quando patientes excedunt 20. annum, ubi fuisse decum in *Senatu Pedemont. testatur Theff. in decif. 122.* Intellige secundò, quando spòre, sed non coactè essent sodomitati, testatur *Canalean. decif. Rot. Finizanen. 13.* Limita quintò in crimine stupri per minores patrati, *V. in decif. 76* & in Regno minor punitur iudicis arbitrio pro delictis per eum patratis, ut statuitur in *pragm. 1. de minoribus*, & ad hanc mat. videas pulchram *decif. Ioseph. Lud. Rot. Lucenf. 17.* de quodam puero ætatis annor. 15. inquisito quod carnaliter cognouerat quandam puellam ætatis annorum duorum, cui fregerat pudenda, ex qua fractione puella decessit, fuit per Senat. Luensis ille condemnatus ad carceres per quadriennium, & deinde ad tritemes perpetuas, num autem senex mitius puniatur in delictis videas pulchram *decifion. Cachet. 123.* qui pro affirmatiua decidit, quam reponas ad text. in *l. semper, de iuro immunit.* hinc vulgo veneranda Senectus.

COLLECT. 1120.

Super l. cum quis decedens, §. codicillu, ff. de leg. 3.

Confessio debiti facta in testamento nõ probat. h. d. Amplia ut talis confessio possit reuocari per hæredem, *Beliam. in decif. 691.* Amplia secundò in casu d. c. *Cappel. Tholos. 112.* ubi fuit dictum, quod confessio debiti facta per testatorem in testamento, non producit actionem contra hæredem; Amplia tertio in casu *decif. Balb. 191.* ubi fuit dictum, quod

confessio facta in testamento per testatorem, puta quod vsuras extorsit, vel malè abstulit, ei non præiudicat, quin reuocando testamentum, illam reuocare possit. Nunc linuita, & primò nisi talis confessio esset facta cum iuramento, *Balb. decif. 201.* quam not. ad text. & quod ibi notatur in *Auth. quod obtinet. C. de prob.* Limita secundò quando esset facta parte præsentie, *Thoming in decifion. Lipsien. 19. p. 2.* Limita tertio Notario pro eo stipulante, ita *Franch. Marib. in decif. 460.* Limita quartò quando confessio emanaret ad exonerationem cõscientiæ, tunc enim præiudicat, *V. in dec. 487.*

COLLECT. 1121.

In l. iurifgentium, §. igitur nuda, ff. de pactu.

Pactum nudum, actionem non producit, h. d. Limita primò de Iure Canonico quo iure inter stipulationem, & nudam promissionem non datur differentia, *Egomus in decif. Cur. Arch. opsc. Neap. 11.* quam not. ad text. in *l. 1. de pactu*; Limita secundo in pacto nudo, in quo data est fides, quia tunc producit actionem, *Afflic. in decif. 189.* Limita tertio quando iuramentum est insertum, nam iuramentum validat pactum, ubi aliàs foret inualidum, ut decum refert *Guid. Pap. in decifion. 510.* quam nota ad tradita per DD. in *Rub. ff. de verb. obligat.* Limita quartò ubicumque per pactum nudum promittitur illud, quod est debitum, *Balb. in decifion. 12.* Limita quintò in casibus, in quibus proceditur sola facti veritate inspecta, quia tunc ex solo pacto nudo bene agitur. *Cachet. in decif. 1.* Limita sexto in Principe, ut refert decum *Rot.*

Rot. Genuen. in dec. 102. Limita septimò in casu *decis. Iaffred. 108.* vbi fuit dictum, quod vbi ex inobseruantia pacti nudi, pars damnificatur, ex pacto nudo agi potest, quam nor. ad *text. in l. cum mihi, ff. de dolo.*

COLLECT. 1122.

Super e. veniens, il primò, de sponsalibus.

Matrimonium per metum cōtractum est ipso iure nullum concordat cum *e. cum locum, eod. titul.* vbi aliqua reportauit, huius text. nostri rationem reddit *Balb. decis. 300.* siquidem in matrimonio reperiuntur tria bona, fides, proles, & Sacramentum, quæ omnia metus intercedens euertere solet, *vt fill. decis. 249.* quamuis metus sit difficilis probationis, & idèò indiciis, & coniecturis probari potest, vt fuit dictum in vna *Nicēn. matrimonij 6. Marij 1587. sor. a Seraphino*, vt patet in *dec. eiusd. 791.* Amplia vt ad eò annullat matrimonium, vt neccrarificatio facta durate causa metus, aliquid releuet, *Idem in decis. 1186.* & ratio est, quia præsumitur durare metus durante causa *eiusd. Verall. decis. 213.* Amplia secundò, vt possit cōtrahi secundum matrimonium per eum, cui metus illatus fuit, vt decidit *Maria decis. Pisan 64.* quod sub amplia etiā si secuta esset copula carnalis, vt colligitur ex *decis. Trinis 63. & Egomet in decis. Curia Archiepisc. Neapol. 22.* Nunc iuncta, & primo si non adesset iustus metus, iustus enim dici potest, si adesset timor Principis, vt fuit dictum in vna *Toletana matrimonij 13. Maij 1588.* vt patet in *decis. Seraphin. 818.* Limita secundò, quando adesset causa excludendi metum, qui qui-

dem excluditur ex qualitate personarum, loci, & circumstantiarum, *idem in decis. 771.* licet ratione sexus, & ætatis, minor metus sufficiat ad annullandum actum; Limita tertio in casu *dec. Seraph. 773.* vbi fuit dictum, quod matrimonium metu contractum conualidatur per cohabitationem spontaneam subsequutam, quā nor. ad *text. in cap. ad quod de sponsalib.* quem text. intelligas, vt nunquam censeatur purgatus metus, nisi persona, cui fuit illatus, sit constituta in plenam libertatem, *Seraphin. in decis. 887. & 863.* & de purgatione metus videas per eundem in *decis. 1085.* Pro Coronide tamen huius text. nota tria, quæ satis tibi deseruiunt practican-do, primò, quod metus durat, quando durat causa ipsius, & ille, cui incurritur non fuerit in plenam libertatem constitutus, *Seraph. in decis. 1167.* Secundò, quod initium metus in actu influit in omnes actus sequentes, & actus medio tempore facti non attenduntur, quia probato semel metu ea omnia, quæ possunt etiam tribui liberæ voluntati per metum facta censeantur, *Idem in dec. 863.* & quod metus probetur querelis, & lacrimis testatur *idem in dec. 859.* Tertio, quod non dicitur cessare metus, licet quis aufugeret, quando durat eadem Superioritas, prout est in vxore, quæ aufugit, *Idem in dec. 881.*

COLLECT. 1123.

In l. dolum, C. de dolo.

Dolus ex indiciis, atque coniecturis præsumitur. h. d. cum in dubio non præsumatur iuxta terminos *decis. Fran. Marc. 61 p. 2* quam nota ad *text. in l. quoties, §. qui dolum, ff. de*

probat. Hinc inferitur primò, quod dolus præsumitur ex eo, quod solemnitates requisitæ non reperiuntur probatæ *Ojas. in dec. 109.* Inferitur secundo, quod probatur ex perspicuis coniecturis, *Boer. in dec. 101. Affl. in dec. 69. Peguer. in dec. 80. Rot. Catal. n.* Inferitur tertio ad decis. *Cassad. 3. de dolo. & consumac.* ubi fuit dictum, quod licet dolus consistat in animo, tunc detegitur per exteriora; Inferitur quarto, quod dolus præsumitur, quando subest aliqua causa præsumendi, aliàs locus, *Rot. diuers. dec. 111. p. 1.*

COLLECT. 114.

*Super l. si quando, C. de bonis vacan-
tib. lib. 10.*

TRactant DD. hic quænam personæ ardeantur ad conficiendū inuentarium; Tu autem dicas, quod primò, tenetur usufructuarius librorum, ut pulchrè refert decisum *Affl. in decision. 348.* Secundò donatarius omnium bonorum, ut *Egomel in Cur. Archiep. Neap.* decisum refero *in dec. 33.* & ratio est, quia cum loco hæredis habearur *Rot. Genuen. in decision. 29.* & hæres potest actione personali conueniri secundum præclaram *decision. Guid. Pap. 105.* propterea tenetur conficere inuentarium. Tertio Nouerca hæres grauata, ut in *Pictorio Franciæ* decisum refert *Pap. arrest. 5. tit. 6. lib. 15.* Quotò rogatus de restituendo, ut faciat pro interesse illius cui restituere tenetur, *Cappel. Tholof. in decis. 315.* & idem dicit decisum *Guid. Pap. in decis. 351.* Quintò Hospitalarius *Balb. in decision. 29.* quam nota ad text. in *L. ornatitrophos, C. de op. op. aud. de ne.* Sexto mater de bonis filij, *Boer. in dec. 6.* Septimò Pater tenetur facere

inuentarium bonorum filiorum, *Papen. lib. 15. arrest. 6 tit. 1.* et si cōtratiua dicat decisum *Myssing. obseru. 93. cent. 2.* Octauò Episcopus pariter tenetur conficere inuentarium bonorum Presbyteri defuncti, *Idem Papen. arrest. 2.* Nono executores testamentorum, *Idem lib. 20. tit. 9. arrest. 1.* Decimo Tutor, *Guid. Pap. in decis. 500.* num autem socii teneatur videas *Papen. lib. 15. tit. 6. arrest. 2.*

COLLECT. 115.

Super l. Balista, ff. ad Trebellianum.

Geminatio actum operatur, h. d. & infero primò ad solemnem *dec. Affl. 337.* ubi fuit dictum, quod quamuis confessio extraiudicialis nō probet, bene tamen quando esset geminata. Infero secundo ad *Vellcianum*, quod quidem excluditur per actum geminatum, *Balb. in decis. 29.* quam nota ad text. in *Aurb. si qua mulier, C. ad Vellcianum.* Infero tertio ad *decis. Randen. 29.* ubi in generali dispositione non includitur geminatio. Infero quarto quod geminatio multorum contractuum de eadem re arguit suspicionem fraudis *Boer. in decis. 33.* Infero quinto ad binam renunciationem factam per filiam, quia illam excludit à rescissione illius obligationem, *Cassill. in decis. 21.* quam nota ad text. in *l. pactum quod dotale, C. de Collariis.* Ad duo tamen animaduertas pro huius tex. ornatu. Primò, quod non dicitur actus geminatus, quamuis idem pluries fuerit in eodem instrumento repetitum, *Verat. in dec. 328 p. 2.* Secundò nota quod verba geminata in eodem instrumento habentur pro vna confessione, *Idem in decis. 336 p. 3.*

COLLECT.

COLLECT. 1126.

*Super l. B. mscium cum ibi not. ff. de
Constit. Principum.*

Priuilegium reuocatur Principis voluntate, h. d. Limita quando priuilegium esset concessum à Principe in vim contractus, quia tunc efficitur irreuocabile, *Egozet in decis. 229.* & aliquid per *Afflicti. in decis. 118.* sed grauis dubitatio est, quando dicatur transire in vim contractus, & dicas, quod nonnullis modis, & primo si ob benemerita fuerit concessum, *Franch. Mart. in decis. 132. p. 1. & idem in dec. 910. par. 2.* & aliquid per *Gramm. in decis. 65. num. 25.* requiritur tamen ut benemerita aliunde probentur, quam per assertionem concedentis, *Capyc. in decis. 102.* & *Afflicti. in dec. 102.* Secundo si recepta pecunia fuerit concessum, *Lafranc. in decis. 125.* quam not. ad ornatum *Doctr. Abb. in c. nouis. de Iudiciu.* Amplia procedere in omnibus aliis concessionibus, quæ non sapient priuilegium, *Ror. decis. 1. de priuilegiis in antiquis.* Tertiò si fuerit concessum militibus *Garz. in decis. 91.* Sublimita tamen principalem limitationem, ut possit reuocari ad tēpus, seu suspendi, ut dicit *Crescent. in decis. 5. de priuilegiis.* Limita secundo, quando priuilegium conceditur non subdito, quia non potest reuocari sine causa, & in hoc distat ab eo, quod conceditur subdito, quia poterit absq; vlla causa reuocari, *Capyc. in decis. 166.* & ita pariter refert decisiū *Gayll. obseruat. 60. lib. 2.* Limita tertiò in casu *decis. eiusd. obseru. 118. lib. 2.* vbi fuit dictum, quod priuilegium concessum alicui negotiationi, vel gestori personarum non poterit reuocari qua-

tenus persona exercet illam negotiationem, & videas etiam *Casual. in decis. 17. de contractib. p. 2.*

COLLECT. 1127.

In c. quia propter, de ele. 7.

Electio non seruata forma huius c. est nulla, h. d. Amplia primo ut locum habeat tam in electionib. ad Ecclesias cathedrales, quam in Ecclesiis Regularium, *Ror. dec. 3. de electione in nouis.* Amplia secundo, ut locum obtineat etiam in inferioribus Ecclesiis, ut refert decisiū eadem *Ror. dec. 5. cod. tit.* Amplia tertiò, ut nec generales, & diffinitores cum maiori parte Capituli modum eligendi iuxta formam huius capi. nec in totū, nec in parte tollere possunt absque Pape licentia, pulchre *Sayr. in decis. 13. de elect.* Amplia quartò in casu *decis. eiusd. 9. cit. tit.* vbi fuit dictum, quod scrutatores in electione falsum miscētes, grauiter peccant, & illa nulla est, & ipsi arbitrariè puniuntur. Limita tamen *text. in casu decis. eiusd. Sayr. 4. de elect.* vbi fuit decisiū, quod valida est electio, etiam si vnus eligentium, suffragium suum socio detegit.

COLLECT. 1128.

Super Rub. de offic. legati.

Animaduerten. primo pro huius Rubr. introductione, quod legatus de latere concurrens cum ordinatio in beneficalibus, & jurisdictionalibus, ut refert decisiū *Verall. in dec. 187. cap. 1.* quam not. ad ornatum *text. in cap. si collatio. de offic. leg. in 6.* quamuis de sententiis ipsorum ordinariorum cognoscere non valeat, *Franch. Mart. in decis. 812. p. 2.* habet

pariter ipse legatus potestatem, seu facultatem conferendi beneficia in sua provincia, *Idem Franch. Marc. in decis. 386. part. 2.* & qualiter concurrat cum ordinario, videas *eorundem in d. decis. 351.* licet iurisdicatio Episcopi cessare non debeat, legato presente, *Idem in decis. 342.* nec poterit se intromittere in causis laicorum, *idem in decis. 350.* nec habet iurisdictionem ante provinciae ingressum, *Franch. Marc. in dec. 317.* quam not. ad intellectum *tex. in l. 1. ff. de offic. proconsul.* & potest adiri legatus per viam querelæ omisso medio, *idem in decis. 342.* ad eum poterit pariter appellari omisso medio, *Idem Franc. Marc. in dec. 342.* quam not. ad limitationem *tex. in c. dilecto. de appellationsibus.*

COLLECT. 1119.

In l. illicita, §. veritas, ff. de offic. prefid.

Iudex debet iudicare secundum Allegata, & probata, non autem secundum conscientiam, h. d. & ratio est secundum *Balb. in decis. 22.* quia conscientia propria non debet movere Iudices, quia non sunt in foro pœnitentia, sed iudiciali, *Truij. decis. 4.* & Iudex debet habere conscientiam ex deductis in actis tantum, quia conscientia publica, non autem privata attendi debet, *Rot. Genuen. in dec. 102.* Nunc limita, & primo quando adesset claus. sola facti veritate inspecta, tunc enim virtute huius claus. poterit secundum conscientiam iudicare, *Gayl. obseru. 11. lib. 1. Mynsing. sent. 6. obseru. 11.* Limita secundò, in suprema Curia Franciæ, vt decusum refert *Franc. Marc. in decis. 13.* Limita tertio in Principe superiorem non

recognoscente, *Faber in decis. 17. C. de iudiciu.* Limita quartò in Sacro Conf. Neapolitano, qui potest iuxta conscientiam iudicare, *Grammat. in decis. 62. num. 51.* Limita quintò in casu *dec. Guid. Pap. 29.* De hac materia vide quæ scripsi in *Collect. 717. super eo. §.*

COLLECT. 1120.

Super l. vnica, C. armorum vsu, lib. 11.

Arima portare sine Principis auctoritate nemo potest, h. d. Hinc est quod Clericis, quibus prohibuit vsus armorum iuxta *tex. in cap. Clerici. de vit. & honest. cler.* permittitur tamen ex concessione Episcopi *Vin. in decis. 26.* licet aliàs ferre non possent, & clericos arma portantes si apparitores capiant nec peccāt nec excommunicantur, *Sayr. decis. 45. de sent. excommunic.* Hinc est secundò, quod edictum Principis de armis non deferendis ligat etiam personas Ecclesiasticas, ita notabiliter decisum refert in *Senat. Castalen. Peguer. in decis. 56.* quam intelligas, vt ad præfatam obseruantiam non quidem teneantur ex vi coactiua, quia lata est per secularem potestatem, quæ in ecclesiasticas personas prohibetur exerceri, *Balb. decis. 22. per text. in c. Ecclesia S. Maria de Const. sed ex vi naturalis rationis super qua ipsa Principis lex fundatur, Idem Peguer. cit. dec.* Limita nunc text. & primo in casu *dec. Anne in consuet. Regni, si quis aliquem, num. 23.* referens de cisionem Sac. Conf. in causa Vniuersitatis Vici cum Federico Carafa, quod baiulus extra mœnia Ciuitatis potest arma portare, etiam absque licentia, intra verò mœnia cum eius exercitiū sit potius in damnis illatis in territoriis

totius quam alibi, prohibetur arma ferre absque Baronis licentia. Limita secundò, in casu *decis. Rot. Pisan. 80.* vbi statutum puniens arma portantem, non habet locum in eo qui cum armis captus non fuerit, & idem *decisum refert in Senat. Cathalon. Peguer. dec. 55.* Limita tertio in Episcopo, qui potest tenere familiam armatam quando iurisdictionem temporalem habet, Ego in *decis. Cur. Archiep. Neapol. 27. ex opinione Abb. recepta in 6 significasti de offic. deleg. quæ canonizata fuit in Sacro Consilio Neapolis in causa Reuerendissimi Episcopi Monopolitani cum quodam Regente Fonsleca, qui habebat iurisdictionem temporalem in loco. Refert Anna in *constit. Regni si quis aliquem num. 22.* in qua etiam habes Decisionem de seruientibus deputatis pro executione Iustitiæ, quia fuit determinatum posse tenere aliquos armatos, etiam pro tutela persone Episcopi, refert etiam, quod ipse vidit taxari numerum, & portare arma iuxta solitam horam. Limita quarto, in casu *decis. Francib. Mar. 556. p. 2.* vbi fuit dictum, quod Iudex cui potentia deest male factorum in vinculis detrudendi, populum cum armis coadunare potest; Limita quintò in Officiali, dum stat in Syndicatu, quia, potest arma portare etiam absque Principis licentia, quia remanent dignitatum reliquie, & idem honos debetur, *Bubum. decis. 36. ex Bal. communiter recepto in l. obseruare § proficiet si de offic. pr. consul. Pro Conzone tamen huius mar. nota in praxi, quod exportatio armorum confunditur cum ipso delicto, Balb. in decis. 95. cent. 1.**

COLLECT. 1131.

Super, l. ob signationem C. de vsuri.

Oblatio verbalis offerretur non releuat, h. d. Limita primò quando res, quæ offertur seipsam offert, vt res immobilis, *Balb. in dec. 359.* Limita secundò, quando solutio est alibi facienda, quam in Iudicio, Ego met in *decis. 139.* quam not. ad *Balb. cōmuniter receptum in l. acc. pram. C. de vsuri.* Limita tertio, quando debitum non est liquidum, sed incertum, & intricatum quantum debeat, *Maynard in decis. 29. lib. 1.* Limita quarto, quando creditor responderet, se nolle recipere, quia tunc excusatur debitor, nec in mora dicitur dum non adsit persona, cui dirigi possit solutio, *de Franc. in decis. si p. 1.* Limita quinto, quoad impediendam pænæ commissionem, & cursum causarum, quia tunc sola oblatio verbalis sufficit, *Rot. Lituan. dec. 3.*

COLLECT. 1132.

Super c. quamuis, de Procur. in 6.

Procurator post litis contestationem reuocari non potest, secus autem antea, & ratio diuersificata est, quia in primo casu efficitur Dominus litis, *Balb. in decis. 99.* Hinc infecto, quod substitutus, qui litem contestatus est, alium substituere potest, non alia quidem ratione, quia Dominus litis factus est, *Rota decis. 9. de Procur. in nou. & decis. 8. & 18. in antiq.* Limita text. & primò in casu *decis. Card. Put. 303. li. 2.* vbi concludit non posse reuocari Procuratorem inuitum, nisi eius accedat cōsensus tacitus, vel expressus, id etiam probat *Berr. in d. c. 285. n. 4.* licet Procuratoris contraditio non impediatur effectum reuocationis in prejudicium reuocantis, sed patitur effectum conseruationis sum

famæ, vt cognoscatur de reuocatio-
nis iustitia; Limita secundo cōtradi-
cente parte aduersa, *Rot. decif. 143. p. 1. in
nouiss.* & ratio est, quia eius interest
non litigare cum persona nō instru-
cta, vetum, vtcunque sit, mihi placet
opinio *Rot. Pisan. decif. 194.* quæ con-
trariam tenuit sententiam; Amplia
textum vt procurator possit reuocari
etiam si iuratum sit de non reuocan-
do, *Balb. in decif. 499.* quam nota ad
celebrem doctrinam *Bart. in l. cum
precario. ff. de precario.*

COLLECT. 1133.

*Super glos. in l. fin. Cod. familia
eriscund.*

Haberetur quomodo probetur
fama, Tu vero dicas, quod pri-
mò requiritur, vt testis asserat se à
pluribus audiuisse, ac nominet singu-
lariter aliquas personas. Secundo vt
deponat se audiuisse à maiori parte
populi eius loci, in quo erat fama.
Tertiò, vt ipsi testes expriment cau-
sam, ex qua fama sit orta, *Mynfinger.
sen. 7. obser. 46 & Pegue. in dec. 17.* Quar-
tò, vt probetur ante litem motam,
Perall. in decif. 4. p. 2. id est deber per-
cutere tempus præcedens litem, *ide m
in de. 4. 15. p. 2.* Quintò, vt testes super
ea deponentes debeant esse graues,
& qualitas ista debet probari, ita
Magon. in decif. Lucens. 93. Sex:ò, vt
debeat habere originem à personis
honestis, & fide dignis, & non
probetur per testes simpliciter depo-
nentes, quem esse diffamatum de
vili crimine, nisi deponent esse dif-
famatum apud maiorem partem,
Balb. in decif. 211. & generaliter quo-
modo probetur fama, videas *Osch.
in decifem. 102. numero 17. Cassal. in*

*decif. 3. de probat. Cappell. Tholos. in decif.
380. & Rot. in decif. 3. nu. 12.*

COLLECT. 1134.

Super l. 1. ff. qui petantur tutores.

Mater filiis suis non petens tu-
totem, illorū successione pri-
uatur, h. d. Amplia primò etiam si in-
uentarium non confecerit, *Osch. in de-
cif. 38.* Amplia secundo etiam si tute-
læ filiorum renunciasset, vt decifum
refert *Magon. in decif. 43. Rot. Florent.*
Amplia tertiò, vt priuatur successio-
ne, etiam si intra annum luctus nu-
plerit, *Boer. in decif. 186. Papon. lib. 15.
tit. 5. arres. 12. in fine;* Amplia quarto,
vt hæreditatem filiorum amittat
etiam si in pupillari ætate deceffe-
rint, vt decedit *Guid. Pap. in decif. 403.*
Nunc supra firmatam text. conclu-
sionem limita in matre minori, quia
ei succurritur, si filiis intra tempus à
iure sancitum tutorem non petierit,
*Faber in decif. 2. C. si aduersus delictum,
Osch. in decifem. 124. num. 5.* Sed quid
si minor ætas fuerit retacta per
Principis constitutionem, videas *de
Franc. in decif. 167.* Limita secundo
principaliter quando filij moriuntur
intra annum, *Rot. Auenion. in decif. 80.
diuers.* Limita tertiò quando mater
mala valetudine fuisse affecta, ita
Eg. in decif. Cur. Archiepisc. Neapol. 191.
& est etiam *decif. Magon. 43. Rot. Flo-
rent.* Limita quarto vt non ipso iure
venit priuanda, sed ita demum si bis
monita fuerit, regula enim iuris est,
neminem priuandum hæreditate,
nisi bis monitus fuerit, vt pulchrè,
ac omnino videndus *Capp. in decif.
105.* quam nota ad celebrem text.
*in Auth. hoc amplius Cod. de fideicom-
missis.*

COLLECT.

COLLECT. 1135.

Super c. Clerici, de vis. & honestat. Cleric.

ARmorum asportatio clericis est prohibita h.d. Hinc fit apparitores capientes Clericos arma nocte portantes non peccare, neque excommunicationem incurrere ex *Conf. Nauar. relato per Sayr. decis. 45. de sent. excomm.* Item ex *decis. Viu. 16. lib. 1.* declarando tamen, vt Clerici taliter reperti debeant presentari suis Prælati, vt in vtraque decisum habetur.

Sed questionis est num statutum Principis secularis de armis non portantis liget clericos, siue personas Ecclesiasticas, & *Peguer. quidem dec. 56. num. 11.* respondit negatiuè, cum Clerici sint exempti à seculari Iurisdictione, tam quoad personas, quàm quoad bona, & *Anna alleg. decis. 13.* quam nota ad *c. quauquam de censib. in sexto cum pluribus concordantibus ibi relatis.*

Idem tamen ead. decis. num. 13. discedendo ab hac conclusionè dat limitationem, tanquam ad regulam, & excipit casum, quando statutum Principis publicam concernit utilitatem ex pluribus congestis per ipsum, sed in hærendo præcipuè opinioni *Cona. cap. 33. nu. 7. Præf. quæst.* quæ quidem qualitas semper concurret in prohibitione, quæ fieri solet armorum, & præsertim in his, quæ sunt proditoria, offensiuæ, & militiæ exercitio inutilia comprobando dictam opinionem ex eo, quia prohibitio talis tendit ad publicam pacem, & quietem, quod quidem comprehendit etiam Ecclesiæ utilitatem, & fauorem ad *tit. in c. Ecclesia Sancta Maria de Consist.*

Quod confirmat etiam *Iul. Car. in Prax. lib. 5. §. fin. num. 26. quæst. 35.* alluens ita practicati, ac vltius dictos Clericos contrauenientes constitutionibus Principum secularium posse spoliari armis, atque pœna pecuniaria puniri, si talis pœna fuerit comminata per statutum, licet secus quo ad pœnam corporalem, cum possit Iudex laicus in tali casu clericos coercere, prout etiam confirmat *idem Peguer. cit. dec. nu. 18.* sed cum temperamento, vt scilicet exequutio pro pœna ista pecuniaria sit facienda in bonis temporalibus Clericorum immobilibus, non autem in bonis Ecclesiasticis, vel temporalibus mobiliis, quæ sequuntur personam inxt. *l. capiti. §. expulsus. de capiti. & possit. reu.*

Kopin. tamen decis. Rot. Cracon. 500. & Rubin. decis. Rot. Lipsien. 52. asserunt contrarium fuisse decisum in illis locis, quoad pœnam in statutis adiectam; nec esse clericos subiiciendos coercioni Iudicis secularis, sed plenè, & quoad omnia remittendos esse Iudici Ecclesiastico secundum Canonicas sanctiones. De hac materia vide etiam quæ scripsi in *Collect. 1130.*

COLLECT. 1136.

Super c. Parochianos, de Decimis.

Decimæ debentur de Jure Diuino, h.d. & propterea Inferitur quod imperialis concessio neminem eximit à solutione Decimarum, *Maynard. decis. 22. lib. 3.* quam nota ad *cap. tua nobis de Decimis*, & ob eand. rationem decimæ, quæ sunt in ira Parochiam, cedunt Ecclesiæ Parochiali, *Cappell. Tholos. decis. 483 Joseph Lud. decis. Perus. 72. Fran. Marc. decis. 17. Pus. decis. 154. lib. 1.* & debent solui in eo

statu, in quo res solent esse in communi usu hominum, *Mobed. decis. 68.* & illi monasterio, cui facta est unio non autem Rectori Ecclesiæ unitæ, *Idem in decis. 220. Crescen. decis. 2. de decimis,* & soluitur ratione sacramentorum, & Curæ animarum, *Verall. decis. 353. part. 2. Gomez Leo decis. 77. diuers. tom. 2. & facit Concil. Trident. sess. 25. cap. 12. de reformat. & ex hac ratione oritur quod Curatus Ecclesiæ Parochialis habet intentionem suam fundatam percipiendi decimas novialium in sua Parochia, *Papon. lib. 1. tit. 12. arrest. 14.* Limita si ab alio probetur immemorabilis in Jure percipiendi decimas, *Crescen. decis. 1. de Decimis.* Infertur secundo quod privilegium de non soluendis Decimis, intelligitur de extraordinariis, non autem de ordinariis, cum istæ debeantur de Jure Divino, *Put. decis. 65. lib. 3. & quomodo intelligatur huiusmodi privilegium videas per Rot. dec. 4. de priu. in antiq.* Infertur tertio quod decimator potest prohibere fructus offerri ante solutam Decimam, *Guid. Pap. de is. 283. Vincent. de Franc. decis. 217. Rot. Auen. decis. 254. Ann. alleg. 84.* Infertur quarto, quod Vicarius perpetuus, cui est assignata congrua portio fructuum, potest agere ad decimam, *Crescen. decis. 1. de offic. Vicar.* Infertur quinto, quod causa decimarum, est spiritualis & de ea cognoscit Index Ecclesiasticus *Gomez Leo dec. 49. Papon. lib. 1. tit. 12. arrest. 8.* & maxime quando discutitur decima debeat.*

COLLECT. II37.

In l. 1. vbi Bar. ff. de statu hominum.

Appellatione bonorum veniunt iura, & actiones; Limita pri-

mo, quando adiicitur dictio presentium, & futurorum, quia tunc non veniunt iura, & actiones, pulchre *Guid. Pap. in decis. 291. Cappell. Tholos. in decis. 316.* bene verum est, quod sub simplici bonorum appellatione continentur pulchre *de Franc. in decis. 93. & Mago. in d. cis. 146.* Limita secundo si non de bonis fieret mentio, sed de rebus, quia appellatione rerum suarum non veniunt iura, & actiones, *idem Guid. Pap. in decis. 442.* Limita tertio appellatione bonorum mobilium, & immobilium, quia nec pariter venire refert *decisum Fran. Marc. in d. cis. 322.* ex qua Infero quod ipsis legatis, vel per fideicommissum relictis non debentur nomina legatario, secus si simpliciter fuerunt legata omnia bona, *Cappell. Tholos. in decis. 316.* Fallit, quando dictum est de bonis mobilibus; & immobilibus quibuscumque, *Guid. Pap. in decis. 499.*

COLLECT. II38.

In l. scimus. C. de iure deliberandi.

Heres non conficiens inuentarium tenetur in solidum creditoribus, h. d. Amplia ut eadem poena tenentur nedum illud minime conficientes, verum etiam si minus solemne confectum esset, ita pulchre decidit *Verall. in decis. 119. part. 2. & ratio est secundum Papon. lib. 15. arrest. 6.* quia insolemne, & imperfectum releuat, & nihil operatur, quam nota ad text. in l. quoties. ff. qui satisfacere coguntur. & ratio est secundum *Ast. in decis. 13. & 44.* quia habet presumptionem violentam mali animi ad fraudandum; Limita nunc in casu *dec. Rot. Gen. 35.* vbi fuit dictum, quod licet heres omittat dolose ponere unam rem, vel plures in inuentario non

non

non punitur, vt teneatur in solidum, sed solum pœna duplici; Limita secundo in filio, qui licet inuentarium non confecerit, non patitur tamen pœnas, de quibus in l. *fancimus. Guid. Pap. in decis. 571. nu. 3. & 4.* Limita tertio in Ecclesiis, ac pauperibus hæredibus institutis *Card. Put. in decis. 179. lib. 1.* Limita quarto in foro conscientie, in quo non conficiens inuentarium ultra vires non tenetur, ita decisum refert *Guid. Pap. in decis. 571.* Limita quinto in muliere, quæ si inuentarium non confecerit, restituitur, sed quomodo videas pulchram *decis. de Franc. 229.*

COLLECT. 1139.

Super gloss. in l. si quidem. C. soluto matrim.

POnit modum probandi mortem. Tu vero decisum loquendo dicas, quod probatur multis modis, & primo per famam, intellige quando de longinquo allegatur *Franc. Marc. in dec. 183. part. 2.* Item secundo probatur per publicam vocem vt refert decisum *Card. Put. in decis. 520. lib. 2.* Tertio in casu dec. *Isf. Lvd. Rot. Lucens. 49.* Quarto dicitur sufficiens probata mors ex eo, quod iuuenis bellicosus per mundum vagari cepit, *Idem in decis. Perus. 30.* Quinto ex assertione Consanguineorum intellige vbi agitur de modico præiudicio, egomet in decis. *Cur. Archiep. Neapo. 29.* demum qualiter mors probetur, videas *Boer. in decis. 288.* qui plures refert opiniones, *Cap. Tho. in dec. 313. l. 10. et l. b. Lvd. in decis. Perus. 12. & 30.* nota ad huius l. ornatam, quod suam intentionem fundans, & vira alicuius debet probare eum viuere, *Cap. Tho. in decis. 313.*

COLLECT. 1140.

Super l. si cum dotem, §. transgrediamur, vbi Bar. ff. solut. matrim.

Pater recipiens dotem filio datam ad eius restitutionem obligatur, h. d. Infertur primò ad pulchram *decis. Cascher. 44.* vbi fuit decisum, quod quando Pater bona filij administrat, & cum gubernat ad restitutionem dotium in solidum tenetur, quæ illatio potest tibi deservire pro limitatione. Infertur secundo ad *dec. Rub. 91.* vbi quando pater consentit matrimonio filij obligat se, ac eius bona pro restitutione dotis. Infertur tertio ad pulchram *decis. Afflitt. 332.* vbi fuit dictum, quod socer qui per apochamvnius, dotem promittit cautam sub bonorum hypotheca dicitur obligasse bona sua & obnoxios hæredes ad illam soluendam, nota tamen, quod Pater, & filius, qui dotem receperunt confessi sunt, an in solidum, vel vitiliter ad eius restitutionem obligantur, videas *Rot. Auen. in dec. 45. diuers. & Fran. Marc. in dec. 407.*

COLLECT. 1141.

Super regula Ollana Cancellaria in verbo gratia omnibus.

IN hac parte sancitur, quod in omnibus gratis beneficialibus narrati debet mensis vacationis sub pœna nullitatis, prout testatur *Put. in decisione 443. lib. 1. & decis. 159. lib. 2. & 473 lib. 3. Mobed. decis. 4. de con. off. prebend. Caputaquens. decisione 136 part. 2.* & ratio huius dispositionis est, vt Papa sciat an vacatio contrigerit in mense reservato, vel ordinario, quia non intendit præiudicare ordinariis

collatoribus, *Put. decis. 53. lib. 1. aliquid per Rot. decis. 724. nu. 6. part. 3. & decis. 9. nu. 22. part. 2.* quæ conclusio ampliatur primo non solum procedere in supplicationibus, & gratiis factis ad instantiam partis, sed etiam in concessionibus gratiarum, quæ fiunt motu proprio, *Rot. decis. 6. & 7. de prabend. in nou. & decis. 71. de rescript. in antiq. Mohed. decis. 4. nu. 2. & decis. 9. nu. 4. de prisl. aliquid per Put. in decis. 386. numero 3. lib. 1.* licet præfata causa non suppleat defectum intentionis Papæ nolentis concedere dictas gratias, sine mensis expressione, *Put. decis. 70. lib. 3. Achil. de Grass. decis. 10. de prabend. & idem Put. in decis. 307. lib. 3.* & aliquid in *decis. 386. nu. 3. lib. 1. Rot. decis. 33. nu. 6. cum seq. in antiq. Cassad. decis. 4. de concess. praben.* Ampliatur secundo dicta conclusio, quod narratiua de mense fieri debet dispositiuè, dicendo affirmatiuè, simpliciter, & absolue, quod beneficium vacauit in tali mense, *Bellam. in decis. 125. Caputaquens. decis. 188. part. 1. 2. aliquid per Rot. decis. 475. lib. 3. diuers. & patet expressè ex verbis eiusdem regulæ ibi dispositiuè mentionem fieri, & ratio est, quia huiusmodi defectus non suppletur per clausulas generales, *Crescent. decis. 15. de prabend. Mohed. decis. 17. eod. tit. Cassad. decis. 5. eod. tit. Viral. decis. 63. & 253. part. 1. Card. Put. decis. 320. lib. 1.* ex qua ampliatione infero ad nonnulla, & primo non esse satisfactum huic regulæ si narratiua mensis fieret dubitatiuè, veluti si diceretur, quod forsan vacauit in tali mense, *Casar de Grass. decis. 2. numero 7. cum sequent. de probat.* aliquid per *Rot. decis. 212.* Secundò inferitur, quod non sufficit dicere, quod ut asseritur vacauit in tali mense, quia per illud verbum impersona-*

le, asseritur, nil concluditur, *Cassad. decis. 4. de probat.* aliquid per eundem *decis. 6. numero 2. & sequentib. de Iurepat. Rot. decisione 60. & 77. de rescript. in antiq.* & aliquid per eandem *Rot. decisione 6. eodem est. in antiquioribus & decisione 412. part. 1. diuers. Casar de Grass. decis. 2. de probat.* & ratio est, quia mensis vacationis narratus, semper verificari debet, *Caputaquens. decis. 136. part. 2.* & ratio rationis est, quia verificatio narratiua est pars gratiæ, *Crescent. decisione 4. de concess. praben. Mohed. decis. 8. de rescript. Casar de Grass. decisio. 12. & 20. de probat. Caputaquens. decis. 240. part. 2.* Ampliatur tertio, ut præfata conclusio sit fauorabilis, ut dispositiuè fieri debeat narratiua, *Rot. decis. 700. lib. 1.* & aliquid aliud in *decis. 624.* cuius ampliationis ratio est, quia omnis constitutio emanata, ad obuiandum fraudibus, est fauorabilis *Rot. decisione 42. diuers. part. 2. Caputaquens. decisione 215. part. 3.* Ampliatur quarto procedere etiam in gratia nouæ prouisionis, *Mohed. decis. 4. de concess. praben. Put. decisio 443. lib. 1. aliquid per Rot. decis. 475. lib. 3.* Ampliatur quinto siue vacatio sit de Jure, siue de facto *Rot. decisione 102. lib. 1. diuers.* Nunc limita & primo, ut minime locum habeat, quando beneficium sit reseruatum ex alio capite, quàm ratione vacationis in mense Apostolico, *Put. decisio 25. lib. 1.* Limita secundo in prouisionibus, & gratiis ordinariorum, ex *decis. Balb. 23.* & ratio est, quia in ordinariis regulariter præsumitur scientia de mense vacationis, *Put. decisio 345. libro 3.* aliquid per *Rot. decis. 6. de Iurepatron. in Antiq.* tunc etiam quia ordinarius semper prouidet motu, *Put. decisio. 395.*

libro 3.

COL

COLLECT. 1142.

Super Concil. Trident. sess. 7. c. 10.

Capitulum Sede Vacante non potest dare literas dimissoriales, seu reuerendas infra annum vacationis ad ordines suscipiendos, h. d. licet olim ante Concilium absolute id poterat per text. expressum in *c. cum nullus*, §. *Episcopo*, de *tempor. ordin.* in 6. quam *Sacr. Conc. Trid.* dispositionem. Amplia primo, etiam si Capitulum haberet territorium distinctum ob immemorabilem possessionem, & Canonici essent iudices ordinarii, vt fuit dictum in *Rot. in vna Portugall. pecuniarum* 10. *D. cemb.* 1599. coram *Pamphilio*, & ita fuit rescriptum à *Sac. Congregat. Conc. Capitulo Salamantino*. Amplia secundo, procedere etiam in litteris dimissoriis concessis ad primam tonsuram, *Egomet in decis. Cur. Archiep. Neap.* 23. quæ facit ad *gl. in cap. 1. in verb. Clericum. de tempor. ordin.* in 6. Amplia tertio, vt ordinatus in minoribus de licentia Capituli Sede Vacante nullo priuilegio gaudere debeat, non tamen ipso iure incapax redditur beneficii Ecclesiastici, sed per sententiam inhabilis effici potest, cum verba futuri temporis, quale est verbum gaudeat, pœnam ipso iure non infligant, *S. yr. decis. 21. de tempor. ordinat.* Nunc limita vbi vacatio Ecclesie fuerit diuturnior anno, quia illo elapso Capitulum id poterit, vt patet ex verbis expressis *c. usdem Conc.*, & ita decisum refert *Rubin. in decis.* 19. Limita secundò stâte necessitate seu acceptione beneficii habiti, vel habendi, ordinationem requirerentis, vt patet ex eodemmet *Concil.* secundum quod sepius nos iudicauimus in *Cur.*

Archiep. Neapol. vt patet in *decis. mea* 30. Limita tertio, vt possit approbare de vira, & moribus habentes priuilegiû à Summo Pontifice recipiendi ordines à quouis Antistite cum approbatione Ordinarij de vira & moribus, quia per talem attestationem non est dare literas dimissoriales, sed tantum testimoniales idoneitatis, quas dare non prohibetur, *Sayr. decis. 21. de tempo. ordin.* Limita quarto, vt præfata licentia assumendi ordinationes morte concedentis non expiret, *idem in decis. 52. eod. tit.* Num autem Capitulum, Sede vacante, possit Episcopum inuitare ad ordinandum Clericos eiusdem Diœcesis, videas eundem in *decis. 65. eod. tit.*

COLLECT. 1143.

Super l. ex libere. ff. de quest.

Testes pro ferendo testimonio regulariter cogi non possunt, h. d. Limita primo, nisi vacillent, prout in text. & ita decisum refert *Balb. in decis. 91. part. 1.* quam nota etiam ad *c. super his de pœnu.* Limita secundò in casu *dec. Thes. 42. Rot. Ped.* vbi fuit dictum, quod torqueri possunt ex eo solo, vt probetur illos fuisse præfentes factò, quam not. ad ornatum *text. in l. vniu. §. testis ff. de quest.* verû nos in *Cur. Archiep. Neap.* limitauimus præfatâ *Thess. dec.* non procedere nisi concurrente mendacio, vt latè *Egomet in dec. eiusd. Cur.* 112. Limita tertio in casu *dec. Ant. Fab. Rot. Sabaud.* 55. *C. de testibus*, vbi fuit dictum, quod testis varius torqueri potest, ac pro criminis grauitate ad tritremes etiam condemnari potest, licet regulariter testis non veniat puniendus de simplici mendacio aliqua pœna graui, sed tunc

pecuniaria, vt decif. refert *Boer. in dec. 208.* & quando mendacium verferetur non circa substantialia depofitionis, fed tantummodo in accidentalibus non venit puniendus aliqua pœna, vt pulchrè refert decidiffe *M. Vuar. Gramm. decif. 42.* quam diligenter nota ad ornatum text. in *c. mib. l. de verbor. signif.* Vnum tamen perpetuò nota in hac mar. quod vt testis torqueri poffit, necellè eſt ſaltem, vt duobus teſtibus conuincatur, quod factò interfuit, ita decifum refert *Maſtrill. in decif. 191.*

COLLECT. II44.

In l. 1. ff. de ventre inſpiciendo.

Peritis in arte credendum eſt, h. d. cum *Bar.* Limira primo, quando deponeret abſque iuramento, *Balb. in decif. 142.* quam nota ad text. cum *gl. in l. comparationes. in verbo deponentibus, C. de fide inſtrum.* Limira ſecundo, quando vnus peritus tantum deponeret, quia ei non ſtatur, ſed necellè eſt, vt duorum peritorum teſtimonio credatur, vt decifum fuit in *Cur. Archiep. Neap. referto Egomet in dec. 193.* Sublimira quando plures haberi nò poſſunt, *Myſing obſer. 34. cens. 6.* Ad ornatum huius text. videas *Afflic. in decif. 253. Rot. Genuen. in decif. 196.* & de Medico arteſtante de morte vulnerati, vide *Boer. in decif. 323.* & num teſtes peritiæ artis ſimul deponere poſſint videas *Fran. Mar. in decif. 899.* De hac materia vide quæ ſcripti ſunt in *Collect. 136.*

COLLECT. II45.

In l. vnica. C. vbi de ratiociniu.

IBi ratio adminiſtrationis reddi debet, vbi ipſa geſta fuit, h. d. Ex quo

infero, quod ad eò vera eſt huius text. concludio, quod poterit peti remiſſio ad eum locum, pulchrè *Rot. Diuerfor. in decif. 69. part. 2. & Rot. Genuen. in decif. 98.* quas nota ad ampliacionem text. in *l. bares abſent, §. item Labeo. ff. de Iudiciu.*

COLLECT. II46.

Ad *Bar. l. 1. C. de ſacroſanct. Eccleſ.*

Congerit hic *Bart.* ferè omnia priuilegia piæ cauſæ, retuli Ego nò nulla in *Coll. 8. ſuper Auth. ſimuliter. C. ad l. Falcidiam. addas modò reliqua, & primo, relictæ piæ cauſæ non debet differri exequutio, licèt differatur aditio. *Boer. in decif. 41.* Secundò quia teſtamentum minùs ſollemne quoad legata relictæ ad pias cauſas valet, idem in *decif. 93. Rot. Auenionen. duer decif. 87. Rapon lib. 20. tit. 6. art. 8. 1.* Tertiò, quia pendente confectione inuentarij non poteſt differri traditio rei relictæ, *Balb. decif. 404.* quam nota ad *l. ſen. §. donec, C. de iure delib.* Quartò, quia legatum pium nuru factum valet, *Carpell. Tholoſ. in decif. 89.* Quintò, quia Sacerdos grauatus ſi abique liberis deceſſerit, ad pias cauſas de bonis ſubiectis diſponere poteſt, pulchrè *Balb. decif. 354.* quam ad ornatum *l. cum auius. ff. de condu. & demon. reponas.* Sexto, quia Trebellianica nò detrahitur de relictis ad pias cauſas, *Capr. Tholoſ. dec. 83.* aliquid per *de Fran. b. in decif. 63. nn. 14.* Septimò, quia rigor iuris non ſeruatur quando fit diſpoſitio circa pias cauſas, *Domini de Rot. decif. 1. de donat. in amiq. Oſtaud.* quia cenſus relictus Eccleſiæ ex temporis longitudine diminutus, debet augeri & in priſtinum ſtatum reduci*

educi, *Papon. lib. 20. tit. 6. arrest. 4. & 5.* Nonò, quia legata pia debentur etiam hærede non aduente, *Fran. March. decif. 89. & idem in decif. 446. Balb. dec. 39.* Decimò, quia rupto testamento per natiuitatem posthumi debentur legata pia, *idem in decif. 335.* Vndecimò, quia pia cause fauor præualet liberis, *Gayl. obseru. 119. lib. 2.* quando autem legatum dicatur pium, vide per *Boer. decif. 94. Cap. Tholos. decif. 215.* & quid in Confraternitate, vide *Ios. Lud. in dec. Peru. 90. & 93. & Mag. decif. Lucan. 19.*

COLLECT. II47.

In omnibus, C. de testibus.

NVllus est idoneus testis in causa propria, h. d. de qua mat licet scripli in *Collect. 527.* Nihilominus limita nouiter tripliciter, & primò in persona optimæ conditionis, & famæ, arque pluries deposuit in proprio factò, & semper fuit repetita in ea veritas, vt latè *Egomet probo in decif. Cur. Archiep. Neapol. 133.* Limita secundo in casu *decif. Curia Roman. coll. 2. à Farinac. 354.* vbi singulariter fuit decifum, quod testis de factò proprio deponens, si nullum interesse in negotio, super quo deponit, habet, admittitur. Limita tertio in casu *decif. eiusdem 630.* vbi fuit dictum, quod semper, quando non agitur de exoneratione alicuius, depositio in factò proprio admittitur.

COLLECT. II48.

In c. postulasti, de foro competentis.

Quod disponit, vt causa censetur præuenta per citationem, & ita *Afflicti. in decif. 219. Gayl. obser. 11. lib.*

1. & obseru. 74. eodem lib. verum quæ concurrere debeant; vt per solam citationem dicatur causa præuenta, vide *Fran. March. in decif. 100 part. 2.* Limita tamen, vt per citationem inualidam minimè inducatur, vt censuit *Rot. teste Cresc. in decif. 2. de dolo & contuma.* nec per solam informationem absque citatione. *Fran. March. in decif. 535. part. 1.* quemadmodum nec per citationem ad informandum, vt refert decifum *Ann. sing. 122.* quam nota ad dictum *Balb. in l. si libertus, ff. de in ius vocando.* Item ex acta nullo non inducitur præuentio iurisdictionis, nec per citationem, quando citatus fuit contumax in comparando, *Balb. in decif. 71.* nec demum, quando aliquis est impeditus, vt refert decifum *Gomez Leo in decif. 12.*

COLLECT. II49.

In l. 2. C. de re iudicata.

Error calculi sententiam non vitiat, h. d. Et propterea errore in calculo commisso computa reuideri debent, *Fran. Mar. in dec. 441.* & huiusmodi erroris retractatio potest peti etiam post longum tempus, vt decifum in propriis terminis refert *Iaffr. in decif. 122.* quam nota ad text. *celebrem in l. calculi error. ff. de administr. rer. ad ciuit. pertinent.* & quando executionem impediat, vide optim. decifio. *Rot. Francia Papon. teste libro 15. tit. 8. arrest. 3. & Rot. Auenionen. in decif. 120. diuer.* & huiusmodi exceptio potest opponi post calculum vique ad sententiam, vt decifum refert *Sesse Rot. Aragon. decif. 38.* ac etiam poterit opponi, postquam partes factò calculo inter se, pepigerant, scque mutuis stipulationib. liberauerant, *Rota Auenionen. decif. 124. diuers.*

COLLECT. 1150.

In l. solet. ff. de offic. Proconsul.

Officialibus prohibetur mune-
ra, ac dona accipere, h. d. Limi-
ta primò, quando non intuitu offi-
cij aliquid donaretur, quia tunc non
procedit R. g. tex. nostri, vt latè Ego met
in decis. Cur. Archiep. Neap. 191. Limita
secundò in pulcherrimo casu decis. de
Franc. 493. vbi fuit dictum, quod
pragmat. prohibens munus accip-
tationem Officialibus, sibi locum
minimè vendicat ex testamento,
quia bene permittitur præfatis ali-
quid capere, quam diligenter not. ad
ornatum text. in l. non dubium. C. de re-
stitu. i. Limita tertio, in esculentis,
Limita tertio, in esculentis, & pocu-
lentis, & quæ ista dicantur, videas
Balb. in decis. 12. quam nota ad text. in
e. statutum, §. in super de rescript.

COLLECT. 1151.

Ad statutum Italia.

Puriores scripti in mat. huius statu-
ti, Nunc hic addas, quod statutum
excludens fœminas propter mascu-
lum valet, & est rationabile, tanquã
factum causa agnationis conseruan-
dæ, Ioseph. Ludou. decis. Perus. 21. quem-
admodum valet excludens cognat-
os extantibus agnatis, & an in illis
hoc casu præferantur masculi agnati
etiam in remotiori gradu existentibus,
vide Theff. decis. 37. Rst. Præde. Am-
plia primo in casu decis. Auen. 84. vbi
statuto cauente, quod extantibus fi-
lius masculis, fœminæ non succedat,
si nepotes ex filio extrent, etiam erit
locus statuto. Amplia secundo vt lo-
cum habeat etiam ab intestato, Card.

Put. decis. 38. lib. 3. Amplia tertio com-
prehendere etiam forenses, exemplo
in statuto vrbis excludens sororem
propter fratrem, quia procedit et-
iam, vbi frater, & soror sunt forenses,
Put. d. c. 19. lib. 2. Amplia quarto in
casu decis. eiusd. 127. lib. 3. vbi statutum
excludens fœminam propter mas-
culum in linea descendenti, & à suc-
cessionem Patris, & matris, excludit
quoque sororem à successionem fra-
tris per lineam transversalem. Am-
plia quinto, vt præfati masculi cen-
seantur inuitari ad hereditatem pa-
ternam, G. id. Pap. in decis. 184. Nunc
limita, & primò vbi fœmina non ef-
set dotata, *Rst. Perus. dec. 21.* & vt ex-
cludatur à successionem per statutum,
an debeat esse dotata à Patre, vel à
fratre, vide de Franc. b. decis. 412.
parte 1. Amplia secundo, vt non
intelligatur excludere fœminas à
bonis existentibus extra territorium
statuentis, allegaui Theffaur. decis. 63. nunc ad-
do *Put. in decis. 351. lib. 1. Maynard.*
decis. 13 lib. 3. Gayl. ob. 124. lib. 2. Li-
mita tertio, vt non intelligatur illas
excludere, nisi solum à bonis doran-
tis, allegaui Theffaur. decis. 63. nunc ad-
do *Put. decis. 284. lib. 1.* qui illius con-
clusionem iuravit, quando statutum
ulterius procedit. Limita quarto in
casu decis. eiusd. *Put. 143. lib. 2.* vbi
fuit dictum, quod quando filia, &
descendentes ex ea excluduntur per sta-
tutum, quamdiu masculi supersunt
mortui prius filia; & postea mascu-
lus, descendentes ex fœmina pote-
runt reintegrari. Limita quinto vt
præfatum statutum intelligatur stan-
tibus masculis, qui patri succedant,
alias fœminæ non excluduntur, *Rub.*
dec. 30. Sublimita si hereditas iam fue-
rit delata, licet non adita, quia tunc
neptis

neptis ex masculino, excluderet Amitam, *de Franc. in decis. 32.* Limita sextò vt illam excludat ab alimentis super bonis paternis, si aliunde sibi quætere non valeret, *Balb. decis. 210.* Limita septimò, vt filia exclusa per itaturum extraneum masculo non excluditur à nepte ex filio præmortuo, sed ambo æqualiter succedunt collata dote *Grammat. in decis. 63. Franc. Marc. in decis. 344. & 345.* nonnulla alia in præfenti mat. videas per *Vin. in decis. 122. & Put. decis. 3. lib. 3. & 127. eod. lib.*

COLLECT. 1152.

Super c. ad questionem. de Simonia.

Ratione laudabilis consuetudinis potest aliquid exigi pro collatione spiritualium, hoc dicit. hinc est quod possunt Clerici exigere à laicis prætextu consuetudinis aliquid temporale propter funera defunctorum, & erogatione sacramentorum, & talis consuetudo inducit decemio, tamen sacramenta liberè prius conferri debent, *Cassad. decis. 11. de consuetudin.* hinc est quod non est simonia dare spirituale minùs principaliter ob temporale, nec è contra *Say. decis. 9. de simonia,* & ratio est quia causa minus principalis, & impulsiva simoniam non inducunt, *idem in decis. 10. eodem titul.* hinc est quòd legatum Ecclesiæ factum pro sepultura valet, *Buer. decis. 176.* & qualiter relictum pro funeralibus debeat moderari, & alia de pompa funeris, vide per *Pap. lib. 10. tit. 8. arrefl. 1.* & num legatum factum Parocho contemplatione sepulture debeat illi, si contingat testatorem mutasse voluntatem eligendi alibi sepulturam, quod sic tenuit *idem Papon. lib.*

10. tit. 8. arrefl. 5. expensæ autem functionis alicuius Prælati an fiant de spoliis putà sepulchrum marmoreum, vestes lugubres pro consanguineis, & sermionibus illius, videas distinctionem traditam per *Capyc. dec. 84. Maria decis. Rot. Pisana 82.* & ad mat. expensarum funeralium videas sollemnem *decis. Joseph. Lud. 78. Rot. Petrus.*

COLLECT. 1153.

Super c. quod si quis, de maiestate & obedientia.

Hic ponitur, qui ad Synodum, & provinciale Concilium venire teneantur. Tu verò decisiue loquendo dicas primò, Rectores parochialium nullius Diocesis non coguntur accedere, *Sayr. in decis. 11. de offic. ordin.* quamvis visitari poterunt ab Episcopo, *Com. Trident. sess. 24. cap. 9. de reformat.* nec Episcopus legitime impeditus, quamvis per Procuratorem excusare se tenetur, vt decidit *idem in decis. 10. eodem tit.* coguntur tamen Abbates, *Balb. in decis. 22.* Pro huius tamen mat. ornamento ad duo animaduertere potestis, & primò num Concilium Provinciale Archiepiscopum excommunicare possit, & decidit *idem Sayr. in affirmat. dec. 7. de offic. ordin.* Secundo, discrimen esse inter Concilium generale, & provinciale, quia primum nihil statuere potest, Papa refragante, Provinciale verò bene potest, pulchrè *Sayr. decis. 1. de his, qua fiunt à Prælat. sine consensu. Capis.*

COLLECT. 1154.

Super c. accedentibus, de excessu. Prælat.

Concessio Indulgentiarum, & cognitio causarum matrimonialium sunt ordinis Episcopalis, hoc dicit, & propterea ad Prælatos inferiores non pertinent, *Ant. Fab. in dec. 17. C. de Episcopis & Clericis*. Limita primo in pulcherrimo casu *decis. Rot.* de qua per *Farinat.* 100. ubi fuit dictum, nostri text. dispositionem non vendicare sibi locum in Præclaris inferioribus iura Episcopalia obtinentibus; Limita secundo quando eis hæc competere iure speciali, seu in vim privilegij, quia tunc præfatis existentibus possunt indulgentias concedere, & de causis matrimonialibus cognoscere, *Rot. decis. 4. de priv. in an iq* quæ congruit text. nostro. Limita tertio, ubi præfati inferiores Prælati hæc omnia quæsiuissent per præscriptionem, ut pulchre refert *decisum Sayr. in decis. 2. de offic. deleg.* quam nota ad text. in c. *audisr. de præscrip.* & ad mar. text. nostri videas sollemnem *decis. Statutij Pacifici. Rot. Roman. 34.*

COLLECT. 1355.

Super cap. ad nostram, il primo de inrestrand.

Notorium nullum iudicium ordinem requirit, h. d. Sed quæstionis est, ex quibus notorium inducatur, dicas quod primo ex confessione in iudicio emanata, *Rubin. in dic. 13. Balb. dec. 51.* aliquid per *Gram. in decis. 36.* Secundo ex actis iudicialibus, *Cappell. Tholos. in dec. 199. Rosa Genuen. decis. 196. Verall. in decis. 325. par. 1. numer. 6.* Tertio notorium dicitur, quicquid in iudicio probatum, & dictum est, *Egomet in decis. 11. per text. in cap. cum olim, de verb. significat.* aliquid per *Gramm. d. cis. 36.* Quarto ex Bullis

Apostolicis & publicis instrumentis *Balb. decis. 51.* Quinto facta à multis, vel maiori parte loci in quo allegantur contrigisse dicantur notoria, *Myssing. obseru. 3. cent. 6.* & quando dicatur notoriè factum, videas *Capp. in decis. 69.* & quid sit notorium, & qualiter probetur, vide *Ioseph. Lud. in dec. Perus. 67. Magon. Rot. Florent. decis. 47. Guid. Pap. in d. cis. 477.*

Nota tamen ad hanc mat. quod factum sufficit esse notorium, licet Iudici ex processu non sit notorium, & sit est notorium allegare, *Rubin. decis. 13. Capp. dec. 54. Ioseph. Ludon. in decis. Perus. 67.* tamen de necessitate notorium debet proponi, & allegari, *Domini de Rot. decis. 7. de appellat. in nou. Guid. Pap. in dec. 121. Capp. cit. decis. 54.* Quod procedit si ille, qui debet allegare notorium est præsens, aliàs secus, *Lanfranc. Balb. decis. 238.*

COLLECT. 1356.

Super l. à diuo Pio, §. in venditione, ff. de re iudic.

Fonit modum executionis sententiæ faciendæ, & primo in mobilibus, deinde in immobilibus, & demum in nominibus debitorum; Amplia primo ut alias facta executio, scilicet ordine præfato prætermisso sit ipso iure nulla, ita in *Sacro Consil. Neap. decisum refert Affl. in decis. 358* & ita pariter fuit in eod. *Consil. decisum in causa Comitum Caserta, & Creditorum Ducis Adria in Anno 1552.* nam fuit annullata executio non seruato dicto ordine, secundum quod refert *V. fill. cit. decis. 358.* Amplia secundò in causa *Ancon. Fab. 16. C. de execut. rei iudic.* ubi etiam non seruata statuti forma executio tenet; Amplia

Amplia tertio in casu *decis. eiusd.* 48. *C. cod. tit.* vbi exequutio aliter facta nullius dicitur momenti, etiam si negetur per creditorem vlla esse bona mobilia, quia omnimoda necessaria erit inquisitio; Limita nunc supra firmatam conclusionem, vt non procedat existente contrario vsu, ac stylo illius Tribunalis, vt *decis. refert Guid. Pap. in d. cis.* 181. Limita secundo, de consuetudine Regni Francie, in qua mobilia, atque immobilia debitoris ad electionem creditoris capi possunt in causa iudicata, vt refert *idem Guid. Pap. in dec.* 568. Limita tertio in casu *decis. Roi. Roman.* de qua per *Mohed. in decis. 7. de sentent. & re iudicat.* vbi fuit dictum, quod peruersio ordinis adhibita per exequutorem non inducit nullitatem, sed tantum iniustitiam ex qua *decis.* infero ad illam *Verall. in decis.* 60. p. 1. quod huiusmodi peruersio ratione iniustitiæ illatæ grauat partem, & propterea appellari poterit.

COLLECT. 1157.

In l. 1. vbi Bart. ff. ad l. In liam mai. statin.

Quando aliquis timet offendere, & ita *decisum* refert *Guid. Pap. in dec.* 418 *Franc. Marc. dec.* 586 p. 2. Amplia vt illa concessa proeundo, censetur data etiam pro redeundo, *idem Guid. Pap. in cis. dec.* 418 Amplia secundo, vt iudex ex officio possit condemnare ad præstandam cautionem de non offendendo, & quando hoc procedat, vide optimam *decis. de Franch. in decis.* 359. p. 2. Amplia tertio, vt Dominus teneatur prestare subiectio suo, vt *decis. refert Io. Gall. dec.* 22.

COLLECT. 1158.

In l. Sabinus, ff. communi diuidendo.

In re communi inuito socio non licet ædificare, & nouum opus, vel quicquam facere, idè hac in re diximus, meliorem conditionem esse inhihentis. hinc inferitur quod socius non potest facere fenestras in muro communi inuito socio, *Ioseph. Lvd. in decis.* 38. & facit *decisio Marc.* 24. Inferitur secundo quod canale in re communi facere si alteri nocet, non licet, *Idem Franc. Marc. in decis.* 497. Inferitur tertio, quod nec aquarium in muro communi facere quis poterit, licet possit cloacas, *Franch. Marc. in decis.* 460. p. 2. Inferitur quarto, quod nec furnellum, *idem in decis.* 483 p. 2.

COLLECT. 1159.

Super e cum dilectum, de arbitrio.

Coram arbitris reconuentio locum non habet, h. d. quemadmodum nec in causis summariis, licet sit secus in Curia Pedemont. *Osasc. in decis.* 1 Limita primo, quando vna causa esset summaria, alia vero plenaria, intellige quoad effectum si multanei processus, *Laff. ed. in d. cis.* 279. Item nec in causa appellationis admittitur reconuentio, *Guid. Pap. in decis.* 436. *Dominus de Roi. decis. de mutui petitionibus.* & ita pariter refert *decisum B. Alb. in decis.* 65. Item nec in causa feudali intentata coram Paribus Curie, intellige si de re non feudali in reconuentione tractatur, *Mynsing. cent. 1. obseruat.* 100. Item in causis exequutiuis, *Cauale. in decis.* 28. de *constratibus, part. 2. numer.* 11. Item post

sententiam, de *Franch. in decis. 376.* à contratio sensu ponderatus.

COLLECT. 1160.

Super c. de castro, de re iudic.

EXequutor de viribus sententiæ non cognoscit, conueordar l. & si non cogni i. C. de exequutione rei iudic. Limita primò, in Iudice requilito in Iuris subsidium, quia potest cognoscere de viribus sententiæ per alterum Iudicem prolatæ, *Guid. Pap. in decis. 23. & 574. Iaffred. in decis. 88. & Mysing. obseru. 69. cent. 3* Limita secundò, in casu *Bellauer. in decis. 21.* vbi fuit dictum, quod exequutor disputans de exequutione sententiæ admittit exceptionem fraudis, quam not. ad text. celebem in c. de castro, de sent. & re iudicat. Limira tertio in exceptione diminutionis pensionis, *Egomet in decis. Cur. Archiep. Neap. 19.*

COLLECT. 1161.

Super l. vacantia. C. de bonis vacantibus lib. 11.

VAcantia bona, fisco deferuntur, h. d. Er quæ requirantur vt bona dicantur vacantia, ita vt fisco incorporati valeant, ponit *Franc. Marc. in decis. 31. & 92* & differunt præfata bona à patrimonio Principis, quod est duplex, videlicet fisealium, & rerum priuatarum, vt refert *decis. idem Franc. Marc. in decis. 338.* & non possunt alienari, vt est *decis. Papon. in terminis, lib. 5 tit. 10. arrest. 7.*

COLLECT. 1162.

Super gloss. um plures. ff. de administrat. 11107.

FRater non tenetur alere fratrem, aut sororem, h. d. Limita primò in casu *decis. Affili. 11.* vbi frater tenetur alere sororem perentem legitimam, sicut in filio Religioso, *Franc. Marc. in decis. 127.* Amplia hanc limitationem procedere patet in fratris hærede, pulchre de *Franch. in decis. 178.* Limita secundò si frater esset inops, quia tunc frater tenetur alere fratrem, & sorores inopes, *Guid. Pap. in decis. 419.* ad quæ etiam vide *Franc. Marc. in decis. 225 p. 2.* Limita tertio, vbi frater egisset contra fratrem petitione hæreditatis, quia tunc debet habere alimenta, & expensas à fratre possessore hæreditatis lite pendente *Domini de Rot. in dec. 2. de arbitris in nouis.* & ita pariter refert *decisum Verall. in dec. 10. p. 2.* Limita quartò, vt frater teneatur alere sororem, etiam ex alio Patre natam, *Boer. in decis. 129. Thos. in dec. 192.*

COLLECT. 1163.

Super claus. sine retardatione solutionis pensionis.

Clausula hæc nonnullos habet effectus, quorum primus est, quod tribuit iurisdictionem conditionalem, & operatur, quod Iudex non possit validè procedere in negotio principali, nisi priùs soluta pensione, *Pur. decis. 29. lib. 1. Ioan. Paul. decis. 61.* & fuit dictum in causa *Ver. l. in Pensionis 19. Maji 1589. coram Plat. 10;* Amplia vt etiam operetur, quod lite pendente pensio sit soluenda, *B. lib. 2. decis. 22.* Amplia secundo etiam quod ex actis constet de nullitate pensionis, *Io. Paul. cit. decis. 61.* ad hoc tamen vt clausula hæc suos operetur effectus, necesse est, vt constet de re-

serua-

seruatione pensionis, & quod ad sit quasi possessio exigendi, *Rot. diuers. decis. 212. lib. 2.* & fuit dictum, in vna *Terraconen. Pensionis 4. Decembris 1591. coram Giffio*; Hinc est, quod mandatum de manutenendo, non datur ei qui non est in quasi possessione exigendi possessionem, *Farrac. in d. cisf. 681. quemadmodum non operatur quando constat de vitio, seu nullitate pensionis, ex ventre literarum, & de non iure pensionarij, Cassad. decis. 10. de rescrip. Achil. de Grass. decis. 4. eod. tit. Rot. decis. 310. diuers. p. 1. Casar. de Grass. decis. 8. num. 13. de re iudic. & Rot. decis. 349. p. 1. Diuers. & fuit dictum in vna *Salamantina Pensionis 1596. coram Blancheiro*; Limita quando aliunde posset contrarium probari, *Card. Put. in decis. 34. lib. 1. Rot. diuers. decis. 301. p. 1.* Limita secundo, quādo adesset quasi possessio exigendi, *Card. Put. in dec. 145.* Secundus effectus huius clausulæ est, quia stante hac clausulæ sententia lata non prius soluta pensione est nulla, *Put. decis. 19. lib. 2.* & fuit dictum in vna *Vercellen. Pensionis 29. Maij, & 15. Iunij 1587. coram Platto*; Tertius effectus, quia si adiicitur in commissione appellationis præteruat, iurisdictionem iudicis, à quo, vt in futurum possit cogere titularem absolutionem, *Rot. in decis. 641. part. 1. Casar. de Grass. in decis. 3. de re iudic.* Quartus, quia censetur in qualibet commissione repetita, *Billamer. in decis. 41. & d. cisf. 526. Cassad. in decis. 8. de rescript. Ptolomeus in decis. 30. Rota diuers. decis. 331.* & fuit dictum in vna *Novarien. Decimarum 11. Decembris 1573.**

COLLECT. 1164.

Super l. fin. C. de pig. or. actione.

FRUCTUS rei pignoratæ extenuant sortem, h. d. & ita decidit *Osasch. decis. 115. Franc. Mar. in dec. 167. p. 2. Rot. Genuen. in decis. 4. Afflict. in decis. 373.* Amplia, vt non valeat pactum in contrarium, *Thess. in decis. 78.* Limita quando ex pacto lucratur, *Guid. Pap. in decis. 432. Mynsing obseru. 71. cent. 6.* Limita secundo in dote, *Balb. in decis. 29. quam not. ad text. in c. conquestus, de iurur.*

COLLECT. 1165.

Super l. iubemus, C. ad Velleianum.

Clausula quācumvis generales sunt intelligendæ, & restringendæ secundum naturā actus, super quo interponuntur; intelligas primò locum habere quādo præcedit clausula specialis, & post subicitur generalis; nam tunc restringitur ad specificatam, scilicet si alia clausula eque generalis præcedat, tunc enim non restringitur, sed vnaquæque suum effectum operatur, *Balb. in dec. 348. Intellegas secundo in casu Rot. decis. 18. de præbed. in nouu;* vbi fuit dictum, quod clausula generalis posita post specificatam restringitur ad præcedentia narrata, quando restringi potest, salua præcedentia recti sermonis; Hinc fit, quod clausula generalis non restringitur quando post expressionem generis sequitur enumeratio specierum, quia species dicuntur expressæ causa demonstrationis, & maioris declarationis, non autem restrictionis, *Rot. diuers. decis. 189. lib. 1. & in decis. 338. part. 2. aliquid per Affl. in decis. 106.* præsertim, quando specierum enumeratio respicit actum ligandi, *Rot. decis. 189. p. 1. ad mat. huius clausulæ vide aliquid per Guid. Pap. decis. 503. Affl.*

decis. 106. num. 8. & seq. *Cassad. in decis. 5. de reservationibus.*

COLLECT. 1166.

Super c. non putamus de consuetud. in sexto.

A Sententia Vicarij non appellatur ad Episcopum, h. d. Amplia etiam consuetudine in contrarium existente, *Balb. in dec. 22.* Nunc limita, & primo, ut non procedat in Vicario foraneo, quia cum habeat delegatam iurisdictionem, non facit idem Tribunal cum Episcopo, prout in terminis decidit *Rot. diuers. decis. 297. part. 2.* quam reponas ad gloss. celeb. in clem. & si generalis, in vers. foraneum, de rescriptis. Limita secundò in casu notabili dec. *Rot. 3. de offic. Vicarij in nouis*, ubi fuit dictum quod à sententia delegati Vicarij poterit appellari ad Episcopum, Limita tertio quando procederetur per viam nullitatis, & querimonie, quia prohibitus cognoscere de causa appellationis, non censetur prohibitus de causa nullitatis, *Cauals. decis. 12. p. 1. & facit decis. Anna 83. per gloss. in c. 1. de offic. deleg.* Limita quarto in pulcherrimo casu decis. *Pur. 503. p. 2.* ubi fuit decisum quod illud, quod dicitur in c. 2. de consuet. in sexto, quod à sententia Vicarij non licet appellare ad Episcopum, cum idem sit Tribunal, procedit quando appellatur à sententia affirmatiua, secus si ab interlocutoria, & ratio est secundum *Maynard. in dec. 90. li. 2.* quia sicut idē Vicarius potest suam interlocutoriā reuocare, ita & Episcopus; Limita quintò, à speciali delegato Episcopi, quia potest ad ipsum Episcopum appellari, eadem *Rot. decis. 7. de offic. Vi. xrij in nouis*; Limita sexto, ut possit sup-

plicari Episcopo à sententia Vicarij, ut pulchrè distinguendo refert decisum *Cappell. Tholof. in d. cis. 479.*

COLLECT. 1167.

Super l. neminem, C. de exhibend. reu.

CArcerari quis regulariter non lebet, nisi cōuictus fuerit, h. d. cum notatis per DD. Amplia primò, ut in causa pecuniaria, siue pro debito ciuili, debitor carcerari non debet, *Gayll. lobser. 26. lib. 1.* Limita contra suspēctum de fuga, *Ioseph. Ludou. de decision. Perus. Franch. Marc. in decis. 910.* quam limitationē Amplia, ut etiam à Iudice incompetenti capi valeat. *Myssing. cent. 2. obseru. 65.* Amplia secundò, ut nec carcerati quis possit, nisi Iudicis præcesserit mandatum, *Papou. lib. 18. tit. 5. arrest. 7.* Amplia tertio, ut nec mulier honesta: ut decisum refert idem *Papou. lib. 18. tit. 5. arrest. 15.* Guid. Pap. in decision. 256. Ioan. Gall. in decis. 99. & 393 diuers. Amplia quarto, ut nec clericus, nisi pro graui delicto, *Gomez. Lro in decis. 14 diuers.* quā not. ad text. in cap. si clericos de sentent. excommunic. in sexto; Amplia quarto, ut nec Doctores, siue Medici actu legentes, siue matriculati, quod intellige pro debitis ciuilibus, secus in aliis, nisi essent Aduocati, *Ioseph. Ludou. in decis. Lucens 6.* Amplia sexto, ut nec mulier prægnans, ut decisum refert *Papou. lib. 24. tit. 3. arrest. 3. & 4.* quam not. ad ornatum text. in l. prægnantis ff. de penis; Amplia septimò, ut quis priuatum carcerem tenere bene prohibetur, ita decisum refert cum limitat. *Anton. Fab. in decision. 1. Cod. de priuatis carceribus.* Amplia octauò, ut nec Rusticus agrum laborans,

Gomez

Gomez Leo in decis. 21. part. 2. divers.
quam nota ad text. in l. agricultores, C.
quæ res pignori obligari possunt.

COLLECT. 1168.

*Super eum de tua, de corpore
vitiatus.*

QUærent hic DD. an Episcopus
possit dispensare cum monacho
lo ad minores ordines, nam Balb. in
d. cis. 51. tenet quod sic, dicens iura de
hac prohibitione tractantia loqui
tantum respectu presbyteratus, & alio-
rum sacrorum ordinum, non autem
respectu promotionis ad benefi-
cium: contrariam opinionem, quod
neque ad clericatū promoueri pos-
set, tenuit Rubin. decis. 23. & de eo qui
cæcet oculo vel pupilla oculi, ut sit ir-
regularis, etiam quoad clericatum,
tenuit Rot. Roman. in vna Pensionu 3. Ju-
nij 1583. coram Scraphino. Idem tenet
Hartmannus decis. 91. dicens monoch-
olum simpliciter esse irregularem,
non autem eum, qui caret visu oculi
dexteri.

COLLECT. 1169.

In e. ad audientiam, de præscrip.

VLtra notata in e. cum parati. rod.
in materia illa, quod creditur
Nuntio referenti, Addas hic ali-
quas limitationes, & primo, ut mini-
mè ei credatur, si non appareat de cō-
missione, *Osasc. in dec. 71. Balb. in decis.*
90. facit ad argumentum Cresc. in de-
cis. 1. de iur. iur. and. Limita secundò in
casu decis. Guid. Pap. 628. ubi fuit di-
ctum, quod licet Nuntio super cita-
tione credatur, tamen pars admitti-
tur ad probandum contrarium, ut

voluit etiam Ruiz. decis. 1. Rot. Lituan.
Limita tertio, ut non credatur præter
actum citationis, *Franch. Marc. dec. 51.*
p. 1. & proinde si referat de facto a-
lieno, illi non præstatur fides, idem in
decis. 418. p. 2. Limita quarto, in iis
quæ eius officium non concernunt,
Cresc. decis. 1. de dolo & contum. Limita
quinto, ut non stetut eius depositio-
ni, seu attestationi contra inquisitum
de exportatione armorum prohibi-
torum, *de Franch. in decis. 379.* Limita
sexto, ut nec etiam credatur asseren-
ti se fuisse vulneratum, seu iniuria-
tum, de vulneribus habes decis. Rot.
Lucen. divers. 21. de iniuriis, habes
Guid. Pap. in dec. 628. Limita septimò,
ut non credatur absque iuramento,
Egomet decis. 16. Cur. Archiep. Neapol.
Nota tamen pro ornatu huius mate-
riæ, quod cursori referenti, se ali-
quem citasse, eumque dixisse nolle
venire, creditur, idem quando refert
intimationem sequestri fuisse acce-
ptatam, *Cardin. Put. in decis. 187. lib.*
3. quam not. ad Bart. in l. 9. C. quomo-
do. & quando iudex; Nota secundò,
quod executio Nuntij vitiosa pro-
priis sumptibus restauranda est, ut
fuisse decis. in Senatu Germania refert
And. Gyll. obseru. 54 lib. 1. quas not. ad
ornatum text. in l. penultima ff. de iu-
dictiis.

COLLECT. 1170.

Ad Rub. ff. de in ius vocando.

AD ornatū huius Rubricæ nota
quod nonnullæ personæ sunt,
quæ in ius vocari non possunt absque
venia, & primò subditus eius Principem,
seu hircum, Rubin. dec. 13. Secun-
dò priuignus nouercam, *Osasc. in dec.*
31. Tertio, gener socerum, & dñad.

decif. 3. Quartò, Monachus non potest suum Abbatem pro beneficio in ius vocare sine venia, *Boer. in dec. 271.* quam not. ad *tex. in c. ex parte, de accusat.* Quintò Vassallus Baronem, *Maynard. decif. 21. lib. 3.* & contraueniens, qua pœna puniatur, videas *Myning. obser. 92. sent. 4.* Sextò, libertus patronum, *Capp. in dec. 56.* Septimò, Filius Patrem, *Idem cit. decif. 56.* Guid. *Pap. decif. 221.* bene verum est, quod si filius omiſſa venia supplicauerit Principi contra Patrem vel Auum, Princeps committendo causam, videtur dispensare, *Balb. decif. 25.* licet regulariter venia imprimis impetranda est ab eis, qui parentes conuenire intendunt, & inter Patrem & Filium ipsa venia petita potest esse iudicium, *Magon. dec. Luca. 73.*

COLLECT. 1171.

Ad Rub. de Baptismo.

NOta generaliter nonnulla pro huius Rubricæ generali intelligentia, quod si dubitatur, an quis sit baptizatus poterit baptizari sub illa consueta clausula si tu es baptizatus, &c. de qua in *cap. 1. de baptismo*, & ita nos decidimus in *Curia Archiep. Neap. Egomet in decif. 91. in causa d. Ili Mori di Spagna*, ab iisdem Regnis expulſorū, & an filij Hebræorum baptizari possint parentibus inuitis, videas *solemnein d. f. Affl. 151.* & de triplici specie baptismi, vide *Franc. Mar. in dec. 949.* & an infans pro parte natus possit baptizari à laico, vel à fœmina, videas *Cappel. Thol. in decif. 156.*

COLLECT. 1172.

In l. fin. ff. rem ratam haberi.

Retrotractio locum non habet, ubi extrema deficiunt, h. d. Intelligi primo, vt huiusmodi retrotractio non fit nisi per fictionem, & fictio non operatur, nisi manente æquitate, *Cassad. decif. 3. de prebend.* nec similiter procedit in præiudicium tertij, cui medio tempore ius quaſitum est, *Magon. decif. Lucens. 12.* & ita decidit etiam *Peguer. in decif. 48.* & *Rota Auenion de Laur. teste in decif. 8.* Intelligi secundo, in conditione causali, vel mixta, secùs autem in potestatiua, quæ non retrotrahitur, *Balb. in decif. 90.* quam nota ad *tex. in l. qui balneum*, & *l. potior. ff. qui potiores, in pignori*; Intelligi tertio in casu in *decif. Affl. 187.*

COLLECT. 1173.

Super l. vnica. C. de plus petitionibus.

AD ornatum huius textus qui infligit pœnas plus petentibus, Nota quod creditor petens plus debito, ad hoc, vt debitum amittat, quatuor concurrere debent, de quibus vide per *Capp. in d. is. 49. l. o. ph. Ludou. in decif. 51.* immo petens plus, & probada solum in parte, debet obtinere pro illa parte probata, *Guid. Pap. in decif. 27. Balb. in d. s. f. 49.* & actor petens multa bona in libello, & probanda pro tertia tãtummodo debet condemnari reo in omnib. expensis, *Maynard. in decif. 23.* Sed quid si petierit centũ, & probauerit solum quinquaginta? videas *Guid. Pap. decif. 28.* *Boer. in decif. 74.* *Surd. in decif. 70.* Nec dictio (circa) excusat actorem à pluris petitione, *Rauden. in decif. 30.* & ratio est secundum *Guid. Pap. in decif. 290.* quia petitio debet esse certa,

certa, & illa dictio est incerta, nec reo, à quo plus debito petiturum est, licet totum negare, sed verum confiteri tenetur, *10. sp. Ludou. Perus. 51.* aliàs incidere in peritium, *Papou. lib. 8. tit. 1. arres. 1.* Nota secundo, quod ad hoc, vt plus debito petens excusetur, praxis est, vt apponat claus. saluo iure superflui addendi & diminuendi, vt in simili in materia expressionis veri valoris, in beneficiis, *Crescent. decif. 7. de resusipit.* aliquid per *Ioseph Ludou. incit. decif. 31.* Sed an in eandem incidat pœnam is, qui solum debitum petit, responde, quod incidit in pœnam stellionatus, vt testatur *Magon. Rot. Florent. decif. 88.* quam ad l. 1. de crimine St. lllonatus ponas, sed quando plus repetiturum est, quis debet expensas soluere licet debitor non fateatur partem debiti, vide *Rot. Auentiomen. decif. 33.* & ad mat. huius text. ac de eius pœna vide *Thessau. decif. 331. Papou. lib. 8. tit. 1. arres. 2.*

COLLECT. 1174.

Super e ego en. de iurcuran.

Ponit formam iuramenti defendendi per Episcopum, & inter cœtera iurare debet se non alienare bona Ecclesiæ Romano Pontifice in consilio, quod quidem iuramentum præsumitur præstitum ab ipso Episcopo quamuis de eo non constet, *Crescent. decif. 2. de iurcur.* & ratio est quia præsumitur præstitum, quod præstari est consuetum, *Balb. in decisione 39.* licet alienatio vtilis Ecclesiæ facta à Prælato, qui iurauit non alienare, valet, quamuis ipse sit perjurus, *Idem Crescent. in decif. 3. de iurcuran.*

COLLECT. 1175.

Super l. fi. C. de Donat. caus. mort.

IN Donatione causa mortis quinque testes requiruntur, h. d. & non profunt si essent singulares. *de Franc. in decif. 699.* Limita primò inter liberos, *Hartmannus in decif. 99.* Limita secundò ad reuocationem donationis causa mortis, quia duo etiam sufficiunt, *Franc. Marc. in decif. 481.* & aliquid per *Osc. in d. cif. 53. nu. 6.* & ultra numerum quinque testium in donatione causa mortis, requiritur secundo præsentia donatarij, nec valet facta absenti, nisi præcedente notarij stipulatione, *Capp. in d. cif. 73. Guid. Pap. in decif. 221. Papou. lib. 11. tit. 1. arres. 2.*

COLLECT. 1176.

Ad Bar. in l. 1. §. q. a. oneranda. ff. quar. rer. actio non detur.

LOquitur de metu reuerentiali, pro cuius mat. ornatu duo videnda sunt, primò ex quibus inducatur metus reuerentialis, secundo num sit legitima causa rescindendi contractum, & dicas primò quod non præsumitur ex sola maioris præsentia, *Egom. et in decif. Curia Archiep. Neapol. 57.* quam reponas ad ornatum text. in l. ad inuidiam. C. de iur. qua vi, metus quo causa. Item in fratre non datur, ita vt ex sola ipsius reuerentia possit actus rescindi, *Ca. 7c. in decif. 159. num. 34.* In matre verò bene habetur metus reuerentialis, *Rubin. in decif. 21.* quemadmodum etiam in patruo, *Balb. in decisione 90.* & in nuru respectu forceri, quod detur latè scribo in decif. 17. quemadmodum etiam Episcopo habetur, *Faber in decisione fin.*

C. de sacrosanct. Eccles. quam nota ad *Abba. in cap. contingit. de sen. ex. comm.* In Parte etiam, *Afflic. decisio. 69.* Item præceptum Principis, *Seraph. dec. 618.* Dicas secundò, quod metus tene-
rentialis de per se non est sufficiens ad actus rescissionem, *Afflic. decisio. 69.* quemadmodum verus metus, *idem decis. 246 Borr. decis. 100.* aliquid per *Gramm. decis. 38. Capys. decis. 95. 10 sept. Lud. decis. Lucan. 18.* sed aliquibus etiam additis, puta, verbera, minæ, & his similia sufficit ad contrahens inualiditatem.

COLLECT. 1177.

In §. 1. Infit. de litterar. obligat.

VLtra notata in *Collectan. super l. in contr. attributis. C. de excep. non numerat. pec.* addas hic nonnulla alia, ex quibus præfata exceptio cessat, prout primò geminata confessio, *Affl. decis. 110. Cappel. Tholos. decis. 375. Gramm. decis. 103.* & ratio est, quia geminatio arguit validitatem actus, qui geritur, *Osaj. lib. decis. 39.* Secundò in casu *decis. Affl. 105.* vbi confessioni per duos testes probatæ standum est. Cessat tertio vbi quis debitum agnouisset ex intervallo, *Card. Put. decis. 428 lib. 2.* agnoscere autem dicitur, qui soluit partem debiti, *Magon. decis. Lucan. 24. & Ego ipse in decis. 22. Cur. Archiepiscop. Neapol.* Sed non ob id cogitur soluere aliam partem debiti, *idem Magon. decis. 143. Rot. Firmin.* Cessat quartò elapso biennio, *Grid. Pap. decis. 92.* Limita de Jure Canonico quo iure creditur etiam post 30. dies, & etiam perpetuò poterit hanc exceptionem opponere, *Cappel. Tholos. decis. 419.* licet huiusmodi exceptio non impediat litis contestationem *ead. Cappel.*

decis. 187. Cessat quintò si ei fuit renunciatum, *ead. Cappel. decis. 85.* Intellige quando renuncians iuravit nunquam contravenire, secus est si confessus fuisset pecuniam recepisse, & iuravit illam reddere, *Rot. Genue. decis. 26. Mohed. decis. 1285.* Cessat sextò aduersus Thesaurarij quietationem, *Franc. Marc. decis. 303. part. 2.* Cessat septimò in casu *decis. Put. 428. lib. 2.* vbi exceptio non numeratæ pecuniæ non potest ad delegatam opponi. Animaduertas tamen ad veram huius max. praxim. Primò, quod excipiens non numeratâ pecuniâ contra obligationem in forma Camere tenetur id probare, non obrita absolutione iuramenti, *Mohed. decis. 31. & 80.* Secundo, quod huiusmodi exceptio cessat, quando in instrumento iuratum fuerit, omnia, & singula esse vera, *Rubinus decis. 6.* aliquid per *Gramm. decis. 103.* aliâs simplex confessio quantitatis iurata non tollit hanc exceptionem, *Osaj. in decis. 134.* Tertio, quod debitor conuictus super Chirographo lapso biennio dato ad proponendam exceptionem non numeratæ pecuniæ non potest compellere actorem ad iurandum, quod fuerint pecuniæ numeratæ, *Capys. dec. 15. Franc. Marc. decis. 698. Papon. lib. 9. tit. 6. arrest. 120 Ba'b. decis. 17. Maynard. decis. 22. lib. 3.* Quarto, quod confessio facta in instrumento, & verba accepisse, & habuisse fauore liberationis inducunt liberationem post 30. dies, *Affl. decis. 94. Rot. Genue. decis. 26.* cui confessioni si per duos testes probaretur, regulariter est standum, *Affl. & decis. 105.* & num confessio facta in epistola præiudicat etiam inter absentes, vide *Franc. Marc. decis. 904. part. 2.* & aliquid per *Rot. Genue. decis. 37.*

COLLECT. 1078.

Super l. i. §. i. ff. de quæst.

Confessio facta in tormentis, vel metu tormentorum non præiudicat, nisi constiterit de perseverantia. h. d. decidit Guid. Pap. decis. 159. Franc. Marc. dec. 916. immo necesse est etiam constare de ratificatione facta extra tormenta, sed qualiter, & ubi debeat fieri ratificatio tradit Balb. dec. 160. vera tamen praxis est, ut reus ad perseverandum in confessione facta in tormentis debet adduci apud acta, vel apud alium locum publicum extra conspectum torturæ, Guid. Pap. decis. 339. alias confessio facta, & illius ratificatio erit nulla, Rot. collect. à Fa. r. nat. dec. 711. & debet constare etiam de perseverantia interveniente per intervallum temporis vnus diei naturalis post torturam, Fran. Marc. dec. 155 part. 2. Papon lib. 24. tit. 9. arrest. 9. Matth. Coler. Rot. Germania dec. 100 & reuocatio confessionis facta per inquisitum in loco ratificationis, nihil ei prodest, Boer. dec. 90 & ratio videtur esse, quia confessio in tormentis facta præcedente aliquo iudicio, si reuocetur adhuc semper probat Græm. dec. 72. licet perseverantia in loco ratificationis plurimum coadiuvet confessioni alias nullæ, Franc. Marc. decis. 18. Limita in decis. Ba. b. 21. ubi confessio emanata sine iudiciis, licet ratificetur non tamen præiudicat contenti, ut ex illa possit condemnari, My. sing. obser. 21. sen 3. quod amplius etiam, quod post talem confessionem supervenerint iudicia, pulchrè Boer. dec. 219. & quando hoc locum habeat, videas decis. Rot. Avenion. 138. Nota tamen ad praxim huius mat. quod reus si ad torturæ lo-

cum confitatur, talis confessio non dicitur facta in tormentis, sed formidine tormentorum, Franc. Marc. decisione 516.

COLLECT. 1179.

Super articulo pensionis.

In mat. pensionis animaduerto hic nonnulla magis ad praxim conducuntur, & primo quod pro pensione competit actio personalis, & hypothecaria contra successorem, Guid. Pap. decis. 577. Verall. decis. 102. part. 2. & decis. 14. part. 1. Ioan. Paul. decis. 89. & ratio est quia succesor acceptando beneficium pensionem gravatum videtur quasi contrahere, & obligare se ad onera imposita, Bellam. decis. 14. & fuit dictum in vna Mediolanen. pensionis 12. Iur. h. 1589. coram Seraphino. Secundo, quod pensionis exéssu iudicem probare tenetur agens ad annihilationem pensionis, Verall. decisionem 299. part. 2. & decis. 129 part. 3. Bellam. decis. 470. Thoming. decis. 14. ex regula, quod alleganti beneficium esse minoris redditus, incumbit onus probandi, M. dux. decis. 34. Canon variarum Resolut. cap. 13. & ita pluries Rot. decidisse testatur Farinac. in suo recoll. tit. decis. 689. quam conclusionem intelligis tantummodo procedere in possessorio, non autem in petitorio ex decis. Bellam. 90. Tercio notandum, quod ad probationem valoris attenditur tempus quinque annorum antè, & quinque post Seraphin. decis. 1340. Sarren. decis. 23. & huiusmodi valor beneficii probandus est de tempore prouisionis, & non sufficit probare de antiquo tempore. Verall. dec. 330 p. 3. Strail. P. cificium. decis. 35. & ideo fuit decisum in

una Ariminen. Pensione 12. Iunij 1593. coram Pamphilio. Notandum quarto, quod impositione pensionis tres clausuli possunt, prima dummodo remaneant ducati mille pro Episcopo, secunda super Parochialibus Ecclesiis, dummodo remaneat centum pro Rectore, *idem in decis. 692.* quam nota ad *Conc. Trid. sess. 24. c. 13.* Tertia in beneficiis dummodo pensio medietatem fructuum non excedat, *Thomas Trini. decis. 2. part. 2.*

COLLECT. 1180.

In l. si infernum, § si iudex. ff. de arbit.

AD hunc text. in quo dubitatur, si in iudicē ordinarium committi possit, videas *Anton. Gabr. decis. 1. c. de arbitrio*, ubi refert Senatū decidisse non posse in eos, tanquam in arbitros iuris, sed ut in arbitratōres, quam sententiam nonnullę Rorę Italę sequutę fuerunt, prout *Vercellen. testatur Laffred. Balb. decis. 11.* testatur etiam *Magon. decis. Lucens. 29.* & ita pariter tenent fuisse in Prætorio Delphinali refert *Guid. Pap. in decis. 69.*

COLLECT. 1181.

In l. 1. § si plures. ff. de exercit. action.

QVando aliquid fieri debet cum consensu alterius actus dicitur nullus ipso iure si fiat absque illo, hinc infert *Cassad. decis. 3. nu. 3. & seq. de priuil.* quod collatio beneficii, quę fieri debet cum alterius consensu, libera dici non potest, cum requirat pro forma consensum ipsū, ut ad idem voluit *Caputaquens. decis. 297. part. 1.*

Secundō inferri potest ad *decis. Card. Put. 404.* ubi literę expectatiuę ad collationem Abbatis, nō facta mentione consensus per alterum, collationi prestando non tenet, quicquid tenuit *Ror. decis. 10. de prebend. in antiq. Bisign. decis. 1. eod. tit.* quę illatio, an sām præbet disputandi quęstionem an sufficiat, si præstetur consensus tacitus, vel si necessarius expressus, quando actus debet expediri cum illo, respondeo distinguendo, quod aut lex declarat, quod consensus debet esse expressus, & tunc non sufficit tacitus, *Ror. decis. 15. de offic. delegat.* aut sit mentio de expresse, & tunc similiter requiritur expressus, quando est pro forma, *Ver. decis. 82. part. 3. alias secus, Put. decis. 282. lib. 3. & aliquid per eundem decis. 100. lib. 2. decis. 181. 190. lib. 3. Ror. decis. 16. de renunciatio. in antiq. & decis. 788. 811. part. 1. diuers.* ex quibus autem modis inducatur tacitus, vel expressus consensus, de ratio videas *Caputaquens. decis. 212. & decis. 216. part. 1.* ubi fuit conclusum, quod eo ipso, quod Capitulum recipit litteras provisionis factę ab Episcopo, & prouisum admisit, tunc censetur tacite consensisse, facit *idem Caputaquens. decis. 81. part. 3. & plenē per Rotam decis. 811. part. 1. diuersim.* Adde quod eo ipso, quod quis patitur, & non contradicit, tacite consentire videtur, *Caputaquens. decis. 216. part. 1. Put. decis. 181. lib. 3. & Ror. decis. 16. de renunciatio in antiq. per Regul. qui tacet de regul. iur. in sexto*, immo etiam qui contradicit, si non appellat, dicitur tacite consentire, *Balb. decisio. 504.* Secundō quæri potest an consensus possit sequi, & sit validus actus, perinde ac si à principio interueniret, *Afflic. decis. 180. ref. 11*

refert Sac. Concil. decidisse, consensum posse adhiberi post actum & illum validare, ad idem expenditur. *Rota in decis. 11. & 17. de iure patron. unan. 17. & decis. 3. in fin. de consensu in nouu*, aliquid per *Achill. de Grass. in dec. 15 & 16. de praevend.* Limita si consensus requiratur pro forma, quia tunc si non concurrat in ipso actu, dicitur nullus actus, & quamvis postea consensus sequatur, non conualescit, *Mohedan. in decis. 12. de renunciat.* aliquid per *Capua. aqens. in decis. 52. part. 2. & decis. 10. 153. part. 2. decis. 115. decis. 211.* exemplificari potest huiusmodi limitatio per *decis. Put. 153. lib. 2.* vbi fuit conclusum quod consensus requisitus pro validitate collationis est prestandus de tempore vacationis, & non ante, quia ibi consensus erat pro forma, ut voluit *decis. Pedemont. 165.* Quæro tertio num si ille qui debet prestare consensum, consentire recuset, possit compelli? respondeo, quod tunc potest adiri Superior, ut mandet consentire, aut in eius contumacia ipse Superior, loco eiusd. consensum præstabit, *Balb. in decis. 93.* Quæri potest quartò num si actus super quo fuit primò præstus consensus, tuit nullus tenetur de nouo præstare consensum, affirmat *Put. in decis. 258. li. 3.* paria enim sunt non præstare consensum, vel inutiliter præstare idem *in dec. 260. lib. 2. Caputaq. in decis. 54. p. 2.* Quæro quintò num licentia debet pariter præcedere actum, quemadmodum consensus, affirmatiuè tenuit *Rot. in decis. 47. p. 1. diuers.* & facit *decis. Caputaq. 258. p. 3.* per quam fuit resolutum esse nullum testamentum vnus Cardin. ante licentiam conditum, nec validatum fuisse per licentiam subsequutam. An autem differat consensus à Consilio videas

Balb. decis. 13. ex qua fuit orta illa anceps quæstio an de iure Communi possit Episcopus corrigere Capitulares cum solo consilio Capituli, vel sit necessarius consensus, de qua videas plenè per *Put. dec. 92. lib. 3. per Achill. de Grass. in d. cis. 2. de offic. ordinat.* & per *Mohed. dec. 2. de foro competent.* vbi fuit firmata conclusio, esse necessarium consensum Capituli.

COLLECT. 1182.

Super l. fin. Cod. si ex falsis instrumentis.

Restitutio in integrum impedit executionem sententiæ, hoc dicit. Limita ut non procedat, quando executio erat iam cœpta, *Card. Put. in decis. 10. de restitutione in integrum, & Idem in decis. 185. lib. 2.* & fuit resolutum in causa *Cartagin. 18. Decembrii 1587. coram Buhalo, & in causa Burgen. Decimarum de Scalante 28. Octobr. 1586 coram eodem, & alijs sæpè, & in propriis terminis est decisio Rot. Sicilia, de qua per *Mastrull. 30.* ad cuius mater. vide *Rot. Diuers. decis. 449. libro 1. Magon. in decis. 133. Milanen. decis. 11 lib. 7. Card. Put. in decis. 446. lib. 2.**

COLLECT. 1183.

In l. si constat, C. de compensat.

Compensatio non fit ipso iure, sed ita demum si opponatur, h. d. Limita tamen quando fieret de debito liquido ad liquidum, tunc fit ipso iure & actionem extinguit, *Afflis. in decis. 121.* & iudici necessitas ad compensandum est imposita, ideò

ex officio debet facere compensationem, licet illi sit renunciatum, *Rota Gemina in decis. 34.* licet regulariter quod non fiat ipso iure, tenuit *Moheda. in decis. 8. Benintendi in decis. 37.* & nisi opponatur ab homine, *Rot. Gemina in decis. 37. Dormini de Rota in decis. 2. de appellat. in antiq.*

16

COLLECT. 1184.

Super cap. 1. de rescript. in 6.

Rescriptum impetratum ab excommunicato est ipso iure nullum, hoc dicit; Limita primo in rescripto gratuito, non autem ad litem, quia textus de eo qui est ad litem tantum loquitur *Balb. decis. 29.* Limita secundo in casu *decis. Verall. 90 p. 1.* ubi fuit dictum, quod text. iste locum sibi non vendicat, quando excommunicatus impetrans rescriptum, illud presentasset Auditori Rotæ, & ratio est, quia Auditores Rotæ habent ordinariam iurisdictionem, ut refert *decisum Rot. decis. 13. de probationibus, in antiq.* Limita tertio si excommunicatus esset absolutus *Ego met in decis. Cur. Archiepiscop. Neapolit. 22.*

COLLECT. 1185.

Super l. doli mali exceptio, ff. de nouat.

Exceptio quæ obstat deleganti, non nocet ei, cui facta est delegatio, h. d. Ex quo infero primo ad pulchram *decis. Affat. 74.* ubi fuit dictum quod exceptio declinatoria fori, quæ obstat deleganti, non obstat ei, cui facta est delegatio. Infero

secundò ad *decis. meam Cur. Archiepisc. Neapol. 29.* ubi fuit dictum quòd nec exceptio pacti de non petendo, quæ poterat obiici deleganti, obstat delegato, sed non agenti iure cessionis obstat exceptio compensationis, videas pulchras *decis. Affat. 2. 163 & Th. ff. Rot. Padem. 221.*

COLLECT. 1186.

Super claus. codicillari.

Clausula codicillaris habet in iure nonnullos effectus ultra reportata in *collectanea super l. 1 ff. de iure codicillorum.* Primus effectus est, quia quando testamentum est nullum ratione præteritionis, & adest clausula codicillaris, proximiores censentur esse rogati de restituendo hæreditatem hæredi scripto, & tunc filius detrahit solummodo legitimam, *Guid. Pap. decis. 52. Cappell. Tholos. decis. 456.* Secundo quia operatur, quod subiectio directa trahatur ad fideicommissariam, *Franc. Marc. decis. 172. part. 2.* Tertius quia substitutio facta pagano post pubertatem sustinetur in vim fideicommissi quando adest *claus. codicillari, Cappell. Tholos. citat. decis. 456.* Quartus operatur quod caduca institutio per mortem instituti, habeat locum substitutio facta si sine liberis decesserit, *Vincent. de Franch. decisio 156.* Quintus sustinet testamentum nullum in vim codicillorum *Rota decisio 4. parte 1. diuers.* quod amplius procedere etiam si testamentum esset nullum ex omni causa, *Minard. decis. 43. Ioseph. Ludou. decis. Perus. 118.* in nonnullis tamen casibus nil operatur, & primò quando est quælitio voluntatis, *Balb. decis. 29. Ioseph. Lud. cit. decis.*

decif. 118. item posthumo præterito, *Put. decif. 234. lib. 2. Gayll. obseru. 114 lib. 2.* quod intelligas quando esset expressè concessum, secus si tacitè *Thef. decif. 141.* & de aliis effectibus huius clausi. *Vide Guid. Pap. in decif. 513. & 514.* & num defectus voluntatis suppletur per clau. codicillarem, videas *Put. decif. 79. lib. 1. & Cypc. in decif. 89.*

nutu potest, *Gammat. in decif. 73.* Item quandoquidem declaratio eorum, quæ in testamento continentur, *Magou. decif. Rot. Florent. 4.*

COLLECT. 1188.

Super l. instrumenta. ff. de acquirend. possf.

COLLECT. 1187.

Ad Rub. de iure Codicillorum.

AD ornatum huius Rubr. noto aliquas differentias inter testamentum, & codicillam; Prima quia agenti vigore codicillorum, non cõpetit petitio hereditatis directæ sed actio ex testamento, *Guid. Pap. in decif. 323.* Item non competit remedium *l. fi. C. de euic. Diu. Adria. & c. Ant. Fab. in decif. 3 C. de codicillis* Item qui elegit viam testamenti insolemnis, non potest deinceps variare, & agere virtute codicillorum, per *l. fin. C. de codicillis, Afflic. in decif. 134. Boer. in decif. 33. Ioseph. Ludovic. in decifion. Lucan. 56.* quæ omnia procedunt, quando agitur per viam actionis, secus quando procedit per viam exceptionis, *Balb. dec. 22.* Item in omni vltima voluntate testamento excepto, sufficiunt quinque testes, vel rogati, aut fortuito, etiam si duæ ex illis fœminæ existerent, *Guid. Pap. in decif. 338.* quod amplia procedere etiam in testamento, vbi adesset clausula codicillaris. *Boer. in decif. 33.* Item si in testamento non interuenerunt nisi quinque testes, & nulla adsit hæredis institutio, tale testamentum valebit in vim codicillorum, licet fuerit productum in iudicio, vti testamentum, *Magou. decif. Rot. Florent. 32.* Item codicillari quis

PER solum instrumentũ non probauit Dominium, nec possessio. h. d. cũ notatis, & ita decisum refert *Franch. March. in decif. 217.* Limita primò in instrumento diuisionis, quia tunc ex eo bene probatur Dominũ, *Afflic. in decif. 12. Balb. in decif. 39.* Limita secundo inter contrahentes, vt in casu *decif. Cauale. 23. part. 2.* ex qua infero ad aliam *decif. Rotæ,* prima de fide instrumenti vbi fuit dictum, quod instrumentum locationis bene probat dominium inter contrahentes. Limita tertio, quando agitur contra eum, qui habet causam ab altero ex contrahentibus, *Rubin. dec. 19.*

COLLECT. 1189.

Ad Bart. in l. Gerennius, ff. de decurionibus.

NOtarius quis non præsumitur, nisi probetur, h. d. in instrumento antiquissimo non est necessaria probatio Notariatus, *Afflic. in decif. 245. & decif. 151. in fin.* & istud prouenit tum ex præsumptione antiquitatis temporis *Franch. Marc. in dec. 488.* tum etiam ob difficilem probandi modum, *Maynard. decif. 22. lib. 3.* licet quandoquidem ad instrumenti validitatem sufficit ostendere Notarium fuisse in quasi possessione Notariatus, *Cappell. Tholof. in decif. 331. Afflic.*

decisum. 251. & aliquid per eundem *decis.* 246. & per *Franc. Marc. decis. cit.* 488. quæ autem sufficiant ad quasi possessionem, videas *Affl. in d. cis.* 57. & *Capp. in decis.* 61. quæ omnia conferunt ad text. in c. cum Ecclesia *Superma de causa poss.* & proprius ex confessione autem eiusdem Notarii nunquam eius potestas probatur, *Affl. in d. is.* 317. *Boer. d. is.* 258. *Papon. lib. 6. tit. 6. arres.* 6 *Alb. in decisum.* 121. licet in iis, quæ ad eius pertinent officium, credatur, *Capp. in decis.* 94. & aliquid per eund. *decis. cit.* 61. *Franc. Marc. in dec.* 168. *part. 2.* quorum omnium ratio diuersitatis est, quia Notarius non præsumitur nisi probetur, cum Notarius consistat in facto, *Boer. decis.* 36. & facti non præsumuntur nisi probantur *Medici decis.* 51 verum hoc intelligas si fuerit oppositum, alijs secus, *Ioseph. Ludon. in dec. Perus.* 115. *Franc. Marc. in decis.* 51. & si fuerit oppositum, nonnullis modis probatur, & primò ex eo, quod quatuor recipi instrumenta, *Franc. Marc. in decis.* 511 *p. 2.* & *Boer. & Ioseph. Lud. citat. lo.* 64, quam not. ad pulchram *Bart. de Strinam in l. Herennius ff. de decurionibus.* Intellige, vt quatuor illa instrumenta non sint confecta super contractibus à lure reprobatis, quia tunc puniuntur, & non oritur probatio ex eis, *Mond. Corfil. d. cis.* 30 & qualiter puniatur, videas pulchram *decisionem Guid. Pap.* 433. probatur etiam Notarius ex confessione partis, *Egon et in decis. Cur. Archiep. N. apol.* 146. Intellige secundò, dummodo conficiat instrumenta de his, quæ coram eo gesta sunt, *Pur. dec.* 5 *lib. 3. Affl. cit. decis.* 245. Intellige tertio dummodo illa instrumenta non sint confecta inter personas Ecclesiasticas, quia Notarius Ecclesiasticus non potest recipere in-

strumenta inter personas laicas, & econtra, *Papon. lib. 4. tit. 14. arres.* 2. & quid in Notario Apostolico, videas pulchram *dec. Boer.* 242. & aliquid per *Annam in singul.* 245.

COLLECT. 1190.

Super l. si pupillus ff. de verbor. obligat.

Sine interpellatione mora non committitur, h. d. Limita primo in minore, in cuius fauorem sanctitù est, vt mora re ipsa committatur, *Statut. Pacific. dec.* 21. Amplia hanc limitat. procedete, etiam si non adesset persona legitima, cui fieri posset solutio, quia hoc non obstante, constituitur debitor in mora, *de Franch. in decis.* 95. licet huiusmodi priuilegium non extendatur ad maiores, *idem in dec.* 227. dicens quod mora non committitur, quando debitor non habet personam legitimam cui soluat, quam not. ad text. in *l. pecunia fidei ff. de usufructu.* Sublimita limitationem, vbi minor succederet maiori, quia tunc non potest vt priuilegio minoritati concessio, vt scilicet mora re ipsa committatur, pulchrè *Marian. Rot. Genuen in dec.* 24. & sic limitatur text. in *leg. in minorum, Cod. in quibus causis integr. restitut. non est necess.* licet in beneficio restitutionis in integrum sit secus ex *decision. Affl. et.* 112. Limita secundò fauore piz causæ, *Maynar l. in decis.* 29. *lib. 3.* quæ facit ad doctrin. *Iason. in h. ex maleficiis, de action.* Limita tertio, fauore fisci *Egonet in decis.* 13. & facit *Romanus in sing.* 117. Limita quarto vt non requiratur, vbi est dies à lege statuta, *C. ffad. in decis.* 2. *de personis huius.* sed an sufficiat vnica interpellatio respon-

respondeas, quod sic, *Ofasc. dec. 12.* & potest fieri etiam die feriato in honorem Dei, *Guid. Pap. in decis. 215.* non requiritur tamen ubi est appolita dies & pœna *Ofasc. dec. 49.*

COLLECT. 1191.

Ad not. in l. Barbarius. ff. de offi. praesul.

NOtarius inquisitus de falso, instrumenta conficere nō potest, li. d. Limita primò, ut huiusmodi prohibitio non extendatur ad cōtractas prohibitos, *Guid. Pap. in dec. 433* Limita secundò si commississet aliquid extra suum officium, *Balb. dec. 22.* & ratio est, quia Notarius licet de falso commissio extra suum officium condemnatus sit, tabellionatus tamen officium exercere potest, *Franc. Mar. dec. 300. p. 2.* Limita tertio, si instrumentū esset aliàs nullum, quia tunc nec poterit puniri de falso, *Capys. dec. 53.* Limita quarto in Notario tolerato in officio, quia valent eius instrumenta, licet fuerit inquisitus de falso, *Franc. Mar. dec. 301. p. 2.* Limita quinto si ludex ex causa in sententia, Notario condemnato de falso instrumenta recipiendi facultatem referuauerit, *Idem Franc. Marc. in decis. 301. & 310.* Limita sexto, ut alibi possit conficere instrumenta, *Idem in dec. 313. & 301.* quæ autem sit pœna Notarij conficientis instrumentum simulatum, videas *Mynsing. cent. 6. obseru. 65.*

COLLECT. 1192.

Super l. si arbitror. ff. de probat.

NOtò ad ornatum huius text. quoddam tempus dicatur esse

de antiquo, in quo videas *decis. Card. Put. 212. lib. 1.* & quid in probationis materia videas *Mohed. in decis. 12. de sentent. & re iudic.* & quod tempus antiquum dicitur illud, quod excedit annos centum, vide *de Franch. in decis. 357. pars. 2. Verallin dec. 28. p. 1.* & antiquissimum dici potest quando excedit metam centum annorum, *Afsist. in decis. 146.*

COLLECT. 1193.

Super c. super specula, ne clerici, vel Monachi.

Prohibetur Clericis, & alijs quibuscunque Religiosis auditus legum. Limita primò existente dispensatione, quia tunc etiam beneficiatus leges audire poterit, *Sayr. in decis. 1. eodem tit.* Limita secundò, ut hæc prohibitio non extendatur ad Parochiales Ecclesias, iuxta terminos c. 1. eodem tit. in 6. *Faber in decis. 16. Cod. de Episcop. & clericis.* Limita tertio in casu decision. *Sayr. 2. ne clerici, vel Monachi*, ubi Presbyter doctoratum in iure civili assumens, nullam pœnam incurrit.

COLLECT. 1194.

Super Doctr. Ca?ren. in l. edictum. ff. de iudiciis.

NON inutilis dubitatio est, de qua hic per Castren. mouetur, an scilicet Commissarius nouus debeat itorum citare partem absentem, stante citatione prius facta ad omnes actus, nam *Balb. in decis. 22.* tenet indubitanter non requiri aliam citationem, quia coniungi debet factum

prædecessoris cum facto successoris, *Gratian. decif. Rot. Marchia* to 8. refert Rotam illam decidisse, quod delegatus debet de nouo citare, etiamstante citatione facta per prædecessorem, & ita pariter decifum refert in Consilio Neapolitano, *Minad. in decif. 28.*

COLLECT. 1195.

In lib. librarum, ff. de verb. signif.

Quando Notarius possit errorem suum corrigere, hic habetur. Et pro cognitione animaduertendum primò ad distinctionem, quam communiter tradunt DD. in l. *Imperator. ff. de statu hom.* nempe quod Notarius incontinenti potest suum corrigere errorem, ex intervallo verò cum auctoritate Iudicis tantum *Franc. Marc. in decifion. 743.* ratio diuersitatis est, quia quæ incontinenti fiunt, censentur inefficaces, ex *decif. Rot. 13. de prob. in antiq.* si tamen Notarius fecerit instrumentum, & in illo deficiat aliquid per errorem, & postea (puta) de Die, & Anno omisso recorderetur, poterit illum addere, quia veritas scripturæ probatur per suum auctorem, *Guid. Pap. in dec. 582.* & eo magis, quia præsumitur potius error, quam fallitas, quando reperitur illud scriptum à Notario, quam fuerit à partibus dictum, *Ioseph. Lud. d. c. 15. Lucan. 13. Balb. in dec. 18.* Secundò animaduertendum quod quotiescunque in scribendo instrumento fuerit erratum. probato errore etiam post productionem instrumenti in iudicio, iniungitur Notario de illo reparando, *Guid. Pap. decif. 130. Ioseph. Ludou. in decifion. Luc. Franc. Marc. in decif. 289. part. 1. & idem dec. 163. p. 2. Verall. in decif. 97. & 247. p.*

2. *Maynard in decif. 16. lib. 3. Papon lib. 17. tit. 1. arrest. 1.* quod amplius ut liberum sit Notario etiam absque conjunctione hoc facere, *Lafred. Balb. dec. 90.* quam intelligas antequam expediat instrumentum, alias secus, *idem Guid. Pap. in decif. 131.* mortuo autem Notario non poterit error per alium corrigi, *Anton. Fab. in decif. 13. C. de Episc. & clericis.*

COLLECT. 1196.

Ad Rub. de tabulariis, lib. 11.

Pro huius Rubricæ ornamento noto hic potestates, quas obtinet Notarius, & prima, quia Notarius potest absenti stipulari, *Affl. in decif. 135.* & ex huiusmodi stipulatione acquiritur ius reuocabile, secundum *Osaf. in decif. 33.* secundum verò *Theff. irreuocabile in decif. 70.* & qualiter debeat concipere stipulationem pro absente videas *Capyc. in decif. 73.* Secunda, quia si est impeditus potest committere alteri Notario, quod de contractu à se recepto reassumat instrumentum, *Fab. in decif. 7. de fide instrumento.* & ipsemet potest subscribere, *de Franc. in decif. 300.* aliquid per *Affl. in dec. 6.* & per *Cather. in dec. 32.* & quæ concurrere debeant ad validitatem reassumptionis, videas per *Affl. in dec. 6.* Tertia, quia Notarius in Iurisdictione voluntaria duplici officio fungi potest Scribæ scilicet, & interponentis auctoritatem, *Franc. Marc. decif. 488.* Intelligas dummodo sit legitimæ ætatis, id est 25. annorum, *Franc. Marc. in decif. 618.* Intelligas secundò, dummodo non sit idem Iudex, & Notarius, quia eius potestas dependet à Iudice. & ideo non creditur Notario, attestanti sibi fuisse factam

etiam commissionem super receptione testium, *Affil. in dec. 317*. Quarta, quia potest verba derogatoria extendere in grossa iuxta voluntatem, quam sciuit à testatore, *Guid. Pap. in decis. 129*. licet scriptura ceterata extendatur secundum stylum illius Notarij, & Formularij, *Papou. lib. 10. tit. 4. arr. 26. Rot. dec. 1. de verb. signific. in antiq. Borgnin. dec. 16. de contr. lib. 10. p. 2.* hæres autem Notarij non potest grossate notari siue Iudicis mandatis, *Guid. Pap. in dec. 2. & 118. & Boer. dec. 36. & 37.*

COLLECT. 1197.

Super Auth. de functo C. ad Tertull. verbo salua gradu: prerogativa.

Verbum istud appositum in dispositione legis, vel statuti non excludit, quo minus filius non succedat in locum patris, ubi agitur de hæreditate Aui, ita fuisse dec. in causa *Firmana bonorum 19. Ianu. ij. 1582. coram Cantuccio*, refert *Rot. Divers. dec. 708. p. 1.* & facit *Decisio in causa Romana successione de Girona 23. Ian. 1507. coram Robusterio, & Vrbenetana hereditatis 28. Maij. 1509. coram Lilla.*

COLLECT. 1198.

Super c. Regni vt cum tribus.

Censuit Rex in præfenti Capiti. Quod Aduena non potest creari Officialis à Barone non subditus præfatæ Regiæ Maiestati, ex quo inferitur, quod neque Clerici à Prorege, de *Fransh. in dec. 479.* Inferitur etiã ad Regem Magnæ Curie Vicariæ, si poterit creari exterius Electis con-

tradicentibus, de quo vide optimam *Capyc. dec. 178.* & num Monachus possit esse Officialis, seu Iudex, vide *Guid. Pap. in dec. 563.*

COLLECT. 1199.

Super Libellorum, ff. de accusat.

AD hæc. not. tres pulchras dec. Prima est *Triui. 20. p. 2.* ubi fuit decilum, quod accusator non tenetur exprimere diem commissi delicti. Secunda est *dec. Rota 8* quæ per Farin. ubi pariter fuit dictum, quod nec coarctatur exprimere locum delicti patrati. Limita instante parte, ita decilum refert *Franc. Marc. in dec. 717. p. 1.* & num sit ineptus præfatus libellus, vide *Myfinger. cent. 1. obser. 32.* Tertia est *dec. Balb. 300. 1. & 2.* ubi inquisitionetam generali quàm specia- li, exprimi debet locus delicti.

COLLECT. 1200.

Super l. per minorem. ff. de iudiciis.

Per minorem causam, maiori cognitioni præiudicium fieri non oportet. Maior enim quæstio minorem causam ad se trahit, h. d. Hinc est, quod iudicium vniuersale facit silere particulare, *Verall in dec. 117. p. 2.* & causa civilis pendente falsi accusatione contra partem, & testes, non potest diffinitiuè expediri, nisi data sententia super falsitate *Balb. in d. dec. 23.* & ratio est, quia ista dicitur maior, ac præiudicialis, *Affil. in dec. 103.* & semper facit supersedeti ne sententia proferatur, *Capyc. in dec. 25.* Aliquid per *Gramm. in dec. 16* tamen productio testium per partem priuatâ facta non prodest, nec nocet parti

fiscali, neque pronunciari potest in criminali ex probatione habita in civili, *Guiz. l. 2. in d. decis. 141*. Hinc est, quod pendente causa criminali coram vno Iudice non potest per eundem coram alio Iudice intentari civilis, respectu eiusdem facti, *Pur. decis. 285. lib. 1.* Item exceptio falsitatis, cuius probatio in promptu offertur iudicium impedit, *Franc. Marc. in decis. 213. p. 2.* & quoties civilis causa cum criminali intentatur, criminalis ad se trahit civilem, ita quod ad fiscale Actuarium causa pertinet, *idem in decis. 227. p. 2.* Infertur secundò, quod pendente iudicio super raptu coram Iudice seculari non potest Iudex Ecclesiasticus pronunciare super causa matrimoniali, *Pap. lib. 12. tit. 6. ar. rest. 2.* Infertur tertio, quod carcetratus inquisitus de delicto resistentiæ factæ contra Officialem si allegat nullitatem capturæ est audiendus, & interim est supersedendum in causa resistentiæ, *Pegyer. in decis. 9.* Infertur quarto, quod lis super vna re pendens impedit ingressum liti inter easdem personas super eadem re, *Roi. Gen. in decis. 179.* quemadmodum Reus pro vna, & eadem causa ad diuersa iudicia non est trahendus, aliàs actor suo iure priuatur, *Franc. Marc. in decis. 248. p. 2.* Intelligit si opponatur, aliàs tenet processus coram utroque Iudice, maximè quando Iudices sunt pares, secus in Papa, *idem in dec. 491.* & propterea lite pendente coram vno Iudice, aliter ad illius cognitionem inromittere se non debet, *Capp. dec. 122. Roi. Genens. in decis. 13.* Hinc est, quod in his, & similibus causis exceptio litis pendentiæ admittitur, *Bell. mor. in decis. 46.* quæ liti pendentiæ sola citatione inducitur, *Franc. Marc.*

in d. decis. 248. p. 2. Hinc est, quod processus factus in partibus lite pendente in Curia suprema est nullus, *Mohd. in decis. 320.* Infertur quintò, quod non potest procedi simul, & semel super appellatione ab interlocutoria, & negotio principali, quia sunt causæ præiudiciales, *Franc. Marc. in dec. 177.* Infertur sexto, quod causa privilegiata respectu processus non admittit concursum alterius iudicii, *Ve. all. in d. decis. 22. part. 1.* Infertur septimò, quod petitorium coram Iudice Ecclesiastico intentari non potest quando possessorium coram alio Iudice pender, *Franc. Marc. in d. us. 77.* tandem nota ad materiam, quod propter iudicium vniuersale petitionis hereditatis non sistent iudicia particularia creditorum, & legatariorum, *idem Franc. Marc. in decis. 81. part. 2.*

COLLECT. 1201.

Super l. alio, ff. de alimentis legat.

LOquitur de executoribus non quidem sententiarum, de quibus loquitur, *Barr. in decis. 39.* sed vltimarum voluntatum; pro cuius materiæ dilucidatione Primò animaduerto, quod executor à testatore electus in cuius conscientia, & arbitrio executionem commisit non potest alteri vices suas in hoc committere, *Balb. in decis. 401.* secus si aliquid certum, & determinatum ab ipso testatore commissum fuerit, *Maynard. in decis. 13. lib. 1.* quemadmodum dicimus in casu decisionis *Sayri 3. de offic. delegat.* vbi Episcopus examen sibi commissum à Papa cum clausula, in quo conscientiam tuam oneramus, alteri com-

committere potest. Secundò animaduertendum quod executorum potestas in pluribus consistit. Primò quia tenetur facere inventarium, *Coler. in decis. 4. Papon. lib. 21. tit. 9. ar. 1.* Secundò, quia potest sibi satisfacere, *idem Papon. eodem lib. eodem tit. & ar. 2.* Tertiò, quia eis creditur præstito iuramento super distributione bonorum, *idem Papon. eodem lib. eod. tit. & ar. 8.* Quartò, quia executoribus mortuis, vel absentibus, loco ipsorum debent alij subrogari æquali numero, *Pap. lib. 20. tit. 9. ar. 6.* Quintò, quia deficientibus bonis mobilibus, possunt alienare immobilia bona pro solutione relictorum, *idem ar. 10. ibid.* & numquam valeat dispositio mariti constituentis uxorem suam executricem, videas *Tboming dec. 65.*

COLLECT. 1201.

Super Clementina dispensationem, de iudiciu.

IN causis summariis proceditur simpliciter, de plano, & abique ordine iudiciario, h. d. Ad cuius ornamentum videas *Osasc. in decis. 1. Guid. Pap. in decision. 369. Anton. Fab. in dec. 1. C. de appellat.* ubi etiam refert in Curia Pedemontana omnes causas esse summarias, quæ autem causæ dicantur summarie videas per *Guid. Pap. in decis. 108.* & cinere ista causa sit plenaria, vel summaria, quia ut in ea procedatur summarie solus Princeps committere potest, *Balb. in d. c. 339.* & facit *glos. in i. fin. de hareticis in 8.* & iudicium summarium habet quamplurima privilegia. Primum quia in eo sufficit semiplena probatio, *Osasc. in decis. 38.* Secundo, quia

summarie causæ possunt iuramento partis terminari, si sint modici præiudicii, *Guid. Pap. in decis. 64. in fine.* Tertium, quia testium reprobatio non habet locum in causis summaribus, *Afflic. in decis. 351.* Quartum, quia in causis summaribus iudex ad eius arbitrium potest terminum contrahere, *Pe. all. in decis. 58. part. 3.* non tamen privilegiatur, ut in eis petitione litigantium non sint legi mandæ, *Rot. Gennen. in dec. 155.* Item quia iudicium quantumcumque summarium sit, neque probationes necessarias, neque detentiones excludit, *Franch. Mar. in decis. 714.* & ratio est, quia summaria causa differt tantum ab ordinaria, circa iudicii abbreviationem, non autem circa solemnitates *Put. in decis. 130. lib. 3.* Nota tamen pro huius materie coronide, quod iudex procedens via summaria, potest illa dimissa ad ordinariam conuolare, *Magnum in decis. 117. in fine. ob seru. 7. cent. 6.* quid autem operietur si causa committitur summarie & terminatio non seruatur, vide *Cassad. in decis. 8. de rescriptis, & Rot. in decis. 2. de appellat. in nouum.*

COLLECT. 1203.

Super l. cit. prator, §. debitorem. ff. de his que in fraudem credit.

Debitor suspectus de fuga capi potest nullo iuris ordine seruato, h. d. Amplia primò, ut capi possit etiam à iudice incompetenti, *Mysing obseru. 65. sent. 2.* Amplia secundò, ut non solum fugitiuus, sed etiam præparatus se ad fugam, *Gomez. Lo. in decis. 22.* Amplia tertiò, ut si talis debitor armata manu resistit, vul-

nerari potest, *Gayl. obser. 4.4. li. 2.* Amplia quarto, ut talis apprehensio fieri potest etiam die feriato in honorem Dei, *Rubin. in d. cas. 13.* Nunc limita & primò in casu de *1. Rotæ Genuen. penes Cartar. 111.* ubi fuit dictum, quod debitor à creditore non potest capi uti suspectus, quando debitor præstitit fideiussorem idoneum, & ratio est, quia bona fideiussoris cum bonis principalis confunduntur, *Faber in decis. 1. C. de fideiussor. & facit text. in l. si plures, §. praeiudic. ff. de fideiussor.* Hinc est, quod non est incarcerationandus debitor principalis, quando fideiussor est soluendo, *Valasc. in decis. 11.* Limita secundò si non concurrunt posita per *Afflit. in decis. 170.* Limita tertio quando creditor nolle iurare, *Balb. in decis. 119.*

COLLECT. 1204.

Super 6. si contra quos, ut lite pendente in sexto.

SI beneficiatus contra quem super beneficio litigatur cedat, vel decedat, si alius lite pendente cum superstitite fuerit electus, non valet electio, quem tex. ampliavit, *Rot. in decis. 1. ut lite pendente in nouo*, ut possit sic electus uti intrusus reuocari, nec eidem permittitur dare obiectos, quâ decision. pariter nota ad ampliationem text. in *cap. presentium, de testib.* Nunc limita, & primò ubi lis super possessorio tantum esset, quia tunc non inducit litem pendentiam, nec impedit ordinarium providere, pulchrè *Cassad. in decis. 4. ut lite pendente.* Limita secundò in casu eiusdem in *dec. 5. cod. de re. ubi fuit dictum, quod lis in qua per annos 18. aut 20. vel circa, nihil est actum lis dicitur taliter negle-*

cta, quod non inducit litem pendentiam. Limita tertio in Papa, nam si alter ex litigantibus in Curia super electione, vel etiam beneficio de iure patronatu laicorum moriatur valet prouisio Papæ, licet iuripatronatus non derogat, nec de eo mentionem faciat, ita idem *Cassad. in decis. 3. ut lite pendente.*

COLLECT. 1205.

Super 1. magnam, C. de contrahenda stipulas.

DIES interpellat pro homine, h. d. Amplia, ut non obstante, quod dies fuerit elapsus poterit mora in continenti purgari, *Thessaur. in dec. 77.* Limita tamen conclusionem text. non procedere, quando dilatio esset adeo brevis, ut impossibile esset intra eam expediri actum, ut decisum refert *Thess. in decis. 12.*

COLLECT. 1206.

Super Praemio Rituum M. Curie Vicaria.

STYLUS Curie habet vim legis, h. d. Et propterea infertur, quod eius obseruantia est de substantia, *Balb. in decis. 19.* Infertur secundò, quod sententia lata contra stylum est ipso iure nulla, ut decisum refert *Guid. Pap. in decis. 198.* quam not. ad ampliationem text. in *l. 1. de sententia, & re iudicata* Infertur tertio, quod si stylus contradicit Consuetudini præualet stylus, ut decidit idem *Guid. Pap. in decis. 191.* quam not. ad doctrinam *Bart. in l. de quibus, ff. de legibus.* Infertur quarto ad decisio. eiusd. *Guid. Pap. 151.* quam per te videas.

COLLECT.

COLLECT. 1207.

Super liti pecuniariis ff. de fci iu.

IN causis pecuniariis datur vna dilatio ad probandum, h. d. licet per consuetudinem possit abbreviari dilatio, *Cacbir. in dec. 22.* & ratio est, quia dilatio probationis, est iudici arbitraria, *Frax. Marc. in decis. 36.* Hinc est, quod Iudex ex officio parte non instante potest dilationem concedere, *Ber. in decis. 194.* & impeditur propter iustum timorem ad comparandum in termino poterit Iudex ex integro ad dilationem restituere, *Affl. in dec. 29.* & *Idem in dec. 50.* In pluribus tamen calibus dilatio denegatur, & primò in casu *Cresc. in dec. 1. de dilation.* vbi dilatio est concedenda reo ante terminum ad articulandum, postea verò denegatur. Secundò vbi quis terminum competentem à iure habuit, quia alijs terminus dandus non est, *Brillam. in dec. 427.* Tertiò actori non datur dilatio, quia debet ab initio venire instructus ad causam, *Cassad. in decis. 1. de dilation.* Limita quando reus lite pendente producit ius nouum, quia tunc concedenda est dilatio, *Verall. in decis. 15 par. 1.* & *in decis. 266.* Limita secundò propter inretinendum nouæ personæ petentis admitti pro suo interesse vigore sue specialis commissionis, *Cresc. in dec. 3. de dilation.* Quartò non datur spoliatori, etiam adhuc non probato spolio, *Cassad. in decis. 1. de dilatio. Cresc. in decis. 4. rod. iit.* Quintò denegatur reo ex alio iure venienti quamuis de iur. actori, *Cassad. in de is. 7 rod. iit. Caput aqu. in decis. 160. lib. 1. Cresc. in decis. 5. de dilation.* Sextò denegatur illi, qui commisit causam generaliter super

possessio, & ratio est, vt dixi, quia actor debet venire instructus in iudicio, *Verall. in dec. 263 p. 1.* Septimò dilatio ad probandum vltra tertiam dari non potest, *Benint. in decis. 45. Rota Bononia.* Octauò non datur aduersus gratiam si neutri *Cresc. in de is. 8. de dilation.* Nonò non datur Procuratori ad consulendum principalem monitum ad docendum se paruisse literis pensionis, in quibus est regressus ob non solutionem. *Cresc. cent. in decis. 9. de dilation.* Decimò denegatur reo citato vigore primæ commissionis literis non expeditis, *Cresc. in dec. 6 rod. iit.* Pro coronide tamen huius materie animaduertendum ad nonnulla practicable; & primò, quod Iudex vltra terminum Iuris potest exceptionem dilatoriam admittere, *Cappel. Tholos. in decis. 198.* Secundò, quod omnis dilatio probatoria est peremptoria, *Gayl. obseru. 91. lib. 1.* quemadmodum sunt termini, qui dantur à Rota, *Cresc. in decis. 7. de dilation.* Tertiò, quod vltra tertiam dilationem de iure non datur alia iuxta terminos c. in causis, de testib. licet post lapsam primam dilationem approbandi, admittitur purgatio mortæ, si quis velit incontinenti post ipsam dilationem probare, absq; alia petitione dilationis, *Ball. in dec. 356.* & hæredi de iure communi datur noua dilatio post quartam dilationem concessam defuncto, *Myssing. obseru. 73. cent. 1.*

COLLECT. 1208.

In l. 1. §. 5. qui depositum ff. de falsis.

DE pœna aperientis literas, & reuelantis secreta, hic agitur. Ad cuius ornamentum nota duas Deci-

sioues, Prima est *Vinij* 93. vbi fuit dictum, quod punitur pœna falsi, non autem excommunicationis; vt vulgo solet dici, Secunda est *Anna sing.* 383. vbi fuit decisum tempore D. Petri de Toledo esse pœnam amissionis officij.

COLLECT. 1209.

In casibus, de testibus.

Quarta dilatio non est danda absque solemnitate iuris, h.d. De qua solemnitate videas *text. inc. vltra tertiam, eod. tit. Balb. dec.* 12. Hinc *Benim. decis.* 43. *Rot. Bonon.* censuit dilationem secundam non esse concedendam illi, qui nullam probationem fecerit in prima, & an nouus ludeus nouam dilationem date possit, videas *Capp. Tholos. in decis.* 48. licet post lapsam primam dilationem ad probandum admittatur purgatio moræ, si quis velit incontinenti post ipsam dilationem probare, absque alia petitione dilationis, *Balb. dec.* 356. & ad quartam dilationem impetrandam non sufficit generale mandatũ, *Myssing. obseru.* 73. *cent.* 1. Limita nunc dispositionem *tex. multipliciter*, & primo si probatum fuerit impedimentum propter quod non potuerit probare, quia tunc non solum secunda, & tertia dilatio, sed etiam & quarta potest dari, *Gayl. obseru.* 91. *lib.* 1. Sublimitas in dilatione statutaria, quæ neque augeri, neque minui potest, *Franc. Mar. in dec.* 37. Limita secundò, propter impedimentum iudicis, *Myssing. obseru.* 71. *cent.* 1. Limita tertio in hærede, cui de iure communi datur noua dilatio post quartam dilationem cõcessam defuncto, *Idem cens.* 1. *obser.* 75. Tandem nota, quod in materia dilationis sufficit comparere in extrema

parte termini, & dies termini non computatur in illo, *Guid. Pap. in decis.* 170.

COLLECT. 1210.

In l. de creationibus, C. de Episcopali aud.

Curator non tenetur conficere inuentarium, h.d. prout dicimus pariter in Curatore dato ad litẽ, *Cappell. Tholos. in decis.* 72. & 147. & *Domini de Rot. a dec.* 1. de Iudiciis in nouis, licet teneatur bona sua obligare, & dare fideiussores, ac promittere vtilia facere, & inutilia prætermittere, *Gayl. obseru.* 108. *lib.* 1. debet tamen satisficere *Card. Put. in d. c.* 130. *lib.* 3. *Ioseph. Lyd. in decis.* 48. *Balb. dec.* 142.

COLLECT. 1211.

Super l. tutore, ff. de administr. tutorum.

Tutor administrare prohibetur, nisi ei administratio fuerit decreta, h.d. & ante quã administraret debet nouem requisita solemnina obseruare, de quib. vide per *Capp. in decis.* 50. & *Guid. Pap. in dec.* 330. in qua decretatione haberi debet ratio vtilis sexus, *Franc. Marc. in dec.* 11. *p.* 1. & 471. *p.* 2. Item de eorum potestate fidem facere ante omnia tenentur, *Balb. in dec.* 33. Item inuentarium conficere, *Franc. Marc. in decis.* 131. *p.* 1. quam not. ad *text. in l. tutor qui reperiuntur, ff. de administr. tutor.* an autem tutele cure officium inuitis derur, vide *eundem in dec.* 1219. tenetur tamẽ Tutor creatus per sententiam pendẽte appellatione administrare, alias de damnis, & interesse pupillo tenetur, *Ioan. Pap. li.* 15.

ti. 5. arrefl. 4. Ad materiam nota quod iis debeat dari Tutor vel Curator bonis, qui eorum futurus est hæres, *Gomiz. Lro in decis. 29.* & tutela magis personis, quam bonis datur *Parisiens. in decis. 29.* & *Boer. in decis. 88.*

COLLECT. 1212.

Super eorum haberet, de eo, qui duxit in vxor.

Spurio etiam ex damnato coitu debentur alimenta ex æquitate Canonica, h. d. Amplia primò vt legari ei quoque possit, dummodo nō sit conceptus ex coitu punibili per leges ciuiles, *Anton. Fab. in decis. 8. C. de naturalib. liberis,* & ratio est, quia spuriis relinqui potest in causa alimentorum, *Gayll. obs. 7. 88. lib. 2.* & de tali relicto non detrahitur Falcidia, *Cappyc. in dec. 164. & facit text. in l. diu. ff. de alimentis legatis;* Amplia secundo præfatum onus transire etiam in hæredes partis, *de Franch. in decis. 173.* quicquid dicat *Cappyc. in decis. 144.* Nunc limita & primò si aliunde alimenta haberet, quia tunc illa à Patre non debentur, *Tbiffaut. in decis. 211. Gayll. d. obs. 88.* Limita secundo quando posset viuere ex aliqua arte, *Pe ruz de Benint. in dec. 22. Ro. Bonenim.* Limita tertio, extra benignitatem Canonicam, *Cassad. d. cis. 1. de successione ab intestato;* Limita quarto, vt nil relinqui possit vltra metam alimentorum, *Mohed. in d. cis. 178.* Limita quintò si filius esset increatus, *Franc. Mar. in decis. 458 p. 2.*

COLLECT. 1213.

Super c. 2. de Clericis coniugatis.

Scripsi aliàs in Collect. super c. 3. *cod. tit. in mat. vacationis beneficiorum;* Addo hic aliqua ex quibus vacat ipso iure beneficium, & primò per matrimonium per verba de præfenti contractum *Rot. in decis. 1. de sponsalibus in nouis, & decis. 21. de probat. in Antiq. Cappell. Tblos. in decis. 239. Put. decis. 459. lib. 2. Caput aquens. in decis. 115. par. 1.* quod amplia etiam si matrimonium esset de iure nullum, veluti quia contraxit in impudere, & ex alio defectu, *Rot. in decis. 1. & 2. de sponsal.* Secundò per non promotionem, nam quando obtinens Ecclesiam Parochialem non promouetur infra annum ad Sacerdotium, tunc elapso anno vacat ipso iure beneficium Parochiale, *Rot. dec. 38. de prebend. in antiquis. & in decis. 6. de rerum permutatione,* & facit text. in cap. licet Canon. de elect. in 6. Tertiò per translationem Prælati ad aliam Ecclesiam, quia prima vacat, *Maynard. in dec. 22.* Intellige tamè dummodo prius sint expeditæ literæ secundæ Prælaturæ, & ostensæ Capitulo, vt fuit resolutum in vna *Burgen. Canoniarum 3. Iunij 1584. coram Lancelotto,* vbi fuit reprobata opinio tenentium, quod sola expeditio litterarum sufficeret, & sola scientia, absque præsentatione in Capitulo facta. Quarta si electus infra mensem tempore electionis ei præsentare, non consenserit electioni, *Rot. in decis. 7. de elect. in nouis.* Quintò si electus ante confirmationem per se, vel per alium ingesserit, vel administrauerit, nam eo ipso priuatur iure sibi quasito, & beneficium vacat iuxta terminos *c. auaritia. de elect. in 6. Crescem. in dec. 6. de Insuper Rot. iuncta additione Papaz. in decis. 6. in nouis. Rot. Diuers. decis. 83. par. 3. Put. in decis. 43. lib. 3. Rot. collect.*

à *Farinae. decis. 514.* Sexto per promotionem ad Episcopatum post ademptionem possessionis *Caputaq. in decis. 403. 304. 394. & 400. p. 2. Achill. de Grass. in dec. 2. de elect.* Septimo quando beneficium violenter occupatur, veluti si quis ingreditur possessionem beneficij, nam eo ipso perditus, quod ad illud habebat, & vacat ipso iure, *Rot. decis. 3. de prabend. Bignes. decis. 3. in antiquiorib. eodem tit.* Octavo per violationem sequestri impositi vigore sententiæ diffinitivæ in Romana Curia prolatae in causâ beneficiâli, *Mohed. in dec. 2. de sequest. poss. & facit text. in clement. v. xic. eo. tit.* Limita quando sequestrium fuisse appositum propter offensam Iudicis, *Mohed. decis. 1. cit. tit.* Nonò vacat ipso iure beneficium per crimē regalis simoniæ commissæ, *Cassad. decis. 5. de simonia, Caputaquens. in decis. 201. par. 1. & decis. 238. p. 3. Rot. divers. 405. par. 1.* Limita in simonia commensionali, quæ inhabilem reddit ad beneficia obtinenda, non autem inducit vacationem obtentorum, *Rot. decis. 80. lib. 2. Verall. in dec. 250. p. 2. Crescent. decis. 3. de simonia, Achill. de Grass. in decis. 2. eod. tit.* quas omnes videas ad mat. extrauag. cum detestabile. Decimò ob non publicationem resignationis iuxta formam *Constitutionis Gregor. XIII. Cassad. decis. 5. de prabend. Rot. Divers. decis. 205. par. 3.* Undecimo per dispositionem, & privationem, *Caputaquens. in decis. 64. p. 1. decis. 48. 325. & 327. p. 3.* Duodecimò per apprehensionem possessionis de beneficio collato à Papa ante litterarum expeditionem, *Rot. decis. 205. par. 1. divers. & hodie habemus Constitutionem Julij III. Decimotertiò vacant ipso iure beneficia offendentium ligantes in Romana Curia,*

Pot. decis. 102. 103. & 104. lib. 1. Rota decis. 166. p. 1. Divers. Decimoquarto vacat ipso iure per confidentiam. Balb. decis. 129.

COLLECT. 1114.

In l. vitrum, C. vbi pupillus educari d. bee.

EDUCATIO pupillorum est arbitria, h. d. Sed an educari possit penes matrem, videas *Afflic. in decis. 183.* & an à voluntate testatoris recedatur circa educationem, vide *Grammat. in decis. 55.* non tamen educari debet penes tutorem, *Balb. in decis. 22.* Intellige si sit sibi substitutus propter spem successionis, quia spes substitutionis futuræ vorum inducit captandæ mortis, *Gurd. Pap. in decis. 539.* Item nec penes vitricum, *Maynard. in decis. 29. lib. 3.* nec penes matrem transeuntem ad secunda vota, quia lex diffidit de ipsa, tamen debet admitti ad probandam bonam tractationem, *Franch. Marc. in decis. 131.* licet quandoque educantur penes ipsam transeuntem ad secundum matrimonium, *idem in dec. 592. p. 2. de Franch. in decis. 350.* & qualiter probetur alimenta fuisse præstita, videas *Ioseph. Ludou. decis. Lacan. 42.* Ad materiam videas pulchram *decis. Ant. Fab. 1. C. vbi pupillus educari debet, & Afflic. in decis. 185.*

COLLECT. 1215.

In l. iure nostro, ff. de testament. tutel.

MATER non potest esse tutrix testamentaria, nec à Iudice confirmata, hodie vè limitatur iste text.

per

per *Auth. matri & aui*, C. quando ma-
lier tutelæ officio fungi potest, & ultra ibi
notata. Animaduertio primò hic,
quod Pater naturalis filius matrem
tutricem dare potest, *Fran. Marc. decis.*
11. & an eo casu teneatur renunciare
Velleiano, & secundis nuptiis tradite
Put. decis. 427. *lib. 2.* & tutricem ma-
trem facit testator relinquendo filios
in eius potestate, *Boer. decis.* 124. &
mater minor 15. annis constituta tu-
trix in testamento, potest exercere
officium tutelæ suorum liberorum,
non obstante minori ætate, *Papon. lib.*
15. tit. 5. arrest. 3. Boer. cit. decis. 124. quo-
modo autem intelligatur, quod ma-
ter præfertur legitimis, videas *Afflic.*
decis. 281. *Guid. Pap. decis.* 339. Ad ma-
ternam *Fran. Marc. decis.* 75. *part. 2.* &
an Auus paternus volens tutelam
nepotis præferatur matri videas de
Franch. decis. 10.

COLLECT. 1216.

Super c. in tribus, §. t. ante de consecrat.
dist. 1.

Episopus non potest concedere
licentiam obseruandi Sanctissim-
um Eucharistiæ Sacramentum in
Ecclesia non parochiali pro adnota-
tione populi, h. d. Requiritur enim
licentia Summi Pontificis, vt colligitur
ex *decis. Rubin.* 29. Limitatur ta-
men pro infirmis, & obseruari po-
test die, nocteque ex c. *presbyter. eadem*
distinct. Pro cuius materiæ ornamen-
to nota duas Sacre Congregationis
declarationes; Fuit enim primò du-
bitatum an Episcopus possit conce-
dere præfatam licentiam; Secundo
supposito, quod Episcopus concess-
erit an successor potuerit illà reuo-
care. Ad primum Sacra Congregatio
respondit infra scriptis verbis id non

posse concedi ab Ordinario, sed re-
quiri licentiam Sedis Apostolicæ.
Ad secundum respondit huiusmodi
licentiam fuisse nullam, ac propterea
ei non esse deferendam, nec esse ne-
cessariam reuocationem.

COLLECT. 1217.

Super c. cum in illis, de præbend. in 6.

Beneficiorum appellatione cu-
rata non veniunt, h. d. Hinc est,
quod si in impetitione beneficij nõ
fit mentio, quod sit Curatum est ipso
iure nullum, *Rot. decis.* 1. de offic. *Archipresb.*
vnde in expectatiuis literis, vt
beneficia curata comprehendantur,
adiici solet clausula cum cura, & abs-
que cura, vt testatur *Balb. in decis.* 323.
quamuis in dubio beneficium non
præsumatur curatum, sed simplex,
Bellamer. decis. 676. *Rota decis.* 7. *part. 1.*
diuers. & fuit resolutum in vna *Pam-
philonis. Prioratus* 21. Iunij 1599. coram
Pamphilio. & ratio est, quia benefi-
cium Curatum habet magnam præ-
minentiam ex *decisione Rotæ* t. de offic.
Archipresb. Curæ namque exercitium
continet in se magnum periculum
cùm sit ars actuum c. cum sit ars de atat.
& qualiter. & *Maynard. decis.* 13. Amplia
text. vt beneficiorum appellatione
non veniat Curatum, quamuis gra-
tia sit ex metu proprio, quia licet mo-
tus proprius excludat subreptionem,
Rot. decis. 7. de præbend. in non. & 29. eo-
dem titulo, & 71. de præscript. in anrig.
Anton. Faber decis. 1. C. de diuers. rescri-
ptis, & *decis.* 22. *cod. tit. Put. decis.* 307.
libro 1. non tamen ampliat gratiam,
vt beneficium Curatum compre-
hendatur ex *decis. Rot.* 7. *cit. tit. idcirco*
die 12. Aprilis 1542. in vna *Pachiana pen-
sionis* fuit resolutum, teste *Put. in decis.*
301. & 307. *lib. 1.* quod Collatio de

Cappella Ecclesiæ Collegiariæ facta ab Ordinatione non intelligitur de Ecclesia Curata, & hoc per text. nostrum, licet etiam dispensatus ad beneficia quæcunque non intelligitur dispensatus ad beneficium Curatum, nisi expressè in supplicatione de Curato fiat mentio, *Balb. dec. 22. nisi extingueretur æquipollens necessarium ad curam, Rot. dec. 13. de prebend. in antiquior. vel dictio aliqua vniuersalis, Crescent. in dictione 1. de privileg. Cesar. de Grassi. d. c. 1. sed. tit.*

COLLECT. 1218.

Super l. 1. ff. ad Turpillianum.

Instigator calumniosè accusationem instigans incidit hoc in Senatusconsultum, quemadmodum ille, qui falsam accusationem dictauit, *Franc. Marc. in decis. 902. par. 2. licet & is, qui accusauit aliquem de prodicione, si postea in tortura asserit falsam esse accusationem, dicens se fecisse aliquo instigante plecti debet pœna mortis, Rot. Auenionen. decis. 28. diuers. quia pœna Turpilliani est similitudo supplicij, Franc. Marc. dec. 657. & in publicis delictis est quinque librarum auti, & irrogationis infamiz, idem in decis. 114. p. 2. Immo Iudex si non puniit denunciantem, & suam denunciationem minimè probatam, puniatur ipse, *Gramm. in decis. 39. qui quandoque potest in expensis condemnari, Cappell. Thol. in decis. 7. Intellige in instigatione speciali, non autem generali, nec talis accusator seu instigator, qui tenetur ad expensas, potest declinare iurisdictionem Iudicis, coram quo fuit agitarum iudicium accusationis, Papon. lib. 7. tit. 7. ar. est. 10. Amplius secundò etiam in insti-**

gatore in actis non nominato, *Idem in lib. 24. tit. 1. ar. 2. Nunc limita, tex. & primò si accusator seu instigator haberet pro se aliqua euidentia indicia, sed quæ sufficiant, ne quis incidat in Turpillianum, videas Franc. Marc. in decis. 440. p. 2. Limita secundò in eo, qui per modum exceptionis crimen proposuit, licet illud non probauerit, *Cappell. Thol. in dec. 410. Limita tertio, inter personas coniunctas, & an, & quando liceat desistere ab accusatione, videas Franc. Marc. in decis. 414. Limita quartò in Regno Franciæ, in quo potest quis impunè ab accusatione recedere, Papon. li. 23. tit. fin. ar. 3. licet alias puniatur quis eo ipso, quod deficit in probando, quia videtur calumniari, *Ro. Bononiens. decis. 45. Limita quintò in eo, qui ductus fuerit calore iracundiæ ad accusandum, quia licet defecerit in probatione, non tamen incidit in pœnas huius tit. Franc. Marc. dec. 693. nec facit litem suam, idem in decis. 199. p. 2. Ad materiam vide eundem in dictione. 293. part. 2.***

COLLECT. 1219.

Ad l. 1. C. de accusationib.

Ad ornatum huius legis, & totius Rubricæ noto quod nonnulla sunt concurrentia, ut valeat accusatio, & primo, ut præcedat inscriptio, licet secus sit in denunciatione, *Gramm. in decis. 39. Secundò, quod in libello accusatorio, adiciatur locus & tempus, Balb. in dictione. 401. & 402. aliàs censetur ineptus, Mynsing. obseru. 32. cent. 2. & id quod diximus in primo requisito de pœna talionis, hodie non est in vñ in Regno Franciæ, Papon. libro 24. tituli. ar. 3.*

Tertio,

Tertio, vt accusatus, non reaccuset suum Aduersarium de pari, vel de maiori crimine, *Gramm. decis. 53.* licet aliter seruetur in Regno Franciæ, *Papon. lib. 24. tit. 1. arresst. 7.* Quarto requiritur, quod accusans sit talis, cui non prohibeatur accusatio. prohibetur enim primò inimico capitali, *Franc. Marc. decis. 655 & seq.* Secundò contra formam Statuti, *Cauall. decis. 13. de iudicio.* Tertio vxori de morte viri, existentibus filiis occisi, de *Franc. decis. 383. part. 2. Papon. lib. 24. tit. 1. arresst. 5.* Quarto hæredi de morte defuncti in Regno Franciæ, *Idem lib. 24. arresst. 6.* Quintò vxori contra matrum de adulterio, *Idem lib. 25. tit. 2. arresst. 6.* Sexto famulo contra Dominum, *Idem eodem lib. tit. 2. arresst. 5.*

COLLECT. 1220.

Super l. si mandasti. ff. mandati.

Reuocatio Procuratoris non intimata non releuat, h. d. & ita refert decisum in *Rot. Aragoniæ* testatur, *Martinus Monter. in decis. 43.* verum quando agitur solum de damno, aut præiudicio constituentis, non est necessaria intimatio reuocationis, aut pœnitentiæ, *Rot. decis. 11. de procurator. Cassad. decis. 2. de appell. Capiteaq. decis. 124. part. 1. & decis. 110. part. 2.* quæ omnes faciunt ad ornatum text. in *clen. vnica de renunciat.*

COLLECT. 1221.

In §. aliud quoque Capitulum. in Auth. vñ. de appell. cog.

Enumeratur quatuordecim causæ, ex quibus filius exheredari possit, licet *Rot. diuers. decis. 61.* dicat, quod in aliis casibus similibus pote-

rit filius exheredari, quemadmodum adulterij crimen iustam præbeat exheredandi causam, *Osasc. dec. 124.* Item facta exheredatio aliqua causa existente vera, de expressis in exheredatione, *Mohr. deci. 241.* Item si filius non præstiterit auxilium Patri captiuo, vel in carcere detento, *Papo. lib. 7. tit. 1. arresst. 3.*

COLLECT. 1222.

Super c. quanto, de iur. iurando.

Ad ornamentum huius tex. qui loquitur de monetarum æstimatione, Nota, quod monetam non debet Princeps facere ruinoris valoris, in forma, eo quod est in massa, expensis deductis, *Fran. Marc. in deci. 52.* ob id quod expensæ sunt faciendæ de publico, *Affl. in decis. 90.* licet solus Princeps possit mutare valorem monetarum, *B. gr. in decis. 127. & Franc. Marc. in decis. cit. 152.* nec Magistri monetarum possint minuere monetam, & contra facientes puniuntur, *Idem Fran. Marc. in decis. 87. & 260. part. 2.* & quot modis dicatur moneta fraudari, vide eundem in *decis. 186. part. 1. & in decis. 87. part. 2.* Nota secundò, quod Princeps non potest reprobare cursum monetæ alterius Patriæ, *Idem Fran. Marc. in decis. 614. part. 2.*

COLLECT. 1223.

Super c. cum Canonici de consensu.

Solutio debet fieri de pecunia antiqua, & sic quæ curiebat tempore contractus. Limita vbi antiqua moneta esset mutata, quia tunc soluitur eius æstimatio, *Affl. decisio- ne 90.* Sublimita nisi aliter se habeat

consuetudo, idem *Afflic.* in *decis.* 94. *Beninten. decisio* 19. *Rota Genuen. decis.* 119. *Guid. Pap. decis.* 493. *Puteu. decis.* 149. *lib. 2. Canale. decisio* 16 de *contra-*
dict. part. 2. Gaylabser. 73. lib. 2. Mysing-
obser. 1. cent. 4. Limita conclusionem
in credito viuario, *Thef. in decis.* 174.
Limita secundo, quando pecunia re-
probatur in totum, & in perpetuum,
quia tunc non soluitur de antiqua,
sed est soluenda aestimatio in noua
pecunia, *Bger. in decis.* 327. *B. h. decisio*
ne 100. quemadmodum dicimus de
solutione census, seu Canonis, quæ
fieri debet antiqua, aut de noua ad
aestimationem antiquæ *Guid. Pap. in*
dec. 493. *Franc. Marc. decis.* 432. *part. 2.*
Nota tamen, quod pecunia æte-
viata, non venit in solutionem argen-
teæ, nec cogendus est quis eam reci-
pere, *Rot. Auenion. decis.* 41. *diuers. Papou.*
lib. 10. tit. 5. arrest. 2. Et ad materiam
videas *Franc. Marc. in decis.* 614. *part. 2.*
Ioan. Gall. in decis. 302. *diuers.*

COLLECT. 1124.

Super c. 1. de cognat. spiritual.

PER Sacramentum baptismi con-
trahitur compaternitas spirita-
lis, h. d. Verum vt conclusio hæc pro-
cedat nonnulla concurrere debent;
Primo, quod tenens non sit infans;
tamen si esset doli capax compater-
nitatem spiritualement contrahere pos-
set, *Sayr. decisio* 1. de *cognat. spiritual.*
Seraphin. decis. 399. Secundo requiri-
tur, quod per semetipsum quis te-
neat, hinc est, quod compaternitas
spiritualis non potest per procurato-
rem contrahi, vt *decisum* refert *Cap-*
pell Tholos. decis. 157. quam nota ad di-
ctum Archidiacon. communiter re-
cept. in *fin. sed. tit. in* 6. Tertiò requi-

ritur tactus, vt fuit in *Rot. resolutum*
in *rua. matrimo. h. Venetiarum* 19. Fe-
bruarij 1552. coram Accorambono vt re-
fert *Verall. decis.* 164. *part. 1.* qui contra-
ctus dicitur esse de substantia, ita
quod si defecit non contrahitur
compaternitas, idem *Caputaq. in decis.*
246. *part. 3.* Quarto requiritur, vt vnus
sit patrinus, *Balb. decis.* 99. & est fan-
citur per *Concil. Trident. sess.* 24. *c. 2. de*
reformat. matrim. tamen si plures pa-
trini admittantur, omnes cognatio-
nem contrahunt cum reg. iuris: Mul-
ta facta tenent *Sayr. decis.* 4. de *cognat.*
spiritual. Quinto, vt patrinus sit ma-
ior baptizato, licet contrarium asse-
rat *decisum* idem *Sayr. in d. decis.* 4.
eodem tit.

COLLECT. 1125.

Ad Rubr. vt lite pendente.

Scripti nonnulla in *Collect.* 139 in
imat. quando lis dicatur pendere,
vbi quoque reportavi effectus, qui
ex ea prouenire solent, hic tamen ali-
qua magis ad praxim accideria inse-
rere volui, & præsertim ea, quæ con-
stituunt beneficium litigiosum, &
primo animaduertendum, quod lis
super possessione rei, non facit ipsam
rem litigiosam, sed possessionem
dumtaxat, *Cassat. decis.* 6. de *rescript.*
Franc. Marc. decis. 76. *Cassat. decis.* 4. *vt*
litigioso *Osasib. decis.* 144. *Per. de Be-*
mina decis. 44. *R. 1. Binomia*, & è contra
lis super proprietate non facit rem
litigiosam super possessione, *Ios. Lord.*
decis. 68. *Perns.* ad illud tamen si lis su-
per fructibus constituit beneficium
litigiosum est solemnis *decisum* *Gay.*
38. per quam est resolutum, quod
vt intrompatur possessio pacifi-
ca, necesse est, vt sublequatur inter-
ruptio

terruptio possessionis, & fructuum. Secundo efficitur litigiosum beneficium si est concessa causa à principio tam super spolio, quàm super toto negotio principali, *Verall dec. 177. part. 1.* Item fit etiam litigiosum impetratione commissionis, *M. h. d. dec. 16.* Quarto licet lis super priuatione beneficii ipsi non constituat litigiosum, tamen illud facit sententia, *Pus. decif. 496. lib. 1.* Animaduertendum secundò, quod licet beneficium dicatur litigiosum respectu Ordinarii, qui non potest de illo providere, tamen illa lis non nocet rectro, nisi adesset fraus inter litigantem, & tertium, *M. h. d. decif. 105.* quid autem si beneficium litigiosum transferatur in alium, videas *Dominos de Rota decif. 1. & seq. vt lte pend. in antiq.*

COLLECT. 1226.

*Super Capitulo cum Ecclesia Sutrina.
De causa possessionis.*

SCripti aliàs super hoc textu in Smateria quasi possessionis; Ponderando nunc eundem textum in verbo vltimo, & immediato; Constituo Regulam, quæ est in beneficialibus, vltimum statum esse attendendum; Hanc conclusionem passim Rota tenet, vt in *decif. 24. num. 2. de preben. in nouis. & in decif. 49. de rescript. in antiq.* Ex qua infero primo, quod beneficium ex vltimo eius statu collatum potius, quàm manuale præsumitur, videlicet si habeat Rectorem perpetuum, quia beneficium habens Rectorem perpetuum, non potest dici de menta, ita tenuit Rota in vna *Tarufina parochialis 27. Nouembrii 1602. coram Ludouiso, Cassad. decif. 12. de preben. & iterum Rota in vna Par-*

*men. prioratus 14. April. 1600. coram Penia; Infero secundo, quod ad cognoscendum, an Capella sit beneficium Ecclesiasticum conferibile, vel potius Oratorium simplex, vltimus eius status inspicitur, Cassad. decif. 4. numero 7. de preben. in decisione 7. num. 7. de iur. patron. & tenuit Rota in vna Volaterrana Cappella. 6. Nouemb. 1594. coram Seraphino; quæ limitata fuit ab eadem Rota in vna *Perrusina S. Maria d. Nue 30. April. 1599 coram Pamphilio; Infero tertio quod præsentatus ab eo, qui habet pro se vltimum statum præsentandi præfertur præsentato à vero patrono, Rota decif. 14. de iure patronat. in antiq. Pus. decif. 189. lib. 1.* Quod Amplia procedere etiam in electione, quia electus ab eo, qui est in quasi possessione eligendi, est legitimè electus, & præfertur cuicumque alteri; *Balb. decif. 25.* Amplia secundo procedere etiam in collatione beneficii Rota decif. 49. de rescript. in antiq. *Puricm decif. 106. lib. 1. Rota decisione 6. numero 1. de iur. patronat. in nouis, aliquid per Cassador. decif. 6. de Pension. & ratio est quia cum collatio, & præsentatio sint de fructibus iuris conferendi propterea ad possessorem spectant, vt fuit late resolutum in Rota in vna *Braccasen. Monasterij 4. Maij 1598. coram Lancello; Nunc Amplia supra dictam Regulam, scilicet quod vltimus status beneficii sit attendendus etiam si de vltimo statu secularitatis non constet, M. h. d. decif. 8. de prim. g. Tanti in decif. 1. & fuit sepius resolutum in Rota, & signanter in vna *P. 4. centin. beneficij 19. Nouembrii 1599. coram Pamphilio; Amplia secundo etiam si vltimus status non esset præscriptus, vt fuit dictum in vna *Ferrarien. prioratus 17. Martij 1608. & pro-*****

batur in *decif. 2. de prob. in nouis*; Amplia tertiò vt procedat etiam si non constar de ultimo statu, nisi per vnicum actum, vt tenuit *Rota in supra allegata Braccaren. 4. Maij 1598. coram Lancelletto*; Limita quando actus esset admissus cum clausula, sine præiudicio; *Pur. decif. 188. lib. 2. & fuit dictum in vna Maiergen. lura paronatus 1587 coram Bubalo*; Amplia quarto huiusmodi vltimum statum non mutari per prouisiones Apostolicas, *Bellam. decif. 107. & in decif. 212. Achill. de Grass in decisione 13. de iure patronat. Quod multò magis procedit in collationibus inferioris vt fuit dictum in vna Yercellens. parochialis 13. Ianuar. 1606. coram Marquencontio*; Amplia quinto procedere etiam lite pendente, quia præferri debet is, qui habet vltimum statum pro se, *Rota d. cis. 49. de rescript. in antiq. quod procedere etiam in iure patronatus voluit Crescent. in decif. 8. & 10. de iur. patron. & fuit decifum in vna Pampilonen. 21. Maij 1603. coram Lancelletto*; Nunc limita quando constaret de mala fide possidentis *Rota dec. 7. de iure patrona. Limita secundo in actibus negatiuis, in quibus non datur status in his præsertim, quæ sunt meræ facultatis, Caputaquens. decif. 306. part. 1. Limita tertiò quando adsunt duæ possessiones ambe compassibiles, quia tunc non vltima tantum, sed vtraque est attendenda, Benintend. decif. 23. Limita quarto quando in contrarium de proprietate beneficij apparet, quia tunc vltimus status possessionis non attenditur, *Paulus d. cis. 47. & fuit resolutum in Compostellana parochialis 16. Ian. 1595. coram Blanchetto. Et quomodo constare debeat de proprietate videas Bellam. decif. 103. & Rotam**

in vna parochial. Valentin. 26. Ianuar. 1582. coram Seraphino.

COLLECT. 1227.

Ad Bartolum in l. 1. C. de offit. præf. & P. b.

Illud etiam vnanimi Doctorum I consensu receptum esse scimus, quod iurisdicctio data inferiori in dubio censetur tributa cumulatiuè ad iudices ordinarios, non autem priuatiuè, & hæc est communis opinio, quam tradit *Bartolus hic*; Limita primo, vt locum non habeat in iurisdictione acquisita per præscriptiōnem, quæ intelligitur priuatiuè, ad iudicem ordinarium, *Balb. decif. 13. & tenuit Rota in vna Burgen. iurisdicctio. 2. Decemb. 1585. coram Seraphin.* Limita secundo quotiescunque iurisdicctio esset concessa fauore personæ, in quam exerceri debet, & fauor ipsius sit, non habere plures, qui eam exerceant, *Afflict. decif. 4. Limita tertiò existente consuetudine in contrarium, Thoming. decif. 90. Sed quarto num præfata conclusio principalis, procedat in Episcopo, & Rot. Farin. in decif. 30. asserit affirmatiuè vbi tenuit, vt conclusio præfata procedat etiam si iurisdictione competeret Prælato inferiori, vt fuit resolutum per Rot. in vna Abul. 10. Nouem. 1600. coram Ludouiso, vbi facultas visitandi Prælato inferiori ex fundatione competebar, & tamen fuit dictum, quod non intelligebatur adempta facultas visitandi tributa Episcopo ex dispositione *Concilij Tridentini sess. 22. cap. 8. de reform.* cum intelligi debeat cumulatiuè, non priuatiuè ad Episcopum contra quem debet esse expressa prohibitio, vt etiam censuit*

SAGTA

Sacra Congregatio eiusdem Concilij.

COLLECT. 1228.

Super c. 1. §. Hanc autem, & ibi G. min. de censurâ in 6.

Communis & trita conclusio est, quod Episcopus de iure cōmuni habet intentionem fundatam, ut possit visitare omnes Ecclesias sibi subiectas ut hic, & subiectæ præsumuntur, quæcūque existentes in sua Diocesi, *Rota decis. 186. part. 1. diuers. quinquimò propria auctoritate visitare potest etiam Ecclesias exemptas, quando non habent specialem exemptionem quoad visitationem, Rub. decis. 23. & ratio est, quia exemptio à visitatione non comprehenditur sub generali concessione exemptionum, Rot. decis. 1. de censib. in antiq. Achill. de Grass. decis. 2. de exemp. Rota diuers. decis. 186. part. 1.* Hinc est quod si Ecclesia fuerit particulariter exempta, quoad visitationem, Episcopus illam visitare nequit, *idem decis. 1. de exemp. Achil. de Grass. decis. 15. de priuil.* Et procedit etiam in Ecclesiam illi unitam *Put. decis. 115. lib. 3. & fuit late resolutum in Rota in vna Piseren. seu nullius iurisdictionis 7 Maij 1582. coram Gysio, sed istud intelligi debet quoad potestatem ordinariam, secus quoad delegatam, nam hodie ex dispositione Sacri Conc. Trid. Ordinarij locorū possunt, ac debent singulis annis visitare quomodo libet etiam exemptas tanquam Sedis Apostolicæ delegati, ut in sess. 7. de Ref. c. 8. & probat Rauden. decis. 35. quæ constitutio conciliaris locum habet quamvis facultas visitandi in fundatione Prælato inferiori sit concessa, quia non ob id censetur adempta facultas tributa Episcopo ex di-*

spositione eiusdem Concilij, cum intelligi debeat emulatioe, non priuatine ad Episcopum contra quem debet esse expressa prohibitio, ut tenuit *Rot. in vna Abulen. inru visitandi 10. Nouemb. 1600. coram Ludouiso, & ita censuit Sacra congregatio Concilij, quinquimò licet Episcopus habeat visitare cum aliquibus Canonicis assistentibus eligendis à capitulo vigore Concil. Trid. sess. 6. c. 4. non propterea tenetur adhibere consilium vel consensum, ut tenuit *Rot. in vna Berden visitationis 13. Nouemb. 1602. coram Iusto, & Rota collecta à Farin. decis. 15.* Amplius conclusionem principalem procedere etiam in inferioribus Episcoporum habentibus iura ordinariorum, *Sayr. decis. 9. dispensal. & tenuit Rot. in vna nullius iurisdictionis 3. Octobr. 1589. coram Gysio, & iterum in vna Salam iurisd. 3. Octobr. 1579. coram Sera.* in qua fuit dictum quod Concilium in c. 8. sess. 7. disponens, quod Episcopi Ecclesias exemptas auctoritate Apostolica visitare teneantur habet locum etiam in inferioribus; Sed quæritur hic opportunè numquid Capitulum sede vacante possit visitare Ecclesias subiectas Episcopatu, & Rota in vna *Bur. iuris visitandi 1. Iun. 1598. coram Orano* tenuit quod sic, & prædicta locum habent etiam quando datur quasi Sedis Episcopalis vacatio, ut puta Episcopo ab hostibus, vel paganis capto, ut fuit dictum in eadem *Bürgen. 10. Martij 1597. coram Orano per Siff. in c. si Episcopus de supplen. negl. pral in 6 & hæc nota adg. in clem. in verbo capituli de heret.**

COLLECT. 1229.

Ad Glossam in Clementina Dudum; in verbo presentare. de se. pulari.

De absente Clerico presentatio fieri non potest, h. d. & c. communis opinio secundum *de iur. meam* 39. & ita tenuit *Rota in Archiepiscopo de iure patron.* Limitatur primo hac conclusio, ut non procedat, quando presentatio a presentato iuxta tempus datum, ad presentandum ratificata fuit, *Rota d. decis. 3. de iur. patron. in nouu.* & fuit dictum in vna *Macer. c. n. 10. Junij 1600. coram Mantica*; Limitatur secundo, ut non procedat ubi aliis presentatus est taliter notus habente illum instituere; vnde examinatione non regit, ut tenuit *Rota in vna Valentini. beneficij 16. Maij 1583. coram Cardinali Lancellotto*, & in vna *Regien. beneficij 14. Decembrij 1587. coram Pamphilio*; Hanc limitationem intellige sequura acceptance presentati, infra tempus, & admissione Ordinarij, secus est si predicta non concurrunt, quia tunc presentatio non suffragatur, & ratio est, quia examinatio est omnino necessaria, & notitia non sufficit, *Guidobonu decis. 70.* & tenuit *Rota in vna Affricenf. parochiali 11. Maij 1587. coram Giffio*; Limitatur tertio, ut quamvis presentatio facta de absente Clerico regulariter non valet, tamen nominatio facta erit valida, etiam si fieret de non clerico, quod nota summo per se, scilicet quod nominatio facta per patronos latoos etiam de non clerico ad beneficium sit valida, ut tenuit *Rota in vna Burgen. Abbatis 19. Decemb. 1588. coram Poma.* ubi ad iura in c. *sacramenta de electione*, & ad doctrinam Lambertini dicentia presentationem de laico factam, esse nullam, fuit responsum, quod sunt intelligenda de presentatione proprie dicta, quae tunc fit, cum presentatus coram Ordinario personaliter substituitur ab eo institu-

tionem acceptutus, iuxta decisionem pulcherrimam *Achill. de Gass. 12. de iur. patr.* Et ad materiam, quod clericus absens presentari non possit, videas *Rot. decis. 4. de iur. patro. de Gass. de. is. 135. nu. 4. de Amato decis. 4. nu. 24.* & in terminis *Mastrilli. in decis. Rota Sicilia 2. per totam part. 1.*

COLLECT.

Ad stylium Vrbis.

Quando dubitatur de scriptura Notarij, an sit scripta, vel subscripta eius manu iuxta stylum Curiae in urbe, habetur pro plene cognita, quando testes deponunt se cognoscere manum, vel scripturam, & personam scribentis secundum *Vestrum in prax. lib. 6. c. 1. num. 8.* & ita pluries decidit *Rota*, ut patet in *decis. 554. & 709. in antiq.* & inter impressas diversorum *decis. 124. nu. 2. part. 2.* praesertim ubi sunt instrumenta de partibus, quia non possunt in Curia reperiri testes, qui deponant vidisse illum scribere illud instrumentum, de cuius recognitione agitur *Caputa. decis. 27. lib. 1. in manuscriptis*, qui refert ita tentum in quadam *Maorigen. coram Augustino.*

Si autem testes sint mortui, nunc pro recognitione cum alijs instrumentis ab eo subscriptis facienda Comparatio iuxta l. *comparationes. C. de fid. instrum. Joseph. Ludov. decis. 10.* & ita fuit decisa in *Rota Romana in vna Romana de fidei commissu de Gallis anno 1586. coram Platto.* Est tamen in hac materia aduertendum, quod is, qui intendit facere recognitionem, debet probare, quod scriptura, ad quam fit comparatio sit certa, illius Notarij, ut tenuit *Rota in vna Bona-*

nien.

nienf. de Maluetis 25. May 1587. coram Platto, & prædicta locum habent, nisi agatur de transumpto antiquo, quia tunc recognitio non est necessaria ex vi antiquitatis temporis. Put. decif. 359. lib. 2. & fuit resolutum in Rota in vna Caserrana beneficij 13. May 1598. coram Penia, vel saltem ex stylo Rotæ sufficit recognitio facta etiam inter alias personas, vt per Mohedan. decif. 178. Card. Put. 08. & idem in dec. 151. lib. 2. Affili. decif. 145. num. 3. Marta decif. 180. per totam, & Ego in decif. Cur. Archiep. Neap. 39. num. 15.

COLLECT. 1131.

Super Cap. 1. de iuram. Calum.
in sexto.

NON semel in dubium reuocatur, an ex omissione iuramenti calumnie processus vitietur, in qua questione licet textus noster expresse disponat, non vitari processum, illum tamen limita, si iuramentum expresse fuerit petitum iuxta decif. Put. 198. lib. 2. secundum quam Rota pluries iudicauit, & præsertim in vna Pol. r. 4. fren. pensio in de Spinellu 24. O. Robr. 1575. coram Cardinali Seraphino; secus si iuramentum non fuisset petitum, quia censetur tacite remissum, & processus valeret, Rot. decif. 663. in antiquo. & fuit iterum resolutum in vna Bagen residentia 30. May 1568. coram Cardin. Platto. Extende secundo, vt præstari debeat etiam in iudicio summario iuxta Clem. sape. de verborum significatione, intelligendo semper si fuerit petitum, vt iudicauit Rota in vna Bononien. attentatorum 24. O. Rob. 1588. coram Bubalo; Extende tertio, vt processus sit nullus etiam

si yigeat contraria consuetudo, vt si iuramentum hoc fuerit petitum remitti possit, siquidem talis consuetudo non valeret, iuxta capit. calorum. de iurament. calum. & decidit Rubin. decif. 13. Extende quarto, vt iuramentum hoc præstari possit etiam per procuratorem, & sufficit si præstetur in obseruatione terminorum ad sententiam, vt fuit tentum per Rotam in vna Romana reffissionis contractus 1590. coram Penia, & alias sæpius; Nunc limita supra priuatam conclusionem quocumque ex actis clare constaret de bono iure illius, pro quo lata fuit sententia, nam hoc in casu sustinetur ipsa sententia, non obstante dicta omissione iuramenti de calumnia, vt colligitur ex Crescent. decif. 63. Achil. de Grass. decif. 1. de iureiurand. & tenuit Rota in vna Romana de Magdalenis 26. April. 1599. coram Seraph. & iterum in vna Chien. pecuniaria 16. Decemb. 1592. coram Cardin. Millino.

COLLECT. 1132.

Super Capitulo quoniam Abbas, de
offic. deleg.

SEpenumero contingit, vt causæ delegentur Vicario Episcopi, vel alteri personæ, vnde dubitatur, an huiusmodi commissiones transcant in successorem, & quod non transcant de comuni, attestatur Barb. decif. 33. verum Achil. de Grass. in decif. 2. de offi. Viri. Hanc controuersiam scdere distinctionis conciliauit, dicēs, quod vbi dignitas, sub cuius nomine fit talis commissio, per se subsistit, id est competit iure proprio, & non alieno, vt in Principe, & Episcopo ipso, & tunc transit ad successorem,

secus si ab alio dependeat, prout in Vicario Episcopi, quæ tamen distinctio intelligenda est, ubi de contrario stylo non docetur, ut tenuit *Rota in vna Papie 3. Martij 1587. coram Lancellotto*. Limita tamē si commissio esset facta Episcopo, vel eius Vicario, quia tunc delegatus videtur habuisse respectum ad Tribunal, ut tenuit *Rota in vna Syracus. illegimitatū 10. Decemb. 1575 coram Cansueto*.

COLLECT. 1233.

In cap. Relatum de Cler. non Resident.

Absenti beneficiati opeatur, ut non lucratur fructus beneficii, hoc dicit. Cui iuris dispositioni conforme est Concilium Tridentinum 6.12 sess. 24. Quod amplius procedere etiam respectu fructuum qui debentur loco præbendæ ut fuit tentum in *vna Vallisolet. resident. 24. Nouembrii 1603. coram Lancellotto*, & prædicta locum sibi vendicant non obstante aliqua excusatione, quia in hac materia non admittitur excusatio, ut fuit tentum per *Rotam in vna Burgen. v. residentie 4. Iulij 1586. coram Platto*, unde excusatio cessare videtur, ubi negotium sit tale, ut possit tractari per alias personas, puta per Procuratores, *Boer. decis. 43.* & fuit resolutum in *vna Foroluien. fideicommissi 21 April. 1587. coram Lauretano*, similiter lis non dicitur legitima causa absentiae, & lucrandi fructus ea durante, nisi in tribus casibus. Primò si verteretur super iuribus ipsius beneficiati, *Sayr. decis. 7. de Cleri. non resident.* Secundò nisi sit criminalis, & talem criminalitatem contineat, propter quam Clericus prohibeatur residere, *Rota colle-*

ct. à Farinacio decis. 168. Tertiò nisi litigetur contra capitulum, quod debet dare fructus Canonico, ut fuit tentum in *vna Salamant. censurarum 1595. 21. Maij coram Seraphino*, licet etiam legitimam causam non residendi præbet monitorium emanatum ab Auditore Canuæ ad personaliter comparandum in curia, quam intellige nisi huiusmodi monitorium emanasset ob culpam præcedentem ipsius, ut fuit in *Rota resolutum in vna Calaguritana fructu 1. Iunij 1587. coram Platto*. Est tamen in hac materia animaduertendum, quod impedito, tunc demum debentur fructus, quoties cumque ipso impedimento cessante consueuerit residere, secus si minimè consueuerit residere, quia tunc durante etiam impedimento nequaquam fructus lucrabitur *Medices decis. 28.* & fuit resolutum in *Rota in dicta Calaguritana*, quod procedit etiam in absentibus pro seruitio Episcopi si per prius constet non fuisse consuetos residere, ut tenuit *Rota in vna Valentini. emolumentorum 27. Nouemb. 1579. coram Seraphino*.

COLLECT. 1234.

Super capitulo quamvis, de præb. ad in 6.

Multi casus enumerari possunt, in quibus pensio per titularē solui non debet, sed Ego nonnullos tantum recensere, in foro iudiciali magis frequentes. Primus est casus quando titularis fecit diligentiam pro habenda possessione beneficii, & illam habere non potuit, tunc enim non tenetur ad ulteriorem solutionem pensionis. *Menaldus cons. decis. 123. quæ dec.* Amplia etiam si se obli-

gaue-

gauerit ad soluendum in forma cameræ cum iuramento, & cum clausula; habita, vel non habita, &c. quia sæpius Rota interpretata est huiusmodi clausulam, ut non operetur ultra unum, aut duos, vel tres annos, ubi subest iusta causa *Rota diversorum in decif. 705. libro 3.* & fuit iterum per Rotam tentum in vna *Coruen. de Cordellis mense Iunij 1565. coram Oradino*, & ratio est, quia iuramentum hoc casu secundum naturam principalis dispositionis est intelligendum, ut fuit decifum in vna *Placentina pensionis 19. Nouenbr. 1568. coram Seraphino*. Secundus casus ubicumque impositio pensionis esset nulla, & surreptitia, quia tunc beneficiatus ad solutionem non tenetur, veluti si imponatur secunda pensio, non facta mentione de prima *Cassad. decif. 3. de pensio. Fabius decif. 16. Boer. decif. 162.* & fuit tentum per Rotam in vna *Veronen. pensionis 27. Iunij 1590. coram Platto*, quam limita nisi Papa habuerit notitiam de pensione antiqua, quia tunc tollitur vitium surreptionis; *Bellam. decif. 746. Rota in decif. 27. de rescript. in noui*, & fuit dictum coram eodem Cardinali Platto in vna *Policastren. pensionis 27. Februar. 1587*. Tertius casus non tenetur successor ad pensiones decursas tempore prædecessoris, quod intellige quando præcesserunt diligentia contra prædecessorem. *Cassador. decif. 3. & 4. de locato. Crescent. decif. 58. in fine, A. b. II. de Grass. decif. de pensionibus Putem decif. si. de offic. ord. & in decif. 189. nu. 3.* & tantò magis hoc procedit, quando pensionarius est hæres beneficiati, contra quem successor potest recurrere, *Putem dicta decif. 189. num. 4.* & fuit dictum in Rota in vna *Hispalen pensionis 16. Decembr. 1577. coram Blanchetto*, &

vide etiam *Statilium Pacificum in decif. Rota 97*. Quartus casus quando pensio fuit assignata super fructibus beneficij, & fructus non potuerunt percipi ob sterilitatem, vel ob aliam causam, argumento *decif. Mohedan. 236 Putem decif. 3. de transactio. Caputaquens. in decif. 96. part. 1. Guidolon. decif. 74. Accorambon. decif. 39. lib. 2.* Quintus casus quando pensio fuit referuata Clerico in facultate, quod possit illam transferre in alias personas, & translatus, qui petit pensionem non est Clericus, tunc enim titularis non tenetur ei soluere, cum talis facultas intelligatur de personis similibus nempe clericis, *Verall. decif. 505. part. 2. Cassad. decif. 6. de vnionibus*. Sextus casus est quando pensio fuit extincta per obitum pensionarij, vel per cassationem, *Cassador. decif. 2. de vnionibus*.

COLLECT. 1135.

Super l. si expresse. ff. de appellationibus.

Quamuis sententia nulla certis casibus confirmari possit ut hic, non tamen Iudex parte opponente potest illam confirmare, sed debet omnino super nullitate pronunciare, *Balb. decif. 27. Putem decif. 72. lib. 3.* aliàs grauaret partem, & faceret numerum sententiarum contra ius litigatoris, *Caputaq. decif. 266. part. 1. contra text. in c. veniens. de sentent. & re indicata*, & ita fuit tentum per Rotam in vna *Vercellen. pratenfis spaij 5. Maij 1586. coram Platto*, ubi ad hoc fuit allegata alia decif. facta coram Casare de Grassis in vna *Patauina decimarum 9. Iunij 1576.* & prædicta conclusio locum habet, etiam si nullitas primæ sen-

tentiæ influat in secundam confirmatorium, quia sicut prima non potest confirmari, *Farin. decis. 39.* Rursus eadem cōclusio procedit, quamvis sententia non sit nulla in totum sed pro parte, quia nec etiam sententia pro parte nulla reformari potest pro ea parte, quæ est valida, nisi contrariet diuersa capit. 1. *P. n. decis. 320. lib. 1. & Rot. decis. 207. part. 1.*

COLLECT. 1236.

Super Authentica qui semel. C. quomodo, & quando iud. x.

Qui semel actionem proposuit, cogitur vsque ad finem litis exercere, h. d. Super quo textu contingit per sepe dubitari, an in prosecutione causæ actoti variatio permittatur, quæ disputatio duos distinctos casus habet. Primus est quando versamur circa varietatem actionum, & tunc licita est variatio, ad eod quod vna intentata actione, altera intentari non prohibetur *Affl. decis. 53. & decis. 156.* vbi omisso interdicto retinendæ, intentatum fuit interdictum recuperandæ, voluit etiam *Rot. decis. 402. Rota diuer. decis. 254. 255. 256. & 257. part. 1.* & iterum in vna *Placensina aquarum 8. Martij 1596. coram Arigonio.*

Secundus casus est, quando non versamur circa varietatem actionum, sed circa modum agendi, veluti si actor ordinarium iudiciū intentaue-rit, & postea velit aggredi viam executiuam, & hoc casu si non adsit clausula, quod vna via electa, altera non rollatur, variatio nō est permissa cum per talem electionem creditor sibi præiudicaue-rit. *Thom. decis. 25. & ita fuit resolutum per Rotam in vna Romana donationu 4. Maij 1558. co-*

ram Iunio, & rursus in alia Romana pecuniaria 9. Octobris 1562. coram Caputaquens.; Limita, & declara per aliam decisionem *Rota in vna Romana pecuniaria 28. Iunij 1595 coram Li. 3a.*

Sed dubium est, an per obseruationem terminorum substantialium à via executiuæ recessum censeatur, & edicendum est, quod non, quia termini substantiales sunt obseruandi etiam in via executiuæ, quando agitur de causa gragi, veluti excedente summam scutorum ducentorum iuxta facultates Auditoris Cameræ, quidquid dicat *decis. 4. de appellat. in nouis*, & ita fuit resolutum in vna *Romana Fornaria 1. Iunij 1576. coram Robustero*, & deinde in vna *Faentina transactionu 29. April. 1596. coram Blanchetto.*

COLLECT. 1237.

Super Glossa in l. prolatam. C. de sententiis, & Interlocut.

Sed illud quoque annotare placuit, quod in praxi multoties contingit, videlicet, quod quamvis ex breuitate temporis sententia reddatur nulla, tanquam præsumatur sine causæ cognitione lata, vt *Glossa* hic, tamen hoc non procedit in Iudice subrogato alicui Iudici, coram quo fuerat causa instructa, tunc enim dilatio non requiritur pro instructione causæ, sed Iudex subrogatus potest statim illam expedire, quia sufficit, quod potuerit instrui, licet non plene, vt sententiæ reddatur nulla, *Pu. dec. 4. de iudic. & ita in Rot. subrogatus potest eadem die tenere terminum & sententiare*, quia sufficit, quod verisimiliter potuerit esse instructus, nam tunc breuitas temporis non

con-

consideratur, vt tenuit *Rota* 17. Iunij 1560. *coram* Caputaquens. vt ipse dicit in *decis.* 133. lib. 1. in manuscriptis.

no, & manu Regia, *Mohedan. decis.* 204. & *Crescent. decis.* 111.

COLLECT. 1238.

Supr. Capitulo causam, qua. de testibus.

COLLECT. 1239.

*Super Glossa in l. 2. C. si aduersus
prescrip. pign.*

Super hoc textu non semel conclusum in dubium reuocare, si coram eodem Iudice, & inter easdem personas duæ instantiæ vertantur, an acta gesta in vna earum probent in alia, & dicendum, quod non probant, nisi productio fiat apud acta vtriusque causæ, *Caerber. de. i. l. 1. Rota divers. decis.* 445. *par. 1.* vbi fuit reiecta sententia Abbatis, & Felini, quod Iudex possit moueri extra acta, & pariter fuit reprobata opinio *Gnid. Pap. decis.* 29. Hoc idem voluit *Rota* *decis.* 179. *Chisan. reiecta dec. Afflicti.* 8. & fait iterum per *Rotam* resolutum in vna *Romana censu* 10. *Decemb.* 1593. *coram* Pamphilio. Hinc est, quod ad effectum acquirendi facit quasi possessionem, ex remedio *l. fin. C. de editio D. Adrian.* non sufficit, quod testamentum exhibeatur Iudici, sed productio in actis fieri debet, nec sufficit scientia Iudicis, fuit resolutum per *Rotam* in vna *Romana censu* *coram* Pamphilio. & prædicta tanto magis procedunt, vbi productio facta in alio iudicio est limitata ad certum finem, & effectum, nam ad alium diuersum finem non debet suffragari, *B. Nam. decis.* 613. Et talis productio debet esse realis cum specificatione Iurium, & terminum ad opponendum, nam verbalis tantum non sufficit, nec Iudex in illa se fundare potest, *Cassal. decis.* 6. *de appell.* & in *decis.* 1. in *fin. de except.* quod procedit etiam in causis summarijs, & vbi mandatum procedit de pla-

Disputant Doctores nostri in presenti Glossa, an aduersus prescriptionem quadragenariam ex capite ignorantie restitutio in integrum detur, quæ disputatio non est leuis, vt colligitur ex traditis per *Balb. in decis.* 23. receptior tamen est affirmatiua sententia, quam *Rota* sæpius fuit amplexa in terminis prescriptionis statutarie, vt patet in *decis.* 39. *num. 3. lib. 2. diuers.* *Pergrinus decis.* 43. in vna *Bononiens. hereditatis*, *Chissanus decis.* 153. *Caputaquens. decis.* 107. *part. 3.* & fuit resolutum in vna *Romana censu* de *Morouibus* 13. *Novembri* 1579. *coram* de *Rub. u.* & iterum in vna *Tiburina affirmationis* 2. *Ianuarij* 1585. *Moh. dani. decis.* 1. *de restit. in integrum*, quam amplia procedere etiam in hærede, & competit etiam post quadraginta annos, *Rota diuers. decis.* 42. *lib. 1.* & in *decis.* 39. *lib. 2.* Amplia secundo etiam in Ecclesia, Intellige facta plenæ probatione de ignorantia, *Rota diuers. decis.* 387. *par. 1.* *supra positam* *concl. finem principalem.* Intellige dummodo ignorantia fuit iusta, seu probabilis. *Statutus Pacifici. in decis.* *Rota Romana* 71. *Caputaquens. coram* *decis.* 207. *in fine* *lib. 3.* ideo quolibet ignorantia non sufficit, sed ea tantum, quæ ex omni parte sit excusabilis, & circa quam nulla interueniat negligentia, quod non est quando ex coniecturis arguitur scientia, vel quando habuit in genete notitiam, aut quando probatur in-

uestigare, vt fuit tentum per *Rotam* in vna Romana Saluiani interdicti 28. Ianuarij 1602. coram Iusto, & in alia Romana deuolutionis tenimenti 27. Iun. 1576. coram Robusterio. & rursus in eodem anno 14. Maij in vna Florentina Iurispatronat. coram felicio recordationis Clemente Octauo tunc Auditore, & supradicta nota ad ea quæ reportauimus, in l. si. C. de præf. virginia annotum.

COLLECT. 1240.

Super Concil. Tridentino in versiculo in vniuersitatibus. ff. 15. c. 9.

QVando versamur in Jurepatronatus Vniuersitatis verè est cõmunis conclusio, quod ad illud probandum, si non ostendatur titulus foundationis vltra immemorabilem requiruntur continuatæ præsentationes per spatium quinquaginta annorum, quæ fuerunt sortitæ effectũ, & probentur per Authenticam scripturam, vt disponit hic Sac. Concilium; Quæ probatio requiritur pro forma, adeo quod aliter facta nõ suffragatur, vt fuit pluries resolutum per Sacram Congregationem Concilij, & tenuit *Rota* in vna Tabien. beneficij de anno 1582. coram felicio recordationis Clemente Octauo tunc Auditore; Ratio est, quia versamur in casu præsumpto vsurpationis, vnde Concilij dispositio locum habet, etiam si vniuersitas sit parua, *Farinac. in sua collecta decif. 507.* & ratio quia militant eadem rationes in parua, quàm in magna vniuersitate, scilicet vsurpationis, *Puteus decif. 57. & 305. lib. 1. Cressen decif. 13. Verall. decif. 318. part. 2.* & quod etiam in parua vniuersitate præsumatur Jus patronatus tenuit *Rota* in vna Bononien. Iuris patronatus

20. Martij 1589. coram Giffio, & hæc præsumptio præcipuè locum habet in Italia, vbi propter recessum Curie omnes populi ius præsentandi vsurparunt, & præsertim in locis, in quibus Ordinarij Collatores sũnt inferiores Episcopo, *Achill. de Grass. decif. 4. de Iur. Patr. & Puteus decif. 57. lib. 1.* quæ vsurpationis ratio cessat in ecclesijs Monasterialibus, seu Conuetualibus, in quibus non acquiritur Jus patronatus, *Mohid. decif. 340.* & fuit tentum in vna Regien. prioratus coram Card. Pamphilio.

COLLECT. 1241.

Super l. si pupillus. ff. de his, quæ in fraudem creditorum.

AMbiguus est ille articulus, qui agitari solet in præsententi textu, An solutio facta debitori in pecunia numerata possit à primo habente hypothecam anteriorem auocari, *Affli. liquidem in decif. 90. per totam quæst.* hanc ad partes examinatur, & tandem concludit negatiuè, verum eius opinio recipit nonnullas limitationes, & in primis fuit limitata per *Rotam* in vna Romana pecuniaria 9. Maij 1594. coram Seraphino, vt patet in eius decif. 950. vt non procedat, quando tempore solutionis par fuit omnium creditorum diligentia, & tamen posterior fuit gratificatus; Secundò limitatur, quando solutio fit per decoctum, & non superest, vnde satisfiat anteriori creditori, vt fuit resolutum per *Rotam* in alia Romana pecuniaria sub die 29. Decembris 1593. coram Penia; Tertio limitatur, vt non procedat quando creditor est priuilegiatus, in quibus terminis intelligi debet doctrina *Bartol. hic Rubin. decif.*

43. idē non habet locum in fisco, nam potest ipse solum posteriori creditori auocare hypothecaria l. pecunia d. priuileg. fisci. Quarto limitatur, vt non procedat rigore, sed de æquitate, vt latē Ego scribo in decis. Curia Archiep. Neapol. 93. vbi allego Parisiam conf. 65. nu. 1. & secundū lib. 4.

Verū est aduertendum, quod prædicta intelligi debent, nisi pecunia soluta fuerit consumpta, vt loquitur Affl. d. decis. 190. & Rota tenuit in vna Romana pecuniaria de Canale. de a. no 1565. coram felicio recordationis Clem. nre Ollano tunc Auditore.

COLLECT. 1241.

Ad statum Urbis.

Disputatio est in Sacro Rotæ Auditorio frequens, & utilis, an statutum Urbis lib. 1. c. 151. disponens de contractibus mulierum certa solemnitate celebrandis locum habeat in mulieribus fideiubentibus, & locum habere est resoluendum, nam licet in quatuor tantum casibus loquatur, tamen procedit etiam si in aliis, in quibus viget eadem ratio, Pat. decis. 7. & in decis. 85. & 160. lib. 3. Crescent. decis. 3. de constitutionibus Rot. decis. 529. part. 1. diuersi. idē procedit etiam in fideiussoribus, vt in terminis fuit decisum in vna Romana fideiussionis 13. Maij 1596. coram Seraphin. & rursus in alia Romana Societatis officij 4. Febr. 1603. coram Penia; Extenditur primo conclusio hæc, vt procedat etiam si mater fideiubeat pro filio; quia statutum comprehendit etiam contractum cum Maie, Medicis decis. 23. & fuit tentum coram Cardinali Mellino in causa S. Scutini bonorum 8. Februarij 1602. Extenditur secundo;

vt procedat etiam in contractu iurato, nam licet fideiussio facta à muliere cum iuramento non seruatis solemnitatibus valet de Jure communi, vt fuit firmatum in causa Ineramen. mercium 4. Iunij 1597. coram Penia, non tamen valeret attenta dispositione dicti statuti, Balb. decis. 29. Limita nunc, vt non procedat quando mulier se obligat ad fauorem pietatis, vt fuit dictum in vna Toliana pecuniaria 26. Ianuarij 1594. coram Coniunlo.

COLLECT. 1243.

Super Clausula sine praiudicio.

Vtilis est, & frequens materia huius clausule, præsertim in Sacro Romana Rotæ Auditorio, sed quia diffusè ab alijs pettractatur, Ego pauca quædam solum annotabo; est igitur hæc clausula præseruatiua iurium Putem decis. 32. lib. 2. & in decis. 197. num. 23. lib. 1. item reddit quidquid geritur conditionale, & sic operatur, quod quatenus inferatur præiudicium, Putem decis. 33. lib. 2. & fuit dictum in causa Capitaq. præcedentia 17. Iunij 1577. coram Cardinali Blanchetto, item est præseruatiua omnium iurium, & censetur appositæ signatura in qualibet commissione ad præseruandam legitimam executionem Bellam decis. 41. & Cassa. decis. 8. nu. 5. de scriptis. & fuit resolutum in causa Nouarien. decimarum 11. Decembrii 1573. coram eodem Cardinali Blanchetto, & fuit resolutum in vna Auclina Archiepiscopatus 6. Aprilis 1590. coram Penia. Item clausula sine præiudicio executioni litterarum Apostolicarum apposita in commissione clausulæ principalis, operatur

ut non possit procedi in negotio principali, nisi parito, sicut dicitur de clausula sine retardatione solutionis pensionis, *Put. decis. 19 de pension. Paulus decis. 61.* & ratio est, quia huiusmodi clausula illi æquipollet, ut fuit tantum in vna *Syracusana præminutionum* 5. Octobris 1584. coram Bubalo, & in dicta *Auellina Archiepiscopatus coram Penia.*

COLLECT. 1244.

Super Glossa in l. si quis pro emptore, in ver. non habere. ff. de usufructu capione.

SI queratur in præsentī Glossa, an possessio defuncti in eius hæredē continuatur, duo casus sunt distinguendi; Primus est quando nullum extat statutum continuas possessionem, & tunc subdistingue secundum *Rotam in vna Vrbeniana Castrorum* 18. Maij 1569. coram Seraphino, quod aut defunctus corpore, & animo suo possidebat, & tunc non continuatur in hæredem sine apprehensione, ut voluit etiam *Afflict. in decis. 167.* & in propriis terminis decidit *Viniū in dec. 127.* aut animo suo, & corpore alieno possidebat, & hoc casu sufficit continuatio Coloni, & hæredis nomine secundum *decis.* quam tradit *Vrsillu d. decis. 167.* Secundus casus est, quando adest statutum de continuanda possessione defuncti in hæredem, quod statutum viget Bononiæ, & Mediolani, & tunc vera, & communis opinio est, quod possessio ipso iure transeat, *Rubin. decisio 44.* ex quo inferitur, quod hæredi competit interdictum retinendæ contra turbantem possessionem defuncti, absque aliqua actuali apprehensione, ut patet in *decis. mea 21. vbi*

allego *Menochium in 3. remedio retinenda nu. 59.* licet in bonis feudaliū, & emphyteoticatis hæc statuti continuatio locum non habet, ut fuit decisum in *Rota* in vna *Imolen. bonorum* 20. Aprilis 1592. coram Card. Pamphilio, in quemadmodum dictum statutum locum non habet, quando possessio erat apud defunctum ex causa de sui natura non transitoria ad hæredes, ut fuit resolutum in *Rota* in vna *Mediolan. bonorum* 28. Martij 1594. coram Card. Mellino; Tercio non procedit etiam, quando possessio naturalis fuit medio tempore ab initio occupata, *Rot. decis. 27. num. 13 part. 1. diuersorum*, quæ opinio fuit limitata ab eadem *Rota* in vna *Bnon. de Carnalibus* 11. Ianuarij 1602. coram eodem Cardinali Pamphilio.

COLLECT. 1245.

Super l. 1. Cod. de executione rei indicatæ.

EXceptio nullitatis potest opponi in executione sententiæ, h. d. Amplia procedere etiam in exceptione redditionis administrationis tutelæ, licet non impediat executionem, *Viniū decis. 3. 7. nu. 1. lib. 2.* & hanc quoque sententiam tenuit *Rota*, ut patet *Sarnen. decis. 65.* licet *Putius decis. 146 lib. 1.* asserat hunc articulum non fuisse discussum, licet hoc idem fuit resolutum in *Romana Saluam interdicti* 19. Nouemb. 1599. coram Cardinali Lancellotto, ut refert *Statilius Pacificus decis. Rota 121.* & facit *Afflict. in decis. 13. num. 16.* Amplia secundo in exceptione supplementi legitimi, licet non retardet etiam executionem, *idem Statilius decis. 190.* Amplia tertio etiam in exceptione dominij, *Seraphin. decis. 390.* quod intellige

tellige nisi dominium esset iam probatum vel incontinenti probaretur, quia tunc executio suspenditur *Paleottus decif. 32. Putem dec. 54. lib. 2. & dec. 233. & 243 lib. 2.* Intellige secundo in casu *Rota decifione 103. part. 1. diuersi. & aliquid per Cyprium decifione 10. num. 19.* Amplia quarto in exceptione perituri, licet executio nem non retardet, vt fuit resolutum in *Rota Romana in vna deuolutionis Molendini die 23 Feb. 1579. coram Laureta no.* Amplia quinto in exceptione non implementi, & hæc impedit executionem etiam aduersus obligationem Cameralem, *Caputq. decif. 117. part. 3. & talis exceptio locum habet etiam si in minori parte verificetur, Putem decif. 340. numero 1. lib. 1. & decif. 317. lib. 3. Caputq. decif. 316 part. 3.* sed intellige si à parte opponatur, alias tenet iudicium, præcipue in contrahibus nominatis, *Rota diuersorum decif. 810. part. 1. & fuit resolutum in Rota in vna Romana Veneserrei 1592. coram Cardinali Blanchetto.* Amplia sexto in exceptione appofita de non iure agentis, quæ executionem retardat, *Cassador. decif. 1. de risti spoli. Rota diuersi. decif. 340. part. 3. libro 3.*

Illud porro est indubitatum in hac materia, quod executio sententiæ retardatur per appellationem, quotiescumque ea venit admittenda, secus si appellatio non sit permiffa, vt in iudicio momentaneæ possessionis, in quo de iure ciuili non appellatur, tunc enim executio non suspenditur, quamuis Iudex derulerit appellationi per concessionem Reuerentialium, nam *Rota in vna Romana damnorum 10. Iunij 1591. coram Penia* interpretata fuit hanc delationem, vt non operetur effectum suspensiuum, sed solum deuolutiuum,

per *Benini. pec. 17.* Item Reuerentiales in forma dati intelliguntur sub conditione, quatenus sententia appellationem admittat, & quoad illam tantum partem, quæ admittitur, *Abul. de Gress. decif. 8. de appellat.*

COLLECT. 1246.

Super Capitulo vile, de regul. iur. in sexto.

Vtile per inutile non vitiatur, h. d. Ex qua Regula infero primo, quod pensio reseruata dummodo medietatem, seu tertiam partem fructuum non excedat, si excesserit non vitiatur in totum, sed reduci debet ad ipsam medietatem, vel tertiam partem, *Cassador. decif. 4. in verbo sine prauidicio. de pensio. Crescentino decif. 234. lib. 1. in manuscrip. Putem decif. 34. nu. 2. lib. 1. & fuit tentum per Rotam in vna Vicentina pensionis 28. Iunij 1591. coram Cardinali Mamica.* Ratio est, quia summa est diuidua, quo casu vitale per inutile est. Infero secundò, ad translationem pensionis, nam si Papa transferat pensionem quoad dimidiam partem fructuum vsque ad eam partem, quæ non excedit, translatio sustinetur *Paleottus decifione 12. & fuit decifum in vna Lucana pensionis 17. Februarij 1592.* Infero tertio, quod mandatum ultra summam debitam relaxatum, sustinetur pro summa debita *ex Bartolo* licet contrarium testatur decifum in *Rota Putem decifione 323 libro 1. & fuit tentum in vna Salamantina pensionis 9. Maji 1583. coram Bubalo,* vbi fuerunt allegatæ alix decifiones, idem fuit resolutum in vna *Assisen. subdassationis 19. Nouembrii 1596. coram Orano,* & in vna *Romana spolijs 22. Februar.*

1600. *coram Iusto*; Infero quarto in locatione Ecclesiæ ultra triennium, licet prohibeatur per extrauagantem *ambrosiæ*, erit tamen valida pro triennio, *Gemma* qui refert Senatûm Lusitanum decidisse *decis. finali*. licet *Rota Romana* aliter sentit, scilicet extrauagantem *Pauli Secundi* de reb. Ecclesiæ annullare contractum locationis in totum, & ita fuit decissum in vna locationis *Brixien. 5. Decembr. 1594. coram Penia*, & iterum in vna *Comenfi locati. in 1600. 10. Martij coram Iusto. 15. Pamphilio*, & sæpius in aliis causis, & eandem opinionem tenuit Consilium Neapolitanum probat *Affl. B. decis. 107. in causa Domini de Motu*. Infero quintò, quod datio in solum pro parte nulla non redditur in totum inualida, licet aliter sentiat *Ma. ilianen. in Rota Genuen. in decis. 8.* volens quod cum decretum sit indiuiduum, si pro parte fuit interpositum super bonis non obligatis in totum corrui, quam opinionem sequuta fuit poriter *Rota Taurinensis cessatur Thessaur. Falsus in decis. 13.* Infero sextò ad emphyteutam, qui absque Domini directi assensu à parte rei emphyteosis non cadit in totum, sed à parte alienata tantum, vt pulchrè refert decissum *Grammaticus in decisione Neapolit. 49.* & aliquid per *Valas. in decis. 17. de Re. inten. in decis. 6. Rota Bononia. & in decis. 7.* Infero septimò ad Episcopum qui ultra tempus à iure sibi concessum Indulgentias populo publicauerit, nam non viriatur concessio in totum, sed pro excessu tantum, & ratio est, vt in textu, quia vtile per inutile est, latè *Ego scribo in decis. Cur. Archiepiscop. Neapol. 29.* quam nota ad celebrem glossam in *c. fin. de penitent. & remission. in 6.* Potest inferri octauò, an si emphyteuta

defecerit in solutione Canonis in vno nummo tantum, an cadat, pro cuius questionis resolutione vide *Benini. decis. 8. Valas. decis. 6. Caros. decis. 110.*

COLLECT. 1247.

Super l. propterandum. C. de iudic.

Conclusio est trita & communis quod sententia lata, petempra instantia est nulla per hunc textum *Cornazzen. decis. 22. Rota Lucensis*, dicens hanc legem locum habere etià in consistorio Principis, vt decissum refert *Mysing centur. 2. obs. 73.* Sed Ego Neapo. vidi practicum, quod si fuit facta citatio infra triennium, perpetuatur instantia per aliud triennium, & si demum sit alia citatio ad dicendum &c. Infra aliud triennium similiter per aliud perpetuatur, & ita audiui Sacrum Consilium alias interpretatum fuisse pragmaticam, quæ loquitur de substantia non testitenda, & fuit in causa *Domini Siluestri Tomacelli cum Cognatis suis*; & tunc fuit dictum, quod in causa illorum de quoquo cum hæredibus Ioannis Andreæ Sagelle Sacrum Consilium fortius practicauit, quod sufficit vniua citatio ad dicendum &c. etiam quod elapsi essent nouem anni, & sic tres instantiæ, & alijs vtri processus, in quo erat hoc decretum die penultimo Iunij 1570. in causa *Philippi de Afflicto cum Iacobo de Rogerio super effugio Guardionatus partium Calabria*, & peremptione instantiæ appositæ communi voto omnium Dominorum Sacri Consilij, & Magnifici Iacobi de Agello, & Marcelli Carelle Præfidentium Regiæ Camere Summarie in eodem Sacro Consilio

rio Præfidentium concludum est quod non obstante oppositione peremptionis instantiæ stante stylo Sacri Consilij procedatur ad sententiam, similiter de anno 1588. fuit decifum in causa Innocentia de Sangro in petitione decimaquarta. partis quorundam Castrorum, quod haberet locum executionis sententiæ non obstante quod esset lata perempta instantia.

COLLECT. 1248.

Super 5 Quoniam, in Auth. qui filij sunt l. gi.

Legitimatio non facta mentione legitimorum filiorum est nulla, h. d. Et Ampli præfatam conclusionem procedere non solum quando pater habet filium, sed etiam si habeat filiam, & hanc opinionem tenuit Rota apud Peregrinum decif. 91. lib. 2. licet in eo casu in quo facta sit mentio filiorum legitimorum teneat, & non requiritur illorum citatio ut per Put. decif. 89 lib. 2. & Ratio est quia tunc legitimatio potest fieri eis inuitis, secus verò si de illis non fuit facta mentio, quia hoc casu non præsumitur, quod Princeps velit illis præiudicare, & ita procedit decifio Achil. de Grass. in decif. 2. & qui filij sunt legitimi Limita primo Ampliationem, ut valeat legitimatio non facta mentione de filia, quando ei non præiudicatur ut fuit in Rota resolutum in vna Romana de Buffido de anno 1567. coram Robustorio; Limita secundò, ut valeat legitimatio si non facta fuit mentio de filia quoad remotionem infamiæ, & quoad honores, secus quoad successionem, Balb. decif. 400. & fuit resolutum in Rota Romana in vna Portuen. honorum 27. Nouemb. 1573. coram Cardinali Sera-

phino, & latè fuit etiam idem tentum coram Robustorio in illa Romana de Perusis 15. Ianuar. & 19. Febr. 1580.

COLLECT. 1249.

In materia Accessus, & Regressus.

IN causis beneficialib. aliquando disputari solet an gratia contineat accessum vel potius regressum, idè videndum, quomodo hæc differant, & dicas, quod regressus differt ab accessu, quia accessus totaliter pendet à futuro euentu, nec aliquod ius de præterito habet, ut declarat Cassadorum decif. vnica de pactu. Regressus verò propriè dicitur, qui habet causam de præterito, quia non est acquisitio noui tituli, sed antiqui cõtinuatio dum dicit quod Regressus habet causam, & pendet à iure de præterito, Raudensius decif. 16 Hinc dixit Achil. de Grass. in dec. 3. de regressu. quod regressus est reliquia iuris cessi ut voluit etiam Put. in decif. 1. eodem tit. Hinc est quod regressus non comprehenditur sub concordatis Germaniæ, nec sub indultis Cardinalium, quia nõ dicitur gratia merè præuentiu, sed habet ius de præterito, & Cassadorum in decif. 4. de priuilegiis. & ex hac distinctione Ego alias inferebam in quodam casu occurrenti quod retractio facta ad fauorem cuiusdam, cõtinebat gratiam regressus, & iudicandus erat regressus non autem accessus, quia stante cessione facta ad fauorem præfati cū ipse haberet ius de præterito dicebatur potius regressus quam accessus Achil. de Grass. in decif. 3. de regressu & Peregrin. decif. 33. Rota tamen semper tenuit quod quando quis habet titulum præcedentem cum sola supplicatione semper dicitur regressus,

Rt

Et ne verum est, quod datur etiam accessus, qui si non potest iustificari prior titulus inter clausulas accessus, ut quis excedat ad beneficium vigore presentium, etiam non iustificato priori titulo, ut per *Puteum decif. 197. lib. 1. Bellam. dec. 46. Ad materiam vide Cassad. dec. 54. n. 6. de caus. poss. ff. Peregrinus dec. 50. lib. 2. Puteum dec. 59. lib. 2. Et Rota in vna Compensatoria Canoniciatus de anno 1574. coram Deuano.*

COLLECT. 1150.

Ad Patrimonium in c. cum re essent. in fine de inscriptione.

Solet controuerti illa intis conclusio; an confessio qualificata possit pro parte acceptari, & pro parte respui, in qua quæstione ultra ea quæ alibi reportauimus, hic tamen constituo duas conclusiones; Prima sit conclusio quod confessio continens vnicum factum cum qualitate, quæ nullum reddit ipsum actum, seu eum in alium transfundat, & tunc non potest diuidi, nec acceptari reiecta qualitate, sed in totum approbati, vel improbari debet, puta, si quis confessus fuerit se professionem emisit per violentiam, nam qualitas violentiæ reddit actum professionis nullum, & simul cum ipso concurrere non potest, idem non debet considerari seorsum ab ea, & sic ipsa confessio diuidi non potest, ita tenuit *Rota in vna Astorigen. Archidiaconatus 27. Nouemb. coram Conf. & patet in decif. 272. part. 2. diuers.* Secunda sit conclusio, quod quando contra qualitatem adest iuris præsumptio, tunc poterit acceptari confessio, reiecta qualitate, ut tenuit *Rota in vna Nucetina Affiliu 15. Maij 1573. coram Cardinali Seraphino,*

ut patet in eisdem *decif. 163. lib. 1.* quando vero contra qualitatem nulla adest præsumptio, tunc confessio continens vnicum factum non potest pro parte acceptari, & pro parte impugnari, *Ant. Fab. in decif. 1. C. de Confessu.*

COLLECT. 1151.

Ad Baldum, in l. certi iuris. Cod. Locati.

Controuertitur admodum ille articulus, an hypotheca cadat in mercibus venalibus, & licet nonnullorum opinio sit in sententiam negatiuam, nihilominus affirmatiua amplectenda est, quam tenuit *Balbus decif. 312.* & hanc *Rota* sæpius amplexa fuit, & præsertim in vna *Romana Pecudum 24. Maij 1600. coram Cardinali Mellino*, in qua fuit dictum hæc opinionem esse non solum magis communem, sed veriore, & durat hypotheca etiam post illarum venditionem, quando alienatur tota hypotheca, vel eius pars, ita quod penes emptorem non desinat esse corpus vniuersale, secus si non alienatur hypotheca, sed tantum distrahantur ipsius merces particulares quæ ibi retinentur, ad continuam venditionem, quia tunc ne commercium impediatur, obligatio, seu hypotheca extinguitur, ut tenuit *Rota in vna Augustiniana* ut patet in *decif. 655. lib. 3. diuers.* quæ ratio cessat in corpore vniuersali Apothecæ, seu Tabernæ, quæ de sua natura non exponitur, nec retinetur venalis; & ideo non cadit sub obligatione cum illa qualitate, quatenus non sit alienata, sed cadit sub hypotheca simpliciter, & transit in emptorem cum sua hypotheca, siue tota, siue pars sit alienata *Puteum decif.*

297. li. 2. Predicta intellige, dummodo tempore alienationis contra debitorem alienantem non sit mortalis à creditore in ipsa hypothecaria, secus si iudicium esset cœptum, quia tunc in mercibus etiam venalib. hypotheca per venditionem non extinguitur, & ita fuit tentum per *Rotam Romanam* in vna *Romana Pecudum* 5. Iulij 1599. coram *Gipso*.

COLLECT. 1252.

Super c. 1. de iureiurand.

PRO regula ab omnibus traditur quod volens agere ad rescissionem alicuius contractus in primis, & ante omnia debet petere absolutionem à iuramento per ipsum præstito in dicto contractu, quæ sibi ad effectum agendi tantum solet cœcedi, & ita semper seruauit *Rota Romana*, teste *Cassado. decis. vnica de empt. & vendit. Rota diversorum* in manuscriptis *decis. 122.* & fuit resolutum coram *Robustorio* in vna *Tirafonen. decimarum* 10. Octobris 1576. Extenditur primò hæc conclusio, vt procedat etiam si quis alleget defectum consensus ex capite erroris. *Affl. q. in dec. 322. & 393.* & fuit dictum in supra allegatis decisionibus, & iterum in vna *Romana Legitima* 30. Maij 1588. coram *Bubalo*, & in vna *Mediolan. n. affl. de anno* 1588. coram *Orano*. Extenditur secundò vt locum habeat, quamuis plura adsint iuramenta, quia tunc nõ sufficit petere absolutionem quoad vnum iuramentum tantum. *Anna* qui dicit *decisum* in singulari secundò, *Gramm. in decis. 66. num. 12.* & fuit tentum in *Rota* in vna *Romana de Theodoli* 28. Februar. 1592. coram *Cardinali Blanchetto*; Limita hanc ampliationem, vt non

procedat quando supplicatio pro obtinenda absolutione esset generalibus verbis cœcepta, & taliter quod omnia iuramenta quæ obstant agendi complectantur, quia tunc sufficit vna absolutio, *Rubinus in decis. 23.* & fuit tentum in *Rota Romana* in vna *Mediolanen. Bonor. 4. Iun. 1597. coram Cardinali Pamphili*, quæ fuit confirmata 5. Iun. 1598. coram *Orano*; Limita secundò quando pluralitas iuramentorum tenderet ad obseruantiam vnius actus tantum, quia tunc sufficit vnica petere absolutionem ad effectum agendi contra illum actum, *Balbu. decisio. 300.* & fuit resolutum in vna *Romana Legatorum* 13. Nouembr. 1595. coram *Orano*; Ex quo infero, quòd si diuersæ sint factæ transactiones iurata, & vltima impugnetur sufficit petere absolutionem respectu vltima; *Caputaqu. in decis. 393. lib. 1. in manuscriptis.* & fuit resolutum in allegata *Mediolan. bonorum 4. Iulij 1597. coram Cardinali Pamphilio*. Extenditur tertio principaliter vt procedat quamuis statutum annullat iuramentum interpositum in aliquo contractu sine certis solemnitatibus, quia hoc etiam casu est necessaria absolutio iuramenti, *Rota divers. decis. 21.* & fuit tentum in vna *Tirafonen. decimarum 3. Octobris 1586. coram Robustorio*. Extenditur quarto, vt locum habeat etiam si quis iurasset, se absolutionem non petiturum; *Artaman. decis. 50.* Nunc limita, vt non requiratur absolutio à iuramento stante enormissima læsione, quod intellige quando de enormissima læsione constat per sententias latis sine oppositione partis de peritrio, alias semper est necessaria absolutio cum non sit aperienda via, vt eludatur iuramentum, ita

fuit resolutum in *Rota* in vna *Romana legitima de Prinsu* 20. *Maj* 1588. *coram* *Bubalo* ; & in vna *H-pesina Laud.* 10. *Decembr.* 1604. *coram* *Cardinali Melino* ; Limita secundò quoties quis antequam obtinuerit absolutionem à iuramento aliquos actus iudiciales peregerit per quos in periculum inciderit, quia tunc absolutio à iuramento præstito in contractu peti non potest, sed est necessaria absolutio à petitiōe iam incurso, *Afflu.* in *decis.* 210. num. 17.

COLLECT. 1253.

Ad Doctrinam Iasonis in l. frater à fratre, num. 40. ff. de cond. ind. lit.

DOctores magis communiter tenent per hanc originalem doctrinam, quod iuramentum confirmat donationem inter patrem, & filium, ad quam materiam nota infra scriptas *Rotæ Romanæ* manuscriptas decisiones. Prima est confirmationis ad dictam *Iasonis* doctrinam, ut fuit tentum per *Rotam* in vna *Ravenaten. donationu* 27. *Iun.* 1597. *coram* *Penia*, & pet prius in eadem causa 29. *Aprilis* 1596. *coram* *Cardinali Seraphino*, quæ decisiones deinde fuerunt confirmatæ d. 20. *Maj* & die 21. *Iun.* 1598. *coram* *Cardinali Lanceotto*; Amplia primò etiam si donatio esset remuneratio, *Rota* in dicta *Ravenaten. donationu* 29. *Aprilis* 1596. *coram* eodem *Seraphino*; Amplia secundò, etiam si donatio filio absentis facta fuerit, & nulla interuenerit stipulatio, quia per iuramentum acquiritur ius absentis etiam absque stipulatione *Notarij, Thesaur.* in *decis.* 70. *Cacheran. decis.* 30. & fuit in *Rota* tentum in vna *Vrbentana heredit.*

15. *Iul.* 1580. & sufficit sola scientia, & patientia, ut per *Surdum decis.* 11. & fuit tentum *coram* *Robustio*, in vna *Romana fideiussio* 28. *Ian.* 1577. Amplia tertio, ut locum habeat, quamuis deficiat insinuationis argumento decisionis, de *Pont. consil.* 85. & censuit *Rota* in vna *Buenventana donationu* 21. *Octobr.* 1597. *coram* *Gipso*, quod intellige nisi statutum ultra dispositionem iuris communis, requirens insinuationem, ulterius velit tale iuramentum in actu donationis appositum etiam geminate censi dolose extortum, & nullius roboris esse, ut in terminis tenuit *Rota* in vna *Toletana donationu* 17. *Maj* 1599. *coram* *Aragonio*.

COLLECT. 1254.

Super l. i. ff. quorum legatorum.

Iuris propositio est egregia, & notabilis, quam in ore omnium quotidie esse videmus, quod possessio bonorum fideicommissi subiectorum à fideicommissario de manu hæredis est accipienda, & non auctoritate propria, aliàs non dicitur legitima, sed potius vitiosa, ut in textu nostro; Hinc infeto, quod fideicommissarius non dicitur legimus contradictor ad impediendam hæredis immiſsionem, *Rota* *diferf. decis.* 365. *part.* 1. & fuit resolutum in vna *Vrbentana hereditatu* 11. *Decembriu* 1597. *coram* *Seraphino*; Amplia primò conclusionem textus, ut locum habeat etiam quando restitutio fideicommissi fit ipso iure, quia nihilominus fideicommissarius non potest propria auctoritate possessionem apprehendere, sed illam debet capere de manu hæredis, *Surd. in decis.* 333. num. 8. & fuit resolu-

resolutum per *Rot.* in vna de *Capizucchi* 10. April. 1606. coram Card. Latcell. & vide aliquid per *Boerium* decif. 156. Amplia secundo, vt locum habeat, tamen si mandatum de manutenendo fuerit à Iudice fideicommissario concessum, quia ex tali mandato vitium possessionis non purgatur, cum concedatur etiam prædoni, & spoliatori, *Palaeus* dec. 87. & fuit pluries resolutum per *Rotam*, præsertim in causa *Bononien. iurii machinandi* 19. Aprilis 1577. coram *Canuicio*. Amplia tertio quamuis fideicommissarius acquisiuerat possessionem ante aditam hæreditatem, *Rot. diuers. decif.* 565. p. 1. Amplia quarto procedere etiam si fideicommissarius possideat auctoritate Prætoris, eadem *Rot. dec.* 520. p. 1. Nunc limita & primo, vt locum non habeat, quando nullus existit heres, qui restituere possit, quia tunc fideicommissario non licitum est propria auctoritate possessionem apprehendere, vt fuit decifum in vna *Maceraten. hereditatis* 15. Nouemb. 1599. coram *Penia*. Limita secundo quando hæres fecit verbalem restitutionem, licet non realem, quia tunc videtur fideicommissario licentiam dedisse propria auctoritate possessionem naturalem apprehendendo, *Balb. dec.* 23. & fuit in *Rota* resolutum in vna *Maceraten. hereditatis* 1587. 11. Maij coram *Pamphiliis*, & deinde coram *Penia* 15. Decemb. Limita tertio, quando testator dedit fideicommissario licentiam capiendi fideicommissum propria auctoritate, quia tunc à seipso sine aliqua restitutione potest capere, *Surd. dec.* 333.

COLLECT. 1255.

Super l. 4. & ibi Glossa in verbo Adeff. ff. de actionib. empt.

DOctores communiter dicunt per hunc textum, quod licet contra emptorem sit lata sententia restituendum rem sibi venditam, tamen si non fuerit exequuta non competit ei actio de euictione, pro re, quam adhuc possidet, *Balbus* decif. 22. est enim necessarium, vt possit agi de euictione, quod sententia exequutioni demandata fuerit, alijs ad interesse solum agi potest, vt tenuit *Rota* in vna *Vulserana bonorum* 15. Februa. 1585. coram *felicio recordationis Clemene Papa Octauo tunc Auditore*, in qua actione veniunt fructus amissi, & resectio aliorum damnorum, quæ emptor occasione euictionis quouis modo passus est, vt fuit resolutum in vna *Placentina euictionis* 20. Aprilis 1589. coram *Cardinali Plauto*, idem tenuit *Rot.* in vna *Senegalien. Prædij* 27. Ian. 1595. coram *Cardinali Seraphino*, item venit augmentum valoris prædij euicti, vbi ille sit auctus à die venditionis vsque ad tempus euictionis sequutæ, *Rota collecta à Farinacio in decision.* 13. & tenuit *Rota* in eadem *Placent. euictionis* in vna *Burgisani sepulchri bonorum* 22. Maij 1596. coram *Cardinali Blanchetto*.

COLLECT. 1256.

Super Concil. Trident. sess. 23. c. 10.

Non licet Abbati cuiquam, qui Regularis subdius sibi non sit, consuram, vel maiores ordines conferre, h. d. Ex quo infero ad pulcherrimam *decisionem Seraphini* 985. part. 1. vbi fuit dictum, quod Abbas quantumcumque exemptus non potest litteras dimissorias Clericis secularibus, vt alij ordinentur concedere, sed Regularibus tantum sibi sub-

Rt 3

ditis, vt tenet etiam *Rota* 17. Aprilis 1791. *litem Seraphino*. Cuius decisio. Ratio videtur esse illa, quia concessio dimissorialium & ordinatio pari passu ambulant, *Psallus dec. 13*. & idem dicendum, vt non liceat Abbati personis secularibus consuram conferre, & habentibus litteras dimissorias à suis Ordinariis, vt patet in citata *decis. 985* quia eius iurisdictio restringitur tantummodo in suos regulares subditos, quamuis obtinisset iura quasi Episcopalia iuxta cap. accedentibus de excess. praelat. per quam concessionem permittitur ei cognoscere de causis matrimonialibus, ac criminalibus, iuxta *dec. Rota collect. à Farin. 100*. sicut etiam habent iurisditionem quasi Episcopalem, litteræ dispensationum matrimonialium, & similes eiusdem Prouinciæ temitti possunt iuxta *Conc. Trid. sess. 12 c. 5. Seraphin. 1071*. quia Abbas habens prefatam iurisditionem perinde habetur, ac si esset extra Episcopi diocesis, idem in *dec. 1278* & hoc casu non potest Episcopus illud territorium visitare, etiam tanquam Sedis Apostolicæ delegatus idem in *decis. 459*. & Abbati habent iurisditionem quasi Episcopalem præterea, quæ sunt ordinis competunt ea omnia, quæ possunt competere Episcopo in suo territorio, vt fuit resolutum in *Rota Romana* in vna *Urbanen. iurisditionis 11. Maij 1601. coram Seraphino*, vt patet in eius *decis. 1386* ex qua infero, quod potest denunciationes matrimonialium remittere, *Sayrus in dec. 9. in titulo de sponsalib.* Infero secundo, quod Abbas in Ecclesiis sibi subiectis potest impertiri solemnem benedictionem sicut Episcopus, vt fuit in *Rota* resolutum in vna *Salamant. iurisditionis 3. Ian. 1580. coram Seraphino*,

pro quâ est textus in c. *Abbas, de priuileg. in sexto* Infero tertio, quod Abbas teneatur residere in Collegiata, in qua est intitularus, & est Caput, quod procedit, quamuis aliam habeat Sedem in Cathedrali, quia non excusatur, ita vt si non resideat in Collegiata lucretur fructus, & distributiones in illa, idem in *dec. 1451*. Infero quarto, quod Abbas, & alij superiores Regulares habent iurisditionem temporalem in Parochianos, & Episcopus non potest visitare parochias, nec personas curam animarum, & sacramenta exercentes, vt fuit in *Rota* resolutum in vna *Ciuitaten. iurisditionis 12. Februar. 1594. coram Seraphino*, vt patet in eius *decis. 1067*. an autem Abbas teneatur accedere ad Synodum, & quando non, vide eundem in *decis. 190*.

COLLECT. 1257.

Ad gl. in l. a Diuo Pio, §. si super rebus, in verb. controuersia, ff. de re iudic.

Regulariter exequutio sententiæ per tertium contradictorem impeditur ratione solius possessionis rei per sententiam alteri adiudicatæ, h. d. Quinimo exequutio etiam triū conformium impeditur, si tertius de cuius interesse agitur non fuerit citatus, *Rot. decis. 13. de re iudic. in antiqua*. & fuit tentum in vna *Bergen. de Elianes 26. Nouembr. 1588. coram Orano*. Dixi ratione solius possessionis, quia quando tertius non possidet, non impeditur exequutio, *Bisignet. decis. 4. de iudicis*, & fuit dictum in vna *Bononien. possessionis 10. Nouembr. 1596. coram Corduba*. Amplius id, quod de citatione diximus, vt sufficiat si saltem

tem

rem per proclama citatus fuisset. *Ashill. de Grass in dec. sion. 3. de re iud.* Idem est si tertius sciuit causam agitari, & post sententiam comparuit pro suo interesse, quia tunc ad retractandam executionem non auditur, *Rot. Petr. decif. 126.* pari ratione executio impeditur, ubi acta non fuerunt integrè transportata, *Farinacius in decif. 20. & 28.* Similiter pendente causa restitutionis in integrum regulariter executio suspenditur. *Afflic. in decif. 356. Capyc. in decif. 53. Minad. decif. 14.* Limita si executio esset iam coepta, *Ashill. de Grass decif. final. de sentent. & re iud. Putem decif. 10. de restitut. in integr. in d. cis. 128. lib. 2. Mohed. decif. 177. Mastrill. in dec. 30. Caria Rot. Genuen. decif. 20.* Limita secundò ubi vigeret vehemens præsumptio calumnie, *Cassador. decif. 1. de restit. in integr. Afflic. cum decif. 356.* & fuit resolutum in *Rota* in vna *Burgen. Decimarum 28. Oshobris 1586. coram Bubalo.* Item clausula si quid exequendum exequaris, posita in commissione executionem retardat, *Crescent. in decif. 42. Rot. diuers. decif. 487 p. 3. Paleot. in decif. 69.* Vnde talis clausula tantum suspendit, donec de iustitia sententia cognoscatur, *idem in dec. 133. Caputaquens. in decif. 180.* Item exceptio nullitatis ex vultu instrumenti præsentati surgens, *Cassador. in decif. 3. de mutui petitionibus,* quod Amplia ut præiata executio impediatur, etiam si esset obligationis Cameralis, *idem in decif. 10. de rescriptis,* & faciunt in argumentum *decif. 5. & 6. Rota de fide instrum. in antiqu. Afflic. decif. 160. Capyc. in dec. 29. num. 2. Paleot. in decif. 61.* Amplia etiam si talis exceptio altioreni requireret indaginem, *idem Cassad. cit. decif. 10.* Item per inhibitionem impeditur etiam

sententiæ executio; præsertim si inhibito fuerit totalis, quæ siue iusta, siue iniusta, semper est timenda, *Ashill. de Grass. decif. 19. de appell. Accorambonum decif. 52. Put. decif. 395. lib. 2. Caputaquens. in dec. 93 p. 2. & fuit dictum in causa Romana Salusiani interdicti 14. Decembr. 1598. coram Lancelotto.* Item exceptio melioramentorum, *Capyc. decif. 17.* licet à Rota soleat præhigi terminus pro illorum liquidatione, *Putem dec. 471. Peregrin. decif. 16. lib. 2. Accorambonum decif. 8. Rot. diuers. decif. 112 p. 2.* Item exceptio compensationis, *Afflic. in decif. 121. Magdon decif. 42. Rot. Florentia; Surd. decif. 191. Rot. diuers. decif. 153. & 157. part. 3. & 708 lib. 3.* ubi dicitur, quod istud procedit quando debitum est liquidum, aliàs secus. Item exceptio attentatorum suspendit executionem, cum eorum purgatio in primis, & ante omnia fieri debeat, etiam respectu fructuum, etiam quod non sint liquidi, quia quicquid dixerit *Mohed. in decif. 211.* non sufficit oblatio cum dispositione vnus Iulij pro non liquidis, sed debet fieri realis restitutio, iuxta *decif. Caputaquens. 170 part. 1. 270 p. 2. 224 p. 1. Paleot. decif. 369. Peregrin. decif. 346. Put. decif. 143.* quæ licet loquantur in spolio, multò magis locum habent in attentatis, *Rot. decif. 1. de ordine cognos. in antiqu. Caputaq. in decif. 131. lib. 1.* Limita nisi notoriè constet de non iure petentis reuocare attentata, quia tunc talis exceptio non suspendit, *Rot. in d. cis. 2. de restitut. spoliat. in nouis. Cass. decif. 3. eodem tit. Put. in d. c. sion. 203 lib. 1.* Limita secundò respectu tertij non existentis in lite, *Peregrin. in decif. 96 lib. 2.* Limita tertio, ubi ex actis constet de desertione appellationis, *Rota in decif. 1. de appellat. in nouis, decif. 7. de appellat.*

in antiq. & Achill. de Grassi in decis. 2. cod. tit.

COLLECT. 1258.

Super l. 1. C. de Magistr. conueniendū.

Notarius recipiens fideiussorem minus idoneum, tenetur ad interesse, h. d. Limita primo, quando de mandato Iudicis acciperet fideiussorem minus idoneum, quia mādātum Iudicis excusat Notarium, quod nō teneatur, immo Iudex, qui tutorem dedit sine satisfactione, non potest etiam postea ex intervallo iniungere, *Ant. Fab. in dec. 1. C. de Magistr. conuen.* Limita secundō, quando principalis esset satis idoneus, quia tunc etiā Notarius excusatur, & ratio est, quia bona principalis confunduntur cum bonis fideiussoris, *Valas. dec. 11.* & tunc debet principalis satis idoneus, quando res suæ tantum valēt, quantum est quantitas promissa, *Ego in dec. Cur. Archiep. Neap. 29.* Limita tertio, quando Notarius reciperet fideiussorem minus idoneum in præsentia partis, non reclamantis, quia tunc enim isto casu Notarius excusaretur, ut pulchrè refert decisum in *Rota Lucens. 105. Lud. dec. 33.* qui allegat *Pur. in tract. de syndicato c. 3 n. 3.* dicens imputandum esse parti non reclamanti. Limita quarto, ut cōtra Magistratum non agatur nisi in subsidium tantum, idem excussis bonis fideiussorum, iuxta terminos l. aduersus, C. de magistr. conueniendū. ut refert *Rub. in dec. 94.*

COLLECT. 1259.

De Renouatione Emphyteus.

Scripsi nonnulla in præsenti materia in Collect. super doct. Bar. in

l. 1. § permittitur, ff. de aqua quorid. astin. Hic tamen per viam regulæ cum ampliacionibus, & limitationibus nonnullas Rotæ Roman. decisiones habeo, unde regula sit, quod Dominus directus teneatur emphyteusim ad se reuersam reconcedere agnatis proximioribus. Et secundum hanc conclusionem pluries Rot. tenuit præsertim in vna *Bonomien. bonorum 2. Decembr. 1582. coram Robuste.* & iterum in vna *Brixien. feud. 16. Maj 1583. coram Bubalo.* Amplia primò, ut procedat non solum in agnatis descendentibus: Sed etiam in transuerthalibus, *Balb. in dec. 30.* & tenuit Rot. in vna *Lucan. emphyteus. 6. Iunij 1587. coram Oradin.* & iterum in vna *Roman. relocationis 3. Iulij 1595. coram Gypso.* Amplia secundò, ut procedat quamuis proximiores, qui petunt renouationem sint scæminæ, & procedit etiam si ex tenore prioris inuestituræ masculi tantum vocentur, & nihilominus Dominus directus tenetur proximioribus scæminis renouare, Rot. in vna *Ciuitat. Castelli Emphyteus. 23. Iunij 1586. coram Cardin. Platto.* Amplia tertio, ut locum habeat, tametsi proximiores sint plures in eod. gradu, quia omnibus etiam renouatio fieri debet, & non vni eorum tantum etiam si ex tenore prioris inuestituræ vnus tantum vocetur, ut fuit dictum in vna *Ciuitat. Castelli. 23. Iul. 1586. coram Platto.* Amplia quarto, ut dicta conclusio extendatur, & procedat etiam si prima concessio fuisset declarata nulla, & inualida ob defectum solemnitatum, ut fuit resolutum per Rot. in vna *Roman. relocationis domus 3. Iulij 1595. coram Gypso* & vide Rot. diuers. decis. 2. 4. part. 2. & de ratione vide in vna *Roman. domus 2. Decembris 1588. coram Bubalo.* Nunc limita

limita, & primò vt non habeat locum quando Dominus vult pro se bona retinere: quia tunc magis communis, & verior opinio est vt non cogatur illa concedere proximioribus defuncti in cuius personâ emphyteusis est finita, *Caput. qu. in dec. 303. par. 1. Benin. en. Rot. Bironi. in decif. 19. & hanc tanquam veriore, & æquiorē Rot. sæpius amplexa fuit, & præsertim in vna Rauenat. n. Bironum 20. Nouembrii 1587. coram Card. Mantue. nec est verum quod contrarium Rot. senserit in decif. 195. part. 2. diuers. quia numer. 7. & 9. vbiloquitur de hæc materia nihil fixat. Limita secundò, vt locum non obtineat quòd fuit renunciatum iuri petendi renouationem, vt latè scribo Ego in dec. Cur. Ar. bisp. Neapol. decif. 112. An autem huic iuri renunciari possit affirmatiuè tenuit Rot. in vna Gruien. bonorum 24. Mart. 1583. coram Seraphino, et pater in eisd. decif. 400. Limita tertio, vt procedat quando emphyteusis est hæreditaria: quia tunc solis hæreditibus renouatio facienda est licet alij proximiores in gradu reperiantur ex consil. Ancharan. 38. in fin. & tenuit Rot. in vna Bononiæ. de Bologniniis 10. D. cembr. 1564. coram Seraphino. vt patet in eisd. decisionibus, quam limitationem veram intelligas dummodo hæres iste attentæ naturæ præcedentis inuestituræ sit capax, stante autem eius incapacitate, vt quia sit hospitale, vel locus pius in quem ex sui naturæ emphyteusis non transit renouatio fieri debet hæredi proximiori capaci, vt fuit resolutum in vna Cusenacen. Palatij 7. Nouembrii 1597. coram Penia. Limita quarto, vt non procedat quando non fuit petita renouatio infra annum, quia tunc agnati amittunt omne ius quod hæ-*

bent ad dictam renouationem petendam, verum intelligas quando constat quod agenti habuerunt notitiam, seu scientiam quod emphyteusis esset finita, quæ scientia debet plenè & concludenter probata vt non sufficiant coniecturæ Rot. in decif. 2. de dolo, & continuac. in antiquis. Mobedan. in decif. 160. Caput. qu. in decif. 116. num. 4. part. 1. Putem. de decif. 114. lib. 1.

COLLECT. 1260.

Super alicet ex quadam, de test.

OMnes Doctores in hoc videntur conuenire, vt descendencia ad effectum succedendi debeat sigillatim, & per gradus distinctos probari per hunc text. nostrum, ibi singulos gradus. Hinc prouenit primò quòd deficiente vno gradu destruitur tota probatio ipsius descendentiæ, vt in puncto tradit Rubi. in decif. 8. ex Innocens. communiter recepto in cap. seruus tu. nostro. Hinc prouenit secundò quod petens hæreditarem vt hæres & consanguineus, non admittitur ad illam nisi utcumque probauerit, Gratian. Rot. March. in decifion. ... Et Anna qui pariter refert decilum in singular. Infertur tertio quod nedium probari debet descendencia per gradus distinctos, sed etiam quod veniat à linea legitima, vt tenuit Rot. Roman. in vna Sutrin. ben. filij 18. Decembrii 1588 coram Illustrissimo Pamphilio. Sed animaduertendum est ad tria admodum practicabilia circa præsentem materiam; Primò quod suprapræfata regula procedit quando lex vōcans aliquē de descendencia simul desiderat illū esse in certo gradu quia tūc bene-

requiritur probatio descendentiæ per gradus distinctos; secus in aliis casibus; quia ad probandum quem esse de genere, vel paritela sufficiunt indicia, & præsumptiones, ut tenuit Rot. in vna Placentina Cappellania 15. Nouembrii 1593. & iterum 10. Ianuarij 1598. coram Penia, immo sufficiunt dux enunciatiuæ emanatæ à diuersis personis non suspectis, Achill. de Grass. in decis. 5. de iur. patron. Put. decis. 207. lib. 2. & fuit tentum in vna Romana Cappellania de Capizucob. de anno 1570. coram Costa iterum in vna Vrbeætana fideicommissi. de Corbetaria 32. Ianuarij 1565 coram Cardin. Lancellosto. Secundò est animaduertendum, quod instrumenta, ut dicantur antiqua ad effectum probandi descendentiæ debent esse centum annorum dempto tempore litis inchoatæ iuxta opinionem quam Rot. tenere solet quam latè Ego discuto in decis. mea 90. & debent esse saltem duo: quia cum probatio per antiquitatem vim habeat famæ publicæ sicut illa non probatur per vnum testem, minus probatur ista quæ illi æquipollet, Rota diuers. decis. 283. part. 1. & quod requirantur enunciatiuæ plurius instrumentorum quæ sint centum annorum tradit pulcherrimè Put. decis. 209. lib. 2. & iterum in dec. 359. eodem lib. & in terminis probationis descendentiæ tenuit Rot. in vna Sutrin. Beneficij Sancti Angeli 13. Martij 1588 coram Cardinal. Platt. Tertiò animaduertendum quod testes de auditu deponentes eo casu quo admittuntur ad probandam descendentiæ debent concordare cum personis à quibus audierint.

Ego v. dec. 28. ex Deci. com.

2. minor recepto in

cons. 120.

col. modo non fr. de
si de. COLLECT. 126r.

Super l. 1. ff. vii possideris.

Vlgo dici solet vii possidetis, ita possideatis, & allegant hunc text. qui nil aliud dicit nisi quod manutentio est concedenda illi, de cuius possessione constat, tam tempore motæ litis, quàm tempore turbationis, & ita Affl. in dec. 394 præsertim si possessio fuit capta vigore prouisionis Apostolicæ, quæ non potest dici clandestina, Scintstrumentalis, Mobed. in decis. 88. aliquid per Affl. in dec. 302. immo releuat etiam si alius deinde possessionem fuerit adeptus, nam contra illum potest duplici remedio experiri, restitutionis, scilicet in spolio, & manutentionis Put. in dec. 419 lib. 2. & fuit tentum in vna Regien. reservationis fructuum 6. Maij 1586. coram Gypso, & in vna Mediolan. Parochialis 22. Iunij 1587. coram Cardinal. Platæ, in qua fuit dictumandum esse mandatum de manutendo antiquo possessori non obstante quod idem antiquus possessor percussisset coram iudice se restitui, & ideo videretur habuisse se pro spoliato, quia nihilominus voluit Rot. illum propterea ciuilem possessionem non amisisse, sed illam retinuisse saltem animo, alleguâque fuit ad hoc decis. aliàs facta coram Vicecomite in vna Tolletan. 16. Nouembr. 1580. & in terminis extat decis. Caputaquini. 43. libro 2. Amplia etiam, ut manutentio debeat dari possidenti etiam si contractus esset reprobus Cesar. de Grass. decis. 4. de caus. poss. & propriet. & fuit tentum in vna Vincensin. cons. 22. Martij 1596. coram Cardinal. Arigien. & in vna Mediolanen. Pensionis

Si. Decembris 1600. coram Cardin. Seraph. Amplius etiam licet non probetur possessio de tempore mortis litis, quia in dubio presumitur continuatio *Cardin. Put. in decis. 17. lib. 2.* Limita nunc, ut non detur manutentio, seu possessorium uti possideris ei qui appellatione pendente possessionem est ingressus *Rot. divers. decis. 9. part. 1.* quod procedit etiam si possessio esset vacans, *Put. decis. 35. de Iudiciu.*

COLLECT. 1262.

Super l. 1. vbi Bart. ff. de Saluiano. Interdict.

AD obtinendum in Saluiano interdicto actor duo extrema debet probare, videlicet creditum suum cum hypotheca; & possessionem debitoris de tempore obligationis, vel postea, alioquin altero ex eis deficiente non est locus huic remedio, ut hic dicit *Bart. iunct. decis. Put. 207. libro 1.* & fuit dictum in *vna Roman. Saluian. interdict. 25 Iulij 1599 coram Penia*, & in quampluribus aliis causis, dixi creditum cum hypotheca quoniam cessante hypotheca Saluia. Interdictum non intrat, ut fuit dictum in *vna Roman. Sal. a. interdicti 4. Decembris 1600. coram Horatio Cardinal. Lancell.* Ex quo infero primò quod non potest agi Saluiani interdicto super mercibus venalibus, postquam distractæ sunt, cum in eis non cadat hypotheca iuxta *Leum Taberna ff. de g. r. Put. in decis. 197. lib. 2.* Inferitur secundò Saluianum interdictum non dari etiã pro bonis extradotalibus; cum pro illis nulli competat reuera hypotheca quæ non inducitur nisi in casibus à iure expressis, *Surd. decis.*

*fi. 471. num. 10. Guid. Pap. in decis. 468. nu. 5. Afflict. in decis. 44. in princ. & fuit dictum in vna Bonon. pecuniaria 17. Decembris 1600. coram Conino; Infero tertio quod super bonis emphyteoticis expressè prohibitis alienari Saluian. non potest excepti cum prohibita censeatur omnis hypotheca *Rot. divers. decis. 423 part. 1. & fuit dictum in vna Roman. Saluian. interdict. 17. Maij 1602 coram Lieta Capp. Tholos. in decis. 462.* Animaduertendum ad illud quod de primo extremo probando supra diximus hoc est creditum cum hypotheca; quia plenè, & concludenter est probandum *Caputaquens. in decis. 368. part. 2. & aliquid in decis. 328 eodem lib. Crescent. in decis. 302. Achill. de Grass. decis. su. de test. & hanc crebriorem, & vtiorem sententiam, ac in Rotæ Auditorio seruati scribit Sarnin. quest. 36. de infirmis. resignant.* Limita nisi essemus in re antiqua; quia tunc ratione difficilis probationis sufficit leuior probatio, *Cassador. in decis. 3. numer. 3. de Procurator.* In probatione autem secundi extremi, videlicet possessionis rei conuenti sufficiunt probationes semiplenæ, & leuiiores *Rot. in decis. 117. seu 8. de restitut. spoliatorum. Caputaquens. in decis. 400. lib. 1. manuscripti.* vbi quod sufficit reum constituisse Procuratorem ad locandum, & fructus exigendum, hæc enim possessorium concernunt, *Fin. in decis. 36. in mo. possim Rot. tenet quod sustentatio litis vna cum adminiculo aliquo ad huius extremi probationem sufficiant, ut per Cesar de Grass. in decis. de restitut. spoliatorum Caputaquens. in decis. 169 part. 2. & fuit dictum in vna Regien. bonorum de anno 1576. coram Cardinal. Blansbette, & al. de sapient.**

COLLECT. 1263.

*Super cap. pastoral. de causa possessionis,
& proprietatis.*

VLtra ea quæ scripsimus in hoc
textu in materia suspensionis
petitorij, addas insuper nonnullas
Decisiones Rotæ Roman. tam ma-
nuscriptas, quàm impressas; Regula
sit, quod proponens possessorium,
potest petitorium à se intentatum
suspendere, & ita tenuit Rot. in decis.
5. eodem tit. in noui. Caput. in decis.
30. in manuscriptis, & huiusmodi sus-
pensione operatur, vt ligatæ sint ma-
nus iudicis in pronunciando in peti-
torium Rot. in decis. 19. de restit. spo-
lia. in noui., & ideo omnes probatio-
nes ad discolorandum titulum ten-
dentes reiectæ censentur Rot. in decis.
76. lib. 2. Verall. in decis. 322. lib. 2. Am-
plia, vt huiusmodi petitorij suspen-
sio pluries fieri possit, & pluries quo-
que ab eo recedi, Rot. in decis. 8. de cau-
sa possessionis in noui., & Rot. diuers. decis.
9. lib. 2. Amplia secundò vt fieri pos-
sit, nedum in prima instantia, sed etiã
in secunda, & tertia Caput. in decis. 30.
nu. 6. Verall. in decis. 323. part. 2. Amplia
tertiò, vt huiusmodi suspensio fieri
possit, quâuis pars consentiret super
petitorio cognosci, Rot. diuers. citata
decis. 9. num. 2. Nunc limita, & pri-
mò vt non procedat, si huiusmodi
suspensio fiat post conclusionem in
causa Rot. citata decis. 8. de causa posses-
sionis, & proprietatis in noui. Limita se-
cundò quando petitio suspensionis
esset calumniosa, veluti si constaret
de bono iure illius contra quem pe-
teretur suspensio, Rot. diuers. dec. 1. 18.
lib. 3. & in d. decis. 9. Morbed. in decis. 14.
de restit. spolia. Limita tertio quan-

do quis in prima instantia obtinuit
sententiam fauorabilem in petito-
rio, quia tunc in alia instantia non est
locus suspensionum, Cappell. Tholos. in
decis. 280. Limita quarto, vt huius-
modi suspensio non obstat tertio ve-
nienti in causam Rot. decis. 3. de causa
possess. & proprietatis.

COLLECT. 1264.

*Super c. si quis presbyterorum, de rebus
Eccles. non alien.*

Pvltra est, & vtilis admodum
dubitatio, quæ fieri solet in
consulendo in præsentì textu, an in
contractu alienationis rei ecclesiæ
post obtentum beneplacitum sit lo-
cus pœnitentiæ, & dicas negatiuè
concludendum esse, licet nondum sit
seguuta sententia confirmatoria, vi-
gore Breuis, si in euidentem, dum-
modo beneplacitum Apostolicum
expeditum fuerit, nam quamuis an-
te beneplacitum sit locus pœnitenti-
æ, in quibus retriminis loquitur Pat.
in decis. 353 lib. 1. Accorambon. in decis. 9.
Achill. de Grass. in decis. 2. de part. V. rall.
in decis. 12. part. 3. Rot. diuersorum decis.
573. num. 2. part. 1. Farinas. in sua collecta
decis. Rot. 205. tamen post obtentum
beneplacitum partes non possunt
amplius pœnitere, neque à contra-
ctu resilire vt fuit latè dictum in
Rot. Roman. in vna Legation. domorum
10. Maij 1576. coram d. Ruben., & in
vna Romana locationis 4. Iunij 1584.
coram Blanchetto, quod procedit
etiam antequam sequatur sententia
per commissarios ferenda, Farinas.
in decis. 13. & fuit resolutum in Rota
in vna nullum emphy. enfis 15. Nouembrii
1607. coram Lancellotto. Amplia se-
cundò supradictam conclusionem
pro-

procedere etiam respectu successoris, qui alienationi non consensit, nam non potest pœnitere, ut colligitur ex *Cassid. in dec. 1. de locato*, quam ampliationem intelligas dummodo beneplacitum fuerit impetratum in vita prædecessoris, qui alienauit, ut fuit tentum per *Ro. in vna Bonon. transactio 1607. coram Conino*; Limita nunc regulam principalem, quando prima alienatio esset nulliter confirmata, quia tunc est locus pœnitentiz, licet regulariter electio sit ecclesie, *Put. decif. 310. lib. 2. & fuit tentum per Rot. in causa Curtion. bonorum 3. Iulij 1589. & 26. Januarij 1590. coram Platto*; An autem liceat reuocare alienationem post portectam supplicationem ante tamen expeditionem assensus, si postea fuit expeditum per verbum fiat, vide *Afflic. in decif. 253. vbi multa ad materiam*.

COLLECT. 1265.

Ad Panormitanum in Rubrica de successu ab intestato.

Quari, ac dubitari per sæpe coniungit, ad quem spectent elemosynæ, seu oblationes, quæ Imagini pictæ in aliquo pariete offeruntur. Pro resolutione distinguas duos casus, primus enim est quando apparet de intentione offerentis, veluti si pecunia exponatur in caxa elemosynarum pro fabrica, vel pro missis celebrandis, & talis mens debet obseruari, *Cappell. Tholof. in ec. 483. Secundus casus est quando non constat de intentione offerentis, & tunc si adsit particularis consuetudo illa pariter obseruanda est, dummodo ius non resistat, Rubin. in decif. 25. Si verò oblationes fiant Imagini pictæ*

in pariete alicuius priuati, tunc non acquiruntur Domino domus, & ita decilum fuit in *Rota Roma. in vna Calaguritana oblationum 21. Octobris 1588. coram Pamphilio*, in qua fuit allegatus *Socin. de oblatione lib. 8.* Controversia tamen non modica est, an acquirantur Rectori Parochialis Ecclesie intra cuius limites domus est sita, & verior opinio est quod sic, quam Ego sequor in *decifion. Archiepiscopus Curia Neapolit. 128.* Hinc est, quod translatio Imaginis existentis in aliqua ecclesia, ad quam concursus habetur, si ibi adsit Rector, siue Parochus, non potest fieri ipsis contradicentibus, ut tenuit *Rot. Roman. in vna Hispanen. translationis imaginis 9. Martij 1598. coram Cardinali Pamphilio*.

COLLECT. 1266.

Super Glossa in cap. cum nobis, de prescriptionibus.

Dubitatur in præfenti glossa, an immemorabilis per scripturas probari possit, & licet *Rota collecta d'Farinat. in decif. 570.* tenuit negatiuam partem, eandem tamen sententiam sequuta fuit iterum *Rota in d. c. Put. 209. lib. 2. & Caputaq. in decif. 347. pars. 3. contra glossam in cap. 2. de prescriptionibus in sexto*. Pro concordia tamen, sic distinguas secundum aliam eiusdem *Rota decif. in vna Burgen. Quindenniorum 8. Mar. ij 1599. coram Litta*, aut enim adducuntur scripturæ super actibus ipsis confectæ ad probandam immemorabilem, & hoc casu non probant eam, sicque procedit opinio glossæ, & aliorum, & ratio est, quia cum ex dictis scripturis constet de Initio,

merito ex illis resultare non potest probatio immemorabilis quæ ad sui essentiam desiderat memoriam initij non extare, ut fuit dictum per Rotam in vna *Salamentina iurisdictionis* 22. April. 1580. coram Illustrissimo Cardinali Seraphino, aut verò ad probationem illius adducuntur scripturæ in quibus enunciatur ipsa immemorabilis, & tunc negari non potest quin etiam probeant, ratio est, quia per enunciationes antiquas probatur immemorabilis, latè Ego ipse in dec. Cur. Archiepisc. Neapolit. 5. & ita fuit tentum in Rot. in vna *Braccaren. Monasterij* 19. Nouembr. 1597. coram Pamphilio, & in vna *Bürgen. iurisdictionis* 20. Decembr. 1596. coram Orano.

COLLECT. 1267.

Ad text. in c. ad audiendam vbi Imola de scriptis.

Subreptio opponi potest vsque ad quadraginta annos, hoc dicit; quamuis vitiet gratiam ipso iure, *Caput. in decif. 224. p. 3.* veram per tanti temporis spatium præsumitur noua gratia, & confirmatio; *Cassad. in decif. 3. de causa possiff.* Sed aduette, quod neque intra quadraginta annos de subreptione dici potest, si in literis sit apposta clausula, quod de subreptione &c. quod intellige verum concurrente clausula sublata, quæ releuat impetrandum ab onere probandi, & admittit parti, & iudici facultatem aliter interpretandi, & iudicandi, etiam quod versetur in gratia concessa ad postulationem partis, *Pur. in decif. 377.* secus si clausula ista non esset simul iuncta, *idem in decifion. 213. lib. 2.* & fuit in *Rota decifum in*

vna Calaguritan. iurisdictionis 30. Maij 1580. coram de Rubis.

COLLECT. 1268.

Ad Glossam in l. 1. prope finem, C. de Iudiciis.

Valdè controuersa est illa quaestio, an in executione sententiæ requiratur partis citatio, ut patet ex *Gabrielio de citatione conclusi.* & quidem glossa hæc disponit sententiam mandari in executionem, sine causæ cognitione, ex quibus verbis clarè demonstratur citationem non esse necessariam. Verùm, æquior, & humanior sententia est, quod requiratur citatio, ut tenuit *Cassad. in decif. 6. de causa possiffionis, & proprietatis,* & hanc quoque sententiam aliàs *Rota* sequuta fuit coram Cardinal. Blanchetto in causa *Taurinens. Cappellania* 24. Februarij 1589. & iterum in vna *Barchinonen. bonorum* 16 Februarij 1587. coram Seraphino; Ampliatur ut locum habeat quamuis fiat executio super eadem re, super qua fuit iudicatum, & intet easd. partes, inter quas fuit pronunciatum, *Ioseph Lud. in decif. 10.* & fuit tentum per Rotam in vna *Romana Sancti Thoma* 17. Decembr. 1564. coram Couino.

COLLECT. 1269.

In l. Creditorem ff. de legatis 2.

Si debitor legat creditori, in dubio non intelligitur animo compensandi, h. d. licet non semel in iudiciis forensibus dubitari contingit, vtrum testator aliquid suo creditori relinquens censetur animo compensandi id fieri, & licet pro huius quaestio-

nis

nisi resolutione nonnulli enumerantur casus à scribentibus; Ego tamen duos tantummodo principales, & in praxi magis frequentes enarrabo. Primus casus est quando creditor relinquitur cum onere non petendi, quod sibi debetur, tunc si relictum acceperat sibi preiudicat, & inducitur compensatio *Rot. divers. decis. 317. n. 2. p. 1.* & iterum fuit tentum per *Rotam in vna Romana bonorum 24. Maij. & 28. Iunij 1596. coram Penia*, in qua fuit dictum, quod nephis debebat esse contenta legato, sibi facto ab Auo cum dicta clausula, omissa successione patris, ut etiam voluit *Anon. Fab. in decis. Ro. Sabaudia 19. Cod. de legatib.* & in hanc sententiam iterum inclinavit *Rot. Rom. in vna Cesenaten. legati 26. Iunij 1596. coram Giffio*. Limita hanc clausulam ut non operetur quoad ius de futuro, *Guid. Pap. decis. 203.* Limita secundò, ut neque ad ius superueniens, ut tenuit *Rot. in vna Placentina euictionis 4. Aprilis 1588. coram Blanchetto*. Limita tertio, ut nec operetur, quando is cui legatum factum est cum tali prohibitione, nullum aliud ius habet, cui dicta prohibitio adaptari possit, *Robin. decisio. 17.* & tenuit *Rot. in vna Camerinen. legati 12. Maij 1589. coram Platto*. Secundus casus est quando testator legat simpliciter sine prohibitione petendi, quod sibi debetur, & tunc si est maritus cui relinquitur, & hoc casu non censetur ei relictum animo compensandi cum lucro dotis, *Boer. in decis. 244. numer. 6. & Fab. in decis. 8. Cod. de legatib.* & fuit late dictum, ac resolutum in *Rot. Roman. in vna Cesenaten. Restitutionis dotis 6. Martij 1589. coram Cardinali Seraphino*. Quando autem debitum resultat ex causa mercedis, non fit compensa-

tio; sed utramque debetur, scilicet legatum & debitum; *Affl. in decis. 44.* & ita intelligitur text. nostr. Sed hic exoritur non levis dubitatio pro ornamento presentis text. An si Marti relinquitur ususfructus omnium bonorum huiusmodi legatum censetur factum animo compensandi in eius legitimam, *Card. Seraph. in decis. 22.* tenuit affirmatiue prout in similibus ad vitam duraturis in legitimam imputandis tenuit *Rot. coram eodem in vna Romana de Præteritis 1570. 17. Aprilis.*

COLLECT. 1170.

Super l. legatum, ff. de administratione rerum Cinnam.

Legatum ad vnum vsum factum, in alium mutari non potest, & hoc procedit etiam in Episcopo cui non permittitur permutato vltimarum voluntatum, ex vi *Concil. Trid. sess. 22. can. 6.* vbi nonnulla reportant, quibus nunc addo primam limitationem, quam tradidit *Cresc. in decisio. 1. de iure patron. & 7.* vbi fuit dictum, quod Episcopus pro vna vice tantum potest de consensu patroni instituere ad beneficium patronatus, non habentem requisita per fundatorem in limine foundationis posita, & quæ sint huiusmodi requisita vide per *Rot. Marchia de Amari in decis. 4.* Limita secundò ut Episcopus, seu eius Vicarius poterit ex causa necessaria, vel vtili alterare voluntatem testatoris, *Mohed. v. des. 1. de iure patron.* & ratio est, quia Ordinatio permittitur alteratio, non autem mutatio, *Rot. Diversorum in decis. 1112. par. 3.* Limita tertio in legato facta pro construendo monasterio in loco campe-

Atque, quod construi prohibetur potest dispositionem *Trid.* nam Episcopus poterit legatum istud commutare, ut pulchrè decisiū refert, *Alex. Raudens. in decis. Rota Pisana 44.* Limita quarto, ubi legatum non respicit certam personam, & causam, *Guid. Pap. in decis. 336.* Limita quinto si legatum non potest deputari ad destinatum, quia tunc potest fieri commutatio in alium usum per inferiorem, puta per Episcopum, *Cappel. Tholof. in decis. 6.* Limita sexto, quando legatum esset factum ad vnum non ita necessarium, puta ad pingendam Ecclesiam, quæ minatur ruinam, quia tunc Episcopus poterit pecuniam ad picturam non ita necessariam destinatam in alium pium usum magis eidem Ecclesie necessarium commutare *Ego in decis. Curia Archiep. Neapol. 3.* Sed non leues circa præfatum text. insurgunt dubitationes, prima est an Princeps secularis pium legatum à suo antecessore relictum possit commutare in pium effectum quem reputat vtiliorem, puta manutenendi treemes aduersus piratas, vel turcas, resolutio est negatiua ex mente *Rubini in decis. 53.* Secunda est dubitatio, an Princeps hæres patris possit legatum pium permutare, in aliud pariter eodem modo, resolutur etiam negatiue, ut patet ex *decis. Raudens. 44.*

COLLECT. 1171.

Super c. 1. *Vi lite pendente.*

AD materiam subrogationis in viribus defuncti, quæ sæpius ventilatur in Curia Romana, & tractatur hic in text. nota nonnulla in praxi frequentiora, primò quod

mandatum de immittendo, gratiose concedi debet subrogato, *Seraph. in decis. 196.* quia fundaram habet intensionem subrogatus super literis gratiose non solum ad ius, sed etiam ad possessionem *Cassad in decis. 1. vi lite pendente, Rot. decis. 5. cod. tit. in nouis, Mohd. decis. 7. 17.* cum aliis allegatis, & procedit etiam quoad persecutionem litis, *AEgid. in dec. 351. Paleot. in decis. 130. & 118. Put. decis. 484. lib. 2. & Pa. pa in huiusmodi subrogationes plures facit gratias, ut per B. Nam. dec. 115.* ideo licet subrogatus lite pendente teneatur iustificare ius sui auctoris, ut per *AEgid. decis. 112.* quam esse in viribus obseruantia tradit *Cassad in decis. 2. de causa possess. & propriet.* Hoc tamen procedit ad effectum canonizatoriæ, & petitorij nõ autem possessorij, *Put. decis. 466. lib. 2.* Nota secundò ad materiam quod subrogatio non datur iniure ad rem, *Balb. dec. 41. & Seraph. decis. 396.* & subrogatio in lite facit præsumptionem notitiæ litis in subrogato, *Cassad. decis. 1. vi lite pendente,* & quādo subrogatio obtinetur quoad ius, possessionem & litem cum clausula quouis modo, capit etiam modum vacationis per priuationem, ut fuit resolutum in *Rota vna Marficana beneficij 15. Decembr. 1593. coram Seraphino,* ut patet in eius *decis. 1055.* quia subrogatio gratiose locum habet in beneficio litigioso, *idem in decis. 996.* & ad materiam vide *eundem in decis. 1426. 1383. 1165. & 396.*

COLLECT. 1172.

Super Concil. *Trident. sess. 23. c. 6.*

NVllus prima tonsura initiatus aut etiam in minoribus ordinibus constitutus ante quatuordecim annos

annos beneficium obtinere potest, Hoc dicitur licet olim aliter fuerat sancitum per dispositionem iuris communis, ut expresse patet in *cap. si eo tempore. de rescript. in 6.* Amplia primò, ut non possit Episcopus dispensare, quia eius constitutio non tollit constitutionem Pontificiam, vel alicuius concilij à summo Pontifice approbata, ita pulchre *Thom. Trus. in decis. 42. part. 2.* Amplia secundo, etiam in presentatione: nam ad beneficium iuris patronatus quis presentari non potest, nisi existens in decimo quarto anno, *Raudens. in decis. 43.* Nunc verò limita nisi in fundatione beneficij aliter fuerit cautum, *Rot. in decis. 13 de iure patron. in antiq. & censuit Sacra Congregatio Concilij.* Vnde in vna *Gerunnen. beneficij* fuit dictum 12. Junij 1579. coram Lancell. in qua fundator mandavit presentari eos, qui sunt de genere, & presentari presbyterum, si addit, quo non existente eum, qui infra annum possit promoueri, & si necialis addit, voluit presentari clericum, & cum occurrente vacatione fuisset presentatus simplex clericus de suo genere, qui negabat alios adesse, reseruarunt Domini de Rota an ex quo non probatur quod presentatus esset constitutus in decimo quarto anno, prout concilium requirit, sed tantum esset constitutus in duodecimo anno, si obstatet dictum concilium, in qua difficultate illustriss. Cardinales sacri concilij interpretes censuerunt non obstat, die 2. Julij 1579. ut patet in *decis. diuersorum 482. part. 2.* Censuit etiam Sacra congregatio hunc text. non prohibere quin ille, qui iam decimum quartum annum suæ ætatis attigit, licet nondum expleuerit, possit beneficium simplex obtinere, pro qua

declaratione extat etiam *decis. Rubini 43.* quam nota ad *gloss. in Clemensi-na generalem in verbo in decimo quarto, de a: aie, & qualitate.*

COLLECT. 1273.

Super glossam in l. 2. ff si quis cautionibus.

IN dubio iudicandum est appellationem non esse desertam, hoc dicitur. Deserta tamen censetur multis modis, primo quotiescunque rediēs pro apostolis habuit reuerentiales, & infra decem dies non fecit cōmittere causas, *Rot. decis. fin. de appell. in nouis. Cassad. decis. 4. eodem tit. & Crescent. decis. 25.* Secundò, vbi appellans penes Regentem, loco Vicecancellarij non inlitterit pro signatura commissionis obtinēda, & ad Cursos perferenda infra viginti dies post appellationem, *Pat. decis. 389. lib. 2. Guid. Pap. decis. 39. & tenuit Rot. in vna Terracinen. Molendini 13. Nouembrii 1592. coram Scraphino.* Tertiò appellatio dicitur deserta, quando appellans infra annum si habuit refutatorios nō obtinuit committi causam appellationis, & citari ad dicendum contra *Abill. de Cass. decis. 11. de appellat.* Aditio ad *Rotam decis. 7. eo. tit. in nouis*, & fuit decisum in vna *Placentina de Porcillo 17. Aprilis 1564. coram felicis recordationis Clemente VIII. tunc Auditore*, & iterum in vna *Romana pecuniaria 17. May 1595. coram Litta.* Quartò, desinitur appellatio quoties appellans cui est datus terminus iuris infra dictum terminum non redit pro apostolis vel causam commisit *Crisp. decis. 63. Cassad. decis. 4. de appellat.* Limita conclusionem hanc si adesset exceptio modici temporis, videlicet

vnus diei tantum, quia talis excessus non habetur in consideratione, *Rot. Pedemontana de is. 12. n. 9. Mehed. decis. 79.* Illud præterea est notandum, quod desertio appellationis attendi debet, & super ea est pronuncian- dum, & non super negotio prin- cipali, etiam si pars de ea non oppo- nat, alioquin sententia est nulla, ex defectu iurisdictionis, vt decisum refert *Myssing cent. 2. obseruat. 39. alleg. tex. in cl. m. si appellacionem ubi gloss.* & communiter Doctores de appell. s. & hoc procedit etiam quoad partes, quæ nō possunt iurisdictionem pro- rogare, *Cap. Tholos. decis. 244.* & ad materiam vide eundem *Myssing.* qui nonnulla bona in praxim ponit in *cent. 2. obseru. 60.* & additionem ad *Capell. in citata. decis. 244.*

COLLECT. 1274.

Super l. si. C. de contrah. empt.

IN re communi est absolutum, quod in contractu venditionis pretium in a'terius arbitrium conferri potest, vt probat textus noster. Sed questio est inter Doctores multum contro- uersa, utrum arbitrator, cui hæc de- claratio fuit commissa possit ad il- lam deuenire absque partis citatio- ne, & omnes conueniunt, quod suf- ficit citatio in actu discussionis, non autem in declaratione, ita *Cr. sent. decis. 2. de arbitrio.* quam opinionem sequuta fuit iterum *Rota in vna Ro- mana domus 24. Maij 1602. coram Litta.* pro cuius confirmatione accedat, quod in relatione facienda per peri- ros, non est necessaria partis citatio, *Anna* qui refert in *Sacro Consilio Ni- apolitano decisum in singulari 321.* quid- quid sit in eorum electione secun-

dum *decis. Balbi 65.* Secundo contro- uerti solet in præfata materia num si is, cuius arbitrium est electum, in de- claratione modum excesserit, decla- ratio reducatur ad arbitrium boni viri, questio hæc resoluitur in par- tem affirmatiuam, secundum *decis. Rubini 11 8.* quam veram intelligas et- iam si fuerit dictum ad eius arbi- trium, & beneplacitum, quia verbū beneplacitum importat arbitrium boni viri, ita *Capyc dec. 116. n. 4.* Que- ritur etiam hic opportunè quid sit a- gendum quando venditor recusat recipere pretium rei venditæ ab Ar- bitratore, vt supradictum est, & de- claratum, & dicas quod potest de iu- re emptor implendo è latere suo cō- tractum, facere de illo depositum parte citata, & Iudice auctore, quod quidem depositum vim veræ solu- tionis habet, *decisio mea Curie Archiep. Neapol. 21. in qua allego Bart. in l. si so- laturus, num. 5. de solut.* & ita fuit sæpe resolutum per *Rotam Romanam, vt in vna Romana Vineæ 5. Ianuarij 1579. co- ram Robyferio,* & in alia *Romana pecu- niaria 14. Nouembrij 1596. coram Car- dinali Mellino,* & hoc modo adim- pto contractu ex parte emptoris si venditor recusat conficere instru- mentum de dicta venditione potest Iudex ex officio mandare tale in- strumentum confici, ac venditorem cogere ad rem venditam traden- dam, *Anton. Fab. in decis. 1. de actionib. emp. 3.* & fuit resolutum in dicta *Romana domus coram Litta.*

COLLECT. 1275.

Super l. non ignorat. C. de fructibus & litis expensis.

VICTUS Victori condemnatur in expensis, h. d. pro cuius tex. or- namento

namento exoritur dubitatio non levis, an scilicet procedat in criminalibus, *Boer. enim in decis. 324. & Rota Lucens. in decis. 16. in notis, & Anton. Fab. in decis. 7. C. de iudicio*, incunctanter tenent fiscum non dare, nec recipere expensas iterum, *Balb. in decisione 21.* contrarium refert decisum, scilicet præstatam regulam procedere etiam in criminalibus, & hoc procedere asserit, siue agatur per viam accusationis, siue per viam inquisitionis, nam si agatur per viam accusationis, accusator condemnabitur Reo absoluti; si vero per viam inquisitionis tenebitur fiscus, qui non præcessit præcedentibus legitimis iudiciis, contra quam opinionem late exclamat *Vivius in decis. 279.* contra quam exclamationem *Vivij* insurgit *Guid. Pap. in decis. 469.* dicens in Gallia servari, ut condemnentur fiscales in expensis, quando Reus fuit absolutus, & contra illum fuit processum nullis præcedentibus legitimis iudiciis, & ita etiam scribit decisum *Cappel. Tholos. in decis. 6.* ubi bona additio, & hæc observantia laudabilis est, & observanda, & utriusque partium proficua pro fiscalibus, ut maiori studio, ac diligentia criminosos prosequantur, pro reis, ut calumniosam eurent inquisitionem, Reus autem absolutus propter torturam an solvat expensas, videas pulcherrimam decisionem cum distinctione *Rota Pedem. apud Gaspar. Thess. in decis. 45.*

COLLECT. 1276.

Super §. 1. in Authentica ut facta nova Constit.

Constitutio non ligat ante eius publicationem, h. d. in quo tex.

Magna est controuersia inter DD. an idem sit dicendum in constitutione, in qua adest decretum irritans: pro negativa opinione quod scilicet non ligat, nisi fuerit publicata, allegatur *Card. Put. in decis. 278. lib. 1. Cassad. in decis. 3. in principio de constitutionibus Balb. in decis. 29. Robustierum* in quodam suo discussu relato inter impetillas *duers. decis. 578. numero 3. part. 1.* Pro affirmativa vero sententia, quod scilicet ligat etiam ante publicationem virtute clausulæ decreti irritantis, *Thess. in decis. 154. in fine. Robin. in decis. 69.* & hanc quoque opinionem amplexa fuit *Rota Romana in vna Calaguritana beneficij sanctorum Iacobi & Andreae 17. Maji 1593. coram Cardinali Blanchetto;* Sed pro resolutione oportet perpendere quod decretum irritans semper sequitur naturam dispositionis super qua apponitur *Card. Putius in decis. 1. lib. 1.* idem istæ opiniones concordari possunt distinguendo duos casus; primus est quando agitur de indulto, seu constitutione aliqua particulari, & tunc procedit prima sententia, ut scilicet decretum liget ante publicationem *Card. Put. in decis. 145. num. 1.* & fuit tentum per *Rotam Romanam in vna Calaguritana Beneficij 26 Februarij 1607. coram Lita,* & ratio est quia in istis constitutionibus specialibus publicatio non requiritur, *Balb. in decis. 7.* & propterea sequitur, quod si habent decretum irritans statim ligant, & operantur etiam contra ignorantes, ut fuit in *Rota resolutum in vna Pamplonæ. Archidiaconatus 10. Decemb. 1593. coram Car. Pamphilio.* Secundus casus est, quando versamur in lege, seu constitutione generali, quia tunc procedit secunda opinio, *Anton. Faber in decisione 1. C. de legibus; Animadverten-*

dum tamen est quod quando clausula ex nunc &c. addatur clausula ex nunc, ac si à die præsentium, satis dicitur apparere quod Princeps voluerit constitutionem obligare etiam ante publicationem, Ego in decis. 12. simili modo constitutio non eget publicatione ubi esset registrata in registro Papæ, essetque publicè innotescita, & palam venderetur, nam ex iis oritur præsumpt. & publicat. vi in terminis constitutionis felicitis recordationis Pij Papæ I V. super societariis officiorum tenuit *Rota in causa Romana societatum* 29. Ianuarij 1601. coram Cardinali Mellino. Item si publicatio constitutionis fuerit facta in loco residentie Principis, ligat etiam in aliis locis in quibus non fuit facta publicatio, *Sayr. in decis. 1. de constitutionibus*, sicut videmus in regulis Cancellariæ quæ publicatæ in curia ubique afficiuntur, *Cappell. Tholof. in decis. 40.* & in terminis constitutionis Pij V. de non admittendâ resignationibus fuit decisum per *Rotam in vna Hipporeginis. Canoniciatus* 14. Maij 1584. coram Orano. & iterum in vna *Papien. bonorum* 16. Ianuarij 1598. coram Cardinali Pamphilio, & in terminis alterius constitutionis eiusdem Pij reuocatorie facultatum testandi, & disponendi in illegitimos, contra quam opponebatur de non publicatione in Ciuitate Papiensi; nam fuit responsum quod sufficiebat illum fuisse publicatum Romæ ubi residet Papa, qui est supremus Dominus, & sic tentum quod quidam filius naturalis eniufdam, qui sola legitimatione nitebatur, non succedebat patri etiam laico in bonis emphyteoticis ecclesiasticis iuxta resolutiones sæpius factas, tam coram *de Ruben de anno* 1579. quam etiam in *causa Romana de Perusibus* 29.

Februarij 1580. coram Robufferio, & latius in vna *Perusina de Vbaldin* 25. Octobris 1589. coram felicitæ recordationis Clemente VIII tunc Auditore, & iterum in vna *Bononiæ aliorum bonorum* 28. Martij 1594. coram Penia; Amplia etiam quod non probetur vsus constitutionis in iis locis, in quibus publicatio non fuit facta, quia quidquid dixerit *Mohedan in d. 116. cuius opinionem Rota non seruat* stante eius publicatione in curia vsus præsumitur donec doceatur de contrario, *Cr. sent. in decis. 79. Mohelan in decis. 90. Card. Put. in decis. 281 lib. 1.* & fuit dictum in vna *Brixien. Locationis* 5. Decembrij 1594. coram Penia, præsertim cum decretum irritans impediatur non vsu vsum, *Caputaquens. in decisione* 82. lib. 2. & iste non vsus est ita probandus, vt deuenierit ad notitiam maioris partis populi, vt fuit dictum in vna *Parment. Legati* 20. Octob. 1570. coram Cardinali Siraphino, vt patet in eius decisio. impressis, summiopere tamen nota in præsentia materia quod decretum irritans, siue apponatur in constitutione generali, siue particulari nunquam ligat ignorantes quoad penam, sed solum quoad nullitatem actus, *Cardin. Putem in decis. 178. libro primo, Rota diners. in decisione* 19. libro primo.

COLLECT. 1277.

Super cap. nihil cum scandalo. de præscriptionibus.

Nihil cum scandalo est agendum hoc dicit, ex quo infero quod attentata non sunt reuocanda ratione scandali, seu periculi in populo, *Rot. in decis. 8. vt lite pendente in antiquis*

quis, *Bisignetti in decis. 30. de appellatio-
nibus. Papaz in decis. 1. de causa poss. ff. &
proprietas*; quam refert & sequitur
*Grammat. in decis. 82. ex quibus omni-
bus aperte colligitur quod ex causa
receditur ab illa regula quod atten-
ta lite pendente fuit in primis, & ante
omnia reuocanda, & plures per
eos fuerunt causæ consideratæ, & inter
ceteras quando reuocatio esset
incommoda propter exhumationes
quæ per partes allegabantur, ut fuit
dictum in vna Calaguritana trans-
actionis 23. Ianuarij 1570. coram Sarinien-
te, quod etiam senserunt quando re-
uocatio esset difficilis, ut fuit dictum
in vna Hispanen. professionis 14. Octobris
1560. coram de Rubis, in qua dubita-
tum fuit an Monialis quæ prætende-
batur quod ex eundo lite pendente
monasterium attentasset deberent
attentata reuocari redeundo ad Mo-
nasterium cum id in facto perdiffi-
cile reputaretur. Infero secundo,
quod licet ante omnia spoliatus sit
restituendus iuxta tradita in l. si quis
ad secundum C. ad l. Iuliam de vi publica,
attamen si immineret periculum, seu
scandalum non fit restitutio, *Auen. in
decis. 8. & propterea à Rota non fuit
restituta Abbatisa cuiusdam Mona-
sterij licet obtinuerit tres sententias
super spolio, ex hoc quia ratione im-
pudicitie de qua contra eam dabatur
imminere periculum, & scandalum
totius Monasterij, ut patet in de-
cis. Michiel. 14. de restitutione spoliatorum.*
Infero tertio, quod quamvis credi-
tori licitum sit rem suam recuperare
à debitore etiam furtiuo modo, id
tamen minime procederet, quando
immineret scandalum, ut pulchrè
discutit *Ioseph. Lud. in decis. Lucan. 1.*
Pro omnium tamen supradictorum
intelligentia animaduertendum est*

quod non sufficit scandala simplici-
ter allegare, sed illa debeant etiam
probari, alijs si de scandalis non
constaret, fieret reuocatio attenta-
torum, prout restitutionem spolijs,
non obstantibus scandalis quæ alle-
gabantur, ut resoluit *Rota in vna Cal-
aguritana translationis 26. Iunij 1573.
coram Blanchetto.*

COLLECT. 1278.

Super c. si. de concessione prebende.

Patronus non potest constituere
procuratorem ad præsentandum,
cùm beneficium vacabit, h. d. Tu au-
tem pro vero huius text. intellectu
distingue duos casus. Primus casus
est quando patronus dat mandatum
pro præsentanda certa persona ab eo
nominata in casu vacationis certi be-
neficij, & tale mandatum non est va-
lidum, nec præsentatio ipsa sustine-
tur, quia continet votum captandæ
mortis, *cap. 3. de concessione prebende, &
Cassat in decis. 5. de iure patronatus, & ita
fuit resolutum per Rotam in vna Pam-
pilonen. Parochialis 17. Maij 1597. coram
Orano, quæ fuit confirmata 19. Ianu-
arij 1598. coram Peregrino.* Secundus est
casus, quando patronus constitui-
set procuratorem pro præsentanda
persona idonea, & habili succeden-
te ipsa vacatione, non tamen expri-
mendo personam præsentandam, &
tunc huiusmodi mandatum valet,
& præsentatio. sustinebitur, *Kopin.
in decisione 91. & fuit in Rot. resolu-
tum in vna Pamplonen. iurispatrona-
tis 13. Februarij 1595. coram Iusto, in
qua fuit dictum regulam huius text.
limitari ubi patronus dat manda-
tum generale pro omnibus suis ne-
gotijs, & etiam ad præsentandum*

succedente vacatione præsertim si subsit iusta causa dandi tale mandatum, ut puta longæ absentiæ suæ, & sufficit vacatio de iure, licet beneficium non vacet de facto, *Ro. a. in decis. 9. de iur. p. renatu in antiq. & in decis. 4. de rerum permutatione in nouis*; præsentatio autem facta de beneficio nondum vacante, quod tamen patroni putabant vacare, teconualefcit à die quo beneficium verè vacat, *Rot. in decis. 16. de renunciatione in antiquis.*

COLLECT. 1179.

Super Reg. 21. Cancellaria.

IN collatione beneficij familiaris Cardinalis requiritur consensus illius Cardinalis, cuius defunctus erat familia is, h. d. hinc est quod familiaris vnus Cardinalis obtinens beneficia si mortuo eo Cardinale ad seruitia, & familiaritatem alterius Cardinalis se transferat, & in hac secunda familiaritate moriatur beneficia sic vacantia cum consensu secundi Cardinalis conferri debent, *Seraphim. in de is 378.* Limita si cum hac secunda familiaritate concurrat alia familiaritas Papæ, ut fuit resolutum in vna *Beneuentana reservationis beneficiorum 15. Decembri 1597. coram eodem.* Amplia etiam mortuo Cardinale, quia beneficium eius familiaris vacans Cardinale mortuo dicitur reservatum, & intrat *reg. 3. ad fauorem Papæ. Bal. in decis. 21.* quod procedit solum ad effectum, ut Ordinarius de eo providere non potest, non autem ad effectum liberæ collationis quando adsit interesse alterius Cardinalis, quia tunc requiritur consensus Cardinalis *Seraph. in decis. 1072.* Amplia supra positam regulam, requiritur

Cardinalis consensum etiam si conferret familiarem ab illis à Civitate Romana *Pa. Rot. in decis. 2.* & ratio est quia familiaritas non deficit ex discessu à prædicta civitate, *A. b. U. de G. aff. in decis. 13. de præb. ndu & digni.* Nunc limita in pulcherrimo casu *decis. Cassad. 1. de verber. significatione*, ubi fuit resolutum solas familiaritatis litteras nullo dato obsequio, & seruitio non sufficere ad conquistanda priuilegia familiaritatis, ut voluit *Arona allega. 44.* Nota ulterius ad hanc mat. quod Conclauiste per Bullam Sixii V. dicuntur veri, & non ficti familiares, & continui Papæ commentales, & gaudent omnibus priuilegiis, & iuribus quibus alij familiares, etiam quoad allequutionem beneficiorum gratis expediendorum, ut fuit resolutum in vna *Beneuentana Beneficij 15. Decembri 1597. coram Seraphino*, ut patet in eius *decis. 1251.* Limita secundo in casu *decis. Crescen. 5. de præb. ndu & dignitatibus*, ubi familiaris Auditoris Rotæ euntis cum Cardinali legato non dicitur familiaris Cardinalis etiam mediata, licet in tinell o comedat cum aliis familiaribus Cardinalis, & ratio colligi potest ex traditis per *Fabrum in decis. 21.* quia non solum commensalitate fit familiaris, sed animo quod ipse velit Cardinali famulari, & notat *idem Crescen. in cas. decis. 5. de præb. ndu.*

COLLECT. 1180.

Super vers. sint executores Conc. Trid. sess. 22. cap. 8.

EPiscopi tanquam Sedis Apostolicæ delegati sunt executores omnium piarum dispositionum, tam inter viuos, quam in vltima voluntate

tate, h. d. Amplia primò, procedere etiam testatore contradicente, vt fuisse decifum in *Curia Archiep. Neap. retero Ego ipse in decif. 122.* & facit text. in *l. litemiam. C. de Episcopis, & Clericis*; Amplia secundo procedere, tan quo ad legata pia, quam non pia, *Cappel. Tholos. in decif. 112.* Subamplia quod de legatis ad non pias causas Episcopus potest se intromittere etiam ex officio per modum executionis, vt refert in *Curia Tholos. decifum ac obseruatum in decif. 51. Cappel. Tholos.* Amplia tertio procedere, tam in a-ctib. viucentium, quam morientium, *eadem Rot. in decif. 35.* Limita vt executionis potestas non transferatur in Episcopum, nisi à tempore quo potest confici, seu perfici inuentarium, *Cappel. Tholos. in decif. 78.* licet limitatio hæc hodie uon subsistat existentibus expressis verbis Concilij in contrarium.

COLLECT., 1281.

Superc. 2. de feudo.

Res Ecclesiæ solita concedi in feudum potest per Prælatum infeudari absque sollempnitate, h. d. Amplia primò, quando res solita cōcedi esset incorporata mensæ Ecclesiæ, quia tunc non potest amplius alienari absque sollempnitate, argumento *decif. P. guer. Rot. Catalonia 134.* & fuit late resolutum in *Rota Romana in vna Mediolanen bonorum 23. Ianuarij 1593. coram Orano* quando autem dicatur facta incorporatio vide per *Belon in decif. 91.* Limita secundo, quando cessat prima causa concessionis putà si res inculta esset data in feudum, vel emphyteosim, vt reducetur ad culturam, si postea redacta ad

culturam rediret ad Ecclesiam, non poterit de nouo concedi sine sollempnitate, *Ball. in decif. 90* & confert ad originale dictum *Abb. in c. vi super, de rebus Ecclesiæ non alienand.* & fuit late dictum in *Rota, in vna Mediolanens. bonorum 23. Ianuarij 1593. coram Orano*, & facit *decif. Crescenij prima de rebus Ecclesiæ non alienandis*; Limita tertio, quando Ecclesia tempore primæ concessionis erat diues, nunc verò depauperata, *Seraph. in decif. 21.* Limita quarto, vt non possit infeudari alterando solum, putà si solet concedi masculis non potest concedi fœminis, nisi ex magna causa, vt si præcessisset meritum ex parte recipientis qui fecerit aliquod notabile seruitium Ecclesiæ, quia potest concedi etiam quoad fœminas, de *Brimten. in decif. 52.* & ita fuit in *Rota* pluries decifum, & signanter in vna *Brixien. locationis 5. Decembris 1594. coram Penia, & in eadem 17. Maj 1595. in vna spolijs Montis Felij 8. Maj 1595. coram Orano*; Limita sexto, quando res est data Ecclesiæ cum conditione, & pacto quod alienari non possit, quia tunc non potest de nouo concedi *Ego in decif. 90.* & facit doctrina *Aluarott. in cap. 1. de his, qui secundum dare possunt.* Limita septimò, quando non adesset vera consuetudo infeudandi, vt per *Crescenj. in decif. 1. de consuetudine*; quando autem dicatur res Ecclesiæ solita infeudari, vide pulchram *de is. S. raphini 434.* per quam fuit dictum duo esse necessaria, scilicet vel quod procedat vna concessio sollempnis, & valida, & illicò dicetur res solita infeudari, nec requiritur cursus temporis, vel hac deficiente, quod adsint duæ infeudationes cum cursu 40. annorum, hæc ille.

COLLECT. 1282.

*Super vers. non tamen Sanctæ Romanæ
Ecclesiæ Cardinalium Regula
8. Cancellariæ.*

Praefens Regula expressè excipit Cardinales, ita ut quoad illos reservatio eius ligatas habet manus, ut nihil iuris adimat Cardinalibus collatoribus, & ita etiam *Rota in decis. 537. par. 3. divers.* ut fuit dictum in vna *Hispalen portionis 19. Januarij 1594. coram Illustrissimo Pamphil. 0.* & iterum in vna *Hispalen Beneficij 12. Maij 1603.* & ratio poterit esse, quia Cardinales non ligantur per secundam editionem regularum, *Mohed. in decis. 23. in fine de renunciatione. Cardinal. Puteus in decis. 195. lib. 1. Cassador. in decisione 36. sub regulis*, quamvis si de eis non sit expressa mentio in excipiendo comprehenduntur, *Balb. in decis. 29.* hinc est quod Regula antiqua moderatoria indultum super nominatione ad collationes faciendas ligabat Cardinales, *Puteus in decis. 436. lib. 1.* nec non Regula revocatoria facultatum circa legitimationes & dispensationes comprehendebat Cardinales, *Rota divers. in decis. 248. & in decis. 152. par. 2.* item reservationes factæ per Papam ligent Cardinales, licet de illis mentio non fiat *Rot. in decis. 3. de officio legati in novis. & in decis. 1. eod. tit. in antiquis. Crescent in decis. 20. de prabendis. Achill. de Grass. in decis. 1. in fine de officio ordinarij.* Denique quod hæc regula 8. comprehenderet Cardinales si exceptuati non fuissent fuit expressè resolutum teste *Crescent. in decis. 20. de prabendis.* quod corroboratur ex eo, quia si Regulæ reservatoriæ non comprehenderent

Cardinales sequeretur esse inutilia, & superflua indulta Cardinalium, quæ ut plurimum illis conceduntur ad conferendum quæcumque beneficia, non obstantibus reservationibus cum clausulis amplissimis ut per *Fabrum in decis. 21. C. de iure patronatus*; Quæ indulta nil de nouo concedunt, nec augent facultatem conferendi de iure comuni concessam, sed solummodo tollunt de medio obstaculum inductum ad conferendum per constitutiones reservatorias, *Cassad. in decisione 8. de prabendis. & in decis. 3. & 4. de privilegiis Caputaquens. in decis. 214. part. 2. Mohedan. in decis. 12. ad finem de prabendis. & in decis. 1. & 8. de privilegiis. & idem Cardin. Put. in decis. 93. & in decis. 190. libro 3.* & fuit latè resolutum in *Rota vna Romana beneficij 8. Aprilis 1595. coram Gypso. & in eadem 5. Novembris 1596. coram Gypso. & aliquid per Trius. in decis. 54. lib. 1. & per Rot. divers. in decis. 537. lib. 3.* Corroboratur secundo, nam derogatio indultorum Cardinalium super conferendis beneficiis quamvis simpliciter, & indefinitè fiat dumtaxat intelligitur de indultis concessis Cardinalibus collatoribus extraordinariis, non autem de concessis Cardinalibus ordinariis collatoribus, *Put. in decis. 422. lib. 2. & in decis. 93. lib. 3. Achill. de Grass. in decis. 848. de privilegiis.* Ex quo inferitur primo quod beneficia quæ conferunt legati de latere, vel nuntij vigore suarum facultatum quando vacant in mense reservato non dicuntur conferre ranquam ordinarij, sed uti delegati, *Rota divers. in decis. 148. parte 3.* Inferitur secundo, quod reservatio huius Regulæ, non solum afficit Episcopos, & alios ordinarios collatores, qui Cardinales ordinarij non sunt

sunt in suis dicecesibus, sed etiam afficit, & ligat manus Cardinalium legatorum, quoad suas Prouincias; Rot. in decis. 29. de prabendis in nouis. & fuit in Rot. resolutum in vna Region. Canonizatur 17. Nouembrii 1595. coram Pampulio.

COLLECT. 1283.

Super cap. in causis de sensent. & re iudicat.

Appellatio & nullitas æquiparantur, h. d. licet in quibudam inter se discrepant, prout primò, quia appellatione remota nullitas sublata non censetur, Gayll. obser. 135. lib. 1. Secundò, quia deserta causa appellationis, nõ est deserta causa nullitatis, Anna allegat. 93. Tertiò, quia nullitas evidens poterit opponi etiam post tres sententias, non sic in appellatione, Crescent in decis. 12. de sententia, & re iudicata. Quarto, quia iudicium nullitatis est prius decidendũ, quàm appellationis Putius in decis. 60. lib. 3. & in decis. 72 & 81. Quintò, quia in causis appellationum locus est inhibitionis non autem nullitatum, vbi tales sunt quæ altiore requirunt indaginem, Mynsing. cent. 4. obseru. 64. Sexto quia nullitate proposita prosequi potest, licet appellatio fuerit deserta Hartaman. li. 1. pract. obser. decis. 35. de appellat. Septimò, quia nullitas sine appellatione proponitur, quia Iudex superior absque appellatione, sed per viam querelæ poterit de nullitate cognoscere, Hartaman. in decis. 35. de appellat. d. lib. 1. & propterea de nullitate cognosci poterit etiam per Iudicem coram quo lata fuit sententia, Mynsing. cent. obseruat. quia nullitate omisa de principalicogno-

sci potest, Hartaman. in decis. 33. in 11. de appellatio.

COLLECT. 1284.

Super cap. fin. §. ceterum. de officio delegati.

IS cui committitur executio nudi ministerij alteri delegare non potest, licet secus quando ea quæ sunt iurisdictionis committuntur; quod amplia procedere etiam si à Principe adicietur clausula, in qua conscientiam tuam oneramus, quia potest alteri delegare, Sayr. in decis. 3. de officio delegati. quia dicta clausula præsumitur potius adiecta in vim monitionis, & executionis, quam formæ, Gratian. in decis. 157. Item quia verba illa, conscientiam tuam oneramus, directæ executori referuntur tantum ad idoneitatem prouisi apostolici vt fuit in Rota resolutum in vna Auerfana Beneficij 15 Iulij 1593. coram Seraphino, vt patet in eiu. decis. 1045. part. 2. Infero ex conclusione text. quod cū executor apostolicus datus sub forma dignum dicitur ei commissã iurisdictioni non autem nudi ministerij executio, propterea potest subdelegare, Rota in decis. 14. de officio delegati in nouis. Gratian. in decis. Rota Marchia 157. quod autem talis executor dicatur habere iurisdictionem, patet quia tenetur assumere partes Iudicis, & procedere cum causæ cognitione, Seraphin. in decis. 1045. Item citare partes, idem in dec. 817. Infero secundo, quod Vicarius Episcopi facultatem absoluedi à referuatis aliis subdelegare potest, quia iurisdictionis non nudi ministerij est, Sayr. in decis. 13. de officio delegati; Infero tertio, quod cum Collectori Sedis Aposto-

licæ dicatur commissæ iurisdictioni propterea poterit subcollectorem facere, pulchrè *Crescent. in decis. 1. de officio delegati*. sed & alia videtur ratio, quia collector est negotiorum gestor Cameræ Apostolicæ, & potest de iure plures simul in eadem ciuitate, & diocesi substituere collectores *Rota in decis. 8. de officio delegati in nouis*. Sed quæro primò pro introductione huius materie an potestas executoris dari ad prouidendum si ita inuenerit esse expirare morte Papæ re integra, & fuit decisum negatiuè, vt per *Rotam in decis. 12. de officio delegati in nouis*, & vide per *Peguer. in decis. 128. Rot. Catalonia*. secundò an mandatum Apostolicum Episcopo sub nomine dignitatis directum eo mortuo possit successor exequi; respondit affirmat. eadem *Rota in decis. 17. de officio delegati*.

COLLECT. 1285.

Super vers. ac consuetudines etiam immemorabiles. Reg. 8. Can-cellarie.

HÆc Regula de medio tollit omnes consuetudines etiam immemorabiles, vt illis minime obstantibus habeat semper locum reseruatio, & ratio est quia sublata consuetudine nunquam sublata censetur consuetudo immemorabilis, *Affli. in decis. 254.* & fuit resolutum in *Rota in vna Burgen. quinquenniorum 15. Maij 1600. coram Corduba*. quod amplia etiam si addatur dictio vniuersalis quæcumque, aut quælibet *Ball. in decis. 21.* Secunda est ratio, quia immemorabilis habet vim priuilegij à Principe concessi, & tituli melioris de mundo, *Cardin. Put. in decis. 205. lib. 1.*

COLLECT. 1286.

Super gloss. in l. in rem. §. signi. ff. de rei vend. cat.

Operatij excusantur quando aliquid faciunt de mandato conducentis, h. d. Intellige dummodo fuerint in bona fide, & actus de fidei rura non sit illicitus *Ha. tamann. in decis. 29. in tit. de iudiciu, hinc est quod quando mandatarius rem quam agit mandato alterius non putat esse delictum excusatur à pœna, licet mandans puniatur, Guid. Pap. in decis. 423.* licet mandans ex mandato non tenetur si mandatarius illud exequutus non fuerit, quia attendi debet executio, & non susceptio mandati, *Gramm. in decis. 38.* alia est ratio quia mandatarius excusatur quādo mandatur id quod est de genere permissorum, *Rubin. in decis. 12.* Nunc limita præsentem glossam quatuor modis, & primo vt non procedat quando dictis operariis fuisset protestatum, *Ioseph. Luden. in decis. Perus. 103.* quoniam per protestationem constituerentur in mala fide iuxta terminos *l. si quis maior. C. de transact. Anton. Fab. in decis. 23. C. de rei vindicatione*; Limita secundò quando operarentur tempore nocturno, *Ball. in decis. 91.* Limita tertio, quādo dicti operarij essent vicini fundo vbi operabantur, vel alius sciissent fundum non esse conducentis, *Idem Ios. Lud. in cit. decis. Perus. 103. & Magon. in decis. 150. Rot. Florentia*; Limita quarto, quādo fundus esset litigiosus, & operarij hoc scirent, vt latè scribo *Ego in decis. 39.* & refert eadem *Rot. Perus. in cit. decis. 103.*

COLLECT. 1287.

Super cap. cum Episcopus de officio ordinarij.

Episco-

Episopus habet intensionem fundatam super iurisdictione in tota diocesi, h.d. & propterea Infero quod poterit suam iurisdictionem exercere in quacunque parte suae diocesis, & contra quoscunque ibidem existentes, *idem in eius Vicario, Verall. in decis. 306.* quod amplia procedere etiam contra regulares, *Papon. lib. 1. tit. 9. arrest. 1.* Infero secundo quod poterit exercere iurisdictionem in parochialibus, & parochis Abbatiae Episcopalem iurisdictionem non habentis etiam quod Abbas utatur Mitra & Baculo, & excommunicet, & alia faciat iurisdictionem spirituales tantum concernentia, sed secus est in iurisdictione contentiosa, & temporali vigore Sacri Concilij Tridentini quam Episcopus exercere non potest, ut fuit in *Rota resolutum in vna Caietana iurisdictionis 28. Nouembrii 1576. coram Seraphino*, ut patet in eius *decis. 311.* Infero tertio quod habet iurisdictionem in Canonicos, & Capitulum, *Idem in decis. 1213.* licet vigore Concilij Tridentini in procedendo contra Capitulares debet procedere cum duobus Canonicis, quem locum Concilij intelligas in capitulis exemptis tantummodo, *Rota diuersimodum in decis. 308 part. 2.* licet procedat, tam in criminibus grauib, quam in leuibus, *Seraphin. in divisione 710.* & Episcopus potest corrigere tanquam Sedis Apostolicae delegatus cum ex eo quod est Episcopus sit ei concessa iurdictio delegata, *Idem Seraphin. in decis. 205.* Infero quarto quod Episcopus non potest in loco extra suam diocesim ex impro collocare tribunal, licet in tota sua diocesi possit, *Seraphin. in decis. 417.* Infero quinto, quod Episcopo existenti in possessione suae Ecclesiae competit

possessio respectu omnium membrorum iurisdictionis, non data particulari possessione alterius in aliquo membro priuatiue ad Episcopum, *idem Seraph. in decis. 633.* hinc est quod cognitio causarum criminalium & matrimonialium ad Episcopum spectet *Farinae. in decis. crim. 100. Pacific. in decis. 90. Seraphin. in decis. 595.* adeo tamen Episcopus habet fundatam intensionem in iurisdictione super tota diocesi, quod donec constet de alterius iurisdictione in ea manuteneri debet, ut pluries censuit *Rota Romana*; & signanter in vna *Burgen. 10. Decembris 1594. coram Seraphino.* ut patet in eius *decis. 1104.* declarata ut in *decis. eiusdem 1228.* Declara secundo, quando ius commune non suffragatur Episcopo in mat. iurisdictionis, *Idem in decis. 1386.*

COLLECT. 1288.

Super c. Monachis. de praebendis.

Episopus habet intensionem fundatam super omnibus beneficiis suae diocesis, h.d. Intellige dummodo de eius quasi possessione conferendi constet, *Balb. in decis. 22.* Intellige secundo, dummodo collationes suum sortitae fuerunt effectum; ut fuit dictum in vna *Asculana prioratus 1. Iulij 1587. coram Seraphino*, ut patet in eius *decis. 1104.* Amplia primo textum procedere etiam quoad beneficia regularia, *Seraphin. in divisione 1353.* Limita in casu *decis. Verall. 283. parte 2.* ubi fuit dictum quod ordinarius potest de iure conferre omnia beneficia in sua diocesi, fallit in canonicatibus, & praebendis in Ecclesia Cathedrali, in quorum collatione consensus capituli requiritur nisi

aliter se habebat consuetudo. Linita secundò in beneficiis patronatibus, de quibus collatio ab Episcopo facta est nulla; *Anton. Fab. in decis. 2. C. de iure patronatu*, & vide per *Cappel. Tholof. in decis. 207.*

COLLECT. 1289.

Super g' in l. vniuersa. in verbo prebeat. C. de Precibus Imp. offerend.

Quilibet actus tendens ad fauorem alterius est intelligendus parte petente, & volente, h. d. & ita *Rota in decis. 1. in princ. de decimis. Ach. ll. de Grass. in decis. 2. numero 4. de iure iurando*; Infero primo, quod omnino concessio facta ad fauorem alicuius, habet tacitam conditionem, si in cuius fauorem facta est concessio, ea vti vellet, *Puteus in decis. 353. lib. 2. Rota in decis. 21. de prebendis*; Infero secundò, quod sententia lata nulla parte instante est ipso iure nulla, *Casas de Grass. in decis. 19. num. 3. de causa possess. & propria. Rot. diuers. in decis. 516. part. 1.* & fuit resolutum in vna *Comen. Cappellania 26. Ianuarij. 581.* & in vna *Pampilonen. Parochia: 13. Iunij 1600. coram Penia.* Infero tertio quod quauis veniens contra transactionem audiri non debet nisi restituto illo quod vigore transactionis accepit, l. si de certa, *Cod. de transact. Afflict. in decis. 220.* intelligitur parte petente, & non aliàs, *Rota diuers. in decis. 210. part. 1.* & fuit resolutum in vna *Trafonon. decimarum 8. Octobris. 1576. coram Robusterio.* Infero quarto quod licet instrumentum à publico notario confectum in actis productum regulariter non sit standum, nisi manus Notarij recognoscatur, hoc tamen procedit parte opponente, alias datur illi

plena fides, *Bellam. in decis. 540. Verall. in dec. 99. part. 2. & aliquid in decis. 117. num. 4. part. 3.* Infero quinto quod quamuis procurator post litem contestatam tanquam dominus litis effectus reuocari non possit vulgaris iuribus, & *Mohedan. in decis. 4. de procuratoribus*, tamen intelligendum est parte non opponente, *Cardin. Put. in decis. 50. & in decis. 303. lib. 2.* Infero sexto, quod quamuis Papa nunquam intendat grauare eundem colatorem super prouisione duorum beneficiorum, ita quod acceptatio secundi beneficii sit ipso iure nulla *Cassador. in decis. 1. & 2. de concess. prebenda. Mohed. in decis. 6. eod. tit.* hoc tamen locum habet Ordinario contradicente, secus verò non contradicente *Puteus in dec. 425. lib. 1.* Infero septimò, quod quamuis alienatio rerum Ecclesie facta sine debita iuris solennitate sit ipso iure nulla in vim *Paulinæ*, verum intelligitur ipsa Ecclesia volente, nam si nolit dicere de nullitate contractus sustinetur, *Cardin. Puteus in decis. 310. lib. 1. Casas de Grass. in decis. 3. num. 2. de sententia excommunicat. Crescent. in decis. 1. de locato*, & fuit late resolutum in vna *Romana domus 4. Decembris 1592. coram Cardinali Mantica*, & in alia *Romana Palatii Sanctæ Mariæ Maioris 15. Marij 1604 coram Pamphilis* Infero octauò, quod priuilegium concessum Cardinalibus intelligitur illis volentibus vti, & non inuitis, *Achil. de Grass. in decis. 1. de priuilegiis, & in decis. 2. super regulis.* Infero nono, quod pena non incurritur nisi parte petente, *Cassad. in decis. 2. & 3. de locato. & Verall. in decisione 3. part. 2. Cardin. Put. in decisione 34. libro 2. Ach. ll. de Grass. in decisione 5. de pensionibus. Capuaquens. in decisione 263. parte 2.* Infero deci-

mò,

niò ad transactionem, in qua si apponitur clausula quod in euentum contrauentionis transactio sit ipso iure nulla quamuis sit cõteuentum, nihilominus tenet transactio quandiu implens non dicit de nullitate, quia intelligi debet, volente eo qui pro parte impleuerat, *Put. in decis. 340. li. 1.* Infero decimoprimo, quod licet attentata sint ipso iure nulla, *c. non solum de appellationibus in 6. Verall. in decis. 137. part. 3. Rot. diuers. in decis. 6. & in decis. 406. part. 1.* hoc tamen intelligitur parte volente, & petente, & non aliàs, *Verall. in decis. 6. num. 1. part. 1.* Infero decimosecundo quod effectus decreti irritantis nihil operatur, nisi parte volente, & petente, *Caput aquens. in decis. 49. part. 1. Putens in decis. 340. & in decis. 8. num. 8. lib. 1.* Infero decimotertiò, quod licet collatio facta de beneficio iuris patronatus laicalis sine presentatione, vel consensu patroni sit ipso iure nulla, verumtamen intelligitur patrono volente, & non contradicente: nam ipso tolerante firma remanebit talis collatio, *Rot. in decis. 5. de rerum permuta. Cassad. in decis. 2. de locato;* Infero decimoquartò, quod obligatio dandi fideiussores ad certum diem sub pœna nullitatis contractus, vel alia intelligitur parte volente, & petente, *Rot. diuers. in decis. 113. part. 1.*

COLLECT. 1290.

Super Auth. qui rem in 1. parte. C. de Sacrosanctis Ecclesiis.

TExt. iste in prima sui part. ponit discrimen inter emphyteosim ecclesiasticam, & laicalem; Tu dicas quod differt primo, quia emphyteosis ecclesiæ quando legitimè est facta

concessio ad extraneos hæredes transit, *Afflic. in decis. 100.* quod intellige tempore concessionis constaret de utilitate Ecclesiæ, & de sollempnitatibus adhibitis, aliàs secus *Magon. in decis. Lucan. 12.* & quando extendatur ultra tertiam generationem tradit *Franc. Marc. in decis. 103. Cavalet. in decis. 30. de contrahib.*; Differunt secundò, quod emphyteota ecclesiæ non soluens canonem per biennium cadit à iure suo, & tenetur nihilominus ad solutionem canonis preteriti, secus in emphyteota laico, *Ioseph. Ludou. in decis. Perus. 54.* non autem minores excusantur, vide *Gramm. in decis. 52.* Differunt tertio, quod bona ecclesiæ concedi nequeunt in emphyteosim in perpetuum, secus in bonis laicorum, *Afflic. in decis. 107.* Quartò differunt, quia in emphyteosi ecclesiastica appellatione filiorum comprehenduntur scæminæ, *Balb. in decis. 2. de cuius veritate, vide Ioseph. Ludou. in decisione Lucan. 29. de Franc. in decis. 30. Magon. in decis. Lucan. 29.* secus autem in emphyteosi laicali, vt per eundem *Magon.* Quintò differunt, quia bona ecclesiæ in emphyteosim concessa non veniunt in generali obligatione, quia requiritur assensus apostolicus, *Afflic. in decis. 85.* secus autem in bonis laicorum in emphyteosim concessis, idem *Afflic. in decis. 191.* Sextò, quia legitimatus admittitur ad emphyteosim laicalem, secus in ecclesiastica, nisi ab habente potestatem in specie fuerit legitimatus, *Magon. in decis. Lucan. 10.* Septimo, quia emphyteuta ecclesiæ tenetur ad censum etià data nullitate contractus, *de Franc. b. in decis. 297.* Octauo, quia emphyteusis ecclesiæ re concedatur pro se, & suo hærede, tantum de primo hære de intelligens

dum est; *Fran. Marc. in decis. 103.* licet aliàs hæredum appellatione veniunt omnes vsque in infinitum, *l. sciendum. ff. de verborum significatione.* Nonno, quia emphyteosis ecclesiæ concessa sine solemnitatibus, & necessitate, vel sine evidenti utilitate Ecclesiæ non valet ipso iure, & redit ad Ecclesiam una cum fructibus à die occupationis non obstante præscriptione, *Cavalc. in decis. 16. de contrahib.*

COLLECT. 1291.

Super Concil. Trid. sess. 24. c. 2. de reformat.

Archiepiscopus tenetur quolibet triennio Synodum provincialem congregare, hoc dicit; circa quam mat. de pluribus dubitari poterit, & Primò num concilium provinciale sit maius dignitate ipso Archiepiscopo, in hac questione respondet *Pillagut. in decis. 22.* dicens quod si in d. Concilio præest Patriarcha non dubitatur quin tunc Concilium provinciale sit maius Archiepiscopo, aliàs secùs, & primò casu poterit ab ipso Archiepiscopo appellari ad Concilium, *Sayr. in decis. 1. de appellationibus. Cappy. in decis. 137.* Secundò, dubitatur an possit synodum congregare absque consensu capituli? Respondetur non posse, nec proinde statuta concedere, & ita fuisse in *Ro: a Romana resolutum in vna illerdsi iurisdictionis 16. Junij 1552. coram Romano refert Verall. in decis. 305. part. 2.* Tertio, dubitatur an Concilium provinciale contradicente Archiepiscopo aliquid decernere valeat; Respondetur posse, & ratio est quia Archiepiscopus Concilio provinciali prædens non à se illam po-

testatem solus habet, sed una cum suffraganeis collegialiter, & in hoc distat à Concilio Generali in quo Papa præest, ut persona in qua rota potestas Ecclesiæ residet, ita quod solus possit statuere quidquid cum concilio possit, ita *Sayr. in decis. 1. de his, quæ sunt à maiora parte capituli*, & ex hoc Infero quod Concilium provinciale potest ipsum Archiepiscopum excommunicare, *idem in decis. 7. de officio ordinarij.* Notandum finaliter quod Episcopus legitime impeditus ad concilium vocatus poterit se per procuratorem excusare, *Idem in decis. 10. eod. tit.* an autem Rectores nullius iurisdictionis ad synodum compelli possunt; Respond. non posse, ut patet in *decis. Sayr. 1146. tit.* quod autem discrimen sit inter exemptum, & nullius diocesis, vide per *Rotam diuers. in decis. 208. part. 2.*

COLLECT. 1292.

Super cum parati de præscriptionibus.

Probaris extremis media præsumuntur, h.d. iuncto Felino; pro cuius loci ornamento; Infero ad nonnulla prædicabilia; primò, quod possessio continuata medij tēporis probatur probatis extremis, de *Benit. in decis. Rot. Bonon. 143.* & ratio esse poterit, quia qui semel possedit præsumitur semper possidere, *Balb. in decis. 22.* Infero secundò, ad decisionem *Billa. 121.* vbi fuit dictum quod probatis extremis media præsumuntur, & propterea si probatur se fuisse scholarem ante, & post consecrationē Rotuli Parisiis præsumitur quod fuerit ibi scholaris tempore Rotuli; Infero tertio ad *dec. Rot. 11.* vbi si fuerit probata vacatio beneficij, & institu-

tio, ex hoc præsumitur præsentationem præcessisse institutionē, quamvis de præsentatione aliter non constet, quam per verba narratiua institutionis, Infero quarto ad præsentationes continuatas, ad probandum ius patronatus secundum formam Concilij, nam quamvis vn̄ præsentatio media deficiat, probatur ius patronatus, *Rota divers. decis. 545. par. 1.* & non alia ratione, quia probatis extremis media præsumuntur. Infero quintò, quod si probetur citatio præcedens, & intimatio subsequens cum instrumento adiudicationis satis dicitur probatum medium, quod est decretum probatis supra dictis extremis, ut fuit resolutum in vna *Romana spolijs 23. Febr. 1603. coram Oriemb.*

COLLECT. 1193.

In l. qui iure familiaritatis. ff. de acquirenda poss. ff.

IN dubio possessio præsumitur iure familiaritatis, h. d. & maxime quando apparet de titulo alterius, licet ille titulus esset inualidus. *Balb. in decis. 29.* sicut in simili vxor possidens cum Marito, præsumitur iure familiaritatis possidere, *Ca. ber. in dec. 140. Ios. Lud. in decis. Lucana 54. idem in decis. Perus. 69. par. 2.* quando verò dicitur vitiosa possessio ratione familiaritatis, vide *Papon. lib. 7. tit. 1. ar. res. 6.* Idem in fiatre qui administrat bona, quia dicitur ac præsumitur etiam possidere iure familiaritatis, eadem *decis. Lucan 54. & Papon. lib. 7. tit. 1. ar. res. 6.* hinc est quod per actus qui fiunt ex gratia, vel familiaritate nullum queritur ius, licet quis per 30. annos in liberalitate perseuerauerit, *Hartman. in decis. 16.*

COLLECT. 1194.

Ad Rub. C. de caducis tollendis.

PRæfens Rubrica non reperitur hodie in aliquo correctâ, seu innouata, & in eius mate. nonnulli casus decisi reperiuntur, præsertim in quibus relictum caducum efficitur, prout legatum legatario mortuo nō purificata conditione, *Hartman. in dec. 35. de testamentis.* Secundo in casu decisi *Boer. in dec. 38. & 354.* Tertiò conditione mixta deficiente corrui disposicio, & substitutio efficitur caduca, *Magon. in decis. 144. Rot. Fior.* quamvis regulariter licet deficiat onus legato iniunctum legatum non deficit *Balb. in decis. 39.* Aduerte tamen nonnulla in iure reperi quæ à pœna caducitatis exculant, præsertim clausula codicillaris, quæ operatur quod caducata institutione per mortem instituti habeat locum substitutio facti si sine liberis decesserit, ut fuit in *Neap. Conf. decisi* refert *de Franc. in dec. 159.* licet clausula in testamentis apponi solita, scilicet ut valeat omni meliori modo quo valere poterit, *Ioseph. Lud. in decis. Perus. 118.* Tertiò, substitutio non efficitur caduca per mortem primi substituti, cui secundus fuerat substitutus, *Thomin. in decis. 15.* & propterea præmoriēte dicto primo substituto secundus loco illius succedit heredi gratato, ac si illi esset substitutus, ut refert *decis. Papon. lib. 10. tit. 3. ar. res. 2.* Quarto, ex caducitate vn̄ius substitutionis non infertur ad aliam, *Magon. in decis. 134. Rot. Florentia.* Notandum tamen primò, quod legatum caducum remanere debet penes heredem, *Prall. in decis. 125. par. 1.* Limita si lega-

tarius habuisset collegatarium, *Faber in decis. 12. C. de legat. 1.*, notandum secundo quod debet remanere penes heredem absque onere, *Balb. in decis. 21.* Limita non procedere in legatis, & fideicommissis ad pias causas, *de Franch. in decis. 159.*

COLLECT. 1295.

Super Doctr. Speculat. in §. nunc. vers. 72. in tit. de locato.

DVbitari non semel contingit an agendi ad caducitatem, & rem emphyteoticam prætendēti incumbat onus probandi dominium, & quod res sit emphyteotica, & dicendum est quod sic ex præfata Spec. Doctrina, & ita pariter tenuit *Rota in vna Forluien. parochialis 3. Iunij 1588. coram Ill. Illustrissimo Cardinali Mellino*, & iterum in vna *Romana præfensa deuolutionis 13. Nouembrii 1596. coram Litta*, & alijs sæpè, & hæc probatio debet fieri per scripturas, *Rota Pedem. in decis. 58.* vel saltem per solutionem continuatam per 30. vel 40. annos, *Balb. in decis. 49.* vnde hoc casu dominium debet probari concludenter in tantū quod non admittitur iuramentum in supplementum, *Boer in decis. 105.* neque locationes sufficiunt, *Rota in decis. 1. de fide instrum. in nouis. Affl. in dec. 316.* nec pariter confessiones, aut solutiones pro illius probatione sufficiunt, *Caputa. in decis. 280. pars. 1.* & fuit resolutum in vna *Romana Domus Sanctæ Agnetis 16. Iunij 1589. coram Orano*, & in alia *Romana Domus 11. Maij 1592. coram Cardinali Mellino*. in qua fuit dictum quod licet locatio concurrentibus adminiculis putā solutione canonis, & confessione alijs sufficiat ad probationem dominij,

nihilominus ad effectum deuolutionis non sufficit, sed requiritur probatio concludens, & exacta ex traditis per *Caputa. in decis. 280. pars. 1.* Et istud procedit etiam vbi agitur ad rem feudalem, nam Dominus concludenter dominium suum probare tenetur, & quod res sit ipsamet, quam concessit in feudum *Affl. in decis. 267.* quod procedit etiam si contineatur intra fines Castri, quia non sequitur propterea quod sit feudalis, vt tenuit *Rota Romana in vna Affen. feudi 27. Aprilis 1584. coram Bubalo*. & iterum in vna *Romana censu 13. Iunij 1586. coram Orano*. quidquid in contrarium ausus fuerat decidere *Conf. Neapol. seite Affl. 3. in decis. 207.* quod amplia procedere, siue prædicta bona possideantur ab inuestito, siue à tertio, vt latè fuit resolutum in vna *Leodien. hereditatis 14. Nouembrii 1603. coram Cardinali Seraphino*.

COLLECT. 1296.

Super l. 1. C. de procurat.

DVbitari aliquando solet in præfenti tex. an procurator qui habet mandatum teneatur illud producere in actis, ad hoc vt iudicium sustineatur, vel potius sufficiat de eo docere quandocumq; in quo quæsito sic distinguendo respond. quod aut pars opposuit nihil fieri nisi docto de mandato, & tunc non sufficit mandatum adesse in rei veritate, sed debet in actis exhiberi, aliās acta facta post dictam oppositionem non valent, aut pars nihil opposuit, & tunc hoc casu sufficit de mandato quandocumque docere, ita *Guidobon. in decis. 129.* quam distinctionem tenuit *Rota in vna Romana censu 4. Decemb.*

Decembr. 1595. coram Cardinali Pamphilio, sed aduerte quod hæc protectio, quod nihil fiat nisi docto de legitimo mandato debet repeti in quolibet actu, alioquin censetur ab eo cessum *Mohid. in decis. 44. Et in decis. 2. de iudiciis*, & fuit tentum per *Rota*, *Roma in vna Siracusana quarta 10. Iunij 1586 coram Cardinali Platto*; Intellige procedere, vel quando ille procurator ab initio habebat legitimum mandatum iuxta *decis. Card. Putei, 85 lib. 2.* vel quando sumus in casu quo iudicium potest claudicare, vt tenuit *Rota in vna Verulana Legitima 18. Martij 1588. coram Cardinali Blanchetto*. Sed quæro huius questionis occasione an iudicium agitatum cum Monacho constituto procuratore sine licentia superioris sustineatur quando non fuit oppositum, & partem negatiuam tenuit *Caputaq. in decis. 174 p. 1.* in impressis, quemadmodum etiam gesta per falsum procuratorem, vt tenuit *Rota in vna Auxinana Affirm 9. Februarij 1588. coram Cardinali Platto. ad mat. vide per Archill. de Grass. in decis. 5. de procuratoribus*, & per *Rota in vna Abulen. præsumptio 6. Nouembrij 1587. coram Cardinali Pamphilio*.

COLLECT. 1297.

Super clausula Arbitrio Rota.

Plerumque accidit quod in scriptis, seu commissionib. causarum quæ diriguntur apponatur clausula, Arbitrio Rotæ, intelligitur itaque hæc clausula, id est omisso rigore iuris, & seruata æqualitate iurisgentium, vt pulchrè per *Benitum. in decis. 31. Rota Bononiens.* & fuit centum per *Rotam in vna Cathacen.*

illegitimarum de anno 1583. coram felicis recordationis Clemente Papa Octauo tunc Auditors. quamuis enim hæc clausula, Arbitrio Rotæ, importat, prout de iure *Casar de Grass. in decis. 8. de sententia & re iudicata cum similibus*: est tamen verum quod dat facultatem aliquantulum discedendi à regulis iuris, *Ciccentium in decisione 4. de testamentis.* maximè quando rescinditur illi qui aliàs habebat iurisdictionem, & sic facultatem procedendi, prout de iure, quia tunc videtur magis accedere ad liberum arbitrium ne aliàs si redigatur ad meros terminos iuris illa commissio fiat superflua, vt fuit latè in *Rot. resolutum in vna Romana Cossini 6. Martij 1606. coram Sacro.*

COLLECT. 1298.

Super l. Iulianus §. off. vi. ff. de actionibus emption.

Communis, & trita est iuris conclusio quod agenti ex cōtractu vltro citroque obligatio obstat exceptio non adimplenti. Amplia vt etiam succedens in locum alterius teneatur ea omnia adimplere ad quæ ipse auctor se obligauit, vt tenuit *Rota in vna Romana Prædij Fundaci 1. Iunij 1607. coram Manzaneo*; Amplia secundò vt non adimplens non possit moram purgare *Cardin. Put. in decis. 66. in princ. lib. 3. Caput. quens. in decis. 135. part. 2. Rot. diu. rs. in decis. 575. num. 2. part. 1.* Nunc limita & primò, & intellige, vt vera sit conclusio quando sequuta fuit traditio in emptorem, secus si non fuit sequuta traditio, quia tunc omnes admittunt, quod contractus ipso iure resoluitur, & fuit dictum in *Rota in vna*

Tt

Roccanen. rescissionis contractus die 3. Maij 1586. coram Lancellotti. Limita secundò, quando in contractu non est pactum resolutivum, quia tunc ob defectum implementi contractus non rescinditur, & ita fuit decusum coram Cardinali Seraphino de anno 1598. & in vna Romana de iustinijs vbi fuerunt allegare alie decisiones, vt patet in sua decis. 329. & iterum tenuit Rota in vna Rom. consue. 17. Aprilis 1598. coram Pavia, ad quam materiam videndus est *Assl. in dec.* 171.

COLLECT. 1299.

Ad Rub. icam vt Ecclesiastica beneficia.

Quoniam de beneficiis ecclesiasticis frequenter tractatur non inconueniens videtur, hoc in loco tractare quomodo beneficium esse ecclesiasticum dignoscatur, igitur beneficium ecclesiasticum esse eo ipso dignoscitur, quod reperitur aliqua ecclesia, vel Cappella erecta auctoritate superioris Guid. Pap. in decis. 87. Rot. diuers. in decis. 508. numer. 6. & 509. numer. 1. & sequentibus. part. 1. Præterea cognoscitur etiam ex sequentibus signis de quibus per Rot. diuers. in decis. 508. part. 1. & licet de natura beneficij sit quod conferatur in perpetuum, vt late scribo Ego ipsi in decis. 22. tamen aliquando potest esse beneficium ecclesiasticum quamuis non sit conferibile, exempli gratia si ille qui beneficium fundauit voluit in perpetuum illud spectare ad liberam dispositionem certarum personarum veluti Abbatis ceteri Monasterij, cum hoc quod etiam possit administrationem illius alteri con-

cedere in totum, vel in parte prout sibi videbitur, ita fuit resolutum per Rotam in vna *Peusi a Sancta Maria de Nuuetig.* 5mo Aprilis. 1599. coram Cardinale Pamphilio. Sed opportune hoc in loco dubitare contingit an appellatione beneficij hospitalis comprehendatur, & regulariter nõ comprehendendi ex decisione *Thomaz.* 99. ex quo deducitur primò, quod laicus est capax hospitalis, licet sit publicus & religiosus Rot. diuers. in decis. 725. numer. 6. part. 1. Inferitur secundo quod Hospitalia non veniunt in reservatione extrauagantis ad regimen. Card. Puteum in decis. 261. lib. 1. Mohed. in decis. 18. de causa possessionis & proprietatis, etiam si auctoritate Episcopi sint fundata, & habeant Ecclesiam, & Campanile, in eisque perpetuo Missæ celebrantur Mohed. cit. decis. 18. Rota in decis. 3. de regularibus in antiquis. Limita tunc, & primò si hospitale in perpetuum titulum conferatur, Sayr. in decis. 1. de religiosorum domibus. Limita secundò vbicunque hospitale accessorie est vnitum beneficio ecclesiastico, quia tunc de illo iudicabitur sicut de beneficio B. Ramer. in decis. 387. Limita tertio, in materia fauorabili, quia tunc beneficij appellatione venit etiam hospitale Capu. a quens. in decis. 33. part. 3. hinc Rota in vna *Regien. hospitalis* 13 Nouembrii 1587. coram Bualo tenuit quod constitutio de publicandis resignationibus comprehendat etiam hospitalia, vt voluit etiam Rota collecta à Farinas. in decis. 673.

COLLECT. 1300.

Super l. honor. § fin. ff. de muneribus. & honoribus.

Iure

Iure communi est absolutū, quod naturales, & spurij sunt incapaces dignitatum; quod præsertim Amplia procedere etiam in feudo, in quo nec legitimati admittuntur, nisi duo necessaria interueniant: primum quod expressè fuerit facta legitimatio ad ipsum feudum *Rota per Cardinalem Scraphinum in decis. 42. lib. 1. ali- quid per Boer. in decis. 123. numer. 6.* alterum quod etiam legitimatio facta ab habente potestatem, videlicet à Papa in bonis suis, & ecclesiæ non autem ab Imperatore, & Principe seculari, ut per *Rot. in decis. 1. qui filij sunt legitimi in nouis Boer. in decis. 297. numer. 2.* vnde Infero quod admissio naturalium quandoque facta per Papam ad dignitatem non facit statum, vel obliuantiam, ita ut naturales possunt dici habilitari sine præuia dispensatione, quia Papa non cogitur dispensare, & gratiam facere, idèd dici solet quod prouisiones Apostolicæ non faciunt aliquem statum *Billau. in decis. 107.* nec illud mutant, ut decusum refert *Achill. de Grass. in decis. fin. de inreparatione, & Idem in decis. unica de statu beneficij;* Sed neque prædictis concurrentibus legitimatio suffragatur si fuerit reuocata per *Bullas Summorum Pontificum Pij IV. & Pij V.* contra illegitimos editas, & per viam legis emanatas, quia legitimatio quæ est de iure ciuili potest per eundem Principem qui concessit tolli, & reuocari, ut refert *Afflic. in decis. 128. num. 13.* & ibi *Pij. fill. in add.* quid autem dicendum in successione emphyteosis an admittatur Naturalis vide *pulchram decis. Truiis. Rota Venet. 23. par. 1. vbi in as- firmatiam de- cidit.*

COLLECT. 1301.

Super e si quem, de Procurat. in 6.

Sed illud quoque obseruandum est quod in praxi frequenter contingit occasione præsentis tex. an scilicet per comparisonem constituentis procuratoris in, procurator reuocatus censetur, tu dic, quod tunc demum reuocatus censetur quando constituens ipse actum aliquem iudicalem fecerit sine clausula citra reuocationem procuratoris sui, secus si simpliciter, ita *Cassad. in decis. 2. de appellat.* Si verò actus non fuerit iudicialis per illum non celsetur procurator reuocatus etiam non facta dicta protestatione, ita *Rota Romana, ut per Gudobon. in decis. 130.* vbi *Rota* noluit annullare processum factum per procuratorem licet Dominus coram actuario Iudicis simpliciter induxisset vnum testem ad iurandum non facta dicta protestatione citra reuocationem, &c. mora hac ratione, quia actus ille nō poterat propriè dici iudicialis, nec erat verisimile ex eo actu voluisse Dominum Procuratorem suum reuocare, hæc autè reuocatio, quæ per comparisonem principalis absque clausula citra dicitur præsumptiua, idèd faciliè alia præsumptione tollitur, ut *ait Rota in vna Anconitana de Rinaldinis 15. Ianuarij 1588. coram Orano.*

COLLECT. 1302.

Super clausula decreti irritantis.

Clausula decreti irritantis plures habet effectus, quos omnes

T t 2

recensere non est mei instituti, sed solum decisos, ac magis principales, & notatu dignos; primus itaque huius decreti effectus est ut in constitutione, seu alia dispositione appositum afficiat etiam ignorantes *Cassad. in decis. 12. n. 5. sup. regul. Limira* si esset decretum legati, seu alius inferioris quod ignorantes non ligat, ita in terminis *Simonetti. in decis. 13. Cassad. in decis. 3. de decreti reservatione*. Limita secundò si agatur de pœna, quia tunc decretum itud liget etiam ignorantes, *Balb. in decis. 21. intellige ut ligat solum quoad nullitatem actus, non autè quoad pœnam, ut sæpius censuit Rota, ut per Card. Put. in d. cis. 278. lib. 1. Rota divers. in decis. 578. num. 1. p. 1. Balb. in decis. 12.* Secundus effectus, quia posita in cõfirmatione statutorii operatur quod statuta non possunt tolli, vel interpretari *Buer. in decis. 119. in fine* Limita quoad hoc ut per eam non alteratur natura ipsorum statutorum, ut fuit latè dictum in *Rota Romana in vna Romana Vineæ 5. Maji 1589. coram Pamphilio*. Tertius, quia ubi adest præfata clausula actus non potest adimpleri per æquipollens, *Rota divers. in decis. 215. num. 1. part. 1. & fuit tentum in vna Toletana professionis 27. Februarii 1595. coram Cardin. Pamphilio*. Quartus effectus, quia decretum irritans nedum operatur nullitatem eorum, quæ sunt contra dispositionem, vel gratiam, in qua illud continetur, sed etiam inficit titulum, & possessionem *Cassad. in decis. 11. numer. 5. sup. regul. & in decis. 12. num. 7. eod. tit. Capu. aquensis in decis. 134. part. 3. & fuit tentum in illa Verulen. pensionis 19. Maji 1587. coram Cardinali Platto* Declara primò ut hoc proædat solum quando decretum irritans est positum in reservatione

clausa in corpore iuris, vel super certa re, ut puta super certo tempore beneficii: nam tunc bene inficit titulū, & possessionem, & operatur nullitatem eorum, quæ sunt in cõtrarium, aliàs secus *Card. Put. in decis. 83. lib. 2. & fuit dictum in causa Nucetina beneficii 17. Iulij 1596. coram Card. Seraph. Declara* secundò procedere quādo pars ad cuius fauorē est appositum de illo opponit, secus quando non opponit *Rot. divers. in decis. 232. in manuscriptis. Rot. in decis. 11. de concessione præbende in an. 19. in. Capu. aquensis in decis. 249. p. 1. quidquid scripserit Cassad. in cit. decis. 2. Animaduertas tamen quod quamuis decretum irritans operatur supra dictos effectus nihilominus cum stet accessorie ad gratiam, seu dispositionem secundum naturam illius debet regulari, *Card. Put. in decis. 109. num. 1. & seq. lib. 1.* Ex quo inferitur quod si dispositioni, vel gratiæ derogetur *Cassad. in decis. 10* requiritur tamē derogatio specialis, *Verall. in decis. 82. p. 2. Mohr. in decis. 12. lib. 2.* Inferitur secundò quod si decretum sit appositum in gratia ad postulationem partis intelligitur veris existentibus narratis nec impedit exceptionem subreptionis, ut fuit resolutum in *causa Ca' aguriana iurisdictionis 30. Maji 1580. coram de Rubiis*. Sed dubitatio non levis nascitur nunquid decretum irritans liget ipsum Papam, dicas quod sic, præsertim si dicatur etiam per nos, &c. quia tunc Papa quoque comprehenditur, ut testatur *Rot. divers. in decis. 106. p. 1. divers. Limira* secundò quando apponitur in lege, seu constitutione generali, hinc est quod decretum irritans appositum in regula octaua Cancellariæ de mensibus & alternatiua ligat ipsum Papam quoad prouisiones contingentes in mensibus*

sibus Ordinarij Gard. Pat. in decis. 492. lib. 2. & in decis. 387. libro 3. Mohe-
dan in decis. de concess. prabendæ. quod
multo magis locum sibi vendicat si
ius sit auditum in concilio generali
in quo non sit expressè reseruata Au-
ctoritas sedis Apostolicæ, vt tenuit
Rota in vna Vliobon. decimarum 27. No-
uembrii 1572. coram Robustierio, & in v-
na Oriolen. d. decimarum 8. Feb. 1588. co-
ram Orano. Ad mat. vide Cassal in de-
cis. 58. super Reg. Caputaquens. in decis.
176. part. 1. & Rot. inter Mafc. Ilancas
decis. 34 & quæ scripti in Collect. 787.

natione ubi adest iuramentum, pro
cuius questionis resolutione viden-
di sunt Capyc. in decis. 159 nu. 31. Franc.
Marc. in decis. 326. Guid. Pap. in decis.
350. Cappell. Tholof. in decis. 382. Balb. in
decis. 29. Thoming. in decis. 51. & isti sunt
pro opin. affirmatiua. Pro negatiua
verò scribunt Verall in decis. 286. par-
te 1. Gay. obseru. 59. lib. 2. Poljd. Ripa in
obseru. 51. tamen opiniones possunt
conciliari quoddam affirmatiua procedit
quando in specie ipsi insinuationi
cum iuramento fuit renunciatum,
negatiua quando generaliter, vide
Magon. in decis. 64. num. 23. & in decis.
65. Rot. Florent.

COLLECT. 1303.

In l. Sancimus. C. de donationibus.

IN donatione excedente summam
500. aureorum requiritur insinua-
tio, h. d. & ita decifum refert Capyc. in
decis. 201. aliud non valeat Papon. li. 11.
tit. 1. arrest. 17. sed qualiter, & quibus
vocalis fieri debeat vide Papon. d. lib.
1. tit. 1. arrest. 17. & coram quo Iudice
vide per Guid. Pap. in decis. 325. Papon.
d. lib. 11. arrest. 26. Nunc limita text.
& primò vt non requiratur insinua-
tio in donatione facta ab habete me-
rum Imperium seu à iudice ordina-
rio Franc. Marc. in decis. 87. & Capyc.
ibid. n. 11. Limita secundo in donatio-
ne ob causam, seu remuneratoria
Capp. Tholof. in decis. 382. requiritur ta-
men expressio causæ Mynsing. obseru.
75. cent. 4. Limita in donatione inter
viuos facta in vim legati Papon. lib. 11.
tit. 1. arrest. 31. Limita vt coaceruatio
summarum fieri non potest ad effe-
ctum, vt in donatione requiratur in-
sinuatio Magon. in decis. Rota Florent.
123. Sed questionis est in præfenti
mat. an insinuatio requiratur in do-

COLLECT. 1304.

Super c. nouis. de appellat.

ISTE tex. ponit discrimen inter me-
rum, & mixtum exequutorem. Tis
vero pro illius ornamento considera
primo, quod tex. in cap. statum de
rescriptis in sexto, non habet locum
in meris executoribus, sed tantum in
mixtis Rota in decis. 31. de rescriptis in an-
tiquo, & in decis. 29. cod. iur. in nou. co-
gnoscitur tamen an quis fuerit me-
rus vel mixtus executor ex clausula
adiecta in rescripto, scilicet vocalis
vocandis, quæ operatur, vt merus e-
xecutor efficiatur mixtus Rot. in decis.
56. de concess. praben. in antiquo & pro-
pterea mei executores efficiantur
veri Iudices, & tenentur procedere
cum causæ cognitione, vt per ean-
dem Rot. in decis. 32. de rescriptis in an-
tiquo. quæ clausula subintelligitur
quando alius est in possessione be-
neficij Ego in decis. Cur. Archiepisco-
palis Neapol. 13. ex text. in c. licet de pra-
bendis in sexto. hinc fuit resolutum per
Rotam Romanam quod aduersus

Tt 3

no possidente tenetur delegatus assumere partes Judicis, citare possessorum, & illum audire ut pluries *Rota* tenuit, & signavit in *vna Neapolitana S. Andrea 14. Februarij 1569. coram F. mentio*. Dignoscitur secundo si fuerit datus ad prouidendum in forma dignum, ut fuit decisum per *Rotam Romanam* in *vna Nobili Cappellanie de anno 1578 coram Aldobrandino postea Clemente Ottauo*, & in forma dignum dicitur quando sit gratia, & committi ut si inuentus fuerit idoneus *Ro. a in decis. 53. de concessione prabende in antiquis*, & an talis commissarius possit vices suas alteri demandare, quod sic tenuit *Rota in decis. 63. eodem titulo in antiquis*, & *Gratian. in decis. 157*. Tertio dignoscitur si fuerit datus ad conferendum in forma iuris per vacationem contractam per simoniam, ut fuit resolutum in *Ro. in vna A. efana 5. Iunij 1595. coram Seraphino*, ut patet in eius *decisione 1045*. Quarto dignoscitur si fuerit datus cum clausula, & amoto illicito detentore, & quod verificato valore expresso conferat beneficium, nam talis tanquam mixtus executor tenetur assumere partes Judicis *Bal. in decis. 29*. & fuit in *Rota resolutum in vna Aferion. attenatorum 20. Decembris 1593. coram Seraphino*. ut patet in eius *decisione 1056*. Quinto dignoscitur quod quis fuerit mixtus executor si datus sit super impetratione certo modo, praetermisi adicitur clausula supraposita, scilicet amoto quolibet illicito detentore *Idem Seraphinum in decis. 1471*. Verba illa conscientiam tuam oneramus, directa executori non faciunt illum esse mixtum, quia referuntur tantum ad idoneitatem prout apostolici, ut fuit late dictum in *vna Anusina Beneficij 5. Iulij 1583*.

coram Seraphino. Ad materiam executoris animaduertendum, quod executor admittere debet exceptiones, quae deducuntur ante collationem impediendam, ut fuit resolutum in *vna Florentina pare. bialis 2. Novembris 1569. coram Seraphino*, ut in *decis. eiusdem 85*. & tenetur citare possessorum stante clausula si constituit Seraphus. in *decis. 1041*.

COLLECT. 1305.

Su. et Auth. Episcopi ad nuntius C. de Episcop. & Cl. ric.

AVtoritas Episcopi in multis versatur. Primo quod potest clacitatorium subsidium imponere, *Gram. in decis. 88. Boer in decis. 116*. Secundo quod potest inualidum praeterire esse suae ecclesiae reuocare *Gram. in decis. 79*. Tertio eius literis attestantibus de collatione ordinum creditur *idem in decis. 81*. Quarto in sua clausula potest vnire monasterium seu ecclesiam alteri ecclesiae *Guid. Pap. in decis. 103*. Quinto quia episcopi sunt legimini ad ministratores suarum ecclesiarum, & monasteriorum iuxta text. in c. fraternitatis de donationibus, & possunt agere absque capituli consensu *Bellam. in decis. 695*. Sexto potest de iure conferre omnia beneficia existentia in sua diocesi, fallit in canonicis, & praebendis in Ecclesia Cathedrali, in quorum collatione consensus capituli exigitur *Verall. in decis. 282. part. 2*. Septimo confert beneficia deuoluta *Argid. in decis. 106*. Octauo habet intentionem fundatam contra omnes religiofos circa ordines faciendos in sua diocesi etiam priuatiue *Papen. lib. 1. tit. 9. art. 1*. Nonopotest res.

resignationes admittere præsertim si obtinet facultatem conferendi Cardin. *Pur. in decis. 76. lib. 3.* Decimo licet episcopo visitare beneficia simplicia in diocesi existentia, canonicos, & alios regulares extra monasteria degentes, & delinquentes punire *id m. Putem in decis. 113. libro 3.* Decimoprimo potest suam iurisdictionem exercere in quacunque parte suæ diocesis, & contra quoscunque ibidem existentes, *idem in eius vi. ario, Verall. in decis. 306. part. 1.* Decimosecundò potest Episcopus, ac eius Vicarius extra suam diocesim beneficia conferre *Boer. in decis. 30.* Decimotertiò est executor ultimarum voluntatum ad pias causas, ut fuit resolutum in *Rota Romana in vna Salamantina Cappellania 15. Mar. 1583 coram Ser. primo, ut patet in eius decis. 611.* Decimoquarto habet intensionem fundatam super omnibus beneficiis suæ diocesis etiam regularibus, *idem Seraphim in decis. 1353.* Decimoquintò potest cum capitulo statuta concedere in iis quæ concernunt statum Ecclesie, & canonicorum *de v. in decis. 1147. & in decis. 590.* Nonnulla tamen sunt quæ Episcopo prohibentur, primò nihil capere potest pro literis non residentium ex causa *Papon. lib. 3. tit. 13. arrest. 3.* Item non potest rem repertam in mensa non solitam infeudari de novo infeudare in consensu Papa, *Guid. Pap. in decis. 153.* sed quo casu Episcopus rem ecclesie infeudare possit vide *Gayl. obseruat. 160. libro 2.* Tertiò Episcopus habens alternatiam ad sex menses in aliis conferre non potest *Pur. in decis. 507. libro 2.*

COLLECT. 1306.

Super l. 2 ff. de appellat. recipiend.

AB interlocutoria, quæ infertur nam tenet quod non potest totum per appellationem à diffinitiva appellatur, h. d. & propterea inferto Doctores admittit e passim dari appellationem ab interlocutoria in qua index declarat se competentem ex *decis. Guid. Pap. 16.* quæ procedit non solum quando expresse pronunciat super competentia, sed etiam tacite per processum ad ulteriora *Mynsing. obser. 35. com. 3.* Ratio est quia hoc casu grauamen non potest reparari per appellationem à diffinitiva. Infero secundò idem dicendum in sententia legitimationis personarum à qua appellatur cum trahat secum executionem, & irreparabile inducat præiudicium *Cappell. Tholos. vbi bona additio in decis. 48.* Infero tertiò quod quamuis executio nullitatis minimè impediatur executionem tamen conformium iuxta terminos *Clement. vnic. de sentent. & re iudicat.* nihilominus quando continent grauamen irreparabile præfat. reg. illa non procedi: *de Franc. in decis. 36. Cappell. Tholos. de sione 411.* & hoc ex regula iuris fundatissima, quod vbi grauamen non potest reparari in diffinitiva licite appellatur ab interlocutoria *Surd. decis. 36. Ann.* qui referunt de *cisum in Sacro Conf. all. gal. 8.* quod etiam procedit quando pisset reparari, sed non ex toto, vel cum difficultate, ut laud. scribo *Ego in decis. Cur. Archiepiscop. Neapolitan. 93.* vbi allego text. *celebrem in l. fin. §. quæsum vbi Balb. ff. de appellat.* Infero quarto quod statutum prohibens

appellationem intelligitur secundum ias commune in casibus, scilicet in quibus gravamen potest reparari in diffinitiva, aliis secus, quia statuto non obstante erit locus appellationi *Ioseph. Ludou. decis. Perus. 38. Sord. cit. decis. 36. num. 8. O. ase. decis. 23. & vide per eund. Sord. in decis. 27. & Cappel. Tholof. in decis. fin.* Limita supradicta omnia non procedere parte tacente, & non opponente *Pateu decis. 383. lib. 2. R. t. duers. decis. 105. part. 1.*

causa dotis, sed etiam pro legitima quamvis statutum ab ipsa legitima filiam excludat *Balb. decis. 300. & tenuit Rot. Romana in vna Albanen. compromiss. 8. Februarij 1574. coram Cotta;* Item dos filiae relicta succedit in locum legitimae si hoc filiis masculis expediat, & statutum excludens terminas eorum favore sit factam, secus si hoc filiis non expediat, ut tenuit *Rot. 5. Mart. 1554. coram Farnuccio.*

COLLECT. 1308.

COLLECT. 1307.

Super 5. naturales si de feud. de iunct. contenti sit.

Super l. si. 5. si. i. ff. de leg. 2.

Filia potest gravari in dotem, quatenus dos est ultra legitimam, h. d. Hinc Rot. decidit omne gravamen esse reiiciendum respectu quantitatis ipsius legitimae, in reliquo autem quod superest onus, & gravamen tenet, ut fuit dictum in vna Romana successione 2. Iunij 1595. coram Illustriss. Pamphilio, & iterum in vna Perusina restitut. dotis 10. Maji 1602. coram Cardin. Mellin. Amplia praesertim procedere in filia dotata, quae à statuto non excluditur, in hoc enim casu cum dos in legitimam imputatur vllum gravamen imponi poterit, *Rota divers. decis. 266. part. 1.* Similiter est loco legitimae quando datur filiae quae est exclusa à statuto propter dotem, secus si esset exclusa propter existentiam masculi, ut tenuit Rot. in vna Albanen. legitima 22. Maji 1592. coram Illustrissimo B'lem hett. & iterum in vna Galli. n. dotis 11. Decembrii 1598. & 24. Maji 1599. coram Orano. Item succedit loco legitimae quando pater relinquit filiae non simpliciter ex

Filij naturales non succedunt in feudo, h. d. Ad quod vide aliquid per *V. fill. decis. 99. & per Capyc. decis. 32.* quemadmodum filij naturales, non succedunt in emphyteosim *Trinif. in decis. 16.* Gravis tamen dubitatio est circa praesentem text. an procedat etiam in filiis legitimis? Circa quam dubitationis resolutionem distinguere debes duos casus; Primus, est in legitimis per rescriptum Principis, & tales non succedunt, nisi duo concurrant: primo quod expressè fuerit facta legitimatio ad ipsum feudum *Seraphim. decis. 42. lib. 1. Boer. decis. 123. numero 6.* & ita sentit *Glos. in 5. nescio in verb. legitimis;* Alterum quod etiam legitimatio sit facta ab habente potestatem, videlicet à Papa in bonis suis & ecclesiae, non autem ab Imperatore, & Principe seculari *Rota decis. 1. qui filij sint legit. in nou. aliquid per Boer. in decis. 297. numero 2.* quas omnes nota ad intellectum *cap. per venerabilem qui filij sint legit.* Secundus in legitimis per subsequens matrimonium, & in hoc

hoc dubitandum non est quin succedant, & ita refert decifum *Mnsing. obferu. 42. senit. 5. Gayl. lib. 2. obferu. 41. Guid. Pap. in decif. 59. Balb. in decif. 39.* quas omnes nota ad celebre con. *Caderin 5. de feud. quod communiter recipitur.*

COLLECT. 1309.

Super cap. cum propter laicorum, de iur. patronatus.

SI quæstio iuris patronatus inter patronos nō diffinitur inter quatuor menses Episcopus ordinabit ecclesiam, h. d. secundum quem text. refert decifum *Sayr. decif. 5. de iur. patronat.* Verum, vt text. dispositionem dilucidiorē habeas velim, vt notes nonnullos casus decifos per *Rot. Rom. in vna Thuderten. iuris patronatus 20. Februarij 1601. coram Penia.* Primus est quando non constat de iure patronatus, nec præsentantes esse patronos, & hoc casu non obstante contradictione præsentatorum Episcopus potest liberè conferre, nec tenetur expectare quadrimestre, vel semestrem; Secundus casus est quando dubitatur an beneficium sit de iure patronatus, & tunc si patroni inter se litigant de iure, vel possessione iuris patron. Episcopus non potest statim cōferre, sed debet expectare patronos laicos per quatuor menses, & ecclesiasticos per sex, vt in text. nostro, vt voluit etiam *Anton. Fab. decif. 3. C. de iure patron.* Tertius casus est quando patroni litigant de præsentatione ex vi iuris præsentandi, & tunc idem dicendum est quod in præcedenti casu, vt tenuit in *d. Thuderten.* Quartus quando lis est super libertate ecclesie inter Episcopum,

& patronos, & tunc ob lapsum temporis non est locus deuolutioni, pulchrè *Rot.* diu atque omnino videnda in decif. 421. num. 3. part. 1. & hanc opinionem pluries amplexa fuit *Rot.* & signanter in vna *Leggionen. parochia 11. Octobris 1590. coram Lilla,* & iterum in vna *Compestellan. iur. patron. 16. Ianuarij 1580. coram Illustrissimo Blanchesto.* Quintus casus quando patroni litigant super præsentatione ratione prærogatiuæ, vel formæ præsentationis, aut meritorum præsentatorum, & tunc ob lapsum temporis nullum eis operatur præiudiciū, vt in terminis tenuit *Rubin. in decif. 13. & tenuit Rot. in d. Thuderten. iuris patron. 19. Februarij 1601. coram Penia.* Sextus est quando lis est inter ipsos præsentatos in tempore prætendentes solum præsentationem de se factam esse attendendam, & isto casu non est locus deuolutioni etiam si lis nō finiatur intra tempus requisitum, quia dispositio ea, quoniam de iure patron. tanquam rigorosa, & exorbitans habet locum solum quando lis est inter patronos, & non extenditur ad litem inter præsentatos *Rot. in vna Braccaren. benef. 7. Martij 1603. coram Ludouiso.*

COLLECT. 1310.

Super cap. per vestras. de donat. inter vir. & vxor.

SCripti in materia asscutionis doris in coll. in l. si constanter ff. solu. matrimo. Verum vltra ibi posita addas hic nonnulla, & sic constituas regulam, mulier est asscuranda de dote, h. d. text. Amplia primo, vt asscuratio peti possit per vxorem etiam super pecunia debita viro, ita quod

pecunia contrahatur in emptionem, ut de fructibus alantur vir, & vxor *Afflic. decis. 121.* Amplia secundo in casu *decis. V. fil. 402. num. 4.* vbi fuit decisum assecurationem esse faciendam mulieri etiam si dos non constet nisi per instrumentum confessionis emanata per eius virum; Amplia tertio, ut prestari debeat pro pretio, quo emptores repetiuntur, licet pretium fuerit longe minoris *de Franc. decis. 54. num. 5.* Hinc fuit decisum in Sac. consil. quod cum terra fuisset appretiata pro ducatis sex pro modulo, & emptores obtulerant ducatos duodecim fuit prestata assecuratio pro pretio quo emptores reperiebantur etiam si fuerit plus longe pretio quo appretiabatur *Capp. decis. 41. num. 1.* Amplia quarto, ut sit facienda non tantum pro summa dotali, sed etiam pro sumptibus in litem a muliere factis *Ant. Fab. in decis. 3. de iur. o. iur.* Amplia quinto, ut mulier possit petere assecurationem dotis probata viri paupertate per viam exceptionis etiam circa declaratoriam *Anton. Fab. in decis. 10. de iur. dot.* Hinc est quod sola paupertas etiam absque absentia mariti facit locum separationis dotis *Idem in decis. 12. Cod. eodem tit.* Amplia sexto etiam pro dotibus virtute instrumenti, dotis confessata super bonis viri, non obstante instrumento mutui, deinde confecto de dictis dotibus per quod clarè demonstrabatur dotes adhuc non fore solutas ipsi viro, ut est in terminis decisum *V. fil. 323.* Nunc limita quoad prelationem: nam mulier in assecuratione dotis non prestat creditibus anterioribus expressam hypothecam habentibus, *Ant. Fab. in dec. 28. de iur. dot.* & vide etiam *eundem in dec. 48. tit. Limita se-*

cundò, ut assecuratio dotis non possit peti per mulierem super bonis viri vindicatis per creditorem viri absque instrumento dotali, quia quem admodum restitui non debet dos absque instrumento dotali, ita nec assecuratio, ut fuit decisum in Sac. consil. testatur *Gramma decis. 42. V. fil. decis. 332. Carthar. decis. Genus 8. Magon. decis. Rot. Florentia 125.* Limita tertio quoad acquisitionem domini: nam assecuratio obtenita per vxorem super bonis viri, & soceri non operatur illorum dominium, sed tantummodo acquiritur custodia rei assecurate *Afflic. decis. 9. aliquod per de Franc. in decis. 117.* Limita quarto, quoad hoc quia assecuratio dotis operatur, ut marito virgine ad inopiam assignentur bona viri vxori pro dote hypothecata ipsi vxori iure pignoris detinenda *Afflic. decisione 199. & in decis. 332. Gramma. decis. 92. Carthar. decis. 8. Magen. citat. decis. Put. decis. Romana 356. part. 3. Del Cas. fil. decis. Sicil. 25.* Limita quinto, ut in iudicio assecurationis cogatur primum imputare, quæ penes se habet; deinde excutere bona mariti *Anton. Fab. decis. 21. Cod. de iur. dot.* Pro cotonide tamen huius text. animaduertas ad quatuor admodum practicabilia. Primum ad differentiam quam tradunt DD. in restitutionem dotis, & assecurationem, quam habes decisam apud *Fabr. de iur. 2. C. de iur. dot.* Secundò quod contra mulierem petentem dotium assecurationem non habet locum ius offerendi *Idem in decis. 53. eod. tit.* Tertio quod assecuratio dotis potest peti per vxorem etiam si dos esset socero soluta, qui socer promissit per priuam scripturam conseruare, & restituere obligando eius bona, &c. *Afflic. decis. 332. de*

Franc.

Franch. in decis. 581. Grammatic. cit. decis. 82. Quarto similiter potest peti etiam post promissionem dotis factam à fratre vxoris viro obliganti omnia eius bona pro illius restitutione, & post contractionem debitorum per instrumentum vtrius fuerit confessus dotem receperisse, & ita attenda anterioritate creditoris ante instrumentum confessionis, & post capitula promissionis excludatur ob eius creditum à possessione capta *Affl. decis. 402. Boer decis. 330.* Aliquid per *Valsc. de sione Lusita 6. Vin. decis. 537. Peregrin. decis. Padua 141. Hieronym. de Laurent. decis. 25. Rot. diuers. decis. 485 part. 3. & in decis. 544. eodem libro. Polydorus Rip. obseruat. 265.*

COLLECT. 1311.

Super Rubr. de appellat.

A Quauis sententia appellari potest, h. d. Hinc dicas, quod appellatur à decreto torture, imo etiā à communicatione ipsius, & ita Iudex supersedere debet prout quotidie practicatur, vt refert ego ipse in *decis. Cur. Archiepisc. 13.* vbi allego *Carauit. Rit. 149.* Item à decreto habilitationis à iuramento, licet ea pendente in causa procedi possit *de Fran. decis. 612.* Item ab incidentibus in causa suspicionis officialium *Idem in decis. 408.* Item à sententia liquidationis interesse ex causa alterius sententiae condemnatoriae ad interesse liquidandum, vt refert *decisum V. si. dec. 33.* Item à sententia lata contra expendentes falsam monetam licet minimè ab illa, quæ fertur contra falsificantes *de Franc. decis. 351.* Item

ab interlocutoria quando continet damnum irreparabile *Ann. referens decisum Allegar. 82.* Item inquisitus de homicidio non tamen confessus *Addu. in Capyc. in decis. 144. Minad. decis. 28.* Item à sententia lata in possessione de iur. canon. de iur. civil. tamen admittitur, sed non terardatur executio *Affl. decis. 269.* aliquid per *de Fran. decis. 193. & 288. Cacharan. decis. 25. Benint. decis. 17. Ioseph. Ludou. decis. Perus. 20. del Castil. decis. 42. Rota Avenionen. 73. & 165. Gayl. lib. 1. practicarum obseruat. capite 147. Peregrin. decis. 97. & 98.* Item à sententia liquidationis certæ quantitatis licet prima sententia per quam fuerat facta condemnatio ad aliquid liquidandum fecisset transfirum in rem iudicatam *Vrsill. decis. 157.* referens ita *decisum.* Item à decretis suspicionis officialiū non admittatur appellatio, non tamen prohibentur nullitates ipsorum proponi præsertim quando de notoria iniustitia constaret *De ponte* qui pluries refert *decisum in decis. 30.* Item à sententia Principis ad relationem Doctoris, cui fuerat commissæ causæ cum clausula quod faceret iustitiam nomine Regis *Grammat. decis. 35.* licet aliqui asserant præfatam sententiam habere executionem paratam non obstante appellatione, prout *Capyc. decis. 111.* Item à sententia Sacrosanct. consil. per quod prouideretur circa exceptionem reseruatum ad merita, vt est *decisio Ann. interminu singula. 605.* Item à sententia libertatis *de Fran. decis. 684.* Item à sententiis officialium fendorum ecclesiæ *de Ponte in decis. 2.* Pro coronide tamen animaduertas primo quod appellatio interposita per querelantem absoluto inquisito po-

test expressè renunciari *de Franc. decis.* 688. Secundò quod appellatio vnus prodest alteri quando sententia vnum caput contineret, vel plura annexa *de Franc. decis.* 467. *Peguer. decis.* Ca. *balon.* 194. Tertiò quando contumax debeat appellare, scilicet infra decem dies à die scientiæ, vel die sententiæ *Capy. dec.* 139. *Vissil. dec.* 134. Quarto quod appellans ab interlocutoria iudicis Regij ad Sacr. consil. debet condemnari in expensis si per eundem Sacr. consil. fuerit dictum bene iudicatum, & male appellatum *Afflic. decis.* 42.

COLLECT. 1312.

Super ex tenore, & ibi DD. de testi.

Articulate quis prohibetur super eisdem, vel de directo contrariis, h. d. Hinc est, quod articuli in causa liquidationis præsentandi illud idem continentes quod in primo termino in causa principali positum fuit *de Franc. decis.* 683. dicens præfatos articulos esset reiiciendos, Intellege si illud specificè continere videntur, secus si genericè, *Balb. decis.* 199. quemadmodum articuli impertinentes sunt statim in causa reclamationis reiiciendi *Gram. decis.* 45. *Myosing decis.* 56. com. 1. Tertiò Articuli præsentati in termino repulsæ illud idem continentes, quod positum fuerat in primis articulis, vel de directo contrariis articulis partis aduersæ sunt reiiciendi nisi per viam restitutionis, *Afflic. decis.* 116. Quicquid dicat de *Anagni Rot. March.* in *decis.* 78. Quarto Articuli qui sunt idem cum primis, & de directo, contrarij articulis repulsæ partis aduersæ, non sunt ad-

mittendi, vide *Capy. decis.* 71. Nunc limita regulam suprapositam, & primò in casu decisio. *Afflic. 13.* vbi fuit dictum quod Articuli præsentati per reum conuentum super possessione recuperanda, si concernunt factum proprietatis, non sunt tanquam impertinentes reiiciendi, vt voluit etiam *Anna Allegat.* 77. *Faber decisio* 86. *Cod. vndi vi.* *Triuis. in decisio* *Venet.* 4. num. 15. Secundo limita in art. in quibus continetur simulatio priuilegij, nam si fuerint allegati impertinentes, eo quod non fuerint declaratæ species simulationis non sunt reiiciendi. *Anna. allegat.* 77. Articuli tamen in secunda instantia producti comprehendentes quæ in prima instantia fuerunt producta de iuris necessitate sunt reiiciendi, vt refert decisi in *Sacr. consil. Ann. singul.* 415. Limita tertiò in casu *decis. eiusd. Sacr. consilij* 116. vbi *Vissil.* vbi fuit dictum quod licet parti articulos contrarios ponere, quando perempta sit instantia, & noua inchoatur. Limita quartò in casu *decis. Trinif. Rot. Venet.* 43. lib. 1. vbi fuit dictum quod articulos de directo contrarios articulis partis aduersæ licet parti in causa appellationis præsentare, & inducere testes super eis, quando testes in termino probatorio super articulis partis non plenè probantur, vt voluit etiam *Afflic. cur. decis.* n. 4. Limita quintò, quando articularetur, quod testes examinati super articulos partis aduersæ falsum deposuerunt corrupti, vel subornati *Afflic. sepius citata decisio* numero quinto, *Ann. referenda* ita decisi per *sacrum consil. singul.* 425. & plenissimè *Ego in decisio* *Curia Archiepiscop.* num. 200. Limita sextò in casu *decisio* *eiusdem Ann.* 415. vbi refert decisi, quod articulus in-

termino presentatus, si pars aduersa contrarium probauerit facta publicatione in termino repulsatorio, vel in causa appellationis potest eundem articulum presentare, & inducere alios testes ad probandum illud idem vt voluit etiam *Afflic. cit. decis. num. 4.* aliquid per *Surdum decis. 196. & in decis. 126. num. 11.*

COLLECT. 1313.

Super l. filiorum, ff. de verb. signif.

Illud enim tractari consuevit, & in iudiciis sepiuslimè controuerti per hunc textum, vtrum in emphyteusi concessa pro se, & filiis sint vocatæ etiam feminae, nam si verba rex. nostri inspiciantur nulli dubium est non esse vocatas, quia filiorum appellatione non veniunt feminae, & ita quoque tenuit *Reg. Consil. Neapolit. in decis. 30. de Francb.* verum licet opinio hæc fugita sit, attamen contraria sententia amplectenda est, quia secundum eam iudicauit, *Rot. Roman.* vt patet in *decis. diuers. 125. parte 2.* & iterum in *vna Carnien. Bonorum 1. Februarij 1593. coram Seraphino*, vt patet in *etia. decis. 124. libro 1.* fundatur hæc sententia, quia in contractibus præscriptum stricti iuris qualis est emphyteoticus, verborum proprietas attenditur, & masculinum non concipit fœmininum *Balb. in decis. 300.* quæ opinio procedit maximè in emphyteusi ecclesiastica, vt fuit dictum in *vna Surrina Bonorum 9. Decembrij 1587. coram Cardinal. Plauto.* Nunc limita suprapolitani conclusionem, & primò quando is qui emphyteusim recepit tempore concessionis non habebat nisi vnicam filiam, & nec spem habebat alios pro-

creandi, tunc enim emphyteusis concessio pro se, & filiis facta intelligitur etiam de dicta filia fœmina *Kopp. decis. 300. ex Gabrilijs, de verb. signif. conclusionem 6. num. 91.* Limita secundò quando emphyteusis habet originem à femina, quia tunc fœminæ comprehenduntur, vt pulchrè refert decusum *Rot. Bononien. apud de Benis. in decis. 52.* Limita tertio quado adest statutum, seu consuetudo, quod fœminæ cum masculis pariter admittantur in bonis emphyteoticis, Ego in *dec. 6. ex Gabrilijs cit. loc.* Limita quarto, quando semel vocatæ fuerunt fœminæ, quia tunc emphyteusis semper transit ad fœminas ex regula illa, quod res semper effecta talis semper durat talis *Garz. in decis. 99.* Limita quinto, quando ex vrbis inuestitura apparetur contrahentes voluisse vocare fœminas: tunc enim receditur à dicta cõmuni opinione, quod fœminas excludit, vt tenuit in *vna Bononien. Bonorum 14. Ianuarij 1602. coram Iusto.* Limita sexto, si emphyteusis fuit concessa pro filiis, & heredibus, vique ad tertium genus, nam stipulatio censetur concessa etiam pro fœminis, quia generis appellatione fœminæ etiam continentur, vt tenuit *Rot. in vna Surrina Bonorum 9. Decembrij 1567. coram Ill. fl. Iustino Plauto.*

COLLECT. 1314.

Super cap. cum venerabilibus, de Relig. Domin.

Communis, & est intis conclusio, quæ sumitur ex præsententi textu, trita, quod habens fundatam intentionem de iure cõmuni debet manuteneri, etià nulla probata pos-

sessione ; quàm cōclusionem amplia procedete , vt detur huiusmodi manutentio , etiam si non prober quasi possessionem *Cap. 1. sequens. in dec. 103. p. 1. & iterum in vna Bononi. S. Petron. 28. Aprilis 1595. coram Illust.issimo Mantica, & iterum in vna Veron. S. Petronij 18. Marij 1596. coram Cardina'i Pamphili;* Amplia secūdò siue Episcopus sit in ciuitate, vel alibi per diocēsim, & siue per se, siue per Vicarios suos sit solitus exercere iurisdictionem *Verall. in decif. 306. p. 1.* Amplia tertio, etiam si contra habentem intentionem fundatam exhibear priuilegium, seu titulus, quia donec de illius releuantia disputatur ei datur manutentio, vt fuit latè resolutum in *vna Carthaginen. decim. 1590. coram Giffio;* Limita hanc Ampliationem si produceas titulum esset in possessione, vt fuit dictum in *vna Valent. decimarum 20. Februarij 1598. coram Peregrino,* & ita intelligendus est *tex. cap. cum persona, §. penult. & ibi Lupus Abb. num. 4. de priuileg. in 6.* Amplia quarto siue Episcopus sit in possessione subiectionis, siue non : quia potest vti iurisdictione contra prescriptionem allegatam *Ros. diuers. decif. 145. p. 1.* Amplia quinto, vt procedat etiam in ordinatio inferiore, nam huic quoque danda est manutentio, nulla probata possessione *Anron Fab. decif. finali, Cod. vnde vi;* Nunc limita, & primò vt non procedat quando assistentia iuris communis est turbida, quia tunc non releuat nec ex eo datur manutentio : *Seraphin. in decif. 30. & fuit dictum in vna Montu Regali 4. Nouembri 1548. coram Pejs;* Limita secundò in Parocho, quoad possessionem exigendi decimas *Put. decif. 61. lib. 3. Ros. diuers. decif. 3. p. 1.*

COLLECT. 1315.

Super Bald. in L. litem. C. de legat. 1.

Quando id quod est debitum præstari non potest, tunc solueda est estimatio, h. d. hinc est quod quando habitatio alicui relicta præstari non potest, tunc debetur estimatio habitationis, & est facienda iuxta estimationem alimentorum *de Franc. in decif. 186. num. 5.* Hinc *Afflict. decidit in decif. 34.* esse faciendam estimationem habitationis ad vitam pro annis quindecim præstita cautione si plus viueret creditor soluendi illud plus; Inferitur secundò, quod feudo legato debetur estimatio, vt refert decisum, *Ann. in decif. 116.* intellige deducta legitima liquidanda, *idem in allegat. 127.* cuius allegationis ampliationem vide per *eundem in allegat. 180. num. 4.* Limita, vt non debeat estimatio extraneo instituto in feudis, vt fuit decisum in *causa illorum de Suriano, cum sororibus de Venato in 1582. refert Depont. de potestate Proregis tit. 6. §. 2. num. 10.* & in æstimando feudo, cuius ratio habenda sit, vide *decif. Ann. in cons. 16.* Inferitur tertio quod estimatio præstanda est, quando quod debetur dari non potest. *Afflict. in decif. 347. Cauian. decif. 17. lib. 1.* Inferitur quarto, quod cum homo mortuus præstari non possit, propterea eius estimatio debetur, & materia homicidij sit regulariter in ducatis 50. in contingentia facti cuiusdam iuuenis qui pretebat fieri procurator, fuit estimatio facta per *magram curiam in ducatu 100.* vt refert decisum *Vissl. in dec. 34. n. 10.* Estimatio autem an debeat pro feudo fuit decisum affirmatiue, vt refert

ANNA

*Anna filium in additione ad eum Guitorem
in dec. 117. in fine.*

COLLECT. 1316.

Super l. 1. Cod. de reb. cred.

Dicitur iste text. quod periurus à Deo solo punitur: ibi, iusiurandi contempta ipsa religio satis Deum ultorem habet. Tu autem dicas quod immo periuri ab hominibus veniunt puniendi prout primò, quia tencurur pœna *l. si qui maior. C. de transact.* quæ pœna procedit ubi adeit dolus, & præiudicium alterius, ut fuit dictum in vna *Romana non adimplenti* 15. *Novemb. 1597 coram Seraphino* ut patet in eum *decis. 1243.* Item periuro numquam defertur iuramentum in supplementum probationis *Bald. in decis. 300.* Item quia repellitur à testificando *Ego in decis. Cur. Archiep. Neapol.* Septima ubi allego *Glos. in c. per tuum in verb. adulteri de Simon.* Item quia propter periurium clericus priuatur beneficio *Rot. in decis. 1. de iure iurando in antiq. & fuit dictum in vna Segobien. in fordescentia* 5. *Iunij 1598. coram Seraphino* ut patet in eum *decis. 1285.* Ad materiam tamen animaduerttas quod periurium non incurritur per eum qui non est doli capax, nec talis ligatur iuramento *idem Seraphin. in decis. 771.* & Ratio potest esse quia ad incurrendum quem in periurio requiritur dolus *Rota diuers. decis. 110. par. 2.* Secundò animaduertendum quod iuramentum quantum ad effectum periurij non transit in hæredes, secus est quantum ad effectum obligationis, pulchrè *Guid. Pap. in decision. 414.* & fuit dictum in vna *Tiburina. Castri. Vuarj 4. Decembris*

1587. coram Seraphin. ut patet in eum *decis. 405.* Tercio animaduertendum quoad cuiusdum periurium dicta restium non sunt cauilanda, sed ciuilitè intelligenda *Idem Seraphin. in decis. 1179.*

COLLECT. 1317.

Super clausula, si in euidentem.

IN alienandis bonis ecclesiasticis solet Papa committere ordinario, seu alicui, vel aliquib. probis viris cū clausula, vcl eorum alteri, ut consilio sibi quod alienatio in euidentem vtilitatem ecclesiæ cesserit, & cedat alienationem eandem cum omnibus & singulis pactis, & conventionibus in ea appolitis approbet, & consimet, super qua clausula animaduertas ad quinque satis practicabilia. Primò, quod huiusmodi euidentis vtilitas ad hoc, ut dici possit necesse est, ut habeatur ratio sextæ partis *Seraphin. in decis. 1490.* præsumptio autem euidentis vtilitatis ex sollempnitatibus adhibitis in alienatione, vel dismembratione in dubio resultat. *Idem in dec. 414.* quia in literis si in euidentem nihil aliud intendit Papa nisi quod alienatio cadat in vtilitatem ecclesiæ *idem in decis. 1125.* & in rescripto si in euidentem attenditur sola ratio vtilitatis ecclesiæ *Seraphin. in decis. 1338.* & subterpiti quæ circa ipsam causam versatur sola attenditur *Seraph. in decis. 508.* & propterea infeto quod sententia pto euidenti vtilitate vigore resccripti si in euidentem lata, facit ut alienatio præsumatur vrilis ecclesiæ donec contrarium probetur, ut fuit dictum in *Rot. in vna Papien. bonorum 28. Aprilis 1595. coram Seraph. ut patet in eum dec. 1125. & in de-*

cifo. 1073. Secundo animaduertendum quod tempus contractus attēditur ad dignoscendum, an alienatio cedat in euidentem Ecclesiæ utilitatem *Guid. Pap. in decis. 151.* Hinc est quod ad probandam utilitatem, vel lesionem attenditur tempus locationis *Seraph. dec. 125.* Hinc etiam prouenit quod utilitas ecclesiæ adsit de tempore reconductionis, & non sufficit quod adfuerit de tempore primi contractus, *idem in d. cision 413.* Limita dupliciter, & primo in emphyteut, ecclesiastico, quia in eo sufficit quod adsit utilitas tempore quo contractus est in scriptura redactus, ut fuit dictum in *Rot. in vna Placentin. bonorū 1583. coram Seraphin.* ut patet in *eius decis. 617.* & Ratio est quia contractus emphyteuticus ab eo tempore recipit perfectionem *Cachera. in decis. Pedemont. 53.* Limita secundo in casu *d. cis. Casar. d. G. ass. 4. de reb. ecclēs. non alienand. vbi fuit dictū, quod in concessione rei emphyteuticæ debet adesse euidentis ecclesiæ utilitas tempore ultimæ concessionis, & non sufficere adfuisse in antiqua concessione.* Tercio animaduertendum quod ad iudicandum utilitatem ecclesiæ in literis si in euidentem, attenditur valor rei non fructus, ut est punctualis *decis. & omnino videnda Seraph. 480.* & propterea infero, quod melioramenta dicuntur pars pretij ad effectum probandi utilitatem ecclesiæ, & non lesionem *Seraphin. in d. cis. 485.* Animaduertendum denique dismembrationem fructuum dici alienationem, & requirere omnes sollemnitates requisitas in alienatione rerum Ecclesiæ *Rot. in decis. 1. de reb. ecclēs. non alienand. in nou.* & propterea fuit dictum iterum in *Rot. in vna Mariscan.* non potuisse Episco-

pum dismembrare fructus parochiæ pro eligendis nouis canonicatibus in ea cum numerus parochianorum non fuerit talis quod Rector cum vno clerico in administratione sacramentorum non posset supplere, iuxta *dec. Cassad. 19. de prebend.*

COLLECT. 1318.

Super cap. 1. vbi DD. de litia contest. in 6.

T Riualis, & Tyronibus iuris nota est illa conclusio quod in gratiosis narrata sunt iustificanda, ut gratia susceperetur, ut dicit hic text. & *Rot. d. cis. 20. de prebend. in nou. Bellamer. in decis. 76. & in decis. 303. Verall. decis. 39. par. 1. Pat. decis. 242. lib. 1. & ea præsertim sunt verificanda, quæ reddunt Principem ad concedendum gratiam difficiliorem* *Rot. dec. 4. & 75. de re script. in antiq. Atgid. dec. 4. & 95. Cassador. dec. 11. & in decis. 12. de prebend. Capu. 29. in decis. 310. part. 1. vel super quibus Princeps se fundauit maxime quando copulatiue sunt narrata, & quælibet narratiua per se non sufficit, Capu. 29. in decis. 142. p. 2.* Amplia primo suprapositam text. conclusionem, ut procedat etiam quoad narratiuam iuris patronatus, quæ similiter debet iustificare *Rot. d. cis. d. cision. 203. & 531. p. 1.* Amplia secundo, quoad narratiuam ætatis quamuis consistat in facto proprio *Fabius in decis. 17. Mohed. in d. cision. 336.* & quod gratia reddatur nulla si narratiua ætatis non iustificetur tradit *Capu. 29. in decis. 114. p. 1.* Amplia tertio, ut procedat etiam respectu qualitatum: nam in gratiosis etiam qualitates narratæ sunt verificandæ *Casar. de Grass. in decis. 7. de prob.* Limita hanc ampliationem, ut vera

vera sit quando qualitas narrata inest de facto, secus si ex iuris dispositione, quia tunc non est opus eam iustificare, *Rot. dec. 75. & 37. de rescriptis in antiqua*. Limita secundò in casu dec. f. *Rot. diuers. 531. par. 1. Cassador. decif. 10. de prob. Aegid. decif. 734*. Amplia quarto, vt obtineat etiam quoad narrata in dispensatione, nam illa quoque sunt verificanda *Casar de Grass decif. 66*. Amplia quinto, etiam si narratiua gratia sit negatiue concepta *Cassad. decif. 5. super r. gul.* & fuit dictum in vna *Militen. Canonica 16. Junij 1586. coram Cardinali Platto*. Amplia sexto procedere nedum in iudicio ordinario, verum etiam in iudicio executiuo, *Mohed. decif. 304. Casar de Grass decif. 48*.

COLLECT. 1319.

Super regul. 8. Cancell.

Colligitur ex presenti regula in ver. Archiepiscopis, quod alternatiua mensium solummodo conceditur Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis non autem Capitulis, & Archidiaconis, nec aliis Collatoribus, quibus ex cōsuetudine, vel priuilegio ius conferendi competit, & ita fuit decisum in vna *Salamanin. alternatiua 27. Nouembrii 1581. coram Robust. Illa*, vnde hodie stante tenore modernæ regulæ iam cessant decisiones *Achill. de Grass. 3. de prabend. Put. 88. lib. 3. Rot. diuers. 12. lib. 3.* prout etiam hæc regula denegat alternatiuam ipsis Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis in beneficiis, quæ ad liberam illorum collationem non spectant, licet secus erat in alternatiua in antiqua *Put. decif. 472. libro 2. Rot. diuers. decif. 12.*

Sed hic pulchrè exoritur dubitatio, an Vicarius Patriarche, Archiepiscopi, vel Episcopi, qui habet potestatem conferendi quæcumque beneficia, possit etiam conferre beneficia liberæ collationis vacantia in mentibus illorum. Et primo videbatur negandum, quia in generali potestate Vicariis concessa non veniunt illa quæ vigore priuilegij Episcopo competunt *Rota decif. 9. de offic. Vicar. in antiq. Bisignet. in decif. 3 eo. tit.* hoc tamen minimè refragante contraria opinio est verior, & tenenda, prout etiam tenuit *Rota in vna Portugallen. 27. Octobrii 1546. coram Put. vt patet in eius decif. 488. lib. 2.* Non obstat, quod in generali potestate concessa Vicario, non veniunt ea, quæ competunt vigore priuilegij, quia respondet ipse *Put. dictæ decitioni*, quod per alternatiuam nullum priuilegium Episcopis conceditur, sed tantum obstatulum remouetur *Put. in decif. 205 & 215. & 222. lib. 1. & in decif. 442. libro 2. decif. 93. 140. 163. 190. 226. libro 3. Crescent. decif. 11. de priuilegiis. Verall. decif. 114. par. 2. Ioan. Paul. decisione 28.*

COLLECT. 1320.

Super c. dudum, il. 2. de elect.

IN fine huius tex. colligitur cōclusio, quod criminofus inquisitione pendente potest suum beneficium resignare, iuxta cuius dispositionem censuit *Rota Romana*, vt patet ex *decif. 5. Bisignet. de re iudic. Crescent. decif. 227. Put. dec. 213 lib. 2. Boer. decif. 205.* & hanc opinionem esse receptam frequentiori DD. schola attestatur *Bald. decisione 251.* Intellige vbi criminofus non veniret puniendus ipso iure, sed per sententiam Iudicis

Cappel. Tholof. decis. 336. licet regulariter nullum crimen inducat priuationem ipso iure *Achill. de Grass. in decis. 1. de parci. Putem decis. 133. lib. 3.* & requiri declarationem iudicis in omni crimine est magis communis opinio, de qua attestatur *Mohedan. decis. 472.* & propterea in Curia Archiepiscop. Neapol. Nos sæpius decidimus priuandum semper facere fructus suos. Amplia primò regulam text. vt possint criminosi etiam lite pendente eorum beneficia resignare *Cappell. Tholof. decis. 336.* & ita fuit decisum in Ro. in vna *Parment. Parochial. 12. Iunij 1562. coram de Ruben,* quemadmodum etiam accusatus de crimine pendente lite potest permutare *Sayr. decis. 2. de accus.* Amplia secundo, vt valeat renunciatio lite pendente, etiam potest receptas probationes, & conclusum in causa *Boer. decis. 206.* Amplia terriò, vt possit etiam renunciari post sententiam pendente appellatione, quia appellatio extinguit pronunciatum. Hinc est, quod collatio facta per priuationem ante transitum in rem iudicatam est nulla, esto quod priuatus postea non appellauerit, *Mohed. decis. 148. Putem decis. 30. lib. 1.* & fuit in *Rota* resolutum in vna *Veronen. 12. Decembris 1545. coram Cardinali Sanctæ Crucis.* Amplia quarto, vt possit fieri huiusmodi resignatio, etiam non facta mentione de accusatione, vel inquisitione, si iudicium pendet *Ros. decis. 5. de re iudic. in antiquior.*

Sed pro ornamento huius materie queritur primo num beneficium criminosi possit impetrari in euentum priuationis? & *Rot. in decis. fin. vt lit. p. n. in nou.* tenuit affirmatiuè, & taliter impetrans debet se obligare ad pœnam extraordinariam arbitrio

Rotæ, & sic non requiritur pœna talionis Crescent. decis. 161. Queritur secundo, an impetrans beneficia alterius ob illius priuationem, vtrum illo interim decedente sit habilis ad consequenda præfata beneficia, & *Rot. in decis. 441. vt lit. pendente. in nou.* negatiuam tenuit sententiam, quam opinionem tenuit pariter *Cap. Thol. decis. 437.*

COLLECT. 1321.

Super constit. Regn. quiscumq; de Burgenf.

EGo in *decis. 13. Curia Archiep. Neap.* intelligo istum text. ex dictis per Frecc. & per Ifern. procedere tantummodo in vassallis ascriptitiis feudo, & in vassallis, qui ad personalia seruitia tenentur, & angarij. vel parangarij sunt, tunc enim Barones illos reuocant, si alibi ad habitandum accesserint, *Afflict. decis. 265.* Quod amplia procedere siue iuerit in terra alterius Baronis, siue Regis *Capp. decis. 68.* in vassallis vero Burgenfibus, & in his, qui angarij non sunt, hoc non procedit, qui ad eorum libitum possunt ad habitandum accedere, & recedere, *idem Capp. decis. 118.* quis autem dicatur Burgenfis in hac materia, vide *Ann. alleg. 105.*

COLLECT. 1322.

Super Constit. instrumentorum Robur.

ADornatum huius constitutionis adde, quod si testis dicit se non recordari an possit cogi se subscribere, vide *Capp. dec. 29.* & an instr-

strumentum Clerici per manum Notarij Apostolici teneat vide *eundem in decis. 101.* An autem instrumentum stipulatum per Notarium Apostolicum in hoc Regno probeat, sic distingue, quod aut loqueris in rebus Ecclesiasticis, & plenè probat, si in profanis, & tunc si stipuletur in Regno cum Iudice, & testibus, iuxta formam huius constitutionis, & tunc, aut instrumentum petiatur exequi secundum formam Ritus Magnæ Curie, & non probat, quia si non habet requisita Ritus, aut dubitatur utrum faciat fidem in causa ordinata, & facit fidem, ita *Boer. decis. 242. Affli. decis. 245. Capyc. decis. 201. Ann. decisio seu singul. 245. & 246.* & ut reassumi possit instrumentum, quæ requirantur vide *Affli. decis. 5. Guid. Pap. decisio 1.* & si literæ non possunt legi, quod non probat, vide *Ann. in alleg. 43.* quemadmodum etiam non probat si instrumentum in protocollo non reperitur *de Franch. in decis. 567.* ubi etiam dicit, quod si reperitur cartula non in protocollo, sed in arca Notarij defuncti non potest fieri reassumptio, quia non concurrunt requisita necessaria ad reassumptionem Notarij defuncti; Item non probat si continet aliquid scriptura in margine *Ann. in decisio seu singula. 246.* & si instrumentum petitur rescindi, non debet reassumi in publicam formam, *idem decisio 251* & instrumentum, ut possit reassumi, vide *eundem decis. 254.* Animaduertastamen primò, quod quando petiatur reassumi, non proceditur via iudiciali, *idem singula. 355.* Secundò, quod in reassumptione conceditur primum, & secundum beneficium, *idem cit. loco.*

COLLECT. 1313.

Super l. à Dino Pio. §. sententiam. ff. de re iudicata.

POtest vnus Iudex alterius iurisdictionis Iudicem requirere, ut eius sententiam exequatur, h. d. Pro cuius ornamento potest de nonnullis dubitari, & primò, num talis Iudex requisitus possit cognoscere de nullitate, aut de æquitate sententiæ. *Guid. Pap. in decis. 419. & 574.* negatiuam tenuit sententiam, quam *Guid. decis.* limita tripliciter, & primò in casu *decis. Boer. 90.* Secundò in casu *dec. Anton. Fabri prima C. de executione, & re iudicata,* vbi fuit dictum, quod quando discussio sententiæ exequendæ non continet altiore indaginem, poterit Iudex requisitus de illius nullitate cognoscere. Limita tertio, quando nullitas à iure cõmuni pendet, non ab alia causa, de qua Iudex requisitus cognoscere nõ possit, *idem in decisio 29. citato tit. & Franc. Marc. decisio. 135. part. 2.* Secundò quaeritur, num in executione præfatæ sententiæ sit seruandus stylus Curie Iudicis requirentis, an verò Curie requisitæ? huic quaestioni respondet *Guid. Pap. in dec. 23.* dicens seruandum esse stylum curie requisitæ, pro cuius confirmatione accedunt *decisiones Marulani 16. & Trini. 32. part. 2.* Tertiò quaeritur, quid si exequendo modus exceditur, & ita potest appellari, vnum appellabitur ad superiorem primi Iudicis iudicantis, an verò ad superiorem Iudicis auxilium dantis? Respondetur si Iudex alius exequatur ad literas alterius, ad superiorem illius exequentis appellabitur, si verò ipse

non exequitur, sed exequenti præstat auxilium, tunc si quidem præstat auxilium iuris, puta excommunicandi, vel interdicendi, vel iurisdictionem denegando, tunc ab ipso appellatur, quoniam ipse actus est, qui melædit; si verò præstat auxilium facti puta concedendo primo Iudici familiam, milites, & similia, tunc à primo Iudice appellatur, quia ipse est qui lædit ministerio alterius, in *Cap. pell. Tholos. in decis. 340.*

COLLECT. 1314.

Super const. Regni quamplurimum.

Scripsi in materia subuentionis seu adiutorij pluribus in locis; hic tamen fac regulam cum ampliat. & limitationibus, regula sit quod Vassallus in casibus hic expressis tenetur Baroni præstare adiutorium, seu subuentionem; Amplia primò, vt procedat regula etiam in vassallis subfeudatariis, quia tenentur feudatario maritanti subuenire *Guid. Pap. in decis. 57.* Amplia secundo, vt peti possit etiam pro secunda filia maritanda *idem in cit. decis.* Amplia tertio etiam pro filia spuria maritanda *Boer. in decis. 130.* Amplia quarto subuentionem hanc deberi feudatario pro omnib. *de Franc. in decis. 215.* & quid si eodem anno duas filias maritauerit, vide *istud. in decis. 306.* Amplia quinto procedere etiam in matre dorante filia propter inopiam mariti, vt latè per *Boer. in decis. 19.* Amplia sexto, vt possit peti etiam ab emptore cum pacto de retrouendendo *de Franc. h. in decis. 76.* Amplia septimò in casu *de Franc. in decis. 73.* vbi si auunculo succedit nepos qui sororem maritauit fuit

decisum deberi adiutorium *de Franc. decis. 73.*

COLLECT. 1315.

Super extraneis adiuncta de electione.

VAcatio sedis Episcopalis durat vsque quo literæ Apostolicæ fuerint expeditæ, & præsentatæ capitulo, h. d.

Nec aduectatur, quod de iure communis sedes Episcopalis desinat vacare per prouisionem factam à Sede Apostolica, ita vt Prælati statim acquirat iurisdictionis exercitium per dictam prouisionem antequam sit capta possessio, ita vt sit etiam licita collatio beneficiorum *Rota diuers. in decis. 182 part. 2.*

Quia hodie non solum requiritur promissio, sed etiam expeditio literarum, & transportatio, officio, & presentatio per tex. nostrum, & ita fuit tenentum per *Rotam in vna Burgen. Canonatus 3. Iun. 1583. coram Lancelloto* vbi declinatur valida collatio facta per capitulum non vocato episcopo iam promoti non tamen presentante literas expeditionis.

Sed quæro huius tex. occasione an episcopus dando mandatum ad resignandum episcopatum in curiam possit conferre beneficia post resignationem admissam, & Respond. negativè quia quemadmodum facta renunciatione amittitur possessio *Rot. in decis. 3 de renunciatione in nouo Cassal. in decis. 2. eod. tit. Mohed. in decis. 1. & 2.* ita quoque fuit amissum ius conferendi, quod est fructus episcopatus, vt tenent *Rota in vna Seguntina beneficiorum 1. Iunij 1592. coram Orano.*

Et

Et idem dicendum episcopo ad alium episcoporum translatio: hinc est quod si translatio non peruenit ad notitiam Vicarij valebit collatio, & actus per eum gestus *Rota divers. in dec. 33. lib. 1.* æquiparatur enim casus mortis, & translationis ad alium episcopatum, ideo Procurator per episcopum constitutus, ita cessat per mortem ipsius quemadmodum per translationem *Rot. in decif. 28 de Procur. in antiquis. Austr. in decifion. 165.* quidquid scripserit *Guid. Pap. in decif. 547.* quia contra eum extat *decifio Anna 92.*

COLLECT. 1326.

Super c. fin. vs lite pendente.

EX isto textu constituo regulam, quod lite pendente potest quis, tam in possessorio, quā in petitorio nouum ius citra vitium attetatorum acquirere. Hinc infero ad *dec. Bellam. 102. & 662.* vbi si aliquis impetret lite pendente nouam prouisionem, si neutri, vel aliam gratiam non dicitur attentare *Thanis. in decif. 72.* Infero secundo ad *decif. eiusdem Rota 176. de rescriptis in nouis*, vbi cessio facta alicui litiganti per tertium lite pendente valet, & tenet; Inferitur tertio quod potest litigans lite pendente impetrare à Principe beneficium cessionis bonorum, & illo uti *Afflic. in dec. 379.* Inferitur quarto, quod lite pendente potest fieri excoissio quæ tanquam ex iure superuenienti ex causa de præterito iudicium conualidar, *Guid. Pap. in decif. 422.* qui dicit ita se pluries vidisse iudicari, Inferitur quinto, quod minor potest factus maior lite pendente petere restitutionem in integrum, ex quo

tempore cæptæ litis erat minor *Afflic. in decif. 210.*

Nunc limita principalem Regulam text. & primò vt non procedat in priuilegio impetrato, & obtento à communi Domino, vel Prælato *Bellam. in decif. 749.* Et ratio est quia tale priuilegium non censetur validum, ex quo non creditur communi Dominum litis pendente ali-quod præiudicium inferre, ita etiam *Rota in decif. 25. de rescriptis in nouis, & Capp. Tholos. vbi Austr. in decifion. 147.* Limita secundo, vt non procedat quando ius impetratum, aut superueniens lite pendente tenderet in præiudicium iuris, vel possessionis alterius partis, quia tunc censetur attentatū, & cadere sub edicto *Afflic. in dec. 749.* Limita tertio nisi ius lite pendente superueniens respiceret titulum superue de qua litigatur, quia titulus superueniens lite pendente non suffragatur *Balb. in dec. 29.*

COLLECT. 1327.

Super l. defuncta, ff. de v. usufr.

Quotidiana, & practicabilis quæstio quæ hic consuevit à DD. fieri, est de fructibus beneficiorum, per obitum ad quem spectant: Conclusio igitur est, fructus recollecti ante obitum Prælati, vel Clerici ad ipsius hæredes pertinent, & propterea de illis testari possunt *Guid. Pap. in decif. 109.* pendentes verò ad successorem in beneficio *Rota Pernu. in decif. 33. Borgen. in decif. 34. lib. 1. Tbiff. in decif. 143.* Ampliatur primò, præfatas conclusiones procedere etiam in beneficio per resignationem, vel renunciatum *Franc. Marc. in decif. 196. & idem in decifion. 197. part.*

2. & *Caualean. in d. cis. 44. num. 4. p. 1.* Ampliatur secundò procedere etiam in pensionibus & fructibus iam maturatis in vita antecessoris, sed nondum solutis, quia spectant ad successorem in beneficio, & non ad hæredes *Thissaur. in dec. 143.* Ampliatur tertio etiam in clerico deposito, vel priuato *Borgn. dicta dec. 44.* Ampliatur quarto etiam si antecessor iudicia, ac licem mouisset ex *bulla Iulij 111. nona in ordine & Ego in decif. 91.* Nunc limita regulam principalem supra positam, & primò vt non procedat in fructibus beneficiorum simplicium *Rubin in decif. 30. vbi allegat Gigant. consil. 27.* qui restringit ad Prælatum habentem administrationem, quod notabile, & digito notandum dicit *Borgnin. cit. decif. 44. sub num. 4. in fine.* Limita secundò vt licet tales fructus maturati, sed nondum percepti spectent, vt dictum est, ad successorem, verè tamen sunt ecclesiæ, & detrahtis alimentis seruire debent pro utilitate ecclesiæ, & ea bonificanda, vt late deducit *Borgnin. in repertor. dec. in verbo fructus*, nec dissentit *Thes. in dec. 143. vbi declarando cap. elatum de testam. dicit spectare ad ecclesiam nullo dato successore cum hodie spolia sint Cameræ Apostolicæ* *Ioseph. Lud. cit. decif. 33.*

strumentum solutio condemnationis infra certum tempus, & interim correspondere in pagha promissore, an per hoc impediatur executio in causa reclamationis? Fuit decisum quod sic de *Franch. in decif. 603.* Secunda est quod decreta *M. Cur. Vicar. & Sacr. consil. si in aliquo discordant, & in aliquo concordant dicuntur conformia ad euitandam reclamationem de Franch. in decif. 710. Mastrilli. decif. Sicil. 110.* Tertia est quod de nullitate decreti potest dici vsque ad annos 35. *Balb. dec. 29.* quia tanto tempore præscribitur ius prædictum. Intellige quando non proceditur per viam exceptionis *Afflit. in decif. 178. num. 5.* non tamen dici de nullitate decreti si fuerint adiudicata bona, non citatis hæredibus debitoris, vt refert decisum *Afflit. d. decif. 178. nu. 6.* Similiter si non fuerunt seruata sollempnitates *arij. Afflit. dec. 191. in fin.* aliquid per *Cauale. decif. 3. p. 1.* Quarta est quod decretum latum super bonis non obligatis est in totum nullum, licet ad sint alia bona obligata *Afflit. in dec. 118.* & ratio est quia decretum iudicis est indiuiduum, vt aliquid per *de Franch. in decif. 86. in d. cis. 147. Milanen. dec. Sicil. 115. lib. 1. & in decif. 9. lib. 2.*

COLLECT. 1329.

COLLECT. 1328.

Super l. ne quidquam, §. vbi decretum, ff. de offic. proconsul.

Super cap. 1. de consanguinit. & affinit.

IN verbo vbi decretum nota nonnullas decisiones, & prima est quod decreta Sacri consil. prius debent executioni demandari, vt possit in causa reclamationis procedi, sed, quid si fuerit promissa per in-

Testes in causa matrimoniali debent esse omni exceptione maiores, h. d. Hinc est, quod talis qualitas est articulanda, & probanda, vt pluries iudicasse in *Cur. Archieps. Neapol. refert in decif. 142.* Cuius decif. ratio est, quia licet quilibet præsumatur

matur idoneus, non tamen præsumitur omni exceptione maior *Hartman. in decis. 2. de test.* & propterea fuit decifum dictum pueri non esse omni exceptione maior contra matrimonium *Verall. in decis. 288. par. 3.* dicitur tamen omni exceptione maior vnus testis cum fama concurrentibus aliis adminiculis, *idem in decis. 288. & facit Cappel. Tholof. in decis. 171.* vbi ait in materia matrimonij vni testi dari iuramentum suppletorium, & in *decis. 172.* dicit matrimonium probari per vnicum testem, & famam, si non fiat alteri matrimonio præiudicium, hinc *Sayr. in decis. 2. de consanguinitate, & affinit.* ait non impediri matrimonium contrahendum vnico teste asserente se ab alio audiuisse eos esse cognatos, item parentes sunt omni exceptione maiores, *Franc. Marc. in decis. 751. par. 2.*

Animaduertendum tamen ad ornatum, ac ad verum intellectum text. nostri, quod ad probandum matrimonium tantum requiritur qualitas quod testes sint omni exceptione maiores, & sic quoties agitur de impugnando matrimonio, vt censuit *R. i. in vna Tullenf. ma. rim. 14. Ianuarij 1563. coram Oradino*, vbi fuit dictum, quod quando non agitur de impugnando aliquo matrimonio sustinent testes ordinarij, nec præfata qualitas exigitur, ex doctrina *Abb. recepta in 6. super eo li. 2. in 3. notabili de test.*

Animaduertendum secundò, quod si præfata qualitas fuerit admissa articulari, potest recipi etiam post publicatas arrestationes, & etiam ex officio Iudicis potest se informare de ea,
Ego in dec. 6.

COLLECT. 1330.

Ad Bald. in c. bona, in vltim. notab. de appellat.

Quod dicit. quod attentans debet fructus restituere, & in eis debet per Iudicem condemnari, & secundum hanc *Bald.* sententiam pluries censuit *Rot.* vt patet in *decis. 5. de restit. spoliat. in nou. & in decis. 36. de re iudic. in antiq. Cassad. in decis. 6. vt licet pendente*, & fuit aliàs resolutum in *vna Palentin. Canonicat. 28. Nouembr. 1548. coram Augustino*; Amplia primò, vt veniat condemnandus non solum in fructibus perceptis, verum etiam in illis, qui percipi potuerunt, vt sentit *Glos. in c. cap. bona, in verbo status*, & ponit expresse *Rot. in cit. decis. 5.* & ita fuit etiam decifum, vt patet in *decis. diuers. decis. 552. lib. 1.*

Subamplia primò, hanc ampliationem procedere, etiam si in sententia fuisset omissum dicere de his, quos potuisset percipere, *A. bill. de Grass in decis. 140.*

Subamplia secundo, vt huiusmodi condemnatione veniant etiam distributiones quotidianæ, quamuis enim aliàs distributiones quotidianæ non dicantur verè fructus *Cassad. cit. in decis. 6.* quamuis si fuerit lis super Canoniatu, & possessor condemnatur in fructibus, tenetur etiam ad restitutionem distributionum quotidianarum *Rot. diuers. decis. 239 p. 2.* quidquid præscripsit *Rot. in decis. 340.*

Amplia secundò principaliter, vt attentans, ad euitandam hanc fructuum restitutionem non admittatur ad beneficium capit. *Odoardus de solut. Rot. in decis. 22. de restitut. spoliat.*

in antiq. & in decif. 30. de re iud. in antiq.
 & ratio est quia doloſo non eſt tale
 remedium communicandum, *Verall.*
in decif. 278. lib. 1. Capp. II. Tholoſ. in dec.
466. attentantem autem eſſe in dolo
expreſſè tradit Rot. cit. decif. 5. & Rot.
diverſ. decif. 11. p. 2.

Amplia tertio, vt condemnatio,
 de qua agitur, non ſolum fiat ad par-
 tis inſtantiã, verumetiam officio
 Iudicis, *Guid. Pap. in decifion. 405. Myn-*
finger. obſer. 55. cent. 4 quemadmodum
 Iudex ex officio poteſt attentantem
 in expenſis condemnare *Rot. in decif.*
1. vt lue pendent in nou.

Amplia quarto, vt fructus veniant
 reſtituendi non tantum à die motæ
 litis, verum etiam à die attentatio-
 nis, *Rot. in decif. 4. de reſtit. ſpoliat. in*
nou. & fuit dictum in vna nullum Ca-
ſtrorum 18. Martij 1586. coram Ora-
dino.

Amplia quinto, vt pro reſtitutione
 præſatorum fructuum non ſuffici-
 at attentanti facere depositum, *Ver-*
all. in dec. 219. p. 1. Rot. diverſ. decif. 708.
p. 3. Pergrin. decif. 245. & Mobedan. de-
ciſion. 23.

Amplia ſexto, vt admittatur excep-
 tio compenſationis contra reſtitu-
 tionem fructuum petentem, *Verall.*
in decifion. 114. p. 2.

Amplia ſeptimo, quod ſi huiusmo-
 di fructus eſſent aliquomodo obſcu-
 ri, debet parte petente ante omnia
 negotiorum liquidationis abſolui, *Rot.*
diverſ. dec. 552. p. 1. & in dec. 712. p. 3. &
in decif. 48 & 64. eodem lib. Caputaqu.
in decif. 32. p. 2.

Limita nunc regulam principalem,
 & primo niſi attentans eſſet
 pauper, quoniam ſtante paupertate
 dat quandoque Signatura commiſ-
 ſionem, quod fructus, & expenſæ reſe-
 ſcrvantur in finem litis, vt fuit di-

ctum in vna *Leodiens. attentatorum*
20. Decembris 1556. coram Aldobran-
dino tunc Auditore, poſtea Clemente
VIII.

Limita ſecundo, quod & ſi atten-
 tans condemnatur in Curia ad hu-
 iusmodi fructus reſtituendos, non
 per hoc eſſet facienda ſolutio horum
 fructuum in curia, ſed in partibus,
 ſicut dicimus in ſpolio, quod con-
 demnatus in fructibus, tenetur illo-
 rum ſolutionem facere in partibus,
Put. decif. 1. de ſolut.

COLLECT. 1331.

Super l. fructum ſſ. ſolut. matrim.

FRUCTUS dicuntur, qui deductis
 expenſis ſuperſunt, h. d. Hinc eſt,
 quod decima fructuum debetur de-
 ductis expenſis *Rubin. in decifion. 13. &*
facit text. in cap. cum homines, de de-
cim.

Principalis tamen quaſtio, quæ
 communiter per DD. ventilari ſolet
 in præſentitext. eſt, quoniam modo
 probetur, ac liquidetur fructuum
 perceptio, cuiusmodi quaſito reſpon-
 deo, & primo adduco decif. *Joſeph.*
Ludou. Rot. Peruſin. 87. vbi fructuum
 liquidatio, vt dicatur legitimè facta,
 eſt neceſſe articulare, & probare,
 quod in locis circumſtantibus, &
 conuicinis tot fructus percepti fue-
 runt per *Conſil. Cornet. communiter*
recept. 101. lib. 3. Secundo adducitur
 dec. *Verall. 31. p. 2.* vbi fructus poſſunt
 liquidari per teſtes, quorum vnus
 probet de vera ſcientia, & alij de pu-
 blica voce, & fama, cum iuramento
 in ſupplementum. Tertio adducitur
 decif. *Caputaqu. 30. parti. 2.* vbi ait,
 quod licet difficile ſit probare fru-
 ctus, qui percipi potuerunt, tamen in
 illis

illis versatur arbitrium Iudicis. Quartò assertur *decisio eiusd. m. 28. lib. 2.* ubi fructus percepisse dicitur ille, qui percipit pretium fructuum quia idem est habere pretium fructuum quàm habere fructus.

Sed quæro num fructuum condemnatio comprehendat etiam distributiones quotidianas, & *Verall. in decis. 29. p. 2.* negatiuè respondet, quemadmodum etiam respondit *Rota in decis. 38. de prob. in antiq. & aliquid per Boer. in decis. 140.* quicquid dicat *Mohed. in dec. 109. Put. in decis. 139. lib. 1.*

Ad illud tamen, quod dicit, quod fructuum appellatione illud solum venit, quod superest deductis sumptibus, & impensis, vide *Afflic. in dec. 252.* & aliquid per *Boer. in decis. 44. & Capyc. in decis. 20.* Limita in expensis litis pro conferendis, & reparandis rebus, quia non sunt compensandæ cum fructibus perceptis, vt tenuit *Rot. in vna Roman. virid. ij. 28. Maij 1590. coram Illustrissimo Seraphino; & iterum in vna Bononien. de Formagliaris 29. Nouembrii 1604. coram Ludouiso.*

COLLECT. 1332.

Super l. impensa §. 1. ff. de verbor. significat.

Impendenti regulariter refici debent expensæ, h. d. Amplia primò, quamuis expensæ factæ sint causa colligendorum fructuum, *Triusan. decis. 32. part. 1.*

Amplia secundo, etiam si maritus vtiliter in rem uxoris impenderit, nam is quoque meliorationes consequitur, neque compensat cum fructibus, quia cum illos iure domini

fecerit cessat compensatio, *Afflic. in dec. 87. num. 6.*

Amplia tertio procedere etiam in hærede per fideicommissum conditionale grauato *de Franch. in decis. 109. & Rot. in vna Bononien. 29. Nouembrii 1604. coram Ludouiso.*

Amplia quarto etiam in vassallo, & emphyteuta *Guid. Pap. in decis. 169. & in decis. 438.* & aliquid per *Rot. diuers. decis. 398. part. 1. & in decis. 312. part. 2. Surd. in decis. 78. nu. 3. & in dec. 300. num. 20.* Limita hanc ampliationem in casu *decision. Rot. in vna Roman. melioramentorum. 20. Nouembrii 1581. coram Illustrissimo Seraphino.*

Amplia quarto, vt procedat etiam in impensis vtilibus, *Chisan. in dec. 93.* intellige dummodo de vtilitate eius quod impensum est appareat, neque enim sufficit probare impensum, nisi simul probetur ipsa melioratio, *Rot. diuers. 398. p. 1.*

COLLECT. 1333.

Super constit. iuris peritorum.

Hæc constitutio fuit edita ad dirimendam controuersiam, quæ est inter ciuilitas & canonicas, quod in causa appellationis non sit licitum deducere illud idem quod fuit deductum in prima instantia, & ita *decisum refert, de Franch. in decis. 668.* & ratio quia essent articuli impertinentes iuxta *decis. Vrsill. 7. Capyc. in decis. 15. & 62. Guid. Pap. in decis. 585.* & quando possit de directo contrario articulari vide *Ann. dec. seu singular. 423.* & quid in tertio comparante pro suo interesse, an possit producere testes nouos? vide *Ioseph. Ludou. in decis. Perns. 26. Affl. in decis.*

33. & in decif. 89. & in decif. 216. vbi nonnullos congerit casus, in quibus post didicita testificata possunt testes produci, & vide etiam *Guid. Pap. de isf. 114.* In causa verò criminali pro defensione post publicatum possunt articuli, & testes de directo contrarij præferri, vt aliquid per *de Franch. in decif. 470. Capyc. in dec. 81. Vrsill. in dec. 235.* quemadmodum etiam in causa matrimoniali testatur *Theff. in decif. 261. in fin. & Faber in decif. 5. C. de probat.* Et in dubio articuli sunt admitendi, licet allegentur impertinentes *Ann. decif. seu singular. 612* Item admittuntur instrumenta post publicationem in causa ad concomitantiam instrumenti, quia subornatio cessat, *Capyc. in decif. 62. & idem Ann. singular. 752.*

COLLECT. 1334.

Ad Bald. in consil. 475. lib. 1.

Pvlchra est, & utilis admodum dubitatio, quæ ex Baldo hoc in loco colligitur, an in contractu alienationis rei Ecclesiæ sit locus pœnitentiæ, cui quæsito respondeas duas diuersas constituendo conclusiones.

Prima sit conclusio ante assensum Apostolicum expeditum locus est pœnitentiæ, & ita voluerunt *Put. in d. c. non. 15. lib. 1. Accorambon in decif. 9. A. bill. de Grassi in decision 1 de pact. Cypriac. in decif. 1. p. 3. Rot. diuers. decif. 573. part. 1.*

Secunda sit conclusio post obtentum beneplacitum non possunt amplius partes pœnitere *ita Farinacius in decif. 205. & Rubin. dec. 71.* Secundum quam opinionem pluries celsit *Rot.* & signanter in vna *Leodem. bonorum 10. Maij 1596. coram de Rubén. & in v-*

na Roman. locationis 4. Iunij 1584. coram Illustrissimo Blanchetto. & iterum in vna *nullus emphyteusis 15. Nouemb. 1607. coram Illustrissimo Lancelotto.* Ampliatur supradicta proxima conclusio, vt locum habeat etiam contra successorem, qui alienationi non consensit dummodo beneplacitum fuerit impetratum in vim prædecessoris, qui alienauit, si quidem stante assensu Apostolico si contractus est vtilis prælatus succedens non potest pœnitere, nec tollere ius iam alteri acquisitum, vt fuit decifum per *Rot. in vna Bononien. transaktionis 5. Decembris 1607. coram Coesino.* limitatur e contra eadem conclusio, vt non procedat, quando alienatio esset confirmata, sed nulliter, quia non posset peti, vt de nouo contraheretur, neq. ad id ecclesia cogi posset, sed eius esset electio, an vellet stare contractui, vel potius ab eo recedere *Put. in decif. 310. lib. 2. & fuit tentum per Rot. in vna Coribonen. bonorum 1589. & iterum 26. Ianuarij 1590. coram Illustrissimo Platto per text. in cap. si qua 12. quæst. 1.*

An autem liceat reuocare alienationem post portectam supplicationem ante tamen expeditionem beneplaciti si postea fuit expedita per verbum fiat, vide *Afflic. in decif. 253. vbi plura ad materiam.*

COLLECT. 1335.

Super animaduertendū in materia concursus.

IN præfenti materia ad quædam est summopere animaduertendum vltra ea quæ scripsi in nonnullis collectaneis. Primo animaduertendum quod si eo tempore quo debet fieri

fieri provisio per concursum non adfuit examinatores synodales, de quibus loquitur *Sacrum Conc. Trident. sess. 24. cap. 18. de reformat.* Episcopus non obstante forma concilij potest depurare. novos examinatores absque celebratione synodi, vt fuit resolutum per *Rot.* in vna *Placentina Parochial. de Malpartida* 29. *Novembrii* 1593. *coram Lilla*, nec obstat quod in consilio adfuit decretum militans, quia illud tanquam accessorium est intelligendum *Cassad. in decis. 10. super regulis.*

Animaduertendum secundò, quod in huiusmodi concursu episcopus tenetur iudicium sumere regulare secundum iuris dispositionem, vt fuit tentum in vna *Archileggien. iurispatronatus* 5. *Maij* 1586. *coram de Kuber.*

Animaduertendum tertio, quod à iudicio Episcopi in collatione parochialium per concursum facta datur appellatio, vt latè *Ego in decis. 3.* & exat cõstitutio Pij Quinti super collatione parochialium edita. Hinc est quod potest appellans praelectum prouocare ad nouum examen, & si ipse in eo magis idoneus repertus fuerit reuocata electione prima ipse parochialem obtinebit, *Gratian. in de. is. 97.* & tenuit *Rot.* in vna *Restusen. parochialis* 18. *Decembr.* 1581. *coram Gypho.* Sed istud temperari debet, vt procedat quando iudicium episcopi est irrationabile, nam ex constitutione Pij V. non conceditur simpliciter appellatio, sed tunc demum quando episcopus dolosè & irrationabiliter iudicat, *Rota* in vna *Raumenen. parochialis* 2. *Decembr.* 1543. *coram Arigonio*, & de huiusmodi irrationabilitate, & dolo episcopi liquido constare debet ex verbis Bullæ, (Ibi constituo)

& fuit dictum in vna *Pampilibenefi* ij 17. *Maij* 1577. *coram Blanchetto* & iterum in vna nullius parochialis concursus 4. *Obobris* 1600. *coram Ludouiso.*

Animaduertendum quarto, quod ordinatus potest aliquem ad concursum admittere non obstante quod terminus ab eo præfixus sit elapsus, & ratio est quia ordinatus potest prorogare præfatum terminum *Crescent. in decis. 11. & 12. de dilat.* quod amplia procedere etiam si aduersarius qui compaterat in termino contradicat, vt fuit resolutum per *Rotam* in vna *Calaguritan. dimidi beneficii* 12. *Aprilis* 1602. *coram Ortemberg.*

Animaduertendum quinto, quod tempus quatuor mensium episcopis datum ex constitutione Pij V. ad parochiales conferendas non incipit currere nisi à die habitæ notitiæ vacationis *Rot. diuers. decis. 481. volum. 1.* quemadmodum dicimus de tempore quod patronis conceditur ad præsentandum *Rot. in decis. 1. & in decis. 14. de iur. patron.* & per *Rot. diuers. in decis. 574. p. 1.*

COLLECT. 1336.

Super constitutione Regni, amatoria pocula.

MVlier quæ, vt suam impudicitiam regeret sumendo poculum abortum fecerit pœna vltimi supplicij puniendæ est, h. d. Cuius constitutionis dispositio intelligenda est in corpore iam animato secundum quod decisum fuit in *Senatu Pedemonti. teste Casbira. in decis. 60.* & quando infundatur anima, tam in masculo, quam in femina, & qua

pœna puniuntur procurantes abortum, & si sunt puniendi medici, qui causa valetudinis mortis causant abortum vide latissime per *Vin. in decis. 82.*

In corpore autem non animato minori pœna puniri debet secundum quod iudicauit idem *Senatus Pedemont.* vt testatur *Thiss. in decis. 12. & sequ.* & vide *Ant. Fab. in dec. 3. C. de pœn. & Sacr. Consil. Neapol.* ita iudicauit, quod scilicet fustigeretur, & detrudatur in monasterium, vt patet *in decis. de Franch. 592.* Quæ autem sit pœna clerici procurantis abortum, vide per *Sayr. in decis. de homicid.*

COLLECT. 1337.

Super confisus. Regni post mortem.

Agitur hic de materia releuij in qua principalis quæstio quæ fieri cõsueuit est an releuium debeat de feudo refutato? Et dicas quod quando fit proximo successuro, quia est contractus inter viuos releuium non soluitur *Rubin. in decis. 90.* sed an debeat de feudis donatis contemplatione matrimonij? vide *Capp. in decis. 85 & Ann. decis. 23.* & quod non debeat pluries fuit decisum in *Regis Camer. Summaria* in causa *Principis Melphie*, & in causa *Comitis Sinopoli*, vt refert de *Ponte de potestate prægij in Rubri. de refutation. numer. 5.* & iterum in causa *Ducis Mataloni cum Regio Fisco*, soluitur tamen de feudis reuerfis ad partem refutantem, qui filio refutatorio succedit *de Franch. in decis. 3.* Item soluitur duplicatum quando non fit denunciatio mortis licet minori, & prodigo detur restitutio secundum quod fuit decisum in *Regia Camera.*

COLLECT. 1338.

Super confisus. Regn. minorum intra.

Ad ornamētū huius constitutionis animaduertas quod non in principio iudicij, effectus maior pendente iudicio, restituitur in integrum *Afflic. decis. 210.* Quod amplia procedere etiam in causa lucratua *de Franch. in decis. 17.* in causa tamē liquidationis bonorum non procedit hæc constitutio quando in causa principali fuerunt cõcessa beneficia *Afflic. in decis. 15. & 114.* & an minori in primo, & secundo beneficio, vide *Afflic. in decis. 87.* & num relictis conclusionem per beneficium possit peti repulsa restium examinatorum in primo termino, vide *Capp. in dec. 157.*

COLLECT. 1339.

Super cap. graue nimis, de prebend.

Colligitur quod criminoso beneficio resignati non potest, & communiter de stylo curie si exprimitur resignatarius esse criminosus ex re digna depositione non signatur supplicatio, si autem hoc non narratur distinguendum est quod si crimen cum indignum reddit nulla est resignatio, si vero crimen resignatarius indignum non reddit valida est impetratio *B. lamer. in decis. 697. Pur. in decis. 514. lib. 2.* Ex quo infero primum, quod homicida non potest beneficiū resignare, quia ipse beneficium habere non potest *Cappell. Thol. decis. 207.* Infero secundum, quod hæretico beneficium resignari non potest *Sayr. decis. 6. de hæresis.* Infero tertio, quod nec simoniaco *Aufser. ad Cap.*

Cappell. dec. 438. Infero quartò, quod nec apostata *Sayr. decif. 1. de apostatis* & qui sint apostate, vide *Bullam Pauli IV. & Pij V.* Inferitur quintò, quod nec excommunicato potest beneficium ecclesiasticum resignari; *Puteus de iis. 11. de renunc.* quam amplia primò procedere etiam si collatio esset facta excommunicato occulto, *Cassador. in d. cis. 1. de praben.* Amplia secundò, vt si excommunicatus haberet beneficium non faceret fructus suos *Pur. decif. 280. lib. 2.* Multò minus poterit fieri resignatio in fauorem illius excommunicati, qui in iorduerat per annum sustinendo excommunicationem obdurato animo, quia iste est similis hæretico iuxta dispositionem *cap. 3. sess. 25. de reformat. Concil. Trident.* & potest beneficio obrento priuari *Franc. Marc. decif. 822. part. 2.* Et an in tali priuatione sit necessaria citatio, vide pulchr. *decifion. Seraphim. 1285.*

Nec valet resignatio admissa cum absolutione, quæ solet in literis apponi; Téque à quibusuis, &c. & ad effectum præsentium assequendum &c. si fuit facta in fauorem illius, qui sustinuerat excommunicationem ultra annum, *Tholomeus decif. 49.* Inferitur sextò, quod lusori ad primeram & ad alios ludos prohibitos non potest resignari beneficium curatum, vt fuit resolutum in *Rot. in vna Pampilonen. Parochialis coram Aldobrandino.*

COLLECT. 1340.

In c. cum ad sedem. vbi Abbas de restitutione spoliat.

IN materia interdicti recuperandæ pro regula traditur communiter à

DD. vt agenti hoc interdictò, sufficiat profundamento in iectionis probare duo extrema, antiquiorem scilicet possessionem suam, & nouam conuenti, & ita decifum fuisse in *Sacro Conf. Neapolit.* testatur *Afflict. in decif. 317. & in Rot. Roman.* in vna *Illerden. Canoniciatus 24. Maij 1596. coram Orano,* & in vna *Auximana Molendini 23. Iun. 1572. coram Robusterio,* & his præfatis probatis, actio spolij datur aduersus titulum possidentem, etiam si res ad eum sine vitio peruenierit *Theff. decif. 29. Mynsing. obseru. 85. cent. 3. Cassad. dec. 7. de restit. spol. Mohed. decif. 3. eod. tit. Pur. decif. 151. lib. 3. Rot. diuers. decif. 344. part. 1. Afflict. decif. 361. num. 35.* & fuit dictum in vna *Rota Hispan. Prestimoniorum 26. Febr. 1600. coram Lancelotto supra præfatam regulam.* Limita primo, vt non procedat quotiescunque possessio non datur sine titulo, quia tunc ultra extremum probationem debet etiam ipse titulus iustificari *Egid. decif. 49. & in decif. 433.* idem in beneficialibus est dicendum, in quibus agēs remedio restitutorio obtinere non potest nisi etiam cū possessione doceat de titulo saltem colorato, *Rot. decif. 1. de rest. spoliat in nouis, Cassad. decif. 1. eodem tit. Bellam. decif. 49. Chiffan. decif. 176.* Limita istud non procedere quando constat spoliatum beneficium ante litem motam illud pacificè possedisse per triennium, quia tunc non est necessaria tituli probatio secundum *decif. Cassad. secundam de causa possessionis. & proprietatis.* Limita secundò quando actio spolij intentatur contra fundantem se non in iure communi, quia tunc sufficit solam possessionem probare, etiam si ius commune resistat, vt tenuit *Rot. in vna Elboren. decimarum prima Decembris 1606. coram*

Penie; Limita tertio, ut non procedat in spolio attentato, lite pendente, quia tunc non requiritur probatio tit. etiam colorati, sed sufficit probare solum statum *Rot. decif. 2. de restit. spoliat. in nouis, Cassador. decif. 3. 104. tit. Bellam. citata decif. 49.* Limita quarto non habere locum quando spoliator ingressus fuit possessionem auctoritate, seu mandato Iudicis *Caputaquens. decif. 186. part. 3. Casar de Grassu decif. 1. de constitu. & fuit aliàs sæpius per Rot. resolutum*; Sed opportunè hic queritur, qualis probatio in his duobus extremis probandis requiratur, & dicas communem sententiam, & praxim hanc esse, ut in probando secundo extremo leuiiores probationes sufficiant *Rota decif. 8. de restit. spol. primum autem extremum spoliati, scilicet possessio debet probari per probationem plenam, & concludentem Caputaquens. decif. 331. & in decif. 371. & 573. part. 2. Putius decif. 17. & 23. de restit. spoliati. in manuscriptis. Rot. diuers. in decif. 165. parte 2. & secundum hanc iudicasse Consil. Neapolit. scribitur per Affli. 7. in decif. 364. & propterea Infero non sufficere vnum testem etiam de visu, & publica voce, & fama, nisi saltem concurrat alius etiam de publica voce, & fama, quia tunc coniunguntur, & faciunt plenam probationem Caputaquens. in decif. 373. part. 2. Cassador. decif. 3. de probatio. Verall. decif. 399. par. 3. Secundo infero quod licet primum extremum ad effectum spolij probeatur per confessionem in libello, ut fuit dictum in illa *Papien. Tenusa 26. Maij 1563. coram Ludouiso*, Nihilominus procedit quando talis confessio est clara, & omnino concludens *Mohed. decif. 1. de restitut. spoliat. Aigid. decif. 691. verum primum**

extremum non semper est probandum, sed aliquando sufficit præsumptiua, aut semiplena probatio, ut in casu *decif. 88. & 394. part. 1. Rot. diuers.*

COLLECT. 1341.

Super Rubrica C. de dilat.

QUæstio est non modica, de qua sæpius cōtrouerti solet in præfenti loco, an dilatio ad deliberandum, & se instruendum, sit litigantibus instruendum, in qua dubitatione breuiter de singulis personis pertractando, infrapolitæ conclusiones sunt notandæ. Prima est quod actori non conceditur dilatio, quia paratus tenetur venire ad iudicium *Caputaquens. decif. 15. nu. 1. & seq. part. 1.* Amplia primo procedere etiam & si tertius veniret ad causam contra ipsum vigore clausulæ obtentæ contra ipsum per actorem *Atbill. de Grass decif. 2. de dilation.* Amplia secundo etiam si actor commississet causam super vno iure, & reus pendente iudicio produxit ius nouum, cuius respectu lis non fuerat cœpta *Cassad. d. cif. 1. de dilation.* Limita ampliationem quando reus cedit ius suum tertio, & cessionarius venit actori datur dilatio propter mutationem personæ, licet cessionarius vratur iure cedentis, *Cresc. dec. 10. de dilat.* Secunda est conclusio, quod licet reo regulariter danda sit dilatio, ut possit se informare de iuribus suis, an velit cedere, an contendere, hoc tamen fallit, vbi cōtra eundem iam seruatus sit terminus ad articulandum, & anno elapso petat causa sibi dari sub prætextu, quod nunc velit venire ex alio iure *Cresc. decif. 5. de dilatio.* Tertia est conclusio, quod

procu-

procuratori generali in curia citato concedenda est dilatio ad partes ad certiorandum domum de lite particulari sibi mota, vt deliberet an cedere, an contendere velit, *Bisignet. decis. 1. de de'at. Cassad. decis. 1. eod. tit. Rot. decis. 31. de procuratoribus in re. in.* Quatro est conclusio, quod cessio natio litiganti dandæ non sunt dilationes ad partes pro defensionibus suis habendis vbi prius data fuerunt auctori suo cum quo prius eadem lis vertebatur *Guido Bon. dec. 64* Non est tamen omittendum in hac materia, quod in his casibus in quibus dilatio conceditur officium iudicis conquisceat *Cassad. decis. 4. num. 2. de appellatio. & facit tex. in l. sue pars. C. de appellat.*

COLLECT. 1342.

Super l. 1. ff. de edendo.

Reo regulariter dāda est dilatio, vt possit deliberare, si velit cedere, vel contendere, h. d. Limita primo, quando Reus habuit quartam dilationē, quia vltra illam nulla amplius danda est, pulchrè *Mynsinger. ac omnino videndus in obser. 72. centu. 1.* quam nota ad celebrem tex in l. fin. ff. de feru. Sublimita, vt detur hæredi, & successorī, quamuis eius prædecessor quartam obtinuisse, nec exprimendum est quod sit quarta, vel quinta, iuxta *decis eiusdem obseru. 73. centu. 1.* Limita secundo, in reo spoliatore, quia non datur dilatio, etiam si adhuc spolium non sit probatum, *Crescen. decis. 4. de dilatione.* & latissime discutio Ego ipse in *decis Cur. Archiepisc. copatu Neapol. 32* Sublimita, vt detur ei aliqua dilatio ad opponendum contra iura nouiter producta, *idem*

Crescen. decis. 7. eia. tit. Sublimita hanc sublimitationem in casu vbi produceretur gratia si neutri, nam tunc dilatio aliqua ad opponendum contra eam non datur *Cresc. decis. 8. citat. tit.* Limita tertio postquam terminus contra eum ad articulandum fuit seruatus, licet citatio contra eum decreta, & termini obseruatio emanauerit vigore commissionis impetratæ literis non expeditis, & ita sine iurisdictione, quæ postmodum data fuit mediante noua commissione, *idem Crescen. decis. 6. de dilatio. & Balb. decis. 300.* Limita quarto vbi contra eundem iam seruatus sit terminus ad articulandum, & anno elapso petat eam sibi dari, sub prætextu, quod nunc velit venire ex alio iure, quod sibi superuenit *Crescen. decis. 5. de dilatio.*

COLLECT. 1343.

Super cap d. lectu filium. de Procuratoribus.

Procuratori generali in curia citato concedenda est dilatio ad certiorandum dominum, h. d. Intellege ad finem, vt dominus deliberet, an cedere, an contendere velit, atque ipsum procuratorem instruere valeat de pertinentibus ad litem sibi motam *Bisignet. d. cis. 1. de dilatio. Cassad. decis. 1. eod. tit. Rot. decis. de procurator. in nouis.* Nunc limita suprapositam textus regulam, si Procurator iste repertus in curia habeat speciale mandatum procedendi in dicta causa iam commissa, & cuius commissionis vigore citatus ipse fuit, quia tunc ei non conceditur aliqua dilatio ad certiorandum dominum, vt fuit per *Rotam Romanam*

resolutum in vna Strigonien. violatu-
ni testamenti 4. Decembri 1595. coram
Illustissimo Mantica? Limita secundò
vt non detur dilatio Procuratori ad
consulendum dominum vbi actor
petit declarari locum esse tegressui
ob non solutam pensionem dum ta-
men per prius dominus ipse fuerit
monitus ad docendum se paruisse li-
teris Apostolicis in quibus erat refer-
uata pensio, & in casu non solutionis
tegressus, & non fuit probata solu-
tio. *Crescent. decis. 9. de dilatio.* Limita
tertiò, vt dilatio Procuratori non
detur pro habendis defensionibus
post decretum citationis, vbi post
dictum decretum mandatum produ-
xit per tres menses *Guidobonu dec.*
65. Limita quartò, quando dominus
fuit citatus, per edictum in partibus
confitò de non tuto accessu, *Rota a-*
pud Sarnen. decis. 118.

COLLECT. 1344.

*Super l.in rem in fine. ff. de rei ven-
dicatione.*

EST adeò frequens forensia tra-
ctantibus de rerum identitate
disputatio, vt non proisus inuile sit
aliqua de hac re, quæ sæpius in co-
gnitionem incidunt replicare; prius
itaque videndum est cui incumbat
onus probandi identitatem, deinde
verò quot modis hæc probatio fiat;
Identitas igitur rei ab eo probanda
est, qui se fundat in illa, vt in rex. no-
stro, & *Balb. decis. 90.* Hinc est quod
præsumitur pluralitas contra eum,
qui probare tenetur *Rot. diuers. decis.*
441. parte 1. Hinc est etiam quod do-
minus agens ad rem feudalem pro-
bare debet esse illammet quam ipse
concessit in feudum *Thom. decis. 166.*

& hoc adeò verum est, vt procedat
siue bona feudalia possideantur à
tertiò, siue ab ipso inuestito, vt tenuit
Rot. in vna Leodien. hereditariu 14. No-
uembri 1603. coram Illustissimo Sera-
phino: Simili quoque modo is, qui
vult defuncto succedere, debet pro-
bare identitatem bonorum hæredi-
tatorum, & quod ea à defuncto pos-
sidedantur, vt est punctualis decis. de
qua per *Ann. in alleg. 13.* quod amplia
licet agatur contra habentem cau-
sam ab hærede grauato, vt tenuit
Rot. in vna fideicommissi Mimusalsi
21. Maij 1602. coram Illustissimo Pam-
philo, & iterum in vna *Bononiens. de S.*
Petro 4. Iun. 1588. coram Cardin. Platoo;
Item fideicommissarius tenetur pro-
bare identitatem bonorum fideicom-
misso subiectorum etiam si agatur
contra filium testatoris, qui dicta bo-
na possidet, *Ego ipse in decis. Cur. & Ar-*
chi. p. Neap. 30. Limita vbi concurre-
rent coniecturæ ex quibus inferri
posset bona interuenisse à patre, *Sur.*
decis. 15. & fuit dictum in *Rot. Romana*
in vna *fideicommissi de Salutiati 13. Feb.*
1604. coram Pena.

Quoad secundum caput, scilicet
quomodo identitas ipsa probetur,
dicas sic, quod si res mobilis sit pro-
batur certis signis, de quibus per
Anton. Fabrum in decis. si. C. de probatio-
nibus, si verò immobilis, puta fundi
identitas, & tunc probari potest niul-
tis modis inter ceteros, præcipuus
est verificare locum, in quo res exi-
stet cum duobus confinibus, *Rot. di-*
uers. decis. 281. par. 1. Amplia hoc etiam
si ex tribus confinibus expressis ter-
ritium esset falsum, vt fuit resolutum
in *Rota Romana* in vna *Bononiens. fidei-*
commissi de Rubis 15. Decemb. 1592. co-
ram Illustissimo Card. Lancellotto; *Am-*
plia secundò, vt locum habeat quam-
uis

uis plura alia confinia expressa non conueniant, quia vt rei identitas probetur adhuc sufficit, quod sint vera *Rot. in citat. de Ruben.* Amplia tertiò, vt procedat licet qualitas rei mutata, vt puta si fundus ex aratorio factus sit Siluofus: nam adhuc sufficit quod duo confinia concurrant *Rota in vna Bononien. de Manerolii 20. Iunij 1603. coram Coccino*, idem est licet sit diuersitas circa numerum corporum, eadem *Rota in vna Bononien. de Mauro 16. Ianuarij 1609. coram Oratio Card. Lancelotti.* Probatum etiam, & Secundò identitas rei immobilis, in antiquis præsumptionibus, *Afflict. in decis. 23.* & fuit dictum in vna *Cumtati Castellii Bonorum 4. Maij 1540. coram Pamphilio*, quinimo in materia antiqua satis est quod venificetur locus, in quo res exiit etiam cum vno confine, si aliud heri non possit, vt fuit per *Rot. resolutum in vna Bononien. de Maluetin 27. Iunij 1582. coram Lancelotto Patruo.* Probatum tertiò identitas rei ex confessione facta in diuisione, seu transactione ab heredibus grauatis, quod bona sint fideicommissio subiecta *Seraph. in decis. 490. Mobed in decis. 37. Put. decis. 30 lib. 3. Caputaquens. in decis. 139 part. 1.* Amplia hoc, vt locum habeat etiam contra singularem successorem, *Surd. in decis. 256. numer 8.* & tenuit *Rot. in vna Bononien. iurisdictionis 18. Maij 1556. coram Illustrissimo Lancelotto.*

COLLECT. 1345.

In § fin. in Authentica, quibus modis Naturales efficiantur legitimi.

Filii naturali à Iustiniانو, deficientib. legitimis tribuuntur duæ

vinciæ hereditatis paternæ moriente patre sine testamento, vt in text. nostro, qui est registratus in *Authentica, licet, C. de naturalibus liberis.* Pro cuius ornamento quæro de tribus, & primo, an istæ duæ Vinciæ debeantur hodie naturalibus filiis, qui nascuntur extra formam concubinitus ex coitu non punibili, cum de iure canonico hodie non possunt teneri concubinae domi, ita vt veniat calus successione de quo apud Iustinianum, vt in dicta *Authentica*, in qua questione respondit *Rot. Pedem. teste Gasspar. Theff. in decis. 83. part. 2.* prætatos scilicet filios non esse ad dictas duas Vinciæ admittendos. Secundò quaeritur in quo succedant deficientibus filiis legitimis cum coniuge de *Franc. in decis. 291. refert Sac. Conc. decidisse*, succedere in sexta parte. Tertiò quaeritur, an id procedat etiam in filio nato ab ea, quæ prius polluta fuit per adulterium, & negat *Anton. Faber. in decis. 6. Cod. de naturalibus liberis.*

COLLECT. 1346.

Super cap. oblata, de Appellationib.

Terminus appellationis statutus à iure potest præueniri, secus vero si fuerit statutus ab homine, h. d. & huiusmodi præuentio operatur nullitatem processus *Maynard. in dec. 100. lib. 1.* Hinc est quod rescriptum impetratum ab appellaro præueniendo, appellationem iuxta cap. oblatae de appellationibus, est nullum, ope exceptionis nõ autem ipso iure *Card. Put. in dec. 141. lib. 2. & idem Card. in decis. 9. de Appellat.* & ratio est quia regulariter quando dicitur rescriptum nullum intelligitur ope exceptio-

nis, nisi dicatur ipso iure, & hanc rationem tradidit decidendo in propriis nostris terminis *Crescent. in decis. 4. de rescriptis*, facit, & secunda ratio quia regulariter etiam rescripta ad lites, ita demum sunt nulla si opponatur, *Bisignet. in decis. 13. de appellat.* Tertia tãdem ratio colligitur ex eodemmet textu nostro, ibi obtinere non debeat aliquam firmitatem, & sic per verbum infinitum quod importat per exceptionem *ad Gloss. in l. criminali. C. de iurisdictione omnium iudicum*, secundum quam decidit *Rot. in decis. 48. de rescriptis in antiquis*. Limita hoc in casu *decisionis Crescentij 9. de appellat.* Animaduertas tamen in proxim quod hodie dispositio textus nostri disponens de non prœueniendo partem appellantem in impetratione rescripti non habere locum in curia Romana, vt fuit *decisum in Rota eiusdem Urbis in Causitana iuris ingrediendi 27. Aprilis 1580. coram Seraphino*, vt patet in *eius decision. 455.* ratio est quia in ea curia praxis est; vt statim datis apostolis pars appellata potest impetrare commissionem super appellationem, & ita testatur *Rot. in decis. 16. de appellationibus in nouis*, cuius rationis est ratio vt citius imponatur finis litibus, & circuitus euitetur, *Iaffredus in decision. 458.*

COLLECT. 1347.

Ad Iserniam in cap. 1. An agnatus.

Disputatio est non leuis apud nostros Iuris Interpretes: An primogenitus succedens in feudalibus teneatur contribuere, & pro qua parte, in qua quaestione variae sunt opinioniones, quarum prima est, quod pri-

mogenitus hæres in feudis teneatur contribuere pro rata feudorum, non pro portione hæreditaria, & ita refert *Sacr. Consil. decidisse Capyc. in decis. 198. de Franch. in decis. 1. num. 24. & 41. atque iterum in decis. 159.* & vide aliam *decisionem* quam refert *de Pont. in consil. decisio 52.* Quorum opinionem ampliant, procedere etiam, quando primogenitus concurreret cum hæredibus in burgenfaticis *Anna*, qui pariter refert *decisum, Allegat. 96.* Secunda est opinio quorundam affirmantium, faciendam esse distinctionem, vnde debita processerint, ita vt ad debita super feudo, teneatur successor in feudis, & ad alia successor in allodialibus, *idem in decision. seu alleg. 141. pars. 2.* Tertia est opinio, quæ quotidie seruatur in Regno Neapolit. vt scilicet contributio fiat pro rata bonorum, non autem pro quota hæreditatis, neque fit distinctio, vnde debita processerint, *Capyc. in decis. 191. & Anna in consil. 4.* hæc autem opinio procedit in feudo hæreditario, in quo fit contributio pro rata bonorum, at in feudo ex pacto, & prouidentia non fit talis contributio sed cum successor capiat feudum ex prouidentia concedentis, & nihil habet à moriente, propterea fit separatio bonorum, & debita ex feudo prouidentia soluat successor in feudo, alia verò successor in allodio, *Anna in alleg. 126. lib. 2.* Immo sic succedens in feudalibus non tenetur soluere debita prædecessoris, etiam ex fructibus feudi, quod procederet etiam si esset hæres illius qui debita contraxit sine beneficio legis & inuentarij *Mohed. in dec. 277.* pro ornamento tamen materiz videas *Affl. in decision. 240. numero 9.*

COLLECT.

COLLECT. 1348.

*Super l. si in arca. ff. de conditione
indebita.*

Retentio rei regulariter datur in
pendenti donec expēse, & me-
lioramenta ei perfoluantur, licet re-
cordor reportasse nō nulla circa prę-
sentem textum, eiusque regulam, at-
tamen insuper addo limitationes, &
ampliationes aliquas ad regulam de
qua suprā, quam firmavit *Capp. decis.*
17. Pat. d. cis. 471. & 474. lib. 2. Peregr.
decis. 16. lib. 2. & fuit resolutum in Rot.
Roman. in vna Romana Domus 18. Ianij
1602. coram Illustrissimo P. A. bilio; Am-
plia primò, etiam si ex aliqua alia cau-
sa res ipsa retineri non possit Boer. dec.
15. Amplia secundo, vt obtineat etiā
locum in malę fidei possessore cui
datur retentio donec satisfiet Balb.
decis. 150 & fuit resolutum in dicta Ro-
mana domus. Amplia tertio, vt huius-
modi retentio pro melioramētis de-
tur etiam in executione sententię, li-
cet exceptio melioramentorum im-
pediat eius executionē Capp. in decis.
17. Intellige quādo sunt liquida aliās
exequeretur cum cautione, Putem in
decis. 471. lib. 2. Binnens. in decis. 77.
Rot. March. decis. 22. de Franch. in decis.
112. & 476. Ios. ph. Lydou. in dec. 34. An-
na Allegat. 6. & fuit resolutū per Rotam
in vna Saluiani interdicti 19. Nouembrii
1593. coram Penia. Amplia quartò
etiam si valor melioramentorum nō
sit penē iustificatus, quia pro habenda
retentione sufficit, quod constet
de genere de illorum existentia, &
iuxta stylum Rotę, ante executionem
pręfici solet terminus pro eorum
liquidatione ne aliās propter
moram liquidandi executio retar-

detur, Put. dec. 12. de re iudicata. & in
dec. 418. lib. 2. Peregr. dec. 16. lib. 2. & fuit
dictum in allegata Romana domus coram
Pamphilio.

Non leuis tamen dubitatio est inter
DD. an bonę fidei possessor te-
neatur fructus perceptos ex meliora-
mentis ab ipso factis cōpensare cum
sumptibus, vel potius retentio ei con-
cedatur, & dicendum est retentionem
concedendam nec fructus cum
melioramentis compensare, sed ad
possessionem bonę fidei spectare,
Afflict. in dec. 87. n. 6. 7. de Fran. b. in dec.
191. num. 11. Surd. in decis. 281. Rot. di-
uers. decis. 1294. part. 1. & 112. part. 2. Ad
materiam vide Cassador. in decis. 1. de
causa possessionis & proprietatis. Ioann.
Paul. decis. 36. & 120. Caputaqu. in decis.
27. p. 2.

COLLECT. 1349.

Super l. 2. ff. de in litem iurand.

Iuramentum in litem defertur ra-
tione doli non autem culpę, h. d.
an autem dolus pręsumptus iusticiat
vide pulcherrimè per *Rot. Auemon. in*
decis. 59 & quando detur, & qualis
dolus exigatur vide per Afflict. in dec.
360. non tamen huiusmodi iura-
mentum defertur contra heredem
dolosi, quemadmodum nec contra
fideiussores ipsius Ego in decis. Cur. Ar-
chiep. Neapol. 13. quemadmodum non
datur etiam contra heredem tuto-
ris, Capp. in decis. 91. Afflict. in decis.
169. & Anna qui pariter decisiū re-
fert singular. 177. Intellige quando
pręfatus hæres non constitisset in-
uentarium, vel leges non esset in do-
lo, vel lis non fuisset contestata cum
defuncto Rot. Auemonen. in dec. 85. in
tit. de iurand. in dec. sion. diuers. tom. 3.

Item non deferitur contra tertios possessores *Rubin. dec. 13*. Limita nili hæredes, & tertij possessores administrassent cum defuncto, vel de eius ordine *Anna allegat. 8*. & in duobus aliis casibus congestis per *Ment. in decis. Aragon. 11*. ubi doctissime disputat an huiusmodi iuramentum detur successoribus in officiis, & dignitatibus, quod sic quando dicerent se informatos à prædefunctis, nam iurandi facultas transit ad hæredes propter identitatem personarum *ex Balbo decis. 13*. quam limita si esset hæres, qui habitasset cum defuncto *ex decis. Rot. Auenionen. 106*. Item non deferitur prælatum iuramentum fideicommissario aduersus hæredem qui omisit inuentarium conficere; Limita nisi fideicommissarius institisset pro confectioe inuentarij, & hæres prætermisisset per ea, quæ dicit *Guid. Pap. in decis. 351*. Item non deferitur patet ratione auri, vel argenti, siue facti, siue infecti *Anton. Fab. in decis. 2. Cod. de in litem iurand.* Pro ornamento tamen huius materię animaduertas in praxi quod potest, & debet Iudex taxare quantitatem vsque ad quam iuret in litem secundum id quod ex actis, & instrumentis litis esse putaverit *idem in decis. fin. citat. tit. l. hoc vsuræ debentur illius quantitatis de qua iuratum fuerit, ut patet in decis. caus. final. sepimus cit. tit.*

COLLECT. 1350.

Super cap. fin. de iudic.

Intantia de iure canonico non perimitur triennio, & sic est perpetua quemadmodum in causis ubi proceditur summariè, simpliciter &

de plano sine strepitu, & figura iudicij sola facti veritate inspecta, quemadmodum quando cōsensu partium prorogatur, quæ prorogatio de iure permittitur, *Bar. dec. 183. Laufranc. decis. 426. Gyll. in decis. 140. lib. 1. Mynsinger. obseru. 47. cent. 3*. Limita in casu eiusd. *obseru. 48 ead. cent.* & in casibus in quibus non potest prorogari illa perempta instauratur *Mynsinger. cent. 3. obseru. 49*. quemadmodum in casibus in quibus transit in singularem successorem *Mohed. in decis. 41. Put. in decis. 181. lib. 2. & de usufructuario quod in eum transeat vide per Ann. alleg. 14*. Item non permittitur in contestorio Principis *affid. obser. 123. Papon. lib. 12. tit. 3. arrest. 18*. Item in camera Imperiali, *Mynsinger. obseru. 48. cent. 2*. Instantia tamen in causis criminalibus perit biennio, nec potest per partes prorogari nisi ipsa prorogatio impetretur à Principe *de Franc. in decis. 250*.

COLLECT. 1351.

Super l. cum tale. §. rescripta de condi. & demonstr.

Dubitari etiam solet an cōditio nubendi cum consensu alterius delegato facto puellæ rejiciatur, & respondendū est huiusmodi conditionem reiiciendam esse, & legatum purè deberi, ut in text. nostro, & ita decisum refert *Balbo in d. cis. 70*. quod procedit etiam si puella nuberet sine dicto consensu, ut tenuit *Rot. Roman. in vna Roman. Bonorum 11. Marij 1585. coram felic. recordation. Clement. Pap. VIII tunc Auditor, & præcedit ista conclusio ne dum quando legatum est factum ex causa onerosa veluti quando pater legat*

gat filiz pro omni, & toto eo quod prætere de potest: quo casu dos dicitur subrogata in locum legitimæ *Anton. Fab. in decis. 20. C. de iur. dos.* sed etiam quando est factum ex causa lucratiua, quoniam si fuerit relictum mulieri, ut facilius nubat adhuc legatum debetur iuxta dicta conditio ne quæ impedit matrimoniū, quod facilius cum ea quod relictum est subsequeretur *Ego ipse in decis. Curia Archiep. Neap. 33.* Sciendum est tamen quod licet conditio nubendi cum consensu alterius de legato reiciatur, ut dictum est, tamen secus est si fuerit dictum si matrimonium cum tali contraxerit, nam hæc conditio valet, & reddit legatum conditionale, quia non impleta, legatum non debetur *Tb. wing. decis. 7.* pro impleta tamen habetur ubi per ipsam legatariam non steterit, quin matrimonium cum ea contrahat, ut probat *text. in l. i. de r. & de iust. & iustit.* & tenuit *Rot. in una Mediolanen. induiti 27. Octobris 1591. coram illust. ss. mo Panphilio* in qua præcisè fuit dictum, quod licet conditio de nubendo cum aliquo de certa familia teneat, nec relictatur, nihilominus habetur pro impleta ubi per eam non steterit quin nubat cum aliquo de dicta familia, qui nubilus sit, legatum vero relictum uxori casu quo transiret ad secundas nuptias, an debeat si vidua remanserit vide *Tb. ff. sum. decis. 87.* & de simili casu vide per eund. *dec. 71.*

COLLECT. 1352.

Super l. stipulatio. §. opus in ff. de non. oper. nunciat.

A Edificans post denunciationem sibi factam debet demo-

liri, h. d. & ratio est quia nunciatio noui operis valet, & timenda est etiam si iniquè facta fuerit *Rubi. dec. 16.* quod procedit etiam si nuncios nullum ius habuisset *Canale decis. 23. Maggon. decis. Lucan. 29.* & edificans contra prohibitionem Iudicis si postea vincat non debet ei resarcire damnum *de Franch. decis. 33.* Limita primo, si is cui annunciatum est præstiterit satisfactionem de demoliendo, *Papen. lib. 8. tit. 4. arrest. 8. Tb. ff. decis. 104. C. Cresc. decis. 1. de operi noni nunciatio. Gomz. Leo in decis. 7. in decis. diuers.* Amplia procedere etiam in causa appellationis quia potest is cui numeratum est satisficere ad hoc, ut pendente lite possit edificare, *Faber in decisione 1. C. de noni op. nunciat.* Sublimia hanc primam limitationem in casu *dec. f. eiusdem 3. Cod. eod. tit.* ubi fuit dictum quod non semper ei cui nunciatum est nouum opus petiti debet, ut interim edificet ablata satisfactione, Sublimitate secundo in casu *dec. f. Cardin. Pat. 129. lib. 2.* ubi fuit dictum nunciantem nouum opus ad tres menses expectabit edificator, ut iuris sui præiudicium possit probare denunciator, nec tunc debet audiiri nunciatius offerendo satisfactionem de demolendo. Hanc tamen sublimitationem intellige iuxta decisio. quam tradit *Tb. ff. de non. decis. 204.* Limita secundo principaliter quando competunt, & exploratum est nunciantem ius nunciandi non habere *Gayl. lib. 1. obseru. 16.* Limita tertio in casu *dec. f. Fab. 2. Cod. eod. tit. ubi fuit dictum quod non est semper desuendum edificatum post edificationem nisi illud ipsum constet edificatum post denunciationem.* Limita quarto quando dilatio graue periculum vel dam-

num edificare volenti allatura esset
idem Fabit dec. fin. cu. tit. & Gayll. cit.
obseruat.

COLLECT. 1353.

Super Riun mag. cur. 248.

INstantia in causis criminalibus
perit biennio: h. d. iuncta l. fin. C. vt
intra certum tempus, & propterea fuit
decisum per Capyc. in decisione 206.
quod in causis criminalibus elapso
biennio non auditur amplius, nec i-
terum quis accusari potest, & ratio
est secundum Mynsing. in obseru. 50.
cent. 3. quia perempta instantia lis, &
omne ius agentis exinguitur. Hinc
est quod fideiussor de iudicato solu-
endo liberatur licet acta ordinato-
ria non pereant Afflict. decisione 148.
Guid. Pap. decif. 136. Limita id quod di-
ximus, quod instantia durat biennio,
& primo si steterit per Iudicem Io-
seph. Lud. decif. Lucan. 36. Grammarie.
rot. 11. Limita secundo, in causis fi-
scalibus, in quibus licet fuerint cri-
minales instantia non datur nisi spa-
tio 30. annorum Cessadorum decisione 5.
vt lis pendens. de Benussen. Rot. Bononien.
decif. 76. Limita tertio in causis exe-
cutiuis in quibus lis non contestatur,
quia instantia non datur Balb. de: fione
392. Afflictus decif. 346. Cachetan.
decisione 1. Limita quarto in Causa
Imperiali in qua licet causae crimina-
les agitentur non perimitur instan-
tia biennio Mynsing. obseru. 48. centur.
2. Limita quinto si ex dilatione per
inquisitum data causa non fuerit in-
fra biennium expedita, licet contra
de Franch. de. isf. 250. Limita sexto ex
causa quia datur instantia: peremptie
restitutio Capyc. decif. 11. in secundo
dubio, quae restitutio a solo principi-

pe fieri solet Franch. Marc. decif. 418.
Limita septimo de iure canonico,
quo instantia in criminalibus etiam
duat perpetuo, nec perimitur lapso
biennio Ego ipse in decif. Cur. Archiepif.
Neapol. 6. per text. in cap. venerabili. v.
bi omnes, de iudic. quem limitare
in beneficialibus in quibus iuxta
nouissimam dispositionem Concil.
Trid. in sess. 24. c. 20. debent causae in-
fra biennium terminari, vt late etiam
decidendo scribit Monald. consil. decim.
suo 94.

COLLECT. 1354.

Super cap. veniens. de restitib.

EXecutio sententiae impeditur
per appellationem a tertio pro
suo interesse interpositam, h. d. cum
notat. per DD. & ita decidit Afflictus
decif. 255. Cachetan. decisione Pedem. 38.
Canals. decif. Finiz. 20. Anton. Fabes
in decif. 30. C. de confess. Limita primo,
nisi is pro quo est facienda executio
praestet cautionem de restituendo
rem ipsi tertio in euentum, quod vin-
cat, quia hoc casu etiam appellatio-
ne pendente fiet executio Boer. decif.
79. quod tamen non procedit e con-
tra si iste tertius, qui vellet praestare
cautionem esset intrusus lite pen-
dente, quia hoc casu contra eum
fieret executio, nec adiungetur et-
iam volens praestare cautionem,
Crescent. decisione 237. de re iudicat. &
Osaf. decif. 28. Limita secundo, vt ta-
lis appellatio tertij non impediatur
actum sequestrationis possessionis
Rota in decisione 4. de sequest. possess. &
fructuum, & in decif. 11. de finient. &
re iudicat. in antiquis. Limita tertio,
quando iste tertius sciisset causam
agi, & non compatuisset, nam si a
scu-

sententia præsertim contra præsentem lata, ipse pro suo interesse appeller, hoc casu non videtur impedire executionem sententiae *Rot. Lucan. decis. 56. Rot. Perusina. decis. 26. Boer. cit. decis. 79.* Sed intellige, quod nunc talis scientia, quoad effectum appellandi præiudicat, quando tertius sciuit omnes qualitates sententiae, & causae principalis, ut aliquid per *Caualcan. decis. 10. Rot. Bononiensis. decis. 75. Vrsill. decis. 235. Magon. decisione 96.* Limita quarto, quando tempore petitionis executionis possessio non erat vacua, si enim fuisset vacua, impediretur executio *Rot. decis. 2. aliàs 33. de rescript. in nou. Mynsing. obseru. 73. cens. 3.* Limita quinto, nisi iste tertius veniens ad causam fuisset admissus in statu, & terminis in quibus causa reperiatur argumento *decis. Afflick. 16. & tacit. decis. Put. i 59. de iudic.* Limita sexto, ut non procedat quando tertius conditionaliter appellasset, puta si appellasset quatenus contra eum sententia subsciberetur, quia tunc videtur, quod appellatio non valeat, ut tenuerunt Domini, in vna *B. accaren. Monasterij 15. Decembris 1557. coram Junio.*

COLLECT. 1355.

Super cap. fin. de appellat.

Coram honestis viris regulariter appellari potest, h. d. & ita in *Rot. decisum* fuisse scribit *Cassad. decis. 3. de appellat.* & huiusmodi appellatio habet vim legitimæ ac veræ appellat. ut est *decis. Cappel. Tholos. vbi Aufser. decis. 28.* & innovata pendente hac appellatione sunt vtri attentata reuocanda, quemadmodum si essent innovata pendente appellatione *Rot.*

decisione 38. aliàs 309. de appella. in nou. Intellige primò regulam principalem text. quando copia Judicis, à quo, haberi non potest *Ego in decis. Cur. Archiepisc. Neap. 190.* Intellige secundò si infra tempus non potest adire Judicem ad quem *Rot. March. in decis. 100.* & quod quando Iudex non reperitur sufficiens facere diligentiam in domo Auditoris, & petere apostolos à Notario, & dimittere appellationis schedulam fuit tentum in *Rot. Roman. in vna Canonica. Sancti Andrea 4. Martij 1545. coram Ravellaten.* ut patet in *Recollect. Putem in decisione 17.*

Verùm animaduertas, quòd ut dispositio text. nostri procedat nonnulla concurrere habent; Primo, ut præcedat iusta causa, quominus coram Iudice appellare nequit *Cappel. Tholos. vbi Aufser. in decis. 300.* Secundò requiritur, quod talis protestatio, seu appellatio intimeretur Iudici, & pati, intellige quoad effectum attentatorum, ut est *decis. 38. de appellat. in nou. Mynsing. obseru. 44. censur. 4.* & ratio est, quia ignorans non dicitur contemnere *Bellamer. decisio 540. Rot. decis. 3. de caus. poss. & propriet.* Tertio, quod talis honesta persona coram qua appellatus non sit aliàs inhabilis, puta si esset excommunicatus, quia tunc non potest dici vir honestus, *Ego in decis. 90.* vbi allego *Monac. b. id firmantem de arbit. cens. 1. casu 69.* Quarto requiritur, ut talis appellatio contineat iustas causas, iusta autem causa dicitur si subsit metus ipsius Iudicis, ut dicit text. noster, secundum quem decidit *Rota in decisione 10.* Tandem requiritur, quod non faciant decreta, quæ spectant ad Iudices, prout possunt admittere appellationem si

Et in quantum, iuxta. *decif. Rot. Bononien. primarii*, item litteras citatorias, atque inhibitorias committere; quia hæc propriè sunt Judicis partes, vt est punctualis *decif.* ac omnino videnda de *Amatù* 100. Addas etiam requiri, quod ad sint honestæ personæ, vnde inferitur ad illud cuiusdam sue patriæ æmuli dicentis non posse illo in loco coram honestis viris appellari, eo quod admodum honestæ ibi personæ desiderabuntur.

COLLECT. 1356.

Super l. 2. vbi Gloss. & Bart. C. de edend.

IN praxi receptum est ex præfata Bart. doctrina, quod si quis in casibus à iure permissis appellauerit, aut de aliquo grauamine cōquestus fuerit tenetur acta omnia ad Iudicem appellationis transferre præsertim hodie stante dispositione *Concil. Trident. sess. 24. cap. 20. §. præterea, de reformat.* quod procedit in quocunque Iudice, vt censuit Rot. in vna *Placentin. administrationis sacramentorum primo Decembris 1567. coram Lancelotto*, & iterum in vna *Maiorigen. officij penitentiariæ 1591. coram Illustrissimo Blanchetto*. & talis nullitas non excusatur præsumptione boni Juris sed parte opponente Iudex de illa prius cognoscere debet *Put. decif. 72. lib. 3.* & ita sæpius censuit Rot. *Roman. præsertim in vna Patavin. decimarum 4. Iulij 1576. coram de Grassi, in Vesulana spolij 5. Maij 1586. coram Illustrissimo Plato*, & iterum in vna *Venetum illegimitatù 26. Februar. 1597. coram Penia*; Amplià hoc procedere quamuis in commissione appellationis adsit

clausula, quam & quas, &c. *Statut. Patiscum decif. 30.* & ratio est quia post Concilium Trident. signatura, & Rota intelligunt dictam clausulam, vt non operetur nisi transportato processu in causis appellationum, vel ab eis dependentium *Rot. in vna Valentin. parochialis 13. Ianuarij 1580. coram Illustrissimo Blanchetto*. Est etiam aduertendum pro huius materiæ vera cognitione quod quando acta fuerunt transportata non est necesse quod producantur coram Iudice appellationis parte citata, vt pulchrè ac omnino videnda est *decif. Rot. diuers. 688. part. 1.* & iterum in vna *Tholosan. primitiarum 27. Februarj 1581. coram Seraphino* vbi fuit declarata auctoritas Bartol. in l. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acquirend. poss. ff. vt procedat. quando non constat quod acta fuerunt transportata, vel quando sumus in diuersa causa coram eodem Iudice; & ita quoque intelligi debet *Rot. in decif. 1. de fid. instrument. in nouis. dum voluit quod reproductio fiat cum partis citatione*, quia non procedit vbi acta sunt transportata.

COLLECT. 1357.

Ad Rubric. ff. de compensat.

VLtra ea, quæ scripsi in Collect. super l. fin. C. de compensat. Animaduertas hic, quod compensatio in nonnullis casibus admittitur; Primum etiam post sententiam transactam in rem iudicatam *Afflic. decif. 121. numero 3.* Secundò aduersus instrumentum dotale, contra quod ex consuetudine nihil possit opponi, præsertim si fuerit renunciatum tali

rali exceptioni *Afflicti. cit. d. cif. num. 4. Putens decis. 451. p. 172. Cor. 22. in dec. Lucens. 94.* Tertiò admittitur aduersus sententiam condemnatoriam ex instrumento mutui, non obstante, quod sententia transierit in rem iudicatam *Afflicti. cit. decisio.* aliquid per *de Franch. decis. 527. Sisse Rot. Aragon. decis. 88.* Quartò admittitur etiam aduersus fiscum, vt in casu *Afflicti. in decis. 192.* Quintò admittitur etiam post conclusum in causa, imò in causa appellationis *Vrsill. qui plures refert d. cif. in decis. 121. nu. 9.* Sextò admittitur etiam prætenu expensarum factarum pro alimentis actricis, plenè tamen probararum aduersus instrumentum liquidum *Afflicti. à contrario ponderatus in decis. 381. num. 6.* Septimò compensationis exceptio admittitur etiam aduersus creditorem agentem pro debito promissò cum iuramento *Afflicti. decis. 163.* intellige quando debitor esset pauper, secus si esset diues *Thissaur. decis. Pedemontan. 321.* Octauò in casu *Ann. in allegat. 86.* Nondò in casu *de Franc. decis. 527.* Decimò in casu *Cappi. decis. 88. in fin.* Vndecimò in casu eiusdem *de Franch. decis. 53.* Compensationis exceptio opposita aduersus executionem sententiæ Sacri Consilij an admittatur licet offeratur in promp-
tu probari per testes, & scripturas fuit decisum per Sacrum Consilium, quod procedatur ad executionem sententiæ, reiecta tali exceptione *Cappi. in decis. 167. Vrsill. decis. 331. num. 5. Peguer. Rot. Carbalon. decis. 173.*

COLLECT. 1358.

Super l. bi qui in provincia. ff. ex quibus
causis maior.

N Vllus in sua patria assidete debet, h. d. & propterea Infero primò ad *decis. de Franc. 98.* vbi fuit decisum quod prohibetur quis exercere officium magistri actorum in propria patria, & *Cappi. in decis. 168.* dicit quod Vassallus Baronis non potest esse officialis curiæ, & propterea sanctissimè fuit sancitum per constitutionem Regni, quæ incipit *Iustitiani* per Prouinciam, per quam fuit prohibitum quod iustitiani, & magistri actorum assideant in Prouinciis, vbi sunt oriundi, vel habeant inchoatum, vel maiorem partem bonorum possideant. Hinc *Franc. Marc. in decis. 632.* dicit originarios vetitos esse ad officium magistratus in originis loco appellare, Limita primò nisi esset vir eminentissimæ scientiæ, & honoratis *Myrsinger. obser. 30. centu. 3.* Limita secundò in ciuitate Romana, vel in ciuitate Neapolitana, in Tribunalibus Sacri Regij consilij, Regiæ Camere Summarie, & Magnæ curiæ Vicariæ, ac in sacra congregatione Cur. Archiepis. Neapol. in quibus omnibus Tribunalibus assunt officiales eiusdem patriæ, de qua quæstione latè *Ego ipse in decis. eiusd. curiæ 1.*

COLLECT. 1359.

Super l. 2. ff. de iur. iur. and.

I Vramentum litis decisorium, vt in text. ad hoc, vt deferri possit o-
cto concurrenda sunt, primò quod quis non cogatur iurare nisi in dubiis, & quando aliter non potest ad veritatem eius de quo contenditur deuenire *Oase. decis. 10. & 97.* Secundò requiritur approbatio Iudicis *Ro. Genuen. decis. 156.* Tertiò præsentia,

vel aduocato partis *Thess. decis. 68.* Quartò debet deferri principali à domino non etiam procuratori à procuratore sine speciali mandato licet forma sacramenti debet intimari personaliter principali, *Rot. Auen. decis. 7. Thess. 17. Franc. Marc. decis. 687.* Limita si mos regionis poscat præambulas monitiones, vel etiam imprecationes, vt super altari Sancti Antonij, vel de contentis in psalmo (Deus laudem meam ne tacueris) *Thessaur. decis. 61.* Quintò quod sit delatum intra tempus dilationis, alioquin elapso termino ad probandum, & probatum habendum non releuat, *Rot. Geracen. decis. 167. Balb. decis. 47.* secus in lapsu termini ad probandum etiam publicato processu, quia is qui institerit pro publicatione processus potest adhuc offerre iuramentum, *Osas. decis. 97.* Sextò requiritur tactus scripturarum iuxta morem Regionis, *Rot. Auen. decis. 7. & decis. 47.* Septimò quod deferatur habenti certam notitiam, vt in facto proprio ad euitandum anceps periculum. Octauò quod sit delatum absque alia conditione, & inuoluerb *Rot. Auen. citata decis. 7. Sarda decis. 188. Osasib. in decis. 61. Aliquid per Borginum decis. 27. part. 1.*

COLLECT. 1360.

Super Rubric. de iurmand.

Licet pluries scripti in materia absolutionis à iuramento, vltra ea nota hic nouiter ea omnia, quæ concurrere debent, vt præfata absolutio, seu habitatio sustineatur.

Primò enim debet poni clausula, iuramentum videlicet non debere esse vinculum iniquitatis, *Ego in de-*

cis. 220. pro text. iur. quanto de iurand. rand.

Secundo vti debet vetbo habilitari, seu relaxari, non autem verbo absolui, ratio est, quoniam ille non absoluitur obseruatione iuramenti, sed habilitatur ad hoc, vt possit agere, & excipere absque incursione periculi *decis. Benine. decis. Bonon. 24.*

Tertio debet poni clausula à iuramento, seu iuramentis, & maxime quando quis iurauerit non venire contra contractum, quia modò sunt duo iuramenta, vt latè scribo *Ego in decis. 5. & pater ex deci. Affili. 30. n. 6.* aliàs esset periturus.

Quartò, quod adsit causa rationalis, & quæ causa habilitationis debet inferi in instrumento relaxationis, vide *Guid. Pav. decis. 140.*

Quintò debet inferi in relaxatione seu habilitatione tenor totius instrumenti, ita *Auen. in decis. seu singula. 2.* & ita seruatur Neapol.

Sexto debet addi clausula Circa præiudicium tertij, quia in hoc nullus superior potest relaxare, *Rub. decis. 3.*

Septimò, quod non sit contractus celebratus in forma Cameræ Apostolicæ, qui ab eo non datur habitatio à iuramento, *Rot. solut. à Farin. in decis. 95.*

Animaduertas tamen, quod huiusmodi absolutio, seu habitatio debet peti ab Episcopo iurantis, seu loci contractus, non autem creditoris *Capp. decis. 18.* Hinc oriuntur multa. Primum in quibus contractibus datur dispensatio à iuramento, vide *Guid. Pap. decis. 224. Bour. decis. 353. & aliquid in decis. 98.* Secundum de periculo potest puniri Iudex laicus, quia est crimen commune, siue mistum, *Guid. Pap. decis. 178.* Tertium,

tiim, quod Princeps secularis potest dispensare super iuramento *Guid. Pap. decis. 198. & in addit. ad decis. 189.* ac mihi non placet, cum videatur istud potius pertinere ad Judicem ecclesiasticum. Quartum, quod res non permaneat semper in eodem statu potest dari habitatio à iuramento, quia sic intelligi debent tradita per Doctores in *cap. cum conuincas. de iur. iurand. Guid. Pap. decis. 199.* Quintum iuramentum obligat ad sui obseruationem tam in iure quam in facto, adeo quod non potest contraheri aduersus contractum iuratum idem *Guid. Pap. decis. 677.* Sextum absolutio à iuramento datur ratione enormissimæ lésionis, *Ego in decis. 21. & facit decisio Cypri. 159. nn. 25.* nec obstat caput quamuis de patris libro sexto, quia intelligitur quando lésio esset medietatis, & non enormissima: similiter respondetur ad *cap. cum contingat de iur. iurand. Septimum à iuramento super contractu datur habitatio, quando absolutioem petens intendit probare id, quod promiserit in contractu, solvebat ob turpem causam Cypri. decis. 95.*

verum et sic. sed non tribuitur per hanc solam præsentationem titulus coloratus sine institutione *Caputaquens. decis. 307. par. 3.* Secundo acquiritur etiam ius ad rem per gratiam expectatiuam, & propterea iubet *Caputaqu. in decis. 137. par. 2.* quod ius ad rem confidabile inducitur, ex gratia conditionali habente spem, vel respectum de præterito, vel de præsentis, & de eo est facienda mentio. Tercio per collationem factam per *cap. si ubi absenti. de præbend. in 6. Ego in decis. 200.* Quarto per reservationem factam pro aliquo familiari de certo beneficio, idem *mot. in decis. 160.* vbi allegatur *Geminian. consilio 12.* Quinto per consuetudinem optandi iuxta *final. de consuetud. in 6. idem mot. in decis. 120.* Sexto per electionem *Rot. in decis. 1. de elect. in antiquis.* vbi allegatur *Abb. in c. cum Bertoldus de re iudic. Septimo per non solutionem pensionis Rubin. decis. 90.* Octauo per priuationem iuris. Nondum, per solam supplicationem argum. *decisione Ann. 83. & facit Abb. in cap. noster de elect. Decimo per approbationem factam in examine per concursum Rauden. in decis. 35. cum multis sequentibus.*

COLLECT. 1361.

Super cap. si postquam. de præbend. in sexto.

Iste text. ponit vnum modum per quem acquiritur ius ad rem, & est per mandatum de providendo. Tu vero addas decem alios, & primus est per præsentationem factam à patrono coram Ordinario intra legitima tempora *Rot. in decis. 6. de iure patr. per Glof. in c. pastor aliu. in verbo appella-*

COLLECT. 1361.

Super l. 1. Cod. vt actiones ab hæred. vel contra hæred.

Ad ornatum huius l. quæro de: Apulchra quæstione nū sententia lata contra defunctum possit exequi contra hæredem, *de Fran. decisione 199* refert decisum, quod non possit sententia lata contra defunctum mitti executioni contra hæredem non citatum ad dicendum causam.

quibus omnibus habetur, quod gratia de beneficio vacante, de iure, & non de facto est nulla.

Secundò facit quòd ad verificandum narratiuam vacationis in gratia beneficii sufficit illam verificare de solo facto, licet non verificetur de iure, ita *Billamer. in decis. 116. Cresc. ut. in decis. 9. de prabendis. Verall. in decis. 407. part. 2.* & fuit dictum in *vna Salamantina pensionis 6. Iur. ij 1582. coram Bubalo*, & in *vna Mediolanen. ben. f. ij 5. Iur. ij 1596. coram Illustrissimo Seraphino*, & in *vna Tirafonen. Canonici 24. Maij eodem anno coram Pamphilo.*

Tertiò decisio *Rota 4.* de rerum permutatione in nouis, & *decis. 10. eod. tit. in antiquis*, ubi habetur quod petenti beneficium ex causa permutationis sufficit probare quod commutator possidebat beneficium de facto, & pro tali beneficiario reputabatur.

Quartò faciunt *decis. Rota 51. & 57. de concessione prabendis in antiquis*. ubi fuit decisum quod habens gratiam expectantiæ ad primum beneficium vacaturum non est in culpa si nolit acceptare beneficium quod de iure vacabat, de facto verò non, quia possidebatur ab alio.

Quintò facit decisio *Rota diuers. 9. p. 2* ubi ad verificandum narratiuam gratiæ sufficit probatio facti carens adminiculo iuris; limita si ageretur de inferendo perpetuum præiudicium Ecclesiæ *idem Rota in decis. 108. p. 1 diuers.*

Sextò affertur decisio *Rota 11. de prabendis in nouis*, ubi si alicui datur facultas ad prouidendum de beneficio vacaturo talis potestas non extenditur ad beneficium, quod vacat de iure, & nõ de facto per tex. nostrum,

Septimò facit quod ad effectum referuationis de qua in *Regula 8. Cancllaria* sufficit sola vacatio de facto, quamuis non vacet de iure *Rota in decis. 8. de electione in antiquis.*

Octauò facit, quod eadem Regula, quæ præcipit fieri narratiuam de mensē vacationis locum habet in sola vacatione de facto *Ror. diuers. in decis. 102. p. 3. & in decis. 53. eadem part.*

COLLECT. 1365.

Ad Barr. in l. duo Iudices, ff. de re iudicata.

Non modica est dubitatio de qua per Barr. hic, an Iudex adiuncto ordinario dicatur delegatus, vel ordinarius, & *Anton. Fab. in decis. 1. C. de iurisdictione omnium iudicum* tenuit esse delegatum, & idem censuit *Rubin. in decis. 21.* & propterea *Anna in decis. seu singul. 15.* infert quod quando aliqui Domini Sacri Consilij adiunguntur Regiæ Cameræ, & è contra solo iuramento allegantur suspecti, & olim quando petebantur adiuncti decretabatur memoriale per Dominos Regentes intimetur parti, vt prouideri possit de non suspectis, nec per talem adiunctionem intelligitur alterata iurisdicctio ordinarij *Ib. ff. in decis. 1256. Gayll. obseru. 35. lib. 1.*

Sed quætitur num mortuo adiuncto licitum sit Iudicibus quibus fuerit adiunctus procedere in causa; Respondetur affirmatiuè, ita *Franc. dot. Castillo, in decis. Sicilia 87.*

COLLECT. 1366.

Super pragmatice prima de blasphemantibus.

Contra blasphemantes imponitur pœna amputationis linguæ, h. d. & per constitut. Regni incipit blasphematoribus est etiam pœna mutilationis linguæ, & postea per prag. Regis Ferdinadi incipit considerando vltra linguæ abscissionem adest pœna tertiæ partis bonorum, & ultimo loco per prag. Regis Philippi incipit (perche molti ribaldi) vlt a alias pœnas stabilitas per Regias pragmaticas adest pœna trirremium per quadriennium.

Notata tamen quod contra blasphemantes, variæ inflicte fuerunt pœnæ, nam *Boer in decis.* 101. refert quod quidam in illa curia pro blasphemia fuit ei prius perforata lingua condemnatus ad ignem, & aliàs decapitatus.

Afflitt. in constit. Regni rubr. § 4. nu. 7. dicit quod licet ex illa constitutione imponatur blasphemis pœna amputationis linguæ, fuit tamen aliquando iudicatum eis perforati linguam cum ferro.

Franc. Marc. in decis. 509. dicit quod de consuetudine blasphemans Gloriosissimam Virginem, vel Sanctos punitur in amputatione linguæ, & vltcrius exilio, vel alia pœna arbitraria, & ideo seruanda sunt in hoc statuta, vel consuetudines locorum.

Rubin. in decis. 16. refert in illo Senatu diversimodè fuisse blasphemantes punitos quandoque ictu funis præsertim in illo, qui dixit ne tu, ne quel asino di Chuito, &c. & in eo qui dixit venga il cancro à quel traditor di Domene Dio & à quel che l'ha depinto, & à chi crede ch'el sia dabene à far piouere adesso; nam fuit per biennium transmissus ad triemes.

Tbriff. in decis. Pedemont. 142. refert

in illo senatu quadrupliciter fuisse decisum contra blasphemantes, & primò in Iudæo projiciente immunditias super cruce cū fierent litaniz, & in Iudæo qui contempsit crucifixum, dicendo possa in essere suspeso come colui, che e là, respiciens crucem cum non esset blasphemia, sed solum maledictio, fuisse punitum in soldis quingentis regal. Secundo in quodam Iebræo qui dixit Christiano, la fede vestra e da Cazzo, nam fuit punitus pœna sanguinis. Tertiò in quodam Iudæo; qui dixerat fuisse tres deceptores humani generis Moysen, Christū, & Mahumetum fuit dictum esse puniendum pœna fustigationis, & bandiendum, & demum Quarto in quodam Iudæo dicente fidem nostram esse abusum, Iesum Christum non fuisse crucifixū fuisse condemnatum aureis 50. & banuitum perpetuò à patria Ducali.

De Franc. in decis. Neap. 504. refert quod dum in anno 1592. quidam scelestus propter iracundiam amisisset pecuniam in ludo alearum gladio percussisset faciem Beatæ Mariæ Virginis intus templum Sancti Ioseph in Platea Incoronatæ, fuit mutilatus manu dextera cū qua deliquit, & demum furcis suspensus in loco delicti.

Senatu Mediolanen. in causa cuiusdam blasphem. iussit si talis erat aptus remo, transmitti ad triemes perpetuò: si minus furcis suspendi, ita *Clar. in §. blasphem. in fine.*

P. pon. lib. 3. arrest. 20. refert quod de iure Regni Franciæ pro prima vice mulctantur blasphematores, pro 2. 3. & 4. duplicatur multa, pro quinta vice maximo cum vituperio fustigatur, & impune ab omnibus iniuriatur, & etiam mulctantur, pro sexta vice labrum superius cum ferro

ardent-

ardenti scindendum venit ita quod dentes appareant, pro septima vice labrum inferius, & pro octava lingua scindenda erit.

COLLECT. 1367.

*Super Concil. Trident. sess. 25. c. 15.
de reformat.*

Non licet filiis clericorum illegitimis quodcumque beneficium obtinere, aut quoquo modo ministrare in ecclesiis ubi eorum parentes beneficium aliquod ecclesiasticum habuerunt, h. d. & sic ampliat dispositionem iuris communis in *cap. 2. & cap. literas, cap. cum decorem & c. ad abolendam de filiis presbyterorum*. Tu Amplia etiam, ut neque missam ibi celebrare, aut epistolam canere, neque sacristæ, aut cantoris officio fungi possint *Sayr. in decis. 1. de const.* Amplia secundò, ut nec etiam antiphonam in ea canere ratione oneris beneficii alterius ecclesiæ annexi, ut late *Ego in decis. 3.* & ita censuit congregatio concilij in vna *Leodiens. 3. Septembris 1587.* Amplia tertio etiam si pater stallum in choro habuisset ratione abbatiæ quam in alia ecclesia habebat, ut declarauit dicta congregatio 14. *Februarii 1585.* Amplia quarto etiam si beneficium tantum de facto habuerit *Graian. discept. 347. & censuit congregatio 4. Septembris 1586.* Amplia quinto, ut eis non suffragetur quæcumque tolerantia episcopi cum contra concilium, nec expresse, nec tacite valeat dispensare *Trinis. in decis. ...* imò neque Apostolica sufficeret dispensatio nisi in specie dispensaretur ad obtinenda beneficia in ecclesia in qua parer, ac requiritur etiam in specie derogatio

constitutionis *Clement. super hoc editæ, & hodie etiam Concil. Trident. in genere Rubr. in decis. 6.* & propterea non sufficeret dispensatio super defectu natalium, neque habilitas ad quæcumque beneficia obtinenda *Cassad. in decis. 9. de prabendis. Rota divers. decis. 233. p. 1.*

Nota tamen quod habens facultatem transferendi pensionem potest illam transferre in filium illegitimum dispensatum simpliciter ad beneficia, & pensiones, neque illi obstat *Conc. Trident. prout alias censuit congregatio eiusdem concilij.*

COLLECT. 1368.

Super pragmatice prima de scalarum prohibitionem.

Notis tempore nemo incedat cum scalaribus per ciuitatem Neapolit. h. d. ad cuius ornatum, & materiam vide *de Franch. in decis. 333. Grammat. in decis. 36 & Pegueram in decision. Catalonia 26.*

COLLECT. 1369.

Super dicto Butrigarj.

Licet non parum dubitationis habeat articulus ille quanta sit legitima maris in bonis filij, tamen distinguendo infra script. cas. dilucidè apparebit eius dissolutio.

Primus est casus, quando frater fuit præteritus in testamento fratris, & instituta extranea persona non turpis, & mariti fuit relicta legitima, & tunc procedit opinio Butrigarj contra *Barol. in l. si pater ff. de iust. officio testamento*, quod legitima maris sit tertia totius hereditatis,

non autem tertia portionis quam habitura esset ab intestato de *Franc. in decis. 63.* & ratio est, quia fratre præterito, nec instituta turpis persona est sublata omnis spes succedendi, & omnis concursus cum matre, quo casu frater haberetur, perinde ac si non esset in rerum natura, & ob id non potest facere partem matri ad diminuendam eius legitimam, ut censuit *Rota in causa Romana de Menichello 23. Ianuarij 1578. coram Vicecomite.*

Secundus est casus, quando fratri, vel sorori fuit aliquid relictum, tunc legitima matris est tertia residui hæreditatis, deducto illo legato *Balb. in decis. 121.*

Tertius est casus, quando decedente fratre ab intestato, sorore est exclusa à statuto, & vocatus frater, tunc enim si fuerit factum testamentum, & aliquid fuerit relictum sorori, legatum factum sorori non venit detrahendum de legitima matris, nec ex toto patrimonio, sed venit soluendum ab hæredibus, ut fuit resolutum in *Rota in vna Romana legitima de Vrsini 23. Iulij 1585. coram Illustriss. Blanchetto.*

Quartus casus est, quando mater per statutum excluditur ab hæreditate filij, tunc enim eius legitima est tertia totius hæreditatis *Rota in vna Romana de Lave 17. Maij 1585. coram sol. recordat. Clemente Papa Ottiano, tunc Rota Audiore.*

COLLECT. 1370.

Super l. cum quidam ff. de liberis & posthumis.

EXtensio de casu ad casum regulariter non est facienda in pæ-

nalibus, & ita *Seraphin. in decis. 911.* & semper in correctoriis extensio est prohibita, *Idem in dec. 840.* Amplia primò, ut in pænalibus non fit extensio de re ad rem, nec de persona ad personam, *idem in decis. 972.* Hinc est, quod pæna sancita in l. fin. Cod. de iur. emphyt. non extenditur ad locationem *Rot. divers. in decis. 119. p. 1. & Seraphin. in decis. 186.* Infero secundò, quod in pænalibus non fit extensio ad eum, qui non est verè talis, *idem in decis. 557.* & propterea constitutio pænalis loquens de domino non extenditur ad attendatarium.

Limita conclusionem suprapositam, & primò non procedere si favore animæ fieret extensio, quia tunc permittitur etiam in pænalibus *Balb. in decis. 3.* cuius etiam favore quis presumi debet incidisse in censuras, & irregularitatem, *Villagut. in decis. 50.* Limita secundò ex identitate rationis, quia etiam de casu vero ad casum fictum fit extensio *Seraph. in decis. 1286.* Intellige quando in omnibus, & per omnia par est ratio, *idem in decis. 1286.* Intellige secundò, quando ratio fuerit in ea expressa, *idem Seraphin. in decis. 1288.*

Ad effectum extensionis satis est, quod militet eadem ratio, licet aliquo respectu minor sit ratio in casu, in quem fit exemptio, *idem in decis. 570.* quemadmodum fit extensio ex coniecturata mente, quando casus omissus, est omnino similis, *idem in decis. 1266.*

COLLECT. 1371.

Ad Rubricam, ff. vii. possidetis.

AD ornatum huius Rubricæ sciendum est nonnulla concurrere

tere debet, ut quis valeat obtinere in possessione retinendæ, & inter cetera primò necesse est, ut agens probet de antiquiori possessione, *Osasib. in decis. 34.* item quod probet se possedisse tempore turbationis, & litis contestatæ, *Idem in decis. 99. Benin. Rota Bononiensis in decis. 42.* aliquid per *Capyc. in decis. 72. Affli. in decis. 394.* fallit in eo, qui probavit se olim possidere, & nunc allegat se possidere, *Capyc. in decis. 209.* Tertiò probare debet turbationem sibi allatam ab adversario, *Migon. in decis. Lucana 54.* imò debet etiam qualitates turbationis specificare, *Anna allegat. 82.* & in pari probatione obtinebit, qui maxime iustificatam, vel meliores probationes respectu probationes adducit citra præiudicium veritasque partis tam in proprietate, quam in possessione, sed melius faceret Iudex sequestrare rem & prohibere partes ne ad rem accedant, & dare terminum in causâ, *Capyc. in decis. 96. Guid. Pap. decis. 578. idem Capyc. in decis. 13. Gayll. observat. 5. lib. 1. Causal. in decis. 23. part. 2.* & quid agendum in hoc interdicto data paritate probationum, & quid facere habeat Iudex, vide *Tbiffaur. in decis. 206. Boer. in decis. 239. Benint. in decis. 73. Vall. in decis. 200. part. 2.* & quando probationes sunt dubiæ, *Franc. Marc. in decis. 405 part. 2.* & quæ probationes non probant in hoc iudicio, vide latissime per *Cardin. Putum. in decis. 362. parte 2.* Quartò principaliter requiritur, quod agens habuerit realem possessionem, *Guid. Pap. in decis. 552.* nec ei quicquam suffragatur, quod eius prædecessor, vel auctor habuisset, *Gayll. observat. 129. lib. 2.*

COLLECT. 1372.

Super l. furti. §. qui in suâ, ff. de his qui notantur infamia.

Iussio Iudicis excusat, h. d. Hinc est quod excusat à petitorio, *Rubin. in dec. 99.* quia in iuramento semper intelligitur: excepta superioris auctoritas, *Ego in dec. 21. per textum in capite veniente. de iurando.* Hinc est secundo, quod mandatum superioris excusat à pœna caducitatis non soluentem in termino promisso, *Affli. in decis. 328.* Tertiò ad hoc propositum allegatur *Franc. Marc. in decis. 114.* ubi subdit, qui capiunt arma ante Iudicem, ut illi iusticiam exequenti opem ferant non dicuntur delinquere. Quartò expenditur *idem Mar. in decis. 246. p. 2.* ubi captura facta sine litteris neve loci capturæ, quamvis regulariter sit nulla, validatur tamen ob Iudicis interuentum. Quintò facit *idem in decis. 576. eod. lib.* ubi Iudex cui potentia deest, ut malefactores in vincula dextrudat populum cum armis coadunare potest.

Limita nunc regulam text. & primo, ut non procedat quando præceptum Iudicis esset iniustum, quia tunc illi non est patendum, imò resisti potest, *Balb. in dec. 90. per text. in l. prohibuum, C. de iure ffis. lib. 10.* & facit *decis. Cornaz. 23.* Limita secundò, quando Iudex extra officium procederet, *Harriam. in observat. 29.*

Limita tertiò in his, quæ sunt de genere prohibitorum, *Guid. Pap. in decis. 340.*

COLLECT. 1373.

Super l. 1. §. in classibus, ff. de bonorum possess.

Yy

Iudicio meo hic optime sedere potest materia exceptionis hosticæ, de qualicet nonnulla reportauimus in *Constit. hostici*, verum tamen hic animaduertas primò, quod quamuis præfata exceptio inducta fuerit in fauorem militantium, tamen si in instrumento fuerit renunciatum non potest opponi, ita sæpe in S.C. iudicatum, & in *Camera in causa Matthio-nis Monici* iugiter, referente *Castillet. Præfide postea Regem*, testatur nouiss. in cit. *constit.* cessat secundo in spolio de recenti, *Affili in decis. 84.* cessat tertio in vxore militis, si cum eo non manet in castris, *Capyc. in decis. 172. Mila-nens. in dec. 9.* Secundò animaduertendum, quod licet conuentus gaudeat hostica exceptione tamen prohibetur ipse agere, prout testatur fuisse decifum *Anna alleg. 75.* Animaduertendum tertio, quod ista exceptio non solum prodest principalibus, sed etiam fideiussoribus, ut per litteram *Regis Roberti*, quæ incipit *Ioanna de Haia*, non prodest tamen Auctori laudato, *Anna d. cis. seu sing. 177.* Et num competat aduersus dotem, vide de *Franc. i. d. cis. 286.* & aliquid per *Capyc. in dec. 76.*

COLLECT. 1374.

Super cap. 2. innotia gloss. in verbo libera de rescript.

ET quia alternatiua non conceditur Episcopis nisi in beneficiis liberæ collationis, ut patet in *Regula 8. Cancellaria in verbo ad liberam ipsorum*, propterea mihi congruum visum fuit explicare, quibus modis dicatur libera collatio, & dicitur primo illa ad effectum præfate regulæ quæ potest fieri à solo Episco-

po absque alterius electione, præsentatione, consensu, consilio seu interuentu, ut fuit latè decifum in vna *Vergil. Canonica in 7. Maij 1563. coram Ill. ssimo Blanchetto.* & iterum in vna *Tarraconen. Sacrificia 9. Julij 1600. coram Iusto.*

Secundò dicitur pariter libera illa quæ excludit profus omnem requisitionem, seu excommunicationem alterius *Cassad. in decis. 3. de privilegio. Caputaquens. in decis. 207. part. 11.*

Tertio, quando collator tenetur conferre certo generi personarum veluti filiis patrimonialibus, *Achill. de Grass. in decis. 5. de privilegio. Card. Putem. in decis. 161. lib. 2.* & fuit resolutum in vna *Plistonen. Prioratu 6. Maij 1603. coram Ill. ssimo Seraphino*, ubi fuit dictum esse liberam collationem, quamuis sit faciendi vni ex sex personis de certo collegio, & in vna *Calaguritana Beneficij 28. Aprilij 1596. coram Corduba*, ubi propterea fuit dictum non potuisse Capitulum sede vacante conferre talia beneficia.

Quarto dicitur similiter collatio libera illa quæ fit in beneficiis curatis, & parochialibus, quæ quamuis sit faciendi dignioribus per concursum iuxta formam *Concilij Trident. sess. 24. cap. 8. de reformatione* nihilominus sine liberæ collationis, *Roi. in vna Abulen. parochialis 26. Aprilij 1596. coram Ill. ssimo Blanchetto*, & per supradicta hodie non obstant *decision. Cardinal. Put. 100. libro 3. & 472. libro 1.*

Non dicitur tamen collatio libera illa quæ fit per expectatiuam, quia expectatiua ad beneficium spectans ad præsentationem Abbatis non includit beneficium quod spectat ad præsentationem dicti Abbatis cum consen-

consensu alterius reprobata decisio. *Bisignesi. quæ contrarium dixit 2. de concess. prebend.*

Quamvis sit verum quod ille qui debet consentire, vel consulere non dicatur collator, *Rota in decisio. 10. de concess. prebenda in antiquioribus. & in decisio. 79. de rescriptis in antiquioribus.*

COLLECT. 1375.

Super l. 1. ff. de quest.

A Tormentis regulariter non est, incipiendum, h. d. & ratio est quia debet indicia præcedere torturam, *Feb. in dec. 16. C. cir. iis. & tortus sine indicis eius confessio non tenet etiam si non ratificata, nec poterit tortus vigore talis confessionis condemnari, Marc. in decis. 60. part. 2. nec tortura iustificatur superuenientibus indicis, idem in decisio. 187. p. 2. cum ad ea non debet perveniri nisi præcedant indicia, Capyc. in decis. 116. Franc. Marc. in decis. 904.*

Sed occasione præsentis tex. quæro an si tortus præcedentibus indicis nihil confessus fuerit absolui debeat. Respondeas affirmatiue, quia censetur purgasse indicia, ita *Grammat. in decis. 96. Boer. in decis. 163.* Amplia etiã si tres socij criminis deposuerunt contra aliquem consocium, quia tunc solum faciunt indicium ad torturam quæ data si tortus illam sustinuerit debet absolui, quia illa indicia remanent purgata per ipsam torturam, *Vin. in decis. ... imò etiam plena probatio tollitur, Boer. in decisio. 319. aliquid per Luden. in decis. Lucan. 13. licet Franc. Marc. in decis. 356. p. 2. dicat quod si adsunt plene probationes tortus potest nihilominus condem-*

nari, idè ad hanc difficultatem tollendam, hoc casu solent Iudices protestari tortrã illam inferri sine præiudicio probatorũ, & quod torquent ad sciendum complices, & alias qualitates delicti *Franc. Marc. in decis. 156. Gram. in dec. 69.* licet per torturam indicia censeantur purgata, & maxime per torturam reiseratam, quia tunc censentur quasi vera non fuerint, & propterea pœna debet moderari, *Gram. in dec. 8. quamvis semel tortus non debet amplius torqueri, Boer. citat. a dec. 163. Delfin. in dec. 155.* quia tortura est remedium subsidiariũ quando scilicet veritas aliter haberi non posset, *Franc. Marc. in dec. 904. p. 1. & 156. p. 2. Gram. v. tot. 1. & 2.*

Quæro secundo, an inquisitus confitens delictum de quo indicia urgebant possit de aliis interrogari, & torqueri, de quibus indicia non vigent, huic quæsito Respondet *Gramm. in decis. 48.* quod poterit interrogari, vt habetur aliquid per eund. in dec. 34. & in 1010 13. vbi refert casum decisionem, non tamen danda est tortura existentibus indicis pro, & contra, *Gramm. voto 3. sed debet terteri reus Franc. Marc. in dec. 516. & pro quib. criminibus inferatur, vide Pegue. in decis. 16. Delfin. 904. in crimine veneni Iudex debet esse promptior ad torturam, vt aliquid per Gramm. in decisio. 33. & dec. 34. Cachur. in decis. 79.*

COLLECT. 1376.

Super Liuro societati ff. pro socio.

I Vre societatis socius per sociũ non obligatur nisi in communem arcã pecunie versæ sunt, h. d. hinc est quod, vt socius conueniatur ex contractu socij tria requiruntur, primò

quod sit mandatum tacitum, vel expressum pactum, vel statutum. Secundò, quod nomine societatis contraxerit. Tertiò, quod contrahens sit sequutus fidem omnium, ita pulchrè ac omninò videndus, *Theff. in decis. 136.*

Casber. in dec. 150. putat aliter esse distinguendum, scilicet quod aut omnes negotiantur, & tenentur pro rata, aut vnus tantum, & tenentur in solidum, & hanc distinctionem sequitur *Magon. in decis. Lucana prima, & Rota Gerona in decis. 7.* sed primam opinionem sequitur *Milan. in decis. Sina 15.* & eo maxime dicitur vera quãdo promiscuè negotiantur, *Surd. in decis. 101.* Amplia secundò, etiam si societas esset contracta cum Iudeis, *Boer. in decis. 179.* licet aliter esset dicendum si contraheretur cum hæretico, *Guid. Pap. in decision. 418.* Amplia tertiò, quod quando concurrunt requisita supradicta obligatio transit etiam ad heredes socij, *Valas. in decis. Lusitana 63. Casber. in eius. decis. 150.* & aliquid in *decis. 76. Theff. in decis. 142.*

Anton. Fab. in decis. 1. C. pro socio, refert decifum quod non tenetur socius ad res alienum à socio contractum extra causam societatis, & sic concordat cum *decis. Theff. &* quando ex prosecutione negotij facta diuisione censetur renouata societas, vide *Valas. in decis. Lusitan. 37.* & aliquid per *Boer. in decis. 58.*

COLLECT. 1377.

Ad consuetudinem Italia.

DE generali consuetudine Italię introductum est vt non puniatur affectus, nisi sequatur effectus.

Pro cuius conclusionis ornamento, expenduntur nonnulla pulcherrima & in praxi summopere contingentia. primò *decis. G. Auzmar. 2. no. 8.* refertens idem iudicatum fuisse in causa veneni, licet *Vru. in decis. 487.* dicat quod venenum alicui præbens parandæ mortis occasione, licet effectus inde non sequatur, tamen ob actum consummationis criminis proximum venit puniendus, & aliquid per *Boer. in decis. 316.*

Secundò accedat *decis. Clari 93. nu. 1. in fin.* de eo, qui puellæ nubilis lectum ascenderat, & pectus tetigerat, neque ultra progressus fuerat; nam habita remissione fuit absolutus, *3. Junij 1547.*

Limita principalem cõclusionem, & primò in crimine prodicionis, in quo sufficit solus tractatus ad hoc, vt quis poenæ mortis subiiciatur, *Auzmar. in decis. 92.* ita etiam refert decifum in Senatu Pedemont. *Casber. in decis. 80.*

Limita secundò, in atrocissimo beneficij delicto, ita decifum refert *Anthon Robert lib. 1. rrum iudicatarum, cap. 1.* & propterea in Senatu Mediolanen. refert *Clar. cu. loio,* fuisse capitali supplicio affectum quendam nobilem, qui sæpius conspirauerat in necem agnati sui pluriusque attentauerat illum interim facere veneno, & in pluribus casibus fuisse punitum conatum non sequuto effectu, refert *Papon. libro 23 titul. 10. arrost.*

Limita tertiò in crimine læsæ maiestatis, ac oppugnationis patriæ, *Gasp. Theff. in decision. 25.*

COLLECT. 1378.

In cap. accusatum, §. sanè, de hæres. cũ.

De

DE sortilegiis non cognoscunt Inquisitores hæreticę prauitatis, nili hæresim sapiant manifestam, h. d. Sed quæritur primò quæ sint facta quæ sapiant hæresim, *Rubin. in decis. 19* dicit quòd sunt illa quæ de sui natura præterunt aliquid quod manifesta est hæresis, puta baptizare imagines, rebaptizare pueros, & huiusmodi, vt est etiam sententia *Simeone. in tractatu de hereticis. c. 30.*

Quæritur secundo, Numquid inuocatio dæmonum sapiat hæresim manifestam, huic quæsito respòdeas cum *decis. mea Archiepiscopali 31.* vbi fuit decum cum hac distinctione, quod aut inuocantur Dæmones, vt quis sciat futura, & hoc sapit hæresim manifestam, quia tribuitur Diabolo id quod est proprium Dei scilicet ventura præscire, aut inuocantur ad alium finem, puta tentandum pudicitiam mulieris, vel huiusmodi, & non sapit hæresim, quia inuocatur Diabolus ad id quod ei maximè conuenit, cum sit tentator animarum, & hoc secundo casu iurisdictio non spectat ad Inquisitores, sed ad Ordinarium, ita *Ant. Faber in d. ci. 1. c. de sortilegiis* licet in parlamentis Franciæ super hoc diuersimode fuisse iudicatum, refert *Papon. lib. 2. tit. 3. ar. rest. 1. & 2.*

Quæritur tertio: Quid in sortilegiis, & incantationibus, quæ fiunt ex causa amoris? Responderetur quod non sunt hæreticę prauitatis, vt fuit pluries decum, & signanter in *Cur. Archiepiscopali Neapolitan.* in persona cuiusdam Iuuenis, qui captus amore puellæ pereximix pulchritudinis egrit sortilegia nonnulla, atque incantationes; & iterum in *Senatu Mediolanensi* fuisse absolutum quendam, qui egerat sortilegia ad captan-

dum amorem cuiusdam mulieris, vt refert *Clarus in § hæresis in fine*, & ita etiam in *Curia Romana in causa Iohannis de Partiniaco*, refert *F. rinacius in collecta criminalium. in decis. 90.* & omnes moti fuerunt per *consil. Oldradi 210.*

Quæritur quarto, quid in sortilegiis ad sciendum futra commissa, & de hoc videas *Ant. Fab. in decis. 1. c. de Maleficiis, & Mathematicis.* & an hæretici dicantur quærentes scire furtum occultum, cum phiala plena aqua candelis accensis, & pueris, aut puellis virginibus interpolitis, quædam verba dicentibus, vide *decis. Cur. Archiep. Neapolit. 23 & consil. Riminaldi 414. volum. 4.*

COLLECT. 1379.

Super pragm. 1. de expensis.

Sententia debet continere expressam condemnationem, vel absolutionem expensarum nullo iure circa id reseruato, h. d. quæ dispositio limitatur in aliquibus casibus & primò vt procedat in causis ciuilibus tantum, non autem in criminalibus, vt decum refert *Franc. Marc. in decis. 191. parti. 2.* quæ facit ad Doctrinam Baldi communiter receptam in *l. qui crimen numero 26. Cod. qui accusare non possunt.* Limita secundò, quando sententia contineret mutuam victoriam quia tunc neutra pars condemnatur ad expensas, vt habetur per *Magon. in de Is. Lucen. 50.* Limita tertio in expensis quas reficit reus contumax actori, vt possit admitti ad iudicium post contumaciā contractam, vt in *l. sancimus, C. de indicio & in pragmat. 4. infra de ordine iudi-*

ciorum, nam si postea ipse reus obtinuerit sententiam pro se in causa principali, & actor sit condemnatus ad expensas in taxatione harum expensarum non veniunt illę expensę, quę fuerunt refectę actori propter contumaciam, vt aliquid per *Franch. in decis. 331.* Limita quartò, vt non debet fieri condemnatio expensarum, quando sententia profertur ex probationibus privilegiatis, vt puta ex iuramento suppletorio, ita *Thess. in decis. 236.*

Sed quæro pro eiusdem pragmat. ornamento an pendente appellatione possit Iudex à quo procedere ad taxationem expensarum, *Anna decis. seu sing. 31.* voluit quod sic, sed aduerte quod dato quod possit procedi ad taxationem, non tamen facta taxatione poterit procedere ad executionem, etiam si esset sententia Sacri Consilij à qua penderet reclamatio iuxta stylum ipsius sacri Consilij, de quo testatur *Afflic. in decis. 354. in fine* qui stylus seruatur etiam in Senatu Pedemontano, teste *Cascher. in decis. 119. in fine*, licet in Gallia seruari contrarium testatur *de Laurent. Rot. Auen. in decis. 55.*

Quæro secundò, an Iudex appellationis condemnans ad expensas præsumatur condemnasse etiam ad expensas primę instantiæ, vide *decis. meam 12* quod autem si Iudex primę instantiæ condemnauerit partem etiam ad expensas, Iudex verò appellationis confirmando sententiã pronunciauit bene iudicatum, & malè appellatum, & in fine eiusdem sententię addiderit condemnando appellantem in expensis tantum coram nobis legitime factis an per hæc verba censetur absoluisse ab expensis factis in prima instantia in quibus

fuerat condemnatus per primam sententiam *Monald. in cons. decis. 10.* concludit affirmatiuè.

Quæro tertio, an sententia super taxandis expensis dicatur diffinitiuā, vel interlocutoria, *Magon. in decis. in deci. Lucens. 18.* tenet pro diffinitiuā.

Nota tamen quod de stylo Regni Sicilię expensę debentur, quamuis Iudex de illis nullam fecerit mentionem *del Castillo in decis. 86. eiusdem Regni.*

COLLECT. 1380.

Super pragmat. testem falsum.

Producentes testes falsos iisque vtentes ultra amissionem causę puniuntur pœna falsi vnā cum reſtibus, hoc dicit, pro cuius ornamento notanda sunt nonnulla ad veram praxim, & intelligentiam.

Primò notandū, quod hæc pragmatica locum non sibi vendicat in causis criminalibus, sed in civilibus tantum, verum fuit decisum in *Sacro Consilio*, quod non tenetur produciens testes declarare si intendit vti testibus ante terminum datum reo ad se defendendum aduersus querelam factam, ita *Anna allegat. 2.* nec per solam productionem testium antequam fuerit reo præfixus terminus ad præcisè respondendum, ita *de Laurent. Rot. Aueniennen in decis. 50.* & propterea non sufficit sola productio testium falsorum, vel scripturarum, vt quis dicatur vſus testibus, vel scripturis falsis.

COLLECT. 1381.

Super pragmatica prima. de liquidat. instrum.

Ad

AD ornatum præsentis pragmatice ultraea, quæ reportavi in collect. Rot. M. Cur. 166. vide de Franc. decis. 162. & 366. ubi quaeritur an filius vigore prædictorum iurium possit præsentare instrumentum contra patrem, vel gener contra socerum, vide Minad. decis. 2. & quid in fratre contra fratrem, vide Thess. decis. 119. & quid si in instrumento non sit præstitum iuramentum de facie ad faciem? dicas quod præfatum instrumentum non potest liquidari, Afflic. decis. 64. & quid in instrumento dotis promissa? vide Thess. decis. 26. num. 3. & Ann. singular. 248. Et quid in instrumento capitulorum matrimonialium? vide de Franc. decis. 366. & quid in instrumento venditionis fundi ad mensuram facto pro certo pretio possit præsentari iuxta titum non facta mensuratione, Thess. in decis. 183. quid autem in instrumento sine causa? vide Ann. decis. seu singular. 250. non potest tamen præsentari instrumentum pro tacita promissione, quæ resultat ex instrumento liquido, de Franc. decis. 221. Sed quid si quis esset obligatus duobus in solidum, & ab vno postea fuerit sibi prorogatum tempus solutionis, num alter possit liquidare instrumentum non expectato tempore prorogato? quod sic tenuit de Franc. decis. 181. Et quid si instrumentum contineat certam summam ex causa affectus territorij certæ mensuræ, puta decem iugerum ad certam rationem pro quolibet iugere adiecto pacto, ut mensurari debeat, an interim mensuratione non facta possit dici liquidum respectu summæ in eo expressæ vide de Franc. decis. 222.

Et quia per ritum M.C. 162. ad impediendam liquidationem admitti-

tur exceptio satisfactionis in promptu probata, propterea quaero num admittatur exceptio? & quod sic tenuit Rot. Genua in decis. 104. contrarium tamen tenuit Afflic. decis. 381. ubi dicit Sacri. Consil. ita decidisse, quæ opinio limitatur nõ procedere quando per confessionem creditoris constaret de veritate obiectæ compensationis, Ceppell. Tholos. decis. prima; Limita secundò in casu iisdem Afflic. in decis. 121.

Item quaero, quid in exceptione promissionis erroneæ, Thessaur. in decisione 26. & de exceptione remissionis mercedis propter sterilitatem, Franc. Marc. decisione 208. parte secunda. Et de exceptione, ne quis teneatur ultra quam facere possit de Franc. in decis. 281.

Animaduertas tamen quod instrumentum quantumvis liquidum, & iuratum post viginti annos perdit vigorem huius liquidationis, ut in ritu 167. sed anni à quo die computentur, vide de Franch. decisione 341.

COLLECT. 1, 82.

Super constit. minorib. de iur. balij.

AD ornatum huius constitutionis, quæ loquitur de materia balij, animaduertendū primò, quod balius non dicitur quis constitutus ex potestate data administrandi, & gubernandi, nec ex constitutione fideicommissariorum, & executorum Rubin. decis. 90. ex qua infero ad pulcherrimam decisio. de Ponte 20. ubi fuit dictum in Collateral. Conf. Ducissam Acheruntæ matrem moderni Ducis minoris debere ipsam declarari

solum Balian ipsius filij, licet vir in suo testamento reliquerit fideicommissarios executores suae dispositionis ipsam Ducissam D. Carolum de Iuara, & Franciscum Denticem, quae decisio corroboratur ex nonnullis alijs, praesertim in causa Marchionis Vallis, nam mortuo ipso Marchione, relictis pluribus executoribus, nulla facta dispositione balij iidem executores perieunt electionem balij à Rege, & vnicus tantum fuit datus, qui fuit D. Aluarus de Mendoza.

Secundò, ex decis. facta in causa haeredis Francisci Belmunde, vbi plures erant balij constituti, & educatio in specie relicta auiæ maternæ, & tandem per Collater. Consil. fuit declarata Balia D. Maria Bermunde sola amita pupilli, eique data educatio.

Quæro vterius cui decernendus sit baliaus matre transeunte ad secundas nuptias, dicas quod ei, quem ipsa petiit, *Ann. in cons. 50.* licet Iudex possit recedere ab eius voluntate, vt pulchrè per *Grammat. in decis. 54.* An autem balio sit constituendum, & sic debeatur salarium, vide *decis. de Franc. 440.*

COLLECT. 1383.

Super cap. Regni, vt cum nihil.

ADuena non subditus Regi non potest creati Officialis à Barone h. d. neque clerici à Protoge, *de Franc. in decisione 479.* & quando Monachus possit esse Officialis, seu Iudex, vide *Guid. Pap. in decis. 563.*

COLLECT. 1384.

Super c. quauquam. de vsuris in 6.

IN gloss ibi quomodo vsurarius manifestus proberur, Adde ad probationem vsurarum, *Osaib. in decis. 72. Affli. 7. in decis. 92. Capyt. in decis. 19.* & quod quando emptio reddituum excedat solitum modum, censetur vsuraria, & illicita, vide *Papen. lib. 12. arrest. 8 Gayl. obseru. 5. nu. 10. lib. 2. Cauale. in decis. 14 part. 2.* & quot & quibus coniecturis contractus dicatur vsurarius, & pignoratitius, licet sit celebratus sub nomine emptionis & venditionis, vide *Cauale. in decis. 13. de contractibus, part. 2.* quod crimen est etiam mixti fori, *Osaib. in decis. 137. Gayl. lib. 1. obseru. 5. Delphin. in decis. 335 part. 2.*

COLLECT. 1385.

Super pragmat. 1. de guidaticis.

NOn gaudeant guidaticisij, qui regios vassallos offenderint, h. d. Limita hanc pragmat. vt procedat quando guidatus committit delictum verè punibile, secus si esset aliquod leue, *de Franc. in decis. 258.* qui dispositionem huius text. fundat de iure communi circumscripta hac pragmat. alijs enim qui capiuntur sub clypeo guidatici sunt ponendi in pristinam libertatem, *idem de Franc. in decis. 415.* ex ratione tex. in l. 1. C. de iis qui veniam astatu impetraverunt.

COLLECT. 1386.

Super c. ex frequenti 2. de instit.

NOn est modica dubitatio illa, quæ fieri solet per Scribentes in presenti tex. ad quem scilicet spectet collatio praebendarum Ecclesiarum collegatarum, nam varij varia dixerunt, *Bisignet.*

B. signet. decis. 8. de prabend. tenuit spectare ad prælatum eiusdem collegiæ, quam opinionem sequitur *Bella. decis. 717.* Alij verò tenuerunt, quod electio, seu præsentatio spectet ad prælatum Ecclesiæ collegiæ, confirmatio verò, seu institutio ad Episcopum pertineat, *Ros. in decis. 4. de concess. prabend. Cassador. decis. 22. de prabend.* & hanc vltimam opinionem tenuit *Put. decis. 131. lib. 1.* & nouissimis temporibus secundum eam pluries iudicasse *Ros. Rom.* testatur *Agidius decis. 69. & in decis. 718.*

COLLECT. 1387.

Sup. r. cap. sacrorum 63. d. ff.

Appellatione Ciuitatis venit diœcesis, h. d. Sed tu distinguas, quod aut sumus in materia fauorabilis, aut in odiosa. Primo casu venit Ciuitas appellatione diœcesis, *Bellam. decis. 141.* & ita intelligitur præsens text. in materia odiosa iterum distinguas, quod aut verbum diœcesis profertur à lege, vel constitutione generali, & similiter venit Ciuitas, *Balb. decis. 6. per text. in c. 1. de verum permuta. aut profertur in rescriptis, seu dispositionibus particularibus, & tali casu minimè comprehenditur Ciuitas appellatione diœcesis, Fabi. decis. 6. C. de verb. signif. Et idè in terminis regulæ quartæ Cancellar. referuantis beneficia vnicorum subcollectorum in quacunque ciuitate, vel diœcesi non potuit esse vnus subcollector in Ciuitate, & alius in diœcesi, aliàs dicerentur esse duo subcollectores in eadem diœcesi contra mentem, & litteram dictæ regulæ quartæ, vt fuit dictum in *Ros. Rom. in vna Calaguitan. beneficiorum 2. Decembrii 1602. coram Lanuollesio.**

Nota tamen, quod appellatione Ciuitatis venit districtus *Robert. lib. 2. decis. 3.* & propterea delicta facta in casalibus quoad pœnam infligendam censentur perpetraia etiam in ciuitate, de *Fran. decis. 129.* Hinc inferitur, quod consuetudines Neapolitanæ comprehendunt etiam casalia, seu districtus, de *Franch. in decis. 604.*

Nota secundò, nonnulla ratione ad praxim accomodata in materia districtus. Primò, quod districtus non probatur per testes, qui ignorant iter, & deponunt in confuso, *S. raphin. in decis. 1481.* nec probatur per depositionem testis de publica voce & fama, per verbum est tantum super districtu, seu distatia loci, *idem in decis. 1370.* nec ad probandum quod locus sit in districtu admittitur mensuratio, *idem in d. decis. 1370.*

Nota tertio, quod appellatione oppidanorum, non veniunt districtuales, vt fuit dictum in vna *Salamantina iurisdictionis 3. Iunij 1580. coram Seraphin.* vt patet in etiam *decis. 467.* & facit *decis. Granan. 90.*

COLLECT. 1388.

Super cap. 1. de sede vacante in 6.

Collatio præbendarum Ecclesiæ Cathedralis non est liberæ collationis Episcopi, sed potius simultaneæ, ita quod Episcopus, & Capitulum insimul debent conferre, & non vnus sine alio, hoc dicitur, & ita *Ros. decisione 4. de concess. prabend. in nouis. & Cassador. decisione 22. de prabend.* quæ opinio est iam sæpissimè comprobata aliis pluribus decis. ita vt inoffenso pede sit amplexenda, *Putem decisione 135. lib. 1. & in*

deciso 412. libro 2. & in decis. 172. lib. 3.
 & fuit nouissimè resolutum in vna
Salamantin. portionis 16. Maij 1603. coram
Iussu. Hinc dixit Capusquens. decis.
88. part. 2. quod non competit Episcopo
alternatiua in beneficiis ad se & capitulū
spectantibus, vnde eadem ratione contraria priuatio dictarum
præbendarum Ecclesiæ Cathedralis spectat ad Episcopum, &
Capitulum, Caput 4. in decis. 153 part.
1. & Put. decis. 18 libro 3.

Hinc prouenit, quod cum portionarij de iure communi non sint de capitulo, *Verall. decis. 84. & in decis. 91. parte 1. Cesar de Grassi. in decis. 4. de his que sunt à Prelat. Rot. decis. 4. parte 2. diuers.* immò portiones Cathedraliū sunt de inferioribus beneficiis ipsius Ecclesiæ, ne habens portionem dicitur habere talem præbendam, de qua supra *Put. dec. 441. lib. 1.* & propterea videtur, quod Episcopus solus sine capitulo fundatam intentionem habet in collatione dictarum portionum.

Nihilominus contrarium pluries fuit in Rot. resolutum, & signanter in vna *Salamantin. dimidia portionis 25. Iunij 1590. coram Comitule, & in alia Corduben. dimidia portionis 13. Februarij 1602. coram Sacro, & iterum in vna Vicens. beneficij 19. Nouembris 1599. coram Illustri. Pamphilo. in quibus omnibus fuit dictum, quod etiam in portionibus, & dimidijs portionibus Ecclesiæ Cathedralis habet locum simultanea Episcopi, & Capituli collatio.*

Et ratio colligitur, quod in aliquibus Ecclesiis cathedralibus portionarij, & dimidij portionarij sunt de Capitulo generali, quamuis in electionibus, prouisionibus, & admissionibus votum non habeant, vt

ad effectum coniudicum, de quo in *Concilio Trident. sess. 25. c. 6. de reformat.* fuit resolutum in vna *Corduben. iurisdictionis 7. Februarij 1597. coram Oratio,* & de portionariis Ecclesiæ Carthaginen. loquitur *Put. dec. 441. lib. 1.* & de portionariis *Hispalen est dec. 7. part. 2. diuers.*

COLLECT. 1369.

Super 6. plur. Inst. de actionibus.

Petens plus debito punitur, & in quo vide in text. licet sunt qui deciderunt, quod petens plus probando solum in parte debet obtinere pro illa parte probata, *Guid. Pap. in decis. 27. Balb. in de. is. 99. ex quo ampliatur regula vtile per inutile non viuiatur, de qua latè per Affl. c. in dec. 107. V. fill. in decis. 218. Gramma. in dec. 387. Surd. in decis. 248. Franch. Marc. in decis. 328. part. 2. & Milanens. in decis. 52. lib. 2.* imò petens credisum solum incidit in pœnam stellionatus, vt latè per *Magn. in decis. Rota Florent. 88.* & an incidat in eandem pœnam debitor plus negando, vide *decisionem meam 32.*

Amplia secundo, vt statutum cōtra plus petentes, locum habet etiam contra petentes indebitum, *Surd. in decis. 65.* Amplia tertio, etiam contra eos, qui agunt ante diem, *idem Surd. in decis. 120.* Amplia quarto præfatam pœnam locum habere in eis, qui agunt, seu petunt ante conditionis euentum, quia ij quoque plus petere dicuntur, scilicet tempore, *Surd. in decis. 131.* Amplia quinto, vt tales non excusentur per dictionem in circa, vt pulchrè per *Guidon. n. Papa decis. 199.* Amplia sexto, vt quan-

quando plus re fuerit petitum, debet talis condemnari in expensis, si debitor non fateatur partem debiti, *Rota Auen. in decis. 40. diuers. tom. 3.* Amplia septimò, vt liceat Reo contra plus petentes qualitate, seu quantitate in totum negare, *Th. ff. S. nat. Pedem. in d. cis. 231. Piu. in d. cis. 340.* vbi refert quam plurimas DD. opiniones diuersas. Amplia octauò in datione in solum, quæ si facta fuit plus debito est in totum nulla *Marill. in decis. 8.* licet creditor habeat ius retentionis pro re debita, *Surd. in decis. 46.* aliquid per *Cayc. in decis. 41. nu. 9.*

Nunc limita text. conclusionem, & primò si in petitione de plus debito factum adesset clausula omni meliori modo, &c. quia tunc eius virtute fit, vt quis non incidat in pœnas, *Ioseph. Ludou. in decis. Perus. 17.* Limita secundò, si adesset etiam clausula saluo iure superflui, ac potestate addendi & diminuendi, *Ioseph. Lud. in d. cis. Perus. 51.* Limita tertio in eo qui plus petit fisco, quia non puniatur *Rub. in d. cis. 99.* vbi allegatur *Ias. in §. si quis agens, nu. 8. de actionibus.*

COLLECT. 1390.

Super cap. praterea. de testibus.

Testis potest suum dictum corrigere in continenti, h. d. immò potest corrigere ante aperturam processus, & antequam alloquatur cum parte, *Eg. in decis. 29.* Limita nisi eius dictum fuerit approbatum per partes, *Franc. Mar. in decis. 493. part. 2. & 703. part. 1.* idem non possunt repeti testes ad instantiam partis, vt addant vel detrahant, vel corrigant dicta sua ex intervallo postquam alloqu-

ti sunt cum parte, vt aliquid per *Valas. in decis. 43.* & per *Cayc. in decis. 142.* Hinc inferitur, quod si testis in continenti reuertatur ad Notarium, & faciat sibi legi dictum suum, & dicat Notario, Ego non dixi sic, licitum est Notario emendare, ita *Rota Romana in propriis terminis in decis. 19. de testibus in nouu.* sed Ego in decis. *Curia Archisp. Neap. 10.* indubitanter teneo hoc fieri non posse absque Iudicis mandato, vt latet etiam per *Bal. in cap. praterea de testibus*, & ad materiam quando testis possit suum dictum corrigere, vide per *Grammat. in decis. 60.*

COLLECT. 1391.

In materia Bullarum.

Pro cuius intelligentia quæro primo an sola supplicatio probet titulum. Respondetur, quod sola supplicatio probat titulum auctoris, ita *B. lamer. in decisione 112. Verall. in decisione 235. & in decisione 301. part. 3.* Secundò quæro, quando sunt suspectæ de falso, respondetur quod tunc reputantur suspectæ, quando non reperiuntur in registro Bullarum *Verall. in decis. 74.* Quæro tertio, an Episcopus possit retinere fructus primi anni alicuius beneficii, seu sibi illos attribuire pro datione possessionis ei qui legitime prouisus est, vide *Anton. in d. cis. s. u. R. solut. 1. & C. nil. Tridentin.* qui negatiue censuit, *ss. 24. cap. 14. de r. format. & Sayr. in decisione 21. de simonia.* Quæro quarto, an medij fructus possint exigi à beneficiatis. Respondetur, quod sic, vbi viget consuetudo, *Sayr. in decisio. 23. de simonia*, & est extraneus,

lo. 22. sub ti. de electione, & in anno 1614. mense Septembrii, cum fuisset petitiu[m] per illustriss. Dominum Cardinalem Spinellum in Sacra Congregatione declarari an fructus medietatis anni beneficiorum vacantium liceret exigere, & piis locis ad eius Illustriss. libitum applicare: Sacra Congregatio censuit posse, supposita tamen, ac probata immemorabili exigendi, & variandi respectu applicationis; Quintò, quæro an Secretarius Episcopi possit scutum vnum accipere pro subscriptione Bullarum earum registratura, & aliud pro sigillo, *Sayr. in consil. 2. de simonia*; respondet negatiuè, sed non negat, quod aliquid non possit accipere pro scriptura ipsarum; Sextò quæro, an Bullæ beneficiorum probent collationem beneficij; Respondetur quod sic, ita *Sayr. in decis. 1. de fide instrumentorum, & Rota in decis. 38. de probationibus, in antiquis.*

COLLECT. 1392.

Super l. si queramus. ff. de testamento.

ANte omnia debet constare de legitimatione personæ agentis in iudicio, h. d. Hinc inferitur primò, quod talis exceptio reddit iudicium retrò nullum, & processum inualidat & poterit quandocumque opponi, *Boer. in decis. 228.* Inferitur secundò, quod cessionarius tenetur exhibere cessionem ante litem contestatam. *Martian. Rota lenia in decis. 7.* Inferitur tertio, quod procurator tenetur exhibere mandatum suæ procuratoris, *idem in decis. 14.* quia mandatum etiam per mille annos non præsumitur, *Garz. in decis. 28.* præsumi-

tur tamen quandoque in aliquibus casibus, præsertim primò in actu, ubi sunt expensæ, *Crescens. in decis. 1. de presump. ex Bart.* communiter recepto, in l. cum seruus ff. de verb. oblig. Secundò, ex productione scripturarum in iudicio præsentante Domino, pulchrè *Ioseph. Lud. in decis. Perus. 110.* Hinc nota, quod procurator egit ex mandato insufficienti, & sententiam obtinuit, si postea opponatur, & de nouo producat nouum mandatum sufficiens, quod ex hoc sententia non sustinetur *Guid. Pap. in decis. 383. lib. 2.* semper enim quod procurator habet mandatum sufficientem sustinetur sententia per præsentationem mandati, *idem in decis. 145. & 147. in antiquis.* Inferitur quartò, quod qualem quis se afferit, talem se probare debet, *Anton. Faber in decis. 1. C. qui legitimam personam*; Nunc limita regulam text. principalem, & primò in possessorio, in quo non est necessarium probare se esse hæredem; sed solum allegare, *Card. Putius in decis. 463. lib. 2.* & an autem in iudicio recuperandæ possessionis sufficiat ostendere titulum ad finem obtinendi, vel possessionem absque titulo, vide *Afflic. in decis. 261.* & ad materiam vide eundem in decis. 77. 189. & 324.

COLLECT. 1393.

Super c. pastoralis. de privilegio.

IN materia executoris apostolici, de qua in plurib. aliis collectaneis scripsi, hic tamen volo, vt notes omnia quæ animaduerti debent per præfatum executorem.

Primò animaduerti debet an sit procedendum, citata parte, & an hoc perspicuè

perspicui debent verba litterarum p[re]iudicium si ad sit clausula vocatis vocandis quia tunc necessaria erit citatio, *ita Rotam propriis terminis in decis. 32. de rescriptis in nouis. Balb. in decis. 29. Rubin. in decis. 26* Secundò, quòdo adessent verba procedendi absque p[re]iudicio, quia tunc etiam requiritur causae cognitio, *Caputaquens. in decis. 284.* Tertiò, quando repetiretur clausula, si ita est, vel ita tibi constituitur, *Rota in decis. 12. de offi. iud. gati in nouis. Guid. Pap. in decis. 70. Ego in dec. Cur. Archiep. N. apol. 91.* Quittò, quando adessent verba, vt procedant parte citata, *Rubin. in decis. 25.* Quintò, si Papa diceret in litteris conitiro vobis summarie, & extraudicialiter disgram alienationem confirmetis, *Crescent. in dec. 12. de privilegiis, & ratio est, quia propter illa verba extraudicialiter non tollitur partis citatio, Bel-lam. in decis. 672. & maxime propter verbum constituto, idem in dec. 68.* Limita tamen illud animaduertendum, quando executor vellet examinare aliquem, si est idoneus, quia tunc non est necessaria citatio partis, *Ego in decis. 3.*

Secundò animaduerti debet, quia tenetur se informare de omnib. expressis in litteris apostolicis, vt patet quia ibi solum narrat, exprimit, & exponit impetrans propter obseruatiam regularum Cancellariae, & in partibus debet probare narrata coram Iudice delegato, *Rota in decis. 8. de rescriptis in nouis*; prout dicimus, ac obseruat etiam in dispensationibus matrimonialibus in quibus exprimuntur gradus in Verbe, & probatur in partibus, *Audr. ad decis. 10. em 7. de rescriptis in nouis, & in decis. 44. eod. tit. sic i. Conc. l. Tride it. sess. 13. cap. 5. & sess. 22. cap. 5. & 6. de reforma-*

tio. vbi vult quod Episcopus videat omnia rescripta impetrata à sede apostolica, an habeant vitium subreptionis, & obreptionis.

Tertiò animaduerti debet an fuerit expositus verus valor beneficiorum, quia grana est nulla ob non expressionem veri valoris, *Verall. in decis. 128. part. 3. & aliquid per eundem in decis. 8. numer. 6. & in decis. 27. numer. 2. Caprell Tholof. in decis. 329. & ille, qui vult probare valorem expressum, tenetur facere veram probationem, cum agatur de probatione fraudis, idem Verall. in decisione 381. part. 2. & fama publica excusat malam valoris expressionem, quia valor est difficilis probationis, idem in decis. 49. p. 3.*

COLLECT. 1394.

Super cap. ex parte et 2. de appellationibus.

Index per processum ad vltiora videtur relicte exceptiones oppositas, h. d. & ratio est quia videtur de eis cognouisse, ita in propriis terminis D. D. de Rot. in decis. 13. de exceptionibus, *Cardin. Put. in decis. 388. lib. 3. Balb. in decis. 39.*

COLLECT. 1395.

Super l. 2. ff. si ager vel emphyt.

Ad hanc l. nota quod Dominus directus p[re]fertur vicino in alienatione emphyt. & ita pluries fuit dictum prout est decisio Capycij 99. *Ca. her. in decis. 156. Thess. Podemont. in decis. 170. Franc. Marc. in decis. 364.* quod Amplia procedere etiam si consensisset alienationi, *Guid. Pap. in*

decif. 47. intellige tamen fupradicta dummodo pro fe vellet retinere, fecus fi pro alio, *idem Guid. Pap. in decif. 4011.* licet dicimus in ecclefia in emphyteufi reuerfa, quia non cogitur illam agnatis petentib. renouare quādo vult pro fe retinere, *Benint. Rota Bononien. in decif. 29.* quid autem in feudo quādo videlicet Vaffallus vult vendere, vide pulchrè per *Guid. Pap. in decif. 39.* *Franc. Marc. in decif. 364.* *Ioan. Papon. li. 13. tit. 1. arreft. 5. 6. & 10.* & an tale ius prelacionis poffit alteri cedi, vide eund. *Marc. in decif. 2. p. 2.* & an regula quod quidquid eft transfiffibile, & cellibile fit vera, vide per *Balb. in decif. 7.* & quid fi res vendatur per fecundum emphyteutam quis inquam præferatur, prior fcilicet dominus, an fecundus, vide *Rot. in decif. 2. de locatone in antiquis.*

Ad hanc tamen materiam animaduertas ad tria admodum vtilia, primò quod emphyteuta non præfertur vendenti dominium, vt aliquid per *Franch. in decif. 17. nu. 8.* *Ana decif. feu fing. 150.* Secundò quod in cenfu, non præferatur cenfuius emptori, vide *Capyc. in decif. 103.* *Vrfill. in decif. 380.* Tertiò quod emphyteuta cogitur ius fuum, & meliorationes domino potius vendere quàm aliis, iuxta *l. fin. C. de iure emphyt. & facit decifio Magon. Rot. Floren. 100.*

COLLECT. 1396.

Super l. decem. ff. de verb. obligat.
vbi DD.

IVs declarandi non tranfit ad hæredem, h. d. ex quo Infero ad nonnulla admodum practicabilia, & primò quod pœna quæ non fuit declarata contra auctorem, nō poteft de-

clarari contra hæredem, *Rub. in decif. 16.* & aliquid per *Afflict. in decif. 111. n. 7.* Infero fecundò, quod fi res emphyteutica inciderit in commiffum viuente domino fi non petiit declarari deuolutam, non poteft eius hæres declarari facere, & ita in quā pluribus Tribunalib. fuit decifum, præfertim in Senatu Lufitanæ, vt per *Gamam in decif. 17. dec. 175. in dec. 240.* *Valaf. in decif. 31.* & in *decif. 75.* in Regno Franciæ, vt per *Guid. Pap. in decif. 214.* & Florentiæ, vt patet ex *Magon. in decif. 16.* contrarium tenuit *Monter. Rot. Aragonia in decif. 35.* Infero tertiò, quod licet mulier tranfierit ad fecunda vota, omne quod habuit ex bonis primi viri, tenetur feruare filiis præfati matrimonij, *l. femina, Cod. de fecundū nuptiū*, talis facultas reuocandi non tranfertur ad hæredes, *Balb. in decifion. 500.* adeò quod fi filij viuæ matre non funt cōquefti de tranfitu ad fecunda vota morientes non tranferunt hoc ius ad hæredes.

COLLECT. 1397.

Super cap. ad aures, de exceffibus pralatorum.

INtrufus dicitur ille qui non habet aliquem colorem fuæ intentionis, h. d. fimiliter dicitur etiam intrufus ille qui obtinuit beneficium deuolutum, quia collatio eft nulla, & tractu temporis non conualidatur, *Boer. in decif. 170.* & talis non iuuatur, nec regula Cancellariæ, nec præfcriptione, *idem Boer. in decif. 14.* dicitur fecundò etiam intrufus ille qui refignat, & poft refignationem manet in beneficio refignato, *Capuraquenf. in decifion. 36. part. 3.* & talis tenetur ad fructuum refti-

restitutionem, *idem cita. decis.* Tertiū in minore 25. annorum prouiso de parochiali si possessionem, & fructus capiat de beneficio curato, quia censetur etiam intrusus, *Sayr. in d. cisf. 2. de atate & qualitate.*

Sed non incongruum est hic dubitare, quænam sit pœna sancita per sacros canones contra intrusos, & dicas quod tenentur ad fructuum restitutionem aliquando à die intrusionis, quandoque à die mortis litis, *Caputagn. in decis. 27. & i'lem in dec. 65. part. 2.* & vide Bullam Iulij III. quæ est 34. incipiens *sanctissimum*, ubi omnes beneficiarios sine Bullis dicit esse intrusos. Limita in casu *cas. ad. prima de causa possess. & proprietat.* ubi fuit dictum, quod intruso in beneficio contra habentes regressum seu accessum, aut coadiutorium cum futura successione, & decreto irritanti teneatur ad fructus à die intrusionis, non à die litis tantum, & *idem in intruso contra decretum capis 2. de prabendis in 6.* Secunda est pœna, quia intrusus in beneficio reueruato non potest opponere de Reg. de annali, *Cassad. in decis. 14.* & tenuit Rota in vna *Colonien. canonicatus 29. Maij 1550. coram Verello*, licet ab hac opinione fuerat recessum in vna *Calisien. Scholastica 16. Maij 1588. coram Illustrissimo Platto*, & extat alia *decis. Seraphini 160.* Tertia pœna est, quia si quis de facto se poneret in possessione alicuius beneficii, & postea impetrat illud à Sede Apostolica, non facta mentione de illa intrusionē impetratio erit nulla, *Cap. ell. Tholos. in decis. 483.* & non solum tenetur facere mentionem de intrusionē, verum etiam de fructibus interim perceptis, *Ego in decis. 60. & Anphreum in addit. ad cit. decis. in 483.*

Quarta, si quis fuerit intrusus in aliquo beneficio à laico, ut in casu *apertea el primo de inreparatione*, & vellet impetrare aliud beneficium à Papa non facta mentione de illa intrusionē non valet impetratio, quia est intelligibilis cum sit excommunicatus, *Add. ad d. Nam decis. 483.* & ita censuit Sacra Congregatio.

Quomodo autem intrusus succurrendum sit, vide Bullam Gregorij XIII. de publicandis resignationibus.

COLLECT. 1398.

Super l. mandatu, ff. de requirendis 100.

REus habet annum ad se purgandum, quod si non venerit infra annum, bona eius transeunt in fiscum, atque publicantur, h. d. quem admodum etiam publicantur bona hæreticorum, *Guid. Pap. in decis. 76.* & in bonis Rebellium, *Gama in decis. 21.* sed quid si Rebellis habeat bona in diuersis territoriis sub diuersis iurisdictionibus quomodo sit facienda publicatio, vide *Guid. Pap. in decis. 341.* aliquid per *Vrsill. in decis. 282.* Bona autem hæretici cui publicantur ecclesiastico superiori, *Guid. Pap. in decis. 76.* an veniant bona futura, vide de *Franch. in decis. 102.* an nomina debitorum, *Guid. Pap. in decis. 341.* in confiscatione bonorum non veniunt bona paterna post sententiam acquisita, nec etiam ratione legitimæ, *Magon. decis. Florentina 99.*

COLLECT. 1399.

Super Auth si verò contigerit. C. de iudiciis.

Quando Iudex ordinarius est suspectus nō temouetur in totum, sed associatur probus vir loco Episcopi, h. d. & hoc procedit, siue quoad examen, seu alium articulum, vel quoad ratam causam, *Capp. in dec. 137.* & dato adiuncto statim cessat iurisdicōio Iudicis causę ne solus procedat, *Ego in dec. 22.* Imō is potest Iudici ordinario ac parti inhibere, ne absque eo procedant, *Th. ff. in dec. 255. nu. 7.* Hęc autem adiuncti datio non procedit de iure canonico quo potest quilibet Iudex, tam ordinarius quā delegatus vt suspectus recusari, immo totum Collegium, *Gayl. obs. 33. lib. 1. Of. sc. in dec. 15. item tam Iudices delegati, quā ordinarij, Idem Of. sc. in dec. 18. & in dec. 84. & Borgnin. in 4 dec. 28.* licet quando recusatio esset notorię frustratoria potest sperni per recusarum, nec patit effectum attentatorum, *Cappel. Tholos. in dec. 479. Franc. Marc. in dec. 705. part. 2.* nec item esset admittendus adiunctus vbi recusans haberet in promptu appellationem, *Polyd. Ripa obseru. 197.* aliquid per *Vin. in decis. 363.* sed obiter ad materiam suspitionis nota nonnulla admodum. practica-bilia, primò quando quis exercet officium allegatur suspectus sit dandus adiunctus, vide de *Franch. in dec. 8.* Secundò, quod inimicitia quę ex facto partis prouenit non repellit Iudicem neque restem, pulchrè *Franc. Marc. in dec. 391. p. 2.* Tertiò quod post cōclusum in causa suspicio non potest allegari in personam Officialis etiam ex noua causa, de *Franch. in dec. 431.* Quartò quod suspicio in personam Actuarij allegata sufficit quod probetur per iuramentum, *Anna dec. seu singul. 489. Milanens. in dec. Sicilia 15. lib. 1.*

COLLECT. 1400.

Super c. dilectio. de peni.

Iniuria illata Officiali quando dicitur realis, vel verbalis, vide *Franc. Marc. in dec. 34. p. 2. Card. Put. in dec. 303. lib. 1.* & quę leuis, mediocris & atrox, vide eundem *Marc. in dec. 614. p. 2. & in dec. 903. part. 1. Putem in dec. 303. lib. 1. Boer. in dec. 168.* plurimum ramen interest, an verbalis sit, an realis, iniuria, quia si realis, vel personalis acrius punitur, quā verbalis, *Rota D. fin. in dec. 13. part. 2.*

COLLECT. 1401.

Super Const. Regni Foriudicatorum bona.

AD cuius ornatum primò animaduertendum est, quod foriudicatus habetur pro mortuo, *Farinac. in dec. 31.* ex qua inferas primò, quod consuetudines Neapolitanę, per quas vocantur ad successionem proximiores ex parte partis ad bona à linea paterna obtenta, & acquisita, & proximiores ex parte matris ad bona ex linea materna quę sita, procedunt etiam proximiorē foriudicato, ita de *Franch. in dec. 563.* Inferas secundò, quod Consuetudines Neapolitanę loquentes de morte comprehendunt etiam foriudicatum, idem de *Franc. in dec. 689.* Inferas tertio, quod Consuetudines Neapolitanę loquentes de dotium restitutione viro mortuo procedunt etiam viro foriudicato, licet contra de *Franc. in dec. 562.*

Animaduertas secundò, quod annus foriudicationis, de quo in Cōti. nostra

nostra currit à die banni, non autem annotationis *de Franch. in decis. 515.* vbi disputatur intellectum confitit. *grandis virtus*, in qua statuitur bona inquisiti esse annotanda reuenta pro fisco tertia parte, reliqua elapso anno à die annotationis esse applicanda commodis fisci, & gloss. ibi in verbo annotationis, dicit quod annus computatur à die banni, etiam non facta annotatione, cum respiciat commodum fisci, & potest illa omitti, & renunciat, cum respiciat bona, & non personas, vltatè *Ego discussio in mea decis. 113.* & sic contracta contumacia à die banni currit annus. In raptore & osculantibus mulieres maritatas, virgines, vel viduas non expectatur annus, sed sex menses, quibus elapsis possunt foriudicari, quia foriudicationis tempus abbreviatur ad beneplacitum Proregis propter arduas causas, & grauius delicta *de Franch. in decis. 115.*

Animaduertas tertio, quod si citatio foriudicationis fuit nulla, etiam sententia foriudicationis erit nulla, *de Franch. in decis. 514.* quia foriudicatio sumit robur à citatione, *idem in decis. 322.* quando vero foriudicandus non habet domum ad finem citandi, agnati, & affines sunt absentes, vel in prouincia, in qua M. C. non habet iurisdictionem, quomodo prouidendum, vide *de Franch. in decis. 516.* & quomodo fiat citatio vacabundo, & quod sufficiat fieri in domo vxoris, vide per *Guid. Pap. in decis. 445.*

Animaduertas quarto, quod agnati ad impediendam sententiam foriudicationis possunt opponere exceptionem clericatus, *de Franch. in decis. 319* sed quid in clericatu assumpto post sententiam foriudicationis, vide per *eundem in decis. 109.* & ad mate-

riam foriudicationis, vide optimum Consilium *de Ponte 69.* vbi refert quandam decisionem emanatam in causa *Andrea de Ebulo.*

COLLECT. 1401.

Super 6. ex parte. de officio delegat. vbi Aib.

REnunciatio beneficii ad fauorem non valet, h. d. Intellege in resignationibus, quæ fiunt in manibus ordinarij, secus in illis, quæ fiunt coram Sanctissimo, ita in propriis terminis, *Garz. in decis. 3.*

Sed hic pulchra oritur dubitatio, an renunciatus in fauorem N. cum pacto vt possit retinere fructus, aut aliquam pensionem dicatur simoniacè renunciare. Responderetur communem esse opinionem pro affirmatiua, vt voluit *Sayr. in dec. 8 de simonia, & in dec. 37. eod. tit.* Amplia procedere, etiam si fuerit factum pactum, vt renunciatus recipiat fructus beneficii resignati vsq; ad talem diem. Et fuerit dictum saluo beneplacito Sedis Apostolicæ, nam si postea fuerit facta resignatio coram Ordinario simoniaca iudicatur *Alfred. in dec. 165.* Limita non procedere quories fuisset facta renunciatio in Curia in manibus Papæ, obtinendo ab ipso Papa reservationem omnium, vel medietatis fructuum, nam non esset simoniaca, si renunciatus prius tractasset cum resignatario de dictis fructibus *Rub. in decis. 6.* & ratio est, quia fructuum, aut pensionis resecutio non pendet à voluntate partium. *Cassad. in dec. sim. 4. de leg. 2.º.*

Ex quibus colligitur, quod si facta illa pactio, quæ prohibetur in c.

cum vniuersorum de rerum permutatione, cum de stylo recepto in Curia tractatus inter resignantem, & resignatarium ante admissam renunciationem de reservatione fructuum, aut pensionis non inducunt simoniam *Boer. in decis. 205. Carden. Pat. in decis. 39. lib. 2.* quod Amplia procedere etiam si promissio transiisset in obligationem *Capp. l. Tholof. in decis. 161.* Intellige dummodo fuerit apposita illa clausula cum consensu Sanctissimi Domini Nostrum.

COLLECT. 1403.

Super l. 3. & toto tit. C. de pradiis minorum.

Non valet alienatio rerum minorum nisi interveniente Iudicis decreto, h. d. quod quidem decretum causæ cognitionem requirit, alias nihil suffragatur *Anna decisio. seu sing. 39.6.* Amplia, ut minor possit præfata bona sic alienata reuocare vna cum fructibus restituto potissimum pretio in eius utilitatem verso pulchre *Via. in decis. 22.* vti iuris est in Ecclesia, quæ admittitur ad reuocandum alienata absque assensu Apostolico vna cum fructibus *Ego in decis. 31.* & facit c. si quis presbyterorum de rebus Ecclesiæ non alienand. Amplia secundò, etiam si res pupillares, seu minoris essent steriles *Vissl. in decis. 87. per l. si fundus sit sterilis. ff. de pradiis minorum.* Limita hoc nisi res stabili vendideretur de ordine testatoris, pulchre *de Franch. in decis. 302. per text. in l. Paulus ff. de pradiis minorum*, sic etiam in re Ecclesiæ gratuita per fideicommissum alienare aliquid per *Guid. Pap. in decis. 31.* Amplia

tentid vt huiusmodi decretum debeat præcedere, etiam si alienatio tenderet in utilitatem minoris *Affuel. in dec. 87.* Limita regulam text. vbi alienatio rei minoris fieret propter virgens debitum *Affuel. in decis. 149.* ad cuius limitationis ornamentum, vide *Ca. 7e. in decis. 113.*

COLLECT. 1404.

Ad Stylum Rota Alma vbi.

Versatur præsertim, quod non sustineatur citatio vnica pro toto termino probatorio, & propterea hodie receditur à decisione *Veral. 113. p. 1.* vbi citatio ad videndum iurare testes tali die, & hora, & deinde singulis diebus, & horis sequentibus erat valida, quia talis citatio non sustinetur in Rota nisi per solos duos dios, *Rot. diuers. in decis. 311. numer. 3. part. 1.*

Quò ad examen verò testium de partibus, maxime in Hispania in Rota sustinetur citatio facta, licet sit vnica pro toto termino probatorio præfixo, *de Grass. in decis. 6. numer. 6. de sententia, & re iudicata*, ita pluries decidit Rota & signanter in vna *Cordub. red. citarum 14. Ianua. ij. 1594. coram Seraphino*, & in vna *Calaguritana oblationum 16. M. ij. 1590. coram Comitru'o, & in vna Toletana decimarum 19. Februar. coram Pegna* & aliis sæpius; Limita primò hanc secundam conclusionem quatuor modis, & primò quando mutatur iudex, seu commissarius, seu delegatus, nam tunc requiritur nova citatio, nec sufficit prænata pro toto termino probatorio, quæ limitatio an sit vera, vide pulchras *decisio. Minad. 17. & Garian. Rota Marchia 208.* Limita secundò, quando testes

testes essent examinari sine assignatione termini communis. Nam tunc examen esset nullum, nisi citatio esset certa, & clara, quia possunt fieri probationes absque termino, cum non sit de substantia, *Cappi. in decis. 1. sub num. 35.*

Et propterea in Curia nullus solet terminus præfixi ad faciendas probationes, ut testes iurent, & examinentur, sed potius quocumque tempore examinantur ne probationes pereant, nisi quando petitur remissio ad probandum in partibus *Verall. in decis. 297. p. 3. Rot. in decis. 9. de testib.* Limita tertio, ut sufficiat vnica citatio, quando terminus assignatus non currit, sed est suspensus, donec pars aduersa respondeat positionib. quoad testes illo medio tempore examinatos, ut fuit resolutum in vna *Pamplonen. decimarum 6. Nouembrii 1562. coram Pamplilio*; Limita quarto, quando non sufficit prima citatio, quando ille primus terminus fuit elapsus, & alius terminus.

COLLECT. 1405.

Super Regula de infirmis resignantibus.

SI Resignans beneficium moriatur infra 20. dies resignatio facta in fauorem cuiuscumque est nulla, & beneficium dicitur vacare, h. d. cuius Regulæ ratio est, ne testator cogitatione mortis turbatus non bene possit considerare de persona idonea pro Ecclesia, ita de *Grass. in decis. 29. super Regul.* & hac ratione *Iulius 11. Pontif. x. Max. in articulo mortis* reculauit creare Cardinalem quendam asfinem suum prætextu erroris, & insufficientiæ, ut tradit *Guicciardinus*

lib. 2. historiarum folio 302. & simile exemplum refert Garinbert. lib. 3. de viis Cardinalium, & ratio est, quia regulariter constituti in infirmitate non presumuntur sanæ mentis *Rut. in decis. Lituania 3.* Amplia primo, ut tale beneficium dicatur vacare per obitum, *Card. Put. in decis. 92. lib. 2.* Amplia secundo in Gallia, in qua renuntians officium regale, debet supervenire per 400. dies, *Franc. Marc. in decis. 184.* Amplia tertio, ut hæc regula est favorabilis, & iuri consona, ut tenuit *Rota in vna Imolen. Canonizatum 21. Aprilis 1578. coram Cantuccio, & ratio est, quia principaliter emanatur ad tollendas fraudes, Caputaquens. in decis. 15. part. 2. & conformis iuri naturali secundum quod fasus est prohibita, idem in decis. 215. part. 3.* Amplia quarto, ut hæc regula locum habeat in omnibus beneficiis, & propterea *Inferio*, quod præceptorie comprehenduntur, ut tenuit *Rota in vna Casaraugustana 14. Nouemb. 1584. & ratio est, quia appellatione beneficii veniunt præfate præceptorie, Mobed. in decis. 10. de causa poss. & propriet.* Inferio secundo, quod comprehendatur etiam beneficium iuris patronatus, ut tenuit *Rota in vna Parmen. 18. Februarii 1585. coram Cantuccio Sarnen. in decis. 17. Verall. in decis. 36. numer. 13. part. 1. & verbum collatio comprehendit largè sumpto vocabulo præsentationem* *Rota in decis. 27. de iur. permittationis. hinc test. in capit. quarita. de electione, licet loquatur in electione* habet locum in præsentatione, *Grescent. in decis. 6. de iure patronatus*, non tamen comprehenduntur translationes pensionis, ita ut si transferes moriatur infra 20. dies, pensio non habeat effectum, ut fuit resolutum in

vna Calicen. pensionis 13. *Maij* 1541. *coram de Thani. Sarnen. in decif. 8. super Regul.* hodie tamen hæc dubitatio non procedit, cum in gratiis translationis pensionis solet cōcedi, vt possit transferri etiam in articulo mortis, *Rot. diuers. in decif. 118. lib. 2. Card. Putem in d. c. 3. de pensionibus.* Intellige quando præfata translatio fieret ab executore post præsentationem literarum, *Crescent. in d. c. 14. de consensu prebenda*; & ratio est quia ante præsentationem nullam iurisdictionem habet, *idem in decif. 21. cod. titul. B. lam. in decif. 116. Cassad in decif. 8. de restitutione spoliator. Card. Put. in decif. 125. lib. 3.* Quicquid dicat *Bisignetti in d. c. 4. cod. tit.* Amplia quintò principaliter, vt regula procedat etiã in eo, qui renuntiavit iuri suo quasi in aliquo beneficio vigore alicuius gratiæ, vt quia resignauit ius, quod habebat per solam supplicationem signatam, nec habebat literas expeditas, *Rota in vna Valentin. 13. Maij* 1514. *coram Sarnen.* Amplia sextò, vt comprehendantur etiam Cardinales renunciantes *Card. Put. in decif. 195. lib. 1.* nam cum Regula hæc emanauit ad obuiandum fraudibus, propterea comprehenduntur etiam Cardinales, quia cum sint maiori dignitate præditi, oportet plus aliis à fraudibus esse alienos *Caputa. in decif. 111. lib. 1.* Amplia septimò, vt Regula habeat locum etiam in Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Prelatis, & Abbatibus eorum beneficia renunciantibus, *Peregrin. in decif. 10. Cardin. Put. in decif. 33. lib. 3.* Amplia octauò, vt comprehendantur etiam beneficia concessa in commendam, *Simonetti in decif. 8. Rot. diuers. in decif. 137. lib. 2. & in decif. 80. lib. 3. Put. in decif. 33. lib. 3. Cassad. in*

dec. 32. super Regul. hinc Regula de familiaribus. Cardinalium habet locum in commendam, *Simonet. in d. c. 51.* Amplia nonò procedere tam in resignationibus, quæ fiunt in Curia, quàm extra, *Crescent. in decif. 12. de renunciatione.*

COLLECT. 1406.

Super c. præsentationem d. testibus.

Agitur de materia interrogatoriorum, & in summa colligitur hæc cōclusio, quod prius testes sunt examinandi per articulum, & deinde interrogandi per interrogatoria ex aduerso data, licet in Curia Romana secus seruetur *Sarnen. in decif. 29.* & propterea etiam extra Curiam consilius faciet pars quæ perat, & protestetur ante omnia interrogari testes per interrogatoria ab eo data, quàm per articulos examinari, quia ita nullo tali protestatione non potest aliter procedi, *Peregr. in dec. 49. lib. 1. Rot. diuers. in decif. 311. lib. 3.*

Si autem neglectis interrogatoriis testis non interrogatur per illa; sed duntaxat per articulos examinatur, non erit examen ipso iure nullum, sed testes sic examinati nõ probant, *Mysinger. cent. 1. obferu. 32.* Intellige tamen, vt non probet quousque repetantur, & iterum per dicta interrogatoria ex aduerso data examinatur, & interrogentur expensis illius, cuius culpa testes prius per interrogatoria examinati non fuerint, *Card. Putem in decif. 427. lib. 1. & in decif. 317. lib. 1. B. lib. in d. c. 59.* & fuit latè in *Rota* resolutum in *vna Syracusana* quarsa 19. *Maij* 1597. *coram Giffio.* & aliis pluries, & quando pars dat interrogatoria ad articulos, super quibus con-

conceditur remissoria ad partes tenetate contribuere in expensis remissoriae, *Barb. in decis. 10.* articuli tamen semper sunt dandi in Curia, ac inferendi in remissoria, nec poterit Iudex remissorialis alios articulos admittere, cum sit merus executor *Put. in decis. 190. lib. 1.* quod amplia procedere quamvis fuissent articuli additionales, *Roi. divers. in dec. 964. part. 3.*

Ulterius animaduertas in praxi, quod testes examinati pendente dilatione ad dandum interrogatoria sunt repetendi *Cardin. Put. in decis. 317. lib. 2.*

COLLECT. 1407.

Ad Abb. in c. 2. nu. 16. de testibus.

IN examine testium est necessaria citatio ad dicendum contra articulos. h. d. & ita tenuit *Rota* ut patet in *decisione 8. in iis. de testibus in nouis Guidobon. in decisione 79.* Limita in Hispania, in qua de tali sollempnitate non curatur, ut fuit decisum in *vna Burgens. Cappellana 17. Aprilis 1600. coram Corduba*, & ratio est, quia in decreto admissionis ad probandum adiciuntur clausula, saluo iure impertinentium, &c. ut Neapoli pariter seruatur, teste *de Franc. in decis.* & sic virtute prefate clausulae prouidetur prauiudicio, quod parti posset contingere ex simplici admissione articulorum, qua ratione fuit adinuenta dicta citatio ad dicendum contra articulos, *Cassad. in decisione 2. de iudicio. Capotaquens. in decisione 149. par. 3.* & ita fuit in terminis resolutum in *vna Calagurritana oblationum 16. Maij 1590. coram Consule*, similiter etiam suppletur prefata citatio quan-

do intimatur commissio receptoris, in qua continetur, quod examinentur testes super articulis, hinc inde productis *Coyar de Grass. in decis. 15. de testibus.*

COLLECT. 1408.

Super l. si quando C. de testibus.

TEstes examinati debent parte citata ad videndum eorum iuramentum. h. d. nam aliter examen erit nullum, *Roi. in dec. 15 de testibus in nouis, Crescent. in decis. 2. eodem tit. Achill. de Grass. in decis. 1. Verall. in decis. 274. par. 103.* & ideo omnes oppositores, & interesse habentes sunt citandi, nec sufficit, quod aliqui citentur, alij vetò non, quia respectu non citatorum examen erit nullum, ut fuit in *Rota* resolutum in *vna Calagurritana 27. Octobris 1603. coram Lancelotto*; Amplia primò, ut haec citatio debet esse certa, non autem incerta, & vaga, aut nimis generalis, *Rota in decis. 17. de res iudica. in nou. A. b. B. de Grass. in decis. 15. de testibus. Mobed. in decis. 4. c. d. tit. Put. in decisio 158. tit. 1. & in decis. 182. lib. 2.* vnde citatio generalis non arctat, ut aliquid per *Roi. am. divers. in decis. 151. par. 2.* sicut etiam neque arctat, nec tenet citatio cum termino nimis breui, infra quod pars comparere non valet *Crescent. in decis. 6. de dilationibus Cardinal. Put. in decisio. 150. libro 3. atq. id p. r. Cassad. in decisio. 6. de di. al. Verall. in decisio. 61. par. 2.* Hinc ut citatio facta ne die sustineatur, in eligi debet ad primum diem *Cardin. Put. in decis. 212. lib. 2.*

Nunc limita principalem tex. conclusionem, & primò quando pars, quae non fuit legitime citata deducit

ⁱnterrogatoria, per quæ fuerint interrogati testes examinati, vel saltem alius defectus erit sanabilis per commissionem desuper in signatura Sanctissimi porrectam, *Pur. in decif. 301. lib. 3. aliquid per Crescen. in decif. 1. de feriis. Ver. all. in decif. 273 part. 3.* Limita secundo, ut tale examen suscincatur ex quadam æquitate, quando testes alijs nulliter examinati essent morui, & sic reperi alijs examinati non possunt, *Puteus in decif. 196. lib. 2. & aliquid per Mehd. in decif. 7. de testib.;* Limita tertio, quando pars, quæ deberet citari esset contumax in non comparendo, postquam à principio causæ fuit citata ad totam causam, & ad singulos actus in eadem citatione, quia tunc nulla alia erit necessaria citatio, *Rot. in decif. 8. de testibus in nouis, & fuit decifum in vna Pampilonen. Prioratus 21. Iunij 1599.*

Limita quarto, ut sufficeretur examen testium vigore primæ citationis, alijs nullæ, & inualidæ, quando pars citata respondit tempore citationis, quod dabat se pro citata, nam ex tali responsione approbavit dictam citationem, ita ut alia citatio necessaria non sit *Cesar de Grassi in decif. 15. de testib.;* Limita quinto, quando ipsa pars aduersa comparuit, aut alijs præsens fuit de tempore quo testes iurarunt; nam præsentia partis supplet defectum citationis, *Ver. all. in decif. 116 part. 1. & aliquid per Cassad. in decif. 2. de iudiciis. Capys. in decif. 1. Achill. de Grassi in decif. 1. super regul. de triennali. Rot. diuers. in decif. 311. & in decif. 447. parte 1.*

Vnde fuit dictum in vna Pampilonen. decimarum 6. Nouemb. 1592. coram Decano, quod quamuis in citatione ad videndum iurare testes non sit designatus locus examinis, prout

requiritur, & quod in actis exprimitur *Pur. in decif. 162. lib. 2.* tamen si pars citanda aliunde sit bene instructa, & de eo constet, quod sustinebitur dictum examen, quod etiam fuit decifum in vna Pampilonen. oblationum de anno 1585. coram Comitulo.

COLLECT. 1409.

Super glos. in civi circa de electione.

Solet sæpius opponi in Rota Romana, quod examen testium de partibus sit nullum ob defectum iuramenti, ex eo quod testes examinati non intrarunt tactis Sacrosanctis Euangelis iuxta præsentem glos. nostram in verbo, corporali, & ita refert *Caputaquens. in decif. 246 part. 2.*

Limita in Hispania, in qua sufficit quod testes iurent facta cruce in manibus Notarij, ut notissimum est, & attestatur *Caputaquens. in decif. 165. parte 3.* ac fuit decifum in vna civitat. n. *Construccionis Capella de anno 1589. coram Seraphino.* & ratio est quia cum Notarius attesteretur se recepisse iuramentum in forma debita iuris, intelligendum est illud præstitum fuisse legitime, & eo modo quo fieri debuit *Cesar de Grassi. in decif. fin. de testib.;* & ita fuit resolutum in vna Calaguritana oblationum 26. Maij 1590. coram Comitulo & alijs sæpius. Item solet opponi, quod examen testium sit nullum ex defectu iurisdictionis, quando causa est beneficiæ, seu ecclesiastica, ex eo, quod Notarius qui testes examinavit sit merè laicus, ac persona incapax.

Quæ oppositio similiter excluditur à Rota, quoniam talis commissio data Notario non concernit delegationem.

tionem actus cum exercitio inridi-
ctionis, sed dumtaxat continet nu-
dum ministerium, & sustinetur licet
sit laico concessa, *Guidobon. in decis.*
158. Verall in decis. 363. part. 3. & fuit
decisum in vna Calaguristana iuru vo-
candi 19. Ianuarij 1590. coram Orano.
Item solet opponi quod examen tes-
tium sit nullum ex defectu iura-
menti, quia in commissione, seu in-
strumento rectoria non fuerit da-
ta rectori facultas recipiendi iura-
menta testium; sed solummodo ad
examinandum testes; Sed huic excep-
tioni respondet *Putens in decis. 158.*
lib. 1. dicens quod commissio exami-
ne, est etiam per antecedens neces-
sarium commissa facultas recipiendi
iuramentum, sine quo examen non
valeret *Mohd. in decis. 4. & latius idem*
in decis. 6. de testibus.

COLLECT. 1410.

Super l. cum filium. ff. si cert. petat.

Iudicis officium est remediū sub-
sidarium postquam competit de-
ficiēte omni actione, h. d. hinc est
quod in nonnullis casibus eius offi-
cium implorari potest præsertim
primò, vt impediatur edificantiæ ad
æmulationem vicini *Theff. decis. 245.*
Vin. decis. 411. lib. 3. Rot. diuersas decis.
164. part. 2.

Item, vt aquarum cursus non di-
uertatur ascendere ad inferiora lo-
ca, licet non tribuat ius in possessionem,
nec consuetudinem inducat etiam per
cursum mille annorum *Franc. Marc. d. cis. 561. & 589. part. 1.*
Item versatur etiam circa tuitiuam
possessionem *Cappc. decis. 13. & in de-*
cis. 55. Val. decis. 79. præterea versatur
etiam in fideiussione de non disce-

dendo à Palatio *Balb. in decis. 60. &*
fideiussione causa cessante, cessat
ipsa fideiussio, Surd. decis. 76. Item in
faciendo sequestro vbi esset timor
quod partes venirent ad arma iuxta
l. aquisumam ff. de usufruct. Cappc. decis.
96. quæ regula procedit etiam in be-
neficialibus, *Franc. Marc. in decis. 1089.*
part. 1. Bonini. decis. 65. quæ fideiussio
nouam causam regulariter non in-
cludit, nisi de nouo mēio facta fue-
rit in fideiussione *Magon. decis. Lucen.*
100. d. Franc. decis. 399. & aliquid per
eundem in decis. 418. Item imploratur
officium Iudicis pro reductione sta-
tuti, seu constitutionis iniquæ *Theff.*
dec. 120. & 226. & aliquid in dec. 139.

COLLECT. 1411.

Super consuetudine filijfamilias.

Filiusfamilias, vel filiafamilias in
bonis obuēntis sibi à matre, vel
ex linea materna testamentum con-
dere potest, h. d. Limita primò in
bonis aliunde sibi prouenientibus,
quia tunc iura communia seruari
debent *de Amarij, R. 1. March. in decis.*
71. Limita secundo, vt hæc consuetu-
do locum habeat tantummodo in
bonis sitis intra districtum ciuitatis
Neapolitane, non autem extra *de Franc.*
in de isto 552. quæ consuetudo valida
est, vt filiusfamil. testetur *Gratia. Rot.*
March. in decis. 61. Et ratio huius
secundæ limitationis est, quia statu-
tum siue consuetudo non extendi-
tur extra iurisdictionem statuentis
de Franc. in decisio. 417. & in decisioe
546. Cappc. decisioe 59. Farinat. decis.
Rot. Roman. 478. & in decisioe 592 &
in decis. 888. vbi loquitur in specie de
hac consuetudine, & aliquid per *Ca-*
cheran. in decisio. 106. Amplia hanc li-

uocationem, vt forenses pro bonis suis intra districtum non teneantur seruare statutum loci, sed succedunt secundum ius commune, & ita pluries determinauit *Rot. Roman. in decis. 413 Farina.* cuius contrarium pluries determinauit *Sacr. Consil. Neapol. rescriptu bonorum*, quæ sita sunt in districtu ciuitatis Neapolit. Limita tertio si vellet disponere per viam donationis inter viuos *de Franch. in decis. 71.* Limita quarto, quando matrimonium esset contractum secundum nouum usum, secundum quem pater se exclusit à successione *idem in decis. 552.*

COLLECT. 1412.

In l. si quis aliquid, § qui nondum, ff. de penis.

PRO stupro non infligitur pœna mortis, h. d. Amplia procedere etiam in stuprante virginem immataram non viri potentem *Walb. in decis. 22.* & propterea *Senat. Pedemont.* condemnauit reum personam vilem, qui etiam vilem violauerit ad tritemes per decennium vt refert *Thiff. in decis. 148.* imò ex generali obseruantia pœna stupri non est capitalis *Thiff. in decis. 3.* & eandem opinionem tenuit *Guid. Pap. in decis. 555.* & *Grammat. in decis. 11.* Limita tex. non procedere in stupro per vim commissio, nam tunc punitur pœna mortis naturalis vt refert fuisse iudicatum *de Franch. in decis. 534.*

COLLECT. 1413:

Super Auth. sed iudex, C. de episcopis, & clericis.

PRO examinandis testibus debet eligi examinatus non suspectus, h. d. iuncta *pragm. 9. de ordine iudiciorum*; Hodie fit decretum quod detur lista suspectorum; pro qua obseruantia, vide *Annal. in decis. seu sing. 174.* & generalis suspicio omnium examinerum non admittitur *Ioseph. Ludon. in decis. 108.* aliquid per *Capp. in decis. 138.* & idem *Anna in decis. seu sing. 176.*

Sed quæstionis est primò circa præsentem materiã, an si altera pars citauerit aliquos testes, postea verò nolit eos examinari facere, an possit cogi ad illos examinari faciendum, per præfatum commissarium; Respondeas distinguendo, scilicet quod si ultra citationem iurauerint de veritate dicenda, tunc cogitur eos examinari facere, si verò non iurauerint tunc non cogitur *Capp. in decis. 39 de Laurent. in decis. Rot. Avenionen. 116. Maritan. in decis. Rot. Ienne 41.* & late *Ego in decis. 7.* Aduerte quod extra ciuitatem Neapolit ad instantiã Neapolitanot. non deputatur examinatus, sed committitur audientia testium Ordinatio loci, seu viciniore non suspecto, exceptis causis criminalibus, & feudalibus, vt inter privilegia *Neapolitan. c. 69.* An autem in omnibus causis indifferenter committatur audientia testium, vide *Franch. Marc. in decis. 125. part. 1.*

Quæritur secundò, an commissarius debeat citare aduersarium ad videndum iurare testes, quod sic voluit *Rot. in decis. 37. collecti à Farinacio* sed num si Procurator ad iuramentum testium citatus Procuratorem in partibus substituerit, & examinatus examinauerit non citato substituto examen sit nullum, quod sic vide de *Laurent. in decis. Aven. 69.*

Aduerte

Aduerte secundò, quòd talis commissarius non debet permittere, vt testes referant se ad priorem depositionem in alia, vel eadem causa factam, vel ad reuelationem excommunicationis, sed tenetur eos interrogare, & illorum dictum per extensum redigere, & non per viam simplicis repetitionis *Boer. in decis. 108. & Faber in decis. final. C. de testib.*

COLLECT. 1414.

Super cap. cum appellas de appellat.

IN materia attentatorum de qua scripsi collectan. super *cap. non solum de appellat.* vltra ibi dicta addas hic quod attentata, adeò sunt ante omnia reuocanda pendente appellatione, quod si lite pendente fuerit concessum feudum in emphyteusim alicui, qui se constitueret precario nomine possidere, & lite pendente reuocauerit precarium possessionem capiendi fuit decisi, quòd hæc sunt vti attentata reuocanda *Afflic. in decis. 131.* Amplia secundò quod etiam in attentatis à persona tertia, causam habente à parte, *Afflic. in decis. 354.* Limita nunc, & primò in attentatis lite pendente super remedio retinendæ possessionis *Capp. dec. 72. Vrsill. decis. 156. Io. seph. Lud. in decis. Perusina 69.* & ratio est quia huiusmodi interdictum retinendæ possessionis est talis naturæ remedium, vt is qui possidet & vineat, qui tempore litis contestatæ possidet *Canals. decis. Fini. 21. p. 2.* Secundò limita in casu *ter. Pisanelli ad Affl. 156.* vbi fuit dictum, quod attentatū si fuerit in causa interdicti recuperandæ interim super attentatis non est procedendum, sed est

capienda informatio super iudicio summario omisso iudicio posse iurij ordinario.

COLLECT. 1415.

Super cap. non minus de iniuriis. ecclesia.

Ecclēsia, seu ecclesiasticæ personæ non tenentur ad collectas, h. d. & ita iudicatum scribit *Franc. Marc. decis. 224. Boer. tamen decis. 48.* asserit fuisse decisi, contra personas ecclesiasticas quod contribuere tenentur pro reparatione murorum civitatis, & ita pariter iudicatum fuisse Taurini testatur *Casber. decis. P. d. m. 68. Papon libro 5. tit. nono arr. 19.* quemadmodum etiam ecclesiasticæ personæ in Regio Franciæ tenentur ad refectionem viarum, pontium, & ad vigilias castorum, & similia *Franch. Marc. decis. 457. Guid. Pap. decis. 7. & 78. Boer. decis. 246.* Hinc refert *Papon. libro 2. arr. 17.* Parisi fuisse iudicatum Ecclesiasticos teneri ad collectas, pro stipendiis latrunculatoris, & eorum, quibus pontium cura madata est, item & cloacarum, & orologiorum, & pro rebus venditis, quod teneantur etiam soluere gabellas, testatur *Boer. decis. 246. num. 4.* & à quo Iudice cogi possint, vide per *Papon. lib. 5. tit. 11. arr. 24.*

COLLECT. 1416.

Super l. Fulginius § virum ff. ex quibus causis maiores.

Debitor defuncto, cuius hæres est infans sine tutore si creditor aspirat ad sui iuris consequu-

tionem duplex habet remedium nimirum, vel adire debet Iudicem, citariſque coniunctis amicis, vel agnatis infantis, & inſtare, quod peractis ſollemnibus exſperietur, quoniam citatio infantis eſt prorsus nulla, *Aſſiſſ. decif. 261. Faber decif. 1. C. de in uo- cando.* aliud, & ſecundum eſt remedium, quod ſi boni infantis eſſent peritura Iudex de conſilio coniu- ctorum eiſdem infantis, & in ſubſi- dium quando non reperiuntur tunc poteſt dare curatorem liti, *Aſſiſſ. decif. 256. & dicta d. cif. 161 Gayl. lib. 2. obſeru. 107 numero 8. Oſaſe decif. 69. & hoc per text. in l. Fulgenciuſ §. virum. ff. ex quibus cauſis maior. & ratio præſatorum remedium eſt, quia ſemper Iudex ſupplet ex officio in citatione, quia proceſſus factus contra minorem indefenſum eſt nullus, *Mynſinger. obſeru. 35. centur. 2. Gayl. d. obſeru. 107. pro minore verò ſententia lata ſine tutore, & Curatore bene datur, Mynſinger. obſeru. 36. centur. 2. cuiſ in fauorabilibus deputetur legiti- mam habere perſonam, Creſcen. decif. 8. de ſens. & re iud. Putius decif. 157. par. 2. Caputaquens decif. 153. par. 2. prædi- cta extendi poſſunt ad filium fami- lias, cui quandoque in ſubſidium datur curator ad litem *Deciſio Peruſi- na 13. in curatore verò dando hære- ditati iacenti quinque concurrere debent, de quibus per Cappy. decif. 87. & quando dicatur hæreditas iacere, vide per Cachet. decif. 55. Borgnin. decif. 30. volum. 2. Gayl. obſeru. 130. lib. 2. & quando, & quomodo detur, vide per Rot. Roman. decif. 42. Hinc eſt, quod dicitur factum ſpolium hære- ditati, dum admittitur fideicom- miſſarius, non dato curatore hære- ditati iacenti, *Rota Romana decif. 520. par. 1.****

COLLECT. 1417.

Super gloſ. in l. 1. C. de præcar. & Saluian.

Hæc gloſ. ponit diſcrimen inter Saluianam interdictionem, & hypo- thecariam, tu autem deciſiue lo- quendo addas quinque alia; Primū, quia hypothecaria pertinet ad peti- torium, Saluianum verò interdictionem eſt poſſeſſorium, cum quis ſibi reſti- tut peti poſſeſſionem, *Rot. Roman. decif. 34. Secuudum eſt, quia in hypo- thecaria probandum eſt dominiū debitoris, quoties agitur contra ter- tium non habentem cauſam à debi- tore poſt hypothecam contractam, Aſſiſſ. decif. 383. in Saluiano verò ſuf- ficit probatio poſſeſſionis bonorum debitoris tempore contractæ obli- gationis, vel poſt cum probatione modernæ poſſeſſionis, ex parte rei conueni tempore litis moræ, *Corna- z. decif. Lucenſ. 10. Putius decif. 207. lib. 1. aliquid per Rotam citata deci- ſio. 34. & per Viuium decif. 365. Ter- tiū eſt, quia agenti hypothecaria ob- ſtat exceptio diſcuſſionis *Be' decif. 15. ac ſecus agente Saluiano, Gratian. decif. 61. & 16. Theſſ. decif. 166. aliquid per Viuium decif. 4. Quartum eſt diſcrimen, quia Saluianum interdi- ctum nequaquam appellationem ad- mittit, quæ tamen admittitur in hypo- thecaria, *Caputaquens decif. 106. par. 3. Tb. ſuar. decif. 165. aliquid per Oſaſ- cum decif. 25. num. 1. per Rotam diuer- ſor. deci. 45. par. 1. Quintum & poſtre- mum diſcrimen eſt, quia Saluianum hoc interdictionem datur contra tertium poſſeſſorem, eſto quod hypotheca- ris poſſeſſio ſit amilla, *Putius decif. 207. quam ob cauſam Saluiano interdi-*****

terdicto possunt agere hæredes hæredis, etiam si hæres adhærendo celsit iura sibi competentia in illa hæreditate, *Rot. diuers. decis. 47. part. 2.*

Additur, & sextum non pœnitendum, quod in hypothecaria computantur in sortem, non sic in Saluiano interdicto, quando quis est creditor bonorum, ad quæ agit, secus in creditore pecuniæ, *Rot. Roman. decis. 44. part. 1.* & aliquid per *Valasc. in decis. 55.*

Requisita porro in hoc remedio recensentur à Viuiro, *Cornazz. & Rota Roman.* in præcitatis locis, neque præfarum remedium censetur intentatum, si prædicta extrema concurrant ex vi clausularum salutarium, scilicet omni meliori modo, &c. petensius, & iustitiam sibi ministrari, &c. *Viuius decisio 395.* & optimè per *Borgn. Causæ. decisio 27. part. 2.*

COLLECT. 14182.

Super Ritu M. C. 66.

Accusatus regulariter non potest accusantem reaccusare de eodem pari delicto, hoc dicit. Limita non procedere quando secunda accusatio procedit ex eodem fonte, vrest quando vnus accusat alium de periurio virtute vnus instrumenti, & accusatus virtute eiusdem instrumenti accusaret accusatorem de periurio *Garz. decis. 8.* & ita fuisse decusum in Sac. Conf. testatur *Gramm. in Ritu nostro*; Limita secundo de maiori, vel minori crimine, *Balb. dec. 90.* Sed quæstionis est, an in ea reaccusatione procedi possit, fuit decusum cum hac distinctione, scilicet, quod

si eadem reaccusatio procederet ex eodem fonte primæ querelæ, & tunc proceditur in ytraque, cæterum si esset diuersa debet præstari cautio per reaccusatum de stando iuri finita prima accusatione, *Grammat. decis. 56.* obiter tamen quæritur, an frater, & soror accusare possint de morte filij patre remittente iniuriam, quod non decidit *Vrsillu. decis. 180.* sed an accusari possint hæredes de periurio commissio per debitorem, qui non obseruauit ad quæ tenebatur defuncto stante clausula in instrumento adiecta, fuit decusum, quod ex quo iuramentum ipsum fuit præstitum recipienti pro se, & hæredibus, quod possint accusare de periurio eis commissio, ita *Cappyc. decis. 75. Sesse Rota Aragon. decis. 98. num. 25.* vbi pariter tradit idem fuisse iudicatum in Regio Consilio Aragonio, sed an nurus contra socerum valeat accusare criminaliter fuit decusum, quod non, *resse Minad. decis. 2.* an autem accusator falsi teneatur exprimere falsi qualitatem, locum, & in qua parte ex quo tractabatur de impedienda reassumptione instrumenti testamenti, non tamen de accusatione falsi, nec ciuilitè procedendi fuit decusum, quod ad istum actum non teneatur actor declarare, vt in terminis decidit *Cappyc. decis. 79.* Ad materiam tamen accusationis videas pulchram *decis. du. Fiauch. 382.*

COLLECT. 14193.

Super praxi Absolutionis à iuramento.

AD veram praxim absolutionis à Juramento, de qua materia a libi scripti quatuor animaduertenda.

dux. Primum quod absolutiones à Juramento ante incursum periurium, etiam parte non citata ab ordinario obtineri possint, vt est punctualis decif. S. C. Neap. quam refert *Vrsill. decif. 220. num. 14.* post verò incursum periurium non nisi à Sacra pœnitentia impetrandæ sunt, *Cauale. decif. 9. part. 2.* qui quid scripserit *Guid. Pap. in decif. 164.* in qua asseruit Iudicem secularem habere iurisdictionem in periurantes contra dispositionem text. expressi in *c. si de foro compet.* quia absolutionis à Juramento validitas, vel inualiditas, aut nullitas semper est remittenda ad Iudicem Ecclesiasticum, si de ea fuerit controuersia coram Iudice seculari, vt decifum refert *Pisanellus in decif. 220. ad Afflict.*

Secundò animaduertendum, vt absolutio à Juramento, quamuis obtineri possit ad finem agendi, etiam parte non citata ex causa in rescripto non expressa, si fuerit obreptitiuè impetrata non valet, *Afflict. decif. 220. num. 10. & 11. Anna, qui refert decifum sing. 2. Mysing. obseru. 84. cent. 6. Ioseph. Ludou. decif. Perus. 18. Valase. decif. Lusit. 130. T. iuris. decif. 64. lib. 1. & Polid. Ripa obseru. 150.* sed an absolutio à Juramento obtenta parte non citata valeat, si non fuerit facta mentio de pacto iniuro, hoc est non petere absolutionem, nec contrahere contractui negatiuè decidit *Afflict. decif. 220. num. 11.* & ratio est, quia debet præcedere absolutionem circa tale pactum non petendi absolutionem, *Ego in decisione Curia Archiepiscopali Neapolitan. 8.*

Tertiò animaduertendum, quod absolutio vnica à iuramento non sufficit, quando in contractu adessent plura pacta, & ratificationes, &

debet ab omnibus iuramentis impetrari absolutio, *Afflict. cit. decif. num. 15. Hinc Perugin. decif. Padua 102.* asserit tot esse necessarias absolutiones quot fuerint iuramenta.

Quartò animaduertendum absolutionem iuramenti impetrari posse per procuratorem, quæ impetratio fieri poterit etiam temporibus feriatis *Rubin. decif. 249.* quam nota ad text. in *c. ego enim de Iur. iur.*

COLLECT. 1420.

Super l. ante diem. ff. de regul. iur.

Agere ante tempus solutionis, quis prohibetur, hoc dicit, verum pro ornamento huius tex. sic distinguas, quod aut dicitur appolita ab homine, & tunc si res deducta in obligationem non transit de sui natura ad heredes, tunc nulla actio, aut obligatio nascitur, & successiuè agere nequit. *Balb. decif. 300* si verò transiret, tunc statim committitur stipulatio quoad obligationem & actionem, si verò dilatio esset data à lege ad soluendum, prout est in dote, tunc agi potest ante tempus, vt adueniente tempore sibi solvatur, & ita fuit decifum testatur *Afflict. in decif. 27. de Franc. decif. 341.*

Item potest agi ante tempus cum conditione, vt solvatur in die debito, pulchre *Casbir. in decif. Pedem. 130. in fin. Surd. decif. 151. num. 6. Vinus decisio 403. in princ. B. Non. decif. Genue 91. nu. 22.* Similiter potest agi ante tempus ad finem declarandi, ad quem res pertinere debeat, vt fuit decifum posse prætendens maioratum, siue fideicommissum ad se spectare, vt decifum refert *Anna in consil. 11.* intellige hoc procedere, quando comparuiss

paruisset successionem prætendens, se cui si comparuisset possessor ipsius maioratus, *idem Anna confil. 126. & de Franch. in decis. 695.* item in causa iactationis potest quis ante tempus agere, ut in remedio l. d. *ff. de m. g. n. u. & manumiss.* & num in hoc iudicio causa sit remittenda; vide per *Capyc. in decis. 18. De Ponte in decision. 31. num. 4.* in quo remedio an requirantur plures monitiones, vide per *Affli 7. in decis. 264. Capyc. in decis. 205. Myssing obseru. 86. centur. 3. Gamma in decis. Lufit. 102.*

COLLECT. 1421.

Super Pragmatica de assistentia.

AD ornatum huius Pragmaticæ noto animaduertenda esse quatuor. Primò, quod assistentia petita per filium uti hæredem matris pro dotibus, & antefato super bonis possellis per tertios possellores, an si etiã non tantum pro dote, quàm pro antefato præstanda sit, cum antefati prædicti mortuo viro, & super lite filio, vsum fructum ipsius tantum mulier lucratur, qui mortua matre consolidatur proprietati, ad utilitatem liberorum, non autem, ut hæredum, & fuit decisum esse præstandam assistentiam, quemadmodum peti potest, etiam super feudo obligato per feudatarium pro donibus, si assensus fuerit præstirus post mortem debitoris, tempore quo feudum erat delatum hæredi, *Anna alleg. 66.* item præstari debet etiam si fuerit petita ab uxore vigore instrumenti dotalis, quod non erat reassumptum iuxta constitutionem Regni, & etiam mortui iudex, Notarius, & testes, *Minad.*

dec. 6. Item petita super feudo, quamuis procedat ex generali obligatione, tamen debet esse regulata, ut in subsidium concedatur super feudo, & ita multoties fuit præstata per S. Confil. super fructibus feudi tantum *G. org. Ali. gat. 6.*

COLLECT. 1422.

Super Concil. Trident. sess. 25. c. 3. de reformat.

DIsponit quomodo locorum Ordinarii se gerere debeant in concedendis litteris monitorialium; Tu autem dicas decisuè loquendo, & ad ornatum huius textus, quod ut earum cõcellio obtineatur quinque cõcurrere debent; Primum est quod nominatim nũ contra testes non concedantur ratione formæ nisi prætia diligentia de exequendo realiter, vel personaliter, quamuis sine canonica monitione non procedatur ad excommunicationem. *F. anc. Marc. in dec. 853. & in decis. 851. par. 2. per text. in capis. constitutionem de sentent. excomm. in 6.* Secundo requiritur quod res pro qua huiusmodi litteræ conceduntur, non sint minimi, aut exigui momenti *Idem Franc. Marc. in decis. 803. par. 2. & vide dec. meam Cur. Archiepisc. Neapoh. 90.* ubi pro re quæ valoris est quinque carolenorum non conceduntur litteræ monitoriales; Tertium est requisitum, quod cõtineant clausulam iustificatiuam, aliàs sunt inualidæ *Sayr. dec. 3. de censibus, & in decis. 3. de cler. excomm. ministr.* Quartũ est quod aduersarius non sit certus, alioquin via ordinaria esset experiendum *Rauden. in decis. 60.* ubi insuper concludit esse persistendum in dictis monitorialibus non ob-

paruisset successionem prætendens, secus si comparuisset possessor ipsius maioratus, *Idem Anna consil. 126. & de Franch. in decis. 695.* item in causa iactationis potest quis ante tempus agere, vt in remedio l. diffamati C. de ingenuis, & manumiss. & num in hoc iudicio causa sit remittenda; vide per *Cappc. in decis. 18. De Ponte in d. cision. 31. num. 4.* in quo remedio an requirantur plures monitiones, vide per *Affli. 7. in decis. 164. Cappc. in d. cision. 105. Mysing obseru. 86. censur. 3. Gamma in d. cision. Luffr. 102.*

COLLECT. 1421.

Super Pragmatica de assistentia.

AD ornatum huius Pragmaticæ noto animaduertienda esse quatuor. Primò, quod assistentia petita per filium vt hæredem matris pro dotibus, & antefato super bonis possessis per tertios possessores, an si etiã non tantum pro dote, quàm pro antefato præstanda sit, cum antefati prædicti mortuo viro, & super litem filio, vsum fructum ipsius tantum mulier lucratur, qui mortua matre consolidatur proprietari, ad vilitatem liberorum, non autem, vt hæredum, & fuit decisum esse præstandam assistentiam, quemadmodum peti potest, etiam super feudo obligato per feudatarium pro dotibus, si assensus fuerit præstitus post mortem debitoris, tempore quo feudum erat delatum hæredi, *Aona alleg. 66.* item præstari debet etiam si fuerit petita ab vxore vigore instrumenti dotalis, quod non erat reassumptum iuxta constitutionem Regni, & erant mortui Iudex, Notarius, & testes, *Minad.*

dec. 6. Item petita super feudo, quamuis procedat ex generali obligatione, tamen debet esse regulata, vt in subsidium concedatur super feudo, & ita multoties fuit præstata per S. Consil. super fructibus feudi tantum *Giorg. Allegat. 6.*

COLLECT. 1422.

Super Concil. Trident. sess. 25. c. 3. de reformat.

Disponit quomodo locorum Ordinarij se gerere debeant in concedendis litteris monitorialium; Tu autem dicas decisivè loquendo, & ad ornatum huius textus, quod vt earum cõcessio obtineatur quinque cõcurrere debent; Primum est quod nominatim nisi contra testes non concedantur ratione formæ nisi prætia diligentia de exequendo realiter, vel personaliter, quamuis sine canonica monitione non procedatur ad excommunicationem. *Franc. Marc. in dec. 853. & in decis. 851. par. 2. per text. in capit. constitutionem de sentent. excommunication. in 6.* Secundo requiritur quod res pro qua huiusmodi litteræ conceduntur, non sint minimi, aut exigui momenti *Idem Franc. Marc. in decis. 803. par. 2.* & vide *dec. meam Cur. Archiepisc. Neapolit. 90.* vbi pro re quæ valoris est quinque carolenorum non conceduntur litteræ monitoriales; Tertium est requisitum, quod cõtineant clausulam iustificatiuam, ab his sunt inualidæ *Sayr. dec. 3. de censibus, & in decis. 3. de cler. excomm. ministr.* Quartum est quod aduersarius non sit certus, alioquin via ordinaria esset experiendum *Rauden. in decis. 60.* vbi insuper concludit esse persistendum in dictis monitorialibus non ob-

stante certitudine postmodum superueniente, Quintum est requisitū, quod dentur hae litterae monitoriales in subsidium, id est deficiente alia probatione, ne etiam hoc modo contingat euacuari seculare forum, *Sayr dec. 4. de censibz. Hinc Balb. decis. 16.* tenuit quod cum excommunicatio debeat esse vltimum remedium, quamdiu habetur remedium ordinarium, non debemus vti remedio extraordinario, idcirco inualuit praxis, vt in praeceptis coram Iudicibus ecclesiasticis, inferatur clausula sub pœna excommunicationis in subsidium, quamobrem scribitur à *Forinsec. in collectan. decis. 90.* quod Illustrissim. Cardin. congregatio declarauit, quod si vnus ex duobus in solidum obligatus in forma Cameræ Apostolicæ carceratus esset, qui deinde competiret non soluendo, in subsidium contra alium procedi potest, simulque properando ad relaxationem censurarum, quibus esset innodatus impotens.

COLLECT. 1423.

Super cap. 1. de causa possessor. & proprietat.

Sententia lata absque citatione dicitur ipso iure nulla, hoc dicit. circa tamen citationem ad dicendum, & ad audiendam sententiam, quæ est de substantia, ita quod illa omiffa, sententia est nulla, adde *Afflic. in dec. 346.* vbi dicit quod si est facta citatio ad sententiam sine peremptorio non valet, imò si sententia Regia prout est sententia S. Concilij sit lata sine citatione nulla est, pro cuius tamen questionis dissolutione est recurrendum ad *Afflic. in decis.*

283. qui distinguit duas species nullitatis, alteram de iure naturali, prout est omiffio citationis ad dicendum, & nullitatē de iure civili, quæ est quando iudex omittit aliquem actum in quo pars non potest se defendere, animaduertas secundò quod quamuis præcesserit citatio ad dicendum, si tamen caret nomine & cognomine iudicis, sententia inde lata dicitur pariter nulla, vt pulchrè decidit *Guid. Pap. in decis. 451.*

COLLECT. 1424.

Super l. cum non facile ff. si cuius plus quàm per l. falsidium.

Scripsi nonnulla in presenti text. in materia iuratoriæ cautionis; Nunc addas ea quæ concurrere debent, vt ipsa præstari possit. Primum enim requiritur, quod persona obligata ad fideiubendum sit frugi, non autem suspecta de dissipatione, aliàs, vt tutius procedatur sequestro erit locus *Guid. Pap. in dec. 189. Myrsin. obs. 11. Cont. 2.* aliquid per de *Franch. in dec. 497. Surd. dec. 141. Goyll. obseru. 47.* Secundò requiritur, vt impotentia non sit causata ob malos mores, seu ob dolum petentis se admittere ad iuratoriæ cautionem ne ex improbitate sua quis commodum sentiat Ego in *decis. 309.* vbi allego *Bald. in Auth. cum locum Cod. de iudic. viduitat.* Tertiò requiritur iuramentum quod facta exacta diligentiā non possit inuenire fideiussorem. Additio ad *Guid. Pap. in cis. dec. 189.* Quartò quod nō admittatur cautio iuratoriæ quoties quis vult aliquid ab aliquo consequi, *Rat. Roman. in decis. 17. libro 1. diuers.* Hinc inferitur quod quamvis liquidatione non facta reus possit

fit vilitate executionem sententiae si caverit infra decem dies se soluturum omne id quod liquidabatur non tamen proderit sola causa iuratoria, ita in propriis terminis, *Capp. in decis. 57. Benin. in decis. 77. Gam. decis. 4. & facit consilium Ann. 43.* Quinto requiritur, quod non recipiatur in causa criminali, vel etiam civili magna seu graui, & ardua arbitrio Iudicis etiam si pro causa criminali infligeretur poena pecuniaria, ita *Gayl. obseru. 148. lib. 1.*

COLLECT. 1425.

Super l. fin. §. quod si ci. C. de ordin. cognit.

Dominus rei sequestratus ex eius fructibus est alendus, h. d. imò si litigator nihil proprii habet praeter rem sequestratam tunc non tantum alimenta, sed etiam litis sumptus consequi debet, & hoc ne cogatur litem deferere, *Magon. in decis. 98.* quod amplia etiam si iam lata esset sententia pro sequestrante *idem Magon. in decis. 115.* Amplia secundo conclusionem text. procedere etiam in bonis propter delictum sequestratis, nam si interim delinquens non habet ex quibus alimenta percipere valeat debet ex fructibus rei sequestratae alimentari *idem Magon. cit. decis. fin.* ubi latissime alimentorum materiam pertrahitur. Nunc limita tripliciter, & primo quando bona essent parui momenti *Ego in decis. 13.* Secundo quando constaret bona esse futura *Rubin. in decis. 200.* Tertio quando mercator cui sunt sequestratae merces, vel quispiam alius haberet aliunde, alioquin in subsidium reus de illis est alendus

pendente iudicio, *Idem in decis. 111. v. bi allegatur Athon. in hac l.*

Aminaduertas tamen ad huius text. ornatum quod in causa principali ante sententiam latam potest fieri fructuum descriptio, ut releuetur actor ab onere probandi fructuum quantitatem *Capp. Thib. in decis. 465.* quod quidem descriptionis remedium est subsidarium quando scilicet non potest fieri sequestrum *Polid. Rep. obseru. 163.* ita etiam quando suspecta esset educatio puellae, & discordant con sanguinei, vel dubitaret de impressione nuptiarum sit in subsidium collatio in monasterium, sed sequestratur penes honestam personam arbitrio Iudicis *Franc. Mar. 163. part. 2.*

COLLECT. 1426.

Ad Rubric. de hered. vel ass. vend.

Ad notandum huius Rubricae quæro de nonnullis vtilibus dubitationibus in materia cessionis de qua alibi scripsi. Primo quaeritur an cessio facta miserabilibus personis nulla interueniente simulatione operatur, ut eius vigore possit quis trahere fuit decusum quod sic de *Franc. in decis. 195.* Secundo quaeritur an cessio iurium sit facienda per heredem mulieris agentem contra tertios possessores, quia obrolit pecuniam solvere factis cessionib. iurium, ut agere possit, & vendicare alia bona mulieri obligata per virum, fuit decusum per Sacrum Consil. quod mulieris haeres cedat prout cedere possit non obstant dicta liberatione dicto tertio possessori facta, & soluat ut eidem haeredi summa deposita, *Afflic. in decis. 343. Faber. dec. 14. C. de except.*

Tertiò quæritur an cessionarius actionis agens contra tertios possessores debeat pro rata sibi diminueret debito quando repetitur etiam inter eos possessores, fuit decisum, quod sic, ut patet ex *Capp. in decis. 51.* & ex *Fabro. tit. d. c. 14.* Quartò quæritur an cessionarius ex causa lucrativa possit agere iure cello, non obstante Ritu Magnæ Curie Vicariæ, qui vult cessionem ex causa lucrativa non valere, fuit decisum, quod sic, quoniam ritus ille non obsequatur in Sacro Consil. Sed dispositio *l. per iuratos, & l. ab Anastasio C. manda.* quæ iura volunt, quod cessio ex causa lucrativa valet, & sic cessionarius Neapolitanus trahit Capuanum in Sacro Consil. *V. fil. in decis. 74.* & ad materiam cessionis vide aliam de *Franc. dec. 474.*

COLLECT. 1427.

In Clement. Gratia ubi omnes de rescriptis.

Est locus optimus in materia tacite renunciationis beneficii, quæ nil aliud est, nisi quæ ipso iure fieri intelligitur absque verborum expressione, quæ exemplificari poterit variis modis.

Primò in eo, qui in minoribus ordinibus constitutus contrahit matrimonium, nam iste tacite videtur renunciavisse beneficio, quod obtinet *Capua quens. in decis. 215 p. 2.* *Capp. l. Tibolosan decis. 159. Sayr. in decis. 3. de renunciatione. Card. Puter. in decis. 459. lib. 2.* & *Rot. in decis. 1. de sponsalibus*, omnes per *c. 1. de decimis coniugati.*

Secundò exemplificatur in eo, qui consequitur possessionem secundi beneficii incompatibilis, nam vide-

tur eo ipso renunciare primum *Mobed. in decis. 130 per text. in cap. de multa de prebendis, & dignitatibus.* imò videtur renunciare liti super alio incompatibili *Camar. in decis. 17.* & hæc procedunt quoties possessio fuit pacifica, aliàs secus, ut fuisse resolutum in *Rota in vna Florent. canonicius testatur Ferrall. in decis. 415. lib. 1. & in decis. 290. p. 2.*

Tertiò exemplificatur in eo qui effectus est miles secularis, nam videtur tacite renunciavisse beneficio, quod obtinet *Anton. Fab. in decis. 14. C. de iurisd. omnium iudicum.*

Quartò potest exemplificari in eo qui consensit, ut beneficium suum conferatur alteri: namque videtur tacite renunciare illud *Mobed. in d. c. 335.*

COLLECT. 1428.

Super cap. sollicitudinem, de appellationibus.

Si appellans ad superiorem comparet coram Iudice inferiori super concernentibus ipsam appellationem ipsi appellationi renunciare videtur: & ratio est secundum *Rubinum in decis. 91.* quia per posteriorem actum contrarium videtur recessum à priori; Hinc infero nonnulla praticabilia.

Primò quod tacite videtur renunciatum appellationi quoties appellans comparet coram Iudice à quo, & petit prorogationem, ut fuit resolutum in *Rota Romana in vna Lucana caritativi subsidij 27. Aprilis 1551. coram Accorambono, & facit decisio Ferrall. 290. p. 1.*

Secundò infero quod censetur etiam tacite renunciatum appellationi si causa

si causa non fuit intra decem dies commissa, *Verall. in decis. 31. & 32 p. 1.*

Tertio infero quod qui consensit, ut beneficium suum conferatur alteri, tacite videtur renunciare illud. *Rot. in decis. 3. de renunciis in nou. & Mohed. in decis. 335.*

Quarto infero, quod tacite censetur renunciare rei iudicatae patienti, ut post illam producantur iura, & dentur articuli, *Rot. divers. in decis. 39. & 114. part. 1. Mohed. in decis. 39.*

Quinto infero, quod tacite censetur quis renunciare decimis patienti, ut alius illas exigit, *Verall. in decis. 242. part. 2.*

Sexto infero, quod per hanc rationem actus subsequens non præsumitur factus ex errore *Castillo in decis. 34.*

Septimo infero, quod pandecta, quæ non est in usu, vel usum habet contrarium non est seruanda, *idem in decis. 66.*

Octauo infero, quod dominus directus recipiendo canonem censetur renunciare iuri dicendi de caducitate, *Monser. in decis. Aragon. 3.*

Limita suprapositam regulam in duobus casibus, & primo in priuilegio, *l. unica. C. quando imper.* quia non censetur nunquam renunciatum, nisi de eo fiat specifica mentio, *Castillo in decis. 19.*

Limita secundò in casu *decis. eiusdem 63.* ubi fuit dictum quod contractus regulariter est exequendus etiam dum pendet nullitas, aut ipsius rescissio, & sic per contrarium actum non inducitur renuntiatio.

COLLECT. 1419.

Ad Lapum in clem. sape, de verborum significat.

V Traque pars est citanda ad sententiam audiendam, nec sufficit alteram esse citatam, h. d. Non est citatio necessario facienda utrique parti, quando non fit ex mero iudicis officio, nam eo ipso quod una pars citat alteram à fortiori, & se ipsam citare censetur, *Put. decis. 517. lib. 2.* ubi etiam dicit quod appellans extrajudicialiter per ipsam appellationem se ipsum citat, clem. causam, quæ de electione, *B. l. am. decis. 749. Ach. l. d. Grass. decis. 4. de appell. a.* Sicut in simili committens causam ac obtinens decretum citationis contra aduersarium incontinenti se ipsum citat *Balb. decis. 190.* & quoad illum ex illo tempore dicitur ius pendere licet non quoad aduersarium donec citationis instrumentum fuerit illi intimatum, *Rot. in decis. 6. ut lite pendente in nou. Put. decis. 427. lib. 1. & 481. lib. 2. & idem in decis. 282. lib. 3. Castador. decis. 6. super regulis, aliquid per Rot. divers. decis. 1. part. 2.*

COLLECT. 1430.

Super argumento c. per tuas, de maior. & obediens.

Prouisus à Papa omnibus est preferendus propter ampliorem prerogatiuam conferentis. Hinc inferitur primò, quod Canonicus creatus à Papa, cæteris paribus est preferendus canonico facto ab inferiori, *Reb. decis. 16.* Inferitur secundò, quod prouisus Apostolicus preferatur prouiso ab Imperatore potestatem conferendi habente, *Bisignetti. decis. 15. de prabendis.* Inferitur etiam, quod præfertur prouiso ab Archiepiscopo, *Rot. decis. 16. de prabendis, in antiquioribus.* Inferitur quarto, quod

promissus à Legato, vel Nuntio est
preferendus promissus ab Ordinario,
*Ego in decis. 90. per tex. in cap. si à fide,
de prebendu. in sexto.* Inferitur quintò,
quod nomina eorum, qui dignitates
à Principe consecrati sunt, sunt prius
scribenda in albo Decurionum quam
eorum, qui tantum municipalibus
honoribus functi sunt; *Mede. decis. 12.
per text. in l. 2. ff. de albo scribendo.* Infer-
tur sextò, quod miles, vel doctor
creatus ab Imperatore est preferen-
dus militi Doctori creato per infe-
riorem *Thom. in decis. 19.*

COLLECT. 1431.

*Super l. Titia textores, §. mihi, ff. de
legatu primo.*

IN glossa huius text. habetur na-
tura dictionis, & propterea pro
ornamento debes animadvertere,
quod regulariter inducit coniun-
ctionem, seu copulationem cum eis-
dem qualitatibus, *Balt. decis. 91* & id-
eo si testator legaverit Titio fun-
dum sub conditione, si navis ex Asia
venierit, & domum, etiam legatum
Domus censetur relictum sub ea-
dem conditione, *Artaman. in decis.
3. de verborum significat.* sic etiam dixit
*Rot. Norim. Casare de Grassu decis. 3. de
rebus ecclesie non alienandis* quod Con-
siliarius Tridentin. sess. 23. cap. 18. vult non
beneficia, quod attenta illi di-
ctione, nec non, quæ resolvitur in
copulationem, & quod eandem solem-
nitatem requiratur in vitione beneficio-
rum seminatio faciendo, quæ requi-
ritur in destructione fructuum, ali-
quando dictio hæc ponitur amplia-
tive, puta quando clausula omni me-
liori modo apponitur super dicta di-
ctione, & veniunt etiam alij modi v-

tra expressos, focus verò si non op-
ponitur *Achill. de Grassu in decis. 1. de
verborum significatione, & in decis. 4. in
fin. de procuratorib. Petal. in decis. 124.
part. 1. & in d. decis. 60. part. 3. Crescen.
decis. 10. de dolo & contumacia. Casar de
Grassu decis. 1. de electione & plura in ma-
teria huius clausulæ, vide per decis.
Pet. us. 117.*

Aliquando etiam ista copulativa,
& dividit pro dimidia veluti si quis
instituit Titium, & filios Caij, filij
Caij habebunt dimidiam, ita *Cadem.
Pat. in d. decis. 189. lib. 2.* Hinc infero,
quod si relinquatur ius patronatus
Rectori ecclesiæ, & incolis pro me-
diate erit ius patronatus Rectoris,
& pro alia mediate Incolarum Cre-
scit *decis. 4. de iure patronat.* aliquid
per *Rot. duar. forum decis. 408. & 750.
part. 1.*

Sed quid si plures vocentur per
istam copulam, & v.g. si testator in-
stituatur fratrem, & eius filios, an isti
filij censentur vocari simul, & se-
miel, & eodem tempore cum patre
concurrere debeant, & in affirmati-
vum tenebantur *Osa. lib. decis. 81. Casar
de Grassu decis. 2. num. 3. & in decis. 4. de
testamentis.* contra opinionem Bartoli
in l. Gallus, §. quidam nelli, ff. de liberis
& postumis, licet in materia emphi-
teusis opinio Bartoli sit verior, & te-
nenda, ut optimè declaratur per
Cardinalem Pucum *in decis. 189. num.
1. lib. 2.*

COLLECT. 1432.

Super tra. de str. h. de iur. iurib.

AD hæc ad præfaturum tractatum,
quod deo. sus habetur tan-
quam si in humanis esse deberent, ut
fuit dictum in *Rot. Romanæ in vna
Romana*

Romana Casale Marciliani 19. *Iunij* 1587. *coram Seraphino*, vt patet in *eius* *decis.* 794. ad hunc tamen effectum paria sunt quem esse decoctum, vel in limine decoctionis, vt fuit dictum in *vna Romana de positi* 3. *Iulij* 1595. *coram eodem*. vt patet in *eius* *decis.* 1146. ex eo autem quod decoctus deficit in solutione non arguitur dolus, *idem Seraph.* in *decis.* 1475. Item cambia, & recambia contra decoctum non currunt, vt fuit dictum in *vna Romana pecuniaria* 13. *Maij* 1601. vt patet in *eiusdem* *decis.* 1434. Item testi, qui se refert ad libros decocti non creditur, prout nec etiam ipsis libris, *idem Seraph.* in *decis.* 206. Item partita non adnotata in libris solitis adnotari præsumitur non esse vera, sed fraudulenta, & suspecta, existente decoctione, *Balb.* in *decis.* 129. & *idem Seraph.* in *decis.* 206. *numj.* 6.

COLLECT. 1433.

Super l. dotem dedi. ff. de collat. bonor.

AVus tenetur dotare nepotem, hoc dicit, & ita decisiū refert *Balb.* in *decis.* 193. *Cod. de iur. dot.* Sed intellige tunc procedere conclusionem, & eo casu veram esse, quando scilicet pater non habet vnde dotet, vt fuit latè resolutum in *Rot. Roman.* in *vna Portuen. bonorum* 26. *Februarij* 1580. *coram Seraphin.* vt patet in *eius* *decis.* 447. & ratio est, quia ad officium paternum spectat dotare filias, iuxta *l. qui liberos. ff. de ritu nupt.* quam summopere commendat *Rubin.* *decis.* 6. immo si pater non habeat patrimonium, quia adhuc viuit auus, ex eius legitima dotari debet, vt pulchre per *Seraphin.* *decis.* 451. Hinc est,

quod dotans neptes, vel filias, censetur id animo paterno, & ex debito naturæ congruè facere, inspecta qualitate temporis dotationis, *idem* in *decis.* 166. Hinc est etiam secundò, quod præsumptio iuris est pro dote constituta per patrem, vt fuit dictum in *vna Arimin. castrorum* 2. *Maij* 1592. *coram eodem*, vt patet in *eius* *decis.* 976. Hinc fit tertio, quod dos ab auo relicta, nepoti imputatur in legitimam filij, *idem* in *decis.* 440. Hinc fit quarto, quod dos ab auo relicta nepoti, censetur relicta contemplatione filij, non autem neptis, nisi de contrario appareat, etiam per coniecturas *Koppin.* *decis.* 16. & *Seraphin. cit. decis. numj.* 1. & sequent. Obiter tamen ad hanc materiam animaduertas, quod dos succedit in loco legitimæ, & grauari non potest, sicut nec legitima nisi in instrumento dotis aperte fuerit data lex, quæ seruari debet, *Seraphin.* *decis.* 815. & quando filia teneatur cum fratribus conferre dotem, & quando non, vide per eundem *Seraphin.* in *decis.* 1392. Animaduertas secundò, quod pater non tenetur dotare sororem, quando frater æqualiter omnes instituit, & substituit, neque magis voluit in vno casu quàm alio relinquere, vt fuit latè resolutum in *Rota vna Roman. d. ussonie bonorum* 11. *Decembrij* 1570. *coram eodem Seraphin.* vt patet in *eius* *decis.* 110. & ratio est, quia lex præsumit patrem concedentem dotem filie reliquisse, vt fuit dictum in *vna Arimin. castrorum* 8. *Maij* 1591. *coram eodem*, vt patet in *eius* *decis.* 940. An valeat argumentum de alimentis ad dotem, ita vt quemadmodum auus teneatur dotare nepotem, ita etiam alimentare, vide per *Seraphinum* *decisione* 447.

COLLECT. 1434.

Ad Clarum, in §. donatio.

VLtra reportata in Collectan. legi si unquam, Cod. de reuocant. donat. & in l. Tutia. §. Imperator. ff. de legat. 2. Animaduertas hic, & fac conclusionem, ut facit ipse Clarus, scilicet donationem reuocari per superuenientiam liberorum, per text. in l. si unquam, Cod. de reuocand. donat. qui limitatur primo, ut eius dispositioni esset renunciatum, Balb. decis. 8. quam intelligas procedere quando præcesserit specialis, & indiuidua renunciatio, quia non sufficit generalis, quæ sit per illa verba, renunciatis omni legum auxilio, Seraphin. decis. 829. quod adeo procedit ut non sufficiat generalis renunciatio, quod etiam si iuramentum in ea esset interpositum adhuc non subsisteret, ut fuit latè resolutum in vna Albanen. donationis, 16. Octobris 1588. ut patet in eius decis. 837. Limita secundò dispositionem l. si unquam. non habere locum quando donatio fuit limitata ad tempus decellus sine filiis, idem in de. is. 829. sufficit sola superuenientia filiorum, ut per Balb. in decis. 6. Limita tertio, ubi in donatione fuit cogitatum de filiis, & specialiter prouisum, quia tunc non habet locum dispositio d. l. si unquam, ut fuit latè resolutum in Rot. Roma. in vna Albanen. donationis, 20. Iunii 1588. coram eodem Seraphino, ut patet in eius decis. 826. Limita quarto, præfatam legis dispositionem minimè locum sibi obtinere ante declarationem donantis, quia dicitur in fauorem patris inducta, & ideo ut optetur requiritur, vel tacita, vel expressa

ipsum declaratio, idem in eisd. decis. 829.

COLLECT. 1435.

S. per cap. causam que de testib.

ACta facta coram vno Iudice non probant coram alio, hoc dicit, intellige inter diuersas personas, Balb. in decis. 21. quemadmodum acta non nocent ei, qui nunquam fuit citatus ad causam factam per proclama, quod contra interesset putantes de stylo Rot. fieri solet, ut fuit latè dictum in vna Calaguritan. panis, 10. Nouembrii 1597. coram Seraph. ut patet in eius decis. 1341. quemadmodum etiam acta facta in alio iudicio inter easdem personas non probant, nisi producantur Seraphin. decis. 371. sicut in simili acta reproducta parte non legitime citata non annullant processum, quando non constat, quod fuerint transportata, vel quando sumus in diuersa causa coram eodem, aliis secus, ut fuit dictum in vna Tol. an. primitiarum, 27. Februarii 1581. coram Seraphino, ut patet in eius decis. 502. Item productio actorum facta coram vno arbitro tantum est nulla, nisi fiat coram omnibus, potest tamen talis actus productionis conualidari, si pariter fiat coram aliis parte præsentem, secus si fiat parte abiente, & non citata, Seraphin. decis. 697. Item acta facta repente appellacione, vel termino ad appellandum, sunt nulla, & arretrata, Seraphin. decis. 530. quemadmodum etiam sunt nulla acta facta cum procuratore fiscali quoad probandum in iudicio civili, Farina. in decisione 19. ut fuit latè dictum in vna Bononien. de Brudiculis, 21. Nouembrii 1578. coram Seraphino, ut patet in eius decis.

decis. 377. Obiter tamen pro huius materię praxi animaduertas primò, quod acta dicuntur illarũ scripturarũ, quarum copia parti data fuit non autem reliquis procellus *idem in decis.* 372. Secundò quod ubi acta fuerunt amissa non potest constare de notoria iniustitia, *idem in decis.* 344. & ad probandum actorum deperditionem non defertur iuramentum *Minnad. decis.* 4. *Capyc. decis.* 40. & fuit in *Rot. resolutum in vna Perisina executionis* 26. *lanuarij* 1582. *coram Seraphino*, vt patet in *eius decis.* 554. Tertiò quod quando acta non fuerint transportata propter impedimentum à parte præstium procedi potest, prout in prima, vt fuit dictum in *vna Afloragensi. Prioratus* 18. *Decembrij* 1596. *coram eodem*, vt in *eius decis.* 1305.

COLLECT. 1436.

Super materia Annata.

AD materiam annatæ. Nota quod annata; quæ ex beneficiis vacantibus venit soluenda non soluitur pro vnico, cum in eis impossibile sit dare vacationem, vt fuit late resolutum in *Rot. Roman. in vna Brugen. quindenniorum* 1541. *coram Seraphino*, vt patet in *eius decis.* 1410.

COLLECT. 1437.

Super Ausbens. res qua, C. commun. de legas.

VLtra quæ in præsentī text. reportauimus in prima parte collectaneorum, Addas nunc, & constituas conclusionem cum infra scriptis nouis ampliationibus, & limitationibus, sit conclusio quod bona subiecta fideicommissò alienari pos-

sunt pro dote. Amplia primò, procedere, tam in dotis restitutione, quam in ipsius constitutione etiam, quod dotis obligatio sit posterior fideicommissò *Seraphin. in decis.* 679. Amplia secundò procedere etiam in nepotibus conceptis post obitum aui, *idem in decis.* 461. Amplia tertiò etiam pro dotibus filiabus constituendis, *idem in decis.* 1344. Limita nunc, & primò, vt præfata dispositio cesset, quando tam per viam contractus, quam per viam vltimæ voluntatis bona fideicommissò subiecta prohibita fuerint alienari pro dotandis feminis, quod fieri potest *Seraphin. decis.* 447. Limita secundò, quando adessent alia bona libera, ex quibus posset filia dotari, quia remedium d. Authent. est subsidiarium, *idem in decis.* 1388. Limita tertiò, ubi adesset enixa mens paciscentium volentium, quod bona conferrentur in familia, nam si dotes ex fructibus haberi possunt ad distractionem corporum pacto subiectorum deueniri non potest, vt fuit dictum in *vna Portuen. de Columna* 30. *Maij* 1580. *coram Seraphino*; vt in *eius decis.* 465. Limita quarto, in fructibus dotis, qui non gaudent priuilegio, quo gaudet dos, vt bona subiecta fideicommissò alienari possint pro illorum satisfactione, *idem Seraphin. in decis.* 481.

COLLECT. 1438.

Super cap. 1. de vsurh.

VSura non committitur nisi in contractu mutui, h. d. & propterea si aliquod lucrum ex aliquo contractu fiat siue sit contractus iustus, siue iniustus nõ dicitur contractus vsurarius, sed ex capite iniusti-

tix, quod actum est venit rescindendum, *Anton. Fab. in decis. 33. C. de usuris*, & fuit latè deductum per *Rot. in vna Roman. Montium, 14. Decembrii 1576. coram fœlicis record. Clementi. Pas. P. 111. tunc Auditors*. Infertur secundò, quod usura in locatione non potest dari nisi dominium rei in conductorem transferatur *Barbui decis. 125. & fuit tentum per Rot. in vna Romana praeiussa usura, 12. Martij 1603. coram illustrissimo Mellino*. Infertur tertio, siue contractus mutui sit verus, siue palliatus, licet in dubio palliatio, siue simulatio non præsumentur *Rot. in d. cis. 1. de donationib. in nou. & fuit sæpius aliàs conclusum per Rot. & præsertim in vna Romana donationu, 27. Aprilis 1592. coram Penia*, quam nota ad ornatum text. l. quamvis, *C. de pignoratitia actione*. palliatio autem de contractu mutui ad contractum locationis quomodo fiat, vide per eandem *Rot. in decis. Pallott. 155. & quod non cadat usura nisi in contractu mutui veri, vel palliati, vide per Seraphin. decis. 599. & quod contractus in dubio non præsumentur usurarius, vide pulchram decis. eiusdem 626. pactum verò per quod restitutio pecuniarum consetur in arbitrium emptoris est usurarium, & reddit census ipso iure nullum, & est contra substantiam census, idem *Seraph. in decis. 1006. quoniam* admodum etiam pactum appositum in censu, quod perierat res super qua imponitur intelligatur impositum super aliis rebus extrantibus est usurarium, ut fuit latè dictum in *vna Calaguriana censu, 28. Ianuarij 1602. coram Seraphin.* ut patet in eius decision. 1418. de pœna autem usurariorum vide per Laurentium *Rot. Anunion. in decis. 48.**

Non levis tamen est quæstio in

præsenti materia usurarum, quomodo scilicet intelligatur illa propositio, qui prior est in sorte est etiam prior in usuris? Respondetur quod procedit quando usurae sunt promissæ ab eo, qui ad sortem tenetur, & qui potest rem tam pro usuris, quam pro sorte hypothecare, ut fuit latè dictum in *Rot. Roman. in vna Portuchi de Column. 14. Novembrii 1580. coram Seraphino*, ut patet in eius decis. 481. quam nota ad intellectum text. in l. *Lacum, ff. qui potior in pignor.*

COLLECT. 1439.

Super c:imperialem, §. præterea.

Feuda dividi non possunt, h. d. intellige tamen quoad dominium, & ipsum corpus feudi, non autem quoad administrationem, & usum iurisdictionis ceterasque commoditates, ita *Hartman. in decis. 90. de iurisdic.*

Sed in hac materia quæstio nascitur ardua, & perdifficilis num scilicet possit Dominus alicuius Baronie cui annexa sunt nonnulla casalia constituerè capitaneum in vno prædictorum casalium, ita quod vnus capitaneus esset, & iusticiam administraret in terra Baronie, & aliter in prædicto casali, & de Ponte in decis. 6. refert fuisse decisum in S. C. in vna tantum Aula non licuisse, nec licere Baroni prædictum Capitaneum constituere præsupponendo ex hoc induci divisionem iurisdictionis prædictæ Baronie, & consequenter requiri assensum, quem nec Princeps poterat dare stante pragmat. novem capitum per quam prohibetur Princeps præstare assensum vbiunque inducitur feudi divisio, contrariam tamen

tamen sententiam fuisse suo tempore amplexam per eundem sacrum Consilium iussu de Franch. in decis. 166. vbi fuit dictum licuisse Principi Bisi-niano Domino Comitatus Tricarici sub quo comitatu aderat casale cras-fani creare capitaneum in d. casali, & hac decis. 190. vsus fui in Consilio quod praes-tui pro Io. Baptista Fontanarosa equite Clarissimo.

COLLECT. 1440.

Super l. si creditor, § fin ff. de distract. pignor.

Quando conductor habet hypotheecam pro obseruatione contractus tunc successsor singularis tenetur stare colono, hoc dicit, & ita fuit decisum in vna Romana retractum 8. Iunii 1588. coram Illustrissimo Mantica, & in alia Romana domus, 5. Nouembris 1597. coram Illustrissimo Pamphilio, & facit decis. Ienna Marilian. 23.

Quaestio tamen est multum controuersa vtrum in hoc casu requiratur specialis, vel sufficiat generalis, & sufficere generalem tenuit Rota in vna Romana afflictum coram Ludouisio.

COLLECT. 1441.

Super cap. cognouimus 12. q. 2.

Dubitari aliquando solet an priuilegium exemptionis extendatur ad bona acquirenda post concessionem, & est resoluendum affirmatiue maxime si adessent verba generalia, & geminata, vt fuit resolutum per Rotam Romanam in vna Cartaginen. decimarum, 10. Decembris 1578. coram Bubalo, & ratio est quia ex vni-

uersalitate, & geminatione verborum colligitur coniectura voluntatis disponentis, vt fuit dictum in vna Spoletana legati, 20. Februarij 1585. coram felicis recordationis Clement. Papa VIII. tunc Auditor. verba enim vniuersalia, & geminata comprehendunt maiora expressis, & digniora vt per Crescent. in decis. 32. imò etiam si concessio non contineret geminationem adhuc priuilegium exemptionis extenderetur ad bona acquirenda ex decis. Guid. Pap. 489. vbi voluit priuileg. exemptionis pedaggi à Principe concessum censeri concessum etiam quoad villas, postea quæsitas, pro qua etiam opinione accedat decis. Cachet. 150. vbi immunitas simpliciter concessa extenditur etiam ad bona futura.

Aduertendum est tamen, quod si huiusmodi priuilegium pendente lite fuerit impetratum non suffragatur, nec liti præiudicat nisi de ea fiat mentio, Valas. in decis. 11. quæ conclusio procedit non modo in priuilegio ad supplicationem partis; sed etiam in priuilegio motu proprio, Balb. in decis. 6. Limita nisi lis esset turbida, de qua non esset facienda mentio in motu proprio, ita fuit resolutum per Rotam Romanam in vna Cesaraugustana exemptionis, 27. Martij 1585. coram Camencio.

COLLECT. 1442.

Super cap. si à sede, de prebendis, in sexto.

Vbi de prioritate beneficij pluribus collati non constat, potior erit conditio possidentis, & si neuter possideat prouisus à Papa, vel eius legato propter conferentis am-

pliozem prærogatiuam erit alteri præferendus, h. d. ex quo text. colliges magnum effectum possessionis, ut propter illam possidentis prouisio præsumatur anterior, *Capit. sequens. in decis. 47. part. 2. & in decis. 236. part. 3* & dicit *Rota in decis. 10. de præbend. in antiquior.* quod per hunc text. videtur probari, quod sola possessio dat titulum in beneficialibus, & eo ipso, quod constat de possessione beneficij præsumitur titulus, cum sine illo possideri non possint, *Rota in decis. 423. & in decis. 95. & in decis. 802. part. 1.* & alios plures effectus possessionis vide per *Frescent. in decis. 5. de iure patronatus. Cardin. Put. in decisione 330. lib. 1.* & aliquid in *decis. 445 lib. 2. A. Hill. de Grass. in decisione 17. de probationibus.*

Sed quæro primo si constat de certa hora vnius prouisionis, & de possessione alterius quis sit præferendus, an habens possessionem sine hora, an verò habens prouisionem cum hora certa, & sine possessione, & videtur, quod habens prouisionem cum certa hora esset præferendus, & ratio est, quia habens certam horam præfertur cuicumque carenti hora, *Cassad. in decis. 10. de præbend. & aliquid in decis. 4. super Regulu.* & quod anterioritas consideratur etiam per horam, facit punctualis *decis. Affl. 387.* & optime, ac copiose per *Mat. in decis. Pisan. 75.*

Contrariam tamen sententiam tenuit *Rota*, teste *Cardin. Puteo in decis. 321. lib. 2.* ratio est, quia appositio horæ facit præsumptionem, sed non concludit necessario, cum potuerit esse prioralis prouisio sine hora, *Cassad. in decis. 20.* eadem etiam ratione si cum æquali collatione concurrat probatio possessionis vtriusque ca-

pæ sub eodem die est præferendus habens possessionem cum hora certa, *Harina in decis. 11. de appellat.* & ratio est, quia tunc concurrunt duo vincula ex parte vnius, scilicet hora & possessionis, quæ fortiora sunt, vno scilicet possessionis, ut in terminis fuisse decisum per *Rotam scribit M. bedan. in decis. 12. de restitutione spoliatorum.* ista etiam prærogatiua possessionis est potentior clausula gratificationis contenta possidentis sub eadem data, *Put. in decis. 299* & censuit *Rota in vna Hispan. beneficij 2. Maij 1603. coram 1. sso.*

Quæro secundo si possessio non sit capta eadem die prouisionis facta, sed postea an tunc talis possessio habeat dictam prærogatiuam, ut ratione possessionis prouisio præsumatur anterior, concludere quod sic cum *Put. in decis. 125 lib. 1.*

Ratio verò cur ad ita iudicandum mota fuit *Rota* est, quia text. noster loquitur indistinctè, & aliàs esset magna restrictio eius, & quia nunquam posset ille text. verificari in prouisione Apostolica facta de beneficio vacante extra Curiam, cum impossibile sit eodem die capere possessionem, *Cassad. in decis. 15. M. bedan. in decis. 8. de præbend. Sarn. in decis. 32.* & nouissime fuit resolutum in *vna Hispan. beneficij 2. Maij 1603. coram 1. sso.*

COLLECT. 1443.

Super l. penult. ff. de legitimis tutoribus.

Tutela datius est remedium subsidarium, hoc dicit, & hoc verum est, vel ex eo, quod ad eam non devenitur nisi deficiente tutore testamentari-

amentario, vel legitimo, quem lex decernit ipso iure, *Anton. Fab. in decis. 1. Cod. de legitimis tutorib.* vel ex eo, quod si testamentarius, & legitimus non sit idoneus, nec capax pro eo est, ac si non foret relictus, vel vocatus *Franc. Marc. in decis. 251. part. 1.* per text. in §. 1. de *Attiliano tutore inlit.* hinc est, quod pupillo datur curator in subsidium, vel tutor temporarius ad supplendum defectum alterius, veluti quando tutor abest, vel appellavit in casibus permisis, *Rot. Agenin. in decis. 141.* & facit pulchra *decis. de Franch. 218.* idem sane dicendum esset, quando extarent consanguinei de provincia omnino extranea, quoniam adhuc ad dativam tutelam recurritur, & illi postponuntur tutoribus dativis, qui dativi debent esse de eadem iurisdictione dantis, qua est pupillus, *Barb. in decis. 16.* Limita nisi tales tutores vellent se submittere ad tale onus, *Franc. Marc. in decis. 251. part. 1.* sic præterea in locum tutoris suspecti causa pendente datur curator, qui inretim administret, exigat, & alia peragat opportunè, donec causa suspicionis allegatæ finiatur, *Hartman. in decis. 6. de tutela*, & ratio est, quia pendentia litis super suspicionem tutoris impedit administrationem tutelæ etiam ipso iure, sed tutius est quod prohibito administrationis fiat ad instantiam necessarium pupilli, vel etiam ex officio per Judicem, *Afflict. in decis. 317.* aliquid per *Vinium in decis. 40. lib. 1.*

Additur prædictis, quod in casu transitus Matris, vel Auiæ, ad secunda vora sit aliquando locus tutelæ dativæ, interdum legitimæ, illi quando mater suscepta tutela transiit ad secundas nuptas, huic quando mater nunquam suscepit tutelam, vel

recusavit, *Surdus optime & copiose in decis. 106. per totam.*

COLLECT. 1444.

Super cap. si duo, de procuratorib. in sexto.

Pures procuratores simpliciter dati vnus sine alio nihil potest, secus si darentur insolidum, h. d. & ratio est secundum *Fabrum in decis. 1. C. de procurat.* quia hoc importat illa clausula insolidum, id est, quod quisque habeat solidam potestatem, idem est dicendum quando adesset clausula similis clausulæ insolidum, puta illa verba promittens habere ratum, quicquid ab eis, vel ab aliquo eorum gestum fuerit, *Puteus in decis. 98. lib. 3. & Rot. 30. Ianuarij, & 8 Februarij 1548. coram Puteo*, cuius decis. sit mentio per *Achill. de Grass. in decis. 1. de procurat.* idem si dictum fuisset, & quemlibet eorum, ista enim dictio quemlibet est distributiva, quæ actum vnicuique insolidum tribuit, *Bisignetti. in decis. 7. de procurat.* Limita nunc text. nostrum, & primo, vt non procedat in procuratoribus habentibus mandatum ad faciendum aliquid certum & determinatum, tunc enim vnus ex pluribus potest solus exequi, & quod ipse fecit valebit, ac si omnes consensissent, *de Franch. in decis. 621. num. 34.* Amplia text. procedere etiam si procuratores fuerint constituti cum libera administratione, *Puteus in decis. 71. lib. 1. Jo. Paul. in decis. 104.* Limita de stylo mercantili, quia mandatum factum plurib. intelligitur insolidum, non autem coniunctum, ita colligitur ex *decis. Cardin. Putei 19. lib. 1.*

Illud tamen non est prætermittendum quod quando mandatum

est Rogatum in Curia Romana nunquam datur sine clausula, in solidum, ut fuit dictum in vna *testamento*, 4. Decembris 1606. coram Ludovico.

COLLECT. 1445.

Super l. cum lex, ubi Bart. num. 4. & seq. de fideiuss.

Questio iuris est frequens, & vtilis, nunquid contractu existente nullo fideiussor remaneat obligatus, & dicendum est, quod regulariter obligatus non remanet, quia quando contractus est nullus, nulla etiam est obligatio fideiussionis illi accessoria, *Arraman. in decis. 5. de fideiussoribus*. Limita primo, quando contractus à principio non est omnino nullus, sed validus, quia tunc obligatio fideiussoris remanet, licet contractus ex post facto annulletur, ut fuit resolutum in vna Romana de Alexio primo Iunii 1587. coram Illustrissimo Seraphino; Limita secundo, quando obligatio fuit facta à fideiussore tanquam principali, ita ut stet de per se separata ab obligatione contractus, pro quo fideiussio fuit interposita, quia cum non consideretur uti accessoria sustinetur, etiam nullo existente contractu principali, *Rubin. in decis. 291.* & censuit pluries Rota Romana, & signanter in vna Romana censu, 8. Aprilis 1593. & iterum in alia Romana 7. Iunii 1599. coram Orano, & facit *decis. 2. Mohedan. in tit. d. fideiussoribus.* & Limita tertio, quando fideiussor se obligavit cum clausula omni rati ori modo, & cum iuramento, quia talis obligatio æquipollet obligationi illi uti principalis Ego in *decis. 96. & Mohedan. citat. decis. 2.* Limita

quarto, quando non militat tanta ratio in accessoria obligatione quantà in principali, tunc enim sublatò contractu principali clausulæ accessorie non tolluntur, ut fuit resolutum in vna Romana Saluiani interdicti primo Iunii 1597. coram Illustrissimo Seraphino.

COLLECT. 1446.

Super l. i. C. de consulib. lib. 12.

In materia præcedentiæ duplex ordo consideratur, scilicet prioritas temporis, & maioritas dignitatis qui posterior ordo præfertur primo, h. d. Ex quo infero primo, quod constitutus in maiori dignitate etiam, quod fuerit tempore posterior, primo præfertur *Balb. in decis. 33.* & facit text. in cap. statuumus, de maiestate & obedientia. Infero secundo, quod Magnus Admiratus præfertur Magno Cancellario, & propterea in puncto præcedentiæ vertente in collaterali Consilio inter Principem Conchæ, & D. Cæsarem de Auolos ambo habentes vnum ex septem officiis Regni fuit prælatum Princeps licet esset posterior in tempore, ita in propriis terminis de Ponce in *decis. 8.* Infero tertio, quod ob eandem rationem, scilicet maioritatis dignitatis Vicarius episcopi omnes præter episcopum præcedere debet, *Sayr. in decis. 3. de officio Vicarij.* & Rota in *decis. 1. de officio iudicis, in nouis.* Amplia hoc procedere, tam absente, quam præsentem episcopo; Amplia secundo, ut locum habeat in omnibus congregationibus, sessionibus, & processionibus, *Rot. diuer. decis. 277.* hinc est quod in synodo diocesana Vicarius sedere debet ante dignitates, & canonicos

cor, vt tenuit *Rota Romana in vna Placentina Sedis coram Illustrissimo Seraphino*; Limita hoc in Vicario Canonico à capitulo sede vacante constituto, quia sedere debet in loco sicut ceteri canonici, *Sayr. in decisioe 3. de officio Vica. ij.* Infero quarto, quod Praeses Sacri Consilij ratione Maioritaris dignitatis praefertur Locumtenenti Regiae Camerae, licet esset tempore anterior, *de Ponte*, qui refert decisionem; collateralis *conf. in decis. 8. num. 15.* Infero quinto, quod cum ecclesia collegiata sit dignior parochiali *Rota Avenionensis in decis. 12.* propterea Prior praefatae ecclesiae debet praeferi Parocho, vt fuisse datum in *Rota Romana* testatur *Seraphin. in decis. 1445.* num autem praecedat canonicos ecclesiae cathedralis, vide *Sayr. in decis. 4. de maiortate & obedientia.* Infero sexto, quod cum Abbas qui est privilegiatus, vt *Mirra*, & Bachelo ac aliis episcopi insignibus uti possit sit dignior canonicis, propterea praefertur illis singulariter non attente capitulariter, *idem in decis. 1. cit. sit.* Infero septimo, quod habens maiorem dignitatem praeferi debet *Seraphin. in decis. 1225.* Infero octavo, quod Titulari Regni praefertur Regentibus Regiam Cancellariam *de Ponte cit. decis. 8.* & facit consilium *Lamarij 88.* Titulari autem effecti à Summo Pontifice quem locum habere debent, vide *eundem in consilio 62.*

Animaduertendum est tamen, quod in materia praecedentiae duo sunt praesertim quae summopere attendi debent.

Primo est consuetudo *Rubin in decis. 91.* & facit doctrina *Baldi* communitur recepta in cap. cum olim de consuetudine. Hinc infero, quod

praecedentia in processibus secundum consuetudinem seruari debet, vt fuit resolutum in *Rota Romana in vna Burgen. praeminientiarum 19. April. 1570. coram Seraphino*, vt patet in eius decis. 402. quam decis. non ad ornatum *Consil. Trident. sess. 15. cap. 15. de regularibus*, quod amplia primo procedere etiam si praefata consuetudo repugnaret iuri communi *Seraphin. in decis. 335.* Amplia secundo, vt ab ea ex quacumque causa non sit recedendum, *idem in decis. 716. & 964.* Amplia tertio in casu *dict. decis. eiusdem 964.* vbi fuit dictum quod ubi viget consuetudo quod minus dignus praecedat ea est seruanda. Limita quando essemus inter canonicos, & ipsorum praebendae essent distinctae, nam tunc non attenditur consuetudo in praecedentia *Gratian. decis. March. 16.* & ita censuit sacra congregatio Rituum, cuius tenor talis est cum secundum cuiusque dignitatem quilibet in sede sit honorandus, & qui prior est in ordine in loco etiam praemitti debeat declarauit sacrorum Rituum congregatio canonicos, qui in ordine presbyterali constituti canonicatum presbyteralem obtinuerint in choro, capitulo, processibus, & sessionibus, praecedere debere canonicos in diaconatu, vel subdiaconatu constitutos canonicos diaconales, aut subdiaconales obtinentes etiam si postea fuerint in ecclesia admissi, & recepti non obstante consuetudine ecclesiae quae tanquam abusua, atque improbata non debet admitti. Limita secundo quando consuetudo, seu possessio praecedentiae esset turbatiua, & violentia, quia tunc est vitiosa, & nihil suffragatur, pulchre, & omnino videndus, *Seraph. in decis. 964.*

Alterum verò, quod attendi debet est vltimus actus, pulchrè *Anna in allegat. 131. per text. in cap. cum ecclesia Surrina de causa possessionis, & proprietatis. ex quo infero ad pulchram decis. de Ponte 18. vbi fuit dictum quod cum electus popularis fuisset in quasi possessione asportandi hastam palij in processione simul cum alijs nobilibus, propterea fuit decisum esse manutenendum in possessione quoad asportationem faciendam in processione assumptionis D. Thome de Aquino, in vnum ex parsonis Ciuitatis Neapolit. & scribit Franc. Marc. in decis. 808. part. 1. quod in materia præcedentiæ secundum quasi possessionem est iudicandum, & quando platea popularis habeat ius asportandi hastam in festiuitate Corporis Christi, vide pulchram *decis. de Franch. 253.**

Et duobus Regijs Consiliariis eadem die creatis, quis præcedere debeat dic, quod ille in quo concurrunt qualitas meritorum paternorum, item impressiois librorum, item anterioritatis nominationis, pulchrè *Anna in consil. 137. & Rubin in decis. 2. & ad materiam vide eundem in consil. 42.*

COLLECT. 1447.

Super l. Lucius, §. fin. ff. ad Trebellianum.

Remedium rescissorium ratione læsionis enormissimæ locum obtinet etiam in transactione, hoc dicit, & hoc procedit nedum respectu valoris rei, sed etiam respectu dubij litis eventus, qui simul articulat, & probari debet, ita *Rota Romana in decis. 102. & in decis. 732. part. 1.*

Myrsing censur. 6. obseru. 91. Gayl. lib. 2. obseru. 70. licet contrariam sententiam scribat *Afflict. in decis. 220* quam intelligas quando læsio esset modica, quia tunc procedit opinio negatiua, quod scilicet in transactione locum non habeat remedium rescissorium, vt voluit *Cerdus. Putem in decis. 230. lib. 1.* verum tamen adhaerendo primæ opinioni illam amplia procedere etiam si pro obseruantia transactionis esset interpositum iuramentum, quia ob tenta absolutione poterit rescindi transactio ob enormissimam læsionem *Thessaur. in decis. 165. Osash. in decis. 41.* aliquid etiam per *Valasc. in decis. 18. num. 7. de Fran. hinc duas opiniones referens in decis. 159. hinc scribit Macerat. lib. 2. obseru. 59. dec. 24.* quod non obstante iuramento, aut renunciatione amplissimis, & prægnantissimis verbis concepta expugnatur transactio ob immoderatam læsionem, cuius decisio ratio est, quia ex immoderata læsione arguitur dolus *Peguer. in decis. 167.* Limita quando dampnum aliunde prouenire possit, quia tunc non datur enormissima læsio, *Caput aquens. in decisione 172. part. 3. ad materiam vide Grammat. in decisione 66. & Annam in sing. 553.*

COLLECT. 1448.

Super l. Vicia, cum gloss ff. de iure dotium.

Singulare est dictum huius gloss. quod in bonis dotalibus contra virum potest in subsidium executio fieri quando non potest aliter creditori consuli, tamen non ita simpliciter est intelligendum, sed cum hac distinctione, quod aut agitur de debito

bito contracto ante matrimonium, & tunc si est cum hypotheca bona dotalia transeunt cum sua causa, & onere, *Capyc. in decis. 118.* si vero orta fuisset tunc personalis, tunc in subsidium agitur contra maritum, ut possessorem bonorum dotalium *Babus in decis. 21.* postquam vxor non posset molestari in persona, sed maritus posset se eximere altero ex duobus modis in primis, quod patitur ficti executionem in proprietate bonorum dotalium, quo usufructu debito marito, vel cautionem saltem iuratoriæ sinat exigere per creditorem de sanando æte alienando soluto matrimonio, *Thomling. in decis. 109.* addunt alij remedium vendendarum actionis de dote, & de pretio satisfieri creditoribus, *Guid. Pap. in decis. 447.* aut agitur de debito facto per vxorem consistente matrimonio post dotis constitutionem, & tunc in preiudicium iuris quæritur Marito non possunt creditores se conuertere ad bona dotalia, *Guid. Pap. cit. decis. 447.* aut tãdem tractatur de debito communi viti scilicet, & vxoris quo casu in dotali fundo executio denegatur licet in fructibus fundi concedatur, ut pulchre reperitur decisum per *Gammam in decis. Lusitan. 100.* & facit l. vbi adhuc, *Cod. de iur. dot.* an autem ex viti delicto feudum domus possit à domino vendicari, vide de *Pons in decis. 19.* & ad materiam huius glossæ vide *Cassellam in decis. 97.* & *Harriman. in decis. 5.* de execut. re. iudicata.

COLLECT. 1449.

Super pragmat. 1. de censib.

Aperta est iuris conclusio quod contractus censuales potest re-

scindi ob alienationem corporis suppositi in constitutione ipsius census, & ita in censibus in genere pluries fuit resolutum per *Rom. Romanos* etiam quando venditor promisit renouare fideiussores intra certum tempus, & promissa non adimpleuit *Farrinac. in decis. 827.* fuit dictum etiam non esse à iure prohibitum adiicere pactum in constitutione census contractum esse rescindendum ob inobseruantiam pactorum, *Mastr. in decis. 95.* vti dicunt in contractu emphiteutico, *Crescent. in decis. fin. de locatione,* & ratio rationis poterit esse, quia census currit vsque ad sortem principalem etiam quod sort fuerit sequestrata: à tertio in manibus debentis soluere, *Verall. in decis. 103. p. 1.* an autem impositio census sapiat alienationem, vide quod sic per *Caputaq. in decis. 17. part. 1.*

COLLECT. 1450.

Super cap. peruenit, in fin. 11 q. 1.

IN dubio non præsumitur quod Papa velit præuenire in mensibus ordinariis, hoc dicit, & ita tenuit etiam *Rota in decis. 70. de præbendis, in antiquis,* aliquid per *Cassador. in decis. 34.* super regulis, & per *Achill. de Grass. in decis. 1. de præbendis, & in decis. 6. de privilegiis* nam vacaturum in mensibus ordinariis providere non intendit *Pareus in decisione 51. lib. 2. & in decisione 21. lib. 3. Rota in decisione 70. part. 3.* & aliquid in *decisione 9. part. 2.* Hinc est quod gratiæ expectatinarum ad beneficia vacatura non capiunt beneficia, quæ in mensibus ordinariis vacabunt, sed solum vacantia in mensibus reservatis, *Rota divers. 12 decis. 127. lib. 3. Pat. in decis. 92.*

lib. 1. & in decis. 53. lib. 2. & in decis. 48. lib. 3. Casar de Grass. in dec. 15. de prabendis, & idem est dicendum de mensibus alternatiuis ordiatio concessis ratione alternatiue acceptæ, *Mohed. in decis. 29. de prabendis*, quod etiam procedit quando Sedes Episcopalis vacat, quia tunc expectantes acceptare non possunt in quatuor mensibus concessis ordinario, *Mohedan. in decis. 29. de prabendis*. limita nisi Papa huic Regule de mensibus detogauerit, vel aliàs constiterit velle quod menses etiam ordinarios expectatiue caperent, *Pur. d. decis. 48. lib. 3. Cas. ad. decis. 15. de prabendis*. & quamuis expectatiua loquatur de mensibus ordinariis non caperet menses ordinarios vigore alternatiue sibi concessæ nisi adiciatur verbum vniuersale, quomodolibet, *Puteum in decis. 215. & in decis. 222. lib. 1.* sicut, & nulla detogatio censetur comprehendere alternatiuam nisi de illa fiat mentio expressa, *Pur. in decis. 222. lib. 1.*

Imò Regula reseruatoria mēsum fuit introducta, vt expectatiue suum haberent effectum in mensibus reseruariis saluis existentibus ad episcoporum dispositionem quatuor mensibus ordinariis, *Ro. a in decis. 127. lib. 1. & in decis. 63. & in decis. 172. lib. 2. & in decis. 558. lib. 3. Putem in decis. 334. lib. 3.* ita vt tunc cessantibus expectatiuis similiter cessaret dictæ Regulæ reseruatio, *Achill. de Grass. decis. 1. super Regula reseruatoria aliquid per Putem in decis. 492. lib. 2. & in decis. 33. lib. 2.* ided dicit *Rota in decis. 547. lib. 3.* quod expectatiue succedebant loco Regulæ octo mensium in casu illius decis. dicit etiam *Mohedan. in decis. 1. de concess. prabenda*, quod per alternatiue concessionem coarctatur Papa ad non conferendum in mensibus or-

dinariis obstante decreto irritanti, vt tradit etiam *Cardm. Pur. in decis. 492. lib. 2.* hinc etiam prouenit, quod indultum concessum alicui ad conferendum omnia beneficia spectantia ad collationem Papæ non extenditur ad vacantia in mensibus ordinariis, vt ordinariorum iniuria euitetur, sed dumtaxat ad ea beneficia, quæ priuatiue ad ipsius Pontificis collationem pertinent, *Rot. in decis. 442. part. 1.*

COLLECT. 1451.

Ad cons. Oldr. 418.

Habetur quod appellatione fructuum non veniunt distributiones quotidianæ, & ita *Rota in decisione 230. part. 1. Putem in decis. 489. lib. 3. Achill. de Grass. in decisione 1. de prabendis.*

Hinc inferitur primò, quod in condemnatione fructuum perceptorum non veniunt regulariter distributiones quotidianæ, nec ad illas se extendit condemnatio, quia tales distributiones non sunt de corpore beneficii, sed ratione seruitij personalis, *Ber. in decisione 340. Captaquens. in decis. 29. part. 1.* aliquid per *Putem in decis. 483. lib. 1. Rot. diuers. in decis. 1170. part. 3.* vide etiam ad materiam *Cott. in decis. 781. Putem in decis. 489. lib. 2.*

Inferitur secundo, quod in congrua portione assignanda non sunt computandæ distributiones quotidianæ quamuis bene fructus, *Rot. diuers. in decis. 5. part. 2.* & aliquid per *Casarem de Grass. in decis. 6. de prabendis*, & passim seruat *Rota.*

Inferitur terriò, quod indultum con-

concessum ad lucrandum seuctus in absentia non comprehendit distributiones *Cassad. in decis. 1. de clericis non residentibus.*

Inferitur quartò, quod de præfatis distributionibus non debetur charitativum subsidium *Ego in decis. 99 per alb. g. Lapi 176. num. 7.*

Inferitur quintò, quod licet qui possidet beneficium vigore gratiæ nullæ ab ordinario obtentæ teneatur in noua prouisione narrare fructus quos percipit, & de illis se componere cum Camera Apostolica, aliàs gratia erit nulla, *Card. Pus. in decis. 26 lib. 1. secus tamen est quoad distributiones quotidianas, Cassad. in decis. 6. de præbend.*

Inferitur sex:to, quod quamuis prouisi de beneficiis nõ faciunt fructus suos donec iuramentum fidei personaliter, & non per Procuratorem præstiterint, vt disponit *Concil. Trident. sess. 24. cap. 12. de reform.* distributiones tamen acquirunt, & faciunt suas, quamuis non iurauerint, vt censuit sacra congregatio.

Inferitur septimò, quod quamuis in Cancellaria Apostolica sit soluenda dimidia annata, hoc est dimidia pars fructuum vnius anni beneficii à Sede Apostolica collati cuius valor excedit 24. ducatos de Camera, tamen ad hunc effectum, vt passim videmus non taxantur distributiones cum longe à fructibus distent, *Arago. in decis. 57. & Fack. decis. Rot. 1408.*

Ratio verò prælatorum illationum colligitur ex eo quod distributiones non dicantur de corpore beneficii, sed sunt de diuerso genere, & diuersa natura nec augent corpus præbendæ ex quo dantur ratione ministerij personalis, *Rot. in decis. 8. de præbend.* & aliquid per *Rota. in diuers. in*

decis. 402. pars. 1. Casar de Grassi. in decis. 5. de præbend.

COLLECT. 1452.

Super cap. 1. & 2. de confirm. vtil. vel inutil.

EX appositione manuum Papæ super dispositione alicuius beneficii operatur, vt illud dicatur affectum, h. d. Ex quo inferitur primò, quod si Papa dar in commendam aliquod beneficium, vel in eo administratorem apponit, quod ex appositione manus Papæ in dicta commendam remanet beneficium affectum, vt cessante commendam, vel administratione, Papa solus prouidere debeat, *Cassad. decis. 1. de reservat. Crisost. decis. 2. de Raro. Mohidan. decis. 9. de præbend. Pus. decis. 158. lib. 1.* Inferitur secundò, quod eo ipso, quod Papa concedit alicui mandatum de prouidendo de certo beneficio, etiam ante vacationem, quod quamuis aliàs beneficium non sit reservatum, nec vacauerit in mense reservato, quod ex dicta appositione manus tale beneficium remanet affectum, *Rot. in un. sta add. Papa. con. 10. de præbend. in nouis.* Inferitur tertio, quod ex decreto apposito per Papam alicui de dimittendo beneficio, in manibus eius remanet affectum; vt solus illo possit conferre pro illa vice, etiam si non dimitteret, *Rot. id. 6. si 14. de rerum permutation. in antiq.* & fuit decisum in vna *Compostellana Canoniciatus decimo Martij, 1600. coram Lancello.* Inferitur quartò, quod ordinatus à Papa, licet ex eo non sit exemptus à iurisdictione ordinaria iuxta term. *c. p. r. uas, d. maior & obed* tamen non potest Ordinarius per dictum ordinari, degra-

dationem requirens, illum ab ordine deponere, ratione dictæ manus appositionis, *Capell. Tbolos. vbi Addit. decis. 293.* Infertur quintò, quod manus appositio Papæ facit, quod causa semel affecta curialis semper remaneat curialis, *M. hed. decis. 12. de sens. & re iud. Rot. decis. 1. & in decis. 43. de appell. in nou. & in decis. 13. de rescript. in nou. & in decis. 8. de re iud. in antiq. & in decis. 13. de rescript. in antiquior.* Infertur sexto, quod pariformiter est facienda mentio de affectione ratione manus appositionis Papæ, sicut de expressa reservatione, alias gratia etit nulla, *M. hed. decis. 9. de preben.* Infertur septimo ad *Concil. Trident. sess. 24. can. 20. de reformat. disponens*, quod omnes causæ sunt in prima instantia cognoscendæ coram loci Ordinario, quod minime locum habeat in beneficiis reservatis ratione manus appositionis Papæ, vt latè *Ego ipse in decis. Cur. Archiepisc. Neapol. 21.* & ita fuit declaratum per Sacram *Concil. Trident. Congregationem* per hæc verba (De effectis, aut de reservatis beneficiis si agitur, tunc causa in Curia committitur.)

Nunc limita regulam text. quando affectio ex appositione manus Papæ semel fuit sortita effectum per prouisionem subiequatam, nam tunc expirat, & non obstat, quoad futuras vacationes, *Rot. decis. 13. & 14. de preb. in antiq. aliquid per Cassad. in decis. 4. de caus. poss. & propriat. & in decis. 9. de prebend.*

Limita secundò, quod quamuis manus appositio Papæ inficiat etiam possessionem, hoc tamen procedit, quoad beneficium vacaturum, secus tamen quoad iam vacans *Put. decis. 27. lib. 2. & in decis. 180 lib. 3.*

Limita tertio, quando ex tali ma-

nus appositione resultaret derogatio indulti concessi alicui Cardinali, nisi expressa fieret de illo mentio, ac derogatio, *Caput 14. decis. 82. part. 2. Putens. 141. lib. 2.*

Limita quarto, quando ex tali appositione manus Papæ resultaret prejudicium concordatorum, nam tunc nulla inducitur affectio, *Put. decis. 226. lib. 3.*

Limita quintò in beneficio iurispatr. laicalis, vel mixti, nam sicut in illis non intrat expressa reservatio, sic etiam non intrat tacita ex pontificia manus appositione, vt fuit latè resolutum in *Rot. Rom. in vna Firmana beneficij 13. Maij 1596. coram Ill. Istr. Pamphilio.*

Limita sexto, quando Papa manum apposuit ad diuersum effectum, quam conferendi; nam tunc minime remanent ligatæ manus Ordinarij, quia ratione respectus, consideratur effectus, nec actus factus ad vnum effectum, debet alium diuersum effectum operari, *Rot. decis. 14. & 15. de prebend. in nouis.*

COLLECT. 1451.

Super cap. querelam, de elect.

Vltæ ea, quæ reportauimus in materia quasi possessionis in *Collect. super cap. cum Eccl. sit Susrina, de causa possessionis & proprietatis*, addas hic nonnulla, pro quorum ornamento fac regulam, quod quasi possessio in omni re constituit statum; Hinc infertur primò, quod alternatiua ad effectum, vt intret, vel non attenditur quasi possessio Episcopi liberè, vel non liberè conferendi *Rot. decis. 49. de rescriptis in antiq. & in decisione 5. de prebend. in antiquior. Tan. in decis. 3. in manuscriptis*; Infertur secundo

cundò idem censendum in terminis indulti Cardinalium, *Pur. decis. 206. lib. 1. Mohed. decis. 9. de privilegio*. Inferitur tertio in iure conferendi, in quo simpliciter attenditur, quis quasi possideat, non autem quis habuerit proprietatem, *Mohed. decis. 9. de ressi spol. Triuis. decis. 64. par. 2.* Inferitur quarto, quod ad effectum eligendi consideratur effectus eligendi, *Rot. decis. 6. de election. in nou. & idem Triuis. cit. de electione*. Inferitur quintò, nam ad effectum præsentandi, patronus putatur, & ille qui est in quasi possessione præsentandi, præfertur vero patrono, *Rot. in decis. 14. de iure patronat. in antiqu. & in decis. 7. eodem titulo, in nou. Thoming. Triuis. cit. decis. Rot. diuers. decis. 167. part. 2.* Inferitur sexto, quod semper in beneficialibus attenditur ultimus status, & ultima, & immediata quasi possessio, *Rot. in decis. 2. num. 2. de præbend. in nouis, & in decis. 49. de rescriptis in antiquis, Puteum. decis. 2. libro secundo, Casar. de Grass. decis. 4. de probatione, & fuit dictum in vna Pampilonen. decimarum primo April. 1591. coram Comitulo.*

COLLECT. 1454.

Super dict. cap. querelam, de electione.

Quasi possessio in iuribus incorporalibus in vnicò duntaxat actu acquiritur, h. d. & ita *Caputaq. in decis. 337. part. 2. Pur. decis. 192. lib. 1. Achill. de Grass. decis. 5. de iure patronat. Rot. diuers. decis. 17. part. 2. Triuis. decis. 54. part. 2.*

Animaduertas tamen, quod ad hoc vt acquiratur talis quasi possessio in istis incorporalibus, siue ex vnicò actu, siue ex pluribus sunt ne-

cessaria septem in simul requisita, de quibus latissime per *Caldern. in consil. 12. de iure patronat.*, ad quem me remitto, verùm vltra ipsam videas *Cassadorum. decis. 7. de causa possessionis & proprietatis*. tamen vt decilue procedam, dicas, quod inter cætera requisita illud est principale, vt requiratur scientia eorum, quibus præiudicatur, *Caputaq. decis. 418. part. 2. Rot. diuis. 167. & 184. & 803. part. 1. & in decis. 2. part. 2. diuersorum*, & fuit resolutum in vna *Calaguritana iur. conferendi 1. Februarij 1592. coram Gisso: & faciunt decis. Capta. 56. & Afflic. 66.* Secundò requiritur, quod talis, vel tales actus ex quo, vel quibus prætenditur acquiritur quasi possessio sint clari, & certi, non verò turbidi, dubij, & obscuri, nam ex turbidis, & obscuris collationibus, electionibus, aut præsentationibus, non acquiritur quasi possessio, vt fuit sæpe resolutum in *Rota præfata in vna Tarvisina plebis 5 Iunij 1587. coram Bubalo*, sicut non est locus manutentioni, quando possessio non est clara, sed intricata, turbida, & offuscata, *Verall. in decis. 200. part. 2. & fuit dictum in vna Casar. aug. stana f. n. l. num. 13 Ianuarij 1597. coram Pampilonen.*

COLLECT. 1455.

In l. legato generaliter, ff. de legatis primo.

Legata re in genere electionem esse legatarij, communiter placuit per hunc textum. Limita hanc conclusionem primò, acillam veram intelligas, quando verba sunt directa ad legatarium, ita tamen, quod eligeretur res mediocris, & minus damnosæ hæredi arbitrio iudicis, & Rela-

Bbb

tortis, vt fuisse decifum in Senatu Sabaudiz refert *Gaffar Theffaur. in decif. seu quæst. 32*. Limita fecundò in rebus functionem habentibus, vt nummo, vino, tritico, oleo, & similibus legatis, quia tunc electio est hæredis, *Rub. decif. 38*. cuius decisionis ratio fundatur per text. in *l. certum. ff. de vino & oleo legat.* Limita tertio si testator sensisset de certo, puta de vno sticcio, de vno fundo, vel vna domo, & non apparet, de quo, tunc pariter electio est hæredis, Ego in *decif. Curia Archiepisc. Neapolit. 50*. Limita quarto, si electio sit data expresse hæredi, *idem Thiff. in decif. 31*. In legato verò alternatiuo, cuiusnam autem sit electio vltra textum in *l. planè, § si à Titio, ff. de legat. 1*. vide *Rot. Rom. in vna Romana bonorum 20. Martij 1585 coram Orano*.

COLLECT. 1456.

In *l. ais lex, §. qui in mortiferè, ff. ad leg. Aquiliam.*

A Liquando dubitati solet, an ex vulnere recepto in rixa, vel aliter aliquis mortuus præsumatur, & quidem si vulnus erat mortale dubitationi non est locus per hunc textum nostrum, secundum quem decidit *Rota Perusina*, testatur *Ambros. decif. 47*. Sed difficultas est quando nescitur, an vulnus sit mortiferum, hoc enim casu varij varia dixerunt, vt per Scribentes in cap. homicidiorum de homicidiis. Curia verò Archiepisc. Neapol. decidit, quod si infra octo menses sequeretur mors, ex dicto vulnere illato præsumeretur mors, vt patet in *decif. mea 90*. moti fuimus per textum in cap. 2. de clerico percussore, vbi dicitur, quod si quis post octo menses moriatur, pro-

pter temporis prolixitatem, non ex vulnere illo mortuus præsumitur, vnde à contrario sensu concludi potest, quod si infra octo menses sequatur mors præsumitur secuta ex illo vulnere, quod amplia procedere, licet durante vulnere prædicto alia superuenerit infirmitas, ratio est, quia vulnus ad alia accidentia videtur causam præbuisse, *l. affred. decif. 30* per textum in cap. presbyterorum, & cap. ad audiendam, de homicidio.

Quod intellige verum, quando impenitentia, vel negligentia medicantium, vel incuria, seu culpa vulnerati, iuxta *l. qui occidit, §. qui occidit, ff. ad leg. Aquil. & l. affred. cit. decif.* Aduertendum tamen est, quod si quis fuerit mortiferè vulneratus, mox ab alio occidatur, vel aliqua ruina suffocetur, vulnerans non tenebitur de homicidio, vt tenuit eadem Curia Archiepisc. Neapol. refero Ego ipse in *decif. 50*. & mota fuit per textum in *l. huic scriptura, ff. ad leg. Aquil.*

COLLECT. 1457.

Super l. non tantum, ff. de appellat.

EXecutio sententiæ pendente appell. fieri non potest, h. d.

Amplia primò etiam si per tertium appellatio esset interposita *Ros. decif. 50. de appellat. in non.*

Amplia secundò, etiam si appellatio propter inopiam esset deserta, *Boer. decif. 247*.

Amplia tertio, etiam si appellatio videretur iniusta, quia nec tunc exequutio est facienda, vt aliquidi per *Boer. decif. 153*. Nunc limita, & primò nisi is qui appellasset esset confessus, & conuictus, tunc enim non ob-

stante

stante appellatione, & alia pendente potest contra eum fieri executio; *Guid. Pap. decis. 74. in fin. Cappell. Tholos. decis. 176. Balb. decis. 400.* quæ omnes conferunt ad l. 2. *Cod. quor. appell. non recip.* Limita secundò, ut non procedat, quando periculum est in mora, ut est *dis. decis. Boer. 153. num. 5. & seq.* hinc est, quod ratione periculi potest Iudex exequi, & deinde processum scribere, *Boer. decis. 259.* Limita tertio, quando sumus in appellatione interposita à Iudice, à quo non potest appellari, Generale enim est, quod executio non suspenditur per appellationem interpositam in casibus à iure prohibitis, ut est *decis. Tholos. 500.* Limita quartò, ut non procedat in magna Curia Neapolitana. in qua ex privilegio appellatio in criminalibus non retardat executionem, ut est *decis. Capyc. 137. nu. 17.* quam sublimita, ut non procedat, quando essemus in decreto de aliquo torquendo, quia si appelletur, etiam in Regno debet superièderi, ut latissime *Ego ostendo in decis. 5.* Limita quintò, quando sumus in appellatione à carceratione, & à sententia, quod quis detineatur in carceribus, nam etiam pendente appellatione is detinetur in carceribus, & sic successiva quædam executio sententiæ fit contra appellantem non obstante sua appellatione, ita in propriis terminis *Guid. Pap. decis. 235. & in decis. 238.* & aliquid per eundem in *dec. 436.* quibus in locis ponit etiam, quod appellans debet detineri in carceribus Iudicis à quo; ad quod dictum, & etiam ad limitationem, vide etiam elegantem *decisum. Franc. Marc. 919.* Illud autem circa hanc limitationem non videtur omittendum, si clericus fuerit per Iudicem

laicum captus, & à captura appellaverit ad parlamentum, & Episcopus petat illum tanquam clericum sibi reinitii, conditio ista, an bene, vel malè fuerit carceratus, erit apud parlamentum, si credimus *Ioanni Gallo in decis. Paris. 354.* quam ego non credo, nec teneo.

COLLECT. 1458.

Super l. qualitas, Cod. de palliis conuentis.

ÆQualitas inter dotem, & antefatum esse debet, hoc dicit, hinc fit, quod nulla præcedente dotis constitutione expressa, aut tacita nullum antefatum debetur, *Anton. Fab. in decis. 7. 4. & 5. Cod. de donat. ante nupt.* Limita in casu eiusdem *decis. 3. eod. tit. & in casu decis. Affl. 193.* hinc fit secundò, quod quemadmodum res prohibita alienari, potest pro dote alienari, ita etiam pro antefato de *Franch. decis. 519.* Tertiò quia mulier quemadmodum iuuatur Velleiano, obligando se pro dote, ita etiam pro antefato *Franc. decis. 282.* quam nota ad text. in l. fin. *C. ad Velleian.* Quartò, quia sicut conditio dotis non potest fieri deterior per text. in l. *Attilicinius, ff. de pall. dotal. & Capyc. decis. 135.* ita etiam & antefati, pulchrè *Affl. d.* ac omnino videndus *decis. 154.* Quintò quia sicut causa dotis differtur, donec tractatur causa matrimonij in curia episcopali, sic etiam antefati de *Franch. decis. 312.* Sexiò, quia sicut vsuæ antefati non debentur, *Affl. d. decis. 291.* licet contrarium teneat *Gramm. decis. 130. Th. vsuæ decis. 45. Capyc. decis. 65.* sic etiam vsuæ dotis non debentur *Thesaur. decis. 45.* licet contrarium teneat *Affl. d. decis. 93. & 184.*

Bbb 2

Difcrepant tamen in aliquibus præsertim, quia prælatio, quæ competit mulieri pro dote iuxta *l. asidui*, *C. qui pot. impign.* non competit pro antefato, de *Ponte*, qui refert decilum in *consil.* 80. Secundò quia interesse doris debetur ad rationem ducatorum sex, & tri-duorum pro centenatio; pro antefato verò ad rationem quinque pro centenatio, *Vrsill. decis.* 291. *Gramm. decis.* 103. de *Franch. decis.* 217.

COLLECT. 1459.

Super cap. Nobilissimo, 67. distinct.

Cardinalibus credendum est, & statur eorum dictis, h. d. & ita fuisse decilum *Rot. Rom.* refert *Rot. decis.* 95. de *probat. in antiq.* & *Gramm. decis.* 65. intellige maximè in casu *decis. n. Caput. 95. part. 1.* vbi fuit dictum, quod Cardinali asserenti aliquid in præsentia Papæ est credendum, quod amplia procedere etiam, si tractetur de præiudicio tertij *Putei decis. 3. lib. 1.* Intellige secundò in casu *Sayr. decis. 9. de offic. deleg.* vbi fuit etiam dictum, quod Cardinali dicenti, sibi viux vocis oraculo à Papa mandatum fuisse, credi debet; sed circa illam questionem, an idem sit censendum quando vertitur Iudicium tertij, *Sayrus decis. 6. de testament.* affirmatiuè respondit *Cappell. verò Thol. in decis. 463.* distinguit quando esset in præiudicium alterius, non esse eis simpliciter credendum, & exemplificat in Cardinali pænitentiatio; *Balbus verò in decis. 300.* tenet indubitanter quod siue vertatur tertij præiudicium, siue non, semper Cardinali est credendum, quia sicut imperatori asserenti de Rebellionem subditi creditur, *Cra-*

sent. decis. 6. de probat. Nobil. decis. n. 6. eod. tit. de *probat.* ita etiam, & Cardinali; obiter tamen de indultis Cardinalium circa beneficiorum collationes, vide in *l. ulto Tertio in Bulla 37.* quæ incipit *Santissimus. & Clement. Septimò Bulla 38.* & declarationem, atque reuocationem istorum inductorum, vide in *Bulla Pij Quinti, Bulla 93. quæ incipit il. g.*

COLLECT. 1460.

Super Linbermus, la seconda, C. de sacrosanctis ecclesiis.

Probatio dominij difficilis est, ut colligitur ex hac lege cuius occasione queritur primò, an sufficiat titulus ad probandum dominium, & an requiratur probate authorem eius, à quo dicit se habuisse dominium vide per *Boer. latissimè decis. 42.* & an per solutionem census, seu canonis, seu pensionis ecclesia probeat dominium, seu possessionem directam, vide per *Guid. Pap. decis. 242.* per instrumentum verò rei emphiteoticæ, aut locationis perpetuæ, non probatur dominium, vel possessio *Boerius decis. 105. Sayrus decis. 4. de prescriptionibus;* probatur tamen per famam *Balb. decis. 16.* item per obligationem, vel ex locatione, *Affl. decis. 325. & 321. Rot. decis. 1. de fide instrumentorum, in nouis.* aliquid per de *Franchi decis. 204. num. 12.* Possessio sola non sufficit ad probandum dominium, *Affl. decis. 40.* Quid autem in solutione census, vide eundem in *decisione 325.* probatur etiam ex petceptione fructuum *Rubius decis. 90.* item probatur ex deputatione gubernatoris, & Iudicum, & iurisdictionem exercentium, *Caput. aq. decis. 283.*

183. part. 3. ex *Cornus conf.* 393. volum. 1. Probatur etiam per testes deponentes de aliquo facto, & non de auditu, & optimam practicam probandi dominium vide per *Capuaq. decis.* 279. & seq. part. 1. & in *decis.* 169. part. 3. dicit testes singulares probare possent. alicuius dummodo sint contestes. An autem probetur ex possessione, vide *Anton. Fab. decis.* 2. C. de probation. & vide per eundem *decis.* 14. cit. tit. ubi voluit quod per instrumentum locationis, nec dominium probatur, nec possessio, sed tantummodo spoliatio quomodo autem probetur identitas ipsius dominij, vide eundem in *decis.* 69. eod. tit.

COLLECT. 1461.

Super Doctrina Abb. in cap. fin. de fide instrum.

Authoritate Judicis potest vnus Notarius alterius instrumenta reassumere, h. d. & quid in Notario succedente negatiue responder *Balb. decis.* 60. quod procedit etiam absq; autoritate Judicis *Guid. Pap. decis.* 218 & an possit instrumentum ingrossare per duos notarios, vide eundem *Guid. Pap. decis.* 122. & quælibet scriptura notarij reperta inter scripturas, & notas ipsius, licet mortuus esset notarius potest auctoritate Judicis in publicam formam redigi, *Gui. Pap. decis.* 19. *Boer. decis.* 36. *Franc. Marc. decis.* 517. part. 1. & 163. part. 2. & oportet schedulam etiam propria manu notarij defuncti scriptam de hoc debet prius constare, nec creditur commissario, seu notario grassanti, & asserenti fuisse schedulam scriptam manu defuncti notarij: imbreuiatura vero notarij altera manu quâ sua scripta,

non subsignata ab ipso notario probat, *Franc. Marc. decis.* 231. & in cit. *decis.* 517. alias schedula notarij non valet si non habet subscriptionem, & testes *Bellam. decis.* 109. *Guid. Pap. cit. decis.* 19. præsertim quando non adest signum, & subscriptio notarij, *Gayl. obseru.* 43. lib. 2 & quis debeat citari in reassumptione instrumenti videas *Mmad. decis.* 43. *Rot. Genua decis.* 12. & omissa citatione non probat *Pueri decis.* 59. lib. 1. & in *decis.* 152. lib. 3. *Mynsing obseru.* 73. centur. 4.

COLLECT. 1462.

Super L. debitoris, Cod. de pactis.

Aditione hæreditatis confunditur actio, ac creditoris hypotheca, h. d. & ita decidit *Afflic. decis.* 237. de *Franch. decis.* 518. ubi hypothecaria, seu creditoris actio confunditur per aditionem hæreditatis sui creditoris, vt voluit etiam *Rot. Genua in decis.* 45. *Rot. diuers.* Limita hoc in hære de grauato, quia ex aditione se obligat creditoribus, *Gram. decis.* 103. *mn.* 103. nam adeundo sine inuentario videtur quasi contrahere *Afflic. decis.* 26. & licet *Capyc. decis.* 195. concludat, quod actio realis, seu hypothecaria per aditionem confundatur, tamen intelligitur quando hæreditas obuenit creditori, vt declarat de *Franch. decis.* 39. & *Afflic. vbi supra*, quod secus si obuenit reuocabiliter *Surd. decis.* 266. Amplia nunc, vt huiusmodi exceptio confusionis actionis potest opponi in quacunque parte iudicij, vt pulchre decidit *Guid. Pap. decis.* 209. per text. in l. *Vranus. ff. de fideiuss.* Limita secundò conclusionem text. principalis, vt nunquam actio confundatur per aditionem hæreditatis

Bbb 3

confecto inuentario, *Valas. decif. 69.*
aliquid per *Lauren. decif. 95.* & per
Gramm. decif. 93. num. 7.

COLLECT. 1463.

Ad Bars. in l. repetita, ff. de fide in-
strument.

NON mediocriter controuerti-
tur inter Doctores hic & alibi
si scriptura priuata introducat hypo-
thecam, & quod contineat sub se
hypothecam voluerunt *Rot. Florent.*
Magon. teste in decif. 122. decif. 21. & in
decif. 36. Gratian. decif. Rot. March. 160.
Verum animaduertas, quod habet
hypothecam tacitam, & quidem à
die recognitionis tantum *Anton. Fab.*
in decif. 8. C. in quib. caus. pign. & per *de*
Laurentiu Rot. Auenion. in decif. 146. in
quam sententiam defendit pariter
Polid. Rip. in obseru. 159. vbi distinguit
inter recognitionem factam à parte,
& illam, quæ fit à Iudice, *Cauale. decif.*
27. part. 2. & Anton. Fab. in decif. 9. cit. tit.
Ampliat hoc procedere etiam in lit-
teris, seu epistolis, tu amplia secundò
procedere etiam in casu, de quo *Rot.*
diuers. decif. 122. part. 1. Amplia terriò
procedere etiam in litteris missiuis
inter mercatores publicè tenentes
stationes, quia hæ litteræ habent vim
publicorum documentorum, & mer-
catorum codicibus statur quoad
omnes *Boer. decif. 343. Rot. Genuens. decif.*
9. decif. 76. decif. 80. & 142. Amplia
quartò procedere etiam in recogni-
tione eorum, qui apodixam scripse-
runt vel subscripserunt de ordine de-
bitoris, cum paria sint scribere per se,
vel alium subscribere vice eius *Rot.*
Florent. sub Magon. in decif. 81. Rot. Genu.
in decif. 192. Amplia quintò procedere
etiam in causa appellationis, in

qua peti potest recognitio chirogra-
phi ex vi illius regulæ in causa appel-
lationis non deductum deducam, &
non probatum probabo, vulgat. *per*
hanc, C. de tempor. appell. vt refert Papon.
lib. 8. tit. 2. arrest. 1.

Nunc limita & primò si chirogra-
phum nõ haberet diem vel annum,
nam licet recognitio locum habeat,
& inducat hypothecam, non tamen
retrotrahitur in præiudicium tertij,
quia deficit extremum, ad quod ali-
quid per *Rotam Genuens. in decif. 126.*
num. 2. cum seq. Sublimita hanc limita-
tionem non procedere in præiudi-
cium debitoris, quia recognitio val-
let, & inducitur hypotheca, etiam si
scriptura careat die, anno, & huius-
modi, prout dicitur de annotationi-
bus, de memorialibus, & de schedu-
lis in forma *Rot. decif. 781. part. 1.* & ali-
quid per *Cesar. Barz. decif. 99. num. 75.*
quemadmodum etiam non nocet si
recognitio esset facta per contuma-
ciam debitoris, etiam singulari suc-
cessore minimè vocato, cui iusiam
quæsitum fir, *Rot. Genuens. decif. 208.*
Boer. decif. 195. Limita secundò in re-
cognitione qualificata, quæ etiam
non retrotrahitur quoad qualitates
in eo præinsertas quando recogno-
scens qualificatiuè haberet præsum-
ptionem iuris contra se, alias secus
Surd. decif. 258. & quæ concurrere de-
beant ad hoc, vt recognitio retrotra-
hatur, vide *de Frauch. decif. 304. Rot.*
Roman. decif. 550. part. 3. & aliquid per
Osfasch. in decif. 182.

COLLECT. 1464.

Super l. sale patrum, §. 1. ff. de pati.

SOlet etiam in dubium reuocari
per DD. in præsentī text. per quē
scilicet Iudicem executio sententiæ
fici

Acti debeat, & licet varij varia scripserunt, per decisionarios verò illa est recepta opinio, vt spectet ad Iudicem appellationis, *Guid. Pap. decis. 476. Mynsing. centur. 4. obseru. 94.* Iudex enim appellationis sententiam primam confirmans eam sequitur *Balb. decis. 31.* & ratio est, quoniam agitur ex sententia confirmante, non autem confirmata, ita *Flamin. Cartar. in decis. Rot. Genue. 10.* & idem procedere asserunt in causa reclamationis, nam si sententia fuerit per Iudicem reclamationis confirmata per eundem pariter mittenda erit executioni, de *Franch. in decis. 335.* Ampliant secundo procedere etiam si per alium Iudicem nomine Iudicis, ad quem fuisset confirmata *Franc. del. Castil. in decis. Rot. Sicil. 84.* Suprapositam verò regulam limita in casu *decis. Artaman. 3. de execut. sentent.* vbi fuit dictum, quod si Iudex ad quem pronuntiauerit appellationem desertam, vel ab ea destitit appellans, non tamen expressè promittendo se velle stare iudicatis, tunc primus, & non secundus Iudex exequitur sententiam.

Illud præterea est notandū, quod desertio appellationis attendi debet, & super ea est pronuntiandum, & non super negotio principali, etiam si pars de ea non opponat, alioquin sententia est nulla ex defectu iurisdictionis, *Mynsing. centur. 2. obser. 59.* subdens, quod hoc casu non possunt partes iurisdictione prorogare, quod etiam probat *decis. Capp. II. Thol. 254.*

COLLECT. 1465.

Ad Bart. in l. Argent. §. initium, ff. de edendo.

Vltra requisita necessaria congesta hic per Bart. vt valeat in-

strumentum; Animaduertendum est tamen, quod requiritur etiam citatio partis ad dicendum contra iura tempore extractionis, alijs non probarent, nec dicerentur de actis, & ita decidit *Rot. in decis. 1. de fide instrum. in non. Verall. decis. 99. part. 2. & in decis. 117. part. 3. Casar. de Grass. in decis. 16. nu. 4. de probat. Cassad. in decis. 8. de rescript. & in decis. 12. super regul. Farin. in decis. 762. Chisamen. in decis. 71.* Limita tamen hanc conclusionem, & primò, vt non procedat, quando instrumenta fuerūt extracta partem ab eisdem notariis, partim à successoribus in officio habentibus facultatem Regiam illa extrahendi, quia censentur esse in forma probanti iuxta *decis. Put. 14. de fide instrum. Caputaq. in decis. 351. p. 2.* nec in his terminis loquitur *decis. Rot. 1. de fide instrum.* prout ita censuit *Rot. Rom. in vna Mediolanen. iurispatronatus 29 Ianuarij 1589. coram Comitulo.* Limita secundo, quando pars est in causa, ne formiter extrahantur, cum in odium impediens quoquomodo legitimam extractionem stetur scripturis informib. cum earum simplici copia, *Rot. diuers. in decis. 159. lib. 2.* & ita pluries censuit & signanter in *vna Carthagin. portionis, 14 Nouembr. 1594. coram Seraphin. & iterum in vna Astorigen. prioratus 13. Maij 1598. coram Illustrissimo Mellino.* & vltra citationem necesse erit etiam recognoscere instrumenta, *Caputaq. in decis. 99. num. 2. part. 1.* licet in instrumentis antiquis vltra septuaginta annos talis recognitio non sit necessaria, *Verall. in decis. 5. part. 3. Put. in decis. 151. lib. 1. neque in alijs casibus, de quibus per eundem Put. in decis. 159. lib. 2. & per Boer. in dec. 154.*

Bbb . 4

COLLECT. 1466.

*Super Gloss in clement. pastoralis, de
re iudic.*

HÆc Gloss. in verb. non sufficit, cōmuniter allegatur per DD. ad questionem illam, quod crimen læsæ Maiestatis non committitur, nisi per subditum & propterea inferitur, quod qui non est subditus, nisi ratione feudi, non dicitur committere crimen læsæ Maiestatis, quamvis possit feudo priuari *Anton. Fab. in decis. 10. C ad leg. Int. Maiest* quemadmodum etiam non dicitur quis subditus quoad hunc effectum, si officium tenet à Principe, & in eo contra eundem Principem deliquit *idem in decis. 11. cit. tit.* Hinc provenit secundò, quod pœna *l. quisquis*, non habet locum nisi in crimine læsæ Maiestatis in primo capite, videlicet, quando contra Principem, scilicet Imperatorem, vel eius Collaterales committitur per subditum ita *Verall. in decis. 295. part. 2.*

Illud tamen satis controuersum est, num tale crimen committatur per clericum? ratio dubitandi erat, quia non potest dici subditus seculari Principi, *Palasc. in decis. 100. Castil. in decis. 90* & ita pluries decidisse *Senat. Mediolanens* & signanter in causa cuiusdam, cui imputabatur, quod inseruisset Gallis, nam fuit absolutus constituto, quod esset perpetuus Commandatarius cuiusdam Abbatiz 19. Septemb. 1554. refert *Clar. in §. de sa. Maiestatis*. Verùm cum hæc quæstio accidisset Neapoli in personam cuiusdam Clerici, fuit causa per Summum Pontificem commissæ Reuerendissimo Nuntio, qui insimul cum Officiariis Regio Clerico tamen, recogno-

sceret, & sic fuit executum, ita in terminis *de Ponte in decis. 9. & Vincens. de Franck. in decis. 691. & latè Ego ipse in decis. Curia Archiep. Neap. 71.*

COLLECT. 1467.

*Super l. fin. C. quædo prouoc. non est
necess.*

Appellatus potest appellationi adherere quoad expensās, quando primus Iudex nec absoluit, nec appellantein condemnauit, h. d. quæ quidem ad hæsiō appellationis est, ut adherens censetur vnus spiritus cum appellante, *Magon. decis. Florent. 55.* & operatur etiam, ut Iudex possit de toto negotio cognoscere, *Balb. decis. 300.*

Verumtamen, ut procedat isthæc conclusio quinque concurrere debent. Primò, quod ad hæsiō fiat intra tempus præfinitum ad appellandum *Surd. decis. 143.* cū appellatio post ad hæsiōnem fiat communis, idcirco non potest eidem renunciati inuito appellato, *Gnid. Pap. decis. 13. & in decis. 78. & in decis. 437.* vltra quod paria sunt non adherere, vel minus legitime adherere, sicut non appellare, vel minus legitime appellare, *Rot. Lucens. apud Magon. in decis. 9. num. 19.* sic plane dicitur de ratificatione appellationis alterius nomine interpositæ, vel apostolorum iam petitorum nomine alieno, qui dicuntur patres appellationis, *Osa ib. in decis. 7.*

Secundò requiritur, quod adherens non appellauerit seorsum, quia hoc ipsum remedium datur in subsidium, & cum quis appellat statim arguitur non contentus appellatione alterius, *Rubim. decis. 30.*

Terriò requiritur, quod appellatio cuius ad hæsiō intenditur non sit limitata,

limitata. *Franc. Marc. decis. 143. part. 2. Borgnin. decis. 15. num. 10. part. 1. Surd. d. decis. 143.*

Quintò requiritur, quod fiat ad hzlo per cuius interest, *Ego in decis. 14.*

Quintò requiritur intimatio illius dirigenda ad ordinarium, *Hartaman. decis. 3. d. appellat.*

COLLECT. 1468.

Super lqui nomine, ff. de fals.

Iudex tenetur parti ad interesse, & damna, quoties ipsa pars non plenè conuicta, nec confessa, sed violentis præsumptionibus grauatur in iis quæ suapte natura difficilis non sunt probationis, h. d. & ita de *Franch. in decis. 460. part. 3.* quod amplia procedere etiam in eo, qui passus est damnum ex facto notarij, qui non ritè, & rectè scripsit instrumentum in eo non inferendo ordinarias clausulas, & de stylo opponi consuetas, *Guid. Pap. in decis. 582.* nisi probetur error, prout præsumitur pro notario affirmante se errasse, *idem in decis. 150. Franc. Marc. in decis. 189. part. 1. & in decis. 163. part. 2. & in decis. 745. part. 1.*

COLLECT. 1469.

Super cap. non solum, §. illa verò, de appellat.

VT dicatur attentata nedum requiritur, quod innouetur aliquid pendente appellatione, verum etiam quod præcesserit inhibitio, h. d. Amplia primò, vt procedat etiam si actus qui diceretur gestus post inhibitionem fuisset aliàs antequam inhiberetur facienti licitus, inhibitio

enim facit illicitum, *Guid. Pap. decis. 213.* Amplia secundò, vt procedat etiam si appellationi, cuius vigore emanauerat inhibitio fuerit per appellantem tacitè, vel expresse renuntiatum, *Rot. in decis. 137. d. appellat. in nou. Boer. in decis. 256. Bellamer. decis. 624.* Amplia tertio procedere etiam in inhibitione obrepta per assertum procuratorem cum cautione de rato *Pus. decis. 24. vt l. pendente. Verall. decis. 43. part. 2. Achill. de Grass. in decis. 5. de attentat. & ita censuit pluries Rot. & signanter in vna Senogallien. parochialis 9. Iunij 1559. coram Oradino.* Amplia quartò, etiam si sententia transiisset in rem iudicatam, *Rot. in decisio. 51. de appellat. in nou.* Amplia quintò procedere tam in tacita, quàm in expressa inhibitione, *Rot. in decis. 1. de appell. in nou.* Amplia sextò, procedere etiam si executio esset facta vigore literarum executorialium, & brachij secularis legitimè obtenti, nam dicitur attentata, si fiat post inhibitionem, vt fuit dictum in vna *Portugallien. parochialis 19. Octobris 1565 coram Oradino,* quod subamplia etiam si executoriales emanassent vigore trium cõsortium, vt fuit dictum in vna *Toletan. matrimonij 24. Ianuarij 1555. coram eod.* Amplia septimò, etiam si per Iudicem ad quem, qui inhibuerat pronuncietur malè appellatum, & bene per Iudicem à quo processum, quoniam per talem pronunciationem non validatur processus factus post inhibitionem, *Rot. in decis. 58. de appell. in nou.* Amplia octauò, vt inhibitio faciat attentata, etiam si esset in gestis pendente recurso, quæ regulariter non dicuntur attentata, *Magon. decis. Rot. Lucens. 23.* Amplia nonò, vt inhibitio non solui faciat attentata respectu appellantis, verum etiam

respectu aliorum, *Gayl obseru.* 126. lib. 3. per tot. Amplia decimò, vt inhibitio faciat attentata, etiam si instrumentum inhibitionis careat die, anno, & pontificatu, vt fuit dictum in *vna Merend. Parochialiu* 18. Iunij 1555. coram *Chissanen*. Amplia vndecimò, etiam si inhibitio oretenus sine scriptura esset facta, *Cassador. in decis.* 2. de *pension*. Amplia duodecimò, etiam si inhibitio emanauerit ad instantiam intrusi contra dispositionem, *et si contra quos, vt lit. pend. in 6. Crescent. in decis.* 142. Amplia decimotertiò, etiam si inhibitio emanauerit vigore commissio- nis appellacionis, quæ ob non reddi- tionem pro apostolis prætenderetur deserta, vt fuit dictum in *vna Nucerin. attentatorum*, 16. Maij 1568. coram *Lancelotto*; Amplia decimoquartò, etiam si non fuerit iustificata causa in ap- pellatione expressa, *Achill. de Grass. in decis.* 27. de *attentat*. Amplia decimo- quintò procedere, etiam si non Ju- dex, sed pars fuisset inhibita, *Rot. di- uers. in decis.* 375. lib. 3. Amplia decimo- sexto, etiam si inhibitio emanasset vigore commissio- nis conditionalis, & habentis clausulam, cõstito, quod pensio sit conditionalis, quoniam de rigore talis inhibitio afficit, *Pur. decis.* 12. Amplia decimoseptimò proce- dere etiam in criminalibus, *Guid. Pap. decis.* 74. & *Cappell. Thol. in decis.* 176.

COLLECT. 1470.

Super clem. fape, de verb. significat.
§. *sententia.*

Citatio ad sententiam est sub-
stantialis, h. d. & illius omisso
inducit nullitatem, *Rot. in decis.* 17. de
re iudic. in antiq. & Rot. diuers. in decis.
351. part. 1. aliquid per *Capyc. in decis.* 1.

& *Casar de Grass. in decis.* 11. de *re iudic.*
Amplia primò, vt talis citatio debeat
exprimere nominatim, quod sit ad
sententiam diffinitiuam audiendam,
non autem sufficiat citatio generalis
ad causam *Rota in vna Mediolan. deci-*
marum 27. Ianuarij 1595. coram *Orano*.
Amplia secundò, vt debeat esse per-
sonalis, non autem sufficiat ad do-
mium, *Pur. decis.* 279. lib. 2. & in *decis.*
33. & in *decis.* 283. lib. 3. *Verall. in decis.*
117. part. 1. & in *decis.* 332. & in *decis.*
334. part. 2. & in *decis.* 119. part. 3. *Achill.*
de Grass. in decis. 17. de *dolo & contumac.*
Casar de Grass. in decis. 7. de *sentent. & re*
iudic. Crescent. in decis. 18. *cod. tit. Mohed.*
decis. fin. de dolo & contum. & in decis. 18.
& 7. vt *lit. pend.* Amplia tertiò, vt ne-
que releuet citatio personalis ad sen-
tentiam facta, si tamen remansit cir-
cumducta per non competitionem
citantis, *Achill. de Grass. in decis.* 13. de *dolo*
& *contum.* *Cappell. Tholof. in decis.* 414.
Amplia quartò, vt talis sententia sit
nulla ex defectu citacionis, non so-
lum si sit pronunciata contra cita-
tum, sed etiam si esset promulgata
in fauorem illius, *Verall. in decis.* 140.
part. 3. Amplia quintò, vt non valeat
statutum disponens, quod valeat sen-
tentia sine citatione, *Pur. decis.* 141. lib.
3. Amplia sextò, vt etiam requiratur,
quod pars instet pro sententia: nam
sententia lata nulla parte instante, est
ipso iure nulla, *Casar de Grass. in decis.*
9. de *caus. possess. & propriet.* hinc fuit de-
cisum in *vna Comen. Cappellania* 28.
Ianuarij 1591. coram *Pegna*: quod sen-
tentia sit nulla, quando pars fuit ci-
rata pro prima die, & quatenus ea
die non feratur pro die sequenti, li-
cet regulariter sententia in dubio præ-
sumatur lata ad instantiam partis,
Rota in decis. 516. part. 1. *diuers.* Amplia
septimò, quando citatio ad senten-
tiam

tiam fuit legitimè facta, ac illius terminus feruatus, sed postea fuit ante pronunciationem tacite reuocata, veluti per admissionem nouorum articulorum, *Rot. decis. 1. de test. in nou. & in decis. 1. de probat. in antiq. & in dec. 12. de renunciat. in antiq.* aut per admissionem instrumentorum, aut examen testium, *Casa de Grass in decis. 11. de sentent. & re iudic. & ita fuit resolutum in vna Pampilon. parochiali 13. Iunij 1600. coram Pegna, & iterum in vna Crotonien. decanatus 20. Maij 1587. coram Orano.*

COLLECT. 1471.

Super clausula perinde valeat.

Quotidie vsu venit, vt disputetur circa materiam clausulæ, prinde valere, propterea congruum visum fuit hic nonnullos eius effectus congerere, primus est, quia spiritum primi telepsi ipsi fecerat *Cassad. in decis. 33. super regulis*, licet non sanat defectus non expressos, vt fuit in *Rota Romana resolutum in vna Aquilana iuris patronatus 17. Iunij 1588. coram Comitula*, & ratio esse poterit, quia gratia perinde valere, non facta mentione litis est nulla, *Maynard. in decis. 11. lib. 2.* quia non est intentionis Papæ velle colligantem præindicare, *Rota in decis. 3. de re iudic. maxime vbi adest clausula, dummodo alteri non sit ius quaesitum, Rot. in decis. 17. de prabend. in nouis.* & fuit dictum in *vna Pisana 20. Maij 1594. coram Blanchetto.* Secundus est effectus, quia dat titulum coloratum, vt fuit dictum in *vna Astorigen. 16. Octobris 1574. coram Puteo*, vt patet in eius *decis. 7. de prabend.* Tertius effectus huius clausulæ colligitur ex *decis. Cassad. 6. de concess. prabend.*

vbi fuit dictum, quod habens expectatiuam sub data concessionis gratiæ; si concurrat cum habente gratiam clausula adiecta, quod perinde valeat, ac si sub prima data, & sub primis processibus concessa fuisset, ille verus præferatur, ex quo concurrat circa idem cum habente fictam datam.

Disceditur tamen à præfatis effectibus, primò quando gratia esset subreptitia, etiam in aliqua parte tantum, quia nunc est ipso iure nulla in totum, & ex ea nullum ius potest acquiri, *Crescent. in decis. 8. de prabendis.* Disceditur secundò, quando gratia esset conditionalis, quia impetrans non potest gaudere, nisi conditionem euenisse, seu verificatam fuisse probet, idem *Crescent. in decis. 17. de rescript. Verall. in decis. 338. part. 1.* Disceditur tertio ex *decis. Put. 136. lib. 3.* vbi fuit dictum, quod vbi confessio facta in litteris perinde valere reuocatur; attendenda non est.

COLLECT. 1472.

Super cap. quamuis de verbor. signific.

Prepositus dicitur ille, qui quandam prioratus curam super alios gerit, h. d. non tamen est preferendus Archidiacono in præeminentis incarnationum, & oculo pacis, vt fuisse resolutum per Rotam Romanam testatur *Farin in decis. 865* & ratio est, quia huiusmodi præeminentie prius debetur Archidiacono, qui primam dignitatem in Ecclesia post Pontificalem habere dicitur, *Rot. in decis. 4. de electione, & in decis. 9. de prabend. in nou.* prætensio prepositi fundatur in consuetudine, cum dignitas consuetudine etiam acquiri possit, *Rot. in decis. 4.*

de elect. in nou. quo fit, ut tantum præscriptum censeatur quantum possessum, Card. Put. in decis. 107. lib. 1.

Quando tamen sedes præpositi esset dignior, tunc consequens erit, ut eidem primo loco debeantur prærogatiuæ, videlicet osculum pacis, incensatio, & alia similes, Rota collect. à Farinac. decis. 866. & prædicta coadiuuantur, cum sedes præpositi sit prima post pontificalem à latere dextro ipsius Episcopi, & ipsi primo loco debeantur dicti honores, ut fuit decisum in vna Calagurritana præminutionum 31. Ianu. coram Pegna, si quidem ex huiusmodi ordine distinguantur prærogatiuæ, Rota in decis. 17. de concess. præbenda, in nou. ita quod poterit fieri argumentum: Seder in digniori loco, ergo quoad omnia aliis antepositus, ut fuit latè resolutum in Rota in vna Orolsen. iuris sedendi 2. Decembrii 1593. coram Blanchetto, & dignior reputatur, quia cæteris præfertur Hartaman, in decis. 3. de verbor. signific. & Rota in vna Verdunensi decanatus 4. Iunii 1597. coram Illustriss. Lancellotto. maxime quando huiusmodi prærogatiua non concetneret actus meræ facultatis, Farinac. in decis. 863. & ad materiam vide per eundem in decis. 864.

COLLECT. 1473.

Super l. si fideiussor, §. meminisse, ff. de legat. primo.

Damnatus vendere intelligitur iusto pretio, h. d. & ratio est, quia excessus iusti pretij inducit peccatum, & obligat ad restitutionem Balb. in decis. 47. & semper quod fit mētio de pretio, intelligitur de communi, ac carenti, Ego in decis. 21. hinc est, quod testis deponens de pretio, intelligitur de communi, si articulus super quo interrogatur de communi, præponitur, pulchre Gama in decis. Lusitania 105. & in materia l. 2. C. de rescind. vendit. iustum pretium dicitur quando est commune, Valasc. in decis. 43. Hinc est, quod non concluditur de testis, quando deponit, quod res valet tantum & ultra, idem Valasc. in decis. 44. Hinc fit etiam, quod vendens ultra taxam & sic pretium legitimum peccat, & ad restitutionem tenetur, Sayr. in decis. 3. de empt. & vendit. quod amplius procedere si venderet carius ob dilatam solutionem, idem in decis. 12. cit. sis. Amplia secundum, etiam si illud plus dedisset proximo, idem in decis. 17. cit. sis.

Finis Quarta Partis.

INDEX

I N D E X

M A T E R I A R V M

C O L L E C T A N E O R V M

PRIMÆ, SECUNDÆ, AC

Tertiz Partis.

A IO. DOMINICO BOVE

NEAPOLITANO

Hac serie dispositum.

Prior numerus paginam, posterior verò Collect. indicat.

A

Blatini absoluti mater. fol.

330. collect. 654

Abolutio 257. 475

Abortus 30. 590

Absentia 251. 472

Absentia causa studij 240. 446

Abolutio à Iuramento 14. 39

Abolutio excommunicationis 51. 122

Acceptatio in quibus casibus sit necessaria

338. 672

Acceptationis donationis 15. 43

Actio an competat marito pro dote? 146.

252

Actiois hypothecaria contra tertios possessoris 10. 17

Actio cumulatioris 322. 636

Actio praescriptionis 161. 125

Actio pro legato competentium 265.

498

Actio sequitur forum rei cum ampliat & limitat. 200. 366

Actio non probante quando rem absoluat 246. 459

Accusationis pendente officio 257. 477

Adulatorij seu subventionis 24. 65

Administrationis electi nondum confirmati 351. 698

Administratores locorum piorum, an compellantur ab Episcopo ad reddendum computum? 358. 714

Adultera impunè à marito occidenda 265.

497

Adulterorum perarum 132. 235

Advocatus an possit esse testis pro cliente? cum limitat. 130. 232

Equitum Hierosolymitanorum 120. 216

Actus probacionis 169. 302

Affectus an puniatur non sequente effectu? cum ampliat. & limit. 181. 326

Affinitatis 230. 423

Aggressor qui presumatur? 348. 693

INDEX

<i>Aggressorum</i>	166.296	<i>Appellationis deserta effectum</i>	335.666
<i>Alienatione prohibita an censetur prohibitus omnium actus per quem dominium transfertur? cum illat.</i>	248.	<i>Appellationis deserta, & cum prosecutione</i>	326.645
466		<i>Appellationis interponende temporis</i>	156.
<i>Alienatione prohibita, an locatio quoque sit prohibita?</i>	349.694	276	
<i>Alienationis feudalis</i>	18.50	<i>Apostatarum</i>	122.218
<i>Alienationis rei ecclesia</i>	16.46. & 168.	<i>Archinij</i>	278.533
511		<i>Armorum asportationis</i>	290.563
<i>Alienationis rei fideicommissata ignorantiter facta</i>	87.170	<i>Assassinij</i>	38.101
<i>Alienationis rei pupilli</i>	191.345	<i>Assassinij privilegiorum</i>	283.547
<i>Alienationis voluntaria & necessaria</i>	319.	<i>Assurationis dotis</i>	63.142
630		<i>Assensus apostolicus in quibus casibus non exigatur</i>	354.706
<i>Alimentorum</i>	36.97	<i>Assensus natura</i>	309.604
<i>Alimentorum lites pendente debitorum</i>	37.	<i>Assistentia</i>	90.175
99		<i>Attentatorum</i>	156.277
<i>Alimentorum patroni prestandorum</i>	286.554	<i>Aucupari quando liceat in fundo alieno</i>	215.396
<i>Alimentorum prateritorum, & futurorum discriminum</i>	283.548	<i>Audientia testium</i>	128.228
<i>Alimentorum privilegiorum</i>	172.307	<i>Aufugere tentantis à carcerib. pena</i>	280.
<i>Alimentorum vidua debitorum</i>	37.98.	543	
& 322.637		<i>Augmentum sequitur naturam sui principalis cum illat.</i>	210.384
<i>Amisiois privilegij</i>	155.274	<i>Augmentum temporis num cedat in beneficium possessoris?</i>	336.667
<i>Annuorum reddituum siue censuum</i>	15.	<i>Avocations causarum</i>	24.64
41. & 336.668		<i>Authoris laudati</i>	10.29
<i>Antophati</i>	32.87	<i>Authoritas curatoris quibus in casibus non sit necessaria</i>	343.683
<i>Antiquitatis temporis</i>	209.583	<i>Authoritatis capituli sede vacante</i>	311.
<i>Appellanti ab interlocutoria quando liceat prosequi causas in appellatione non expressas</i>	203.371	610	
<i>Appellari à quolibet gravamine potest</i>	84.	<i>Authoritatis propria exercitij</i>	298.581
166		<i>Auxilij in homicidio praestiti</i>	298.580
<i>Appellari an possit à sententia possessorij? cum declarat.</i>	85.167		
<i>Appellatio extinguit pronunciatum</i>	86.		
168			
<i>Appellatione pendente nihil innovandum</i>	326.644		
<i>Appellatione prohibita, an reuiso quoque prohibita censetur?</i>	148.255		
<i>Appellationis causa, & principalis natura</i>	314.620		

B

<i>Bannitorum</i>	164.291
<i>Bannitorum receptionis</i>	281.544
<i>Baronum</i>	158.280
<i>Beneficij appellatione non renuit pensionem</i>	231.425
<i>Beneficij Ecclesiastici ad finem gaudendi clericali privilegio</i>	279.540
<i>Beneficij il. quod cum eo.</i>	130.233
<i>Beneficij ne quib. conveniatur, nisi in quantum</i>	

M A T E R I A R V M.

tum facere potest	118.137
Beneficij vacantium fructus	331.657
Beneficij vacationum	195.355
Beneficij, v. l. tituli patrimonij requirendi ad sacros ordines privilegiorum	293.566
Beneficiorum ecclesiasticorum unio	360.710
Beneficiorum parochialium concursus	357.712
Beneficiorum pluralitatis	256.474
Beneficiorum residentia	299.583
Beneficiorum resignationis	270.515. & 318.617
Beneficiorum resignationis publicationis	249.468
Beneficiorum sedis Apostolica reservatorum	261.491
Beneficiorum sequestrationis	126.123
Beneficiorum simplicium, & Cappellania residentia	318.671
Beneficiorum vacantium pro consecratione Episcopi	198.358
Beneficij	268.510
Berboarj dictum an probet	326.946
Elaphemia	18.75
Bona damnatorum an debeantur ascendentibus	395.572
Bona fidei possessor an faciat fructus suos	357.711
Bonorum confiscationis	611.40
Bonorum hereticorum confiscationis	294.568
Bonorum paternorum	109.102
Bonorum proprietatis	271.519
Brachij implerationis	296.573

C

C Adulterat ab emphyteusi	38.100.
Calculi erroris	360.719
Capellani, & Cappellania	290.562
Capellania residentia	338.671
Capella an recusat in venditione generali	

328.649	
Capituli Odoardus	8.12
Capituli Regi consentus	189.342
Capitali Regni ex presumptuosa	201.367
Capituli sede vacante authoritatis	312.610
Capti ab hostibus quando efficiantur captivum	225.412
Captorum institutionis	304.593
Captura possessionis	12.33
Carcerales eximentium à maxibus familia	300.586
Cardinalium eorumque privilegiorum	50.120
Casus fortuiti	258.478
Causa civilis quando criminali praeiudicat, & contra	223.409
Causa iniusta, ac hostialis, an excuset à do-	167.187
Causarum à sede Apostolica delegatarum	199.363
Causarum avocationis	24.64
Causa excusationis à pena contumacia	362.713
Cautionis de non offendendo	108.200. & 280.541
Cautionis iuratoria	178.318
Censuum, sive annuorum reddituum	15.41. & 336.668
Cessionis	48.118
Cessionis bonorum	50.121
Cessionis ex causa onerosa	325.643
Charitativis subsidij	19.52
Citatio an sit necessaria in absolutioe à iuramento	345.686
Citatio quando requirat trinam mentionem	280.542
Citationis creditorum in inventario	359.716
Citationis in quolibet actu facienda	109.203
Citationis per edictum	47.117
Citationis personalis	117.213
Civici an admittantur in saepe pro poi-	

INDEX

ueritate	352.701	Concil. Trid.	343.684
Cinium	154.269	concurrentia creditorum	24.66
Clausularum	116.399	concursum beneficiorum parochialium	357.
Clausula appellatione remota	58.135	712	
Clausula circa penam sanguinis	618.314	condemnati per sententiam, an consecratur	
Clausula codicillari	12.59	in solidum?	143.246
Clausula constitui, & precarij	21.55. &	conneccioni	340.677
242.449		conneccitatu ratione nonnulla permitti	
Clausula cum potestate capiendi bona sua		199.364	
& suorum heredum	4.7	confectionis inuentarij temporis	247.463
Clausula derogatorijs adiecta in testamen-	214.395	confectionis erronea	90.174
to		confectionis extrajudiciali	103.193
Clausula ex nunc prout ex tunc	26.71	confectionis tutoris seu procuratoris	92.
Clausula motu proprio	217.400	176	
Clausula nec aliter, nec alio modo	275.	confectionis bonorum	62.140
526		confectionis bonorum hereticorum	294.
Clausula omni legum auxilio	30.80	568	
Clausula saluo assensu domini	23.60	consecratarum	107.379
Clausula sola facta veritate inspecta	351.	confessij sapientis	108.381
699		consuetud. Neapolis. circa dispositionem de	
Clericatus probationis	367.719	banu antiquis	51.126
Clerici conueniendi coram suo iudice	195.	consuetudinum esse bonum	205.376
353		contractuum usurariorum atque illicit.	
Clerici testamentum contra laicum non		315.622	
recipiendi	305.597	continentia causa	201.368
Clericorum coniugatorum	172.308	contractuum simulationis	104.194
Clericorum habilitacionis	364.716	contractum ratione, an quis iniuri conuen-	
Clericorum privilegiorum	29.514	niri possit?	187.339
Coadiunium ad contrahendum matrimo-		contrarij imperij	12.31
nium	269.514	contumacia	27.74
Coadiutoris	262.489	contumacia pena	362.723
Collegiarum	84.165. & 166.504	contumax an audiatur non resoluti expen-	
Collegij	35.94. & 321.633	sis?	295.571
Comparacionis scriptura	195.350	conuictus, & confessus non appellat.	315.
Compensationis	170.305	621	
compromissi inter coniunctos	29.79	creditor ex causa infirmitatis, & funeri	
computationis illegitimam	167.199	an alius anterioribus preferatur?	155.
commutationis vicinarum voluntatum		483	
288.558		creditore iniuncto aliud pro alio solui non	
concessione generali que venient, & qua		potest	314.207
non	304.594	creditoris electionis	259.481
Concil. Trident. sess. 25. cap. 16. dispositionis		creditorum citationis in inuentario	359.
299.584		716	
conclusionis in causa	31.85	creditorum concurrentia	24.66
conubinariorum pena iuxta formam		creditorum prelationis	255.473

crimb

M A T E R I A R V M.

<i>Crimine laesa maiestatis</i>	33.88
<i>Cumulationis actionum</i>	312.636
<i>Curatoris auctoritas quibus in casibus non sit necessaria</i>	343.685
<i>Custodis carceris</i>	308.601

D

D amnatorum bona an debentur ascendentiis?	295.572
<i>Damni dati</i>	39.103
<i>Datio in solutum an assimiletur emptioni?</i>	199.582
<i>Decuratum</i>	102.192
<i>Declarationis rei specifica in libello</i>	310.608
<i>Declarationis usus testium</i>	167.298
<i>Declinationis fori</i>	16.53
<i>Delegati potestatis</i>	226.415
<i>Delegationis extensionis</i>	307.598
<i>Delicti tempus attenditur cum poena infliguntur</i>	363.724
<i>Delictorum officialium</i>	235.433
<i>Delinquentium remissionis</i>	17.48
<i>Demanii</i>	307.599
<i>Denunciationis extinctionis</i>	34.91
<i>Denunciationis litis mota</i>	240.442
<i>Denunciatio ionis sterilitatis</i>	238.68
<i>Denunciationum matrimonialium</i>	352.702
<i>Depositionis principalis</i>	62.141
<i>Depositionis testium parte non citata</i>	305.595
<i>Derogationis iurisdictionis</i>	242.450.
	264.494
<i>Deteriorationis rei emphiteutica</i>	23.62
<i>Diffa in foro poenitentiali, an vim habeant in foro iudiciali?</i>	284.549
<i>Dictionum, a, & vsque</i>	212.389
<i>Differentiarum respicientium ordinem iudicij, & dispositionem</i>	356.710
<i>Dilationis quinquennalis siue Moratoria</i>	4.8. & 213.593
<i>Dimissionis habitus, atque consue</i>	194.352

<i>Dicessum finium probandorum</i>	211.387
<i>Discussionum exceptio an obstat mulieri agenti pro dote contra tertios possidore?</i>	258.479
<i>Dispensationis erga illegitimos iuxta Bullam Pij V.</i>	354.705
<i>Dispensationis non extendenda, & cur?</i>	355.704
<i>Dispositio de presenti quando extendatur ad futura</i>	200.365
<i>Dispositio de principali trahitur ad fructum</i>	347.689
<i>Dispositionis Conc. Trident. sess. 25. cap. 16.</i>	299.584
<i>Dispositionis graduum in causa matrimoniali</i>	355.709
<i>Dispositionis l. Procula. de probat.</i>	321.634
<i>Distantia in plantandis arboribus</i>	246.458
<i>Distributionum quotidianarum</i>	52.125
<i>Diuiduorum, ac indiuiduorum differentia</i>	324.639
<i>Diuisionis inter fratres</i>	108.201
<i>Doctorum privilegiorum</i>	311.611
<i>Dolo non facit, qui iussu iudicis facit</i>	333.660
<i>Dolus dans causam contractui</i>	308.602
<i>Domicilij</i>	312.615
<i>Dominij exceptionis contra locatorem opposita</i>	106.195
<i>Dominij probationis</i>	174.311
<i>Dominij reservati in venditione</i>	267.508
<i>Dominij translationem, an pactum de non alienando impediat?</i>	
<i>Dominium an transeat in secundum donatarium non sequuta traditione?</i>	16.45
<i>Domo vendita quanam veniant?</i>	117.212
<i>Domus appellatione an veniat apotheca?</i>	337.669
<i>Donationis acceptationis</i>	15.43
<i>Donationis conceptione matrimonij</i>	

INDEX

facta	149.467
Donationis filij secundi matrimonij facta	
23	
Donationis in dubio causa mortis præsumentenda	127.225
Donationis inefficax	95.181
Donationis inter patrem, & filium	106.196
Donationis in irapatonatus	265.496
Donationis mulieri à viro facta	19.51
Donationis omnium bonorum	93.178
Donationis reuocanda	107.197
Donationis reuocationis ob superuenientiam liberorum	39.104 & 366.728
Doti à patre profecta	145.249
Doti assicuratio	63.142
Doti fauore an inspicatur locus, vbi vir habet domicilium?	238.441
Doti inefficax querela	94.180
Doti legatum sit purum, vel conditionale?	355.708
Doti pralationis	7.10
Doti privilegiorum	66.146
Dotis restitutionis constante matr.	334.663
Doti usurarum	155.272
Dotium fideiussio	296.575
Dubia in meliorem partem sunt interpretanda	122.220
Duellis	313.616

E

E cclesia immunitatis	43.109. & 269.513
Educationis pupilli	244.455
Electi nondum confirmati administrationis	351.698
Electionis creditorum	259.482
Electionis fori	32.86. & 167.300
Electionis sepultura	331.658
Empare, seu Recommendationis	162.286. 364.716
Emphyteusis renouationis	21.56

Emphyteusis pœna ob non solutionem canonis	75.156
Emphyteusis rei deteriorationis	23.62
Emptionis in persona nominanda	272.510
Emptionis permutatio vicum sustinet	353.703
Empior qui percipit fructus rei emptæ tenetur ad interesse pretij non soluti	108.199
Episcopatum literarum	31.84
Episcopi potestatis iuxta Concil. Trid. sess. 24. c. 6.	361.721
Episcopus an compellat administratores piorum locorum ad reddendum computum?	
Erronea confessio	90.174
Erroris calculi	360.719
Euctio quibus in casibus cessat	209.382
Euctio	10.28
Euctio denunciationis	34.91
Ex. emptio discussionis an obstat mulieri agenti pro dote contra tertios possessores	258.479
Exceptionis de iure tertij	309.605
Exceptionis dominij contra locatorum opposita	106.195
Exceptionis hostici	22.57
Exceptionis non numerata pecunia intra quantum tempus opponenda	146.250
Exceptionis peremptoria ante sententiam opponenda	138.238
Exceptionum impediensium litis ingressum	217.418
Excommunicati ignoranter celebrantis	233.419
Excommunicationis, eiusque absolutionis	511.122
Excommunicationis in percussientes clericos	342.682
Excommunicationis post appellationem lata ipso iure nulla	350.696
Excommunicationis propter contumaciam in causa hæresis	174.310
Excom-	

M A T E R I A R V M.

Excommunicati prohibitorum 118.

214

Excusationis causa à pœna contumacia

362.723

Excusationis testis falsum deponentis 368.

731

Excusationis principalis

133.237

Executio sententia quibus in rebus fieri non potest

211.386

Executionis parata

307.600

Executoris gratia apostolica

214.394

Exempli seu copia

97.185. & 270.516

Exempti loci

303.591

Exercitij propria auctoritatis

298.581

Exhibitionis tituli

310.607

Exilij

163.289

Eximentium carceratos à manibus fami-

lia

300.586

Expensarum causa litium fallarum

46.

116

Expensarum funeris privilegiorum

4.9

Extensionis

281.545

Extensionis delegationis

307.598

F

Fabrica Sancti Petri

285.553

Factum alterius alteri nocere non de-

bet

364.725

Falcidia quibus in casibus cessat

182.

329

Falsi pœna quibus in casib. veniat infligen-

da

346.687

Falsificantium monetas

88.172

Falsificatio

144.248

Fama

113.206

Familiaritatis

55.131. & 305.596

Famosi libelli

18.49

Fatalium

142.245

Femina, an sit capax successionis fendo-

rum?

284.550

Feminarum miserabilis conditionis

184.

332

Femini prohibitorum

345.685

Feriarum

52.124

Feudalium alienationum

18.50

Feudi hereditarij

205.375

Fideicommissi

291.565

Fideicommissi renunciationis

338.670

Fideicommissum conditionale non trans-

mittitur cum ampliat.

197.359

Fideicommissum ex quibus indultum cen-

setur

236.436

Fidei professionis

297.579

Fideiussionis de representando

260.

486

Fideiussionis dotium

296.675

Fideiussor an possit molestare debitorem

antequam soluat?

170.504

Fideiussor an principalem representet?

355

707

Fideiussor quibus in casibus censeatur libe-

ratum

187.337

Fideiussoris de iudicio fisci

202.369

Filiationis

148.256

Filij positi in conditione quando censeantur

vocari

197.630

Filiorum appellatione an veniant natura-

les?

263.493

Et an femina?

276.529

Et an Nepotes?

289.560

Filiorum naturalium

163.290

Filius familias non potest esse in iudicio sine

patri consensu

226.414

Filius quando possit patrem in ius vocare

sine venia

228.419

Finitum Diocesum probandarum

211.

387

Fisci privilegiorum

240.447

Fiscus pecuniam solutam posteriori credi-

tori auocare potest

267.507

Fori declinationis

19.53

Fori electionis

32.86 & 167.300

Forum in quibus casibus sortitatur

153.

267

Forma

152.226

Fratri, vel sorori instituentis turpem per-

sonam

340.675

Fratrum successionis

6.14

<i>Fructuum divisione</i>	108.101	<i>preferatur priori creditori habenti ge-</i>	
<i>Fructuum</i>	97.159	<i>neralen ?</i>	107.198
<i>Fructuum beneficij vacantis</i>	33.657	<i>Hypothecarie actione contra tertios pos-</i>	
<i>Fructuum rei empta percipiens emptor tene-</i>		<i>sessores</i>	9.17
<i>tur ad intereff. pretij non foluit</i>	108.	<i>Hypotheca fpecialis</i>	16.73
199		<i>Hypo: h. ca. tacita</i>	78.158
<i>Fuga</i>	130.160	<i>Hypotheca tacita pro dote mulieri compo-</i>	
<i>Fur in quo loco puniendus ?</i>	160.183	<i>sentis</i>	121.107
<i>Furti</i>	159.182	<i>Hypotheca uxori competentis aduerfus ter-</i>	
<i>Furti pena quantum fit ? cum leuiat.</i>		<i>tios poffeffores</i>	16.44
139.141			

G

G Abella	67.148
<i>Gradus proximitatis</i>	121.635
<i>Gruaminis irreparabilis</i>	325.642
<i>Granati de refituendo</i>	185.335

H

H Abilitationis clericorum	364.
716	
<i>Habilitationis sub cautione</i>	64.144
<i>Heredes in quibus cafibus in folidum, &</i>	
<i>non pro hereditariis portionibus te-</i>	
<i>neantur</i>	175.518
<i>Heredis inftitutionis blando fermoni falte</i>	
<i>215.397. & 259.481</i>	
<i>Heredu venientiu contra factum defuncti</i>	
<i>250.469</i>	
<i>Hereditas ex quibus adita cenfeatur</i>	187.
556	
<i>Hereditatis transmissionis</i>	290.462
<i>Heretici privilegiorum</i>	294.567
<i>Homicidii bonorum confiscationis</i>	294
568	
<i>Homicida an teneatur ad expenfas, & o-</i>	
<i>peras ?</i>	327.647
<i>Homicidij</i>	54.128
<i>Hofpitalium</i>	180.324
<i>Hofuci exceptionis</i>	12.57
<i>Hypotheca ex quibus indulta cenfeatur</i>	
<i>342.680</i>	
<i>Hypotheca fpecialis fecundi creditoris, an</i>	

I Altationis, & iactationum	25.99
<i>Identitatis</i>	227.417
<i>Ignobilium pena</i>	334.664
<i>Illegitimi contradictoris</i>	266.501
<i>Illegitimorum fucceffionis</i>	44.110
<i>Illicitorum, atque vfuratiorum contra-</i>	
<i>ctuum</i>	315.612
<i>Immemorabilis prefcriptionis, ac eius pro-</i>	
<i>bationis</i>	131.233
<i>Immunitatis ecclefie</i>	43.109. & 269.
513	
<i>Impedimenti</i>	74.155
<i>Imploracionis brachij</i>	296.573
<i>Impotentia ad copulam</i>	161.184
<i>Incendium prefumitur culpa inhabitau-</i>	
<i>ritum</i>	95.182
<i>Inceffus</i>	70.151
<i>Indictorum</i>	56.133
<i>Indultum</i>	257.475
<i>Inhibitionum</i>	111.104
<i>Inimicitia effectuum</i>	244.453
<i>Iniuriarum</i>	59.138
<i>Inofficiofa donationis</i>	95.181
<i>Inofficiofa dotis querela</i>	94.180
<i>Inofficiofi teftamenti querela contra tefta-</i>	
<i>mentum fratris turpem perfonam infti-</i>	
<i>tuentis</i>	87.169
<i>Inftimulacionis</i>	91.177
<i>Inftantia an tranfeat ad heredes ?</i>	347.
688	
<i>Inftantia</i>	34.90
<i>Inftitucionis captatoria</i>	303.593
Infi-	

M A T E R I A R V M.

Institutionis baredi blando sermone facta	215.397. & 219.481
Instrumenti reassumptionis	198.361
Instrumenti redarguendi de falso	212.391
Instrumenti stipulati per Notarium Apostolicum	311.612
Instrumenti stipulati per Notarium Vassallum	312.614
Instrumentorum liquidationis	71.152
Instrumentum quibus in casibus non probat	199.362
Insufflationis spiritus liti mortua	33.89
Interruptionis prescriptionis	232.427
Inustorum, & illatorum in domo conducta	7.17
Inuentarij	8.21
Inuentarij confessionis temporis	147.463
Inuictorum	235.434
Index an debeat indicare secundum allegata & probata?	359.717
Index an possit suam interlocutoriam renouare? cum limine.	165.294
Indicij ecclesiastica iurisdictionis	242.451
Indicij officij non impariendi parte non petente	223.411
Indicium recusationis	32.83. & 339.445
Inuentarij habentis vim probationis	216.211
Inuentarij suppletorij	208.380
Inuentorum effectuum	112.205
Inuicompomendi	164.292
Inuicongruui	3.6
Inuicdictio quando conceatur concessa cumularine, quando de primatu	213.392
Inuicdictionis excitationis	226.413
Inuicdictionis exercenda extra territorium	45.114
Inuicdictionis ordinarij erga regulares	266.503

Iurisdictionis prerogationis	179.322
Iuris offerendi	5.11
Iurispatronatus acquisitionis ex quibus causis	260.485
Iurispatronatus derogationis	242.450. & 264.494
Iurispatronatus donationis	265.496
Iurispatronatus laicalis, & ecclesiastici differentia	261.488
Iurispatronatus probationis iuxta formam Cencil. Trid.	22.58. & 323.638
Iurisprelationis	77.157
Im accusanda de adulterio quibus personis competat	29.78. & 132.236
Im presentandi in iurispatronatu quibus personis prohibeatur	260.484
Inuificationis tituli	229.422

L

Laudemiorum	11.31. & 228.421
Leuoniu vltra dimidiam	30.81. & 188.340
Legati facti pauperibus, & quomodo distribuendi	127.226.278. & 522
Legati obsecrati ex quibus conciliarij declarandi	349.695
Legatorum ad pias causas privilegiorum	119.215
Legatorum usura	302.589
Legatum dotu sit parum, vel conditionale?	355.708
Legis fin. C. de edict. diu. Adr. remediij	26.70
Legu Procula de probat. dispositionis	321.634
Legu quod cum eo beneficij	130.231
Legu requisitorum	247.461
Legitimationis per rescriptum principis	42.108
Legitimationis per subsequens matrimonium	41.107
Legitimationis privilegiorum	329.652
Legitima	39.105
Legitima debenda deducto ere alieno	

351.697	
<i>Legitima debenda in corporibus, nec ne</i>	321.632
<i>Legitima in vita patris præstanda necne</i>	355.665
<i>Legitima liquidanda, & an tempus mortis attendatur?</i>	318.625
<i>Legitima privilegiorum</i>	317.626
<i>Libelli famesi</i>	18.49
<i>Libellus alternativus quibus in casibus admittatur</i>	352.700
<i>Liberorum privilegiorum</i>	236.435
<i>Librorum</i>	26.72
<i>Liquidationis instrumentorum</i>	71.152
<i>Litterarum apostolicarum præsentationis</i>	277.532
<i>Litterarum Caribij</i>	14.40
<i>Litterarum compulsorialium</i>	45.113
<i>Litterarum dimissorialium</i>	207.378
<i>Litterarum episcopaliū</i>	32.84
<i>Litū contestatio, an sit de substantia iudicii? cum limit.</i>	418.492
<i>Litū contestatio ex quibus inducitur censetur</i>	219.40
<i>Litū contestationis effectuum</i>	220.404
<i>Litū mota denunciationis</i>	438.442
<i>Litū pendentiæ</i>	60.139
<i>Locationis rei ecclesiastica</i>	330.655
<i>Loci exempti</i>	303.591

M

M <i>Aior pars quod facit omnes fecisse</i>	177.316
<i>consentur</i>	248.465
<i>Mandati de providendo</i>	175.313
<i>Mandati specialis</i>	175.312
<i>Mandatum morte mandantis extinguatur cum limit.</i>	146.252
<i>Marito an competat actio pro dote?</i>	235.432
<i>Masculinum quando concipiat femininum</i>	176.13
<i>Mater & Avia, an admittantur ad tutelam?</i>	312.

702

<i>Matrimonij carnalis, & spiritualis commissio</i>	266.500
<i>Matrimonij iuxta Concil. Trident.</i>	265.499
<i>Matrimonij metu contracti</i>	278.535
<i>Matrimonij privilegiorum</i>	290.564
<i>Matrimonij separationis</i>	125.212
<i>& 286.555</i>	
<i>Matrimonium quomodo probetur</i>	121.217
<i>Mediator an possit esse testis?</i>	359.715
<i>Melioramentorum</i>	69.150
<i>Mendacij</i>	115.209
<i>Meretricum</i>	83.163
<i>Metus probationis</i>	73.154
<i>Migrationis à re conducta</i>	6.16
<i>Miles coram quo sit conveniendus</i>	35.95
<i>Milium privilegiorum</i>	195.354
<i>Minor factus maior, an per quinquennium censetur ratificasse gesta in minoritate?</i>	152.264
<i>Minorum privilegiorum</i>	180.323
<i>Miserabilium personarum</i>	1.1
<i>Mobilium appellatione qua veniant</i>	138.239
<i>Moneta falsificantium</i>	88.172
<i>Minorij</i>	38.102
<i>Moratoria, seu dilationis quinquennalis</i>	4.8. & 213.393
<i>Mora purgationis</i>	69.145
<i>Mors omnia solvit</i>	89.173
<i>Mortis civilis, & naturalis equiparationis</i>	277.531
<i>Mortis probationis</i>	218.401
<i>Mulier: iſtuprata an debeatur dote?</i>	9.23
<i>Mulieris relicta usufructuario</i>	39.96
<i>Mulierum infra annum luctum nubentium pena</i>	234.431
<i>Mutationis penarum</i>	289.562

N

N <i>Neapolitanorum privilegiorum</i>	14.38
--	-------

Negantia

M A T E R I A R V M.

<i>Negantiū se possidere pœna</i>	115.210
<i>Nobilitatis</i>	13.37
<i>Notarius an teneatur cognoscere contra-</i> <i>bentes?</i>	358.713
<i>Notorij atque manifesti</i>	319.653
<i>Novationis</i>	173.309
<i>Novus dominus non tenetur stare colono</i> <i>35.93 & 320.631</i>	
<i>Nullitatum</i>	316.223
<i>Nullitatum professionū</i>	276.530
<i>Nuptiarum incestuosarum</i>	278.536

O

O blationis	104.373
<i>Oblationū in subbatione</i>	24.67
<i>Obligationis in forma Camera</i>	243.
452	
<i>Obligationis penes alia M.C.V.</i>	100.
187	
<i>Officia baronalia debent esse annalia cum</i> <i>limit.</i>	177.317
<i>Officialium delictorum</i>	235.433
<i>Officialium syndicarum</i>	244.247
<i>Ordinarij iurisdictionis erga regulares</i> <i>266.503</i>	
<i>Osculi mulieri illati</i>	17.47

P

P acifici possessoris	267.506
<i>Pacti de retrovendendo</i>	2.5
<i>Pactum de non alienando, an impediatur</i> <i>translationem dominij?</i>	250.471
<i>Paraphernalium</i>	187.338
<i>Paragij</i>	6.13
<i>Paritatis testium</i>	338.673
<i>Paritas votorum</i>	269.512
<i>Parochialium beneficiorum concursus</i>	357
712	
<i>Partis non opponentis</i>	349.693
<i>Partis pretij</i>	310.609
<i>Pater an possit praeiudicare filio in emphy-</i> <i>teusi?</i>	347.690
<i>Pater habet usum fructuum in omnibus be-</i>	

<i>nis aduentitij filij</i>	124.221
<i>Pater quando teneatur dotare filiam pro-</i> <i>prij bonis</i>	83.164
<i>Pecunia liberata secundo creditori</i>	25.
63	
<i>Peritorum in arte</i>	58.136
<i>Peritrij</i>	152.263
<i>Permutatio emptionis vice n sustinet</i>	355.
703	
<i>Personarum miserabilium</i>	1.1
<i>Personarum quae citari nequeunt</i>	273.
524	
<i>Potentis plus debito</i>	236.437
<i>Petitorij suspensionis</i>	147.254
<i>Pluralitatis beneficiorum</i>	256.474
<i>Pœna falsi quibus in casibus veniat insti-</i> <i>genda</i>	346.687
<i>Pœna furti quanam sit?</i>	139.241
<i>Pœnarum contra personas adulteras</i>	132.
235	
<i>Pœnarum mutationis</i>	289.561
<i>Pœna arbitraria</i>	288.559
<i>Pœna contra concubinaris iuxta formam</i> <i>Concil. Trident.</i>	344.684
<i>Pœna contumacia</i>	362.723
<i>Pœna cum infinguntur tempus delicti at-</i> <i>tenditur</i>	363.724
<i>Pœna emphyteuta ob non solutionem cano-</i> <i>nis</i>	75.156
<i>Pœna ignobilium</i>	334.664
<i>Pœna minoranda</i>	150.261
<i>Pœna mulierum infra annum luctus nu-</i> <i>benitium</i>	234.431
<i>Pœna negantiū se possidere</i>	115.210
<i>Pœna tenantis aufugere à carcerib.</i>	280.
543	
<i>Pœna venientis contra transactionem iur-</i> <i>is tam</i>	192.347
<i>Possessionis captura</i>	12.33
<i>Possessionis commoda</i>	308.603
<i>Possessionis recuperanda remediū</i>	210.
406	
<i>Possessorij cognoscendi per iudicem laicum</i> <i>154.270</i>	
<i>Possessorij recuperanda, atque adipiscen-</i>	

INDEX

da	1336	alium aequè privilegiatum	192.348
Possessorij summarijssimi	12.36	Privilegij amissionis	155.274
Possidentis alieno nomine	234.430	Privilegij numeri duodecim liberorum	15.
Positionibus non respondens an habeatur pro confesso?	149.158	41	
Positionum	150.268	Privilegiorum alimentorum	172.307
Potestatis delegati	226.415	Privilegiorum assessorij	283.547
Potestatis episcopi iuxta Concil. Trident. sess. 24. c. 6.	361.721	Privilegiorum Cardinalium	50.120
Praebuli	203.370	Privilegiorum Clericorum	176.314
Praeeminentia M.C.V.	327.641	Privilegiorum Doctorum	311.611
Practentia	66.147. & 150.470	Privilegiorum Doti	66.146
Praeidentia regula	339.674	Privilegiorum expensarum funerum	4.9
Praelationis creditorum	255.473	privilegiorum fisci	240.447
Praelationis doti	7.10	privilegiorum haereticis	291.567
Prescribi quantum respiciatur?	232.	privilegiorum legatorum ad pias causas	
426.		119.215	
Prescriptionis actionum	161.285	privilegiorum legitimisationis	329.
Prescriptionis contra fiscum	162.288	652	
Prescriptionis immemorabilis probationis		privilegiorum legitima	317.625
131.233		privilegiorum liberorum	236.435
Prescriptionis interruptionis	232.417	privilegiorum matrimonij	290.
Prescriptionis querelarum	114.208	564	
Præsentandi temporis patroni concessi		privilegiorum militum	195.354
49.119		privilegiorum minorum	180.323
Præsentationis literarum Apostolicarum		privilegiorum Neapolitanorum	14.
277.532		38	
Præsentationum quis præferatur.	157.	privilegiorum rutili patrimonij, vel benefi- cij requirendi in promotione ad sacros ordines	293.566
278		privilegium an non usu amittatur?	342.
Præteritionis	154.271	681	
Præterium an sit soluendum imminente cui- cissione in lumine contractum?	9.24	privilegium sui iudicij quando alicui alle- gare liceat	231.424
Præventionis	246.460	probare debet quis se effectalem, ut admi- tatur ut talis	171.306
Prima charitatis incipit à seipso	227.	probata violentia per testes, res amissa quomodo probentur	220.405
416		probationis aetatis	169.302
Prima instantia iuxta Concil. Trid.	297.	probationis clericatus	367.729
577		probationis dominij	174.311
Principalis depositionis	62.141	probationis immemorabilis prescriptionis	
Principalis potestatis	211.407	151.233	
Privilegia concessa ecclesiis, an se extendant ad Hospitalia?	327.648	probationis iurispatronatus iuxta formam Concil. Trident.	22.58. & 323.
Privilegia non ex tempore, sed ex causa assumantur cum declarationibus	141.	638	
244		probationis maturæ	73.194
Privilegium non vitatur privilegio contra			

MATERIA RV M.

<i>Probationis mortis</i>	218.401
<i>Probationis titulus in renouandis attentat</i>	
186.336	
<i>procuratorum</i>	303.592
<i>procurator renouatur per obitum Recloris</i>	
178.319	
<i>procuratoris confessionis</i>	92.176
<i>procuratoris potestatis</i>	224.410
<i>procuratorum substitutionis</i>	194.351
<i>professionis fidei</i>	197.579
<i>professionis nullitatum</i>	276.530
<i>prohibitorum excommunicat</i>	118.214
<i>prohibitorum feminis</i>	345.685
<i>prohibitorum in ecclesia</i>	319.618
<i>prohibitorum ingressu in monasterium</i>	82
162	
<i>proprie authoritatis exercitij</i>	298.581
<i>proprietatis bonorum</i>	271.519
<i>provocationis iurisdictionis</i>	179.322
<i>protestationis</i>	149.259
<i>proximitas an possit esse testis?</i>	359.
715	
<i>proximitatis gradus</i>	321.635
<i>publicationis resignationis beneficiorum</i>	
249.468	
<i>pupilli educationis</i>	244.455
<i>purgationis mora</i>	65.145

Q

Q uarta uxori debita viro mortuo	
2.4	
<i>Quasi possessionis</i>	146.253
<i>Querelarum prescriptionis</i>	114.108
<i>Querela inefficacia dotis</i>	94.180
<i>Querela inofficij testamenti contra testamentum fratris turpem personam instituentis</i>	87.169
<i>Quietationis generalis</i>	149.
257	
<i>Qui non habet in ore debet luere in corpore</i>	
333.661	
<i>Qui pro mortuis habeantur</i>	362.712
<i>Qui non debet admitti vi salu, nisi probet se esse salum.</i>	171.306

R

R aptus	3082.279.539
<i>Ratificationis</i>	190.344
<i>Rassumptionis instrumenti</i>	198.361
<i>Receptionis Bannitorum</i>	276.544
<i>Receptionis testium parte non citata</i>	281.
374	
<i>Receptionis testium post publicationem</i>	56.
132	
<i>Recommendationis, seu empata</i>	162.286.
& 364.726	
<i>Recondicionis tacita</i>	222.408
<i>Reconuentionis</i>	44.112
<i>Recloris obitu renouatur procurator</i>	178.
319	
<i>Recuperanda possessionis remedij</i>	210.
406	
<i>Recusationis iudicum</i>	31.83. & 239.
445	
<i>Regalium</i>	365.717
<i>Regula cessante causa cessat effectus</i>	238.
443	
<i>Regula cuius expensis actus sit conficiendus</i>	
46.115	
<i>Regula de annali</i>	287.509
<i>Regula de triennali</i>	768.505
<i>Regula nemo cogitur emere, vel vendere cum declarat.</i>	28.76
<i>Regula prior in sortio prior in vsu</i>	266.
502	
<i>Regula qui non admittitur ad partem faciat partem cum ampliat. & limitat.</i>	
258.480	
<i>Regula quod bono viro est credendum</i>	68.
149	
<i>Regula quod creditur alicui in iis que ad eum pertinent officium</i>	140.242.
<i>Regula quod de minimis non curat Praetor.</i>	273.523.
<i>Regula quod favore ecclesie quis cogatur vendere rem suam cum declarat.</i>	55.
130	
<i>Regula quod illud presumitur, praesef-</i>	

INDEX

<i>fiffe, quod de iure procedere debet</i>	57.	<i>Res prohibita alienari quando alienari pos-</i>	
134		<i>fit</i>	110. 385
<i>Regula quod nemo fit dominus membro-</i>		<i>Res qualibet præsuntur libera</i>	309.
<i>rum suorum</i>	297. 578	606	
<i>Regula quod pater cogitur dotare filiam</i>		<i>Rescissionis Testamenti fratris instituentis</i>	
81. 160		<i>in rem personam</i>	340. 675
<i>Regula quod procurator non potest facere</i>		<i>Reservationis dominij in venditione</i>	267.
<i>cadere dominum in pœnam</i>	341.	508	
678		<i>Residentia beneficiorum</i>	299. 583
<i>Regula quod quilibet potest iuri suo renun-</i>		<i>Residentia beneficiorum simplicium, &</i>	
<i>ciare</i>	72. 153	<i>Capellania</i>	338. 671
<i>Regula resolutio iure datoris resolutur ius</i>		<i>Resignationis beneficiorum</i>	270. 515. &
<i>acceptoris</i>	262. 490	318. 627	
<i>Regula singularium successorum non teneri</i>		<i>Resignationis beneficiorum publicationis</i>	
<i>stare colonis</i>	15. 93. & 320. 632	249. 468	
<i>Regule spoliatus ante omnia est restituendus</i>		<i>Restitutionis dotis constante matrimonio</i>	
	316. 624	334. 663	
<i>Regula ultima derogant prioribus</i>	340.	<i>Restitutio in integrum, an & quâdo impedi-</i>	
676		<i>at exequutionem sententia</i>	100. 188
<i>Relapsi in hæresim</i>	52. 123	<i>Restitutionis in integrum</i>	98. 1. 86
<i>Relenij</i>	300. 585	<i>Retentionis</i>	102. 191
<i>Relocationis</i>	7. 18	<i>Revocationis donationis ob supervenien-</i>	
<i>Remedij l. fin. C. de edict. diui Adrian. toll.</i>		<i>tiam liberorum</i>	39. 104. & 366. 728
26. 70		<i>Rem non tenetur edere auctori cum limitat.</i>	
<i>Remedij recuperanda possessionis</i>	110.	228. 420	
406			
<i>Remediorum spoliatorum</i>	196. 357		
<i>Remissionis delinquentium</i>	17. 48		
<i>Remissionis mercedis facienda per locato-</i>			
<i>rem conductori</i>	39. 92		
<i>Remunerationis seruitutorum</i>	341. 679		
<i>Renouationis emphyteusis</i>	21. 56		
<i>Renunciationis fideicommissi</i>	338. 670		
<i>Renunciationis ingredientium in Religio-</i>			
<i>nem</i>	244. 454		
<i>Renunciationis successionis</i>	11. 30		
<i>Reparationis</i>	263. 492		
<i>Repraesentationis, seu subingressionis</i>	245.		
456			
<i>Repulsa testium</i>	4. 10		
<i>Requisitorum legum</i>	247. 461		
<i>Reum subiectarum restitutionis</i>	1. 2		
<i>Rehypothecata, in solutum data, eiusdem, an</i>			
<i>agatur prima actione?</i>	264.		
495			

S

<i>Salarij</i>	94. 179
<i>Salarium non conuenientum an debeatur?</i>	331. 656
<i>Saluaguardia</i>	156. 275
<i>Salutari interditi</i>	212. 391
<i>Sanctorum corporum translationis</i>	325.
640	
<i>Sauita</i>	287. 557
<i>Scriptura in quibus casibus exigatur</i>	139.
240	
<i>Scriptura comparationis</i>	193. 350
<i>Scriptura primata</i>	7. 19
<i>Sedilium Neapolit</i>	312. 613
<i>Sententia debet esse conformis libello cum</i>	
<i>ampliat.</i>	190. 343
<i>Sententiarum conformium</i>	28. 77
<i>Sententia contra infantem lata</i>	278. 537
<i>Sententia</i>	

M A T E R I A R V M.

<i>Sententia declaratoria</i>	169.303	<i>Subingressio, seu representatio</i>	245.
<i>Sententia excoꝛcutionis in quibus casibus fieri non possit</i>	211.386		436
<i>Sententia habentis vim diffinitivam</i>	165.	<i>Subornatio testium</i>	285.552
	293	<i>Subreptionis</i>	180.325
<i>Sententia lata contra leges</i>	188.134	<i>Subsistit charitativum</i>	19.52
<i>Sententia M. C. V.</i>	96.183	<i>Substitutionis procuratorum</i>	194.351
<i>Sententia transitu in rem indicatam post decem dies</i>	369.732	<i>Subventio, seu Adiutorij</i>	24.65
<i>Separatio matrimonij</i>	125.222. & 286.555	<i>Successio filiorum illegitimorum</i>	44.
<i>Sepultura electio</i>	332.658		110
<i>Sequestratio beneficiorum</i>	126.223	<i>Successio fratrum</i>	6.14
<i>Sequestri</i>	182.328	<i>Successio in stirpes, vel in capita</i>	285.
<i>Seniorum remunerationis</i>	341.679		551
<i>Sigilli</i>	313.617	<i>Successio inter ascendentes, & descendentes</i>	6.15
<i>Simonia</i>	240.448	<i>Successio renunciationis</i>	11.30
<i>Simulationis contractum</i>	104.194	<i>Summarij sui possessorij</i>	12.34
<i>Singularitatu testium</i>	53.127	<i>Supplicatio</i>	5.12
<i>Societatu morte socij finienda</i>	216.398	<i>Suspensio petitorij</i>	147.254
<i>Sodomia criminis</i>	97.184. & 261.487	<i>Syndacatu officialium</i>	144.247
<i>Sodomiti dictum, an, & quando faciat indicium ad torturam?</i>	274.525		
<i>Solutio in quam causam convertenda,</i>			
	193.349		
<i>Solutio triennalis effectuum</i>	9.25		
<i>Sordescencia in excommunicatione</i>	319.		
	629		
<i>Spoliatorum remedium</i>	196.357		
<i>Sponsio, seu scommissa</i>	278.534		
<i>Statuti de lucro dotu</i>	271.518		
<i>Statuti excludenti feminas a successione ob existenti masculorum</i>	20.54. & 270.517		
<i>Statuti Italia disponenti mulierem non posse contrahere sine consensu duorum consanguineorum</i>	206.377. & 332.659		
<i>Statuti prohibenti exceptiones opponere</i>	248.464		
<i>Statutum laici an liget clericos, siue ecclesiasticas personas?</i>	87.171		
<i>Statutum non ligat forenses</i>	328.650		
<i>Sterilitatu denunciationis</i>	25.68		
<i>Stupri</i>	38.137		

T

T <i>Acuta pupillari admittenda contra matrem</i>	237.440
<i>Temporis ad consiciendum inventarium</i>	247.463
<i>Temporis antiquitatu</i>	204.383
<i>Temporis interponende appellationis</i>	209.
	276
<i>Temporis patronis concessi ad presentandum</i>	49.119
<i>Temporis interstitiorum in ordinibus iuxta Concil. Trident.</i>	297.576
<i>Tempus a quo die currat</i>	233.428
<i>Tempus data num attendatur?</i>	257.476
<i>Tempus delicti attenditur cum poena insinguntur</i>	363.724
<i>Tentanti aufugere a carceribus poena</i>	280.
	543
<i>Tertij venientu in causa</i>	41.106
<i>Testamenti conditi a filiofamilias</i>	239.
	444
<i>Testamenti falsio quibus prohibeatur</i>	192.
	346
<i>Testamenti fratris insistentu turpem:</i>	

INDEX

personam rescissionis	340.675
Testamenti imperfecti	119.230
Testamenti inofficiosi querela contra testamentum fratris turpem personam influentis	87.169
Testamenti primi per posterius renocandi	185.333
Testamenti tempore testis conditi	185.334
Testator disponat, & fiat lex cum ampliat. & limitat.	183.330
Testatoris verba ad tempus testamentis an referenda?	172.546
Testes adversus instrumentum, an possunt produci?	328.651
Testes de auditu non probant cum amplia. & limitat.	182.327
Testes non citati non probant	179.325
Testi an credatur absque iuramento cum limitat.	151.263
Testibus quibus in casib. non credatur	157.279
Testimonij clerici contra laicum non recipiendi	306.597
Testis an possit repetitis vicibus examinari?	131.234
Testis falsum deponentis excusationum	368.731
Testis in causa propria	159.281. & 275.527
Testis vnicus non probat cum limitat.	127.224
Testium ad perpetuam rei memoriam examinatum	348.692
Testium audientia	128.228
Testium depositionis parte non citata	305.595
Testium domesticorum	166.297
Testium falsum deponentium coram aliquo Iudice	141.243
Testium paritatis	338.673
Testium receptionis parte non citata	205.374
Testium receptionis post publicationem	56.132

Testium repulsa	5.10
Testium septem adhibendorum in testamento	129.129
Testium singularitatis	53.27
Testium subornationis	285.552
Testium variationis	295.569
Thessauri	184.331
Tincti colorati	245.457
Tituli exhibitionis	310.607
Tituli iustificationis	229.422
Tituli patrimonij, vel beneficij requirendi in promotione ad sacros ordines privilegiorum	293.566
Tituli probationis in renocandis attentatis	186.336
Titulum sua possessionis, an quis ostendere teneatur?	23.61
Tortura remedium subsidiarium dicitur	367.730
Tortura repeti non potest	296.574
Tortura	54.129
Tortura ex processu informativo	325.641
Trabentis aliquem in vetito examine	295.570
Transactionis super testamento	212.388
Transitus ad altioris religionem	272.521
Translationis corporum sanctorum	325.640
Transmissionis hereditatis	247.462
Tredecimum	151.262
Tutoris confessionis	92.176

V

Vacationis beneficij	195.355
Vacationis beneficiorum pro consecratione episcopi	194.358
Variationis	168.301
Variationis testium	295.569
Vassallus quibus in casibus feudo venit privandus	237.438
Velleiani	166.295
Vendens duobus, qui emptorum praeferatur	

M A T E R I A R V M.

<i>ratur</i>	237.439	<i>simul, vel ordine successivo?</i>	360.718
<i>Vendicantium eandem rem</i>	314.619	<i>Voluntas in maleficijs, an spectetur?</i>	333.
<i>Venditione generali, an veniant cappella?</i>	328.649		662
<i>Venditionis ad corpus atque ad mensuram</i>	44.111	<i>Votorum paritatu</i>	269.512
<i>Verba an intelligenda de primo actu?</i>	301.	<i>Vusufructuarius</i>	178.320
	587	<i>Vusufructuarius an teneatur cauere de vendendo, & fruendo arbitrio boni viri?</i>	
<i>Verborum enunciativorum</i>	101.189	<i>eum declarat.</i>	81.161
<i>Vestium restituendarum per uxorem soluto maritimo</i>	155.273	<i>Vsurarij mansissi</i>	196.356
<i>Vicariorum</i>	64.143	<i>Vsurariorum atque illicitorum contractuum</i>	315.622.
<i>Viduitati conditionis</i>	12.35	<i>Vsurarum</i>	204.372
<i>Violentia probata per testes res amisse quomodo proveniunt</i>	220.405	<i>Vsura:um debitarum pro dote</i>	155.
<i>Vita, & militia</i>	9.26		272
<i>Vltimarum voluntatum commutationis</i>	288.558	<i>Vsura legatorum</i>	302.589
<i>Vnionis beneficiorum ecclesiasticorum</i>	360.720	<i>Vxor quicquid acquirit in dubio ex bono viri acquisivisse presumitur</i>	101.
<i>Vocati plures in dubio, an intelligantur</i>			190
		<i>Vxor sequitur forum viri</i>	146.251
		<i>Vxoris appellatione, an veniat sponsa?</i>	279.538

F I N I S.

INDEX
LOCORVM IN
QVIBVS RESIDENT MATERIÆ
COLLECTANEORVM

Primæ, Secundæ, ac
 Tertiæ par.

A
IO. DOMINICO BOVE
NEAPOLITANO

Alphabetica Serie Digestus.

PRIOR NVMERVS PAGINAM,
Posterior vero Collect. indicat.

Ex Iure Pontificio, Rubricæ.

Iudæi.
Iurapatronatus.
Regularibus.

fol. 231. Collect. 414
360. 484
120. 216

Decret. Decretal. & Sexti Capitula.

Censatus de hæretic. in 6. 52. 123	Ad decimas de restitut. spoliat. in 6. 245. 457
Ad apostolicam de regular. 276. 330	Ad nostram de empt. & vendit. 104. 194
Ad audientiam de præscriptis. 140. 242	Ad nostram il 2. de Iureiur. 38. 102
Ad audientiam de reb. eccle. alien. vel non. 330. 655	Apostolicæ de cleric. excommunic. 235. 429
	<u>Avaritia de elect. lib. 6.</u> 351. 698
	<u>Bonæ</u>

B

Bona memorix il 2.de elect. 53.
127

C

Clerici de excess. praelat. 261.487
Clericos de sent. excommunic.
in 6. 364.726

Conquerente de clerici. non residen.
299.583

Constitutus §. intra annum de in in-
tegr. restit. 3.6

Constitutus de rescript. 257.476

Corpora de consecr. dist 1. 335.640

Cum ad monasterium de statu mo-
nac. 271.519

Cum apostolum §. prohibemus de
cenibus 19.52

Cum causa extra de empt. & vendit.
188.340

Cum causa de raptor. 279.539

Cum causam de probat. 211.387

Cum cessante de appell. 338.443

Cum contumacia de hæret. libro 6.
174.310

Cum dilecti extra de emption. &
vendit. 188.340

Cum dilectus de fide instrum. 32.85

Cum ecclesia Sutrina de caus. poss.
& propriet. 146.253

Cum in contemplatione de reg. iur.
54.129

Cum in cunctis §. cum verò extra de
elect. 196.358

Cum in iure peritus de offic. delega.
277.532

Cum liberum sit de sepulcr. 332.658

Cum locum de sponfal. 278.535

Cum olim de maioritat. & obedienc.
311.610

Cum secundum de hæret. in 6. 169.
303. & 294.568

Cum sit Romana de appell. 142.245

D

De appellationibus de appella.
84.166

De causis §. 1. de offi. deleg. 288.559

Decernimus de sent. excomm. in 6.
118.214

De multa de præben. 256.474

Dilecta de excess. praelat. 321.633

Dilecti il 2. de appellat. 350.696

Dilectorum de testibus 359.715

Duobus de sent. & te iudic. 290.564

E

Eam te de iure patron. 261.488
Ecclesia S. Mariz de constir. 87.

171

Erit autem lex 4. dist. 247.461

Estote de regul. iur. 122.220

Evidentia de accusat. 329.653

Eum te de rescript. 257.476

Ex literis de diuort. 125.222

Ex literis il 2. de sponfal. 269.514

F

Felicis de pænis in 6. 50.120

Final. de confess. lib 6. 82.141.

& 149.258

Final. de elect. in 6. 47.117

Final. de empt. & vend. 238.442

Final. de fideiussor. 170.304

Final. de fide instrument. 45.113

Final. de libelli oblat. 310.608

Final. de locato 301.588

Final. de offic. Vicar. lib. 6. 64.143

Final. de verb. signif. in 6. 55.131

Fraternitatis de testibus 56.132

I

Illo vos de pignor. 35.622

Illud de iure patron. 264.496

I N D E X

Illud de præsumpt.	122.219	Postremò de appellat.	239.445
Immunitatem de immunitat. ecclef.		Prælati de homicid. in 6.	314.618
269.513		Præfenti de offic. ordin. in 6.	332.657
In nomine Domini, extra de testib.		Præfenti de præben. in 6.	262.491
204.374		Præterea extra de offi. deleg. 226.415	
Inter alia de immunit. ecclef.	43.109	Prim. de adulter.	9.23
Inter corporalia de translat. episcop.		Prim. de ædific. ecclef.	263.492
266.500		Prim. extra de apostat.	194.352
Is cui, de præbend. in 6.	284.465	Prim. de censibus in 6.	393.592

L

L Audabilem de frigid. & malefi.		Prim. de cleric. ægrotan.	261.489
286.555		Prim. de confess. in 6.	153.268
Licet de for. compet.	242.451	Prim. de crim. falsi.	368.731
Licet extra de offic. ordinar.	226.413	Prim. de fide instrum.	260.516
Licet de præb. 240.446. & 347.689		Prim. §. contrahentes de foro com-	
Licet de præben. in 6.	267.506	pet. in 9.	187.339
Licet de regular.	272.521	Prim. de homicid. in 6.	38.101
Licet dilectus de testibus	5.10	Prim. de offic. iudic. ordinar.	296.

N

N emo de Simon.	284.549	Q uamquã de vsur. in 6.	196.356
Nobis de iure patron.	260.485	Quamuis de pact. in 6.	111.30
& 286.554		Quamuis de præbend. in 6.	231.425
Non dubium de sentent. excomm.	342.682	Quia diuersitatem de concess. præb.	
Non liceat de præben.	293.566	74.155	
Non præstat impedimentum de reg.		Quia extra de priuileg.	200.365
iur. in 6.	316.623	Quicumque il 2. 11. q. 3.	319.629
Non satis de Simon.	240.448	Qui prior de regul. iur. in 6.	255.473
Non solum de appellat. in 6.	156.277	Quò ad sedem de frigid. & malefic.	
Nulli de reb. ecclef. non alien.	16.46	161.234	
Nuncius de decim.	102.192	Quod ad consultationem de sent. & re iudic.	368.732

O

O boardus de solution.	8.22	Q uoniam de iure patron.	157.278
Ordinarij de offic. ordinar. in 6.	310.607	Quoniam abbas de offi. del. 307.598	

P

P eruenit de iure iur.	14.39	R eintegranda 3. q. 1.	196.357
Post cessionem de probat.	31.84	Romana §. si verò de appellat. lib. 6.	111.204

R

Secund.

Secund. de adult. 9.23
 Secund. de constit. in 6. 303.591
 Secund. de fil. presbyter. 353.704
 Secund. de testibus 305.595
 Secund. ut lite pendet. 41.106
 Significatum de præben. 290.562
 Si graciosè de rescript. 268.510
 Si iudex laicus de sent. excommun. in 6. 19.53
 Si motu proprio de præben. in 6. 217.400
 Si quis suadente diabolo 17. quæst. 4. 51.122
 Si super gratia de offic. delegat. in 6. 214.394
 Statuimus de maledict. 28.75
 Statuimus de maiorit. & obedient. 250.470
 Statutum de rescript. in 6. 199.363
 Suggestum extra de decim. 155.274
 Super literis de rescript. 180.325
 Sulceptrum de rescript. in 6. 195.355
 Suscitata de testit. in integ. 100.188

Tanta qui fil. sint legit. 41.107
 Terrulas 12. q. 2. 354.706
 Testimonium 11. q. 1. 306.597
 Translatio de constit. 340.677
 Tuis extra de testibus 151.263

Vnic. de cleric. coniuga. in 6. 172.308
 Vnic. de cleric. non resident. in 6. 52. 125
 Vnic. §. verum de iurepatr. in 6. 49. 119
 Ut nostrum de appellat. 24.64
 Ut periculosa ne cleric. vel monach. lib. 6. 122.218

Appellanti de appellat. 203.571
 Dispendiosam de iud. 351.699
 Exiui de paradiso §. cumque annui redditus de verb. signif. 336.668
 Final. de procurat. 178.319
 Final. de reb. eccles. nō alie. 349.694 & 360.720
 Final. ut lite pendet. 60.139
 Prim. de magistr. 311.611
 Prim. de sent. & re iudic. 28.77
 Prim. de sequest. possess. & fruct. 126.223
 Quia contingit de relig. domib. 180. 324
 Si appellationem de appell. 326.645
 Vnic. de caus. poss. & propr. 147.254

Ambitiosè de reb. eccles. non alienan. 16.46 & 268.511
 Empt. & vendit. 15.41

Cum Ioānes de fid. instr. 328.651
 Prim. §. postquam de censib. lib. 6. 139.240
 Prim. de præscript. in 6. 126.131
 Qui ad agendum ver. vel pacisci de procurat. in 6. 175.313

Prim. de concess. præben. 26.71
 Secund. de præben. 264.494

Ab. Panormit. in Rubr. de Regular. 120.216
 In capir. Ecclesia S. Mariæ de constitut. Fraternitati de cleric. non Ddd

I N D E X

residents.	338.671	24.c.18. de reform.	357 712
Postulastis de cōces. pteb.	336.674	24.c.20.	297.577
Secund. de feud.	22.60	24.c.20. de reform.	165.293
Secund. de iureiur.	345.686	25.c.9. de reform.	38.102 &c
DD. in Rubr. de Regular.	120.216	323.638	
In cap. Qui ad agendum de procura. in 6.	341.678	25.c.14	344.684
Jo. Andr. in cap. nemo de Simon.		25.c.16.	244.454. & 299.584
284.549			
Nauar. in consil. 22.	355.709		

Regule Cancellar. Apostol.

Annali	267.509
Publican. resignat.	249.468
Triennali	268.505

Bulla Pontificia.

Clement VIII. de prohibit. duelli	337.616
Nicolai V.	15.41
Pij V.	270.515
Pij V. de inhabilitate illegitimorum ad successionem	354.705
Pij V. de priuileg. fabricæ S. Petri	285 553
Pij V. de publican. resignat.	318.627
Sixti V. de non receptan. banat.	281.544

Ex Concil. Trident.

Sess. 6. c. 3	266.503
13. c. 1. de reform.	325.642
15. c. 9. de reform.	22.58
22. c. 6.	288.558
22. c. 9.	358.714
23. c. 1.	265.499
23. c. 6.	279.540
23. c. 9.	305.596
23. c. 11.	297.576
24. c. 1.	352.702
24. c. 6.	361.721
24. c. 12.	297.579

Ex lura Cesar. Rubrica ff.

Ad l. Cornel. de fals.	285.552
Nihil noua. appell. &c.	186 336
Quib. mo. pign. vel hypoth. ta. contr.	78.158

Rubric. Cod.

Quib. mod. pign. vel hypothec. ta. contr.	78 158
Si quis al. resti. prohib.	215.397

Digest. & Codic. leges.

A B Anastasio C. mādati	325.643
Abdictos C. de episc. aud.	300 586
Ab hostibus §. 1. ff. quib. & cau. ma.	33.89
Absenti ff. de donat.	15.43
A caligato C. de nupt.	212 389
Acceptam C. de vsur.	204 373
Ad commentariensem C. de custod. reor.	308 601
Adeo ff. pro socio	216.398
A diuo Pio §. in venditione ff. de re iud.	211.386
Æde C. locati	6.16
Æquissimum ff. de vsufruct.	12.34
Alienationes ff. famil. etc. c. und.	319. 630
Altius C. de seruit.	309.606.
Apertissimi C. de iudic.	31.83.
Assiduis C. qui pot. in pignor. hab.	7.20
A testatore ff. de cond. & demonstr.	330.654

Artilius.

L O C O R V M.

Artilius, ff. de donat. 341.679
Aufidius, ff. de privileg. creditor. 328.
649
Auctore laudato C. de cuius. 10.29

B

Bene à Zenone C. de quadrienn.
prescript. 162.288
Boues §. hoc sermone ff. de verb. si-
gnific. 301.587

C

Capitalium §. non omnes ff. de
pœn. 334.664
Captatorias ff. de hæred. instituen.
304.593
Calus C. de testam. 185.334
Cæterum ff. de rei vendic. 357.711
Certi iuris C. locati 6.17
Certum §. sed an & ipsos, ff. de con-
fess. 92.176
Certum §. si quis absente ff. de con-
fess. 338.672
Cicero ff. de pœn. 283.547
Ciues C. de incol. 153.269
Cogi C. de petit. hæredit. 23.61
Comparationes C. de fid. instrumen.
193.350
Contra C. de inoffic. testam. 233.428
Contumacia ff. de re iudic. 27.74
Creditoris C. de pignor. 4.7
Creditoris arbit. ff. de distract. pign.
159.482
Cû à matre C. de rei vend. 250.469
Cum apud ff. iudic. solui. 187.337
Cum auus ff. de cond. & demonst.
185.335
Cum ex pluribus ff. de solut. 193.349
Cum hæredes ff. de acquir. possell.
12.33
Cum ita §. in fideicommisso ff. de le-
gat. 2. 360.718
Cum manu sata, §. fin. ff. de contrah.

empt. 167.508
Cum non facile, ff. si cui plus quàm
per l. falci. 174.318
Cum notissimè, §. imò C. de prescri.
30.ann. 232.427
Cum oportet C. de bon. que liber.
124.221
Cum queritur C. de inoffic. testam.
318.626
Cum res C. de probat. 174.311
Cum vir C. de adult. 96.184
Curabit C. de action. empt. 108.199

D

Dalimentis C. de transactiop.
283.548
De ætate ff. de minor. 169.302
De his ff. de transact. 212.388
Deo nobis C. de epis. & cler. 276.531
De quib. cum seq. ff. de legi. 205.376
De vnoquoque ff. de re iud. 109.203
Diem fucto ff. de offic. assess. 179.94
Dies festos C. de fer. 52.124
Diffamari C. de ingeu. & manumiss.
25.69
Diuus ff. ad l. Corn. de sicar. 333.662
Diuus ff. de custod. reor. 64.144
Diuus ff. de scuit. rust. præd. 215.396
Donationes quas parentes Cod. de
don. int. vir. & vxor. 106.196
Dos à patre C. soluto matrim. 145.
249

E

Edictum ff. de quæst. 367.730
Eius §. 1. ff. ad municip. 312.615
Eleganter ff. de pignor. act. 264.495
Emptor C. de cuius. 34.91
Emptor fundi C. de cuius. 209.382
Emptorem C. locati 35.93
Eos ff. ad l. Corn. de fal. 295.569
Error C. de iur. & fact. ignor. 90.174
Et eleganter ff. de dolo 308.602
Etiam §. 1. ff. de minor. 199.364

INDEX

Etiam C. de iure dot.	210.384
Etiam C. de testibus	166.297
Et in maioribus C. de appell.	84.166
Eum pro quo ff. de in ius voc.	100.
187	
Eum qui certarum ff. de verb. oblig.	
168.301	
Ex facto ff. de hered. instituen.	364.
715	
Ex hac l. ff. si quadrup. pauper.	327.
647	
Ex his C. de milit. testam.	101.189
Exigere ff. de iudic.	238.441
Exilium triplex ff. de interd. & releg.	
163.289	
Extra territorium ff. de iurisd. omn. iudic.	45.214

F

F Oeminæ ff. de reg. iur.	345.685
Fœminæ C. de secund. nup.	19.51
Fideiussor ff. de fideiussor.	355.707
Filiæ ff. de legat. 3.	6.13
Filium ff. de his qui sunt sui, vel alie. iur.	148.256
Filiusfamil. §. dñi il 2. ff. de legat. 2.	
210.385	
Final. §. fin. ff. de eo quod met. cau.	
162.286	
Final. ff. fin. regun.	245.458
Final. ff. de in ius voca.	333.661
Final. §. fin. ff. de legat. 2.	87.170
Final. ff. de probat.	338.673
Final. ff. pro suo	227.418
Final. ff. de quæstion.	56.133
Final. ff. de rei vendic.	215.210
Final. ff. de testibus	130.232
Final. ff. de usufructu lega.	178.320
Final. C. de acq. possess.	220.406
Final. §. necessitate, C. de bon. quæ lib.	
ber.	226.414
Final. C. de compensat.	170.305
Final. C. communi diuidun.	108.201
Final. C. de dot. promiss.	83.164

Final. C. de edict. diu. Adrian. toll.	
26.70	
Final. §. fin. autem C. de edict. diu. A-	
drian.	266.507
Final. C. de fid. instrum.	212.390
Final. C. de instit. & substit.	237.440
Final. C. de iure deliber.	359.716
Final. §. donec C. de iure deliberat.	
247.463	
Final. C. de iure emphyt.	77.157. &
228.421	
Final. §. quinquagesima Cod. de iure	
emphyt.	11.31
Final. C. de iurisdic. omn. iudic.	35.
94	
Final. C. de nonat.	173.309
Final. C. de ordin. iudic.	223.409
Final. C. de pact. conuent.	187.338
Final. C. qui bon. ceder. poss.	213.393
Final. C. de reuocan. donat.	107.197
Final. C. si ma. fac.	152.264
Final. C. si quis atq. test. prohib.	215.
397. & 253.481	
Final. C. de testibus	131.254
Fin. C. de vsur. & fruct. legat.	302.589
Frates C. de inoffic. testam.	87.169
Fructus ff. de rei vendic.	79.159

G

G eneraliter ff. de in ius voc.	228.
419	
Generaliter C. de episcop. & cleric.	
367.729	
Generaliter C. de secund. nup.	278.536
Gracchus C. de adulter.	265.497

H

H ac consultissima C. de testam.	
129.219	
Hac consultissima §. ex imperfecto	
C. de testam.	129.230
Hac edictali C. de secund. nup.	23.
Hac edictali mei §. cum ita ff. ad Trebel.	

LOCORVM.

197.359
Humanitas C.de natur.lib. 329.652

I

ID quod pauperibus C.de episc.& cler. 127.226

Illicitas §.ne potentiores ff.de offic. præsid. 108.200.& 280.541

Illicitas §.veritas ff.de offic. præsid. 359.717

Imperatores §.fin. ff.de appella. 182. 328

In bonæ fidei C.de reb. cred. 108. 380

In contractibus C. de non.num. pec. 146.250

In criminali C. de iurisd. omn. iudic. 295.570

In eos ff. de custod. reor. 280.543

In executione ff. de verb. oblig. 324. 639

In exercendis C. de fid. instrumento. 157.279

In fundo ff. de rei vendic. 366.667

In insulam §. vsuras ff. soluto. matri. 155.272

In multis ff. de stat. homin. 184.332

Interdum ff. de acquirend. possessio. 242.449

Inter paces ff. de rei iudic. 269.512

Is à quo ff. de rei vendic. 314.69

Is damnum vers. eius verò ff. de reg. iur. 333.660

Is qui ff. de rei vendic. 308.603

Is qui aggressorem C. de sic. 166.296

Is qui opem ff. de furt. 298.580

Item quæritur §. exercitu ff. locati 25. 68

Item quæritur §. qui impleto ff. locati 222.408

Iubemus C. ad Trebell. 236.435

Iudices C. de fid. instrum. 128.228

Julianus §. fin. cum quinque ll. seqq. ff. de act. empt. 117.212

Julianus §. si quis ff. ad exhibend. 151. 266

Iusiurandi C. de reb. credit. 152.265

Iusiurandi C. de testibus 127.224

L

LEx vectigalis ff. de pig. 262.490

Liber homo ff. ad l. Aq. 297.578

Liberorum ff. de verb. sign. 263.493. & 285.560

Liberorum §. fin. ff. de verb. signific. 286.529

Licet ff. de iudic. 190.344

Licet C. locati 34.92

Licet C. qui pot. in pign. 342.680

Lucius ff. de euiet. 221.407

Lucius la 2. ff. de hæredib. instituen. 197.360

Lucius ff. mandati 170.304

Lucius ff. qui pot. in pign. 266.502

M

MAgis puto §. non passim ff. de re eo. 191.345

Magisteria C. de iurisd. omn. iudic. 35.95

Maiorem ff. de pact. 24.66

Mandatum C. mandati 175.312

Mala ff. de alim. & cib. legat. 172. 307

Metum ff. quod met. cau. 75.154

Mouentium ff. de verb. signific. 138. 239

Mulieres C. de dignit. lib. 13. 146. 251

N

NEcambi C. de donat. 15.43

Nec emere C. de iure deliber. 28.76

Nec exemplum C. de fals. 144.248

Nec cui C. locati 7.18

Ddd 3

I N D E X

Nemo § quoties ff. de reg. iur. 322. 636
 Nemo C. de Sacros. ecclesi. 319. 628
 Neque enim ff. de rest. milit. 195. 354
 Non dubitatur C. de euiet. 10 28
 Non eo minus C. de procur. 278. 537
 Non ignorat. qui accus. non poss. 171
 306
 Non omnes §. à barbaris ff. de re mi-
 lit. 207. 379
 Nō sine C. de bo. quæ liber. 279. 538
 Non solum §. morte ff. de oper. nou.
 nun. 149. 259
 Nulla C. de procurat. 194. 351
 Nulli C. de iudic. 202. 368
 Nullum C. de testibus 141. 243
 Nullus ff. de legibus 275. 527
 Nunquam §. thesaurus ff. de acquir.
 rer. dom. 284. 331

O

Omnia C. de epis. & cle. 327. 648
 Omnimodo §. imputari C. de
 inoff. testam. 167. 299
 Omnia §. cum hic ipsum C. de te-
 stam. 227. 417
 Omnium C. de vestigal. 67 148

P

Pacta nouissima C. de pact. 340.
 676
 Pactum dotale C. de collat. 11. 30
 Palam ff. de rit. nupt. 83. 163
 Papinianus §. quanta ff. de inoff. test.
 351. 697
 Papinianus §. quoniam autem quar-
 ta. ff. de inoffic. testam. 258. 480
 Patre furioso ff. de his qui sunt sui vel
 &c. 349. 693
 Pecunia C. de priu. fisci 23. 63. & 267
 507
 Pœn. ff. de relig. & sumpt. funer. 4. 9
 Pœn. §. fin. C. de donat. 92. 177
 Peremptorias C. sent. resc. non poss.
 238. 238

Pœnam C. de pœn. 289. 561
 Prædiis, §. fin. ff. de legat. 3. 337. 662
 Præses C. de feruir. & aqua. 227. 416
 Prim. §. item in bello ff. de acq. poss.
 225. 412
 Prim. §. pœna ff. ad l. Cornel. de fals.
 346. 687
 Prim. ff. ad Turpill. 86. 168
 Prim. ff. an per al. caus. appell. 314. 620
 Prim. §. interdum ff. à quib. appell.
 non lic. 58. 135
 Prim. §. de portarior ff. de bon. poss.
 contr. tab. 362. 722
 Prim. §. si impuberi ff. de collar. bo-
 nor. 335. 665
 Prim. ff. de furt. 159. 282
 Prim. ff. de interrog. act. 103. 193
 Prim. ff. de iudic. 179. 322
 Prim. ff. de iur. codicill. 22. 59
 Prim. ff. de minor. 180. 323
 Prim. ff. de nundin. 342. 681
 Prim. §. his cunabulis ff. de offi. præf.
 præf. 148. 255
 Prim. ff. de pignor. 304. 594
 Prim. ff. de pœn. 363. 724
 Prim. ff. quod met. caus. 73. 154
 Prim. ff. quod quisq. iur. 181. 326
 Prim. §. cum arietes ff. si quadr. paup.
 348. 691
 Prim. ff. de solut. 193. 349
 Prim. ff. soluto matrim. 66. 146
 Prim. ff. de testibus 159. 281
 Prim. ff. de var. & extraordin. cognit.
 331. 656
 Prim. §. cauere ff. de usufruct. quem-
 adm. caue. 81. 161
 Prim. C. ad Velleian. 165. 295
 Prim. C. de bon. matern. 109. 202
 Prim. Cod. commun. de legat. 265.
 498
 Prim. C. de consul. lib. 12. 66. 147
 Prim. C. de dignitat. lib. 12. 13. 37
 Prim. C. de epis. & cleric. 176. 314
 Prim. C. de falsi monet. 88. 172
 Prim. C. de fun. libell. 18. 49
 Prim.

Prim. C. de lit. contest.	219.403	& vxor	101.190
Prim. C. de offic. præf. vrb.	213.392	Quisquis C. ad l. Iul. Maieft.	33.88
Prim. C. quand. imper. int. pupil. & vid.	1.1	Quis sit fugitiuus ff. de ædil. edict.	150.260
Prim. C. qui bon. ced. poss.	50.121	Quod iussit ff. de rei iudic.	12.32. &
Prim. C. quod cum eo.	130.231	165.294	
Prim. C. de salu. interd.	212.391	Quod maior ff. ad municip.	177.316
Prim. C. de sent. præf. præf.	148.255	Quod meo ff. de acquirend. possit.	21.55
Prim. C. si antiq. credit.	5.11	Quoniam nouella C. de inoffi. testa.	173.299
Prim. C. si contra ius, vel vtil. public.	180.325	Quoties C. de donat. quæ sub modo	16.45
Prim. C. si plur. vna sent.	143.246	Quoties C. de prec. imper. offer.	4.8
Prim. C. si secund. nupl. mul.	234.431	Quoties C. de rei vendic.	237.439
Privilegia ff. de privileg. credit.	141.244		
Procul ff. de probat.	322.634		
Pro hærede §. Papinianus ff. de acq. hæredit.	286.556		
Pro hæreditariis C. de hæred. action.	275.528		
Properandum C. de iudic.	33.90		
Properandum §. siue autem C. de iudic.	46.116		

R

Repeti ff. de quæstion. 296.574
 Respiciendum §. delinquent ff. de pæn. 54.128

S

Sancimus C. de fideiussor. 202
 369 & 260.486
 Sancimus C. de iudic. 265.571
 Sancimus C. de Testam. 185.333
 Sciendum C. de contrahend. empr. 272.520
 Scimus C. de inoffi. testam. 317.625
 Scimus cum §§. C. de iure deliber. 8.21
 Scio ff. de in integr. restit. 273.523
 Scire oportet §. qui autem ff. de ex- cu. tut. 117.213
 Scripturas C. qui pot. in pign. hab. 7.19
 Secund. ff. de admin. rer. ad ciuit. per- tin. 258.478
 Secund. ff. de in ius vocat. 273.524
 Secund. ff. iudicatum solui 356.710
 Secund. ff. de iudic. 179.322
 Secund. ff. si quis in ius voca. non ic- rit 362.723

Q

Quamuis C. ad l. Iul. de adul. 29.78
 Quamuis la 1. C. ad l. Iul. de adulter. 32.236
 Quamuis C. de fideiçomiss. 236.436
 Quarta §. hoc autem iudicium ff. de dam. infect. 225.411
 Querela C. de fals. 114.208
 Qui accusare C. de eden. 228.420. & 246.459
 Quicquid adstringendæ ff. de verb. oblig. 281.545
 Quicumque C. de apoc. public. lib. 10.9.25
 Qui fundum ff. locati 320.631
 Qui liberos ff. de rit. nupt. 81.160
 Qui in potestate ff. de test. 239.444
 Quintus Mutius ff. ad l. Aqu. 39.103
 Quintus Mutius ff. de dona. int. vir.

- Secund. ff. solut. matrim. 334. 663
 Secund. ff. de ter. mo. 160. 261
 Secund. C. de episc. & cleric. 176. 314
 Secund. C. de fals. monet. 88. 172
 Secund. C. de gener. abolit. 257. 475
 Secund. C. de iur. emphyt. 38. 100. & 75. 156
 Secund. C. de iurisd. omn. iudi. 200. 366
 Secun. C. ne fideiuf. dot. det. 296 575
 Secun. C. de pact. int. empr. & vend. 25
 Secund. C. de pignor. 27. 73. & 107. 198
 Secund. C. de priuileg. fisci 240. 447
 Secund. C. quodcum co. 130. 231
 Secund. C. quor. appel. non recip. 315 621
 Secund. C. de rer. permut. 353. 703
 Secund. C. de rescind. vendit. 30. 81
 Secund. C. de tempo. appel. 335. 666
 Secund. C. ubi in rem actio. 234. 430
 Secund. C. vi nemini lic. sine iud. auctho. 298. 581
 Sed & si possessori, §. fin. ff. de iureiu. 116. 211
 Sed hoc ita §. 1. ff. de re iud. 114. 209
 Sed si hereditas §. 1. ff. ad exhibend. 46. 115
 Seia §. fi. ff. de donatio. cau. mor. 117. 225
 Senatusconsultum C. ad Velleian. 165. 295
 Si alieni nummi ff. de solut. 199. 364
 Si arbiter ff. de probat. 209. 383
 Si a sponso C. de donatio. ant. nupt. 155 373 (563)
 Si barlatorum C. de fideiussor. 290.
 Si constante ff. soluto matrimonio 63. 142
 Si cum ff. de rei iudic. 307. 600
 Si curatorem C. de in integ. resti. 343 683
 Sicut C. de praescrip. 30. vel 40 ann. 161. 285
 Si disceptetur ff. ubi pupill. educ. deb. 244. 455
 Si cum hominem ff. de fideiussor. 347. 688
 Si filiusfam. ff. ad Macedon. 14. 40
 Si in area ff. de cond. indeb. 69. 150
 Si infanti, C. de iure delib. 241. 462
 Si infanti C. de reb. alien. non alien. 247. 466
 Si instituta §. de inofficio ff. de inoffic. testamen. 37. 99
 Si insulam ff. de verbor. obligat. 65. 145
 Si ita ff. de auro, & argen. legat. 282. 546
 Si ita quis §. ea lege ff. de verb. oblig. 250. 471
 Si ita scriptum ff. de leg. 2. 235. 432
 Si non conuicti C. de iniur. 59. 138
 Si non inducta C. in quib. pign. vel hyp. ta. cont. 102. 191
 Si post perfectam C. de euct. 9. 24
 Si praedium C. de euct. 299. 582
 Si pro ea C. mandati 170. 304
 Si pro repater C. de dot. promiss. 146 252
 Si quando C. unde vi 220. 405
 Si qua per calumniam C. de episc. & cleric. 207. 378
 Si queramus ff. de testam. 192. 346
 Si quis ad se fundum C. ad l. iul. de vi public. 316. 624
 Si quis a liberis ff. de liber. agnoscen. 36. 97
 Si quis aliquid la 2. §. qui abortionis ff. de poen. 302. 590
 Si quis cōductionis C. locati 106. 195
 Si quis decurio C. de decurio lib. 10. 15. 42
 Si quis in conscribendo C. de pact. 72. 153
 Si quis in principio ff. de leg. 3. 214. 395
 Si quis maior C. de transact. 192. 347
 Si quis sepulchru ff. de reli. & sumpt. san.

L O C O R V M.

fun. 55.130
 Si quis viduam ff. de quæst. 70.151
 Si seruum §. r. ff. de act. empti 44.111
 Si seruus §. fin. de legat. 1. 349.695
 Si sterilis §. final. ff. de act. empti 168.301
 Si tempora C. de fid. instrum. lib. 10. 24.67
 Si Titius ff. de verb. oblig. 278.534
 Si toras, ff. de inoffic. donat. 95.181
 Si vendita ff. de petic. & commod. rer. vend. 95.182
 Si vnquam C. de reuoc. donat. 39.104
 Stipulatio hoc modo concepta ff. de verb. oblig. 93.178
 Stuprum ff. de adulter. 58.137
 Sunt qui cum sex sexq. ff. de re iudic. 128.227

T

T Alis scriptura ff. de legat. 1. 216.399
 Tert. §. 1. ff. de offi. præs. vigil. 95.182
 Tert. ff. de testibus 244.453
 Tert. §. eiusdem quoque ff. de testib. 113.206
 Terr. C. de nouar. 48.118
 Terr. C. plus val. quod agi. 104.194
 Testium C. de testibus 182.327
 Titia §. Imperator ff. de legat. 2. 366.728
 Titia §. Titia ff. de legat. 2. 322.637
 Transigere C. de transact. 164.292
 Tres fratres ff. de pact. 149.257

V

V El vniuersorum ff. de pignora. act. 224.410
 Venditor ff. de iudic. 231.424
 Vnde ff. nil inn. appell. interp. 326.644
 Vnic. C. de errore calculi 360.719

Vnic. C. de inoffic. dor. 94.189
 Vnic. C. ne ex del. defunct. 219.404
 Vnic. C. ne sine ius princip. 61.140
 Vnic. C. ne plus petit. 236.437
 Vnic. C. de rapt. virg. 30.82
 Vnic. §. & vt plenius C. de rei vxor. act. 121.217
 Vnic. §. ex actio. Cod. de rei vxor. act. 37.98
 Vnic. C. si de momen. possess. 85.167
 Vnic. C. vt omn. iudic. 144.247
 Vniuersa C. de prece. imper. offer. 4.8
 Vnum ex familia §. pen. ff. de leg. 2. 297.565
 Vsucapionem ff. de vsucap. 232.426
 Vt fundus ff. comm. diuid. 189.343

Ant. in Cod. non inserta.

Nuptiis §. deinceps 89.173
 Nuptiis §. disponat 183.330
 Nuptiis §. maiores 287.557

Ant. C. de inserta.

Ad hæc C. de fide instrum. 278.533
 Apud eloquentissimum. C. de fide instrum. 128.228
 Bona damnatorum C. de bon. profic. 295.572
 Cessante C. de legit. hæred. 285.551
 Cui relictum C. de ind. vid. toll. 12.55
 Defuncto C. ad Tertull. 6.15
 Dos data C. de donat. ante nupt. 32.87
 Ei qui C. de tempor. appell. 142.245
 Et consequenter C. de sentent. & interloc. 44.112
 Ex causa C. de liber. præter. 154.271
 Ex complexu C. de incest. nupt. 44.110
 Hoc nisi C. de solut. 114.207
 Hoc si debitor. C. de pignot. 9.27
 Hodie C. de appellat. 156.276

Ingressi C. de sacrosanct. eccles. 81.

162

Itaque C. commun. success. 6.14

Item C. de hæretic. 294.567

Item quæcunque communitas C. de
episc. & cler. 84.165

Licet C. de natur. liber. 163.290

Mari & Anie C. quan. mul. tut. off.
fun. pot. 176.315

Nouissima C. de inoffic. testam. 39.
106

Post fratres, fratrumque C. de legit.
hæred. 321.635

Præsentem C. de fideiussor. 135.237

Præterea C. de natural. liber. 42.108

Præterea C. unde vir & vxor 2.4

Qua in Prouincia C. ubi de crim. agi
oport. 17.48

Quas actiones C. de sacros. Eccles.
192.348

Quæ supplicatio C. de prec. imper.
offer. 5.12

Qui rem Cod. de sacrosanct. eccles.
23.62

Resque C. commun. de legat. 1.2

Sed cum testator cum duabus seqq.
C. ad leg. falc. 182.329

Sed & si quis C. de testib. 348.692

Sed hodie C. de adulter. 132.235

Sed nouo iure Cod. de seru. fugitiuis
139.241

Similiter C. ad leg. falcid. 119.215

Si quis in aliquo C. de eden. 97.185

Siue à me C. ad Velleian. 16.44

Statuimus C. de episc. & cleric. 195.
353

Iuris Feudorum.

L. Imperialem de prohib. feud. alien.
per Feder. 18.50

Cap. Prim. quæ sint regal. 365.727

Prim. quib. mod. feud. amitt. 237.
438

Prim. §. filia de success. feud. 284.550

Institution.

Hæredit. quæ ab intest. defer. §. cum
filius 245.456

Inoffic. testam. §. soror 340.675

Interdict. §. recuperandæ 13.36

Nupt. §. affinitatis 250.423

Quib. mod. testam. infir. §. postero-
re 185.333

*Ex Doctrinâ Gloss. Iur. Casar.
Leges.*

Final. ver. cognoscant C. de iur. deli-
ber. 338.713

Generali C. de tabul. lib. 10. 199.362

Generaliter ver. probationes C. de
iureiur. 112.205

Hæres absens ff. de iudic. 152.267

In restituenda C. de petit. hæred. 259.
483

Plagij la 2. C. de plag. 162.287

Prolatam C. de sentent. & interloc.
218.402

Secund. C. de annal. except. 352.700

Siquidem C. soluto matrimon. 218.
401

Tertium ver. præsto Cod. de testibus
182.127

Titio fundus ff. de condit. & dem.
68.149

Vbi adhuc C. de iur. dot. 258.479

Vnic. §. exactio C. de rei vxor. act.
37.98

Authent.

Hoc locum C. si secund. nups. mul.
36.96

Feud.

Cap. final. ver. tertium de milit. vas-
sal. 280.542

Ex

I O C O R V M.

Ex Doctrin. Doct. Iur. Casar.

Bald. in l. cum in testamento §. hæc verb. aff. de hæc instituen.	57.134
Cum citum C. de fideicom. 205.	375
Etiā D. de testibus	316.646
Bart. in l. Amissione §. qui deficiunt ff. de cap. dimin.	164.291
Capitalium §. non omnes ff. de pœ.	334.664
Cunctos populos C. de sum. trinit. & fid. cath.	328.650
In tantum §. vniuersitatis ff. de rer. diuis.	352.701
Libertus §. in quæstionibus ff. ad municipal.	257.477
Post legatum §. his verò, ff. de his quib. vt indig.	179.321
Post mortem C. de fideicommiss.	162.522
Prim. ff. ad l. Iul. maiest.	156.275
Prim. ff. de priuileg. credit.	21.56
Prim. §. parui ff. quando vi aut cla.	248.464
Qui Romæ §. duo fratres ff. de ver. oblig.	338.670
Secund. C. de except.	309.605
Si conuenerit ff. de re iud.	108.381
Si dominium ff. de furt.	160.283
Stichus §. item quæsitum ff. de cond. indeb.	30.80
Suus ff. de hæred. instit.	321.632
Titio centum §. Titio genero ff. de cond. & demonstr.	355.708
In Consul. 180.	166.504
Boslius in t. de indicis nu. 60.	274.525
DD. in l. admonendi ff. de iureiuran.	16.72
Generaliter C. de episcop. & cler.	367.729
Titia §. Titia ff. de legat. 2.	322.

Jafon in l. 2. Cod. de iur. emphyteut.	275.526
Imola in l. secund. ff. de public. iudic.	151.262
Ifern. in constit. Regni instrumentorum	311.612
in consti. Regni post mortem	300.585
In capit. Prim. §. donare. qual. olim feud. pot. alien.	309.604
Lapus in alleg. 89.	229.422
Socinus in l. secund. ff. solut. matrim.	249.467
Specular. in tit. de locato §. nunc aliqua num. 70	347.690

Ex Consili. Regni Neap.

Comitibus	9.26
In aliquibus	20.54
Hostici exceptione	22.57
Lege præfenti	312.614
Minorum iura	98.186
Quamplurimum	24.65
Vt de successionibus	20.54

Ex Capit. Regni Neap.

Conuentus	189.342
Ex præsumptuosa	201.367
Post commissum	251.472
Si cum sceleratis	325.641

Ex Ritibus M. C. V.

Rit. 29.	235.433
Rit. 61.	311.613
Rit. 166.	71.152
Rit. 181.	290.370
Rit. 228. cum mult. seqq.	31.86. & 167.300
Rit. 301.	24.38

Ex Consuet. Neap.

Et si testator	53.126
----------------	--------

INDEX L O O R V M.

Ex Pragm. Regni Neap.

Ex Consuet. & Statut. divers.

Affistentiam & appretium	90.175	Consuet. Bulgari	36.96
Baronibus Rubrica	158.180	Statutum Italix	206.377.270.517.
Baronibus pragm. 5.	177.317	& 332.659	
Edita thori	307.599	Statutum de lucro dotis	271.518
Falsiteitem falsum	167.298		
Fide instrum. pragm. 1.	198.361		
Malitiis hominum	246.460		
Odia litium	28.79		
Offic. Sacri Consil. pragm. 3. §. in aliis	450		
autem	96.183		
Osculantibus mul. pragm. 1.	17.47		
Usur. pragm. 1.	204.371		
		Ex Materiis.	
		Iuris patronatus derogationis	242.
			450
		Obligationis in forma Cametz	2432
			452
		Partis pretij	310.609

F I N I S.

INDEX

I N D E X
M A T E R I A R V M
C O L L E C T A N E O R V M
Q V A R T Æ P A R T I S

A
IOANNE LVCA LOMBARDO V.I.D.
ET PRAGMATICO NEAPOLITANO
hac ferie dispositus.

Bbati materia fol. 486.
coll. 955
Abortus pena fol. 681.
collect. 1336
Absolutionis Papali & E-
piscopali 421.824
Absolutionis à casib. reservatis 449.877
Absolutionis à iuramento per agentem im-
petranda ad rescissionem alicuius con-
tractus 625.1252
Absolutionis à iuramento praxi 729.
1419
Accessus, & regressus in beneficalibus cau-
sis seu gratis 623.1249
Accusati non valentis accusatorem reac-
sare in materia Ritus M. C. 729.
1418
Accusationis valide requisitorum 616.
1219
Accusatoris ad penam talionis subscriptio-
nis 525.1037
Actoris discessus, vel variationis in iudicio

616.1237
Actionis de constituta pecunia 360.
1111
Actionis de evulsionem non danda emptori
post evulsionem sententiam nisi eadem ex-
ecuta 627.1255
Actionum prescriptionis 399.780
Actorum scriptura per notorium conscien-
da 514.1017
Actorum faciendorum cum alterius con-
sensu nullitatis ex defectu illius consen-
sus 587.1179
Actorum presentandorum per appel-
lantem ad iudicem ad quem 694.
1356
Actorum fidei, tam iudicum, quam arbi-
trorum, & de actorum deperatione, &
similibus 738.1435
Actus tendentis in alterius favorem intelli-
gendis parte petente, & nolente 650.
1289
Actorum iudicialium tempore feriarum
prohibitorum, & quando permissorum
431.840

INDEX

Adhæsione appellationi per appellationem	quoad expensas	759.1468	Appellationis à sententia arbitri prohibita	399-773
Adiuncti iudicij admittendi, & quando,	de iudicij suspitione	718.1399	Appellationis renunciationis expressa pado, & tacita	463.902
Adiutorij seu subnotionis		674.1324	Appellationis renunciationis per comparitionem coram iudice inferiori	734.1418
Ad edificare permissum in suo, vsque ad celum		527.1041	Appellationis gradatim interponenda non omisso medio	464.903
Aestimatio in facientis emptionem		424.829	Appellationis prohibita ab executore	497.982
Aestimatio prestanda loco rei debita, quæ præsari non potest		727.1415	Appellationis à possessorio prohibita ex constitutione Aegidiana	500.990
Affectus quando puniatur, si non sequatur effectus		391.766 & 706.377	Appellationis prohibita à Vicarij sententia ad Episcopum	584.1166
Agenti ad caducitatem an incumbat onus probationis dominij		654.1293	Appellationis non deserta in dabo iudicanda	619.1273
Agenti ex contractu reciproco obstat exceptio implementi		655.1298	Appellationis, & nullitatum equiparationum	647.1283
Alienationis bonorum ecclesie prohibita inconsulto Principe		503.996	Appellationis ab interlocutoria damnum per diffinitivam irreparabile continens	661.1306
Alienationis rerum minorum		720.1403	Appellationis à quibuscumque sententiis interponenda	665.1311
Alimentorum debendorum lite pendente			Appellationis à tertio interpositæ ad impedendam sententiæ executionem	692.1354
Monacho Abbatem accusanti, ac expensarum litium		435.850	Appellationis coram honestis viris regulariter interponenda	693.1355
Alimentorum lite pendente		437.853	Appellatione pendente attentionis potest	677.1330
Alimentorum prestandorum à parentibus, eorumque heredibus ipsis liberis		489.961	Appellatione beneficiorum curatorum venire vicariatus perpetui	496.979
Alimentorum prestandorum quando à fratre fratri		582.1162	Appellatione beneficij, an veniant hospitalia, & quid in reservatione	656.1299
Alimentorum natorum ex damnato coitu		603.1212	Appellatione heredum, an veniant heredes in institutum	560.1112
Alimentorum ministrandorum domino rei sequestrata		733.1425	Appellatione bonorum an veniant iura, & actiones	572.1137
Alternativa mensium circa collationem beneficiorum Archiepiscopi concessa		671.1319	Appositionis manu Papa ad beneficia, & commendas	749.1452
Annata		739.1436	Archiepiscopi, item Concilij Provincialium dignitatis, & potestatis	652.1191
Anatomia privilegij		506.1000		
Antefati, & doti conformitatum, & differiminum		753.1458		
Appellantis obligati transnittere copiam suum sumptibus ad iudicem ad quem ex Concilio Tridentino, & de potestate iudicij		512.1011 & 694.1356		

Armo

MATERIAM.

Armerum, sine insignium: non sumen-
dum proprii auctoritate 337.1062
Articulorum impersistentium 657.
1302
Articulorum forma: dorum in appellatio-
nis causa 679.1333
**Affecutionis mercium, bonorum, & vas-
sallorum** 429.838
Affecutionis dotis 663.1310
**Affensu legalis feudorum pro dote obliga-
torum** 379.743
**Affensu & revocationis alienationis feu-
di, & utrum presumatur antea** 443
863
Affensu super alienatione feudi 456.
888
**Affecutionis libelli, & quando illi standum
sit** 536.1059
Affistentia bonorum 731.1421
**Assentatorum pendente appellatione pena
ad fructuum condemnationem** 677.
1330
Assentatorum revocationis 727.1414.
Ex qua dicantur assentata; & alia in
hac materia 759.1469
**Attestationum inter easdem personas, &
coram eodem iudice, sed in diversis in-
stantiis fidei** 617.1238
**Avocationis pecunia soluta posteriori cre-
ditori per anteriorem facienda** 618.
1241

B

**Abij dandi minoribus in Regno Neapo-
litano** 709.1382
**Baptismi conditionalis, & filiorum He-
braeorum baptizandorum parentibus
inuitis, nec no** 586.1171
**Baronalis officialis qualis esse debeat; num
extremum à Regno** 710.183
Beneficij resignationis in superiorum manus
413.810
**Beneficij ipso iure vacationis ob benefi-
cij matrimonium.** 474.813

**Beneficij principalis non uniti qualitate
spectanda** 460.899
**Beneficij obventi privationis ob taciturni-
tatem** 492.968
Beneficij ecclesiastici requisitorum 528.
1042
**Beneficij conferendi absentis, nulum prae-
senti** 562.1116
Beneficiorum incompatibilitatis 377.
739
**Beneficiorum regularium, & secularium
collationum quibus facienda** 389.763
Beneficiorum collationum pure facienda
406.796
**Beneficiorum collationis clericis, & non
laicis facienda** 406.798. & 410.
822
**Beneficiorum vacationis ob promotionem
ad praelaturam episcopalem** 444.
866
Beneficiorum manualium 446.870
**Beneficiorum collationis civibus in consue-
tudine loci facienda** 473.913
**Beneficiorum permutationis ex pacto pro-
hibita** 474.916
Beneficiorum vacationis 603.1213
**Beneficiorum appellatione, an veniant stu-
rata?** 605.1217
**Beneficium ecclesiasticum qualiter cognos-
catur, & num appellatione beneficij
contineatur hospitalitas? & quid in re-
servatione?** 656.1199
Beneficij 634.1164
**Beneficij apostolici, sine assensu ex la-
psu 30. annorum presumendi** 1001
1008
Blasphemantium poenarum 699.1368
**Brachij, seu alterius iudicij requisitionis
pro sententiae executione** 679.1323
Bullarum 713.1392

C

Adhucorum relictorum 634.1194
Calumniarum, vel infamiarum

- in ascensu* 606.1218
Capituli succedentis in locum episcopi sede vacante in iurisdictionibus 448.
 874. & 451.880
Capituli potestatis sede vacante circa dimissoriales literas 575.1142
Cappellania an verè sine ecclesiastico beneficio 402.789
Carcerati pauperis alendi à creditoribus 562.1115
Carcerationis sine iudicii mandato interdicta 425.830
Carcerationis aliquando permessa 584.1167
Cardinalis consensus eiusdem requirendi in collatione beneficii familiaris 644.1279
Cardinalium non comprehendendorum in referuatione Regula Cancellaria 646.1282
Cardinalis assertioni credatur necne 754.1459
Casus fortuiti qui dicantur, illorumque appellatione, qui continentur 549.1035
Casuum misti fori 376.737
Casuum arbitratorum iudiciu 413.811
Causarum summariarum in Regno Neapolitano effectus 563.1118
Et qualiter in illis procedatur 599.1102
Cautionis de utendo, & fruendo in usufructu 517.1023
Cautionis de non offendendo 581.1157
Cessionis 350.1426
Citationis per edictum 424.828
Citationis partis necessaria in sententia declaratoria poena commissa 445.869
Citationis absentis renouanda per nouum commissarium stante prima citatione generali primi commissarii 595.1194
Citationis partis necessaria in sententia proferenda 732.1423. & 760.1470
Citationis utriusque partis num necessaria ad audiendam sententiam 735.1429
Citationis partis in sententia executione necessaria 636.1268
Citationis unica pro toto termino probatorio 338.1404
Citationis partis ad dicendum contra articulos in testium examine 723.1407
Citationis partis ad videndum iuramenta testium 723.1408
Ciuitatis appellatione qua veniant 711.1387
Clausula appellatione remota quando operetur 547.1081
Clausula appositae in executiuu vi 401.786
Clausula amoto quolibet detentore 412.826
Clausula accedente consensu 502.994
Clausula arbitrio Rota 538.1064. & 655.1297
Clausula confitto si repererit, siue inuenerit 470.918
Clausula codicillariu 592.1186
Clausula decreti irritantis 402.787. & 675.1302
Clausula dummodo alteri non sit in qua situm 415.814
Clausula ex nunc pro tunc 385.753
Clausula extraiudicialiter 482.945
Clausula generalis quomodo restringatur vel extendatur 555.1100
Clausularum generalium secundum naturam actus restringendarum 583.1165
Clausula motu proprio 488.959
Clausula non obstantis cuiusvis 391.767
Clausula, nec aliter, nec alio modo 445.868
Clausula omni meliori modo 450.879
Clausula pro quibus omnibus, & singulis 485.951

Clausula

M A T E R I A R V M.

<i>Clausula pro heredibus, & successorib. quibuscumque</i>	490.964	<i>Communes opiniones in iudicando servanda</i>	409.802
<i>Clausula promittens non contravenire</i>	475.919	<i>Commutationis ultimarum voluntatum</i>	637.1270
<i>Clausula non perinde valere</i>	376.1471	<i>Compensatio an possit opponi à promittente cum iuramento solvere</i>	408.800
<i>Clausula quorum tenores</i>	484.949	<i>Compensationis facienda non ipso iure, sed exceptionibus</i>	48.118
<i>Clausula rato manente pacto</i>	494.973	<i>Compensationis casuum</i>	694.1337
<i>Clausula reservativa dominij in venditione</i>	531.1049	<i>Compromissi prohibiti regulariter in ordinariis</i>	507.1003. & 590.1180
<i>Clausula sine praiudicio</i>	417.803. & 619.1143	<i>Conatus, siue affectus quando puniatur, si non sequatur effectus</i>	391.766
<i>Clausula si quid exequendum exequaris</i>	486.954	<i>Concessionis indulgentiarum, & cognitionis causarum matrimonialium ordinis episcopalis</i>	580.1154
<i>Clausula sine retardatione solutionis pensionis</i>	582.1163	<i>Concily Tridentini plurimum decisionum</i>	420.821
<i>Clausula salva gradu prerogativa effectum</i>	597.1197	<i>Concily provincialium, item archiepiscopi dignitatis, & potestatis</i>	652.1191
<i>Clausula si in eundem</i>	669.1317	<i>Conclusionis in causa vi</i>	514.1034
<i>Clausula vocati vocandis</i>	411.805	<i>Concursum</i>	680.1335
<i>Clericorum privilegiorum respectu bonorum patrimonialium</i>	463.901	<i>Conditionis effectum</i>	430.839
<i>Clericorum beneficiorum delationis habitus, & consue</i>	486.956	<i>Conditionis nubendi cum alterius consensu rejicienda necne</i>	690.1351
<i>Codicillorum, & testamentorum discriminum</i>	593.1187	<i>Confederationum, & coniurationum prohibitarum</i>	498.984
<i>Cognitionis spiritalis per sacramentum baptismi contrahendi</i>	608.1224	<i>Confessionis facta coram iudice incompetenti quando probet coram competenti</i>	433.845
<i>Coloni partiarj, & veri coloni discriminum</i>	530.1046	<i>Confessionis dotis recepta effectus respectu creditorum, & conscientie</i>	471.910
<i>Collationis, siue institutionis patronati beneficii nullitatis, absque patronorum consensu</i>	522.1032	<i>Confessionis erronea renocationis</i>	522.1031
<i>Collationis libera</i>	704.1374	<i>Confessio facta parte presente, quam probationem facias</i>	557.1104
<i>Collationis prabendarum ecclesia collegiata</i>	710.1386	<i>Confessionis debiti facta in testamento quando probet</i>	564.1120
<i>Et cathedralium utrum sit episcopi, vel capituli</i>	711.1388	<i>Confessionis debiti facta in tormentis, Ecc</i>	
<i>Collegij</i>	500.988		
<i>Commenda</i>	475.927		
<i>Commendatarij, & beneficiati comparationum</i>	505.999		
<i>Commodi, & periculi rei vendita post perfectum contractum</i>	541.1068		

vel illarum metu an praeiudicet? 577.
 1118
Confessionis qualificata, an illa possit pro
parte acceptari, & pro parte non 624.
 1250
Confessus quando non habeatur pro indi-
cato 468.912
Confirmationis effectus 460.894
Confirmationis sententia nulla nec ne 615.
 1235
Conformatum, & discriminum docti, &
antefaci 369.1438
Confusionis iurium ex hereditate aditione
 371.1462
Coniuncti admittendi pro alio coniuncto,
abque mandato 375.736
Coniunctionis probationum 561.
 1114
Conseruatoris qualitas 462.899
Constitutio quod non liget ante publicatio-
nem 641.1276
Consensus Cardinalis eiusdem requirendi
in collatione beneficii familiaris 644.
 1279
Consuetudinis loci in decimis spectanda
 504.997
Consuetudini inducenda actuum necessa-
riorum 511.1009
Consuetudini laudabili aliquid exigen-
di pro collatione spiritualium 579.
 1152
Contractus in scriptis celebratus quando
intelligatur 466.907
Contractus videtur gestus in loco solutionis
destinato 548.1083
Contractus simulati, & imaginarii 557.
 1105
Contritus, & confessus non appellat regu-
lariter, cum quatuor limitationibus
 483.947
Correctionis dicti testis 713.1390
Creditor in diem an ante tempus agere
possit 730.1420
Criminib. laesa maiestas, à quo illud com-
mittatur 373.1466

Curatorem aditionem 478.939
Curatoris dandi pupilli ad litem 432.
 843

D

D *Activa tutela quando locus sit* 742.
 1443
Debitorum de fuga susp. citi capiendi 599.
 1203
Decimarum debiti iure diuino 571.
 1136
Decimarum praescriptionum 502.993
Decretionum 736.1432
Decreti necessarii in administratione tuto-
rum 472.933
Discretorum praesertim S.C. & M.C.V. &
iuribus dicendi de nullitate decreti 676.
 1328
Defensionis 404.792
Delegati Principis potestatis subdelegando
 530.1047
Delegati sententia executionis per quem
facienda 545.1079
Delegationis finis ob mortem delegantis
 531.1048
Delegationis causarum, & qualiter illa
transeat 613.1232
Delicti in genere 467.910
Demolitionis adificij post nunciacionem no-
ui operis spectam 691.1352
Depositionis testium cum iuramento 471.
 919
Depositi restitutionis nec. statuti, & de ex-
ceptionibus prohibitum contra illud 533.
 1054
Derogationis generalis ad concilia non re-
ferenda 435.849
Devolutionis provisionis beneficii vacantis
ad superiores ob inferiorum negligem-
tiam 412.807
Dictionum, & 736.1432
Dies interpellat pro homine 600.1205
Difficultatis excusantis à pena casuum
 461.898
 Dila-

M A T E R I A R V M.

Dilationis vnica in civilibus danda 601.
1207
*Dilationis quarta, absque sollempnitate iur-
is non danda* 602.1209
*Dilationis ad deliberandum litigantibus
danda* 684.1341
Dilationis danda reo ad deliberandum
682.1342
*Dispensationis episcopalis cum monachu-
lo ad minores ordines* 385.
1168
*Dispensationis nulla super iure patronatus
spratus patroni* 491.965
*Diuini officij recitationis facienda à bene-
ficiato, vel in sacris constituto* 466.
908
*Diuisionis debiti ex exactione partis ab vno
ex obligatis* 533.1053
*Distributionum quotidianarum appel-
latione, an veniant fructus* 458.
892
*Dolori testanti de consuetudine creden-
dum* 492.969
Doli ex indicij, & coniecturis presumendi
565.1123
*Dominij, ac possessionis non probande ex
solo instrumento* 595.1188
*Donationis ab vniuersitate facienda in Re-
gno prohibita* 396.775
Donationis meretricibus facta 403.
791
Donationis filiorum familias interdicta
404.793
Donationis inter coniuges prohibita 407.
799
*Donationis inter patrem, & filium probi-
bita* 493.971
Iuramento tamen firmanda 626.
1253
Donationis causa mortis sollempnitatis
586.1177
Donator quando teneatur de euictione 521
1030
*Dotis promissa, siue presumpta, & an di-
catur per a dos* 410.804

Dotis primationis propter adulterium
506.1001
*Dotu, & aniefati confirmatem, & di-
scriminum* 753.1458
Dotationis nepotis per auum facienda
737.1433

E

E *Ducationis pupillorum arbitraria*
604.1214
*Electiois duorum facienda à capitulo, qui
debeant cum episcopo, vel vicario in cau-
sis procedere, & de eorum qualitate*
383.751
Electiois parochorum qualiter facienda
476.931
*Electiois, & variationis fori lite contesta-
ta prohibita* 494.974
*Electiois nullitatis non obseruata forma
c. quia propter, de electione* 567.
1137
*Electiois inualide facta ad beneficium li-
tigiosum vna ex partibus lite pendente,
accedente, vel decedente* 600.
1204
*Electiois examinatoris non suspecti
pro examinandis testibus* 726.
1413
Electiois legatarij rei legata in genere 751
1455
*Elemosynarum, & oblationum qua ima-
ginibus pictis in pariete sunt cuius illa
sint* 635.1265
*Emphyteusis ecclesiastica, & secularis di-
scriminum* 651.1290
*Emptionis coacta reddituum fiscalium re-
quisitorum* 472.922
*Episcopi habentis fundatam intentionem
in tota diocesi* 648.1287
*Episcopi & parochi potestatis in agris pa-
rochianorum fidelium decima ratione*
448.875
Episcopalis auctoritatis, & dignitatis 660
305

INDEX

<i>Episcoporum delegatorum Sedis Apostolica circa executionem piarum dispositionum</i>	644.1280	<i>possessione tertij contradictoris</i>	628.1257
<i>Episcopus, & capitulum sunt unum corpus</i>	461.896	<i>Executionis nudis ministerij non deleganda</i>	647.1284
<i>Error calculi</i>	577.1149	<i>Executoris facultati</i>	381.748
<i>Exceptionis competentis principali quando competat fideiussori</i>	394.771	<i>Executoris quod non cognoscat de viribus sententia</i>	581.1159
<i>Exceptionis iudicis incompetentia, vel recusatione ante litem contestatam opponenda, & quando post</i>	398.779	<i>Executoris apostolici</i>	714.1393
<i>Exceptionis non numerata pecunia</i>	586.1177	<i>Executoris super bonis dotatibus pro debito uxoris</i>	746.1448
<i>Exceptionis obstanti deleganti quando obfit delegatario</i>	592.1185	<i>Executorum ultimarum voluntatum</i>	393.769. & 598.1201
<i>Exceptionis nullitatis in executionis sententia opponenda</i>	620.1145	<i>Executorum interorum, & miserorum, & quomodo dignoscantur</i>	659.1304
<i>Exceptionum reititionis per processum ad ulteriora</i>	715.1394	<i>Expensarum rescindendarum</i>	679.1331. & 707.1379
<i>Excommunicanti sine scriptis pena</i>	386.757	<i>Exheredationis causarum</i>	607.1211
<i>Excommunicati pena respectu fructuum beneficij</i>	520.1017	<i>Extensionis in penalis</i>	702.1370
<i>Excommunicationis raptorum reservata hodie in Bulla Cena Domini, & quando secus</i>	494.972	<i>Extractionis prohibita frumenti, & aliorum</i>	389.762
<i>Excommunicatus semel semper praeferitur excommunicatus</i>	562.1117		
<i>Excusationis munus</i>	481.941		
<i>Excusationis principalis debitoris, ante tertij possessoris conventionem</i>	546.1079		
<i>Executionis instrumenti</i>	387.759		
<i>Executionis sententia</i>	580.1156		
<i>Executionis sententia delegati per quem faciendi</i>	545.1076		
<i>Executionis sententia per quem iudicem faciendi primum à quo, vel appellatorem</i>	757.1464		
<i>Executionis sententia prohibita appellacione pendente</i>	752.1457		
<i>Executionis sententia impedienda ex sola</i>			

F

<i>Filius procuratoris quando domino nocet</i>	436.832
<i>Fama probationis</i>	570.1133
<i>Fiduciarum divisionis quoad quid licita</i>	740.1439
<i>Fideiussoris obligationis qualis ex contractu nullo principali</i>	744.1445
<i>Filius quando veniens, ut filius, & quando ut heredes</i>	397.777
<i>Filius, & filia familias de consuetudine Neapolitana de bonis maternis, & materna linea testantium</i>	725.1411
<i>Filiorum successionis prohibita in patris beneficiis immediatis</i>	468.913
<i>Filiorum illegitimerum clericorum inhabilitas ad beneficia, & admistran-</i>	

M A T E R I A R V M.

<i>nistrandum in paterna ecclesia</i>	701.
1367	
<i>Finium mandati diligenter seruandorum</i>	358.1063
<i>Femina semel exclusa semper exclusa</i>	424
861. & quando non	465.905
<i>Fori competens ratione rei sita</i>	374.
734	
<i>Fori competentis ratione originis sufficien-</i>	
<i>ti ordinacione</i>	431.846
<i>Fori competentis ratione delicti</i>	438.
854	
<i>Fori defuncti qualiter bares illud sequatur</i>	526.1039
<i>Forinicatorum</i>	336.1401
<i>Fruitus qualiter intelligantur</i>	678.
1331	
<i>Frustrum pignori in sortem computan-</i>	
<i>dorum a creditore, & quando non</i>	495
976. & 583.1164	
<i>Frustrum beneficiorum ad quem illi spe-</i>	
<i>ciant</i>	675.1327
<i>Frustrum amittendorum ob beneficia i</i>	
<i>absentiam, & de iusta, & iniusta ab-</i>	
<i>sentia</i>	614.1233
<i>Frustrum appellationis qua veniant</i>	749.
1451	
<i>Fruenti, & aliorum extractionis probi-</i>	
<i>bita</i>	389.762
<i>Furti, & latrocinij pena</i>	549.1078

G

<i>Gabellarum impositio ad quos spectet</i>	462.900
<i>Geminationis</i>	566.1125
<i>Grauius in dote ultra legitimam</i>	662
1307	
<i>Guidatici amissionis ob delictum</i>	710.
1385	

H

<i>Habilis ad remissionem sine relaxatione a iu-</i>	
<i>ramento</i>	696.1360

<i>Haredis conueniendi in solidum inuena-</i>	
<i>rio omisso</i>	572.1138
<i>Homicidij commissi in rixa</i>	560.1116
<i>Hospitalia an veniant beneficij ecclesiastici</i>	
<i>appellatione</i>	656.1299
<i>Hosica exceptionis</i>	703.1373
<i>Hypotheca, an detur in mercibus venalibus</i>	
624.1251	
<i>Hypotheca inducenda ex scriptura prima-</i>	
<i>ria, necne</i>	756.1463
<i>Hypotheca tacita super fructibus fundi lo-</i>	
<i>cati</i>	540.1066
<i>Hypothecaria, & Saluiani interdicti diffe-</i>	
<i>rentiarum</i>	728.1417

I

<i>I Causa scoppie, & balista in terminis Re-</i>	
<i>gia pragmatica de istis scoppie</i>	698.1363
<i>Identitatis rerum</i>	686.1344
<i>Ignorantia regulariter presumenda</i>	514.
1015	
<i>Ignorantia iuris quando excusat</i>	485.
953	
<i>Immemorabilis possessionis verum per scri-</i>	
<i>pturam prabenda</i>	635.
1266	
<i>Immunitatis ecclesie, & ecclesiasticarum</i>	
<i>personarum a collectu, & quando sol-</i>	
<i>uant</i>	727.1415
<i>Impuberum ex Concilio Tridentino ad be-</i>	
<i>neficia non admittendorum</i>	441.
860	
<i>Incendij fortuiti impuniti</i>	409.797
<i>Indiciorum ad torturam</i>	439.855
<i>Inhabilitatis ad beneficia ratione prime</i>	
<i>consecrationis non dum suscepta, vel etatis</i>	
638.1272	
<i>Iniuria illata officiali</i>	336.1400
<i>Inquisitionis iudicij nulla praeferenda fama</i>	
<i>regulariter prohibita</i>	463.
901	
<i>Insinuationis in donationibus exce-</i>	
<i>dentibus 500. solidos necessaria</i>	
Ecc 3	

I N D E X

659.1303		Intrusionis, & perne illius	716.1397
Instantia de iure canonico perpetua	690.	Inueltorum, & illarum tacite obligatorum propter pensionem	329.
1390		1045	
Instantia in criminalibus biennio perimenda	692.1353	Inuentarij utilitates	556.1102
Institutionis, & confirmationis praesentatorum, electorum, aut nominatarum ab ecclesiasticis personis absque examine ordinarij prohibita	433.	Inuentarij curatoris	602.1210
845		Inuitis in quibus casibus aliquid facere cogatur	301.587
Instrumenti liquidationis	708.1381	Irregularitatis in dubio non contrahenda, nisi in casibus à iure expressis	464.
Instrumenti requisitorum praesentium curationis partis ad docendum contra	757.	904	
1465		Irregularitatis non incursum ex homicidio necessario	476.930
Instrumentorum extraktionis	468.	Irregularitatis ex natalibus illegitimi	483.
914		946	
Instrumentorum confectorum à notario de falso inquisito	591.1192	Iudex supplere potest, quae desunt aduocatis	515.1019
Instrumentorum sollempnicatum in terminis constitutionis Reg. instrumentorum robur	672.1322	Iudex indicare debet secundum allegata, & probata, & non secundum conscientiam	548.1129
Instrumentorum quomodo sit probatio probata	551.1090	Iudicij appellationis in cognoscenda appellatione partium, seu munerum	501.
Intentionem fundatam de iure habentium manutenendi licet possessionem non probet	667.1314	992	
Interdicti uti possidetis	636.1267	Iudicij recusationis, ante litem contestatam facienda	547.1082
Et eius requisitorum	702.1371	Iudicij ordinario aduocati appellandi ordinarij, vel delegati	699.1365
Interdicti Salutaris probationum	633.	Iudicij officij, quod dicatur subsidiarium	725.1410
1162		Iuramenti delati, relati, & recusati effectum	441.858
Interdicti recuperanda	683.1340	Iuramenti depositionis testium	471.919.
Interessi quauis plurimi	407.788	& 724.1409	
Interesse damni emergentis, & lucris cessantibus	414.812	Iuramenti officialium in initio officij	507.
Interesse soluendi ab occisore filijs, & heredibus occisae ratione lucrorum, & operarum defuncti	425.831	1002	
Interesse quando succedat in obligationibus faciendis	485.952	Iuramenti ab episcopo praestandi fama	587
Interesse debendi per iudicem, & notarium grauantem partem	759.	1174	
1468		Iuramenti calumnia omisso, an vitiet processum	613.1231
Interrogatorium testium examinandum	539.1044. & 722.	Iuramenti in litem ratione doli non culpa deferendi	689.1349
1406		Iuramenti liti decisorij.	695.
		1356	
		Iuratoria cautionum	732.1424
		Iuris accrescendi prohibitio in venientibus	600

M A T E R I A R V M.

<i>bus de iure speciali</i>	432.842
<i>Iuris ad rem casuum</i>	697.1361
<i>Iuris congrui</i>	473.924
<i>Iuris declarandi, & factorum, qua non transeunt ad heredes</i>	716.1396
<i>Iurisdictionis per citationem perpetuanda</i>	495.975
<i>Iurisdictionis Archiepiscopali in causis suffraganeorum</i>	500.989
<i>Iurisdictionis legati à latere, & ordinarij</i>	567.1128
<i>Iurisdictionis concessionis cumulativa, & non abdicativa</i>	610.1227
<i>Iuris pascendi</i>	543.1072
<i>Iuris patronatus donationis cum assensu episcopi, & quando ille non sit necessarium</i>	379.744. & 390.764
<i>Iuris patronatus venditionis de se prohibita, & cum universitate bonorum permixta</i>	454.884
<i>Iuris patronatus successionis hereditaria, non sanguinis, cum exceptione.</i>	461.897
<i>Iuris patronatus definitionis</i>	518.1024
<i>Iuris patronatus transitu ad heredes extraneos</i>	519.1025
<i>Iuris patronatus universitatis probationibus non sufficientibus ex immemorabili absque titulo</i>	618.1240
<i>Ius querelandi, & remittendi quibus competit</i>	397.776
<i>Inssu iudicii quando excuset</i>	703.1372
<i>Insuperstitij</i>	762.1473

L

L <i>Ata culpa dolo equiparanda</i>	401.785
<i>Legatarii creditores, an animo compensandi cum debito</i>	636.1269
<i>Legitima matri debita</i>	431.841
<i>Legitimationis per subsequens matrimonium</i>	426.832
<i>Legitima quota competentis matri in bonis filij</i>	701.1369

<i>Legitimationis Imperatoris in terris a se prohibita</i>	438.836
<i>Legitimationis, & dispensationis discriminum</i>	521.1028
<i>Legitimationis solemnitatum</i>	537.1060
<i>Legitimationis nulla ob non factam mentionem legitimorum filiorum</i>	613.1248
<i>Legitimationis persona</i>	714.1391
<i>Legitimi presumendi nati ex coniuge adultera, & quando non</i>	378.742
<i>Legum auditus prohiberi sacerdotibus, & religiosis</i>	595.1193
<i>Libelli accusatorij forma</i>	397.1199
<i>Licentia episcopali de servando sacramentum Eucharistia sacramentum in ecclesia parochiali prohibita, & nulla</i>	605.1116
<i>Liquidationis instrumenti</i>	708.1381
<i>Lite pendente acquisitionis noni iuris citra prauidium attestatorum</i>	675.1326
<i>Lite pendente illationum</i>	608.1125
<i>Literarum subreptitiarum ad beneficium virium</i>	698.1364
<i>Alia in hoc vide in verbo virium literarum</i>	
<i>Litigiosa rei alienationis prohibita</i>	417.817

M

M <i>iori summa quando infir minor</i>	465.906
<i>Mali presumendi boni ex mutatione vite per triennium continuum</i>	391.765
<i>Mandati generalis Vicarij, & qua veniant sub illo</i>	515.1018
<i>Mandati de manutenendo, siue possessionis retinenda</i>	559.1108
<i>Mandati per procuratorem in actu instituendi</i>	654.1196

Ecc 4

I N D E X

Masculationis feminatum ob dilatum
maritagiū 385.754

Masculinum non concipiat femininum in
emphyteusibus 667.1313

Masculorum significatio: & an conti-
neantur descendentes ex feminis 453.
886

Matrimonij prohibitio inter raptores, &
raptam 467.911

Matrimonij metu contracti nullitatis 567
1122

Matri tutela filiorum 539.1065

Mensis vacationis beneficij narrandi in be-
neficialibus gratia sub nullitatis pena
573.1141

Mesium alternatiue circa collationem
beneficiorum concessa archiepiscopis
671.1319

Mesium ordinarij, & an Papa presuma-
tur velle prauenire 747.1450

Metus purgationis 450.878

Metus iusti 481.943

Metus reuerentialis 587.1176

Monachus an possit iudicare 713.
1383

Monetarum estimationis 607.1222

Monialium post ingressum ex claustris e-
xire prohibitarum 419.
820

Monitorij, & qui reuelare non teneantur
503.995

Monitorij ecclesiastici requisitorum 731.
1422

Mora regularis sine interpellatione non
contrahenda 594.1190

Morte, vel cessione alterius ex clero lite
pendente an aliter eligi possit 387.
760

Mortis, & absentia equiparationis 535.
1056

Mortis probationis 573.1139

Mortui presumenda ex vulnere illato, necne
752.1456

Mutationis nominis 478.
934

N

Narratorum iustificandorum in gra-
tia ad gratia validitatem 670.
1318

Naturalium, & spuriorum incapacium ad
dignitates 657.1300

Naturalium successoris 687.1345

Negatiue probationis 535.1057

Negligentia pena 481.942

Nemo cogitur accusare, vel agere 479.
936

Nemopudentia sua inniti debet 495.
977

Nil cum scandalo agendum 641.
1277

Nobilitas generis vnde prestat 377.
733

Notariati non presumendi, sed probandi
593.1189

Notarius quando corrigat suum errorem
596.1195

Notarium prestat 596.1196

Notarius recipiens fiduciam sorem minus ido-
deum quando teneatur ad interesse
630.1258

Notorium ex quibus inducatur, & an suf-
ficiat illud allegare 580.1155

Noti operis nunciationis 530.1089

Notus dominus an teneatur stare colono
534.1055

Nullitatis contractus censuali 421.835

Nullitatis non opponenda post annum ex
statuto vrbis Romae 488.938

Nullitatis exceptionis in executione sen-
tentia opponenda 620.1245

Nullitatis actuum faciendorum cum alte-
rius consensu ex defectu illius consensu
587.1179

Nullitatis sententia 380.747

Nullitatis sententia ex temporis breuitate
616.1237

Nullus testis idoneus in causa propria 577.
1147

Nuneri

Numeri civium requisiti in congregatione
universitatis 497.981
Nuncio quando creditur 385.1169

O

Oblationes in ecclesia facta cui qua-
rantur? 561.1113. & qua sunt
imaginibus in pariete pictis 635.
1165

Oblationis 558.1106

Oblationis verbalis virtutis 569.1131

Obligationis generalis porrigenda ad pra-
sentia, & futura 493.970

Obligationis patris ad restitutionem dotis
recepta in matrimonio filij 573.
1140

Officialis regulariter prohibetur officium
in sua patria administrare 695.
1358

Officialis, & alvarius an quandoque in
patria sua esse possit 545.1078

Officialibus prohibitum munera accipere
578.1150

Officialium baronaliū regi non subdito-
rum nullatenus creatorum 597.
1198

Officialis qualis esse debeat, an externus à
Regno 710.1383

O, et aliorum excusandorum aliquid fac-
ientium de mandato conducentis 648
1186

Optionis 470.97

Ordinationis ecclesia secundum Deum
quaestione iurii patronatus intra qua-
drimestre non desita 663.
1309

Ordinum licet minorum conferendorum
per Abbatem nisi regularibus illi subie-
ctis 627.1256

P

Pacti de litigando coram iudice non suo
418.818

Pacti de futura successione invalidi 328.
1043

Pacti de quota litii prohiberi regulariter
537.1061

Pacti nudi producentis actionem casuum
564.1121

Papa possessat super ius possituum 423.
827

Paragij 780.746

Particularis successor, quando tenetur fla-
re colono 741.1449

Pater an teneatur pro debito filij 542.
1071. & de contra 482.944

Patris divisionem inter filios suorum bono-
rum effectum 496.978

Pensionis super parochia imponenda 378.
741

Pensio quod non dicatur beneficium eccle-
siasticum 489.960

Pensionis 587.1179

Pensionis non solvenda per titularum ca-
sum 615.1235

Pensionarij, & beneficiati comparationum
526.1038

Peritis in arte credendum 576.1146

Perituri à solo Deo puniendi 657.
1301

Permutationis beneficiorum ex pacto pro-
hibita 474.926

Personarum, qua inventarium facere te-
neantur 566.1124

Personarum obligatarum ad synodum
provincialem venire 579.1133

Personarum, qua in ius vocari non possunt
absque ventis 585.1170

Personae appellatione non venit collegium
cum illationibus 540.1067

Petitorij suspensionis 634.1263

Pena excommunicantis sine scriptis 386.
757

Pena priuationis beneficij ob non residen-
tiam 409.803

Pena eligentis indignum 521.1029

Pena non transitoria ad heredes 542.
1070

INDEX

<i>Pena adiecta factio non debenda</i>	543.	<i>Præcedente</i>	541.1069. & 744.1446
1073		<i>Præiudicij iudiciorum</i>	597.1200
<i>Pena minuenda ratione minoris ætatis</i>		<i>Pralati successor an teneatur stare colono</i>	
563.1119		509.1007	
<i>Pena matris non potentis filio tutorem</i>		<i>Pralationis duorum emptorum ab eodem</i>	
570.1134		ementium	447.873
<i>Pena apertientis literas</i>	601.1208	<i>Pralationis directi domini vicini super alienatione rei emphyteutica</i>	715.
<i>Pena assensatorum pendente appellatione cum fructuum condemnatione</i>	677.	1395	
1330		<i>Pralationis beneficiorum in concursu collationum</i>	741.1442
<i>Pena producentis testes falsos</i>	708.	<i>Præpositi, & eius præminencia respectu Archidiaconi</i>	762.1472
1380		<i>Præscriptionis immemorabilis effectus</i>	398
<i>Pena plus potentis</i>	586.1173. & 712.	778	
1389		<i>Præscriptionis actionum</i>	399.780
<i>Pænarum retinentium plura beneficia curata</i>	400.783	<i>Præscriptionis officij iudicij</i>	413.809
<i>Pænarum contra clericos concubinatores</i>	440.856	<i>Præscriptionis 40. annorum adversus ecclesiam</i>	508.1005
<i>Pænarum contra venientium transactioni</i>	550.1088	<i>Præsentationis clerici absentis, quando illa permittatur</i>	612.1129
<i>Pænitentia, an admittenda in contractu alienationis rei ecclesiastica post obtentum beneplacitum, vel ante</i>	634.1264 & 680.1334	<i>Pretium, an succedat in locum rei</i>	378.
<i>Pænitentia in contractibus non admittenda</i>	487.957	740	
<i>Possessionis non transferenda ad heredem sine apprehensione</i>	480.940	<i>Præiudicij alterius arbitrium in contractu venditionis conferendi</i>	640.1274
<i>Possessionis defuncti in heredem continuanda statuti vigore</i>	620.1242	<i>Præiudicij iusti</i>	762.1473
<i>Possessionis probanda modorum</i>	492.	<i>Præventionis causa per citationem</i>	577.
967		1148	
<i>Possessionis bonorum fideicommissi subiectorum à manu heredi accipiunda</i>	626	<i>Præventionis termini appellationis</i>	687.
1254		1346	
<i>Possessionis immemorabilis utrum per possessorum probanda</i>	635.1266	<i>Primogenitus successor in fundo qualiter contribuat</i>	688.1347
<i>Possessionis in dubio præsumenda familiaritatis iure</i>	653.1293	<i>Principis obligationis ad pretium ubi vendit ad publicam utilitatem rem privati</i>	475.928
<i>Possessio iudicij</i>	513.1013	<i>Prinationis non intelligenda, nisi in casib. à iure expressis</i>	498.985
<i>Possessio in re communi</i>	58.1158	<i>Privilegiij principis intelligendi, sine terrij iniuria</i>	511.1010
<i>Possessio procuratorum plurium datorum, quando illa sit insolidum, vel communem</i>	743.1444	<i>Privilegiij revocationis ex principis voluntate</i>	567.1126
<i>Præbenda significationum</i>	9749	<i>Privilegiij exemptionis qualiter declarandi</i>	741.1441
		<i>Privilegiiorum pie causa</i>	412.808
		<i>Privilegiiorum simulationis</i>	433.844
			Posses-

M A T E R I A R V M.

Possessionis moderum	492.967
Probationis valoris rei	469.916
Probationis fama	576.1146
Probationis identitatis familiae siue cognationis	388.761
Probationis descendencia ad succedendi effectum	631.1260
Probationum Saluiani interdicti	633.1262
Probationis modiorum ex extremis	633.1292
Probationis dominij	370.1460
Probationum coniungendarum, in criminalibus	836.738
Profectionum; & qua persona ad illas necessitentur accedere	432.882
Procuratoris post litem contestatam non renouandi	569.1132
Procuratoris prohibiti in criminalibus intervenire	440.856. & 524.1035
Procuratoris non constituenti à patrono ad presentandum, cum beneficium vacabit	643.1278
Procurator ex comparatione principalium renouatus censetur	657.1301
Profectionis in religione ante decimum sextum annum non faciende	549.1086
Prohibita alienationis bonorum fideicommissi subiectorum	739.8437
Prohibitionis alienationis 121.983. & effectum	499.987
Profectionis	443.865
Profectionis beneficiorum vacantium intra semestrem faciende	384.752
Profectionis papali alicui presentende	735.1410
Publicationis bonorum in fiscum faciende post annum	335.1398
Purgationis motus	450.878. & 471.920

2

Q Valida ubi requiritur non debet illa inueniri 392.768

Quasi possessionis	609.1226. & 752.1451. & an in incorporalibus acquiratur vnico actu	731.1454
Quicquid & intra diocesim presumitur iurisdictionis incompetens episcopi		438.848
Qui sacres quando consentire videatur, necne?		526.1040
Quos Deus coniunxit homo non separet		447.871

R

R Aptorum excommunicationis reseruata hodie in Bulla Cæna Domini, & ubi non incurratur	494.972
Rationum administrationis redditionis	374.734
Rationum publicarum editionis	517.1011
Ratihabitio nil operatur, ubi consensus determinato tempore requiritur	479.917
Reassumptionis instrumentorum facienda per alium notarum	755.1461
Recognitionis scriptura primata à testibus facienda	396.774
Recognitionis scriptura notarij de S'lylo Curia qualiter facienda	611.1130
Reconuentionis prohibita coram arbitris	581.1159
Reductionis ad arbitrium boni viri à sententia arbitri	395.772
Regalium	513.1014
Regula Cancellaria de exprimendo valore beneficij declaratur	491.966. & 544.1075
Regula Cancellaria reservationis scilicet omnes consuetudines licet immemorabiles	648.1285
Regulationum compellendorum accedere ad profectiones publicas per ordinarium	517.1011

I N D E X

Rei indicata exceptionis requisitorum 536
 1058
Rei indicata (cui standum) illationes 477
 933 effectus 505.998
Rei ecclesie solita absque sollempnitatibus im-
funderi per praelatum infeudanda 645.
 1281
Relicti 682.1337
Remedij rescissorij ratione lesionis enormis-
fima in transactione 746.
 1447
Remedium creditorum super hereditate
relicta infanti 717.1416
Remedium l.2. C.de rescind. vend. an de-
tur ad fructus 452.881
Remedium cap.reintegranda l.9.l. 484.
 950
Remissionis mercedum propter sterilitatem
 523.1033
Remissionis causa ad locum ubi admini-
stratio gesta est 576.1145
Renouationis emphyteusis 630.1159
Renunciacionis priuilegij fori 382.750
Renunciacionis miserabilis beneficij cessio-
nis bonorum 386.756
Renunciacionis personalis cum persona fi-
nienda 442.859
Renunciacionis priuilegij clericali 458.
 891
Renunciacionis beneficij ad fauorem alte-
rius 337.1402
Renunciacionis tacita beneficij 734.
 1427
Repetitionis testium 470.918
Ripulse prohibita casuum 417.834
Rescriptum qualiter utrique parti com-
munesit 490.963
Rescripti impetrati ab excommunicato
nullitatis 592.1184
Rescissionis contractus consualis ob aliona-
tionem corporis 747.1449
Resignacionis beneficij facta intra 10. dies
ante obitum inualiditatis ex Regula
Iulij III. 429.837. & 722.1405
Alia nullitatis 508.1006

Resignacionis beneficij facienda à crimino-
so inquisitione pendente, & quando
 671.1320
Sed non criminoso 682.1339
Restitutionis ecclesie spoliata decimis 447
 872
Restitutionis in integrum minorum 453.
 883
Restitutionis maiorum ex causa 459.
 893
Restitutionis contra prescribentem ex ca-
p. te ignorantia 466.915
Et contra quadragenalem 617.1239
Restitutionis in integrum ecclesie post qua-
dricennium quando permittatur 507.
 1004
Restitutionis in integrum ad impediendam
sententia executionem 591.
 1182
Restitutionis in integrum minoris in iudi-
ciu de iure Regni 682.1338
Restitucionis rei permissa ratione impen-
sarum 689.1348
Retrotractionis 586.1172
Non facienda in preiudicium tertij 479.
 938
Reuocationis priuilegij ad libitum Princi-
pis 442.862
Reuocationis Procuratoris non intimata
inualiditatis 607.1210
Reuocationis donationis inter vivos ex li-
berorum supernuincitia 738.
 1434

S

Sacrilegij 405.795
Salutarij interdicti probationum
 636.1267
Salutarij interdicti, & hypothecaria diffe-
rentiarum 718.1417
Scalarum portacionis de nocte prohibita
 701.1368
Scriptura priuata quam probationem fa-
ciat. 558.1107

Sectio

M A T E R I A R V M.

Secretorum fides 489.961
 Sententia in causa statim effectum 428.
 835
 Sententia lata à iudice recusato nulla 516.
 1010
 Sententia lata de partibus quod iudicam
 faciat in Curia Romana probationem
 556.1103
 Sententia nulla perempta instantia lata
 622.1247
 Sententia executionis impedienda ex sola
 possessione Tertij contradictoris 628.
 1157
 Sententia lata contra defunctum extinguen-
 da, necne adversus heredem 697.
 1362
 Sententia delegati executionis per quem
 facienda 545.1076
 Sequestri tollendi 378.741
 Sequesteratio pulla in loco tuto ob vio-
 lentiam motum 531.1050
 Sequestri prohibiti appellatione pendente
 545.1077
 Simulationis privilegiorum 433.844
 Socius quando socium obliget 705.1376
 Soli iuritas necessaria in confirmatione e-
 lecti, an necessaria in institutione pre-
 sentati in beneficio patronato, & de for-
 ma electi 377.738
 Sollemnitatum necessarium in aliena-
 tione rerum vniuersitatis 496.980
 Sollemnitati donationis causa mortis 586.
 1177
 Solutio facienda pecunia, & qualis
 607.223
 Sortiliorum, & harsum, & qua sapient
 harsim 707.1378
 Status beneficii, & eius mutationis 400.
 784
 Statuti 512.1011
 Statuti vrbis prohibentis post annum dice-
 re de nullitate 488.958
 Statuti Italici, quod stantibus masculis
 femina non succedant 578.1151
 Statutum vrbis Roma de contractibus

mulierem certa sollemnitate celebra-
 dis in quibus casibus locum habeat 619
 1242
 Stipulationis iudicatum solui effectum 436.
 851
 Stylis effectum 404.794
 Stylis curia 600.1206
 Subreptionis opponende vsque ad 40. an-
 nos, nec ne? 636.1267
 Subrogationis in libris 638.1272
 Substitutio compendiosa facta per verba
 communia matre existente in medio,
 quomodo valeat? 403.790
 Successionis clericorum, & monachorum
 in feudo, necne? 457.890
 Successor prelati, an teneatur stare colono
 509.1007

Successionis naturalium in feudo 662.
 1208
 Successionis ab intestato naturalis filij in
 duobus vncijs in bonis patres in dese-
 ctum legitimorum 687.1345
 Supplicia 726.1412
 Suspensionis ordinantis clericum alium
 sine dimissoria proprii episcopi 454.
 885
 Suspensionis officialium causa quo ordine,
 & qualiter examinanda, ac decidenda
 394.770
 Suspensionum in materia heresi 555.1101

T

Testamenti imperfecti inter liberos
 399.781
 Testamenti, & codicillorum discriminum
 593.1187
 Testimonij consanguineorum, & officium
 in causa matrimoniali admittendi
 400.782
 Testes in causa matrimoniali quales esse
 debeant? 676.1329
 Testis nullus idoneus in causa propria 577.
 1147
 Testium iuramenti in eorum depositio-

INDEX MATERIARVM.

ne	471.919
Testium singularium	548.1084
Testium torquendorum casuum	575.
1143	
Temporis ad deliberandum	480.939
Temporis antiqui	595.1192
Tempus petenda restitutionis	525.1036
Termini impugnandi scripturas	434.
847	
Termini ad deliberandum litigantib. dandi	684.1341
Termini dandi reo ad deliberandum	685.
1342	
Termini ad certiorandum concedendi procuratori rei	685.1343
Tertij superuenientis in iudicio audiendi	499.986
Tertij appellantis ad impediendam executionem sententia	692.1354
Tertiariarum & Bizzocharum	525.
1036	
Theauri inuenti in re empti dominij	546
1080	
Titulus ostendendus beneficij, & de intrusione	457.889
Tormentorum	706.1375
Tutela testamentaria matris	604.1215
Tutoris administrationis absque decreto prohibita	602.1211

V

V	Acanium fiscalium, & priuatorum Principis	582.1161
Vacatio	sedu episcopali vsquequo daretur?	674.1325
Vacationis beneficij loci ex priuatione causarum		501.991
Venationis per Baronem non prohibenda		544.1074
Venditoris de euictione ex denunciazione obligandi, & non alius		444.867
Verborum, & rerum significationis		559.
1109		
Victus victori condemnatur in expensis		442.861. & 262.1275
Virium literarum ad beneficia non facta mentione possessionis de facto beneficij in personam alterius, & effectum vacationis de facto		698.1364
Visitationis episcoporum ad ecclesias subiectas, id est, in diocesi existentes		611.
1128		
Vltima derogant superioribus		386.755
Vsurarj manifesti		710.1384
Vsura, & de regula prior in tempore potior in vsu		739.1438
Vtile per inutile non vitiatur per illationes		622.1247

FINIS.

CATA-

CATALOGVS AVCTORVM
DECISIONVM, QVÆ IN
hoc opere allegantur.

Ex Rota Neapolitana.

Afflicti.
Capycij.
Francisci de Ponte.
Francisci Viuij.
Garfæ.

Grammatici.
Ricciij Auctoris manuscriptæ.
Thomæ Minadois.
Villagut.
Vincentij de Anna.
Vincentij de Franchis.

Ex Rota Romana.

Ægidij Bellemera.
Achillis de Grassis.
Bisignetti.
Cardinalis Putei.
Cæsaris de Grassis.
Crescenij.
Dominorum de Rota.
Guglielmi Cassadori.
Mohedani.
Papazzonij.
Rotæ collectæ à Farinacio.
Rotæ criminales ab eod. collectæ.
Seraphini Olivarij Razallij.
Statilij Pacifici.
Thomæ Fastolli.
Veralli.
Diuersæ manuscriptæ.

Ex Rota Sicilia.

Francisci Milana.

D. Francisci del Castillo.
Garfæ Mastrilli.
Nicolai Intriglio'i.

Ex Rota Pedemont.

Antonini Thesauri.
Antonij Fabri.
Gasparis Thesauri.
Ottauiani Cacharani.

Ex Rota Hispania.

Barbosæ.
Gamma.
Joseph. Sessæ Rotæ Aragonen.
Marini Monteri ciuid. Rotæ.
Pegueræ.
Valasci.

Ex Rota Benenien.

Cæsaris Barzij.
Petri de Benintendis.

Ex Rota Genua.

Antonij Belloni.
Flaminij Cartarij.
Hieronymi Mariliani.
Rotæ Genuæ incerti auctores.

*Ex Rotæ Lombardia, &
Etruria.*

Alexandri Rauden.

Ambrosini Cur. Episc. Perusina.
 Borgnini Caulcani.
 Carocij Vercellen.
 Cornazani Rot. Lucen.
 Francisci Monaldi.
 Jafredi Balbi.
 Joseph. Ludouici Rot. Perus. & Lucen.

Julij Clari Rot. Mediolanen.
 Magonij Rot. Florentia.
 Martæ Rot. Pisana.
 Polydori Ripæ Rot. Mediolanen.
 Peregrini Rot. Patauia.
 Rot. Lucen. Diuers.
 Sayri.
 Surdi Mantuani.
 Thomæ Triuifani Rot. Venetæ.

Ex Rota Gallia.

Boenij.
 Cappel. Tholosanæ.
 Francisci Marci.
 Gomefij Leonij.

Guidonis Papæ.
 Hieronymi de Laurentiis.
 Joannis Galli.
 Joannis Paponi.

Ex Rota Germaniâ.

Andræ Gayll.
 Annæi Roberti.
 Artamani Artamani.
 Coppini.
 Francisci de Claperiis.
 Jacobi Thomingij.
 Marthiæ Coleri.
 Mynfingeri.
 Petri Roizij.
 Rotæ Lipsien.
 Rubini.

Ex Provincia Marchia.

Marci Antonij de Amatis.
 Sebastiani Medices.
 Stephani Gratiani.

INDEX

INDEX
 LOCORVM IN
 QVIBVS RESIDENT MATERIÆ
 COLLECTANEORVM
 huius

QVARTAE PARTIS.

A IO. DOMINICO BOVE
 NEAPOLITANO

Alphabetica Serie Digestus.

Prior numerum paginam, posterior verò Collectan. indicat.

Ex Jute Pontificio Rubricæ.

Aptissimi 586.1171
 Jureiur. 696.1360
 Officio legati 567.
 1128

Præbendis 382.749
 Vt ecclef. beneficia 656.1299
 Vt lite pendente 608.1225

580.1154
 Accusatus de hæretic. 55.1101
 Accusatus 9. sine de hæretic. 707.
 1378
 Ad audientiam de præscr. 585.1169
 Ad audientiam de rescript. 656.1267
 Ad audientiam il 1. de rescript. 489.
 960

*Decret. Decretal. & Sexti
 Capitula.*

A

A Bbares de priuileg. in 6. 486.
 955
 Ab eo de sequestr. possess. 545.1077
 Ac per venerabilem qui fil. sunt legi-
 tim. 428.836
 Accedens de præbend. 562.1116
 Accedentibus de excessibus prælat.

Ad aures de excessib. Præl. 334.1397
 Ad aures de præscript. 502.993
 Ad nostram il 1. de iureiur. 580.1155
 Ad nostram il 2. de iureiur. 503.995
 Ad quæstionē de Simonia 579.1152
 At si clerici de Judic. 433.845

B

B Ona fides de deposito 533.1054
 Breui de iureiur. 461.898

Fff

INDEX

C
Alumnaria de pœnis. 443. 364
Causam quæ de elect. 531. 1091
Causam quæ de testibus 617. 1233. & 738. 1435
Clerici de vitâ, & honest. cleric. 571. 1135
Cognouimus 12. q. 2. 741. 1441
Cum adeo de refeript. 470. 842
Cum ad monasterium §. tales de statu Monac. 446. 870
Cum ad sedem de test. spo. 683. 1340
Cum appellat. de appell. 727. 1414
Cum canonicis de censib. 606. 1223
Cum de beneficio de præbend. in 6. 400. 784
Cum de tua corpore viriat. 585. 1168
Cum dilecti de emp. & vcd. 452. 881
Cum dilecto de his quæ vi. metusq. 482. 943
Cum dilectus de arbitr. 581. 1159
Cum ecclesia Sutrina de caus. poss. 609. 1226
Cum episcopus de offic. ordin. 648. 1287
Cum haberet de eo qui duxit in vxor. 553. 1099. & 603. 1212
Cum illorum de sentent. excom. 421. 824
Cum in cunctis §. cum verò de elect. 444. 866
Cum in generali de offic. vicar. in 6. 515. 1018
Cum in illis de præbend. in 6. 605. 1217
Cum locum de sponsal. 531. 1050
Cum M. Ferrariensis de consub. 443. 865
Cum nostris de concess. præb. 422. 826. & 698. 1364
Cum nullus de tempor. ordinat. in 6. 434. 846
Cum olim de verb. signif. 442. 862
Cum oportet de accusat. 466. 963
Cum parati de præscrip. 652. 1291

Cum puidem de pact. 405. 796. & 508. 1006
Cum propter laro. um de iurepatr. 663. 1359
Cum p. tabellio de fideiuss. 468. 914
Cum sit generale de foro comp. 376. 737
Cum venerabilibus de elig. domiti 434. 848. & 667. 1314
Cum Vintonien. de elect. 511. 1029
Cupientes de elect. in 6. 501. 991

D

D
Ecernimus 16. q. 7. 421. 965
De cetero de te iud. 582. 1160
Dilecti de appellat. 464. 903
Dilecto de pœnis 718. 1400
Dilectus filius de pro. cur. 585. 1343
Diueris fallacis de cleric. coniug. 474. 813
Dudum il. 2. de elect. 671. 1320

E

E
A qua fiunt à Iudice de reg. iur. in 6. 513. 1013
Ego N. de inter. iur. 587. 1174
Eos de tempor. ordinat. 454. 885
Ex communicationi de rapr. 494. 972
Ex frequētib. de instr. 710. 1386
Ex insinuatione de Pro. curat. 406. 798. & 528. 1042
Ex literis de iurepatr. 454. 884
Ex parte de accusat. 435. 850
Ex parte il. 2. de appellat. 715. 1594
Ex parte de Capp. Monac. 345. 849
Ex parte de offic. delegat. 317. 1402
Ex tenore de testibus 666. 1312
Ex transmissi de El. presb. 468. 913
Ex tunc de cler. non residen. 409. 803

F

F
Final. de appellat. 693. 1355
Fin. de cōcess. præbend. 643. 1278
Final. de consuetud. in 6. 470. 917
Final.

Final. de elect. 377.738
 Final. de iudic. 690.1350
 Final. §. ceterum. de offic. deleg. 647
 1284
 Final. de restit. spoliar. in 6. 447.872
 Final. vt lite pendente 675.1326

G

G Ratia de rescript. 492.968
 Gratium de offi. deleg. 493.975
 Graue nimis de prabend. 682.1339

I

I Gnorantia de reg. iur. in 6. 485.953
 Illud de Jure patron. 379.744
 In aliquibus §. fi. de decim. 504.997
 In causis de sent. & re iudic. 647.1283
 In causis de testibus 602.1209
 Inter monasterium de sent. & re iud.
 547.1082
 Intimauit de testibus 489.961
 In tribus §. tantum de consecrat. dist. 1.
 605.1216
 Is qui de maior. & obed. 451.880
 Is qui de sent. excommun. 464.904

L

L Icer de offic. deleg. 531.1048
 Licet de prabend. in 6. 418.819
 Licet de suppl. negl. praet. 411.807
 Licet de testibus 548.1084
 Licet ex quadam de testib. 631.1260
 Literas de concess. praben. 377.739

M

M Onachis de prab. 649.1288

N

N Einnitaris de constit. 495.977
 Nemo deinceps de elect. in 6.

475.927
 Nihil cum scandalo de prescript.
 641.1277
 Nimis de excessib. praet. 452.882
 Nobilissimo 67. dist. 754.1459
 Non minus de immun. eccles. 727.
 1415

Nō putamus à consue. in 6. 584.1166
 Non solum §. illa verò de appellat.
 759.1469
 Nouit de appellat. 659.1304
 Nouit de his quae sunt à prael. 461.
 896

O

O blatio de appellat. 657.1346
 Ordinarij de offic. ordin. in 6.
 889

P

P Arochianos de decimis 579.1136
 Pastoralis §. vixit de appellat.
 520.1027
 Pastoralis de caus. posses. & propriet.
 634.1263
 Pastoralis §. praeterea de offic. deleg.
 547.1081
 Pastoralis de offic. ordin. 500.989
 Pastoralis de priuil. 713.1393
 Pern. 3. q. 9. 471.919
 Per tuas de maior. & obed. 735.1430
 Per venerabilem qui fil. sunt legitim.
 536.1060
 Peruenit 11. q. 1. 784.1450
 Per vestras de donat. int. vir. & vxor.
 536.1310
 Postulasti de foro compet. 577.1148
 Praesentium de testibus 524. 1034. &
 722.1406
 Praesentium de testibus in 6. 529.1044
 Praesumitur de reg. iur. 514.1015
 Praeterea de testibus 713.1390
 Prim. de arbitr. in 6. 465.906
 Prim. de caus. poss. & prop. 732.1423
 Prim. de celeb. miss. 466.908

I N D E X

Prim. §. hanc autem de censib. in 6.

611.1118.

Prim. de cognat. spiritual. 608.1124

Prim. de confirm. util. vel inutil. 365.

1452

Prim. de consanguin. & affinit. 676.

1329

Prim. de fil. presbyt. in 6. 483.946

Prim. de foro compet. in 6. 501.992

Prim. de in integ. est. in 6. 507.1004

Prim. de in instut. in 6. 512.1032

Prim. de iuram. calum. in 6. 613.1231

Prim. de iureiur. 613.1232

Prim. de iureiur. in 6. 507.1002

Prim. de lit. contest. in 6. 670.1318

Prim. Ne sede vacant. in 6. 329.1388

Prim. de offic. deleg. 462.899

Prim. de offic. iudic. 562.1115

Prim. de rescript. in 6. 592.1184

Prim. de sent. excommun. in 6. 386.

757

Prim. de stat. regular. in 6. 419.820

Prim. de vsur. 739.1438

Prim. vt lite pendente 638.1271

Prim. vt lite pendens in 6. 387.760

Proposuit de cleric. excommun. mi-

nist. 552.1094

Proposuit de concess. przb. 423.827

Q

Quamquam de censib. in 6. 469. 901

Quinquam de vsur. in 6. 710.1384

Quamvis de przb. in 6. 614.1234

Quamvis de procurat. in 6. 569.1132

Quamvis de rescript. in 6. 415.814

Quamvis de verb. signif. 377.1472

Quanto de iureiur. 607.1222

Querelam de elect. 751.1453. & 751.

1454

Quzsum de res. permut. 474.926

Quia propter de elect. 567.1127

Qui iacet de reg. iur. in 6. 526.1049

Quod autem de iurepatr. 390.764

Quod sicut de maior. & obed. 579.

1153

Quoniam Abbas de offic. deleg. 613.

1232

Quoniam cōtra de probat. 514.1017

R

R Eintegrandū il 2. q. 1. 484.950

Relatum de cleric. non retid.

614.1233

S

S Acroꝝum 63. dist. 329.1587

Sane de foro compet. 375.735

Secund. de cleric. coniug. 603.1233

Secund. de concess. przb. 384.752

Secund. de confirm. util. vel inutil.

750.1452

Secund. de feudo. 645.1282

Secund. de in integ. restit. in 6. 507.

1004

Secund. de rescript. 322.1374

Series de testibus 434.847

Si a sede de prben. in 6. 741.1442

Si contra quos vt lite pendente in 6.

600.1204

Sicut de sent. excommun. 562.1117

Si delegatus de offic. deleg. in 6. 535.

1056

Si duo de procurator. 743.1444

Si episcopus de penit. in 6. 449.877

Si plures 21. q. 1. 505.999

Si plures de prben. in 6. 488.959

Si postquam de przb. in 6. 697.1361

Si quem de procurator. in sexto 657

1301

Si quis presbyterorum de reb. ecclief.

non alien. 63.1264

Sollicitudinem de appell. 733.1428

Super quibusdam §. praterea de ver-

bor. signific. 462.900

Super specula ne cleric. vel monach.

595.1193

Veniens

LOCORVM.

V

Veniens de accusat. 524.1035
 Veniens il l. de spons. 565.1122
 Veniens de testibus 692.1354
 Videtur qui matr. acc. pos. 400.782
 Vnic. de cleric. non relid. 458.892
 Vnic. de voto in 6. 446.871
 Vnic. de regul. iur. in 6. 621.1246

Clementina.

Causam de electione 423.828
 Dispendiosam de iudic. 599.1202
 Gratia de rescript. 734.1427
 Prim. de homicidio 476.930
 Prim. de offic. Vicar. 496.979
 Prim. de suppl. negl. praelat. 389.763
 Sæpe §. sententia de verb. significat. 760.1470

Extraneæ.

Execrabilis de Simonia 400.783
 Iniunctæ de elect. 674.1325

Ex Doctrinâ Gloss. Iurâ Pontific. Capitula.

Cum nobis de præscript. 635.1266
 Ex parte de offic. delegat. 413.810
 Final. de iure patron. 498.985
 Secund. de rescript. 332.1374
 Ut circa de elect. 724.1409

Clementina.

Beneficiorum de decim. 402.789. & 526.1038
 Dudum de sepultut. 611.1229
 Pastoralis de re iudic. 758.1466
 Per literas de præbend. 460.895
 Plures de iure patron. 519.1025
 Præsentî de censibus 445.869. & 483.948

Prim. de hæretic. 448.874
 Prim. de præbend. 401.786

Ex Doctrinâ Doctor. Iurâ Pontif.

Abb. Panormit. in rubr. de success. ab intest. 635.1265
 In c. cum ad sedem de restit. spoliat. 683.1340
 Cum venissent de instit. 624.1250
 Ex parte de offic. deleg. 413.810. & 337.1402
 Final. de fide instrum. 755.1461
 Inter cætera de sentent. & re iud. 486.954
 Pastoralis de his quæ fiunt à prælat. sine consen. capit. 561.1113
 Querelam de prælat. &c. 509.1007
 Secund. de testibus 723.1407
 Archidiacon. in c. cupientes de elect. in 6. 501.991
 Bald. in capit. Bonæ de appell. 677.1330
 Cum olim de consue. 541.1069
 DD. in cap. Ex tenore de testib. 666.1312
 Intimauit de testib. 489.961
 Prim. de lit. contest. in 6. 670.1318
 In Clementin. Gratia de rescript. 734.1427
 Plures de iure patron. 519.1025
 Gemin. in cap. prim. §. hanc autem de censib. in 6. 611.1228
 Inola in cap. Ad audientiam de rescript. 636.1267
 Innocent. in cap. prim. de iure patr. 461.897
 Lapsus in Clement. sæpe de verb. signif. 735.1429
 Rot. Rom. in Decis. Diuers. 179. p. 2. 510.1008
 Staphyl. in tract. de liter. Grat. §. quifpiam 556.1003

Fff 3

INDEX

Regule Cancellar. Apostolic.

Exprimendi valore	491.966.& 544.
1075	
Infirmis resignantibus	429.837.&
712.1405	
Octaua	671.1519
Octaua ver. ac consuetudines etiam	
immemorabiles	648.1285
Octaua ver. gratiis omnib.	573.1141
Octaua ver. non ramen S.R.E. Cardinalium	646.1282
Trigesima prima	644.1279

Bulle Pontificia.

Nicolai V.	612.825
Sixti V.	486.956

Ex Concil. Trident.

Super Conc. Trid. in genere	419.821
Sess. 7. cap. 10.	575.1142
7. c. 13. de reform.	416.815
12. cap. 8. vers. sint exequutores	
644.1280	
23. c. 6.	638.1271
23. c. 6. de reform.	441.860
23. c. 10.	627.1256
24. c. 2. de reform.	652.1291
24. c. 6.	467.911
24. c. 13. de reform.	379.745
24. c. 18.	476.931
24. c. 20. §. propterea	512.1012
25. c. 3. de reform.	348.1422
25. c. 6. de reform.	384.751
25. c. 9. vers. in vniuersitatibus	
618.1240.	
25. c. 13. de regular.	577.1021
25. c. 14. de reform.	440.857
25. c. 15. de reform.	701.1367
25. c. 15. de regular.	549.1086

Ex lura Casareo Rubrica ff.

Appellat.	665.2311
-----------	----------

Compenfar.	694.1357
Heredit. vel act. vendit.	733.1426
In ius vocand.	585.1170
Iure codicillorum	593.1187
Oper. nou. nunciat.	550.1089
Verbor. significat.	559.1109
Vti possidetis	702.1371

Rubric. Codic.

Caduc. tollend.	653.1294
Dilation.	684.1341
Excusar. muner. lib. 10.	481.941
In integr. restit.	453.883
Ne filius pro patre	482.944
Pascu. public. & priuat. lib. 11.	545.
1072	
Tabular. lib. 11.	596.1196

Dig. ff. & Codic. L. ges.

Ab exequutore C. quor. appell. non recip.	497.982
Actor. C. de probar.	535.1057
A diuo Pio ff. de re iudic.	545.1076
A diuo Pio §. in venditione ff. de re iudic.	580.1156
A diuo Pio §. sententiam ff. de re iudic.	673.1323
Adoptio non iure facta ff. de adopt.	
460.894	
Affectionis ff. de donation.	403.791
Ait lex §. quis in mortiferè ff. ad leg. Aquil.	752.1656
Ait prator §. debitorem ff. de his que in fraud.	599.1203
A iudice C. de iudic.	519.1026.
Alio ff. de aliment. legat.	593.769. &.
598.1201	
Alius C. de feruitur.	527.1041
Ante diem ff. de regul. iur.	730.1420
Arbitrio ff. qui sent. cog.	413.881
Aristo §. fin. ff. de donat.	521.130
Balista	

B

B Alista ff. ad Trebell. 566.1125
 Barbarius ff. de offic. præsul. 593.
 1191
 Beneficium ff. de constitut. princip.
 567.1126

C

C Apitulum §. famosi ff. de pœn.
 549.1087
 Censum C. de litigios. 417.817
 Certum §. si quis absentem ff. de
 confess. 557.1104
 Contractus ff. de action. & obligat.
 557.1105
 Contractus C. de fide instrumentor.
 466.907
 Contraxisse ff. de action. & obligat.
 548.1083
 Creditorem ff. de legat. 2. 636.1269
 Cum ad præsens ff. si cert. petat. 430.
 839
 Cum allegas C. de vsur. 543.1073
 Cum filius ff. si cert. petat. 725.1410
 Cum lex ff. de fideiussor. 744.1445
 Cum non facile ff. si cui plus quam
 per leg. falcid. 732.1424
 Cum precib. C. de probat. 551.1090
 Cum precu C. de libe. caus. 536.1059
 Cum queritur ff. de except. rei iud.
 536.1058
 Cum quidam ff. de liber. & posthu.
 702.1370
 Cum quis decedens §. codicillis ff.
 de legat. 564.1120
 Cum tale §. rescripta ff. de condit. &
 demonstr. 690.1351

D

D Ebitoris C. de pact. 755.1462
 Decem ff. de verb. oblig. 716.
 1396

De creationibus C. de episc. audien.
 602.1210

Defuncto ff. de vsufruct. 675.1327
 Dies festus C. de fer. 430.840
 Diligenter ff. mandati 538.1063
 Diuus ff. de seruit. urban. præd. 544.
 1074

Doli clausula ff. de verb. obligat. 555.
 1100

Doli mali exceptio ff. de nouat. 392.
 1185

Dolum C. de dolo 565.1123
 Dotem dedi ff. de collat. bonor. 353.
 1433

E

E Dita C. de edendo 478.935
 Error de iur. & fact. ignor. 522.
 1031

Et si non cognitio Cod. si contrarius
 381.748

Et si sine §. Papinian. ff. de minorib.
 408.801

Exceptiones ff. de except. 394.771

Ex hac l. ff. si quadrup. paup. 425.831

Exigendi C. de procurat. 375.736

Ex libero ff. de quæst. 575.1143

F

F Erè in omnibus ff. de regul. iur.
 563.1119

Filiorum ff. de verb. signif. 667.1333

Filiusfamilias ff. de donat. 404.793

Filiusfamilias §. diui ff. de legatis 1.
 498.983

Final. §. filia ff. de legat. 2. 662.1307

Final. §. final. ff. de legat. 2. 450.879

Final. ff. de quæstion. 439.855

Final. ff. rem ratam haberi 479.938.
 & 586.1172

Final. ff. de vsu, & habitat. 485.952

Final. C. de alend. liber. 487.962

Fin. C. de contrah. empt. 473.924. &
 Fff 4

I N D E X

640.1274
 Final.C.de diuers.rescript. 391.767
 Final.C.de donatio.caus.mort. 587.
 1175
 Final.C.de except. 398.779.& 551.
 1091
 Final.C.de iur.deliber. 480.959.&
 556.1102
 Final.C.de ordin.cognit. 437.853
 Final. §. quod si ei C.de ordin.cogni:
 733.1425
 Final.C.de pact. 328.1043
 Final.C.de pignoratii.action. 583.
 1164
 Final.C.de præscr.30.ann. 469.915
 Final.C.quando prouoc.non est ne-
 cess. 738.1467
 Final.C.si ex fals.instrument. 591.
 1182
 Final.Cod.si per vim, vel alio modo
 411.805
 Final.C.soluto matrim. 410.804
 Final. §. final. C.de tempor.appellat.
 463.902
 Final. C. de temp. in integr. restitut.
 525.1036
 Final. C. de vendit. rer. ciuitat. lib.11.
 496.980
 Fructus ff. solui. matrim. 678.1331
 Fulcinius §. cum hoc ff. ex quib. caus.
 in poss. 392.768
 Fulcinius §. verum ff. ex quib. caus. in
 poss. 727.1416
 Furri §. qui iussu ff. de his qui not. in-
 fam. 703.1372

G

Gallus §. & quid si tantum ff. de
 liber. & posthum. 521.1028

H

Heres absens ff. de iudic. 526.
 1039

Hæredis ff. de verb. signific. 560.1112
 Hi qui in Prouincia ff. ex quib. cau.
 maiores 695.1458
 Hoc iure §. ductus aquæ ff. de aquar
 quorid. æstin. 398.778
 Hoc si debitor C. de pignor. 546.
 1079
 Honor §. final. ff. de muner. & hono.
 656.1300

I

Ilicitas §. veritas ff. de offic. præsi:
 568.1129
 Impensa §. 1. ff. de verbor. significat.
 679.1332
 In ecclesiis C. de episc. & cleric. 473.
 925
 Ingenuum ff. de statu homi. 428.835
 In pecuniariis ff. de fer. 601.1207
 In rem ff. de rei vindic. 686.1344
 Instrumenta ff. de acquiren. possess.
 593.1188
 Instrumenta C. de probat. 558.1107
 Item habet ff. famil. ercisc. 502.994
 Item quia ff. de pact. 520.1045
 Item si verberatum §. 1. ff. de rei ven.
 475.928
 Iubemus C. ad Velleian. 583.1165
 Iubemus C. de sacros. eccle. 503.998
 Iubemus la 2. C. de sacrosan. eccles.
 370.1460
 Iudicium solui ff. iudicium solui
 436.851
 Iudices C. de seru. fugi. 481.942
 Julianus §. offerri ff. de action. empt/
 655.1298
 Julianus ff. de legat. 3. 485.957
 Iure nostro ff. de iestament. tut. 539.
 1065 & 604.1215
 Iure societatis ff. pro socio. 705.
 1376
 Juris gentium §. igitur nuda ff. de
 pact. 564.1121
 Jus civile ff. de iust. & iur. 522.1011
 Libellorum

LOCORVM.

L bellorum ff. de actio. 597. 1199
Liberum C. de fideiuf. 494. 974
 Legato generaliter ff. de legat. 11751.
 1455
 Legatum ff. de admin. rer. ciuit. 637.
 1270
 Locatio §. qui maximos ff. de public.
 472. 922
 Lucius §. si. ff. ad T. bell. 746. 1447

M agnam C. de contrah. stipul.
 600. 1205
 Mandato ff. de requir. reis 717. 1398
 Manifesta turpitudinis ff. de iur. iur.
 441. 858
 Miles §. de functo ff. de adulter. 378.
 742
 Mulieri, & Titio ff. de condit. & de-
 monstr. 432. 842

N ecessario ff. de peric. & com-
 mod. rei vend. 541. 1068
 Nec inter ff. de donat. inter vir. & v-
 xor. 493. 971
 Neminem C. de exhib. reis 425. 850.
 & 587. 1167
 Ne quidquam §. vbi decretum ff. de
 oth. proconf. 676. 1318
 Non est nouum C. de edendo 517.
 1022
 Non ignoret Cod. de fruct. & lit. ex-
 pens. 640. 1275
 Non tantum ff. de appell. 752. 1457
 Nuper C. de natural. liber. 426. 832

O bsignatione C. de solu. 569. 1137
 Oleo C. de vfur. 347. 734
 Omnes C. de prescript. trigint. ann.
 1399. 780

Omnia C. de episc. & cler. 553. 1097
 Omnibus C. de testibus 572. 1147
 Ossa de relig. & sumpt. funer. 506.
 1000

P acta nouissima C. de pact. 385.
 755
 Penult. ff. de leg. tutor. 542. 1443
 Penult. §. ad eximen ff. de public. iu-
 dic. 440. 856
 Per instrumenta ff. de acquir. possell.
 491. 967
 Per minorem, ff. de iudic. 597. 1200
 Planè ff. quod cuiusque vniuersit.
 49. 981
 Post contractum ff. de don. 433. 844
 Prædii ff. in quibus caus. pign. 530.
 1066
 Pretia rerum ff. ad l. falcid. 469. 916
 Prim. ff. ad leg. Jul. maiest. 581. 1157
 Prim. ff. ad Turpill. 606. 1218
 Prim. §. iterum illud ff. ad Syllan.
 467. 910
 Prim. §. in classibus ff. de honor. pos-
 session. 703. 1373
 Prim. ff. de damn. infect. 553. 1096
 Prim. ff. de donat. inter vir. & vxor.
 407. 799
 Prim. ff. de edendo 685. 1342
 Prim. ff. de eo quod met. caus. 477.
 932
 Prim. §. si plures ff. de exercit. action.
 590. 1181
 Prim. ff. ex quib. caus. maior. 459. 893
 Prim. §. is qui depositum ff. de fal-
 601. 1208
 Prim. §. si quis à Principe ff. ne quid
 in loc. publ. 511. 1010
 Prim. ff. de pœn. 542. 1070
 Prim. ff. de pignor. 493. 970
 Prim. ff. de quæstion. 705. 1375
 Prim. §. i. ff. de quæstion. 587. 1178
 Prim. ff. qui pet. tutor. 520. 1134
 Prim. ff. quor. legat. 626. 1254

741.1440
 Si cui §. idem Imperator ff. de accus.
 438.854
 Si cum dotem §. transgrediamur ff.
 soluto matrim. 573.1140
 Sicut C. de action. & oblig. 487.957
 Si dictum ff. de euiction. 444.867
 Si diuersas C. de transact. 551.1092
 Si eadem ff. de offic. assess. 545.1078
 Si ex ea pecunia C. de rei vindic. 378.
 740
 Si expressum ff. de appell. 615.1135
 Si ex toto §. i. ff. de legat. i. 533.1053
 Si fideiusor §. meminisse ff. de leg. i.
 762.1473
 Si filia §. si pater ff. famil. ercisc. 496.
 978
 Si fortuito ff. de incend. ruin. & nau-
 frag. 406.797
 Si in area ff. de condit. indebit. 689.
 1348
 Si in rixa ff. de fidei. 514.1016
 Si in seruum §. si quis iudex ff. de ar-
 bit. 130.507. & 590.1180
 Si ita §. ea lege ff. de verbor. obligat.
 499.897
 Si ita §. qui fundum ff. de contrah.
 empt. 531.1049
 Si librarius ff. de regul. iur. 596.1195
 Si mandasset ff. mandati 607.1220
 Si merces §. vis maior ff. locati 523.
 1033
 Si mellem §. i. ff. locati 530.1046
 Si olcum ff. de dolo 378.741
 Si parentibus ff. de inoffic. testam.
 431.841
 Si pro lutorio §. i. ff. de appellat. re-
 cip. 499.986
 Si pupillus ff. de his quæ in fraud.
 eredit. 618.1241
 Si pupillus ff. de verbor. obligat. 594.
 1190
 Si quando C. de bon. vacant. lib. 10.
 566.7124
 Si quando C. de testibus 723.1408

Si queramus ff. de testam. 714.1392
 Si qui C. de postulan. 537.1061
 Si quis aliquid §. qui nondum ff. de
 pæn. 726.1412
 Si quis cum testamento ff. de testam.
 417.816
 Si quis in conscribendo C. de epis-
 & cler. 458.891
 Si quis in conscribendo, C. de pact.
 382.750
 Si quis maior C. de transaction. 550.
 1088
 Si qui testium C. de testibus 427.
 834
 Si seruum C. de seruo corrupto 591.
 766
 Si sterilis §. i. ff. de action. empti 414.
 812
 Societatem §. arbitrorum ff. pro soc.
 395.772
 Sodalis ff. de colleg. illicit. 500.988
 Solet ff. de offic. procons. 578.1150
 Stipulatio §. operis ff. de operis noui
 nunciat. 691.1352

T

T Ale pactum §. i. ff. de pact. 756.
 1464
 Tert. ff. de interd. & relegat. 373.733.
 Tert. C. de pignorat. act. 495.976.
 Tert. & toro tit. C. de præd. minor..
 720.1403
 Titia ff. de iure dot. 746.1448
 Titia sextores §. nihil ff. de legat. i..
 736.1431
 Tutor qui repertorium ff. de admin.
 tutor. 553.1095
 Tutores ff. de administ. tutor. 472..
 923. & 602.1211
 Tutores ff. de rei vindic. 546.1080

V

V Acantia C. de bon. vacant. lib..
 581.1361

INDEX

Vinum ff. si cerat. pet.	402.788	ecclef.	651.1290
Vndecim, §. qui duobus ff. de publi.		Qui semel C. quomodo & quando	
447.873		index	616.1236
Vnic. §. si Procurator ff. si quis ius di-		Res quæ C. comm. de leg.	739.1437
centi 1107	436.852	Sed index C. de episc. & cleric.	726.
Vnic. C. armor. vsu lib. 11.	558.1130	1413	
Vnic. C. de confessis	468.912	Si verò contrigerit C. de Judic.	335.
Vnic. C. de Monopol.	498.984	1399	
Vnic. C. de mutat. homin.	479.934		
Vnic. C. de plus perit.	586.1173		
Vnic. qui pro sua iurisd.	530.1047		
Vnic. C. de sequestro	552.1093		
Vnic. C. vbi de ratiocin.	576.1145		
Vnic. C. vt nemo inuitus	479.936		
Vnic. C. vt quæ defunct Aduoc.	515.		
1019			
V usufructu C. de usufructu	517.1023		
Vtrum C. vbi pup. educ. deb.	604.		
1214			
Vt vim ff. de iust. & iur.	404.792		

Iuris Feudorum Rubr. cap. & §.

Rubr. quæ sint regal.	513.1014
Cap. Imperialem, §. præterea	740.
1439	
Prim. §. quineriam Episc. vel Abb. in	
vñibus feud.	442.861. & 465.905
Qui clericum si de feud. fuerit con-	
trouers.	457.890
§. naturales si de feud. defunct. cont.	
lit	662.1308

Auth. in C. non inserta.

Institus.

Instr. fide & caurel. §. si quis igitur	
396.774	
Monachis §. nequaquam	391.765
Quib. mod. natural. effi. legit. §. fin.	
687.1345	
Qui filij sunt legit. §. quoniam	623.
1248	
Testam. imperf. §. nos igitur	399.781
Vt cum de appel. cogn. §. aliud quo-	
que capitulum	607.1221
Vt factæ memoriæ constit. §. 1.	641.
1276	
Vt nulli iudic. §. si quando	506.2001

Actionibus §. plus	712.1389
Hæred. instituend. §. 1.	802.409
Liter. obligat. §. 1.	586.1177

Ex Doctrinis Gloss. Iur. Casar. Leges.

A diuo Pio §. si super rebus ver. si cō-	
rrouersia ff. de re iud.	628.1257
Affiduis ver. confessata C. qui pot. in	
pign.	471.920
Cum plures ff. de admin. tutor.	582.
1162	
Final. C. famil. ercisc.	570.1133
In rem §. tigni ff. de rei vindic.	648.
1286	
Item habet ff. famil. ercisc.	502.994
Precibus C. de impub. & alijs substit.	
403.790	
Prim. ff. si quis caut.	639.1273
Prim. C. de iudic.	636.1268
Prim. C. de preca. & Salu.	728.1417
Pro-	

Auth. in Cod. inserta.

Defuncto C. ad Tertull.	597.1197
Episcopalis dignitas C. de episc. &	
cler.	660.1305
Quas actiones C. de sacros. ecclef.	
508.1005	
Qui rem in prima par. C. de sacros.	

Prolatam C. de sent. & interloc. 616.
1237

Quint. ver. adest. ff. de action. empti
627.1258

Secund. C. de edendo. 694.1356

Secund. C. de episc. audien. 511.1009

Secund. C. si aduers. præs. pign. 617.
1239

Sicut C. de præscr. 30. ann. 413.809

Si quidem C. solut. matrim. 573.1139

Si quis pro emptore ver. non habere
ff. de vscap. 620.1244

Titia ff. de iur. dot. 746.1448

Vniuersa. Cod. de prec. Imper. offer.
ver. præbeatur 650.1289

Ex Doctrinis Doctorum Iur.

Casar.

Bald. in l. Aliena. C. de lega. 688.1315

Certi iuris C. locati 624.1251

Pactum quod dotali in l. q. C. de
collat. 441.859

Postquã liti. C. de pact. 490.963

Prim. quæst. 34. 55. ff. de rer. diuis.
490.964

In conf. 475. lib. 1. 680.1334

Bart. in l. admonendi ff. de iureiuran.
500.1110

Amplius ff. rem rat. hab. 408.800

Argent. §. initium ff. de edendo
755.1465

Cum lex ff. de fideiuss. 744.1445

De quibus ff. de legib. 492.969

Duo iudices ff. de re iud. 699.1365

Equia poterat ff. ad Tre. 515.1020

Final. C. de diuers. reser. 391.767

Herennius ff. de decur. 593.1189

Iunio C. de act. & oblig. 386.756

Legata ff. de legat. 1. 470.918

Liberorũ ff. de verb. sign. 455.886

O. nnia C. de episc. & cl. 555.1097

Prim. ff. ad leg. lul. maie. ff. 581.1157

Prim. §. quæ oneranda ff. quar.
rer. act. non det. 587.1176

Paim. ff. de Saluia. inter d. 633.1262

Prim. de stat. homin. 572.1137

Prim. C. de offic. præfect. urb. 567.

1. 1127

Prim. C. de sacros. eccl. 576.1146

Quid dicitur ff. de verb. oblig. 24.

397

Repetita ff. de fide instr. 571.1463

Secund. ff. de excus. iur. 14. 386.86

1. 561.1114

Secund. C. de edendo 694.1356

Si continetur §. nuda ff. de pignor.
action. 411.806

Si cum dorem §. transgrediamur
ff. soluto matrim. 573.1140

Si parentibus ff. de in offic. testam.
451.841

Societatem §. arbitratorum ff. pro
socio 395.772

Tutelas ff. de cap. dimin. 388.762

Butrigar. in suo dicto 701.1569

Doctor in l. cum allegas C. de viuris

545.1073

Decem ff. de verbor. obligat. 716.

1396

Franchi. in decif. 17. 440.823

Jason in l. frater à fratre ff. de condi.
indebit. 626.1253

Isern. in §. Imperialem 456.888

In cap. 1. an agnat. 688.1347

Jul. Clar. in §. donatio 738.1434

Oldrad. in cons. 118. 748.1451

Paul. Cauter. in l. edictum ff. de iu-
di. 595.1194

Speculat. in §. munc ver. 722 de locato
654.1295

In tit. de decim. in fin. 448.875

Steaccan tract. de decocto. 736.1432

Ex Consil. Regni Neapol.

Amatoria pocula 681.1336

Diux memorize 443.863

Forudicatorum bona 718.1401

Instrumentorum robur 672.1322

INDEX LOCORVM.

Jurisperitorum	679.1333
Minoribus de iure balij	709.1382
Minorum iura	682.1338
Post mortem	682.1337
Quamplurimum	674.1324
Quisquis de Burgenf.	672.1321

Ex Capital. Regni Neapol.

Detestantes	1563.1118
Oblig. bon. feud. pro dotē	379.743
Vt cum nihil	507.1198. & 719.1383

Ex Ritibus M.C.V.

In procemio Rit.	600.1106
Rit. 66.	729.1418
Rit. 148.	692.1353

Ex Confusis Neapol.

Eas autem	385.754
Filiusfamilias	729.1411
Quartam	380.746

Ex Pragmat. Regni Neapol.

Administrat. vniuers. pragmat. 5. §. 19.	396.775
Assistentia pragmat. 1.	731.1421
Blasphemant. pragmat.	1700.1366
Censibus pragmat. 1.	747.1449
Composition. pragmat. 8.	397.776
Expensis pragmat. 1.	707.1379
Extract. animal. pragmat. 1.	389.762
Guidatic. pragmat. 1.	710.1385
Ictu scoppiet. pragmat. 1.	698.1363
Liquid. instrum. pragmat. 1.	709.1381
Scalar. prohib. pragmat. 1.	701.1368
Suspici. official. pragmat. 1.	393.770
Telitem falsum	708.1380

Ex Clausulis.

Claus. Arbitrio Rotæ	338.1064. & 655.1397
Decreti iurantis	402.787. & 657.1302
Ex nunc prout ex tunc	385.753
Extraiudicialiter	482.945
Nonaliter, nec alio modo	445.868
Perinde valere	768.1472
Promittens non contrahere	475.929
Quorum tenores	484.949
Si in eundem	469.1317
Sine præiudicio	417.833. & 619.1243
Sine retardatione solutionis pensionis	582.1163

Ex Styl. Statut. Conditi. & Consuetud. diuers.

Constit. Egidiana.	400.990
Consuetud. Italie	706.1377
Statut. Italie	578.1151
Status Urbis	488.958. & 619.1242
Styl. Rotæ Urbis	721.1404
Styl. Urbis	612.1230

Ex Matris.

Abolutionis à iuramento	729.1419
Accessus & regressus	623.1249
Annatz	739.1436
Articuli pensionis	587.1179
Assensus Apostolici	448.876
Bullarum	723.1391
Clausulæ codicillaris	582.1186
Concurfus	580.1335
Jurispatronatus diffinitio	518.1024
Renouationis emphyteuf.	630.1259

FINIS.

the S.

1870

